

تہ فسیری قورئانی بہ رزو بہ پیز

بہ رگی بیست و نوویہ م

سوورہ تہ کانی

(الحديد) و (المجادلة) و (الحشر)
و (المتحنة) و (الصف) و (الجمعة)

عہ لی بایر

الحديد والجلال والحبر والمخيم والصف والجمعة

ته فسیری سووڤه ته کانی

الْحَرِيدُ وَالْمَجَالِيزُ وَالْحَشِيرُ وَالْمُنْتَحِبَةُ وَالصَّيْفُ وَالْجُمُعَةُ

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زهردهشت کاوانی

چاپی یه کهم ۱۴۴۴ک - ۲۰۲۳ز

۸۴۹ لاپه ره

۲۴ * ۱۷ سم

بابهت : ئایینی

له بهر یوه به رایه تی گشتی کتییخانه گشتیه کان - ههریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پیدراوه

ته فسیری سووره ته کانی

الْحَدِيثُ وَالْمَجَادِلَةُ وَالْحَيْثُ

الْمُبْتَغَى وَالصَّيْفُ وَالْجُمُعَةُ

پیشہ کی تہ فسیرہ بہ گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿۱۰۲﴾ آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿۱﴾ النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿۷۰﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿۷۱﴾ الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوینہرہ بہ ریزو خوۂ و یستہ کان!

هیچ گومانی تیدانیہ - بؤ مروؤفی پروادار - کہ تہو تہمہ نہی لہ خزمہت دوایین کتیبی خوا (قورٹان) دا بہ سہ رده بری، جا بہ ہر شیوہ یک لہ شیوہ کانی لہ خزمہ تدابووندا بی؛ خویند نہوہ، تیفکرین و رامان، فیرکردن، کاریکردن ... ہتد، بہ باشتیرین جیگرتن جیگا دہ گری و، خواوہ نہ کہی لہ دنیاو دواروژدا لیی بہ ہرہمہ نہدہ.

(۱) تہوہ پیی دہ گوتری: (خطبة الحاجة) کہ پیغہمبہر ﷺ ہاوہ لانی بہ ریزی فیردہ کرد، پیش ہر قسہ یک گرنک، بیلین، وک و تازی جومعہ و داخواییکردن (خطبة) و... ہتدو، تہم و تارہ، ہرکام لہ: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجہ: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) ہیئاویانہ و (مسلم) یش بہ شیکی ہیئاوہ.

منیش - که وهك باسکردنی چاکه ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده یخه مه پروو- له وهقی فامم کردو ته وه، خوای به به زه یی و به خشر چاکه ی له گه ل کردووم و، به فهرمايشتی به رزو بی وینه ی خو یه وه سه رگه رمی کردووم و، بهر له ته مه نی بیست سالییه وه هیدایه تی داوم، قورئانی به ریزو پیز له بهر بکه م و، سه رقالی خویندنه وه ی ته فسیره کانی قورئان و، تیوه پامانی ثایه ته پر به ره که ته کانی و، لیورد بوونه وه یان بم.

هر بویه ش تیکرای کتیب و نامیلکه و وتارو ده رسه کانم، که م و زور له بهر رۆشنایی قورئان دابوون، که دیاره هر ته مه ش شتیکی سرووشتیه؛ تاخر ثایا ئیسلام، بیجگه له قورئان پاشان سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ، که ته ویش هر روونکردنه وه ی قورئان و چۆنیه تی جیبه جیکردن و کارپیکردنیه تی، شتیکی دیکه یه؟! بیگومان نه خیر.

ئنجا له میژ سالی ش بوو، که براو خوشکانیکی دل سوژی نزیك و ئاشنام، داوایان لیده کردم که ده ست بکه م به دانانی ته فسیرو لیکدانه وه یه کی قورئان، هه تا له ره مه زانی سالی (۱۴۲۸) دا هاته دل مه وه، که ناوی خوای لیبه ییم و ده ست به و کاره گه وره و گرنگه بکه م، به لکو ورده ورده به پیی بواریو ده رفه ت، هه رساله هه ندیکی لی ته نجام بده م، له گه ل سه رقایی زور و جوارو جوړیشدا، هه تا ده رفه تیکی وام بو ده ره خستی که بتوانم خیرایی تیدا بکه م و خومی بو یه کلایی (متفرغ) بکه مه وه و، خوا پشتیوان بی ته واوی بکه م، ته گه ر ته مه ن به به ریه وه مابن.

سه رچاوه ی دانانی ته م ته فسیرو لیکدانه وه یه شم، وپرای سه رنجدانی زور به ی ته وه ته فسیرانه ی که باون و، ده ستم پیان گه یشته و، بریتیه له وردبوونه وه و تیوه پامانی خوم له خودی قورئان، چونکه بیگومان قورئان: هه ندیکی هه ندیکی پروون ده کاته وه: (القرآن یفسر بعضه بعضاً)، پاشان سوننه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ، چونکه پیغه مبه ری خواش پروونکه ره وه (مبین) ی قورئانه، وهك خوا ﷺ فهرموویه تی:

شایانی باسه نهو مهوسووعهیه له چاپی دووهمی دا، کراوه به دوازده (۱۲) کتییی سهربه خو، به مه بهستی ئاسانتتر سوود لئ ببنرانی .

(۱) ئەو برا دۆسۆزە ئىستاش پاش تەواوکردنى زۆربەى قورئان، ئىپراوانە بەردەوامە و عەزمىشى جەزم کردو، كە ئەگەر تەمەنمان بەردەوام بى، ھەتا كۆتايى ئەم تەفسىرە سەرگەرمى كارەكەى بى .

دوا قسه شم تهوويه كه:

ئەم تەفسیرە - وەك پیشتر گوتمان - لە ئەسڵدا بە شیوەی دەرس و وتار
پیشکەش کراوە، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردیی پێدا چوومەووە، بەپێی
پێویست دەستکارییم کردووە، دیارە هەموو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی
خوا ﷻ دەستی پیکردووە، بەلام ئێمە لە سەرەتای دەرسەکانەووە، ئەوانەمان
لابردووە، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەووە، ئەو (خطبة الحاجة) یە لە سەرەتای ئەم
پیشەکەییەووە هاتووە، لەجیاتی سەرەتای سەرچەم دەرسەکانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشەممە ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

هەولێر

پاڤەپاڤەندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

archivang/deta.../alibapir

AliBapir

له نۆزە كۆمەڵەبەنەبەكان ئەكەڵەنەن
Stay connected on social media
بە ئێمە بۆ مۆڵەت ئۆنلەنەن

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

كەتەلى
پاڤەپاڤەندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

پاڤەپاڤەندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

بەرچا و روونییهکی گرنگ له باره‌ی ئەم تەفسیرهوه

خوێنه‌ری به‌رێز !

هه‌رچه‌نده له (پیشه‌کی گشتی) ئەم تەفسیره‌دا باس‌مان کردوه که بۆ نووسینی ئەم تەفسیره، له هه‌موو ئەو تەفسیره باوانه‌ی ده‌ستم پێیان گه‌یشتوه، به‌هره‌مه‌ندبووم، هه‌روه‌ها له کۆتایی هه‌ر به‌رگێکی ئەم تەفسیره‌دا، سه‌رجه‌م ئەو تەفسیره‌ی که‌م و زۆر لێیان سوودمه‌ند بووم، ناوه‌کانیا‌مان به‌ ریز نووسیون^(۱)، به‌لام لێره‌ش وه‌ك جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی زیاترو به‌رچا و روونی باشت‌ر بۆ ئێوه‌ی به‌رێز ده‌لێم :

مادام ناوی تەفسیره‌کامان نووسیوه، نه‌ پێویست ده‌کات و نه‌ ده‌ش‌گونجی، بۆ هه‌ر تیگه‌یشته‌ و بیروکه‌یه‌ك، که زۆربه‌ی تەفسیره‌کان له‌باره‌ی ئایه‌تی‌که‌وه، یان رسته‌و بره‌گه‌یه‌کی ئایه‌تی‌که‌وه، ده‌یه‌پنین، ئێمه هه‌موو جارێ ناوی ئەو تەفسیره‌انه بێنین، به‌لام بێگومان هه‌ر کات بیروکه‌و تیگه‌یشته‌نێکی تایبه‌تی یه‌کێك له تەفسیره‌کان هه‌بێ و بکه‌وێته به‌رچاوم، ئنجا چ په‌سندی بکه‌م، چ په‌فزی بکه‌م، هه‌ر کات به‌ پێویستی بزانی، به‌ تایبه‌ت ئاماژه‌ی پێده‌که‌م، ئه‌گه‌رنا به‌ ئاماژه‌ی گشتی و به‌ نووسینی ناوی تەفسیره‌کان له کۆتایی هه‌ر به‌رگێک دا، ئیکتیفا ده‌که‌م و، زۆریش له ئەمانه‌تی زانستی (الأمانة العلمية) ده‌خه‌فتیم و مه‌به‌ستمه به‌چاوی بکه‌م، چونکه ئەمینیی و ئەمانه‌ت پارێزی، په‌شتێکی گه‌وره‌و به‌رزێ مسو‌لمانه‌تییه .

(۱) دوا‌یی وا به‌باش زانرا ناوی تەفسیره‌کان لای‌برین و، له کۆتایی کۆی به‌رگه‌کانی [تەفسیری قورئانی به‌رز و به‌پێز] دا ده‌یان‌نووسین.

شاينى باسىشە جارى وا ھەيە بىرۆكەو تىگەيشتنىكى تايەتتى خۆم، دەر بارەى
 كۆمەلە ئايەتتىك يان ئايەتتىك يان پستەو پرگەيەكى ئايەتتىك، بۆ دروست دەبى،
 ۋەك تىگەيشتن و بۆچوونى خۆم دەينووسم، كەچى رەنگە لە تەفسىرەكانى
 دىكەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبى، ئەويش بەھۆى ئەۋەۋەيە كە من
 ئەو تەفسىرەم نەكەۋتۆتە بەر دىدە، يان دىتوومەو لەيادم نەماۋە.

بە نۆرە كۆمەتارەيىپەكان بەكەتەنەن

بەن مەكەم غىر دۇلغەننەننەن

فەيسەبۇق: [AliBapir](#)

يۇتۇبە: [AliBapir](#)

ئەلەكترۇن پوشتا: [alibapir@alibapir](mailto:alibapir@alibapir.net)

تېلېفون: [00998900000000](tel:00998900000000)

ۋاتسەپ: <https://wa.me/998900000000>

تېلېگراممە: <https://t.me/alibapir>

ئىنستىگرام: <https://www.instagram.com/alibapir>

تۈرلۈك مەتبۇئات ۋە مەتبۇئاتخانىلاردا بارىدۇ.

بە نۆرە كۆمەتارەيىپەكان بەكەتەنەن

بەن مەكەم غىر دۇلغەننەننەن

فەيسەبۇق: [AliBapir](#)

يۇتۇبە: [AliBapir](#)

ئەلەكترۇن پوشتا: [alibapir@alibapir](mailto:alibapir@alibapir.net)

تېلېفون: [00998900000000](tel:00998900000000)

ۋاتسەپ: <https://wa.me/998900000000>

تېلېگراممە: <https://t.me/alibapir>

ئىنستىگرام: <https://www.instagram.com/alibapir>

تۈرلۈك مەتبۇئات ۋە مەتبۇئاتخانىلاردا بارىدۇ.

پیشەکی ئەم بەرگە

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وَالْبَرَكَاتُ عَلَى مَنْ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ، وَآلِهِ السَّالِكِينَ دَرَبَهُ:
صَحْبًا وَأَزْوَاجًا وَقَرَابَةً، وَالتَّابِعِينَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

خوێنەرە بەرپێزو خوێشەویستەکان!

ئەمە بەرگی بیست و نۆ (۲۹) یە لە تەفسیری قورئانی بەرزو بەپێزو، شەش سوورەتی گرتوونە خۆی لە سوورەتە مەدەینەییەکان کە ئەمانەن:

۱- سوورەتی (الحديد).

۲- سوورەتی (المجادلة).

۳- سوورەتی (الحشر).

۴- سوورەتی (الممتحنة).

۵- سوورەتی (الصف).

۶- سوورەتی (الجمعة).

شایانی باسە:

ئەم بەرگەش وەک سەرچەم بەرگەکانی دیکە ی ئەم تەفسیرە، وێرای ڕوونکردنەوەی چەمک و واتای ئایەتەکانی ئەو شەش سوورەتە بە ھەوت قووناغ، ژمارەیەک باس و بابەتی تایبەتییشی لە خوگرتوون، کە ئەمانە گرنگترینیان:

یەكەم: سوورەتی (الحديد):

لە تەفسیری ئەم سوورەتەدا ئەم ھەوت باس و بابەتانە خراونە ڕوو:

۱- کورتە باسیک لەبارەی بە پاکگرتنی دروستکراوەکانەوہ بۆ خوا عزوجل.

۲- کورتە باسیک لەبارەی ئەو چوار سیفەتانە ی خواوہ: (الأول، الآخر، الظاهر، الباطن).

- ۳- كورته باسېك له باره ى مال و سامان به خشینی باش.
- ۴- كورته تېوه پاماتېك له پېنج قۇناغه كانى ژيانى مروؤ.
- ۵- كورته باسېك له باره ى ثابته ى (۲۵) ى سووره ى (الحديد) هوه.
- ۶- كورته باسېك له باره ى ئاسنه وه.
- ۷- كورته باسېك له باره ى په هبانيه ته وه.

دووه م: سووره ى (المجادلة):

له تەفسیری ئەم سووره ته شدا ئەم باس و بابە تانە هاتوون:

- ۱- حەق دە لهو حوكمانه ى له شەش ثابته ى پېشو (۱-۶) وەر ده گرین.
- ۲- كورته باسېك: چۆنیه تی مامه له كردن له كۆرى پېغمبه ى خوا ﷺ به تايهت و كۆرو مه جلیسه كانى دیکه دا به گشتی و ...
- ۳- كورته باسېك: پېناسه ى كۆمه لی خواو كۆمه لی شەیتان و بنه رته ترین تايه ته ندییه كانیان.

سییه م: سووره ى (الحشر):

له تەفسیری ئەم سووره ته شدا ئەم چوار بابە ته هاتوون:

- ۱- به سه رهاتى هوکارو چۆنیه تی ئاواره و دەر به دەر بوونی هه ردوو هوژی (بنو قینقاع) و (بنو النضیر) ى جووله كه.
- ۲- كورته باسېك: مه دح و ستایشی خوا بو هه ر كام له: كۆچكه ران و پشتیوانان و مسولمانان دواى وان، به باشتی خه سله تیان.
- ۳- كورته باسېك: راست كردنه وه ى بیروكه یه كى هه له ى به شېك له مسولمانان

چواره م: سووره ى (الممتحنة):

له تەفسیری ئەم سووره ته ش دا ئەم چوار به سه رهاته هاتوون:

- ۱- ھەلۆستەھە ک لەبارە ی سیخورییەو ھە بۆ دوژمنانی ئیسلام.
- ۲- کورتە باسیک: چۆنیەتی مامەلەکردن لەگەڵ سیخوری نامسوڵمان دا.
- ۳- کورتە باسیک: چوار دەقی سوننەت لەبارە ی پەیمان لیوەرگرتنی پیغەمبەرەو ھە ﷺ لە ئافرەتی برۆادار.
- ۴- کورتە باسیک: لەبارە ی ترسناکی خۆشویستن و دۆستایەتییکردنی کافرانی دژو زیانبەخشەو.

پینجەم: سوورەتی (الصف):

لە تەفسیری ئەم سوورەتەش دا ئەم باسانە ھاتوون:

- ۱- چۆنیەتی ئازاردانی گەلەکە ی مووسا (علیه السلام) بۆی.
- ۲- کورتە باسیک لەبارە ی موژدەدانی عیساو بە ھاتنی موحمەد (عليهما الصلاة والسلام).
- ۳- سێ کورتە ھەلۆستە.

شەشەم: سوورەتی (الجمعة):

لە تەفسیری ئەم سوورەتەش دا کورتە باسیک ھاتو:

کورتە باسیک لەبارە ی نوێژەو.

ھیواداریشم خۆینەرانی بەرپرزو قورئاندۆستی شەیداو عەودالی زانست بە وردیی و قوولی و بە عەقڵی ھۆشیارو دلی بیدارەو ئەم بەرگەو کۆی بەرگەکانی ئەم تەفسیرەش بخویننەو بە ھەرە سوودی شایستەو پیوستیان لی وەرگرن.

والسلام علینا وعلی عبادالله الصالحین

۹/ ڕەمەزانی / ۱۴۴۴ ک - ۳۱/ ۳/ ۲۰۲۳ ز

ھەولیر

تہ فسیری سوورہ تی

الحَدِیْثِ

دەستیک

بەڕێزان!

ئەمڕۆ کە ڕۆژی (۱۹)ی شەعبانی سالی (۱۴۴۱)ی کۆچی، بەرانبەر (۱۲)ی نیسانی (۲۰۲۰)ی زاینی، لە شاری هەولێر بە پشتیوانی خوای بەبەزەیی و بەخشەر، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الْحَدِيدِ)، وەک عادی قی خۆمان سەرەتا پێناسەو ئێوەڕۆکی سوورەتی (الْحَدِيدِ) دەخەینە ڕوو، لە حەوت پڕگەدا:

پێناسەی سوورەتی (الحديد) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە هەر بە ناوی (سُورَةُ الْحَدِيدِ) ناسراوە، چەند دەقیکیش لەو بارەو هەن، بۆ وێنە: {أَخْرَجَ الطَّبْرَانِيُّ وَالْبَزَّارُ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دَخَلَ عَلَى أُخْتِهِ قَبْلَ أَنْ يُسْلِمَ، فَإِذَا صَحِيفَةً فِيهَا أَوَّلُ سُورَةِ الْحَدِيدِ، فَقَرَأَهُ حَتَّى بَلَغَ: ﴿إِنَّمَا آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَأَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ﴾ (۷)، فَأَسْلَمَ} (۱)، واتە: تەبەڕانی و بەززار لە عومەری کۆری خەتتابەو هە (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، لە بارە ئێوەو هە گێراویانەتەو، کە کاتی خۆی چوووە بۆ لای خوشکەکە، بەر لەو هی مسۆلمان بێ، کە بەسەریاندا چوو، پەڕیکیان بەدەستەو بوو، سەرەتای سوورەتی (الْحَدِيدِ)ی تیدا بوو، ئەویش خۆندوو یەتەو تاکو دەگاتە ئەو شوێنە: ﴿إِنَّمَا آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَأَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ﴾ (۷)، واتە: بپروا بێن بە خواو پیغەمبەرەکە و، لەو هی (خوا) ئێوەی تیدا کردۆتە جێنشین، ببەخشن.

ئەویش مسوڵمان بوو.

هەلبەتە پڕوایەتی دیکەش هاتو، کە سەرەتای سوورەتی (طه)، لەو پەرەیه دا هەبوو، کە خوشکەکە و زاوایەکە بە دەستیانهو بوو، لە سیرە (إِبْن هِشَام) (۱) دا، هاتو، کە عومەری کۆری خەتتاب ئەو پەرەیه پێ بینیون، لە زاوایەکە داو، دوای خوشکەکە کە ویستووێتی بەرگری لە مێردەکە بکات، لەویش داو، تاکو بە خوینی دا هیئان، دوای خوشکەکە گوتووێتی: بەخوا هەرچی دەیکە بیکە، ئیمە مسوڵمان بووین، ئەویش دەلی: بێن ئەو چی بوو دەتانخوێندەو، دوا ئەو هیو دەبێتەو، خوشکەکەشی پێ دەلی: تۆ پیسی و هاوبەش دانەری بۆت نیه دەستی لی بدە، تاکو خۆت نەشو، ئەویش دەچی خۆی دەشوات و دێتەو، پەرەکیان لی وەردەگری و دەخوێنێتەو، کە دەخوێنێتەو لی ورد دەبێتەو دەلی: ئەم قسەیه ناگونجی مرووف کردبیتی، پیم بلین: موحەممەد لە کوێه؟ ئیدی دەچی و مسوڵمان دەبی، لەو دا ئەو وردەکاریه هاتو.

مەبەست ئەوێه کە بەپێی ئەم پڕوایەتی تەبەپانی و بەزار بی، کەواتە: بەر لە مسوڵمان بوونی عومەری کۆری خەتاب ﷺ، سەرەتای سوورەتی (الْحَدِيد) دابەزیو، بە تاییهتی شەش ئایەتەکە.

هەرودەها لە (مَصَاحِف) و لە (کُتُبُ السُّنَّة) شدا، ئەم سوورەتە هەر بە (سُورَةُ الْحَدِيد)، ناوی هاتو، ئیمە لێردا ئەوەمان بەو مەبەستە هیئایه، کە ئەم سوورەتە بە (سُورَةُ الْحَدِيد) ناوبرا، ئەویش بەهۆی هەبوونی وشە (الْحَدِيد)، واتە: ئاسن، لەم سوورەتەدا.

هەرچەندە وشە: ﴿زُبُرُ الْحَدِيدِ﴾ (۹۶)، لە سوورەتی (الکَاف) یشدا هاتو (الکَاف) یش پێش سوورەتی (الْحَدِيد) دابەزیو، بەلام بۆیه بە ناوی ئاسنەو

ناونە نراوه، یان به: ﴿زُبُرُ الْحَدِيدِ﴾ (۹۶)، پارچە ئاسنە گەورەکان، چونکە بەسەرھاتی هاوولانی ئەشکەوت زۆر شتیکی سەرسوڕھێنەر بوو، ئەو ناو سەرسوڕھێنەرەش لە سوورەتی (الکھف) دا هاتووە ئەو کراوە بەناوی سوورەتی (الکھف).

دووەم: کات و شۆینی دابەزینی:

لەو بارەو ە راجاییەکی زۆر ەهیه، وەک (ابن عاشور) دەلی: (وَفِي كَوْنِ هَذِهِ السُّورَةِ مَدَنِيَّةٌ أَوْ مَكِّيَّةٌ اخْتِلَافٌ قَوِيٌّ، لَمْ يَخْتَلَفْ مِثْلُهُ فِي غَيْرِهَا)، لەو دا کە ئایا ئەو سوورەتە مەککەییە، یان مەدینەییە، راجاییەکی زۆر ەهیه، کە لە ھیچ سوورەتیکی دیکە دا ئەو راجاییە بەهێزە نیە.

ئەو وا دەلی، بەلام زۆربە ی زانایان بە مەدینەیی دایە نین، بگرە ەندیکیان گوتوو یانە: یە کدەنگیی زانایانی لەسەر، کە ئەم سوورەتە مەدینەییە.

منیش دوا ی زۆر سەرنجدانی ئەم سوورەتەو، رای زانایان، ئەو رایەم پی پەسندە کە شەش ئایەتی سەرەتای ئەم سوورەتە، مەککەیی بن و، ئەو ی دیکە ەمووی مەدینەیی بی، ەەرچەندە بەپی دەقیکی دیکە کە لە ەبدوللای کوری مەسعوود رضی اللہ عنہ هاتو، دەبی دوو سی ئایەتی دیکەش لە نیو ە راستی دا ئەوانیش مەککەیی بن، ئەویش ئەم دەقیە: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ، أَنَّهُ قَالَ: «مَا كَانَ بَيْنَ إِسْلَامِنَا وَبَيْنَ أَنْ عَائِنَا اللَّهَ بِهَذِهِ الْآيَةِ: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾ إِلَّا أَرْبَعٌ سِنِينَ، (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۳۰۲۷، والنسائي في التفسير: ۵۸۸، والحاكم: ج ۲، ص ۴۷۹)، واتە: ەبدوللای کوری مەسعوود رضی اللہ عنہ دەلی: لە نیوان ئیمەو مسولمان بوومان و سەرکۆنە کردنی خوا دا صلی اللہ علیہ وسلم بومان بەم ئایەتە دەفرمو: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ الحدید: ۱۶، ئایا کاتی ئەو نەهاتو ە پرواداران کە دلیان نەرم بی بو یادی خواو

بو ٿهو هه قهي بويان دابه زيوهو، وهك ٿهوانه نه بن كه پيشتر ڪتيببان پيدر ابوو (خاوهن ڪتبه کان) كه ماوهيهك به سهرچوو به سهريندا، ٿنجا دليبان رهق بوو.

تهنيا چوار سال هه بوون.

ٿنجا بهو پييه بي، دهبي وپري شش ٿايه ته كه ي سهره تا، ٿهم ٿايه ته ش ههر مه ڪڪهي بي، چونكه عه بدولاي ڪوري مه سعوود لهوانهيه كه له سهره تاوه مسولمان بووه، كه واته: دهبي ٿهو ٿايه ته ي (عبدالله بن مسعود) مه به ستيه تي له سالاني پينجهم وشه شهمي پيغهمبه رايه تييدا دابه زيبي، ٿه گهر عه بدولاي ﷺ له بيري نه چووبي و لي ٿيڪ نه چووبي، يا خود ٿهم ٿايه ته ي به سهر واقعي خوياندا نه چه سپاند بي، بي ٿه وه ي لهو ڪاته دا دابه زيبي، چونكه ٿهو ٿه گهره ش ههر ههيه، من پيم وايه جگه لهو دهقانه ي سوننه ت، هيچ ريگريه ڪي ديكه نيه، كه بليين: سووره ته كه هه مووي مه دينه ييه، به شش ٿايه ته كه ي سهره تاشه وهو، بهو ٿايه ته شه وه كه عه بدولاي ڪوري مه سعوود ﷺ به به لگهي هيئا وه ته وه، له سهر ٿه وه ي خوا ﷺ سهر ڪونه ي ڪردوون، چونكه لهو باره وه ده قيك ي ديكه ههيه، ٿه وه ده گهيه ني، كه ٿهو ٿايه ته ي (ابن مسعود ﷺ) يش باسي ڪردوهو، دواتر سووره تي (الحديد) هه مووي پيڪه وه دابه زيبي، {رَوَاهُ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ عَنْ أَنَسٍ وَابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ نَزُولَ هَذِهِ آيَةِ بَعْدَ ثَلَاثَ عَشْرَةِ سَنَةٍ أَوْ أَرْبَعَ عَشْرَةَ سَنَةً مِنْ ابْتِدَاءِ نَزُولِ الْقُرْآنِ} ^(١)، ٿين مورد وه ي له ٿه نه سيشه وه ﷺ و له ٿينو عه عباسيشه وه (خوا له خوي و بابي رازي بي)، گيراويه ته وه كه ٿهم ٿايه ته: {أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا...}، سيژده سال يا خود چوارده سال دواي ده ستيكي دابه زيني قورٿان، هاتوته خوار.

به ههر حال گريمان چهند ٿايه ٿيڪيش و شش ٿايه ته كه ي سهره تاو، ٿهو ٿايه ته ي ٿينو مه سعووديش و ٿه نه سيش و ٿينو عه عباسيش ده لين: سيژده سال يان چوارده سال دواي دابه زيني قورٿان، هاتبي، كه به پي ٿه وه دهبي مه دينه يي

بئى، بەلام هیچ گومانی تیدا نیه، که ئەم سوورەتە زۆربەى هەرە زۆرى ئایەتەکانى مەدینەیین، بەلکو لە دواى فەتخى مەککە، یاخود بەلای کەمەو: دواى صولحى حودەبیبیە هاتوونە خواری، بە دەقی ئایەت کە دواى پێى دەگەین.

سێیهەم: ژمارەى ئایەتەکانى:

هەر کام لە ژمارەى (۲۸) و (۲۹) لەلایەن زانایانەو بەسکراون، بۆ ژمارەى ئایەتەکانى ئەم سوورەتە موبارەکەو، زیاتر ژمارەى (۲۹) تەبەننى کراوە، کە ئەو بەژاردەى زانایانى بەصراو کووفەیه، بەلام زانایانى مەککەو مەدینەو هەندى شوینى دیکە، ژمارە (۲۸) یان داناو، وەک زۆرجاریش گوتوو مانە: کەمى و زۆرى ژمارەى ئایەتەکان، دەگەرێتەو بۆ کورتیی و درێژی پستەکان و، جیاوازی وەستان، لەسەر چ بڕگەیک دەووستى لە ئایەتیک دا؟

چوارەم: ریزبەندیى لە دابەزین و لە موصحف دا:

زانایان ژمارە (۹۵) یان داناو بۆ ریزبەندیى دابەزینی ئەم سوورەتە موبارەکەو، لە موصحفیشدا ژمارەکەى (۵۷) ه، واتە: ئەم سوورەتە موبارەکە کۆتایی نیوەى یەکەمى سوورەتەکانى قورئانە لە پرووی ژمارەو، چونکە سوورەتەکانى قورئان هەموویان (۱۱۴) ن و، ئەم سوورەتە (۵۷) مین سوورەتە، بەپێى ریزبەندیى کە لە موصحفدا هاتو، (۵۷) نیوەى (۱۱۴) یە، ئنجا لە سوورەتى (المجادلة) تاكو کۆتایی قورئان، هەمووی (۵۷) سوورەتەو، لە (الفاتحة) وە تاكو ئەم سوورەتەى (الحديد) یش (۵۷) سوورەتە، کەواتە: ئەم سوورەتە سوورەتى کۆتاییە لە نیوەى یەکەمى قورئان، لە پرووی ژمارەى سوورەتەکانەو، نەک لە پرووی قەبارەو، کە لە پرووی قەبارەو نیوە راستى قورئان لە سوورەتى (الكهف) دایە ئەو شوینەى خوا دەفەرەمۆ: ﴿وَلَيْتَلَطَفَ وَلَا يَشْعَرَ بِكُمْ أَحَدًا﴾، ئنجا ئەگەر شەش ئایەتەکەى

که گوترا مه ککه یین، مه ککه یی بن، ده بی له سه ره تای سالانی پیغه مبه رایه تی دا دابه زین، واته: له قورئانی سالانی سه ره تای قوناغی مه ککه بن، له نیوان سالانی چوار تا کو شه ش، (۴ - ۶)، نه گهر نهو گپدر او هیه ی عه بدوللای کوری مه سهوود ﷺ بکهینه پیوه، به لام هیچ شتیکیش ئیمه ناچار ناکات بلین: ئهم سووره ته هه ندیکى له مه ککه وه هه ندیکى له مه دینه دابه زیوه، نه گهر ته ماشای ریزبه ندیی ئایه ته کان و ئالقه به ندیی و پیکه وه په یوه ست بوونیان بکهین، به لام گومانیشی تیدانیه، نه گهر هه ندیک لهم سووره ته له مه ککه دابه زیوی و، نهوی دیکه شی له دوای فه تحی مه ککه یان دوای صولحی حوده ییبیه، به لام دوایی خوا ﷺ فه رمانی به پیغه مبه ر ﷺ کرد بی و له ری جیر یله وه ئایه ته کان بهم شیوه یه دانرابن، نه وه هه ر شتیکى گونجاوه و هیچ گری و گرفتیکى تیدا نیه، به لکو نه وه ئی عجازی تیرو ته وایی فه رمایشی خوا زیاتر ده رده خات، که ئایه تانیک له سالانی چوارو پینجی پیغه مبه رایه تیدا دابه زین و، ئایه تانیکى دیکه له سالانی هه شت و نو ی کو چیی دا واته: له وى چوارو پینجی پیغه مبه رایه تی، که پیغه مبه رى خوا ﷺ له سالی سیزده یه می پیغه مبه رایه تیدا کو چى کردوه بو مه دینه، له ویش هه وت و هه شت نه گهر مه به ست له فه تح، صولحی حوده ییبیه یان فه تحی مه ککه بی، مانای وایه هه شت نو سال پیش کو چ و، هه وت هه شت سالی ش دوای کو چ، ده کاته ده وری (۱۷ - ۱۸) سال که ووتوه به نیان، به لام وه ک ئیمه له کتیی: (با له خزمه ت قورئاندا بین)، و له کتیی: (قورئانی مه زن له نوزده ته وه ردا) دا زور به وردیی با سمان کردوه، که زانایان هه موویان له سه ر نه وه یه کده نگن، که ریزبه ندیی ئایه ته کان له نیو سووره ته کاندا ته و قیفیه، واته: به وه ستاندى خوا ﷺ خوا فه رموویه تی: نهو ئایه ته ده بی له فلان شوین بی، به لام ریزبه ندیی سووره ته کان له موصحف دا که دانراون، زور به ی زانایان رایان وایه که دانانی زور به ی سووره ته کان، ته و قیفیه، واته: هاوه لان (خوا لیان رازی بی) کوشش (اجتهاد) یان کردوه، نهو سووره تانه یان بهو شیوه یه ریزبه ند کردوون، به لام هه ندیکیان، له هه ندیک له فه رمایشه کاندا هاتوه که پیغه مبه رى خوا ﷺ سووره تی (البقرة) ی خویندوه له شهو نوێژدا، دوایی

(آل عمران) ی خویندووە، دوایی (النساء) ی خویندووە، ھەروەھا لە ھەندی دەقی دیکەدا، ھەندی سوورەت لە پیش ھەندیکیانەو بوون، بەلام رایەکی دیکەش ھەیە، کە ریز کردنی سوورەتەکانیش ھەر تەوقیفییەو، ھەر بە ھەحیی خوای پەرورەدگار بوو، بەلام بەوردسەرنجدانی ئەو ھەولانە ی کە لەلایەن ھاوێلانەو دراو، بۆ کوکەرنەو ھە سوورەتەکان، لە دوو توپی موصحەفیکدا، دەگەینە ئەو قەناعەتە کە ھەندی کە لە سوورەتەکان نا، بەلام زۆربەیان ھاوێلان خوا لییان رازیبی بە کۆشش و بیرکردنەو ھەلھێنجانی خویان بەو شیوہیە دایانناون

پێنجەم: نیوەرۆکی ئەم سوورەتە:

بێجگە لە شەش ئایەتی سەرەتای و چەند ئایەتیکی دیکە ی کەم، ھەموو ئایەتەکانی دیکە ی ئەم سوورەتە باسی جەنگ و مال و سامان بەخشین و، باسی مونا فیکەکان لە رۆژی دوایی داو، باسی خاوەن کتیبەکان و ... ھتد لە قوناغیکی ھەراشی مەدینەیدا دابەزیون، واتە: نەک ھەر لە سەرەتای قوناغی مەدینەش، بەلکو لە قوناغیکی دواتر دا، چونکە خوا ﷻ باسی مسوڵمانانی کردووە کە ئەوانە ی پیش فەتح بە سامان و گیانیان خەباتیان کردووە، واتە: جەنگیان کردووە و مال و سامانی خویانیان بەخشیووە، یەکسان نین لەگەڵ ئەوانەدا کە لە دوای فەتح، مسوڵمان بوون، کە زیاتر وا پێدەچێ مەبەست لە فەتح ئازادکردنی مەککە بی، بەلام ئەگەر مەبەست سولحی حودەیبییەش بی، کە فەتحی مەککە لە سالی ھەشتەمی کوچیدا بوو، سولحی حودەیبییەش، کە ئەویش خوا ناوی لیئاو فەتح: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾، وەک لە تەفسیری سوورەتی (الفتح) دا بە درێژی باسمان کرد، ئنجا ئەگەر مەبەست لە فەتح سولحی حودەیبییەش بی، کە لە سالی شەھەمدا بوو، کەواتە: ئەم ئایەتە، دەقە لەسەر ئەو ھەوێ ئەو ئایەتانە، بەلای کەمەو لە دوای سالی شەھەم و ھەوتەمی کوچی دابەزیون.

دەشتوانین بۆلین: ئەم یازدەیه بابەتە سەرەکییەکانی ئەم سوورەتەن:

۱- وەسفکردنی خوا لە سەرەتای سوورەتەکەو، بە بیست لە سیفەتەکانی، بەووە کە هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدایە، بە پاکی دەگری، ئەووە لە شەش ئایەتی سەرەتادا هاتووە.

۲- فەرمان کردن بە مسوڵمانان کە ئیمانی مەحکەمتر بێنن بەخواو بە پیغەمبەری خوا ﷺ.

۳- هاندانی مسوڵمانان بۆ مآل و سامان بەخشین.

۴- هاندانیان بۆ فیداکاری و جەنگ.

۵- پەند وەرگرتن لە موناڤیق و دلنەخۆشەکان و، لێ وریا بوونیشیان و هەوالدان کە ئەوان سەرەنجامیکی شوومیان دەبێ لە پۆژی دوایی دا.

۶- وریایی لە دلڤەق بوون لە ئاست یادی خوادا.

۷- دنیا بە کەمگرتن و فریو پێ نەخواردنی.

۸- پیشبەرکێ کردن بۆ لیبوردن و بەهەشتی خوا.

۹- خۆ ڤاگری بۆ بەلاو هات و نەهات.

۱۰- زانینی ئەو ڤاستییە کە سەرچەم پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بۆ چەسپاندنی دادگەری هاتوون.

۱۱- پەند وەرگرتن لە ڤەهباڤییەتی نەصرانییەکان و، چاو لێ نەکردنیان لە گۆشەگیریی و دەست لە دنیا بەردان.

ئەمانە بابەتە سەرەکییەکانی ئەم سوورەتە موبارەکەن.

شەشەم: تاییه تەمەندییه کانی ئەم سوورەتە:

تییە حەوت تاییه تەمەندییمان بۆ ئەم سوورەتە موبارەتە، دەستیشان کردوون:

۱- تەنیا لەم سوورەتەدا، خوا عزوجل بە هەر چوار سیفەتی (الأول والآخر والظاهر والباطن)، لە ئایەتی ژمارە سی (۳)دا وەسف کراوە، واتە: لە هەموو قورئاندا، ئەم ئایەتە تاکەو وێنە نەهاتووە.

۲- تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی لە یەک جیا کرانەوهی پر واداران و مونا فیکەکان لە کاتی کوکردنەوهی قیامەتدا کراوە، کە شوورەیهکیان دەخریته نێوان، دەرگایەکی هەیهو، دوو دیوی هەن، دیوی نیووەهیان ڕەحمەتەو، دیوی دەرەوهی ئەو دەرگایە، سزاو ئازارو مەینەتییه، لە ئایەتەکانی: (۱۲ - ۱۵)دا.

۳- تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی ژیا نی دنیا کراوەو بە پینچ (۵) وەسف پیناسە کراوە، (لعب، لهو، زینە، تفاخر، تکاثر)، لە ئایەتی ژمارە بیست (۲۰)دا.

۴- تەنیا لەم سوورەتەدا، ئامانج لە نێردرانی سەرجهەم پیخەمبەران علیهم السلام دا، لە چەسپاندنی دادگەری دا کورت هەلاتووە، لە ئایەتی ژمارە (۲۵)دا، تەنیا لێرەدا خوا فەرموویەتی هەموو پیخەمبەرانم (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون بە بەلگە ڕۆشنەکانەوهو، کتیب و تەرازوو شەم لەگەڵدا دابەزاندوون، بۆ ئەوهی خەڵک بە دادگەری بە ڕێو بەچن.

۵- تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی ئەو کراوە کە شوینکەوتووای عیسی کوری مەریەم عليها السلام و خوا لە مەریەم ڕازیی، ڕەهەبانییه تیان داهێناوهو، وەک شایستەش ڕەچاویان نەکردووەو ئاگاداری نەبوون، لە ئایەتی ژمارە (۲۷)دا.

۶- تەنیا لەم سوورەتەدا، لە جیاتی (زراع) وشە (گُفَّار) بە کارهێنراوە، لە جیاتی ئەوهی خوا بفەرمووی: کشتوکالە کە جوتیارەکان سەرسام دەکات، فەرموویەتی: (گُفَّار)، ئنجا (گُفَّار) کە کوێ (کافر)ە، دەگونجی بە مانای جوتیار بێ، لەبەر ئەوهی جوتیار تۆوێ کە لە بن زەویدا، ون دەکات و دەشاریتهوه، (گُفَّار) ش لە (گُفَّار) وەهاتووە، واتە: داپۆشین،

دەشگونجی ھەر مەبەست پێی بێروایان بێ، واتە: بێروایان پێی سەرسام دەبن بە کشتوکال، بەلام بێگومان زیاتر مەبەست لە (گُفَار)، (زُرَاع)ە، ئەویش لە ئایەتی ژمارە (۲۰)دا.

۷- چەند وشەو تەعبیریەک، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتوون:

یەكەم: یەکیك لەوانە لە ئایەتی ژمارە (۴)دا: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾، خوا ﷺ لەگەڵتاندا یە لە ھەر جێیەک بن، تەنیا لەم سوورەتەدا ئەوە ھاتو، بە تەعبیری دیکە ھاتو، ﴿وَاللَّهُ مَعَكُمْ﴾ (۳۵)، محمد، خوا لەگەڵتانە، بەلام: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ (۴)، لە ھەر جێیەک بن، خوا لەگەڵتانە، تەنیا لێرەدا ھاتو.

دووهم: ﴿وَأَنفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ﴾ (۷)، لەو بەخشن کە خوا ئێوە تێدا کردۆتە جێنشین، ئەویش تەنیا لێرەدا ھاتو.

سییەم: ﴿أَنظُرُونَا نَقْتِس مِنْ ثَوْرِكُمْ﴾ (۱۳)، چاوەڕێمان بکەن یان مۆلەتمان بدەن، بە لە پروناکی ئێوەوە وەرگیرین، کە مونا فێقەکان بە پرواداران دەلێن، ئەویش تەنیا لێرەدا ھاتو.

چوارەم: ﴿فَضْرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهَرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ﴾ (۱۳)، ئەم تەعبیرەش تەنیا لێرەدا ھاتو، واتە: شوورە یەکیان لە نیوان دا دانرا (دیواریک) دەرگایەکی ھەیە، ئەو دەرگایە دیوی نیووەی بەزەییەو، دیوی دەرێی سزاو ئازارو مەینەتیە، واتە: دیوی لای پرواداران کە دیوی بەھەشتییە، پەحمەت و بەزەیی خواپەو، دیوی دەرەوێ کە مونا فێق و دەغەلەکانن و لە دەرێ چاوەڕێن و لە دۆزەخەو نزیکترن، ئازارو مەینەتیە.

پنجەم: ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾ (۱۶)، ئایا کاتی ئەوە نەھاتو کە پرواداران دلایان نەرم بێ و بترسێ بۆ یادی خواو بۆ ئەو ھەقە دایبەزاندو.

شەشەم: ئەم تەعبیرەش لە قورئاندا تەنیا لێرەدا هاتووە، لە ئایەتی ژمارە (۲۳)دا:

﴿لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَافَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ ۚ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ (۲۳) واتە: خوا ئەو راستییەى بۆ ڕوونکردنەو، تاكو زۆر خەفەتبار نەبن بە ھۆى شتیکەووە کە لەدەستتان دەرچى و، زۆرىش دڵخۆش نەبن بەھۆى شتیکەووە کە پێتان دەدات، خواش ھەر فیزکەریکی شانازییکەرى خۆشناوى.

حەوتەم: کە لە ئایەتی ژمارە (۲۵)دا هاتووە: ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ (۲۵) ئاسمان دابەزاندووە، ئەویش تەنیا لێرەدا هاتووە.

ھەشتەم: ﴿يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ (۲۸) دوو بەش لە بەزەیی خۆیتان پێ دەبەخشى، (كِفْلَيْنِ): وشەى (كِفْل) هاتووە، لە سوورەتی (النساء)دا، بەلام (كِفْلَيْنِ) تەنیا لەم سوورەتە موبارەكە، لە ئایەتی ژمارە (۲۸)دا هاتووە.

حەوتەم: دابەشکردنى ئایەتەکانى ئەم سوورەتە:

ئیمە کۆى (۲۹) ئایەتەکەى ئەم سوورەتەمان بۆ چوار دەرس دابەش کردوون:

دەرسى یەكەم: ئایەتەکانى: (۱ - ۱۱)، واتە: یازدە ئایەتى سەرەتای سوورەتى (الْحَدِيد)مان کردوون بە دەرسێک، ئەو دەرسەش لە دوو کۆمەلە ئایەت پێک دى:

یەكەم: شەش ئایەتى سەرەتا، خوا ﷻ خۆى بە بیست (۲۰) وەسف و کردەوہى بى وینەى خۆى وەسفکردوہو، لەو شەش ئایەتەدا.

دووہم: لە پینچ ئایەتى دواییدا، خوا ﷻ فەرمانى کردوہ، بە پراوھیتان بە خواو بە پیغمبەرەکەى و، بەخشین لەو مال و سامانەى خوا مروّفەکانى تیدا کردوۋتە جینشین و، باسى حیکمەت و ئامانجى دابەزاندنى قورئان و، یەکسان نەبوونى بەخشەران و جەنگاوەرانى پیش فەتح لەگەڵ ئەوانەى دوایى دا.

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی: (۱۲ - ۱۹)، واتە: لە هەشت ئایەت پێک دێ،

ئەمیش بە پێی نێوەڕۆکیان دەیانکەین بە دوو تەوەر:

یەکەم: چوار ئایەتی سەرەتا، ئایەتەکانی: (۱۲ - ۱۵) بۆ باسکردنی ئاکام خێری پرۆاداران و، پرووناکیی پێ بەخشانیان لە رۆژی دوايي دا، که هەم لە پیشانەوه دەروا، هەم بە دەستی راستیانەوه هەیه، بەلام بەپێچهوانەوه: سەرەنجامی بەد و شوومی دەغەلان و دلنەخۆشان و، ئەو چوار ئایەتە باسی ئەوەش دەکەن، که پرۆادارو دەغەلەکان قسەو باسیکیان پێکەوه دەبێ لە کاتی کۆ کردنەوهو بەرێ کرانیاندا بەرەو شوینی خۆیان، هەلبەتە لە رۆژی کۆکردنەوهو لێپرسینەوهدا.

دووهم: چوار ئایەتی دووهم، که ئایەتەکانی: (۱۶ - ۱۹)، تەوهری سەرەکیان بریتیه لە هۆشداریی پێدانی پرۆاداران که وریای دلپهقیی بن، لە بەرانبەر یادی خواو لە بەرانبەر قورئانداو، هاندانیانە بۆ بەخشین و، پلهو پایهی بەرزی پروا هەبوون بە خواو بەپێغمەبرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، سەرەنجامی شوومی بێپروایانی بە درۆدانەری نیشانەکانی خوا، خراوتە پروو.

دەرسی سییهەم: ئایەتەکانی: (۲۰ - ۲۴)، واتە: پێنج ئایەت دەگرێتە خۆی، که چوار بابەتی سەرەکیان تیدا خراوتە پروو بۆ خستنه پرووی چوار بابەتی گرنه و سەرەکی، تەرخانکراون:

۱- وهسف و پێناسه‌ی ژیا‌نی دنیا، له پروو مادیه‌که‌یه‌وهو سەرەنجامه‌که‌ی، که خوا ﷻ پێنج وشه‌ی به‌کاره‌یناون بۆ ژیا‌نی دنیا، که وه‌ک دوا‌یی زیاتر پروونی ده‌که‌ینه‌وه، ئەو پێنج وشه‌یه، هەر کامیکیان ته‌عبیر ده‌کات له‌ قو‌نایکی ته‌مه‌نی مرو‌ف و ژیا‌نی دنیا، که بریتین له‌ وشه‌کانی (لعب، لهو، زینه، تفاخر، تکاثر فی الاموال والاولاد).

۲- فه‌رمانکردنی خوا ﷻ به‌ پێشبرکێ و خێرای به‌ره‌و لای لێبوردن و به‌هه‌شتی خوا.

۳- راگه‌یاندنی ئەو راستیه‌ که هه‌یج به‌لایه‌ک توووشی هه‌یج که‌س نابێ، چ له‌ خودی خۆیداو، چ له‌ ده‌ورو به‌ری دا، مه‌گه‌ر پێشتر له‌ زانیاریی خوادا بووه‌و خوا زانیویه‌تی و

حیکمەتی ڕاگەیانندی ئەو راستییەش خراوەتە ڕوو، کە بریتییە لەوەی مسوڵمانان بە خێرو بەرژەووەندی و چاکەییەکی کە لە دەستیان دەچێ، زۆر خەفەتبار نەبن و، بەشتیکیش کە دێتە دەستیان لە خێرو بەرژەووەندی و چاکە، زۆر دلخۆش نەبن، خەفەت دەخوری لەسەر بەلاو گرفتاری، بەلام با زۆر خەفەت نەخۆن، دلخۆشییش هەر دەبێ بە چاکەو خوشیی، بەلام با زۆر دلخۆش نەبن، چونکە ژیانی دنیا نە زەرەرەکی و نە قازانجەکی، شتیکێ هێندە گەورە نین، کەواتە: با بە زەرەرەکی زۆر خەفەتبار نەبن و، بە قازانجەکی زۆر دلخۆش نەبن، بەلکو دەبێ زۆر خەفەتباربوونیان پەیوەست بێتەو بە ڕۆژی دوايي و، بەسەرەنجام و ئاکامێک کە بەرەو ڕووی دەچن، ژیانی هەتا هەتایی، هەرۆهەها دلخۆشییشیان دیسان هەر پەیوەست بێتەو بەو، واتە: زۆر دلخۆشبوونیان پەیوەست بکەنەو بەو.

۴- دەرخستنی خوشنەویستنی خوا بۆ لە خو بایانی خو بادەری چرووک و ڕژد، وەک خوا ﷻ فەرموویەتی: ﴿وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝۲۳﴾ **الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝۲۴**، واتە: بە دلنیايي خوا هەر کەسیکی خو بادەری شانازییکەری خوشناو... (مُخْتَالٍ) کەسیکە لە خودی خویدا خوئی پێ زۆری و، خوئی پێ شتیکێ دیکەو جیا بێ لە خەلک بە ناھەق، (فَخُورٍ) یش ئەوێە شانازییان بەسەردا بکات، واتە: (اختیال) ئەوێە کە لە دەروونی خویدا ئەو هەستە ناپەوایە هەبێ، بەلام (فخر) ئەوێە کە ئەو هەستە لە خویدا دەربەری و پێشانی بدات، کە بێگومان هەر (اختیال)ە، دوايي (فخر)یشی پێ پەیدا دەبێ و هیچ فەخرێک کە لەسەر ڕوالتی مروؤف، دەردەکەوێ، بە بێ ڕەگ و ریشە (اختیال) خەیاڵکردنی ناھەقی مروؤف، پەیدا نابێ.

دەرسی چوارەم: نایەتەکانی: (۲۵ - ۲۹)، واتە: لە پێنج نایەتی کۆتایی ئەم سوورەتە موبارەکە پێک دێ، کە چوار بابەتی گرنگی تێدا خراونە ڕوو:

۱- نێردرانی تێکرای پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە بەلگە ڕۆشنەکانەو بە بەرنامەو بە کتیب و بە تەرازوووەو، بۆ بەرپاکردنی دادگەری لە نێو خەلکی دا،

هه‌به‌ته مه‌به‌ست له ته‌رازوو، دادگهرییه، یاخود ئامرازه‌کانی چه‌سپاندنی دادگهریین، وه‌ک باسمانکرد له‌هه‌موو قورئاندا ته‌نیا لێره‌دا خوا ﷻ ئامانجی ره‌وانه‌کرانی تیکرایی پی‌خه‌مبه‌رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به‌به‌لگه‌ ره‌وشنه‌کان و به‌کتیب و ته‌رازوووه‌وه، له‌ به‌رپاکردنی دادگهرییدا کورت هه‌لێناوه، له‌ سوورەتی (الأنبياء) دا، خوا ﷻ باسی ئه‌وه ده‌کات هه‌موو پی‌خه‌مبه‌رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بو‌ئوه‌ ناردوون، که ته‌نیا به‌ندایه‌تی بو‌ خوا بکری: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (۲۵)، واته: له‌ پیش تۆدا (ئه‌ی موحه‌ممەد ﷺ!) هیچ ره‌وانه‌کراویکمان نه‌ناردوه، مه‌گه‌ر سروشمان بو‌ کردوه که بی‌جگه‌ له‌ من هیچ په‌رستراویک نیه، ته‌نیا به‌ندایه‌تی بو‌ من بکه‌ن.

ئه‌وه‌ش وه‌ک په‌یوه‌ندی نیوان خۆیان و خوا، هه‌موو پی‌خه‌مبه‌ران بو‌ ئه‌وه هاتوون که مرو‌قه‌کان وه‌ک په‌یوه‌ندی نیوان خۆیان و خوا خاوه‌نی خوا به‌یه‌کگرتن و ته‌نیا خوا په‌رستن بن، به‌لام وه‌ک په‌یوه‌ندی نیوان خۆیان و خۆیان، مرو‌قه‌کان له‌نیو خۆیاندا هه‌موو پی‌خه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هاتوون بو‌ ئه‌وه‌ی خه‌لک به‌ دادگهریی به‌رپوه‌ بچن، که‌واته: هه‌موو پی‌خه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بو‌ چه‌سپاندنی دوو ئامانجی سه‌ره‌کی هاتوون:

یه‌که‌م: خوا به‌یه‌کگرتن (توحید).

دووهم: دادگهریی.

ته‌نیا خوا په‌رسترا و به‌رپاکرانی دادگهریی، دوو ئامانجی سه‌ره‌کی نێرانی پی‌خه‌مبه‌رانن، دادگهریش، واته: له‌ هه‌موو ڕوو و په‌هه‌نده‌کانی ژیا‌نی و گوزه‌رانه‌وه، له‌ ڕووی نه‌ته‌وه‌یی و، له‌ ڕووی ئابووری و، له‌ ڕووی سیاسیی و، له‌ ڕووی کۆمه‌لایه‌تی و ... هتده‌وه.

[illegible]

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان یازدە (۱۱) ئایەتی سەرەتای سوورەتی (الحَدِید) دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۱ - ۱۱)، که دوو بابەتی بنەرەتی بۆ دەکەن:

بابەتی یەکەم: لە شەش ئایەتی سەرەتادا (۱ - ۶) ڕاگەیاندنی ئەو راستییە مەزنە که تیکرای بوون بەسەر و خواریهو (ئاسمانەکان و زەوی)، پاکیی خواو دووری خوا ﷺ لە لەکەو کەم و کورپی دەردەبرێ، پاشان ناساندنی خوا لەمیانی بیست (۲۰) لە ناو سیفەت و کردەو بۆ وێنەکانی دا، ئەگەر بە پاکگیرانه کەشی حیساب بکەین، سەرچەم لەو شەش (۶) ئایەتە موبارەکەدا، خوا بە بیست لە ناو سیفەت و کردەو بۆ وێنەکانی وەسفکراوە.

بابەتی دووهم: لە پێنج ئایەتی دواییدا، واتە: ئایەتەکانی: (۷ - ۱۱)، که بریتیه لە فەرمانکردنی خوا بە ڕوواداران که ڕوایه کی مه حکه مترو کاملتر به خوا ﷺ و به پێغه مبه ره که ی ﷺ بێن و، لەو مآل و سامانه ی خوا تیدا کردوونیه جێنشین، به خشن، دوایش خوا ﷺ به سەرزه نشتکردنه وه پێیان ده فەرموێ: ئایا هۆی ڕووا نه هێنانیان به خواو به پێغه مبه ره که ی چیه؟ له حالیکدا که پێغه مبه ری خوا ﷺ بانگیان ده کات بۆ ئیمان هێنان!

پاشان بۆسی ئامانجی دابه زاندنی ئایەتەکانی خوا بۆ سەر بەنده که ی موحه ممه د ﷺ ده کات، که بریتیه له دهرباز کردن و قوتار کردنی مرقفه کان له تاریکیایان به ره و ڕۆشنایی و، له کو تایش دا، خوا ئەو راستییە ڕاده گیه نێ که به خشه ران و جه نگاوهرانی ڕێی خوا، به ره له فەتح، واتە: به ره له ئازاد کردنی مه ککه، یاخود پیکه اتنی حوده یبیه، ئەوانه ی له وه پێش خه باتیان کردوه و فیداکارییان کردوه به سه رو مالیان، له گه ل ئەوانه ی دواییدا، یه کسان نین، هه رچه نده هه مووشیان خوا گفتی هه ره باشی پێداون، هه لبه ته هه ر که سه به پله و پێگه ی خۆی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (١) لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (٢) هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (٣) هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (٤) لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (٥) يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (٦) ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَانْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ ءَانْفِقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ (٧) وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِنُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (٨) هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ ءَايَاتٍ يُنَبِّئُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ (٩) وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيراثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَن أنْفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِن بَعْدِ وَقَتْلُوا وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (١٠) مَن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ءَلَهُ ءَجْرٌ كَرِيمٌ (١١) ﴿

مانای دهقا و دهقی نایه تهاکان

ا به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده، (هه ره کهس و) هه رچی له ناسمانه کان و زهوی دایه خوا به پاک (و بیخهوش) دهگری و نهو زالی کارزانه (١) حوکمرانی و به ریوه بردنی ناسمانه کان و زهوی هی ویه، دهژیهنی و دهمرینی و، لهسه ره موو شتیک به توانایه (٢) نهو یه کهم و دوایه م و ناشکراو په نهانه و، نهو به هه موو شتیک زانایه (٣) نهو کهسیکه ناسمانه کان و زهوی له شهش

پوژان دا (به شەش قوئاغ) دروستکردوون، دوایی چووو سەر عەرڤ، هەرچی دەچێتە ئێو زەوییهو، هەرچی لێی دێتە دەری، دەیزانی، هەر وهها هەرچی له ئاسمانی دێتە خواری و هەرچی پێیدا بەرز دەبێتەوه، له هەر جێیه ک بن ئەو له گەڵتانهو، خوا بینهری ئەوهیه که دهیکەن ﴿٤﴾ حوکمرانی ئاسمانهکان و زهوی تهنیا هی ویهو، کاروبارهکانیش بهس بو لای خوا دهگیردینهوه ﴿٥﴾ شهوی دهخاته ئێو پوژی و، پوژی به ئێو شهویدا دهکات و، ئەو به (نهینییهکانی) خاوهنی سینهکان زانایه ﴿٦﴾ (خه لکینه!) بپروا به خواو پیغه مبه ره که ی بین و، له وه ببه خشن که تیدا گیراوی به جینشین، چونکه ئەوانه تان که بپروایان هیئاوه و به خشیویانه پاداشتیکی گه وره یان بو هیه ﴿٧﴾ ئەوه چیتانه بپروا به خوا ناهین! (له حالیک دا که) پیغه مبه ریش بانگتان دهکات تا کو بپروا به پهره وردگارتان بین و، به دلنایی ئەگه ر بپروادار بن (پیشتر وه ک زگماک) په یمانیشتانی وه رگرتوه ﴿٨﴾ (خوا) ئەو که سه یه که ئایه ته رۆشنه کانی داده به زینتیه سەر به نده که ی (موحه ممه د) تا کو له تاریکیان به ره و پرووناکیی ده ربازتان بکات و، مسوگه ریش خوا به په رۆش و به به زه ییه به رانه برتان ﴿٩﴾ ههروه ها ئەوه چیتانه که له ریی خوا دا (سامانتان) نه به خشن! له حالیک دا که میراتی ئاسمانه کان و زهوی هی خوایه، ئەوانه تان په کسان نین که به ر له فه تح به خشیویانه و جهنگیون (له پیناوی خوا دا، له گه ل ئەوانه دا که دوایی به خشیویانه و جهنگاون)، ئەوانه پله یان مه زنتره له وانه ی دوایی به خشیویانه و جهنگاون و، خواش گفتی پاداشتی هه ره باشی به هه موویان داوه و، خوا شاره زای ئەوه یه که دهیکەن ﴿١٠﴾ کیه به قه رز پیدائیکی باش قه رز به خوا بدات، ئنجا (ئه ویش) بو ی چه ند قات بکاته وه (چه ند به رانه بر پاداشتی بداته وه) و پاداشتیکی نایابی هه بی ﴿١١﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(سَبَّحَ لِلَّهِ): (السَّبْحُ: الْمَرْ السَّرْبَعِ فِي الْمَاءِ أَوْ فِي الْهَوَاءِ، وَالتَّسْبِيحُ تَنْزِيهُهُ اللَّهُ تَعَالَى وَأَصْلُهُ: الْمَرْ السَّرْبَعُ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ)، وشه ی (تَسْبِيح) له (سَبْح) بریتیه له پوشتنی خیرا به نیو ئاودا یاخود به نیو هه وادا، (تَسْبِيح) واته: به پاکگرتنی خوی بهرز، که ریشه که ی بریتیه له خیرایی کردن له به ندایه تیی کردن بو خوادا.

(الْأَوَّلُ): (الَّذِي يَتَرْتَّبُ عَلَيْهِ وجود غَيْرِهِ)، (أَوَّلُ) واته: یه که یان یه که مین، ئه وه یه جگه له خوی له سه ر وی ده وه ستی، پهیدا بوونی جگه له خوی له سه ر ئه وه وه ستاوه، هه ندیکیش وشه ی (أَوَّلُ) یان وا پیناسه کردوه: (الْمُتَقَدِّمُ بِالزَّمَانِ بِالنِّسْبَةِ لِلَّهِ، الَّذِي لَمْ يَسْبِقْهُ فِي الْوُجُودِ شَيْءٌ، الْمُسْتَعْنِي بِنَفْسِهِ، الَّذِي لَا يَحْتَاجُ إِلَى غَيْرِهِ)، (أَوَّلُ) ئه وه یه که له پرووی کاته وه پیشکه وتبی، به لام به نسبته خواوه، واته: ئه وه زاته ی له بووندا هیچ شتیک پیشی نه که وتوه، ئه وه زاته ی پووستی به جگه له خوی نیه و بی نیازوه، ئه وه زاته ی بو هیچ شتیک په کی له سه ر جگه له خوی نه که وتوه.

(وَالْآخِرُ)، واته: دوایه مین، (أَوَّلُ) واته: یه که می بی سه ر هتا، (آخِر) واته: دوایه مینی بی کو تایی.

(وَالظَّاهِرُ)، واته: ئاشکرا، به مانای زالیش دی، به لام لیرده دا به مانای ئاشکرا دی.

(وَالْبَاطِنُ)، واته: په نهان، خوا ﷻ ئه گهر به چاوی عه قل و دل بو ی بگه ری، ئاشکرایه، به لام ئه گهر به چاوی سه ر بو ی بگه ری، په نهانه، به چاوی سه ر نایینی.

(يَلِيحُ)، (الْوُجُ: الدُّخُولُ فِي مَضِيقٍ)، (وُجُ) بریتیه له چونه نیو شوینیکی ته نگه بهر.

(نَعْرُجُ)، (الْعُرُوجُ ذَهَابٌ فِي الصُّعُودِ)، (عُرُوج) بریتیه له بهرزبوونهوهو و پوشتن بهرهو بهرزیه.

(يُولِجُ)، (يُولِجُ: يُدْخِلُ)، واته: دهیخاته نیو، بهلام (ایلاج) ئهوهیه شتیک بخهیه نیو شتیکهوه به ئهسپایی، یان شتیک بخهیه نیو شتیک تهنگه بهر.

(بِذَاتِ الصُّدُورِ)، (ذَات: مُؤَنَّث (ذُو) وَهُوَ الصَّاحِبُ)، (ذَات) مبینه ی (ذُو) یه یانی: (صاحب) خاوهن، یاخود هاوهل، کهواته: (بِذَاتِ الصُّدُورِ)، واته: ئهو نهیینیانه ی ههمیشه له گهل سینه کاندان، یاخود وا له نیو سینه کاندان پوچوون و هینده په نهانن، بوون به خاوهنی سینه کان، چونکه (صاحب)، ههم به مانای هاوهل دی و، ههم به مانای خاوهنیش دی.

(مِثْقَالُ)، (المِثْقَالُ: الْعَهْدُ وَالْجَمْعُ مَوَائِقُ)، (مِثْقَال) بریتیه له پهیمان، پهیمانیک پتهو، که به (مَوَائِقُ) کو ده کریتهوه.

(مِيرَاثُ)، (المِيرَاثُ وَالْإِرْثُ وَالْإِرَاثُ وَالْإِرَاثُ)، ههر چواریان به یهک واتان، به کوردیی ده لئین: میرات، شتیک که له کهسیک ده میتتهوهو له دوا ی به جی ده میتی.

(الْفَتْحُ)، (فَتْح) به مانای کردنهوهو دهست به سهرداگرتنیش دی، (الْفَتْحُ: مَا بَيْنَ الْخَصْمَيْنِ، يَفْتَحُ فَتْحًا: قَضَى)، واته: دادوهیری کردو کیشه که ی له نیواندا چاره سه رکردن، (وَفَتْحَ الْمُغْلَقَ: أزالَ إِغْلَاقَهُ)، شتیک که داخرا بی، داخراویه که ی لابری، ئه ویش (فَتْح) ی پی ده گوتری، (وَفَتْحَ الْبَلَدَ: غَلَبَ عَلَيْهِ وَمَلَكَهُ)، (فَتْح) به مانای زال بوون به سهر شتیک و، دهست به سهرداگرتنیش ده گوتری، ئه وهش به پی سیاق ده گوتری و ده زانری، ئه گهر بگوتری: (فَتْحَ الْبَابِ)، یانی: داخراویه که ی لابرد، ئه گهر بگوتری: (فَتْحَ بَيْنَهُمَا)، واته: دادوهیری له نیواندا کردن، ئه گهر بگوتری: (فَتْحَ الْبَلَدِ)، واته: ولاته که ی دهست به سهرداگرت و خستیه ژیر رکیفی خویهوه.

(دَرَجَةً)، (نَحْوِ الْمَنْزِلَةِ وَيُعَبَّرُ بِهَا عَنِ الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ)، که ده فەرموئ: ﴿أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً ۝۱۰﴾، ئەوانە پلەیان مەزنترە (دَرَجَةً)، بە مانای پێگە دێ و، تەعبیر بە (دَرَجَةً) دەکری لە پێگەو پایەى بەرز، لەبەر ئەوەى شوئى بەرز بە پەیزەدا بۆ سەردەکهوى (دَرَجَةً)، یانی: پەیزەو قادرمە، لەوەوە ئەو ناوە هاتووە.

(الْحُسْنَى)، (الْحُسْنَى: مُؤَنَّثُ الْأَحْسَنِ، الْمُتَوَبَّةُ الْحُسْنَى)، (حُسْنَى) مؤنثی (أَحْسَن)، یانی: باشتر، یاخود هەرە باش، (حُسْنَى)، بە بارى مێینهى مەجازى دا، واتە: هەرە باش، بەلام (حُسْنَى) بۆ خۆى سێفەتى وەسفکراویکی قرتتێراوە (صِفَةُ مَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ)، (يَعْنِي الْمُتَوَبَّةُ الْحُسْنَى)، یان: (العاقبة الْحُسْنَى)، واتە: پاداشتی هەرباش، یاخود سەرهەنجامی هەرە باش.

(يُقْرَضُ اللَّهُ)، واتە: قەرز بە خوا دەدا (سُمِّيَ مَا يُدْفَعُ إِلَى الْإِنْسَانِ مِنَ الْمَالِ بِشَرْطٍ رَدِّ بَدَلِهِ، قَرْضًا)، ئەو مال و سامانەى دەدری بە کەسێک، بەو مەرجەى قەرەبووئەى بداتەو، پێى دەگوتری: (قَرْض)، وشەى (قَرْض)، بە مانای (قَطْع) دێ، یانی: ئەو کەسە بەشێک لە مالێ خۆى (قَطْع) کردووە بریویەتى و داویەتى بەو کەسەى داواى لێ کردووە، قەرزی پێى بدات، بە کوردیی بە قەرز دەلێن: وام، بەلام پێم وایە هەر وشەى قەرزه کە باشتر جێگیر بوو، خەڵک ئەوەندەى لە قەرز حالێ دەبێ: لێى قەرز کردووە، قەرزدارەو، خاوەن قەرز، هێندە لە (وام) حالێ نابێ کەوشەیه کى فارسییه.

(فِيضُوعُهُ لَهُ)، واتە: بۆى چەند بەرانبەر بکاتەو، (ضَعْفُهُ وَضَاعَفْتُهُ وَأَضَعَفْتُ الشَّيْءَ: ضَمَمْتُ إِلَيْهِ مِثْلَهُ فَضَاعَدًا)، (ضَعْفُهُ وَضَاعَفْتُهُ وَأَضَعَفْتُ الشَّيْءَ)، هەمووی یانی: وێنەى خۆى و زیاتریشم خستە سەرى، یانی: بۆم دووقات کردووە، یان چەند قات و چەند بەرانبەر کردووە.

(أَجْرٌ كَرِيمٌ)، (الْأَجْرُ وَالْأَجْرَةُ: مَا يُعْودُ مِنْ ثَوَابِ الْعَمَلِ دُنْيَوِيًّا أَوْكَانَ آخِرَوِيًّا) (أَجْرٌ وَأَجْرَةٌ)، یانی: ئەوەى لە پاداشتی کردووە لە ڕووی دنیایی یان دواڕۆژی، بۆ لای

مروّف بگه ریته وه، پیی ده گوتری: (أجر)، (کریم: کُلّ شَیءٍ شَرَفَ فِي بَابِهِ، فَإِنَّهُ يُوصَفُ بِالْكَرَمِ، النَّفِيسُ فِي نَوْعِهِ)، ههر شتیک له جوړی خوۍ باشتین بئ و، نایاب بئ، پیی ده گوتری: (کریم) و به (کریم) وه سف ده کری، واته: شتیک که زور نایاب و هه لکه وتوو بئ له جوړی خوۍ.

مانای گشتی نایه ته کان

به ریزان!

خو الله لهم سووړه ته دا که نیمه له میژو، له دواۍ سووړه تی (محمد و الفتح والحجرات) هوه، سووړه تی مه دینه ییمان نه که وتوونه وه بهرچاو، له کاتی ته فسیرکردنی قورئاندا، نهمه یه که مین سووړه تی مه دینه ییهو، دوایش نهم سووړه ته، نو سووړه تی دیکه ی مه دینه یی به دوا دا دین، له جوزئی (قد سمع الله)، که واته: هه موویان ده بنه ده سووړه تی مه دینه یی به دوا یی یه ک دا، نهم سووړه ته وه ک پیشتریش باسما ن کرد، سووړه تی په نجاو حه وته مینه له ریزبه ندیی موصحه فدا، واته: سووړه تی کوئاییه له به شی دووه می قورئان، له پروی ژماره ی سووړه ته کانه وه، ژماره ی سووړه ته کانی قورئان هه مووی (۱۱۴) یه، نهم سووړه تی (الحدید) ه، له (الفاتحة) هوه تا کو ئیره (۵۷) مین سووړه ته و، له (قد سمع الله) تا کو کوئای قورئان، سووړه تی (الناس) یش هه مووی (۵۷) سووړه ته، که واته: له پروی ژماردنه وه، نهم سووړه ته ده بیته کوئا سووړه تی به شی دووه می سووړه ته کان، به لام له پروی قه باره وه، نا، له پروی قه باره وه نیوه ی قورئان له سووړه تی (الکھف) دایه، واته: (۲۷) جوزئی قورئان، به پیی دابه شکردنی زانیان، که هه موو قورئانیان بو سی (۳۰) به ش دابه ش کردوه و، (۲۷) به شی قورئان (۵۷) سووړه تی پیک دینن و، (۳) به شی قورئانیس (۵۷) سووړه ته که ی دیکه پیک دینن،

ئەو (٥٧) سوورەتەى بەم سوورەتى (الْحَدِيدُ)ە، كۆتایان دى، نیوەى سوورەتەکانى قورئان، لە ڕووى ژمارەوہ پێک دێنن، لەبەر ئەوەى قەبارەیان زیاترەو سوورەتى وای تێدايە، وەك: (البقرة) كە دەورى دوو جوژنو نیوە، بەلام ئەم سوورەتانەى دەكەونە ئەو سى جوژنەى كۆتایى قورئانەوہ، لە ڕووى قەبارەوہ كورتەو، ھەیانە تەنیا سى ئایەتە، وەك سوورەتى (العصر) و سوورەتى (كوثر) و، سوورەتى (النصر) ئایەتەكانیشان و، بڕگەكانیشان كورت كورتەن.

ناوى ئەم سوورەتە پێشتریش باسمانکرد: (الْحَدِيدُ)ە، واتە: ئاسن، لەبەر ئەوەى وشەى (الْحَدِيدُ) لەم سوورەتە موبارەكەدا ھاتوہ: ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ (٢٥) ئاسنمان دابەزاندوہ، كە دوايى پێى دەگەین مەبەست لە دابەزاندنى ئاسن چيە؟ بەلام گرنگ ئەوہیە وشەى (حديد) لە ھەموو قورئاندا، لە دوو شوێندا ھاتوہ، لێرەو لە سوورەتى (الكهف)یش، ئەوەى من لە یادى بى، بەلام لە سوورەتى (الكهف)دا دەفەرموى: ﴿أَتُوفَى زُبْرُ الْحَدِيدِ﴾ (٩٦) واتە: پارچە ئاسنە گەورەكانم بۆ بێنن، بۆ ئەوەى ئەو بەرەبەستە دروست بكات لە ئیوان (يأجوج ومأجوج) و، ئەو خەلكەدا كە داوايان لە (ذوا القرنين) كردوہ، ھاوکاریان بى، بۆ ئەوەى لە خراپەى (يأجوج ومأجوج) پارێزراوبن، بەلام لێرەدا وشەى (الْحَدِيدُ) بە تەنیا ھاتوہ.

خوایە دەفەرموى:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بە ناوى خوای بە بەزەبى بەخشنە، واتە:

دەستپێکردنم بە ناوى خوايە، كە ئەوہش مەبەستى ئەوہیە:

١ - ئەم كارە تەنیا بۆ خوا دەكەم.

٢ - ئەم كارە بە پێى شەرى خوا دەكەم.

٣ - ئەم كارە بە تواناو یارمەتى خوای پەروەردگار دەكەم.

٤ - ئەم كارە بۆ ھێنانەدى پەرەزەندى خوا ئەنجام دەدەم.

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیە، پاکیی بۆ خوا دەردەبەری، وشە (سَبَّحَ) بە کرداری رابردوو هاتو، واتە: پاکیی دەربەری بۆ خوا، هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیە، هەلبەتە ئێمە دوایی وەک چۆن لە سوورەتی (الإسراء) دا، باسیکی تایبەتەمان لە بارەى تەسبیحکردنی دروستکراوەکانەوه بۆ خوا کردو، لە بەر رۆشنایی ئەو ئایەتە موبارەکەدا کە دەفەر مۆی: ﴿تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ (٤٤) بەلام دواییش لە نیو کورتە باسیکدا، سەرنجیکی دیکە، دەدەینەوه بە تایبەت لەو سوورەتانەى بە: (سَبَّحَ) و (يُسَبِّحُ) دەست پێ دەکەن، کە هەم ئەم سوورەتەیه، هەم سوورەتی (الحشر) و، هەم سوورەتی (الكهف)، هەر سیکیان بە (سَبَّحَ) دەست پێ دەکەن، بەلام سوورەتی (الجمعة) و، سوورەتی (التغابن) بە (يُسَبِّحُ) دەست پێ دەکەن، دوایی لەو بارەوه کورتە باسیک دەکەین.

وشە (سَبَّحَ) لە ئەصل دا، بە مانای بە خیرایی رۆیشتن دی، بە نیو ئاو، یاخود بەنیو هەواداو، وشە (سَبَّحَ لِلَّهِ) واتە: خیرایی کرد بۆ خوا، لە بەندایەتیی دا، بەلام لێرەدا زیاتر زانایان وایان لێکداوەتەوه کە پاکیی بۆ خوا دەربەری، دووری بۆ خوا دەربەری، لەبەر ئەوەی کەسیک بە خیرایی بپروا، بە خیرایی دوور دەکەوێتەوه، لێرەشدا مەبەست لە خیراییە کە، خیرایی کردنە لە بەندایەتیی بۆ خوادا ﷻ، ئنجا (ل) یشی کە خراوەتە سەر (سَبَّحَ لِلَّهِ)، زیاتر بۆ تۆخکردنەوهی واتایەکیەتی، واتە: لەبەر خاتری خواو لە پیناوی خوادا، ئەو بەپاکگرتنەیان ئەنجامدا، ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، وشە (ما) یان مەبەست پێی خواوەن عەقلان و، ئەوانەشە کە خواوەنی هەست و هۆش نین، واتە: هەموو دروستکراوەکانی خوا، یاخود مەبەست پێی تەنیا ئەوانەیه کە خواوەنی هەست و هۆش نین، بەلام لێرەدا ئەوان زاکراون بەسەر خواوەن هەست و هۆشەکاندا، لەبەر ئەوەی ئەوانەى هەست و هۆشیان نیە، ئەو هەموو کەهکەشانانەو ئەو

هه‌موو ئەستێره‌و خڕۆكانه‌، زۆر زیاترن له‌وانه‌ی هه‌ست و هۆشیان هه‌یه‌، له‌ فریشته‌كان و له‌ مروّڤ و له‌ جند، گ‌رنگ ئەوه‌یه‌: ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌كان و له‌زه‌وی دا هه‌یه‌، هه‌مووی ده‌گرێته‌وه‌، هه‌لبه‌ته‌ لێره‌دا: ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هاتوه‌، به‌لام له‌ دوو شوێنه‌که‌ی دیکه‌: له‌ سووره‌تی (الحشر) و له‌ سووره‌تی (الصف) دا: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۝۱﴾ الحشر، به‌لام لێره‌دا (الأرض)، (مَا فِي) یه‌که‌ی له‌گه‌ڵدا نیه‌، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، خوا زالی کاربه‌جێیه‌، به‌س ئەو زالی کاربه‌جێیه‌، له‌م شه‌ش ئایه‌ته‌ موباره‌که‌دا، خوا ﷻ بیست له‌ ناوو سیف‌ه‌ت و کرده‌وه‌ ناوازه‌کانی خۆی خستوو‌نه‌ ڕوو، که‌ دواتر له‌ مه‌سه‌له‌ گ‌رنگه‌كان دا سه‌رژمێریان ده‌که‌ین.

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌كان و زه‌وی دایه‌ خوا‌ی به‌ پاک‌گ‌رت.

﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، خوا خاوه‌نی ئەو په‌ری با‌لا ده‌ستی و زالییه‌، (عَزِيزُ) (الَّذِي لَا يُغْلَبُ، الممتنع)، ئەو زاته‌ی که‌س به‌سه‌ریدا زāl نابێ، ئەو زاته‌ی هه‌یچ‌که‌س پێی ناوێری، با‌لا ده‌سته‌، (الْحَكِيمُ) کاربه‌جێ و کارزان، ئەو زاته‌ی خاوه‌نی ئەو په‌ری حیکمه‌ته‌، حیکمه‌تیش واته‌: دانانی شته‌كان له‌ شوێنی خۆیان دا، (حکیم) خاوه‌نی دانایی و لێزانی و کارامه‌یی.

﴿لَهُ، مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، (مُلْكُ) به‌ مانای هوکمرانی و، به‌پێوه‌بردن و به‌سه‌ر ڕاگه‌یشتن و خستنه‌ ژێر ده‌سته‌لاق‌ی خۆ، دێ، واته‌: ئاسمانه‌كان و زه‌وی هه‌موویان له‌ ژێر ڕکێفی خوادان، هه‌موویان له‌ ژێر هوکمرانیی خوادان و، خوا با‌لا ده‌سته‌ به‌سه‌ر هه‌موویان دا.

﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾، ده‌ژیه‌نی و ده‌مریئێ، واته‌: ژیان ده‌به‌خشی و ژیانیش وه‌رده‌گرێته‌وه‌، چونکه‌ (يُحْيِي)، واته‌: زیندوو ده‌کات، واته‌: ژیان ده‌به‌خشی، (وَيُمِيتُ)، ده‌مریئێ واته‌: ژیان له‌ خاوه‌ن ژیان ده‌ستپێته‌وه‌و ده‌بێته‌ مردوو.

﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ۴. ئەو لەسەر هەموو شتێ بە توانایە، واتە: نەك خوا تەنیا دەتوانی بژیەن و بمرین، بەلكو هەر کاریکی دیکە ییەوی، لە سەری بە توانایە.

ئەو هەوت لەو سێفەت و کردەوانە ی لەم سوورپەتە موبارە کەدا، لەم شەش ئایەتە موبارە کەدا، خویان پێ وەسف کراوە، ئنجا دێتە سەر پێنجی دیکە:

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾، خوا یەكەمەو دوایەمە، ئاشکرایەو پەنھانە، ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، هەر وەها ئەو بە هەموو شتێك زانیە، ئەم یەكەم و دوایەم و ئاشکراو پەنھانە، دوای ی ئیمە لە کورتە باسێکدا دەیانخەینە روو و دەیانکەینە بابەتێکی تایبەت، بەلام گەرگ ئەو یە (أَوَّل) زانیان وایان لێکداوە تەو (أَوَّلُ بِلَا بَدَايَةٍ) و (آخِر) (آخِرُ بِلَا نِهَائَةٍ)، خوا یەكەمینە بەبێ سەرەتاو، بەبێ دەستپێک و، دواوەمینە بەبێ کوتایی و، خوا ئاشکرایە ﷻ بێ ئەو ی بکەوێتە بەر حوکمە پێنج هەستەکان و، پەنھانە بێ ئەو ی عەقل و دلەکان نەتوانن بیناسن و پێی ئاشنابن، هەلبەتە دوای فرمایشتی پێغەمبەریش ﷺ لەو بارەو دەین و، تیشکی زیاتری دەخەینە سەر.

﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، ئەویش بە هەموو شتێك زانیە، کەواتە: ئایەتی یەكەم و دووهم، حەوت سێفەتیان گرتە خۆیان، ئەم ئایەتی سێیەمەش پێنج (۵) ئەو دوازدە (۱۲)، لەو بیست (۲۰) سێفەتە گۆمەن، لەم شەش ئایەتە موبارە کەدا، بۆ خوی بەرزی مەزن خراونە روو.

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾، ئەو کەسێکە ئاسمانەکان و زەوی لە شەش رۆژاندا هێناونە دی، (هُوَ) راناوی نادیارە، واتە: (ئەو) ئەو خویە ی باسکرا ﷻ، (الَّذِي): (إِسْمٌ مُّوَصُول) واتە: ئەو کەسە ی، یان ئەو زاتە ی، ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾، ئاسمانەکان و زەوی هێناونە دی و پەیدای کردوون، لە ماو ی چەنددا؟ ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ لە ماو ی شەش رۆژاندا، هیچ گومان لەو هەدا

نیه که مەبەست لە: (أَيَّامٍ) پۆژەکانی هەفتە نین، وەک لە پەیمانی کۆندا هاتو، گوایە خوا ﷻ لە پۆژانی (یەک شەمم و دوو شەمم و سێ شەمم و چوار شەمم و پێنج شەمم و هەینی) دا، هەموو دروستکراوەکانی دروستکردوون، ئەو شەش و، لە پۆژی شەممەشدا خوا پشووی داو، ئەو لە پەیمانی کۆندا هاتو، بۆیە خوا ﷻ لە سوورەتی (ق) دا، دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ (٣٨)، وەک پێشتر تەفسیرمان کردو، واتە: ئێمە ئاسمانەکان و زەوییمان بە شەش پۆژان هێناوە دی و، هیچ ماندووتییان تووش نەبوو.

چونکە دەستەڵاتی خوا بێ سنوورەو پەهایە، ئەو نیه بگوترێ: ئەو نەدی پێ دەکری، بەلام لەو زیاتری پێ ناکری! هەر وەک زانیاریی خوا بێ سنوورە، ئەو نیه بگوترێ: ئەو دەزانێ، بەلام لەو زیاتر نازانێ! هەموو سیفەتەکانی خوا بێ سنوور و پەهان، بۆیە لەوێ خوا ﷻ بەرپەرچی ئەو بیرۆکەیە داو، ئەو، کە هەم نەصرا نییه کان و هەم جوولە کە کان، ئیستا پەیمانی کۆن بە کتیی پیرۆزی خۆیان دەزانن و تەبەن نییان کردو، لە راستیی دا خوا ﷻ ماندووتیی تووش نابێ، لەبەر ئەو دەستەڵاتی خوا، توانای خوا، ویستی خوا، سیفەتەکانی خوا، هەموویان بێ سنوور و پەهان، کەواتە: مەبەست لە: (أَيَّامٍ) و (يَوْمٍ)، ئەو پۆژە بۆ ئێمە زانرا و باو، بە دلایاتی مەبەست ئەو نیه، بە زۆر بەلگان:

أ- یەکیک لە بەلگەکان ئەو یە کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَكُن مِّمَّنْ كَلَّفَتْ سَنَةً مِّمَّا تَعْدُونَ﴾ (٤٧)، الحج، واتە: پۆژیک لەلای پەرورەدگارت وەک هەزار سألە، لەوێ ئێو دەژمێرن، لەوێ هەزار (١٠٠٠) دەفەرموێ، لە سوورەتی (معارج) یشتا، دەفەرموێ: ﴿تَعْرِجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ (٤)، واتە: ڕووح و فریشتەکان لە پۆژیکدا بەرەو لای خوا بەرز دەبنەو، کە ئەندازە کە پەنجا هەزار (٥٠٠٠٠) سألە.

ب- وشە (یَوْم) لە زمانی عەرەبیدا بە مانای کات دی، یان ماوەیەک لە کات، چ زۆر و، چ کەم، بەلام ئیمە خەلکی سەر زەویین و بە پێی عورف و باوی خۆمان دەلێن: رۆژ، ئەویش هەندیک جاران وشە (یَوْم) تەنیا بۆ (نَهَار) بەکار دێنن، ئەو کاتە رۆژ بەدەرەووەیەو، بۆ بەرابەرەکەشی دەلێن: (لَيْل)، (لَيْل وَنَهَار)، جاری واش هەیە (یَوْم) بۆ شەو و رۆژ بەکار دێنن، ئەگەر نا جاری وا هەیە دەگووترێ: (فِي يَوْمٍ وَائِلَةٍ)، لە رۆژیک و لە شەویک دا، بەلام (یَوْم) لە بەکارهێنانی قورئاندا واتە: کاتی رەها، کەواتە: ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾، بە شەش قوئاغ، شەش ماوەی کات، ئایا خوا ﷻ نەیدەتوانی گەردوون ئاسمانەکان و زەوی، بە (كُنْ فَيَكُونُ) یک، بە چاوترووکاتیکی بێنێتە دی؟ بێگومان بێ، ئەدی بۆچی وای خولقاندوون؟ خوا بۆ خۆی دەزانێ، سیستمەکی وا داناو، کە بەو شیوەیە خوا ﷻ ئەم گەردوونە بێنێتە دی.

﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾، دواوی خوا بەرز بوو، بۆ سەر عەرش و، چوو سەر عەرش و، نیشتهجێ بوو لەسەر عەرش، ئایا مەبەست لەوێ چیه؟ دەبێ بێن: وەک بۆ خوا شایستە، یان وەک هەندیک لە زانایان گوتووین: تەئویل بکری، کە مەبەست لە: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾، واتە: خوا ﷻ هەرچی شتیک کە لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیە، خستیه ژێر ڕکیزی خۆی و سەرپەرشتیی دەکات و، ئاگای لێهتی، هەندیک لە زانایان وایان مانا کردو، بەلام پێم وایه، وا سەلامەتترە بێن: چوونە سەر عەرشی خوا، سێفەتی خوا، هەر وەک زانیاری خوا، بەزەیی خوا، حیکمەتی خوا، دەستەڵاتی خوا، بینینی خوا، بیستنی خوا، فەرماشتی خوا، ئەوانە هەموویان سێفەتی خوا، ئنجا چوونە سەر عەرشەکەشی یەکیکە لە سێفەتە کردەییەکانی خوا، وەک چۆن سێفەتەکانی دیکە نازانین چۆن؟ لەبەر ئەوەی هەمیشە (الصُّفَّةَ فَرُعُ الدَّاتِ)، سێفەت لقیکی لە زات، زاتە کە چۆن بێ، سێفەتە کەش وایه، ئنجا خوا ﷻ لە بارە زاتی خۆیەو دەفەرموی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ الشوری، واتە: هیچ شتیک وەک وی (خوا) نیه، بێگومانیش: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، یانی: هیچ شتیک وەک زات و سێفەتی خوا نیه، ئیمە نازانین زاتی خوا چۆنەو، سێفەتەکەشی هەر نازانین

چۆنە، بۆیە بەھیچ شیوەیە ک نابێ ئەوە بێتە زەینی مروڤهوه، که وهک چۆن کهسیک لهسەر کورسییهک دادهنیشی، ئاوا خوا چۆته سەر عەرش، چونکه ئەوه ویچواندنه بۆ خوا، بەلام خوا دەفهرموی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾!

که بهداخهوه - وهک جاری دیکهش باسمانکردوه - ههندیک له حهنبهلییهکان، نالییم: (أحمد بن حنبل) بۆ خوێ، بەلام ههندیک له شوینکهوتووایی مهزههبی حهنبهلی، تووشی جوړیک له ویچواندن و جهستاندن خوا بوون و له کتێبهکانیادا ههیه، له کاردانهوهی ئەوهشدا خهڵکیکی دیکه بهولادا تێیان پهڕاندوه، ویستووایانه ههموو سیفهتهکان تهئویل بکهن، به جوړیک که دووریان بخهنهوه له ویچواندن و جهستاندن، که ئەگەر ئەوهی پیشی تێپهڕاندن بوو بێ، ئەوهشیان کورتهێنانه، بۆیه زانیان بۆ سیفهتهکانی خواو ناوهکانی خوا، بنچینهیهکیان داناوه گوتووایانه: (إِثْبَاتٌ بِلَا تَشْهِيهِ، وَتَنْزِيَةٌ بِلَا تَعْطِيلٍ)، چهسپاندنی سیفهتهکانی خوا به بێ ویچواندن و، به پاکگرتنی خوا به بێ لای دارووتاندن و پهکخستنی سیفهتهکانی خوا.

﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾، خوا دهزانی ئەوهی دهچێته نێو زهوییهوه، ئەوهی لێی دهردهچێ، ئەوهی دهچێته نێو زهوی، مروڤ ئەگەر به خهیاڵی خوێ بیهێنێته بهر نیگا، زۆر شت دهچێته نێو زهوی: ئەو ههموو باران و بهفرو تهزریه، ئەو ههموو دهنکه دانهوێلایه، ئەو ههموو نیوکانه، ئەو ههموو تووانه، ئەو ههموو پنجه گیایانه، ئەو ههموو جهنازانه، ئەو ههموو شتانه دهچنه بن و نێو زهوی، ئەو ههموو زیندهوهرانە، ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ ههروهها ئەوهی له زهوییش دهردهچێ، دهیزانی: ئەو ههموو کانی و سهراچاوه نهوت و غازو، ئەو ههموو کانزاو، ئەو ههموو پنجه گیاو دارو درهخت و زیندهوهرو ... هتده، ههمووی له زهویدا دهردهچێ. ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَرْجُ فِيهَا﴾ ههروهها خوا دهزانی هههرچی له ئاسمان و لهسهری دادهبهزی، وهک جوړهکانی تیشک و جوړهکانی ئاو: باران و بهفرو تهزرهوه، فریشتهکان و، بهلایهکان که دادهبهزن و، پارچه نهیزهکهکان و بلیسهکان،

﴿وَمَا يَعْرِجُ فِيهَا﴾ ههروهها خوا دهزانی ئهوهی به ئاسماندا بهرز دهبێتهوه، دیسان زۆر شت بهرهو ئاسمان بهرز دهبێتهوه: کردهوهی مروّقهکان، کردهوه چاکهکان و کردهوه خراپهکان، پرووحی مروّقهکان که بهرز دهبنهوه بهرهو ئاسمان، فریشتهکان که دینه سهر زهوی و بهرزدهبنهوه، ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾، ئهو (خوا) لهگهڵتانه له ههر کوێهه ک بن، له ههر جێهه ک بن، خوا لهگهڵتانه، واته: به دهستهلات و به زانیاری خۆی لهگهڵتانه، ههلبهته ههندی که له زانیاریش گوتهووانه: پێویست ناکات تهئویل بکری، بهدهستهلات و زانیاری، بهلکو خوا لهگهڵمانه بهو شیوهیهی بۆ خوا شایستهیه، که دوایی زیاتر قسهی لێ دهکهین، بهلام بێگومان خوا له دهرهوهی دروستکراوهکانی خۆیهتی، لهسهر عهڕشی خۆیهتی، بهو شیوهیهی بۆ خوا شایستهیه، بۆیه لهگهڵدابووێ خوا، ههموو زانیان لهسهر ئهوهی یهکدهنگن که دهبی تهئویل بکری، واته: به زانیاری و به دهستهلاتی لهگهڵتانه، نهک خوا ئیستا لێرهبی.

﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، خوا بینهری ئهوهیه که دهیکهن، ئهمهش بۆ خۆی بهلگهیه لهسهر ئهوه که دهبی ئهوه تهئویل بکری، چونکه ئهگهر خوا لێره بی، پێویست ناکات، بفرمووی: دهتانیئم، بهلام خوا دهفرمووی: دهتانیئم چی دهکهن! کهواته: ئیستا لێره نیه.

﴿لَهُ، مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾، جارێکی دیکهش دووبارهی دهکاتهوه، دهفرمووی: هوکمرانیی له ئاسمانهکان و زهویدا تهنیا هی ئهوه، ﴿وَالِلَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾، کاروبارهکانیش بهس بۆ لای خوا دهگیردرێتهوه.

﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾، شهوگار دهخاته نێو رۆژگاروه، واته: له شهوی کهم دهکات و، له رۆژی زیاد دهکات و رۆژ درێژ دهبی، ﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾، ههروهها رۆژگار دهخاته نێو شهوگاروه، له رۆژی وهردهگری و به نێو شهویدا دهکات و شهو درێژ دهبن، ﴿وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، ئهو زانییه به خاوهنی سینهکان، یاخود به هاوهلی سینهکان، مهبهست پێی ئهو نهیسی و نیازو مهبهستانه که له دڵهکاندا هه، دڵهکانیش له نێو سینهکاندان.

ئەمانە ھەموویان بیست (۲۰) سیفەت بوون:

ئایەتەکانی: (۱ - ۳)، (۱۲)، سیفەت.

ئایەتی: چوارەم: (۱۳ - ۱۷):

۱۳- خوا ئەو زاتەیه کە ئاسمانەکان و زەوی لە شەش پۆژان دا و، بە شەش قۇناغ ھێناونە دی.

۱۴- دواوی چۆتە سەر عەرش.

۱۵- دەزانئ چی دەچیتە نێو زەوی و، چی لئ دەردەچئ، چی لە ئاسمان دیتە خواری و، چی بەرەو لای بەرز دەبیتهو.

۱۶- خوا لەگەڵتانە لە ھەر جێیەک بن.

۱۷- خوا بینەری ئەوێکە کە دەیکەن.

ئایەتی: پینجەم: ۱۸:

۱۸- کاروبارەکان ھەموویان بەرەو لای خوا دەچنەو.

ئایەتی: شەشەم: (۱۹ و ۲۰):

۱۹- شەوی بە نێو پۆژیدا دەکات و، پۆژئ بە نێو شەویدا دەکات.

۲۰- ئەو زانایە بە ھاوولانی، یان بە خواوەنانی سینەکان، کە نەیتنییەکانن.

ئەنجا لە تەوھەری دووھەمدا خوا فەرمان دەکات بە پرۆاداران: ﴿عَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ﴾، پرۆا بێنن بە خواو پیغەمبەرەکی و لەوھدا کە ئیوەی تیدا کردۆتە جینشین، بەخشن، ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا﴾ ھەم ئاجر کێر، بە دلتیایی ئەوانەتان کە پرۆایان ھیناوەو، مأل و سامانی خۆیان بەخشیو، پاداشتێکی گەورەیان ھەیە.

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾، چیتانه برپا به خوا ناهینن! ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾، له حالیکدا که پیغمبر ﷺ بانگتان دهکات، تاكو برپا به پهروه دگارتان بینن، ﴿وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، ته گهر برپا داربن، پیشتريش په یمانی لیوه رگرتوون، واته: به شیوه یه ک خو لقاندوونی که پهروه دگاری خو تان بناسن و پتی ناشنا بن، که مه به ست پتی تهو حال ته زگماکیه یه، خوا مروقی له سهر سروشتان دوه.

﴿هُوَ الَّذِي يُزِلُّ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ يَبْتَغِي﴾، خوا تهو زاته یه که ثایه ته رو شنه کان داده به زینته سهر به نده که ی خو ی (محمد)، ﴿لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾، تاكو تیوه له تاریکیان دهر باز بکات بو رو شنایی، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾، به دلنایی خواش به رانبر به تیوه زور به په رو شهو، زوریش به به زه یه، به په رو شه زیانتان لی دوور بخته وهو، به به زه یه قازانجتان بو بهینن، ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، تهوه چیتانه له پیناوی خوا دا، له ری خوا دا نابه خشن! ﴿وَلِلَّهِ مِيراثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، میرات و پاشماوه ی تاسمانه کان و زهوی هی خوا یه، سه ره نجام هه موو شتی که به جی ده مینن و ده چیتوه بو لای خوا.

﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلٍ﴾، یه کسان نین تهوانه تان که پیش فته تح، (پیش فته تحی مه که که یان صولحی حوده ییبه) مالی خو یان به خشیوهو، جهنگاون له ری خوا دا، یه کسان نین له گهل تهوانه ی دوا یی دا، ﴿أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا﴾، تهوانه پله یان مه زنتره لهوانه ی دوا یی مالی خو یان له ری خوا دا به خشیوهو جهنگیان کردوه، ﴿وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى﴾، به لام ههر کامیکشیان خوا به لینی پاداشتی ههره باشی پیداوه، ههر که سه به پی پله و پیگه ی خو ی، ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خواش شاره زای تهوه یه که ده یکه ن.

له کو تاییدا ده فهرمو ی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يقرضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا﴾، کینه قهر زکی باش بداته خوا، ﴿فِيضَعْفَهُ لَهُ، وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾، خواش بو ی چهن د به رانبر بکاته وه، (پاداشته که ی) و پاداشتی کی پر ریزو حورمه ت، یا خود پاداشتی کی زور نایاب و دانسته شی ده بی!

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

پاگه یانندی نه و راستییه که هرچی له ناسمانه کان و زه ویدایه، خوا به پاک ده گری، پاشان وه سفکردنی خوی به رزو مه زن و بی وینه، به بیست له سیفته به رزو په سندو کرده وه بی وینه کانی:

خوا ده فهرمو: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (۱) لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲﴾ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۴﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿۵﴾ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۶﴾

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له بیست برگه دا:

۱- ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، پاکیی بو خوا ده بری، هرچی له ناسمانه کان و زه وی دایه، (تسبیح) ئیمه دواپی له کورته باسیکدا باسی به پاکگرتنی خوا له لایه ن دروستکراوه کانیه وه (تسبیح الله من قبل مخلوقاته) ده کهین، به لام لیره دا هه ر به کورتیی ده لئین: (التسبیح: التنزیه، واللام للتبیین، وفائدتها زیاده بیان ارتباط المعمول بعامله، لأن فعل التسبیح متعده بنفسه)، (تسبیح): بریتی له به پاکگرتن و بی خهوشیی پیشاندان، لام (ل) ه که ی خراوته سه ر (الله) (سبح لله)، بو پروونکردنه وهیه، پروونکردنه وهی ئه وه که به رکاره که زیاتر په یوه سته به بکه ره که یه وه، چونکه وشه ی (سبح) بو خوی به رکار

دەخوازۆ و پێویستی بە پیتیک نیه، (سَبَّحَ اللَّهُ) خۆی بە پاکگرت، بە لَام (سَبَّحَ لِلَّهِ) مانای بە پاکگرتنە که له لایەن دروستکراوەکانی خواوە، بەهێزتر دەکات و توختری دەکاتەو، وهک: (شَکَرْتُه) واتە: سوپاسم کردو، (شَکَرْتُ لَهُ) سوپاسم بۆ کرد، ئەمە (ل)ه، ههم مانایە که ی بەهێزتر دەکات، ههم یانی: ئەو شتەم بە تاییەت بۆ ئەو کرد، ههروهها وهک: (نَصَحْتُه) واتە: دڵسۆزییم بۆ نواند، (نَصَحْتُ لَهُ) دڵسۆزییم بۆ ئەو نواند.

که دەفهرموێ: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه چۆی له ئاسمانەکان و زهویدا ههیه، به پاکگرتنی بۆ خوا ڕاگه یاند، وشە ی (مَا): (مَا: اسْمٌ مَوْصُولٌ يَعْمُ الْعُقَلَاءَ وَغَيْرَهُمْ، أَوْ هُوَ خَاصٌّ بِغَيْرِ الْعُقَلَاءِ، فَجَرَى هُنَا عَلَى التَّغْلِيْبِ)، (مَا): ناوی مهووصوله خاوهن هۆش و ئەوانەش که هۆشدار نین دهیانگریتهوه، (وهک مادهی بێ ژیان و ڕووهک و ... هتد) یاخود (مَا) لیڕەدا هەر مه بهست پێی ئەوانەیه که خاوهن هۆش و عهقل نین، واتە: دروستکراوهکان جگه له فریشتەو جندو مروؤف، {که به پێی زانیاریی ئیمه، بهس ئەو سێ جوړه دروستکراوهی خوا، خاوهنی هۆش و عهقل و ههست} به لَام لیڕەدا ئەوانە ی خاوهن هۆش و عهقل نین، زاکراون به سەر ئەوانەدا که خاوهن هۆش و عهقلن، {له بهر ئەوهی ژماره و ئەندازه و قهبارە ی ئەو جوړه دروستکراوانه، دروستکراوه بێ عهقل و بێ ههست و هۆشهکان، زیاتره لهوانی دیکه} ههردوو ڕێیه که گونجاون.

۲- ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ئەو (خوا) زالی کارزانە، بالادهستی کار به جیه.

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، سیفهتی یه که می خوا، ئەوهیه که هه چۆی له ئاسمانەکان و زهویدا ههیه، هه چۆی دروستکراوهکانی خوان، به سهرو خوارهوه، هه مووی پاکیی و بێ خهوشیی بۆ خوا ڕاده گهیه نی.

سیفه تهکانی دووهم و سییه م: ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئەو زۆر بالادهست و زاله و زۆریش خاوهن حیکمه ته، (الْحَكِيم) ئەو زاته ی خاوهن حیکمه ته، حیکمه تیش واتە: کارامه یی و دانایی و کار به جیی، هه ندیک حیکمه تیان ئاوا پێناسه کردوه: دانانی هه ر شتیک له شوینی خۆیداو، هه ندیکی دیکه وایان پێناسه کردوه:

(الإصابة بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ)، هه له رووی زانیارییه وه مروّف بیپکی و، هه له رووی کرده وه وه، زانیارییه که ی راست و دروست بی و، په فتارو کرده وه که شی پر به پیست و به جی بی، ئەمه سی سیفه ت.

٣- ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هوکمپانی و مولکی ئاسمانه کان و زهوی هه مووی هی ئەوه، (مُلْك): له زمانی عه ره بییدا به مانای دهسته لات و هوکمپانی و دهستکراوه یی له هه ل سوکه و تدا دی (الْمُلْكُ التَّصَرُّفُ فِي الشَّيْءِ) (ملك) بریتیه له کونترۆلکردن و به کاره یانی هه ر شتیك و دهستتیه و ردانی هه ر شتیك، (الطبري) ئاواي مانا کردوه: (لَهُ سُلْطَاتُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ، وَلَا شَيْءَ فِيهِنَّ يَقْدِرُ عَلَى الْإِمْتِنَاعِ مِنْهُ، وَهُوَ فِي جَمْعِهِمْ نَافِذُ الْأَمْرِ، مَاضِي الْحُكْمِ)^(١)، واته: دهسته لاته کانی ئاسمان و زهوی و هه ر شتیك که تیاندای هه یه، هی خوایه ﷻ، هه یچ شتیکیان تیدانیه بتوانی لی لامل بی و، ئەو (خوا ﷻ) له هه موویاندا فه رمان و بریاری جیه جی کراوه، ئەمه ش سیفه تی چواره م.

٤- سیفه تی پینجه م و شه شه م: ﴿يُمِيتُ وَيُحْيِي﴾، ده ژیه نی و ده مرینی، یان ژیان به به ردا ده کات و ژیانیش وهرده گریته وه وه ده مرینی، (الْإِحْيَاءُ وَالْإِمَاتَةُ: إعطاء الحياة وسلبها)، به خشینی ژیان و وهرگرته وه ی ژیا نه.

ئنجا ئایا ئەو ژیاندن و مراندنه، چۆن؟ خوا ﷻ ئەو هه موو فریشتانه ی ژیان پیداون، جندی ژیان پیداون له پیش مروّفا، دوا یی مروّفی شی دروستکردوه و ژیا نی پیداه، پاشان ئەو هه موو پروه ک و دارو دره خته، ئەو هه موو ژیا ندارانه ی دیکه، هه ر له ئەمبایه که وه بگره هه تا فیل و که رگه ده ن و نه هه نگی شین، که نه هه نگی شین گه و ره ترین ژیا ندار ی ده ریا ییه و، فیل گه و ره ترین ژیا ندار ی وشکانیه، هه موو ئەوانه به وردو درشته وه، خوا ژیا نی پیداون و، هه موو شیا ن ده مرینی و ژیا نی شیا ن لی وهرده گریته وه.

٥- سیفه تی هه و ته م: ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، هه روه ها له سه ر هه موو شتیکی ش توانایه، یانی: ته نیا ئەوه نیه که خوا ﷻ هوکمپانی ئاسمانه کان و زهوی به دهست بی

و، بژیه نئی و بهرنی، به لکو له سهر هه موو شتیکیش به توانایه که بیهوی، واته: گشتیتر له ژياندن و مراندن و، گشتیتر له هوکمرانی کردن و بهرپوه بردن له ئاسمانه کان و زهویدا، له گهر دیله وه تاكو کاکیشان، فراوانتر له وهو گشتیتر له وهش، خوا ﷺ هه شتیکی بیهوی، تواناداره به سه ریدا، به بی سنوور و به ره های.

(إِبْنُ عَجَبَةَ)، له ته فسیره که ی خوئی دا^(۱) قسه یه که له (الْوَرْتَجَبِي) هوه دینی، که یه کیکه له زانایان و له وانیه به خواناسیدا زیاتر قول بوونه وه:

(قَالَ الْوَرْتَجَبِي: ذَكَرَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى مُلْكُهُ عَلَى قَدَرِ أَفْهَامِ الْخَلِيقَةِ، وَإِلَّا فَأَيْنَ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ مِنْ مُلْكِهِ، وَالسَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُونَ فِي مَيَادِينِ مَمْلَكَتِهِ أَقْلٌ مِنْ خَرْدَلَةٍ! لَمَّا عَلِمَ عَجَزَ خَلْقِهِ عَنِ إِدْرَاكِ مَا فَوْقَ رُؤْيِهِمْ، ذَكَرَ أَنَّ مُلْكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مُلْكٌ قُدْرَتِهِ الْوَاسِعَةُ، الَّتِي إِذَا أَرَادَ اللَّهُ إِيجَادَ شَيْءٍ، يَقُولُ: كُنْ فَيَكُونُ بِقُدْرَتِهِ، وَلَيْسَ لِقُدْرَتِهِ نِهَايَةٌ، وَلَا لِأَرَادَتِهِ مُنْتَهَى).

واته: خوا پاکیی بو وی، مولکی خوئی و هوکمرانی خوئی، به پیی تیگه یشتنی دروستکراوه کانی باسکردوه، نه گهرنا ئاسمانه کان و زهوی له مولکی خوا دا چیین؟ ئاسمانه کان و زهوی له مهیدانی مولکی خوا دا له ده نکه خهرته له یه که گچکه ترن، به لام له بهر نه وهی خوا ﷺ ده زانی که دروستکراوه کان له وهی ده بینن، زیاتر ناتوانن ئیستیعیاب بکه ن، بویه باسی نه وهی کردوه که مولکی وی، هوکمرانی وی، ئاسمانه کان و زهوی گرتوونه وهو، ئاسمانه کان و زهوی له ژیر رکیفی دهسته لاتی نه ودان، نه گهرنا دهسته لاتی فراوانی خوا ﷺ، که هه ر کاتی بیهوی شتیکی دروست بکات و پیی بفهرموئی: ببه یه که سه ر ده بی و، دهسته لاتی خواو توانای خوا سنوور یکی نیه، ههروه ها ویستی خوا که بیهوی هه ر شتیکی بییته دی، کو تاییه کی نیه.

ده لیم: نه که هه ر له م مه سه له یه دا، به لکو له هه موو بواره کانی دیکه دا، خوا ﷺ له قه ده ر عه قلی ئیمه و به پیی توانای ئیمه، ده ماندوینی، نه گهرنا گومانی

تيدانيه كه زانيارى و تواناو سيفه ته كاني ديكهى خوا ﷺ، زور له وه فراوانترن كه بوى خستووينه دوو تووى فه رمايشته كه يه وه، چونكه زانيارى و تواناي خوا بى سنوورن، سيفه ته كاني خواو، ناوه به رزو په سنده كاني خوا، بى سنوورن، وهك له فه رمايشتى پيغهمبه ريشدا ﷺ هاتوه، كه ده فه رموى:

{«اللَّهُمَّ» أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمِّيتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجِلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي}، (أخرجه أبو يعلى كما في مجمع الزوائد (١٨٦/١٠) قال الهيثمي: رجاله رجال الصحيح غير أبي سلمة الجهني، وقد وثقه ابن حبان، وابن حبان: ٩٧٢، قال شعيب الأرنؤوط : إسناده صحيح).

واته: ئهى خوايه! ليت ده پاريمه وه به هر ناويك كه هى تو به، خوټ پى ناونوه، يان له كتيبيكه ت دا داتبه زاندوه، يان يه كيك له دروستكراوه كاني خوټت فير كرده، ياخود له زانيارى په نهاني خوټدا هه لټگرتوه، كه قورټاني مه زن بكه يه به هاري دلم و، پروناكيى سينه م و، مايه ل لاچوونى خه م و خه فه تم. نجا خوا ﷺ دپته سهر باسى پينج سيفه تي ديكه، دواى ئه وه هه وت سيفه ته ي رابردن:

٦- ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾، ئه وه كه مينه و دوامينه، سهره تاو كوټاييه، ئيمه دوايى وهك چوټ له باره ي: به پاكرتنى دروستكراوه كانه وه بو خوا، كورته باسيك ده كه ين، له باره ي ئه وه چوار ناوو سيفه ته ي خوا په روه ردگار يشه وه: ﴿الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾، كورته باسيك ده كه ين و، تيشكى زياتريان ده خه ينه سهر، خوا ﷺ خوټى وا پيناسه ده كات ده فه رموى: ئه وه يه كه مه و كوټاييه، (الأوّل) بريته له شتيك كه ده ستيكى نه بى، بويه زانايان گوتوو يانه: (أَوَّلٌ بِلَا بَدَايَةٍ)، خوا يه كه مه، به لام به بى ده ستيك، (وَأَخِرٌ بِلَا نِهَايَةٍ)، خوا كوټاييه به لام به بى ته وه ي ته واو بى.

۷- ﴿وَأَظْهَرُ وَأَبْطَنُ﴾، (خوا) ناشکرایه و پنهانه، ناشکرایه، نه گهر به عه قَل و دَل
 بوی بروانی، به لَام پنهانه، نه گهر به پینج ههسته کان بوی بگه ری، خوا له وه به رزتره
 که بکه ویتته بهر رکیفی شه داو و چراو توږی پینج ههسته کان، پینج ههسته کان له
 قه دهر خوځیان دهرکی شته کان ده کهن، عه قَلیش له قه دهر خوځی دهرکی شته کان ده کات،
 دلش له قه دهر خوځی و، وه حییش به نه دازه ی خوځی، وه ک ههم له کتیبی: (خواناسی،
 ثابین، ثیمان: دره وشاوه یی ئیسلام و پووچه لی ریچکان) دا، ههم له مه وسووعه ی:
 (دره وشاوه یی ثیمان و پووچه لییی ئیلحاد، له بهر رُوشنایی زگماک و عه قَل و زانست و
 وه حییدا)، باسمانکردوه، که مروځ چه ند رییه کی ههن بۆ دهرککردنی شته کان، ساده ترین
 ریگاو سه ره تاییتیرینی بریتیه له ریگای پینج ههسته کان: دیتز و، بیستز و، بونکردن و،
 تامکردن و، ده ست لیدان، به و پینج هه ستانه مروځ ده توانی مامه له بکات له گه ل شته
 ماددی و به ره ههسته کاند، دوا ی نه وه ش مروځ عه قلی هه یه، هه ندی شت هه یه به
 پینج ههسته کان دهرک ناکری، بۆ وینه: من ده زانم ته م موصحه فه له دوو تووپی دا
 سه دو چوارده (۱۱۴) سوږه ت ههن، که زانایان دابه شیان کردوه بۆ سی (۳۰) به ش و
 پی ده گوتری: قورثان، به لَام به چاو به س به رگه که ی ده بیتر و، به ههسته کانی دیکه ش
 نه وه زاناری، به لَام به عه قَل ده زانین که له نیو نه و دوو به رگه دا، نه و کو تا فه رمایشته ی
 خوا هه یه دایبه زاندوه و له (۱۱۴) سوږه ت و له (۶۲۳۶) نایه ت و له (۷۷۴۳۹) وشه و
 له (۳۲۱۱۸۰) پیت پیک دی، تا نه وه به عه قَل ده زانری، ئنجا له سه رووی عه قلیشه وه،
 وه حیی هه یه، ئیلهامیش که خورپه و خرانه نیو دلی پیده گوتری، ههر جو ریکه له
 وه حیی، که پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و مروځه کانی دیکه تیدا به شدارن، به لَام
 وه حیی تاییه ته به پیغه مبه رانه وه، واته: هه ندیک شت هه یه به عه قلیش دهرک ناکری،
 خوا چه ند ناوی ههن؟ چه ند سیفه تی ههن؟ چو ن له گه ل خوا دا مامه له بکه ین؟ ته م
 ژیا نه کو تاییه که ی چونه؟ قیامت چونه؟ نه وانه ده بی وه حیی پیما ن بلی.

تیمه ئەوەندە دەزانی: بوونی خوا سەرەتای نیه، ھەروەھا خوا ﷻ بوونەکە کۆتایی نیه، ئنجا خوا ﷻ ئەگەر بە چاوی عەقڵ و دڵ بۆی بپروانی، زۆر ئاشکرایه، (وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَّهُ آيَةٌ ... تَذُلُّ عَلَىٰ أَنَّهُ وَاحِدٌ)، لە ھەموو شتیکدا نیشانەکی ھەیە، ئەوە دەگەییەنئ کە خوا تاکە، بەلام ئەگەر بە چاوی سەر بۆی بپروانی، پەنھانەو نابینرئ و ھەستی پئ ناگرئ، ھەر بۆیە ھەموو ئەوانە سەریان لە ئیلحادەو دەرچوو، ئەوانە بوون کە ویستووینە بە چاوی سەر بۆ خوا بگەرپن، بەلام نەک خوا ﷻ بگرە زۆریک لە دروستکراوەکانی خواش، ئەگەر بە چاوی سەر بۆیان بگەرپئ، نایەنە بەر دیدەت و، نایەنە بەرگویت و، نایەنە بەر تفنکت بۆیان بکە و، نایەنە بەر زارت تامیان بکە و، نایەنە بەر دەست لەمسیان بکە، بۆ وینە:

أ- ھیزی ڕاکیشان کە ئەم گەردوونە ھەموو پیکەو بەستو.

ب- ڕووح کە لەنیو دوو تەنیشتەکانی خۆماندا ھەیە.

ج- ھەروەھا جند کە دروستکراویکی تایبەتی خان و لە ناگر دروستی کردوون.

د- فریشتەکان، ئنجا ئەگەر کەسئ مولحید بئ و بلی: پروام بەو شتانەش ھەر نیه، بەلام بێگومان بروای بە ھیزی ڕاکیشان ھەیە، ھیزی ڕاکیشان (قوة الجاذبية) تامی، بۆی، ڕەنگی، قەبارە، دەنگی، ھیچیان ديار نیه، ئەدی چۆن دەزانی ھەیە؟! بەھۆی شوینەوارەکانیو.

ھەروەھا ھەرکام لە: تیشکی گەردوونی و، تیشکی ژیر سوورو، تیشکی سەرووی وەنەوشەیی و، ھەر خودی گەردیلە، کە یەکە دروستبوونی ماددەییو، گەردیلە چۆن دەزانی ھەیە؟ تەنیا لەپری شوینەوارەکانیو، ئنجا ئایا خوا ﷻ شوینەواری زۆری ديار نین؟ ئەگەر بە شوینەوارەکان بزانی گەردیلە ھەیەو، ھیزی ڕاکیشان ھەیەو، چی ھەیەو چی ھەیە، ئایا خواش شوینەواری زۆری نین؟ بێگومان ھەرچی ھەیە، ھەمووی شوینەواری خوايە ﷻ.

۸- ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، خوا بە ھەموو شتێک زانیە، ئەمەش پێنج سیفەتی دیکە، لەگەڵ ھەوتەکەیی پێش، ئەو دوازدە (۷ + ۵ = ۱۲) ئنجا دیتە سەر خستە پرووی سیفەتی سێزدە یەمی خوا:

۹- ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ (خوا) ئەو کەسە یە (واتە: خوا یە کە باسکرا ﷻ ئەو زاتە یە) کە ئاسمانەکان و زەوی لە شەش رۆژاندا ھێناوە دی، پێشتریش باسمانکرد، شەش رۆژ، واتە: شەش قووناغ لە کات، شەش ماوە لە کات، چونکە (یۆم) لە زمانی عەرەبییدا بە مانای ماوە یە ک لە کات دی، ئیستا کە ئیمە دەلێین: (یۆم) مانای بیست و چوار سەعات دەگەین، واتە: سوورپێکی زەوی بە دەوری خۆیدا لە بەرانبەر خۆردا، کە دیوێکی شەو و دیوێکی رۆژەو، بە شێوەی ھاوکۆ (معدّل) شەو و رۆژ یەکی بۆ (۱۲) بە (۱۲) سەعات دابەش دەبن و، بە ھەردووکیان بیست و چوار (۲۴) سەعات، وێرای ئەو (یۆم) چەند واتایەکی دیکەشی ھەن، بۆ وێنە:

أ- ﴿وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ ^(۴۷) الحج، واتە: رۆژێک لە لای پەروردگارت ھێندە ی ھەزار (۱۰۰۰) سالی لەو یە کە ئێوە دەژمێرن.

ب- بە لکو رۆژی (۵۰،۰۰۰) سالییش ھە یە لە لای خوا: ﴿تَعْرِجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ ^(۴۸) المعارج، واتە: فریشتەکان و جبریل بۆ لای خوا بەرز دەبنەو لە رۆژێکدا کە ئەندازەکە ی (۵۰،۰۰۰) سالی.

ج- لە زمانی عەرەبییدا باو: ﴿يَوْمَ لَكَ وَيَوْمَ عَلَيْكَ﴾ رۆژێک بۆ تۆ رۆژێک لە دژی تۆ، واتە: بە زیانی تۆ، رۆژی لە قازانجتەو رۆژی لە زیانتە، رۆژێک ھاوتەو رۆژێک نەھاوتە، کە مەبەست ئەو نە یە ک رۆژی دیاریکراو بێ، یانی: کاتێک.

د- ھەروەھا خوا ﷻ دەفرموێ: ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ ^(۴۹) آل عمران، واتە: ئەو رۆژانە دەستاو دەستیان پێ دەکەین لە نیوان خەلکیدا، ئەو رۆژانە مەرج نە، رۆژانێکی دیاریکراو، واتە: ئەو کاتانە، کاتێک دەبێ فلان دەوڵەتە سەر دەکوێ و، ئەو ی دیکە لە بەرانبەریدا تێک دەشکێ، جاریکی دیکە نە خیر تێکشکاوە کە ھەڵ دەستێتەو، ئەو ی دیکە تێک دەشکێ و ھەروەھا.

١٠- ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾، {ئەمەش سیفەتی چواردەیه میەتی} دوایی خوا چوووە سەر
 عەرش، عەرش ئەوێ ئیمە دەیزانین یانی: تەختیک کە حوکمرانان لەسەری دانیشتون،
 وەک لە سوورەتی (النمل) دا، خۆی پەرەردگار لە باسی مەلیکە (سبأ) دا، کە (هود
 هود) بۆ (سُلَيْمَانَ) ی باس دەکات، فەرموویەتی: ﴿إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ
 مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾ (٢٣)، من ئافەرەتیکم دۆزییەووە ﴿تَمْلِكُهُمْ﴾
 پادشادیانەو شا ژنیانەو، لە هەموو شتیکە پێدراوە (کە بۆ حوکمرانیی کردن پێویست بێ)
 ﴿وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾، تەختیکە مەزنیشی هەیە (لەسەری دادەنیشی بۆ حوکمرانیی).
 ئنجا ئایا کە خوا دەفەرموێ: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾، (استَوَى) بە مانای:
 (إِزْتَفَعَ، عَلَى، اسْتَقَرَّ)، زانایان بەو سێ وشەیە مانایان کردووە، واتە: بەرز بوووەو،
 چوووە سەری، نیشتەجێ بوو.

أ- ئایا ئەمە تەعبیریکی پەرمزییە، وەک چۆن حوکمرانییک کە دەچێتە سەر تەختی
 حوکم، مانای وایە ئەو وڵاتە دەخاتە ژێر ڕکێفی خۆیەووە، واتە: خۆی بەرزیش گەردوونی
 خستە ژێر ڕکێف و چاودێری و سەرپەرشتیی خۆیەووە، دوای ئەوێ بە شەش قۆناغ
 هێنایە دی، ئنجا دەستیکرد بە سەرپەرشتیی کردن و مشوورخواردن و بەرپەرستنی، ئایا
 مەبەست پێی ئەوێ؟ یانی: (مَثِيلٌ لِلْمَلِكِ)، وەک بەشیک لە زانایان وایان لێکداووە،
 کە مەرجیش نیە ئەو بەو مانایە بێ و ئەو تەئویە بێ کە پەتکراو (مرفوض)ە، چونکە
 خوا ﷻ هەندیک تەعبیری لە قورئاندا بەکارهێناون بۆ تێگەیاندنی ئیمە، بۆ وێنە: لە
 باسی درەختی زەققووم دا دەفەرموێ: ﴿طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾ (٦٥) الصافات،
 واتە: میوەکە ی وەک سەری شەیتانانە، بێگومان هیچ کەس سەری شەیتانانی نەبینووە،
 بەلام لێرەدا خوا ﷻ لەگەڵ خەیاڵ و ئەندێشە ی ئیمەدا قسە دەکات و، دەزانێ لە
 خەیاڵ و ئەندێشە ی هەموو مەوقەکاندا، سەری شەیتان شتیکە دزیو ناوۆلایە، لێرەشدا
 بۆ وێنە (ابن عاشور) کە زانایەکی بەرجەستەشە هەر ئەو ڕایە ی هێناوەو دەلی: (مَثِيلٌ
 لِلْمَلِكِ)، ئەو وێناکردنە بۆ حوکمرانیی خوا.

ب- یاخود چوونە سەر عەرش و بەرزبوونەووە بۆ سەر عەرش، سیفەتییکی خۆی بەرزە کە ئیمە نازانین چۆنە! من تاكو ئیستا ئەو رایەم زیاتر تەبەننی کردووە، هەم لەم تەفسیرەدا، هەم لە کتێبەکانی خۆمدا بۆ وینە: لە مەوسووعە: (ئیمان و عەقیدە ی ئیسلامی لەبەر رۆشنایی قورئان و سوننەتدا)، چونکە خوا ﷻ لە حەوت شوین لە قورئاندا، ئەم چوونە سەر عەرش و بەرزبوونەووە بۆ سەر عەرشی خۆی، دووبارە دەکاتەووە، بەلام تەنیا دەبێ ناگامان لەووە بێ، چ گوتمان: ﴿أَسْتَوِي عَلَى الْعَرْشِ﴾ ۱- بە مانای چوووە سەری و، ۲- چ گوتمان: بە مانای بەرزبوووەو، ۳- چ گوتمان: یانی سەقامگیر بوو، لە هەموو ئەو حالەتەدا دەبێ بلیین: بەدلنیایی ئەو چوونە سەر عەرش و بەرزبوونەووە سەقامگیربوونە ی خوا لەسەر عەرش، بەو واتایە نیه کە دیتە زەینی ئیمەووە، کە کەسێک لەسەر تەختێک دا بنیشی!! هیچ گومانی تیدا نیه، ئەووە نابێ بە هیچ شیوەیەک لە زەینماندا هەبێ، نە ک هەر بۆ ئەمە، بۆ هەموو سیفەتەکانی دیکە ی خواش ﷻ، چونکە خوا دەفەرموێ: (لیس کمثله شیئ) هیچ شتێک وەک خوا نیه، کەواتە: هەموو سیفەتەکانی خواش وەک خوان و، کردووەکانی خواش تاییەتن بە خواوە ﷻ.

ئنجای خوا سیفەتی پازدەیه می خۆی باس دەکات:

۱۱- ﴿يَعْلَمُ مَا يَلْبِغُ فِي الْأَرْضِ﴾ (خوا) دەزانێ چی دیتە ئێو زەوی.

۱۲- ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ هەروەها چیش لە زەوی دەردەچێ.

۱۳- ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ هەروەها چی لە ئاسمان و لەسەری دادەبەزی.

۱۴- ﴿وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾ دیسان چیش بەرز دەبیتەووە بەرەو سەری، بەرەو ئاسمان.

بیگومان ئەم وەصفە ی خوا بیرو خەیاڵی مرووف زۆر فراوان دەکات و بە زۆر شوینیدا دەبات، تۆ بیهینە بەرچاوی خۆت: خوا هەموو ئەو شتەکان دەزانێ کە دەچنە ئێو زەوی، چی دەچیتە ئێو زەوی ؟

۱- هەر تنۆکە ئاوێک لە باران و بەفرو تەزرە، هەر دلۆپەیه کی ئاوو، هەر دەنکیکی تەزرەو، هەر کەلوێکی بەفر، کە دەبارێ و دەچیتە ئێو زەوی، خوا دەیزانی.

۲- پاشان هەر دەنکه تۆویک، ئنجا دەنکه تۆوه که، گەنم بئ، جو بئ، هەرزن بئ، برنج بئ، نيسک بئ، نوک بئ، ماش بئ، ماشی پەش و سپی، فاسۆلیا بئ، هەرچی دەنکه، هەمووی خوا دەیزانی.

۳- هەرچی نیوکه، وهک نیوکه قەیسیی، نیوکه خورما، نیوکه بادەم، نیوکه خوڤ، هەموو ئەوانە ی نیوکه که یان دوایی دەیتە نەمام و درەختە که یان.

۴- هەرچی زیندەوەرە بە هەموو جوړەکانیانەو.

۵- پاشان هەرچی جەنازە ی مرۆڤانە.

۶- هەرچی شتی دیکە یە که دەچیتە ئیو زەوی، خوا ﷺ هەمووی دەزانی.

هەروەها هەرچی لە زەوی دیتە دەری:

۱- هەر نەمامیک که لە زەوی دیتە دەری.

۲- هەر چەقەرە گیاییەک که دیتە دەری.

۳- هەر کانزایەک که دیتە دەری.

۴- هەر بەرمیلە نەوتیک که دەری دین.

۵- هەر بەرمیلە غازیک که دەری دین.

۶- هەر خەلوزیک ی بەرد که دیتە دەر.

هەرچی لە زەوی دیتە دەر، خوا ﷺ هەمووی دەیزانی.

دیسان هەرچی لە ئاسمانیش دیتە خوار:

۱- لە هەموو جوړەکانی تیشک.

۲- ئاویش بە هەر سی جوړی: باران و بەفرو تەزەرەو.

۳- فرشته کان که دینه خوار.

۴- وه حی که داده به زی.

۵- هه رچی بلیسه یه و له شهیتانه کان ده گیرین.

۶- هه رچی نه یزه که که دیته خوارو به ره و به رگه هه وای زه وی دی و، به رگه هه وای ده یسووتینن بۆ ئه وه ی زیانمان پین نه گه یه نن، که زانایان ده لپن: به شیوه ی هاوکویی و گشتی له شه و پوژیکدا یه ک ملیون پارچه به رد به ره و به رگه هه وای زه وی دی، به لام به رگه هه وای ده یان سووتینن، بویه ش خوا له باره ی ئاسمانه وه ده فه رموی: ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا﴾ (۳۲) ﴿الْأَنْبِيَاءَ﴾، واته: ئاسمانمان کردوه به بانیکی پاریزراو، ئاسمان خویشی پاریزراوه و کون نابن و پاریزه ریشه بۆ ئیمه.

هه رچی له ئاسمان داده به زی، خوا هه مووی ده زانی.

﴿وَمَا يَعْزُجُ فِيهَا﴾ هه روه ها هه رچی به ره و ئاسمان به رز ده بیته وه، خوا ده یزانی:

۱- فرشته کان.

۲- پروحه کان که ده کیش رین.

۳- کرده وه کان: کرده وه ی چاک و کرده وه ی خراب.

۴- هه رچی که به رز ده بیته وه به ره و سه ری و به ره و ئاسمان، خوا هه مووی ده زانی.

۱۵- سیفه قی شازده یه م: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾، ئه و له گه لئانه له هه ر کوئی که بن، زۆربه ی هه ره زۆری زانایان، ئه گه نه لیم تیکرایان رایان وایه ئه م ئایه ته ده بن ته ئویل بکری، واته: نابن پوآله ته که ی وه ربگیری، خوا له گه لئانه له هه ر کوئی که هه ن، ئایا ئیستا ده توانین بلیین: خوا لیږه یه و له م ژووره یه؟ نه خیر، چونکه:

یەكەم: خوا دەفەرموێ: خوا لە سەر عەرشی خۆیەتی، لە دەرەوێ دروستکراوەکانی خۆیەتی، خوا لە دەرەوێ کات و شوێنەو، لە دەرەوێ دروستکراوەکانی خۆیەتی، وەک زانایان دەلێن: (مُسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ بَاطِنٌ عَنْ خَلْقِهِ)، خوا لەسەر عەرشی خۆیەتی بەو شیوەیە بۆ خوا شایستەییەو، لە دەرەوێ دروستکراوەکانی خۆیەتی.

دووهم: مووسا عليه السلام داوای لە خوای پەرەردگار کرد، خۆی پێشان بدات و ببینی، خوا فەرمووی: ناتوانی بمبینی، دوایی فەرمووی: تەماشای ئەو کیو بەکە، ئەگەر خۆی راگرت، تۆش دەتوانی بمبینی، بەلام کاتیک خوا بۆ کیو بەکە دەرکەوت وردو خاش بوو و سووتا، مووساش لە هۆش خۆی چوو، وەک لە سوورەتی (الأعراف) - ١٤٣-، دا هاتوو لە تەفسیری ئەو سوورەتەدا بە تەفصیل باسما نکرده.

سیهەم: هەرەو هە لە سوورەتی (الأنعام) یشدا لە بارە ی بینینی خوای پەرەردگارەو، لە تەفسیری ئەو ئایەتەدا کە دەفەرموێ: ﴿لَا تَدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (١٣) والأنعام، باسیکی سەر بەخۆمان کردوو دوایی کراوە بەنامیلکە یەکی تایبەتیی، کەواتە: ناگونجی بگوتری: خوا لێرە بە زاتی خۆی.

چوارەم: فەرماشتی پێغەمبەری خواش ﷺ هە یە دەر بارە ی وەسفی خوا، دەفەرموێ: {حِجَابُهُ النُّورُ لَوْ كَشَفَهُ لَأَحْرَقَتْ سُبْحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ} (آخرجه مسلم: ١٧٩، وابن ماجه: ١٩٥، وأحمد: ١٩٦٤٩، وأبو عوانة: ٣٧٩، وابن حبان: ٢٦٦، والطبراني في الأوسط: ٦٠٢٥).

واتە: پەر دەکە ی رووناکییە { پەر دە یە ک لە ئیوان خواو ﷻ دروستکراوەکانیدا هە یە، رووناکییە } ئەگەر لای بەری، پڕ شنگەکانی رووی خوای پاک، هەرچی لە چەشمە ندازیدا یەو خوا دە بینێ، هەمووی دەسووتێ.

کەواتە: گومان لەو هەدانیە کە خوا ﷻ بە زاتی خۆی لە هەموو شوێنەکان نیە، ئەدی مەبەست پێی چییە؟ واتە: خوا بە زانیاری و بە دەستەلاتی لە هەموو شوێنەکان دا لەگەڵ تانە، لە هەر جێیە ک بن، بەلام هەندی ک لە ئەهلی تەصەووف گوتوو یانە: پێویست بەو تەئویلهش ناکات، بۆ وێنە: (الورتجبي) دەلێ: دوو پێگە

هەن: (مَقَامُ عَيْنِ الْجَمْعِ، وَمَقَامُ إِفْرَادِ الْقَدِيمِ مِنَ الْحَادِثِ)، پێگەی کۆکردنەوهی هەموو شتێک لە خواداو، پێگەی لێک جیاکردنەوهی بێ سەرەتاو پەیداو، مەبەستی ئەوەیە وەختێک باسی خوای بەرز دێتە پیشی، دروستکراوەکان هەموویان دەبن بە خەون و خەیاڵ، وەک لە کوردەواریی خوشماندا دەلی: هەر خوا خوایە، ئەوی دیکە هەمووی کاو بایە، پێغەمبەریش ﷺ فەرموویەتی: {إِنَّ أَصْدَقَ بَيْتٍ قَالَهُ شَاعِرٌ: أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ وَكُلُّ نَعِيمٍ لَا مُحَالَاةَ زَائِلٌ} (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ٣٨٤١، وَمُسْلِمٌ: ٢٢٥٦)، واتە: راستترین قسەی شاعیرێک گوتیبیتی ئەو قسەیە: ئاگاداربە! هەرچی هەیە جگە لە خوا، هەمووی پووچە، واتە: هیچی بوونی لە خۆیەوه نیە و، هەموو نێعمەتێک هەرچۆن بێ، کۆتایی دی و لە بەین دەچێ، واتە: نێعمەتەکانی دنیا.

ئنجا هەندێک لە ئەهلی تەزکیەو تەصەووف دەڵێن: وەختێک پایەو مەقامی بەرزێ خوا عزوجل وەک: بوون پێویست (وَاجِبُ الْوُجُودِ)، خواوەنی بوونی راستەقینە، کە تەنیا هی ئەو، دەهێنێ بەر چاو، شتەکانی دیکە هیچیان بوونیان نامێنێ، بۆیە هەرچی هەیە، وەک یەکیەک لە خاواناسان گوتوویەتی: هیچ شتێکم نەبینیوە کە خوای بەرز لە گەڵ نەبینیی، یەکیکی دیکە گوتوویەتی: هیچ شتێکم نەبینیوە، خوام لە پیش ویدا نەبینیی، بەلام بێگومان دوایی پێگەی دیکەش هەیەو ئەوەیە، کە بەدیھێنەر بەدیھێندراو، لێک جیاکرتەوه، کە لە راستیدا ئەو راستەو لە گەڵ واقعیدا دەگونجێ و لە گەڵ دەقە شەرعییەکانیشدا دەگونجێ، بەلام ئەو تەنیا خوا بینێ و تەنیا حیساب بو خوا کردنە، ئەگەر لە شیرازە دەقە شەرعییەکان و عەقل و واقع بچێتە دەری، سەرەکیشتی بو یەکبوونی (وَحْدَةُ الْوُجُودِ)، واتە: ئەو کە بگوترێ: ئەم گەردوونە هیچی بوونی نیە، هەرچی هەیە، بەس خوایە ﷻ کە ئەو راست نیە، چونکە خوا باسی دروستکراوەکانی خۆی کردووە، باسی ئەهلی کوفری کردووە، باسی ئەهلی ئیمانی کردووە، باسی چاکە کردووە، باسی خراپە کردووە و ناگونجی هەموو شتێک

خوابی^(۱)، بەلام بێگومان هەموو شتێک بە ویستی خوایهو، هەموو شتێک بە دەستەلاتی خوایه، هەموو شتێک بە دیهینراوی خوایه، مادام بە دیهینراوی بێ.

۱۶- ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ {ئەمەش سیفەتی حەق دەیهەم} خواش بینەری ئەوێهە که دەیکەن، ئەمەش بەلگەیه لەسەر راستیی تەئویل کردنی ئەو ئایەتە، چونکە ئەگەر خوا لێرە بێ، پێویست ناکات، بفرمووی: کردەوه کانتان دەبینی بەلام بەو شیوێهە بۆ خوا شایستەیه ﷺ لەسەر عەرشی خۆیهتی و لە دەرەوهی دروستکراوه کانیەتی و، ئاگای لە هەموو شتێکەو کردەوه کانی بەندەکانیشی دەبینی.

۱۷- ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ {ئەمە جەختکردنەوهی ئەوێ پێشێهە} تەنیا خوا حوکمران و خاوەن بریاری پەهایە لە ئاسمانەکان و زەویدا.

۱۸- ﴿وَالِلَّهِ تُرْجِعُ الْأُمُورَ﴾ {ئەوێش سیفەتی هەژدەیه می خوایه ﷺ} هەموو کاروبارەکانیش بەس بۆ لای خواش دەگیرێتەوه، وشە (أُمُور) کۆی (أمر)ە، بە مانای حال (شأن)و، بە مانای پەیدا بوو (حَادِث) دی، واتە: هەرچی قسەو کردەوهو شتە، هەمووی بۆ لای خوا ﷺ دەگیرێتەوه، (إِبْنُ عَطِيَّةٍ) گوتووێهتی: (الْأُمُورُ هُنَا: جَمِيعُ الْمَوْجُودَاتِ، لِأَنَّ الْأَمْرَ وَالشَّيْءَ وَالْمَوْجُودَ أَسْمَاءٌ شَائِعَةٌ فِي جَمِيعِ الْمَوْجُودَاتِ: أَعْرَاضُهَا وَجَوَاهِرُهَا)، واتە: (أُمُور) لێرەدا کۆی هەموو دروستکراوه کانه، چونکە وشە (الأمر، الشيء، الموجود) {ئەم سییە (أمر) واتە: کار، (شيء) واتە: شت، (موجود) واتە: هەبوو} ئەوانە هەموویان ناوی باون بۆ تیکرای دروستکراوه کانه، بە جەوهەر و عەرەصیانەوه. [(جَوَهَر)، ئەوێهە که لە زاتی خۆیدا هەبێ و، (عَرَض) ئەوێهە سیفەتی ئەو شتە بێ، بۆ وێنە: سیوێک بوونە کە خۆی (جوهر)ە، بەلام تام و بۆن و ڕەنگە کە ی پێیان دەگوترێ: (عَرَض)]، لە کتیبەکانی (أصول الفقه) دا هاتوێ: (الْأَمْرُ: مُشْتَرَكٌ بَيْنَ الْفِعْلِ وَالْقَوْلِ وَالشَّأْنِ وَالشَّيْءِ)، کە وشە (أمر)، هاوبەشە لە نێوان کردار و قسەو حال و شت دا.

(۱) لە بەشی نۆیه می کتیبی (پێگای صالح بوون و بەرهو خواجوون) دا، چاپی شەشەمی، بە درێژی باسی بیرۆکە یە کبوونی (وحدة الوجود) مان کردوێ و بەرەڕە چێکی باشی (محي الدين بن عربي) مان دادەتەوه، کە بە ناھەق نازناوی (الشيخ الأكبر) ی دراوێتی.

کهواته: که دهفهرموی: ﴿وَالِیَّ اللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورُ﴾، واته: هەرچی قسهیهو هەرچی کردهوهیهو هەرچی کاروباره، هه مووی ته نیا بۆ لای خوا دهگیریتتهوه، ﴿تَرْجِعُ الْأُمُورُ﴾، خوینراوه ته وهش: ﴿وَالِیَّ اللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورُ﴾، واته: کاره کان بۆ لای خوا دهگه ریتتهوه.

۱۹- ﴿يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ﴾ {ئهمیش سیفهتی نۆزدهیه می خوی پهرهردگاره} واته: شهوگار به نیو پۆژگارد دهکات و، پۆژگار به نیو شهوگارد دهکات، به دنیایی مه بهست ئه وهیه که شهوگار دهخاته نیو پۆژگار، واته: شهو کورت دهبی و پۆژ درێژ دهبی و، که دهفهرموی: پۆژگار به نیو شهوگارد دهکات، واته: شهو درێژ دهبی و پۆژ کورت دهبی، خوی کارزان به پپی که شهکانی سأل و له بهر بهرژه وهندیی ژیا نی مروؤف، کورته و درێژه به شهوو پۆژان دهکات، ههتا هاوکۆی درێژبوونی ههر کامیکیان جاری وایه دهگاته: شازده سعات، پۆژ، دهگاته: شازده سعات و، شهو ده میتتهوه: ههشت سعات، یاخود به پیچهوانه وه شهو ده بیتته: شازده سعات و پۆژ ده بیتتهوه، ههشت سعات، به لکو له ههندی شوینی زهوی دا ئه ندازه که زۆر زیاتریشه، شهوو پۆژ دهگه نه: بیست سعات، به لکو بیست و دوو سعات، به لکو له ههندی شوین، شەش مانگ ههر شهوهو، شەش مانگیش پۆژه.

۲۰- {سیفهتی بیستم و کۆتایی} ﴿وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، ههروه ها ئه و زانایه به خاوه نی سینه کان، (ذَات) (مُؤْتِی) (ذو) یه یانی: (صَاحِب)، (ذَات)، یانی: (صَاحِبَة)، ئنجا (صَاحِبَة) ههم به مانای خاوه ن دێ و، ههم به مانای هاوه ل دێ، هاوه لی سینه کان، یان خاوه نی سینه کان، مه بهست پپی ئه و نهینیا نه، ئه و نیازو مه به ستانه ن که له سینه کاندای شیردران، بۆیه فهرموویهتی: ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، له بهر ئه وهی له سینه کان جیا نانه وه، یان وا پۆچوون له نیو سینه کاندای، وهک بووبنه خاوه نی سینه کان، ئنجا خوا ﷻ زانایه به هەرچی ههست و نهست و خولیا یه و له عه قل و دلدا دێ و ده چی، هه رچه نده مروؤف بیهوی په نهانی بکات، به لام خوا ﷻ هیهی لی په نهان نابێ.

ئەمە بىست سىفەت كە لەم شەش ئايەتە موبارەكەدا، خۆى بەرزى مەزن
خۆى پى وەسەف كەردوون، كە وەك دەبىنەن ھەموو شەكەن دەگرنەو ھەو
بىست سىفەت و كەردەو ھەو، چەنكە ھەندىكىان كەردەو ھەو و ھەندىكىشان
سىفەتن.

پاڭە پالەندى مەكتەبى مائىستە ئەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

بە زۆرە كۆمەكەتەپەكەن مەكتەبەن

بەش مەكەم ھەر مەكەمەن مەكەمەن

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

كەتەلى

زەگەپەندى مەكتەبى مائىستە ئەلى بابىر

پاڭە پالەندى مەكتەبى مائىستە ئەلى بابىر

کورته باسیک له باره‌ی

به پاکگرتنی دروستکراوه‌کانه‌وه بو خوا عزوجل

به‌ریزان!

ئهم کورته باسه له پینج برگه‌دا ده‌خه‌ینه ږوو:

برگه‌ی یه‌که‌م: مانای (تَسْبِيح):

(راغب الأصفهانی) له کتیبه ناوداره‌که‌ی خو‌ی (مفردات ألفاظ القرآن) دا، ده‌لێ: (السَّبْحُ: الْمَرْ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ أَوْ فِي الْهَوَاءِ، ثُمَّ اسْتَعِيرَ لِلسَّرْعَةِ فِي الْعِبَادَةِ وَتَنْزِيهِ اللَّهِ تَعَالَى وَابْعَادِهِ عَنِ السُّوءِ وَالنَّقْصِ)، (سَبْحَ): به‌مانای ږو‌یشتنی خیرایه له نیو ئاودا، یاخود به‌نیو هه‌وادا، دوا‌یی خوا‌زراوه‌ته‌وه بو‌ خیراییکردن له به‌ندایه‌تییکردن بو‌ خوا‌داو، به‌پاکگرتنی خواو به‌ دوورگرتنی، له هه‌ر خراپه‌و که‌م و کو‌رییه‌ک.

(الشوکانی) له ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی دا^(۱)، ده‌لێ: (وَفِعَلَ التَّسْبِيحِ قَدْ يَتَعَدَّى بِنَفْسِهِ تَارَةً، كَمَا فِي قَوْلِهِ: ﴿وَسَبِّحْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ ۴۲ ﴿الْأَحْزَابِ﴾، وَبِالْأَمِ أُخْرَى، كَمَا فِي هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ۱ ﴿الْجُمُعَةِ﴾، وَأَصْلُهُ أَنْ يَكُونَ مُتَعَدِّيًا بِنَفْسِهِ، لِأَنَّ مَعْنَى سَبَّحْتُهُ: بَعَّدْتُهُ عَنِ السُّوءِ، فَإِذَا اسْتَعْمِلَ بِالْأَمِ، فَهِيَ إِمَّا مَزِيدَةٌ لِلتَّأْكِيدِ كَمَا فِي شَكَرْتُهُ وَشَكَرْتُ لَهُ، أَوْ هِيَ لِلتَّعْلِيلِ: أَيِ: أَفْعَلَ التَّسْبِيحَ لِأَجْلِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ خَالِصًا لَهُ).

واته: وشه‌ی ته‌سبیح جاری وایه بو‌ خو‌ی به‌رکار ده‌خوا‌زی، وه‌ک قسه‌ی خوا‌ی به‌رز: ﴿وَسَبِّحْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ ۴۲ ﴿الْأَحْزَابِ﴾، به‌پاک‌ی بگرن به‌یانان و ئیواران، جاری واش هه‌یه، به‌ (ل) به‌رکار ده‌خوا‌زی، وه‌ک ئهم ئایه‌ته: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ﴿١﴾ (الجمعة، وشه ی (تهسبیح) یش بنه رته که ی وایه
خوی به رکار بخوازی، چونکه (سَبَّحْتُهُ) واته: (بَعْدْتُهُ عَنِ السُّوءِ)، دوورم خسته وه
(به پاکم گرت و به بی خهوشم دانا) بویه کاتیک لام (ل) ی له گهل به کاردی،
ئهو (ل) ه زیادکراوه، یان بو جه ختکردنه وه ی واتایه که ی وه ک: (شَكَرْتُهْ وَشَكَرْتُ
لَهُ)، (نَصَحْتُهْ وَنَصَحْتُهْ لَهُ)، هه ردووکیان به یه ک واتان، به لام: (وَشَكَرْتُ لَهُ)، واته:
سوپاسگوزاریم بو کرد، ئه مه مانایه که ی به هیتره، یان: (نَصَحْتُهْ لَهُ)، دلسوزیم
بو نواند، مانایه که ی به هیتره له: (نَصَحْتُهْ)، یاخود ئه و (ل) ه به کارهیتره وه بو
هوکار هیئانه وه (تعلیل) یانی: ئه و به پاکگرتنه تایهت کراوه به خواوه ﷻ.

که واته: که ده لئین: (أَسْبَحُ اللَّهَ) یان (سُبْحَانَ اللَّهِ)، یانی: من خوا به پاک
ده گرم و، به بی خهوشی ده زانم و، دووری ده خه مه وه له هه رچی که م و کووپی
و له که و په له، هه یه.

برگه ی دووهم: گه وره یی و گرنگی (تسبیح و تحمید):

۲- (تَسْبِيحٌ وَتَحْمِيدٌ)، واته: به پاکگرتنی خواو ستایشکردنی خوا، دوورخستنه وه ی خوا
له هه ر هه له و په له و که م و کوپییه ک و، بی خهوشی پاگیانندی، که له زاتی خویدا
وایه و، ستایشکردن و مهدح و سه ناکردنی به سیفته به رزو بی وینه کانی، ئه م دووهم:
(تَسْبِيحٌ وَتَحْمِيدٌ)، راستترین شتق له بووندا، چونکه خوا ﷻ له وپه ری پاکیی و بی هه له و
په له ییدایه و، له وپه ری چاکی و به رزی و مه زنی و ستایشکراوی دایه، هه ر بویه ش
هیچ شتیک نیه له دروستکراوه کانی خوا، که خوا به پاک نه گری و ستایشی نه کات،
چونکه خوا ﷻ که دروستکراوه کانی هیئانه دی، وای هیئانه دی، خاوه نی خویان بناسن،
هیچ شتیک نیه له گه ردووندا، جگه له مروؤف و چند، ئه وان خوا توانای پیداون، که
خوا به پاک بگرن و ستایشی بکه ن، یان به پیچه وان وه، به لام ته نانهت جندو مروؤفیش
گه ردیله کانی جه سته یان، ئه وانیش هه موویان چونکه شت (شیء) ن، هه ر خوا به پاک
ده گرن و ستایشی ده که ن، وه ک خوا ﷻ له سووره ی (الإسراء) دا ده فهرموئ: ﴿وَإِنْ
مِّن شَيْءٍ إِلَّا لَنَسَبِّحَنَّهُ بِحَمْدِهِ وَلَكِن لَّا نَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ (۴۴)، واته: هیچ شتیک نیه، مه گه ر

به ستایشکردنه و به پاک گرتن و ستایشکردنه که یان
تیناگن، که ئه مه دواپی زیاتر تیشکی ده خهینه سهر.

برگهی سییه م: ئه و سووره تانه ی به (تسبیح) ده ست پیده که ن:

به پیی سهرنجدانی من، ههوت سووره تی قورئان به (تسبیح) ده ستیان
پیکردوه، که ئه و ههوت سووره ته ن:

۱- سووره تی الإسراء: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ ۱ کاتی
خوی ئیمه سووره تی (الإسراء) مان ته فسیر کردوه، ئه مه ش ئایه تی یه که می سووره تی
(الإسراء) ه، من به پیی ریزبه ندیی موصحف ئه و سووره تانه دینم.

۲- ئه م سووره تی (الحديد): ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ۱ واته: هه رچی له
ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه، خوی به پاکگرت، یان به پاکگرتنی بو خوا راگه یاند.

۳- سووره تی (الحشر)، که له ئایه تی یه که م دا، خوا ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ۱ واته: پاکیی بو خوا راگه یاند، هه رچی
له ئاسمانه کان و هه رچی له زه ویدا هه یه و، خوا زالی کاربه جییه.

له سووره تی (الحديد) دا ده فره موئ: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ۱ به لام له
سووره تی (الحشر) دا ده فره موئ: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ۱ واته: له
سووره تی (الحديد) دا (وما فی) یه که ی له که لدانیه: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ۱
به لام له سووره تی (الحشر) دا: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ۱.

۴- سووره تی (الصف): له ئایه تی یه که میدا: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ۱ که مانایان هه ریه که، به لام که ده فره موئ: ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
هه روه ها ئه وه ی که له زه ویدا هه یه، مانایه که ی به هیزترو توختر ده کاته وه.

۵- سوورہ تی (الجمعة): ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (۱)، خوا به پاک ده گری، هرچی له ئاسمانه کان و هرچی له زهویدا ههیه، (خواش) هوکمپانی پاکی زالی کارزانه.

۶- سوورہ تی (التغابن) که ئاوا دهست پیده کات: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۱)، هرچی له ئاسمانه کان و هرچی له زهویدا ههیه، پاکیی بو خوا راده گهیه نئ، هوکمپانی بهس هی ئه وه، ستایش ته نیا بو ئه وه، ئه وه له سهر هه موو شتییک به توانایه.

۷- سوورہ تی (الأعلى): ﴿سَبِّحْ أَسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ (۱)، ناوی پهروه ردگاری ههره به رزت به پاک بگره.

ئنجا ئه گهر سه رنجی ئه وه ههوت سوورته بدهین:

۱- خوا ﷻ له سوورہ تی (الإسراء) دا، به چاوگ هیناویه تی: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي﴾ چونکه ﴿سُبْحَنَ﴾ یانی: (يُسَبِّحُ، سُبْحَانَ) یان (يُسَبِّحُ تَسْبِيحًا).

۲- له ههر سی سوورہ تی (الحديد والحشر والصف) دا به رابردوو هیناویه تی: ﴿سَبِّحَ لِلَّهِ﴾.

۳- له سوورہ تی (الجمعة والتغابن) دا، به (مضارع) هیناویه تی: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ﴾.

۴- له سوورہ تی (الأعلى) شدا به فرمان هیناویه تی: ﴿سَبِّحْ أَسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ (۱).

کهواته: له رابردودا هرچی دروستکراوی خوایه، خوی به پاکگرتوهو، له داهاتووشدا هرچی دروستکراوه کانی خوان، خوا به پاک ده گرن و، فرهمانیشکراوه به پاکگرتنی خواو، به پاکگیرانی خواش ﷻ راستیه که له هه موو گهردووندا دره وشاوه ته وه.

گشتیترین ئایهت ده رباره ی به پاکگرتنی خوا، له سوورہ تی (الإسراء) دایه، که ده فره رموی: ﴿يُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ

لَا نَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾، واته: ههوت ئاسمانه کان و زهوی و هه ر که سیک که تیاندا ههیه، به پاکگرتن و، بی خهوشی ده ربرین بو خوا راده گهیه نی و، هیچ شتیک نیه مه گهر به ستایشکردنه وه خوا به پاک ده گری، به لام ئیوه له به پاکگرتن و ستایشکردنه که یان تیناگهن، بیگومان خوا زور هییدی و مهندهو، زوریش لیبوردهیه.

برگه ی چواره م: چۆنیه تی (تَسْبِيح):

ئیمه له تهفسیری ئایه تی ژماره (٤٤) ی سووره تی (الإسراء) دا، کاتی خو ی کورته باسیکمان لهو بارهیه وه کردوه، به لام لیره ش له ههن دی گۆشه و ره ههن دی دیکه وه، قسه ی لی ده کهین و، رای ههن دیک له زانایانیش لهو باره وه دینین:

١- (الشوکانی) له تهفسیره که ی خو ی دا^(١) ده لی: (الْمُرَادُ بِالتَّسْبِيحِ الْمُسْتَدِلُّ إِلَى مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنَ الْعُقُلَاءِ وَغَيْرِهِمْ وَالْحَيَوَانَاتِ وَالْجَمَادَاتِ، هُوَ مَا يَعْمُ التَّسْبِيحُ بِلِسَانِ الْمُقَالِ كَتَسْبِيحِ الْمَلَائِكَةِ وَالْإِنْسِ وَالْجِنِّ، وَبِلِسَانِ الْحَالِ كَتَسْبِيحِ غَيْرِهِمْ، فَإِنَّ كُلَّ مَوْجُودٍ يَدُلُّ عَلَى الصَّانِعِ).

واته: مه به ست له پاکگرتنیک که پال دراوه ته لای هه موو ئه وانیه له ئاسمانه کان و زه ویدا ههن، له خاوه ن عه قلان و جگه له ئه وانیش، له ژیانداران و له مادده ی بی ژیان، بریتیه له وه که به زمانی وتار بی، وه ک به پاکگرتنی فریشته کان و مروقه کان و جند بو خوا، یاخود به زمانی حال بی، وه ک به پاکگرتنی دروستکراوه کانی، جگه له فریشته و جندو مروقه، که بریتیه له وه ی ته گهر تیانده وه راهمینی به زمانی حال پیت ده لین: به دیهینه ریکیان ههیه و دروستکه رو کار سازنکیان ههیه.

ئه مه رای (الشوکانی) ه.

۲- به لّام (الشوکانی) هەر خۆی رای (الزجاج) دینێ، که زانییه کی به رجه سته ی ئیسلامه، ده لّی: (قَالَ الزَّجَّاجُ: لَوْ كَانَ هَذَا التَّسْبِيحُ: الدَّلَالَةُ وَظُهُورُ آثَارِ الصُّنْعَةِ، لَكَانَتْ مَفْهُومَةً، فَلَمْ قَالَ: ﴿وَلَكِنْ لَا نَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾؟ الإِسْرَاءُ، وَإِنَّمَا هُوَ تَسْبِيحٌ مَّقَالٌ، وَاسْتَدَلَّ بِقَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (۷۹) ﴿الْأَنْبِيَاءُ﴾، فَلَوْ كَانَ هَذَا التَّسْبِيحُ مِنَ الْجِبَالِ تَسْبِيحٌ دَلَالَةٌ، لَمْ يَكُنْ لَتَخْصِيصِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَائِدَةً^(۱). {به راستی زه ججاج قسه یه کی زۆر جوان ده کات}.

ده لّی: ئه گهر مه به ست له و به پاکگرتنه، ئه وه بووایه که ده لالت ده که ن له سهر بوونی خوا، شوینه واری دروستکرانیان له لایه ن خواوه، له واندا ده رده که وێ، ئه وه شتیکی زانراو بوو بو ئیمه، ئه دی بوچی خوا فه رموویه تی: ﴿وَلَكِنْ لَا نَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾. به لّام ئیوه له به پاکگرتنی ئه وان بو خوا تیناگه ن؟ که واته: دروستکراوه کان هه موویان به زمانی قسه (مقال)، {به شیوه یه ک که ئیمه تی ناگه ین} خوا به پاک ده گرن، به لگه ش قسه ی خوا ی به رزه که ده فه رموی: ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (۷۹) ﴿الْأَنْبِيَاءُ﴾، واته: ((ئیمه چیایه کا ئمان له گه ل داوودا رام و ده سته مۆ و ملکه چ کرد بوون، هه روه ها بالنده کانیش له گه لیدا، خویان به پاک ده گرت)) ئنجا ئه گهر ئه وه به پاکگرتنه ی چیایه کان بو خوا ته نیا ده لاله تیان بووایه و، به لگه بوونیان بووایه، له سهر بوونی خوا په روه ردگاریتی خوا، ئه و کاته هیه چ سوودی نه بوو تایبه تی بکات به داووده وه.

یانی: هه رکه س ته ماشای چیایان بکات، ده زانی خوا دروستی کردوون، ئه گهر عاقلانه و به ئینسافه وه ته ماشا بکات، به لّام خوا ﷺ ده فه رموی: چیایه کا ئمان له گه ل داوودا ده سته مۆ و ملکه چ کرد بوون، پاکی خویان له گه ل را ده گه یاند، که واته: ئه و پاکی را گه یاندنه ی چیایه کان، ئه وه نیه به به لگه به یترینه وه سه ر په روه ردگاریتی خوا، چونکه هه موو که س ده یزانی، ئه دی بوچی ئه و ته سبیح کردنه تایه ت کراوه به داووده وه؟ به راستی قسه که ی زۆر به جییه.

۳- ته ماشای زۆربهی ته فسیره کانم کرد، لهو بارهوهو ئهوهی سهرنجی ٲاکیشام، ئهوهیه که فخره ددین ٲازیی ٲه خنه ده گری له (الزجاج) و ده لی: (هَذَا الْكَلَامُ ضَعِيفٌ، أَوَّلًا: دَلَالَةُ الْأَجْسَامِ مِنْ أَدَقِّ الْوُجُوهِ فَالْكَفَّارُ جَهْلُوهَا، ثَانِيًا: مِنَ الْمُحْتَمَلِ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْحَيَاةَ فِي الْجِبَالِ مُعْجَزَةً لِدَاوُدَ)، دهیه وئی هه ردووک به لگه کانی زه ججاج هه لئووه شینتتهوه، ده لی:

۱- ئهوه که گوتهویه تی: بۆچی خوا ده فهرموئی: ﴿وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ به لام ئیوه له به ٲاکگرتنی دروستکراوه کان بۆ خوا تیناگهن، ده لی: گه یاندنی جهسته کان له سه ر ئهوه که خوا دروستی کردوون و بوونه به لگه یان، زۆر ورده، بۆیه خوا بیٲروایه کان ده دوینی و ده فهرموئی: ئیوه تیناگهن، واته: ئیوه لهو ده لاله ته تیناگهن {لهو ده لاله ته ورده، لهو به لگه بوونه وردهی دروستکراوه کان له سه ر به دیه یتته رایه تی خوا ﷻ و سه ر ٲهروه ردگار یتتی و مشوورخۆریه تی خوا بۆیان}.

۲- به نسه بت به لگه ی دووه مه وهش ده لی: ده گونجی خوا لهو چیا یانه دا ژیا نی تیدا خو لقا ندبن {و، قسه یان کردب، به زمانی وتار خوا یان به ٲاکگرتب} وهک مو عجیزه یه ک بۆ داوود ﷺ.

ئنجا فخره ددینی ٲازیی ده لی: به ٲاکگرتن، دوو واتایان ده گه یه نی:

یه که م: ئهو دروستکراوانه هه موویان به لگه ن له سه ر مه زنیی خوا و ٲاک و بی خه وشیی خوا، که واته: به زمانی حال ده لین: خوایه! تۆ مه زن و به رزو ٲاک و بی خه وش و دووری له هه ر که م و کو ٲییه ک.

دووهم: هه موو بوون گونجاوه کان (الممکنات)، {ئهوانه ی ده گونجا بین و ده گونجا نه بن} ملکه چن بۆ خوا و خوا ی ٲهروه ردگار خستوونیه ژیر ٲکیفی خو یه وهو، بهو شیوه یه ی بیه وئی مامه له یان له گه لدا ده کات، ئه وهش شیوه ی به ٲاکگرتنیانه بۆ خوا ﷻ.

۴- رای بەنده: من له تەفسیری سوورەتی (الإسراء) دا، له کاتی شیکردنەوه و پروونکردنەوهی واتای ئایەتی ژمارە (۴۴) دا، که پیشتر خویندمەوه، کورتە باسیکم کردووە، لەوێشدا هەر ئەو رایەم زیاتر تەبەننێی کردووە که هەر دروستکراویک له دروستکراوەکانی خوا، جوړیك به پاکگرتن و ستایشکردنی تاییەت به خووی هەیه بو خوا، که بو ئیمە زانراو نیه، لەوێ به لگەکانیشم هیناون:

أ- یه کیک له به لگەکان ئەو هیه که پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: بەردیك هەبوو له پشت مەککەوه، پیش پیغەمبەراییەتی سلاوی لی دەکردم، ئیستاش بەردەکه دەناسمەوه^(۱).

ب- هەر وەها له صەحیحی بوخاریی و موسلیم دا هاتووە، که هاوێلان دەنکه بەردو چەویان له دەستی پیغەمبەر دا ﷺ بینیوە، تەسبیحاتی کردووە^(۲)!

ج- ئنجا پیغەمبەری خوا ﷺ لەسەر کۆلکه داریک وتاری دەدا، دواپی ئافەرەتیک مینبەرێکی بو دروستکرد، که چۆ سەر مینبەرەکه ئەو بنکه خورمایە، ئەو کۆتەرە دارخورمایە گریاو نالاندی، هاوێلان هەموویان گوێیان لی بوو، ئەوانەهی له مزگەوتدا هەبوون، وەک چۆن به چکه حوشتەر دەنالینتی و دەگریەت، ئاوا گریاوه، پیغەمبەری خواش ﷺ له مینبەرەکهی دابەزی و دەستی پێداهینا بەو کۆتەرە دارخورمایەدا، تاكو بێ دەنگ بوو، فەرمووی: پپی ناخۆش بوو، که من چیدیکه وتاری لەسەر نەدەم^(۳).

لەوێ لەو کورتە باسەدا که لەوێ کردوو مانە، به لگەهی دیکەشم هیناونەوه و، له راستییدا که خوا دەفەرمووی: به لام له به پاکگرتنەکیان تیناگەن، پیویستی بهو هەموو تەئویل و لادانە ناکات و، ئیستاش که زانیاریی زیاتر بەرهو پییشهوه

(۱)- {عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنِّي لَأَعْرِفُ حَجْرًا بِمَكَّةَ كَانَ يُسَلَّمُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُبْعَثَ إِنِّي لَأَعْرِفُهُ الْآنَ»} (أخرجه أحمد: ۲۰۹۳۱، ومسلم: ۲۲۷۷، والترمذي: ۳۶۲۴، وابن حبان: ۶۴۸۲).

(۲) أخرجه البيهقي في الدلائل (۶/ ۶۴، ۶۵).

(۳) رواه البخاري: ۳۵۸۵.

چووه، زیاتر ئەو نەینییانە دەردەکەون، کە هەر کام لە دروستکراوەکانی خوا، وای پێدەچێ جۆریک لە دەرککردن و هەستی هەبێ، کە ئێمە نەیزانین، ئایا ئەوێ میروولە دەیکات لە شارەکە ی خۆیدا، یان ئەوێ هەنگ دەیکات لە کوورەو خەلفەکە ی خۆیدا، چ بلیمەتیک دەتوانی ئەو بکات، ئایا تاكو ئیستا بەشەر توانیویەتی بەو شیویەکی هەنگ شاری خۆی بەرپۆه دەبات، ئەو وردەکارییە بکات، یان میروولە، یان هەندیک لە دروستکراوەکانی دیکە، وەک جالجالۆکە؟ بەلێ هەرکام لە ژياندارو زیندەوهران بگرە هەتا ماددە ی بێ ژیان، هەرکامیان شتیکی تایبەت و سەر سوپەینەرە، ئەو وردەکارییە لە نێو گەردیلەدا هەیە، وردەکارییەکی یە کجار سەر سوپەینەری تیدا هەیە، جاران هەر وایان دەزانێ گەردیلە لە سێ بەش پێک دێ: ئەلیکترۆن و پرۆتۆن و نیوترون، ئیستا بۆیان دەرکەوتووە کە نەخێر، هەر لە نێو پرۆتۆندا کوارکەکان هەن و، لە نێو نیوتروندا کوارکەکان هەن و، وردەکاریی زۆر زیاتر هەیە لە نێو گەردیلەدا، کە سادەترین شیویە ماددە یە.

بۆیە منیش پێم وایە: هەق و راست هەر ئەوێ کە هەرچی لە گەردووندا هەیە، هەرچی خوا دروستیکردووە، هەمووی خوا بە پاک دەگری و ستایشی دەکات، بەلام مەرج نیە ئەو بە پاکگرتن و ستایشکردنە، بۆ ئێمە زانراو بێ، ئەگەر نا بێگومان بە زمانی حال هەموویان بەلگەن لەسەر بوونی خوا، هەموویان بەلگەن لەسەر پاکیی و بێ خەوشیی و ستایشکراویی خوا، ئەو گومانی تێدانیه، ئەوێش بۆ هەر کەسێ کە عەقل و ویژدان بە کاریبێ زانراوە، بەلام وێرایی ئەوێ ئایەتە کە لە پشت ئەوێشەو، ئەو واتایەش دەگەیهێنێ، کە هیچ شتیکی نیە بە شیویەکی لە شیوەکان، کە بۆ ئێمە زانراو نیە، خوا بە پاک نەگری و ستایشی نەکات.

کورته باسیک له باره‌ی ئەو چوار سیفەتانه‌ی خواوه:

(الْأَوَّلُ، وَالْآخِرُ، وَالظَّاهِرُ، وَالْبَاطِنُ)

به‌پرێ—زان!

ئەم کورته باسه له دوو پرگه‌دا ده‌خه‌ینه‌روو:

پرگه‌ی یه‌که‌م: چه‌مک و واتای ئەو چوار سیفەته‌ی خوا:

(أَوَّلُ) واته: یه‌که‌مین، (آخِرُ) واته: دوایه‌مین، (الظَّاهِرُ) واته: ئاشکرا، (الباطنُ) واته: په‌نه‌ان، واتیه‌کی دیکه: (الظَّاهِرُ) واته: به‌رز، زāl، (الباطنُ) واته: زۆر نیزیکی.

سه‌ره‌تا ده‌لێین: ئەم چوار سیفەته‌ باشترین پێناسه‌ن بۆ خوای به‌رزو بێ وێنه، له راستییدا ئێمه که ته‌ماشای زنجیره‌ی دروستکراوه‌کان ده‌که‌ین، به‌ دوا‌ی هه‌ر شتی بکه‌وی، ده‌تباته‌وه‌ سه‌ر سه‌ره‌تای که لێه‌وه‌ هاتوه‌و، په‌یدا بووه، بۆ وێنه:

ئەم گه‌ردوونه، که کاتی خۆی هه‌ندیک له بێ‌پروا و مولحیده‌کان زۆر دل‌خۆش‌بوون به‌وه‌ی ده‌یانگوت: ئەم گه‌ردوونه سه‌ره‌تایه‌کی نیه، لێه‌وه‌ ده‌ستی پێک‌رد‌بێ، هه‌ر بۆیه کۆتاییه‌کیشی نیه، لێه‌وه‌ ته‌واو بێ و کۆتایی پێ بێ، به‌لام ئەوه له‌و کاته‌دا بوو، که جاری زانستی گه‌ردوونناسی و فیزیای زۆر به‌ره‌و پێشه‌وه‌ نه‌چوو بوون و، تازه‌ گروگالیان ده‌کرد، پێرۆچکه‌ بوون و داره‌ داره‌یان ده‌کرد، به‌لام دوا‌ی ئەوه زانستی فیزیای گه‌ردوونناسی زیاتر به‌ره‌و پێشه‌وه‌ چوون، به‌ تایه‌ت له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌نێشتاین و، زانایانی دیکه‌ وه‌ک (جیمس جینس) و (ستیفین هۆکینگ) که ئەم دوا‌ییانه‌ مرد، [هه‌رچه‌نده‌ له‌ نیوان ئیلحاد و خواناسی دا،

هەر دەهات و دەچوو و زیاتر حالەتی ئیلحادیی خۆی پێشان دەدا [حالەتەکی زۆر گۆرا، زانستی فیزیا ئیستا گەشتۆتە ئەو بێردۆزە و قەناعەتە و ئیستا وەک راستییەکی زانستی سەلمێنراو، مامەلە لەگەڵ ئەو بێردۆزەیدا دەکەن، کە ئەم گەردوونە سەرەتایەکی هەیە، ئەویش ئەوەیە کە لە یەكەییەکی زۆر بچووکیوە هاتو، کە بە ئینگلیزی پێی دەڵێن: سینگۆلاریتی (singularity) واتە: یەكەیی گەردوونی (الوحدة الكونية)، هێلکەیی گەردوونی (البيضة الكونية)، تۆوی گەردوونی (البذرة الكونية)، ئەو وشانەی هەموو بۆ بەکار دێن، کە بۆ عەرەبی تەرجمەیان کردوون، ئنجا ئەو سینگۆلاریتیە دەڵێن: ئەوەندە بچووک بوو، زۆر زۆر لە ئەلیکترونیس بچووکتر، کە نەک ئەلیکترونیس کە زۆر بچووک، تەنانەت گەردیلەش کە چەند هەزار بەرانبەری ئەلیکترونی، بەمیکرو سکۆپی ئەلیکترونیس هەر نابینرێ، ئنجا بۆ ئەوەی بچووکیی ئەلیکترونی بزانین کە سینگۆلاریتی زۆر لەویش بچووکتر، دەڵێن: زانایان دەڵێن: ئەگەر گەردیلەیک بە ئەندازەی گۆی زەوی لێ بکەین، ئەلیکترونیەکی هێندە تۆپێک دەبێ، تۆپی پێ کە یاری پێ دەکری! ئنجا لەگەڵ ئەوەشدا ئەم سینگۆلاریتیە لە ئەلیکترونیس زۆر بچووکترە و من لە مەوسووعە: (ئیمان و ئیلحاد)دا، بە تەفصیل باسی ئەوەم کردو، فیزیک زانانی دەڵێن: ئەو سینگۆلاریتیە (سیزدە ملیار و هەشتەد ملیۆن) سأل لەمەو پێش، لە حالێک دا کە لەو پەری گەرمیدا بوو، لەو پەری بچووکیی دابوو، لە ماوەیەکی ئەو پەری کەم دا، کە هیچ کام لەو گەرمیی و قەبارە و کاتە، وینا ناکرین، تەقیو تەووەو لەو کاتەو ئەو سەرەتای دروستبوونی گەردوونە، لەو کاتەوێش ئەم گەردوونە دەستی بە لێککشان کردو، دەستی بە دروستکران کردو، کەواتە: گەردوون سەرەتایەکی هەیە، هەرچی لێی دەکوڵیەو، هەمووی سەرەتایەکی هەیە، زنجیرە دروستکراوەکان هەموویان لە شوێنێک دەووستی، بۆیە خوا یەكەمینە، واتە: خوا سەرەتاو دەستپێکی دروستکراوەکانە.

ههروهها خوا دوايه مينه واته: خوا دروستکراوه کان ناهيلى و بهس خوى ده ميئي، نهوهي هميئي، بههيشتنهوهي خوا ده ميئي، وهک خه لکي بههشت و دوزهخ که ده ميئن، بههيشتنهوهي خوا ده ميئن.

که خوا دهفه رموي: ﴿وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾، ئاشکراو په نهانه، خوا ﷻ ته گهر به چاوى عقل و دل بوى پرواني، هيچ شتيک له خوا ئاشکراتر نيه، (عطاء الله الأسکندري) قسه يه کي زور جواني هه يه ده لي: (مَتَى غِبْتُ حَتَّى تَكُونَ الْأَكْوَانُ هِيَ الَّتِي تَدُلُّ عَلَيْكَ)، خوايه! تو که نگي په نهان بووي، تا کو دروستکراوه کان بيه، به لگه له سهر تو؟ له راستيدا هيچ شتيک له خواو له بووني خوا ئاشکراترو پرونتر نيه، ته گهر به چاوى عقل و دل بوى پرواني، بگره هه نديک له زاناو عاريفه کان، به لکو هه نديک له فهيله سووفه کانيش ده لين: ئيمه به لگه مان له سهر نهوهي ئهم گهردوونه هه يه، خهون و خه يال نيه، بووني خوايه، خوا دهفه رموي هه يه، ته گهر خوا نه يفه رمووبايه من ئاسمانه کان و زه وييم دروستکردوون و ئيوهم دروستکردوه و هه ن، ده مانگوت: رهنگه ههر خهون و خه يال بي!

به لام ته گهر به چاوى سهر و به پينج ههسته کان به دواي خوادا بگه پري، بيگومان خوا په نهانه، ونه، شيردراوه يه، به چراو شه داوي ههسته کان ناگيري.

چونکه پينج ههسته کاني ئيمه، ته نيا ده توانن له گه ل دنيابه کي سنوورداري به رهه ستدا مامه له بکه ن، ته نانهت ته گهر به مانه وي مامه له بکه ين له گه ل دنياشدا، دنياي نا به رهه ست دا، ده بي په نا بهرينه بهر عقل، ئيمه به عقل زور له شته کان ده رک ده که ين، بو وينه: دادگه ريي، کي دادگه ريي بينيوه، ئيمه فلانکه سي دادگه رمان بينيوه، به لام دادگه ريي بو خوى به هايه که نابي نري، نه دي چون ده زانين هه يه؟ به عقل، ههروهها جواني، ئهمه گوليکي جوانه، ئافره تيکي جوان، پياويکي جوان، منداليکي جوان، ديمه نيکي جوان، ئافگه يه کي جوان، نهوه ده زانين، به لام جواني بو خوى، وهک به هايه ک به عقل ده رک

ده کړی، دادگهری به عقل دهرک ده کړی، چاکی به عقل دهرک ده کړی، ههروه ها به زه یی، ناژه لیکي به به زه یی، مروځیکي به به زه یی، بالنده یه کی به به زه یی هه یه، به لام به زه یی له خویدا، وهک به هایهک به عقل دهرک ده کړی.

نجا که سیک ته ماشای کوشکیک ده کات، که سیشی تیدا نیه، به لام ته ماشا ده کات هه موو شته کانی له شوینی خویندان، نهو کوشکه هه موو پیداو یستییه کانی تیدان، نایا مروځ پتویستی به وه ده کات به چاو وه ستاو کریکاره کان ببینی، که دروستیان کردوه، نه ندازیاره که ببینی، که نه خشی بؤ کیشاوه، نجا بلئ: که سیک نه هم کوشکه ی دروستکردوه؟ نه خیر، نه دی نه هم گهردوونه!! نایا لهو کوشکه که له بیابانیکدا ببینی و، هه موو خاوهن عقلیک ده لئ: روژیک له روژان نه ندازیاریک نه خشی بؤ کیشاوه، وه ستاو کریکارانیک نه هم کوشکه یان دروستکردوه، به لگه یه کی روونتر نیه له سهر بوونی خوا؟ ده لیم: نهک ههر نهوه، به لکو شوین پییه که له بیابانیکدا ببینئ، هه موو خاوهن عقلیک به پیی شوین پییه که، ده یکاته به لگه، نه گهر هی مروځ بئ و گچکه بئ ده لین: نهوه مندا ل بووه، نه گهر شوین پییه که ش گه وره بئ، به گویره ی خوی مه زه ننه ی بؤ ده کړی، به لام نه گهر شوین پیی ناژه لیک بئ، بؤ وینه: حوشر بئ، یان گا بئ، یان گویدرئ بئ، یان نه سپ بئ، یان پشيله بئ، ده گوترئ: فلان شته بووه، شوین پییه که به لگه یه له سهر نهوه ی پیرویه که به ویدا رویشته، نه دی نهو گهردوونه، که هه موو پیداو یستییه کانی مروځایه تی تیدان، نهک هی چهند مروځیک، وهک کوشکیک، به لکو هی هه موو مروځایه تی به هه موو جيله کانیه وه؟! بیگومان خوی بئ وینه نه گهر به چاوی عقل و دل بوی پروانی، زور ناشکرایه، به لام به چاوی سهر بوی بگه رپی په نهانه، نجا نهک ههر خوا ﷺ به لکو زور له دروستکراوه کانی خواش، به چاوی سهر نابیزین و، نایه نه بهر رکیفی پینج هه سته کان، به لکو به عقل و له دواي عقل، به دل و به خورپه و نیلهام و، پاشان به وه حی، که راستترین و بئ خلته ترین زانسته، بهوه نهو راستییانه

دەرک دەرکین، که خوا له سەر زمانی پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به
تیمه ی راگه یاندوون.

برگه ی دووهم: شیکردنه وه یه کی ئه و چوار سیفه ته ی خوا:

زانایان ته عبیریکی جوانیان هه یه، بۆ ئه و چوار سیفه ته ی خوا ﷺ، یه کیکیان
ده لێ: (هُوَ الْأَوَّلُ بِلَا اِبْتِدَاءٍ، وَالْآخِرُ بِلَا اَنْتِهَاءٍ، وَالظَّاهِرُ بِلَا اقْتِرَابٍ، وَالْبَاطِنُ بِلَا
اِحْتِجَابٍ)، یانی: خوا یه که مه، به لام به بی ده ستپیک، واته: یه که مه به بی ئه وه ی
ده ستی پیکرد بی و هه ر بووه، بوونه که ی درێژه ی هه یه، به ئه زه لدا چۆته
خوار، یانی: خوا ﷺ وه ک دروستکراوه کان نیه، ئیستا عه قلی تیمه ناتوانی دهرکی
هیچ شتی بکات، مه گه ر سه ره تایه کی بۆ دابنی، به لام خوا بی سه ره تایه، بۆیه
ده فه رموی: (أَوَّلُ بِلَا اِبْتِدَاءٍ)، یه که مه به لام به بی ده ستپیکردن.

(وَأَخِرُ بِلَا اَنْتِهَاءٍ)، خوا کو تاییه، به لام به بی ئه وه ی بیری و کو تای بی.

(وَالظَّاهِرُ بِلَا اقْتِرَابٍ)، خوا ئاشکرایه، به لام به بی ئه وه ی نزیک بێته وه.

(وَالْبَاطِنُ بِلَا اِحْتِجَابٍ)، خوا په نهانه، به لام به بی ئه وه ی په نهان و شیردراوه بی.

به پێزان!

له راستیدا ته گه ر مرووف بیهوی له مانای ئه زه ل و ئه به دو، بی سه ره تای
خواو به کو تای بی خوا عز وجل تیگات، شتی که له عه قلی خو ی بار ده کات، که
له توانای دا نیه، تواناکانی مرووف سنووردان:

یه که م: پێنج هه سه ته کان:

أ- هه ستی دیتی، هه تا مه ودا یه ک ده بینین و له وه به ولاره نابیتین.

ب- هه ستی بیستن، تیمه له بیست له رینه وه (ذبذبة) وه ده بیستین و له خوار بیسته وه
نابیتین و، هه تا بیست هه زار (۲۰۰۰۰) له رینه وه ده بیستین، له سه رووی ئه و بیست
هه زاره وه ده نگێ زۆر گه وره بی نابیتین، بۆمان ئیستیعاب نا کرێ.

ج- ههروهها ههستی دهستلیکوتان (لمس) ی ئیمه بهههلهدا دهچی، سی ئاوان بیته، ئاویکی گهرم و، ئاویکی ساردو، ئاویکی شيلهوتین، له ئاوه گهرمهکه دهست دهڕینهو بیخه شيلهوتینهکهوه، ههست دهکهی سارده، له ساردهکه دهست دهڕینهو، بیخه شيلهوتینهکه، ههست دهکهی گهرمه، بهههلهدا دهچی.

د- دیسان بۆنکردغان به ههلهدا دهچی.

ه- تام کردنیش بهههلهدا دهچی و، تهوانهش کاریگهریهکی زۆریان نیه لهسهه دهکرکردنی شتهکان، واته: دهست لیکوتان و تام و بۆن.

دووهم: خوا ﷺ عهقلی داوه به مروّف، بهلام بۆ تهوهنا که ههموو نهینیهکانی گهردوونی پێ بزانی، چونکه مروّف پهکی لهسهه تهوه نهکهوتوه، بۆ تهوهی تاقیی بکریتتهوه ههموو نهینیهکان بزانی، بهلکو له قهدهه خۆی نهینیهکان دهزانی، کوّتایی ئەم کورته باسهه بهم فهرمایشتهی پیغهمبهه ﷺ دینین:

اعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَتْ فَاطِمَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، تَسْأَلُهُ خَادِمًا فَقَالَ: قُولِي: اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، أَنْتَ الْأَوَّلُ، فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ، فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ، فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ، فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۷۱۳، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: ج ۱۰، ص ۲۶۲، أَبُو دَاوُدَ: ۵۵۰۱، وَالبخاري في الأدب المفرد: ۱۲۱۲، وابن ماجه: ۳۸۷۳، وابن حبان: ۹۶۶).

واته: تهبوو هوهرهیره ﷺ، دهلی: فاتیمه ی کچی پیغهمبهه ﷺ (خوا لئی رازی بن) هاته لای پیغهمبهه ری خوا ﷺ داوای خزمه تکاریکی لی دهکرد (کهسیک له مالی دا هاوکاریان بکات) پیغهمبهه ریش ﷺ پێی فهرموو: بلی: تهی خوایه! پهروهردگاری ههوت ئاسمانهکان و، پهروهردگاری تهخت و بارهگای مهزن و، پهروهردگاری ئیمه و پهروهردگاری ههموو شتی، دابهزینههه تهووات و ئینجیل

و فورقان، قلیشینه‌ری هه‌موو دهنکه تۆوه‌کان و هه‌موو ئیوکه‌کان، په‌نا به تۆ ده‌گرم له خراپه‌ی هه‌ر شتیک که نیوچه‌وانه‌که‌ی به ده‌ست تۆیه {تۆ نیوچه‌وانیت گرتوه‌و، جلّه‌وی به‌ده‌ست تۆوه‌یه} تۆ یه‌که‌می و له پێش تۆدا هیچ شتیک نه‌بووه، تۆ دوا‌یه‌مینی و له دوا‌ی تۆ هیچ شتیک نه‌ه‌و، تۆ (ظا‌هر) ی و له‌سه‌رووی تۆوه هیچ شتیک نه‌ه‌و، تۆ (باط‌ن) ی و نزیک‌تر له تۆ هیچ شتیک نه‌ه‌و، قه‌رزمان له کۆل بکه‌وه‌و، له هه‌ژاریی پێنایزمان بکه‌.

لیره‌دا پیغهمبهری خوا ﷺ (أَوَّل) ی به‌وه پیناسه کردوه که هیچ شتیکی له پیش نیه‌و، (آخر) ی به‌وه پیناسه کردوه، که هیچ شتیکی له‌دوا نیه‌و، (ظَاهِر) ی به‌وه پیناسه کردوه، که هیچ شتیکی له‌سهره‌وه نیه‌و، (بَاطِن) یشی به‌وه پیناسه کردوه، که هیچ شتیکی له‌و نیزیکتر نیه‌و، له دروستکراوه‌کانیه‌وه.

مه سه له ی دووهم:

فرمانکردنی خوا ﷺ به پرواداران که پروایه که یان به خواو پیغه مبه ره که ی مه حکمتر بکن و، له وهی خوا پییداو، ببه خشن و، سه رکونه کردنیان له سهر پروانه هینان به خوا وهک پیویست، له حالیکدا که پیغه مبه ری خوا موحه ممه د ﷺ بانگیان ده کات و پیشتریش په یمانی زگماکی لیان وه رگرتوه و، ثایه ته روشنه کانیش بو دهر باز کردنیان له تاریکیان و، به ره و روشنایی هینانیان داده به زینی، دواپی سه رکونه کردنیان له سهر نه به خشین و، راگه یاندنی یه کسان نه بوونی جه نگاوه ران و، سامانی خو به خشه رانی پیش فته تح، له گه ل هی دوا ی فته تح داو، راگه یاندنی نه وه که مال و سامانی خو به خشه ران له ری خواو، قهرز ده دهنه خواو، به چند به رانه ر بو یان قهره بوو ده کاته وه و، پاداشتیکی هه ره باش و نایابیان ده داته وه:

خوا ده فهرمو ی: ﴿ءَامِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِۦ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّسْتَخْلَفِيْنَ فِيْهِۦۤ فَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوْا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝۷ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُوْلِ يَدْعُوْكُمْ لِيُؤْمِنُوْا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ اَخَذَ مِيْثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۸ هُوَ الَّذِيْ يُزِلُّ عَلٰی عَبْدِهٖۤ ءَايٰتٍ يَبَيِّنُ لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِۚ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۝۹ وَمَا لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيرٰثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا يَسْتَوِيْ مِنْكُمْ مَّنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ اَوْلٰئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةًۭ مِّنَ الَّذِيْنَ اَنْفَقُوْا مِنْۢ بَعْدُ وَقَتَلُوْا وَاَكْلًا وَعَدَ اللّٰهُ الْحَسَنَۃَ وَاللّٰهُ بِمَا نَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝۱۰ مَّنْ ذَا الَّذِيْ يُّقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفْهُ لَهٗ وَلَهٗۤ اَجْرٌ كَرِيْمٌ ۝۱۱﴾

شیکر دنه وهی ئهم ثایه تانه، له نوزده برگه دا:

۱- ﴿ءَامِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِۦ﴾، پروایین به خواو به ره وانه کراوه که ی، ئهمه وهک شاره زایانی ری زمانی عه ره بیی ده لاین: (اسْتِثْنٰفٌ وَقَعَ مَوْقِعَ النَّبِیْجَةِ بَعْدَ الْاِسْتِدْلَالِ)، رسته یه کی ده سپی کردنه، وهک نه انجامگیری له وهی رابرد هی تراوه، نه وهی رابرد له شه ش ثایه تی

سهره‌تای سوورَه‌تی (الْحَدِيد) دا، سهره‌تا خوا ﷺ تهو راستییه‌ی راگه‌یاند، که ههرچی له ناسمانه‌کان و زهوی دایه، خوا به پاک ده‌گرِی، به چه‌مکی به‌رفراوان و گشتگیری به پاک‌گرتن، واته: ههرچی له ناسمانه‌کان و زهویدا هه‌یه، زاتی خوا به پاک ده‌گرِی که هاوینه‌ی هه‌بی، سیفه‌ته‌کانی خوا به پاک ده‌گرن، که هاو وینه‌یان هه‌بن، بۆ وینه:

۱- ناوه‌کانی خوا به پاک ده‌گرن، که که‌سی دیکه تهو ناوانه‌ی هه‌بن، وه‌ک خوا فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿هَلْ نَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾ (۱۶) مريم.

ئایا هیچ هاوناویک بۆوی ده‌زانی؟

۲- له باره‌ی سیفه‌ته‌کانیشیه‌وه فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ الروم: ۲۷، سیفه‌تی هه‌ره به‌رز هی خوایه له ناسمانه‌کان و زهوی دا.

۳- هه‌روه‌ها یاساو حوکمه‌کانی خوا به پاک ده‌گرن، که هه‌له‌و په‌له‌یان تیدا هه‌بی، یان که‌سی دیکه بتوانی یاساو حوکمی وا ده‌ربکات، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا﴾ (۱۱۵)، الأنعام، واته: وشه‌کانی په‌روه‌ردگارت له راستیی و دادگه‌ریی دا، ته‌واویان کردوه، یان ده‌فه‌رموی: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ﴾ (۸)، التین، واته: ئایا خوا کاربه‌جی‌ترینی دادوه‌ران، یاخود به‌رنامه‌ دانهران نیه؟!

۴- هه‌روه‌ها کرده‌وه‌کانی خوا ﷺ به پاک ده‌گرن، له‌وه‌ی که‌م و کورپی و خه‌له‌یان تیدا هه‌بی.

۵- دروست‌کراوه‌کانی خوا به پاک ده‌گرن له‌وه‌ی نارێکیان تیدا هه‌بی: ﴿مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ﴾ (۲)، الملک، به کورتیی: هه‌موو کاروباره‌کانی خوا، ههرچی په‌یوه‌ندی به خواوه هه‌یه: زات و سیفه‌ت و ناوو کردارو یاساو فه‌رماییش و به‌رنامه‌و بریاره‌کانی و قه‌ده‌رو قه‌زای خوا، هه‌مووی به پاک ده‌گرن، له‌وه‌ی که‌م و کورپی و نارێکی و ناته‌واویی تیدا هه‌بی، ئنجا دوا‌ی ته‌وه‌ی خوا ﷺ بیست سیفه‌ت و کرده‌وه‌ی باس کردن، بۆ پیناسه‌کردنی خۆی که پێشتر باس‌مان‌کردن، ده‌فه‌رموی: ﴿ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، یانی:

ئەو خواپەي ﷺ كە لەو پيش پيتان ناسپنراو، سيفەت و كردهو نوازەو بى وئەكانيتان بو باسكران، پرواى پى بينن ﴿وَرَسُولُهُ﴾ هەروەها بە پەوانە كراوەكەشى، هەلبەتە ئيمان ئەو نە تۆ بزانی خوا ﷺ هەيە، نا، ئەو خالى ھاوبەشى ئىوان مسولمان و نامسولمان و، ھاوبەش بو خوا دانەرەن و هەموو لایەكە، تەنانەت ئىبلىس زور چاك خواى ناسیو، بەلام پىويستە چوار شت هەبن، ئنجا پى دەگوترى ئيمان:

يەكەم: ئەو راستيانەى نپوهرۆكى ئيمان پىك دینن، بە عەقل دەرک بکرىن، كە ئەو بەراستدانان (تصدیق)ى پیدەگوترى.

دووهم: بە دل ئەو راستيانە پەسند بکرىن و خوشبويستىن و ملکه چيان بو بکرى.

سپهه: بە زمان دانيان پيدا بهپترى و، ئيقارايان پى بکرى.

چوارهم: بە ئەندامەکانیش پەفتاريان پى بکرى.

كە خوا دەفهرموى: پروا بە خوا بە پىغەمبەرەكەى بينن، واتە: بەو چەمك و واتايە، هەموو ئەو راستيانەى خوا پيتان دەفهرموى، بيانزانن و پەسنديان بکەن و دانيان پيداينن و ملکه چيان بن و، خوشى هەم بە عەقل و دل بيناسن و، پەسندى بکەن، كە خوا تاكە بەديپتەر و پەروەردگار و پەرستراتانەو، بەزمان دانی پيداينن و، بە كردهوش بوى ملکه چ بن، هەروەها بو پىغەمبەريش بە هەمان شپو.

۲- ﴿وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ﴾، لەو هەش بەخشن كە خوا ئپو تيدا كرددۆتە جينيشين، (مِمَّا)، يانی: (مِنَ الَّذِي) چونكە (ما) (موصولة) يە، واتە: هەر شتيك كە خوا ئپو تيدا كرددۆتە جينيشين و خستوو يەتە دەستى ئپو، ئپو لپى بەخشن.

۳- ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا هُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾، ئەوانەى لە ئپو پروايان هیناوەو مال و سامانى خويان بەخشيوە، پاداشتيكى گەورەيان هەيە، وەك پيشتریش باسمان كرد هەندىك لە زانايان گوتوو يانە: ئەم ئايەتەش لە گەل شەشەكەى رابردن، هەروەها ئايەتى

دوایش، بە لکو هەندیکیان گوتووینە: دوو سێ ئایەتی دوایش، هەموویان هەتا دەگاتە: ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ﴾، کە ئەو بە دنیایی مەدینەییە، ئەوانی دیکە هەموویان مەککەیین، بە لām مەن وای تێدەگەم: ئەم ئایەتەش مەدینەیی بێ، ئەگەر مەککەیی بووبن، هەر ئەو شەش ئایەتە ی سەرەتان، ئەویش بە لگەیه کی زۆر مسۆگەرکەر دنیاکەرمان بە دەستەووە نیە، ئەو شەش ئایەتەش لە مەککە دابەزین، لە راستیدا ئەم ئایەتە هەموویان وەک ئالقه کانی زنجیریک یە کدی دەبەستەووە، هیچ شتیک ناچارمان ناکات بڵین: ئەم شەش ئایەتەو هەندیک ئایەتی دیکەش کە پیشتر باسمان کردن، مەککەیین، عەبدوللای کوری مەسعوود رضی اللہ عنہ، ئەو ئایەتە ی دەفەرموی: ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ﴾، وای لە قسەکی وەرەدەگیری کە دەبێ لە مەککە دابەزین، بە لām ئەم ئایەتە موبارەکە، ئەگەر لە مەککە یان مەدینەش دابەزین، هەندیک گوتووینە: ئەو ئیشکالە ی تێدا هەیه، خوا ﷻ چۆن بە کەسانیک کە پڕوایان هیناوە، دەفەرموی: پڕوا بێنن بە خواو بە پیغەمبەرەکی؟!

وێلامەکی ئەوێهە کە ئەو تەنیا لێرە نەهاتو، لە سوورەتی (النساء) یشدا خوا ی پەرورەدگار ئەو فەرمانە ی دووبارە کردۆتەو، ئەویش لەبەر ئەوێ ئیمان هینان یەک شت نیە، کە ئیمان بێنی و تەواو بێ، بە لکو ئیمان پلە پلەیه، ئەو تەنیا لە سوورەتی (النساء) دا، لە ئایەتی ژمارە (۱۳۶)، دا خوا دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ (۱۳۶) واتە: ئەو ئەوانە ی پڕواتان هیناوە! پڕوا بێنن بە خواو پیغەمبەرەکی و، بەو کتیبە ی دابەزاندۆتە سەر پیغەمبەرەکی و، بەو کتیبە ی پیشتر دابەزاندووە (واتە: هەموو کتیبەکان) هەر کە سیکیش بە خواو بە فریشتەکان و بە کتیبەکانی و بە پیغەمبەرانی و بە پۆژیی دوایی، بپڕوا بێ، بە دنیایی گومرا بوونیکی دوور گومرا بوو.

هەر وەها لە شوینی دیکەشدا، خوا ﷻ ئەو راستییە ی کە فەرمان دەکات بە پڕواداران، پڕوا بێنن واتە: پڕوایەکی مەحکەمتر و قوولتر و چاکتر بێنن، چونکە

ئیمان پلە پلە، خوا ﷺ فەرمانی پیکردوون لە پلە پلە کی ئیمانی نزمەووە پرۆن بوو پلە پلە کی ئیمانی بەرزتر، ھەروەک لە کۆتایی ئەم سوورەتەشدا ھەر ھەپتە، دەفەر مۆی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ﴾ (۲۸)، لەوێشدا دیسان ئەو دووبارە بۆتەو.

ئەجا خوا ﷺ وەک پرسیارکردنی سەرزەنشت (توبیخ) و سەرسوڕماندن (تعجیب) دەفەر مۆی: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾، ئەو ھەپتە! بڕوا ناھێن بە خوا؟ یانی: چ شتیک وای لیکردوون بڕوا نەھێن.

۴- ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾، لە ھالیکدا کە پیغەمبەر ﷺ بانگتان دەکات، تاكو بڕوا بە پەروەردگارتان بینن.

۵- ﴿وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، بەدنیایی پەیمانیشی لێوەرگرتوون، ئەگەر ئێوە بڕواداربن، ھەلبەتە لە رستە پێشیشدا کە دەفەر مۆی: ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنفَقُوا هُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾، ئەم ئایەتە ئەگەر مەدینەیی بێ، (مِن) بۆ بەشیک (تبعيض) نیو (بیانیة) یە، یانی: بۆ ڕوونکردنەو، واتە: ئەوانەتان کە بڕوایان ھێناوە و مāl و سامانی خۆیان بەخشیو، پاداشتیکی گەورەیان ھەپتە، بەلام ئەگەر ئایەتە کە مەککەیی بێ واتە: ئەو خەلکی مەککە! ئەوانەتان کە بڕوایان ھێناوە و مāl و سامانی خۆیان بەخشیو، پاداشتیکی گەورەیان ھەپتە، بەلام زیاتر وای تێدەگەم ئەم ئایەتە مەدینەیی بێ، بۆیە: ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾، لێرەدا (مِن) بۆ ڕوونکردنەو، ئەو بۆ بەشیک، ئەجا کە دەفەر مۆی: چیتانە! بڕوا بە خوا ناھێن لە ھالیکدا پیغەمبەر ﷺ بانگتان دەکات، بڕوا بە پەروەردگارتان بینن، یانی: (أَيُّ شَيْءٍ يَمْنَعُكُمْ مِنَ الْإِيمَانِ وَقَدْ بَيَّنَّ لَكُمْ الرَّسُولُ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاغٌ وَحُجَّةٌ، وَعِلَاوَةٌ عَلَيْهِ: أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَكُمْ الْفِطْرِي)، چ شتیک رێگرتانە کە بڕوا بینن بە خوا ﷺ، لە ھالیکدا پیغەمبەر ﷺ ئەو ئایەتە بۆ ڕۆشنکردنەو، کە خوا پێیدا ناردوون، بەلگەو ڕوونکردنەو ئێوەیان تێدا ھەپتە، ھاندەرتان بێ بۆ بڕوا ھێنان و، سەربارەش خوا پەیمانی زگماکیشی لێوەرگرتوون؟!

﴿وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ﴾، هه م به (أَخَذَ) هه م به (أَخَذَ) ش، خویندراوه ته وه، نجا نه گهر بخوینریته وه: (وَقَدْ أَخَذَ)، ده بی بگوتری: (مِيثَاقُكُمْ)، نه و کاته ده بیته (مَجْهُولُ الْفَاعِل) بکه ر نادیارو (مِيثَاق) ده بیته (نَائِبُ الْفَاعِل) ه که، واته: ئیوه په یمانتان لی وه رگراوه، ئایا نه وه په یمانه مه به ست پی پی چییه؟ وا پنده چی مه به ست پی ئی وه حالته زگماک و خواړسکه بی، که خوا مروقی له سهر خولقاندوه، که خوی خوی ده ناسی و، به به دیهینه رو په روه ردگارو خاوهی خوی ناشنایه و، ئایه ته ی سووره تی (الأعراف) یش: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (١٧٢) وه ک کاتی خوی له ته فسیری سووره تی (الأعراف) دا باسماں کردوه، به رواله ت هه مه به ست پی ئی نه وه حالته یه، که خوا مروقی وا خولقاندوه، خاوهی و خواو به دیهینه ری خوی بناسی و، نه وهی وه ک په یمان لیوه رگرتنیک وینا کردوه.

هه لبه ته هه ندیک ریوایه ت هه ن، که خوا ﷺ هه موو وه چه ی مروقی، له پشتی ئاده م ده ریپه یان و دواتر، په یمانی لیوه رگرتوون، ئایا من په روه ردگارتان نیم؟ گوتوو یانه: با، به لام پییم وایه نه وه هه مووی بو وینا کردنی نه وه یه، که خوا ﷺ مروقی وا خولقاندوه، وه ک پیشت به لین و په یمانی لیوه رگیرابی، که هه ر خواناس و خواپه رست بی و، به ندایه تی ته نیا بو خوا بکات، نه وه له و شیوه یه دا وینا کراوه، وه ک کورته باسیکمان له و باره وه کردوه، له سووره تی (الأعراف) دا!

چونکه که س نه وه په یمانه ی له بیر نیه، که واته: له سه ریان نابیته به لگه، خواش ﷺ له ئایه تی (١٦٥) ی سووره تی (النساء) دا ده فهرموی: ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِيَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (١٦٥)، دوی نه وهی خوا ناوی دوازه له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دینی ده فهرموی: نه وانه پیغه مبه رانیکی دلخوشکه رو ترسینه رن، تا کو خه لک له دوی ناردن پیغه مبه ران، به لگه ی نه بی له سهر خوا، نجا نه گهر نه وهی خوا ﷺ لیوه دا وه ک به لین و

هوڭاري يه كه م: ته وه يه كه پيځه مېر ^{صلى الله عليه وسلم} بانگتان بکات.

هۆکاری دووه: ئەوهیه که به ئین و پهیمانی پتهوتان لئ وه رگیراوه، به شیوهیه که دروستکراون ئامادهن خواو خاوهن و پهروهردگاری خۆتان بناسن.

هۆکاری سییه: ئەوهیه که خوا ئایه ته پۆشنه کانی بو سهر بهنده که ی خۆی داده به زینتی، تا کو له تاریکیان دهر بازتان بکات به رهو پۆشنایی.

وشه ی: ﴿لَرَّوْفٌ﴾، وه ک چۆن به (رَّوْفٌ) خویندراوه ته وه، به بۆر (ضُمَّة) ش خویندراوه ته وه: (لَرَّوْفٌ رَحِيمٌ)، به بی (و).

له تهفسیری رسته ی پیشی دا که دهفه رموی: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ (الطبري) ده لئ: (وَمَا شَأْنُكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ! لَا تَقْرُونُ بَوَحْدَانِيَةِ اللَّهِ تَعَالَى)، چیتانه خه لکینه! دان به یه کتایی خوی به رزدا ناهینن، ههروه ها له تهفسیری ئەوه دا که دهفه رموی: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ يَوْمًا مِّنَ الْأَيَّامِ، فَلَا تَنَ أَحَرَى الْأَوْقَاتِ، أَنْ تُؤْمِنُوا﴾، واته: ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، واته: ئەگەر ئیوه پۆژیک له پۆژان ده تانه وی پروا بینن، ئیستا باشتین کاته که پروا بینن، هه له ته ئەو واتیه ش ده گه یه نئ و، ئەو واتیه ش ده گه یه نئ: که ئیوه ئەگەر ده تانه وی پروا بینن، پیتان له بهردهمدا تهخت و ئاچوو غه.

ئنجا جاریکی دیکه خوا ﷻ وه ک سه رکۆنه و سه رزه نشت، که مه به ست پیتی هاندانه دهفه رموی:

۹- ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، چیتانه، چ شتیک ریگرتانه {چ شتیک واتان لئ ده کات} که له ری خوادا نه به خشن؟ (وَمَا لَكُمْ)، یانی: (مَا دَفَعَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا)، چ شتیک پالتان پیوه ده نئ که نه به خشن له پیناوی خوادا؟ (ما) بو پرسیار کردنه و مه به ست پیتی سه رزه نشت و سه رکۆنه کردنه له سه ر ئەوه ی نابه خشن، که بیگومان لهو قوناغدا کۆمه لگای ئیسلامی که له مه دینه بووه، یه کیک له گرفته سه ره کییه کانیان بریتی بوو له کیشه ی ئابووری، به تایبه تی کۆچکه ران خوا لیان رازی بی، که مال و حال و نیشتیمان و به رژه وه ندیی و هه موو شتیک خویان له مه ککه به جیه ی شتوو، ههروه ها له شوینه کانی

دیکه‌ی جگه‌له مه‌ککه به‌جیان هیشته‌بو و هاتبوون بۆ مه‌دینه‌و نیشته‌جی بوو بوون، به‌بی کارو کاسبی و به‌بی هوکاریکی دیاری ژیان و گوزه‌ران پی بردنه‌ سهر، بۆیه‌ خوا ﷺ له‌ قورئاندا زۆر باسی به‌خشین ده‌کات، چونکه‌ بۆ ئه‌و کۆمه‌لگایه‌ی ئه‌و کات وا پێویست بووه‌و، بۆ سه‌رحه‌م کۆمه‌لگایه‌کانی دیکه‌ی مسوڵمانانیش، دیسان به‌خشین و هاوکاری کردن و ده‌ستگیری کردنی یه‌کدی هه‌ر پێویسته‌ هه‌بی.

له‌م رۆژگاره‌ی ئیستاش دا گه‌وره‌ترین کیشه‌ی به‌شه‌ر، ئه‌و حاله‌تی سه‌روه‌ت و سامان په‌زمه‌نده‌کردن و وه‌سه‌ریه‌کنانه‌، له‌سه‌ر حیسابی ره‌ش و پروتکردنی خه‌لک، به‌زه‌قه‌ترین شیوه‌، به‌تایبه‌تی ئیستا له‌ سایه‌ی شوومی سیستمی کاپیتالیزم و لیبرالیزمدا، ئه‌وه‌ به‌زه‌قه‌ترین شیوه‌ی دیاره‌، شاره‌زایانی ئه‌و بواره‌ ده‌لێن: له‌ وڵاتیکی وه‌ک ویلاته‌یه‌کگرتوووه‌کانی ئەمریکا (۱٪) ده‌وله‌مه‌نده‌کان خاوه‌نی (۹۹٪) واریداتی وڵاتن و، له‌ (۹۹٪)ی خه‌لکه‌که‌ش خاوه‌نی (۱٪) واریداته‌، ئنجا ئه‌وه‌ به‌س له‌ ئەمریکا نه‌و، له‌سه‌ر ئاستی دنیاش هه‌ر وایه‌، له‌سه‌ر ئاستی دنیا شاره‌زایان ده‌لێن: (۵٪)ی خه‌لکی دنیا خاوه‌نی (۹۵٪) خاوه‌نی سه‌روه‌ت و سامانی هه‌موو دنیا به‌و، (۹۵٪)ی خه‌لکی هه‌موو دنیاش ته‌نیا خاوه‌نی (۵٪)ی سه‌روه‌ت و سامان!!

ئنجا ئه‌گه‌ر هه‌رپێمی کوردستانی عێراقی خوشمان ته‌ماشایه‌که‌ین هه‌ر وایه‌، ملیاردی‌ره‌کان هه‌یه‌یه‌ باسی ده‌ (۱۰) ملیارو، بیست ملیارو، سیی ملیارو، زیاتر و که‌متریان ده‌کری و، چه‌ند ملیاردی‌رێکی‌ش هه‌نه‌ له‌م وڵاته‌دا، ملیۆن لیڤیش زۆرن، واته‌: ئه‌وانه‌ی ملیۆنێک دۆلاریان هه‌یه‌، به‌لام ملیاردی‌ریش که‌م نین، ئنجا له‌ نه‌جامی بوونی ئه‌و ملیاردی‌رانه‌دا که‌ به‌ پاره‌ی چه‌رام و به‌ شیوازی ناشه‌رعیی و، به‌گه‌نده‌لیی سامانه‌که‌یان کو‌کردۆته‌وه‌، هاوسه‌نگی ئابووری و گوزه‌رانی خه‌لک تیک‌چوو، هه‌له‌به‌ته‌ (گه‌نده‌لیی) وشه‌یه‌کی به‌ ئه‌ده‌به‌ بۆ ئه‌و حاله‌تی سه‌روه‌ت و سامان وه‌سه‌ریه‌کنانی زۆریک له‌ به‌رپرسه‌کان و، شه‌ریکه‌ دزه‌کانیان که‌ له‌گه‌ڵ به‌رپرسه‌کاندا شه‌ریکن، چونکه‌ ئه‌وه‌ ده‌ست به‌سه‌رداگرتنی سه‌روه‌ت و سامانی

ولّاته، گەندەلیی ئەو هیە کە سێک لە پەنای پۆست و بەرپر سيار یتییە کەیدا شتێک دەکات بە واستەو واستەکاریی، بەلام وەختی کە سێک دینێ هەموو نەوق ئەم ولّاته، هەموو سەرۆت و سامانی ئەم ولّاته، هەموو باج و گومرگی ئەم ولّاته دەخاتە ژێر دەستی خۆی و تەسەرروفی خۆی وەک بنەمالە، وەک شەخص، وەک حیزب و، بە کەیفی خۆی شەپ و گووپی پی لێدەدا، لەسەر حیسابی پرەش و پروتکردنی خەلک و، لەسەر حیسابی نەبوونی ژێرخانی ئابووریی و، لەسەر حیسابی جیلەکانی داهاوووی ئەو میلەتەش، لە راستییدا وشە ی گەندەلیی زۆر کەمە بۆ پێناسەکردنی ئەوانە، چونکە کارەکیان هەر بریتیە لە دزیی و دەست بەسەرداگرتن و مāl زەوتکردن!

بۆیە خوا ﷻ یە کە مین ئایەت کە دەستی پیکرد فەرمووی: ﴿ءَامِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِۦ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّسْتَخْلَفِينَ فِيْهِ﴾ ٧، بپروا بە خواو بە پیغەمبەرە کە ی بین و، لەو هەدا کە خوا ئێوەی تیدا کردۆتە جێنشین، ببەخشن.

ئێوەی تیدا کردۆتە جێنشین، واتە: خوا ئەو مāl و سامانە ی خستوو یە تە دەستی ئێوە، ئێوە دەبێ وەک خەلیفەو جێنیشینی خوا مامەلە ی لەگەڵ بکەن، نەک وەک خاوەنی راستەقینە ی ئەو سەرۆت و سامانەو، دەبێ بە مۆلەتی شەری خوا مامەلە لەگەڵ ئەو مāl و سامانەدا بکەن، ئنجا لێرەش دووبارە ی دەکاتە وەو دەفەرمووی: ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ﴾، چیتانە! لە پێی خوادا نابەخشن (مāl و سامانی خۆتان نابەخشن)!

١٠- ﴿وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾، لە حالیکدا میراتی (خەلکی) ئاسمانەکان و زەوی هەمووی هی خوا یە، ئەم (و)ە، (وَأُو۟لَآئِیۡلِہٖۡ) وەو مین صمیر تئفقوا، لائھم و مألھم مین مآ یرث اللہ تعالی، (و) بۆ حالە، (یانی: لە حالیکدا) و، بۆ پانای (تئفقوا)، چونکە مروقەکان کە فەرمانیان پێ دەکری، ببەخشن، ئەوان خۆشیان و، ئەو هی هەشیانە هەر لەنیو ئەو هەدایە کە خوا ی بەرز بە میراتی دەگری.

لیره‌دا که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، یانی: (ولله مِيرَاتُ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ)، خوا میراتگری هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌یه که له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدان، ئه‌گه‌رنا بیگومان ئاسمانه‌کان زه‌وی هه‌ر خوا خاوه‌نیانه، ئیستاش و کانتیکیش که‌سی تیدا نامیئ، به‌لام ئه‌و کاته هیچ نازایه‌تیی نابی بو خه‌لک که به‌خشی! خوا ﷺ مه‌به‌ستی پی ئه‌وه‌یه که له حالیکدا خه‌لکی نیو ئاسمانه‌کان و زه‌وی هه‌ر کامیکیان به‌ری - مه‌به‌ست پی جندو مروّقه - هه‌رچی هه‌یانه ده‌بیته میرات و ده‌چیته لای خوا ﷺ، که‌واته: به‌ر له‌وه‌ی مأل و سامانه‌کانتان بینه میراتیک و به‌چیته‌وه لای خوا ﷺ، هه‌ولبدن به شیوه‌یه‌ک ته‌سه‌رپروفی تیدا بکه‌ن و به‌جوړیک مامه‌له‌ی پیوه بکه‌ن، که جیی په‌زامه‌ندیی خواو، سه‌ره‌رزیی و به‌رژه‌وه‌ندیی هیئانه دی خو‌تان و کو‌مه‌لگا‌که‌تان بی.

۱۱- ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ﴾، ئه‌وانه‌تان یه‌کسان نین که له پیش فه‌تحدا مأل و سامانی خو‌یان به‌خشیوه و جه‌نگیان کردوه، {له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا که دواپی مأل و سامانی خو‌یان به‌خشیوه و جه‌نگیان کردوه}.

۱۲- ﴿أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا﴾، ئه‌وانه {که له پیش فه‌تحدا مأل و سامانی خو‌یان به‌خشیوه و جه‌نگیان کردوه له پیناوی خوادا} پله‌یان مه‌زنتره له‌وانه‌ی دواپی مأل و سامانی خو‌یان به‌خشیوه، جه‌نگ و فیداکاریان کردوه.

زانایان له‌و باره‌وه راجیان که ئایا مه‌به‌ست له (الْفَتْح) ^(۱) چیه؟.

(۱) فه‌تح لیره‌دا یانی: ده‌ست به‌سه‌رداگرتن و ئازادکردنی شوینیکی و خسته‌یه ژیر کو‌نتروولی خو، وشه‌ی (فَتْح) یش به‌چه‌ند واتایه‌ک هاتوه:

أ- به‌مانای کردنه‌وه هاتوه.

ب- به‌مانای دادوه‌ریی هاتوه.

ج- هه‌روه‌ها به‌مانای ئازادکردنی شوینیکی و خسته‌یه ژیر کو‌نتروولی هاتوه، که لیره‌دا ئه‌و مانایه‌ی مه‌به‌سته.

١- هه نديکيان گوتوو يانه: مه به ست پي سولحي حوده ييبه يه، که خوا ئه ویشی ناوناوه
فه تح: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ (١) الفتح.

٢- زور به شيان گوتوو يانه: مه به ست پي فه تحي مه ککه يه، واش پیده چي رای دووهم
راست بي، ئه وهی زور به ته به ننيان کردوه، له بهر ئه وهی له فه تحي مه ککه داو له پيش
فه تحي مه ککه دا، زياتر جهنگ و روو به روو بوونه وه له نيوان مسولمانان و هاو به ش بو خوا
دانه ره کاند، بووه لي ره ش باسی مال و سامان به خشين و جهنگ کردن ده کات.

(دَرَجَةً)، يانی: پله، (الدَّرَجَةُ: مُسْتَعَارَةٌ لِلْفَضْلِ لِأَنَّ الدَّرَجَةَ تَسْتَلْزِمُ الْإِرْتِقَاءَ، فِي الدَّرَجِ،
فَالدَّرَجَةُ مِنْ أَسْمَاءِ الْأَجْنَاسِ الَّتِي لُوحِظَتْ فِيهَا صِفَاتٌ أَوْصَافٍ مِثْلُ اسْمِ الْأَسَدِ)،
(دَرَجَةً): خواز راوه ته وه بو به خشش و پيگه، چونکه پله و پايه خواز ياری ئه وه يه
مروقي به رزبيته وه به (دَرَجْ) قادر مه و په يژه دا، وشه ی دهره جهش له ناوه کانی
جوړه کانه که سيفه ته کانی وه سغه کانيان تيډا ره چاو کراوه، وهک ناوی شير (أَسَد)
تيستا که ده گوتري: (أَسَد) بيگومان به درنده يه که ده گوتري که ده يزاني، به لام
جاری وایه وه سفي نازايه تي له شيردا، زال بووه به سهر ناوه که يدا، بو نازه ليکی
درنده، ئنجا دهره جهش به هه مان شيوه، به مانای پيگه و پله دي، نهک به مانای
په يژه يه که که مروقي پيدا به رزبيته وه.

١٣- ﴿وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسَيْنَ﴾ ههر کاميکيشيان خوا به ليني باشتري پاداشتي پيداوه،
واته: ههر کاميکيان له وانه که له پيش فه تحي مه ککه دا جهنگيان کردوه و مال و سامانی
خويان به خشيوه، يان ئه وانه ی دوايي مال و سامانی خويان به خشيوه و جهنگاون، خوا به
هه رکاميکيان به ليني باشتري پاداشتي پيداون، به لام ههر که سه يان له قه دهر خوی و،
ئه وه ش مانای يه کسان کردنه وه يان نيه، چونکه خوا پيشتر فهرمووی: ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ
مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلٌ﴾، که به ران به ره که ی قرتي تراوه، چونکه به سياق و سه ليقه
ده زانري، يانی: (لَا يَسْتَوِي مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلٌ، وَمَنْ أَنْفَقَ مِنْ بَعْدِ الْفَتْحِ وَقَاتِلٌ)،
ئه وکه سه ی پيش فه تح به خشيوه تي و جهنگاوه، يه کسان نيه له گه ل ئه وکه سه ی دواي
فه تح به خشيوه تي و جهنگاوه. چونکه رسته ی دوايي ده لاله تي له سهر ده کات، (وَكَلَّا).

خویندراویشه تهوه: (وَكُلَّ وَعَدَ اللَّهِ الْحُسْنَى)، ههم به (وَكُلًّا)، خویندراو تهوه به (مَنْصُوب) هاتوه، ههم به (كُلَّ)، هاتوه به (مَرْفُوع)، خوا به لینی پاداشتی ههره چاکی به ههر کامیکیان داوه.

۱۴- ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خواش شاره زای ئه وه یه که ده یکه ن، زۆرباش شاره زایه تی ئایا به چ دل و هه ناویکه وه ده یکه ن و، به چ هانده ریکه وه وه، مه به ستیان پی چیه وه، چۆن ده یکه ن؟!

له کۆتاییدا ده فهرموی:

۱۵- ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقرضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ، وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾، کییه قهرزیکی باش بدات به خوا، خواش بوی چه ند به رانه ر بکاته وه وه، پاداشتیکی زۆر نایاب و چاکیشی هه بی، (الْقَرْضُ الْحَسَنُ) یانی: قهرزی باش، وشه ی (قَرْض) له ته صلدا له (قَطْع) وه هاتوه، چونکه قهرز که به کوردیی پی ده گوتری: وام، به لام پیم وایه وشه ی قهرز خه لک باشت لئی تیده گهن، قهرز ئه وه یه که سیک ئه ندازه یه ک له مال و سامانی خوی داده پری و ده يدات به وه که سه ی هاوکاری ده کات، به بی به رانه رو بو کاتیکي دیاریکراو، که دوایی بیگپریته وه. به لام به دلنیایی به بی لی زیادکردن و ئه گهر زیاده ی تیدابی: (كُلَّ قَرْضٍ جَرَّ نَفْعًا فَهُوَ الرِّبَا)، ههر قهرزیکی قازانجی پاکیشا، سوود (ربا) وه وه پامه، به لام ئایا لیره دا که خوا (قَرْضًا حَسَنًا) (قرض) نازناوی (حسن) ی خستوته سهر، مه به ستی پی چیه؟ یه کییک له زانایان ده لی: (الْقَرْضُ الْحَسَنُ: هُوَ الْقَرْضُ الْمُسْتَكْمِلُ مَحَاسِنَ نَوْعِهِ مِنْ طِبِّ نَفْسٍ، وَبَشَاشَةٍ فِي وَجْهِ الْمُسْتَقْرِضِ، وَخُلُوعًا عَنِ مَا يُعْرَضُ بِالْمِنَّةِ، أَوْ بِتَضْيِيقِ أَجَلِ الْقَضَاءِ)، یانی: قهرزی باش ئه وه یه سیفه ته چاکه کانی جوړی خوی کوکردبهنه وه:

یه که م: ئه وه قهرزه ی که پی ده دات، به دلخویشی و به دلکی کراوه وه پی بدات.

دووهم: پرووگه شی له پرووی بابای قهرزکه ردا (له دله وه پی پی ئاسووده و موپتاح بی، که کاریکی باش ده کات، خوا پی خو شه) ههروه ها له پوا له تیش دا به پروو خو شی به قسه ی خوش، پی بدات.

سبیه م: خووی دوور بگری له هەر شتیک که بوونی منەت کردنی لی بێ.

چوارەم: خووی دوور بگری له وهی تهنگی پیهه لېچنی، بو وینه: بلی: ده بی فلان رۆژه، قهرزه کهم هەر بدهیه وه! له سه ره تا وه قهرزداره که وا لی بکات له دلّه پاوکه دا بیت، وه ک له سووره تی (البقرة) دا خوا ده فهرمووی: که سیک که سه غله ت بوو به ده ستیه وه نه بوو، با بابای که قهرزی پنداوه له گه لی له سه ر خو بی، وه ک ده فهرمووی: ﴿وَإِنْ كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة، ۲۸۰) ئە گەر بابای قهرز وەرگر خاوه ن سه غله تی بوو، با چاوه روانی بکری، تاکو به ئاسانی بوی ده دریته وه و بوی هه لده سووری، ئە گەر خیریش بکه ن {هه مووی یان به شیک له و قهرزه به خشن} بو ئیه زۆر چاکتره.

له کو تایی ئەم مه سه له ی دووه مه دا کورته با سیک له باره ی مه رجه کانی خیرکردن و به خشی نی باشه وه، ده که ی ن: ئایا خیرکردن و مال و سامان به خشین به شیوه یه کی باش، مه رجه کانی چین؟ که من له ته فسیری سووره تی (البقرة) ش دا، له ئایه ته کانی: (۲۶۱ - ۲۷۴)، له کاتی ته فسیرکردنی ئەو چوارده ئایه ته دا، کورته با سیکمان له و باره وه کردوه، دوا یی کرا وه به نامیلکه یه کیش، به راستی له و چوارده ئایه ته دا، خوا ﷻ هه موو ئە وه ی پێویسته بو خیرکردن و مال و سامان به خشین به شیوه یه کی چاک و ریک و پیک و په سه ند، خوا ﷻ خستوو یه ته روو، بۆیه ئیمه له و له و باره وه کورته با سیکمان کردوه، له میانی ته فسیرکردنی ئەو چوارده ئایه ته دا، به لام لیره به کورتیی ئیمه یازده سیفه ت و مه رج، بو مال و سامان به خشی نی باش ده خه ی نه روو:

کورته باسیک: مهرجهکانی مال و سامان بهخشینی باش

بهريزان!

مال و سامان بهخشینی چاک، بهلای کهمهوه نهم ده (۱۰) مهرجهی ههن:

۱- دهبی کهسیک نهو مال و سامانهی خوئی که دهبیهخشی، لهوه بیههخشی که هلال و پهسند، یانی: مال و سامانهکهی هلال بی و، باش و پهسندیش بی، وهک له سوورپتهی (البقرة) نایهتی (۲۶۷) دهفهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ﴾، واته: نهی نهوانهی پرواتان هیئاوه! لهو مال و سامانه هلال و چاکهی بهدهستان هیئاوهو، لهوهی له زهوی بویمان دهرهیئاون (له بهروبوومی کشت و کال و جگهله کشت و کالیش) ببهخشن، نهچن روو بکهنه نهوهی خراپه و بهدلتنایه (لهوه ببهخشن) چونکه تیوه له شتی خراب ده بهخشن، بهلام ئاماده نین شتی خراب وهربگرن. کهواته: چیت بو خوئ پیخوشه، نهوهشت بو بهرانبهرهکهت پی خوش بی.

۲- مروؤف له کاتیکدا سامانیک پیویستییشی پییهتی، بهلام بیههخشیت به کهسیک که رهنگه پیویستی زیاتری ههبی، یاخود به قهدهر وی خوړاگر نهبی لهسهر ههژاری و نهداریی، یان لهسهر برسیتی و ئاتاجیی، وهک خوا له سوورپتهی (الحشر) نایهتی (۹) دا دهفهرموئ: ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾، واته: خهلکی بهسهر خویندا ههلهدهبژرن، ههرچهنده خویشان زور پیویستیان پییهتی، نهوه لووتکهی سهخواهت و بهخشین و، لووتکهی دلفراوانیه له مامهله لهگهله مال و ساماندا، که بو خوشت پیویستیت پی بی، بهلام هاوکاری کهسیکی پی بکهی، که رهنگه له تو پیویسترببی، یاخود تو رهنگه لهو باشتربتوانی خوړاگر بی.

۳- مال و سامانهکهی به کهسی شایسته بدات، چاو بگیړی و چاو وردبکاتهوه، ههر له خوړا ریژان و پیژان نهکات، بهلکو چاو ورد بکاتهوهو شوینی پی بگری، وهک خوا له سوورپتهی (البقرة) نایهتی (۲۷۳) دهفهرموئ: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعْفُفِ
تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَتِهِمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَاقًا ﴿٢٧١﴾، بۆ ئەو ھەژارانە ی لە ڕۆی
خوادا قەتیس بوون {واتە: بەھۆی جەنگ و جیھادەو، یان بەھۆی خزمەتی ئایینی خوای
پەروردگارو بە ھۆی بانگەوازەو، بەھۆی بلاکردنەو، زانستی شەریعیەو} ناتوانن
بە زەویدا ڕۆن {بۆ کارو کاسبیی} بابای نەزان بە دەولەمەندیان تێدەگات، بە ھۆی
نەفس بەرزیی و خو پاکراگرتنەو، بەلام بە سیمو نیشانەیان {ئەگەر لێیان وردبێو
دەیاناسی.

۴- دەبی چۆنیەتی مآل و سامان بەخشینەکە ی بەپیتی حال و مەقام، بی، جاری وایە
پێویست دەکات ئاشکرای بکات و، جاری واش ھەیە پێویستە بە پەنھانی بیكات، وەک
لە سوورەتی (البقرة)، ئایەتی (۲۷۱) دا خوا دەفەرموی: ﴿إِنْ تَبَدُّوا الصَّدَقَتِ فَنِعِمَّا
هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾، واتە: ئەگەر خێرکردنە کانتان
ئاشکرا بکەن، ئەو شتێکی زۆر باشە، بەلام ئەگەر پەنھانی بکەن و، بیدەن بە ھەژاران،
ئەو بۆ ئێو باشترە.

ئایا ئەمە یانی چی؟ لەوێ دەفەرموی: ئەو ھەرە باشە، لێرەش دەفەرموی:
ئەو باشترە؟! ئێمە کاتی خوێ لە تەفسیری سوورەتی (البقرة) دا باسمان کردو،
کە زانایان مشت و مڕیکی زۆریان بوو: ئایا بەخشینی مآل و سامان، بە ئاشکرا
باشترە یان بە پەنھانی؟ لەوێشدا گوتوویمانەو لێرەش دەلێین کە ئەو بەپیتی
حال و مەقام دەگۆڕی:

أ- جاری وایە و پێویست دەکات بە ئاشکرا بی، ئەگەر تۆ ببێ سەرەشق بۆ خەڵک،
ھەژاریک دی، بۆ مەجلیسیک بۆ شوێنیک و، داوای شتیک دەکات، یان کەسیک
لێقەوماو ھاوکاری بۆ کۆدەکەنەو، ئەگەر بزانی بە ھۆی دەستپێشخەرییەو،
خەڵکیکیش تەماشای تۆ دەکات، و باشە بە ئاشکرا بی، ئەو لەو حالەدا کە بزانی دەبێ
سەرەشق بۆ خەڵک.

ب- به لَام له حالِیکِ دیکه دا: که سیّک داوای هاوکاری ده کات، تۆش ده زانی نه گهر بیت و به ئاشکرا بیده، دلی پیی ده شکّی و پیی ناره حهت ده بی، بویه واباشه به په نهانی بی و کهس پیی نه زانی، به لَکو هه ندیک که سیّک واخیر ده کات، بابای خیر پیکراویش نازانی کتیه، به نه فهریکدا بوی ناردوه و گوتوو یه تی: ناوم مه ده، بلّی خیر خوازیک بوی ناردووی! بۆ ته وهی هه رکات بینی، هه ست به چاو به ره و ژیری و منه تباری نه کات، به راستی ته وه بۆ خواجه، (الحمد لله) نه و جوړه که سانه له نیو مسولماناندا کهم و زوړ هه ر بوون و هه ر ده شبن.

که واته: ئاشکرا کردنی خیر و چاکه، یان په نهاکردنی، به پیی حال و کات و شوین ده گورّی، نه که یه ک بنچینه مان هه بی، هه میشه به ئاشکرا ببه خشین، یا خود هه میشه هه ر به په نهانی ببه خشین، هه ندیک له زانایانیش گوتوو یانه: ته وهی واجب بی وه ک زه کات و نه وانه، واباشه به ئاشکرا بی و، ته وهی دیکه وه ک په سندو خیری خۆبه خشانه، واباشه په نهان بی، به لَام وه ک گوتم، پیم وایه ته وهی وه ک بنچینه یه ک ده گونجی بیلین، ته وه یه که به پیی حال و مه قامه کان ده گورّی.

۵- پیویسته به خشین منه ت له سه رکردن و نازاردانی دلی بابای خیر پیکراوی تیدانه بی، وه ک له سووره تی (البقرة) نایه تی (۲۶۴) دا ده فهرموّی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يُبْطَلُوا صَدَقْتَكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى﴾ تهی ته وانهی پرواتان هیناوه! خیر و به خشینه کانتان به هوّی منه تکردن و نازاردانه وه هه لمه وه شیننه وه، منه تکردن ته وه یه پرو به پرو بی و، نازاردان ته وه یه پاشمله بی و دواپی باسی بکه یه وه، یا خود نازاردان ته وه یه پرو به پرو بی و، منه تکردن ته وه یه دواپی باسی بکه ی، دواپی بابای هاوکاریکراو پیی بگاته وه و، دلی پی ناره حهت بی، خواش ﷺ ده فهرموّی: به هوّی ته وه وه، خیر و چاکه کانتان هه لده وه شیننه وه، چ به هوّی منه تکردن و، چ به هوّی نازاردانه وه.

۶- ده بی ته و مال و سامان به خشینه، ته نیا بۆ رازیکردنی خوا بی ﷺ، وه ک له سووره تی (البقرة) نایه تی (۲۶۵) دا ده فهرموّی: ﴿يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ

اللَّهُ وَتَبَيَّنَتْ مِّنْ أَنْفُسِهِمْ ﴿٦٥﴾، واتە: بۆ زیاتر دلی خوۆ چه سپاندن له سەر ئیمان بۆ داواکردنی پەزامەندیی خوا مآل و سامانەکیان دەبەخشن، نەک بۆ پروودەربایسی و پرووپامایی و، که خەلک مەدحیان بکات.

۷- پێویستە مروۆف له مآل و سامانیکی بێهەشی، که خوۆشیدەوێ، پێشتریش ئاماژەمان پێدا، وەک خوا له سوورەتی (آل عمران) ئایەتی (۹۲) دا دەفەرمووی: ﴿لَنْ نَّأَلُوا الْآلِرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾ ﴿٩٢﴾، ناگەنە پلەیی چاکەکاریی تاکو ئەو مآل و سامانەیی هەزی پێدەکەن و خوۆشان دەوێ، لێی نەبەخشن، نەک شتی که ناتانەوێ و بە کەلک نایەت، یان نەوێستراوە، نا، لەوێ چاکە، بێهەشن، بەلام کەسیک، شتی باشیشی هەبێ و، شتی خراپیشی هەبێ، با له باشەکی بێهەشی و له خراپەکەش بێهەشی، بەلام نەک هەربێتی لهو شتەیی نایەوێ، بێهەشی! وەک خوا ی پەرودەردگاریش فەرمووی: ﴿وَلَا تَيَّمَّمُوا الْخَبِيثَ﴾ ﴿٩٣﴾ (وَلَا تَقْصِدُوا الْخَبِيثَ)، واتە: پروو مەکەنە ئەوێ پێسە، یانی: بە کەلک نەهاتوو، ﴿مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِعَازِلِيهِ﴾ ﴿٩٤﴾، لێی دەبەخشن، بەلام ئامادەنین وەریبگرن.

۸- خوۆ بەجێنشینی خوا زانین، نەک ئەو مآل و سامانەیی دەبێهەشی، بەمولکی خوۆی بزانی، وەک له سوورەتی (الحديد) دا دەفەرمووی: ﴿وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَطَفِينَ فِيهِ﴾ ﴿٧٠﴾، لەوێ دەبەخشن که خوا ئێوێ تێدا کردووە جێنشین، دەبێ بزانی که تۆ جێنشینی خوا ی و ئەو مآل و سامانەکی که له دەستی تۆدا داناوە، نەک تۆ خواوەنی راستەقینەیی بی، وەک قاروون گوێ: ﴿إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ ﴿٧٨﴾، القصص، واتە: ئەوێ بەهۆی زانیاریی خوومهوێ پەیدام کردو، نا، بەلکو وەک سولهیمان عليه السلام بلیی: ﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي﴾ ﴿٩٠﴾ النمل، واتە: ئەمە بەخەشی پەرودەردگارمە.

۹- بۆیە نەبەخشی تاکو زیاتری دەست بکەوێ له بەرانبەریدا، هی واهەیه شتیک دەبەخشی، بەلام بۆیە شتیک دەبەخشی، شتیک کەم، تاکو شتیک چاکتری دەست بکەوێ، سبحان الله هەندیک کەس هەیه له ئێو مسوڵماناندا، دیاریبەک بۆ کەسیک دینێ، بەلام چاوەروانیی له بەرانبەردا دەکات، که ئەو کەسە، دە بەرانبەر سەد بەرانبەر

چاکەى لە گەڵدا بکاتەو! کە ئەو هەيچ نیه، خۆای پەنھانزان دەفەرموى: ﴿وَلَا تَمَنَّ﴾ **تَسْتَكْبِرُ** (۶) المذثر، واتە: بۆیە چاکە مەکە، تاكو زیاتر دەست بکەوئ.

۱۰- ئەوئ دەییەخشئ پئی زۆر نەبئ، پئی وابئ شتیکی زۆر گەورەو عەجایی کردو، بەلکو دەبئ هەمیشە مروؤقی مسولمان هەموو کردو و تاعەتەکانی خوئ، پئ بچوووک بن لە بەرانبەر خوادا، نەک پئی لە خوئیایی بئ و بلئ: ئەوئ دەم بەخشی و وام کردو و چووم، وەک ئایەتەکەئ سووړەتی (المذثر) ئەوئ دەگەئ: ﴿وَلَا تَمَنَّ تَسْتَكْبِرُ﴾ (۶) واتە: کەسیک چاکەئ لە گەڵدا دەکەئ، مەت مەکە، کە چاکە لە گەڵ کردنەکەت پئ زۆر بئ.

۱۱- دەبئ بەخشەر هەيچ چاوەروانییەکی لە بابای پیبەخشاو نەبئ، وەک لە سووړەتی (الإنسان) ئایەتی (۹) دا، خوا لەسەر زمانئ ئەو بەندە چاکانە دەفەرموئ: ﴿إِنَّمَا نَطْعُمُكَ لَوْحَهُ اللَّهِ لَا نُزِيدُ مِنْكَ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ (۱) ئیمە تەنیا لەبەر رووی خوا (و)، لەبەر رەزامەندیی خوا) پیتان دەبەخشین، نە پاداشتمان لیتان دەوئ، نە سوپاسگوزاریش، واتە: نە پاداشتیکی ماددی و نە سوپاسکردنیکی مەعنەویشمان لیتان دەوئ، هەيچ چاوەروانییەکمان لیتان نیه، چونکە لە بەرانبەر ئەو کردووەیەدا پاداشتەکە لە خوا چاوەړئ دەکەئ و، لە خۆای بەخشەری داوا دەکەئ^(۱).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

(۱) ئەم یازدە مەرجه، (فخرالدین الرازی) لە (التفسیر الکبیر: ج ۱، ص ۲۱۴)، داهیناوی، بەلام ئەو (۱۰) ی هیناون و، من کردوومن بە (۱۱)، لە گەڵ دەستکاری کردنی خوئمداو، هینانی چەند ئایەتیکیش.

❖ ددرسی دووهم ❖

له پاره کچه درېه بکلی عکمناس

دې مخک څر موانع الواس ااجمناس

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

PDF

AliBapir

کمالی

څرکماندنې مخکتنې ماموننا علی بابیر

Google Play

App Store

QR codes

QR codes

QR code

څرکماندنې مخکتنې ماموننا علی بابیر

پیناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه له ههشت (٨) ئایهت پیکدی، ئایهتهکانی: (١٢ - ١٩) و، دوو بابتهقی سه رهکی دهگریته خوئی:

بابتهقی یه کهم: له ئایهتهکانی: (١٢ - ١٥)، واته: چوار ئایهت دا، باسی حالتهقی هه شرکائی پرواداران پیاوو ئافرهت، به موژده پیدران و پروناکی پیبه خشرانه وه، کراوه، که له پیشیانه وه به دهستی راستیانه وه ئه پروناکیه هه یه، به ره و به ههشت و، داوالیکردنی مونا فیه کان به پیاوو ئافرهته وه، که پرواداران چاوه پریان بکهن، تاکو پروناکیان لیوه ربگرن، یان له پروناکیه که یان به هره مه ندبن، به لام دوا ی نه وه دیواریکیان ده که ویتنه نیوان و ده رگایه کی تیدایه، دیوی ژووری، دیوی لای پرواداران په حمه ته وه، دیوی، ده ریی ئازارو مهینه تیه وه، پروادارانیش وه لامیان ده ده نه وه، که ئیوه له بهر چوار هوکار خو تان به وه مه ره ده برده وه، ئیستاش هیه چاره وه ده ره تانتان نیه، چوار هوکاره که ش: ﴿وَلَنُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ وَنَرْصُمَنَّكُمْ وَنُجَنِّبُكُمْ عَنْ ظُلْمٍ وَّعَنْكُمْ أَلَمْ يَأْتِ﴾ واته: ئیوه خو تان تووشی سزاو مهینه تی کردو، هه میسه له بو سه دا بوون له دژی ئیسلام و مسولمانان و، له دوو دلییدا بوون و، خو زگه و بریا فریوی دان و هه لیخه له تاندن.

بابتهقی دووه م: له چوار ئایهت پیک دی، ئایهتهکانی: (١٦ - ١٩)، چهند رینمایی و ئاموژگارییه کی خوا ی به رزو مه زنن، به سه رکونه کردن و گله ییه وه بو پرواداران و، فرمان پیکردنیان به خو دوورگرتن له وه ی به مه ره دی خاوه ن کتیبه پیشووه کان بچن و، دلیان له ئاست یادو فره میشتی خوادا ره ق و سه خت بی و، فرمان پیکردنیان به به خشین و، موژده پیدانیان که پرواداران به خوا ﷺ و پیغه مبه رانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به (صدیق)، داده نرین، واته: راست و

ساغ و، شه هیدانیس له لای خواى په روه ردگار پاداشت و پرووناکیه کی تایه تیان ههیهو، بیپروایانی به درۆ دانه ری ئایه ته کانی خواش، جیگیان کلپه ی دۆزه خه.

﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَتُكُمُ الْيَوْمَ جَنَّتْ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (۱۲) يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا انظُرُونَا نَقْتِسِ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿۱۳﴾ ينادونهم ألم نكن معكم قالوا بلى ولكنكم فتنتم أنفسكم وتربصتم وارتبتم وعرركم الأمانى حتى جاء أمر الله وعرركم بالله العرور ﴿۱۴﴾ قالوم لا يؤخذ منكم فدية ولا من الذين كفروا ماؤنكم النار هي مولنكم وبئس المصير ﴿۱۵﴾ ألم يأن للذين ءامنوا أن تخشع قلوبهم لذكر الله وما نزل من الحق ولا يكونوا كالذين أوتوا الكتاب من قبل فطال عليهم الأمد فقست قلوبهم وكثير منهم فاسقون ﴿۱۶﴾ أعلموا أن الله يحى الأرض بعد موتها قد بينا لكم الآيت لعلكم تعقلون ﴿۱۷﴾ إن المصدقين والمصدقات وأقرضوا الله قرضاً حسناً يضاعف لهم ولهم أجر كريم ﴿۱۸﴾ والذين ءامنوا بالله ورسله أولئك هم الصديقون والشهداء عند ربهم لهم أجرهم ونورهم والذين كفروا وكذبوا بآياتنا أولئك أصحاب الجحيم ﴿۱۹﴾

مانای دهقا و دهقی ئایه تهکان

{ئهو رۆژه (یاد بکوهه!) که پیاوانی پروادارو ئافره تانی پروادار دهبینی، پرووناکیه که یان به خیرایی دهپوا له پیش دهستیانهوهو به دهستی راستیانهوه (پیان دهگوتری): ئه مپروۆ موژده ی باخگه لیکتان لى بى پرووبار به ژیر (دره خته کان) یان داده پرون، تیان دا هه میشه بین، ئه وه یه بردنه وه (و به مراد گه یشتن) ی مه زن (۱۲) ئهو رۆژه پیاوانی دهغه ل و ئافره تانی دهغه ل بهوانه ی پروایان هیئاوه ده لێن:

چاوه پیمان بکەن تیشکیک (بەهرەیه ک) لە ڕووناکییە کەتان وەر بگرن! (پیان) گوترا: بۆ دواوەتان بگەرێنەو (لهوێ) خەفتانی وەدەستەینانی ڕووناکییە ک بکەن، ئنجا شوورەیه کیان لە نێواندا ڕۆنرا، دەرگایەکی هەیه (دیوی) نێووەی بەزەیی خوا ی تێدا یەو (دیوی) پشتهووی ئازاری لێوهدی (۱۳) بانگیان دەکەن: ئایا (لە دنیا دا) ئیمەش لە گەڵتان نەبووین (پیکههه نەدە ژیاين)؟ گوتیان: بای، بەلام ئێو خۆتان بەلدار کردو، (بەردەوام) لە چاوه پوانیی دابوون (مسوڵمانان سەریان بە فەتارەت بچێ) و کەوتنە دوو دلییهو (بەرانبەر ئیسلام) و، خۆزگەو هیوا (پووجەلە) کان فریویان دان، تا کو فەرمانی خوا هات (بە مردنتان) و (شەیتانی) فریودەر بەرانبەر بە خوا فریوی دان (۱۴) ئنجا ئیستا هیچ قەرەبوویە کتان لێوەرناگیری، هەر وەها لەوانە ی بێ پرواش بوون، شوینی حەوانەو هەتان ئاگر (ی دۆزەخ) ه، ئەوێ دۆست (و لە پیشتر) تانەو، خراپترین سەرەنجامیشە (۱۵) ئایا بۆ ئەوانە ی برۆیان هیناوه، کاتی ئەو نەهاتو، دلیان بيمدارو ملکهچ بێ بەرانبەر یادی خواو ئەو هەقە ی دایبە زاندو، وەک ئەوانە نەبن کە پیشتر کتیبیان پیدرا بوو، ئنجا ماوه (ی نەهاتنی پیغمبەری کو تایی) لە سەریان درێژ بوو، سەرەنجام دلیان پەقبوو و، زۆریشیان (یە کجاری) لاری بوو بوون (۱۶) بزائن کە خوا زەوی دوا ی مردنی زیندوو دەکاتو، بێگومان ئایە تەگمان بۆ ڕوون کردوونەو، بەلکو بفامن (کە خوا دلی ئێو هشی پێ دە ژیه تەو) (۱۷) بە دلیایی پیاوانی بەخشەر و ئافرەتانی بەخشەر و قەرزی باش بە خوادەر (پاداشت) بۆیان چەند بەرانبەر دە کرێتەو، پاداشتیکی هەرە باش و نایابیان هەیه (۱۸) ئەوانەش کە برۆیان بە خوا پیغمبەرە کانی هیناوه، ئا ئەوانە راستان (ی راستە قینه) ن و، شەهیدانیش لەلای پەر وەر دگاریان، پاداشتی خۆیان و ڕووناکیی خۆیان هەیهو، ئەوانە ی بێ پرواش بوون و ئایە تەگمانیان بە درۆ دانا، ئەوانە هاو لەانی کلپە (ی ئاگری دۆزەخ) ن

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(أَنْظُرُونَا)، (النَّظَرُ: الْإِنْطِظَارُ، وَنَظَرْتُهُ وَانْتَظَرْتُهُ، وَأَنْظَرْتُهُ: أَخَّرْتُهُ)، (نَظَرَ) به مانای چاوه پێ کردنه، ده گوتی: (نَظَرْتُهُ وَانْتَظَرْتُهُ، وَأَنْظَرْتُهُ)، هه رسیکیان واته: دوام خست، یا خود مۆله تم دا، یا چاوه پروانییم کرد.

(نَقَيْسٍ): (الْقَبَسُ: الْمَتَنَاوُلُ مِنَ الشُّعْلَةِ، وَالْقَبَسُ وَالْإِقْتِبَاسُ: طَلَبُ ذَلِكَ، وَأَقْبَسْتُهُ نَارًا، أَوْ عِلْمًا: أَعْطَيْتُهُ)، (قَبَسَ)، ئەو بلیسهیه یان ئەو بزووتهیه که وهرده گیرێ له ناگر، (قَبَسَ وَإِقْتِبَاسَ)، بریتیه له حاله قی وهگرته که، به لام (قَبَسَ)، وه رگیراوه کهیه، (وَأَقْبَسْتُهُ نَارًا أَوْ عِلْمًا)، واته: ناگرم پێدا، یا خود زانیارییم پێدا.

(فَالْتَمَسُوا نُورًا): (الْتِمَسُ: إِدْرَاكَ بِظَاهِرِ الْبَشَرَةِ، وَيُعْبَرُ بِهِ عَنِ الطَّلَبِ، وَالْإِلْتِمَاسُ: الطَّلَبُ الْجَادُّ)، (لَمَسَ): بریتیه له وهی به پێست شتیک بزانی، به لام دوایی مه به ست پێی داواکردنه، (الْتِمَاسَ)، که (إِفْتِعَالَ)، له (لَمَسَ) وه یانی: داواکردنیکی جیدی بۆ شتیک.

(سُورَ الْمَدِينَةِ: حَاطِطُهَا)، دیوارو شوورهی شاره که.

(فَنَنْتُمْ): (الْفِتْنَةُ: الْبَلِيَّةُ وَالْمُصِيبَةُ وَالْعَذَابُ وَالْهَلَاكُ)، (فِتْنَةً): له به کارهینانی قورئاندا چه ند واتیه کی هه ن، به پێی سیاقه کان ده زانی، لێره دا ده گونجی به م مانایانه پێ: ۱- به لا.

۲- به سه رهات، (شتیک که به سه ر که سیکی دی).

۳- ئازار.

۴- فهوتان، لێره دا (فتنه) هه موو ئەم مانایانه ده گهیه ن، لێره دا: ﴿فَنَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ (أَوْقَعْتُمُوهَا فِي بَلِيَّةٍ وَعَذَابٍ)، واته: خۆتان خسته نۆ به لاو ئازاریکه وه.

(وَتَرَبَّصُّمْ): (التَّرَبُّصُ: الْإِنْتَظَارُ بِالشَّيْءِ)، (تَرَبَّصْ): بریتیه له چاوه‌روانکردنی شتیک، واته: له بۆسه‌دا بوون بۆ شتیک.

(الْأَمَانِيُّ): (جَمْعُ أُمْنِيَّةٍ: وَالْأُمْنِيَّةُ: الصُّورَةُ الْحَاصِلَةُ فِي النَّفْسِ وَالتَّمَنِّي بِالشَّيْءِ)، (أَمَانِي) کۆی (أُمْنِيَّة)یه، که بریتیه له وینه‌ی په‌یدا‌بووی شتیک له ئەنجامی خۆزگه پێ خواستنی دا.

(وَعَزَّكُمُ): (عَزَّرْتُ فَلَانًا: أَصَبْتُ غِرَّتَهُ، وَنَلْتُ مَا أُرِيدُ، وَالْغِرَّةُ: غَفْلَةٌ فِي الْيَقَظَةِ، (غِرَّ) یانی: بێتاگایی، به‌لام بێتاگایی له کاتیکدا مرووف به‌ ئاگایه‌و بێداریشه، ئنجا (عَزَّرْتُ فَلَانًا)، واته: من بێتاگاییه‌که‌یم پیکاو، ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستم بوو له‌و، ده‌ستمکه‌وت، به‌ کوردیی ده‌گوتری: فریویداو هه‌ڵیخه‌له‌تاند.

(فِدْيَةٌ): (الْفِدَى وَالْفِدَاءُ: حِفْظُ الْإِنْسَانِ عَنِ النَّائِبَةِ مِمَّا يَبْذُلُهُ عَنْهُ، الْفِدْيَةُ: مَا يَقِي بِهِ الْإِنْسَانُ نَفْسَهُ)، (فَدَى وَفَدَاءَ)، بریتیه له‌ خۆپاراستنی مرووف به‌ هو‌ی ئه‌وه‌وه که ده‌یبه‌خشێ، (فِدْيَةٌ): بریتیه له‌و مال و سامانه‌ی مرووف خۆی پێ ده‌پاریزی، ده‌توانین ب‌لێین: قه‌ره‌بوو، به‌لا گێره‌وه.

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا): (يَا أَيُّهَا، (فِعْلُ الْمُضَارَعِ) ی (أَنَا)یه، (أَنَا وَأَنْ)، واته: ئه‌و شته‌ هات، کاتی هات، (أَنْ الشَّيْءُ، وَأَنَا الشَّيْءُ: قَرُبَ إِذَا)، واته: کاتی گه‌یشتنی نزیک بۆته‌وه.

(تَخَشَعُ): (الْخُشُوعُ: الضَّرَاعَةُ، وَأَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ الْخُشُوعُ فِي مَا يُوجَدُ عَلَى الْجَوَارِحِ، وَالضَّرَاعَةُ مَا فِي الْقَلْبِ)، (خُشُوعَ): بریتیه له‌ کپووزانه‌وه، به‌ زۆری وشه‌ی (خُشُوعَ): به‌کارده‌یه‌نری بۆ ئه‌و شوینه‌واره‌ی له‌ سه‌ر ئەندامه‌کان ده‌رده‌که‌وی، به‌لام (ضَّرَاعَةُ)، ئه‌و شوینه‌واره‌یه‌ که له‌ دل‌دا په‌یدا‌ده‌بی، به‌په‌نه‌انیی.

(الْأَمَدُ): (مُدَّةٌ لَهَا حَدٌّ مَجْهُولٌ إِذَا أُطْلِقَ، وَالْفَرْقُ بَيْنَ الزَّمَانِ وَالْأَمَدِ: أَنَّ الْأَمَدَ يُقَالُ بِاعْتِبَارِ الْغَايَةِ، وَالزَّمَانُ عَامٌّ)، (أَمَدَ): بریتیه له‌ ماوه‌یه‌ک که سنووریکی

نەزانراوی ھەبێ، ئەگەر بەرەھایی بگوترێ، جیاوازیی لە نێوان (زَمَان) و (أَمَد) دا کە ھەردووکیان بە مانای کاتن، ئەوەیە کە (أَمَد) بەکار دەھێنرێ بۆ کاتی کۆتاییەکی ھەبێ، بەلام (زمن) بە گشتی بۆ کات بەکار دەھێنرێ، چ کۆتایی و ئەجەلێکی دیاریکراوی ھەبێ، چ نەبێ.

(فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ): (الْقَسْوَةُ: غَلِظُ الْقَلْبِ، وَأَصْلُهُ مِنْ حَجَرٍ قَاسٍ)، (قَسْوَةُ): بە مانای دڵپەرقی و دڵ سەختی دێ، لە ئەسڵدا لە بەردێکی پەرقی پتەو، لەوەوە ھاتووە.

(الْصَّادِقُونَ): (الصَّدْقُ: مُطَابَقَةُ الْقَوْلِ الصَّمِيمِ وَمَا أُخْبِرَ عَنْهُ مَعًا، وَالصَّادِقُ مَنْ كَثُرَ مِنْهُ الصَّدْقُ)، (الصَّادِقُونَ) کۆی (صَدِيق)ە، ئەویش لە (صَدَق)ەو ھاتووە، (صَدَق): بریتییە لەوەی قسەیک کە دەگوترێ، ئەوەی لە دڵدا ھەیە، لەگەڵ ئەوەی ھەوایی لە بارەو دەدرێ، یەک بن {بۆ وێنە: کەسیک بە کەسیک دەڵێ: تۆم خۆش دەوی، دەبێ خۆشەوێستییەکی لە دڵدا ھەبێ و ئنجا تەبیری لێ بکری بە وشەکان} (صَدِيق)، بە کەسیک دەگوترێ زۆری راستی لێ دەرکەوتبێ.

ئەمە واتایەکی ھەقی و واتایەکی دیکەشی ھەیە: (الصَّادِقُ: الْكَثِيرُ التَّصْدِيقِ)، کەسیک کە زۆر بەرانبەرەکی بە راست دابنێ، (صَدِيق)، نازناوی ئەبوو بەکری صیددیقە رضی اللہ عنہ، بە ھەردوو واتایەکی ھەر راستە، ئەبوو بەکر رضی اللہ عنہ، ھەم زۆر راست بوو، ھەم زۆریش پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بە راست داناو، لە پیش ھەموو کەس دا.

(وَالشَّهَادَةُ): (الشُّهُودُ وَالشَّهَادَةُ: الْحُضُورُ مَعَ الْمَشَاهِدَةِ، إِمَّا بِالْبَصَرِ، أَوْ بِالْبَصِيرَةِ، وَالشَّهَادَةُ: قَوْلٌ صَادِرٌ عَنْ عِلْمٍ حَصَلَ مِنْ مَشَاهِدَةِ بَصِيرَةٍ أَوْ بَصَرٍ)، (شُّهُودٌ وَشَّهَادَةٌ): بریتییە لە ئامادەبوون لەگەڵ دیتندا، ئنجا دیتنەکە، یان بە چاوی سەر، یاخود بە دڵ (بە چاوی دڵ و دەروون) (شَّهَادَةٌ): بریتییە لە قسەیک دەر دەچێ لە زانیارییەکی ھەق، کە بە ھۆی عەقل و دڵ دیتنەو، یاخود بە ھۆی چاودێریکردنەو، پەیدا بوو.

(الْجَحِيمُ): (الْجَحْمَةُ: شِدَّةُ تَأْجِجِ النَّارِ)، (جَحْمَةٌ): سەخت بلیسەدار بوونی ناگرە، ناگرە کە بلیسەکە ی زۆر بەهێز دەبێ پێی دەگوترێ: (جَحْمَةٌ)، (جَحِيمٌ)، واتە: ناگریک کە بلیسەکە ی زۆر سەخت و توندە.

مانای گشتیی ئایەتەکان

بەرێزان!

خوای سُبْحَانَكَ وەک کاتی خووی لە پێناسە ی ئەم دەرسە شدا گوتمان - لەم هەشت ئایەتە موبارەکەدا، دوو بابەتان دەخاتەروو:

بابەتی یەکەم: دەربارە ی سەرەنجامی برپاداران بە پیاو و ئافرەتەو، لە کاتی پوژی دواییدا، بە تایبەت لە کاتی بە پیکەوتنیان بەرەو شوینی تیدا سەقامگیربوونیان، کە بەهەشتە پازاوو نەپراوەکانی خوان، دوایش باسی دەغەڵ و دڵنەخۆشەکان، دیسان ئەوانیش بە پیاو و ئافرەتەو، کە چۆن دەکەونە نیو تاریکایی و، دەکەونە حالەتیک ی بێ چارەیی و بێ دەرتانی و، داوا لە برپاداران دەکەن، کە مۆلەتیان بدەن و لە رووناکییەکە ی خۆیان بەشیان بدەن، یاخود وابکەن بەهرە لەو رووناکییەیان وەرگرن، ئەوانیش بتوانن بەرپیی خۆیان ببینن، ئەوانیش وەلامیان دەدەنەو کە بگەرێنەو دایەو لەو ی لە رووناکیی بخەفتین، کاتیک لیان دەپرسن: ئایا پیکەو نەبووین؟ دەڵین: بێ، بەلام ئێوە واتان لە خۆتان کرد، ئنجا دیواریکیشیان لەنێواندا دادەنری، کە دەرگایەکی هەیە، دیو ی لای برپاداران ی رەحمەت و بەرەکەت و پێزو بەزەیی خوا، بەلام دیو ی دەریی واتە: دیو ی لای مونا فیک و دەغەلەکانیش، ئازارو مەینەتیە.

بابەتی دووهم: ئەو یە کە خوا سُبْحَانَكَ روو دەکاتە برپاداران و، بە جوړیک لە سەر زەنشت و سەرکۆنەکردنەو گلهییان لی دەکات، کە: ئایا کاتی ئەو نەهاتو وەک پێویست دلیان دا بچلەکی و نەرم بێ بو یادی خوا، بو ئەو هەقە ی

خوا دایه زاندوهو، وه ک خاوهن کتیه پیشوووه کان نه بن، که له نهجامی کات به سهردا تیه رین دا، دلان رهق بوو، زۆریشیان ههر یه کجاریش له بازنه ی ئیمان و ئیسلام دهرچوون؟! دوا یی خوا ﷺ هۆشداریان پیده دات، که وه ک چۆن خوا ﷺ زهوی مردوو زیندوو ده کاتهوه، به ئاوێک که دایده به زینتیه سه ری، ده توانی ئیوهش زیندوو بکاتهوه.

ئنجا خوا ﷺ ستایشی ئهو پیاوو ئافره تانه ده کات، که مالی خویان ده به خشن و قهرزی چاک به خوا ده دهن، دوا ییش ستایشی برواداران به خواو به پیغه مبه ره کانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به گشتی ده کات و به (صدیق) یان ناو زه د ده کات و، باسی پله و پایه ی به رزی شه هیدانیش ده کات، که له خزمهت پهروه ردگاریاندا، خاوهن پاداشت و پروناکیی خویان.

خوا ده فهرمو ی: ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَمْنٍ﴾، ئهو رۆژه ده بینی که برواداران پیاوو ئافرهت، پروناکییه که یان به خیرای له پیش ده ستیانه وه به دهستی راستیانه وه، ده روات، یانی: پروناکییه که له پیشیانه وه ده رواو به دهستی راستیشیانه وه، ئهم ده بینی (تری) یه، ده گونجی مه به ست پی پی پیغه مبه ری خاته م ﷺ بی، که هه موو قورئان به پله ی یه که م مه به ست پی پی ئه وه، ده شگونجی مه به ست پی پی ههر که سی ک بی، ئه ی بینه ر! تو ئه و رۆژه ئاوا ده بینی، ئنجا بینه که بیگومان لیره دا بینی چاوه، چونکه ئه وه به چاو ده بیتری و، پیو یست ناکات بلین: بینی عه قل و دل، ﴿بُشْرُكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتْ﴾، واته: ئه و بروادارانه پیان ده گو تر ی: ئه مپرو موژده تان لی بی به چهند باخی ک، ﴿تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، پروباریان به ژیردا ده رۆن، پروبار به ژیر دره خته کانیا ندا ده رۆن، به هه میشه یی تیاندا ده میننه وه له و باخانه دا، که کۆشکیان تیدان، به س ئه وه نه مرو ف بچیته ئیو باخه که، چوونه ئیو باخ بو سه عاتیک و دوو سه عاتان باشه، به لام باخ ژیا نی تیدا به سه ر نابرد ری، به لکو مه به ست ئه وه یه: تو له دووره وه که ته ماشای جیگاو ریگای برواداره به هه شتییه کان ده که ی، ههر

له دوورهوه باخ و گۆل و گۆلزار دهبینی، بهلام بهدنیایی لهتیو ئهو باخ و گۆل و گۆلزارانهدا، کۆشک ههن و، شوینی پشوودان و ئیسپراحت و، کورسی و تهختی لهسهردانیشتن و پراکشان، ههن، که پیشتر له تهفسیری زۆر له سووپهتهکاندا، که باسی پاداشتی پروادارانیا کردوه، باسما کردوه، به تایهت له تهفسیری سووپهتهکانی: (الواقعة) و، (الصفات) و، (الطور) و، (الرحمن) دا.

ئنجا دهفهرموی: ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ئا ئهوه ئهو سههره نجامه خیره، که پرواداران بهو شیویه له بهر روشنایی داو، به مۆرده پیدران و دلخۆشکرانهوه، دهپۆن بهرهو بهههشتهکان، ئا ئهوه به راستی سهرفرازی و بهمراد گهیشتنی مهزنه.

﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنِفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ﴾ یادی ئهو پۆژه بکهوه، که پیاوانی دهغهڵ و دوو پروو، له گهڵ ئافرهتانی دهغهڵ و دوو پروو، دهلین: به کێ دهلین؟ ﴿لِلزَّيْتِ عَامُونَ﴾ بهوانه پڕوایان هیناوه، به پیاوان و ئافرهتانهوه، پیاوان دهلین: ﴿أَنْظُرُونَا﴾ چاوه پیمان بکهن ﴿نَقِيسَ مِنْ نُورِكُمْ﴾ له پرووناکییه که تان وهربگرین، ئنجا وهرگرتن له پرووناکیان:

أ- به کردهوه بیاندهنی.

ب- یاخود له پهنايانهوه پڕۆن، بۆ ئهوهی له پرووناکییه که یان بههره مهندن.

﴿قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا﴾ پیاوان گوترا، ئهم گوترانه له لایهن فریشته کانهوهیه و دیاره پرواداران ئهوه یان نهگوتوه، ئهگه رنا دهیفهرموو: ﴿قَالُوا﴾ وهک دواپی خویان راستهوخۆ وهلام دهدهنهوه، بهلام ئهم وهلامه له لایهن فریشته کانهوهیه، پیاوان گوترا: ﴿ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ﴾ بگه پینهوه بۆ دواوه تان، ﴿فَالْتَمِسُوا نُورًا﴾ لهو ههولێ پیداکردنی پرووناکیی بدهن، لهوێ خهفتانی وهدهسته پینانی پرووناکیی بکهن، ئایا: ﴿وَرَاءَكُمْ﴾ مه بهست پی ژیانی دنیا به؟ یانی: بگه پینهوه بۆ دنیا، یان مه بهست پی ئهو شوینهیه که نامهکانی کردهوه کانی لێ دابهشکران؟ که ئیوه به دهستی چهپ وهرتا نگرتهوه، بچنهوه بۆ ئهوێ،

ئەگەر پرووناکی هەبێ، لەوێیە، ئەوێ چەق و مەلەبەندەکیە، لەوێ پرووناکیەکیە که دابەش دەکری، هەرچۆن بێ، ئەو بە توانج و تەوسەو قسە لەگەڵکردنیانەو، وایبەچی جوړیک بێ لە گەڵتە پیکردنیان، وەک چۆن مونا فیک و دەغەلەکان گەڵتەیان بە پرواداران دەکرد، لێرەش فریشتەکان گەڵتەیان پێدەکەن.

دەشگونجی هەر بە راستی فریشتەکان پێیان بڵێن: پرووناکی لێرە دەست ناکەوێ، که بەرەو شوینی خۆتان دەچن، که دۆزەخە، بەلکو پرووناکی لەوێ بوو، لەو شوێنە دواو، ئەگەر دەستتان بپروات بچن مەگەر لەوێ شتیکتان دەست بکەوێ! ئنجا هەرچۆن بێ، ئەمە چ مەبەست بە توانج و تەوسەو بێ، چ بەجیدیی بێ، مەبەستیان ئەوێە که ئێوە پرووناکیتان نیەو کاریکتان نەکردووە لە دنیا، که ئیستا بۆتان بپێتە پرووناکی، ﴿فَضْرَبَ بَيْنَهُمُ سُورًا لَّهُ بَابٌ﴾، شوورەیک، دیواریک لەنێوانیاندا دانرا، پۆندرا، دەرگایەکی هەیه، ﴿بِاطْنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهَرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ﴾، ئەو دەرگایە لەو شوورەو دیواریە، دیوێ ئێوەوێ بەزەیی و پەحمەتی خواوە، دیوێ دەرێی سزاو ئازاری ئێوەدی.

﴿يَا دُؤِبُهُمُ أَلَمَ نَكُنْ مَعَكُمْ﴾، بانگیان دەکەن: ئەدی ئێمەش لەگەڵ ئێوە نەبووین؟ واتە: لە دنیا لەگەڵ ئێوەدا نەدەژایین؟ یاخود: لەبەر ئەوێ زۆر لە مونا فیک و دەغەلەکان پەنگە هەر نوێژیشتیان لەگەڵ مسوڵمانان دا کردبێ، و لەگەڵیاندا چووبن بۆ جەحیش و، پەنگە هەندی جارێان چووبن بۆ جەنگ و جیهادیش، ئەدی ئێمەش لەگەڵ ئێوە نەبووین، لە هەموو شتیکتا؟ ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾، گوێیان: بێ، بە لەگەڵ ئێمە بوون (بە پوالت) ﴿وَلَكِنَّكُمْ فُتِنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾، بەلام ئێوە خۆتانان فەوتان، بۆیە سەرتان بە ئێرە گەيوە تووشی ئەو مەرەدە بوون. یان خۆتان تووشی ئازارو مەینەتی کرد، بەهۆی ئەوێ که شتیکتان دەرەبێ، پێچەوانە ئەوێتان لە دڵدا هەبوو، کوفرتان لە دڵدا هەبوو، رق هەڵستان لە ئیسلام لە دڵدا هەبوو، بەلام مسوڵمانەتیتان پێشان دەدا، واتە: دڵ و دەررونی خۆتان ساغ نەکردبوو دەردو نەخۆشی تیدا هەبوو، ﴿وَتَرَضَّيْتُمْ﴾،

هەمیشە لە بۆسە دابوون، لە چاوەڕوانیی دابوون، چ بەلایەکی خراپ بەسەر
 مسوڵمانان بێ، ﴿وَأَرْبَبْتُمْ﴾، کەوتنە دوو دلییهو، هەمیشە لە گومان و دوو
 دلییدا دەخولانەو، ﴿وَعَرَّيْتُمُ الْأَمَانِي﴾، خۆزگەکان فریویان دان، خۆزگەو بریا
 هەڵیانخەلەتاندن، (أَمَانِي) کۆی (أُمْنِيَّة) یە، کە ئەوەیە مەرۆف شتیک لە دلی
 خۆیدا پیری لێ بکاتەو و پەیدای بکات، واتە: بەخەون و خەیاڵ خۆتان
 فریودا، خۆزگەکان فریویان دان، یاخود: دلی خوۆشکردنی بێ جی و، بێ بناغە،
 ئێوەی فریودا، ﴿حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾، تاكو فەرمانی خوا هات، فەرمانی خوا هات بە
 مردنی هەركامیكتان، یان: فەرمانی خوا هات بەوەی ئاخیر زەمان بێ و، دوایی
 قیامەتی بە دوا دا بێ، ﴿وَعَرَّيْتُمُ بِاللَّهِ الْغُرُورَ﴾، فریودەریش بەرانبەر بەخوا فریوی
 دان، فریودەری بنەرەتی بیگومان شەیتانەو، ئەوانەن کە شوینکەوتووی ئەون،
 هەرۆهە هەر شتیکێ دیکە مەرۆف فریو بدات، ئەگەر مأل و سامانە، ئەگەر
 تواناو دەستەلاتە، ئەگەر عەقل و زانیارییە، ئەگەر پلەو پێگە کۆمەلایەتییه،
 هەر شتێ بێتە هۆی فریودانی مەرۆف بەرانبەر بەخوا، فریودەر (غُرُور)ە.

﴿فَالْيَوْمَ لَا يُلَاحِظُ مِنْكُمْ فِدْيَةً﴾، ئنجا ئەمڕۆ قەرەبوو و بەلاگێڕەو تان لێ وەرناگیرێ،
 ﴿وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، نەك هەر لە ئێوە ئەی مونا فیهەكان! بە پیاوو ئافەرەتەو،
 بەلكو لەوانە بیپرواش بوون، ئەوانیش هەرۆك ئێوە، با ئەوانیش، وانەزانن
 ئەوان بەلاگێڕەویان لێ وەرناگیرێ، قەرەبوویان لێوەردەگیرێ، ئەوانیش لێیان
 وەرناگیرێ، ﴿مَأْوِيَّتُكُمُ النَّارُ﴾، (مَأْوِي)، واتە: شوینی تیدا حەوانەو و پشوو دان،
 شوینیك كە بۆ ئێوە هەبێ تیدا پشوو بدەن و بحەوینەو، بەس ئاگرە، ﴿هِيَ
 مَوْلَانَكُمْ﴾، ئەگەر دۆست و نزیکیکتان هەبێ و مشوورخوڕیکتان هەبێ هەر
 ئاگرە، یاخود ئاگر لە هەموو شتیک لە ئێوە لەپێشتەر، ﴿وَبَيْتُ الْمَصِيرِ﴾،
 خراپترین شوین کە مەرۆفی بۆ بچێ، بریتیه لە ئاگری دۆزەخ.

ئنجا خوا ﷻ روو دەکاتە برواداران، بەلام بەشیوێ نادیار دەیان دۆینێ، نەك
 بەشیوێ دواندی رووبەر، ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئایا کاتی ئەوە نەهاتوو بۆ

برواداران، ﴿أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ﴾، که دلیان بو یادی خوا نهرم بی و میهره بان بی و رابچله کی، ﴿وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾، ههروه ها دلیان بو ئه وههقه ی خوا داییه زاندوه، ملکه چ بی و له ئاستیدا نهرم بی.

بیگومان برواداران دلنه رمییان له ئاستی یادی خوا، له ئاستی بهرنامه ی خوادا ریژه ییه، هه یانه زۆره وه یانه کهم، به لام خوا ﴿وَاللَّهُ﴾ هانی داوون که دلیان له ئاست یادی خوادا نهرم تر بی و کارلیکی زیاتر بکه ن له گه ل یادی خوا، بهرنامه ی خوادا، بۆیه به سه رزه نشتکردنه وه ده فهرمو ی: ئایا کاتی ئه وه نه هاتوه که دلنه رمیی خو یان به رانه به به یادی خوا بهرنامه ی خوا زیاد بکه ن و زیاتر کارلیک بکه ن، زیاتر کارتی کراو بن به یادی خوا به فهرمایشتی خوا، به وههقه ی خوا داییه زاندوه، ﴿وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ﴾، وه ک ئه وانه ش نه بن که پیشتر کتییان پیدرابوو، ئه وان چییان کرد؟ ﴿فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ﴾، ماوه به سه ریاندا دریژ بووه وه، ئه وه ماوه یه چهن د ئه گهریکی هه یه: ده گونجی مه به ست پی ئه ژوانگه ی مووسا بی له خزمهت خوادا بو پیدرانی ته ورات، که هاروونی برای له نیوگه له کهیدا بوو، ئه وه ماوه یه دریژ بووه وه.

۲- یاخود ئه وه ماوه یه ده که وێته نیوان عیسا عليه السلام و هاتنی پیغه مبه ری کو تایی ئه وه ماوه یه، که پینجسه د (۵۰۰) سأل زیاتر بوو، دریژ بووه.

۳- یاخود ماوه ی هه ر کام له پیغه مبه ری و پیغه مبه ریکی دیکه، که ماوه یه ک ده که وته به ی، به سه ریاندا دریژ ده بووه وه.

﴿فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾، ئنجا دلیان ره ق و پته وو سه خت بوو، له ئاست یادو بهرنامه ی خوادا، ﴿وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَيَقُوتُ﴾، زۆرێکی شیان هه ر یه که جاری ده رچوون، واته: هه ر له بازنه ی ئیمان و ئیسلامیش چوونه ده ری، نه ک هه ر دلیان ره ق بوو به رانه به به یادی خوا، به لام هه ر له بازنه ی ئیماندا میننه وه، چونکه جاری وایه مرو ف دلی سه خت و ره قه، به لام هه ر له بازنه ی ئیمان و ئیسلامدایه، به لام جاری وایه

یە کجاریی دە چۆتە دەر، هەلبەتە ئەمە ئیشی وەر دەر گیرێ کە دەر قی لە بەرانبەر
یادی خواو فەرمایش و هیدایەتی خوا، سەردە کێشێ بۆ ئەوێ مەرۆف و ڕودە و ڕودە
دە کە لە پەقی و سەختیش بە و لاوە تر بچێ و، تووشی مردن ببێ و، یە کجاریی
بۆی دەر بچێ و، خاوەنە کە لە بازنی ئیمان و ئیسلام بچۆتە دەر.

﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾، ئنجا خوا ﷻ ئیمانداران هاندە داو
دە فەرموێ: بزانی کە خوا زەوی لە دواي مردنی دە ژینێتە و، ئاو دادە بە ژینێتە
سەری و، ئەو زەوییە کە قاقرو دیمە کار بوو، هیچ نیشانیەکی ژیا نی لە سەر
نە ماو، دواي ئەو ئەو ئاوێ خوا دا ئیدە بە ژینێتە سەری، زەوی وشک و دیمە کارو
پەق هەلاتوو، زیندوو دە بێتە و، ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، بە
راستی ئایەتە کا ئمان بۆتان پۆشن کردوونە و، بە لکو بفامن، واتە: بفامن کە ئەو
خوا یە دە توانی زەوییەکی قاقری دیمە کاری وشک و پەق هەلاتوو، بە هۆی
ئاو دا بە زاندنە سەری، زیندوو بکاتە وەو بە ژینێتە وەو پری بکات لە شینا و ڕودو
زیندە وەرو ژیا ندار، دەشتوانی دلی ئیو ش دواي مردن و پەق بوونی، زیندوو
بکاتە و، کە واتە: دلی خۆتان بدەنە بەر پۆشنە ی بارانی پەحمەتی خوا، پۆشنە ی
هیدایەتی خوا، کە لە قورئاندا بەر جەستە یە، پاشان لە پۆشازو پۆ و شوینی
پیغە مەری خاتە مەدا.

﴿إِنَّ الْمَصْدِقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ﴾، بە دنیایی ئەو پیاوانە ی مالی خویان دە بە خشن
و، ئەو ئافرەتانە ی مالی خویان دە بە خشن، ﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، هەروەها
ئەوانە ی قەرزی چاک بە خوا دە دەن، ﴿يُضَعَّفَ لَهُمْ﴾، بۆیان چەند بەرانبەر
دە کری، واتە: پاداشتیان بۆ چەند بەرانبەر دە کریتە و، ﴿وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾،
هەروەها پاداشتیکی هەرە چاک و نایابیان هە یە، ئەمە خۆ ئیرویشە تە و: (إِنَّ
الْمُصْدِقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ)، واتە: پیاوانی بە راست دانەرو ئافرەتان ی بە راستانەر، بە لام:
﴿الْمُصْدِقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ﴾، لە ئەسڵ دا (مُصَدِّقِينَ) و (مُصَدِّقَاتِ) بوون (ت) لە
(ص) دا دە غم کراو، واتە: پیاوانی مآل بە خشنرو ئافرەتان ی مآل بە خشنر.

له كۆتاييدا خوا دهفه رموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾،
 ئەوانەش كە برۆایان هیناو بە خواو پیڤه مبه ره كانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)،
 ﴿هُمُ الصَّادِقُونَ﴾، ئا ئەوانەن راستان، واتە: كەسانێك كە برۆا بە خوا دینن،
 بە پیڤه مبه رانی خوا دینن، راستانی راسته قینه هەر ئەوانن، راست جیاپه له
 راستگو، راست ئەوهیه دلی راست بێ و، كردهوهی راست بێ و، زمانی راست
 بێ و، ناخی راست بێ، دهروونی راست بێ، دهروهوهی راست بێ، له گهڵ خوێ
 راست بێ، له گهڵ خهلك راست بێ و، له گهڵ خوا راست بێ و، قسهی راست
 بێ و، كردهوهی راست بێ، هه مووی دهگریتهوه، (صَدِيق) (مَنْ كَثُرَ مِنْهُ الصَّدَقُ)،
 (صديق) كەسیكە راستیی زۆر لێوه هاتبی، هه ندیکیش گوتوویانه: (صَدِيق)
 كەسیكە له ژيانیدا درۆی نه كردهی، هه ندیکیش ده لێن: (صَدِيق: كَثِيرُ التَّصَدِيقِ)،
 كەسیك زۆر بە راستدانه ر بێ بو پیڤه مبه ری خاتهم ﷺ، كە وهك پیشتریش
 گوتمان: ئەبوو به كری صیددیق ﷺ به هه ردوو مانای (صَدِيق): هه م زۆر راستگو
 بووه، هه م زۆریش به راستدانه ر بووه بو پیڤه مبه ر ﷺ.

﴿وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾، شه هیده كانیش له خزمهت پهروهردگاریاندا
 پاداشتی خۆیانیان ههیه و پروناکیی خۆیانیان ههیه، ئەم ئایه ته موباره كە ئاواشیان
 خویندۆتهوه: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ
 أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾، واتە: ئەوانه ی برۆایان بە خواو بە پیڤه مبه رانی خوا هیناو، ئا
 ئەوانه صیددیقه كان و شه هیده كانن، له لای پهروهردگاریان پاداشت و پروناکیی
 خۆیانیان ههیه، واتە: كەسیك بە راستیی برۆای هیناو بە خوا و به پیڤه مبه رانی
 خوا، هه م صیددیق و هه م شه هیدیشه، هه م پله ی صیددیقی ههیه، هه م پله ی
 شه هیدیشی ههیه، به لام زیاتر وایده چی ئەو شیوه خویندنه وه یان راستربێ،
 كە دهفه رموی: ئەوانه ی برۆایان بە خواو بە پیڤه مبه رانی خوا هیناو، ئەوانه
 صیددیقانن و، شه هیده كانیش له خزمهت پهروهردیگاریاندا، پاداشتی خۆیانیان و
 پروناکیی خۆیانیان ههیه.

شه هيديش دوو واتايان بو ليكدانوهه:

أ- كه سيك كه شايه تبي ده دا، بويه هه نديك له زانايان گوتوو يانه: (شَهْدَاء)، لي ره دا مه به ست پيغه مبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، وهك خوا فهرموويه تي: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ النساء، واته: چي ده بي نه گهر له ههر كوومه لگايهك و توممه تيک شه هيد يکمان به سه ره وه هينان، كه مه به ست پي پيغه مبه ره كه يانهو، توشمان (ته ي موحه ممه دا!) به شايه د هينا بو سه ر ته م توممه ته!

ب- هه نديكيش گوتوو يانه: (شَهْدَاء)، مهرج نيه به س پيغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بن، به لي ههر پيغه مبه ريک له سه ر توممه ته كه ي خو ي شايه دي ده دا، به لام ههر پيشه وايه كيش و ههر زانايه كيش، تهو خه لكه ي كه به هو ي تهو وه هيدايه ت دراو و ري راستيان گرتوهو، به هره مه ند بوون له زانايه يه كه ي و له پيشه وايه تيه كه ي، تهو يش ده بيته شايه د به سه ر تهو خه لك و كوومه له وه، وهك له شويني ديكه دا، ده فهرمو ي: ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِأَمْتِهِمْ﴾ الإسراء، واته: تهو روزه ي ههر كوومه لهو خه لكه پيشه وايه كه ي خويان له گه لدا دين، نجا تهو پيشه وايه چ له چاكه دا پيشيان كه وتبي و، دواي كه وتبن، چ له خراپه دا، هه ردوو كيان ده گريته وه.

له كوتايي دا خوا ده فهرمو ي: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾، تهوانه ش كه بي پروا بوون و ثايه ته كاني تيمه يان به درو داناون، نجا ثايه ته كان ده گونجي مه به ست پيان رسته كاني فهرمايشتي خوابي، ده شگونجي مه به ست پيان هه موو تهو نيشانانه بي كه خوا ناردووني بو پشتگيري كردني پيغه مبه ره كاني (موعيزه كان)، يا خود تهو دياردهو ديمه نانه ي خوا دروستي كردوون له بوونه وهرو دهو روبه ردا، چونكه تهوانه ش خوا ههر به ثايه تي ناو بردوون، تهوانه ي كه ثايه ته كاني تيمه به درو داده نين، ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾، تهوانه هاوه لاني كلپه ي ناگري دوزه خن، (أَصْحَاب)، كو ي (صاحب)، كه به ماناي هاوه ل

و خاوەنیش دێ، واتە: ئەوانە ئەگەر خاوەندارێتی شتێک بکەن لە پۆژی دوایدا، هەر خاوەندارێتی کۆپە ئاگری دۆزەخ دەکەن، یاخود ئەگەر هاوێڵایەتی و نیزیکیایەتی لە شتێک بکەن، هەر هاوێڵایەتی و پەرقیایەتی ئاگری دۆزەخ دەکەن.

لە نۆزە کۆمەڵەبەشیەکی ئەکەلەتەس

خەن ئەکەم عەر موافق النوازل التجمعات

پاڤەیانەدنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

پاڤەیانەدنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

مەکتەبی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

پاڤەیانەدنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی یه که م:

به ریکه و تنی بر واداران به ره و به ههشت له بهر پرووناکیی داو، موژده ی به ههشت پیدرانیان و، داواکردنی دهغه له کان به پیاوو ئافره ته وه له بر واداران، که چاوه پریان بکه ن له پرووناکییه که یان به هه مه نند بن و وه لامدرا نه وه یان که: بگه پینه وه بو دوا یه، پرووناکیی په یدا بکه ن و، دوا یی دانرانی شووره (دیوار) یک له نیتوانی اندا که ده رگایه کی تیدایه، دیوی لای بر واداران ی په حمهت و، دیوی ده ریی لای دهغه له کانی ئازارو مه ی نه تییه، ئنجا بانگ کردنی دهغه له کان بو بر واداران: ئایا ئیمهش له گه ل ئیوه دا نه بووین؟ وه لامدانه وه ی ئه وانیش که، با، به لام ئیوه خو تان فه وتان د، هه می شه له بو سه دابوون له دژی ئیسلام و مسو لمانان و، دوو دل و، خو زگه ی نا په وا خواز بوون، بو یه ئیستاش ئیوه و بیروایانیش قه ره بووتان لئ وه ر نا گیر ی و، شوینی حه وان ه وه شتان ئیو نا گری دوزه خه، که خرا پترین شوینی تیدا سه قام گیر بوونه:

خو ده فه رموی: ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرٰكُمُ الْيَوْمَ جَنَّتِ تَجْرٰی مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خٰلِدِينَ فِيهَا ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنٰفِقُونَ وَالْمُنٰفِقٰتُ لِلَّذِينَ ءٰمَنُوا اَنْظَرُونَا نَقْتَسِم مِّنْ نُورِكُمْ قِيلَ اَرْجِعُوا وِرَآءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظٰلَهُهُ مِنَ الْعَذَابِ ﴿١٣﴾ يٰۤاُدُوْنَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوْا بَلٰی وَلٰكِنْ كُنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصُّمْ وَاَرْبَبْتُمْ وَاَعَزَّكُمْ اَلْاٰمَانِی حَتّٰی جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَغَيَّرَكُمْ بِاللّٰهِ الْغُرُوْرُ ﴿١٤﴾ قَالُوْمْ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوْا مَا وٰبِكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلٰكُمُ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ

شیگردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە بیست و هەوت برگەدا:

۱- ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، ئەو ڕۆژی پیاوانی بروادارو ئافەرەتانی بروادار دەبینی، وشە (يَوْمَ)، (يَوْمَ: مَبْنِيٌّ عَلَى الْفَتْحِ لِأَنَّهُ أُضِيفَ إِلَى جُمْلَةٍ فَعِلِيَّةٍ)، (یوم) بیناکراوە لە سەر فەتحە لەبەر ئەوهی پالداووەتە لای رستەیهکی کرداری، که بریتیه له (تَرَى)، ﴿تَرَى الْمُؤْمِنِينَ﴾، بەلام دەشگونجی بڵێن: (مَنْصُوبٌ)ه، به هۆی کرداریکی مەزەنەکراوە، واتە: (أَذْكَرُ يَوْمَ)، یاد بکەوه ئەو ڕۆژه، که چی تیدا ڕوو دەدات؟

۲- ﴿يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ﴾ {پیاوانی بروادارو ئافەرەتانی بروادار} دەبینی ڕۆشاییەکیان بە خێرای دەڕوا، هەم لە پیشیانەوه، هەم بە دەستی راستیانەوه، هەلبەتە لێرەدا ڕووی دواندن (خِطَاب)، دەگونجی لە پیغمبەری خاتەم ﷺ بێ، بە پلهی یەكەم، بەلام دەشگونجی لە هەر کەسیکی دیکەش بێ، که بگونجی ڕووی دواندن تیبکری، بینەکەش که دەفەرموی: (تَرَى)، بینینی چاوه، نەک بینینی عەقڵ و دَل، یانی: ئەو ڕۆژه دەبینن، چونکه ڕۆژیکە، دیمەنەکانی تیدا بە چاوی سەر دەبیزێن، وشە (يَسْعَى)، واتە: بە خێرای دەڕوا، ﴿بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾، واتە: لە پیشیانەوه، لە پیش دەستەکانیانەوه، (بِأَيْمَانِهِمْ)، واتە: بە دەستە راستەکانیانەوه، هەندیک لە زانایان گوتووایانە: ئەو ڕووناکییە بۆ برواداران، بۆ پیاوان و ئافەرەتانی بروادار پەیدا دەبێ، بریتیه لهوه که نێو چاوانیان که کړنووشیان بۆ خوا پێ بردوه، ڕۆشایی لێ پەیدا دەبێ، هەروەها دەستیشیان که شایەتمانیان پێهێناوه، ڕۆشایی لێ پەیدا دەبێ، هەلبەتە ئەوه بۆ چوونی زانایانە، ئەگەرنا هەر خوا دەفەرموی: ڕووناکیی لە پیشیانەوه دەڕواو بە دەستی راستیانەوه، ئنجا لەبەر ئەوهی هەم لای پیشهوه، شوێنی رێژلێگرتنە، بە پێچهوانەی لای دواوه، هەروەک لای راستیش، دەستە راستیش شوێن و ئەندامی رێژلێگرتنە، بە پێچهوانەی لای چهپهوه، هەر بۆیه بێڕوایەکان، یان لە پشتەوهرا نامە کردووەکانیان دەدرێتەوه، یان بە دەستی چهپیان، بەلام برواداران بە دەستی راستیان نامە کردووەکانیان دەدرێتەوه، لە پیشهوهو ڕووبه ڕووش دەدوێژن.

۳- ﴿بُشْرِكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتْ﴾، ئەمڕۆ موژدەپێدراوە کە تان باخگەلیکن، (البُشْرَى: إِسْمٌ مَّصْدَرٍ بَشْرٌ، وَهِيَ إِخْبَارٌ بِخَيْرٍ يَسُرُّ الْمُخْبِرَ)، (بُشْرَى)، ناوی چاوەگە لە (بَشْرٌ) ەو ەواتو، (بَشْرٌ) واتە: موژدەى پێدا، کە بریتى ە لە ەهوالدان بەشتىكى خوڤ، کە باباى ەهوالپێدراو دلخوڤ بکات، ئنجا (بُشْرَى)، کە ناوی چاوەگە، لێرەدا (أُطْلِقَ الْمَصْدَرُ عَلَى الْمَفْعُولِ، مِثْلُ الْخَلْقِ مَعْنَى الْمَخْلُوقِ)، چاوەگە لە شوێنى بەرکار بە کارهاتو، ەهروەک وشەى (خَلَقَ)، لە قورئاندا بە کارهاتو بە مانای (مَخْلُوقِ)، ﴿مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّتٍ﴾ (۳) الملك، یانی: (مَا تَرَى فِي مَخْلُوقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ)، ناریکی لە دروستکراوی خواى بە بەزەبیدا نابینی، چاوەگە جارى وایە لە شوێنى بەرکار بە کاردەهێنرى بۆ زیدەپۆی تیداکردن، لێرەشدا (بُشْرَى)، یانی: موژدە پێدان، بەلام ئەصلى خوێ مەبەست پێى موژدە پێدراوە کە یە، واتە: ئەو ەى ئێو ئەمڕۆ موژدەتان پێ دەدرى، ﴿بُشْرِكُمْ الْيَوْمَ﴾، موژدە پێدراوتان ئەمڕۆ، یان موژدە پێدانى ئێو ئەمڕۆ:

۴- ﴿جَنَّتْ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، باخگەلیکن ڕووباریان بە ژێردا دەپۆن، واتە: ڕووبار بە ژێر درەختەکانیاندا دەپۆن، وەک جارى دیکەش باسما کردو، خوا ﷻ بە زۆرى باسى جیگا و ڕیگای ئیمانداران دەکات بە باخ، (جَنَّةٌ) بە مانای: باخ، باخ و گۆل و گۆلزارو سەوزایی، مانای وانیه کە بەس دەچنە ئێو ئەو باخە، چونکە ئەگەر بۆ سەعاتیک و، بۆ دوو سەعات و، بۆ چەند سەعاتیک بچیه ئێو باخیک، لەوێ پشوو بەدەى لە سێبەرى درەختەکان دا، بەلێ ئەو ە گونجاو، بەلام بە دلنایى ئێو باخ بە ئەنیا، شوێنى تیدا ەوانو ە نیه، بۆیه کە خوا ﷻ باسى باخ دەکات، واتە: شوێنەکە لە دوور ەو ە وەک باخ دیارە، بەلام لە ئێو باخە کەدا کۆشک و تەلارو، جیگا و ڕیگا و کەل و پەل و، ەموو ئەو شتانەى بە خەیاڵى مەروڤ دادێن و بۆ ژیاى نیکى خوڤگوزەرانانە پێویست، ەموویانى لێن، وەک لە شوێنەکانى دیکە خوا ﷻ باس دەکات.

۵- ﴿حَالِدِينَ فِيهَا﴾، لە ئێو ئەو باخانەدا بە ەمیشەى دەمێنن ەو، (الطبري) دەلێ: (مَا كُنَّ فِي الْجَنَّاتِ، لَا يَنْتَقِلُونَ عَنْهَا، وَلَا يَتَحَوَّلُونَ)، لە ئێو باخەکاندا (کە بێگومان کۆشک و تەلاریان تیدان) دەمێنن ەو نە لێ دەگوازن ەو، کە لەوێ بگوازن ەو و ەپۆن، نە ئەو ەشە

ئەوئ بەجئ بهیئلن و بچن بۆ شوئینکی دیکه، واته: نه ئەوهیه یه کجاری بهجئ بهیئلن، نه ئەوه شه بگوازنهوه و بچن بۆ شوئینکی دیکه هەر لهویدا، وهک له سوورەتی (الکھف) دا، دھفهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۖ (۱۰۷) خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ۖ﴾، بئگومان ئەوانه ی پروادارن و کردهوه ی باشهکانیان هەن، جئگاو رئگایان باخهکانی فیردهوس، به ههمیشه یی تئیاندا دهمینهوه به بئ کوتایی، ﴿لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا﴾، ئاوات ناخوازن لهوئ بچنه دهري، چونکه هی وا ههیه دهلي: ئەگەر ئینسان هئنده له شوئینک بوو بئزار و وهرهز دهبي، پئی خوشه بچئته شوئینکی دیکه! وا دهزانئ به ههشت یهک شوئنی دیاریکراوه، بهلام بهههشت زیندان و گرتووخانه نیه، له نئو چوار دیوارئکت بکهن! به ههشت، خوا دھفهرموئ: پاناییه که ی هئنده ی زهوی و ئاسمانه، فراوانییه که ی هئنده ی گهردوونه، که هەر خوا دهزانئ سنووری گهردوون و ئاسمانهکان و زهوی له کوئی، ئنجا لهو شوئنه ی بۆ ئیمانداران دانراوه، چهندان شوئنی جوراوجوری تئدا هەن و، وا نیه هەر شوئینک بئ و بهس لهویدا بن، وهک هوتیلک لی دابهزن و تهواو!!

۶- ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، ئا ئەوه سهرفرازی مهزن و به مراد گهیشتنی مهزنه، (الْفَوْزُ: نَيْلُ الْخَيْرِ مَعَ حُصُولِ السَّلَامَةِ)، (فوز) دهسته بهر کردنی خيرو چاکهیه له گهل سهلامهتی و بئمهزهتی دا.

که دھفهرموئ: ﴿بَشِّرْكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، موژده پئدرانتان ئەمرو، یان موژده پئدراوتان ئەمرو، چەند باخکەن رووباریان به ژئردا دهرو، به ههمیشه یی تئیاندا دهمینهوه، ئەم قسهیه ﴿بَشِّرْكُمْ﴾، (مَقُولٌ قَوْلٍ مَحْذُوفٍ)، بئزاروی قسهیه کی باس نه کراوه: (يُقَالُ لَهُمْ)، یان (نَقُولُ لَهُمْ)، پئیان دهگوترئ، یان پئیان دهليئن.

که دھفهرموئ: ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (۱۱) ﴿ذَٰلِكَ﴾ ناوی ئاماژهیه، واته: ئا ئەو باخ و گوئ و گولزارو، ئەو پاداشته که باسکرا، یان ئەو موژده پئدران و،

ئەو ڕووناکیی پێ بەخشان و بە بەرچاو ڕۆشنییەو بە ڕووناکییەو ڕۆشتن بەرەو مەزلگاکانی بەهەشت، بردنەو بە سەرفرازیی و بە مراد گەشتنی مەزن، ئەوێه.

ئەنجا خوا ﷻ دواى باسى پیاوانى برپادار و ئافەرەتانى برپادار، دێتە سەر باسى پیاوانى دەغەل و ئافەرەتانى دەغەل، لێرەدا جێى سەرنج ئەوێهە کە هەم لە باسى برپاداران دا، باسى هەردوو پەگەزە کراوە: ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، هەم لە باسى دەغەلەندا، باسى هەردوو پەگەزە کراوە: ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئایا حیکمەتی ئەو چیه؟ دەڵێن: لەهەر شوێنێک کە خوا دەفەرموێ: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾، یان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، هەردوو پەگەز دەگرێتەو، بە پێى بنچینەیهک لە ڕێزمانى عەرەبیدا کە پێى دەگوێرێ: (تَغْلِبُ الذُّكُورُ عَلَى الْإِنَاثِ)^(۱)، کاتیەک کۆمەلە خەڵکیەک کە پیاو ئافەرەت بن، پاناوی نێرینە بۆ هەموویان بەکاردێ، دەگوێرێ: (الَّذِينَ)، هەلبەتە لە کوردیداو لە زمانەکانى دیکەدا، پاناوی نێرینەو مێنە نیه، دەڵێن: (ئەوانە)، یەكسانە ئەوانە پیاو یان ئافەرەتن، بەلام لە زمانى عەرەبیدا ئەگەر گوێت: (الَّذِينَ)، واتە: کۆمەلە پیاویک (اللّٰثِي)، واتە: کۆمەلە ئافەرەتێک، ئەنجا لە ڕووی پاناوێه (هي)، بۆ ئافەرەت و (هو)، بۆ پیاوێه (هم)، بۆ کۆمەلە پیاویک و، (هنّ)، بۆ کۆمەلە ئافەرەتێک، بەلام لە زمانەکانى دیکەدا ئەوێه نیه. ئەنجا خوا ﷻ لەو شوێنانەى پێویست دەکات، هەردوو پەگەزە کە باس دەکات و، لەو شوێنانەى پێویست نەکات، ئەو پاناوێه یان بۆ بەکارهاتوێه، کە گشتگیرە بۆ هەردووکیان.

ئەنجا دێتە سەر باسى دەغەلەکان دەفەرموێ:

۷- ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەو ڕۆژەى پیاوانى دەغەل و ئافەرەتانى دەغەل، بەوانە دەڵێن کە برپاوان هێناو، ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ لێرەدا بە پێى بنەماى: (تَغْلِبُ

(۱) زاکردنى نێرینان لە سەر مێینان.

الدُّكُورِ عَلَى الْإِنَاثِ)، ئەوانەى بڕوایان هێناوه، راناوه کەى هى نێرینهیه، بەلام واتە: هەموو ئەوانەى بڕوایان هێناوه بە نێرو مێ وە، چیان پێدەلێن؟

۸- ﴿أَنْظُرُونَا نَقْتِسِ مِنْ ثَوْرِكُمْ﴾ چاوەڕێمان بکەن لە ڕووناکییە کەتان وەر بگڕین، ئاوا دەخوێنرێتەوه: ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْظُرُونَا﴾ واتە: هەمزە (أ) کە دەڕوا، چونکە هەمزەى ئەسڵى نیە، ئەگەر لە سەرەتاوه دەستی پێ بکەى، هەمزە کە دەردەخرێ، ﴿أَنْظُرُونَا نَقْتِسِ مِنْ ثَوْرِكُمْ﴾ چاوەڕێمان بکەن و مۆلەتمان بدەن، لە ڕووناکییە کەى ئێوە وەر بگڕین، ئەم (أَنْظُرُونَا)، خوێنراویشە تەوه: (أَنْظُرُونَا)، کە لێرەدا هەمزە (أ) کە دەردەخرێ لەم حالەتەدا، کە هەمان مانای هەیهو، لە حەوت قورئانخوێنە ناودارەکان تەنیا (حمزة) بە (أَنْظُرُونَا)ى خوێندۆتەوه، ئەوانەى دیکە خوێندوویانە تەوه: (أَنْظُرُونَا)، هەردووکیان بە مانای چاوەڕێمان بکەن و، مۆلەتمان بدەن، لەسەرمان بوەستن، کە دەلێن: ﴿نَقْتِسِ مِنْ ثَوْرِكُمْ﴾ (الإِفْتِسَاسُ: أَخَذُ الْقَبَسِ)، (قَبَسٌ): بریتیه لەو ئاگرەى کە وەر دەگیرێ لە ئاگریکی دیکەوه، لە کوردیی دا {بزووت} پێ دەگووترێ، یان پڕیشکە ئاگریک، یان تۆزە ئاگریکی پێ دەگووترێ، کە وەرگیرابێ، ئنجا ئایا مەبەستیان پێی ئەوهیه لەو ڕووناکییەى خۆتان هەندێکمان بدەن؟ یاخود: مەبەستیان ئەوهیه با ئێمەش لەو ڕووناکییەى ئێوە بەهرەمەند بین؟ من بە هەردووکیانم مانا کردووه گوتوومه: بەهرەمەندمان بکەن لە ڕووناکییە کەى خۆتان، بەشمان بدەن، کە مانای هەردووکیان دەگرتەوه، ئەوانە وایانزانیهو کە دەگونجێ ئەو ڕووناکییە بەش بکری، نەیانزانیهو ئەو ڕووناکییە ڕووناکییە کى زاتیهو تاییەتە بە هەرکام لە خۆیانەوهو، بەرهەمى ئەو ئیمان و کردووه چاکەیانە کە لە دنیا دا بوویانە، بۆیه ناگونجێ لەوان جیاپێتەوه، بەلام ڕەنگە زیاتر مەبەستیان ئەوه بێ: لێمان گەرین و چاوەڕێمان بکەن، با ئێمەش لەبەر ئەو ڕووناکییەى ئێوەداو بەو ڕۆشاییەى ئێوە بڕۆین.

۹- ﴿قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ﴾ گوترا: بگەرێنەوه دواوەتان، نەیفەرمووه: ئەوان گوتیان، چونکە بڕوادارەکان نەیانگوتووهو فریشتەکان گوتوویانە، لێرەدا کە بە بکەر نادیار (مَجْهُولُ الْفَاعِلِ) هاتو، بەلگەى ئەوهیه کە ئەوه قسەى فریشتانە، ئەگەرنا ئەگەر هەر

خۆیان بان، وهک چۆن دوا یی خۆیان قسه یان کردوه، که ده لێن: ﴿أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾، ئایا له گه ل ئیوه نه بووین؟ گو تیان با، لیره ش ئه گهر قسه ی خۆیان با، ده یفه رموو: ﴿قَالُوا ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ﴾، به لام نا، ﴿قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ﴾، گو ترا: بگه پرینه وه بو دوا وه تان.

۱۰- ﴿فَالْتَمِسُوا نُورًا﴾، له وێ ڕووناکییهک په یدا بکهن، (الْإِثْمَاسُ: شِدَّةُ الطَّلَبِ)، (الْإِثْمَاسُ)، بریتیه له زۆر به دوا ی شتیکدا گه ڕان و لێ خهفتانی، که ده فهرموێ: ﴿قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ﴾، (ارْجِعُوا)، واته: به رهو دوا یه بگه پرینه وه، به لام وشه ی (وَرَاءَكُمْ)، که زیاد کراوه بو جه خهتکردنه وه ی مانای گه ڕانه وه یه، چونکه هه موو گه ڕانه وه یه ک ههر به رهو دوا وه یه، ﴿فَالْتَمِسُوا نُورًا﴾، (لَمَسَ)، به مانای ده ست لێدانی شتیکه (الْإِثْمَاسُ)، که (إِفْتِعَالَ)، له (لَمَسَ) وه، واته: لێ خهفتان و به دوا دا گه ڕان و په یدا کردن، له وێ جو ره ڕووناکییهک په یدا بکهن، ﴿فَالْتَمِسُوا نُورًا﴾، ههر جو ره ڕووناکییهک، که م بێ، یان زۆر بێ، شتیک په یدا بکهن، ئنجا ئه و گه ڕانه وه بو دوا یه، ئایا مه به ست پێی ئه وه یه بگه پرینه وه بو ئه و شوینه ی نامه کانی کرده وه کانی لێ دابه شکران، که ڕوواداران به پیاوو ئافره ته وه به ده ستی راستیان نامه کانی کرده وه کانیان وه رگرتوونه وه، به لام ده غه ل و مونا فیه کان، له پشته وه ڕا یان به ده ستی چه پ، ئایا مه به ست ئه وه یه بگه پرینه وه بو ئه وێ، یا خود: مه به ست ئه وه یه بگه پرینه وه بو ژیا نی دنیا، واته: هو کاری ئه و ڕووناکییه ی ئیمه ئه و ئیمان و کرده وه چاکه یه، که له دنیا دا بو ومانه، ئنجا ئیوه ش بگه پرینه وه بو دنیا؟ له هه ردوو حالاندا:

أ- ده گونجی ئه مه به توانج و ته وسه وه بێ و، جو ریک بێ له گالته پیکردن، وهک چۆن مونا فیه کان کاتی خو ی گالته یان به ڕوواداران کرده له دنیا داو گو تو ویا نه: به دوا ی خه ون و خه یال که وتوون، ده گونجی ئه وه بێ، وهک نووح عليه السلام به خه لکه کافره که ی خو ی ده لێ: ﴿فَإِنَّا نَسْخَرُهُمْ كَمَا نَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾﴾ هود، ئیمه ش گالته تان پیده که ی، وهک چۆن ئیوه گالته مان پێ ده کهن، واته: ئیوه له دنیا دا گالته مان پێ ده کهن، ئیمه ش له ڕوژی دوا ییدا گالته تان پێ ده کهن، ده گونجی ئه وه بێ.

ب- دەشگونجی به توانج و تهوسهوه نهبی و هەر گوتوو یانه: ئیمه ئه و رووناکییه مان لهو شوینه پهیدا کرد { چونکه لهو یوه رووناکییه که له گه لیان بووه، لهو شوینه ی نامه کانی کرده وه کانی لی دا به شکارون } ئیوهش بچنه وه ئهوی، مه گهر لهوی شتیکتان دهست بکهوی.

۱۱- ﴿ فَضْرَبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ ﴾، یه کسه ر شووره یه کیان له نیوان دا دانرا، ده رگایه کی ههیه، به پیتی (ف) که وا پیده چی لیره دا (فَاءُ التَّعْقِيبِ) بی و بو بادانه وه (عطف) بی، واته: یه کسه ر، دوا ی ئه و داوا کردنه ی پیاو و ئافره ته دهغه له کان له برواداران، که له رووناکییه که ی خو یان به هره مه ندیان بکه ن، ئنجا چ ئه ندازه یه کیان بده نی، چ لیان گه رین له بهر رۆشنایی ئه واندا برۆن، یه کسه ر دیوار یکیان له نیواندا برۆندرا، داندرا، (سور)، به مانای دیوارو شووره دی، ﴿ فَضْرَبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ ﴾، دیوار یکیان له نیوان داندرا که ده رگایه کی ههیه، ئه و ده رگایه چۆنه؟

۱۲- ﴿ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ ﴾، دیوی ئیوه وه ی به زه یی تیدایه.

۱۳- ﴿ وَظَاهَرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴾، پشته وه شی (دیوی ده ری) ئازاری له لاه ههیه، که ده فهرمو ی: ﴿ فَضْرَبَ بَيْنَهُمْ ﴾، (ضْرَبَ: ضَمَّنَ مَعْنَى الْحَجَزِ فَعَدِّي بِالْبَاءِ: ضْرَبَ بَيْنَهُمْ سُورٌ)، که ده فهرمو ی: ﴿ فَضْرَبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ ﴾، وشه ی (ضْرَبَ)، به بی پیتی (ب) بو خو ی به رکار ده خوازی و، (سور) ده بیته جیگری بکه ر (نائب الفاعل)، یانی: (ضْرَبَ بَيْنَهُمْ سُورٌ)، دیوار یکیان له نیواندا داندرا، به لام که (ب) خراوه ته سه ر (سور)، مانای لی ک جیا کردنه وه (حَجَزَ) خراوه ته نیو (ضْرَبَ)، یانی دیوار یکیان له نیواندا داندرا وه لی ک جیا کرانه وه، (حَجَزَ)، واته: لی ک جیا کردنه وه لی ک هه لاواردن، (ضْرَبَ بَيْنَهُمْ سُورٌ لِلْحَجَزِ بَيْنَهُمْ)، شوره یه کیان له نیوان دا دانرا بو لی ک جیا کردنه وه یان، هه میشه به رکار خواستی کرده وه یه ک که بو خو ی به رکار ده خوازی به بی پیت، که به رکاری خواست به پیتی کی دیکه، که له ئه صلدا پیویستی پی نیه، بو ئه وه یه مانایه کی دیکه ی جگه له مانا ئه صلییه که ی خوشی بخریته نیو، (ضْرَبَ)، واته: له نیواندا دانرا، ئنجا که (سور) کراوه ته: (بِسُورٍ) و، ئه م (ب) ی چۆته سه ری، و پرای داندرا نی دیواره که، لی ک جیا کرانه وه ش ده گه یه نی، واته:

دیواریکیان له نێواندا داندرا بۆ لێک جیاکردنهوهیان، دیاره پێشی ئەندازهیهک تیکه‌لییان هه‌بووه، به‌لام وا پێده‌چێ پروداداران به‌ پیاوو ئافره‌ته‌وه، له‌پێشه‌وه‌ بووبن و، ده‌غه‌له‌کان له‌ دواوه‌ بوون، نه‌ک یه‌که‌جاری تیکه‌ل بن، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی بانگیان ده‌که‌ن و ده‌لێن: (أَنْظُرُونَا نَقْتِسَبَ مِنْ نُورِكُمْ)، چاوه‌ڕێمان بکه‌ن، با ئیمه‌ش له‌ پرووناکی ئیوه‌ به‌هره‌مه‌ند بین، که‌واته‌: پروداداران لێیان دوور بوون و، له‌ پشه‌وه‌یانرا رو‌یشتوون و ده‌غه‌له‌کانیش بانگیان کردوون، ئیدی ئه‌وان له‌و حاڵه‌دا ده‌بن، که‌ دیواریک ده‌که‌وێته‌ نێوانیانوه‌.

هه‌لبه‌ته‌ ئه‌و دیواره‌ ده‌بی بزاین، مه‌به‌ست پێی ئه‌وه‌ نیه‌ که‌ خوا ﷻ له‌ سووره‌تی (الأعراف) دا باسی ده‌کات و ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ﴾، واته‌: له‌ نێوان به‌هه‌شتیان و دۆزه‌خیاندا نێوانی‌ک هه‌یه‌و، له‌سه‌ر سو‌ییه‌کانی (قه‌راغه‌کانی) پیاوانی‌ک هه‌ن {که‌ به‌ولاشدا ده‌روانن و به‌و لاشدا ده‌روانن} هه‌رکامی‌کیان به‌نیشانه‌که‌یان ده‌ناسنه‌وه، بێگومان ئه‌و په‌رده‌و دیواره‌ جیا، چونکه‌ ئه‌وه‌ له‌ نێوان به‌هه‌شتیان و دۆزه‌خیان دایه، به‌لام ئه‌وی دیکه‌یان له‌و شو‌ینه‌یه‌ که‌ هه‌ر که‌سه‌و به‌ره‌و مه‌زلگای خو‌ی ده‌چێ و، جاری نه‌گه‌یشتوونه‌ به‌هه‌شت و دۆزه‌خ.

که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ﴾، نێوه‌وه‌ی به‌زه‌یی تێدایه، (الباطن: دَاخِل الشَّيْءِ)، یانی: نێوه‌وه‌ی، (ظاهر) یش، واته‌: ده‌ره‌وه‌ی شتیک، که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿مِنْ قَبْلِ الْعَذَابِ﴾ (١٣)، لێره‌دا (من) به‌ مانای (فی) دی، وه‌ک ﴿مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾ (٩) الجمعة، یانی: (فی يَوْمِ الْجُمُعَةِ)، (قَبْلَ)، به‌ مانای ئه‌و شته‌ی که‌به‌ره‌و پرو‌ی دی، واته‌: له‌ لای ویه‌وه‌، له‌ دیوی ده‌ریی ده‌رگا‌که‌وه‌، ئازارو سزاو مه‌ینه‌تی هه‌یه‌.

١٤- ﴿يُنَادُونَهُمْ﴾، بانگیان ده‌که‌ن، واته‌: ده‌غه‌له‌کان بانگی پروداداران ده‌که‌ن.

١٥- ﴿أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ﴾، ئایا ئیمه‌ش له‌گه‌ل ئیوه‌دا نه‌بووین؟ ئه‌مه‌ پرسیارکردنیکی چه‌سپینه‌رانه‌ (إِسْتِفْهَام تَقْرِيرِي) یه، یانی: به‌ دلنایای ئیمه‌ش له‌گه‌ل ئیوه‌دا بووین، بێگومان پرسیارکردنی نکوولیی‌که‌رانه‌ نیه، چونکه‌ پروداداران نکوولیی ناکه‌ن که‌ مونا‌فقه‌کانیش له‌ دنیا‌دا له‌گه‌لیان دا بوون، به‌لکو پرسیارکردنیکی چه‌سپینه‌رانه‌یه‌و، ئه‌م پرسیارکردنه‌ش

به کارهیتراوه، وهک داواکردنی ئه وه که پێیان بگهن و ئهوانیش بگهنه وه لایان، ئایا له دنیا دا پیکه وه نه بووین؟ ئه دی ئیستا بوچی لیک جیابینه وه؟ لیمانگه پێن با بگهینه لاتان! ﴿أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ﴾، واته: ئایا ئیمهش له گهڵ ئیوه دا نه ده ژیاين له دنیا دا؟ یان: ئایا ئیمهش له کومه لگایه کدا پیکه وه نه بووین، که مونا فیه کان هه میسه له گهڵ پرواداران دان، چونکه مونا فیه که سیکه خووی به مسولمان پیشان ده دا، به لام کوفر له دل و دهروونیدا ههیه، یاخود: ئایا پیکه وه نه بووین، واته: مه به ستیان ئه وهیه له مزگهوتیش پیکه وه بووین، جار جار ده هاتین؟ به لکو له بواره کانی دیکه ی دینداری و مسولمانه تی دا ئیمهش به شدارتان ده بووین، وهک مونا فیه کانی هه موو چاخ و سه رده میک، که له گهڵ مسولماناندا خویان هاو پهنگ و هاو دهنگ ده کهن، هه رچه نده له دل و دهروونیشیاندا کوفر و بیروایی ههیه، بویه ئیمانداران وه لام ده ده نه وه:

۱۶- ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾، گو تیان با، با پیکه وه بووین، به لام ئه دی بوچی وایان لیهات؟ ئنجا بویان پروون ده که نه وه، چوار هوکاریان بو دینه وه، که ئیوه به هووی ئه و چوار هوکاره وه تووشی چورت^(۱) بوون، تووشی ئه و مهینه تییه بوون، که ئیستا به ده ستیه وه گرفتارن و، هیه چاره و ده ره تان تان نیه.

۱۷- ﴿وَلَنَكُنَّ فَنَتْكُمْ أَنْفُسُكُمْ﴾، [ده لێن با پیکه وه بووین] به لام ئیوه خو تان فه وتاند، (فَنَتْكُمْ)، وهک پێشتریش با سمان کردوه (فَنَتْكُمْ)، له قورئاندا به زور واتایان دی، یه کیک له واتایه کانی بریتیه له فه وتان و، یه کی دیکه له واتا کانی بریتیه له مهینه تی و ئازار، واته: خو تان تووشی مهینه تی و فه وتان و ئازارو کرد، به ده ستی خو تان واتان کرد، ئه وه هوکاری یه که م.

۱۸- ﴿وَتَرَكْتُمْ﴾، ههروه ها ئیوه چاوه ری بوون، واته: هه میسه له بۆسه دابوون، (الْتَرَبَّصُ الْإِنْتَظَارُ بِالشَّيْءِ)، (تَرَبَّصُ) بریتیه له چاوه روان کردنی شتیک، واته: ئیوه هه میسه له چاوه روانییدا بوون که ئیمه ی مسولمانان تووشی شکست بن، تووشی ناره حه تی بن، هه یه کاتیک کومه له مسولمانیک تووشی گرفت و ناره حه تییه ک دین، هه ناسه یه کی

(۱) چورت: گرفت و کیشه یه کی بیره زا.

خۆش ھەڵدەمژێ، دەست بە دڵی خۆیدا دینێ، تۆخەیه کی باش دەکات! ئەوەش نیشانهی نیفاقه، ئەگەرنا دەبێ له گەڵ مسوڵماناندا ھەست بە ئازاریان بکە ی و، بە خۆشییان دڵخۆش بی و، بە ناخۆشییان دڵناخۆش بی، بە لام مسوڵمانێک تووشی ناره حەتییه ک ببێ، تۆ تۆخە ی بۆ بکە ی و شادییت له دڵ بگەرێ، ئەو نیشانهی نیفاقه، ھەڵبەتە ئەگەر لەبەر خودی مسوڵمانەتییه کە ی ببێ، ئەگەرنا جاری وایه کە سێک له گەڵ کە سێک دا نا کوکییه کی ھە یه، غەرەزیکی شەخصی ھە یه، ئەو ھە یه، ھەر گوناھبار دەبێ، بە لام نیشانهی نیفاق نیه، بە لام ئەگەر کە سێک تووشی بە لایه ک ببێ، ئنجا تاکیک ببێ، کۆمە لێک خە لکێک بن، ئەویش پێی خۆشبێ لەبەر مسوڵمانەتییه کە یان پێی خۆشبێ، کە تووشی ئەو بە لایه بوون، مانای وایه ئەو کە سە نیفاق و کوفری له دڵدا ھە یه، بۆیه بە زیانباربوونی ئە ھە ی ئیسلام دڵخۆشه، ﴿وَقَرَضْتُمْ﴾، تێو ھە میشه له بۆسە دابوون، کە ی مسوڵمانان تووشی بە لاو مە ینە تی و ناره حەتییه ک دین، ئنجا:

۱۹- ﴿وَأَرْبَبْتُمْ﴾، تێو ھە میشه دوو دڵ بوون، (الْإِثْيَابُ: الشُّكُّ وَالْكَرْدُ)، بریتییه له دوو دڵی و دڵ له دڵان، ئەوەش ھۆکاری سییه م.

۲۰- ھۆکاری چوارەم: ﴿وَعَرَّيْتُمْ الْأَمَانِي﴾، خۆزگە پووچە لە کان ھە لپانخە لە تاندن و فریواندان، (الْأَمَانِي: جَمْعُ أُمْنِيَّةٍ وَهِيَ اسْمُ التَّمَنِّي مَا يَمْنِي بِهِ الْإِنْسَانُ نَفْسَهُ مِنَ الْبَاطِلِ)، (أَمَانِي) کۆی (أُمْنِيَّة) یه، کە ناوی (تَمْنِي) یه، واتە: خۆزگە خواستن، ئاوات خواستن، ھیوا خواستن، کە ئەو یه شتی پووچی بێ بنەما، مڕۆف دڵی خۆی پێ خۆش بکات و خۆزگە ی پێ بخوازی، یان خە یال پلاو بکات، بۆ وێنە: کە سێک ھەر لەبەر ئەو ی ناوی مسوڵمانە، بلی: تێمە مسوڵمانین ھەر چۆن بێ خوا لیمان خۆش دەبێ! ھێچ کردەو ھو ئیلتیزامی کیشی نیه، یان کە سێک خۆی بە رە چە لەکیه و ھە لده کیشی، ئەگەر سە یدو شیخە، ئەگەر مە لازادە یه، ئەگەر ھەرچی ھە یه، یه کیکی دیکە بەو ھە لخە لەتاو دەلی: له دنیا دا ئەو نیه خوا نازو نیعمە تی زۆری پێداوین، دەستە لاتی پێداوین، له قیامە تیش ھەر وامان مامە لہ لە گە لدا دەکات، کە رە نگە دەستە لاتە کە ی و پارەو سامانە کە ی، ھە مووی له رپی حەرە مە و ھە پە یدا کردبێ، کە ئەگەر لە رپی حە لالی شە و ھە پە یدایێ کردبێ، ھەر نیشانهی ئەو نیه کە خوا

خوښی دهوئ، چونکه خوی ﷺ مال و سامان ددها به کهسیک که خوښیدهوئ و به کهسیک که خوښیښی ناوئ، بهلام ئیمان و تهقوا تهنیا به کهسیک دهادات که خوښیدهوئ، ههلبهته پیدانی خوی پهروهردگار بهو واتایه که خوا بوئ ئاسان دهکات، نهگه رنا مروئ خوی شتهکان وهدهست دینئ، نهگه ر خیرن، نهگه ر شهرن و، نهگه ر چاکن و، نهگه ر خراپن، کهواته: ﴿وَعَزَّكُمُ الْأَمَانُ﴾ واته: خوژگو هیواو ئاواته پووچهل و بی بنهمایهکان ئیوهیان فریودا، ئنجا لهسهر ئهوهش بهردهوام بوون.

۲۱- ﴿حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ ههتا فهرمانی خوا هات، فهرمانی خوا هات بهمراندنی ئیوه، واته: کاتی مه رگتان هات، یاخود فهرمانی خوا هات، به تیكچوونی ژیانی دنیاو هاتنی ناخیر زهمان.

۲۲- ﴿وَعَزَّكُمُ بِاللَّهِ الْغَرُورُ﴾ له بهرانبهه رخوادا فریودهه ئیوهی فریودا، (وَالْغُرُورُ: مُبَالَغَةٌ فِي الْمُتَصِفِ بِالْتَّغْرِيرِ، وَالْمُرَادُ بِهِ الشَّيْطَانُ، وَالتَّغْرِيرُ: إِظْهَارُ الضَّارِّ فِي صُورَةِ النَّافِعِ بِتَمْوِيهِ وَسَفْسَاطَةٍ)، (غُرُور): زیدهرویه له کهسیکدا که زور خه لکی هه لده خه له تینئ و، فریویان ددها، ئنجا ئهوهی له ههموو کهس زیاتر خه لکی فریو دهادات، شهیتانه، بویه وایان لیکداوه تهوه، نهگه رنا له راستییدا هه ر شتیکی دیکه ی خه لک فریو بدات، ئهوه وشه ی فریودهه هه ر دهیگریتهوه، نهگه ر مال و سامانه، نهگه ر دهسته لاته، نهگه ر قه له بالغی دهوره، نهگه ر له شساغیه، به لکو جاری وایه زانسته، هه ر شتیکی بیهته هوئ فریودانی ئینسان له بهرانبهه ر خواداو، پپی له خوا یاخیی بی و بی بوغرابی له بهرانبهه ر خوادا، ئهوه وشه ی (غُرُور)، دهیگریتهوه.

(تَغْرِير)، هه لده له تاندن بریتیه له ده رخستنی شتیکی زیانبه خش له شیوهی شتیکی سوود به خش دا، وهک چاو به سترکردن و هه لده له تاندن.

۲۳- ﴿فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ﴾ ئا ئه مپو فیدیتهان لیوه رناگیری، ﴿لَا يُؤْخَذُ﴾ خوینراویشه تهوه: ﴿لَا تُؤْخَذُ﴾، نهگه ر به (ت) بی ﴿لَا تُؤْخَذُ﴾، بیژه که ی سه رنج دراوه، ﴿لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ﴾ وشه ی (فِدْيَةٌ)، مانایه که ی (فدی)، یان (جزاء)، له بهرچاو گیراوه، (الفدية: ما يَقي به الإنسان نفسه)، (فِدْيَةٌ): هه ر شتیکی مروئ خوی پی ده پاریزی، خوی

پێ چه پالە دەداو دەیکاته بە لاگیرهوهی خوێ، واتە: ئەمڕۆ قەرەبوو و بە لاگیرهوهتان لێ وەرناگیری، ئنجا که قەرەبوو و بە لاگیرهوهیان لێ وەرناگیرا، مانای وایه سزا دەدرێن، هەلبەتە لەوێ نه هیچکەس قەرەبووی هەیهو، نه هیچ کەس بە لاگیرهوهی هەیه، بەلام خوا به پێی عه قلی خه لک، خه لک ده دوێنی، له دنیا دا که سی تووشی گرفت و چۆرتم و به لایه ک دی، ئەگەر پارهی هەبوو، ده توانی به پارە خوێ دەر باز بکات و، ئەگەر خزم و کەسی هەبی، ده توانن تکای بۆ بکەن، یاخود بهرگری لێ بکەن، بۆیهش خوا ﷻ ده فرموی: ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفْعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ (البقرة، واتە: خۆتان له رۆژیک بهاریزن:

۱- ﴿لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ که هیچ کەس هیچ شتیکی بۆ هیچ کەس پێ ناکرێ.

۲- ﴿وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾. ئەو کەسه قەرەبووشی لێوه رناگیری.

۳- ﴿وَلَا تَنْفَعُهَا شَفْعَةٌ﴾، تکار دنیس سوودی پێ ناگهیهنی.

۴- ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ (۱۲۳)، سه ریش ناخری، واتە: که سیش یارمه تی نادات.

چونکه مڕۆف که تووشی به لایه ک دی، یه کیک لهو چوار حاله تانهی بۆ ههیه:

۱- یان که سیک بێ ئەو به لایه ی له کۆل بکاتهوه.

۲- یاخود خوێ قەرەبوو بدات.

۳- یاخود که سیک تکای بۆ بکات.

۴- یاخود که سیک ئەگەر به لایه کهشی له کۆل نه کاتهوه، لانی کهم هاوکاری بکات و پشتی بگری.

به لام لهو رۆژه دا هیچ کام لهوانه نین، لیرهش خوا ﷻ ته نیا لهوه دا خو لاسه ی کردۆتهوه، که ئەمڕۆ هیچ قەرەبووتان لێ وەرناگیری.

۲۴- ﴿وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ {نهک هه ر له ئیوهی مونا فیک و ده غه ل به پیاو و ئافره تهوه}

به لکو لهوانه ی بپرواشن، ئەوانیش به پیاو و ئافره تهوه، دیسان قەرەبوویان لێوه رناگیری.

۲۷- ﴿وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ﴾، خراپترین سەرەنجام و شوینیش که ئیوہ بو ی دە چن، یان که سیک ی بو بچی، ئەو ییە، دۆزەخە.

مه سه له ی دووهم:

سه رگونه ی خوا بو پرواداران که ئایا کاتی ئه وه نه هاتوه، دلیان بو یادی خواو ئه وه هه قه ی دایه زاندوه، نه رم بئ و ترس و بیمی تییچئ و، به مه ره دی خواهن کتیه کان نه چن، که دوا ی تیه پرینی ماوه یه ک، دلیان ره ق و سه خت بو و، زوریان له باز نه ی ئیمانی ش ده رچوون! ئنجا ناگادار کردنه وه ی پرواداران که زیندوو کرانه وه ی زه وی مردوو، به هو ی ئاوی دابه زینراوه وه، بکه نه جیی په ند و ده رس و تیبگه ن، که ئه وه خوا یه ی زه وی وشک هه لاتوو زیندوو ده کاته وه به هو ی دابه زاندنی ئاوه وه، ده توانی دلی ئه وانیش ببوژنیته وه، به هو ی دابه زاندنی ئه وه حی و هه ق و به ره که ته وه که پیغه مبه ری خاته م ﷺ بویان دینن:

خوا ده فره موئ: ﴿أَلَمْ يَأْنٍ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾^(۱) ﴿أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾^(۲)

شیکردنه وه ی ئه م دوو ئایه ته، له هه شت برگه دا:

(۱) - ﴿أَلَمْ يَأْنٍ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئایا بو ئه وانیه ی پروایان هی ناوه، کات نه هاتوه؟ کاتی ئه وه نه هاتوه:

(۲) - ﴿أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾، که دلیان ترس و بیمی تییچئ، ترس و بیم دایبگری، بو یادی خواو ئه وه هه قه ی خوا دایه زاندوه؟ (الطبری) ئه م ئایه ته موباره که به م شیوه یه روون ده کاته وه: (أَلَمْ يَحِنْ لِلَّذِينَ صَدَّقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ أَنْ تَلِينَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ، فَتَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لَهُ، وَلَمَّا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ، وَهُوَ هَذَا الْقُرْآنُ الَّذِي نَزَّلَهُ عَلَى رَسُولِهِ ﷺ)، واته: ئایا کاتی ئه وه نه هاتوه بو که سانییک که خواو پیغه مبه ره که بیان به راست زانیون، (له پیواو و ئا فره تان) که

دلیان نەرم بئۆ یادی خواو، دلیان ملکهچ بئۆی و، بۆ ئەو هەقە ی دایبەزاندو، کە بریتیه لەو قورئانە ی دایبەزاندۆتە سەر پیغەمبەرەکی ﷺ؟

بێگومان کە دەفەرموی: (أَلَمْ يَأْنِ)، ئەم هەمزە (أ) یە بۆ پرسیارکردنە پرسیارکردنی، یان: نکوویلییکردنە، یاخود چەسپاندن (الْإِسْتِفْهَامُ الْإِنْكَارِيُّ أَوْ التَّقْرِيرِيُّ)، ئنجا ئەگەر بۆ هەرکام لە دوو جوړە پرسیارکردنە بئۆ، بە مانای لابردن (نفي) ه، یانی: دەبووایە کاتیان بئۆ و هەر بۆ ئەوەش بۆیان هاتو.

وشە ی (يَأْنِ)، داتاشارو لە ناوی (جَامِدِ ي (إِنِّي) و (أَنِّي)، هەردووکیان بە مانای کات (وَقْتُ) دین، (أَلَمْ يَأْنِ)، یانی: ئایا کاتی ئەهاتو؟ کە دەفەرموی: ﴿لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ بۆ ئەوانە ی پروایان هیناو، (ل) هەکە (لَا مَ التعليل) ه، یانی: بۆ ئەوانە ی پروایان هیناو، دەبوو کاتی بئۆ، بۆ ئەوە ی دلیان ترس و بیمی بچیتئ و، نەرم بئۆ یادی خواو ئەو هەقە ی خوا دایبەزاندو، وشە ی: ﴿وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾ خویندراویشەتەو: (وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ)، ئەو هەقە ی دابەزینراو.

(الْخُشُوعُ): بە مانای کڕووزانەو و لالانەو و نەرمیی و ترس و بیم دئۆ.

۳- ﴿وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ﴾، وەک ئەوانەش نەبن کە پیشتر کتیبیان پێدراوو، هەمیشە خوا ﷻ لەو سیاقانەدا کە خاوێن کتیبەکان لە حالەتی سەرزەنشتکردن و ڕەخنە لیگرتن دا باسیان دەکات، بە: ﴿أُوتُوا الْكِتَابَ﴾، کتیب پێدراوان، ناویان دینئ، بەلام ئەگەر بۆ حالەتی دیکە بئۆ بە: ﴿أَهْلَ الْكِتَابِ﴾، خاوێن کتیب ناویان دینئ، ﴿وَلَا يَكُونُوا﴾ خویندراویشەتەو: (وَلَا تَكُونُوا)، ئنجا ئەگەر: ﴿وَلَا يَكُونُوا﴾ بئۆ، واتە: با پرواداران وانەبن، وەک ئەوانە ی پیشتر کتیبیان پێدراو، بەلام ئەگەر: (وَلَا تَكُونُوا)، بئۆ، ئەو بۆ نەهیشتن (نهي) ه، یانی: ئە ی پروادارینە! وەک ئەوانە مەبن کە پیشتر کتیبیان پێدراو! چیان لئ هات:

۴- ﴿فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ﴾، کاتیان بەسەردا درێژ بوو.

(۵) - ﴿فَقَسَتْ فَلُوهُمْ﴾، سەرەنجام دلیان رەق و سەخت بوو.

(۶) - ﴿وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَيَقُوتُ﴾، زۆریکیشان هەر یەكجاری دەرچوون، واتە: لە بازنە ی ئیمان و ئیسلامیش دەرچوون، (طال) یانی: درێژ بوو، کات زۆر تێپەری، (أمد)، بە مانای کات دی، بەلام کاتیک کە سنووریکی هەبێ، ئنجا ئایا مەبەست لەو کاتە ی سنووری هەبوو، چیه؟

۱- هەندیک لە زانایان گوتووینە: ئەو کاتە بوو کە خوا ﷻ تەوراتی بە مووسا ﷺ داو، ئنجا ماوێهەکی زۆری پێ چوو، تاكو پیڤه‌مبه‌رانی دیکه هاتوون.

۲- هەندیکیان گوتووینە: مەبەست پێی ئەوێهە، کە لە دوا ی عیسا ﷺ کە ئینجیلی پێدراو، تاكو پیڤه‌مبه‌ری کۆتایی ﷺ هاتو، (۶۱۰) شەشەدودە سالی کەوتۆتە بەین، مەبەست پێی ئەو کاتە بوو.

۳- بەلام دەگونجی مەبەست پێی هەموو ئەو ماوانە بوو بن، کە دەکەونە ئیوان دووان لە پیڤه‌مبه‌رانه‌وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام): لە ئیوان مووسا ﷺ تاكو پیڤه‌مبه‌ری دوا ی وی، کە هاتو، ماوێ کەوتۆتە بەین، هەروەها ئەو پیڤه‌مبه‌رە ی دیکەو ئەوی دیکە، هەموویان ماوێ ماوێان کەوتۆتە بەین، کەواتە: مەبەست پێی ئەو کاتانە یە کە دەکەونە ئیوان هاتنی دووان لە پیڤه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، واتە: ئە ی بروادارینە! ئیوێش وەک وان مەبن، کە کاتیک پیڤه‌مبه‌ری خاتەم ﷺ لە ئیوتاندا هەیه‌و، بەردەوام ئایەتەکانی خوا ی پەرورەدگار دادەبەزن، نەچن خۆتان بە مەرەدی خاوەن کتێبەکان بەن، ئەوانە ی کتێبان پێدراو، کە هەر لەگەڵ ماوێهەکی دابرائیکی وەحیی خوا دەبوو، پیڤه‌مبه‌ریکی خوا نەدەهات، دلیان رەق دەبوو، دڵ رەق بوونیش پیڤه‌وانە ی دڵنەرم بوون و پیڤه‌وانە ی ملکەچبوونی دڵ (خُشُوعُ الْقَلْب) ه، ئەو کە دڵ خشووعی تێدای، ترس و لەرزو بیم و ملکەچی تێدا هەبێ، بەلام رەق بوون (قسوة)، ئەوێهە سەخت بێ و هیدایەتی خواو پروناکی وەحیی خوا ی بەبەزەیی بە ئسانی کاری تی نەکات، هەروەک چۆن بەردیکی رەق، یان زەووییەکی رەق بە زەحمەت هەلدەقەنری، بەلام زەووییەکی نەرم بە ئسانی ئاو پێدا دەچێتە خواو و پاچی تێدەچێ و، دەگونجی مامەلە ی جوړاو جوړی لەگەڵدا بکری.

که ده فەرموێ: ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ زۆریکیشیان دەرچوو بوون، ئەمە ئەوەی لێوەردەگیرێ کە لە ئەنجامی دڵپەق بوون و دڵ سەغەلت بوون لە بەرانبەر یادی خواو، وەحیی خوادا، ئەگەر مروۆف لەسەر ئەو حالەتە بەردەوام بێ، سەرەکیشتی بۆ دەرچوون لە بازەنی ئیمان و ئیسلامیش، هەندیک کەس دەبینی لە خەڵکی عەلمانیی کە خۆشی بە مسوڵمان دەزانێ لەوانە ی گوێ نادەن بە پابەندیی بە شەریعەتی خوا ی پەروەردگارەو، هەر لەسەر گوناھو تاوان و خراپە بەردەوام دەبن، دڵیان پەق دەبێ و، پەق دەبێ، دوایی وای لێ دێ، کە پیشی پەنگە تۆزە خواناسییەکی بووبێ، ئەوجار ئەوەشی نامێنێ و، یەكجاری سەرەکیشتی بۆ ئیلحادو زەندەقەو بپروا نەمان بەهیچ شتێک، لە فەرمایشتی پیغەمبەردا ﷺ هاتو، فەرموویەتی: {أَوَّلُ عِلْمٍ يُرْفَعُ مِنَ النَّاسِ: الْخُشُوعُ} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۶۵۳، عَنْ شَدَادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيحٌ)، واتە: پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: یەكەمین زانیارییەك کە لە نێو خەڵکدا بەرز دەکرێتەو، بریتیه لە (خشوع) واتە: دڵنەرمیی و ترس و بیم هەبوون لە دڵدا، لە بەرانبەر خوادا.

(۷) - ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ {خو ﷻ} پروو دەکاتە بپرواداران بە پیاوو ئافەرەتەو دەفەرموێ: {بزانن بە دڵنیایی خوا دوای مردنی زەوی، دەژیەنیتەو، واتە: زەوییهك کە مردوو، زیندوو دەکاتەو دەژیەنیتەو.

(۸) - ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، بە دڵنیایی ئایەتەکانمان بۆ روشنکردوونەو، بە لکو بفامن.

دوای ئایەتی پیشوو کە خوا ﷻ بەسەر زەندەکردنەو فەرمووی: ئایا کات نەهاتو بۆ ئەوانە ی پروایان هیناوه، دڵیان ترس و بیمی تێدابی لە بەرانبەر یادی خواو لە بەرانبەر ئەو هەقەدا، کە داوبە زاندوو وەك ئەوانە نەبن کە پیشتر کتییان پێدراوو، ماوێهەکی درێژ بەسەریاندا تێپەری، دڵیان پەق بوو، زۆریشیان لاری بوون، واتە: زۆریشیان دەرچوو بوون لە بازەنی ئیمان و ئیسلام.

دوای ئەوه خوا ﷻ هۆشداریی دەدات بە برواداران و دەفهرمووی: (اعْلَمُوا)، بزائن! لە هەر شوێنی خوا دەفهرمووی: بزائن، که لەم سووپرەتەدا لە دوو شوێندا هاتوه، لە ئایەتیکە دیکە دوای ئەم ئایەتانهش دا هاتوه: ﴿اعْلَمُوا أَنَّما الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ.....﴾، بیگومان ئەوهش ئەو پەری ئاگادارکردنەوهو هۆشداریی پێدانه: بزائن! خوا دوای مردنی، زهوی دەژینیتەوه، هەلبەتە ئەوهش که خوا دوای مردنی زهوی دەژینیتەوه، شتیکی زانراوهو پێویست ناکات خوا بفهرمووی: بزائن! کهواته: مەبهست پێی شتیکی دیکەیه، ئەک ته نیا ئەوه که تۆ بزانی خوا زهوی زیندوو دەکاتهوه، زیندوو کردنەوهی خوا بو زهوی، شتیکی زانراوه، کهواته: مەبهستیکە دیکەیه له پشتهوه ههیه، که بریتیه له هیدایهتدانی مروۆفی گومرا، وهک (الطبري) ده‌لی: (وَكَمَا نُحْيِي هَذِهِ الْأَرْضَ الْمَيِّتَةَ بَعْدَ ذُرُوسِهَا، كَذَلِكَ نَهْدِي الْإِنْسَانَ الضَّالَّ عَنِ الْحَقِّ إِلَى الْحَقِّ، فَنُوقِفُهُ وَنُسَدِّدُهُ لِلْإِيمَانِ حَتَّى يَصِيرَ مُؤْمِنًا مِنْ بَعْدِ كُفْرِهِ، وَمُهْتَدِيًا مِنْ بَعْدِ ضَلَالَةٍ).

واته: وهک چۆن ئەم زهوییه مردوو، دوای ئەوهی شینایی له‌سەر نه‌ماوهو وشک و رەق و ته‌ق بۆتهوه، زیندوو ده‌که‌ینهوه (دوای ئەوهی ئاوی داده‌به‌زینینه‌سەر) به‌هه‌مان شیوه مروۆفی گومراش له‌هه‌ق، هیدایهت ده‌ده‌ینهوهو سه‌ر راستی ده‌که‌ین به‌ره‌ولای ئیمان، تا‌کو له‌ دوای ئەوهی بی‌پروا بووه، پروا به‌ییتیهوهو دوای ئەوهی پێی لێ تیک چووه، پێی راست بگریتیهوه، بۆیه‌ش دوایی ده‌فهرمووی: ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (۱۷)، واته: به‌ دلنایی ئایه‌ته‌کا‌مان بو رۆش‌ن‌کردوونهوه، به‌ ل‌کو بفامن، واته: وهک چۆن خوا ﷻ زه‌وییه‌کی رەق و ته‌ق و سه‌خت، که کشتوکالی له‌سه‌ر نه‌ماوهو گ‌زوگیای له‌سه‌ر نه‌ماوهو، وشک و برینگ بۆتهوه، دوای ئەوهی ئاوی داده‌به‌زیته‌سه‌ر، ئەو زه‌وییه، ده‌ژیه‌تهوه، به‌هه‌مان شیوه، دل‌ی ئیوه‌ش هه‌رچه‌نده سه‌خت و رەق بووبی و، ملکه‌چی و نه‌رمیی تیدا نه‌ما بی له‌ به‌ران‌به‌ر یادی خوا‌دا، به‌ هو‌ی ئەو ئایه‌تانهوه که خوا دایانده‌به‌زینی، زیندوو ده‌کاتهوه، بۆیه‌ش فهرمووی: ئایه‌ته‌کا‌مان بو رۆش‌ن‌کردوونهوه، به‌ ل‌کو بفامن، یانی: به‌هو‌ی ئەو ئایه‌تانهوه که داده‌به‌زن، ئەو

هیدایهت و پرووناکی و بهرکهته، وهک چوَن زهوی که خوئی ده داته بهر تهو
 ئاوهی داده به زئی، له شیوهی باران و به فرو ته زردها، زیندوو ده بیتهوه، به هه مان
 شیوه دلّه کانی ئیوهش ته گهر بیده نه بهر هیدایهتی دابه زیندراوی خوا، فه رمایشتی
 دابه زیندراوی خوا، دلّه کانی ئیوهش زیندوو ده بنهوه، بویهش ده فه رموی: ﴿لَعَلَّكُمْ
 تَعْقِلُونَ﴾ (١٧)، ئایه ته کا ئمان بوَ رۆشن کردوونهوه، به لکو بفامن.

(ابن عاشور) له باره ی پروونکردنهوهی ئایه ته کا نه وه، ده لئ: (وَبَيِّنَ الْآيَاتِ
 يَحْصُلُ مِنْ فَصَاحَةِ الْكَلَامِ، وَبَلَغَتْهُ، وَوَفَّرَ مَعَانِيَهُ وَتَوْضِيحَهَا، وَكُلُّ ذَلِكَ حَاصِلٌ فِي
 هَذِهِ الْآيَاتِ كَمَا عَلِمْتَ أَنْفًا، وَمِنْ أَوْضَحِ الْبَيَانِ: التَّنْظِيرُ بِأَحْوَالِ الْمُشَاهِبِينَ فِي حَالَةِ
 التَّحْذِيرِ أَوْ التَّحْضِيضِ).

واته: پروونکردنهوهی ئایه ته کا ن له ته نجامی پاراوی و په وانی قسهو، له
 ته نجامی په وانیژی و زویری مانا کانی و پروونکردنه وه یانه وه، دیته دی ته وهش
 هه مووی هه یه به هوئی ته م ئایه تانه وه وهک پيش ئیستا زانیت، باشترین
 پروونکردنه وهش ته وه یه که شته وهک یه که کا ن، پیکه وه به راورد بکرین، به
 تاییهت له حاله تی ترساندن و له حاله تی هاندان دا.

لیرهش دا خوا ﷺ باسی دل په قی خاوه ن کتیه کانی کرد، خوا ﷺ فه رموی:
 ئایا بو ئیمانداران، کات نه هاتوه وهک کتیب پیدراوانی پیشوو نه بن! دوا یی تهو
 وینه یه هی نایه وه: بزانی خوا زهوی دوا یی ته وهی مردوو، زیندوو ده کاته وهو،
 ئایه ته کا ئمان بوَ رۆشنکردوونهوه، به لکو بفامن، که واته: زهوی دلّی ئیوهش به هوئی
 هیدایه تی خواوه، ته گهر په قیشه لاتیب و مردووش بئ، ده گونجی زیندوو بیته وه،
 (الطبري) وای لیکدا وه ته وه، ده لئ: ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (١٧): ﴿قَدْ
 بَيَّنَّا لَكُمُ الْآدِلَّةَ وَالْحُجَجَ لَتَعْقِلُوا﴾، واته: به لگه وه ده لیله کا ئمان بوَ رۆشنکردوونهوه،
 به لکو بفامن.

مەسەلەى سێهەم و کۆتایی:

دەرخستنی پاداشتی بەرزو ناوازی پیاوان و ئافەرەتانی بەخشەر و قەرزی باش بە خوادەر، بە صیددیق دانانی برپاداران بە خواو پیغەمبەران و، ستایشی شەهیدان کە لەلای پەروەردگاریان و، پاداشت و پروناکی تایبەتی خۆیان هەیە، بپروایانی بە درۆ دانەری ئایەتەکانی خواش هاوێلی کڵەى دۆزەخ:

خوادەفرموی: ﴿إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَعَّفَ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝ ١٨ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ ١٩﴾

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە شەش برگەدا:

(١) - ﴿إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ﴾، بە دنیایی پیاوانی بەخشەر و ئافەرەتانی بەخشەر، وشەى: (الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ)، لە ئەسڵدا: (الْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ)ن، یانی: پیاوانی بەخشەر، ئافەرەتانی بەخشەر، بەلام بە جوړیکی دیکەش خۆتێراوەتەوه: (إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ)، (مُصَّدِّقِينَ)، واتە: بە راستدانەر، پیاوانی بەراستدانەر (مُصَّدِّقَاتِ)، ئافەرەتانی بەراستدانەر، هەردووکی خۆتێندنەوهکان هاتوون، لێرەش مەقامەکە وایخواستوە کە ئافەرەتان لەگەڵ پیاواندا باس بکڕن، لەبەر ئەوهی چەندە گەرمە پیاو سەخیی و بەخشەر بێ بو مال و سامانی خوێ، هێندەش گەرمە ئافەرەتیش سەخیی و بەخشەر بێ، بەلکو زۆر جار بەخشەری و دلفراوانیی ئافەرەت، گەرمترە لە هی پیاو، لەبەر ئەوهی زۆر جار کەسێ دێ بو مال، پیاوێ کە لەوێ ئافەرەتە کە لەوێ، زۆر جاریش ئافەرەتان دەست پێوە گرتیان زیاتر دەبێ لە پیاوان، لەبەر ئەوهی ئەوان زیاتر لە مالن و، پەنگە زیاتر دوور بینی بکەن لە مال و ساماندا، بۆیە خوا ﷻ وێرای پیاوان، ئافەرەتانیشی باسکردوون، ئەگەرنا لە کاتی کەدا وشەیک بە گشتیی دێ، ئافەرەتانیش هەر دەگریتەوه.

(٢) - ﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، نهوانه قهرزی باشیشیان به خوا داوه.

(٣) - ﴿يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾، (پاداشت) بویان چند به رانبر ده کریته وه و پاداستیکی نیایشیان ههیه، واته: ﴿يُضَاعَفُ لَهُمُ الثَّوَابُ﴾، پاداشت و قهره بوویان بو چند به رانبر ده کریته وه، ﴿وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾، وپرای نهو پاداشتهش که بویان چند به رانبر ده کریته وه له به رانبر نهو به خشین و، قهرزه چاکه ی که له گه ل خوادا کردوویانه، وپرای نهو وه سهرباری نهو هه: پاداشتیکی پر ریزو حورمه تیشیان ههیه.

﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، قهرزیکی باشیان به خوا داوه ﷻ، قهرزی باش (القرض الحسن) پیشت باسمان کردوه، واته: نهو قهرزه ی له جووری خو ی سیفته ته باشه کانی هه موو تیدابن، که پیشت باسمان کرد، قهرزی باش نهو هیه که:

١- به دلیکی خوشه وه قهرزه که بدری.

٢- به پروویکی خوشه وه، به پرووی خوش له پرووی بابای قهرزه رگردا.

٣- به خو پاراستنه وه له هه ر وشه وه له سوکه و تیک، که مانای منهت له سه رکردن بگهیه نی.

٤- ئاسانکاری له پرووی کاتی قهرز دانه وه که دا.

نهوانه چوار سیفته تن که قهرزی چاک، هه ر چواریان ده خوازی و، ده بی نهو چوار مهرجه ی تیدابن، ئنجا که ده فهرمو ی: ﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، زانایان گوتوو یانه: نهو ی پیشی به ناوی بکه ر (إِسْمُ فَاعِلٍ) هیناون: ﴿إِنَّ الْمَصْدَقَيْنِ وَالْمَصْدَقَتَيْنِ﴾، یان: ﴿إِنَّ الْمَصْدَقَيْنِ وَالْمَصْدَقَاتِ﴾، به لام نهو هیانی به کردار هیناوه: ﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، قهرزی باشیان به خوا داوه، (الزمخشری) ده لی: (أل)، له: ﴿الْمَصْدَقَيْنِ وَالْمَصْدَقَتَيْنِ﴾، به مانای (الذین) یه.

که واته: ﴿الْمَصْدَقَيْنِ وَالْمَصْدَقَتَيْنِ﴾، هه ردوویان ده بن به (إِسْمُ فَاعِلٍ) یک که مانای کرداریان تیدا ههیه، وه ک فهرموو بیتی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَصَدَّقُوا وَاللَّاتِي تَصَدَّقْنَ

﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، (وَأَقْرَضَنَ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا) ئاواي لى دیتەو، بە دنیایی ئەو پیاوانەى مالى خوڤان بە خشیو، ئەو ئاڤرەتانهى مالى خوڤان بە خشیو، یاخود: ئەو پیاوانەى بە راستیان داناو، ئەو ئاڤرەتانهى بە راستیان داناو، (واتە: خواو پیڤه مبهري خوا ﷺ)، قه رزی باشیشیان به خوا داو، ئا ئەوانه ﴿يُضَعْفُ لَهُمْ﴾، خویندراویشه تهو: ﴿يُضَعْفُ لَهُمْ﴾، ههردووکیان یهک واتایان ههیه، واتە: بوڤیان چەند بەرانبەر دەکریتەو، بوڤیان دوو قات، یان چەند قات دەکریتەو، ﴿وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾، پاداشتیکی نایاب و ئەو پهری باشیشیان بو ههیه.

٤- ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾، ئەوانەش که پروایان هیناوه به خواو به پیڤه مبهره کانی، ئا ئەوانه زۆر راستان، یاخود ئەوانه ن زۆر به راستدانه ران.

٥- ﴿وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾، شههیده کانیش له لای پهروهردگاریان، پاداشتی خوڤان و پرووناکیی خوڤانیان ههیه، لیره که دهفه رموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾، ئەوانه پروایان به خوا به پیڤه مبهره کانی هیناوه، ئەوانه صیددیقه کانی، (صَدِيق) به دوو واتایان هاتوه:

أ- (الكثير الصديق)، ئەو کهسهی زۆر راسته.

ب- (الكثير التصديق)، ئەو کهسهی زۆر به راست دادهنئ، ئەبوو بکری صیددیق ﷺ، بوئه ئەو نازناوهی وه رگرتوه، چونکه هه رچی پیڤه مبهري خوا ﷺ فهرموویهتی، به راستی داناوه، بئ دوو دلی، بئ دل له دلدان، بئ ئاو لى خواردنهوه، ههتا هه ندیک له میژوو زانان گوتوو یانه: لهوه وه ئەو نازناوهی وه رگرتوه، که پیڤه مبهري خوا ﷺ باسی شهوړوو به رزبوونهوه (الإسراء والعروج) ی خوڤی کرد، هه ندیک لهوانه ی تازه مسولمان بوو بوون، جوړیک له دلە راوکییان بو دروست بوو، ده گوتری: هه ندیکیان هه لگه رانهوهو، کافره کان وهک نو هه نگیان له داریکدا دیتبهنهوه، چوونه لای ئەبوو به کر ﷺ، گوتیان: ده زانی هاوه له کهت چی ده لئ؟ گوئی: چی ده لئ؟ گوتیان: ده لئ: دویئ شهو، لیره وه (له

مەككەو (چووم بۆ شام بە يەك شەوو گەراویشمەو!) - لەو دەقەدا باسی شەورۆيەكە نەكراو - ئەبوو بەكر رضي الله عنه گوئی: (إِنْ قَالَ فَقَدْ صَدَقَ)، ئەگەر وای گوئیی راستی كردو، گوئیان: ئاخر چۆن؟ گوئی: من لە شتی لەو گەورەتردا برۆای پێ دەكەم، برۆای پێدەكەم كە جیبریل لە هەر كاتیكي شەوو پڕژاندا لە سەرۆوی حەوت ئاسمانانەو دابەزی بۆ لای و، وەحیی بۆ پێنێ و بەرز بێتەو! ئیدی لەووە نازناوی (صَدِّيق) ی پێدرا، واتە: زۆر بە راستدانه، هەلبەتە ئەبوو بەكر رضي الله عنه بە هەردوو پێناسەكە، هەم زۆر بە راستدانهر بوو و، هەم زۆریش راستگۆ بوو.

ئنجایا چۆن ئەوانە ی برۆایان بە خواو بە پیغەمبەرەكانی هێناو ئەوانە (صَدِّيق)ن؟ زانایان دوو قسەیان لەو بارەو كەردوون:

یەكەم: موحامەد كە قوتابی عەبدوللای كۆری عەبباسە، دەلی: (كُلُّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَهُوَ صَدِّيقٌ)، هەر كەسێك برۆای بە خواو بە پیغەمبەرەكانی هێنا بێ، ئەوە صیددیقه، واتە: زۆر بە راستدانهر، یاخود زۆر راستە.

دووهم: (مقاتل) دەلی: (الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُولِهِ إِذْ اتَّوهُمُ وَلَمْ يَكْذِبُوا سَاعَةً قَطُّ)، ئەوانە ی برۆایان بە خواو بە پیغەمبەرەكانی، هێناو كاتێ پیغەمبەران هاتوون و، یەك تاویش بێپروا نەبوون و بە درۆیان دانەناون.

دوایی كە دەفەرموێ: ﴿وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾، شەهیدەكانیش لەلای پەرورەدگارین، پاداشتی خۆیانیان هەیه و پووناکی خۆیانیان هەیه.

ئەمەش بە دوو شیو، واتا كراو:

یەكەم: هەندێكیان گوتووین: ئەمە گێردراوێ بە بۆ سەر ﴿الصَّادِقُونَ﴾، یانی: ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾، ئەوانە ی برۆایان هێناو بە خواو بە پیغەمبەرەكانی، ئەوانە صیددیقه كان و شەهیدەكانیش، لەلای پەرورەدگاریشیان پاداشت و پووناکی خۆیانیان هەیه.

دووہم: هه نديکيش گوتوو يانه: که ده فهرموي: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ لهوئ رسته که تهواو ده بي، دوايي ديته سهر پينا سهي شه هيده کان: ﴿وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ شه هيده کانيش له لاي په روه ردگار يانن، ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾ ههم پاداشتي خو يان يان هه يه (پاداشتي تاي به تي خو يان) ههم پرونا کيي تاي به تي خو يان يان هه يه، هه ردوو واتايه که ش گونجاون، به لام ئه وهي دووه ميان زياترم به دله.

(الصَّادِقُ: مُبَالِغَةً فِي الْمُصَدِّقِ، مِثْلُ الْمُسَيِّكِ لِلشَّحِيحِ)، (صَدِيق)، زیده پړوييه له که سيک دا که به راست داده ني، وهک وشه ي (مسيک) بو که سيک زور ده ست به ماله وه ده گري و چروو که وه له ده ستی نايه ته ده ري، ياخود (الصَّادِقُ: مَنْ كَثُرَ مِنْهُ الصُّدُقُ)، (صَدِيق): که سيکه زور راستي ليوه هاتبي و، زور راست بي، قسه ي راست بي و، دلي راست بي، کرده وه ي راست بي، له خودي خويدا راست بي، له گه ل خواو له گه ل خه لک دا راست بي، هه مووي ده گري ته وه. به نسبت (الشُّهَدَاءُ) وه، زانايان چهند واتايه کيان بو ليکداونه وه:

۱- هه نديک گوتوو يانه: مه به ست پي پيغه مبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) وهک خوا ﷺ له سووره تي (النساء) دا ده فهرموي: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾ ﴿٤٢﴾ ئيا چون ده بي ئه و پړوهي له ههر ئوممه تيک شا به ديکيان به سه ره وه دينن، توشمان هينا به شا به به سه ره ئه مانه وه (به سه ره ئوممه تي خوته وه) له و پړوه دا ئه وانه ي بي پروا بوون و سه ري پيچيان له فهرماني پيغه مبه ر ﷺ کرده و، به ئاوات ده خوازن له گه ل خاکدا يه کسان بن و، هيچ قسه يه کيش له خوا ناشارنه وه.

که واته: (الشُّهَدَاءُ)، ياني: شاهي ده کان که مه به ست پي پيغه مبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ههر پيغه مبه ريک شا به ديي ده دات له سه ره ئوممه تي خو، ئه مه له سووره تي (النحل) يشدا هاتوه و، له چهند شويني ديکه شدا خوا ﷺ باسي

شەھیدانی کردو، کە لەو سیاقانەدا ناگونجی مەبەست پێی ئەوانە بێ کە لە
پێی خوادا کوژراون، بە لکو مەبەست شایەدەکانە.

۲- بە لām لەم سیاقە ی ئێرەدا، دەگونجی مەبەست پێی: (الْمُقْتُولُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)، کوژراوان
لە پێی خوادا بن.

۳- هەروەها ئێرەدا دەشگونجی مەبەست پێی ئیماندارانی ئۆممەتی پیغەمبەری کۆتایی
ﷺ بێ، کە شایەدی دەدەن لەسەر ئۆممەتەکانی دیکە، کە پیغەمبەرەکانیان بۆیان
هاتوون و، پیغەمبەرەکانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لەگەڵیاندا راستیان کردو، ئەوان
پیغەمبەرانیان بە درۆ داناو، وەک خوا ﷺ دەفەرموێ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا
لِنُكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ (البقرة، بەو جوړە
کردوومانن بەکۆمەڵیکێ میانجی تاكو ئیوه شایەد بن بەسەر خەڵکەوهو، پیغەمبەریش
شایەد بێ بەسەر ئیوهو، یه کیک له واتایه کانی کردنه شایەد بەسەر خەڵکەوهو، ئەوهیه
کە له قیامەتدا شایەدییان لەسەر دەدەن.

بە لām زیاتر قەناعەتم وایه، مەبەست ئەوهیه له دنیادا شایەدییان لەسەر
بدەن، واتە: دیندارییەکی وا چاک بکەن، شایەد بن بەسەر مروّقایەتییهو، کە
ئەو بەرنامەیهی خوا بە پیغەمبەری خاتەمدا ناردوویەتی، ئەو بەرنامە راست و
پێک و تێرو تەواوێه، کە شایستە ی مروّقه، بە لām ئەودووێش ناکوک نین.

أ- کە: ئۆممەتی پیغەمبەری خوا ﷺ له دنیادا بە لگه و شایەد بن بەسەر ئۆممەتەکانەوه.
ب- شایەدیش بن له قیامەت دا بۆ پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەسەر
ئۆممەتەکانیانەوه کە پەيامی خویان پێگەیان دوون.

له کۆتایی دا خوا دەفەرموێ:

(۶) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾، ئەوانەش کە بێپروا
بوون و ئایەتەکانیان بە درۆ دانا ئەوانە هاوێلانی کلپەری ناگری دۆزەخن. واتە: بێپروا

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

❖ ده‌رسی سییه‌م ❖

پیناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە پینج ئایەت پیک دی، ئایەتەکانی: (۲۰ - ۲۴)، تەوهری سەرەکیان باسی کەم بایەخی و زوو تپەری ژیانی دنیاو، پیناسە کردنی ژیانی دنیا بە پینج وشە: ﴿لَعِبٌ، وَلَهْوٌ، وَزِينَةٌ، وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ، وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، واتە: یاری و، خافلان و، رازاوهری و جوانی و، شانازی بە سەر یەکدی داکردن و، پیشبرک کردن لە زورکردنی مال و سامان و منداڵ و وەچەدا، ئنجا چواندنی ژیانی دنیا بە کشت و کالیکهوه، کە جوتیاران پێی سەرسام دەبن، بەلام هەر زوو ئەو کشت و کالە پێ دەگات، دوا یی زەرد هەلەگەر پێ و، دەبێتە پووش و پەلشیکی تیک شکاوو، سەرەنجامیش واتە: سەرەنجامی ژیانی دنیا، یان سزای سەختە بۆ بیروایان، یاخود لیوردن و پەزنامەندی خوایه، بۆ پرواداران.

ئنجا فەرمانکردنی خوا ﷻ یە خیراییکردنی وەک پیشبرکە (مسابقة) بەرەو لیوردنی خوا، بە هەشتیک کە فراوانییه کە ی هیندە ئاسمان و زەوییه، بۆ پرواداران ئامادە کراوه.

دوا یی خستنه رووی ئەو راستییه کە هیچ بەلایەک بە سەر مرووف نایەت، چ لە خودی خویدا، چ لە دەورو بەریدا لە مال و سامانی، لە خزم و کەسی، لە بەرژەو هندییه کانیدا، مەگەر پیشتر لەلای خوا زانراوه و تۆمارکراوه، حکمەتی خستنه رووی ئەو راستییهش، کە بریتیه لە زۆر نارهت نەبوونی مسولمانان بە لە دەستدانی بەرژەو هندییه ک و سوودی و، زۆر خوشحال نەبوونی شیان بە هاتنه دەستی دەستکەوت و قازانج و سوودی.

لە کۆتاییشدا راگەیانندی ئەو راستییه کە: خوا بابای لە خۆبایی و فیزو کەشخە کەری چرووکی فەرمان بە چرووکی کەری، خوشناوی.

﴿ اَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهُوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ، ثُمَّ يَهِيْجُ فَرَّتْهُ مَصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلٍ أَن نَّبْرَأَهَا إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا ءَاتَكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾ ۝﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تهکان

{بزانن که ژیا نی دنیا (له ږووه مادییه که یه وه) ته نیا یاری و، خافلان و، رازانه وهو، شانازی به سهریه کدا کردنی نیوانتان و، پیشبرکه کردنه له زور کردنی سامانه کان و مندالان دا، وهک بارانیک که ږووه که که ی جوتیاران سهرسام دهکات، دوا یی پیده گات (وه جوښ و خروښ ده که وئ)، ئنجا یه کسهر (دوا ی ماو یه کی کهم) ده یینی زهر د هه لگه ږاوه، دوا یی ده بیته پووش و په لاشی تیکشکاوو، له (مه نزلگای) کو تایش دا سزای سهخت هه یه (بو یی پروایانی خراپه کار) و لیوردن و په زامه ندی له خواوه (بو پرواداران ی پاریزکار) و، ژیا نی دنیا ش جگه له به هره وه رگرتنیک ی فریودان هیچی دیکه نه ﴿٢٠﴾ (ئهی پروادارینه!) پیشبرکه بکه ن به ره و لای لیوردنیک له په روه ردگار تانه وهو، به هه شتیک فراوانییه که ی هینده ی به رینی ئاسمان و زه و ییه، بو ئه وانه ی پروایان به خواو پیغه مبه رانی هه یه، ساز کراوه، ئه وهش به خششی خوایه به هه ر که سیکی بیه وئ، پیی ده دات و خواش خواوه نی به خششی مه زنه ﴿٢١﴾ (ئهی پروادارینه!) هیچ به لایه کتان تووش

نابی (نه) له زه‌ویداو نه له خودی خوشتاندا، مه‌گهر له نووسراویک دایه، بهر له‌وه‌ی بیهێنینه دی، به‌ دلناییی ئه‌وه له‌سهر خوا سینایه ﴿٢٢﴾ (ئه‌و راستییهمان پێگوتن) تاكو له‌سهر ئه‌و (به‌رژه‌وه‌ندی) ه‌ی له‌ ده‌ستتان ده‌چێ، زۆر خه‌فه‌تبار نه‌بن و، به‌ هوێ ئه‌و (سوود)ه‌شه‌وه كه (خوا) پێتان ده‌دات، زۆر دلخۆش نه‌بن و، خواش ههر له‌ خۆبایه‌كه‌ی شانازییكه‌ری خوشناوێ ﴿٢٣﴾ ئه‌وانه‌ی چرووكیی (و رژدی) ده‌كه‌ن و، فه‌رمانیش به‌ خه‌لك ده‌كه‌ن به‌ چرووكیی (و ده‌ستگرتنه‌وه له به‌خشین) ههر كه‌شیش پشت هه‌لبكات (و روو له‌ خوا وه‌رگێڕێ) به‌ دلناییی به‌س خوا خوێ بێنیا‌زی ستایشكراوه ﴿٢٤﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان

(لَعِبٌ): یاری و گه‌مه، (أَصْلُ الْكَلِمَةِ اللَّعَابُ وَهُوَ الْبُرْأَقُ السَّائِلُ، لَعِبَ فُلَانٌ، إِذَا كَانَ فِعْلُهُ غَيْرَ قَاصِدٍ مَّقْصِداً صَحِيحاً، وَاللُّعْبَةُ مَا يُلْعَبُ بِهِ، وَاللُّعْبَةُ الْحَالَةُ الَّتِي عَلَيْهَا اللَّاعِبُ، وَالْمَلْعَبُ مَكَانُ اللَّعِبِ)، وشه‌ی (لَعِب) له (لُعَاب)ه‌وه هاتوه، كه بریتیه له‌و لیکه شله‌ی له‌ زار دی، ده‌گوترێ: (لَعِبَ فُلَانٌ) ئه‌گهر کرده‌وه‌كه‌ی مه‌به‌ست پێی ئامانجیکی راست و دروست نه‌بێ، (لُعْبَة): ههر شتیکی یاری پێ بکری، (لُعْبَة): بریتیه له‌و حاله‌ته‌ی بابای یارییكه‌ر له‌سه‌ریه‌تی، (مَلْعَب)یش بریتیه له‌ شوینی یاری تیداکردن، یاریگا.

(وَلَهُوَ): (اللَّهُو: مَا يَشْغُلُ الْإِنْسَانَ عَمَّا يَغْنِيهِ وَيُهْمُّهُ، لَهُوْتُ بَكْذَا، وَلَهَيْتُ عَنْ كَذَا، وَأَلْهَاهُ كَذَا: شَغَلَهُ مِمَّا هُوَ أَهْمٌ إِلَيْهِ)، (لَهُو): بریتیه له‌ ههر شتیکی كه ئینسان بخافێنێ و بێئاگای بکات له‌ شتیکی كه مه‌به‌ستیه‌تی و له‌ شتیکی كه بۆ ئه‌و گرنگتره.

(وَتَفَاخَرُ بَيْنَكُمْ): شانازییکردن به‌سه‌ریه‌ک دا له‌ نێوانتان دا.

(وَتَكَاثُرُ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ): (التَّكَاثُرُ وَالْمُكَاثَرَةُ: التَّبَارِي فِي كَثْرَةِ الْمَالِ وَالْعِزِّ، تَكَاثُرٌ، وَمُكَاثَرَةٌ): ههردووکیان بریتین له پېشبرکه کردن له زوری مال و سامان داو، له زوری دهسته لات دا، خوا دهفه رموی: (فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ)، له مال و سامان و له متدالان دا.

(غَيْثٍ): یانی: (مَطَرٌ): باران، یاخود هه ر ئاویک که دیته خواری و مروقه کان زور پووستیان پیته تی.

(أَعْجَبَ الْكَفَّارَ بِنَاهُ): واته: پرووه که که ی جوتیاره کانی سه رسام کردوه، (أَعْجَبَنِي كَذًا: رَاقِنِي)، واته: زورم پی چاک بوو و، پیم جوان بوو، (الْعَجَبُ وَالْتَعْجَبُ: حَالُهُ تَعْرِضُ لِلإِنْسَانِ عِنْدَ الْجَهْلِ بِسَبَبِ الشَّيْءِ)، (عَجَبٌ، وَتَعْجَبُ): حاله تیکه بو مروق دیته پیش به هو ی نه وه وه که هوکاری شته که نازانی، (الشَّيْءُ مُتَعَجَّبٌ مِنْهُ: عَجَبٌ، وَمَا لَمْ يُعْهَدْ مِثْلُهُ: عَجِيبٌ)، نهو شته ی سه رسورمانی به ران بهر ده کری، پی ده گوتری: (عَجَبٌ) و، نهو شته ی وینه ی نهو نه زانرا بی، پی ده گوتری: (عَجِيبٌ)، (عُجَابٌ) یش وه ک چوون (عَجِيبٌ): (صِغَةُ الْمُبَالَغَةِ) یه له سه ر کیشی (فَعِيلٌ)، (عُجَابٌ) یش له سه ر کیشی (فُعَالٌ)، نهو ی زیاتر جی سه رسورمانه.

(أَعْجَبَ الْكَفَّارَ بِنَاهُ): واته: پرووه که که ی کافره کانی سه رسام کردوون، یاخود پرووه که که ی جوتیاره کانی سه رسام کردوون، چونکه (كُفَّارٌ)، که کو ی (كَافِرٌ)، ده گونجی به مانای (زَارِعٌ) بی، له بهر نهو ی بابای جوتیار توو ده خاته ژیر زهوی و ده یشاریته وه له بن زهویدا، ده شگونجی به مانای بیروابی له بهر نهو ی (کافر) نهو هه قه ی بو ی دی، دایده پووشی و په فزی ده کات، (الْكُفْرُ فِي اللُّغَةِ: سَتْرُ الشَّيْءِ، وَوُصِفَ الْإِلُّ بِالْكَافِرِ لِسِتْرِهِ الْأَشْخَاصَ، وَالزَّارِعَ لِسِتْرِهِ الْبَذَرِ فِي الْأَرْضِ، وَلَيْسَ ذَلِكَ بِاسْمٍ لِهُمَا)، (كُفْرٌ): له زماندا به مانای داپووشینی شتیکه، بویه به شهو گوتراوه: (كَافِرٌ) له بهر نهو ی شهو نهو که سانه داده پووشی که له سه ر پرووی زهویین، (زارع): بابای جوتیار یش له بهر نهو ی تو یه کان له ژیر زهوییدا ون ده کات، (کافر) نه بو شهو و نه بو بابای جوتیار ناو نیه، به لکو وه سفه.

(يَهِيْجُ): (هَاجَ الْبَقْلُ يَهِيْجُ: إِصْفَرَّ وَطَابَ، وَالْهَيْجَاءُ: الْحَرْبُ وَقَدْ يُقْصَرُ هَيْجَاً)،
(هَاجَ الْبَقْلُ يَهِيْجُ)، واتە: ئەو ڕووەکە، یان ئەو دانەوێڵەیه، زەرد بووە و گەشت،
(هَيْجَاءً)، بە جەنگ دەگوترێ کە بە هەمزە دێ، (هَيْجَاءً) و، بە (هَيْجَا) ش دێ.
(مُصْفَرًّا): (ذُو اللَّوْنِ الْأَصْفَرِ)، واتە: زەرد هەلگەراو، خاوەنی ڕەنگی زەرد.

(حُطَمًا): (الْحُطَامُ: مَا يُتَكَسَّرُ مِنَ الْيَبْسِ)، (حُطَامٌ): واتە: تێکشکاو ئەو شتە
لەبەر و شکیان تێک دەشکێ، واتە: پووش و پەلاشی تێکشکاوو وردو خاش بوو.
(الْعُرُوْرُ): (عَرَرْتُ فُلَانًا: أَصَبْتُ غِرَّتَهُ، وَنَلْتُ مِنْهُ مَا أُرِيدُ، وَالْغِرَّةُ غَفْلَةٌ فِي
الْيَقَظَةِ)، (عُرُوْر) واتە: فریودان و هەلخەڵەتاندن، دەگوترێ: (عَرَرْتُ فُلَانًا)، واتە:
زەفەر بە بێ ئاگاییەکی بردو، ئەوەی مەبەستمە لێم وەچەنگ کەوت، (غِرَّةً):
بریتیە لە بێئاگایی لە کاتی بیداریی دا.

(عَرَضُهَا): (الْعَرَضُ: السَّعَةُ، وَالْعَرَضُ: الْجَانِبُ، وَالْعَرَضُ خِلَافُ الطُّوْلِ)، وشە
(عَرَضُ)، بە سێ واتایان هاتووە:
أ- هەم بە مانای فراوانیی هاتووە.

ب- هەم بە مانای لاتەنیشت هاتووە.

ج- هەم بە مانای پانیی هاتووە، کە پێچەوانەی درێژییە، بەلام لێرەدا وایپێدەچێ بە مانای
فراوانیی بێ، ﴿عَرَضُهَا كَعَرَضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، فراوانییەکی بە قەدەر ئاسمان و
زەوییه، یان ئاسمانەکان و زەوی، وەک لە سوورەتی (آل عمران) دا هاتووە، لەبەر ئەوەی ئێمە
لە ئاسمان و زەوی فراوانترمان پێ شک نایەت، هەلبەتە ئێستا کە زانست بەرەو پێشەو
چوو، ئەو جار دەزانین ئاسمان چەندە فراوانە! کاتی خۆی وایانزانێوە ئاسمان گۆمبەزیەکە
بەسەر زەوی دا دراو، بەلام ئێستا بۆیان دەرکەوتووە کە ئاسمان وەک خوا ﷻ باسی کردووە:
﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ (٤٧) الذاریات، ئاسمان بە هێز دروستکردووە و ئێمە
فراوانکەرین، یان فراوانمان کردووە، ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ (٧) الرحمن،

(خوا) ئاسمانى بهرزکردۆتهوهو تهرازووى داناه، ئىستا مروّف باشت تىدهگات ئاسمان چهنده فراوانه، كهواته: خوا كه فراوانى به ههشت دهچوئى به فراوانى ئاسمانهوه، ئىستا باشت حالى دهبن كه به ههشت يهكجار زۆر فراوانه.

(مَنْ قَبْلَ أَنْ نَبْرَاهَا): واته: بهر لهوهى دروستى بكهين، بيهينينه دى، (الْبَرِّ: الْخَلْقُ، وَالْبَارِي: صِفَةُ اللَّهِ تَعَالَى)، (بَرِّ): به ماناي دروستکردن و هينانه دى، دى. (بَارِي)، سيفه قى خواجه: ﴿الْخَلْقُ الْبَارِي الْمَصُورُ﴾ (٢٤) الحشر، واته: بهديهينه رى پهيداكرى ويتهكيشه، كهواته: (بَرِّ)، قوناغيكه له دواى (خَلْق)هوه، خواشتهكه دىته دى، ئنجا دواى دهىخاته پروو.

(تَأْسُوا): (الْأَسَى: الْحُزْنُ وَحَقِيقَتُهُ إِتِّبَاعُ الْفَائِثِ بِالْغَمِّ)، (أَسَى)، به ماناي دلتهنگى دى، چيهتهكهى برتیه لهوهى شتيك له دهست چووهو خهمى لى بخوى، (وَأَسَيْتُ عَلَيْهِ وَأَسَيْتُ لَهُ)، ههردووکیان دهگوترين، لهسهرى خهفتهبار بووم و بووى خهفتهبار بووم، بهلام وهك دواى باسى دهكهين، بهسهرنجدان لهو سياقانهى وشهى (أَسَى)يان، تيدا هاتوه له قورئاندا، بۆمان دهردهكهوى كه (أَسَى)، به ماناي دلتهنگى نيه به تهنيا، بهلكو يانى: ئهو پهري دلتهنگى و ئهو پهري خهفته خواردن.

(تَفَرَّحُوا): (الْفَرَحُ: إِشْرَاحُ الصَّدْرِ بِاللَّذَّةِ الْعَاجِلَةِ): (فرح) برتیه له سینه گوشاد بوون به هوى چيژيكي بهپهلهوه، واته: دنياى، بهلام وهك دواى باس دهكهين و پيشتریش باسمانکردوه، (فَرَح)يش تهنيا سینه گوشاد بوون نيه به چيژيک و سوودىكى به پهلهى دنيا، بهلكو (فَرَح)يش به ماناي ئهو پهري شادمانى و دلخوشي، دى، وهك له تايهتهکانى قورئان دا دهردهكهوى.

(مُخَالٍ): (الْخِيَالُ: التَّكْبُّرُ عَنْ تَخِيلٍ فَضِيلَةٌ تَرَاءَتْ لِلْإِنْسَانِ مِنْ نَفْسِهِ)، (خِيَالٌ): برتیه له خو بهزلگريهك بههوى خهياکردنى مروّفهوه، كه سيفهتيكى باشى تيدا ههيه، (الْخِيَالُ: الصُّورَةُ الْمُجَرَّدَةُ كَالصُّورَةِ الْمُتَصَوِّرَةِ فِي الْمَنَامِ وَفِي الْمَرَاةِ وَفِي الْقَلْبِ، بَعِيدٌ عَنِ بَوْبَةِ الْمَرِيِّ، وَالتَّخْيِيلُ: تَصْوِيرُ الْخِيَالِ الشَّيْءِ فِي النَّفْسِ، وَالتَّخْيِيلُ: تَصَوُّرُ ذَلِكَ).

(حَيَال): بریتیه لهو وینه پرووتهی، که وهک وینیههک چوون له خهودا دیته بهرچاوی مرووف، یان له ئاوینهدا، یاخود له بیرکردنهوهی خویدا، مرووف دواي نهوهی شتیک دهبینی، دوايی چاو دهنووقیننی یان شتهکه لادهچی، دهیهینیتیهوه بهر خهیاالی خووی، ئاوینهی خهیاال، (تَخِيْل)، بریتیه له وینهکردنی نهو شته له خهیاالداو له نهندیشهداو له نهفس دا، (تَحْيَل)، بریتیه له هیئانه بهرچاوی نهو شته.

(يَبْخُلُونَ): (البُخْلُ: إِمْسَاكُ الْمُقْتَنِيَّاتِ عَمَّا لَا يَحِقُّ حَبْسَهَا عَنْهُ، وَيَقَابِلُهُ الْجُودُ)، (بُخْلُ): بریتیه له هیشتنهوهی نهو شتانهی دهبی خهرج بکرین و بههخشرین، له کهسانیک که دهبی لییان نهگیریتیهوه، بهلام نهو دهست بگریتهوه، (بُخْلُ): بریتیه له چرووکی و رژدی، بهرانبهرهکهی (جود)ه، واته: دلفراوانیی و بهخشین و سهخواهت.

مانای گشتیی ئایهتهکان

سهههتا دهلیین: وهک ههموو جاری باسمان کردوه، فهرمایشتی خوا ﷺ له لووتکهی پاراوی و پهوانبیژی دایه، پاراوی پهیوهسته بهبیژهکانهوهو، پهوانبیژی پهیوهسته به واتاکانهوه، بویه دهبی زور وریابین له کاتی تهفسیرکردنی فهرمایشتی خواو، پروونکردنهوهی واتاکانی دا، ههمیشه نهوهمان لهبهرچاو بی، که فهرمایشتی خوا وهک چوون ئالقهکانی زنجیریک پیکهوه پهیوهستن، فهرمایشتی خواش ههمووی بهو شیویهوه، گهلیک جار نهینیی گریگ، دهرس و پهنی گریگ له پیکهوه پهیوهست بوونی ئایهتهکانهوه، دهردهکهون، که نهویش ههمیشه پیویستی به تیوهرامان و سهرنجدانی ورد دهکات، بو نهوهی بزانی نهو ئایهته بوچی له دواي نهو ئایهته هاتوه؟ یان نهو کومهله ئایهته چ پهیوهستییهکیان ههیه به کومهله ئایهتی دواي خووی، یان پیش خوویهوه؟

تیمه له دەرسی یه کهم و دووه مدا تا کو ئایه تی ژماره (۱۹) هاتین، که دەرسی یه کهم یازده ئایه تی سهره تای سووره تی (الحديد) بوو، دەرسی دووه میس ههشت ئایه ته کانی دواي ئه وان بوو، ئنجا دەرسی یه کهم، واته: یازده ئایه ته که، شهشیان له باره ی بیست له سیفته ته به رزو ناوازه و بی وینه کانی خواوه بوون و، پینجیشیان له باره ی دواندن برواداران، یاخود مروقه کان و، فرمان پیکردنیان به پروا هیئان به خواو به پیغه مبه ری خواو به مال و سامان به خشین، ئنجا پروونکردنه وه ی ئه و راستیه که ئه وانه ی ده ستپیشخه ری ده که ن و، له پیناوی خوادا سه رو مالی خویمان ده به خشن، له گه ل ئه وانه دا که دوا ده که ون و دواتر ئه و فیداکاریه ده که ن، یه کسان نین، هه رچه نده هه مووشیان به لینی باشیان پیدراوه.

دەرسی دووه میس هه مووی ته رخان کرابوو بو سهره نجامی برواداران پیاوو ئافه رت، له کاتی رویشتیان دا به ره و مه نزلگای خویمان، که به هه شته رازاوه و نه برپاوه کانی خوان، که چوون روشنایی له پیشیانه وه به ده ستی راستیانه وه به خیرایی ده پروا، موژده ی به هه شتیان پی ده دری، ئنجا ویرای ئه وان دوو پروو و ده غه له کانیش به پیاوو ئافه رته وه که له دواپانه وه ده پروون، بانگیان ده که ن که چاوه ریمان بن، له سه رمان راوه ستن، بو ئه وه ی له و پرووناکیه ی ئیوه به هه رمه مند بین، یان به شمان بده ن، یاخود تیمه ش له پرووناکیی ئیوه به شیوه یه ک به هه رمه مند بین! ئه وانیش پینان ده لێن: بگه رینه وه دوايه، له و پرووناکیی پهیدا بکه ن، ئنجا شووره یه ک و دیواریک ده که ویت به نینان، ده رگایه کی هه یه، دوو دیوی هه ن: دیوی لای برواداران په حمه ته و، دیوی لای مونا فیق و ده غه له کانی سه رتیشه و نه گبه ت و زه حمه تییه، بانگیان ده که ن: ئایا له دنیا دا له گه ل ئیوه دا نه بووین؟ ده لێن با، به لام ئیوه خو تان ئه و چورمه تان به سه ر خو تان هیئا، خو تان تووشی ئه و مه ره ده کرد!

دوایی خوا ﷺ هه ر له درێژه ی ئه وه دا، به سه ر زه نشته وه به برواداران ده فهرموئ: ده بی دلێان نه رم بی بو یادی خواو، بو ئه و هه قه ی دایه زانده و،

دوایی خوا ﷺ مەدح و ستایشی ئەوانە دەکات بە پیاوو ئافرەتەووە که لە ڕێی خوادا دەبەخشن، پاشان مەدح و ستایشی کۆی برواداران بە پیاوو ئافرەتەووە دەکات، که ئەوانە پلەي (صَدِّیقَيْن) یان هەیه، هەروەها شەهیدەکانیش لە خزمەت پەروەردگاریان دان و، خواوەنی پاداشت و پروناکیی خۆیان.

ئنجایەم پێنج ئایەتەدا، که دەرسی سییەم پێک دێنن، خوا ﷺ سەرەتا باسی ژیاانی دنیا دەکات، که لە ڕووە مادییەکیەووە، زۆر شتیکی کەم بایەخ و بچووکه، چونکه ئایەتەکانی پیشی هەموویان باسی ئەووە بوون: برۆاھێنان بە خواو، بە پێغەمبەری خواو، بە ڕۆژی دوایی و، برۆاھێنان بە ئایەتەکانی خوا، ئنجایە بەخشیانی ژیاان و سامان لە پێناوی خوادا، لێرەش دا خوا ﷺ بۆیان باسی ژیاانی دنیا دەکات لە ڕووە مادییەکیەووە، که ئەووەی خەلک وای دەکات، ئاگای لە خواو خەلک نەمیێ و، وای لە مەرۆف دەکات هەلخەلتی و شەیتان زەفەری پی بەری، خۆشویستی ژیاانی دنیا بە ڕووە مادییەکیەووە، بۆیە خوا ﷺ حەقیقەتی ژیاانی دنیا لەم چەند ئایەتەدا دەخاتە ڕوو، دوایش فرمانیان پی دەکات که پیشبرکه بکەن بەرەو بەهەشت، دوایش بۆیان باسی ئەووە دەکات که هەر بەلایەکیان بەسەر بی لە خودی خۆیان، یان لە دەورووبەریان دا، هەمووی پیشتر لەلای خوا تۆمار کراوەو، ڕوونیشی دەکاتەووە، که حیکمەتی ڕاگەیانندی ئەو هەقیقەتە ئەووەیە که نە بە نەهات زۆر دڵنارەحت و خەفەتباربن و، نە بە هاتیش زۆر دڵخۆش بن، ئنجایە ڕوونی دەکاتەووە، که خوا ئەوانەي خۆشناویێ که چرووکی دەکەن و، فرمان بە چرووکی و ڕژیدی دەکەن، هەر که سیکیشت پشت لە خوا بکات و چرووکی بکات، بە بەخشیانی سامان و گیانی، خوا بی نیازی ستایشکراوەو پەکی لەسەر ئەو نەکەوتووە، کهواتە: ئەم ئایەتانە هەموویان وەک ئالقەکانی زنجیریێک یەکدی دەبەستنهووەو، هەر ئەووەش شایستەي فرمایشتی بەرزو بی وێنەي خۆي پەروەردگارە.

خوا دهفه رموی: ﴿اعْلَمُوا﴾، بزائن! مادام خوا ﷺ بفه رموی: بزائن! مانای وایه ده بی مروّف زور گوئی قولاغ بی و چاو وردبکاته وه بزائی خوا چی دهفه رموی؟ ﴿أَنَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾، (أَمَّا)، له زمانی عه پهبیدا پیی ده لّین: (أُخْتِ إِمًّا)، (إِذَا: أَذَاةَ الْحَضَرِ وَالْإِبْطَاتِ)، ئامرازه بو کورت هه لّینان و چه سپاندن، (أَمَّا) ش، به هه مان شیوهیه، بزائن که ژیا نی دنیا ته نیا ئه و شتانهیه که دوایی باس ده کرّین، واته: له رووه ماددییه کهیه وه ژیا نی دنیا ئه و پینج شتهیه:

۱- ﴿لَعِبٌ﴾ یاری و گهمهیه.

۲- ﴿وَلَهْوٌ﴾، خافلان و سه رگه رمیه.

۳- ﴿وَزِينَةٌ﴾، رازانه وه و جوانیه.

۴- ﴿وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ﴾، خو به سه ریه کدا هه لکیشانی نیتوانانه.

۵- ﴿وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، پیشپرکه کردنه له گه لّ یه کدیدا له زورکردنی سامان و مندالان.

کهواته: ژیا نی دنیا ئه وهیه، که باسکراو با واتان لّ نه کات ده ست و پیتان به ستی و، بیته په رچ و له مپه ر له بهرده متاندا، که له پیناوی خواو، بهرز پاگرتنی ناوی خواو، شه کاوه یی به یداغی په یامه که یدا، چرووکی بکه ن، به به خشی نی سامان و ژیا نتان، با ژیا نی دنیا واتان لّ نه کات، چونکه ژیا نی دنیا ئه وهیه! دوایی خوی بهرز وینه دینته وه بو ژیا نی دنیا که له زور شوینی قورئاندا ئه و وینه یه هینراوه ته وه، دهفه رموی: ﴿كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاهُهُ﴾، ژیا نی دنیا وه ک ئاویکه دابه زییته خوار، پرووه که که ی جوتیاره کانی سه رسام کردبن، (کُفَّار)، کوّی (کافر)، به مانای (ساتر)، ئنجا وه ک چوّن بابای بیپروا هه قیک که بوّی دی، ده پیو شّ و په فزی ده کات، بابای جوتیاریش ئه و تووه ی ده یوه شیئی، ئه ویش له ژیر خاک دا، په نهانی ده کات و ده شاریتته وه، ئه گه ر لیره شدا وشه ی (کُفَّار)

بەکارهاتوه، له کۆتایی سوورەتی (الفتح) دا، وشە (زُرَّاع) بەکارهاتوه: ﴿يُعِجِبُ
 الزَّرَّاعَ﴾ (زُرَّاع)، کۆی (زَارِع) ه، واتە: جوتیارەکان سەرسام دەکات، بەلام لێره دا:
 ﴿كَمْثَلٍ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ بِنَائِهِ﴾، ڕووه که کهو کشت و کاله کهی جوتیارەکان
 سەرسام دەکات، بۆیه ش لێره وشە: (كُفَّار) بەکارهاتوه، واتە: ئەو جوتیارانە
 بیروان، بەلێ (کافر) بە مانای جوتیار دی، چونکه ئەو کشت و کالهی دەرووی
 بهو ئاوه، بابای جوتیار سەرسام دەکات، بەلام کێ بە دنیا سەرسام دەبێ؟
 کهسی بیروا، بۆیه (كُفَّار)، وێرای (زُرَّاع)، بیروایانیش دەگریتهوه ﴿ثُمَّ يَمْيِجُ﴾،
 دوایی پێدەگات و دهکهوێته گەشه نه شه ئەو ڕووه ک و کشت و کاله، ﴿فَرَنَهُ
 مُصْفَرًّا﴾، دوایی دهیی نی زەرد هه لگه ڕاوه، له کاتی کامل بوون و گەیشتنی دا،
 یان له کاتی به رهو وشک بوونیدا، ﴿ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا﴾، دوایش ده بێته پووش و
 په لاشیکی تیکشکاو، (حُطَام) و هه موو ئەو وشانە لە سەر ئەو کێشن، وه ک:
 (حُطَام، جُذَاذ، قُتَات)، به مانای شتی تیکشکاو، ئنجا ئەگەر شووشه یه، ئەگەر
 بهرده، ئەگەر پووش و په لاشه، دوایی ده بێته پووش و په لاشیکی تیکشکاو، ئەمه
 ژیا نی دنیا یه، بهو قوناغانه دا ده ڕواو، سه ره نجام بهو شیوه یه لی دی.

هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: لێره دا خوا ﷻ که ئەم پێنج وشه یه ریز
 کردوون، ته عبیره کهن، له پێنج قوناغ له ژیا نی مروؤف، تاک تاکی مروؤفه کان:
 مروؤف پیش منداله، هه تا منداله هه موو هیواو ئاره زووی له سه ر یاری و
 گه مه یه، دوایی ورده ورده که ده چێته قوناغیکی هه لکشاوتر، قوناغی گه نجی تی،
 ئنجا له قوناغی یاری و گه مه هه لده بری و، قوناغی خا فلان و سه رگه رمیی
 و بو دێته پیش، دوایی ده چێته قوناغیکی دیکه و له دوا ی گه نجی تی به رهو
 کامل بوون ده چێ، ئنجا قوناغی خو هه لکیشان، ئەگەر به زانسته وه یه، ئەگەر
 به مال و سامانه وه یه، ئەگەر به قه دو قیافه وه یه، ئەگەر به ده ستلآت و
 قه له بالغی ده ور به ره وه یه، ئەگەر به خانوو به ره وه یه، خو هه لکیشان به سه ر
 یه کدییدا، دوایی له دوا قوناغ دا: ﴿وَتَكَاتُرُ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، له قوناغی

کۆتایی تەمەن دا: زۆرکردنی سامان و مندالان، ئەم پێنج وشانە تەعبیر دەکەن لە پێنج قۆناغە تەمەنی هەر کام لە مەزگەکان، هەروەک تەعبیری شەهەری دەکەن لە ژیاڵی کۆی مەزگەتیی، مەزگەتیی بەو قۆناغانەدا دەروا، ﴿ثُمَّ يَكُونُ حُطْمًا﴾، وەک چۆن دواڵی کشتوکالەکە، دواڵ ئەوەی پێ دەگات و زەرد هەڵدەگەرێ و کەمە دەبێ، دەبێتە پووش و پەلاش، مەزگەتیی لە قۆناغەکانی دوا دواڵ تەمەنیدا، دیسان وەک چۆن پووش و پەلاشێک و شەهەری دەبێ، ئەو مەزگەش کە دەکەوێتە قۆناغی پیری و بە سەڵدەچوونەوه، وردە وردە ئێسقانەکانی نەرم دەبن و، پێست و گوشتی وردە وردە چەرچ و لۆچی تێ دەکەوێ و، وردە وردە سەری سپی دەبێ و موووەکانی سپی دەبن، وەک چۆن پووش و کشت و کەڵ دواڵ پێگەیشتنی دەبێتە پووش و پەلاش، ئەو مەزگەش هەروایەو ژن و پیاوی تەمەندار دەبینی وەک قانگە لۆشک و پووش و پەلاش سووک دەبێ و، هەستەوهەرەکانی بێ هیژ دەبن و... هتد.

ئەجا ئایا سەرهەنجامی ژیاڵی دوا چۆن دەبێ؟ ﴿وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، لە پۆژو قۆناغی کۆتاییشدا: ئازاریکی سەخت هەیە، سزایەکی سەخت، بۆ کەسانێک کە دوا پەرسە بوون، ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ﴾، هەروەها لێبوردنێکی دانستەو پەزنامەندێک لە خواوە، هەیە بۆ کەسانێک کە زانییان چۆن ژیاڵی دوا دەگوزەرێن، کە شوێنی تێدا تاقیکرانەوهیە، ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾، ژیاڵی دنیا بەهەرەیهکی فریودەرە، (مَتَاع): بریتیه لە رابواردن و گوزەردن و بەهەرە وەرگرتنێکی کاتی فریو پێخواردن.

﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾، مادام ژیاڵی دنیا ئاویە، کەواتە: ئێوه پێشپەرکە بکەن بەرهو لێبوردنێک لە پەروەردگارتانەوه، واتە: خێرای بکەن، وەک خێرای کەسێک کە لەگەڵ یەکنێکی دیکەدا پێشپەرکە دەکات، یان کۆمەڵە خەڵکێک کە پێشپەرکە دەکەن، کامیان پێش کامیان دەکەوێتەوه؟ ئاوا خێرای بکەن و دەست و برد بکەن، بەرهو لێبوردنێک لە پەروەردگارتانەوه، ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، هەروەها بەرهو بەهەشتێک و باخێک کە بەرینییهکە و

فراوانییه که ی هینده ی فراوانی و بهرینی ئاسمان و زهوییه، چونکه (عَرَض) ههم به مانای فراوانی دئی به گشتی، ههم به مانای پانایش، دئی، ﴿أَعَدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾، ئاماده کراوه بۆ ئهوانه ی پروایان هیناوه به خوا ﷻ و به پیغه مبه ره کانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾، ئه وهش به خششی خواجه دهیدات به ههر که سیک، بیهوی، واته: ئه وه به هه شتهو، له پیش ئه وه به هه شتهش دا، ئه وه لیبوردنه، چونکه که سیک خوا لی ئه بووری ناچیته به هه شتیش، بۆیه خوا لیبوردنی پیشخستوه، لیبوردنی خوی پهروه دگاریش، به وه ده ستگیر ده بی که مرووف خوی والی بکات شایسته ی ئه وه بی، خوا بیبه خششی و لییبووری، ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾، خواش خاوه نی به خششی مه زنه، ئنجا به خششیک خوا به مه زنی دابنی، ده بی چی بی و چۆن بی؟

لیره دا جیی سه رنج ئه وه یه، که خوا ﷻ ههم لیره دا، ههم له ئایه ته کانی پیشتردا ئه م ته عبیره ی هیناوه: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾، لیره ش هیناویه تی و پیشتریش هیناویه تی، بۆچی؟ له بهر ئه وه ی ئه م سووره ته وه ک پیشتریش گوتمان: ئه گهر سه ره تایه که شی له مه که دابه زیبی، به لام زۆربه ی مه دینه ییه، له مه دینه ش خاوه ن کتیه کانیش هه بوون، جگه له وهش مسولمانان و پرای پیغه مبه ره ی خاته م موحه ممه د ﷺ پروایان به برایه کانی دیکه شی هه موویان هه یه، له پیغه مبه ران علیهم السلام ئنجا بۆ ئه وه ی ئه و دواندن (خطاب) ه، ههم دلخۆشکه ر بی بۆ خاوه ن کتیه کان که له مه دینه بوون، ههم بۆ ئه وهش که ئاسوی دل و بیرى پرواداران فراوان بکات، که به مه ره دی جووله که کان نه چن، که ته نیا پروا به پیغه مبه ره کانی خویان دین و، به مه ره دی نه صرانییه کانیش نه چن که چاویان ته نیا له سه ر عیسا یه ﷺ، به لکو دلایان جیی خۆشه ویستی هه موو پیغه مبه رانی تیدا ببیته وهو، عه قلیان جیی پروا پیوونی هه موو پیغه مبه رانی علیهم السلام تیدا ببیته وه.

ئنجا خوی کاربه جی دوا ی ئه وه ی باسی ژیا نی دنیای کردو، باسی ئه و پاداشته شی کرد، چاوه پروانی پروادارانیک ده کات که له دنیادا، وا ژیاون شایسته ی

ئەو بەن خوا لایان ببووړی و لایان پازی بڼ، دیتە سەر باسی ئەو بەن هەر بەلایەک بەسەر مروؤف دی، هەر نسکویهکی بەسەر دی، بېگومان پېشتر خوا زانیویهتی و تۆماری کردو: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلٍ أَنْ نَبْرَاهَا﴾، هیچ بەلایەکتان لە زهوییداو لە خودی خوشتاندا تووش نایەت، مەگەر لە کتیبیک (لە نووسراویک) دایە بەر لەو هی بیهینینه دی، واتە: بەر لەو هی لە دنیای واقیعدا بیهینینه دی و ئەو بەلایە پەیدا بکەین، بە تۆمار کراوی هەیه، زانیاریه کە هەیه، ئنجا چ خوا ﷻ لە دروستکراویکی خویدا، زانیاریه کانی تۆمارکرد بن کە پێی دەگوتری: (لَوْحٌ مَحْفُوظٌ)، یان (کِتَابٌ مُّبِينٌ)، یان (إِمَامٌ مُّبِينٌ) یان (کتاب حفیظ)، چ مەبەست پێی زانیاری بڼ سنووری خوێ بڼ، کە من مانای دووهمم زیاتر دیتە عەقلەو، بەلام خوا ﷻ بۆ تیگەیانندی ئیمە، کە ئیمە زانیاریه کەمانەو لایمان تیک نەچی، دەینوو سینەو، زانیاریه کە نووسرا کەم و زیاد ناکات، خوا زاناو شارەزا بۆیە ئەو بە ئیمە دەفەرموێ، هەرچەندە ئەگەر شتیکیش هەبێ، خوا زانیاریه کانی خوێ تیدا تۆمارکردبن، لە بارهی دروستکراوه کانی خوێهه، ئەو ههش هەر ئاسایه، و پرای ئەو هی خوا هەموو شتیک هەر دەزانێ و پێویستی بەو نیه، شت بنووسێ بۆ ئەو هی لەبیری نەچیتەو، ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾، بە دلناییی ئەو لەسەر خوا ئاسانه، ئاسانه خوا ﷻ هەرچی بەلایەک کە پرووتان تیدەکات، لە خودی خوێتان یان لەدەورو بهرتان و لەزهویدا، پېشتر هەمووی زانیوه.

﴿لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ﴾، واتە: ئەم راستیه مان بۆیە بۆ پروونکردنەو، حیکمه ته کە هی ئەو یه کە زۆر خەفه تبار نەبن بە هوی شتیکه وه کە لە دەستان دەچی، ﴿وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ﴾، زۆریش دلخۆش نەبن بە هوی ئەو وه کە خوا شتیکتان پێ دەدات، نیعمه تیکتان بۆ فەراهم دین، وهک دوا یی لە مەسەله گرنگه کانیشت زیاتر تیشکی دەخەینه سەر، زۆربهی توێژەرەوانی قورئان وشە (أَسَى) هەر بە خەفەت و دلتهنگیی و، وشە (فَرَح) یشیان بە دلخۆشی و شادمانیی لیکداوه تهو!

بەلام بێگومان ئەمە ناگونجی وابێ، چونکە خوا ﷻ لە چەند شوێنیک لە قورئاندا، ڕێگری کردووە لەوە کە مسوڵمان (فرح) ی هەبێ بە دنیا، ئنجا ئەگەر (فرح) بەمانای دڵخۆشیی بێ، نابێ مسوڵمان بە ژیاڵی دنیا دڵخۆش بێ! بێگومان ناگونجی ئەوە مەبەست بێ، هەروەها کە خوا دەفرموێ: ﴿لَکِنَّا تَأْسَوْنَ عَلَى مَافَاتَکُمْ﴾، ئەگەر مەبەست لە (أَسَى) تەنیا خەفەت خواردن بێ، مانای وایە نابێ خەفەت بخۆن لەسەر ئەوەی لە دەستتان دەچێ! بێگومان هیچکە سیش ئەوەی لە توانادا نیە، کەسێک کە شتێکی لە دەست دەچێ، خەفەتی هەر پێ دەخوات! بۆیە وشە (أَسَى) و وشە (فرح)، مانایان تەنیا دلتەنگیی و دڵخۆشیی نیە، بەلکو (أَسَى): ئەو پەری دلتەنگیە و (فرح): ئەو پەری دڵخۆشییە، دوایی لە مەسەلە گرنگەکاندا زیاتر ئەوە ڕوون دەکەمەووە لەبەرچی؟ ئەوەش تێبینیی و سەرنجێکی خۆمە بۆم دروست بوو، ئەگەرنا لە تەفسیرەکاندا (فرح) بە شادمانیی (سُرور) و، (أَسَى) ش بەخەم و دلتەنگیی (حُزن)، لێک دەدەنەووە، بەلام ئەگەر ئاوا لێکیان بدەینەووە، ئیشکالمان بۆ دروست دەبێ، وەک دوایی باس دەکەین. ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾، خواش هەر کەسێکی خۆ بەزەلگری لە خۆرازی و بوغرای شانازییکەر بەسەر خەلکداڵی خۆشناوی، (مُخْتَال): ئەو کەسە یە کە لە خەیاڵی خۆیدا و لە دەروونی خۆیدا، خۆی پێ گەورەبێ و، خۆی پێ پەسند بێ و بوغرابێ، (فَخُور) یش ئەوەیە بەسەر خەلکیدا شانازی بکات.

﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ﴾، ئەوانە ی چرووکی و ڕژیدی دەکەن و، فرمانیش بە خەلک دەکەن، بە چرووکی و ڕژیدی، چ بە قسە پێیان بڵێن، چ بە زمانی حال واداریان بکەن، ئەوانیش وەک ئەوان چرووک و ڕژد بن، ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾، هەر کەسێکیش پشت هەلبکات و پشت بکاتە فرمانەکانی خوا، پشت بکاتە بەرنامەی خوا و پەيامی خوا، فیداکاریی لە پێناودا نەکات و، سەر و مائی لە پێناودا بەخت نەکات، بێگومان بەس خوا دەوڵەمەند و بێ نیازو، ستایشکراوی مۆثلەقە، واتە: خوا پەکی لەسەر وی

نه كه وتوهو، خوۋى پيويستى به وه ههيه كه له پيئاوى خوادا، فيداكارى بكات و، به سه خاوه تهوه سامان و ژيانى بخاته سهر له پى دهست، له پيئاوى خواو بهرز راگرتنى ئالاو بهيداغى دين و پهيامى خوادا.

له نۆزه كوشاكرانهيهكەر لهكهتئين

سەن مەكەم عێز دۆلەت السۆنەل كۆشەمەي

راگه باندی مهكتهبی ماموستا علی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AlBapir

دانۆڤه Google Play

دانۆڤه App Store

QR CODE 1

QR CODE 2

علي بابیر/ AliBapir

علي بابیر/ AliBapir

کەسێ

راگه باندی مهكتهبی ماموستا علی بابیر

QR CODE 3

QR CODE 4

QR CODE 5

QR CODE 6

راگه باندی مهكتهبی ماموستا علی بابیر

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی یه که م:

پیناسه ی ژیا نی ماددی دنیا، وه ک یاری ی و خا فلان و رازانه وه و شانازی به سه ریه کدا کردن و پیشبرکه له زوری سامان و پۆلاندان، چواندی ژیا نی دنیا به پرووه کی پروا به ئاوی باران، که پاش پیگه یشتنی، ئه و کشتوکال و پرووه که زهر د هه لده گه پێ و، دوا یی ده بیته پووش و په لاشی ورد کرا و، سه ره نجامی دوا پۆریش یان سزای سه خته بو بیروایان، یا خود لیبوردن و رازیوونی خوا یه، پاشان فه رمان کردنی خوا به پیشبرکه کردن به ره و لیبوردنی خوا و به هه شتیکی فراوانی هینده ی ئاسمانه کان و زهوی، که بو پرواداران به خوا و به پیغه مبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئاماده کراوه، وه ک به خششیکی خوا:

خو ده فه رموی: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرُ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ بَنَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَهُ مُضْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾ سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾﴾

شیکر دنه وه ی ئه م دوو ئایه ته، له هه ژده بر گه دا:

(١) - ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾، بزانی! که ژیا نی دنیا، پیشتریش گوتمان: کاتی خوا ﷺ ده فه رموی: (اعْلَمُوا) بزانی! مانای وایه ده بی زور چاک گوێ قولاغ بی و، هه موو لاشه ت ببیته عه قل بو تیفکرین و، گوێ بو گو یگرتن و، چا و بو بینین، تا کو بزانی خوا چی ده فه رموی؟ (إِنَّمَا: أَدَاةُ الْحُصْرِ وَالْإِثْبَاتِ)، واته به دلنیا یی ژیا نی دنیا ته نیا ئه وه یه، واته:

ژیانی دنیا له ږووه ماددیه که یه وه ته نیا ئه وه یه، یا خود: حالی زۆربه ی خه لکی دنیا،
ئه وه یه که ژیا نی دنیا ئاوا ته ماشا ده که ن، که بریتیه له چی؟

(۲) - ﴿لَعَبٌ﴾، (لَعِب): به کوردیی یاری و گهمه یه.

(۳) - ﴿وَلَهْوٌ﴾، (لَهْو): یانی: خافلان و سه رگه رمیی.

(۴) - ﴿وَزِينَةٌ﴾، (زِينَة): واته: جوانیی و پازاوه یی.

(۵) - ﴿وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ﴾، خو به سه ر یه کدیدا هه لکیشان و، شانازی به سه ر یه کدیدا
کردن.

(۶) - ﴿وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، پیشبرکی کردن له زۆرکردنی سامان و مندان دا.

واته: ژیا نی دنیا که له ږووه ماددیه که یه وه سه رنجی بده ی، ئاوا دیته به رچاو:

۱- قو ناغی سه ره تای ته مه نی مرو ف، که قو ناغی مندان یه هه ر سه رگه رمی یاری و گهمه یه.

۲- دوا یی ورده ورده که ته مه نی هه لده کشی، هه ندیک شت که مندان ی گچکه ده ی کات،
ده سته ردار ی ده بی و نایکات: خانوو چکه یه ک دروست ده کات و تیکی ده داته وه،
شت ده شکینی و خراب ده کات، نه و قو ناغه هه لده بو یری و ده چیته قو ناغیکی به رزتر و
راقیتر وه، که بریتیه له قو ناغی خافلان، (لَهْو) هه ندیک شتی بو ده بیته جی سه رگه رمیی
و خافلان.

۳- ئنجا دوا ی ئه وه که زیاتر هه لده کشی، دوا ی قو ناغی گه نجیتی و هاوسه رگیری و
مال پیکه وه نان، ئنجا زیاتر سه رنجی ده چیته سه ر پازانه وه و جوانیی (زینة) له ږووی
به رگ و پو شاک، جیگا و ریگا، نه و ئامرا زانه ی پتو یستی پیانه بو ژیا ن.

۴- ئنجا دوا یی له قو ناغیکی دیکه ی هه لکشاوتر، ده گوازیته وه بو شانازی به سه ر
یه کدی دا کردن (تفاخر)، من نه وه م هه یه و تو نه وه ت نیه، نه و وایه و نه و واچوو، له
ږووه ماددیه که وه.

۵- کۆتا قۇناغ بریتیه له پېشپرکێ کردن له گەڵ یه کدیدا، موناغه سه له سه ره ئه وهی کێ سامانی زیاترهو، کێ مندالی زیاترهو، کێ قه له بالغی زیاتری به ده وره وهیهو، کێ دهسته لاتی زیاترهو، کێ چی و چیی زیاتره! (وتکاثر فی الاموال والاولاد).

ئێستاش با سه رنجیکی وردتر له و وشانه بدهین:

کورته تیوه راما نیک له پینچ قۇناغه کانی ژیا نی مروؤ

قۇناغی یه که م: (إبن عاشور) ده لێ: (اللَّعِبُ: اسْمٌ لِقَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُرَادُ بِهِ الْمِزَاحُ وَالْهَزْلُ لِمُضِيَةِ الْوَقْتِ، أَوْ إِزَالَةِ وَحْشَةِ الْوَحْدَةِ، أَوْ السُّكُونِ، أَوْ السُّكُوتِ، أَوْ لِحُلْبِ فَرَحٍ وَمَسَرَّةٍ لِلنَّفْسِ، أَوْ لِلْحَبِيبِ).

واته: (لَعِبَ): ناوه بۆ هه ره قسه یه ک و هه ره کرده وهیه ک که مه به ست پێی گالته بێ، نه ک شتی جیددی، بۆ کات به رێکردن، یاخود بۆ لایردنی دلته نگیی، یان بۆ کۆتایی پێهێنانی نه جوولان، یاخود بێدەنگیی، یان بۆ هێنانی دلخۆشی بۆ خۆ، یاخود بۆ خۆشه و یستیک.

هه ولیداوه پێناسه یه کی گشتگیر بۆ وشه ی (لَعِبَ) بکات.

قۇناغی دو وه م: (اللَّهُوُ: اسْمٌ لِفِعْلٍ أَوْ قَوْلٍ يُقْصَدُ مِنْهُ التِّدَاؤُ النَّفْسِ بِهِ وَصَرْفُهَا عَنْ أَلَمٍ حَاصِلٍ مِنْ تَعَبِ الْجَسَدِ أَوْ الْحُزْنِ، لَهَا عَنْهُ: تَشَاغَلٌ عَنْهُ).

واته: (لَهُوُ): ناوه بۆ هه ره قسه یه ک و هه ره کرده وهیه ک، که مه به ست پێی چێژ وه رگرتنی نه فسه و، لادانی نه فسه له ئازاریک که به هو ی ماندویتی لاشه وه، یاخود به هو ی دلته نگیی دل وه تووشی بووه، ده گو تر ی: (لَهَا عَنْهُ: تَشَاغَلٌ عَنْهُ)، واته: ئاگای لێ نه ماو لیتی خافلا.

قَوْنَاغِي سَيِّهِم: (الزَّيْنَةُ: تَحْسِينُ الذَّاتِ، أَوِ الْمَكَانِ، مِمَّا يَجْعَلُ وَقْعَهُ عِنْدَ نَظَرِهِ مُسَرًّا لَهُ)، (زِينَةُ): بریتیه له خو جوانکردن، یان جوانکردنی شوین {واته: جوانکردنی جهسته، یان جل و بهرگ، یان جیگاو ریگا} به شیوهیه ک که سیک که تهماشای کرد، پیی دلخوش بی {واته: بیه هوی پی خوشبوونی، که شتیکی جوانه و به رهونهقه}.

قَوْنَاغِي چوارهم: (التَّفَاخُرُ: الْكَلَامُ الَّذِي يَفْخَرُ بِهِ، وَالْفَخْرُ: حَدِيثُ الْمَرْءِ عَنْ مَحَامِدِهِ وَالْصِّفَاتِ الْمَحْمُودَةِ مِنْهَا فِيهِ بِالْحَقِّ أَوِ الْبَاطِلِ).

(تَفَاخُرُ): ئەو قسهیه که شانازی پیوه بکری، شانازیش بریتیه له وهی که سیک له باره ی چاکه کانی خو و سیفته باشه کانی خویه وه، ئنجا به ههق یان به ناههق، بدوی و قسه بکات، {واته: ئەو سیفته تانه ی به ههق تیدا ههبن، یاخود تیدا نهبن}.

قَوْنَاغِي پینجهم: (التَّكَاثُرُ: تَفَاعُلٌ مِنَ الْكَثْرَةِ، وَصِغَةُ التَّفَاعُلِ هُنَا لِلْمُبَالَغَةِ فِي الْفِعْلِ، بِحَيْثُ يَنْزِلُ مَنْزِلَةً مَنْ يُغَالِبُ غَيْرَهُ فِي كَثْرَةِ شَيْءٍ)، (تَكَاثُرٌ)، (تَفَاعُلٌ) ه، له سه ر کیشی (تَفَاعُلٌ) له (کَثْرَةُ) وه هاتوه، واته: زوری، ریژگهی (التَّفَاعُلِ) لیردها بو زیده روییه له کاره که دا، به شیوهیه ک که سیک هه ولبدات مال و سامانه که ی، یان منداله کانی زور بکات، وه ک له گهل یه کیک دیکه دا پیشبرکی بکات، با له ئەصلدا پیشبرکهش نه کات، یانی: زور سه رگه رمی سهروهت و سامان وه سه ریه کنان و، مال و مندال و پوله زورکردن له کوپان و کچان، ده بی.

لیردها خوا ﷺ شتیکی باسکردوه که حالێ که به گشتی وایه، له ژیا نی دنیا دا، نه ک تاک تاکی مروقه کان و ابن، هی واهیه خوا ﷺ لوتفی له گهل ده کات هه ر به مندالی، به لی منداله و یاریش ده کات، به لام هه ستیکی به رزی ههیه، وه ک پیاویکی کامل مامه له ده کات و، ته مه نی گه نجیتی وه ک خه لکی دیکه ناباته سه ر، که ته نیا هه ست به بوونی جهسته ی بکات، یان هه ست به

تەنیا لە پشتین بەرەو ژیری بکات، کە داوین و گەدەو گیرفانە، بەلکو وێرای ئەوەی هەست بە جەستەیی دەکات، هەست بە ڕووح و داخوازییەکانی ڕووحیشی دەکات، بەلام حاڵی خەلک بە گشتیی وایە.

ئنجاقوونایە یەکەمی: تەمەنی مرووف، یاری و گەمەیی تیدا زەقترە: (اللَّعِبَ طَوْرُ سِنَّ الطُّفُولَةِ وَالصَّبَا)، یاری زیاتر لە قوونایە منداڵیی دایە، وردە وردە کە بەرەو هەرزەکاری دەچێ، پتر سەرگەرمی یاری و خاڤلانن و گەمە، دەبێ. (لَهُو)، خاڤلان زیاتر پەیوەستە بە قوونایە گەنجیەتیەو دەوای گەنجیەتیش.

(زَيْنَةً)، قوونایە دواترە، خو پارازاندنەو بە بەرگ و پۆشاک و جیگا و پێگا و ئەو ئامرازانەی بەکاریان دێن بۆ ژیا.

﴿وَتَفَاخُرُ بَيْنَكُمْ﴾، خو بەسەر یەکیددا هەلکێشان، لە قوونایە کەم بوون و قوونایەکانی دواتری تەمەن دا پتر دەبێ.

﴿وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، پێشبرکە گردن و زۆر خەریک بوون بە زۆرکردنی سامان و ڕۆلەکان، وەک پێشبرکە بێ لگەڵ خەلکدا، ئەوەش لە قوونایە دواتردا دەبێ.

ئەوەی ئێستا دەلێم، لە تەفسیرەکان دا نەمدیو: تەفسیرەکان بەس دەلێن: یاری هی قوونایە منداڵییە، خاڤلان (لَهُو) یش هی قوونایە گەنجیەتیە، دواپی خو پارازاندنەو جوانیی هی قوونایە دواترە، دواپی شانازی بەسەر یەکیدکردن، پاشان زۆرکردنی سامان و منداڵ هی قوونایە کۆتاییە! بەلام من دەلێم: لە راستیی دا ئەوەی وا لە مرووف دەکات بە شێوەیەک ژیا نەگوزەری و دۆخی وانەبێ کە خوا ﷻ وەک حاڵەتی زەمکردن باسیکردو، بریتیە لە ئیمان، ئەگەرنا هەیه لە قوونایە کۆتایی کەوتنە تەمەنیشەو، هەر خەریکی یاری (لَّعِبَ) ه، وەک ئەوانە یاری و قوما دەکەن، یاخود هەر خەریکی سەرگەرمی و

خافلانە، بۆ وینە: کتیبی وا دەخوینیتەووە تەماشای فلیمی وادەکات و...هتد، کۆپو مەجلیسیان هەمووی بریتیه لە خافلان، یان هەر خەریکی جوانیی و دەست بەخۆدا هێنانە، ئەگەر پیاووە ئەگەر ئافرەتە، کابرا گەشتۆتە قۆناغی کۆتایی تەمەنی: (۷۰-۸۰) سالی، کەچی سمیل وەک قەیتانی پەشە، دەیهوێ و خۆی پێشان بدات کە جارێ هەر گەنجە! دیسان خۆ بەسەر یەکدا هەلکێشان دیسان ئەویش ئەووە نیە بەس لەو قۆناغی دواتردا بێ، لە پێشەووەش دەبێ، دیسان زۆر کردنی سامان و پۆلان، ئەویش مەرج نیە هەر لە قۆناغی دواتردا بێ، لە قۆناغی پێشەووەشدا دەبێ، واتە: مەرج نیە ریزبەندی کاتی (الترتيب الزمني) لەوانەدا هەبێ و، مەرجیش نیە کەسێک قۆناغی مندالی هەلبوێ، ئنجا خەریکی خافلان و، دوایی خەریکی پازانەووە، ئنجا خەریکی شانازی بێ، بەلکو هەیه لە قۆناغەکانی دوایی تەمەنیشیدا، هەروەک مندالان و هەرزەکاران و گەنجان، مامەلە دەکات و، ئەوێ گەنج و مندال و هەرزەکارێک پێوێ سەرگەرمە، ئەویش هەر خەریکی ئەوێه.

عەبدوللای کوری عەبباس (خوا لە خۆی و بابی پازی بێ)، قسەیهکی جوان دەکات، کە بێگومان مەبەستی پێ هەندێک لەوانە بوو، لە پۆزگاری خۆیدا بوون، کە حوکمرانی بەنو ئومەییە بوون، دەلی: (يَجْمَعُ الْمَالُ فِي سَخَطِ اللَّهِ، وَيَتَبَاهَى بِهِ عَلَى أَوْلِيَاءِ اللَّهِ، وَيَصْرِفُهُ فِي مَسَاخِطِ اللَّهِ، فَهُوَ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ)^(۱).

واتە: ئەو کەسە مال و سامان لە توورەیی خوادا کۆدەکاتەو، {واتە: مال و سامانی خەلکە یان دەوڵەتە ئەو دەستی بەسەردا دەگرێ}، خۆی پێ هەلدەکێشێ بەسەر دوستانی خوادا، لە توورەیی خواشدا سەرفی دەکات {ئەوانە زۆر مەجلیسی شەراب و قوماڕو خراپەیان هەبوو، یاخود بۆ کرینی وەلائی خەلک

و بو کرینی چهک و، ترساندن خه لک و بو به کرئ گرتنی هه ندی خه لک به دهوری خو یانه وه و قه له بالغی دروستکردن، له وه دا به کاریانه یناوه { نهو که سه هه لسوکه وته کانی تاریکی له سه ر تاریکیانن.

(٧)- ﴿كَمَثَلِ غَيْثٍ﴾، وهک بارانیك وایه، (الْحَيَاةُ الدُّنْيَا كَمَثَلِ غَيْثٍ)، ژیا نی دنیا وهک بارانیك وایه.

(٨)- ﴿أَعْجَبَ الْكَفَّارَ بِنَائِهِ﴾، پروه که که ی، کشتو کاله که ی جوتیاره کان سه رسام ده کات، دلخوشیان ده کات.

یاخود: (كَمَثَلِ غَيْثٍ: الْكَافُ فِي مَوْضِعِ الْحَالِ، وَكَمَثَلٍ مَعْنَاهُ كَحَالٍ، أَي: حَالِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَحَالِ غَيْثٍ)، {نه م ژیا نی دنیا یه، وهک بارانیك ده باری، دوا یی جوتیاره کان به کشتو کاله که ی سه رسام ده بن { یاخود (ك)، لیره دا له شوینی حال دایه، واته: ژیا نی دنیا وهک حالی بارانیك که داده باری، ﴿أَعْجَبَ الْكَفَّارَ بِنَائِهِ﴾، (كُفَّارَ)، (الْحُرَّاتُ الَّذِينَ يَسْتُرُونَ الْبَذَرَ تَحْتَ التُّرَابِ)، واته: جوتیاران نه وانه ی تو وه که له ژیر گلدا ده شارنه وه، چونکه وشه ی: (كُفِّرَ) له (كُفِّرَ) وهه، هاتوه، (كُفِّرَ)، یا نی: داپوشین، (كُفَّارَ)، کو ی (کافر) ه که له (كُفِّرَ) وهه هاتوه، له بهر نه وه ی جوتیاریش نهو تو وه له بن زه ویدا داده پو شی، واته: جوتیاره کان بهو پروهک و کشتو کاله سه ر سام و دلخوش ده بن.

(٩)- ﴿ثُمَّ يَهِيْجُ فَرَنَهُ مُصْفَرًّا﴾، دوا یی هه لده چی و به زه رده هه لکه راوی ده یینی، (يَهِيْجُ: الْهَيَاجُ وَالتَّوَرُّانُ، هَاجَ التَّوَرُّ، وَهَاجَ الْبُرْكَانُ، وَهَاجَتِ الرِّيحُ)، (هَيَاجُ): به مانای جووله جوول و هه لچوون دی، ده لی: (هَاجَ التَّوَرُّ)، گایه که شیتگیر بوو، (وَهَاجَ الْبُرْكَانُ)، ناگرپژینه که هه لگیرسا، (هَاجَتِ الرِّيحُ)، بایه که به هیز هه لیکرد، که واته: (ثُمَّ يَهِيْجُ)، یا نی: نهو پروهک و کشتو کاله ده گاته توغیا نی خو ی و زور گه شه ده کات و هه راش ده بی، ﴿فَرَنَهُ مُصْفَرًّا﴾، نجا که زور گه شه ده کات و هه راش ده بی، ده یینی زه رد هه لکه راوه، زه رد هه لکه رانه که ش به دوو واتا دی:

أ- یان به مانای پێگه‌یشتوهو کامل بووه، به تایبەت بۆ گەنم و جوو نيسک و نوک و مەرەزەو هەرزن و ...هتد، که گە‌یشتن، زەرد هە‌ڵدە‌گەرین.

ب- یاخود: زەرد هە‌ڵگە‌را، یانی: بە‌رهو و شکی چوو.

(۱۰) - ﴿ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا﴾ {دوای ئەوێ وشک دە‌بن} دە‌بێتە پووش و پە‌لشیکی ورد کراو، (الْحُطَام: ما حُطِمَ، أَي: كُسِرَ وَهَشَّمَ)، (حُطَام): شتی‌که تیکشکابی و، هاردرابی و، وردو خاش کرابی.

(۱۱) - ﴿وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، له مه‌نزلگای کو‌تایی‌شدا: ئازاریکی سه‌خت، یانی: دوو حال هەن و سییه‌میان نیه، یان سزاو ئازاریکی سه‌خت، بۆ هەر که‌سی به ژیا‌نی دنیاو به رابواردنی دنیا هە‌ڵخه‌له‌تابی و باوه‌شی پێدا‌کرد بی.

(۱۲) - ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ﴾، لی‌بوردنیکی تایبەت و دانسته له خواوهو ره‌زامه‌ندییه‌کی تایبەت له خواوه {بۆ که‌سی‌ک به جو‌ریک مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ ژیا‌نی دنیا‌دا کرد بی، که شه‌ریعه‌ت فه‌رموو‌یه‌تی، به جو‌ریک که به قازانجی خو‌ی و خه‌لکش ته‌واو بی و، به قازانجی روو‌حیش و جه‌سته‌شی، به قازانجی دنیاو دوا‌روژی‌شی، چونکه له شه‌ریعه‌ت‌دا ری‌گری نه‌کراوه له‌وه که مرو‌ف له دنیا به‌هره‌مه‌ند بی، به‌لام ری‌گری کراوه له‌وه که ئینسان ژیا‌نی دنیا بکاته ئامانج و، بیکاته به‌رزترین هیواو ئاوا‌تی و، له‌به‌ر ژیا‌نی دنیا نا‌گای له خواو خه‌لک نه‌می‌نی}.

(۱۳) - ﴿وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾، ژیا‌نی دنیا‌ش ته‌نیا به‌هره وه‌رگرتنی فریودانه، (الْغُرُور: الخَدِيعَةُ، أَي: إِظْهَارُ الْأَمْرِ الضَّارِّ فِي صُورَةِ النَّافِعِ الَّذِي يُرْغَبُ فِيهِ)، (غُرُور): به مانای هە‌ڵخه‌له‌تاندن و فی‌له، ئەو‌یش بریتیه له خسته‌ن‌پرووی شتی‌کی زیانبه‌خش له شیوه‌ی شتی‌کی سوود به‌خشد، که ئاره‌زوو ده‌کری، (مَتَاعُ الْغُرُور) یانی: ئەو به‌هره وه‌رگرتن و رابواردنه‌ی سه‌ر ده‌کیشی بۆ هە‌ڵخه‌له‌تان، یاخود ئەو به‌هره وه‌رگرتنه‌ی هە‌ڵخه‌له‌تانی به دوا دادی.

تُجَا خُوا فەرمان به پرواداران ده کات:

(١٤) - ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾، پیشبرکه بکهن به رهو لیبوردنیک له پروهردگارتانهوه. یانی: خیرایی بکهن وهک خیرایی که سیک له گهل که سیک دیکه دا پیشبرکه ده کات، له سووره قی (آل عمران) دا ده فهرموئ: ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾، به لام لیږه ده فهرموئ: ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، که واته: (سَارِعُوا)، واته: خیرایی بکهن، (سَابِقُوا)، واته: پیشبرکه بکهن، ته مهش زیډه پوئی زیاتری تیدایه، واته: نهک هه خیرایی بکهن، به لکو هیڼده خیرایی بکهن، وهک که سیک که پیشبرکه ده کات، به رهو لیبوردنیک تاییهت له پروهردگارتانهوه.

(١٥) - ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، ههروهه ها به رهو به هه شتیک و باخیک که فراوانییه که هیڼده ی ناسمان و زهوییه، (العَرْض: السَّعَة)، (عَرْض)، به مانای فراوانی و بهرینی، دئ (وَالْعَرْض: خِلَاف الطُّول)، ههروهه ها (عَرْض) پیچه وانه ی دریژییه، تُجَا ته گهر پانییه که هیڼده ی ناسمانه کان و زهوی، یان ناسمان و زهوی بئ، ده بی دریژییه که چهند بئ! به لام وا پیډه چئ (عرض) به مانای فراوانی بئ، واته: فراوانییه که ی.

(١٦) - ﴿أَعِدَّتْ لِلزَّبِيعِ عَامُتًا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾، (تهو باخ و به هه شته) ناماده کراوه بو ته وانه ی پروایان هیڼاوه به خواو به پیغه مبه رانی، ته مهش ته وه ده گه یه نئ که ئیستا به هه شت دروستکرا بئ، ههروهه ها دوزه خیش هه دروستکراوه و، تا ته وه پای راستری زانایانه.

(١٧) - ﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾، ته وهش به خششیک خوايه ده یدات به هه که سئ بیهوئ، بویه ناوی لیڼاوه به خششی خوا، چونکه تهو به هه شته هه رچه نده مروؤف به هوئ ئیمان و کرده وه ی باشه وه ده یچیتئ، به لام به دلنایی تهو ئیمان و کرده وه باشه، بارته قای تهو به هه شته نه پراوه و بئ کو تایی و پرنازو نیعمه ته نیه، به لکو بهس هوکاره بو چوونه به هه شت و نرخ و بارته قای نیه، وهک له فهرمایشتی پیغه مبه ردا ﴿وَلَا يَذْكُرُ﴾ هاتوه: ﴿لَنْ يَدْخُلَ أَحَدٌ الْجَنَّةَ بِعَمَلِهِ﴾ (أُخْرِجَهُ: البخاري: ٦٤٦٧، ومسلم: ٧٨)، واته: هیچ

۴- ژيانی دنيای چواندوه به هه وری هاوینانه وه، هاوینان که هه وری دی باران دهباری، خه لک مه گهر حاصه لاتی هه لگرتسته وه، نه گهرنا هه وری هاوینان زبانی هه به و قازانجی نه.

۵- ژيانى دنيای چواندوه به گولۍ به هارانه وه، که به جوانیه که ی مروّځ هه لده خه له ټینۍ، به لام دوايی هر زوو زهرده لده گهړۍ و ده بټه پووش و په لاش.

۶- ژيانى دنيای چواندوه به خه ونى بابای خه وتوو وه، که شټیک له خه ونیدا ده بینۍ و پټی دلخوښ ده بۍ، به لام کاتیک خه به ری ده بټه وه و بیدار ده بټه وه، هیچ نابینۍ که مایه ی دلخوښی بۍ، بویه خه فته ټی پټی ده خوات.

۷- ژيانى دنيای چواندوه به هه نگوینیکه وه، ژه هری ټیکرابۍ، که پیشۍ کابرا هه لده خه له ټینۍ و لټی ده خوات، به لام دوايی ده یکوژۍ.

دووهم: له باره ی ژيانى دنيا وه، (ابن عجيبة)، خاوه ټی ته فسیری (البحر المديد في تفسير كتاب الله المجيد)^(۱)، قسه یه کی جوان دټینۍ، ده لۍ:

(وَهَذَا الْمَثَلُ هُوَ لِمَنْ اشْتَغَلَ بِالْدُنْيَا وَالْجَرَى عَلَيْهَا، وَأَمَّا مَا كَانَ مِنْهَا فِي طَاعَةِ اللَّهِ فِي الضَّرُورَاتِ الَّتِي تُقِيمُ حَيَاةَ الْأَوْلَادِ وَتُعِينُ عَلَى الطَّاعَاتِ، فَلَا يَدْخُلُ فِي هَذَا الْمَثَلِ).

واته: ئەم وټنه هټانه وه یه که خوا ﷺ ده فهرموۍ: وټنه ی ژيانى دنيا ناوایه، وه ک بارانیک دټه خوارو کشتوکالیکۍ پټی ده پروۍ و بابای جوتیار پټی دلخوښ ده بۍ و، دوايش پیده گات و زهرده هه لده گهړۍ و، ده بټه پووش و په لاش، ئەوه بو که سیکه سه رقالي ژيانى دنيا بۍ و، به دواي بکه وۍ {واته: دنيا له باوهش بگرۍ} به لام ئەگه ر ئەو ژيانه دنيا یه ی بو ئەوه بۍ، فهرمانبه ری خوا بکات و بو پیداو یستیه کان بۍ، بو به رټوه بردنی مال و مندا ل و، بو ئەوه بۍ هاوکاریی بکات بو فهرمانبه ری خوا، ئەوه ناچټه نیو ئەو وټنه هټانه وه یه (که خوا ی میهره بان و کارزان، وه ک حاله ټی زه مکردن هټناو یه ته وه).

به کورتۍ: ژيانى دنيا یه که مروّځ بیکات به نامراز بو به ده سته ټنای رهامه ندی خوا، بو ئەوه ی ژيانیکۍ سه ره برزانه ی مسولمانانه ی بۍ ئیحتیا جانه

بە خەڵکی پێ بگوزەری، بێگومان ئەو ژيانە دنیایە ئەو نەه که خوا لێردا
 سەرکۆنە ^{سەرکۆنە} دەکات، وەک لە شوێنی دیکەدا هاتو، بۆ وێنە: لە سوورەتی
 (القصص) دا که قەومی قاروون بە قاروون دەلێن: ﴿وَأَبْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ
 الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾، واتە: لەوەدا که خوا پێداوی،
 مەزلگای دواڕۆژ داوا بکە، بەلام بەشی خۆشت لە دنیا دا لە بیر نەچێ.

کەواتە: هەموو ئەو سەرکۆنەیهی دەکری لە ڕووە ماددیە کهی ژیانی دنیاو،
 بۆ که سانیکه که پێی هەڵدەخەڵتێن، بۆ که سانیکه که گوریسی لە بن پادەخەن
 و، لە باوہشی دەگرن و دەیکەنە ئامانجی گەورەیان، بەلام ئەگەر ژیانی دنیا،
 وەک شوێنی تێدا تاقیکردنەو، وەک ئامرازیک دابزێ، بەدنیایی ئەوجۆرە،
 حالەتی زەم و سەرزنەشتی بەسەردا نایەت.

پاڤەپاڤی مەکتەبی مەسئۇلە عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBap.r

Google Play

App Store

بە زۆرە کۆمەڵە مەسئۇلە عەلی بابیر

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتەبی

پاڤەپاڤی مەکتەبی مەسئۇلە عەلی بابیر

مەسەلەى دووهم:

پروونکردنەوہى ئەو پاستییە کە ھەر بەلایەک بەسەر مروۆف بى لە خودى خوى دا، یان لە دەورووبەرى دا، پىشتەر لە لای خوا توۆمار کراو بوو، دەرکى ئەو پاستییەش مایەى زۆر خەفەتبارو پەرىشان نەبوونی مروۆف، لەسەر لە دەستچوونی سوودو بەرژەوہندیى و، زۆر دلخۆش نەبوونیەتى بە ھات و قازانج و دەستکەوت، خواش ﷺ خو لىبايىبووانى شانازییکەرو چرووکى خوش ناوین و، ھەر کەسیش پىشت ھەلبکات و پىشت بکاتە خوا، خوا بىنیازی ستایشکراوہ:

خو دەفەر موى: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَاهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (۲۲) ﴿لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ (۲۳) ﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ (۲۴) ﴿

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە نوو برکەدا:

دواى ئەوہى لە ئایەتى پىشوودا، خوا ﷺ باسى ژيانى دنیای کرد، پاشان ھانى بروادارانى دا، کە پىشبرکە بکەن بەرەو لىبوردنیک لە خواوہو بەرەو بەھەشت لە خواوہو، دواى ئەوہى ھاندەر و پالنەرى بوۆ دیندارى و بوۆ فیداکارى لە پىناوى خواداو، بوۆ بەخشىنى سەر و گیانیان لە پىناوى ئایىنى خوادا، بوۆ خستە روو، ئنجا ئەو پەرچ و کوۆسپەى دىتە پىیان، کە بریتىە لە ترسان لەوہى بەلایان بەسەر بى و، چ نازەھەتییەکیان بىتە پى، وەک کوۆزان و برینداربوون و کەمئەندام بوون و مآل و سامان لە دەستچوون، یان بەلایەکیان بەسەر بى لە زەویداو لە دەورووبەریاندا، یاخود: چاکەو بەرژەوہندیەکیان لە دەست بچى، چونکە بەلا دوو جوۆرە:

یه که م: به لاو گرفتارییه کی ناخوشت به سهر بی.

دووه م: شتیکی به سوودو چاکت له ده ست بچی.

ننجا خوا ﷺ باسی نه وه ده کات و ده فهرموئ:

(۱) - ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ هیهج به لایه ک تووش نابئ، نه له زه ویدا نه له خودی خوئاندا.

(۲) - ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ مه گهر له نووسراویک دایه، (مَفْعُولُ أَصَابَ مَحْذُوفٌ)، یانی: (مَا أَصَابَ أَحَدًا)، هیهج که سئ هیهج به لایه کی تووش نابئ، یاخود (مَا أَصَابَكُمْ)، هیهج به لایه کتان تووش نابئ، خوا ﷺ له قورئاندا هه میسه نهو شتانه ی به سیاق و سه لیه ده زانرین، کتییی خوئ پی قه له بالغ نه کردوون، چونکه وشه ی (مَا)، لابه ره (نَافِيَةً) یه، ﴿مِنْ مُصِيبَةٍ﴾ (مِنْ) (زائده لِلدَّلَالَةِ عَلَى نَفْيِ الْجِنْسِ، قَصْداً لِلْعُمُومِ)، (مِنْ) زیادکراوه بو گه یاندنی لبردنی تیکرا به مه به سستی گشتیی، یانی: جینسی به لاو نار هه تیتان به سهر نایه ت له زه ویداو له خودی خوئاندا، ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ مه گهر له نووسراویکدا هه یه، وه ک زورجار گوئوومانه: (کتاب) ده گونجی مه به ست پئی دروستکراویکی خوا بی، که هه موو زانیارییه کانی خوئ تیدا تو مار کردوون، که به: (لَوْحٌ مَحْفُوظٌ) (إِمَامٌ مُبِينٌ)، (وَكِتَابٌ مُبِينٌ)، (کتاب حفیظ)، ته عبیری لیکراوه، یان مه به ست پئی زانیاریی خوایه ﷺ، به لام خوا بو یه بو ئیمه ی ده خاته چوارچیوه ی ته عبیری: نووسراو (کتاب)، یان: ته خت (لوح)، یان: پیشه وا (إمام) چونکه ئیمه وا حالیی ده بین و، ده زانین که نه گهر شتیکی بنووسری له له وخیکداو، له نووسراویکدا، نهو زانیارییه پاریزراو ده بی، مه به ست پئی نه وه یه که زانیاریی خوا ﷺ گوئانی به سهر دا نایه ت و، له کاتی خوئ دواناکه وئ و، له بیر ناچیتته وه و فهراموئش نابئ.

(۳) - ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ نَبْرَأَهَا﴾ {نهو به لایه ی که به سهرتان دی له زه ویدا یان له خودی خوئاندا، تو مار کراوه و، له لای خوا زانراوه} بهر له وه ی بیهینینه دی، (نَبْرَأَهَا: الْبَرَأُ: الْخَلْقُ، وَمِنْ أَسْمَاءِ اللَّهِ تَعَالَى: الْخَالِقِ الْبَارِي الْمَصُورِ)، (بَرَأَ): به مانای (خَلَقَ)، هینانه دی و

(باريء) له ناوه کانی خوايه: ﴿الْحَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ﴾ الحشر، (خَالِق) به ديهينه ره، (بَارِئ) په يداکهره، (مَصَوِّر) ويته کيشه.

(۴)- ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ به د لنيایي تهوه بو خوا ئاسانه.

ئهمهش بهر په چرچاندوهی تهوانهیه که له باره ی زانیاریی خوا ی په روه ردگاره وه، پیا یان وابوو: ناگونجی خوا شتی بچووک بزانی، فه یله سووفه کانی یۆنان، به تایبهت ته فلآتوون و ته ره ستۆ رایان وابوو، که خوا له وه بهر زتره شتی بچووک بزانی! موخته زیلهش وا پیده چی ههر له ژیر کاریگه ریی فه یله سووفه کانی یۆنان داو، به هو ی تهوه وه که زۆر جار زیده په وییان کردوه له پشت پی به ستنی عه قل دا، له سه ر حیسابی دهق، له سه ر حیسابی وه حی، تهوه ش ههر به کارتیکراویان، بو فه یله سووفه کانی یۆنان، ئنجا فه یله سووفه کانی یۆنان که وه حییه کی خوا ییان له بهر ده ست دانه بووه، په نگه تا کو راده ییه ک بیانوو یان بو بی، به لام بو موخته زیله که ته هلی ئیسلام بوون، قورئانیان له بهر ده ست دابوو، سوننه تیان له بهر ده ست دابوو، هیچ بیانوو و پاساویان نه بووه، موخته زیلهش رایه کی وایان هه یه، که خوا کرده وه کانی مرو فقه کان نازانی، گو توویانه: ته گه ر بلین: خوا کرده وه کانی مرو فقه کان ده زانی، که واته: بهر له وه ی مرو فقه کان کرده وه کان بکه ن، ته گه ر چاک و، ته گه ر خراب، خوا زانیونی، ئنجا وایان زانیوه به وه حاله قی جه بر روو ده دات، چونکه خوا شتی بچووک بزانی، ههر ده بی بیته دی! به لام له راستیدا وه ک له با سی قه زاو قه ده ردا با سمان کردوه، موخته زیله و جه بریه له یه ک شت بی ئاگابوون، که بریتیه له وه ی خوا که زانیویه قی مرو فقه چی ده کات؟ ته گه ر چاکه و ته گه ر خراپه، زانیویه قی که به ویستی ئازادانه ی خو ی ده ی کات، مرو فقی پروادار به ویستی ئازادانه ی خو ی ئیمان دینی و، به ویستی ئازادانه ی تاعهت و چاکه ته نجام ده دات، که سی بی پرواش به ویستی ئازادانه ی خو ی کو فر ده کات، یان نیفاق هه لده بری، یان روو له ئیلحاد ده کات، روو له تاوان و لادان و خراپه ده کات، که واته: که ده فه رموی: ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾، تهوه

بۆ خوا ئاسانە، واتە: پیتان وا نەبى بۆ خوا شتىكى قورس و بە زەحمەتە،
 ھەموو شتىك بزائى، وردو درشت لە بارەى دروستکراوەکانیەو بەزائى، بەلکو
 ھەر ئەو شتىكى چاوەروانکراوە، کەسىک ئامپىرىک دروست دەکات، ھەموو
 شتىک لە بارەى ئامپىرەکەى خۆیەو دەزائى، دەزائى تاكو چەند دەوام دەکات
 و، چۆن کارى پى دەکرى و، ئەو کەتەلۆکەى لەگەلى دایە، ھەموو زانیاریەکانى
 تیدان، ئەدى خوا ﷺ کە ئیمەى خولقاندو، چۆن نازائى: چى دەکەین و چۆن
 دەکەین و سەرەنجامان چى دەبى؟ بەلام خوا دەزائى: ئیمە چى دەکەین و
 چۆن دەکەین؟ بە ویستی نازادانەى خوومان، بۆیە شایستەى پاداشت دەبین،
 ئەگەر چاکە بکەین و، شایستەى سزا دەبین، ئەگەر خراپە بکەین.

کە دەفەرموى: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾
 (هَذَا مِنْ قَاصِرِ الْمَوْصُوفِ عَلَى الصِّفَةِ، وَهُوَ قَاصِرٌ إِضَافِيٌّ، أَيُّ إِلَّا فِي حَالِ كَوْنِهَا فِي
 كِتَابٍ، رَدًّا عَلَى اعْتِقَادِ الْمُشْرِكِينَ وَالْمُنَافِقِينَ: ((لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا))،
 ئەمە لە كورت ھەلینانى مەوصوفە لەسەر سیفەتەكەى و پى دەگوترى: كورت
 ھەلینانى ئىضافى واتە: ئیو تووشى ھىچ بەلایەك نابن، مەگەر لە ھالێكدا كە
 تۆمار كراوە، ئەمەش بەرپەرچدانەو ھاوبەش بۆ خوا دانەر و دەغەلەكانە، كە
 پىیان وابوو خوا شتەكان نازائى، كە لە سوورەتى (آل عمران) دا، خوا دەفەرموى:
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ
 كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا﴾ (۱۵۶)، واتە: ئەى برودارینە! ئیو
 ھەك بپروایەكان مەبن، كە بە براپەكەى خویان، كاتىك كە بەرپى دا رۆشتن
 بۆ بازرگانی، یاخود بۆ جەنگ چوون، گوتمان: ئەگەر لەلای ئیمە بوونایە،
 نە دەمردن و نە دەكوژان {ئیو ھەك ئەوان بىرمەكەنەو} دواى خوا ﷺ
 ھىكمەتى ئەو ھەمان بۆ روون دەکاتەو، بۆچى ئەو زانیاریەمان پێدەدا، كە پىش
 ئەو ھەر بەلایەكتان بەسەر بى و، پىش ئەو ھەى بەلایەكە پەیدابى و خوا
 دروستى بكات و بپهینتە دى، تۆماركراوە و زانراوە؟

۵- ﴿لَکِنَّا تَأْسَوْنَ عَلَىٰ مَا فَاتَکُمْ﴾، بۆ ئەوەی زۆر خەفەتبار نەبن بۆ شتیک کە لە دەستتان دەچێ.

۶- ﴿وَلَا تَقْرَحُوا بِمَا آتَاکُمْ﴾، زۆریش دڵخۆش نەبن بە شتیک کە (خوا) پێتان دەدات، (آتاکم)، خۆیندراویشەتەو: (آتاکم)، واتە: بۆتان دی، (آتاکم)، واتە: (أَعْطَاکُمْ)، واتە: پێی داو.

پێشتریش ئاماژەم پێدا: مەگەر چۆن دەنا تەفسیرەکان هەموویان وشە (تَأْسَوْنَ)، هەر بە (تَحْزَنُوا) و، وشە (تَقْرَحُوا) ش هەر بە (تَسْرُوا)، یان (تُسْرُوا)، لێک دەدەنەو، بەلام ئەمە ئیشکالمان بۆ دروست دەکات و، خواش ﷺ وشە (حُزْن) ی بە کارهێناو لە شوێنی دیکە، هەر وەک وشە (سُرور) یشی بە کارهێناو لە شوێنی دیکە، بەلام کە لێرە وشە (أَسَى) و (فَرَح)، بە کاردێن، ئەمە بـی حکیمەت نیە، حکیمەتە کەش ئەوەیە کە: (الْأَسَى: أَشَدُّ الْحُزْن)، واتە: سەختترین خەفەت و نارهەتی ئەوپەری دلتەنگی و، (الْفَرَح: أَشَدُّ السُّرُور)، ئەو پەری دڵخۆشی، چونکە خوا ﷺ دەفەرموی: حکیمەتی ئەو کە پێم راگەیاندن: هەر بەلایەکتان لە زەویدا، واتە: لە دەورووبەرتاندا یان لە خۆتاندا بەسەر بـی، پێش ئەوەی دروستی بکەین لە نووسراویکدا هەبوو، حکیمەتە کە ئەوەیە کە لەسەر ئەوەی لە دەستتان دەچێ (أَسَى) تان نەبێ و، بە هۆی ئەوەوە کە بۆتان دی (فَرَح) تان نەبێ، ئنجا ئەگەر (أَسَى) بە مانای خەفەت خواردن و دلتەنگی بـی، واتە: کەسێک کە دلتەنگ دەبێ بەوەی خێریکی لە دەست دەچێ، قازانج و بەرژەوێکی لە دەست دەچێ، ئەو پێچەوانەی فەرمانی خوا: کە ئەوەش لە راستیدا ئەرکدارکردنە بە شتیک کە لە توانادا نیە، چونکە هەموو کەس تەنانهت پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئەگەر خێرو خۆشی و بەرژەوێکیان لە دەست چوو بـی، پـی دلتەنگ بوون، هەر وەها لەولاش را: ئەگەر بەرژەوێکیان بۆ دەستبەر بوو بـی و هاتیان بووبی و، خۆشیان بووبی، پـی دڵخۆش بوون، هاوێلان خوا لێیان رازی بـی دەلێن: پێغەمبەری

خوامان ﷺ ده بينی که له شتيک تووړه ده بوو، خه فته قی ده خوار دو دهم و چاوی موباره کی تاریک داده هات، که دلخو شیش ده بوو، دهم و چاوی وه ک پارچه مانگیک ده دره وشایه وه، پیغه مبه رانیس (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به نه هات دلته نگ بوون و، به هاتیش دلخو ش بوون.

که واته: خوا ده فهرموئ: ئه ی پروا دارینه! ئه وه م بویه بو روونکر دوونه وه تا کو به نه هات و زیان و ناخو شیی، زور خه فته تبار نه بن و ئه و په ری خه فته تباریی داتان نه گری، هه روه ها به ده سته بهر کرانی بهر ژه وه ندیی و خیر و چاکه یه کیش، ئه و په ری شادمانی و دلخو شیتان بو دروست نه بی، نه ک هیچ دلخو ش مه بن، دلخو ش به چاکه ی دنیا، به لام با ئه و په ری دلخو شیت به هو ی هاته وه نه بی، و ئه و په ری دلته نگیشته به هو ی نه هاته وه نه بی، له و باره وه ش دوو به لگان دینمه وه، چونکه قوربان هه ندیکی هه ندیکی ته فسر ده کات و بو تیگه یشتن له هه ر وشه یه ک، ده بی ته ماشای ئه و وشه یه بکه ین له سیاقه کانی دیکه دا، ئه وه زور یارمه تییده رمان ده بی، بزانین ئه و وشه یه ی له و سیاقه دا هاته وه، ده مانه و ی مانایه که ی بزانین، مانایه که ی چییه؟:

یه که م: له باره ی (فَرَح) وه، له سووړه قی (یونس) دا خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ۝٥٨﴾ واته: ئه ی خه لکینه! له په روه ردگار تانه وه ناموزگار بیتان بو هاته، ﴿وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ﴾ هه روه ها چاره سر بو ئه وه ی له سینه کاند ا هه یه، ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ دیسان رینمایي و به زه یی بو پروا داران، دوا یی ده فهرموئ: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ﴾ {به پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ:} پیمان بلن: با به به خششی خواو به زه ییه که ی ﴿فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا﴾، با به س به وه زور دلخو ش بن، به شتی دیکه دلخو ش ده بن، به لام با ئه و په ری دلخو شیان ته نیا به به خششی خواو به به زه یی خوابی، که واته: (سُرور)، واته: دلخو شیی، ده گونجی به شتی دیکه ش بن، به لام ئه و په ری دلخو شیی، که وشه ی (فَرَح)، ته عبیری لی ده کات،

دہبی تہ نیا بہ بہ خششی خواو بہ بہ زہی خوا بی، بہ لام دلخوشی ہاکہ زایی و سادہ، بہ ہر شتیک بی، پئی لی نہ گراوہ، بہ لام ٹہوپہری دلخوشی، دہبی تہ نیا بہ شتہ مہ عنہ و بیہ کان بی، بہو شتانی پھوہندیان بہ خواوہ ہہیہ ﷺ.

دوہم: بہ نسبت (آسی) وہ، کہ لیرہ دا خوا دہ فہرموی: ﴿لَکِیْلًا تَأْسَوْا عَلٰی مَا فَاتَکُمْ﴾، شتیک ناکرایہ: مروّف و ہختی خیرو بہرژہ و ہندیہ کی لہ دہست دہچی، بو وینہ: مندالیک دہمری، خزمیک و دوست و خوشہ ویستیک دہمری، یان لہ بازرگانیہ کہیدا زیانیک دہکات، خانوہ کہی لی دہرووخی، ناژہ کہی لی دہمری، بہرژہ و ہندیہ کی لی تیکدہچی، بہ دلنایی پئی دلتنہنگ دہبی، کہواتہ: چون خوا دہ فہرموی: بہوہ دلتنہنگ مہ بن، ہیچ دلتنہنگ مہ بن! نا، یانی: با ٹہوپہری دلتنہنگیتان بو دروست نہبی، ٹہگر نا مانای وایہ خوا شتیک لہ بہندہ کانی داواکردی، لہ توانایاندا نیہ!

نجا ثایا بوچی خوا ﷺ لیرہ ٹہوہ رادہ گہیہ نی؟ دہلین: چونکہ ثایہ تہ کانی پیشی فہرمانیان کرد بہ فیداکاری لہ پیناو خواداو، مال و سامان بہ خشین لہ پیناوی خوادا، نجا و ہختی مروّف پئی فیداکاری بگریتہ بہر، تووشی نارہ حہتی و بہ لاو گرفتاریش دہبی، تووشی زیان لی کہوتنی مادیدی و بہ لا بہ سہرہاتن دہبی، بوہ دہ فہرموی: ٹہگر نہہاتتان بوو، زور دلتنہنگ و خہفہ تبار مہ بن و، ٹہگر ہاتیشان بوو، زور دلخوش و شادمان مہ بن.

ثایہ تہ کانی پیشیش باسی ژیان دنیایان کرد، چونہ! نجا ژیان دنیا و ہک خوا پیناسہی کردوہ، لہ پوہ مادییہ کہوہ، ٹاوا تہ ماشای بکہی ٹہو کاتہ نہ بہ ہاتی دنیا، زور دلخوش دہبی، نہ بہ نہہاتہ کہشی، زور خہفہ تبارو دلتنہنگ دہبی، و ہک کوردہ واری خومان دہلین:

(فلانکس ہیئدہ خہفہ تبارہ، دہلی لہ ژیر درہختیکہ یہک گہ لای پیوہ نیہ)، یان ٹہگر کہس بہ شتیک کہم خہفہ تبار بی، دہگوتری: (فلانکس دلی و ہک شاہ میروویہ، بہ دلپہ ناویک ویران دہبی)، یان دہگوتری: (فلانکس بہلہمی

نقوم بووه، خواش ﷺ مسولمانان پهروه ده کات و ده فهرموئ: نه به هات زۆر دلخۆش بن و، نه به نه هات زۆر دلتهنگ بن.

(۷) - ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾، خواش هەر بوغراو خو به زلگرو له خوږازیه کی شانازیکه ری خوشناوی.

(مُخْتَال: اِفْتِخَالٌ مِنَ الْخِيَالِ)، (خِيَالٌ)، ئهوهیه ئینسان له خه یالی خویدا خوئی پئی زۆر بئ، خوئی پئی گه و رهو گرنگ بئ، (اِخْتِيَالٌ)، (اِفْتِخَالٌ)، له (خِيَالٌ) هوه، (مُخْتَالٌ) یش ئه وه که سهیه که وایه، (فَخُورٌ) یش (صِيغَةُ الْمُبَالَغَةِ) یه، له (فَاخِرٌ) هوه، (فَاخِرٌ) واته: شانازی به خووه کهر، (فَخُورٌ)، واته: زۆر شانازی به خووه کهر، ئه وه که سهی شانازی زۆر به سه ر خه لکدا ده کات، خوا هه ر که سی وایی خوشیناوی، هه لبه ته ئه وه خو په سندی و له خوږازی بوونه ی ئیو دلیشه، که دوا یی له شیوه ی شانازی به سه ر خه لکدا کردندا به رجه سته ده بئ به کرده وه، هه می شه کرده وه و په فتاره خراپه کان، یان چاکه کان، ریشه و بنکه که یان په یوه ندیی هه یه به سیفه ته ده روونییه کانه وه، که سیک له ده روونی خویدا زۆر له خوږازی و خو په سهند نه بئ، شانازی به سه ر خه لکدا ناکات.

(۸) - ﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ﴾، ئه وانه ی چرووکی و پژی دی ده که ن و، فه رمانیش به خه لک ده که ن به چرووکی و به پژی دی.

ئنجا فه رمان پیکردنه که، چ به قسه پیا ن بلین: بوچی مالی خو ت ئاوا ده به خشی؟! چ به کرده وه بینه سه ر مه شقیان. که سیک که چرووک و پژد بوو، جاری وایه ئه وه ی ته ماشاشی ده کات له ویه وه فیتری چرووکی و پژی دی ده بئ.

(۹) - ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾، هه ر که سی پشت هه لبا، به دنیایی به س خوی خوئی بئ نیازی ستایشکراوه.

شایانی باسه: (نافع و ابن عامر) ئه م ئایه ته موباره که یان خویندۆ ته وه، بئ ئه وه ی راناوی جیا کردنه وه (ضَمِيرُ الْفَصْلِ) که (هُوَ) یه، به کاری بینن، واته:

گو توو یانه: (وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ الْغَنِيُّ الْغَمِيدُ)، هەر که سێک پشت هه لبات، به دنیایی خوا بئیزی ستایشکراوه، به لام ئه وانی دیکه هه موویان (هُوَ) که یان له گه لدا خویندۆتهوه، مانا که شی ههروهک یه که، به لام (هُوَ) مانایه که ی زیاتر به هیز ده کات.

(الْغَنِيُّ: الْمَوْصُوفُ بِالْغِنَى: عَدَمُ الْإِحْتِيَاجِ)، واته: وه سفکراو به بی نیازی و دهوله مه ندیی واته: ئاتاجی که س نیه.

وشه ی (حَمِيدُ)، دوو واتای هه ن:

یه که م: (كَثِيرُ الْحَمْدِ لِلْمُتَّقِينَ)، خوا زۆر ستایشی ئه وانه ده کات که ده به خشن، (حَمِيدُ) به م مانایه و له م حاله دا له سه ر کیشی (فَعِيلُ) هه، به مانای بکه ر (فَاعِلُ) هه، واته: (حَامِدُ)، ستایشکار، خوا ستایشکاره بو ئه وانه ی مأل ده به خشن.

دوو هه م: (حَمِيدُ)، (فَعِيلُ) ی به مانای (مَفْعُولُ) هه، واته: ستایشکراو (مُحْمَدُ).

یه کیک له زانیان له ته فسیری ئه م ئایه ته موباره کانه دا ده لئ: که خوا ده فه رموی: ﴿لِكَيْلَا تَأْسَوْا﴾، ئه و (ل) هه، (لَمْ التَّغْلِيلُ) هه، یانی: ئه وه مان بۆیه بو روونکردنه وه، تا کو زۆر خه فه تبار نه بن، به شتیک که له ده ستان ده چی و، زۆریش دلخۆش نه بن به شتیک که دێته ده ستان، یا خود پێتان ده دات: (وَالْمَعْنَى: أَخْبَرْتُكُمْ بِذَلِكَ لِتَكُونُوا حُكَمَاءَ بُصْرَاءَ، فَتَعَلَّمُوا أَنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ سَبَابًا وَعِلًّا، وَأَنَّ لِلْعَالَمِ نِظَامًا مُرْتَبَطًا بَعْضُهُ بِبَعْضٍ، وَأَنَّ الْأَثَرَ حَاصِلَةٌ عَقِبَ مُؤَثِّرَاتِهَا لَا مَحَالَةَ).

واته: بۆیه ئه وه مان پێ راگه یاندن، تا کو کارزان و بینهر بن و، بزانه که هه موو ئه وانه، {به لاتان که به سه ر دێ، خو شیی و ناخو شیی که دینه پێتان} هه مووی هو کار ی هه یه، ئه م دنیا یه سیستمیکی پیکه وه په یوه ستی هه یه وه، شوینه واره کان له دوا ی کارتیکه ره کان هه ر په یداده بن و هیه چار نیه {که سێ ژه هر بخوات، دوا ی ژه هر که، شوینه واری له جهسته یدا په یداده بی، ههروهک که سێ خوار دنیکی به سوود بخوات، شوینه واری له جهسته یدا په یداده بی}.

[illegible]

❖ ده‌رسی چواره‌م ❖

پێناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە پێنج (۵) ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الحديد) دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۲۵ - ۲۹) و، سێ بابەتی سەرەکیان گرتوونە خۆیان:

یەكەم: ڕاگەیانانی ئەوە کە تێکرای پێغەمبەرانى خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە بەلگە ڕۆشنەکان و بە کتیب و تەرازووەوە نێردراون، بۆ چەسپاندنی دادگەریی لە نێو خەلک داو، خواى کارزانیى ئاسنى دابەزاندووە، کە وێرای هێزی زۆر، سوودی زۆریشی تێدا هەن بۆ خەلک، تاكو خوا لەسەر ئەرزى واقعی پشٹیوانانى خۆی و، پێغەمبەرەکانى خۆی، بۆ دەربەگەون.

دووهم: خوا هەر کام لە نوح و ئیبراھیم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ی ناردوون و، کتیب و پێغەمبەرایەتیى خستۆتە وەچەى ئەوانەووە، لە دواى وان، کتیبەکانى خواو پێغەمبەرایەتیى لە وەچەى ئەواندا کورتەلآتووە، ئنجا هەم ڕێی راستگرتوو، هەم لا دەریشیان تێدا بوون، واتە: وەچەى ئەم دوو پێغەمبەرە پایە بەرزە: نوح و ئیبراھیم.

لە دواى وانیى پێغەمبەرانى دیکەى ناردوون و کۆتایی هەمووشیان عیساى کوڤى مەریەم بوو، کە ئینجیلی دراوەتێ و، شوێنکەوتووانى عیسا **عَلَيْهِ السَّلَام** بەزەیی و پەرۆشیان بەسەردا زالبوو، سەرەنجامیش پەرەبانییەتیکیان داھێناو بە هیواى پەرەزەندى خوا، بەلام کەمیان پەرەچاویان کردو، خواش لەسەرى پێویست نەکردبوون و، زۆرێکیشیان لاینداووە لە بازەى ئیمان و ئیسلامیش چوونە دەرتی.

سێهەم: فرمانکردنی خوا **عَلَيْهِ السَّلَام** بە ڕوواداران کە پارێز لە خوا بکەن و، ڕوا بە پێغەمبەرەکەى موحمەد **ﷺ** بێنن، تاكو دوو بەش لە بەزەیی خۆیان پێدات و، ڕۆشنایان پێدات و پێی ڕۆن، تاكو خاوەن کتیبەکان پێیان وانەبێ، کە مسوڵمانان ناتوانن بەخششی خوا بۆ خۆیان دەستەبەر بکەن.

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَبْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٣٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى آثَرِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٣٧﴾ يَتْلُوهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كَفْلًا مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٨﴾ لِنُتْلَا بِعَلَمِ أَهْلِ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣٩﴾﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تهکان

{به دنیایی پیغمبه راغماغان به به لگه (پۆشنه) کانه وه ناردوون و، کتیب و تهرازووشمان له گه ل دابه زاندوون، تاکو خه لک به دادگه ریی هه لسن (به پروه بچن) و، ئاسنیشمان دابه زاندوه هیزکی توندو سوود گه لیکى تیدایه بۆ خه لکی، ههروه ها بۆ ئه وه ی خوا بزانی (و له واقع دا بیخاته پرو)، کى خو ی و پیغه مبه رانی به نادیاریی سهر ده خات، بیگومان خوا به هیزی زاله ﴿٣٥﴾ به دنیایی نووح و ئیپراهیمیشمان (بۆ لای خه لکی) ناردن و پیغه مبه رایه تی و کتیبیشمان (له دوای وان) تاییه تکرد به وه چه که یانه وه، ئنجا هه یانبوو (له وه چه ی ئه وان) پئی راستگرتوو بوو و زۆر یکیش له وان لاری بوون ﴿٣٦﴾ دوایی پیغه مبه راغماغان به شوینه واره کانیا ندا ناردن و، عیسای کور ی مه ریه میشان وه دواخستن (و له کو تاییان دا ناردمان)، ئینجیلیمان پیداو، په رو ش و به زه میشان

خسته دلی ئهوانهوه، که شوینی کهوتن و رههبا نییه تیکیشیان داهینا، که لهسه ریا ئمان پئویست نه کردبوو، مه به ستیان وه دهسته پئانی ره زامه ندیی خوا بوو، که چی وه ک شایسته بوو نه یان پاراست، سه ره نجام ئهوانه یان که پروایان هینا بوو، پاداشته که یانمان دانه وهو زۆریشیان لاری بوون ﴿۲۷﴾ ئه ی ئهوانه ی پرواتان هیناوه! پاریز له خوا بکه ن و برۆا به پیغه مبه ره که ی بینن، خوا دوو به ش له (پاداشت و) به زه یی خویتان ده داتئ و، پرووناکییه کتان بو ده ره خسی ئی پی برۆن و، لیتان ده بووری و، خواش لی بورده و به به زه ییه ﴿۲۸﴾ (بو یه ئه و به خششه مان پیدان) تاکو خاوه ن کتیه کان نه زانن که توانایان به سه ره هیچ شتیک له به خششی خوادا هه یه و، به خشش هه مووی به دهستی خواجه، به هه ره که سیکی ده دا که بیه وئ، خوا خاوه ن به خششی مه زنه ﴿۲۹﴾

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(بِالْبَيِّنَاتِ): (جَمْعُ بَيِّنَةٍ: وهي الدلالة الواضحة، عَقْلِيَّةٌ كَانَتْ أَوْ مَحْسُوسَةً)، (بَيِّنَات)، كو ی (بَيِّنَةٌ) هیه، (بَيِّنَةٌ) ش به مانای گه یان دنیکی پروونه، چ گه یان دنی عه قلی بی {به لگه هینانه وه ی عه قلی بی} یا خود به ره سه ست بی، واته: گه یان دن و پشان دان به پروونی.

(الْكِتَابِ): (سُمِّيَ كَلَامَ اللَّهِ، (كِتَاباً) وَإِنْ لَمْ يُكْتَبْ كِتَاباً)، فه رمایشتی خوا، ئه گه ره نه شنوو سرا بیته وه، هه ره به (كِتَاب) ناو براوه، واته: که خوا ده فره موئ: ﴿وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾، کتیب و ته رازوومان، له گه لدا نار دوونه خوار، قور ئانیش به ئیعتیباری که دوایی ده نوو سر یته وه به (كِتَاب) ناو براوه، یان هه ره ئه و ناوه ی لی زاوه، با نه شنوو سرا بیته وه، (وَهُوَ مَصْدَرٌ مِّمَّا مَعْنَى الْمَكْتُوبِ، وَسُمِّيَ الْمَكْتُوبُ فِي الْكِتَابِ كِتَاباً). (كِتَاب) چا وگه به مانای نوو سراو، ئه و شته ش که ده نوو سرن له نوو سراو ی کدا، هه ره پیی ده گو ترئ: (كِتَاب).

(وَالْمِيزَانُ): (مَا يُوزَنُ بِهِ، آلَةُ الْوَزْنِ وَيُسْتَعَارُ لِلْعَدْلِ)، (مِيزَان): ئەو شتەیه که شتی پی دەکیشری، ئامرازێ کێشان و دەخوارێتەوه بو دادگهریی.

(الْحَدِيدُ): یانی: ئاسن، (المعجم الوسيط)^(۱) ئاواي پێناسه دهکات، دهلی: (عُنْصُرٌ فَلِزْيٍ يَجْذِبُهُ الْمُغْنَطِيسُ يَصْدَأُ، وَالْجَمْعُ الْحَدَائِدُ)، توخمێکی فیلزییه موگناتیس رایدهکیشی و ژهنگیش دینی و، به (حَدَائِد) کۆ دهکرێتەوه، یانی: ئاسنهکان.

(بِأَسْسٍ شَدِيدٍ): (الْبَأْسُ الشَّدِيدُ: الشُّدَّةُ فِي الْحَرْبِ، وَالْبَأْسُ: الْحَرْبُ، وَالْبَأْسُ: الْعَذَابُ)، (بَأْس): ههم به سهختی و نارههتی کاتی جهنگ دهگوتری، ههم به خودی جهنگ و، ههم به سزاو ئازاریش دهگوتری.

(فَقَيْنَا): بهدوایاندا ناردمان، (قَفَا الشَّيْءَ، أَوْ الْأَثَرَ: تَبِعَهُ)، به دواي كهوت، به دواي شوینهواره که كهوت، (وَقَفَّا عَلَى الشَّيْءِ: أَتْبَعَهُ إِيَّاهُ)، شته که ی به دواي ئەو شتهدا نارد، (قَفَا الشَّيْءَ أَوْ الْأَثَرَ)، به دواي شته که كهوت.

(رَأْفَةً): (الرَّأْفَةُ: الرَّحْمَةُ، وَالرَّأْفَةُ: أَشَدُّ الرَّحْمَةِ، وَالرَّأْفَةُ: دَفْعُ الْمَضْرَةِ)، بهسی جوړ مانای (رَأْفَةً) تیان کردوه:

۱- بهزهیی.

۲- هه ندىک گوتوو یانه: بههیزترینی بهزهیی.

۳- هه ندىکیش گوتوو یانه: به مانای لابر دنی ئازار، من وشه ی (رَأْفَةً) م، به پهروش و وشه ی (رَحْمَةً) یشم به بهزهیی، داناه، دهگوتری: پهروشی فلانکه سمه که نارههتی تووش بی، بهزهیم پێیدا دیتەوه، که چاکه ی بو بینم.

(وَرَهْبَانِيَّةً)، (الرَّهْبَةُ وَالرُّهْبُ وَالرَّهْبُ: مُحَافَظَةٌ مَعَ تَحَرُّزٍ وَاضْطِرَابٍ)، (رَهْبَةً وَرُهْبٌ وَرَهْبٌ)، هه رسیکیان به مانای ترسانیکه له گهڵ خوپاراستن و جوړیک له شله ژاندا، (الترُّهْبُ: التَّعَبُّدُ وَهُوَ اسْتِعْمَالُ الرَّهْبَةِ، وَالرَّهْبَانِيَّةُ غُلُوٌّ فِي تَحْمُلِ التَّعَبُّدِ

مانای گشتیی ئایەتەکان

پێنج ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الْحَدِيدُ) ئایەتەکانی: (۲۵ - ۲۹)، وەک کاتی خۆی لە پێناسەی ئەم دەرسەدا، کە ئەو پێنج ئایەتە دەگریته خۆی، باسمان کرد، چەند راستییەکی زۆر گەورەو گرنگ، وەک هەموو ئایەتەکانی قورئان، دەگرە خۆیان، خوا دەفەرموی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ﴾، بە دڵنیایی ئێمە پیغەمبەرانی خۆمانمان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بە بەلگە روشنەکانەوه ناردوون، ﴿وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾، کتیب و تەرازووتمان لەگەڵ دابەزاندوون، ﴿لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾، تاكو خەڵك بە دادگەریی بەرپۆیه بچن و بە دادگەریی هەلسن، ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ﴾، ئاسنیشمان ناردۆته خوارێ، هێزێکی سەختی تێدايه، هێزێکی توندی تێدايه، ﴿وَمَنْفَعُ النَّاسِ﴾، هەروەها سوود گەلیکیشی بوو خەڵکی تێدا هەن، ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ﴾، بۆیهش (ئاسنی دابەزاندوه) تاكو خوا بزانی كێ سەری دەخات و پشتیوانی لە خۆی و پیغەمبەرەکانی دەكات، بە پەنامەکی، واتە: کە لە کاتێکدا کە خوا ﷻ نابینی و پەنانه، ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾، بە دڵنیاییهوه خوا بە هێزی زāl و بالā دەسته.

لەبەر ئەوهی دوايي هەم کورتە باسیک لە بارەي ئەم ئایەتە موبارەکهوه دەکهین لە هەوت بڕگەداو، هەم کورتە باسیکیش لە بارەي ئاسنەوه، ئیستا هەر ئەوهنده دەلێن: لێرهدا خوا ﷻ زۆر بە جەختکردنەوهوه فەرمووێهتی: پیغەمبەرانی خۆمانمان بە بەلگە روشنەکانەوه ناردوون و، کتیب و تەرازووتمان لەگەڵ دابەزاندوون، تاكو خەڵك بە دادگەریی بەرپۆیه بچن، چونکە (لَقَدْ)، کە لە (ل) و (قد) پیکهاتوه، زۆریک لە زانیان دەلێن: (ل)، لامی سویند پێ خواردنه، هەندیکیش دەلێن: لامی زەمینە خوشکەرە بوو سویند، (قَدْ)یش بوو

ساغکردنەووە، واتە: بە دُنیاویەووە بە ساغکراوایی و هیچ مشتومری تێدانیه،
پێغه مبه رانی خۆمان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە بەلگه رۆشنه کانهو ناردوون،
بەلگه رۆشنه کانیشت:

أ- ده گونجی مه به ست پیتی موعجیزه کانی پێغه مبه ران بَی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

ب- یا خود بهلگه رۆشنه کان، ئەو بهلگانهن که پێغه مبه ران له وتو وێژ له گه‌ڵ نه یاره کانیاندا
خستوو یاننه روو.

ج- هه‌ر خودی پێغه مبه رانیشت (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه‌ر کامیکیان له خودی خۆیدا
به‌لگه بووه له سه‌ر راستیی و، له سه‌ر ئەوه که په‌وانه کراوی خوایه، ﴿وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾، له‌گه‌ڵیاندا کتیب و ته‌رازووشمان دابه‌زاندوون، کتیب
مه‌به‌ستی پێ ئەو به‌رنامه‌و په‌یامه‌یه که خوا س‌روشی کردوه به پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ته‌رازوو (المیزان) ش مه‌به‌ستی پیتی ته‌رازووی ئامیری (المیزان الآی)
نیه، خوا ته‌رازووی له ئاسمانه‌وه دانه‌به‌زاندوه، به‌لکو مه‌به‌ستی پیتی دادگه‌رییه، یا خود
ئەو میتۆدو به‌رنامه‌یه که په‌یام و به‌رنامه‌ی خ‌وای پێ به‌پێوه‌ده‌چێ، واته: ش‌ی‌وازی
پیا‌ده‌کردنی به‌رنامه‌ی خ‌وا، یانی: (میزان) ل‌یره‌دا مانا پ‌وا‌له‌ت‌یه‌که‌ی مه‌به‌ستی نیه، به‌لکو
مانایه‌کی دیکه‌ی پێ مه‌به‌سته که بریتیه له دادگه‌ریی، یا خود هاوسه‌نگی.

ئ‌نجا ئایا بۆچی خوا ﷻ پێغه مبه رانی خ‌وای (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به‌ به‌لگه
رۆشنه‌کانه‌وه ناردوون و، کتیب و ته‌رازووشی له‌گه‌ڵ دابه‌زاندوون؟ تا‌کو خه‌لک به
دادگه‌ریی هه‌لسن و به‌پێوه‌ بچن، واته: هه‌موو پێغه مبه ران ها‌ت‌وون دادگه‌ریی
له‌ ئ‌ی‌وان خه‌لک دا بچه‌سپ‌ینن، ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ﴾، یه‌ک‌سه‌ر
که با‌سی چه‌سپ‌اندنی دادگه‌ریی ده‌ک‌ری، دادگه‌ریی پ‌ی‌و‌ی‌ستی به‌ه‌یز هه‌یه له
پ‌ش‌تیه‌وه، چونکه سته‌مکاران نا‌ه‌ی‌لن دادگه‌ریی بچه‌سپ‌ی و له‌به‌ر به‌رژ‌وه‌ندیی
خ‌وایاندا، ناب‌ینن، بۆیه یه‌ک‌سه‌ر خوا ﷻ ده‌فه‌رم‌و‌ی: ئ‌اس‌ن‌ی‌ش‌مان دابه‌زاندوه،
ه‌ی‌ز‌ی‌کی زۆری تێدا‌یه‌و، سوود‌گه‌ل‌ی‌کی زۆر‌ی‌ش بۆ خه‌لک و، بۆ ئەوه‌ش که خوا

بزانی کئی خوئی و پیغهمبهره کانی سهر ده خات، به په نامه کی و به په نهانی،
 ئنجا بو ئه وهی و نه زانری خوا ﷺ پیوستی به یارمه تیدان و سهر خستنی
 خه لکه، ده فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾، به دلنایای خوا زور به هیزه و زوریش
 بالاده ست و زاله، به لام خوا دهیه وئ خه لک تاقی بکاته وه، که ده شفهرموئ:
 ﴿وَلْيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ﴾، بو ئه وهی خوا بزانی، ئایا خوا نازانی؟! با، واته: بو
 ئه وهی له واقع دا ده رکه وئ و به رجهسته بی، ئه وهی خوا ده یزانی ﷺ له
 میانی ویستی مروقه کان و کرده وه و هه لسوکه وتیان دا به رجهسته بی، له سهر
 نه رزی واقع.

دوایی ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ
 وَالْكِتَابَ﴾، به دلنایای ئیمه نووح و ئیبراهیممان (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)،
 ناردن، که دوو پیغهمبهری زور پایه به رزی خوان، دوای ئه وهی باسی پیغهمبهرانی
 کرد به گشتی، ئنجا باسی دوو لهو پیغهمبهره پایه به رزانه ده کات، که بریتین
 له: نووح و ئیبراهیم، که نووح و پیده چی یه که مین پیغهمبهری خوا بووبی بو
 مروقاه تیی، یه که مین پیغهمبهری خاوهن به رنامه، واته: یه که مین پیغهمبهره که
 بو ئوممه تیک نیردراوه، بو کومه له خه لکیک، ئاده میش ﷺ پیغهمبهری خوا
 بووه، به لام بهس خوئی و هاوسهری بوون، دوایش منداله کانی په یدابوون له
 فه رمایشتیک دا که له سه حیحی بوخاریی و موسلیم دا^(۱) هاتوه، به راشکاوی
 راید هگه یه نی، که نووح یه که مین پیغهمبهر بووه خوا بو مروقاه تیی ناردوه، که
 ده شگونجی مه به ست ئه وه بی: یه که مین پیغهمبهری خوا بووه بو کومه لگایه کی
 فراوانی ناردوه، ئه گه رنا ئاده م پیغهمبهر بووه و، ئیدر یسیش پیغهمبهر بووه و، واش
 پیده چی له پیش نووحه وه بووبی، هه روه ها باسی (شیت) یش ده کری، به لام
 ئه و ناوی له قورئاندا نه هاتوه.

(۱) .. یانوح! أنت أول الرسل إلى أهل الأرض... صحیح البخاری: ۴۷۱۲، و مسلم: ۱۹۴.

﴿وَجَعَلْنَا فِي دُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾، پیغمبەرایەتی و کتیبمان خستە وەچە ی ئەو دوو پیغمبەرهو، واتە: لە دوای نووح عَلَيْهِ السَّلَام هیچ پیغمبەریک نەهاتو، لەوەچە ی ئەو نەبی و، لە دوای ئیبراھیمیش عَلَيْهِ السَّلَام (خَلِيلُ اللَّهِ)، هیچ پیغمبەریک نەهاتو، لەوەچە ی ئەو نەبی، پیغمبەرایەتی و کتیب و بەرنامە ی خوا پیکەو تیکەلکیشن، هیچ پیغمبەریک نەبوو، کتیب و بەرنامە یەکی نەبی، هەمیشە کتیب و بەرنامە کانی خواش بو پیغمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بو مروفا یەتی نێردراون.

﴿فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ﴾، واتە: لەوەچە ی ئەو دوو پیغمبەره، خەلکێک هەبوو رپی راستی گرتوو، (مُهْتَدٍ)، واتە: رپی راست گرتوو، دەست بە هیدایەتی خواو گرتوو، ﴿وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ﴾، زۆریکیش لەوان لادەرو لاری بوون.

﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِرُسُلِنَا﴾، ئنجا بە دوای ئەو دوو پیغمبەره پایە بەرزە: نووح و ئیبراھیم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و پیغمبەران دیکەدا، پیغمبەران دیکەمان بە داوا ناردن، (التَّقْفِيَةُ: الإِتْبَاع)، (تقفية): بریتیه لە بەداو خستن، شتیک بە دوای شتیک بخە، کەسێ بە دوای کەسێک بخە واتە: پیغمبەراڤمان پەیتا پەیتا لە دوای (نووح و ئیبراھیم) ناردن، ﴿وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾، عیسا ی کوری مەریەمیشمان بەداو وان خست، بە داوی واندا ناردمان، ﴿وَأَتَيْنَاهُ بِالْإِنْجِيلِ﴾، ئینجیلیشمان پێدا (بە عیسا عَلَيْهِ السَّلَام) ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً﴾، ئەوانە ی شوینیشی کەوتبوون، پەرۆش و بەزەییان بەزەییان خستە دڵیانەو، واتە: وابوون کە خواوێ پەرۆش و بەزەیی بوون، پێشتریش باسمان کرد: (رَأْفَةً)، ئەوێ تۆ بە تەنگ کەسێکەو بی و، پەرۆشت بی کە تووشی زیان و نارهتیی بی، (رحمة) یش ئەوێ تۆ بە تەنگ کەسێکەو بی، کە تووشی قازانجی بکە، ئنجا شوینکەوتووای راستەقینە ی عیسا عَلَيْهِ السَّلَام، هەم پەرۆشیان لە دڵ دا هەبوو بەرانبەر بە خەلک، هەم بەزەییان لە دڵ دا هەبوو، پەرۆشی خەلکیان بوو کە زیانیان لێ دوور بخەنەو، بەزەییان بەرانبەر بە خەلک هەبوو، کە تووشی خێرو قازانجیان بکەن.

بۆیه ش خوا دهفه رموی: خستمانه دلیانه وه، چونکه هه موو شتیک به ویستی
خوایه، ئه گهرنا بیگومان سیفه ته کانی مروؤف خووی وه ده ستیان دینن، وهک
پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: **{إِنَّمَا الْعِلْمُ بِالتَّعْلُمِ وَإِنَّمَا الْجِلْمُ بِالتَّحْلُمِ}** (۱) واته:
به دنیایی زانیاری به فیر بوونهو، هیدی و مه ندیش به خو راهینانه.

{وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا}، ره هبانییه تیکشیان داهینا، **{مَا كَتَبْنَا عَلَيْهَا}**
ئیمه له سه رمان پیویست نه کردبوون (خویان دایانهینا) **{إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانٍ}**،
واته: داشیان نه هینا، مه گهر به مه بهستی داواکردنی رازیکردنی خوا، یاخود
خویان دایانهینا، ئیمه له سه ره تاوه له سه رمان پیویست نه کردن، به لام دوایی
بۆیه لیگه راین، شوینی بکهون، چونکه ده یانویست ره زامه ندیی خوا له و رییه وه
داوا بکهن، **{فَمَارَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا}**، به لام وهک ره چاوکردن و چاودیری کردنی
راسته قینه، چاودیریان نه کردو نه یانپاراست، واته: ئه و ره هبانییه ته ی دایانهینابوو
بو ئه وه ی ره زامه ندیی خوی پی داوا بکهن و، خوا له سه ری پیویست نه کردبوون،
وهک هه قی خووی نه یانپاراست و ئاگیان لئی نه بوو، **{فَتَأْتِنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ}**
{أَجْرَهُمْ}، ئیمه ش ئه وانیه ی پروایان هینابوو له وان و پییه وه پابه ند بوون و،
پاداشتی خویانهان پیدان، **{وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ}**، زۆریکیشیان لاده رو لاری بوون.

له کو تاییدا خوا ﷺ روو له مسولمانان ده کات: **{يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ}**
{وَأَمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ}، ئه ی ئه وانیه ی پرواتان هیناوه! پاریز له
خوا بکهن و، پروا به پیغه مبه ره که ی بینن، ئنجا مادام پروادارب، دیاره پروایان
به پیغه مبه ر ﷺ هیناوه، پاریزکاریشیان هیه، به لام ئمه یانی: له پاریزکاری
و له ئیمان به پیغه مبه ری خواش ﷺ زیاد بکهن، واتیه کی دیکه ی: هه ندیک

(۱) أخرجه الخطيب في « تاريخه » (۹ / ۱۲۷) أخبرنا علي بن أحمد الرزاز حدثنا، عبد الصمد
بن علي الطستي حدثنا أحمد بن بشر بن سعد المرثدي حدثنا سعد بن زنبور، حدثنا
إسماعيل بن مجالد عن عبد الملك بن عمير عن رجاء بن حيوة عن أبي هريرة مرفوعا به،
قال الألباني: هذا إسناد حسن، أو قريب من الحسن.

له زانایان گوتوو یانه: ﴿يَتَأْتِيَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئه ی ئه وانه ی پرواتان هیئاوه!
 له خاوهن کتیبه کان، نه صرانییه کان و جگه له ئه وانیش، چونکه خوا ده فهرموئ:
 ﴿فَعَاتِيَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ﴾، بیگومان خاوهن کتیبه کانیش پيش هاتنی
 پیغه مبهری کو تایی، که سانیکیان تیدا هه بوون، پرواداربوون و پابه ندبوون به
 بهرنامه و ئایینی خو یانه وه، ده گونجی لیره دا پرووی دواندن له وان بی، واته: ئه ی
 ئه وانه ی پروادارن و کاتی خو ی پرواتان هیئاوه به عیساو به موسا به پیغه مبه رانی
 دیکه (عَلَيْهِمُ السَّلَام)! پاریز له خوا بکه ن و پروا به پیغه مبه ره که ی بینن، واته:
 پیغه مبه ری کو تایی موحه ممه د ﴿يُؤْتِكُمْ كَفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾، (خوا) دوو بهش
 له بهزه یی خو یتان پی دهادت، واته: دوو بهش له و پاداشته ی له بهزه یی خواوه
 هه لده قولی پیتان دهادت، تنجا ئه گهر مه بهست پیی پرواداران و مسولمانان بی،
 یانی: پاداشتی دوو قاتتان پی دهاد، ئه گهر مه بهستیش پرواداران خاوهن کتیبه کان
 بی، واته: دوو بهش له پاداشتی خو یتان پی دهادت، به شیکی له سه ر ئه وه ی
 دوای پیغه مبه ری پیشتر که وتوون و، به شیکی له سه ر ئه وه ی شوین پیغه مبه ری
 کو تایی که وتوون، ههروه ها ئه گهر مه بهست پیی مسولمانانیش بی، بویه خوا ﷺ
 دوو پاداشتیان دهادتی: یه کیان له بهرانبه ر ئه وه دایه که پروایان به پیغه مبه رانی
 پيش موحه ممه د ﷺ هیئاوه و به گشتی شوینیان ده که ون، پاداشتیکیشیان له
 بهرانبه ر ئه وه دایه که پروا به پیغه مبه ری کو تایی دینن و شوینی ده که ون.

﴿وَجَعَلَ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ﴾، ههروه ها پروناکیه کتان بو دهره خسینی پیی
 برۆن، واته: بهرچاوتان رۆشن ده کاته وه، عه قل و دلتان رۆشن ده کاته وه: چۆن
 بهرپوه بچن و ژیان بگوزهرینن! ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾، لیشتان ده بووری ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ
 رَحِيمٌ﴾، خواش لیبورده ی به بهزه ییه.

﴿لَا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ﴾، بو ئه وه ی خاوهن کتیبه کان نه زانن، ﴿أَلَا
 يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ﴾، که توانایان به سه ر هیچ شتی کدا نه، ﴿مَنْ فَضَّلَ اللَّهَ﴾، له
 بهخششی خوا ﴿وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾، ههروه ها که بهخشش به دهستی خوایه،

به خششی خوا ته نیا به دهستی خوايه، ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾، به هەر که سێکی ده دات بیهوێ، ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾، خواش خاوهن به خششی مهزنه.

ئهم ئایه ته زانایان زۆر مشت و مریان له بارهیهوه بووه، که دوایی له مهسه له گرنگهکاندا زیاتر شی ده کهینهوه، به لام لێردها ئهوهنده ده لێین: که ده فهرموێ: (لَئَلَّا):

أ- هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: (لَا) ی (لَئَلَّا)، زیاد کراوه بۆ جه ختکردنهوه، یانی: (لِيعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ)، بۆ ئهوهی خاوهن کتیبه کان بزنان، که هیچ له به خششی خوا به دهستی ئهوان نیه، دهیده ن به کێ و نایده ن به کێ؟ ﴿وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾، به لکو به خششی خوا به دهست خواوهیهو، ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾، دهیدات به هەر که سێ که بیهوێ.

ب- هه ندیکیش گوتوو یانه: (لَا) ی (لَئَلَّا)، هەر له جیگای خۆیهتی و زیاد نیه، ﴿لَئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ﴾، بۆ ئهوه خاوهن کتیبه کان نه زانن، ﴿أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾، که توانایان به سهر هیچ له به خششی خوا دا نیه، ئنجا که نه یانزانی توانایان نیه، مانای وایه ده مارگیر ده بن بۆ تایی نه سه خ کراوه کانی خۆیان و له سهریان ده پۆن و، پروا به پیغه مبهری کو تایی و، به دوا په یامی خوا نا هیئن.

ج- هه ندیکیش ئاویان لیکدا وه ته وه: ﴿لَئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ﴾، بۆ ئهوهی خاوهن کتیبه کان نه زانن، ﴿أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾، که پیغه مبهر ﷺ و مسو لمانان توانایان به سهر هیچ له به خششی خوا دا نیه، بۆیه ته گهر تپوه ته هلی ته قوا بن و پروا به پیغه مبهری خاتهم ﷺ بینن، ئه ی مسو لمانینه! خوا دوو به ش له پاداشتی که له به زه یی خۆیه وه سه رچاوه ده گرتی، پیتان ده دات و، پروا کیتان بۆ ده ره خسین و لێشتان ده بووری.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

تیکرایی پیغه مبه ران به موعیزه و به لگه ی سه ملینه ره وه نیراون و، کتیب و تهرازووشیان له گه ل دابه زینراون، تا کو خه لک به دادگهری به ریوه بچن و، خوا ئاسنیشی دابه زاندوه که هیزی زۆرو سوود گه لی تیدان بو خه لک، تا کو خوا ده ری بخت و بو ی ده رکه و ی، (له سه ر ئه رزی واقع ده ری بخت، له واقیعدا) ک ی خو ی و پیغه مبه رانی به په نامه کی سه ر ده خات؟

خوا ده فه رمو ی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ (۲۵)

شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته موباره که، له جهوت برگه دا:

(۱) - ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ﴾، به دنیایی (و به جه ختکردنه وه) پیغه مبه رانه مان به به لگه روشنه کانه وه ناردوون.

(۲) - ﴿وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾، کتیب و تهرازووشمان له گه ل دابه زاندوون، تا کو خه لک به دادگهری به ریوه بچن.

(الطبري) ده ل ی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْمُقَصَّاتِ مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْأَدْلَالِ، وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْأَحْكَامِ وَالشَّرَائِعِ، وَالْمِيزَانَ بِالْعَدْلِ لِيَعْمَلَ النَّاسُ بَيْنَهُمْ بِالْعَدْلِ﴾، واته: پیغه مبه رانی خو مانمان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به روونکردنه وه ی روشن و دوورو دریژه وه ناردوون، به به لگه روشنه کانه وه ناردوون، کتیبیشمان له گه ل دابه زاندوون، که یاساو به رنامه کانی خوی تیدان، تهرازووشمان به دادگهری

له گه‌ڵ دابه‌زاندوون، تاكو خه‌لك له نێو خۆياندا به دادگه‌ریی به‌پێوه‌بچن و ژيان بگوزه‌رێنن.

(الطبري) له (قتادة) وه هیناویه‌تی: (المِيزَانُ: الْعَدْلُ) (أَخْرَجَهُ الطبري: ۳۳۷۶۱، عن قتادة) واته: قه‌تاده گوتوویه‌تی: (مِيزَان) لێره‌دا مه‌به‌ست پێی دادگه‌رییه.

هه‌روه‌ها له (ابن زيد) هه‌وه‌هیناویه‌تی: (المِيزَانُ: مَا يَعْمَلُ النَّاسُ، وَيَتَعَاطَوْنَ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا مِنْ مَعَاشِهِمْ الَّتِي يَأْخُذُونَ وَيُعْطُونَ: يُعْطَوْنَ مِيزَانٍ، يَأْخُذُونَ مِيزَانٍ) (أَخْرَجَهُ الطبري: ۳۳۷۶۲، عن ابن زيد) ئیبنو زه‌ید گوتوویه‌تی: ته‌رازوو ئه‌وه‌یه که خه‌لك کاری پێده‌کات، له دنیا‌دا، له ژيان و گوزه‌رانی خۆيانداو، ئه‌و شتانه‌ی وه‌ریان ده‌گرن و ئه‌و شتانه‌ی ده‌یانده‌ن، به ته‌رازوو شت ده‌ده‌ن و، به ته‌رازوو شت وه‌رده‌گرن.

یانی: ئه‌و وشه‌ی ته‌رازووی هه‌ر به مانا پڕۆاله‌تییه‌که‌ی خۆی هیناوه.

به‌لام بێگومان به مانا پڕۆاله‌تییه‌که‌ی ناگونجی، چونکه خوا ته‌رازووی دانه‌به‌زاندوه، به‌لكو ته‌رازوو ئامرازێکه بۆ چه‌سپاندنی به‌شێك له دادگه‌ریی، ئه‌و شتانه‌ی پێی ده‌كیشری‌ن و ده‌پێوری‌ن.

(٤)- ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾، ئاستیشمان دابه‌زاندوه:

أ- هه‌ندیك له زانایان گوتوویانه: (الْإِنْزَالُ مُسْتَعَارٌ لِيَخْلُقَ مَعْدِنِهِ)، دابه‌زاندن خوازاوه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه که خوا كانزای ئاسنی دروستکردوه.

ب- هه‌ندیك له زانایانیش گوتوویانه: لێره‌دا مه‌به‌ست له: ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾، پێكه‌ینان و دروستکردنی ئاسنه له توێكلی زه‌ویی دا، له به‌رگه‌ خاکیی زه‌ویی دا، چونکه ئه‌و ئاسنه له ئە‌صل‌دا له‌سه‌ری‌وه دابه‌زی‌وه و هاتۆته نێو خرۆکه‌ی زه‌وی، شایانی باسیشه: توێكلی خاکیی خرۆکه‌ی زه‌وی (القشرة الأرضية)، به ده‌ریاکان و به چیا‌یه‌کانیشه‌وه، یه‌ك له‌سه‌ر سه‌د (١/١٠٠) ی قه‌باره‌ی زه‌وییه، واته: چیا‌یه‌کان به‌و هه‌موو به‌رزیایانه‌وه، به‌چیا‌ی هیمالا‌یه‌شه‌وه و به‌ لووتکه‌ی ئیفریستی‌شه‌وه که (٨٨٦٤) مه‌تر به‌رزه، واته: نزیکه‌ی نۆ

کیلۆمه ترو، دهریایه کان که بهو هه موو قوولییه یانه وه، ئنجا به ههردووکیان (۱سم) له (۱۰۰سم) ی قهباره ی زهوی پیکدینن، واته: یهک له سه ر سه د (۱/۱۰۰)، توپکله خاکی و تاوی یه کی نیو سانتیمیان بهر ده که وی، دوا یی له کورته باسی کدا باسی ئاسن ده که یین.

دوا یی خوا ده فهرمو ی:

۵- ﴿فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ﴾، (ئهو ئاسنه) هیزکی زۆری تیدایه، هیزکی سهخت و پتهوی تیدایه.

۶- ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾، ههروه ها سوود گه لیکی تیدایه بو خه لک.

ده گونجی مه به ست له هیزی زۆر، هیزی چهک بی و، مه به ست له سوود گه لی دیکه ش ئهو ته کنۆلۆژیایه بی، که به شهر به کاری دینی له حاله قی ته بایی و ناشتی و دوور له شهرو ئاژاوه دا.

۷- ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مِنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ﴾، بو ئه وه ش خوا بزانی کێ خو ی و پیغه مبه ره کانی به په نامه کیی سه رده خات. (ل) ی (لیعلم) (لَمْ التَّغْلِيل) ه، هوکار هیئانه وه: بو یه خوا ﷺ ئاسنی دابه زاند، تا کو بزانی کێ خو ی و پیغه مبه ره کانی سه ر ده خات، به په نامه کی؟ واته: به نادیا ری و کاتی خوا نابینن.

وشه ی: (بِالْغَيْبِ)، ده گونجی په یوه ست بیته وه به راناوی (ه) ی (یَنْصُرُهُ) و به (رسله) یه وه، واته: له کاتی کدا خواو پیغه مبه رانی نابینن و، ده شگونجی په یوه ست بی به (مَنْ ی، مَنْ يَنْصُرُهُ) وه، واته: له کاتی کدا ئه وکه سه نادیا ر (غائب) ه، یانی: خو ی نادیا ره و که س نابینن، به لَمْ په یامی خواو ئایینی خوا سه ر ده خات.

۸- ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾، به دنیایی خوا به هیزی زاله، تواناداری بالا دهسته، واته: به دنیایی خوا ﷺ په کی له سه ر که س نه که وتوه، ئایین و به رنامه ی خو ی سه ربخات، پیغه مبه رانی سه ربخات و په یامی خو ی بچه سپینن، به لَمْ خوا ﷺ و یستوو یه قی مروقه کان تاقی بکاته وه، ئایا کێ بی ئه وه ی خوا ببینن ﷺ په یامی خوا سه رده خات و پیغه مبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، سه رده خات و پشتیان ده گری؟!

کورتبه باسیک له باره ی نایه تی (۲۵) ی سووږه تی (الحديد) ده

بهړـزان!

نهم کورته باسه له حهوت پرگه دا ده خهینه پروو:

پرگه ی یه که م:

تیکر ای پیڅه مبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، خوای کارزانی میهره بان راسته وخو ناردوونی، بی ټه وهی خو یان ده ستیان تیدا بووبی، زانینی ټه وهش زور گرنگه، پیڅه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) هیچیان ده ستیان له وهه دا نه بووه بینه پیڅه مبه ر، وهک گوتراوه: خه ونیشیان پیوه نه بینیه، به لام خوا ﷺ دیاری ی کردوون و، هه لیژاردوون، لیړه دا مه به ستم بهر په رچدانه وهی هه ندیک له روژه لاتناسه کانه، که له بهر ټه وهی پیڅه مبه ری خاتهم ﷺ بهر له وهی وه حیی بو بی، له ټه شکه وتی (حراء) دا، خوا په رستی ده کرد، ده لاین: ټه وه مه شق و راهیتانی کردوهو، خو ی ټاماده کردوه بو پیڅه مبه رایه تی! به لام خوا ﷺ به درو یان ده خاتوه له نایه تیکی زور پروون و پاشکاودا، له سووږه تی (القصص) دا که ده فهرمو ی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ (۸۱)، ټو به ته ما نه بووی و ټومیده وار نه بووی: کتیت له په روه ردگارته وه بو دابه زیتری، به د لنیایی پیڅه مبه ری خوا موحه ممه د ﷺ به ته مای ټه وه نه بووه خوا ﷺ کتیبی بو دابه زیتی.

هه روه ها له سووږه تی (یونس) دا ده فهرمو ی: ﴿قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (۱۱)، واته: بلن: ټه گهر خوا ویستبای نه به سه رمدا ده خویندنه وهو، نه ټیوه شم پی ده زاناند، چونکه ته مه نیکم له پیش وی {به رله وهی قورټانم بو بی} له نیو تان

دا گوزهراندوه، ئايا نافامن؟ واته: ئايا نافامن نه گهر پيغهمبرايه تبي له خوځوه بووايه، لي نه ده گهرام تاكو تهمه نم ده گاته چل سالي، به لكو پيشت ده ست به كار ده بووم، به لام پيغهمبري خاته م و هه موو پيغهمبراني ديكه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به هيچ جوړي ك كه م و زور ده ستان له و وه حي و پيغهمبرايه تبيه دا نه بووه، كه خوا پي خه لاق كړوون، له سووره تي (القصص) دا، زور به روون و راشكاوي خوا ده فهرمو: ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ (٨٦) واته: تو به نوميد نه بووي كه كتبت بو لا بنيردرې، ته نيا به زه يي په روهردگارت بوو، واته: نه وه به زه يي په روهردگارت بووه هوې نه وه كه نه وه كتبه و نه وه په يام و به رنامه يه بو تو بي و پله ي پيغهمبرايه تبي كو تايي به تو به خشري.

برگه ي دووهم:

هه موو پيغهمبران به به لگه و موعيزه ي رووني سه لمينه ره وه هاتوون و، هيچ پيغهمبري ك نه هاتوه، مه گهر به لگه و موعيزه يه كي ثيقناكه رو سه لمينه ري پي بووه بو به رانه ره كاني، هم نايه ته (الحديد - ٢٥-) زور به رووني نه وه ده گه يه نئ: {پيغهمبراني خوځمان به به لگه و روشنه كانه وه ناردوون} له فهرمايشتي پيغهمبريش دا ﷺ هاتوه: {مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ نَبِيٍّ إِلَّا أُعْطِيَ مَا مِثْلُهُ آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ} (أخرجه البخاري: ٤٦٩٦) واته: هيچ پيغهمبري ك له پيغهمبران نه بووه، مه گهر شتيكي پيدراوه، له سهر وينه ي نه وه خه لك پروا بينن، واته: به لگه يه ك كه سه لمينه ري داواي پيغهمبرايه تبيان بي، به لام موعيزه و به لگه ي هه ر كام له پيغهمبران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به گويره ي هه لومه رجي كوځمه لگايه كي بووه، له گه ل ناستي روشنيري و فكريان دا گونجاو بووه، وه لمده ره وه ي پيداويستي نه و چاخ و سهرده مه بووه.

برگه ي سيهم:

سهرجه م پيغهمبران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به به رنامه و ريبازو شيوازي پياده كړني به رنامه كه شيانه وه، نيردراون: ﴿وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾

(میزان) به مانای تەرازوو دی، ئامیژیک که شتی پی هەڵدەسەنگیتری (مَا يُوزَنُ بِهِ الْأَشْيَاءَ)، بەلام گومانی تێدانیه، لێره دا مەبەست پیی ئەو حالەتیه که به هۆی کتیبی خواوه له ژیا نیی بەشەردا دێته دی، که بریتیه له دادگەری و هاوسەنگی، هەر وهک له سوورەتی (الشوری) شدا، خوا دەفەرموێ: ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ﴾ واتە: خوا میزانیشی دابەزاندوه و پرای کتیب، تەرازوو هەش هەر له نیو کتیبە که دایه، چونکه به هۆی ئەو کتیبە وه خەلک ژیا نیی هاوسەنگ دەبی و، به دادگەری به پێوه دەچن، کهواتە: ئەوانه ی پێیان وابوووه خوا تەرازووی دابەزاندوه، له گەڵ هەر کام له پێغه مبه ران دا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، نه یانی پێکاوه و ئەو مانا رواله تیبه له نایه ته که نافەریتیه وه مەبەست نیه، وشه ی (میزان) یش که له قورئاندا به کارهاتوه، وهک له تەفسیری سوورەتی (الرحمن) دا، به تەفصیل باسمان کردوه، کهم وایه مەبەست پیی تەرازووی زانراو بی: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ نایا ئەمه چ په یوه ندیه کی به تەرازوو وه هیه؟ ﴿وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ یانی: خوا تەرازووی داناوه له گەردووندا که بریتیه له سیستم (نظام) و هاوسەنگی و پێک و پێکی، که له گەردووندا هیه، دیسان: (المیزان الکونی) ﴿أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ﴾ تاکو ئێوه ش (وهک چۆن گەردوون هەمووی تەرازوو و هاوسەنگه) له ژیا نیی خوێاندا له تەرازووی دادگەری لانه دەن، که له شەریعه تدا به رجه ستهیه، ئەوه ش تەرازووی شەریعی (المیزان الشرعی)، به لام ﴿وَأَقِمْوْا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾ کێشان و پێوان به دادگەرانه بکهن و، تەرازوو کهم مه کهن، واتە: که سێک شتی بو ده کێشن، با راست و دادگەرانه بی، ئەمه شیانی تەرازووی ئامیژییه (المیزان الآلی)، کهواتە: له قورئاندا وشه ی (میزان) هەتا جاریک به مانای ئەو ئامیژه و ئامرازه ی شتی پی هەڵدەسەنگیتری، به کارهاتوه چەندان جار به مانای هاوسەنگی و دادگەری و پێک و پێکی هاتوه.

برگەى چوارەم:

ئامانجى بنەرەتىى ھاتتى پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) چەسپاندنى دادگەرىى بوو لە نىو خەلكدا ﴿لَيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾، ئەمە وەك پەيوەندىى نىوان خەلكە خۆيان، ئەگەرنا وەك پەيوەندىى نىوان مروڤقەكان و خوا ﷻ، ھەموو پىغەمبەرەن ھاتوون: خوا بە يەكگرتن و تەنيا خواپەرستىى و، خۆ يەكلايى كردنەو ھەموو بەندايەتىى كردن و پەرستنى خوا، ھاوبەش بو خوا پەيدا نەكردن، بچەسپىنن، وەك لە سوورەتى (الأنبياء) دا ھاتو: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ ﴿٢٥﴾، لە پيش توڤا (ئەى موھەممەد ﷺ) ھىچ پىغەمبەرەىكىمان نەناردو، مەگەر پيمان راگەياندو ھە بە خەلك رابگەيەنن: جگە لە من ھىچ پەرستراوئىك نە، تەنيا بەندايەتىى بو من بگەن.

كەواتە: پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، لەم دوو ئايەتە موبارەكەدا، لە سوورەتى (الأنبياء) دا، دەفەرموئ: خوا ھەموو پىغەمبەرەنى ناردوون بو ئەوھى تەنيا خواپەرستن، خوا بە يەكگرتن بە خەلك رابگەيەنن، ليرەش دەفەرموئ: خوا ھەموو پىغەمبەرەنى ناردوون، كە خەلك بە دادگەرىى بەرپۆھ بچن، كەواتە: ھەموو پىغەمبەرەن ھاتوون بو چەسپاندنى ئەو دوو پاىھ گەورەيە:

۱- خوا بە يەكگرتن (توحيد) و تەنيا خواپەرستىى.

۲- دادگەرىى، بە رىك و پىكىى و بە دادگەرىى بەرپۆھچوون.

كەواتە: بەبى ھىدايەت و بەرنامەيەك كە بە پىغەمبەرەن دا ناردوويەتى، ھىچ كام لەم دوو ئامانجە گەورە و گرنگە ناچەسپن، نە خوا بە يەكگرتن لە ژيانى بەشەردا دەچەسپى، تەنيا بەندايەتىى كردن بو خوا، نە دادگەرييش بە ماناي وشە دەچەسپى، ئەو كاتەش مروڤقەكان بيانوويان دەبى، چونكە خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾

وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾ النساء، واتہ: پیغہمبہرانیکی دلخوشکھرو ترسینہرن، تاکو خہ لک له دواي پیغہمبہران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به لگہی نہ بی له سہر خوا ﷺ، کہواتہ: ههتا پیغہمبہران نہیہن، خہ لک بیانوو و به لگہی هہر دہ بی، کہ تہنیا خوا نہ پهرستی و، به دادگہریی به پڑوہ نہ چئی، به لام له دواي هاتنی پیغہمبہران و پھیامی پر له خوا به یه کگرتن و پر له دادگہریی خوا، به شہر یه ک بیانوی نامینئ.

برگہی پینجہم:

دابه زینرانی ناسن راسته وخو به دادگہرییہوہ په یوہستہ، خوا دواي ئه وهی باسی: ﴿لَيَقُومَنَّ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾، دہکات، یه کسہر دہ فہرموی: ﴿وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾، ناسنیشمان دابه زاندوہ کہ هیژیکی زورو، سوود گہ لیکیشی تیدایه بو خہ لک، هیژہ زورہ کہ بو لی دروستکردنی جوړہ کانی چہ ک، کاتی خوئی شیرو تیرو قہ لغان و گورزو مہ تال و ئه و شتانه بوون، به لام ئیستا تہ کنولو جیای سہربازی زور به هیژ بووہ، ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾، سوود گہ لیشی تیدایه بو خہ لک، زانایان هہر کہ سہ به پیی پوژگاری خوئی، ئه و شتانهی له ناسن دروستکراون، ناماژہیان به و شتانه کردوہ و گوتوو یانہ: ئه و حہواج و کهل و پهلانہی له ناسن دروست دہ کرین، ئه گہر خہنجہرو شمشیرو چہ قوو... هہر شتیکی دیکہ، له ژیانی ناسایی دا وهك: قاپ و قاچاغ و دہ فرو تہشت و مہنجہل و... هتد، به لام ئیستا تیمہ دہ زانین چہ مکی ئه م ئایہ تہو، چہ مکی ئه م وشہیہ: ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾، زور فراوانہو ناماژہیہ به تہ کنولو ژیای مہدہ نیی، کہ مہ گہر چوون دہ نا ناسن دہ چیتہوہ ئیو زور بہی هہرہ زوری پیشہ سازی عسکہری و مہدہ نییش.

برگەى شەشەم:

لە ئەنجامى سوودمەند بوونى مروّفەكاندا لە ئاسن، بۆ چەسپاندنى دادگەرى، پشتیوانانى خوا ﷻ و پىغەمبەرەكانى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەرەكەون لەسەر ئەرزی واقع دا، ﴿وَلْيَعْلَمَ اللَّهُ مِنْ نَصْرِهِ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ﴾. بۆ ئەوەى خوا بۆى دەرکەوئى هەر کەسئى خوئى و پىغەمبەرەكانى سەر دەخات، بە ناديارى واتە: لە ئەنجامى بەهرەمەندبوون لە ئاسن دا، جەنگ و جيهاد دیتە پيش، بۆ سەرخستنى ئايين و بەرنامەى خواو بۆ چەسپاندنى، هەلبەتە ئايين و بەرنامەى خوا، پيوستى بەهيز ناکات بۆ بلاوکردنەو، بەلام دواى کە دەبیتە قەوارەىک و ئەو قەوارەى، ئەگەر بیهوئى دادگەرى بچەسپنئى، دەبئى هيزى هەبئى، چونکە خەلکىكى زۆر چاوى لە زولم و ستمە، زولم و ستمەى نەتەوايه تى و، چىنايه تى و، ئابوورى و، سياسى و، کۆمەلايه تى و، حەزىان لە خو فەرزکردن و خو سەپاندن، دەبئى ئاسنىک هەبئى بەرپەرچىان بداتەو، کەواتە: کۆمەلگای بەشەر پيوستى بە دوو شتان هەيه: (كِتَابٌ يَهْدِي وَحَدِيدٌ يَحْمِي)، کتیبىک و بەرنامەىک کە رى پيشان بدات و، ئاسنىکىش کە بپارىزئى، ئەو کتیبە بپارىزئى، ئەو کتیبەى فەرمان بە دادگەرى دەکات، چونکە لە باسى دادگەرى دا، خوا باسى ئاسن دەکات، ئەگەرنا ئەگەر مسوڵمانەتى و دىندارى تەنيا ئيمان و عەقیدەو نوژو روژوو و تاعەت بئى، پيوستى بە ئاسن ناکات، بەلام کە باسى دادگەرى دەکرى، باسى ئاسن و هيزيش دیتە پيش، نەک لەبەر ئەوەى دىنى خوا پەکى لەسەر هيز کەوتو، بەلکو لەبەر ئەوەى ئايينى خوا ديهوئى دادگەرى بچەسپنئى و، ستمەکارانىش ناھيّلن دادگەرى بچەسپئى، چ ئەوانەى چاويان لەو هەيه ستمەى نەتەوايه تى بکەن و، نەتەوکان بخەنە ژىر دەستى خويان، چ ئەوانەى چاويان لە ستمەى ئابوورى، يان چاويان لە ستمەى سياسى، يان چاويان لە ستمەى کۆمەلايه تى، ئەوانە دەبئى ئاسنىک و هيزىک هەبئى بىاسلە مینىتەو و بىانپرىنگىتەو، لەو ئامانج و مەبەستە ناشەرعیانە.

برگەى حەوتەم:

ئەوھش ھەمووى بۆ تاقىکردنەوھى مروققانە، ئەگەرنا خوا خاوەنى ئەو پەرى
ھىزو بالادەستى بى سنوورە، ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾.

لە كۆتايى ئەم كورتە باسەمان دا دەلىين:

ئەم ئايەتە موبارەكە ئاماژەى كىردو بە حەوت پىكھىنەرەكەى قەوارەىەكى
سىياسىي و دەولەتتىك:

۱- پىغەمبەر ﷺ نوپنەرى خواپەو ھىدايەت و بەرنامەى خوا بۆ خەلك دىتى.

۲- بەلام ئەو پىغەمبەرە بۆ ئەوھى جىيايتتەوھى لەوانەى بە ناھەق و بە ناراست و بە درۆ
ئەو ئىددىعايە دەكەن، بەلگەو موعجىزە سەلپنەرو دەستەوسانكەرى پىيە.

۳- ھەروھەا كىتپ و بەرنامەىەكى پىيە.

۴- دىسان شىوازو رېبازى پىادەكردنى ئەو بەرنامەىەى پىيە كە بە (مىزان) تەعبىر كراو.

۵- ئەو پىغەمبەرەانە عليهم السلام و جىنشىنانى ئەو پىغەمبەرەانە، دەيانەوئى بە ھۆى ئەو
كىتپەوھەو ئەو شىوازو رېبازەوھى كىتپەكەى پى بەرپوھە دەبەن، دادگەرىي لە نپو خەلكدا
بەرپا بكەن، بە ماناى فراوانى: دادگەرىي لە پرووى نەتەوايەتىي و، لە پرووى چىنايەتىي و،
لە پرووى ئابوورىي و، لە پرووى سىياسىي، لە پرووى كۆمەلايەتىي و ھەتا دوايى.

۶- ھەبوونى ھىزى سەربازىي و ھىزى مەدەنىيش، پىويستە بۆ چەسپاندنى دادگەرىي
تاكو كۆمەلگا بە دادگەرىي بەرپوھە بچى.

۷- فىداكارىي لە پىناو سەرخستنى بەرنامەى خدا: ﴿وَلْيَعْلَمْ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ،
بِالْغَيْبِ﴾، بەبى ئەوھش، بىگومان قەوارەىەكى سىياسىي كە دەبى دادگەرىي بچەسپىنى،
بە پىي بەرنامەى خوا، ناتوانى لەسەر پىي خۆى بوەستى و، بەردەوام بى.

کهواته: ئەم ئایەتە موبارەکە ئاماژەى بە هیڵە گشتیەکانى قەوارەییەکی سیاسى دەولەتیک، کرد، که خوا ﷺ پیغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون، بەرپای بکەن و بیهێننە دی، ئنجا ئایا چەندیان توانیویانە که دەولەت و قەوارەییەک بیننە دی و، شەریعتی خواو ئەو کتیب و بەرنامەییەى خوا، پیادە بکات و، دادگەریی لەنیو خەڵکدا بچەسپێ و، چەندیان نەیانتوانیوە، ئەو مەسەلەییەکی دیکەییە، بەلام گەنگ ئەوێهە خوا ﷺ پیغەمبەرانی بۆیە ناردوون، بەو شیوێهە کتیب و پەيامی خوا لە ژبانی خەڵکدا پیادە بکەن و، دادگەریی بەرپا بکەن.

بە پۆرە کۆمەڵەسییەکی بەکەشەکان

بەس مەکتەبە عەزەبە عەزەبە عەزەبە

Alibapir/علي بابير

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir/علي بابير

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

کورتە باسیک له باره‌ی ئاسن‌هوه

به‌پێزان!

کورتە باسیک له باره‌ی ئاسن‌هوه، ده‌که‌ین له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و پرسته موباره‌که‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾، واته: ئاسنیشمان دابه‌زاندوه، هه‌یزیکێ سه‌خت و زۆرو سوود گه‌لێکی تێدایه‌ بۆ خه‌لک، ئه‌ویش له پێنج پرگه‌دا:

۱- پێناسه‌ی ئاسن (الحديد):

بۆ ئاماده‌کردنی ئه‌م باسه‌ پشتم به‌ چه‌ند سه‌رچاوه‌یه‌ک به‌ستوه، سه‌ره‌تا بۆ پێناسه‌ی ئاسن، پشتم به‌ (الموسوعة العربية)^(۱) به‌ستوه، ده‌لێ: (الحديد: مَعْدِنٌ صَلْبٌ رَمَزُهُ (Fe) مِنْ اسْمِهِ اللَّاتِينِي (Ferrum)، لَوْنُهُ بَيْنَ الْفِضِيِّ وَالرَّصَاصِيِّ لِمَا عَجِدَ الْقَابِلِيَّةَ لِلتَّشْكِيلِ، رَقْمُهُ الذَّرِّي: (۲۶) وَوَزْنُهُ الذَّرِّي (۵۵،۸۵)، أَمَّا وَزْنُهُ النَّوْعِي فَهُوَ (۷،۸۶)، دَرَجَةُ انصِهَارِهِ: (۱۵۴۰°م)، وَدَرَجَةُ غَلْيَانِهِ: (۳۲۵۰°م)، وَهُوَ أَهَمُّ الْمَعَادِنِ عَلَى الْإِطْلَاق، وَأَكْثَرُهَا نَفْعًا لِلبَشَرِيَّةِ).

به‌چاکم زانی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌که‌ به‌ عه‌ره‌بییه، ده‌قه عه‌ره‌بییه‌که‌ بێنم، ده‌لێ: ئاسن کانزایه‌کی ره‌ق و پته‌وه، ره‌مه‌زه‌که‌ی (Fe)ه، که له ناوی لاتینی (Ferrum) هاته‌وه، ره‌نگه‌که‌ی له نیوان زیوی و خۆله‌میشی دایه، دره‌وشاوه‌یه، زۆر باش ده‌گونجی شتی لێ دروست بکری {یانی: له شیوه‌ی جو‌راو جو‌ردا خۆی بپینێته‌وه} ژماره‌ی گه‌ردیله‌بییه‌که‌ی (۲۶)ه، کێشه‌که‌ی (۵۵،۸۵)، به‌لام کیشی جو‌رییه‌که‌ی (۷،۸۶)ه، له پله‌ی (۱۵۴۰)ی سه‌دی {واته: سه‌نتی گراد}دا ده‌توێته‌وه،

بهلام له پلهی (۳۲۵۰)ی سهدی دا دهکولئ و، گرنګترینی کانزاییه کانه به په هایي و، له هه موویان سوودی زیاتره بو مروفايه تیی.

۲- میژووی دوزرانه وهی دروستکردنی ئاسن:

ئهمیش له سئ خال دا باس دهکین و، ههر له سه رچاوهی پیشووه وه، دهیهینین:

أ- (إِنَّ بِدَايَةِ تَصْنِيعِ الْحَدِيدِ الْمُسْتَخْلَصِ مِنْ فَلْزَاتِهِ، وَاسْتِخْدَامِهِ فِي بَعْضِ الْأَغْرَاضِ، لَا تَزَالُ مَجْهُولَةً، وَيُعْتَقَدُ بِأَنَّهَا تَعُودُ إِلَى عَصُورٍ مَا قَبْلَ التَّارِيخِ.

إِنَّ أَقْدَمَ الْقِطْعِ الْحَدِيدِيَّةِ الْمُكْتَشَفَةِ مِنْ تِلْكَ الْحِقْبَةِ هِيَ الَّتِي عُثِرَ عَلَيْهَا بَيْنَ حِجَارَةِ الْهَرَمِ الْأَكْبَرِ فِي مِصْرَ، وَبَعْضِ مَا خَلَقَهُ الْحِثِّيُّونَ عَلَى الْخَوَاتِمِ وَالْحِلِيِّ الْمَصْنُوعَةِ مِنَ الْحَدِيدِ ...، إِلَّا أَنَّ هَذَا لَا يَعْنِي أَنَّ صِنَاعَةَ الْحَدِيدِ تَعُودُ فَقَطْ إِلَى نَحْوِ (٥٠٠٠) سَنَةً قَبْلَ الْمِيلَادِ،

واته: سه ره تاي دروستکردنی ئاسن که له که رهسته خاوه که ی خوی ده ره بهینری و، به کار بهینری بو مه بهسته کان، تا کو ئیستا نه زانراوه و، واییده چی به هره مه ند بوون له ئاسن و دوزرانه وهی ئاسن بگه پیته وه بو پیش میژوو (واته: پیش میژوو یک که نووسراوه ته وه، میژووی به شهر) دیرینترین پارچه ئاسن که دوزراوه ته وه له و ماوه یه دا، ئه وه یه که له نیو به رده کانی هه ره مه گه وره که ی میسر دا دوزراوه ته وه و، هه ندیک له وه ی که حیثیه کان (که له شام بوون) له و ئه نگوستیلو له خشلانه ی دروستیان کردوون له ئاسن، له وی دوزراوه ته وه، به لام ئه مه ئه وه ناگه یه نی که دروستکردنی ئاسن، ته نیا ده گه پیته وه بو (۵۰۰۰) سال پیش زاین.

واته: (۷۰۰۰) سال له مه و پیش، به لکو دیرینتریشه.

ب- (بِدَايَةُ بِنَاءِ الْأَفْرَانِ بِصَهْرِ الْحَدِيدِ، كَانَتْ مَعَ بِدَايَةِ مَا يُسَمَّى بِعَصْرِ الْحَدِيدِ الَّذِي تُعَدُّ بِدَايَتُهُ نَحْوَ عام: (١٢٠٠) قَبْلَ الْمِيلَادِ)، سەرەتای دروستکردنی فرنه‌کان بۆ تواندنه‌وه‌ی ئاسن، له سەرەتای ئەو سەرەمه‌وه‌ بووه، که پێی ده‌گوتری: چاخى ئاسن {چونکه پيشتر چاخى به‌ردی (العصر الحجر) هه‌بووه، که مرووف که‌ل و په‌له‌کانى خوى هه‌موو له به‌رد دروستکردوون، سەرەتای چاخى ئاسنیش ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ (١٢٠٠) س‌ال پيش زاین.

واته: (٣٢٢٢) س‌ال له‌مه‌و پيش.

ج- (بَدَا التَّطَوُّرُ الْكَبِيرُ لِصِنَاعَةِ الْحَدِيدِ فِي مُنْتَصَفِ الْقَرْنِ التَّاسِعِ عَشَرَ، لِسَبَبَيْنِ: أَوَّلًا: هُوَ الْبَدْءُ بِاسْتِخْدَامِ الْهَوَاءِ الْمُسَخَّنُ بَدَلًا مِنَ الْهَوَاءِ الطَّبِيعِيِّ فِي النَّفْخِ، وَثَانِيًا: هُوَ تَطَوُّرُ صِنَاعَةِ الْفُولَادِ، وَهُنَاكَ فِي هَذَا الْعَصْرِ أَفْرَانٌ عَالِيَةٌ يَصِلُ إِنْتَاجُهَا إِلَى (٦٠٠٠) طَنَ مِنَ الْحَدِيدِ الْخَامِ فِي ٢٤ سَاعَةً)، واته: سەرەتای گه‌شه‌سەندنی گه‌وره‌ی به‌کارهێنانی ئاسن و دروستکردنی ئاسن، ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ نیه‌پاستی سه‌ده‌ی نو‌زده‌یه‌م، ئه‌ویش له‌به‌ر دوو هۆکار:

یه‌که‌م: ده‌ستکردن به‌ به‌کارهێنانی هه‌وای گه‌رم بۆ مووشه‌ ده‌مه، له‌ جیاتی هه‌وای ئاسایی بۆ فوو کردن له‌ فرنه‌کان {بۆ ئەوه‌ی ئاگره‌که‌ خۆشبی و ئاسنه‌که‌ بتوێته‌وه‌} له‌ جیاتی هه‌وای ئاسایی، هه‌وای گه‌رم‌کراویان به‌کارهێنا.

دووهم: ده‌ستیش کرا به‌ دروستکردنی پۆلا له‌ ئاسن.

تییستاش له‌م پۆژگاره‌ماندا فرنی گه‌وره‌ی به‌رز هه‌ن، که (٦٠٠٠) ته‌ن ئاسن له‌ ماوه‌ی (٢٤) سه‌عاتدا دروست ده‌که‌ن، ئه‌مه‌ (الموسوعة العربية)^(١) و ده‌لێ.

به‌لام (الموسوعة العلمية الشاملة)^(٢) ده‌لێ: فرنی واهیه (١٠،٠٠٠) ته‌ن له‌ شه‌وو پۆژیک دا، له‌ بیست و چوار سه‌عاتدا دروست ده‌کات، (دُونَ تَوَقُّفٍ عَامِلًا

(١) ج ٨، ص (١١١ - ١١٢).

(٢) ئاماده‌کردنی: (أحمد شفيق الخطيب و يوسف سليمان خير الله)، چاپی (١٩٩٨)ز چاپی یه‌که‌م، چاپی تازه (٢٠٠٢)ز لوبنان.

عَلَى مَدَى عَشْرِ سَنَوَاتٍ مُتَتَالِيَةٍ)، ئەو فېرنە ماوەی دە سالی لە دواى یەك كار دەكات، هەموو پرۆژیکیش (۱۰،۰۰۰) تەن بەرھەم دێنێ، ئیستا فېرنی ئاوا گەورە هەیە، بۆ بەرھەم هێنانی ئاسن.

۳- ئەندازەى ئاسن لە زەوى دا:

(الموسوعة العربية) ^(۱) دەلێ: (يَعْدُ الْحَدِيدُ ثَانِي الْمَعَادِنِ بَعْدَ الْأَلْمُنْيُومِ فِي الْقِشْرَةِ الْأَرْضِيَّةِ، وَيُؤَلَّفُ نَحْوَ (۵٪) مِنْ وَزْنِ الْقِشْرَةِ الْأَرْضِيَّةِ، وَنَحْوَ ۳۷٪ مِنْ كُتْلَةِ الْكُرَّةِ الْأَرْضِيَّةِ، وَمَعَ ذَلِكَ فَهُوَ لَا يُوْجَدُ بِالشَّكْلِ الْحُرِّ فِي الطَّبِيعَةِ إِلَّا نَادِرًا فِي بَعْضِ الرُّسُوبِيَّاتِ وَالصُّخُورِ الْبَازِلْتِيَّةِ وَمُخْلَقَاتِ النَّيَّازِكِ...).

واتە: ئاسن دووھەمین کانزایە لە دواى ئەلەمنیۆم {ئەلەمنیۆم زیاتریشە لە ئاسن لە سەر زەوى} لە توێکلی زەویداو، کیشی توێکلی زەوى (۵٪) ی ئاسنەو، لە کوێ خرۆکەى زەوى (۳۷٪) ی کیشی خرۆکەى زەوى ئاسنە، بەلام لەگەڵ ئەوێشدا، ئاسن بە شێوەى ئازاد لە سروشتدا نیە، مەگەر بە دەگمەن، لە هەندیک نیشتووھەکان و، لە هەندیک بەردى بازەلتیی و، لە هەندیک پاشماوەى نەیزەکەکان {کە لە ئاسمانەوێ دەنە خوار}.

۴- گرنگی و بایەخى ئاسن لە ژيانى مرؤفدا:

(الموسوعة العلمية الشاملة) ئاوا باسی گرنگی ئاسن دەكات و ^(۲) دەلێ:

(لَوْلَا الْحَدِيدُ وَالْفُؤْلَادُ مَا كَانَ يَتَيَسَّرُ لَنَا تَصْنِيعُ السَّيَّارَاتِ، وَلَا تَشْيِيدُ الْمَبَانِي الشَّاهِقَةِ، وَلَا إِنْتِاجِ الْمَكْنَنَاتِ الَّتِي تَصْنَعُ لَنَا تَقْرِيبًا كُلَّ شَيْءٍ، فَالْحَدِيدُ أَرْخَصُ الْفَلَازَاتِ

(۱) ج ۸، ص (۱۱۲).

(۲) ئامادەکردنی: (أحمد شفيق الخطيب ويوسف سليمان خير الله)، چاپی (۱۹۹۸) ز چاپی یەكەم، چاپی تازه (۲۰۰۲) ز لوبنان.

الَّتِي نَسْتَعْمِلُهَا وَاهْمُهَا، وَهُوَ يُسْتَخْرَجُ مِنْ خَامَاتِهِ الصُّخْرِيَّةِ الْمُخْتَلِفَةِ، ثُمَّ يَحْوُلُ مُعْظَمُهُ إِلَى الْفُولَادِ (...).

واته: ئەگەر ئاسن و پۆلا نەبوونی، ئیمە دروستکردنی سەیارەکان و بەرزکردنەوهی بینا زۆر بەرزەکان، هەروەها دروستکردنی تیکپای ئامپەرەکان، کە هەموو شتیکمان بۆ دروست دەکەن، هیچ کام لەوانەمان بۆ ئاسن نەدەبوو، {بۆمان هەلنەدە سوور!}، ئاسن هەرزاترین کەنازیە کە ئیمە دەریدەهێنین و، لە هەمووشیان گرتەرەو، لە ماددە خامەکانی بەردی جوړاوجۆر دەردەهێنرێ و، دوایی زۆربەیی ئاسن دەگوێدرێ بۆ پۆلا.

ئنجبا با بزاین (د. زغلول راغب محمد النجار)، لە کتێبه‌که‌ی خوێ (الأرض) دا چی دەلی؟ ئەو درێژتر باسی سوودەکانی ئاسن دەکات و، لە چەند خاڵێکدا، قسەکانی ئەو کورت و پوخت دەکەینەوه،

دەلی: کە خوا دەفەرموێ: ﴿فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾، ئیمە بۆ ئەوهی لە فەرماشتی خوا باش تێ بگه‌ین، ئاسن هێزە زۆرەکه‌ی چیه‌و سوود و کەلکەکانی چین بۆ خەلک؟ باسەرنج بدەین^(۱):

۱- یەکه‌مین سوودی ئاسن ئەوه‌یه: کە بەهۆی بوونی ئاسنەوه‌ی لە نێو خڕۆکه‌ی زه‌ویدا، وا کراوه‌ی زه‌وی بە کەلکی لێ ژیان بێ، چونکە ئەو ئەندازە زۆرەیی ئاسن کە لە نێو کڕۆکی زه‌وی دا هه‌یه، لە نێو کڕۆکه‌ی پەقەکه‌ی و، لە نێو کڕۆکه‌ی شله‌که‌یدا هه‌یه، پڕۆلێکی کاریگەر دەبینێ ل‌ه‌وه‌دا، کە خڕۆکه‌ی زه‌وی ئیمە سەقامگیر بێ.

هەروەها ئاسن لە نێو زه‌ویدا کاریگەرییه‌کی زۆری هه‌یه، لەو باره‌وه‌ کە هێزی ڕاکێشانی زه‌وی و، مه‌جاله‌ موگناتیسییه‌که‌ی په‌یدا بێ، کە بەهۆی ئەو هێزی ڕاکێشانی زه‌وییه‌وه‌و، بەهۆی ئەو مه‌ودا موگناتیسییه‌وه‌یه، کە زه‌وی بەرگه‌

(۱) ئەو باسە زانستیانه‌ی دینینه‌ پێش، بۆ ئەوه‌ی یارمه‌تی زیاترمان بدەن بۆ لێ تێگه‌شتنی فەرماشته‌کانی خوا.

ههوا به دهوری خوځیه وه ده هیلیته وه، ههروه ها بهرگه ناوی که چوار له سهر پینجی پانتایی زهوی ده ریاکانن، به هوځی هیزی راکیشانی زهوییه وه، به دهوری زهوییه وه یه، تهویش به هوځی تهو ئاسنه زوره وه که (۳۷٪) ی هه موو خرۆکه ی زهوییه له نځو هه ناوی زهویدا هه یه، تهو هیزی راکیشان و، هیزی موگناتیسی پهیدا ده کات.

ئنجا تهو بهرگه هه وایه ی که له دهوری زهوییه، به هوځی ئاسنه وه یه که له زهوی دا هه یه، {هیزی راکیشانه که بهرگه ههوا ده هیلیته وه} ئیمه ده پاریزی لهو هه موو ته نۆلکه گهردوونیانه ی به رهو پرووی زهوی دین، له شیوه ی بلیسه نه یزه که کان دا، ههروه ها تهو تیشکه زیانبه خشانه ی زهوی و جگه له زهوییش، بهرگه ههوا ده مانپاریزی له ملیونان تهن، له نه یزه که کان که به شیوه ی بلیسه ده سووتین و له شهواندا دیارن، زوره یان ده سووتین و، که میکیان لی ده میننه وه، که جاری وایه ده که ونه سهر هه ندیک شوینی زهوی، به لام له بهر تهوه ی زوره ی پانتایی زهوی، ئاوه، زیاتر ده که ونه نځو ده ریاپه کان، ههروه ها تهو ئاسنه ی له نځو زهوی دا هه یه، یارمه تی بهرگه هه وای زهوی ده دات، کوئترۆلی هه ندیک له پیکهاته کانی خوځی بکات، وهک: ئاو، ئوکسجین، دووهم ئوکسیدی کاربۆن و ئوزۆن، تهوانه هه موویان به هوځی تهو ماده ی ئاسنه وهن، له نځو هه ناوی زهویدا یه، وهک گوتمان: (۳۷٪) ی، هه موو گوځی زهوی پیک دینی و، تهوهش وای کردوه زهوی به که لکی ژیان بی.

۲- توخمی ئاسن له خشته بنه رتهیه کانی پیکهتانی خانه ی زیندووه، چونکه پیکهاته کانی ئاسن ده چنه نځو پیکهاته ی تهو کلۆرۆفیله ی له نه نجامی تیشکه پیکهاتن دا پیک دی و له نه نجامی تهوهش دا ئاسن له نځو پرووهک دا پهیدا ده بی.

۳- ئاسن ده چته نځو پیکهاته ی پرۆتینه کانی نیوکی زیندووه کانه وه، هه لبه ته نیوکی خانه کانیش کرۆمۆسۆمه کانیان تیدا هه ن و، ئاسن پیکهتینه ری تهوانه شه.

۴- ھەروەھا ئاسن پێکھێنەرێکی گرنگی ھیموگلوبین، ھیموگلوبین ئەو ماددە بنەرەتییە لە خڕۆکە سوورەکانی خۆیندا ھەیە، خڕۆکە سوورەکانی خۆینیش، ئۆکسجین لە سییەکانەو لە پێی خۆینەو دەگوازنەو بۆ ھەموو خانەکانی جەستە.

۵- ھەروەھا ئاسن پۆلیکی گرنگ دەگیرێ لە پڕۆسەی سووتاندنی نۆو خانەکان دا، کە پێی دەگوترێ: میتابۆلیزم واتە: حالەتی ھەرسکردنی وزە نۆو خانەکان، ئەویش دیسان ھەر ئاسن دەوری تێدا دەبینێ و، ئاسن پێژەییەکی زۆری لە نۆو جەرگ و سپل و گورچیلەکان و ماسوولکەکان و مۆخی سووری ئیسقان دا ھەیە، مڕۆف پێویستی بەو پێژە ئاسنە ھەیە، کە لەنۆو ھەموو ئەوانەدا ھەیە.

۶- ھەروەھا جگە لە جەستە مڕۆف، ئاسن شارەگی ھەموو پیشەسازییە مەدەنی و عەسکەرییەکانەو، پەنگە ئیمە جوړیک لە پیشەسازییمان دەستەکەوێ کە ئاسن تێدا بەشدار نەبێ بە پێژەییەکی زۆر.

ھەر لە بارە سوودەکانی ئاسنەو (د. محمد الراتب النابلسی)یش، ھەندێ شت دێن، کە ھەندێکیان جوړیک لە دووبارەشیان تێدا ھەیە لەگەڵ ئەووەدا کە (د. زغلول راغب محمد نجار)، ھێنای، بەلام بۆ زیاتر تیشک خستە سەر سوودەکانی ئاسن، قسەکانی ئەویش دێن^(۱):

۱- (النابلسی) گوتووێتی: ھیچ پیشەییەکی نە لەسەر زەوی، مەگەر ئامرازەکانی ئاسن، ھەر لەو کەسەوێ زەوی ھەڵدەقەنێ، ھەتا ئەو کەسە عەمەلیاتیکی دڵ دەکات، ھەروەھا ئاسن لە (۹۶٪)ی کانزایەکان لە ئاسنەو دێن، (واتە: سەرچاوەکیان ئاسنە) پیشتەر وا دەزانرا پێژەیی کانزای ئاسن لە زەویدا کەمە، بەلام دوایی بۆیان دەرکەوت کە (۵۰٪)ی توێکلی زەوی و، کوێ زەوی پێژەیی (۳۷٪)ی ئاسنە، بەلام توێکلی زەوی (۵۰٪)ی ئاسنە، کە ئەویش دەکاتە (۷۵) ھەزار ملیۆن ملیۆن تەن، واتە: (۷۵) ھەزار تریلیۆن تەن ئاسن لە توێکلی زەوی دا ھەیە.

۲- ھەموو جەستەى مروۆف (۳) گرام لە ئاسنى تىدايه، واتە: پىنج لەسەر سەد ھەزار (۵/۱۰۰۰۰۰) گرام، ئەگەر مروۆفیک بە (۷۵) کیلو دابترى، مانای وایە (۷۵،۰۰۰) گرام کیشەکەیتى و (۳) گرام ئاسن لەو (۷۵،۰۰۰) گرامە، لەو (۷۵) کیلویە، لە جەستەى مروۆفا ھەيە، ئنجا ئەگەر ئەو (۳) گرامە لە جەستەى مروۆفا نەبووایە، بە شىوہەکی ھاوکۆی (معدّل) مروۆف دەمرد، چونکە ھەر ئەو سى گرامە ئاسنەو لە جەستەى مروۆفا ھەيە، دەچنە نىو ھیموگلوبىن لە خرۆکە سوورەکان داو، خرۆکە سوورەکانیش بەھوى ھیموگلوبىنەو، ئوکسجین ھەلەدەگرن لە سىيەکانەوہ بۆ خانەکان، کارگەکانى دروستکردنى خرۆکە سوورەکانیش لە جەستەى مروۆفیکى مام نىوہندى دا، لە ھەر چرکەيەکدا دوو ملیۆن و نىو خرۆکەى سوور دروست دەکەن، ھەروەھا لە ھەر چرکەيەکیشدا دوو ملیۆن و نىو خرۆکەى سوور لە جەستەى مروۆفا دەمرن، ئنجا ئەو خرۆکە سوورانە، کە بەھوى ھیموگلوبىنەوہ کە ماددەى ئاسنیا نىدا ھەيەو ئوکسجین دەبەن بۆ خانەکان، دوايى ئەو خانانەى ئىستيفادە دەکەن لەو ھیموگلوبىنەى ئاسنى تىدايه، ئاسنەکە فرى نادەن، بەلکو ئەو ئاسنە دەچى بۆ گۆرستانى سىل و، لەوى شى دەکریتەوہو ئاسنەکەى وەردەگيرى، جاريکی دیکە ئاسنەکە دەنێردریتەوہ بۆ مۆخى ئىسقان کە لەویدا کارگەى دروستکردنى خرۆکە سوورەکان ھەيە، ھیموگلوبىنەکەش دەگوازیتەوہ بۆ جگەر، تاكو ئەویش زەرداوى لى دروست بکات، کەواتە: زەرداوێک کە دروست دەبى، ھەمووى بریتىيە لە لاشەى خرۆکە مردووەکانى کە لە خویندا ھەن، ھەر بۆيە کاتيک مروۆف پەنگى زەرد ھەلەدەگەرئى، ئەوہ بەلگەيە لەسەر ئەوہى ماددەى ئاسنى لە جەستەدا کەمە.

۳- ئاسن دەچیتە نىو پیکھاتەى ھەموو جوړەکانى خوین، نەک تەنيا خوینى مروۆف، بەلکو خوینى ھەموو ژيانداران، ھەروەھا ئاسن دەچیتە نىو پیکھاتەى ھەموو گەلایەکان، ھەموو ئەو ڕووەکانەى گەلایان ھەيە قەدو چل و پۆپیان ھەيەو، ماددەيەکی پیکھیتەرى گرنگيانە، بۆيە زۆربەى سەوزەو دانەوێلەکان بۆ وینە: نىسک دەوڵەمەندە بە ماددەى ئاسن، ھەروەھا ميوەکان بۆ وینە: سىو دەوڵەمەندە بە ماددەى ئاسن، ھەر بۆيەش سىوێک کە پارچەيەکی لى دەکەيەوہو لە وى دادەنئى، دەيىنى پەنگەکەى مەيلەو ژەنگاوى ديارە، چونکە ئەو ماددە ئاسنەى تىدايه لەگەل ھەوادا، يەکیگرتوہ.

0- چۆنیەتیی دابەزینی ئاسن بۆ سەر زەوی:

بۆ ئەمیش جاریکی دیکە دەگەرێنەووە بۆ کتێبه‌که‌ی (د. زغلول راغب محمد النجار)، خوا پاداشتی بداتەو، که زۆر به جوانیی تەفسیری ئەو ئایەتە موبارەکه دەکات و پروونی دەکاتەو، چۆن ئاسن لەسەرێوە بۆ سەر زەوی دابەزیو! هەر یەکسەر لە کتێبه‌که‌یه‌وه^(۱)، خولاسه‌که‌ی دینم و یەکسەریش به کوردیی ده‌یه‌ینم، ده‌لی:

لە لیکۆلێنەوێه‌که‌ دا لە باره‌ی دابەش بوونی توخمه‌کان، لەو به‌شه‌ی گەردوون دا که بۆ ئێمه‌ زانراوه، به‌ ته‌ل‌سکۆبه‌کان بێنراوه، تێبینیی ئەو کراوه که گازی هایدروژین (۷۴٪)ی مادده‌ی گەردوونه، له‌ پرووی زۆرییه‌وه‌ له‌ دوای هایدروژین، هیلۆم هه‌یه‌ که له‌ (۲۴٪)ی پێک دێن، ئنجا ئهم دوو توخمه: هایدروژین و هیلۆم ساده‌ترین و سووکترین توخمه‌کانی گەردوونن، که به‌ هەردووکیان (۹۸٪)ی مادده‌ی زانراو و بێنراوی گەردوون پێک دێن، ئەوانی دیکه به‌ هه‌موویان ئەوه‌ی تاكو ئیستا بۆ ئێمه‌ زانراون، که ده‌وری سه‌د (۱۰۰) توخمن به‌ هه‌موویان (۲٪)ی مادده‌ی گەردوونی بێنراو بۆ ئێمه‌ پێک دێن، {بۆیه ده‌لێم: گەردوونی بێنراو بۆ ئێمه، چونکه مه‌رج نیه‌ گەردوون به‌س ئەوه‌نده بێ که ئێمه‌ ده‌یبینین، وه‌ک پێشتریش گو‌توو‌مانه: ئەوه‌ی ده‌بێنری وا پێده‌چێ هه‌مووی له‌ سنووری ئاسمانی یه‌که‌م دابن، چونکه خوا ده‌فه‌رموی: ﴿زَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِمَصْبِحٍ﴾ الم‌ل‌ک: ۵، ئاسمانی یه‌که‌ممان به‌ چرایان رازاندۆته‌وه، ئنجا هه‌رچی که‌ه‌که‌شانه‌و ئەستێره‌یه‌ هه‌مووی وشه‌ی (مَصْبِح)ی به‌سه‌ردا دی، (السَّمَاءُ الدُّنْيَا) ش، یانی: (السَّمَاءُ الْأَقْرَبُ)، دنیا (مؤنث)ی (أدنی)یه، ئاسمانی نیزی‌کتر له‌ ئیوه‌مان به‌ چرایان رازاندۆته‌وه، چرایه‌کانیش مه‌به‌ست ئەستێره‌کانن، که‌واته: هه‌رچی که‌ه‌که‌شان و گه‌له‌ که‌ه‌که‌شانه، هه‌مووی له‌ سنووری ئاسمانی یه‌که‌مدایه، ئنجا

له نێو ئەو ئەستێرانهدا، هه‌موویان ئەو پرۆسه‌یان له نێودا ئەنجام ده‌دری که یه‌کگرتنی نێوکی (الْإِنْدِمَاجُ النَّوَوِي)، پێده‌گوتری، به‌لام هه‌ندیکیان له ئەستێره‌کان که گه‌وره‌ترن، هێزیکی زۆر له وزه، وزه‌یه‌کی زۆر بێره‌زا یان لێ ده‌رده‌چێ، که پێی ده‌گوتری: وزه‌ی ئەستێره‌کان، ئنجا له ئەنجامی ئەو وزه‌یه‌دا، که لهو ئەستێره‌یه‌ ده‌رده‌چێ، دوا‌یی ورده‌ ورده‌ نێو جه‌رگه‌ی ئەستێره‌که ده‌بێته‌ ماده‌ی ئاسن، دوا‌ی ئەوه‌ی وزه‌که‌ی لێوه‌ ده‌رده‌چێ، ئاسن ده‌می‌نێته‌وه، ئنجا ئەویش زۆر گه‌رم دادی و، سه‌ره‌نجام ئەو ئەستێره‌یه‌ ده‌ته‌قێته‌وه‌و، پارچه‌کانی ب‌لا‌وده‌بنه‌وه به‌ لاپه‌ره‌ی ئاسمان دا، تا‌کو دابه‌زن بۆ سه‌ر ئەستێره‌کانی دیکه‌و بۆ سه‌ر خرۆکه‌کان، ئنجا خۆری ئیمه که به‌شیوه‌یه‌کی ب‌نه‌ره‌تی له هایدرو‌جین پێک دێ، نێوکه‌کانی هایدرو‌جین که له‌گه‌ڵ یه‌ک دا یه‌ک ده‌گرن، بۆ ئەوه‌ی غازی توخمی دووهم که هیلۆمه‌ پێکینن، هێزیکی زۆر له خۆر ده‌رده‌چێ که گه‌رمیه‌که‌ی ده‌گاته ده (۱۰) ملیۆن پله‌ی سه‌دی، ئەوه‌ی وا ده‌کات ئەم خۆره‌ی ئیمه‌ بمینێته‌وه، ئەوه‌یه که غازی هیلۆم ورده‌ ورده‌ له هایدرو‌جین دروست ده‌بێ، که له نێو خۆردا زۆره‌و، خۆریش ورده‌ ورده‌ ده‌کشێ، هه‌تا نێوکه‌که‌ی گه‌رم‌تر ده‌بێ، ئەویش پتر ده‌کشێ و غازی هیلۆمی لێ ده‌رده‌چێ، ئەستێره‌یه‌کی ئاسایی وه‌ک خۆره‌که‌ی ئیمه‌ دیوی ده‌ری به (۶۰۰۰) پله‌ی سه‌دی مه‌زه‌نده‌ ده‌کری، به‌لام هه‌تا به‌ره‌و قوولایی خۆر بچین، پله‌ی گه‌رمیه‌که‌ی به‌رز‌تره، هه‌تا ده‌گاته نێوکی خۆر (۱۵) ملیۆن پله‌ی سه‌دی گه‌رمه، زانایانی گه‌ردووناس ده‌لێن: ئەگه‌ر بێت و نێوه‌ی ئەو ئەندازه‌ هایدرو‌جینه‌ی له خۆر دایه، هه‌مووی ب‌گۆرێ بۆ هیلۆم، پله‌ی گه‌رمی له‌نێو جه‌رگه‌ی خۆردا، ده‌گاته (۱۰۰) ملیۆن پله‌ی سه‌دی، هه‌روه‌ها زانایان ده‌لێن: مه‌زه‌نده‌یان کردوه که ده‌گونجی پله‌ی گه‌رمی نێو جه‌رگه‌ی خۆر، بگاته (۶۰۰) ملیۆن پله‌ی سه‌دی، له ئەنجامی ئەوه‌دا به‌شیکی کاربۆنه‌که‌ی ده‌گۆرێ بۆ سو‌دیۆم، دوا‌یی بۆ مه‌گنسیۆم، دوا‌یی بۆ نیۆن، ئنجا له دوا‌ی هه‌موو ئەوانه، ئاسن دروست ده‌بێ.

ئىنجا ئەو ئاسنەى سەر زەوى، بەرھەم و ئەنجامى تەقینەوہى ئەو ئەستیرانەىہ
 كە نىو جەرگەكەيان بۆتە ئاسن و، دوايى تەقيونەوہو ئاسنەكە بىلاو بۆتەوہ، ئەو
 ماددەى ئاسنەش لەو ئەستیرە گەورانەوہ، كە بە گەردووندا بىلاو بۆتەوہ، زەوى
 بەشى خۆى بۆ ھاتوہو، ئىستا رىژەى ئاسن لە خۆرى ئىمەدا ئەندازەكەى زۆر
 زۆر كەمە: (۳۷/۱۰۰۰۰) قەبارەكەىہتى، كە رىژەى ئاسن تىيدا لە ھى زوحەل و
 عەتاردو زوھرە، ھەموويان كەمترە.

ئىنجا زەوى ئىمە كاتىك لە خۆر جىابۆتەوہ، وەك تۆپەلىك لە خۆلەمىش
 و توخمى سووك بووہ كە پىكەوہ كۆبوونەتەوہ، بەلام ئەو تۆپەلە كە وەك
 خۆلەمىش پىك بووہ لە ماددە توخمى سووك بوون، بارانىك لە نەيزەكەكانەوہ
 كە ماددەى ئاسنيان تىدا بووہ، ھاتوہ، لە دەرەوہى كۆمەلەى خۆرەوہ لە
 ئەنجامى ئەوہدا كە زۆر بە خىرايى ھاتوہو، زۆرىش قورس بووہ، يەكسەر چۆتە
 نىو جەرگەى زەوييەوہو، لەویدا نىو جەرگەى زەوييان پىكەپناوہ.

ھەموو زەوييش لە ھەوت بەش پىك دى:

يەكەم: كاكلىكى زۆر رەق بەشپوہى تۆپىكى زۆر گەورە، كە ھەمووى ماددەى ئاسن و
 نىكلەو، ئەندازەى رىژەى ئاسن لەو تۆپەلەى نىو جەرگەى زەويى دا دەگاتە: (۹۰٪)و،
 (۹٪)شى نىكلەو، (۱٪) دىكەش ھەندىك توخمى دىكەى سووكن.

دووہم: ئىنجا لە دواى ئەو تۆپەلەى نىو جەرگەى زەوى كە زۆر رەقە، تۆپەلىكى دىكەى
 شل دى، ماددەىہكى شلە بە ھەمان شپوہى پىكھاتە كىمايى، واتە: ديسان ئەويش
 (۹۰٪)ى ئاسنەو (۹٪)ى نىكلەو (۱٪)يش ھەندىك لە توخمەكانى دىكەن.

ئەم دوو پىكھاتەى زەوى، واتە: ھەم نىوكەى رەقەكەى و ھەم نىوكە شلەكەى
 كە بە دەورى نىوكە رەقەكەدا ھەيە، بە ھەردووكان (۳۱٪)ى كۆى زەوى پىكدىنن.

سپيەم و چوارەم و پىنجەم: ئىنجا لە دواى ئەو دوو نىوكە رەق و نىوكە شلە،
 سى چىنى دىكەى زەوى دىن چىنەكانى: سپيەم و چوارەم و پىنجەم، ئەوانە پىيان

دەگوتری: پیوه پچراوی زهوی (وشاخ الأرض)، ئەو سێ چینهش: چینی بنهوهو، چینی نیوه پاست و، چینی سه رین.

شه شه م و حه وته م: ئنجا دواي ئەو پینچ چینه، دوو چینی دیکه دین که پینان دهگوتری: بهرگی بهردیی (الغلاف الصخري)، تهویش له دوو توئژ پیک دی: توئژی شهش و توئژی ههوت، یه که میان هی پیش توئکل، ئەوهی دیکه شیان توئکل، ئنجا ههتا بهرهو سه ری دی، ریژهی ئاسن کهم ده بیتهوه، پیشی ریژهی ئاسن وهک گوتمان: (۹۰٪)، دواي ورده ورده ریژهی ئاسن کهم ده بیتهوه، تاكو ده گاته توئکلی زهوی و ریژهی ئاسن ده بیته (۵٪).

بۆیهش گهردووناس و زانایانی زهویناسی (جیۆلۆجیا) ئیستا زیاتر ئەو قهناعهتیهان بۆ دروست بووه، که ئەو ئاسنه ی له زهویدا ههیه - که (د. زغلول النجار)، به (۹۰،۳۵٪)، مه زهنه ی کردوهو، ئەوانه ی دیکه گوتووینانه: (۳۷٪) ی هه موو گۆی زهوی پیک دین - هه موو ئەو مادده ی ئاسنه له ئەستیره گه وره کانهوه هاتوه، که پینان دهگوتری: (النجوم المستعرة)، ئەستیره گرگرتوووه کان و تیشکی زۆر زۆریان ههیه، له ئەنجامی ئەوه دا که وزه ی زۆریان سه رفکردوهو ئاسن ماوه تهوه له نیو جهرگه ی دا و دواي ته قیوه تهوه، ئنجا ئەو پارچه ئاسنانه ی نیو ئەو ئەستیرانه دابه زیون، به شیوه ی بارانیکی گه وره ی ئاسن بۆ نیو زهوی، هه لبه ته نهک ته نیا بۆ نیو زهوی، به لکو بۆ نیو خرۆکه کانی دیکه ی کۆمه له ی خۆریش، ئەو ئاسنه له ئەنجامی ئەوه دا هاتۆته نیو زهوی، ئنجا تیا بۆچی له نیو جهرگه ی زهویدا ئاسن زیاتره: (۹۰٪) و ئەوه ی دیکه ش نیکله؟ له بهر ئەوه ی ئاسن قورستره، لهو ئەستیره به رزانه وه که ووتۆته نیو جهرگه ی زهوی، ئەو کاتیش زهوی وهک ئیستا نه بووه رهق و پتهو سارد بیتهوه، به لکو وهک وهک تۆپه لپیک خۆله میش وابوووه، یه که سه ر ئەو ئاسنه باریوه قورسه هاتوهو له نیو جهرگه ی زهوی دا قه راری گرتوهو، کاکله ی زهوی پیکه پیناوه، هه م کاکله رهقه که ی و هه م کاکله شله که ی، ناگر پرژینه کان (براکین) ییش که په ی داده بن، مانای وایه ئاسنه

شل و تواوهيه كه به دهوري نيوكه رهقه كه وهيه، جار جار له هه نديك شويني زهوي ديته دهري، ههر بويهش كه ديته دهه هه مووي ئاسن و نيكل و ئه و ماده تووانهن كه زور زور گهرمهو، جاري وايه زور به رزده بيته وه، چونكه به فشاريكي زور له تيو جهرگه ي زهوييه وه ده ده قولئ.

ئمه كورتهيه ك بوو له باره ي پيناسه ي ئاسن و، له باره ي ئه وه وه كه خوا ﷺ كه ده فهرموئ: ئاسنمان دابه زاندوه، ئايا دابه زاندني ئاسن چ چه مكم و واتايه كي ههيه؟ به پي ئه وه ي زانياري گه ردوونناسي و زانياري زهويناسي، ئه م پوژگاره ي ئيمه بو ي ده ركه وتوه.

له كو تاي ئه م ده رسه ماندا ده ئيم: ئيمه له سه رمان پيوسته به پي ئه وه كه زانياري له پوژگاري ئيمه دا پيگه يشتوه، ته ماشاي ئايه ته كان بكه ين، كه بيگومان سه ره تاي وه حبي كو تاي زانسته، زانست له كوئ كو تاي دي، وه حبي له ويه ده ست پيده كات، چونكه زانست بريته له باسي دروستكراي خوا، به لام وه حبي فه رمايشتي خوايه، بويه پيوسته ئه و شتانه ي قورئان باسيان ده كات، كه په يوه ستن به گه ردوونه وه، به دروستكراوه كان خواوه، هه ولبده ين: زانست چي بو ده ركه وتوه، له و پوه وه ئيمه بو زياتر پوونكر دنه وه ي چه مكي ئايه ته كان، كه له و باره وه ده دوين، له و زانسته به هره مه ند بين، به لام بيگومان ده بي بليين: ئمه به پي ئه وه ي تاكو ئيستا مروف پي گه يشتوه، گومانيشي تيدا نيه، هه تا زانست زياتر به ره و پيشه وه بچي، چه مكم و واتاي ئه و ئايه تانه ي له و باره وه قسه ده كه ن، پوونتر ده بيته وه، زانياريش بيگومان پله پله وه، زانياري ره هاو بي خلته، ته نيا له وه حبي خوي په روه ردگار دايه، به لام به شه ريش خوي زاناو توانا توانايه كي داوه تي، ده تواني زور شت بزاني و، به ئه ندازه ي ئه وه ش كه شت ده زاني، زياتر له فه رمايشتي خوا تيده گات.

مهسه له ی دووهم:

نیررانی نووح و ئیبراهیم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و هیشته وهی پیغه مبه رایه تی و بهرنامه ی خوا له وه چه که یاندا، دوا یی نیررانی پیغه مبه رای دیکه و، شوین خستنی عیسای کوری مه ریهم بو هه موویان، واته: له دوا ی هه موویانه وه به ماوه یه ک که پی پی چوو وه، پیدانی ئینجیل و په رو ش و به زه یی خستنه ئیو دلی شوینکه وتوو ه کانی و، داهینانی په هبانییه تیک له لایه ن شوینکه وتوو انیه وه، که خوا له سه ری دانه نابوون و، خوا جگه له رازی کردنی خو ی له سه ر پیویست نه کرد بوون، پرواداره کانیان پاداشتیان هه یه و، لاده رانیشیان سزا:

خو ده فهرمو ی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ (۳۶) ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ عَآئِرِهِم بِرُسُلِنَا وَفَقَّيْنَا يَعْسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ (۳۷)

شیکردنه وهی ئهم دوو ثایه ته له چوارده بر گه دا:

(۱)- ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ﴾، به دنیاییش نووح و ئیبراهیممان (به پیغه مبه ر) ناردن، ئهمه ده گه ریته وه بو رسته ی پیشی، وه ک گیرانه وهی تاییه ت بو سه ر گشتی، تایه تی پیشی فهرمو ی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَصْرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾، ئنجا ئهمه وه ک گیرانه وه و بادانه وهی تاییه ته بو سه ر گشتی، دوا ی ئه وهی خوا ﷺ به گشتی باسی پیغه مبه رای کرد وه، که به به لگه رو شنه کانه وه ناردوونی و کتیب و ته رازووشی له گه ل دابه زاندوون، واته: بهرنامه یه ک و هاوسه نگیه ک و دادگه رییه ک، که ئه و بهرنامه یه گرتوو یه ته ئیو خو ی، بو ئه وهی

خه لک به دادگهری به رپوه بچن، ننجا به تايهت باسی دوو له پیغهمبه رانی یه کجار پایه به رزی خوۍ ده کات، که یه کیکیان به (أَبُو الْبَشْرِ الثَّانِي) و، نه وهی دیکه شیان به (أَبُو الْأَنْبِيَاء) ناوداره، نوح عليه السلام پی ده گوتړی: دووهمین بابی مروقیایه تی، له بهر نه وهی نه وانهی له که شتییه که دا له گه لی سوار بوون، هه موویان له وه چهی خوۍ بوون، وهک خوا ده فهرموۍ: ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ﴾ ته نیا نه وانیش مانه وه له سهر زهوی، که واته: به شهر له دوی نووچه وه، هه مووی له وه چه نوح عليه السلام بوو، ئیپراهیمیش پی ده گوتړی: (أَبُو الْأَنْبِيَاء) بابی پیغهمبه ران، له بهر نه وهی له دوی ئیپراهیم، هیچ پیغهمبه ریک نه هاتوه، که له وه چهی ئیپراهیم نه بوو پی، وهک خوا عليه السلام ده فهرموۍ:

(۲)- ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾ له وه چهی نه وانا، هه پیغهمبه رایه تی و هه کتب و به رنامه ی خو ماغان دانا، هه پیغهمبه ریک له دوی نوح هات پی، له وه چهی نوح بووه و، هه پیغهمبه ریکش له دوی ئیپراهیم هات پی، له وه چهی ئیپراهیم بووه، ننجا نیا نه دوو پیغهمبه ره (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بوچی خوا به تايهت ناوی هی ناون؟ چونکه هه ردوویان له سهر ناستی مروقیایه تی ناسراون، هه نوح، هه ئیپراهیم، دوو پیغهمبه ری نیو نه ته وهی (أُمِّي) بوون، ته نیا هی گه لیکی دیارییکراو و شو نیکی دیارییکراو نه بوون، هه ر بویه ش باسی توفانه که ی نوح عليه السلام له هه موو کتبیه میژوو بیه کانا هه یه، هه ر له رژه لاتی ناسیاوه بگره تاکو میصرو میژوپو تا میاو روم و شو نه کانی دیکه، هه روه ها ئیپراهیمیش عليه السلام تاکه پیغهمبه ریکه که هه موو خاوه ن به رنامه ناسمانيیه کان ریزیان بوی هه یه و، به پیغهمبه ری خو یانی ده زانن: جووله که و نه صرانی و مسولمان - به پی ریزبه ندی کاتیان باس مکردن - هه روه ها صابیئش به هه مان شیوه و، زه رده شتییه کانیش به هه مان شیوه و، هه موو نه وانه ش که خو یان به خاوه نی کتبکی ناسمانيی ده زانن، ریزیان بو ئیپراهیم هه یه، بویه خوا عليه السلام ناوی نه و دووهی هی ناوه که ده فهرموۍ: پیغهمبه رایه تی و کتبمان له وه چهی نه وانا دانا، ننجا وهک پیشریش باسما ن کرد، که واته: هه پیغهمبه رایه تی که وهک پله و پیگه یه ک خوا ده بیه خش، هه م نه و کتب و په یامه ی وهک وه حی و سروشیک خوا ده نیتری، سه رچاوه که یان به س خوا ی په روه ردگارو میهره بانه.

(۳) - ﴿فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ﴾، ئنجا له وه چه ی نووح و ئیبراهیم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، که سانیک هه بوون ږی راستگرتوو بوون، (مُهْتَدٍ)، (السَّالِكُ صِرَاطَ اللَّهِ الْمُسْتَقِيمِ الْمَوْصِلِ إِلَى الْغَايَةِ)، که سیک که ږی راستی خوا ده گری، که به ئامانجی ده گه یه نئ، (مُهْتَدِي)، هه رچه نده لیږه (مُهْتَدٍ)، به ته نووین هاتوه، که سیکه ږی هیدایه تی گرتبی، واته: راسته ږی بوو، ږی راستگرتوو.

(۴) - ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾، زوریکیشیان لادهر بوون، ئه مه ش ته وه ده گه یه نئ که که میکیان ږی راستگرتوو بوون، له وه چه ی ئیبراهیم و نووح (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و زوربه یان لادهر بوون، ئنجا که ده فهرموئ: لادهر بوون، ئه مه هه م ده گونجی که م و زور لایاندابی، به و واتایه ی تووشی گونا هو لادان و سه ریچی بووبن و، ده شگونجی یه کجاری لایاندابی، چونکه (فَسِقٌ)، به مانای لادان (خُرُوجٌ)، ده رچوونه، ئنجا ده رچوونی به شی هه یه، له هه ندی شتدا، وه ک هه ر که سیک له بازنه ی ئیسلام و ئیماندا یمینته وه، به لام تووشی گونا ح بووبی و، ده رچوونی گشتیش هه یه، که یه کجاری له بازنه ی ئیمان و ئیسلام بجیته ده ر، لیږه ش هه ردوو واتایه کان هه لده گری.

(۵) - ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِرُسُلِنَا﴾، دواپی به شوین ته واندای پیغه مبه رانی دیکه ما ئمان ناردن، (تَقْفِيَةُ الرُّسُلِ: إِتْبَاعُ الرُّسُولِ بِرَسُولٍ آخَرَ، مُسْتَقْفَةٌ مِنَ الْقَفَا، لِأَنَّهُ يَأْتِي بَعْدَهُ، وَالْآثَارُ: جَمْعُ الْأَثَرِ، وَهُوَ مَا يَتْرُكُهُ السَّائِرُ مِنْ مَوَاقِعِ رَجُلَيْهِ فِي الْأَرْضِ)، (تَقْفِيَةُ) پیغه مبه ران ته وه یه پیغه مبه ری که به دواپی پیغه مبه ری که دیکه دا بنیردری، له (قَفَا) وه هاتوه و داتا شراوه، واته: پشته مل، چونکه هه ر پیغه مبه ری که له دواپی ته وای دیکه پروات، له پشتیه وه ده چی، (آثَارٌ) یش کوئی (آثَرٌ)، واته: شوینپی که سیک که به شوینپیدا ده روا، شوین پی به جی دیلی، واته: پیغه مبه رانمان یه ک به دواپی یه کدا ناردن، ئه م ته عبیره ته وه ی لی ده فامریته وه که پیغه مبه ران (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ما وه ی زوریان نه که ووتوته به ینی، هه ر له دواپی پیغه مبه ری که، پیغه مبه ری که دیکه هاتوه، له سووره تی (المؤمنون) دا خواپی په روه ردگار زور به پروونی ده فهرموئ: ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا﴾، واته: دواپی پیغه مبه ری خو ما ئمان یه ک له دواپی یه ک، په یتا په یتا و به بی پچران، به دواپی یه کدا ناردن.

(۶) ﴿وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾، دوایی عیسی کوری مەریەمیشمان وەدواخستن، بۆیە خوا ﷺ تەعبیرەکە ی وایناوێ چونکە عیسا کۆتا پیڤەمبەری بەنوو ئیسرائیل بوو، ئەویش بە دوای زەکەرریا وەحیا و یونوسی کوری مەتتادا هاتو، ئنجا کتیبە میژووویەکان بۆمان باس دەکەن، کە (یونوسی کوری مەتتا) لە سەرەتای سەدە یەشتەمی پیش عیسادا ﷺ هاتو، واتە: لە نیوان یونوسی کوری مەتتا و نێردرانی عیسادا ﷺ هەشت سەدە ماوە هەبوو! بەلام ئەو هەر راست نازانم و گریمان واشبووی، ئەو هە تەنیا بۆ پیڤەمبەران ی بەنوو ئیسرائیل و ابوو، بێگومان لە شوێنەکانی دیکەش پیڤەمبەران ی دیکە هەبوون، بۆیەش خوا ﷺ دەفەرمو: بە دوای هەموویاندا عیسا کوری مەریەمان نارد، چونکە عیسا کۆتا پیڤەمبەری خوا بوو ﷺ، پیش موخەممەد پیڤەمبەری کۆتایی ﷺ.

(۷) ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ﴾، ئینجیلیشمان پێدا (بە عیسا ﷺ)، ئینجیل بە زمانی عیبری بە مانای موزدە (بُشْرَى) دێ، هەروەها بە مانای فێکردنی تازە (التعليم الجدید) ی دێ، خۆیان وایان ناوناو، ئنجا کە دەفەرمو: ﴿وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾، پیشتر دەفەرمو: ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم﴾، واتە: بە دوای شوێنەواری نووح و ئیبراھیم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و وەچەکیان دا کە پیڤەمبەران یان تێدابوون، پیڤەمبەرانمان ناردوون، بەلام لەبەر ئەوەی ماوەیەکی زۆر کەوتۆتە نیوان عیسا ﷺ و کۆتا پیڤەمبەری پیش خۆیەو، لەوانە ی خاوەن بەرنامە ی تایبەت و سەرەخۆن کە مووسا علیە السلام بوو، بۆیە تەعبیرەکە ی گۆریو و فەرموویەتی: ﴿وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾، هەروەها عیسا کوری مەریەمیشمان نارد لە دواییدا.

(۸) ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً﴾، پەرۆش و بەزەییان خستە دلی ئەوانەو کە شوێنی کەوتبوون، واتە: وامان لێکردبوون: هەم پەرۆشیان هەبێ و، هەم بەزەیی، پیشتر گوتمان: (رَأْفَةً)، پەرۆش، ئەوەیە تۆ بە تەنگ کەسیکەو، بێ، کە تووشی زیان نەبێ، دەگوتری: پەرۆشی فلانکەسم، واتە: تووشی زیان بوو و تووشی نەرەحەتی

بووه، بهزهیی ئهوهیه تۆ به تهنگیهوه بی، که قازانجی تووش بکهی و سوودی بۆ بیی، دهگوتری: فلانکەس بهزهیی به فلانکەسدا هاتهوه، واته: چاکه ی له گه ل کرد، به لام: پهروشی فلانکەسیهتی، واته: پپی ناخوشه که تووشی نارهحهتی بووه، بۆیه خوا ﷻ ئه و دوو وشهیهی وهک دوو سیفەت بۆ خو ی بهکاره یان: ﴿رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾، واته: خوا پهروشی بهنده کانیه تی تووشی زیان بن، بهزه ییشیان له گه ل ده نو یی که تووشی خیر و چاکه یان کات، ئنجا ده فەرمو ی: ئیمه هه م پهروش و هه م بهزه ییمان خستبووه دلی ئه وانه وه که شو ی عیسا ﷺ کهوتن، یانی: ئه وانه ی به راستی شو یی که وتبوون، هه م پهروشی خه لکیان بوو، که تووشی زیان نه بن و، هه م بهزه ییشیان پێاندا ده هات، که تووشی خیر و چاکه یان بکه ن.

(٩)- ﴿وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا﴾، په هبانییه تیکیشیان داه ینا، واته: خو یان گو شه گیری و په هبانییه تیکیان په یدا کردو دایانه ینا.

(١٠)- ﴿مَا كَتَبْنَا عَلَيْهَا﴾، ئیمه ئه و (په هبانییه ت) ه مان له سه ر ئه وان پێویست نه کرد بوو.

ئهمه رسته یه کی نیواخن (جمله معترضة) ه.

(١١)- ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ﴾، {دایان نه هینا} مه گه ر بۆ داوا کردنی په زامه ندیی خوا، (ابْتَدَعُوهَا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ)، ئهمه با شترین مانا لیکدانه وه یه به بۆچوونی من، نه ک مانای ئه وه بی خوا ﷻ بفه رمو ی: (مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ)، له سه رمان نه نووسیوون، له سه رمان پێویست نه کرد بوون، مه گه ر به مه به ستی ئه وه ی په زامه ندیی خوا داوا بکه ن، چونکه خوا له بنه رەت دا له سه ری نه نووسیوون، ئه م (مَا) یه ش بۆ لا بردن (نهی) ه، ئنجا که سانی ک شتانی ک دابه یین، به دلنیا یی خوا نینووسی و پێویستی ناکات، به لکو پیشی په سندو باش نه، نه ک هه ر پێویستی ناکات، که واته: ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ﴾، یانی: (مَا ابْتَدَعُوهَا إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ)، لێره دا بۆ کورته کردنه وه، رسته یه ک یان وشه یه ک قرتێراوه، واته: دایانه هینا، مه گه ر بۆ داوا کردنی په زامه ندیی خوا، هه ندیکش

گوتووایانه: ئەوان خۆیان دایانھێناوە و خۆی کاربەجێش لەسەری پێویست نەکردن، مەگەر بۆ ئەوەی پەزنامەندی خۆی پێ وەدەست بێنن، بەلام وەک گوتمان، ئەو مانایەم پێ بەھێز نە، چونکە مادام ئەوان ئەو شتەیان پەیدا کردووە دایانھێناوە، کەواتە: جێگای پەزنامەندی خوا نەبوو، جێی پەسەندی خوا نەبوو.

(الرَّهْبَانِيَّةُ: اسْمٌ لِلْحَالَةِ الَّتِي يَكُونُ عَلَيْهَا الرَّاهِبُ، وَهُوَ عَلَى غَيْرِ قِيَاسٍ، فَالْقِيَاسُ الرَّاهِبِيَّةُ، الرَّهْبَانِي: مِثْلُ لِحْيَانِيٍّ وَشَعْرَانِيٍّ وَنَصْرَانِيٍّ)، پەھبانیەت ئەو حالەتە، بابای راھیب لەسەری دەبێ، ئەویش بەبێ قیاس ئەو وشە هاتو، ئەگەر بەپێی قیاس با، پەھبانیەت کە لە (رَهْبَة) هە هاتو، یان لە (رَاهِب) هە هاتو، دەبووایە گوترابا: (الرَّاهِبِيَّةُ)، بەلام پەھبانیی وەک (لِحْيَانِيٍّ)، کەسێک پەشێکی گەورە هەبێ و، (شَعْرَانِيٍّ)، کەسێک قۆشکی زۆری هەبێ و، (نَصْرَانِيٍّ) کەسێک شوێن عیسا کەوتبێ، لەسەر ئەو کێشەنە.

(۱۲) - ﴿فَمَارَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا﴾، بەلام وەک مافی چاودێریکردن و، پاراستنی بوو، نەیانپاراست و چاودێریان نەکرد، چونکە (الرَّعِي: الْحِفْظُ، وَاسْتِعْيَارُ اللَّفْظِ لَاسْتِيفَاءَ مَا تَقْتَضِيهِ مَاهِيَةُ الْفِعْلِ).

واتە: وشە (رَعِي)، یانی: پاراستن، خوازاو تەو بۆ ئەو کە دەبووایە وەک پێویست بپارێزرێ و چاودێری بکری، (رَاعِي)، بۆیە پێی دەگوتری: (رَاعِي)، چونکە چاودێری نازە لە کاتی دەکات و، ئاگای لێیان دەبێ.

(۱۳) - ﴿فَأَتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ﴾، ئنجا ئەوانە یاروایان هێناوو، لەوان پاداشتی خۆیانمان دانی، واتە: ئەوانە یارێزگاریان کرد لەسەر ئیمان و پابەندییە کە لە ئیمانەو پەیدا دەبێ، لە شوێنکەوتووای عیسا، ئەوانەیان کە ئەھلی ئیمان بوون و پابەندیش بوون بە داخوایە کانی ئیمانەو، واتە: کردەوێ باشیشیان دەکرد، پاداشتی خۆیانمان پێدان.

(۱۴) - ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾، زۆریکیشیان لاری و لادەر بوون، ئەمیش دیسان دەگونجی مەبەست پێی دەرچوونی بەشی بێ، واتە: تووشی گوناھو تاوان بوون، دەشگونجی مەبەست دەرچوونی گشتیی بێ بە یەكجاری، واتە: لە بازنە ییمان و ئیسلامیش دەرچوون.

دوو کورتە سەرنج:

یەكەم: خوا دەفەرموی: ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾، لەوێچە (نوح و ئیبراھیم) دا، پێغەمبەرایەتی و بەرنامەمان دانان، میژوو نووسان گوتووایە: لەوێچە نوح عليه السلام لادەرو لاریەکان بریتی بوون لە ھاوبەش بۆ خوا بپار دەرەکان، لە گەلی عادو ئەمەودو، ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکانی یەمەن و، گەلی لووط کە لەشام بوون، ھەرەھا ھەردوو ھۆزی (اوس و خزرج) ییش، کە لە مەدینە (یثرب) بوون، بەلام دواپی خوا ﷺ ئیمان و ئیسلامی بە قسەت کردن، لەسەر دەستی پێغەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ.

ھەرەھا لەوێچە ئیبراھیم عليه السلام گەلی مەدینە بوو، خەلکی حجاز بوو، خەلکی تیھامە بوو، پەنگی ھی شوئانی دیکەش بوون.

دووھەم: دوا ی ئەوێ خوا دەفەرموی: ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ﴾، ئنجا دەفەرموی: ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً﴾، ئەمەش ئەو دەگەییە کە ئەو نەرمیی و ھێمنیی و پەرۆشی و بەزەیی، خراوەتە دلی شوئەتووانی عیساو عليه السلام، ئەنجام و بەرھەمی شوئەتووانی بوو بۆ ئینجیل، کە ئیستاش ئینجیل لەگەڵ دەستکاری کران و گۆرانی زۆردا کە خوا ئینجیلیکی ناردو، ئیستا نەسرانیەکان چوار ئینجیلیان ھەر بە پەسمی ھەن و، ئەوانیشتان لە ئیو ھەفتا (۷۰) ئینجیل دا ھەلژاردوون و، ئینجیلیکی دیکەش ھەبە کە ئەوان دانی پێدا ناھێنن، کە بریتیە لە ئینجیلی بەرنا، بەلام لەگەڵ ئەوێ ئیستاش ئینجیل ئەوێ ھەر تێدایە، زۆرە ی ئامۆزگاری پووحی و ئەخلاقیی و ھەلس و کەوتی جوان و لیبردن و نەرم و نیانی و میھرەبانیی، خوی بەرزو

کارزانیش بۆیه ئینجیلی بهو شیوهیه نارد، چونکه جووله که کان زۆر تییان په راندبوو له ملهوپری و مادده په رستی و خوشویستنی دنیا دا، که جیی سهرنجه: له هه موو په یمانی کوندا، به پپی تیفکرینی من که به لای که مه وه، دوو جارم هه مووی خویندۆته وه، باسی رۆژی دواپی و قیامه تی تیدانیه و، له هه موو په یمانی کوندا یه کجار باسی رۆژی دواپی به روون و راشکاوی نه کراوه، بۆیه ئیستاش له گه لدا بی گه لی جووله که زۆر متووی^(۱) دنیان و عهودالی دنیان و باوهشیان به دنیا دا کردوه، ئنجا خوا عیسی علیه السلام ناردو ئینجیلی پيدا بو راستکردنه وهی به هه لدا چوونی جووله که کان، چونکه عیسا بۆ خوی هه ر جووله که بوو، هه ر له گه لی یه هوودو به نوو ئیسرا ئیل بوو، ئه و ئینجیله ش که بۆی نیردر، ته نیا بۆ به نوو ئیسرا ئیل بوو، به لام دواپی (بولص الرسول) جوړیک لادانی کرد له ئایینی عیسا دا کردو، بردیه ده ره وهی جوغزی گه لی جووله که، ئه گه رنا وه ک خوا ی په روه ردگار له سوو ره تی (الصف) داو له شوینی دیکه ش دا ئاماژه ده کات، که عیسا علیه السلام وه ک تیکرای پیغه مبه رانی به نوو ئیسرا ئیل ته نیا بۆ گه لی جووله که نیرراوه، وه ک خوا صلی الله علیه و آله ده فهرمو ی: **وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ** (٦)، واته: کاتی عیسا کوری مه ریهم گو تی: ئه ی وه چه ی ئیسرا ئیل! {ئه ی «وه چه ی یه عقووب»} من ره وانه کراوی خوام بۆ لای ئیوه، ئه و ته ورا ته ی له پیش مندا بووه، به راستی ده زانم و موژده شتان پی ده ده م به پیغه مبه ری ک له دوا ی من دی، ناوی ئه حمه ده، یانی: موحه ممه د صلی الله علیه و آله.

که واته: عیسا علیه السلام ته نیا بۆ گه لی جووله که نیردر بوو، بۆ راستکردنه وهی هه له کانی ئه وان، هه ر بۆیه ش ئینجیل کو مه لگا و ده وله تی پی به ریوه نا چی و، ئه گه ر هه ر وه ک خوی مابایه وه ش، ژیا نی خه لکی ئیستای پی به ریوه نه ده چوو، چونکه خوا صلی الله علیه و آله بۆ گه لی کی دیارییکرا و بۆ قونا غی کی دیارییکرا و نارد بوو، بۆ راستکردنه وهی هه له و لادانه کانی جووله که کانی نارد بوو، نه ک بۆ ئه وهی بیته

(۱) متووی دنیان: عهودال و شهیدا و هوگری دنیان.

بەرنامە بۆ ژيانى مروّقايتى، ھەر بۆيەش نەصرانيە کان لە ھەر شوينىكى دنيابن و لە ھەر شوينىكى دنيا بووبن، ناچار بوون ئەو بۆشايى ھەيە، کە نەبوونی بەرنامەيە کە، چونکە خوا ﷻ ئينجیلی نەناردووە بۆ پێکخستنى ژيانى خەلک، ناچارن ئەو بۆشايە بە سیکۆلاريزم و ليبراليزم و کاپيتاليزم و سۆسياليزم... ھتد پڕبکەنەو.

لە بۆرە کوئەلارە بۆرە کەل، مەکە سەن

بەس مەکە سەن بۆرە کوئەلارە بۆرە کەل، مەکە سەن

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes

AliBapir

QR codes

مهسه له ی سییه م:

فهرمانکردنی خوا به بروداران که پاریز له خوا بکه ن و، پروا به پیغه مبه ره که ی موحه ممه د ﷺ بینن، نه گهر وابه کن، دوو قات پاداشتیان ده داته وه و پروناکیان پیده دات، بوئه وه ی خاوه ن کتیه کان وانه زانن هیچیان له به خششی خوا به ده ست نیه و، پیمان وایی به ده ستیانه و له نه زانیی دا میننه وه و، ده مارگیرانه له سهر رینازه که ی خوین به رده وام بن:

خوا ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُلِهِ يُؤْتِكُمْ كَفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَعْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَفْتَرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾﴾

شیکردنه وه ی ئهم دوو ثایه ته، له هه شت برگه دا:

له کوئی ئهم سووړه ته دا، خوا ﷺ پروو ده کاته مسولمانان و ده فهرموئ:

(۱)- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾، ئه ی ئه وانیه ی پرواتان هیناوه! پاریز له خوا بکه ن، هه لبه ته ئهمه رای راستره که لیره دا پرووی دواندن له ئوممه تی پیغه مبه ره ﷺ، پرووی دواندن له مسولمانانه، له شوینکه وتووانی موحه ممه ده ﷺ.

به لام رایه کی دیکه ش هیه، که لیره دا پرووی دواندن له ههر که سیکه ئیمانی بووبی، له نامسولمانانیش، واته: له ئه وانیه ی جگه له ئوممه تی موحه ممه د ﷺ، ههر که سی خاوه ن ئیمان بوو بی، به تاییه تی نه صپرانیه کان، که ئه و رایه ش ری تی تیده چی، چونکه دواپی ده فهرموئ:

(۲)- ﴿وَأَمِنُوا بِرُسُلِهِ﴾، پرواش بینن به پیغه مبه ره که ی، واته: ئه ی ئه وانیه ی ئیمانان هیناوه، پیشر به کتیه پیشووه کان و به پیغه مبه ره پیشووه کان! پاریز له خوا بکه ن، پرواش

بێنن بە پێخەمبەرە کە واته: پێخەمبەری کۆتایی کە موخەممەد ﷺ، وەک چۆن پرواتان بە پێخەمبەری پێشی هیناوه، ئەگەر پرووی دواندنیش لە ئەهلی ئیسلام و لە ئۆممەتی موخەممەد ﷺ بێ، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾، ئەي ئەوانەي پرواتان هیناوه! پارێز لە خوا بکەن، واته: تەقواو پارێزکردن لە خوا زیاد بکەن و لەسەری بەردەوام بێ، ﴿وَأَمِنُوا بِرَسُولِهِ﴾، بروای پتەوترو مەحکەمتریش بە پێخەمبەرە کە بێنن.

(۳)- ﴿يُؤْتِكُمْ كَفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾، ئەو کات دوو بەش لە بەزەیی خۆیتان پێ دەبەخشێ، واته: دوو بەش لە پاداشتیەک کە لە بەزەیی خواوە هەڵدەقوڵێ، پێتان دەبەخشێ، (الْكَفْلُ: النَّصِيبُ وَالْحَظُّ وَأَصْلُهُ: الْأَجْرُ الْمُضَاعَفُ، وَهُوَ مُعَرَّبٌ مِنَ الْحَبَشِيَّةِ، أَي: أَجْرَيْنِ عَظِيمَيْنِ، وَكُلُّ أَجْرٍ مِنْهُمَا هُوَ ضِعْفُ الْآخَرِ)، ئەو بەش پرایە کە لە پرایەکان دەلێ: (كِفْلٌ)، واته: پشک، بەش لە ئەصدا (كِفْلٌ)، بە مانای پاداشتی دوو بەرانبەرەو وشەیهکی حەبەشییە، بەپێی رای هەندێک لە پروونکەرەوانی ماناکانی قورئان، کەواته: (كِفْلَيْنِ)، مانای وایە دوو پاداشتی مەزن، کە هەر کامێکیان دوو هیندەي ئەوی دیکەیه.

(۴)- ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ تَوْرًا تَمَشُونَ بِهِ﴾، هەرۆهەا پرووناکیهکتان بۆ دەرهخسێنێ کە پێی بپۆن، واته: پرووناکیهکی مەعنەوێتان پێ دەبەخشێ، پێی پێ دەربکەن.

(۵)- ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، لیشتان دەبوورێ و بە دنیایی خوا لیبوردەي بەبەزەییە.

(۶)- ﴿لَا يَلَا يَعْلَمُ أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾،

أ- بۆ ئەوێ خاوەن کتیبەکان نەزانن، کە توانایان بەسەر هیچ لە بەخششی خوادا نیە.

﴿أَهْلَ الْكِتَابِ﴾، ناو بۆ نامسوڵمانانێک کە کتیبی ئاسمانیان هەبوو.

ب- واتایەکی دیکە، کە زۆربەي توێژەرەوانی قورئان رایان وایە، دەلێن: (لَا)، ئەم (لا) یە، زیاد کراوە بۆ جەخت کردنەو، واته: ئەصلی خۆی بەم شیوەیە: (لَا يَعْلَمُ أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ)، بۆ ئەوێ خاوەن کتیبەکان بزانی، کە توانایان نیە بەسەر هیچ شتیەک لە بەخششی خواي پەرەردگارد.

ج - واتایه کی دیکه ی: (لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنَّ الْمُسْلِمِينَ لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ)، بۆ ئه وهی خاوه ن کتیبه کان وانه زانن که مسولمانان (پێغه مبه ری کو تایی و شوینکه وتووایی) توانایان به سهر هیچ شتیک له به خششی خوا دا نیه.

(۷) - ﴿وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾، به خشش به دهستی خواجه، دهیداته ههر که سیك بیهو ی.

(۸) - ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾، خواش خاوه نی به خششی مه زنه.

زانایان زۆر له باره ی ئه م ئایه ته مو باره که و ئه م رسته یه وه قسه یان کردوه، زۆر به یان ده لێن: ئه م (لا) ی سه ر: ﴿لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾، زیاد کراوه بۆ جه ختکردنه وه، یانی: (لَا) یَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ، بۆ ئه وهی خاوه ن کتیبه کان بزائن که توانایان نیه، به سهر هیچ شتیک له به خششی خوا دا، چونکه خاوه ن کتیبه کان پێیان وابوو پێغه مبه ری کو تایی ده بی له وان بی: جووله که بۆیه بروایان پێ نه هینا، چاوه رپێیان ده کرد له وان بی و، نه صرانییه کانیش پێیان وابوو، (هه لبه ته دوا ی تیکدرانی ئایینه که یان)، که عیسا کو تا پێغه مبه ره، بۆیه دانیان به موحه ممه د پێغه مبه ری کو تایی دا نه هینا، پێیان وابوو به خشش ههر ئه وه نده بووه خوا به ئه وانی دا بوو، چی دیکه ی نه ماوه! ئیوه ئه ی مسو لمانینه! پارێز له خوا بکه ن و بروا به پێغه مبه ره که ی بێنن، واته: بروای مه حکه متر، تا کو دوو به ش له به زه یی خو یتان پێ بدات و پروونا کیتان پێ بدات، که پێی برو و، لێشتان ببوو ری، خواش لێ بو رده ی به به زه ییه، تا کو خاوه ن کتیبه کان بزائن توانایان به سهر هیچ شتیک له به خششی خوا دا نیه، به خششی خوا به دهستی خواجه، دهیدات به ههر که سی که بیهو ی، خواش خاوه ن به خششی مه زنه.

ئه م مانایه ریکتر دێته وه، که ئیبنو عه بباس و عیکریمه و، زۆر له زانایان وایان لیکدا وه ته وه، به لام ته گه ر هانه و ی بلێن: (لَا) زیاد نیه، ئه و کاته ده بی بلێن: (لَيْلًا) يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنَّهُمْ لَا يَقْدِرُونَ، يَعْنِي لَيْلًا يَعْتَقِدُ أَهْلُ الْكِتَابِ، بۆ ئه وهی خاوه ن

کتیبه کان قه ناعه تیان وانه بی و پروایان وانه بی، که هیچ شتیک له به خششی خویان به ده ست نیه، سهره نجام که قه ناعه تیان وانه بوو، مانای وایه له نه زانیی خویاندا ده میننه وه، که قه ناعه تیان وانه بوو هیچ شتیک له به خششی خویان به ده ست نیه، که واته: قه ناعه تیان واده بی که به خششی خویان به ده ست، ئه و کاته له نه زانیی و ده مارگیریی خویاندا ده میننه وه.

واتایه کی دیکه ش ئه وه یه: بو ئه وه ی خاوه ن کتیبه کان نه زانن که مسولمانان هیچ شتیک له به خششی خویان به ده ست نیه!

هه لبه ته خوا ﷺ بویه وای فهرمووه، چونکه له سووره تی (القصص) دا، باسی خاوه ن کتیبه کان ده کات، که دوو پاداشتیان هه ن، ده فهرموو: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِشَيْءٍ مِنْ دُونِ الْإِيمَانِ﴾ (٥٢) وَإِذَا نَادَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ واته: ئه وانیه پيش وان کتیبه مان پیداون، پروایان پیی هه یه، (واته: پروایان به کتیبه کۆتایی هه یه و به پیغه مبه ری کۆتایی ﷺ هه یه)، کاتیک کتیبه خویان به سهردا ده خوینرته وه ده لین: پروامان پیی هه یه، که ئه وه هه قه له په روه ردگارمانه وه، ئیمه پيشتریش ملکه چ بووین بو خوا، ئه وانه پاداشتیان دوو قات ده درته وه، چونکه خوږاگر بوون {خوږاگر بوون هه م له سهر ئایینه که ی خویان و به راستی پییه وه پابه ند بوون، هه م خوږاگریش بوون که پروایان به کۆتا نوسخه ی هیدایه تی خواش هیئاوه که قورئانه} و به چاکه ش خراپه پالپیه ده تین و، له وه ش که پیمان داون ده به خشن.

ئه گهر پروی دواندنیش له خاوه ن کتیبه کان بی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ...﴾ (٥٤) واته: ئه ی ئه وانیه برواتان هیئاوه! پاریز له خوا بکه ن و برپا به پیغه مبه ری خوا بین، (پیغه مبه ری کۆتایی)، تاکو خوا ﷺ دوو قات پاداشتان بداته وه {هه م پاداشتی ئه وه ی شوین کتیبه و پیغه مبه ری خۆتان که وتوون و، هه م پاداشتی ئه وه ش که دوا ی پیغه مبه ری کۆتایی موحه ممه د ﷺ که وتوون}.

کورته باسیک له باره‌ی ره‌هبانییه‌ته‌وه

به‌رێ—زان!

ئهم کورته باسه له سێ برگه‌دا ده‌که‌ین:

۱ پێناسه‌ی (رَهْبَانِيَّة):

(راغب الأصفهاني) له کتێبه‌که‌ی خۆیدا^(۱) ده‌لێ: (الرَّهْبَةُ وَالرُّهْبُ وَالرَّهَبُ: مَخَافَةٌ مَعَ تَحَرُّزٍ وَاضْطِرَابٍ كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِّنَ اللَّهِ﴾ الحشر، وَالتَّرَهُّبُ: التَّعَبُّدُ، وَهُوَ اسْتِعْمَالُ الرَّهْبَةِ، وَ الرَّهْبَانِيَّةُ: غُلُوفٌ فِي تَعَبُّدٍ مِّنْ فَرِطِ الرَّهْبَةِ، الرَّهْبَانُ يَكُونُ وَاحِدًا وَجَمْعًا، فَمَنْ جَعَلَهُ وَاحِدًا جَمَعَهُ عَلَى رَهَابَيْنِ وَرَهَابِنَةٍ)، (رَهْبَةً، رُهْبٌ، رَهَبٌ)، هه‌ر سێکیان به‌ مانای ترسانن له‌ گه‌ل خۆپاراستن و جو‌ریک له‌ شله‌ژاندا، وه‌ک خوا ﷻ ده‌فه‌رموێ: ﴿لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِّنَ اللَّهِ﴾ الحشر، واته‌: ئێوه له‌ دلی جووله‌که‌کاندا زیاتر جێی مه‌ترسین له‌ خوا، (تَرَهُّبٌ) به‌ مانای په‌رستن (تَعَبُّدٌ) دی، که‌ بریتیه له‌ به‌کارهێنانی ترس، ره‌هبانییه‌تیش بریتیه له‌ رۆچوون له‌ په‌رستش دا، له‌ نه‌نجامی زۆر له‌ خوا ترسان دا، (رُهْبَان)یش هه‌م به‌ تاک دی، هه‌م به‌ کو‌ دی، نه‌گه‌ر به‌ تاک بی، نه‌و کاته له‌سه‌ر کیشی (رَهَابَيْنِ) و (رَهَابِنَةٍ)، کو‌ده‌کرێته‌وه‌.

(المعجم الوسيط)، ده‌لێ: (الرَّاهِبُ: الْمُتَعَبِّدُ فِي صَوْمَةِ النَّصَارَى، يَتَخَلَّى عَنِ أَشْغَالِ الدُّنْيَا وَمَلَاذَهَا زَاهِدًا فِيهَا مُعْتَزِلًا أَهْلَهَا، وَالْجَمْعُ رُهْبَانٌ وَقَدْ يَكُونُ الرَّهْبَانُ وَاحِدًا وَالْجَمْعُ: رَهَابَيْنِ وَرَهَابِنَةٍ، وَالرَّاهِبَةُ مُؤَنَّثُ الرَّاهِبِ)^(۲)، (رَاهِبٌ): که‌سێکه‌ په‌رستش بکات له‌ سه‌ه‌ومعه‌ی نه‌صرانیان دا، {ئه‌و شوێنه‌یه‌ نه‌صرانیی دروست ده‌که‌ن و،

(۱) (مفردات ألفاظ القرآن): ص(۳۶۶ ۳۶۷).

(۲) ص ۳۷۶.

به ته نیا خوای تیدا ده پهرستن { خوۍ له سه رقالييه کانی دنیاو له ززه ته کانی دنیا دوور ده گری و به که میان ده گری و، واز له خه لکی دنیا دینی و، بو خوۍ گوشه نشین ده بی، (راهب) به (رُهَبان) کوډه کریته وه، جاری واش هیه (رُهَبان)، تاکه و کوډه کهی (رَهَابین) و (رَهَابَنَة) یه و، ئافره تیکیش (رَاهِبَة) ی پی ده گوتری.

(۲) - میژووی سه ره له دانی ره هبانییه ت:

بیگومان ره هبانییه ت حاله تیکه له گه ل مروڤدا هه ربووه هه ده شبی، له نه جامی کیشه ی نیوان پرووح و جهسته داو، نه توانینی راگرتنی هاوسه نگی نیوانیان، وهک له ئیسلامدا هه یه.

مروڤ دوو پیکهاته ی سه ره کییه:

پرووح که جه وهه رو چیه ته که یه تی و، جهسته که رواله ته که یه تی، به لام به بیگومان به هه ردووکیان ده گوتری: مروڤ و مروڤ له هه ردووکیان پیک دی، به لئ چیه ت و جه وهه ری مروڤ پرووح و ناخ و دیوه په نهانه که یه تی، به لام به پرووح جهسته شه وه، پیکه وه پی ده گوتری: مروڤ و، نه و جار نه و مروڤه ده بی که بگونجی تاقی بکریته وه، ئنجا له نه جامی کیشه ی نیوان پرووح و جهسته دا، که پرووح له خوا وه هاتوه و، هه میشه مروڤ پالده نی به ره و خوا بچی و به رزیته وه و، جهسته ش له خاکه وه هاتوه و مروڤ په لکیشی لای خواری ده کات، یانی: مروڤ ته گه ر گوۍ بو داخوازییه جهسته ییه کانی بگری، ده بی به نه رزه وه بنووسی و، هه ر چاوی له سه ر زه وی بی و سه ر هه لنه بری، ته گه ر هه ر به قسه ی پرووحیش بکات، ده بی هه ر ته ماشای سه ری بکات و بزانی پرووحی چی لی ده خوازی و، هه قی داخوازییه جهسته ییه کانی نه بی، نه و دوو پرپه وه ش هه ردووکیان هه لهن و، راست نه وه یه که مروڤ هاوسه نگی له نیوان پرووح و جهسته ی دا رابگری، به لام هیه کاتییک مروڤ نه یه توانیوه هاوسه نگی رابگری، له نیوان تیرکردنی داخوازییه جهسته ییه کانی و، تیرکردنی داخوازییه پرووحیه کانی دا،

مەگەر شوێن کەوتە ی وەحیی خوا بووبی، کە بە پێغەمبەراندان ناردوو یەتی، هەر بۆیە بە درێژایی میژوو ئەو تێپەراندن و کورتەییانە، هەربووە.

بەلێ تێپەراندن بە لای جەستەدا لەسەر حیسابی ڕووح، یان تێپەراندن بە لای ڕووح دا لەسەر حیسابی جەستە، هەر بوووە ئەوەندە میژوووەی زانراوە پێمان دەلێ: خەلکی لای ئەو ڕووپا و پۆژئاوا، زیاتر تێپەراندنیان بوو لە خزمەتی جەستەدا، لەسەر حیسابی ڕووح و، خەلکی ڕۆژەهەڵاتی ئاسیاش زیاتر تێپەراندنیان بوو، بۆ تێکردنی داخواییه ڕووحییەکان و گرنگیدان بە ناخ، لەسەر حیسابی جەستە، هاوسەنگییەکی ئێگەر لە میژوووی مەژوودا بووبی، لە ئەنجامی شوێنکەوتنی وەحییدا بوو، دوا نوسخە ی وەحیی خواش ئەوەیە کە بە پێغەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ دا، ناردوو یەتی، ئەوەش کە باشتەین تەبیر دەکات لەو هاوسەنگییە، ئەم فەرمايشته ی پێغەمبەر ﷺ، کە دەفەر موی: {إِنَّ لِرَبِّكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَلَآ أَهْلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَلِجَسَدِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، أَعْطِ كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ} (آخره ابن حبان: ۳۲۰، قال شعيب الأرنؤوط : إسناده صحيح على شرط الشيخين).

واتە: مافی پەرەردگارت لەسەرە، مافی مأل و خێزانت لەسەرە، مافی جەستەت لەسەرە، ئنجا هەرلایەنە مافی خۆی پێ بدە.

نەک هەموو مافەکان بە لایەتیک بەدە ی لەسەر حیسابی ئەوانی دیکە!

بە گشتی مەسەلە ی پەهەبانییەت و گۆشەگیری، کە بریتی بوو لە دژ وەستانی داخواییه جەستەییەکان بۆ خزمەتکردنی ڕووح، هەمیشە ئەو پێرەو بوو، هەر وەک چۆن بە پێچەوانەشەو هەربووە پێچەوانەکە ی زۆر زیاتر بوو، خزمەتکردنی جەستە لەسەر حیسابی ڕووح، کە پۆمانییەکان و، گریگی و یۆنانییەکان و، هاوبەش بۆ خوا دانەر و بێتەرستەکان، بە زۆری ئەوانە بوون کە جەستە پەرست بوون و بۆ خزمەتکردنی جەستە، داخواییه ڕووحییەکانی خۆیانان پشتگوێ خستوون، بەلام پەهەبانییەتی تەبەنیکراو لە لایەن نەصرانییەکانەو،

بېگومان ڕەهبانىيەتکى تايه‌ته، ئه‌وه‌ى لێره‌دا خ‌واى زاناو شاره‌زا ناوى دىنى، مه‌به‌ست پى ئه‌وه‌يه که نه‌صرانىيه‌کان دايانهيئاوه، ئنجا ئيمه له‌و باره‌وه ئه‌م ده‌قه دىنين، که تيشکىکى باشمان بۆ ده‌خاته سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌يه، ئه‌و ده‌قه‌ش (الإستيعاب في بيان الأسباب)^(۱) سه‌نه‌ده‌که‌ى به‌ باش (حسن) داناوه‌و، يه‌که‌سه‌ر ده‌قه‌که‌ى که به‌ عه‌ره‌بى هاته‌و، دواى ئه‌وه‌ى ده‌يکه‌مه‌ کوردى، ده‌يهيئم:

إله‌ عه‌بدوللای کورى عه‌به‌سه‌وه خ‌وا له‌ خ‌وى و بابى رازى بى هاته‌و، گوتوووه‌تى: پادشايه‌کان له‌ دواى عيساى کورى مه‌ريه‌م **عليها السلام** ته‌هورات و ئينجیلیان گۆرين، به‌لام برودارانتيکیان له‌ نىودا ما‌بوون له‌ شوینکه‌وتووانى عيسا که ته‌وراتيشيان ده‌خوينده‌وه‌و ئينجیلیشان ده‌خوينده‌وه‌، (واته: به‌ راستى پىيانه‌وه‌ پابه‌ند بوون)، خه‌لکه‌که‌ به‌ پادشايه‌کانيان گوت: ئيمه هيج جنىۆک سه‌ختەر نابيين له‌ جنىوى ئه‌وانه^(۲) که پيمان ده‌دن، چونکه ئه‌وانه ده‌خويننه‌وه: **وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ**، واته: ئه‌وه‌ى حوکم نه‌کات به‌وه‌ى خ‌وا دايه‌زانده‌و، ئا ئه‌وانه بپروايانن، (واته: ئه‌م ئايه‌ته که ئايه‌تى: (٤٤)ه له‌ سووره‌تى (المائده) دياره له‌ کتيه‌کانى خاوه‌ن کتييانيشدا هه‌بووه‌)، وپراى ئه‌وه‌ى ره‌خنه‌شان لى ده‌گرن له‌ کرده‌وه‌که‌مان، کاتيک که کتيه‌که‌يان ده‌خويننه‌وه، ئنجا بانگیان بکه‌ن، (واته: خه‌لکه‌که‌ به‌ پادشايه‌کانيان گوتوه بانگیان بکه‌ن) با ئه‌وانيش وه‌ک ئيمه کتيه‌کان بخويننه‌وه‌و با پرواشيان وه‌ک برواى ئيمه بى، پادشا بانگى کردن کوى کردنه‌وه‌و پيگوتن: يان ده‌تانکوژم، يان ده‌بى واز له‌ خويندنه‌وه‌ى ته‌هورات و ئينجیل بىن، جگه له‌وه‌ى گۆردراوه‌، {چۆن گۆردراوه‌ ئاوا بيخويننه‌وه‌، نه‌ک وه‌ک ئه‌صله‌که‌يان} ئه‌وانيش گوتيان: مه‌به‌ستتان له‌وه‌ چيه‌؟ ليمان گه‌رين، ئنجا ئه‌وانه بوونه چهنده‌ کۆمه‌لێک:

(۱) ج ۳، ص (۳۲۲ ۳۲۳).

(۲) مه‌به‌ستيان شوینکه‌وتووانى عيسا بووه، به‌ر له‌ لادانيان.

۱- کۆمەللیکیان گوتیان: پەرستگایە کمان بۆ دروست بکەن، لە شوێنێکی بەرزو ئێمە بەرنە ئەو پەرستگایەو، دواپیش شتی کمان بدەن کە خواردن و خواردنەوێ خۆمانی پێ بەرز بکەینەو و بەلاتاندا نایەین.

۲- کۆمەللیکیان گوتیان: لێمان گەرین بە زەویدا دەروین، سەری خۆمان هەڵدەگرین و دەخوین و دەخوینەو، وەک چۆن دڕندەو ئازەل دەخۆن و دەخۆنەو، هەر کاتێک لەسەر زەمین خۆتاندا زەفەر تان پێتان بردین، بمانکوژن (واتە: بەلاتاندا نایەین، دەروین بۆ دەشت و چۆڵەوانی).

۳- کۆمەللیکی دیکەش گوتیان: ئێو پەرستگا و خانوو مان بۆ دروست بکەن لە دەشت و چۆڵای، ئێمە خۆمان بیر هەڵدەقەنین و دانەوێلە دەچین (واتە: خۆمان دەغل و دان دەکەین) و بەلاتاندا نایەین و بەلاستاندا تێناپەڕین.

ئەجە هەر کام لەم سێ کۆمەلە، سەر بە هۆزو تیران بوون، خەلک و خەزیمان هەبوو لە ئێو ئەو هۆزو تیرانەدا.

ئەو حوکمرانەش وای کرد، ئیدی خوا ﷻ لەو بارەو ئەوێ دابەزاندا: ﴿وَرَهَبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا﴾، رەهەبانییەتیکان داھێنا ئێمە لەسەرمان پێویست نەکرد بوون، ئەوانیش تەنیا بۆ وەدەست هێنای رەزامەندی خوا دایانھێنا، بەلام وەک پێویست چاودێریان نەکردو نەیانپاراست.

ئەوانی دیکەش^(۱) گوتیان: ئێمەش وەک چۆن فلانکەس خواپەرستی دەکات و، وەک چۆن فلانکەس بە زەویدا ڕۆیشتەو، وەک چۆن فلانکەس سەومیعەیه کی دروستکردو، ئێمەش وەک ئەوان دەکەین، بەلام ئەوانە هەر لە سەر شیرک بوون و، زانیاریان نەبوو بە ئێمانی ئەوانە بە حیساب چاویان لەوان کرد بوو، ئەجە کاتێک خوا ﷻ پێخەمبەری خاتەمی ﷺ نارد، کۆمەللیکی کەم لەوانە

(۱) یانی: جگە لە وانە لە سەرەتاو و بەراستی گۆشەگیر بوون.

مابوونەو {واتە: لە ھەر کام لەو سێ جوړانە} ئیدی پیاویک لە ھەموو مێعە کەیدا دادەبەزی و، یەکیکی دیکە لە دەشت و بیابان دەھاتەو، یەکیکی دیکە لە دێرە کە یەو دەھات، {دێریش پەرستگای نەصرانییەکانە} ئەوانە برۆیان پێ ھێناو پیغەمبەری خاتەمیان بە راست زانی، ئنجا خوا ﷻ بە وانی فەرموو: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَاٰمِنُوا بِرِسُوْلِهِ يُوْزِكُمْ كَفْلًا مِّنْ رَّحْمَتِهِ﴾ ئەو ئەوانە برۆتان ھێناو! {واتە: پێشتر برۆدار بوون بە عیسا ﷺ} پارێز لە خوا بکەن و، برۆا بە پیغەمبەرە کە ی بینن {واتە: بە موحمەد ﷺ} دوو بەش لە بەزەیی خۆتان پێ دەدات، (أَي: أَجْرَيْنِ بِإِيْمَانِهِم بِعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَتَصْدِيْقًا بِالتَّوْرَةِ وَبِالْإِنْجِيلِ، وَبِالْإِيْمَانِ بِمُحَمَّدٍ وَتَصْدِيْقِهِمْ لَهُ)، واتە: بە ھۆی ئیمان ھێنانیان بە عیسای کۆری مەریەم و، بە راست دانانیان بۆ تەو پات و ئینجیل و، بە ئیمان ھێنانیشیان بە موحمەد ﷺ و بە راست دانانی.

دوایی خوا دەفەرموو: ﴿وَجَعَلَ لَكُم نُوْرًا تَمْشُوْنَ بِهِ﴾ (الْقُرْآنُ وَاتَّبَاعِهِم النَّبِيُّ ﷺ) واتە: ئەو ڕووناکییە بریتیە لە قورئان و شوێنکەوتنیان بۆ پیغەمبەر (موحمەد) ﷺ، ھەر ڕوھە فەرموو: ﴿إِنَّمَا يَعْلَمُ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ (الَّذِينَ يَتَّبِعُوْنَ بِكُم، لَا يَقْدِرُوْنَ عَلَى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ)^(۱).

ئەو ھاوێن کتیبانە ی وەک ئێوە دەکەن، ئەو ئیماندارینە! پێیان وانەبێ ھیچ لە بەخششی خۆیان بە دەستە، بەخششی خوا ھەمووی بە دەستی خوا، دەیدات بە ھەر کەسێ بێھوێ.

(۱) أخرجه النسائي في المجتبى: ج ۸، ص ۲۳۱- ۲۳۳، وفي التفسير: ۵۸۷، والطبري في جامع البيان: ج ۲۷، ص ۱۳۸، من طريق سفيان الثوري، عن عطاء بن السائب، عن سعيد بن جبير، عن ابن عباس به، قال مؤلفا الإستيعاب في بيان الأسباب: وهذا الإسناد حسن، رجاله ثقات وفي العطاء كلام، وقد اختلط لكن سماع الثوري منه قديم، وذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۶۵، وزاد نسبه للحكيم الترمذي في نوادر الأصول، وابن المنذر وابن مردويه).

ئەم دەقە تیشکمان بۆ دەخاتە سەر ئەو رەهباڤیەتە ی نەصرانیەکان
دایانەیناوه، چۆن بووه؟

(٣) - حوکمی رەهباڤیەت لە ئیسلام دا:

ئەگەر تەماشای ئایەتەکان بکەین، زۆر بە روونی بۆمان دەر دەخەن، کە
رەهباڤیەت و گۆشەگیری و وازەینان لە دنیا، لە ئیسلام دا، شتیکی ناپه‌وايه، بۆ
وینە: خوا ﷻ لە سوورەتی (الأعراف) ئایەتەکانی: (٣٠ و ٣١) دا، دەفەرموی: ﴿يَبْنِي
ءَادَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ قُلْ
مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
﴿٣٢﴾ واتە: ئەي وه‌چەي ئادەم! خۆتان پراژیننەوه لە لای هەر پەرستگایەک
و بخۆن و بخۆنەوه، بەلام زیدەپۆیی مەکەن، خوا زیدەپۆییکیه‌رانی خۆشناوین،
بلی: ئەو جوانییەي خوا پەخساندووێتی بۆ بەندەکانی و، ئەو بژیوه‌ خۆشانه،
کی قەدەغەي کردوون؟ (لە بەندەکانی، کە خوا بۆ مرو‌ڤه‌کانی دروستکردوون)...

لە سوورەتی (المائدة) لە ئایەتەکانی: (٨٧ - ٨٨) دا، خوا ﷻ پوونتر ئەوه‌ باس
دەکات، پوونتر بۆ جیي مەبه‌ستی ئیمه‌: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحَرَّمُوا طَيِّبَاتِ مَا
أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾، خوا دەفەرموی: ئەي ئەوانه‌ي ئیماننان
هیناوه! ئەو بژیوه‌ به‌سوودو باش و خۆشانه‌ي خوا بۆي پەوا کردوون، قەدەغەيان
مەکەن و سنوورشکیینی مەکەن، خوا سنوورشکیینانی خۆشناوین و، له‌وه‌ بخۆن کە
خوا پێیداو و، پارێز له‌و خوايه‌ بکەن کە پرواتان پێي هه‌یه، کەواته‌: خوا به‌
ده‌قی ئایه‌ت، لە مسو‌لمانانی قەدەغە کردوه‌ کە ئەو شتانه‌ي سوود به‌خش و
چاکن، لە خۆیانان قەدەغە بکەن و، خۆیانان لێ بگرنه‌وه، به‌لام گرنگ ئەوه‌یه
زیدەپۆیان تیدا نه‌کەن.

کهواته: حوکمی رەهبانییەت لە ئیسلامدا ئەوەیە که ناره‌وايه‌و، ئیسلام پازی نیه، مسوڵمانان گۆشه‌گیر بن و واز لە دنیا بێنن، چونکه خوا ﷻ تێمە ی لەم دنیا یەدا داناوه‌و لەو ژیا نی سەر زه‌وییه‌دا داناوه، تاكو تاقییمان بکاته‌وه، ئنجا ئەگەر بێت و ئەهلی ئیمان واز لە دنیا و نازو نیعمه‌ته‌کان بێنن، مه‌یدان چۆڵ ده‌بێ و، ئەهلی کوفر لە دنیا دا ته‌راتین ده‌که‌ن و سته‌م و خراپه‌ ده‌که‌ن و، خۆیان لە خه‌ڵک ده‌که‌نه‌ په‌رستراو و په‌روه‌ردگار، بۆیه پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هه‌رگیز نه‌هاتوون، خه‌ڵک فیری رەهبانییەت و گۆشه‌گیری بکه‌ن، ئەو عیسا یه‌ی عَلَيْهِ السَّلَام نه‌صرا نییه‌کان خۆیان به‌ شوینکه‌وتووی ده‌زانن، له‌ نیو خه‌ڵکدا بووه، له‌سەر بانگه‌وازکردن بۆ لای خواو، له‌سەر کارکردن بۆ تێگه‌یاندنی خه‌ڵک و، بۆ په‌روه‌رده‌کردنی خه‌ڵک به‌رده‌وام بووه، تاكو پۆمه‌کان و جووله‌که‌کان ویستوو یانه‌ له‌ نیوی به‌رن و، سه‌ره‌نجام خوا ی باڵده‌ست و په‌روه‌ردگار به‌ کلاو پۆژنه‌دا سه‌ری خسته‌وه‌و بردوویه‌تی بۆ ئاسمان، کهواته: ئەو نه‌صرا نییه‌کان شوین عیسا ده‌که‌ون، پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان خوا به‌رز ی کردۆته‌وه، بۆ ئەوه‌ی له‌ پۆم و جووله‌که‌کانی نه‌جات بدات، نه‌ک بچی گۆشه‌گیرو گۆشه‌ نشین بێ، به‌ڵکو له‌ نیو جه‌رگه‌ی کۆمه‌لگادا بووه، به‌دنیای ی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران هاتوون، ژیا نی دنیا ی خه‌ڵک چاک بکه‌ن و پێکیبخه‌ن و دادگه‌ری تیدا بچه‌سپێنن، بۆ ئەوه‌ی مرو‌قه‌کان بتوانن ژیا نیکی ته‌ندروسته‌انه‌ی مرو‌قانه‌ی بگوزه‌رێنن و، له‌و تاقیکردنه‌وه‌یه‌ی خوا ئەوانی تێخسته‌وه‌ له‌ ژیا نی دنیا دا، سه‌ربه‌رزانه‌ ده‌ربچن.

لێره‌ش دا کۆتایی به‌ تەفسیری سوو ره‌تی موباره‌کی (الحدید) دێنن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تہ فیسیری سوورہ تی

المجلد الثانی

ده ستپیک

به پړزان!

نهمړؤ که (۲۶) ی شه عبانی سالی (۱۴۴۱) کوچیه، به رانبهر (۲۰۲۰/۴/۱۹) زاینی، له شاری ههولیر، خوا پشتیوان بی، ده ست ده کین به تفسیرکردنی سووړه تی (المجادلة) یان (المجادلة)، تیمه وهک عاده تی خو مان، پیشه کی پیناسه و نیوه پړؤکی نهم سووړه ته موباره که ده خینه پروو له ههوت برکه دا:

پیناسه ی سووړه تی (المجادلة) و بابه ته کانی

یه که م: ناوی نهم سووړه ته:

باوترین ناوی نهم سووړه ته بریتیه له (سورة المجادلة)، ته ویش به دوو شیوه هاتوه: (المجادلة، المجادلة)، (المجادلة) واته: نهو ئافره ته ی مشتومری کردوه، ئافره تیکی مشتومر که ر، (المجادلة) واته: مشتومر کردن، به لام وشه ی (المجادلة) باوتره و، ئامازه شه بهو ئافره ته ی ئایه ته کانی سهره تای سووړه ته که ی به بونه وه هاتوونه خوار، که وهک دواپی باسی ده کین، ناوی (خَوْلَةٌ بِنْتُ ثَعْلَبَةٍ)، خهوله ی کچی سهعله به یه، که خیزانی: (أَوْسُ بْنُ الصَّامِتِ) بووه، برای (عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ) خوا لیان رازی بی.

به لام وپرای (المجادلة)، و (المجادلة) نهم سووړه ته، دوو ناوی دیکه شی بو به کاره یزاون:

(أ) - سووړه تی: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾

(ب) - سوږه تی: (الظَّهَار).

کهواته: سه رجه م ئهم سوږه ته موباره که، چوار ناوی ههن، به لام سوږه تی (المجادلة) له هه موویان باوتره.

دووهم: شوینی دابه زینی:

زۆربه ی هه ره زۆری زانایان، ئه گهر نه لێین هه موویان، یه کده ننگن و (ابن عطية) که یه کیکه له ږوونکه ره وه کانی قورئان ده لئ: یه کده نگی زانایان له سه ره که ئهم سوږه ته مه دینه ییهو، هه مووشی له گه ل سرووشتی قورئانی مه دینه ییدا ده گونجی، کهواته: شوینی دابه زینی ئهم سوږه ته مه دینه بووهو، له قوناغی دووه می ژیا یی پیغه مبه ردا ﷺ، که قوناغی مه دینه یه، هاتوته خوار.

سێیه م: ژماره ی ئایه ته کانی:

ژماره ی ئایه ته کانی ئه هلی مه دینه و مه ککه، به بیست و یه ک (۲۱) ئایه ت دایانناوه، به لام ئه هلی شام و کووفه و به صره، به بیست و دوو (۲۲) یان داناوه، زیاتر ژماره (۲۲) ته به نینی کراوه له و موصحه فانه دا که له م ده قهرانه ی ئیمه چاپ ده کرین، به لام ره نکه له ناوچه کانی ولاتانی دیکه ی ئه فریقیا: جه زائیر و مه غریب و لیبیا و ئه وانه، ژماره که ی دیکه ته به نینی کرابی، بویه ئه گهر له موصحه فیک دا بینیتان، ئهم سوږه ته موباره که ی به بیست و یه ک ئایه ت دانا بوو، بزنان که ئه وه ش سه ر ژمیړیکه زانایان هیناویانه و، ژماره ی ئایه ته کانیش که جیاوازی ده بی، ئه نجامی کورتیی و درژی یی رسته کانه، نه ک ئه وه که زانایه ک بلئ: ئهم ئایه ته ش هیه له م سوږه ته داو، ئه وی دیکه ش بلئ: نه خیر نه! چونکه زانایان نه ک له سه ر ئایه ت و وشه کان، له سه ر پیته کانی قورئانیش یه کده ننگن.

چوارەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزینی دا:

ریزبەندیی لە موصحف دا، ژمارە (۵۸)ە، یەكەمین سوورەتی پەنجاو حەوت سوورەتەكەیه، كە دابەش دەبن بە سەر ئەو سێ جوژنەى كۆتایی قورئان دا، واتە: یەكەمین سوورەتی نیوەى دووهمى سوورەتەكانى قورئانە لە پرووی ژمارەو، لە پرووی دابەزینەو، ئەم سوورەتە موبارەكە ژمارە (۱۰۳)یان بۆ داناو، لە دواى سوورەتی (المنافقون) و پێش سوورەتی (التحریم)، واش پێدەچى ئەم سوورەتە دواى سوورەتی (الأحزاب) دابەزى، چونكە لەویدا خوا ﷻ باسى نارهواى (ظهار) ی كردو: ﴿وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهَرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ (الأحزاب).

كەواتە: پێشتر ئەو رەفتارە هەلۆه‌شێناو، بۆیە لە سوورەتی (الأحزاب) دا، بەس ئاماژەى پى دەكات، مانای وایە سوورەتی (المجادلة) پێشتر دابەزیو، نەریتی هەلۆه‌ پووچى (ظهار) ی هەلۆه‌شاندۆتەو، لەویدا درێژەكەى هاتو.

پێنجەم: نێوەڕۆكى:

نێوەڕۆكەكەى هەمان نێوەڕۆكى قورئانى مەدینەییە، لە باسکرانى حوكمە شەرعییەكانى رێكخەرى كۆمەلگای مسولمان، لە بواره‌كانى خێزانی و كۆمەلایەتیی و پەيوەندییە نێوخۆیی و دەرەكییەكان دا، لەم سوورەتەشدا ئەو دە حوكمە سەرەكییانە باسكراون، وێرای چەند وردەكارییەك:

۱- باسى (ظهار) كراو، (ظهار) یش ئەو بوو، كە پیاویك لە خێزانی توورە بوو لە كۆمەلگای عەرەبییدا كاتی خۆى هەبوو، رەنگە لە كۆمەلگاكانى دیکەشدا هەبوو بى و ئیستاش هەبى لە جیاتی تەلاق دان، گوتوویەتی: (أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي)، تۆ وەك پشتی دایكەم وای، ئەوێش بە تەلاق لە قەلەم دراو، بەلام ئیسلام ئەوێ هەلۆه‌شاندو، كە ئافرەت بەو تەلاقى بكەوى، بەلێ لە پیاوێكە قەدەغە دەبى، بەلام ئافرەتەكە بەو تەلاق نادری.

(۲) - پابه‌ندى به به‌رنامه‌ى خواوه‌و لانه‌دان لى.

(۳) - مه‌سه‌له‌ى چپه‌چپ پىكه‌وه‌ كردن، كه به شىوه‌يه‌كى ره‌وا بى و بو مه‌به‌ستىكى ره‌وا بى، دروسته، ئه‌گه‌رنا قه‌ده‌غه‌يه، ئه‌گه‌ر بو نىگه‌رانكردنى خه‌لك بى.

(۴) - چۆنیه‌تیی هاتنه‌ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ سلاو لی‌کردنی هی مسولمانان، هی ده‌غه‌لانه‌و دلنه‌خوشانه‌ش دیاره.

(۵) - چۆنیه‌تیی دانیشتن له‌ کو‌رو مه‌جلیس دا.

(۶) - چۆنیه‌تیی دواندنی پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ، خیر کردن و مال به‌خشین به‌ر له‌وه‌ى پیغه‌مبه‌ر ﷺ بدوی‌ترى.

(۷) - خو‌پاراستن له‌ ده‌غه‌ل و دوو پرووه‌كان و، لی وریا بوونیان و خو‌ لی پاراستیان كه دۆستایه‌تیان له‌گه‌ل دا بكرى.

(۸) - پیناسه‌ كردنی كو‌مه‌لى شه‌یتان (حزب الشیطان) به‌ زه‌قترین تاییه‌مه‌ندیان.

(۹) - وریا بوون له‌ ده‌مارگیرى بنه‌ماله‌یى و تیره‌و هۆز، مسولمان نابى بو ئینتیما سرووشتییه‌كانى وه‌ك نه‌ته‌وه‌یى، بنه‌ماله‌یى، تیره‌و هۆزو ناوچه، ده‌مارگیر بى، ده‌مارگیر به‌و واتایه‌ى له‌به‌ر ده‌مارگیرى چاوپۆشى له‌ هه‌ق بكات و، ناھه‌ق قبو‌ل بكات، به‌لكو ده‌بى رىك و راست بى و، فه‌رق به‌ خزم و بیگانه‌ نه‌كات، له‌ مه‌سه‌له‌ى هه‌ق و ناھه‌ق دا، له‌ چاك و خراپ دا، چاكی هه‌موو كه‌سى پى چاك بى و، خراپى هه‌موو كه‌سى پى خراپ بى.

(۱۰) - پیناسه‌ ى كو‌مه‌لى خوا (حزب الله)، ئه‌وانیش به‌ تاییه‌مه‌ندترین سیفه‌تیان، كه بریتیه‌ له‌ خو‌ یه‌ كلاكردنه‌وه‌ بو دۆستایه‌تیی خواو پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ى و پرواداران.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە:

ئیمە پێنج تاییەتمەندییمان لەم سوورەتە موبارەکەدا پەچاو کردوون:

۱- تاکە سوورەتیکە تێیدا باسی ھەلۆھەشاندنەوێ (ظہار)و، کەفارەت بۆ دانانی کرابی لە تاییەتەکانی: (۱ - ۴)دا.

۲- تاکە سوورەتیکە ئاوا بە تێروتەسەلیی تێیدا باسی چپەچی ناپەرەواو پەرەوا کرابی لە تاییەتەکانی (۵ - ۸)دا.

۳- تاکە سوورەتیکە بە ڕوونی باسی ئەدەبی بەرەو مەجلیسی تێدا کرابی، خەڵک چۆن دابنیشی؟ چۆن سلاو بکات؟ ریزبەندیی مسوڵمانان لە بەرو مەجلیسیاندا چۆن بێ؟ چ شتیک پێوھریان بێ؟ ئەمیش لە تاییەتی: (۱۱)دا.

۴- تەنیا لەم سوورەتەدا بۆ مسوڵمانان بە پەسندو باش دانراوە، کە بەر لە دواندنی پیغەمبەری خوا ﷺ خێرو چاکە یە ک بکەن، ئەندازە یە ک مآل بێخەش، بەلام ئەمە وە ک فەرزی ک و ھوکیکی پابەندکەر نەبوو، چونکە خوا دەفەرموێ: ﴿ذَلِكُمْ أَزْكَ لَكُمْ وَأَطْهَرُ﴾ البقرة، ئەمەتان پاکتر و چاکتر بۆ ئێو، دوایش خوا ﷻ لە سەری سووک کردن، کە ئەگەر کەسیک نەشیتوانی مآل و سامان بێخەش، بەر لە دواندنی پیغەمبەر ﷺ بە شیوێ تاییەت، گلەیی نایەتە سەر، لە تاییەتەکانی: (۱۲ و ۱۳)دا.

۵- تەنیا لەم سوورەتەدا، پێناسە ی ھەر کام لە کۆمەڵی خواو کۆمەڵی شەیتان (حزب اللہ)و (حزب الشیطان) کراوە، تەنیا لێرەشدا وشە ی (حزب اللہ، حزب الشیطان)یش یەکی دووجار ھاتوون.

ھەوتەم: دابەشکردنی تاییەتەکان بۆ چەند دەرسیک:

کۆی بیست و دوو (۲۲) تاییەتەکی ئەم سوورەتەمان، بۆ چوار دەرس دابەشکردوون:

دەرسی یەكەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۶)، واتە: شەش (۶) ئایەتی سەرەتا، باسی بیستنی خوا بۆ سکاڵای ژنیک کە میردەکە (ظَهَّار) ی لیکردووە، هەلۆه‌شانەووەی (ظَهَّار) کە حوکمی تەلاقى هەبى و، دانانی کەفارهت بۆ پیاوانیک کە (ظَهَّار) له ژنه‌کانیان ده‌کهن، تاكو بۆیان ره‌وا ببنه‌وه، پاشان هه‌ره‌شه‌کردن له‌ کەسانیک کە دژایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ره‌کە ده‌کهن، به‌ دژایه‌تییکردنی په‌یام و به‌نامه‌کە و، لادان له‌ شه‌ریعه‌ته‌کە.

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی: (۷ - ۱۰)، واتە: چوار (۴) ئایەت ده‌گرێته‌ خۆی، باسی زانیاری گشتگیری خوا به‌ هه‌ست و خوست و چه‌یه‌ هه‌موو کەس، ئەو کەسانه‌ زۆربن، یان کەم بن، ئەگەر سى بن ئەو چواره‌میانە و، ئەگەر پینچ بن ئەو شه‌شه‌میانە، کەم بن یان زۆر بن، خوا هه‌ر له‌گه‌ڵیانەو، سه‌رزەنشترکردنی ئەو ده‌غه‌ل و جووله‌کانه‌ی چه‌چه‌ی ناره‌وايان ده‌کردو، به‌ شیوه‌ی ناشایست سلاویان له‌ پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ ده‌کردو، نامۆژگاریی کردنی مسوڵمانان له‌وباره‌وه‌ کە وریابن.

دەرسی سییه‌م: ئایەتەکانی: (۱۱ - ۱۳)، واتە: سى (۳) ئایەت، باسی ئەده‌به‌کانی به‌رو مه‌جلیس و، ره‌چاو کردنی پیگه‌کانی نێو خه‌لک و کۆمه‌لگا، چۆنیه‌تی دواندن پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، به‌ په‌سند دانانی خێرو به‌خشین به‌ر له‌ دواندن پیغه‌مبه‌ر ﷺ، پاشان چاوپۆشیی لیکرانیان له‌و ته‌رکه‌ کە ئەسلیشدا پیویست نه‌کراوه‌.

دەرسی چواره‌م: ئایەتەکانی: (۱۴ - ۲۲)، واتە: نۆ (۹) ئایەتی کۆتایی سوورەتی (المجادلة) ده‌گرێته‌ خۆی، باسی دڵنه‌خۆش و ده‌غه‌له‌کان و، په‌رده‌ له‌سه‌ر هه‌لماڵینیان و هه‌ره‌شه‌ی سه‌خت لیکردنیان له‌ قیامه‌ت داو، ناوزه‌د کردنیان به‌ کۆمه‌لی شه‌یتان و، هه‌والدان به‌ زه‌بوونی و سه‌رشۆرییان له‌ دنیاو دواڕۆژدا، پاشان هه‌والدان به‌ گرنه‌ترین تابه‌مه‌ندییه‌کانی کۆمه‌لی خوا ﷺ، کە بریتیه‌ له‌

یەکلایی کردنەوێ دۆستایەتیان بۆ خوا ﷻ، بۆ پیغمبەر ﷺ، بۆ براداران و، پچراندنی ڕێسمانی دۆستایەتیان لەگەڵ بێروایانی ناحەزی خواو پیغمبەردا، ئەگەر نزیکتەین کەشیشیان بن: بابیان بن، یان کۆریان بن، یان هاوسەریان بن، یاخود تیرەو ھۆزیان بن.

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

Alibapir

QR Code

PDF

AliBapir/مەل یاپیرو

YouTube

Alibapir

QR Code

Alibapir

QR Code

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

به سوره كودنه‌ره بیرهكن نكهته‌لن
سن نكتم عز مواقع انواض اجتماعي

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for app download

به سوره كودنه‌ره بیرهكن نكهته‌لن
سن نكتم عز مواقع انواض اجتماعي

AliBapir

AliBapir

QR codes for social media

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە شەش ئایەتی سەرەتای (المجادلة) دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۱) - (۶)، لەم شەش ئایەتەدا، خوا ﷻ باسی چارەسەری کێشە ی ژن و مێردێکی کردووە، کە سەرچاوە میژووویەکان پێمان دەڵێن: ئافەرەتە کە: خەولە ی کچی سەعلەبەو، پیاوێ کەش ئەوسێ کورێ صامیتە، خوا لێیان رازی بێ، کە مێردە کە (ظہار) ی لە ژنە کە ی کردووە پێی گوتووە: (أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي)، واتە: تۆ وە ک پشتی دایکم وای، ئەویش بە پێی باوی کۆمەلگای ئەو کاتە، حوکمی تەلاقێ هەبوو، ئنجا خوا ﷻ ئەو نەرێتە ی هەلۆە شاندۆتەو، کە بە (ظہار) ژن لە مێردە کە ی قەدەغە بێ و وە ک تەلاقدران بێ، بەلام کە فارەتی بۆ داناو، تا کو بۆ یە کدی ی رەوا ببنەو و لێک جیانە بنەو، ئەو کە فارەتە ش یە کێ لە سێ شتان بوو بە ریز:

أ- ئازادکردنی کۆیلە یە ک.

ب- ئەگەر کە سێک چنگی نە کەوت، کۆیلە ئازاد بکات، یان توانای نەبوو، دوو مانگ لە سەریە ک بە رۆژوو بێ، بەبێ پچراندن.

ج- ئەگەر ئەوێ لە توانادا نەبوو، خواردنی شەست (۶۰) کە سێ نەدار بدات، واتە: شەست کە سێ نەدار، یەکی رۆژێک تێریان بکات.

لە کۆتاییشدا خوا ﷻ فرمان بە پابەندی ی بە بەرنامە ی خواو، لانیە دان لە سنوورەکانی کردووە، هەر پەشە ی سەختیشی لە بێ پروایانی ناحەزی خواو پیغمبەرە کە ی، لە دنیاو دوا رۆژدا کردووە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ (۱) الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ (۲) وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكَ تُوعِظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۳) فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَذَلِكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۴) إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُنُوتًا كَمَا كَتَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ (۵) يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (۶)

مانای ده قاوده قی ئایه ته کان

١) به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده. (ئه ی موحه ممه د ﷺ!) به دنیای ی خوا ﷻ قسه (و سکا لای) ئه و ئه ی بیست (و به ده نگیه وه هات) که له باره ی میرده که یه وه مشتومری له گه ل ده کردی و، سکا لای بو لای خوا ده برد، خوا و توو یژ تانی ده بیست، به راستی خوا بیسه ری بینه ره (۱) ئه و (پیاو) انه ی له ئیوه (ظیهار) له ژنه کان یان ده که ن، (به گو تنی: تو وه ک پشتی دای کمی) ئه و (ژن) انه (ی ظیهار یان لی ده که ن) دایکیان نین، دایکیان ته نیا ته وان ه که ته وان یان بو وه و، بیگومان ئه و (پیاو) انه قسه یه کی خراپ و درۆ ده که ن و، به راستییش خوا چاوپو شیی کاری لی بورده یه (۲) ته وان ه ش که (ظیهار) له ژنه کان یان ده که ن، دوا یی ده که ری نه وه بو ئه وه ی گو توو یانه (: لی مان قه ده غه بی و، له

قەسە کەیان ژێوان دەبنەو، دەبێ ئازادکردنی کۆیلە یە ک (ئەنجام بدەن) بەر لەوێ دەست تێکەڵ بکەن (پێکەوێ جووت بن)، ئا ئەو تانە پێی ئامۆژگاری دەکرێن و، خواش شارەزای ئەو یە کە دەیکەن ﴿۳﴾ ئنجا هەر کە سێک چنگی نەکەوت (کۆیلە ئازاد بکات) بە پۆژوو بوونی دوو مانگی بە دوا یە کەو (کە فارەتە کە یەتی) بەر لەوێ دەست بگەیهننە یە ک (پێکەوێ جووت بن)، ئنجا کە سێکیش نەیتوانی (دوو مانگ لە سەریە ک بە پۆژوو بێ) خواردن پێدانی شەست نەدار (کە فارەتە کە یەتی) ئەو هەش تا کو (بە هوێ ئەنجامدانی ئەرکە شەرعییە کانهو) بپروا بە خواو پێغمەبەرە کە ی بێتن و، ئەوانەش سنوورە کانی خوان و، بێ پروایانیش ئازاریکی بە ژانیان هەیه ﴿۴﴾ بێگومان ئەوانە ی بەر بەرە کاتی خواو پێغمەبەرە کە ی دەکەن، سەر کوت و زەبوون دەکرێن، وە ک چۆن ئەوانە ی لە پێش وانیشت دابوون، سەر کوت و زەبوون کران و، مسۆگەر ئایە تانیکی پۆشنیشمان دابەزاندوون و، بێ پروایانیش (لە دوا پۆژدا) ئازاریکی ریسواکەریان هەیه ﴿۵﴾ ئەو پۆژە کە خوا تێکرایان هەل دەستینتەو، ئنجا هەوایی ئەو یان پێ دەدات کە کردوویانە، خوا ﷻ سەر ژمیری کردو، ئەوان لە بیریان چوو، خواش بە سەر هەموو شتیکەو چاودیرو ئاگاداره ﴿۶﴾.

شیکردنه وهی هه ندیك له وشه كان

(تَجَدَّلْكَ فِي زَوْجِهَا): واته: (ئهو ژنه‌ی) له باره‌ی می‌رده که یه وه مشتومری له گه‌ل تۆدا ده کرد، شه‌ره قسه‌ی له گه‌ل تۆ ده کرد، (الجِدَالُ: المَفَاوِضَةُ عَلَى سَبِيلِ الْمُنَازَعَةِ وَالْمُغَالَبَةِ، وَأَصْلُهُ: مَنْ جَدَلْتُ الْحَبْلَ: أَيِ اكْمَلْتُ قَتْلَهُ، وَقِيلَ: مِنْ الْجَدَالَةِ وَهِيَ الْأَرْضُ)، (جِدَالُ): بریتیه له قسه‌ی پیکه وه کردن به‌شیوه‌ی ناکۆکی و مشتومرو، هه‌ر کامیکیان بیه‌وی قسه‌ی خو‌ی سه‌ربخات، ریشه‌که‌ی له (جَدَلْتُ الْحَبْلَ) ه، واته: په‌ته‌که‌م چنی، یان رستم و هۆنیمه‌وه، هاتوه، هه‌ندی‌کیش گوتوو یانه: له (جَدَالَةِ) وه هاتوه، واته: زه‌وی ره‌ق، چونکه دوو که‌س که زۆران ده‌گرن، هه‌ر کامیکیان ده‌یه‌وی ئه‌وی دیکه بخاته سه‌ر زه‌وی، دوو که‌شیش که شه‌ره قسه ده‌که‌ن، هه‌ر کامیکیان ده‌یه‌وی قسه‌ی خو‌ی سه‌ربخات.

(وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ): سکا‌لای بو‌ لای خوا کرد، (الشُّكُو وَالشَّكَايَةُ وَالشَّكَاةُ وَالشُّكْوَى: إِظْهَارُ الْبُتِّ)، هه‌ر چوار وشه‌که (شُكُو، شَكَايَةُ، شَكَاةُ، شُكْوَى) به مانای پيشاندانی دلته‌نگی و نار‌ه‌ه‌تی و سکا‌لاکردن.

(تَحَاوَرَكُمَا): (الْحَوَارُ وَالْمُحَاوَرَةُ: الْمُرَادَةُ فِي الْكَلَامِ، وَمِنْهُ التَّحَاوُرُ)، (حَوَارٌ وَمُحَاوَرَةٌ) بریتیه له وه‌ی هه‌ر کامیک له دوو لایه‌ن، یان زیاتر، قسه‌ی یه‌کدی به‌ره‌چ بده‌نه‌وه، یان قسه‌ی بو‌ یه‌کدی بگپ‌نه‌وه، ئه‌و قسه‌یه‌ک بکات و ئه‌ویش قسه‌یه‌ک بکات، (تَحَاوَرُ) یش له (حَوَارٌ وَمُحَاوَرَةٌ) وه هاتوه.

(يُظَاهِرُونَ): (الظَّهَارُ: أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لَامْرَأَتِهِ: أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي)، (يُظَاهِرُونَ) واته: (ظَهَار) ده‌کات ئه‌ویش ئه‌وه‌یه پیاو به ژنه‌که‌ی بلی: تۆ وه‌ک پشتی دایکم وای، واته: لیم قه‌ده‌غه‌ی.

(رَقَبَةً): (الرَّقَبَةُ: إسمٌ للعضو المعروف، ثُمَّ يُعَبَّرُ بِهِ عَنِ الْجُمْلَةِ)، (رَقَبَةً): بریتیه له ناوی ئهو ئەندامه‌ی زانراوه، واته: گهردن، مل، دواایش به کو‌ی مرو‌ف ده‌گوتری، که ده‌گوتری: (تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ) ئهو نه به‌س ملی ئازاد بکری، چونکه مله‌که به مرو‌فه‌که‌وه‌یه، واته: ئهو مرو‌فه ئازاد بکری.

(يَتَمَاسَا): واته: ده‌ست بگه‌یه‌ننه یه‌کدی، که مه‌به‌ست پنی پیکه‌وه جووتبوونه، (المَسُّ: إِذْرَاكَ بِحَاسَةِ اللَّمْسِ، وَكُنِيَ بِهِ عَنِ النِّكَاحِ: مَسَّهَا وَمَاسَّهَا)، (مَسَّ) له ئەسلدا بریتیه له زانیی شتیک به‌هه‌ستی ده‌ست لیدان، دوا‌ی به‌کینایه بو‌نیکاح به‌کاره‌ینراوه، که ده‌گوتری: (مَسَّهَا وَمَاسَّهَا) واته: له‌گه‌لیدا جووتبوو.

(يُحَادُّونَ): (يُمَانِعُونَ اعْتِبَارًا بِالْمُمَانِعَةِ، أَوْ اسْتِعْمَالِ الْحَدِيدِ)، (يُحَادُّونَ) واته: به‌ره‌ره‌کانی ده‌که‌ن، لاملی ده‌که‌ن، به‌و ئیعتیاره‌ی مل ناده‌ن و لاملی ده‌که‌ن (ئاماده‌نین ملکه‌چ بکه‌ن) یاخود له به‌کاره‌ینانی ئاسنه‌وه هاتوه.

ئه‌وانه‌ی به‌هیز دزایه‌تی ئایین و به‌رنامه‌ی خوا ده‌که‌ن.

(كُتِبُوا): (الْكَتَبُ: الرَّدُّ بِعُفٍّ وَتَذَلُّلٍ، كَتَبَهُ: أَهَانَهُ وَأَذَلَّهُ، وَكَبَّهُ وَكَبَّتَهُ: صَرَعَهُ لَوْجِهِه)، (كُتِبُوا) له (كَبَّت) هوه هاتوه، که بریتیه له به‌ره‌ره‌چدانه‌وه‌ی توندو، زه‌بوون کردن، ده‌گوتری: (كَبَّتَهُ)، یانی: سووکی کردو زه‌بوونی کرد، (كَبَّتَهُ: كَبَّهُ)، له‌سه‌ر دم و چاوی خستی.

(مُهَيِّنٌ): (أَي: مُخْزِي وَمُذِل) سه‌رشو‌پکه‌رو زه‌بوونکه‌ر.

(بَعَثَهُمُ): (بَعَثَهُ: أَرْسَلَهُ)، (بَعَثَهُ) ناردی، هه‌روه‌ها (بَعَثَهُ) له‌خه‌وی هه‌لیستاند، دیسان (بَعَثَهُ) له‌گو‌ره‌که‌ی ده‌ره‌یه‌تیا‌ه‌وه‌و زیندووی کرده‌وه.

(أَخَصَّهُ اللَّهُ): خوا سه‌رژمیری کردوه، (أَخَاطَ بِأَعْمَالِهِمْ عَدَدًا، وَأَخَاطَ بِهَا عِلْمًا)، خوا ده‌زانی ژماره‌ی کرده‌وه‌کانیان چه‌نده‌و، زانیاری ته‌واوی له باره‌یه‌وه هه‌یه.

(شَهِدٌ): (شَهِدَ عَلَى كَذَا: أَخْبَرَ بِهِ خَبْرًا قَاطِعًا) ههوالی له بارهوه دا، ههوالیکی جیی دلیایی، (شَهِدَ: حَضَرَ) ئاماده بوو، (وَشَهِدَ) به مانای (أَدَّى مَا عِنْدَهُ مِنَ الشَّهَادَةِ)، شایه دیی دا، کهواته: (شَهِدَ) ههم به مانای ههوال پیدهر، ههم به مانای ئاماده بوو و، ههم به مانای شایه دیدهر، دی.

(حُدُودُ اللَّهِ): (حُدُودٌ) کوی (حَدَّ) ه، (الْحَدُّ: الْحَاجِزُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ، وَالْحَدُّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: طَرَفُهُ الرَّقِيقُ الْحَادُّ، وَالْحَدُّ: عُقُوبَةٌ مُقَدَّرَةٌ وَجَبَتْ عَلَى الْجَانِي)، (حُدُودٌ) کوی (حَدَّ) ه، که به په ردهی نیوان دوو شتان ده گوتری، ههروه ها (حَدَّ) بو ههر شتیک بریتیه لهو لایه ی باریک و ته نک ده بیته وه، قه راغ، دیسان (حَدَّ) به مانای سزادانیکی دیارییکراو، که بو بابایه کی تاوانبار دانراوه، به کاردی.

هو ی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

لهو باره وه چه ند گیر دراوه یه ک ههن:

۱- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: تَبَارَكَ اللَّهُ الَّذِي وَسَّعَ سَمْعُهُ كُلَّ شَيْءٍ! إِنِّي لَأَسْمَعُ كَلَامَ خَوْلَةَ بِنْتِ ثَعْلَبَةَ وَيَخْفَى عَلَيَّ بَعْضُهُ، وَهِيَ تَشْكِي زَوْجَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَهِيَ تَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَكَلْتُ شَبَابِي وَنَثَرْتُ لَهُ بَطْنِي، حَتَّى إِذَا كَبِرَ سِنِّي وَانْقَطَعَ وَلَدِي، ظَاهَرَ مِنِّي، أَلَلَّهُمَّ إِنِّي أَشْكُو إِلَيْكَ! فَمَا بَرَحْتَ حَتَّى نَزَلَ جِبْرِيلُ بِهَذِهِ الْآيَةِ: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا...﴾ وَزَوْجُهَا أَوْسُ بْنُ الصَّامِتِ!}

واته: دایکمان عائشه (خوا لئی رازی بن) گو تو ویه تی: به رزو به پیزه نهو زاته ی بیستنی وی هه موو شتیک گرتوته وه، من گویم له قسه ی خه وله ی کچی سه عله به بوو، هه ندیکیشم لی په نهان بوو، که سکا لای بو لای پیغه مبهری خوا ده کرد له چنگ میرده که ی، ده یگوت: نه ی پیغه مبهری خوا ﷺ! ته مه نی

گهنجیتی منی خواردوهو، سکی خوّم بوّ رو^(۱) کردوه، (واته: مندالم لیّی بوون) ههتا کاتیک ته مه نم گه وره بووهو مندالم لیّی نابّ، تیستا (ظهار) لیّ کردووم، خواجه! سکالا بوّ لای تو ده کهم! هیندهی پی نه چوو، جیریل دابه زی ته م ئایه تانهی هینانه خوار: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ (۱) تا کوتایی، میرده که شی نهوسی کوری صامیته.

ته مه ش گپراوهیه کی دیکه ی هه مان ده قه:

{عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَسَّعَ سَمْعُهُ الْأَصْوَاتَ، إِنَّ خَوْلَةَ تَشْتَكِي زَوْجَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَيَخْفَى عَلَيَّ أحياناً بَعْضُ مَا تَقُولُ، قَالَتْ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ...﴾ (۱) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي الصَّحِيحِ مُعَلَّقاً: ج ۱۳، ص ۲۷۲، وأحمد: ج ۶، ص ۴۶، والنسائي في الكبرى: ۵۶۵۴، ۱۱۵۷۰، وابن ماجه: ۱۸۸، وعبد بن حميد: ۱۵۱۲، وأبو يعلى: ۴۷۸۰، والدارمي: ص ۴۶، والطبري في جامع البيان: ج ۲۸، ص ۵ و ۶) (۳).

واته: دایکمان عایشه (خوا لیّی رازی بی) گوتویه تی: ستایش بوّ نهو خواجه ی بیستنی هه موو ده نگه کانی گرتوونه وه، خهوله سکالای له چنگ میرده که ی کرد بوّ لای پیغه مبه ری خوا ﷺ، هه ندیک جار هه ندیک له قسه کانیم لیّ په نهان بوون، به لام خوا ﷺ له سه رووی هه وت ئاسمانانه وه گوئی له سکالایه که ی بوو، ته م ئایه تانهی دابه زانندن: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ...﴾ (۱)

۲- {عَنْ خَوْلَةَ بِنْتِ ثَعْلَبَةَ وَكَانَتْ تَحْتَ أَوْسِ بْنِ الصَّامِتِ أَخِي عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ فَكَلَّمَنِي بِشَيْءٍ وَهُوَ فِيهِ كَالضَّجْرِ، فَرَادَتْهُ فَعَضِبَ، وَقَالَ: أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي،

(۱) رو کردن: هه لپشتن و بلاو کردنه وه.

(۲) الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ۳ ص ۳۲۷، ۳۲۸.

ثُمَّ خَرَجَ إِلَى نَادِي قَوْمِهِ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَيَّ فَرَاوَدَنِي عَلَى نَفْسِي، فَأَبَيْتُ فَشَادَنِي فَشَادَتْهُ، فَعَلَبَتْهُ
 بِمَا تَغَلَّبُ بِهِ الْمَرْأَةُ الرَّجُلَ الضَّعِيفَ، قَالَتْ فَقُلْتُ: وَالَّذِي نَفْسُ خُوَيْلَةَ بِيَدِهِ لَا تَصِلُ إِلَيَّ حَتَّى
 يَحْكُمَ اللَّهُ فِيَّ وَفِيكَ، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ أَشْكُو إِلَيْهِ مَا لَقِيتُ، فَقَالَ: «رَوْجُكَ وَابْنُ عَمِّكَ اتَّقِيَ اللَّهَ
 وَأَحْسِنِي صُحْبَتَهُ»، قَالَتْ فَمَا بَرِحْتُ حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ
 فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ...﴾ حَتَّى انْتَهَى إِلَى الْكُفَّارَةِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مُرِيهِ فَلْيَعْتَقِ
 رَقَبَةً»، قُلْتُ: وَاللَّهِ مَا عِنْدَهُ رَقَبَةٌ يَمْلِكُهَا، قَالَ: «فَلْيَصُمْ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ»، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ!
 شَيْخٌ كَبِيرٌ مَا بِهِ مِنْ صِيَامٍ، قَالَ: «فَلْيُطْعِمَ سِتِينَ مَسْكِينًا»، قَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ مَا عِنْدَهُ مَا يُطْعِمُ،
 قَالَ: «سَنَعَيْنُهُ بِعَرَقٍ مِنْ ثَمَرٍ» «وَالْعَرَقُ الْمِكْتَلُ يَسْعُ فِيهِ ثَلَاثِينَ صَاعًا» فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ!
 وَأَنَا أُعِينُهُ بِعَرَقٍ آخَرَ، قَالَ: «قَدْ أَحْسَنْتِ مُرِيهِ فَلْيَتَصَدَّقْ بِهِ» { (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ج ٦، ص ٤١٠،
 ٤١١، وَأَبُو دَاوُدَ: ٢٢١٤، ٢٢١٥، وَابْنُ حَبَانَ فِي صَحِيحِهِ: ٤٢٧٩، وَابْنُ الْجَارُودِ فِي الْمُنْتَقَى: ٧٤٦)،
 هَهُرُوهُهَا كَوْمَهُ لَيْتِكَ لَهُ زَانَايَانِي دِيكِهِ فُهُرْمُوودَهُ نَاسٌ^(١).

نهم رپوایه ته زیاتر تیشک ده خاته سهر هوئی دابه زینی نهو نایه تانه.

واته: (خُوَيْلَةُ بِنْتُ ثَعْلَبَةَ) [خویله] و (خولة) شی پیگوتراوه] که له لای (أَوْسِ
 بْنِ الصَّامِتِ) بووه، برای (عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ) خوا لییان رازیبی، ده لئی: پوژیک
 نهوسی کوړی صامیت، هاته لام، به شیویه کی تووړه یی قسه ی له گه لدا کردم،
 منیش به رپه رچم دایه وه، نه ویش تووړه بوو و، پیگوتم: تو وهک پشی دایکم
 وای، دواپی چو دهری بو لای کوړی خزمه کانی (مه جلیسیک بووه)، دواپی
 گه رایه وهو داوای ده ست تیکه لئی لیکردم (ویستی له گه لم جووتبی) منیش ملم
 نه دا، نه ویش پر کیشی بو کردم، منیش پر کیشیم بو کردو، من به سهریدا
 زال بووم، وهک چوون نافرته تیک به پیاوړکی بی هیز ده ویرئ، پیگوت: سویند
 بهو که سهی نه فسی خوه یله ی به دهسته، دهستم ناگه یه نیه، تا کو خوا له
 باره ی من و تووه حوکم نه کات، ئیدی چوومه لای پیغه مبه ر ﷺ سکا لام بو

(١) الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ٣ ص ٣٢٩، گوتووایانه: (حسن لغیره).

لا کرد {که له میرده که یه وه چی تووش بووه!} پیغمبه ری خوا ﷺ فرمووی: میړدته و ئاموزاته، پاریز له خوا بکه و له گه لی چاک به، ده لی: هینده ی پی نه چوو قورئان دابه زی: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُحَدِّثُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾، تا کو کۆتایی، هه تا باسی که فاره قی کرد، دواپی پیغمبه ر ﷺ فرمووی: پی بلای: با کۆیله یه ک ئازاد بکات، گوتم: ئه ی پیغمبه ری خوا! ﷺ هیچ کۆیله ی نین، ئازادیان بکات، فرمووی: پی بلای: با دوو مانگان له سه ر یه ک به پوژوو بی، گوتم: ئه ی پیغمبه ری خوا! ﷺ پیریکی به ته مه نه هیزی پوژوو گرتنی نیه، فرمووی: ده با نانی شه ست نه دار بدات، گوتم: ئه ی پیغمبه ری خوا! ﷺ هینده ئیمکانیه ته شی نیه نان و خواردنی شه ست نه دار بدات، فرمووی: ئیمه هاوکاری ده که ین به (عَرَق) یک، {عَرَق} یش پیوه ری که سی (۳۰) ربه، ربه ش چوار مسته، تیدا جی ده بیته وه {گوتم: منیش به عه ره قیک هاوکاری ده که م، فرمووی ﷺ: شتیکی باشت کرد، با ئه وه بکاته خیر {ده بیته که فاره قی ظیهاره که ی}.

له لوره کومه مرئیه کان له که ئاتان

بهر حکم عو موانع الدخان لادیمانی

پاښه یانللی مه که لپی ماډوسا عه لی بابیر

archive.org/details/alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR CODE

عەلی بابیر AliBapir

عەلی بابیر AliBapir

کەسە لی

پاښه یانللی مه که لپی ماډوسا عه لی بابیر

QR CODE

پاښه یانللی مه که لپی ماډوسا عه لی بابیر

مانای گشتی نایه تەکان

له چوار نایه تی سهره تادا خوا ﷺ باسی به دهنگه وه هاتنی خوئی دهکات، بۆ سکاڵا کردنی ئافره تیک که میرده کهی ظیهارى لیکردوه، ئهو ئافره تهش دهچیته خزمهت پیغه مبهری خوا ﷺ و سکاڵای حالی خوئی له لاهکات، پیغه مبهری خواش ﷺ یان بی دهنگ دهبی، یان دهفهرموئی: لئی قهدهغه کراوی، سهره نجام له حالیکدا که ئهو ئافره ته له خزمهت پیغه مبهردا ﷺ خهریکی مشتومپرو وتووێژ دهبی، خوا ﷺ له سهرووی حهوت ئاسمانانه وه سکاڵای ئهو ئافره ته داماره دهیستی و، ئهو نایه ته موباره کانه داده به زینتی و، چاره سه ریک داده نی بۆ کیشه و گرفتی ئهو ئافره ته، ههر ئافره تیکی دیکه ش و، ههر ژن و میردیکی دیکه ش، که کیشه یه کی لهو جوهره یان بۆ دیته پیش.

دوو نایه ته کهی دوا ییش، واته: نایه ته کانی: (۵ و ۶)، خوا ﷺ تییان دا باسی ئهو راستیی دهکات، که ئهوانه ی به ره به کانی و، دژایه تی خوا و پیغه مبه ره کهی دهکهن، زه بوون و ریسوا ده بن، وهک چوون ئهوانه ی پیشوویان که دژایه تی خوا و پیغه مبه ره کانیان کردوه، زه بوون و ریسوا و سه رکوت بوون، چ زه بوون کرانی به ره هه ست و به رچاوو، چ زه بوون کرانی مه عنه وی و، له پوژیکیشدا که زیندوو یان دهکاته وه، هه والیان پیده دات به وه ی کردوو یانه، که خوا هه مووی سه ر ژمیر کردوه، به لام ئه وان له بیر یان چوو وه، خوا ئاگاداره و چاودیری هه موو شتی که. سهره تا خوا ﷺ ده فهرموئی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به به زه یی به خشنده، واته:

ده ستی کردنم به ناوی خوایه، که مه به ستی پی ئه وه یه:

۱ - ئەم کاره تهنیا بۆ خوا ده‌که‌م.

۲ - ئەم کاره به پێی به‌رنامه‌ی خوا ده‌که‌م.

۳ - ئەم کاره به تواناو یارمه‌تی خوا ی پەرۆردگار ده‌که‌م.

۴ - ئەم کاره بۆ هێنانه‌دی پەرۆردگاری خوا ئەنجام ده‌ده‌م.

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا﴾ وشه‌ی (قَدْ) بۆ ساغکردنه‌وه‌یه، ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ مانا پڕواله‌تییه‌که‌ی: به‌ دُنیا‌یی خوا بیستی قسه‌ی ئەو ئافره‌ته‌ی له‌ باره‌ی می‌رده‌که‌یه‌وه، مشت و مری له‌گه‌ڵ تۆدا ده‌کرد، ئەه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ! به‌لام لی‌رده‌دا مانای (قَدْ) جیا‌یه، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دُنیا‌بووه له‌وه‌ی خوا هه‌موو شتێک ده‌بیستی و، له‌ نیویشیان دا هه‌موو ده‌نگه‌کان ده‌بیستی، بۆ‌یه زانایان ده‌لێن: (قَدْ) لی‌رده‌دا بۆ ساغکردنه‌وه (تَحْقِيق) نیه، به‌لکو مه‌به‌ست پێی ئەوه‌یه: شتێک خه‌لکی‌ک چاوه‌ڕێ‌ی بکات و، خواش ﷻ ئەو شته به‌ی‌نێته‌دی، واته: ئەوه‌ی ئێوه چاوه‌ڕێ‌تان ده‌کرد، خوا ﷻ قسه‌ی تێدا بکات، خوا ﷻ به‌ دُنیا‌یه‌وه قسه‌ی ئەو ئافره‌ته‌ی بیست، لی‌ره‌شدا بیستز تهنیا به‌ مانای خودی بیستز نیه، هه‌رچه‌نده (سَمِعَ) به‌ مانای بیستنه، به‌لام لی‌رده‌دا (سَمِعَ) وێ‌پرای (بیستی) مانای به‌ ده‌نگه‌وه هاتنیش ده‌گه‌یه‌نێ، چونکه جاری وایه تۆ قسه‌ی که‌سی‌ک ده‌بیستی، به‌لام گو‌ی پێ ناده‌ی، جاری واش هه‌یه ده‌بیستی و به‌ ده‌نگیشه‌وه ده‌چی، ئنجا لی‌رده‌دا مه‌به‌ست پێی به‌ ده‌نگه‌وه هاتنه، واته: خوا ﷻ گو‌ی بیستی قسه‌ی ئەو ئافره‌ته‌ بوو که له‌ باره‌ی می‌رده‌که‌یه‌وه شه‌ره قسه‌ی له‌گه‌ڵ تۆدا ده‌کرد، ئەه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ! و به‌ ده‌نگیشه‌وه هات، ﴿وَتَشْتَكِي﴾ إِلَى اللَّهِ﴾، ئەو ئافره‌ته‌ سکالای بۆ لای خوا ده‌کرد، (شَكْوَى واشتکاء) بریتیه له‌ سکالاکردن و شپ‌زه‌یی و بێ‌حالی‌ی خۆ ده‌ربرین، داوای مافی خۆ‌کردن له‌ لای که‌سی‌ک، ئەو ژنه‌ش داوای مافی خۆی بۆ لای خوا به‌رز کرده‌وه و سکالای بۆ لای خوا کرد، داوای ئەوه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چاره‌سه‌ری‌کی پێ نه‌بوو، بۆ گرفت و کیشه‌یه‌ک که ئەو ئافره‌ته‌ بۆی هاتۆته‌ پێش، چونکه وه‌ک داوایی باسی

دهكهين له مهسه له گرنگه كاندا، پيښه مبهري خوا ﷺ له زور شتدا ههر به پيښي عورفي كومه لگايه كه ي خوځي كاري كړدوه، مه گهر شتيك ريځك دژ وه ستا بي له گهل ږووحى شهر يعهت دا، يان له گهل ده قيكى قورنانيا، نه گهرنا پيښه مبهري ﷺ ږه چاوى عورف و باوى كومه لگاي خوځي كړدوه، نجا يه كيځك لهو شتانه ي كه له عورف و باوى كومه لگاي نهو كاته دا هه بووه، نهوه بووه كه پياويك به نافرته ته كه ي خوځي گوتې: (اَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرٌ اُمِّي)، تو وهك پشتي دايكم وای بو من، ليى قه دهغه بووه و له جياتي ته لاق بووه، بويه پيښه مبهري خوا ﷺ نهو نافرته ته كه سكالاي خوځي له لا دهكات، كه ميړده كه ي ظيهارى ليكړدوه، ده فهرموى: ليى قه دهغه بووي، وهك پيشتريش له هوځي هاتنه خواره وه كه يدا، باسما ن كړد، ﴿وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا﴾، خوا وتووېژي ټيوه ده بيسه، (تحاور) بريته له وه ي دوو كه س، دوو لايه ن، يا خود زياتر پيځه وه قسه بكه ن، ههر كاميكيان قسه بكات و، بو نهو ي ديكه ي فرې بدات، نهو ي ديكه ش قسه ي خوځي بو نهو فرې بداته وه، نهو قسه ي خوځي بكات و نهو ي ديكه ش قسه ي خوځي بكات، ﴿اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾، به دلنيايي خوا بيسه ري بينه ره، بيسه ره بو هه موو ده نكه كان و، بيسه ره بو هه موو ږه نكه كان، بو هه موو هه لسوكه وته كان، بو هه موو كړده وه كان.

نجا خوا ﷺ دټه سهر باسي چاره سهره كه: ﴿الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِّسَائِهِمْ﴾، نه وانه ي له ټيوه (ظهار) ده كه ن له نافرته ته كانيان، واته: نهو ميړدانه ي له ټيوه (ظهار) ده كه ن له ژنه كانيان ﴿مَا هُنَّ اُمَّهَاتُهُمْ﴾، نهو ژنانه يان به هوځي نهو (ظهار) كړدنه يانه وه نابنه دايكيان، چونكه (ظهار) نهو يه ميړديك به ژنه كه ي بلې: (اَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرٌ اُمِّي)، تو بو من وهك پشتي دايكمي، واته: وهك چو ن دايكم له من حه ږام و قه دهغه يه، تو ش ناوا له من قه دهغه ي، كه نهوه له سهرده مي نه فامييدا حوكمي ته لاقى هه بووه و، نهو ژنه لهو پياوه حه ږام بووه، خوا ده فهرموى: نه وانه ي (ظهار) له ژنه كانيان ده كه ن، ژنه كانيان بهو قسه يه

نابنە دایکیان، ﴿إِنْ أَمَّهُتُهُمْ إِلَّا اللَّيْلِ وَلَدَنَّهُمْ﴾، واتە: (مَا أَمَّاتُهُمْ)، دایکانیان تەنیا ئەوانەن کە ئەوانیان بوون، نەک بە قسەیه کی پووچی گوناح، هاوسەر و ژنی مێردێک بێتە دایکی، شتی وانیه، ئەو قسەیه کی پووچە، وەک خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا﴾، بە دڵنیایی ئەوان قسەیه کی خراپ دەکەن، (مُنْكَر) واتە: قسەیه کی نامۆ و نەناسراو، قسەیه کی خراپ و ناقۆلا، (وَزُوراً): قسەیه کی درۆش دەکەن، ئەسڵی (زُور) لە (زُور) هەو هاتو، بە مانای لادان یانی: قسەیه ک دەکەن لە راستیی لایداو و درۆیه، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾، بە دڵنیایی خواش زۆر چاوپۆشییکاری لێبوردەیه، (عفو: کثیر العفو) (عفو) کەسیکە کەسیک هەڵەیه کی کرد بێ، هەڵەکی نادیدە ی بگری، بەلام (غفور) کەسیکە هەڵە ی هەڵە کار بپۆشی.

دوای ئەو هی خوا ﷻ حوکمی (ظهار) ی باسکرد، کە ئەو ژنە ی (ظهار) ی لێ دەکری، بەو قسە درۆ و هەڵەیه، نابێتە دایکی مێردەکە ی، ئنجا باسی حوکمەکە ی و، باسی چۆنیەتی چارەسەری ئەو دەکات، کەسیک (ظهار) لە ژنەکی بکات، چارەسەری چییه؟

دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِن نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا﴾، ئەوانەش کە (ظهار) لە ژنەکانیان دەکەن، ﴿ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا﴾، دوایی دەگەرێنەو و بۆ ئەو هی گوتووین، ئەمە وەک دوایی باسی دەکەین، زانایان بە سێ چوار و اتا لێکیان داوێتەو، بەلام واتایە ک کە زیاتر دێتە زەینەو، ئەو هی: دوایی دەگەرێنەو و بۆ لای ئەو ژنانە ی قسەیان لە بارەو گوتوون، واتە: دەیانەوێ دووبارە ژانی هاوسەرێتیان لەگەڵدا دەست پێ بکەنەو، کە بۆیان نیە ژانی هاوسەرێتی لەگەڵیاندا دەست پێ بکەنەو، هەرچەند نەبوونە دایکیان، بەلام بەو وشەیه لێیان قەدەغە بوون و، بە هۆی ئەو قسە هەڵەو گوناحەو ی کردووین، دەبێ کە فەرەت بدەن و سڕینەو یە ک بکەن، بۆ ئەو هەڵەو پەڵەیه، ئەویش لە سێ شتان دا خوێ دەنوێنێ:

ا- ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾، نه گهر ویستیان بگه رینه وهو په شیمان ببنه وه لهو قسه یان و، ژیا نی هاوسه ریی له گه لّ نهو ژنانه دا که (ظهار) یان لیکردوون، ده ست پی بکه نه وه، نه رکیان بریتیه له نازاد کردنی گهر دنییک، لیره دا (رقبة) به مانای مل و گهر دنه، به لام مه به ست پی کوی مروفتیکه، واته: ده بی مروفتیکی کویله نازاد بکه ن، ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾، پیش نه وهی ده ستیان بگاته وه یه کدی، واته: پیش نه وهی پیکه وه جووت بن و بچنه وه لای یه ک، وه ک ژن و میرد، ده بی میرده که کویله یه ک نازاد بکات، ﴿ذَلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ﴾، نا نه مه تان نه وه یه که ناموژگاری پی ده کرین، ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خواش به وهی ده یکه ن شاره زایه، ﴿فَمَنْ لَمْ يَحِدْ﴾ به لام که سیک چنگی نه که وت، نه گهر کویله نه بوون، وه ک نه م روژگاره ییستا که کویله هه ر نین؟ بیگومان خوا ی به رز نه م ناین و به رنامه یه ی خو ی، نه م کتیب و فهرماشته ی خو ی بو به شهر ناردوه، به دریژی زه مان و به پانای زه مین:

﴿فَمَنْ لَمْ يَحِدْ﴾، نجا نه گهر که سیک کویله ی چنگ نه که وت و نه بوو، چ هه ر نه بوو، وه ک نه م روژگاره ییستا که کویلا یه تی هه ر نه ماوه، دوا ی نه وهی نیسلام بناغه ی داناو نهو ریانه ی خه لکیان لیوه ده کرا کویله، هه مووی بنبر کردن و، وشکی کردن، مروقایه تییش گه یشته حاله تی پیگه یشتنی زیاترو، کوتایان به کویلا یه تی پواله تی هینا، به لام چهن د جوړیکی دیکه له کویلا یه تی هه ر هه ن، نهو زله یزانه ی ده ست به سه ر خیر و لاتیاندا ده گرن و، گو یی به رپرسه کانیان به ده سته وه یه و، که یفی خو یان گو ییان با ده دهن، نهو لاده دهن نهو دینن، بابه که یان به دل نیه، کوره که ی دینن، کوره که لاده بن و نه وه که دینن! یاخود نهو دیکتاتور ه وختی به سه رچووه، دیکتاتور یکی دیکه دینن، وه ک له میسر پروویدا، بیگومان نه وه ش هه ر جوړیکه له کویلا یه تی، به لام به هه ر حال کویلا یه تی تاک به تاک نه ماوه، نه گه رنا کویلا یه تی زله یزان بو گه لانی ژیر ده ست، هه ر به رده وامه، خوا ده فهرمو ی: که سیک چنگی نه که وت، چ کویله هه ر نه بی، چ هه بوو، به لام نهو بو ی نه ده کدرایه وهو ده ستی نه ده که وت:

ب- ﴿فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾، که فاره ته که ی بریتیه له به پوژوو بوونی دوو مانگی یهک له دواى یهک، واته: دوو مانگی بهردهوام و بهبى پسانهوه، ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾، بهرلهوهی دهستیان بگاته یهکدی، که واته: چ نازادکردنی کوپله که، چ به پوژوو بوونی دوو مانگه که، دهبى بکهونه پیش گه رانه وهی پیاوه که بو لای ژنه که ی، وهک ژن و میردو دهست تیکه لکردنیاں.

ج- ﴿فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ﴾، که سیک نهیتوانی دوو مانگانیش به پوژوو بى و، کوپله شی چنگ نه که وت، ﴿فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا﴾، که فاره ته که ی بریتیه له خواردن پیدانی شهست نه دار، شهست کهس که پیوستیانی بهو خواردن پیدانه بى، ﴿ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، خوا ﷺ نهو بریاره ی بو داو، بو نه وهی پروا بینن به خواو پیغه مبه ره که ی.

لیره دا نه یفه رموه: ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾، بویه زانایان گوتوو یانه: نه گهر هاته سهر خواردن پیدان، بهرله وهی خواردنه کهش بدات به نه داره کان، ههر بویان ههیه ژن و میرده که بچنه لای یه کدی، هه ندیکیش گوتوو یانه: سییه میشیان ههر حوکمی نهو دووه که ی پیشی ههیه، به لام خوا ﷺ له بهر نه وهی له دووی پیشی دا باسی کرده، له مه دا باسی نه کرده، به لام مادام خوا له وهی یه کهم دا فهرمووی: ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾ و، له دووه میشدا ههر وایفه رموو، واپنده چی نه میان به مهرج نه گیرابى خواردنی شهست نه داره که بدات، بهر له وهی دهست بگه یه ننه یه کدی، چونکه خواردن دان بهو شهست نه داره، کاتی دهوی، نه مپرو خواردنی یه کییک ده دات و، سبهینى هی یه کیکی دیکه، چونکه نه وه نده ی له توانادا نیه، له یه کپرا نانی خواردنی شهست نه داره که بدات، خواردن پیدانه کهش زانایان ده لین: نه وهیه هی پوژیک به تهواوی بى و، نهو مروقه پیی تیر بى، ئنجا له بهر نه وهی ده گونجی، نهوه وهخت بکیشی، بویه خوا ﷺ به مهرجی نه گرتوه، ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾، نهوانهش سنوره کانی خوان، واته: نهوانه ی باسکران، سنوره کانی خوان و مه یانبه زینن، ﴿وَاللَّكَفِيرِينَ عَذَابُ أَلِيمٍ﴾، بو بیروایانیش نازاریکی به ئیش و ژان ههیه، واته: نهوانه ی پروایان نه هیناوه به

یاساکانی خواو به سنووره کانی خواو، ده یانبه زیئن، که واته: ئەهی بروادارینه! ئاگاتان له خۆتان بێ، ئیوهش له بهزاندنی سنووره کانی خواو پیشیل کردنی سنووره کانی خواو، وهک کافره کان مه کهن، ته گهرنا سزای سهخت چاوه رپیی ئیوهش ده کات.

شایانی باسه: که ده فهرمووی: ﴿ذَٰلِكَ لِمُؤْمِنًا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، ئەوهش بو ئەوهی بروادارین به خواو به پیغه مبه ره کهی، واته: خوا ئەو که فاره تهی بو داناون له به رانه ر ئەو گونا هو هه له یه دا که کردووتانه، بو ئەوهیه که بروادارین به خواو به پیغه مبه ره کهی، که واته: کرده وه به شی که له ئیمان و ئەو کرده وهیه، خوا ﷺ به ئیمانی له قه له م داوه، واته: ئیوه ته گهر پابه ندبن به شه ریه ته وه، مانای وایه ئەوه به شی که له ئیمان، که واته: پابه ندیی به شه ریه ته وه و به سنووره کانی خواوه، پیکه پنه ریکی ئیمانه.

له کو تاییدا خوا دیته سه ر باسی ئەوانه ی به ربه ره کانی ئایین و به رنامه ی خوا ده کهن، هه له ته هه ر به په یوه ست به وهی پیشه وه، که فهرمووی: ﴿وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، بو بیروایان ئازاریکی به ئیش هه یه، ئەمیش په یوه سته به وهی پیشه وه، که فهرمووی: ئەوانه سنووره کانی خوان، واته: ئەهی مسو له مانینه! له سنووره کانی خوا لا مه دهن و سنووره کانی خوا مه به زیئن، چونکه بیروایان ئازاریکی به ئیش و ژانیان هه یه، چونکه سنووره کانی خوا ده به زیئن، ئنجا هه ر په یوه ست به وه وه ده فهرمووی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، به دنیایی ئەوانه ی دژایه تی و به ربه ره کانی خواو پیغه مبه ره کهی ده کهن، چونکه (حادّ) واته: (ضادّ) یان (خالف)، واته: دژایه تی کردو، سه رپچی لی کردو، پیچه وانه ی ئەوی کرد، ئنجا ئەوانه ی وان: ﴿كُتِبُوا كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ {ئەوانه ی دژایه تی خواو پیغه مبه ره کهی ده کهن} زه بوون ده کرین، وهک چۆن ئەوانه ی پیش وان زه بوون کران، چونکه (کُتِبَ) به مانای داپلۆسین و، سه رکوتکردن و زه بوون کردن و سه رشو رکردن دی، هه روه ها (کُتِبَ) ئەوهیه به هیز له په و روو که سی که به زه ویدا بخه ی.

یەکیک بۆی هەیه، بَلَى: زۆر کەس لە پابردوودا دژایەتیی خواو پیغەمبەری
خوای کردووە، کەچی نەشمانبینیوە تۆلە ی لای بستینێ و، لە پەوروو بە زەویدا
بخری و زەبوون بکری! لە وەلام دا دەلین:

۱- جاری هەرگیز نابێ ژبانی کۆمەلگا و میللهتان لە شوو پوژیک داو، لە سالیک و دوو
سالد، تەماشای بکری و، دەبێ لە مەودای درێژدا تەماشای بکری.

۲- زەبوون کران و سەرکووتکران و لەپەو روو خران، وەک چوون مانای پووالەتیی
هەیه، مانای مەجازیی و، مەعنەویشی هەیهو، لە راستییدا ئەوانە دژایەتیی خواو
پیغەمبەرەکە دەکەن، هەر لە دنیا دا لە رووی مەعنەوییەو، زەبوون و سەرشوون،
ریسوو شەرمەزارن.

۳- دەشگونجی مەبەستیشی پێ سەرشوویی پوژی دوایی بێ، واتە: لە پوژی دواییدا
هەموو ئەوانە پێشتر دژایەتیی خواو پیغەمبەری خویان کردووە، لە قوونای بەرزەخدا
تووشی زەبوونی و سەرشوویی و لووت لە عەرزێ چەقین بوون و، ئەگەر ئەوانە
نێستاش وابکەن، هەمان سەرەنجام چاوەرپی ئەوانیشە.

﴿وَقَدْ أَرْسَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾، بە دلنایی تێمە ئایەتایکی پووشمان دابەزاندوون،
واتە: کەس بیانووی نیە، بێپروا و خراپەکارو لا دەربێ، چونکە ئایەتی پووشمان
بو دابەزاندوون، ﴿وَالْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾، بو ئەوانە بێپرواشن، ئازاریکی
ریسواکەر زەبوونکەر هەیه، پێشی فەرمووی: ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، ئازاریکی بە تیش،
ئەو فەرمووی: ئازاریکی ریسواکەر زەبوونکەر، واتە: ئەو ئازارە وەک چوون بو
جەستە بە تیش، بو پووچیش زەبوونکەر ریسواکەر، واتە: ئەو پێشی باسی
شوینەواری ئەو ئازارو سزایە خوا کرد، لە رووی ماددی و جەستەییەو،
ئەمەشیان لە رووی مەعنەویی و پووچیەو.

﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾، ئایا لە چ پوژیکدا، خوا ئەو سزای ئازارەیان
دەدات؟ لەو پوژەدا خوا تیکرایان زیندوو دەکاتووەو هەلدەستینێتووە، ﴿فَيَنْبِئُهُمُ

بِمَا عَمِلُوا ﴿۱﴾، ھەوالیان پیدەدات بەوہی کردووینانہ، ﴿أَخَصَّنْهُ اللَّهُ وَسُوهُ﴾ ﴿۲﴾، خوا
 ھەمووی سەرژمێر کردوہ، بەلام ئەوان لە بیریان چووہ و ھەرامۆشیان کردوہ،
 ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ ﴿۳﴾، خواش بەسەر ھەموو شتیکەوہ چاودێرەو، ئاگاداری
 ھەموو شتیکە، خوا شایەدە بەسەر ھەموو کەسێک و ھەموو شتیکەوہ.

Le livre de la connaissance est le trésor de la vie

www.alibapir.net

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

www.alibapir.net

AliBapir

QR Code

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

بیستنی خوای بیسه ر بۆ سکا لای ژنیک له باره ی میرده که یه وهو، به ده مه وه هاتنی، که میرده که ی (ظهار) ی لئ کرد بوو، خستنه پرووی ئه وه که به (ظهار) ژن نابیته دایکی پیاوو، ئه وه قسه یه کی نا قولاو درو یه، پاشان دانانی که فارهت بۆ که سیک به ته مایه ژیان بیته وهو به چینه وه لای هاوسه ره که ی، که بریتیه له ئازا کردنی کویله یه ک، یان دوو مانگ پوژووی له دوای یه ک، یان دابین کردنی خواردنی شه ست نه دار:

خو ده فهرموئ: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ حَاوِرٌ كَمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ (۱) الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهُتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۝ (۲) وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَٰلِكُمْ تَوْعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ (۳) فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَجِدْ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ (۴)﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له بیست و سی (۲۳) برکه دا:

(۱)- ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّلُكَ فِي زَوْجِهَا﴾، به دنیایی خوا قسه ی ئه و ژنه ی بیست که له باره ی میرده که یه وه مشت و مری له گه لدا ده کردی، وه ک له مانا گشتیه که شیدا ئامازه مان پیندا: (قَدْ: حَرْفٌ لَتَحْقِيقِ الْخَبَرِ وَتَوْكِيدِهِ، وَلَكِنْ هُنَا مَعْنَى التَّوَقُّعِ، أَي: الْإِشْعَارُ بِحُصُولِ مَا يَتَوَقَّعُهُ السَّامِعُ)، (قَدْ) له ئه سلدا به مانای ساغکردنه وهو دنیاکردنه وه ی ئه و

ههوالیه که له دوایه وه دی، به لام لیږه به مانای پیشینییکردنه، یانی: ناگادارکردن له پهیدا بوونی ئه وهی بیسه ر پیشینی ده کرد، ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ به دلنایای خوا بیستی، ﴿قَوْلَ أَلَّتِي تُجَدِّلُكَ فِي زَوْجِهَا﴾ قسه ی ئه و ژنه ی له باره ی میږده که یه وه مش و مرو شهړه قسه ی له گه ل تودا ده کرد، رووی دواندن له پیڅه مبهری خاتمه ښه.

(۲) - ﴿وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ﴾، سکالای خویشی بو لای خوا ده کرد.

(۳) - ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا﴾، خواش ښه و تووژی ئیوهی ده بیست، واته: قسه له به رانه ر یه کدی دا کردنی ئیوهی ده بیست.

(۴) - ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾، به دلنایای خوا بیسه ری بینه ره، بیسه ری هه موو ده نگه کانه و، بینه ری هه موو وینه کان و ره نگه کان و شته کانه.

(الرازي) گوتوویه تی: (قَدْ) هه رچه نده له ئه سلدا به مانای ساغکردنه وهی هه والیکه و لی دلنایا کردنه وهی تی، به لام لیږه دا به مانای هه ست پیکردنی ئه وهی که بابای بیسه ر ده بیستی، واته: ئه وهی ئیوه چاوه رپی بوون بیستی، ئه وه بیستان، ئه ویش به ده نگه وه هاتن و وه لآمدانه وهی خوايه ښه ﴿بَوْ قسه ی ئه و ژنه ی له باره ی میږده که یه وه مشومړی له گه ل تودا ده کرد، چونکه (سَمِعَ) هه رچه نده به مانای (بیستی)، به لام لیږه دا مانا رواله تییه که ی مه به ست نیه، به لکو یانی: (إِسْتَجَابَ الْمَطْلُوبَ) وه لأمی داواکراوه که ی دایه وه، به به لگی ئه وه که (قَدْ التَّوَقُّعَ) له پیشیه وه هاتوه، واته: ئه وهی ئیوه چاوه روانیتان ده کردو، نومیده وار بوون، ئه وه هاته دی، خوا قسه ی ئه و ژنه ی وه لمدایه وه به ده نگیه وه هات، که له باره ی میږده که یه وه مشومړی له گه ل تودا ده کرد، هه لبه ته زور له وشه کانی زمانی عه ره بی، وه ک چوون مانای راسته قینه و رواله تیای هیه، مانای مه جازی و مه عنه ویشیان هیه، بو وینه: ئیمه ئیستا که لیږه دانیش تووین، ئه گه ر بلین: شیږه که هات (جَاءَ الْأَسَدَ) هه موو که س ده زانی مه به ست پیی درنده نیه، به لکو یانی: پیاوړیک هات که له نازیه تییدا، وه ک شیږه، هه روه ها

ته گهر گوتمان: ریویه که هات (جَاءَ الثُّغَلْبُ) هه موو که س ده زانی مه به ستمان پیی نه و ناژله و درنده یه نه، که ریویه، به لکو مه به ست پیی مروقیکی فیلبازه، چونکه شیر وینه پی هیئراوه (فَضْرِبَ الْمَثَلُ) ی نازایه تییه و، ریویش وینه پی هیئراوه ی فیلبازییه.

نه و نافرته ش وه ک له هو ی هاتنه خواره وه که یدا باسماں کرد: (خولة بنت ثعلبة) بووه و، میرده که شی (أوس بن الصامت) بووه، خوا له هه ردو وکیان رازی بی، هه ندیکیش ناوی (خولة) یان به (خويلة) هیئاوه یانی: خه ولوکه، له زمانی عه ره بییدا، عه بدوللا ده بیته عوبه یدیللا، که له پرووی خو شه ویستییه وه ناو گچکه ده کریته وه و، هه ندیکیش به (جميلة) یان ناوه یئاوه، په نگه دوو ناوی بووبن، هه م (خولة) هشی پیگوتراوه و هه م (جميلة) ش و، میرده که شی (أوس بن الصامت) برای (عبادة بن الصامت) بووه، که یه کیکه له هاوه له زور ناوداره کان و، کاتی خو ی پیغه مبه ری خوا ﷺ نامه ی خو ی پیدا نارده و بو لای پادشای میسر (موقه و قه س).

که ده فهرمو ی: ﴿وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ﴾، سکا لای بو لای خوا ده کرد، (شكوى وإشتكاء) به مانای سکا لا کردنه، (الإشتكاء: مُبَالِغَةٌ فِي الشُّكْوَى، وَهِيَ ذِكْرُ مَا آذَاهُ، (إشتكاء) له سهر کیشی (إفتعال) ه، زیده پرویی کردنه له (شكوى) دا، واته: سکا لا کردن و بریتیه له باسی نه وه ی نازاری داوه، ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا﴾، خواش و توو یژی تیوه ی ده بیست، (يَسْمَعُ) لیرده دا به مانا پروا له تییه که و مانا راسته قینه که ی (يَسْمَعُ) یه، نه ک وه ک (سَمِعَ) ی پی شه وه به مانای وه لمدانه وه بی، هه روه ک یتمه له نو یژی شدا که له رکووع هه لده ستینه وه ده لیین: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ)، (سَمِعَ)، به مانای بیستن نه، له ویش به مانای (إِسْتَجَابَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ)، خوا که سی ک ستایشی بکات، وه لامی دایه وه و پاداشتی دایه وه.

ننجا خوا ﷺ دیته سهر باسکردنی نه و دیارده یه ی له کومه لگای عه ره بیی پیش ئیسلامدا هه بووه و، ده فهرمو ی:

(٥) ﴿الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ﴾، ئەوانەى لە ژیۆه ژیهار لە ژنەکانیان دەکەن، خۆیتر و یشەتەو: (الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ) کە هەر یەک واتایان هەیه، (مِنْكُمْ) لە ژیۆه، ئەمە بۆ روونکردنەو، واتە: ئەوانەتان کە (ظَاهَر) دەکەن، ﴿مِنْ نِسَائِهِمْ﴾، لە ژنەکانیان، دەفەرموی: ﴿مِنْ نِسَائِهِمْ﴾، (ظَاهَر مِنْهَا) ئەم (مِنْ) ه، بۆیه چۆتە سەر (ظَاهَر) و بەرکاری پێ خواستوه، تاكو مانای دوور کەوتنەو، بخریتە نیو: (يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مُبْتَعِدِينَ مِنْ نِسَائِهِمْ)، بۆ ئەوێ لە ژنەکانیان دوور بکەونەو، (ظَاهَر) یش ئەوێه پیاویک بە ژنەکەى خۆى بلى: (أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي)، تۆ بۆ من وەک پشتی دایکم وای، کە ئەمە لە سەردەمى نەفامیددا بە تەلاق لە قەلەم دراوه، واتە: شیوازیک بووه لە شیوازەکانى تەلاق، هەر پیاویک ئەوێ بە ژنەکەى خۆى گوتبى، لێى حەرەم بووه، وەک چۆن کە تەلاقى داوه، لێى جیابۆتەو، ئنجا خوا ﷻ ئەوێ هەلۆه شاندەو کە ئەو تەلاقى پێ ناکهوى، بەلێ ئەو ئافەرەتە لەو پیاوه قەدەغە دەبى، بەلام ژیهار بە تەلاق لە قەلەم نادری، تاكو پێویستى بە گریبەستى تازەو، مارەکردنەوێ تازە بێت، بەلکو بەس ئەوێ نەوێ ئەو ئافەرەتەى لێ قەدەغە دەکری و دەبى کەفەرەت بدات، ئنجا کە کەفەرەتى دا، مانای دایە ئەو گوناھەى لە کۆل بۆتەو، هەر ژن و مێردى جارێن.

خوا دەفەرموی: ئەوانەى لە ژیۆه (ظَاهَر) لە ژنەکانیان دەکەن:

(٦) ﴿مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ﴾، ئەو ئافەرەتە نەبە دایکیان.

ئەمە پێخۆشکردنە بۆ حوکمەکەى دواى کە دى، بۆ قەدەغەکردنى ئەو قسەیه، کە نابى قسەى وا بگوترى.

(٧) ﴿إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ﴾، دایکیان تەنیا ئەوانەن کە بوویان، (إِنْ) لێرەدا بە مانای (مَا) یەو (إِنْ النَّافِيَةِ) یە، واتە: (مَا أُمَّهَاتُهُمْ) دایکیان تەنیا ئەوانەن کە ئەوانیان بووه، ئەوانیان هێناوێتە دنیا.

(٨) ﴿وَأَنَّهُمْ لَيَقُولُنَّ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا﴾، بە دلایى ئەوان قسەیهکی ناوۆلاو خراپ و نامۆ دەکەن و، قسەیهکی درۆش دەکەن، قسەیهکی لاریانەو لادەرانه دەکەن،

له سوورەتی (الأحزاب) دا، لهوبارهوه دهفهرموى: ﴿ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾. ئەمەتان قسەیه کتانه به زاری خۆتان دەیلێن، واتە: قسەیه که بهس به زار دهگوتری، بهلام لهسەر ئەرزی واقیع بوونی نیه، واتە: ئەو پیاوهی به ژنهکهی دهلی: تۆ وهک پشتی دایکم وای بۆ من، ژنهکهی بهوهنده نابێته دایکی، دایکی هەر ئەو ئافرهتیه که ئەوی بووه.

(۹)- ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾. به دنیایی خواش زۆر چاوپۆشییگاری زۆر لیبوردیه، (الْعَفْوُ: الْكَثِيرُ الْعَفْوِ، وَالْعَفْوُ عَدَمُ الْمُؤَاخَذَةِ بِالْفِعْلِ)، (عَفُو) زۆر خاوهن عهفو، (عَفُو) ش ئەوهیه کهسیک شتیکی خرابی کرد بۆ، چاوپۆشیی لى بکری و، لهسەری سزا نهدری، (غَفُور، أي: كَثِيرُ الْغَفْرَانِ) زۆر داپۆشەر، واتە: گوناچه کهی هەر له بهرچاو دهگیرى، بهلام بۆی دهپۆشری، بهلام (عَفُو) ئەوهیه که هەر گوناچه کهشی نادیدهگیری، واتە: خوا زۆر نادیدهگره بۆ گوناهان و زۆریش پۆشهره، ئەمه هاندانه بۆ گهراوهوه و پهشیمان بوونهوه.

دوایی خوا ﷻ دوایی دیتە سەر باسی ئەوه که چارهسەر چیه بۆ پیاویک که (ظَهَار) ی له ژنهکهی کرد، به چی چارهسەر دهکری؟

(۱۰)- ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ﴾. ئەوانهش که (ظَهَار) له ژنهکانیان، دهکهن.

(۱۱)- ﴿ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا﴾. دوایی دهگهڕێنهوه بۆ ئەوهی گوتووینه.

زانایان و ڕوونکهرهوانی قورئان لهبارهی ئەم پرستهیهوه، زۆر مشتومریان بووهو زۆر رایان گوتوون، (الطبري) چوار بۆچوونی هیناون:

(أ)- (يَعُودُونَ إِلَى مَا قَالُوا)، بۆ ئەوهی گوتووینه، دووباره بۆی دهگهڕێنهوهو دووباره دهکهنهوه.

(ب)- (يَعُودُونَ فِيمَا قَالُوا) ئەوهی گوتووینه، چاوی پێدادهگیرنهوهو لێی پهشیمان دهبنهوه، واتە: تێیدا دهگهڕێنهوهو ههڵیدهوهشیبنهوه.

(ج)- (يَرْجِعُونَ عَمَّا قَالُوا)، ئەوهی گوتووینه، لێی پاشگهز دهبنهوه.

(۵) - (يَعُوذُونَ إِلَى مَا قَالُوا)، ئەو ژنانەى (ظهار)يان لىيان كردهو چواندوو يانن به پشتى دايكيانهوه، بۆ لايان ده گه پښنهوه.

(الشوكاني)يش له تەفسيره كەى خۆيدا^(۱) ئەو بۆچوونانەى هيناون:

(۱) - ﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، مەبهست ئەوهيه عەزميان جەزم كردهو پرپاريان داوه له دلى خوياندا، بچنهوه لاي هاوسهره كانيان و له گه لىيان دا جووت بن، ئەوه بۆچوونى ئەبوو حەنېفەو هاوه لانيه تي.

(۲) - حەسەنى بەصرایى گوتوويه تي: ﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، واتە: ئەك هەر عەزميان جەزم كردهو، بەلكو هەر به كردهوه ده چن له گه ل هاوسهره كانياندا جووت ده بنهوه.

(۳) - شافيعى گوتوويه تي: ﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، واتە: ئافره ته كه دواى ئەوهى مېردى (ظهار)يش لى كردهوه دهشتوانى ته لاقى بدات، له لاي خوى ده يه پليته وه.

(۴) - (ليث بن سعيد) گوتوويه تي: ﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، مەبهست ئەوهيه كه فارهت ده ده ن.

(۵) - (أبو داود الظاهري) و هاوه لاني گوتوويانه: ﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، (تكرير الظهار) واتە: ئەو (ظهار)هى كردهويانه، دووبارهى ده كه نه وه.

(۶) - (إبن عاشور)يش بۆچوونىكى ديكەى شه شه مى هيناهو، ده لى:

﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، (أي: يندمون عن الفراق) په شيمان ده بنهوه له سه ر ئەوهى لهو ژنه جيا ده بنهوه، به هوى (ظهار)هوه.

به لام ئەوهى زياتر راست و روون دىته بهرچاو، ئەو مانايهيه: ﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، واتە: ئەو قسه يهى كردهويانه پيوهى پابه ند نابن و، ده يانه وى لىي په شيمان بنهوه.

ئىنجا بە ھەر كام لەو ماناينەش:

۱- چ ئافرەتەكە بھيئەنەو.

۲- چ بچنە لای.

۳- چ عەزىمان جەزم کرد بى و ئامادەبن ئەو بەکن.

۴- چ پەشیمانينان دەربريى، ئەوانەى بەو شيوەيە بريار دەدەن و دەيانەوئى بگەپنەو
بۆ لای ئەوئى گوتوويانە، بەو واتايە كە بگەپنەو بۆ لای ئەو ئافرەتەو لەو قسەيەى
گوتوويانە، پەشیمان ببنەو، دەبى چى بەکن؟

(۱۲)- ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾، ئازاد کردنى كۆيلەيەك، (أَبُو حَنِيفَةَ) گوتوويەتى: ھەر كۆيلەيەك
بى، واتە: مسولمان بى، ياخود نامسولمان، بەلام (مَالِك و شافعي) گوتوويانە: دەبى
كۆيلەيەكى پرواداربى.

بەلام قسەى (أَبُو حَنِيفَةَ) زياتر لە راستيەو نيزيەكە، وەك دوايش لەم
ئايەتە موبارەكانەو حەقدە حوكم دىنين و دەيانخەينەوو.

(۱۳)- ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَتَمَاسَا﴾، بەر لەوئى دەست بگەيەننە يەكدى، (كِتَابَةُ عَنِ الْجَمَاعِ)،
ئەمە كينايەيە لە پيەكەو جوتوبون، واتە: بەر لەوئى بچنە لای يەكدى و پيەكەو
جوتوبن، دەبى ئەو كۆيلەيە ئازاد بكري، پرسيار دەكري: ئايا ئەگەر ئەو پياو بەر
لەوئى كەفارەتەكە بدات، بچيئە لای ھاوسەرەكەى؟

وئەلامەكەى ئەوئى كە گوناھبار دەبى، بەلام كە كەفارەتەكەى دا، بەسەو
پيويست بەو ناكات كەفارەتەكەى دووبارە بكاتەو، ئەمە قسەى زۆربەى
زانايانە.

بەلام ھەندىك لە زانايان دەلین: دەبى كەفارەتەكە دووبارە بكاتەو، يەكيان
بۆ (ظہار)ەكەو، ئەوئى ديكەش بۆ ئەو كە بەرلەوئى كەفارەتەكە بدات، چۆتەو
لای ھاوسەرى، كە ليشى حەرام بوو.

(۱۴) - ﴿ذَلِكُمْ تُوَعُّطُونَ بِهِ﴾، ئا ئه وه تان ئاموژگاریی پئی ده کرین، واته: ئه وه تان که خوا ده فهرموئی: کۆیله یه ک ئازاد بکه ن، ئه وه ئاموژگاریی خواجه بو ئیوه، ئه گهر هه له تان کرد، به و شیوه یه هه له که قهره بوو بکه نه وه و بیسپرنه وه.

(۱۵) - ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خواش شاره زای ئه وه یه که ده یکه ن، خوا ههم به (علیم) خوئی وه سف کردوه، ههم به (خبیر) خوا زانایه و شاره زاشه، زانایه به شته کان و، شاره زایه به که سه کان، به کرده وه کان و نیه ته کان و هه لسوکه وته کانیا ن.

(۱۶) - ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ﴾، به لām که سیك چنگی نه که وت (کۆیله ی ده ست نه که وت و لئی هه لئه که وت) واته: (لَمْ يَحْصِلْ الرَّقَبَةُ، أَوْ لَمْ يَتَمَكَّنْ مِنْ قِيَمَتِهَا) کۆیله یه کی دست نه که وت وه ک ئهم پوژگار، یاخود: به های کرینی کۆیله یه کی نه بوو، که ئازادی بکات.

(۱۷) - ﴿فَصَيِّمٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾، پوژوو گرتنی دوو مانگی له دوا ی یه ک به بی پسانه وه ی له سه ره، دوو مانگی له سه ریه ک که پوژوویان تیدا ناشکی ئی له و شه ست پوژه، یان له و په نجاو هه شت نو پوژه دا، ئه گهر پوژووی شکاند له نیویاندا، مه گهر پاساویکی هه بی، ئه گهر نا ده بی دوو باره له نووکه وه ده ست پئی بکاته وه، له یه که وه ده ست پئی بکاته وه، به لām ئه گهر بیانوو یکی هه بی، به و بیانووانه ی که پوژووی په مه زانیان پئی ناگیر، وه ک نه خو شیی، یان گه شت، ئه و کاته به پسان له قه له م نادرئ.

(۱۸) - ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾، دوو مانگه پوژوو ه که ش که ده یانگری، به رله وه ی ده ستیان بگاته وه یه کدی، واته: به ر له ده ست تیکه لکردن پیکه وه، هه میشه له قورئاندا، خوا ﷺ کاری پیکه وه جووتبوونی پیاو و ئافره تی به ته عبیری ک هیناوه، زور به نه زا که ته، بو وینه:

أ- ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾، به رله وه ی ده ستیان بگاته وه یه کدی.

ب- یان له سووپه تی (النساء) دا: ﴿وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ (النساء، واته: هه ندیکتان چوونه لای هه ندیکتان.

ج- یان لە سوورەتی (الأعراف) دا: ﴿فَلَمَّا تَغَشَّهَا﴾ (۱۸۹) الأعراف، دواى ئەوەی دایبۆشی، که مەبەست پێی ئەوەیە پیاو لەگەڵ ھاوسەریدا جووت بێ، خوا ﷻ ھەمیشە بە تەبیریکی شیراوەو نەجیب، که لەبەر راھاوێشتن یان کناڕەیه، بەکاردێنێ.

(۱۹)- ﴿فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ﴾، ئەگەر کەسیک نەیتوانی (دوو مانگان لەسەریەک بە پۆژوو بێ) (أَي: لَمْ يَقْدِرْ عَلَى الصِّيَام) نەیتوانی، لەبەر باری تەندروستی، یان سەفەر، یان ئیش و کاریکی قورس، که پێی پۆژوو گرتنی لێ دەگرت.

(۲۰)- ﴿فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا﴾، لەسەری پێویستە خواردن بدات بە شەست نەدار، واتە: (فَعَلَيْهِ إِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا).

(أبو حنيفة) دەڵێ: (لَا يُشْتَرَطُ فِي الْإِطْعَامِ أَنْ يَتَقَدَّمَ عَدَمُ إِمْسَاسٍ)، لە خواردن پێدانهکەدا، بە مەرج نەگیراوە که دەبێ خواردنەکه بدات، ھی شەست نەدارەکه، ئنجا بچێتە لای ھاوسەرەکهی، بەلام پێم وایە و وایپدەچێ ئەو رایەى دیکە بەهێزتر بێ!

زۆربەى زانایانیش رایان وایە که ئەویش وەک دوووەکەى دیکە، وەک کۆیلە ئازاد کردن و، دوو مانگ بەپۆژوو بوونەکه، چون دەبێ پێش چوونەوه لای ژنەکهى پیاوکه بکهون، ئەم خواردن دان بە شەست نەدارەش، دەبێ ھەر پێش بیدات و دواى بۆی ھەیه، چونکه لە دووی پێشەویدا خوا ﷻ فەرموویەتی: ﴿مَنْ قَبِلَ أَنْ يَتَمَاسَا﴾، بۆیە لە ھی سییەمدا بەپێویست نەزانراوە بگوترێ: ئەو خواردن پێدانهش، (أبو حنيفة) دەڵێ: دەبێ بۆ ھەر نەدارێک دوو مست بێ، لە ئەوەى دەبێتە دەبێتە تویشوو و خۆراک بۆ مرووف، بەلام (شافعي) دەڵێ: یەك مست، بەسە، ئەسلیش ئەوەیە دەبێ ھێندە بدرێ بە ھەر نەدارێک که ئەو پۆژە پێی تیر بخوات، واتە: ژەمیك که بەشى ئەو پۆژەى بکات، ھەلبەتە ئەو کاتە ئەوان بژیوی ئەو کاتەیان باس کردووە که گەنم بوو، ھەرزن بوو، جو بوو، بەلام ئیستا ھیچکەس بە گەنم و جوێ بە تەنێ تیرنابێ، بۆیە دەبێ تەماشای بکری:

ژەمیك، یان خواردنی پوژتیک و ژەمیکی چاک له پوژتیکدا، چەندی دەچیتێ،
ئەوێندە بدات.

ئنجأ (أبو حنیفة) رای وایە بابای کە فەرەتدەر بۆی هەیه، ئەو خواردنە
بدات بە یەك نەدار بۆ شەست پوژی، بەلام زانیانی دیکە دەلێن: نەخیر هەر
دەبی بیدات بە شەست کەس، بەلام من لەوێشدا زیاتر رای (أبو حنیفة)م بە
عەقلەوێ دەنووسێ، چونکە خوا ﷻ دەفەرموێ: خواردن دان بە شەست نەدار،
ئنجأ خواردنی شەست نەدار، ئەگەر بیدات بە نەدارتیک بۆ شەست پوژی، مانای
وایە خواردنی شەست نەدارە کە ی داو، بەلام له جیاتی بۆلای بکاتەوێ له نێو
شەست کەسدا، داوێهتی بە یەك کەس بۆ شەست پوژی، بە هەر حال هەردوو
رایەکان هەن.

(۲۱) - ﴿ذَلِكَ لِّتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، {بۆیە خوا بۆ تێوێ پروونکردەوێ} تاكو پروابینن
بە خواو بە پێغەمبەرە کە ی، واتە: (مَا ذُكِّرَ مِنَ الْأَحْكَامِ أَيْ ذَلِكَ الْمَذْكُورُ)، ئەوێ باسکرأ،
ئەوێ باسکرأوێ بۆ چییە؟ (لِّتُؤْمِنُوا إِيمَانًا كَامِلًا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ)، تاكو پروایەکی تەواو بینن
بە خواو بە پێغەمبەرە کە ی، کەواتە: پابەند بوون بە شەریعەتەوێ، بەشیکە له ئیمان،
کردەوێ بەشیکە له ئیمان و، رای زۆربە ی هەرە زۆری زانیان وایە: (لِّإِيمَانٍ قَوْلٌ، وَعَمَلٌ،
وَأَنَّهُ يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ، وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ)، ئیمان قسەیهو کردەوێه، بە چاکەو فەرمانبەری
زیاد دەکات و، بە گوناھو سەرپیچی کەم دەکات، ئنجأ کە دەلێن: قسەیهو کردەوێه،
دەلێن: (قَوْلُ الْقَلْبِ وَاللِّسَانِ، وَعَمَلُ الْقَلْبِ وَالْجَوَارِحِ)، قسە ی دڵ و زمانە، قسە ی دڵ
واتە: بە راست دانانی عەقل و دڵ، قسە ی زمانیش دان پێدا هێنانە، کردەوێ دڵ
و ئەندامەکان، کردەوێ دڵ، بریتیه له پەسندکردن و، بۆ ملکەچ بوون له دڵەوێ،
کردەوێ ئەندامەکانیش جێهەجی کردنە.

(۲۲) - ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾، ئەوانەش سنوورەکانی خوان، ئەوانە ی باسکران، سنوورەکانی
خوان.

(۲۳)- وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۲۳﴾، بۆ بېپروايانیش سزاو ئازارێكى بە ئیش و ژان هەيه،
واته: ئەو بېپروايانەى ئەو جوۆره شتانەيان داهێناون، هەر له خۆوه (ظهار)يان كردوه
بە تەلاق و، ئەو ژنەيان له خۆيان جياکردۆتەوه بە وشەيهك، كه خوا ﷻ ئەو وشەيهى
دانهناوه، بۆ لێك جيابوونهوهى ژن و مێردان بى.

پاڤه‌ياندانى مەكتەبى مەلۇسە عەلى باپىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

QR Codes

له بۆره كۆمەڵە بەسەپەكان لەكتەسابىر

بەسەپەكان بۆ مۆتىمەرە ئۆنەنە

عەلى باپىر/ AliBapir

عەلى باپىر/ AliBapir

كەتەبى

پاڤه‌ياندانى مەكتەبى مەلۇسە عەلى باپىر

QR Codes

مه سه له ی دووهم:

به ره به ره کاتیکه رانی خواو پیغه مبه ره که ی و دژایه تییکه رانیان، وه ک پیشوووه کانیان زه بوون و سه رکوت ده کرین، بیروایانیش به ئایه ته روشنه کافی خوا، نازاریکی ریسواکه ریان هه یه و، کاتیک زیندوو یان ده کاته وه خوا هه وایان پیده دات به کرده وه کانیان، چونکه خوا سه رزمیری کردوون، به لام ئه وان کرده وه کانیان له بیرچوون:

خوا ده فهرمو ی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كِتُوتُوا كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ يَنْتَظِرُ لِّلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝٥ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۖ أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسُوهُ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝٦﴾

شیکردنه وه ی ئه م دوو ئایه ته، له هه شت برگه دا:

(۱) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به دلنیا یی ئه وان ه ی دژایه تی خواو پیغه مبه ره که ی ده که ن، به ره به ره کانیان ده که ن، (وَالْمُحَادَّةُ: الْمَسَافَةُ وَالْمُعَادَاةُ، وَقَدْ أُوتِرَ هَذَا الْفِعْلُ هُنَا لِقُوعِ الْكَلَامِ عَقِبَ ذِكْرِ حُدُودِ اللَّهِ، فَكُلٌّ فِي حَذِّهِ!)، (مُحَادَّةٌ): به مانای سه ریچییکردن و دژایه تییکردن دی، ئه م وشه یه ش بویه هه لبرژدراوه، چونکه پیشتر باسی (حُدُود) کراوه، واته: ئه وان ه ی له سنوو رو نیوانیک ده بن، جیا له نیوان و سنووری خواو پیغه مبه ره که ی.

(۲) - ﴿كُتُوتُوا كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، زه بوون ده کرین، وه ک چۆن ئه وان ه ی پیشیان زه بوون کران، (وَالْكَتَبْتُ: الْخِزْيُ وَالْإِذْلَالُ وَالرُّدُّ بَعْفٌ)، (كَتَبْتُ): بریتیه له سه رشو پکردن و زه بوون کردن و ده مکوت کردن، به توندیی، مه به ست ئه وه یه له داهاتوودا زه بوون و سه رشو پ ده کرین، وه ک چۆن گه له پیشوووه کانیان به و شیوه یه یان لیکراوه، ئنجا ئه گه ر یه کیک بلّی: کوا زۆر له گه لانی کافر هه بوون و، ئیستاش هه ن ناشیین زه بوون و سه رشو پکرا بن؟ له وه لامدا ده ئیین:

۱- دەبێ له مهودای دووردا، تهماشای ژیاڵی گهلان و میللهتان بکری، نهک له ماوهی سائیک و دوو سالدا.

۲- دەبێ بزانری که زه‌بوون و سه‌رشو‌ربوونی مرؤف، مه‌رج نیه هه‌ر به‌ پ‌واله‌تی بی، به‌لکو دیوی مه‌عنه‌ویشی هه‌یه.

۳- ده‌شگونجی مه‌به‌ست پیی سزای ر‌وژی دوا‌یی بی.

(۳) - ﴿وَقَدْ أَرْسَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ به‌ دلنیا‌یی ئیمه‌ ئایه‌ته‌ پ‌وشنه‌کا‌مان دابه‌زاندوون، که‌واته‌: که‌س بیانوو و پاسا‌وی نیه‌ ب‌و‌ د‌ژایه‌تی کردنی خوا ﷺ و پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ و سه‌رپی‌چی و لادان، چونکه‌ خوا ئایه‌ته‌ پ‌وشنه‌کانی دابه‌زاندوون.

(۴) - ﴿وَاللَّكَفْرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ ب‌و‌ بی‌پ‌روایانیش ئازاریکی ر‌یسواکه‌ر هه‌یه، (أل)ی سه‌ر (الکافرین) ب‌و‌ ناساندنه‌و ب‌و‌ جینه‌سه، واته‌: تیک‌رای کافران سزایه‌کی ر‌یسواکه‌ریان هه‌یه، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی پی‌شیش: تیک‌رای کافران سزایه‌کی به‌ ئیشیان هه‌یه، سزای خوا به‌ ئیشه‌ ب‌و‌ جه‌سته‌یان و، ر‌یسواکه‌رو زه‌بوونکه‌ره‌ ب‌و‌ رو‌وحیان.

(۵) - ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ ئه‌و ر‌وژه‌ی خوا تیک‌رایان هه‌لده‌ستینیه‌وه‌و زیندوو‌یان ده‌کاته‌وه، (يَوْمَ) (م‌ن‌صوب)ه‌ به‌ (م‌هین)، واته‌: سزایه‌کی ر‌یسواکه‌ریان هه‌یه‌ له‌ ر‌وژیکدا، یاخود (یوم) هه‌ر زه‌ر‌فه، واته‌: ئه‌وه‌ هه‌مووی رو‌وده‌دات له‌ ر‌وژیکدا، خوا تیک‌رایان زیندوو‌ ده‌کاته‌وه.

(۶) - ﴿فَيُنْثَرُهُمْ بِمَا عَمِلُوا﴾ ئنجا هه‌والیان پ‌یده‌دات به‌وه‌ی کردوو‌یان، بی‌گومان ئه‌مه‌ش هه‌ر‌ه‌شه‌ لی‌کردنیه‌ به‌وه‌ی خوا په‌رده‌ له‌سه‌ر نه‌ینیه‌کانیان هه‌لده‌مالی و، له‌ ر‌وژی دوا‌یی دا ئاب‌روویان ده‌چی: ﴿يَوْمَ تَبْلَى السَّرَائِرُ﴾ الطارق، ئه‌و ر‌وژه‌ی نه‌ینیه‌کان ئاشکرا ده‌بن.

(۷) - ﴿أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ﴾ خوا ﷺ کرده‌وه‌کانی ئه‌وانی سه‌رژم‌یر کردوون، به‌لام‌ خو‌یان له‌ بیریان چوون، (الإحصاء: العِلْمُ مِقْدَارُ الشَّيْءِ مِنْ حَيْثُ الْعَدَدُ)، (إحصاء) بریتیه‌ له‌ زانیاری هه‌بوون به‌ ئه‌ندازه‌ی شتیک له‌ رووی ژماره‌وه‌.

(۸) - ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾، خواش بہ سہر ھہموو شتیکہوہ چاودیڑہ، واتہ: بہ سہر ھہموو شتیکہوہ ٹاگادارو چاودیڑہو، شایہ دہ، ھہروہ ھا بہ سہر ھہموو کہ سییکہوہ ش، کہ واتہ: بزائن چوں دہ چنہوہ بۆ خزمہت ٹہو خوایہی، پہنھان و ٹاشکرای ٹیوہو ھہموو دروستکراوہ کافی ٹاگا لئیہ.

آلہ توریہ کومہلایہ بیہکال لہکەسەن.

بەن بەکم عێز موافق لایواکەل الشەعەبی

Facebook: [AliBapir/عەلی بابێر](#)

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR Codes

کەسەلی

آلە بەنەبەنە مەکەبەبی مەووسە عەلی بابێر

WhatsApp Telegram Phone

QR Codes

آلە بەنەبەنە مەکەبەبی مەووسە عەلی بابێر

هه قده لهو حوكمانهى له شهش ئايه تى پيشوو وهرده گيرين

به كورتى و به پوختى ئه و هه قده حوكمانه ده خهينه روو، كه له ژماره يه ك له ته فسیره كان دا هه لمه پينجاون، به تاييه ت هه ردوو ته فسیری (الجامع لأحكام القرآن)^(۱) و (تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان)^(۲):

(۱) - يه كه مين شت كه له م ئايه تانه وهرده گيرى، ئه وه يه كه خوا ﷺ زور به لوتف و ميهره بانه، زور به به زه ي و به په رۆشه و، زور بايه خ پيډه ره بو به نده كانى، چى له وه زياتر كه له سه رووى كهوت ئاسمانانه وه، ژنيك كه كهوتۆته ته مه نه وه و ميډه كه ي (ظهار) لى كرده، ديت سكالاي خوى له لاي پيغه مبه ر ﷺ ده كات، پيغه مبه رى خواش كه به پي عورف و باوى كۆمه لگايه كه ي خوى كاري كرده، به رله وه ي خوا ﷺ حوكميكي شه رعي دابه زينى، كه جيا بى له و عورفه، پيغه مبه ر ﷺ چاره سه رى پى نيه، بۆيه ده فه رموى: لى حه رام بووى، وه ك له هوى هاتنه خواره وه كانيدا باسما ن كرد، به لام خوا ﷺ سكالايه كه ي له سه رووى كهوت ئاسمانانه وه ده بيستى، وه ك دايكمان عايشه (خوا لى رازى بى، ده لى: (سُبْحَانَ الَّذِي وَسِعَ سَمْعُهُ الْأَصْوَاتِ)، پاكي بو ئه و خوايه ي بيستنى وى هه موو ده نگه كانى گرتوونه وه، ده لى: ئه و ئافره ته له خزمه ت پيغه مبه ردا ﷺ قسه ي ده كرد، {ده بى ئه و له ژووريك دابووبى و، ئه ميش له ژووريكى ديكه، يا خود توژيك لىك دوور بووبن} هه نديك له قسه كانيم لى په نهان بوو، به لام خوا له سه رووى كهوت ئاسمانانه وه، قسه كانى بيستى و وه لاميشى دايه وه و گرفته كه شى بو چاره سه ر كرد.

(۲) - (ظهار) تاييه ته به حه رام كردنى ژنه وه، واته: ئه گه ر كه سيك كاتى خوى كه كه نيزه ك هه بوون، كه نيزه كيكي بووبى، يان ئافره تيك كه جارى نه يهينا بى و نه يگواز تبيته وه، ئه وانه (ظهار) يان لى ناكرى.

(۱) ج ۲۸، ص ۲۰۹ - ۲۱۷.

(۲) ص: ۸۴۴ - ۸۴۵.

(۳)- بەر لە ھاوسەرگیری، (ظہار) ناکرێ، چونکە ئەو ئافەرەتە جاری نەچۆتە نێو ئەو پێناسەییەوه، کە دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ﴾ المجادلة، نەبۆتە ئافەرەتێک حەڵال بێ بۆ ئەو پیاو.

(۴)- (ظہار) کردن قەدەغەییەو، خوا ﷻ بە: ﴿مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا﴾، وەسفی کردووە (مُنْكَر) واتە: خراپ و ناڤۆلا، (زُور) واتە: درۆ و بێ بنەما.

(۵)- خوا (ظہار) ھەڵدەوێ شینیتەوێ کە وەک تەلاق مامەڵە پێ بکری و، دەفەرموێ: حیکمەتە کە ی ئەوێ کە بەو قسەییە ئەو ئافەرەتەیی (ظہار) ی لێ دەکری، نابێتە دایکی ئەو پیاو، لە قەدەغە بوون و حەرەم بوونداو، دایکی ئەو پیاو ھەر ئەو ئافەرەتەییە کە ئەو ی لێ بوو.

(۶)- زانایان دەلێن: شتیکی پەسند نیەو خراپە، پیاو ژنی خۆی بە شیوەییە ک بانگ بکات، وەک ناوی یەکی کە لە مەحەرەمە کانی بۆ وێنە: بلی: خوشکە کەم، یان دایکە کەم، یان کچە کەم، یان نەنکم، ئەوێ حەرەمە، یاخود بە لای کە مەوێ شتیکی ناپەسندە، بە لام ئەوێ نابێتە تەلاق و بە قەدەغە کردن لە قەڵەم نادری.

(۷)- کە فارەت پێویست دەبێ بە مەرچیک پیاو کە، بگەرێتەوێ بۆ لای ھاوسەرە کە، نەک ھەر بە خودی (ظہار) ە کە، واتە: کە پیاویک (ظہار) لە ژنە کە ی دەکات، کە فارەتە کە ی ناکەوێتە سەر، ئەگەر نە یەوێ بگەرێتەوێ بۆ لای ژنە کە ی، چونکە دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا﴾ المجادلة، ئەوانە ی (ظہار) لە ژنە کانیان دەکەن و، دوا یی دەگەرێنەوێ بۆ ئەوێ گوتوو یانە، واتە: دەگەرێنەوێ بۆ ھەلوێ شانندنەوێ ئەو قسەییە، یان ژێوان دەبنەوێ لەو قسەیان، لەو حالەتەدا: ئازادکردنی کۆیلەییە ک، یاخود: دوو مانگ لە سەریە ک بە پۆژوو بوون، یاخود: خواردن پێدانی شەست نەدار، وەک سڕینەوێ (کفارة) دەکەوێتە سەری، بە لام ھەر بە خودی (ظہار) ە کە، ئەو کە فارەتە ناکەوێتە سەر کابرا، ئەگەر نە یەوێ لە گەڵ ژنە کە یدا ژێانی ھاوسەریی دووبارە بکاتەوێ، ئەو کاتە لێی حەرەم دەبێ و تەواو، ھەرچەندە تەلاقیش نیە، بە لام لە یە کدی قەدەغە دەبن.

(۸)- که دهفهرموئ: ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾، زانایان لهوبارهوه که ئایا ههر کوئلهیهک ئازاد بکات، ههر دهبئ گهوره بئ، یان گچکه بئ، نیر بئ، یان مئ، مسوئلمان بئ، یان نامسوئلمان بئ؟

(أبو حنیفة) دهئ: مسوئلمان بئ، یان نامسوئلمان بئ، ههمووی دهگریتهوه.

بهلام زۆربهی زانایانی دیکه دهئین: دهبئ کوئلهیهکی مسوئلمان بئ، ئهوان کار بهو ئایهته موباره که دهکن، که له سوورهتی (النساء) دا خوا دهفهرموئ: ﴿وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾ (۹۲) النساء، واته: ئازادکردنی کوئلهیهکی بروادار.

بهلام من پیموایه ئهوه بو کوشتنی ههلهیهو تایبهته به وئوه، مهرج نیه بو ههموو شوئنهکانی دیکه ههروا بئ، واته: رایهکهی (أبو حنیفة) و، ئهو زانایانهی رایان وایه ههر کوئلهیهک بئ، مسوئلمان بئ، یان نامسوئلمان بئ، ههمووی دهگریتهوه، راستره، بهلام زانایانی دیکهش ههموویان لهسهر ئهوه یهکدهنگن، که ئهو کوئلهیه گچکه بئ، یان گهوره بئ، مئ بئ، یان نیر بئ، ههموویان دهگریتهوه.

(۹)- بهپئی ئایهتهکه ئازادکردنی کوئلهکهو، به پۆژوو بوونی دوو مانگهکه: لهسهر یهک، دهبئ پیش چوونهوه لای یهکدی، ئهو ژن و میرده بئ، پیش پیکهوه جووت بوونیان بئ، بهلام خواردن پیدانهکه به مهرج نهگیراوه، چونکه خوا ﷺ بو کوئله ئازاد کردنهکهو، بو دوو مانگ به پۆژوو بوونهکه، دهفهرموئ: ﴿مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾، بهلام بو خواردن پیدانی شهست نهدارهکه، ئهوه نافهرموئ، ئهو رایه روالهتی ئایهتهکه زیاتر دهیگهیهئ.

(۱۰)- زۆربهی زانایان دهئین: دهبئ خواردنهکه بدات به شهست نهدار، بهلام (أبو حنیفة) خوا لئی پازیبئ و هاوهلهکانی و ههندیک له زانایانی دیکهش دهئین: بۆی ههیه ئهو خواردنه بدات به نهداریک بو شهست پۆژی.

(۱۱)- ئهگهر پیاوهکه (ظهار)ی له ژنهکهی کرد، بهرلهوهی کهفارهت بدات، ئایا دوو کهفارهتی دهکهونه سهر: یهکیان هی (ظهار) و، ئهوی دیکهش هی ئهوه که چۆته لای هاوسهری و لهگهلی جووت بووه؟

زۆربهی هه ره زۆری زانایان ده لێن: نه خێر، هه ریه ک که فاره تی ده که ویتته سهر.

ئنجما مادام ئهو ده قه ی سوننه ت هه یه، که ئیستا ده یهینین، ده بووایه هه موویان له سه ری یه کده نگ بن، به لام په نگه له رووی سه نه ده وه، زانایان هه موویان ده قه که به راست نه زانن، ئه گه رنا شتیک که پیغه مبه ر ﷺ قسه ی تیدا کرد، بواری قسه تیدا کردنی بو که سی دیکه تیدانه ماوه، ئهو ده قه ش ئه وه یه:

اعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ رَجُلًا ظَاهَرَ مِنْ امْرَأَتِهِ فَعَشِيهَا قَبْلَ أَنْ يَكْفُرَ فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ: مَا حَمَلَكَ عَلَى ذَلِكَ؟ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! رَأَيْتُ بَيَاضَ خَلْجَالِهَا فِي ضَوْءِ الْقَمَرِ، فَلَمْ أَمْلِكْ نَفْسِي أَنْ وَقَعْتُ عَلَيْهَا، فَضَحِكَ النَّبِيُّ ﷺ وَأَمَرَهُ أَلَّا يَقْرَبَهَا حَتَّى يُكْفَرَ (أخرجه أبو داود: ٢٢٢٣، والترمذي: ١١٩٩، والنسائي في الكبرى: ٥٦٥١، وابن ماجه: ٢٠٦٥، والحاكم: ٢٨١٧- سنده حسن).

واته: عه بدو لای کوری عه بباس ﷺ ده لێ: پیاویک (ظهاری) له ژنه که ی کرد، دوایی به رله وه ی که فاره ت بدات، چوو له گه لی جووت بوو، ئنجما هاته لای پیغه مبه ر ﷺ و ئه وه ی بو باسکرد، پیغه مبه ریش فهرمووی ﷺ: چ شتیک وای لێ کردی به رله وه ی که فاره ت بده ی له گه ل خیزاندا جووتیه وه؟ گوو: ئه ی پیغه مبه ری خوا! ﷺ له بهر شوقی مانگه شه ویک، سپیایی خر خاله که یم بینی له پێیدا، خۆم رانه گرت تا کو له گه لی جووت بووم، پیغه مبه ریش ﷺ پیکه نیی و فهرمانی پیکرد له مه ودوا نزیک ی نه که وێ تا کو که فاره ته که ده دات.

(١٢)- ئهو وشه و بیژانه ی (ظهاری) یان پێ ده کری، دوو جوژن: هه ندیکیان راشکاو و، هه ندیکیشیان کینایه ن.

ئه وه ی راشکاوه: (أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرٍ أُمِّي) تو وه ک پشتی دایکم وای، هه ر وشه یه کی دیکه ش ئهو واتایه بگه یه نێ، به لام ئاوا روون و راشکاو نه بێ، کینایه یه.

ئنجما زانایان له و باره وه که ئایا ئه وانه ی کینایه شن، وه ک ئه وانه ی راشکاو (ظهاری) یان پێ دێته دی یان نا؟ مشومریان هه یه.

(۱۳)- ئافرهت (ظَهَار) ى بۆ نيه، ئافرهت بۆى نيه به پياوه كهى بَلَى: تۆ وهك بابم وای، يان وهك پشتى بابم وای، سه د قسه ى واش بَلَى، هيچ نيه، پياوان ئه وه يان بۆ هه يه، هه لبه ته كه پياوانيش بۆيان هه يه، ئه وه له كاتى خۆى و له سه رده مى نه فامييدا بووه و، عورفِيك و باويك بووه هه بووه، به لَام ئه و كاته به ته لاق له قه لَم دراوه و، ئيسلام حوكمه ته لاقه كه ى لى لابرده و، به لَام له سه ر قه ده غه بوونى خۆى هيشتوو يه ته وه.

(۱۴)- ئه و سى كه فاره ته ريزبه ندييه كه يان به و شيوه يه كه خوا فه رموو يه تى، واته: ده بى كه سيك (ظَهَار) بكات كۆيله يه ك ئازاد بكات، ئه گه ر كۆيله كه ى چنگ نه كه وت يان هه ر نه بوو، ئنجا ده گوازيته وه بۆ دوو مانگ به پۆژوو بوون، ئه گه ر دوو مانگ به پۆژوو بوونه كه شى به دواى يه كدا بۆ هه لنه سوورا له به ر نه خوشى، يان سه فه ر، ئنجا ده گوازيته وه بۆ خواردن پيدانى شه ست نه دار، نه ك هه ر له رپوه بچى خواردنى شه ست نه دار بدات، له حا ليكدا كه ئازاد كردنى كۆيله ى له توانادا هه يه و كۆيله ش هه ن، يا خود له حا ليكدا كه دوو مانگ به پۆژوو بوونيشى له توانادا هه يه.

(۱۵)- حوكمى (ظَهَار) هه لوه شينه ره وه يه بۆ ئه و حوكمه پيشوو ى له سه رده مى نه فامييدا كارى پيكراره، ئه وه ى كارى پيكراره: كه سيك (ظَهَار) له ژنه كه ى كردبايه، لى جيا ده بۆوه، به لَام ئه وه ى خوا فه رموو يه تى، ئه وه ى هه لوه شانده و ته وه.

(۱۶)- كه ده فه رموى: ﴿ذَلِكَ لِيُثَبِّرَنَّوْا بِاللهِ وَرَسُولِهِ، وَتِلْكَ حُدُودُ اللهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ المجادلة، خوا ئه وه ى بۆ دانان تاكو بپروا به خواو پيغه مبه ره كه ى بينن، ئه وه به لگه يه له سه رئه وه ى كرده وه ده چيته نيو ئيمان ه وه و، كرده وه به شيكه له ئيمان، واته: كرده وه ى نه ندامه كان.

(۱۷)- كه ده فه رموى: ﴿وَاللَّكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ المجادلة، هه روه ها: ﴿وَاللَّكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ المجادلة، بۆ بيپروايان ئازاريكى به ئيش و ژان هه يه، سزاو ئازاريكى ريسواكه ر هه يه، واته: هه ر كه سيك بپروا نه هيئى به ياساكانى خواو به سنوره كانى خوا ئه وه بيپروايه و، ئازاريكى به ئيش و ريسواكه ريشى بۆ هه يه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ درسی دووم ❖

پیناسہی ئہم دہرسہ

ئہم دہرسہمان چوار ئایہت دہگریتہ خوئی، ئایہتہکانی: (۷ - ۱۰)، لہو چوار ئایہتہدا خوا ﷺ باسی قہدہغہ بوونی چپہچپ و قسہی پەنہان دہکات، لہ حالیکدا ئہو چپہ کردنہ مایہی دپدؤنگردنی کەسانیک بئ و، مایہی دلتەنگ کردنیان بئ ھەر وہا باسی عادەتیک خراپی ھەندیک لہ نامسولمانان و بیپروایان، دہکات، نامسولمانان، بەو واتایہی مونافیقانیش دہگریتہوہو، بیپروایان یانی: ئەوانہی بە ئاشکرا بیپروا بوون، کە بریتہ لہ سلاوکردن لہ پیغەمبەری خوا ﷺ بە شیوہیەکی ناشایست، بە شیوہیەک کە خوا ﷺ بەو شیوہیە بۆی بریارنەداون سلاو بکەن، دوایش خوا ﷺ فەرمان بە پرواداران دہکات، خویان لہ چپەچی مایہی گوناھو دەستدریژی و سەرپیچی پیغەمبەری خوا ﷺ بپاریزن و خوینی لئ دووربگرن، ئەگەر ھەر چپەو قسەی پەنہانیشیان کرد، قسەیەکی وابکەن مایہی چاکەکاری و پارێزکاری بئ، چونکە چپە چپی خراپ لہ شەیتانەوہیە، بۆ دلتەنگ کردنی پروادارانە.

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَنَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۷﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلَوْنَهَا فَيَنْسُوا الْمَصِيرَ ۝۸﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجَّوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالْتَّقْوَى وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝۹﴾ إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝۱۰﴾

مانای ده قلو ده قی ئایه ته کان

{(ئهی پیغه مبهه!) ئایا نه تزانیه که خوا هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه ده یزانئ! چهی سی که سان نیه، که ئهو (خوا) چواره میان نه بی و، هی پینج که س نیه، که ئهو شه شه میان نه بی، ههروه ها له وه که مترو زیاتریش نابن، مه گهر ئهو (خوا) له گه ئایانه له هه ر کوئیه ک بن، دوایی له پوژی قیامه تدا هه والیان پیده دات به وهی کردوو یانه، بیگومان خوا به هه موو شتیک زانایه

⑦ (ئهی پیغه مبهه!) ئایا سهرنجی ئهو که سانه ت نه داوه که ریگری چه یان لیکراوه، دوایی ده گه ری نه وه بو ئه وهی لیان قه ده غه کراوه، بو گونا هو ده ستریزی و سهرپیچی له پیغه مبهه، پیکه وه چه ده کهن، کاتیکیش هاته لات سلاوت لی ده کهن، بهو شیوه یه نا که خوا سلاوی پی لیکردووی و، له دهروونی خوشیاند ده لئین: ده بووایه خوا به هوئی ئه وه وه که ده یلئین (سزاو) ئازارمان بدات، دوزه خیان به سه پیی ده برژیندرین، ئه ویش خراپترین سهره نجامه

⑧ ئهی ئه وانهی پرواتان هیناوه! هه ر کات چه تان پیکه وه کرد به گونا هو ده ستریزی و سهرپیچی پیغه مبهه وه سرت ه مه کهن و، ته نیا به چاکه کاری و پاریزکاریه وه چه پیکه وه بکهن، پاریزیش لهو خوایه بکهن که به ره و لای وی کو ده کرینه وه ⑨ به دلنایی چه (ی بی جی و خراپ) له شه ی تانه وه یه، تاکو ئه وانهی پروایان هیناوه دلته نگیان بکات و، به بی مؤله قی خواش هیج نه ندازه یه ک زیانیان لی نادات، با پروادارانیش ته نیا پشت به خوا به ستق ⑩}.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(نَجْوَى): (نَاجِيْتُهُ: سَارَرْتُهٗ وَأَصْلُهُ أَنْ تَخْلُوَ بِهِ فِي نَجْوَةٍ مِنَ الْأَرْضِ)، (نَاجِيْتُهُ) واته: به چپه و سرته، به په نهانیی قسه م له گه لدا کرد، ئه سَلَى (نَجْوَى): ئه وهیه له گه ل که سیک له شوینیکی بهرز، یان له شوینیکی چۆلایی له زه ویدا پیکه وهی.

(حَيَّوْكَ): واته: سلاویان لیکردی، (التَّحِيَّةُ: أَنْ يُقَالَ: حَيَّاكَ اللَّهُ، أَيْ: جَعَلَ لَكَ حَيَاةً وَذَلِكَ إِخْبَارٌ تُمْ يُجْعَلُ دُعَاءً)، (تَحِيَّة): ئه وهیه به که سیک بلیی: (حَيَّاكَ اللَّهُ) خوا بتزیه نی، خوا زیانت پی بدات، که ئه مه هه و آل پیدانه، به لام دوایی کراوه به پارانه وه.

(لِيَحْزَنَ): (الْحَزَنُ وَالْحَزُونَةُ: حُشُونَةٌ فِي الْأَرْضِ وَخُشُونَةٌ فِي النَّفْسِ لِمَا يَحْصُلُ مِنَ الْغَمِّ)، (حَزَنَ وَحَزُونَةً): بریتیه له زبرییه ک له زه ویداو، زبرییه ک و نار هه تییه ک له دهرووندا، به هووی ئه و خه م و خه فه ته وهی له دلدا په یداده بی، (لِيَحْزَنَ) به: (لِيَحْزَنَ) ش خوێراوه ته وه، (أَحْزَنَهُ يُحْزِنُهُ، وَحَزَنَهُ يَحْزُنُهُ) هه ردووکیان چ به سیانیی (ثَلَاثِي) چ به چواریی (رُبَاعِي) یانی: دلته نگی کرد، دلته نگی ده کات.

(بِضَارِهِمْ): (الضَّرُّ: سُوءُ الْحَالِ)، (ضَرَّ) واته: حال خراپیی، که واته: ﴿وَلَيْسَ بِضَارِهِمْ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ۱۰، واته: شهیتان هیه زیا نیکیان لی نادات، هیه نار هه تییه کیان بو ناهینیتیه پیش، مه گهر به مۆله تی خوا.

هوى هاتنه خواره وهى ثايه تهاكان

يه كه م: ثايه تي ژماره ههشت (٨) له باره ي هاتنه خواره وه كه يه وه، كه خوا ﷺ ده فهرموى: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ هُتُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا هُتُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلَوْنَهَا فَيَنْسَ الْمَصِيرُ﴾ (٨) چه ند گيردراوه يه كه هاتوون، به تي هه نديكيان له پرووى سه نه ده وه مشتومريان له سه ره وه به بيهيژ دانراون، به لام من سيم لي هه ليزاردوون، بو ته وهى تيشكى زياتر بخه نه سه ر چه مك و واتاي ثايه تهاكه:

(١) - {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ أَنَسٌ يَأْتُونَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْيَهُودِ فَيَقُولُونَ: السَّامُ عَلَيْكَ، فَيَقُولُ: وَعَلَيْكُمْ، فَفَطِنْتُ بِهِمْ عَائِشَةُ فَسَبَّتَهُمْ، وَفِي رِوَايَةٍ: قَالَتْ عَائِشَةُ: قُلْتُ: بَلْ عَلَيْكُمُ السَّامُ وَالذَّامُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَهْ يَا عَائِشَةُ! فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفُحْشَ وَالْتَفَحْشَ، فَقَالَتْ: مَا سَمِعْتُ مَا قَالُوا! فَقَالَ: أَوْ لَيْسَ قَدْ رَدَدْتُ عَلَيْهِمُ الَّذِي قَالُوا، قُلْتُ: وَعَلَيْكُمْ، وَزَادَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: ﴿وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلَوْنَهَا فَيَنْسَ الْمَصِيرُ﴾ (٨)، (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ، وَأَخْرَجَهُ إِسْحَاقُ بْنُ رَاهُوِيَةَ فِي مُسْنَدِهِ ج ٤، ق ١٦٨، وَعَنْهُ مُسْلِمٌ فِي صَحِيحِهِ: ١٧٠٧، وَأَحْمَدُ ج ٦، ص ٢٢٩، وَالنَّسَائِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ: ٥٩١، وَغَيْرُهُمْ عَنْ طَرِيقِ الْأَعْمَشِ عَنْ مُسْلِمٍ عَنْ مُسْرُوقٍ عَنْ عَائِشَةَ بِهِ).

كهواته: ته مه ده قيكي راسته له پرووى سه نه ده وه.

دايكمان عايشه خوا ليى رازى بي ده لي: خه لكيك له جووله كه كان ده هاتنه لاي پيغه مبهري خوا ﷺ ده يانگوت: (السَّامُ عَلَيْكَ) ته ويش ده يفه رموو: (وَعَلَيْكُمْ) { (سام) يان مه به ست پتي ماندوييتي و ناره حه تي و بيزاريه، يان مه به ست پتي مردنه } پيغه مبهريش ﷺ ده يفه رموو: له سه ر ئيوهش، عايشه خوا ليى رازى

بى ھەستى پىكىردن، ئەۋىش قسەى پىگوتن، لە رىۋايەتتە دا دەلى: عائىشە ش گوتى: مردن، ياخود بىزارىي و زەم و سەر زە نشت لە سەر تىو ھە بى، پىغەمبەرىش ﷺ گوتى: عائىشە بى دەنگ بە، قسەى نارىك مەكە، چونكە خوا جنىۋو قسەى نارىك كوردنى پىخوش نىە، عائىشە دەلى: گوتم: ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ ئەوان ئاۋا ئاۋا دەلىن، فەرموۋى: ئەدى ئەۋە نىە منىش بەرپەرچم دانەۋەو گوتم: (وَعَلَيْكُمْ)، {ئەگەر سەلامىيان كوردە سەلامىيان لىيى و، ئەگەر گوتوۋىانە: مردنت لى بى، مردنىان لى بى} ئىدى لەۋ بارەۋە خوا ﷺ ئەۋ ئايەتە موبارەكەى دابەزاند.

(۲) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ الْيَهُودَ سَلَّمُوا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، وَقَالُوا فِي أَنْفُسِهِمْ: لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ، قَالَ: فَتَرَكْتُ: ﴿وَلِإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُكُمْ جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فَيَنْسُ الْمَصِيرُ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ج ۲، ص ۲۲۱، ۱۷۰، وابن أبي شيبة: ۷۷۴۷، والبزار: ۲۲۷۱، والطبراني: ج ۷، ص ۱۲۲، والبيهقي: ۹۱۰۰، وسنده ضعيف).

واتە: ھەبدوللاى كورپى ھەمپرى كورپى عاص ﷺ، دەگىرپتەۋە: جوۋلەكە كان سەلامىيان لە پىغەمبەر ﷺ كەرد، بە شىۋەيەكى خراپ و، لە دلى خۇياندا، گوتيان: بوچى خوا سزىمان نادات! ئىدى خوا لەۋ بارەۋە ئەۋ ئايەتەى دابەزاند.

(۳) - {عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: كَانَ الْمُسْلِمُونَ إِذَا رَأَوْا الْمُتَافِقِينَ خَلَوْا مُتَنَاجِينَ، شَقَّ عَلَيْهِمْ، فَتَرَكْتُ: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (أَخْرَجَهُ عَبْدِ الرَّزَّاقِ فِي تَفْسِيرِهِ ج ۲، ص ۱۷۹، وقال مؤلفا الاستيعاب في بيان الأسباب: قلنا: وَهَذَا مُرْسَلٌ رَجَالُهُ ثِقَات، وذكره السيوطي في الدر المنثور ج ۸، ص ۸۱، وزاد نسبه لعبد بن حميد، وابن المنذر، وابن أبي حاتم).

واتە: قەتادە دەلى: مسولمانان كاتىك موناڧىقەكانىان دەبىنى، پىكەۋە كەنارىيان دەگرت و چەپەيان پىكەۋە دەكرد، لە سەر دلىان قورس بوو، {چونكە گومانى خراپيان بەۋ موناڧىقانە ھەبوو، ھەقى خۇشيان بوو، دەيانگوت: رەنگە

له دژى ئيمه چپه و قسه ي په نهان بکه ن! بۆيه له و باره وه خوا ئه م رسته موباره که ي دابه زاند: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (۱۰).

دووهم: به نسبت ثابته ژماره نو و ده (۱۰ و ۹) ده که ده فهرموى: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجَّوْا بِالْأَثَرِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالنَّقْوَىٰ وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (۹) ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (۱۰). له باره ي هو ي دابه زيني ئه م دوو ثابته موباره که وه ش، دوو گيردراوه دينين:

(۱) - {عَنْ قَتَادَةَ، قَوْلُهُ: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، كَانَ الْمُتَأَفِّقُونَ يَتَنَجَّوْنَ بَيْنَهُمْ، وَكَانَ ذَلِكَ يَغِيظُ الْمُؤْمِنِينَ، وَيَكْبُرُ عَلَيْهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِي ذَلِكَ الْقُرْآنَ: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ: ج ۲۸، ص ۱۲، قَالَ مَوْلَا الإِسْتِيعَابِ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: قُلْنَا: هَذَا مَرْسَلٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَأَخْرَجَهُ عَبْدِ الرَّزَاقِ فِي تَفْسِيرِهِ ج ۲، ص ۲۷۹، عَنْ مَعْمَرٍ عَنْ قَتَادَةَ بِهِ).

واته: له باره ي قسه ي خوا ي به رزه وه: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، مونافيق و ده غه له كان له به ينى خوياندا چپه يان ده كردو، ئه وه ش بروداراني په ست ده كرد، له سهريان دليان گه وروه قورس بوو، خواش له و باره وه ئه و ثابته قورثانيه ي دابه زاند.

(۲) - {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا بَعَثَ سَرِيَّةً وَأَغْزَاهَا، اتَّقَى الْمُتَأَفِّقُونَ، فَأَنْعَضُوا رُؤُوسَهُمْ إِلَى الْمُسْلِمِينَ وَيَقُولُونَ: قُتِلَ الْقَوْمُ، وَإِذَا رَأَوْا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، تَنَاجَوْا وَأَظْهَرُوا الْحُزْنَ، فَبَلَغَ ذَلِكَ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ وَمِنَ الْمُسْلِمِينَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجَّوْا بِالْأَثَرِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالنَّقْوَىٰ وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (۹) (فتح القدير: ج ۵، ص ۲۶۵).

واته: عه بدوللاي كور ي عه عباس رضى الله عنهما ده گيرته وه، ده لى: پيغه مبه ر رضى الله عنه كه به شيك له سوپايه ك، سريه يه كى ده نارد بو جهنگ، مونافيق و ده غه له كان، پيك

ده گه یشتن، سهریان بو لای مسولمانان راده کیشاو ده یانگوت: ئه و کومه له له بهین ده چن، ده کوژرین، کاتیک ده گه یشتنه پیغه مبهری خواش ﷺ له بهینی خویاندا چیه چیان ده کردو دلته نگیان پیشان ده دات {وهک ئه وهی هه والیکیان پیگه یشتوه که ئه و سوپایه ی پیغه مبهر ﷺ ناردوو یه تی سهریان به فه تاره ت چوو ه} ئنجا ئه وه پیغه مبهری خواو مسولمانان پیی دلته نگ بوون و، له و باره وه خوی بهرز ئه و ئایه ته موباره که ی دابه زاند.

مانای گشتیی ئایه ته کان

خوا ﷺ له و چوار ئایه ته موباره که دا، وهک گوتمان: باسی قسه ی په نهان و چیه چپ پیکه وه کردنی خراب و چاک ده کات، ئه وهی خراب و قه ده غه یه، ئه وه یه که بیته هوی بلاو کردنه وهی دل راوکی و ترس و، ناره حه تی له نیوان مسولماناندا، چیه و سرت سرتی چاکیش، ئه وه یه که بو بهر ژه وه ندیی مسولمانان و دابین کردنی بهر ژه وه ندیه ک و یارمه تیدان و هاوکاری که سییک بی، یان بو صولح و ناشته واییه ک بی، خوا ده فه رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، ئایا نه تزانیه خوا ﷺ هه رچی له ئاسمانه کان و زهوی دا هه یه، ده یزانی، ئه مه ده گونجی پرووی دواندن له پیغه مبهری خاته م بی، یاخود له هه ر که سییک بی، ئایا نازانی! لیره دا دیت به مانای زانینه، چونکه ئه وه نابینری که خوا هه رچی له ئاسمانه کان و له زهوی دا هه یه، ده یزانی، ئه وه شتیکی بینراو نیه، به لکو شتیکی زانراوه، ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ﴾، چیه چپی سی که سان نابی، مه گه ر خوا چواره میانه، ﴿وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ﴾، پینج که س پیکه وه چیه ناکه ن، مه گه ر خوا شه شه میانه، ﴿وَلَا آدَنِي مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا﴾، له وه که مترو له وه زیاتریش نابن، مه گه ر ئه و له گه لیانه له هه ر شوینییک بن، ﴿ثُمَّ يَنْتَهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، دواپی له روژی قیامه تدا

بهوهی کردوویانه ههوالیان پی ددها، ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، به دنیایی خوا به هه موو شتیک زانایه.

ئنجا دیته سهر چه چیکردنی که سانیکی دیارییکراو: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ التَّجَوُّیْ ثُمَّ یُعْودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ﴾، ئایا سهرنجی ئهوانهت نه داوه، که ریگریان لیکراوه له چه چپ [یانی: چه چپی خراپ و له شوینیکیدا جیی گومان بی و، مایهی دردوونگی مسوولمانان بی] دواپی ده گهرینهوه بو ئهوهی لی قه دهغه کراون: ﴿وَلَنَنْجُوَنَّ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَنِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ﴾، پیکهوه قسهی په نهان و په نامه کی و چه ده کهن، به شتیک که مایهی گوناوهو، مایهی ده سترژییهو، مایهی سهرپیچی پیغه مبه ره ﴿وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ﴾، کاتیک دینه لاشت (ئه ی پیغه مبه ره!) سلاوت لی ده کهن، به شیوهیه ک نا که خوا سلاوی له تو کردوه، ﴿وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ﴾، له دلی خو شیاند ده لئین: ده بووایه خوا سزمان بدات، له سهر ئهوهی ده لئین، واته: که قسهی خراپ ده لئین، له کاتی سلاو لی کردن له پیغه مبه رد ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ که ده یانگوت: (السَّامُ عَلَيْكَ) یان (السَّامُ عَلَيْكَ) بیزاری بو تو، یان مردن بو تو، ده یانگوت: بوچی خوا سزمان نادات؟ خوا ده فهرمو: ﴿حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ﴾، دوزه خیان به سه، ﴿يَصْلَوْنَهَا فَيُتْسَلِّمُونَ﴾، تئیدا ده برژی زین و خراپترین سهره نجمیش ئه وییه، ئنجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجُّوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَنِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ﴾، ئه ی ئهوانه ی پرواتان هیئاوه! ئه گهر پیکهوه چه چپ و سرتنه سرتان کرد، قسهی په نهانتان کرد، به شیوهیه ک که گوناخ و، ده سترژی و سهرپیچی کردن پیغه مبه ره ﴿بِئْسَ مَا كُنْتُمْ تَفْعَلُونَ﴾، چه بکه به شتیک که مایه ی چاکه کاری و پاریزکاری بی، بو خه لک چاکه کاری بی و، بو بهینی

په نهانتان کرد، به شیوهیه ک که گوناخ و، ده سترژی و سهرپیچی کردن پیغه مبه ره ﴿بِئْسَ مَا كُنْتُمْ تَفْعَلُونَ﴾، چه بکه به شتیک که مایه ی چاکه کاری و پاریزکاری بی، بو خه لک چاکه کاری بی و، بو بهینی

خۆتان و خواش پارێزکاریی بێ، ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، پارێزیش لهو
خوایه بکه، که بۆ لای وی کۆده کرێنهوه.

﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، بیگومان چیه، {چیه و سرتە
سرتی خراپ} له شەیتانهوهیه تاكو ئەوانه‌ی پروایان هیناوه، پیتی دڵته‌نگ بکات،
دلیانی پیتی ناره‌حه‌ت بکات و خه‌فه‌تبار بن، ﴿وَلَيْسَ بِضَارٍّ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾،
هیچ ئەندازه‌یه‌ک زیانی‌شیان لێ نادات، مه‌گه‌ر به‌ مۆله‌تی خوا، ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ﴾، با پروادارانیش ته‌نیا پشت به‌ خوا به‌ستن، پشتیان به‌ خوا قاییم
بێ، به‌دلیایی ئه‌و شیوازه‌ په‌فتارکردنه‌ی جووله‌که‌کان و مونا‌فیک و ده‌غه‌له‌کان،
که بریتیه‌ له‌ چیه‌ چپ و سه‌ر پێکه‌وه‌ نان و، مقوۆ مقوۆکردن، با دلیان ناره‌حه‌ت
نه‌کات و، پشتیان به‌ خوا قاییم بێ، ئه‌وه‌ هیچ زیانیکیان لێ نادات، به‌بێ
مۆله‌تی خواو، خواش سه‌ره‌په‌رشتی ئیمانداران ده‌کات و مشووریان ده‌خوات و
ئاگای لێانه.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

هوشاریدانی خوا ﷺ که ههرچی له ئاسمانه کان و زهوی دا ههیه، دهیزانی و نه گهر سی که س چیه بکه ن، نهو چواره میانه، نه گهر پینج بن، نهو شه شه میانه و، که متر یان زیاتر بن، ههر پینان ئاگاداره و، له پوژی قیامه تیشدا هه والیان پیده دات به وهی کردوو یانه و، نه وانه ش که سرکه سرکیان لی قه دهغه کراوه و، دهستی لی هه لئاگرن و چیه ی خراپ پیکه وه ده که ن و، ههر کاتیش دینه خزمهت پیغه مبه ر ﷺ به جوړیکی ناشیست سلاوی لی ده که ن و، ده شلین: بوچی خوا سزaman نادات؟ نه وانه نازانن که سزای دۆزه خیال به سه!:

خوا ده فهرمو: ﴿الَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَنِ وَمَعَصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَيُئْسَسَ الْمُعْصِرُ ﴿٨﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایه ته، له چواره بر گه دا:

(١) - ﴿الَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ئایا نه تینی خوا ههرچی له ئاسمانه کان و ههرچی له زهوی دا ههیه، دهیزانی! به لأم له بهر ته وهی زانیی خوا بو ههرچی له ئاسمانه کان و له زهوی دا ههیه، به چاوی سه ر نابیری، بویه زانایان ده لین:

(الرُّؤْيَةُ هُنَا قَلْبِيَّةٌ عَقْلِيَّةٌ، وَلَيْسَتْ بَصَرِيَّةً)، مهبهست له دیتنی چاو نیه، به لکو دیتنی عهقل و دله.

(الطبري) ده لئ: (أَلَمْ تَنْظُرْ يَا مُحَمَّدٌ ﷺ بِعَيْنِ قَلْبِكَ فَتَرَى)، ئه ی موحه ممه د! ﷺ ئایا به چاوی دلت سهرنجت نه داوه، تا کو بزانی، بینی!

(فخرالدين الرازي) له ته فسیره که ی خویدا، ده لئ: (إبن عباس) له ته فسیری (أَلَمْ تَرَ) لیره دا گوتوو یه تی: (أَلَمْ تَعْلَمْ) ئایا نازانی، ئایا نه ترانیوه! دوا یی ده لئ: (وَأَقُولُ هَذَا حَقٌّ، لِأَنَّ كَوْنَهُ تَعَالَى عَالِمًا بِالْأَشْيَاءِ لَا يُرَى، وَلَكِنَّهُ مَعْلُومٌ بِوَاسِطَةِ الدَّلَائِلِ، وَهَذَا الْعِلْمُ وَالْإِسْتِدْلَالُ إِلَى أَعْلَى دَرَجَاتِ الظُّهُورِ وَالْجَلَاءِ، فَصَارَ جَارِيًا مَجْرَى الْمَحْسُوسِ الْمُشَاهَدِ، فَلِذَلِكَ أَطْلَقَ لَفْظَ الرُّؤْيَةِ فَقَالَ: أَلَمْ تَرَ).

واته: ده لئیم: ئینو عه عباس، که لیره دا رسته ی (أَلَمْ تَرَ) ی به (أَلَمْ تَعْلَمْ) لیکداوه ته وه، ئه وه راسته، چونکه ئه وه که خوا ی بهرز، زانییه به هه موو شته کان، نابینری، به لکو به هو ی به لکه کانه وه، ده زانری، به لام ئه و زانیاری و به لکه هیتانه وه یه گه یشتوته پله یه کی هینده بهرز، له دره وشاوه یی و ناشکرا بووندا، وه ک شتی بهر ههست و بینراوی لیها توه، بویه وشه ی بینینی بو به کارها توه، خوا فهرموویه تی: (أَلَمْ تَرَ).

دوا یی خوا ﷺ به شیک له زانراوه کانی خو ی که بو وی زانراون و ناشکران ده خاته پروو، ده فهرمو ی:

(۲) - ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ﴾، هه رچه یه کی سی که سان ببی، ئه و (خوا) چواره میانه، لیره دا (مَا) بو لابر دنه، (يَكُونُ) (فِعْلٌ مُضَارِعٌ كَانُ)، (كَانَ) ش (كَانَ التَّامَّةُ) یه، واته: چیه ی هیچ سی که سان نابی ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ﴾، ﴿إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ﴾، مه گهر ئه و (خوا) چواره میانه، واته: سی که س پیکه وه سرکه سرک و چپه چپ بکه ن، قسه ی په نهان بکه ن، خوا چواره میانه.

(۳) - ﴿وَلَا حَمْسَةَ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ﴾، هەروەها پێنج کەس پێکەوه چپە ناکەن، مەگەر ئەو (خوا ﷻ) شەشەمیانە.

هەلبەتە دۆخ و جەوی ئەو کاتە کۆمەڵگای ئیسلامیی، پڕبوو لە ترس و دڵە راوکەو، شەر پێ فرۆشان و پیلان لە دژ گیران، لەلایەن ناحەزانیاوە: هاوبەش بو خوادانەران و جوولەکەکان و دەغەل و مونا فیکەکان و، دوورتریش لەلایەن رۆم و فارسەکانیشەو، بۆیە مسوڵمانان قەڵس دەبوون، ئەگەر ناحەزەکانیان دیبایە چپە چپ پێکەوه دەکەن، دوو دوو، سێ سێ^(۱)، سەریان پێکەوه نابێ و بە پەنھانی قسەیان کرد بێ، چونکە گومانی ئەوەیان کردو، پیلانێکیان لە دژ دەگیرن، بۆیە خوا ﷻ قەدەغە کردو لە نیو کۆمەڵگای ئیسلامییدا، ئەو چپە چپ و سەرپێکەوه نان و مقو مقوێە هەبێ، بو ئەوەی ئەو پێکھاتانە کۆمەڵگا لێک دوو دڵ و دردۆنگ نەبن و، لێک بە گومان نەبن و، دلیان بەرانبەر بە یەک خراپ نەبێ، دوا یی خوا دەفەرموێ:

(۴) - ﴿وَلَا آذَنٍ مِّنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ﴾، هەروەها کەمتر لەو {کەمتر لە سێ کەسان، دوو کەس} و زیاتر لەو {هەوت کەس، یاخود زیاتر} نابن، مەگەر ئەو هەر لەگەڵیانە.

وشە (وَلَا أَكْثَرُ) خۆتێراویشەتەو: (وَلَا أَكْثَرُ)، هەردوو خۆتێندەوکان مانایان هەریەکە، چ بە نەصب بێ و، چ بە رەفع بێ، واتە: کەمتر لەو ژمارەیه کە باس کراوە، زیاتر لەو ژمارانەش کە باسکران، نابن، مەگەر خوا هەر لەگەڵیانە، بە زانیاری و شارەزایی و ئاگا لیبوون، لەگەڵیانە.

(۵) - ﴿أَيْنَ مَا كَانُوا﴾، لە هەر کوێیەک بن، وشە (أَيْنَ مَا)، (أَيْنَ) واتە: لە کوێ، (مَا) زیاد کراوە بە (أَيْنَ) هەو لکێتێراو، واتە: لە هەر شوێنێک بن، زیادکردنی (ما) زیاتر بو جەختکردنەو و تۆخکردنەو مانایەکیەتی.

(۱) (نجوی) بە کوردیی چپە پێ دەلێن، سرکە سرکی پێ دەلێن، مقو مقووشی پێ دەلێن.

شایانی باسه: وشہی (نَجْوَى: اِسْمٌ مَّضَرٍ نَاجَاهُ اِذَا سَارَهُ)، (نَجْوَى): ناوی چاوگی (نَاجَاهُ)یہ، بہ مانای قسہی پہنہانی لہ گہ لدا کرد.

کہ دہ فہ رموی: ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ﴾، (نَجْوَى) پال دراوہ تہ لای (ثَلَاثَةً) کہ دہ بیتہ پال بو لادراو (مضاف إلیہ)، ﴿وَلَا خَمْسَةٍ﴾، (وَلَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ)، لیرہ دا دہ پرسری: بوچی خوا ﷺ ژمارہ کانی بہ تاک ہیٹاوان و فہ رمویہ تی: سی کہ س بن، خوا چوارہ میانہ و، پینج بن، خوا شہ شہ میانہ؟

ا- ہہندیک دہ لین: ہوئی ہاتنہ خوارہ وہی تہم ٹایہ تانہ، لہو کاتہ دا تہوہ بووہ کہ سی سی و پینج پینج، پیکہ وہ قسہ یان کردوہ، ہہ لہ تہ نہ پینبیہ کانی کتییی خوا ہہ رگیز تہواو نابن.

ب- دہ شگونجی بگوتری: خوا ﷺ ژمارہی تاکی بہ کارہیٹاواہ، لہ بہر تہوہی بو خوی تاکہ: {إِنَّ اللَّهَ وَتُرِّي يُحِبُّ الْوُتْرَ} (وتر) بہ ژیری واوہ کہو، بہ فہ تحی واوہ کہش ہاتوہ، خوا تاکہو تاکی خوش دہوی، بویہ لیرہ دا خوا ﷺ ژمارہی سی و پینجی باسکردوون، دہ فہ رموی: چپہی سی کہ سان نابن، مہ گہر خوا چوارہ میانہ و، چپہی پینجان نابن، مہ گہر خوا شہ شہ میانہ، واتہ: تہ گہر سی کہ س پیکہ وہ سہر پیکہ وہ بنین و قسہی پہنہان پیکہ وہ بکہن، خوا ناگاداریانہ و ہک کہ سیکی چوارہم، ہہ روہا تہ گہر پینج بن، خوا ناگادارو چاودیریانہ، و ہک کہ سیکی شہ شہم، کہ واتہ: با وانہ زانن ہہر خوئیان بہ تہ نیان و، کہ س ناگایان لیٹان نیہ!

کہ دہ فہ رموی: ﴿أَيْنَ مَا كَانُوا﴾، واتہ: لہ ہہر جیہک بن، لہ ہہر حالیک دابن و، لہ نیوہ شہو دابن و، لہ پہنایہک دابن و، لہ نیو ژووریک دا بن و، لہ ہہر شوینیک بن، بو خوا یہ کسانہ و لیٹان ناگادارہ.

۶- ﴿ثُمَّ يَنْتَهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، دواپی لہ روژی ہہ لسانہ وہ دا، ہہ والیان پی دہ دات بہوہی کردوویانہ.

وشەى (ئۇم) لىرەدا بۆ رىزبەندى پلە پلەى و، بەكاوہ خو بەدواداھاتنە، چونكە ھەوال پىدانى خوا بەوہى لە دنىادا گوتوووانە، ياخود كروووانە لە رۆژى دوایىدا، گەياندنەكەى بەھىزترە لە فراوانىى زانىارىى خواو، پلەىەكى بەرزترە.

(۷) - ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، بە دلىيى خوا بە ھەموو شتىك زانىاھ.

(۸) - ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى﴾، ئايا سەرنجى ئەوانەت نەداوہ كە لە چەچەپ قەدەغەكراون! وشەى (تر)، واتە: نەتبىنۆ، لىرەدا بىنىى چاو مەبەستە، چونكە ئەوانە كەسانىك بوون بە چاو بىنراون و، حالەكەيان بەرھەرست بوو، ئايا سەرنجى ئەوانەت نەداوہ كە قەدەغەكراون لە چەچەپ!

(۹) - ﴿ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ﴾، دوایىش دووبارە دەگەرپنەوہ بۆ ئەوہى لىى قەدەغەكراون و لىيان قەدەغە كراو، كە مەبەست پىى چەچە خراپە، چەچە بىى بە گومان و لە كاتىكى گومان لىكراودا، لە شوپىنىكى گومان لىكراودا، ئەگەرنا خەلك چەو قسەى پەنھانى پىكەوہ ھەر دەبى، ئەوانەش كە لىيان قەدەغە كراو، جوولەكەكان بوون، مونافىق و دەغەلەكان بوون، ھاوبەش بۆ خوادانەرەكان بوون، بىگومان ئەوانەش مسولمانان لىيان بە گومان و، لىيان دپدۆنگن و، ھىچى چاكەو خىريان لى نەدىتوون و نەبىستوون، بۆیە ناھەقیان نەبوو، كاتىك ئەوانە سەریان پىكەوہ ناوہو چەیان پىكەوہ كردو، مسولمانان تووشى دلنارەھەتى و سەغلەتى بىن، بۆیە خوا ﷻ فەرمانى كردو: سەر پىكەوہ مەنن لە پىش چاوى مسولمانان و لە كۆلان و كووچەو لەو شوپنانەدا كە مسولمانان سەرنجتان دەدەن، نە ئۆو سەر پىكەوہ بنن، نە با مسولمانانىش سەر پىكەوہ بنن، بۆ ئەوہى كۆمەلگایەكە كۆمەلگایەكى تەندروست بى و، پىكھاتە جىاوازەكانى لىك بە گومان نەبن، كە دەفەرموى: ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، بە دلىيى خوا بە ھەموو شتىك زانىاھ، ئەگەر دوپترو (مخاطب)ەكە پىغەمبەرى خوا بى، دەلىين: (إِنَّ) لىرەدا تەنبا بۆ گرنگى و بايەخ پىدانە، نەك بۆ جەختكردنەو، چونكە پىغەمبەرى خوا گومانى نەبووہو دوو دل نەبوو، تاكو خوا ﷻ دلىيى بكاتەو! بەلام ئەگەر دوپترو

(مخاطب) جگەلە پېغەمبەرى خوا ﷺ بى، ئەگەر جەخت و داكۆكىي لەسەر بکرى،
هیچ ئیشکالیکى تیدانیە.

کە دەفەرموی: ﴿ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا هُمْ عَنْهُ﴾، دوایی دەگەرپنەوہ بو ئەوہی لای
قەدەغە کراون، قەدەغە کراوہ کە بریتی بووہ لە قسەى پەنھان و چپە چپ و
سەر پیکەوہ نان.

(۱۰) - ﴿وَيَنْتَجِبْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ﴾، پیکەوہ چپە دەکەن، (مقو
مقو دەکەن) بە گوناھو دەستدریژی و، بە سەرپێچیی پېغەمبەرەوہ.

وشەى (يَتَنَاجَوْنَ) خوێنراویشەتەوہ: (وَيَنْتَجِبُونَ)، (إِنْتَجَاء) یش (إِفْتِعَال) ەو لە
(نَجْوَى) ھاتوہو، ھەردووکیان بە یەک واتان، بە لām (يَتَنَاجَوْنَ) (یحیی و حمزە
و أعمش) وایان خویندۆتەوہ، ئەوانی دیکەش: (يَتَنَاجَوْنَ) یان خویندۆتەوہ،
ھەردووکیان یانی: پیکەوہ چپە دەکەن و قسەى پەنھان دەکەن.

لێرەدا خوا ﷻ سى وشەى باسکردوون و فەرموویەتی: ئەوان چپەکیان بە
(إِثْم) و (عُدْوَان) و (مَعْصِيَةِ الرَّسُول) ە، ئایا ئەو سى وشەى فەرقیان چییە؟
أ- (إِثْم) ئەوہیە ئەو مەرووفە لە خودی خویدا پێی گوناھبار بى.

ب- (عُدْوَان) ئەوہیە وێرای گوناھبار بوونی خو، زیانیشى ھەبى و دەستدریژی بى بو
سەر ئەوانی دیکە.

ج- (مَعْصِيَةِ الرَّسُول) یش ئەوہیە سەرپێچیی بى لە فەرمانی پېغەمبەر، کەواتە: ئەوانە بە
سى جوړ چپەیان بە یەکەوہ کردوہ، یاخود کە چپەیان کردوہ، بە سى جوړ بووہ: یەک:
ھەم لە خودی خویدا گوناھباریی بووہ، دوو: ھەم زیانگەیانندن بووہ بە خەلکی دیکە،
سى: ھەم سەرپێچیی بووہ لە فەرمانی پېغەمبەر ﷺ، واتە: لە سى ڕووہوہ گوناح بووہ،
دەشگونجى بگوترى: چپەکیان سى جوړ بووہ، ھەروەھا دەگونجى بگوترى: ئەوانە لە
سى ڕووہوہ سەرپێچیان کردوہ لە فەرمانی خوا ﷻ.

لهوبارهوه (مُقَاتِل) كه يه كيكه له زاناياني شوينكه وتووآن وهك (الشوكاني)^(١) لى گواستوتهوه، دهلى: (قَالَ مُقَاتِلٌ: كَانَ بَيْنَ النَّبِيِّ ﷺ وَبَيْنَ الْيَهُودِ مُوَادَعَةً، فَإِذَا مَرَّ بِهِمْ رَجُلٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، تَنَاجَوْا بَيْنَهُمْ حَتَّى يَظُنُّ الْمُؤْمِنُ شَرًّا، فَتَهَاكُمُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَلَمْ يَنْتَهُوْا، فَتَزَلَّتْ. وَقَالَ ابْنُ زَيْدٍ بَنِ أَسْلَمَ: كَانَ الرَّجُلُ يَأْتِي النَّبِيَّ ﷺ فَيَسْأَلُهُ الْحَاجَةَ وَيُنَاجِيهِ، وَالْأَرْضُ يَوْمَئِذٍ حَرْبٌ، فَيَتَوَهَّمُونَ أَنَّهُ يُنَاجِيهِ فِي حَرْبٍ أَوْ بَلِيَّةٍ أَوْ أَمْرِ مُهِمٍّ، فَيَفْرَعُونَ لِذَلِكَ).

ئهم دوو زانايه (مُقَاتِل) و (ابْنُ زَيْد) ههردووکیان له زاناياني جلی دواى هاوهلآن، واته: شوینکه وتووآنی هاوهلآن (تابعین)، (مُقَاتِل) دهلى: ئهم ئایه ته بهو بونهوه هاتوته خوارى، كه له نیوان پیغهمبر ﷺ و جووله كه كان دا ریككه وتن هه بوو، ئنجا نه گهر يه كيك له پیاوه بروداره كان به لایاندا تته پرپایه، له بهینی خوایاندا چهپیان ده كرد، تاكو ئهو بروداره گومانی خراپیان پى بهرى و دلى سه غلهت بى، پیغهمبرى خواش ﷺ قه دهغه ی كردن {كه ئیوه وهك هاوپهیمانانی مسولمانان، نابى مسولمانان ئه زیهت بدهن، به چه چپ و سه ر پیکه وهنان و مقومقو} كه چى هه ر بهردهوام بوون، بویه خوا ﷺ ئهو ئایه ته ی نارد ه خوار.

(ابْنُ زَيْد) دهلى: پیاویك {لهوان} دههاته لای پیغهمبر ﷺ پیوستیه کی لى داوا ده كردو، چهپیه کی له گه لدا ده كرد، له وکاتهش دا سه ر زهوی جهنگ بوو {ئنجا مسولمانان، كه ئهو جووله كه، یان مونافیه دههاته لای پیغهمبر ﷺ چهپیه له گه لدا ده كرد} پییان واده بوو ئهو كه سه له باره ی جهنگه وه، یان له باره ی به لایه كه وه، یان له باره ی کاریکی گرنگه وه له گه ل پیغهمبردا ﷺ به په نهانی قسه دهكات، بویه بهوه ناره حهت ده بوون.

ئنجا ئهو پیاوه ی هاتوته لای پیغهمبر ﷺ دهگونجى له مونافیه و جووله كه كان بووبى، دهشگونجى هه ر پیاویکی دیکه بووبى، با مسولمانیش بووبى، واته:

چپه کردییک له شوینی گونجاوی خویدا نه بی و، له کاتی خویدا نه بی، مه یکه ن، نه وه بو مسولمانانیش هه روا بووه و، بو نامسولمانانیش هه روا بووه، خواش ﷺ ناموژگاری مسولمانان ده کات که ده بی قسه ی په نهان پیکه وه کردن و چپه پیکه وه کردیان، چو ن بی!

(۱۱) - ﴿وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ﴾، نه وانه {که جووله که کانن و هاوبه ش بو خوا دانهره کان مونا فیکه کانن} کاتییک دین بو لات، به جوړیک سلاوت لی ده که ن، خوا سلاوی پی له تو نه کردوه، واته: نه و سلاوه به کارناهیئن که خوا سلاوی پی له تو کردوه، سلاوی خواش ﷺ: (السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ)، نه ی پیغه مبه ری خوا! ﷺ ناشتی و سلامه تی و سلاوت لی بی، به لام نه وان به جوړیکی دیکه سلاویان ده کرد.

(۱۲) - ﴿وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ﴾، له دلی خو شیاندا ده یانگوت: ده بووایه خوا ﷺ سزامان بدات، به وه ی ده یلین، واته: نه گهر راسته خوا نه یینی تیمه ده زانی، نه وه تیمه به جوړیکی خراپ سلاومان کرد له موحه ممه د ﷺ، نه دی بوچی خوا سزامان نادات؟ خواش ده فهرموئ:

(۱۳) - ﴿حَسَبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلَوْنَهَا﴾، دوزه خیان به سه، تئیدا ده برژین.

(۱۴) - ﴿فَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾، خراپترین شوین (دوزه خ) ه، (بو ی ده چن). (فَبِئْسَ الْمَكَانُ جَهَنَّمُ سَائِرُونَ إِلَيْهَا).

هه لبه ته تیمه هو ی هاتنه خواره وه که یمان باسمان کرد، به لام لی ره ش بو زیاتر تیشک خسته نه سه ر چه مک و واتای نه م نایه ته موباره که، نه م ده قه دینین:

{عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: إِنَّ يَهُودَ كَانُوا يَقُولُونَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: السَّامُ عَلَيْكَ، يُرِيدُونَ بِذَلِكَ شَتْمَهُ، ثُمَّ يَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ: ﴿لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ﴾ فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ﴾} (أخرجه: أحمد: ج ۲، ص ۱۷۰، والبزار: ۲۲۷۱، وقال الهيثمي في المجمع: ۱۱۴۰۵، إسناده جيد، وجودة السيوطي في الدر المنثور: ج ۶، ص ۲۶۹).

واته: عہدو لّای کوری عومہر ﷺ، دہ لّی: جو ولہ کہ کان کہ دہ ہاتنہ لای پیغہ مہر ﷺ سہ لامیان لی دہ کرد، دہ یانگوت: (السَّامُ عَلَیْكَ)، (سام) مردنہ، یان (سام) ہر لہ (سَام) ہوہ ہاتوہ، بہ مانای بیزاریی، یانی: مردن لہ سہرتو، یان: لہ دینہ کہت بیزاربی و ناپہرہ تیبت بیتہ سہر، مہ بہ ستیان قسہ پیگوتن و جنیو پیدان بوو، دواپی لہ دلی خویان دا دہ یانگوت: بوچی خوا سزامان نادات لہ سہر ٹہوہی ٹہو قسہ خراپہ مان بہ رانہر بہ پیغہ مہرہ کہی کرد، ٹہ گہر پاستہ پیغہ مہری خواہہ ﷺ؟! ئنجا خوا ﷺ ٹہوہی لہ نیو دلیان دابوہوہ پہ نہانیان کردوہ، دہ ریخستوہ، بویہ دہ فہ رموی: ﴿حَسْبُہُمْ جَہَنَّمُ یَصَلُّونَہَا فِئْسَ الْمَصِیْرُ ۝۸﴾، یاسای خوا ﷺ بۆ مامہ لہ لہ گہل مروفہ کاندہ وایہ، کہ لہ سہر خراپہ کانیان لہ دنیا دا سزایان نادات و ہہ لیاندہ گری بۆ روژی دواپی، بہ لّی جاری وایہ خراپہ کانیان دہ راویشتہی خراپیان دہ بن لہ دنیا دا بویان، بہ لّام وہک سزادانی خوا ﷺ، سزای تہواو لہ سہر گوناہو تاوانہ کانیان، ہہ لیاندہ گری بۆ روژی دواپی، کہ واتہ: با پیان وانہ بی سزا نادرین! سزا دہ درین، بہ لّام نہک لہ دنیا دا، بہ لّکو لہ روژی دواپیدا، چونکہ ٹہوئی شوینی سزاو پاداشتہو، دنیای کہ مہرہو بہرتہ سک و کہم خایہن، جی سزاو پاداشتی پر بہ پیستی تیدانابیٹہوہ.

پاکستان دلی ملک کی ملیشیا علی بابیر

AliBapir/ علی بابیر

اپنی ویسٹ آف لائن

آئی بابیر

پاکستان دلی ملک کی ملیشیا علی بابیر

لہ بوزہ کومہ سہرہ بیگم، نہک سائیر

نہن مہکم عیز عوانج الوضی النجمہی

پاکستان دلی ملک کی ملیشیا علی بابیر

آئی بابیر

پاکستان دلی ملک کی ملیشیا علی بابیر

مه سه له ی دووهم:

پێگیزی کردنی خوا ﷺ له مسوولمانان که پێکهوه چه چپ بکهن، به شیوهیهکی نارهوا، که مایه ی گوناح و دهستدریژی و سه‌ریپچی پیغه‌مبه‌ر بێ، و، فه‌رمانکردن به‌ سرتیه‌ک و چه‌یه‌ک که مایه ی چاکه‌کاری و پارێزکاری بێ، چونکه چه‌ی ناره‌وا له شه‌یتانه‌وه‌یه‌و، بۆ دڵته‌نگکردنی بر‌وادارانه‌و، که به‌بێ مۆله‌قی خواش، ئه‌و چه‌یه‌ی به‌ خوتخوته‌ی شه‌یتانه، زیان له بر‌واداران نادات:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجَّوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالنَّقْوَىٰ وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النُّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم دوو ئایه‌ته، له هه‌شت بر‌گه‌دا:

خوا ﷺ دوا‌ی ئه‌وه‌ی چه‌ چپ و سه‌ر پێکه‌وه‌نان و فسکه‌ فسکی خراپه‌کاران و بی‌بر‌وایان، له ده‌غه‌له‌کان و جووله‌که‌کان باسکرد، ئنجا ڕوو له ئیمانداران ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

(١)- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ﴾، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بر‌واتان هه‌ناوه‌! هه‌ر کاتیک پێکه‌وه‌ قسه‌ی په‌نه‌انتان کرد، چه‌تان پێکه‌وه‌ کرد.

(٢)- ﴿فَلَا تَنَجَّوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ﴾، به‌گونا‌هو ده‌ستدریژی و سه‌ریپچی پیغه‌مبه‌ر، پێکه‌وه‌ چه‌ مه‌که‌ن، (فَلَا تَتَنَاجَوْا) خوێن‌راویشه‌ته‌وه‌: (فَلَا تَتَنَاجَوْا)، وشه‌ی (مَعْصِيَةٍ) وه‌ک چۆن به‌ (مَعْصِيَةٍ) به‌ تاک خوێن‌راوه‌ته‌وه‌، به‌ (مَعْصِيَات) یش خوێن‌راوه‌ته‌وه‌، (ضحاك، مجاهد، حُمَيْد) وایان خوێندۆته‌وه‌، واته‌: به‌ سه‌ریپچیه‌ی کانی پیغه‌مبه‌ر، بی‌گومان لێره‌دا ڕووی دواندن له بر‌وادارانه‌ یانی: ئیوه‌ وه‌ک جووله‌که‌کان و مونا‌فقه‌کان مه‌که‌ن، که چه‌ پێکه‌وه‌ ده‌که‌ن، چه‌که‌تان گوناح بێ، و، ده‌ستدریژی بێ بۆ سه‌ر مافی ئه‌وانی دیکه‌و، سه‌ریپچی بێ له پیغه‌مبه‌رو، له شوینی گونجاو و کاتی گونجاوی خۆیدا نه‌بێ.

به لَام (ابن عاشور) که یَم وایه لیره دا نه یی کاوه، ده لَی: (الْخِطَابُ لِلْمُنَافِقِينَ الَّذِينَ يُظْهِرُونَ الْإِيمَانَ، فَعَامَلَهُمُ اللَّهُ بِمَا أَعْلَنُوا)، واته: لیره دا پرووی دواندن له مونافقه کانه، نه وانه ی ئیمانیان پیشانداوه، خواش ﷺ وه ک نه وه ی خویمان رایانگه یانده، به وه دواندوونی، به لَام به دنیایی نه یی کاوه، چونکه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ﴾، ئەم ته عبیره خوا ﷺ هه رگیز بو جگه له مسولمانانی به کارنه هیئاوه، ئەمه نیشانه و دروشمی نه وانه یه که مسولمانن و پروایان به خوا و به پیغه مبه ره هیهو، به وه ش که پیغه مبه ره له خواوه هیئاویه تی، ئنجا ره نگه بویه ش وایگوتبی، له به ره نه وه ی خوا ده فهرموئ: ﴿فَلَا تَنَجَّجُوا بِالْإِيمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّجُوا بِالْإِيمِ وَالْثَّقْوَى﴾، چپه چپ پیکه وه مه کهن به گوناوه ده سترژی و سه ریچی له پیغه مبه ره، چپه پیکه وه بکه ن بو چاکه کاری و پاریزکاری، به لَام نه وه یه که مین جار نیهو، یه که مین شوین نیه، که خوا له مسولمانان قه ده غه بکات، شتی خراب نه کهن، به لکو جاری واهیه خوا ﷺ بهو جوړه پیغه مبه ره ی خاته میشی دواندوه، که بیگومان پیغه مبه ره ی خاته م له هه موو خراپه یه ک و، له هه موو که م و کورپه ک دوور بووهو، خوا پاراستوویه تی، به لَام خوا ﷺ جاری وایه پیغه مبه ریشی ﷺ و دواندوه، واته: ئەهی موحه ممه د ﷺ و، ئەهی نه وانه ی شوینکه تووی موحه ممه دن! بو وینه: له سه ره تای سووره تی (الأحزاب) دا خوا ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝۱ وَأَتَّبِعْ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝۲ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝۳﴾ (الأحزاب).

واته: ئەهی پیغه مبه ره! ﷺ پاریز له خوا بکهو، فهرمان به ریی کافره کان و مونافقه کان مه که، بیگومان خوا زانای کارزانهو، شوین نه وه بکه وه که له پهروه دگارت هوه بوئ سروو شکراوه، بیگومان خوا به وه ی ده یکه ن شاره زایه و، پشت به خوا به سته، به دنیایی خوا به سه که کارپی سپی دراو بی.

ههروهها هه ر له دواندن پيغهمبهري خوادا ﷺ، خوا دهفه رموي: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ (۴۵) وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿۴۶﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿۴۷﴾ وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿۴۸﴾ الأحزاب، وهك له تهفسيري سوورپهتي (الأحزاب) دا، به تهفسيل باسماں كردوه، كهواته: له بهر ئه وهى خوا ﷺ مسولمانان ئاگادار ده كاته وه، كه چپه ي ناره وا نه كهن، چپه يهك كه گوناح و ده ستر يزي و سه ري چي بي له پيغهمبه ر ﷺ، ئه وه نابيته پاساوى ئه وه كه لي ره دا رووي دواندن له مونافيق و ده غه له كانه، دوايى خوا ده فه رموي:

(۳) - ﴿وَتَنَجُوا بِاللَّيْلِ وَالنَّهْيِ﴾، به چاكه كاري و پاريزكاري، چپه بكهن، زاناياني بنچينه كاني فيقه (أصول الفقه) ده لين: هه ر كاتي ك فه رما ني ك ها تي له دواي شتيكه وه كه قه ده غه كراوه، ئه وه فه رمانه بو ره وا ك ر د ن ئه وه شته يه، نهك بو پيويستكر د ن، (الأمر بعد النهي للإباحة) لي ره ش كه ده فه رموي: ﴿وَتَنَجُوا بِاللَّيْلِ وَالنَّهْيِ﴾، واته: بو تان هه يه چپه پيكه وه بكهن، به لام چپه يه كي ره وا، كه مايه ي چاكه كاري بي بو خه لك و، مايه ي پاريزكاري بي بو لاي خوا.

(۴) - ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، پاريزيش له و خوايه بكهن، كه بو لاي وي كو ده كرينه وه، ئه مه ش بير خستنه وه يانه بو روژي كو كرانه وه و سزاو پادا شت.

(۵) - ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ﴾، به دلنبايى چپه كردن له شه يتانه وه يه.

(۶) - ﴿لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، تاكو ئه وانه ي بروايان هي ناوه دلته نغيان بكات، (لِيَحْزُنَ)، (حَزْنُهُ، يَحْزُنُهُ) واته: دلته نكي كرد، دلته نكي ده كات، ئه مه له (حَزْن) وه ها توه كه سياني (ثلاثي) يه، ههروهها خوئرا وه ته وه ش: (لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا)، (أَحْزَنَهُ، يَحْزِنُهُ) به چواري (رُبَاعِي) ئه و يش هه ر هه مان ماناي هه يه، (حَزْن)، هه م حا له تي (لازم) ي هه يه، (حَزْنُ فَلَانٍ) فلانكه س دلته نگ بوو، هه م حا له تي تي په ركهر (مُتَعَدِّي) شى هه يه، (حَزْنُ فَلَانٍ) فَلَانًا، فلانكه س فلانكه سي دلته نگ، خه فه تبار كرد، به لام (أَحْزَنَ) به س حا له تي تي په ركهر

(مُتَعَدِّي) ههیه، به لām ته نیا (نافع) گوتوو یه تی: (لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا) ئه وانی دیکه به س به (لِيَحْزَنَ) یان خوینده وه.

(۷) - ﴿وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾، هیچ جوړه زیاننکیان پئ ناگه یه نن، {ئه و چپه چپه ی شهیتان، که وهک خوتخوته یهک فیری دهغه له کان و جووله که کانی دهکات، هیچ زیاننیک به پرواداران ناگه یه نن} مه گهر به مؤله تی خوا.

(۸) - ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾، پروادارانیش با ته نیا پشت به خوا ببهستن.

لیرده دا که ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ﴾، به دلنیا یی (أل) ی سهر (النَّجْوَى) که بو ناساندنه، مه به ست پئی ناساندنی (عهد) ه، واته: ئه و چپه چپه زانراو خراپه ی باسکرا، که چپه کردنی دهغه له کان و جووله که کانه و، چپه کردنه له سهر بناغه ی گوناح و ده ستریزپی و سهر پیچی له پیغه مبه ر، ئا ئه وه له شهیتانه وهیه، نهک و ابزانری که (النَّجْوَى) (أل) ه که ی بو ناساندنه و بو جینسه و هه موو جوړه چپه یهک، ده گریته وه، چونکه خوا فهرمانی کردوه به چپه ی باش: ﴿وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالنَّقْوَى﴾، که فهرمان پیکردنه که بو ریپیدن و په واییه، به لām گرنگ ئه وهیه خوا په وای کردوه، که واته: ناگونجی لیرده دا (أل) ی سهر (النَّجْوَى) مه به ست پئی تیکرا (جنس) بی، واته: هه موو جوړه چپه یهک، بیگومانیش تیگه یشتی قورئان پیو یستی به شاره زاییه کی باش دهکات له زمانی عه په بی، ئه گهرنا ئه گهر به رواله ت ته ماشای بکه ی: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ﴾، واته: هه موو جوړه چپه یهک له شهیتانه وهیه، که چی ئایه تی پیشی ده فهرموئ: ﴿وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالنَّقْوَى﴾، چپه بکه ن، چپه یهک که مایه ی چاکه کاری و پاریزکاری بی، ئنجا ئه گهر مروؤف شاره زای زمانی عه په بی نه بی، ده لی: ئه و دووانه تیک ده گیرن، له وئ خوا فهرمانی پئ دهکات و، لیرده ده فهرموئ: هه موو چپه یهک له شهیتانه وهیه!! به لām (أل) ی سهر (النَّجْوَى)، لیرده ئه لیف و لامی عه هده که وهک زورجار گوتوو مانه: (أل) ی (عهد) له زمانی کوریدیدا ده که ویته به رانه ر (که)

نه گهر بلین: چه که له شهیتانه وهیه، واته: نهو چهیهی پیشتر باسماں کرد، به لام نه گهر بلین: هه موو چهیه که له شهیتانه وهیه، نهو له گه ل ئایه ته که ی پیش دا تیک ده گیرئ، به لام خوا ده فهرموئ: چه که واته: نهو چهیهی باسکرا، چه خراپه که، چه ریلگیراوه که، له شهیتانه وهیه.

خوا ﷺ هه لیره داو هه له ئایه تی پیشتردا، باسی سئ شتانی کرد، که ئاویتیه چهی خراپن: (إِثْمٌ وَعُدْوَانٌ وَمَعْصِيَةُ الرَّسُولِ):

(إِثْمٌ): بریتیه له گوناھیک تایهت بی به مروقه که وهو، ته نیا زیانی بو خوئی هه بی.

(عُدْوَانٌ): بریتیه له گوناھیک که وئرای خوئی، زیانی بو به رانبه ره که شی.

(مَعْصِيَةُ الرَّسُولِ): سه ریچی له پیغه مبه ر ﷺ، نهو وهیه که به ره برکانیی پیغه مبه ر ﷺ بی و، سه ریچیل کردنی بی به تایهت، بیگومانیش هه موو سه ریچی کردنیکی پیغه مبه ریش ﷺ هه گونا هه و، هه ده ستریزیه و، هه سنوور شکینیه.

له کو تایی نه م ده رسه دا دوو فه رمایشتی پیغه مبه ر ﷺ و قسه یه کی (فخرالدین

الرازي) دینین:

(أ) - پیغه مبه ر ﷺ له فه رمایشتیکی دا ده فهرموئ: {إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ الثَّالِثِ، فَإِنَّ ذَلِكَ يُحْزَنُهُ} (أخرجه البخاري: ۶۱۹۰، ومسلم: ۴۱۸۴، وأبو داود: ۴۱۵۱، والترمذي: ۲۸۲۵، وابن ماجه: ۳۷۷۵، وابن حبان: ۷۳، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ).

واته: نه گهر ئیوه سئ کهس بوون، با دووان پیکه وه چه نه کهن، جیا له سییه مه که، چونکه نهو ده لته نگ و خه فه تباری ده کات.

(ب) - پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: {إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً، فَلَا يَتَنَاجَى رَجُلَانِ دُونَ الْآخَرِ حَتَّى تَخْتَلِطُوا بِالنَّاسِ، فَإِنَّ ذَلِكَ يُحْزَنُهُ} (أخرجه البخاري: ۶۱۹۰، ومسلم: ۲۱۸۴).

واته: نه گهر سى كهس بوون، با دوو پياو پيکه وه چپه نه کهن، جيا له نهوى دیکه، هه تا تیکه ل به خه لکی ده بنه وه، چونکه نه وه دلته نگى ده کات، واته: نه گهر له نيو خه لکدا بوون و تیکه ل بوون و زور بوون، قهیناکات، دوو يان سى كهس پيکه وه چپه بکهن، مادام هه موويان پيکه وهن، كه سيك قسه يه كى تاييه تى له گه ل كه سيك دا هه يه، سه رى ده باته بن گوئى، به لام سى كهس بن و دوويان پيکه وه چپه بکهن، سييه مه كه ناهه قى نيه دلى ته نگ بى و ناره حه ت بى.

(فخرالدين الرازي) بو تيشك خستنه سه ر چه مك و واتاي ئه م ئايه تانه، ده لى: (قَالَ الْمُفَسِّرُونَ: إِنَّهُ صَحَّ أَنَّ أَوْلِيكَ الْأَقْوَامَ كَانُوا يَتَنَاجَوْنَ فِيَمَا بَيْنَهُمْ وَيُوهِمُونَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّهُمْ يَتَنَاجَوْنَ فِيَمَا يَسُوءُهُمْ، فَيَحْزَنُونَ لِذَلِكَ، فَلَمَّا أَكْثَرُوا ذَلِكَ شَكَا الْمُسْلِمُونَ ذَلِكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَأَمَرَهُمْ أَنْ لَا يَتَنَاجَوْا دُونَ الْمُسْلِمِينَ، فَلَمْ يَنْتَهُوا عَنْ ذَلِكَ، وَعَادُوا إِلَى مُنَاجَاتِهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ^(۱)).

واته: روونكه ره وانى قورئان گوتوو يانه: له رييه كى راسته وه گه يشتوه، كه نه وه خه لكانه {كه جووله كه بوون و، ده غه ل بوون و، موشرىك بوون} له به ينى خو ياندا چپه يان كردوه، وايان مسولمانان حاليى كردوون، كه وابزانن نه وه چپه يه ك ده كه ن بو نه وان خراپه، نه وانيش له به ر نه وه دلته نگ بوون و، كاتيک نه وان زور له سه ر نه وه به رده وام بوون، مسولمانان سكالاي خو يان بو لاي پيغه مبه رى خوا ﷺ كرد، پيغه مبه رى خواش ﷺ فه رماني پيكردن به و شيويه چپه چپ نه کهن، له پيش چاوى مسولمانان و جيا له وان، نه وانيش هه ر ده ستیان هه لته گرتوه و گه راونه وه بو چپه كردنى خو يان، وه ك خوا ده فه رموى، ئيدى خوا ﷺ له و باره وه نه و ئايه ته موباره كه ي دابه زانده و.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سىيەم

ئە نۇرە خۇمەتەنەتتەكى ئەمەللىرى

بىز مەشھۇر بىر مۇتەخەسسىس ئۆزىمىز

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

ئە نۇرە خۇمەتەنەتتەكى ئەمەللىرى

بىز مەشھۇر بىر مۇتەخەسسىس ئۆزىمىز

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

QR codes for social media and archive

پیناسہی نهم دهرسه

نهم دهرسه له سئی ئایه تان پیک دی، ئایه ته کانی: (۱۱ - ۱۳)، بابه ته که شیان بریتیه له چۆنیه تی دانیشتن له کۆرو مه جلیس دا به گشتیی، به تایبه تی کۆرو مه جلیسی پیغه مبه ر ﷺ و، چۆنیه تی چیه و قسه ی تایبه ت له خزمه ت پیغه مبه ردا کردن و، فه رمان کردنی خوا به مسوّلمانان که وه ک شتیکی په سندن، واباشه به ر له قسه و دواندنی تایبه تی پیغه مبه ر ﷺ، ئه ندازه یه ک له سامانی خویان به خشن، که بئگومان ئه ویش مه به ست پیی ریکه ستنی چۆنیه تی دواندنی پیغه مبه ری خوا بووه.

به لام دواپی حوکمی به په سندن دانانی مال به خشین، پیش دواندنی پیغه مبه ر ﷺ سووککراوه، دوا ئه وه ی خوا لیی حالیی کردوون، که نابی پیغه مبه ری خوا به زۆر دواندن و چیه له گه لدا کردنی و سه ر بردنه بن گوئی، بیزارو ناره حه ت بکه ن.

﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا لِلَّهِ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ (۱۱) يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَتِكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۲) ءَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَتِكُمْ صَدَقَةٌ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

مانای دہقاودہقی ثابہ تہکان

{ثہی ٹہوانہی ہرواتان ہیناؤہ! ہەر کات پیتان گوترا: لہ کوپرو مہجلیساندا فراوانیی بکہن (و جیی کہسانی دیکہ بکہنہوہ)، فراوانیی بکہن، خوا فراوانییتان بو دہرہ خسیئی، ہہروہما ہەر کات گوترا: ہہلسن (بو دانیشتنی کہسانیکی دیکہ) ہہلسن، خوا ٹہوانہتان کہ ہروایان ہیناؤہ، ہہرزیان دہکاتہوہ، ٹہوانہش کہ زانیارییان پیدراوہ چہندان پلہ (ہہرزیان دہکاتہوہ)، خواش شارہزای ٹہوہیہ کہ دہیکہن (بویہ وردو وریا بن لہ ہہلسوکہوتتاندا) {۱۱} ٹہی ٹہوانہی ہرواتان ہیناؤہ! ہەر کات بہ پہنہانی و تابہت پیغہمہرتان دواند، چاکہو بہ خشیینیک پیش دواندہ کہتان بخہن، ٹا ٹہوہ چاکترو پاکترہ بوتان، ٹنجا ٹہگہر نہ تانبوو (بہ خشن)، بیگومان خوا لیبوردہی بہ بہزہییہ {۱۲} (ٹہی ہروادارینہ!) ٹایا بیمتان ہہبوو (پہروشی مال و سامانہ کانتان بوو) کہ بہ خشیہکان بخہنہ پیش قسہی پہنہانکردنتان! (لہ گہل پیغہمہردا) ٹنجا کہ ٹہوہتان نہ کرد لہ حالیکدا خواش بہ بہزہیی خوی گہرایہوہ سہرتان (و، لیتان بورد) دہجا نوپڑ بہرپا بکہن و زہکات بدہن و، فہرمانبہریی خواو پیغہمہرہ کہی بکہن، خواش شارہزای ٹہوہیہ کہ دہیکہن {۱۳}.

پاکستان دلی مکتبی مائوسٹا علی بابیر

archive.org/details/@alibapir

A iBapir

Google Play App Store

QR Codes

لہ سورہ کومہارہ، ہرکین ہکسائین

بن معکم عر مواقع البوشر الجماعی

علی بابیر/Alibapir

علی بابیر/Alibapir

کتابی

پاکستان دلی مکتبی مائوسٹا علی بابیر

QR Codes

پاکستان دلی مکتبی مائوسٹا علی بابیر

شیکردنه وهی هه ندیک له وشهکان

(تَفَسَّحُوا): (الْفُسْحُ وَالْفَسِيحُ: الْوَاسِعُ مِنَ الْمَكَانِ، وَالتَّفْسُحُ: التَّوَسُّعُ يُقَالُ: فَسَّحْتُ مَجْلِسَهُ فَتَفَسَّحَ فِيهِ)، وشه‌ی (فُسْحُ وَفَسِيحُ) هه‌ردووکیان به واتای شوینیکی فراوان دین، (تَفَسُّحُ) واته: (تَوَسَّعَ) فراوانکردن، ده‌گوتری: (فَسَّحْتُ مَجْلِسَهُ) واته: کۆره‌که‌یم فراوان کرد، (فَتَفَسَّحَ فِيهِ) به فراوانیی دانیشتن، یان کۆره‌که‌ی فراوان کرد.

(الْمَجْلِسُ): (جَمْعُ مَجْلِسٍ: كُلُّ مَوْقِعٍ يَقْعُدُ فِيهِ الْإِنْسَانُ)، (مَجَالِسُ) کۆی (مَجْلِسُ) ه، به کوردیی ده‌لیین: کۆر، یان دیوه‌خان، یان شوینی دانیشتن، هه‌ر شوینیکه خه‌لک به‌کۆ تیتیدا دابنیشن، پیی ده‌گوتری: (مَجْلِسُ) واته: (مَكَانُ الْجُلُوسِ)، شوینی دانیشتن.

(أَنْشُرُوا): (النَّشْرُ: الْمَرْتَفَعُ مِنَ الْأَرْضِ)، (نَشْرُ): به شوینیکی به‌رز ده‌گوتری له زه‌وی، (انْتَشَرَ فَلَانٌ: قَصْدَ نَشْرًا)، (انْتَشَرَ) پرووی کرده شوینیکی به‌رز، به‌رزاییه‌ک، (نَشَرَ فَلَانٌ عَنْ مَقَرِّهِ: نَبَا)، فلانکه‌س له شوینه‌که‌ی هه‌لسا.

(نَجَّيْتُمْ): (نَاجَيْتُهُ: سَارَرْتُهُ، وَأَصْلُهُ أَنْ تَخْلُوَ بِهِ فِي نَجْوَةٍ مِنَ الْأَرْضِ)، (نَاجَيْتُهُ): چه‌م له‌گه‌ل کرد، ریشه‌ی (نَاجَيْتُ)، هه‌روه‌ها (نَجْوَى) له‌وه‌وه هاتوه که‌سیک له شوینیکی چۆلی زه‌وی، له‌گه‌ل که‌سیکدا پیکه‌وه بی، (نَجْوَةٌ) شوینیکی چۆل، چۆلایی، یان به‌رزایی.

(صَدَقَ): (الْصَّدَقَةُ: مَا يُخْرِجُهُ الْإِنْسَانُ مِنْ مَالِهِ عَلَى وَجْهِ الْقُرْبَةِ كَالزَّكَاةِ)، (صَدَقَ): بریتیه له‌وه‌ی مرووف له مال و سامانی خو‌ی ده‌یبه‌خشی، به مه‌به‌ستی له خوا نزیک بوونه‌وه وه‌ک زه‌کات.

(ءَأَشْفَقْتُمْ): (الْإِشْفَاقُ: عِنَايَةٌ مُخْتَلِطَةٌ بِخَوْفٍ، لِإِنَّ الْمُشْفِقَ يُحِبُّ الْمُشْفَقَ عَلَيْهِ، وَيَخَافُ مَا يَلْحَقُهُ)، (ءَأَشْفَقْتُمْ) ئایا بیمتان هه‌بوو، ئایا په‌رووشیبتان هه‌بوو، (إِشْفَاقُ) خه‌م

لَى خوارديكى تيکه له له گه ل ترس دا، چونکه بابای خاوهن په رۆش (مُشْفِق) په رۆش بى دهر پراو (مُشْفِق عليه) خوښه وى و مه ترسيشى هه يه که زيانى تووش بى، ته مه ش به کوردي دهبته په رۆش، (إِشْفَاق) دهبته په رۆش بوون، په رۆش ته وه يه پت ناخوش بى که سيک تووش زيان بى.

هوۍ هاتنه خواره وى نايه تکان

دهرباره ى هوۍ هاتنه خوارى هه ردووک نايه تي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَتِكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝١٣﴾ ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَتِكُمْ صَدَقَتٍ فَإِذْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝١٤﴾، چنه گيډراو هه ک هاتوون، تيمه يه ک دانه يان هه لده بزيړين که له رووى سته دده وه به پي قسه ى خاوه ناني (الإستيعاب في بيان الأسباب) سته دده که ى باش (حسن) هو، ته مه ش ده قه که يه تي:

اعن ابن عباس ؓ، قَوْلُهُ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَتِكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝١٣﴾ وَذَلِكَ أَنَّ الْمُسْلِمِينَ أَكْثَرُوا الْمَسَائِلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَتَّى شَقُّوا عَلَيْهِ، فَأَرَادَ اللَّهُ أَن يُخَفِّفَ عَنْ نَبِيِّهِ؛ فَلَمَّا قَالَ ذَلِكَ، صَبَرَ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، وَكُفُّوا عَنِ الْمَسْأَلَةِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ بَعْدَ هَذَا: ﴿ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَتِكُمْ صَدَقَتٍ فَإِذْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝١٤﴾، فَوَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ، وَلَمْ يُضَيِّقْ، ته مه هه ردو نووسه رى (الإستيعاب في بيان الأسباب) گوتوو يانه: (أخرجه الطبري: ج ٢٨، ص ١٥، وابن أبي حاتم في تفسيره كما في «لباب النقول في أسباب النزول» للسيوطي ص ٢٠٧، و«الدر المنثور» للسيوطي ج ٨، ص ٨٣، وابن مردويه في تفسيره، كما في تخريج الكشاف ج ٣، ص ٤٣٠، وقلنا: وهذا سند حسن).

واته: عهبدو لّای کورپی عه بیاس ﷺ، (که ناموزای پیغمبهره ﷺ) له باره ی
 قسه ی خوای بهرزه وه که تابه تی ژماره (۱۲) یه ده لّی: مسولمانان زوریان قسه
 له گه لّ پیغمبهره دا کردو پرسیاریان لیی کرد، هه تا تووشی ناره حه تییان کرد،
 خواش ﷺ ویستی ئه و حاله له سه ر پیغمبهره که ی خو ی سووک بکات، {ئه وه ونده
 سه ری نه خه نه سه ری و سه غله تی نه که ن، پیغمبهر ﷺ سه ر تا پا ئه ده ب و شه رم
 و حه یاو ری ز بووه، سه غله تیشیان کرد بی، نه یفه رموو: سه غله تم مه که ن! خوا
 ﷺ بو خو ی مشووری لی خواردوه له سه رووی حه وت ئاسمانانه وه، هه م لی ره دا،
 هه م له سووره تی (الأحزاب) دا که پیشتر باس مان کرد له باره ی چو نیه تی چوونه
 مالی پیغمبهری خواوه ﷺ ناموزگاریی ئیمانداران ده کات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَبْطِرِينَ إِنَّهُ ۙ﴾ (الأحزاب،
 دوا یی له دریژه ی ره وته که دا ده فهرمو ی: ﴿فَيَسْتَجِیْ مِنْكُمْ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَجِیْ مِنْ
 الْحَقِّ ۙ﴾ (الأحزاب، واته: پیغمبهری خوا ﷺ شه رمتان لی ده کات و، خوا ﷺ
 شه رم له هه ق ناکات، واته: خوا ﷺ که خاوه نی ئه و په ری میهره بانیی و لوتف و
 به زه ییه و، له گه لّ پیغمبهره دا ﷺ، لوتف و که ره م و به زه یی نواندوه و، ناموزگاریی
 ئیماندارانی کردوه و هه ندیک شتی لی قه ده غه کردوون، که وا مه که ن و به و
 شیوه یه پیغمبهر ﷺ مه دوینن، به و شیوه یه مه چنه مالی و تووشی سه غله تی
 مه که ن {نجا ده لّی: کاتیک خوا وایفه رموو {ئه م تابه ته ی نارد ه خوار، که هه ر
 کاتئ ویستان پیغمبهری خوا ﷺ بدوینن، به خشینیک بکه ن پیش دواندن
 پیغمبهر ﷺ، خیری ک بکه ن، نجا بچه خزمه ت پیغمبهر ﷺ {خه لکیکی زور
 وازیان هی ناو، نه ده چوونه خزمه ت پیغمبهر ﷺ پرسیار ی لی که ن، یان قسه ی
 تایبه تی له گه لّ بکه ن، دوا ی ئه وه خوا ﷺ ئه م تابه ته ی دوا یی نارد ه خوار:
 ﴿ءَاَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ نَجْوَتِكُمْ صَدَقْتُمْ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
 وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَاللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (المجادلة، ۱۳) واته: ئایا ترس و
 بیمتان هه بوو که له پیش دواندن و چپه کردنی تایه تتان له خزمه ت پیغمبهره دا

خَیْرُو چاکه بکهن! ئنجا ئه گهر ئه وه تان نه کردو خواش گه رایه وه سه رتان، که واته: نوێژ به رپا بکهن و، زه کات بدهن و فه رمانبه ریی خواو پیغه مبه ره که ی بکهن، خواش شاره زای ئه وه یه که ده یکه ن.

دوایی ئینو عه بباس (خوا له خۆی و بابی رازی بـ)، ده لـی: (فَوَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ، وَلَمْ يُضَيِّقْ) ئه و کاته خوا حاله که ی بۆ فراوانکردن و لـیی وه ته نگ نه هینان، که هه ر ده بـی خـیر بکهن، به ر له دواندن ی پیغه مبه ره که ی.

هه لبه ته که سیکیش دوا ی ئه و ئایه ته ش، پـیش دواندن ی پیغه مبه ر ﷺ چاکه یه کی کردبـی و به خشیینیکی کردبـی، ئنجا چوو بیته خزمه تی، شتیکی باشی کردوه، به لام خوا ﷺ له سه ری سووککردن که ئه وه شتیکی خۆبه خشانیه، که واته: وه ک دوایی باسی ده که ی، که باسی نه سخ کراوه بۆ ئه م ئایه ته موباره که و، گوایه ئایه تی سیزده یه میان هی دوازده یه می نه سخ کردۆته وه، قسه یه کی بـی به لگه یه، به لکو هه ر ئه وه نده یه وه ک ئینو عه بباس (خوا له خۆی و بابی رازی بـ)، ده لـی: (فَوَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ، وَلَمْ يُضَيِّقْ)، خوا ﷺ حاله که ی بۆ فراوانکردن و لـیی وه ته نگ نه هینان، که شتیکی هه میی بـی، هه رده بـی مال به خشن، ئنجا له خزمه ت پیغه مبه ردا قسه ی تایبه ت بکهن، هه روه ک ئایه ته که ی پـیشیش هه روا ی ده که یاند، چونکه فه رموویه تی: ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ﴾ (المجادلة، ئا ئه وه بۆ ئیوه باشترو پاکتره، ئه مه ش هه ر لـیی ده فامریته وه که هه ر له ئه سلدا به خشیینه که ئه رکیک نه بووه، به لکو وه ک له گێردراوه که ی عه بدوللای کوری عه بباسدا هاتوه، بۆ ئه وه بووه مسولمانان پیغه مبه ری خوا ﷺ سه غله ت نه که ن، هینده سه رو دلـی نه گرن، هه موو که سیش عه قل و سه ليقه که ی هینده ته واو نیه، که حالـی خه لکی دیکه ش له به رچاو بگری و، هی وایه به س ئاگای له پیوستیه که ی خۆیه تی، بۆیه خوا ﷺ به پیوستی زانیوه مسولمانان ئاگادار بکاته وه و، هۆشدارییان پـی بدات، نه ک ئه رکیکی له سه ر دانابن و، دوایی ئه و ئه رکه ی لابردبـی، چونکه ئه گهر دوا ی ئه وه ش که سییک خۆبه خشانه مایکی

به خشیی، ئنجا چوو بیتە خزمەت پیغەمبەر ﷺ هەر شتیکی باشی کردوه، چونکه خوا ده فەرموی: ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ﴾ (المجادلة، ئەوه چاکتره و پاکتره، بیگومان شتی چاکتر و پاکتریش خوا لاینبات.

مانای گشتیی نایەتەکان

هەر له دریژە ی ئەوه دا که خوا ﷻ لێم سوورەتە موبارە کەدا، برۆاداران دەدوین و، هەندیک ئەدەب و ڕەوشت و ئاکاری کۆمەلایەتی و، بەرو مەجلیس و، بە تاییەت لە مامەلە لە گەڵ پیغەمبەری خوادا ﷺ یان فێر دەکات، دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ﴾. ئەو ئەوانە ی برۆاتان هیناوه! برۆاتان هیناوه بە هەموو ئەو شتانە ی پێویستە برۆایان پێ بهین و هەر کاتیکی پێتان گوترا: لە کۆرانی دا، جێ فراوان بکەن، جێ فراوان بکەن، واتە: جێ خەلکی دیکەش بکەن و هەو پال و یک بدەن و بۆشایی دروست بکەن، بۆ ئەوێ خەلکی دیکە دابنیشی، ﴿يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ﴾. (ئەگەر تێوه وابکەن) خواش فراوانییتان بۆ دەره خشیی، واتە: فراوانی لە خێرو چاکە ی دنیاداو، لە پاداشتی دواڕۆژدا، فراوانی لە دڵ و دەروون دا، فراوانی لە ڕەوشت و ئاکاردا، فراوانی لە ڕزق و بژیودا، خوا ﷻ دیاریی نەکردوه لە چیدا، یانی: هەموو شتیکی خێرو چاکتان بۆ فراوان و زۆر دەکات، ﴿وَإِذَا قِيلَ ائْشُرُوا فَاَنْشُرُوا﴾. ئەگەر پێشتان گوترا: هەلسن، هەلسن، چونکه جاری وا هەیه بەوه نده کاره که تهواو نابێ و، مەدار ساز نابێ، خەلکیکی که لە کۆرێکدا دانیشتون، پالۆیک بدەن و خەلکیکی دی، یەک و دووان نین تاكو بچنه که لێنه کانهوه، بەلکو بۆ وینە: پازده بیست (۱۵-۲۰) کەس دانیشتون لە کۆرو مەجلیسی پیغەمبەردا ﷺ، بەلام سی چل (۳۰-۴۰) کەسی دیکە دین، دەبێ ئەوانە ی پیشی هەلسن و جێ ئەوانی دیکە بکەن و هەو، ئەگەر بە نۆرەش

بئ، ئەوان نۆرهی خۆیان کردو، ئنجا با خەلکی دیکەبئ دابنیشی، نابئ هیچ کەس نیزیکی لە پێغەمبەرەو  ، کۆرۆ مەجلیسی پێغەمبەر   بۆ خۆی قۆرخ بکات و، لئی دابنیشی و دایبکوتی و هەلنەستی و، خەلکی دیکەش بە پێو  رەبوەستی! چونکە هەموویان بەشیان بە پێغەمبەری خواوە هەیە، هەلبەتە لێرەدا خوا   بە گشتی فەرموویەتی، بەدنیایی بە پلە یە کەم مەبەست پئی کۆرۆ مەجلیسی پێغەمبەرە، بەلام بە گشتیش هەروایە، ئیستا خەلک ئەو عەقل و سەلیقەیی هەیە، بۆ وینە: جەژنان خەلک دەچی بۆ پیرۆزبایی لە یە کدی کردن و شوینیکی دیاریکراو، پەنجا کەس دانیشتون، دوایی پەنجا کەسی دیکە دین، ئەگەر ئەو پەنجایە پئی هەلنەستن و، شوین بۆ ئەوانی دیکە چۆل نەکەن، کە جەژنانەیان کردو و دەبئ هەلسن، یان سەرەخۆشی و تازیەیان کردو، یان هەواڵ پرسییان کردو و دەبئ هەلسن، خەلکە کە دیکە جئی نابئ دابنیشی، دەبئ هەر بە پێو بن، ئەو هەش پێچەوانە عەقل و سەلیقەیی، کەواتە: هەرچەندە ئەو تاییەتە بە کۆرۆ مەجلیسی پێغەمبەرەو  ، بەلام بۆ هەموو کۆرۆ مەجلیسەکانی دیکەش هەروایە، دوایش لەوبارەو کورتە باسیکی تاییەت دەکەین.

﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾   خوا ئەوانەتان کە برۆیان هیناوە، بەرزیان دەکاتەو، ئەوانە زانیاریان پێدراو، چەندان پلە بەرزیان دەکاتەو، واتە: ئیو بە هۆی ئیمانە کە تانەو لە لای خوا بەرز و، بە هۆی زانیاری و ئیمانەو، چەندان پلە بەرزیان هەن، کەواتە: بە پئی داخوایی ئیمانە کە تان پیکەو مامەلە بکەن و، مادام لە لای خوا بەرز و، ئیو هەش مامەلەو  وشت و ئاکاری بەرزیان هەبئ، یە کیک لە شیوەکانی  وشت و ئاکاری بەرزی، ئەو یە کە کەسیک دی، بۆ کۆرۆ مەجلیس، جیگای بکە یەو، ئەگەر جئی بۆو، ئەگەر نا هەلسی بۆ ئەو ی بێتە شوینە کە تۆ، هەروەها ئەمە ئاماژەشە بەو، کە دەبئ لە ئیو مسۆلماناندا،  چاوی ئەو بکری کەسیک کە

ئىنجا خىواي كاربه جى باسى چۆنىيىتى چپە كىرىش قىلىپ پەنھان و تايىبەت كىرىش
 لى خىزمەت پىغەمبەرى خىوادا دىھ كات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ
 يَدَيْ جَبْرُكُ صَدَقَةٍ﴾، ئەي ئەوانى بىر واتان ھىناۋە! ھەر كاتىك پىغەمبەرى خىواتان
 دىۋاند بە شىۋەي پەنھان، چىپە تان لەگەلدە كىرىش، خىرو چاگەۋ، بە خىشىنىك پىش

دواندنه تاییه ت و چپه که تان له گه ل پیڅه مبه ری خوا دا، بخه ن، چاکه یه ک پیش بخه ن، ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ﴾، نه وه بو ئیوه چاک تریشه و، پاک تریشه، چاک تره بو تان بو دنیا و دواړو ژتان و، پاک تریشه مال و سامانه که تان پاک ده که نه وه و، دل و دهر و ونی خوش تان پاک ده که نه وه له سیفه تی په زیلی و چرو وکی و، مال و سامانیشتان له حه قی مسولمانان، که ئیوه له و انتان زیاتر هه یه و، نه وان پیو یستیان پی هه یه، پاک ده که نه وه، وشه ی زه کات به مانای پاک کردنه وه و گه شه پیدان دی، چونکه نه و مال له دهیده ی به خاوه نه کانی، که له سووړه تی (التوبة) دا، خوا ﷺ باسیکردوون، نه و هه شت جوړه که سه، تو هم مال که شت گه شه پی ده ده ی، هم پاکیشی ده که یه وه، له هه قی نه و هه شت جوړه که سه ی خوا دیاری کردوون، ﴿فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، ئنجا نه گهر نه تانبوو (خیرو چاکه یه ک بکه ن و بیکه نه پیش ده سستی قسه ی تاییه تکردنتان له خزمه ن پیڅه مبه ری خوا دا ﷺ) به دلنایی خوا لیوړده ی میهره بانه، واته، نه گهر نه تانبوو مهرج نیه، خیریک بکه ن، به لام نه گهر هه تانبوو، نه وه باشته و پاک تره، که واته: نه و به خشینه هه ر له نه سلدا نه رکیکی شه رعیی پیو یست نه بووه، که به نه کردنی گونا هبار بن.

دوایی ده فهرمو ی: ﴿ءَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيَّ جُحُودَكُمْ صَدَقْتُمْ﴾، ئایا په رو شیی و ترستان هه بوو، بیمتان هه بوو، که به ر له چپه کردنه که تاندا چهن د خیرو چاکه یه ک بکه ن، چهن د مال به خشینیک پیش بخه ن، ﴿فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا﴾، ئنجا ئیستا نه گهر نه تانکرد، ﴿وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾، خواش گه پرایه وه سهرتان به به زه یی و چاو پو شیی لیکردن، ﴿فَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، نویژ به رپا بکه ن و زه کات بدن و، فه رمانبه ریی خوا و پیڅه مبه ره که ی بکه ن، ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾، خواش شاره زای نه وه یه که ده یکه ن، هی پیشی فهرمو ی: ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خوا به وه ی ده یکه ن شاره زایه، لیړه ده فهرمو ی: ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾، خوا شاره زایه به وه ی ده یکه ن، هی پیشی کرده وه که زیاتر جیی سهرنج بووه، به لام لیړه شاره زایی خوا و په ناهن زانیی خوا به کرده وه کان، زیاتر جیی مه به سته، بویه نه و پیش خراوه.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

فەرمانکردنی خوا بە برواداران، کە لە دانیشتنیان دا لە کۆڕو مەجلیسان، بە تاییەت کۆری پیغەمبەردا ﷺ وریابن و، جێی یەكدی بکەنەو، هەر کات یەكیکی لە بابای دانیشتوو پیویستەر بەوێ دابنیشی، یان پایەدارتر لە پرووی تەمەن، یان زاناکەر لە پرووی زانستەو، یان لە پرووی خزمەتەو، هات، با ئەو کەسە هەلسی و شوینەکە ی بۆ چۆل بکات:

خو دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحَ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ (۱۱)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە شەش بڕگەدا:

(۱)- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا﴾ ئەو ئەوانە ی برواتان هێناو! هەر کاتێک پێتان گوترا: فراوانیی بکەن لە کۆراند، لە شوینی دانیشتندا فراوانیی بکەن، وشە ی (تَفَسَّحُوا) خوێراویشەتەو: (تَفَاسَّحُوا)، لەسەر کیشی (تَفَاعُل)، واتە: هەمووتان پالۆیک و یکبەدەن و بۆشایی دروست بکەن، تاکو ئەوانی دیکە دابنیشن، (فِي الْمَجَالِسِ) خوێراویشەتەو: (فِي الْمَجْلِسِ)، (مَجْلِس) واتە: شوینی دانیشتن، (مَجَالِس) واتە: شوینەکانی دانیشتن، وشە ی (تَفَسَّحُوا) واتە: (تَوَسَّعُوا) وَقَسَّحَ فَلَانَ لِأَخِيهِ فِي مَجْلِسِهِ يَفْسَحُ فَسَحًا، أَي: وَسَّعَ لَهُ، فَلَانكەس جێی فراوانکرد بۆ فَلَانكەس، واتە: پالیا و یک داو بۆشاییان دروست کرد، بۆ ئەوێ ئەو کەسە ی دیکە، یان ئەو چەند کەسە ی دیکە، دابنیشن، ئنجا ئەگەر جێی هەبێ بەهۆی پالۆیکدانێ ئەوانەو، جێی دانیشتنیان هەبێ،

باشه، ئەگەرنا چارەسەری دووهم دیتە پێش، که بریتیه لهوهی ئەوان هەلسن و شوین بو ئەوانی دیکه چۆلبکهن.

۲- ﴿يَسْحَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ (فراوانی بکهن) خوا فراوانییتان بو دەپەخسین. (فراوانی بو پەخساندن) زانیان زۆریان قسه لیکردوه، بەلام پیم وایه سی واتایان هەلدهگری:

۱- خوا فراوانییتان بو دەپەخسین له دنیاو دواوژداو، له دنیاو بژیوی فراوانتان بو دەپەخسین، پەشتان فراوان دەکات و، دلتان فراوان دەکات، عهقلتان فراوان دەکات.

۲- خوا فراوانییتان بو دەپەخسین له بهههشتداو، شویتان فراوان دەکات و پاداشتی فراوانتان دهاتهوه.

۳- خوا فراوانییتان بو دەپەخسین له گۆرەکانتان دا، واته: ئەو شوینهی که له دواي مردن دهیچنی له قوناغی بهرزەخ دا، مهرج نیه خودی گۆره که بی.

هه موو واتایه کانیشت له یه ک کاتدا مه بهست بن، هیچ تیکگیرانیک پروونادات.

۳- ﴿وَإِذَا قِيلَ اُنْشُرُوا فَاَنْشُرُوا﴾ هه کاتیک پێشتان گوترا: ههلسن، ههلسن، (نشن) یانی: شوینیکی بلندو بهرزایی که ههلهتوقی له زهوی، مروف که له شوینی خوێ ههلسن، بهرز دهبیتهوه، ﴿وَإِذَا قِيلَ اُنْشُرُوا فَاَنْشُرُوا﴾ خوینراویشهتهوه: (إِذَا قِيلَ اُنْشُرُوا فَاَنْشُرُوا) ههردوو شیوه خویندنهوه کانیشت یه ک واتایان ههیه، واته: (وَإِذَا قِيلَ: قَوْمُوا فقوموا) ئەگەر گوترا: ههلسن، ههلسن، بهرزبنهوه، بهرزبنهوه.

ئیمه دواي کورته باسیک لهوبارهوه دینین، بهلام لیره ئەم فەرماشتهی پیغمبەر ﷺ دینین: {لَا يَقُمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ مِنْ مَجْلِسِهِ، ثُمَّ يَقْعُدُ فِيهِ فِيهِ} {أخرجه البخاري: ۶۲۶۹، مسلم: ۲۱۷۷، وأحمد: ۲۰۵۰۴، وَاللَّفْظُ لَهُ}.

واته: با پیاویک، پیاویک له شوینی خوێ ههلهستین، دواي له شوینهکهی دابینش.

ئىنا ئايا ئەمە كە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموو يەقى: لە گەل ئەو دەدا كە خوا دەيفەرموئى، تىكدە گىرى؟ نە خىر، ئە گەر وەك فەرمانىك كرا، كۆرۆ مە جلىسى پىغەمبەرە، يان كۆرۆ مە جلىسى ھەر كە سىكى دىكە يە، ھەركات خاوەنى كۆرۆ مە جلىسە كە گوئى: فلانكەس! ھەلسە، با فلانكەس دابنىشى، يان ئەو كۆمەلەى دانىشتوون، زەحمەت نەبى ئىو ھەلسن و ئەوانى دىكەى ھاتوون، با ئەوان دابنىشن، ئەو دووانە تىكنا گىرىن، چونكە ھى ناپەوا كاتىكە، پياوئىك بچى پياوئىك ھەلسىنى و، بلى تۆ ھەلسەو من دىمە شوئنت! ئەو ھىان قەدە غەيە، بەلام ئە گەر ئەو كەسەى مشوورخۆر و سەرپەرشتىارى كۆرۆ مە جلىسە كە يە، فەرمان بكات، پىويستە بە قسەى بكرى.

دوايى خوا دەفەرموئى:

(۴) - ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾، بە دنىايى خوا ئەوانەتان كە برىوايان ھىناو، بەرزىان دەكاتەو.

(۵) - ﴿وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾، ئەوانەش كە زانىارىيان پىدراو، چەند پلە بەرزترىان دەكاتەو (بەسەر ئەوانەدا كە تەنيا ئىمانىان ھەيە) واتە: ئەوانەى ئيمان و عىلميان ھەيە، پلەيان بەرزترە لەوانەى تەنيا ئىمانىان ھەيە، بەلام بىگومان زانىارىيەك كە بە راستىي خاوەنەكەى پىي وەفادارو پىو ھى پابەند بى، ئە گەرنا زۆر كەس ھەيە لەسەر زانستەكەى خۆى قەرزار بۆتەو، زۆر ئىماندارى سادە، لە زۆر كەسى دىكە كە خۆى بە زاناو شارەزا دەزانى، حالى لە دنياو قىامەت دا زۆر زۆر باشترە، بنچىنە ئەو ھەيە ئىنسان بۆ خوا سولحاو بى و كارى چاك بكات، بەلام ئە گەر دوو ئىماندار ھەبوون، لە ئىماندا وەك يەك بوون و، يەكيان وىراى ئىمانەكەى، زانىارىشى ھەبوو، ئەو زانىارىيە پلەو پىگەى زياترى بۆ دەپەرسىنى.

(القرطبي) له ته فسيړه که ی خویدا^(۱) ده لئ: (أَيُّ: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ﴾ فِي الثَّوَابِ فِي الْآخِرَةِ، وَفِي الْكِرَامَةِ فِي الدُّنْيَا، فَيَرْفَعُ الْمُؤْمِنَ عَلَى مَنْ لَيْسَ بِمُؤْمِنٍ، وَالْعَالِمَ عَلَى مَنْ لَيْسَ بِعَالِمٍ)، واته: خوا ﷺ ټيমানداران له پاداشتي پوڅي دوايي و له ريزو پيگه ي دنياييش دا، بهرز ده کاته وه، که سيک پر وای هيټابى بهرزي ده کاته وه به سهر که سيک دا پر وای نه هيټابى، زاناش بهرز ده کاته وه به سهر که سيکدا که زانا نيه.

(الطبري) له ته فسیری ئه وه پرسته موباره كه: ﴿وَإِذَا قِيلَ اٰنْشُرُوْا فَاَنْشُرُوْا﴾^(۱)
له ته فسیری (فَانْشُرُوْا) دا، ده لئ: (فَاَرْتَفَعُوْا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ)، فَإِنَّ لَهُ حَوَاجَّ، فَأَحَبُّ
كُلِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ يَكُونَ آخِرَ عَهْدِهِ بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ^(۲)، واته: نه گهر پیتان گوترا:
هه لسن، هه لسن له لای پیغهمبر، چونکه پیغهمبری خوا ﷺ سه رقالی دیکه ی
هه یه، هه کامیکان چه زی کرد خوئی دوایین که س بی که کوړو مه جلیسی
پیغهمبر به جی ده هیلئ {به لام نه وه ده بیته مایه ی سه غله ت کردنی}.

(الْقُرْطُبِي) لَهُ تَهْفِيسِيرُهُ هِي خَوِيدُ^(۳)، لَهُ تَهْفِيسِيرِي تَهْم تَايَه تَانَه دَا دَه لَي: (لَمَّا بَيَّنَّ أَنَّ الْيَهُودَ يَحْيُونَهُ بِمَا لَمْ يَحْيِهِ بِهِ اللَّهُ، وَدَمَّهُمْ عَلَى ذَلِكَ، وَصَلَ بِهِ الْأَمْرُ بِتَحْسِينِ الْأَدَبِ فِي مُجَالَسَةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، حَتَّى لَا يُضَيِّقُوا عَلَيْهِ الْمَجْلِسَ، وَأَمَرَ الْمُسْلِمِينَ بِالْتَّعَاطُفِ وَالتَّأَلُّفِ حَتَّى يَفْسَحَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ، حَتَّى يَتِمَّ كُنُوتُكَ مِنَ الْإِسْتِمَاعِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَالنَّظَرِ إِلَيْهِ. قَالَ قَتَادَةُ وَمُجَاهِدٌ: كَانُوا يَتَنَافَسُونَ فِي مَجْلِسِ النَّبِيِّ ﷺ، فَأَمَرُوا أَنْ يُفْسَحَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ).

زور جوان تہم ئایہ تانہ پیکہ وہ پھیوہ ست دہ کاتہ وہ!

(١) الجامع لأحكام القرآن: ج ٢٨، ص ٢٢٦.

(٢) جامع البيان: ٣٣٨٧٧.

(٣) الجامع لأحكام القرآن: ج ٢٨، ص ٢٢٤.

واتە: دواى ئەوێ خوا ﷺ روونی کردووە جووله که کان کاتیک پیڤه مبهەر ﷺ دھوینن و سلاوی لیدە کەن، بە جوړیک سلاوی لیدە کەن، پیچەوانەى ئەوێه که خوا سلاوی پى لى کردو، لەسەر ئەو سەرزەنشتی کردن، ئنجا ئەو پەيوەست دھکاتەو بەووەو که دهبى خەلک جوان لە خزمەت پیڤه مبهرى خوا ﷺ له کوړو مه جلیسى دا دابنیشی، تاكو کوړو مه جلیسه کهى لى وه تهنگ نه هینن (و سه غله قى نه کەن) فه رمانیشی به مسوڵمانان کرد، له بهینى خوڤان دا هاوسۆز و ته باو گونجاوبن، هه نديکیان جیى هه نديکیان بکه نهو، تاكو هه موویان بتوانن، گوێ بو پیڤه مبهرى خوا بگرن و، ته ماشای بکهن و لى به هره مهند بن، قه تادهو مواهید، گوتوو یانه: هاوه لان (خوا لیان پازی بى)، پيشبرکهیان ده کرد له کوړو مه جلیسى پیڤه مبهردا ﷺ، بویه فه رمانیان پیکرا، که هه نديکیان شوین بو هه نديکیان چۆل بکهن و جیگای یه کدى بکه نهو.

(۶) - ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خواش شارەزایه بهوێ ده یکهن.

مه سه له ی دووهم:

فه رمانکردنی خوا به بروداران که به خشین بکهنه پیشدهستی، به تاییه ت دواندنی پیغه مبهری خوا ﷺ، ئه وه باشته رو پاکتره، پاشان چاوپوشی لیکرانیان، له و باره وه، فه رمان پیکردنیان به نوئژو زه کات و فه رمان به ریی بو خوا و پیغه مبه ره کی:

خوا ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَكُمُ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۱۲﴾ ءَاشْفَقْنُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَكُمُ صَدَقَتٍ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۳﴾

شیکردنه وهی ئه م دوو ئایه ته، له ده برگه دا:

(۱)- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ﴾، ئه ی ئه وان ه ی پرواتان هیناوه! هه ر کاتیک پیغه مبهری خواتان به په نهانی دواند، واته: چه تان له گه ل کردو به تاییه تی دواندتان.

(۲)- ﴿فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَكُمُ صَدَقَةٌ﴾، خیرو چاکه و به خشینیک بکهنه پیشدهستی چه کردن و دواندنه که تان، واته: به رله وهی بیدوینن، خیرو چاکه یه ک بکهن، ئه مه وه ک ئه و ئایه ته موباره که یه که ده فه رموی: (إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ)، واته: هه ر کاتیک ویستتان بو نوئژ هه لسن، لیره ش که ده فه رموی: ﴿إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ﴾، نه ک پیشی بیدوینی و دواپی خیره که بکات! واته: خیره که بکه و ماله که ببه خشه، ئنجا بچو پیغه مبهری خوا بدوینه.

(۳)- ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ﴾، ئه وه بو ئیوه باشته رو پاکتریشه، (خَيْرٌ) یان (إِسْمٌ تَفْضِيل) ه، به مانای (أَخَيْرٌ) چاکتر، که پیچه وان ه ی (أَشْرَه)، خراپتر، واته: (أَشَدُّ خَيْرِيَّةً)، یا خود

(خَيْرٌ) به رانبر (شَرٌّ) ه، واته: نه وه بۆ ئیوه باشه، پیچه وانه که ی بۆ ئیوه خراپه، (أَطْهَرُ) یش، ناوی هه لێژاردن (إِسْمُ تَفْضِيلٍ) ه، واته: (أَشَدُّ طَهْرًا)، نه مه پاکتره، بیگومان پاکیی مه عنه ویی.

(۴) - ﴿فَإِنْ لَّمْ يَجِدُوا﴾، ئنجا نه گهر نه تانبوو، خێرو، چاکه بکه، مآل ببه خشن، پیش نه وه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ به تاییه تی بدوینن و چه ی له گه لدا بکه ن.

(۵) - ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، به دلنایی خوا لیئورده ی به به زه ییه، واته: نه گهر که سیک نه یوو، لیئورداوه و چاوپۆشی لیکراوه و، له سه ری به مهرج ناگیرئ، که ههر کاتئ قسه ی تاییه تی له خزمه ت پیغه مبه ردا بکات، خێرو چاکه یه ک بکات، نه وه ته نیا بۆ که سانیکه هه یانئ.

(۶) - ﴿أَسْفَقْتُمْ أَنْ تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقْتُمْ﴾، ئایا ترس و په رۆشییتان هه بوو که خێرو به خشینان پیش چه کردنه که تان بخهن! هه ندیک له مسولمانان وه ک پیشتر گوتمان: سه مینه وه و پرینگانه وه له وه ی له خزمه ت پیغه مبه ردا ﷺ قسه بکه ن، له بهر نه وه ی فه رمانیان پیکرا، خو به خشانه مآل ببه خشن، پیش نه وه ی قسه ی له خزمه تدا بکه ن، بۆیه خوا ده فه رموئ: ئایا ترس و بیمتان هه بوو، (له ته واو بوونی مآله که تان، یان که مبه و نه وه ی مآل و سامانه که تان) که پیش دواندنی پیغه مبه ر ﷺ و چه له گه ل دا کردنی، خێرو چاکه بکه ن، خێرو چاکه کان پیشبخهن!!

(۷) - ﴿فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾^(۱)، ئیستا نه گهر نه وه تان نه کرد {له حالئکدا که نه وه تان نه کرد} خواش گه رایه وه سه رتان و چاوپۆشی لیکردن.

(۸) - ﴿فَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ﴾، که واته: نوێژه که تان به رپا بکه ن، وه ک جاران له سه ری به رده وام بن.

(۹) - ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾، زه کات بده ن، له سه ر زه کاتدانتان به رده وام بن.

(۱) (إِذْ ظَرْفِيَّةٌ، أَيِ حِينَ لَمْ تَفْعَلُوا) ئیستا له حالئکدا نه تانکرد (خێرو به خشینتان نه کرد).

(۱۰) - ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾، فرمانبهری خواو پیغمبهره که شی بکن، خواش شاره زای نهوویه که دهیکهن، کهواته: بزائن چۆن مامه له دهکهن! به تاییهت له خزمهت پیغمبهردا ﷺ، چۆن دهیدوینن، چۆن له کۆرو مه جلیسیدا داده نیشن، چۆن سلاوی لی دهکهن! چونکه خوا شاره زای نهوویه که دهیکهن.

(إِشْفَاق) به مانای ترس و وریاییه، لیره دا به مانای نهوویه: ئایا ئیوه په رۆشیستان بوو و ترسان مآل و سامانه که تان ببه خشن، (هَلْ شَقَّ عَلَيْكُمْ تَقْدِيمُ الصَّدَقَةِ؟ فَقَدْ وُضِعَتْ عَنْكُمْ، وَأَمَرُوا بِمُتَاجَاةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِغَيْرِ صَدَقَةٍ حِينَ شَقَّ عَلَيْهِمْ ذَلِكَ) (أخرجہ: الطبري: ۳۳۸۹۱، عن مجاهد).

واته: ئایا قورس بوو له سهرتان خیرو چاکه بکن، مآل ببه خشن، پیش نهووی پیغمبهر ﷺ بدوینن، نهووه له سهرتان لاچوو، فرمانیان پیکرا پیغمبهری خوا ﷺ بدوینن، به بی خیرو چاکه و مآل به خشین، واته: نهووه شیان بو ههیه، به لآم من وای تیده گهم - دوایش زیاتر تیشکی ده خهینه سهر له کورته باسیک دا - راست نیه که نهووه حوکه مه یه کجاری لاجووبی، به لآم خوای موته عال ویستی مسولمانان مه شق پیکات و رایانبهینن، چۆن مامه له له گه ل پیغمبهردا بکن، وانه بی ههر که سی چوو، له خزمهتی دابنیشی و سه غلهتی بکات، بهس مه سه له راهینانان و مه شق پیکردیان بووه، نه گهرنا نهووه ئایه ته و حوکه مه که ی ههر له جیی خۆیدا یه، دوایش که سیک خیرو چاکه یه کی کرد بی، ئنجا چوو بیتته خزمهت پیغمبهر ﷺ دابنیشی، ههر چاکه کردوه، وهک خوا فهرموویه تی: ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ﴾، نهووه بو ئیوه چاکتره و پاکتره، شتی که پاکتر بی و چاکتر بی، بیگومان خوا نه سخی ناکاته وه.

کورتە باسیک: چۆنیەتی مامەلەکردن لە کۆری پێغمەبەری خوا
ﷺ بە تایبەت و، کۆرو مەجلیسەکانی دیکەدا بە گشتیی و،
چۆنیەتی دواندنی پێغمەبەری خوا ﷺ (۱)

بەڕێزان!

لە هەشت بڕگەدا، ئەم کورتە باسە دەخەینە روو:

(۱)- ئیسلام سەرتاپا ئەدەب و پەروەشت و ئاکاری بەرزو جوان و ڕێک و پێکیه:

یەکیک لەو هەڵسوکهوتانەی لە کۆمەڵگادا پێویستە وردەکاریی تیدا بکری،
 بریتیه لە دانیشتن لە کۆرو مەجلیس دا، هەڵسوکهوتە کۆمەڵایەتیەکان، زۆر
 گرنگە ئەدەب و پەروەشتە جوانەکانیان تیدا پەچاو بکری، مەرووف بە سرووشت،
 کائینیکی کۆمەڵایەتیەو ناتوانی بە تەنیا بژی، مەگەر ژيانیکی زۆر ناپەخت
 و بێزارکەر، لەبەر ئەوە مەرووف هیچ چاری نیە، دەبی لەگەڵ خەڵکدا بی، چ
 ژيانی هاوسەری پێکەوه نابێ و، خاوەن هاوسەر و ژن و منداڵ بی، چ بە تەنیا
 بی، گرنگ ئەوەیە مەرووف ناتوانی بە تەنیا ژيانیکی تەندروستانەو بەختەوانە
 بژی، بۆیە مەرووفەکان ناچارن سەرپێکەوه بنین و پێکەوه بن، ئنجا لە ئەنجامی
 پێکەوهبوونی مەرووفەکان و پێکەوه ژياناندا، کۆمەڵیک هەڵسوکهوتیان پێکەوه
 دەبن، یەکیک لەوانە هەڵسوکهوتی سەردان و هاموشو، پێکەوه دانیشتن و،
 یەکیدى دواندن و قسەکردن، بۆیە ئەو بواره زۆر پێویستی بە چاو وردکردنەو
 دەکات، ئیسلامیش گرنگیەکی زۆری پێداوه.

(۱) بڕوانە: (التفسير الكبير) ج: ۱۵، ج: ۲۸، ص: ۲۶۰ إلى ۳۶۲، (محاسن التأويل) ج: ۹، ج: ۲۸، ص:

(۲) - لەم ئایە تانەدا - ئێمەش ئەم کورتە باسە بۆ زیاتر تیشک خستە سەر نێوەرۆکی ئەو ئایە تە موبارە کانە دەکەین - کە ئایە تە کانێ: (۱۱ و ۲۱ و ۳۱)، لە سوورەتی (المجادلة) ن، وەک پێشتر تەفسیرمان کردن، باسی چەند ئەدەبیکی گەورە و گەرنگ کراوە و دەتوانین بڵێین: سەرەکیەکانیان ئەم چوارەن:

(أ) - جێکردنەوهی یەكدی لە كۆڕو مەجلیس دا: ﴿يَأْتِيَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ﴾ (المجادلة، كەسێك دێتە كۆڕ و مەجلیسیكەوه كە هەموویان دانیشتون، ئەو كەسە، یان ئەو دوو كەسە، یان ئەو چەند كەسە چاوەڕێ دەكەن، ئەوانیش بێن و جێگایان بێتەوه، پێویستە دانیشتووەكانی ئەو كۆڕو مەجلیسە، فەرموویان لێ بكەن و جێگایان بكەنەوه و بیانحوەننەوه، ئەمە بە روونی لە ئایە تە موبارە كە كاندا باسكراوە.

(ب) - جێ چۆلكردنی هەندێكیان بۆ هەندێكی دیکە، چ لەبەر ئەوهی جێ بۆ چۆلكراوە كە پایه دارترە لە رووی زانیارییهوه، لە رووی تەمەنەوه، یان لە رووی پێگەیی سیاسی و كۆمەلایەتییهوه، یان لە رووی پێگەیی دیندارییهوه، یاخود لەبەر ئەوهی ئەوانەیی دانیشتون، بەهەریان وەرگرتووە لەو كۆڕو مەجلیسە، بە تایبەت كە كۆڕو مەجلیسی پێغمبەری خوا ﷺ لە ئایە تە كاندا زیاتر رەچاو كراوە، ئەوانی دیکەش كە دین، پێویستییان بە بەهەرە وەرگرتن و گوێگرتن هەیه: ﴿وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا﴾ (المجادلة، یان (وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا)، هەم بە: (فَأَنْشُرُوا) هەم بە: (فَأَنْشُرُوا) هەردووکیان هاتووە، ئەگەر پێتان گوترا: هەلسن و بەرزبنەوه، هەلسن، واتە: جێی ئەوانی دیکە بكەنەوه.

(ج) - زانایان و شارەزایان پێگەیهکی تایبەتیان هەیه لە نێو كۆمەلگای مسوولماندا، لە هەر روویهكەوه زاناو شارەزا بن: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾، خوا ئەوانەتان كە ئێمانیان هێناوە، بەرزیان دەكاتهوه، ئێمانداران بە گشتی لەلای خوا پایه بەرز، ﴿وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾، ئەوانەش كە زانیارییان پێدراوە، بە چەندان پله لەلای خوا ﷻ بەرز، بە مەرجێك كار بە زانستهكەیان بكەن و، حالییپوونەكەیان لە خۆیاندا بكەنە حال و، زانیتهكەیان بگۆڕن بۆ توانین.

(د) - هاوه لآن خویان لی پازی بی، سوور بوون له سهر نیزیکی له پیغمبهری خوا ﷺ و دواندی، بویه خوا ﷺ ناموژگاریان ده کات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَنِكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (المجادلة، ۱۲) تهو هس بو جوریک له سنووردانان و مه شق پیگردن و راهیانی هاوه لآن بووه خوا لیان پازی بی، که زیاتر په چاوی پیغمبهری خوا ﷺ بگن و، زور سهرقالی نه کهن و، ئیسراحت و پشوودانی لی تیک نه دهن، ئنجا که هاوه لآن زور سوور بوون له سهر تهوهی زور به خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ بگن، هوکاره کهی تهوه بووه خوشه ویستی و دلسوزی و ریزو حورمه تی زوریان له دلدا هه بووه به رانبهری، هه لبه ته که سیک که سیکی خوشنه وی، هه ز به چاره ی ناکات و هه ز به دیداری ناکات.

(۳) - چه ند نه ده بییک له بواری کوړو مه جلیس له سوننه ت دا:

بیگومان سوننه ت واته: ریپازی پیغمبه ر ﷺ، هه ر به رجه سته کردنی قورئانه له سهر نه رزی واقع و، پروونکردنه وهی لایه نی کرده یی قورئانه، واته: چوئیه تی جیه جی کردنی قورئان، نه گه رنا قورئان بو خو ی خوا ناوی لیناوه: (قُرْآنُ مُبِیْن، کِتَابُ مُبِیْن)، قورئانیکی رۆشن، کتیبیکی رۆشن، یان قورئانیکی رۆشنکه ره وه، کتیبیکی رۆشنکه ره وه، به لام چوئیه تی کارپیگردنه کهی و به رجه سته کردنی له سهر نه رزی واقع، نه وه نه رکی سهه رکی پیغمبه ری خاته مه، که خوا له سووره تی (النحل) دا ده فرمو ی: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (۵۴) واته: زیکرمان بو لای تو دابه زانده، تا کو نه وهی بویان دابه زی تراوه، بویان پروونکه یه وه، چوئیه تی کارپیگردن و جیه جی کردنه کهی { به لکو خوشیان بیربکه نه وه، ده با با سه رنجی ریپازی پیغمبه ریش بده ین و، بزاین له باره ی کوړو مه جلیس و هه لسان و دانیشتی پیکه وه کردنی مسولمانانه وه، له و چوارچیوه یه دا چی فرمو وه؟ هه لبه ته پیغمبه ری خوا ﷺ فرمایشتی زورن، به لام ئیمه پینج ده ق له سوننه ت دینینه وه وه ک نموونه:

(أ) - {عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا يَقِيمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ مِنْ مَجْلِسِهِ، ثُمَّ يَجْلِسُ فِيهِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦٦٢٩، ومسلم: ٢١٧٧).

واته: عهبدو لای کوری عومەر ﷺ، ده لای: پیغهمبەر ﷺ، فہرمووی: با پیاوئیک پیاوئیک له شوینی خوئی هه لئه ستین و، دوایی لهو شوینهی ئه وی لی هه لئاندوه، لیی دابنیشی.

(ب) - {نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَقَامَ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسِهِ، وَيَجْلِسَ فِيهِ آخَرُ، وَلَكِنْ تَفَسَّحُوا وَتَوَسَّعُوا} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦٢١٨، ومسلم: ٢١٧٧، وأبو داود: ٤١٢٨، والترمذي: ٢٧٤٩).

واته: پیغهمبەر ﷺ قه ده ده غه ی کردوه که پیاوئیک له شوینی خوئی هه لئستین و، دوایی یه کیکی دیکه لیی دابنیشی، به لکو فراوانیی بکه ن و پالوئیک بده ن و شوینی یه کدی بکه نه وه.

(ج) - {يُنْهَى عَنْ مَجْلِسِهِ أَنْ يَقَامَ أَحَدُكُمْ مِنْ مَجْلِسِهِ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ، فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٢١٧٩، وَأَبُو دَاوُدَ: ٤١٥٣، وَابْنُ حَبَانَ: ٥٨٨، وَابْنُ خُزَيْمَةَ: ٧٨٢١).

واته: ئه گهر یه کیکتان له کۆرئیک هه لئسا، دوایی گه رایه وه بو شوینه که ی خوئی، خوئی شایسته تره به شوینه که ی.

مادام نیشانه یه که هه بئ که ئه وه که سه یه کجاریی هه لئه ستاوه، شوینه که ی جئ نه هیشتوه، کارئیک هه بووه و چۆته ده ر، ئنجا تا کو دیته وه شتئیک گونجاو نیه، شوینه که ی گیرایی و، دوایی سه ری سه تحیی بئ و نه زانی له کوئی دابنیشی!

(د) - {إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٢٣٢، والدارمي: ٣٣٦٥، ومسلم: ٨١٧، وابن ماجه: ٢١٨، وابن حبان: ٧٧٢).

واته: خوا به م کتیبه که سائیک به رز ده کاته وه، که سائیکشی پی نزم ده کاته وه.

ئەوانەى بە قورئان بەرزەبنەو، ئەوانەن كە ھەول دەدەن، چاكى بخوینن، لەبەرى بكەن و، لىي تىبگەن و، كارى پى بكەن، ئەوانە پى بەرزەبنەو، قورئان بەرزەو شوینكەوتووانى و پەپرەوانى بەرز دەكاتەو، قورئان بەرزەو شوینكەوتووانى و پەپرەوانى بەرپز دەكات، قورئان عەزیزەو ئەوانەى شوینی بكەون و پەپرەویى لى بكەن عیززەتیان پى دەبەخشى و ... ھتە، ھەرۈھا خوا بە قورئان ئەوانە نزم دەكاتەو كە دژایەتیی قورئان بكەن و پشتى تى بكەن، كەواتە: ئەھلى قورئان خوا بەرزىان دەكاتەو، پىوێستە لە ھەلسوكەوتى كۆمەلایەتیی دا رەچاوى ئەو بەكرى، ئەوانەى زیاتر ئەھلى زانستى شەرعیین و، زانستى شەرعیی واتە: قورئان، بە پلەى یەكەم ئنجا دواى رىبازى پىغەمبەر، پىوێستە لە نىو مسولماناندا، رەچاوى ئەو ئىمتیازەو، ئەو پىگەو پلەیان بكرى.

هـ- پىغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: {لِیَلِیْنِ مِنْكُمْ أُولُوا الْأَحْلَامَ وَالنَّهْیَ} (أُخْرِجَ مُسْلِم: ۴۳۲)، واتە: با ئەوانەتان كە خاوەنى ھىدى و مەندى و خاوەنى تیگەیشتنى زیاترن، [واتە: رەوشتیان جوانترەو عاقلتر و ھۆشمەندترن]، زیاتر لىم نىزىك بن، چونكە ئەوانە زیاتر دەتوانن بەھرەمەند بن لە پىغەمبەرى خوا ﷺ لە فەرمايشتەكانى، لە تىوہرامان و سەرنجدانى ھەلسوكەوتەكانى، دواى ئەوانەش سوود دەگەيەننەو بە خەلكى دىكە، ئەمانە چەند دەقیكى كەم بوون و، پىغەمبەرى خوا ﷺ لەوبارەو فەرموودەى زۆرى لى گىردراونەو.

٤- مەسەلەى لەبەر یەكدى ھەلسان:

كەسێك دىت بۆ كۆرو مەجلىسێك، یان كەسانێك كە دانىشتوون، ئنجا ئایا ھەلسان بۆ كەسانى دانىشتوو، یان ھەلسان بۆ كەسانى ھاتوو، وەك یەكە، یان جیان؟!

لەوبارەو بە سەرنجى ھەندىك قسەى (ابن كثیر) بەدەین، دواى سەرنجى ھەندىك قسەى (ابن تیمیة) دەدەین، (ابن كثیر) یش قوتایى (ابن تیمیة)ى بوو،

(ابن تیمیہ) ماموستای (ابن کثیر و ابن قیم والذہبی)، ژماره یه کی دیکه ی زور له زانایانی بهرجهسته بووه، ئیمه ئه و قسانه له (محاسن التأویل) هکه ی (جمال الدین القاسمی) یه وه دینین^(۱).

(ابن کثیر) گوتوو یه تی: (وَقَدْ اخْتَلَفَ الْفُقَهَاءُ فِي جَوَازِ الْقِيَامِ لِلْوَارِدِ إِذَا جَاءَ، عَلَى أَقْوَالٍ: فَمِنْهُمْ مَنْ رَخَّصَ فِي ذَلِكَ مُحْتَجًّا بِحَدِيثِ: «قُومُوا إِلَى سَيِّدِكُمْ» وَمِنْهُمْ مَنْ مَنَعَ مِنْ ذَلِكَ مُحْتَجًّا بِحَدِيثِ: «مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَتِمَثَّلَ لَهُ الرِّجَالُ قِيَامًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ» وَمِنْهُمْ مَنْ فَصَلَ فَقَالَ: يَجُوزُ عِنْدَ الْقُدُومِ مِنْ سَفَرٍ، وَلِلْحَاكِمِ فِي مَحَلِّ وَلَايَتِهِ، كَمَا دَلَّ عَلَيْهِ قِصَّةُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ، فَإِنَّهُ لَمَّا اسْتَفْدَمَهُ النَّبِيُّ ﷺ حَاكِمًا فِي بَنِي قُرَيْظَةَ، فَرَأَاهُ مُقْبِلًا قَالَ لِلْمُسْلِمِينَ: «قُومُوا إِلَى سَيِّدِكُمْ»، وَمَا ذَاكَ إِلَّا لِيَكُونَ أَنْفَذَ لِحُكْمِهِ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ، فَأَمَّا اتِّخَاذُهُ دَيْدَنًا فَإِنَّهُ مِنْ شِعَارِ الْعَجَمِ. وَقَدْ جَاءَ فِي السُّنَنِ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ شَخْصٌ أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَكَانَ إِذَا رَأَوْهُ لَمْ يَقُومُوا لَهُ، لِمَا يَعْلَمُونَ مِنْ كِرَاهَتِهِ لِذَلِكَ).

واته: شهر عزانان لهو باره وه ئایا ره وایه که سیک که دیته کوړو مه جلیسیکه وه له بهری هه لسی یان نا؟ راجیایان هه یه له سهر چهند قسه یه ک: {ئهو سی قسان دینن، سی رایان دینن:}

(۱) - هه ندیکیان گوتوو یانه: به لئ مؤله ته، به لکه شیان به و فهرمووده یه هیئاوه ته وه که له (صحیح البخاری: ۱۴۴۴) دا، له (أبي سعيد الخدري) یه وه، هاتوه کاتیک سه عدی کوړی موغاز هات، پیڅه مبه ر ﷺ فهرمووی: {قُومُوا إِلَى سَيِّدِكُمْ}، هه لسن بو گه وره که تان، {له بهر ئه وه ی مسولمانان به گشتی له وئ بوون و به زوړی ئه نصارییه کان بوون، به لام هه ندیک ده لئین: له بهر ئه وه ی سه عد بریندار بووه و پیو یستی به هاوکاری ی بووه، بو یه پیڅه مبه ر ﷺ وایفه رمووه}.

(۲) - هه‌شیانه رَپَی له‌وه گرتوه، له‌به‌ر یه‌کدی هه‌لسن، به‌لگه‌شی به‌و فره‌مایشته‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ هیناوه‌ته‌وه که ده‌فرمو‌ی: هه‌ر که‌سیک هه‌ز بکات پیاوان به‌ پی‌وه، بو‌ی رابوه‌ستن، با شوینی خو‌ی له‌ ئاگردا دابن‌ی، (أبو داود: فی کتاب الأدب: ۵۲۲۹).

(۳) - هه‌شیانه روونکردنه‌وه‌و ورده‌کاری تی‌دا کردوه، گو‌توو‌یه‌تی: که‌سیک له‌ سه‌فه‌ر هات‌پیت‌ه‌وه، دروسته‌ له‌ به‌ری هه‌لسی، هه‌روه‌ها هوکمرانی‌ک، یان دادوه‌ریک له‌ شوینی هوکمرانی و کارجیبه‌جی کردنه‌که‌ی خو‌یدا، پی‌ویسته‌ له‌به‌ری هه‌لسی، هه‌روه‌ک به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی سه‌عدی کو‌ری مو‌عاز (خوا لَی رازی بَی)، ده‌یگه‌یه‌ن‌ی، سه‌روک هو‌زی ئه‌وس، چونکه‌ کاتی پی‌غه‌مبه‌ری خوا داوا‌ی لی‌کرد، بَی وه‌ک دادوه‌ر له‌ باره‌ی (بنو قریظه) وه‌، کاتی‌ک بین‌ی به‌ مسو‌لمانانی فره‌موو: هه‌لسن بو‌ لای گه‌وره‌که‌تان، بو‌ ئه‌وه‌ی ئه‌و هوک‌م و بریاره‌ی ده‌یدات با‌شر برشتی هه‌ب‌ی، (خواش زان‌تره‌ ئایا له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو، یان له‌به‌رچی بووه‌؟!)، به‌لام ئه‌وه‌ که‌ له‌به‌ر یه‌کدی هه‌لسان بک‌ریته‌ نه‌ریتی‌کی پابه‌ندی پی‌وه‌ک‌راو، له‌ دروشمی عه‌جه‌مه‌کانه‌ {واته‌: له‌ دروشمی ئه‌وانه‌یه‌ که‌ ئه‌و کاته‌ نا مسو‌لمان بوون و، هوک‌می نایس‌لامیان جیبه‌جی کردوه‌} له‌ (سنن) دا‌هاتوه‌ که‌ هاوه‌لان خوا لی‌یان رازی بَی، هیچ که‌سیان له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ خو‌ش‌تر نه‌ده‌ویست، به‌لام که‌ ده‌هات، له‌به‌ری هه‌لنه‌ده‌ستان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌یان‌زانی پی‌ی ناخو‌شه‌.

(إبن تیمیة) یه‌ش ره‌حه‌تی خوا‌ی لی‌ بَی له‌ یه‌کی‌ک له‌ فه‌تواکانی دا که‌ (جمال الدین القاسمی) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی (محاسن التأویل) دا، لی‌ی خوا‌ستو‌ته‌وه‌، قسه‌یه‌کی روون ده‌کات له‌و باره‌وه‌، که‌ من له‌به‌ر در‌یژی ده‌قه عه‌ره‌بییه‌که‌ی ناهین‌م و ر‌یک ده‌یکه‌مه‌ کو‌ردی:

ده‌ل‌ی: له‌ نه‌ریتی پ‌شین له‌ رو‌ژگاری پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و له‌ رو‌ژگاری ج‌نشینه‌ سه‌ر راسته‌کانی دا، نه‌بووه‌، بیکه‌نه‌ عاده‌ت له‌به‌ر یه‌کدی هه‌لسن، وه‌ک ئیستا زو‌ر له‌ خه‌ل‌کی واده‌که‌ن.

ئه‌نه‌سی کو‌ری مالی‌ک (خوا لَی رازی بَی) گو‌توو‌یه‌تی: اَلَمْ يَكُنْ شَخْصٌ اَحَبُّ اِلَيْهِمْ مِنْ رَسُولِ اللّٰهِ ﷺ، وَكَانَ اِذَا رَاَوْهُ لَمْ يَقُومُوا لَهُ، لِمَا يَعْلَمُونَ مِنْ كَرَاهَتِهِ

لِذَلِكَ} (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ الْمَفْرُودِ: ٩٤٦، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ)، واته: هاوه لآن هیچ کهسیان له پیڅه مبهری خوا ﷺ له لا خوښه ویستتر نه بوو، به لام کاتیک ده یانینی له بهری هه لنه دهستان، له بهر نه وهی ده یانزانی پئی ناخوښه.

به لام جاری وا هه بووه هاوه لآن کهسیک که له سه فهر گه راوه ته وه، له بهری هه لساون، وهک پیشوازی لی کردن، ههروهک له وباروه له پیڅه مبهری خوا ﷺ گپ دراوه ته وه که له بهر (عکرمه بن ابي جهل) هه لساوه، کاتیک هاتوه مسولمان بی، ههروه ها به پشتیوانه کان کاتیک سه عدی کوپی موعاز هاتوه فهرموویه تی: هه لسن بو لای گه وره که تان، (سه رو که که تان) سه عد نه خوښ بوو چاره سهر ده کرا، له مه دینه، هات بو لای هوژی (بنو قریظه) که له روژه هه لاتی مه دینه بوون.

نه وهی بو خه لکی پیویسته نه وهیه، که خو یان رابهینن به شوینکه وتنی پیشینی چاکه وه، بهو شیوهیه ی له روژگاری پیڅه مبهری خوادا ﷺ ره چاو کراوه، چونکه به دنیایی پیشین باشتینی سه ده کانی ئوممه تن و، باشتین فهرماشت فهرماشتی خویاهو، چاکترین ری و شوین، ری و شوینی موحه ممه ده ﷺ، بویه پیویسته هیچ کهسیک له ری و شوینی باشتینی مروقان که موحه ممه ده ﷺ لانه داو، له شوینکه وتنی باشتینی سه ده کان لانه دات، بو شتیک که له خوار وانه وهیه، ههر کهسیک که فهرمان بهری بو ده کری، پیویسته نه وه له هاوه له کانیدا بچه سپینی و، نه وه بکاته په پره ویک و په پره ویی لی بکه ن، به شیوهیه ک که بینیان له بهری هه لنه ستن و، نه ویش له بهر نه وان هه لنه ستی، مه گهر له پیکه گه یشتنی ئاسایدا، به لام بو کهسیک که له سه فهر ده گه ریته وهو، وینه ی نه وه تاکو پیشوازی لی بکه ن، نه وه شتیک ی باشه، ههروه ها نه گهر خه لک پیان و ابوو کهسیک که دی، ده بی له بهری هه لسن و، نه گهر له بهری هه لنه ستن، نه وه که سه پئی وابی مافی خوراوه و ریزی لی نه گیراوه، یاخود پئی و ابوو وای لی ده خویترايه وه، که ده یانه وئی به که می ته ماشا بکه ن، نه وه که سه ش نه وه نه ریته ی نه ده زانی، وهک ری بازی پیڅه مبهر ﷺ که بریتیه له بهر یه کدی هه لنه ستان، له و کاته دا وا

باشتره له بهری هه‌لسن، چونکه ئه‌وه ده‌بیته هۆی ته‌بایی و، توندو تۆ‌ل‌کردنی په‌یوه‌ندییه‌کان و، ده‌بیته هۆی ل‌بردنی کینه‌و بوغز له نیوان دا، به‌لام ئه‌گه‌ر زانرا که عاده‌ت و نه‌ریتی ئه‌و کۆمه‌له‌ خه‌لکه‌، ده‌زانری و، عاده‌ت و نه‌ریتیان وایه، به‌ پێی پێبازی پێغه‌مبه‌ری خوا له‌به‌ر یه‌کدی هه‌ل‌ناستن و، ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌به‌ر که‌سیک هه‌ل‌نه‌ستی، به‌ ئازاردان بۆی له‌ قه‌له‌م نه‌دری، ئه‌و کاته پێویست ناکات له‌به‌ر یه‌کدی هه‌لسن، به‌لام ئه‌و له‌به‌ر یه‌کدی هه‌ل‌سانه‌ش، وه‌ک ئه‌وه نیه که پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پێگری لێ‌کردوه، که ده‌فه‌رموی: {مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَتَمَثَّلَ لَهُ النَّاسُ قِيَامًا، فَلْيَتَّبِعْهُ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۷۵۵، قال: هذا حديث حسن).

واته: هه‌ر که‌سی که‌ز بکات پیاوان، بۆی رابوه‌ستن (ده‌سته‌و نه‌زه‌ر)، با شوینی دانیشتنی خۆی له‌ ئاگری دۆزه‌خ دا دابنێ.

چونکه ئه‌وه له‌ حالیکدایه که بابای که‌ز ده‌کات، خه‌لک بۆی رابوه‌ستی، دانیشتی و ئه‌وانیش راوه‌ستا بن، نه‌ک ئه‌و بی‌ت و ئه‌وانیش له‌به‌ری هه‌لسن، واته: هه‌لسان بۆ دانیشتوو، قه‌ده‌غیه‌، به‌لام بۆ هاتوو، حوکمیکی دیکه‌ی هه‌یه.

{ده‌لێم: بۆیه‌ش زانایان جیاوازیان کردوه له‌ نیوان ئه‌و دوو قسه‌یه‌دا که بگوتری: (قُمْتُ إِلَيْهِ) یان (قُمْتُ لَهُ)، (قُمْتُ إِلَيْهِ) واته: که‌سیک که‌ دی، تۆ له‌به‌ری هه‌لسی، به‌لام (قُمْتُ لَهُ) واته: ئه‌و دانیشتوه‌و تۆش له‌سه‌ر سه‌ری رابوه‌ستی ده‌سته‌و نه‌زه‌ر، بابای هاتوو (قَادِم) که‌ دی، ئه‌وه‌ی له‌به‌ری هه‌ل‌ده‌ستی، وه‌ک ئه‌وی لێ دی و یه‌کسان ده‌بنه‌وه، به‌ پێچه‌وانه‌ی راوه‌ستانه‌وه بۆ بابای دانیشتوو، بابای دانیشتوو له‌گه‌ڵ راوه‌ستاوه که‌ نایه‌کسانن، به‌لام ئه‌وه‌ی به‌ پێوه‌یه‌و، ئه‌وه‌ی له‌به‌ری هه‌ل‌ده‌ستی و بۆ پێشوازی ده‌چی، هه‌ردووکیان به‌ پێوه‌ن یه‌کسان ده‌بنه‌وه} (۱).

(۱) نیوان دوو که‌وانه‌کان قسه‌ی منه بۆ زیاتر روونکردنه‌وه.

له (صحیح مسلم) یسدا هاتوه: {أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمَّا صَلَّى بِهِمْ قَاعِدًا فِي مَرَضِهِ، وَصَلُوا قِيَامًا، أَمَرَهُمْ بِالْقُعُودِ، وَقَالَ: لَا تُعْظُمُونِي كَمَا يُعْظَمُ الْأَعَاجِمُ بَعْضُهَا بَعْضًا} (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۵۲۳۰). واته: پیغمبر ﷺ له کاتیکدا له نه خوشی مه رگیدا به دانیشتنه وه، نویژی بو مسولمانان کرد، به لام نهوان به پیوه بوون، فهرمانی پیکردن به ناماژه دابنیشن و فهرمووی: وهک عه جه مه کان {واته: نا مسولمانه کان} هه ندیکیان هه ندیکیان مه زن ده کهن، ئیوه واما مه له له گه ل مندا مه کهن، ریگری لی کردن که له نویژدا رابوه ستن، له حالیکدا نهو دانیشته، بو نهوهی وهک عه جه مه کان، {وهک نامسولمانه کان نه چن} که حکومرانه کانیان و گه وره گه وره کانیان دانیشتون، نهوانیش ده سته و نه زهر به پیوه راوه ستاون.

نهوهی کوکهره وهی نهو بابته یه وه، نهو بابته یه پی چاک ده بی، بریتیه له شوینکه وتنی پیشینی چاک و، ره چاوکردنی ره وشت و ناکاره کانیان و، هه ولدانیش بو نهوه به پیی توانا، به لام که سیک به وه وه رانه هاتبوو، یاخود نهیده زانی نهوه عادهت و نه ریستی پیشینی چاکه وه، نه گهر بهو شیوه یه یه خه لک پیوه راهاتوه، مامه له ی له گه لدا نه کرا، پیی وابوو ریژی لی نه گراوه وه، خراپه یه کی لی په ی داده بوو، لهو حالته دا، کام له دوو خراپه کان مه زنتره لاده بردری و، پابه ندیی بهو یانه وه ده کری که خراپه کی که متره، هه روهک کاتیک که مروف ناچار ده بی له دوو بهر ژه وه ندییان یه کیکیان بفه وتینی، ته ماشا ده کات، کامیان گچکه تره، نهویان ده فه وتینی و، نهوهی گه وره تره دابینی ده کات، به لام له خراپه کان به پیچه وانه وه: ته ماشا ده کات، کامیان گه وره تره، نهویان لاده بات و گچکه کیان به ناچاری ته حه ممول ده کات، وهک گوتراوه: {إِحْتِمَالُ أَهْوَنِ الشَّرِّينَ وَتَفْوِيتُ أَذْنَى الْمُصْلَحَتَيْنِ}.

کورته و پوخته ی قسه ی {ابن تیمیة} نهوه یه: نهوهی له فهرمایشته کان دا قه ده غه کراوه، نهوه یه که که سیک دانیشتی و خه لکیک به پیوه بو ی بوه ستی، که به داخه وه هه ندیک له شیخه کان، موریدو مه نسووبه کانی خو یان و راهیوان،

منیش ھەركات ھەندىك لەو شىخانىم، لە كۆرو مەجلىسى وادا بينىن، صوفى و دەرویش و مورىدەكانى راوەستان، پىمگوتو: كاك شىخ پىيان بلى: با دابنىشن! ئنجا جارى وا ھەبوو دوو سى جار پىگوتوون، ھەر دانەنىشتوون، دوایى گوتوویەتی: پۆلە، یان دابنىشن، یان بچنەدەر، ئیدی چوونەدەری، بەلام ئامادەنە بوون دابنىشن! ئەمەش بەراستى نەزانىيەكى گەورەيەو، لادانىكى گەورەشە لە رىبازى پىشىنى چاك و رىبازى پىغەمبەر ﷺ، ھاوەلانى بەرىزى پىغەمبەر ﷺ، كە زانیوانە، پىغەمبەر ﷺ پى ناخۆشە لەبەرى ھەلسن، لەبەرى ھەلنەستان، لە ھەموو كەسشىيان خۆشتر وىستو، ئەو ھەبو كەسىك كە دانىشتو و خەلكى دىكەش رابوەست.

بەلام ھەلسان بۆ ھاتوو (القيام للقدام) ھەك (ابن تيمية) و (ابن كثير) گوتوویانەو، بەگشتى زانایانىش گوتوویانە، ھوكمەكەى جىايە، كەسىك كە دى، پىغەمبەرى خوا ﷺ بۆ خۆى پىشوازیى لە میوانى خۆى كردو، پىشوازیى لە ھاوەلانى كردو، لە (صحيح البخاري) دا ھاتو، كە پىشوازیى لە فاتىمەى كچى كردو، ھەلسان بۆ بابای ھاتوو (القيام للقدام) جىايە لە راوەستان بۆ بابای دانىشتو (الوقوف للقاعد) كەواتە: راوەستان بۆ دانىشتو، قەدەغە كراو، بەلام ھەلسان بۆ بابای ھاتوو، بە لای كەمەو ھەوایە، بەلكو ھەك (ابن تيمية) دەلى: ئەگەر عادەت و نەرىتى خەلكەكە و ابى، كە ئەگەر لەبەرى ھەلنەستى و بە پىشوازییەو نەچى، بە كەمپىزى بخویندرىتەو، ئەو كاتە ئەو ھەفسەدەيەكى گەورەيەو، پىويستە ئەو خراپە گەورەيە دەفع بكرى، ئەگەر گریمان ئەو دىكەش بە خراپە دابنرى، بەلام خراپىيەكەى كەمترە.

۵- حکمه ته کانی خیرکردن بهر له دواندنی پیڅه مبهري خوا ﷺ:

حکمه تی چیه که خوا فهرمانی کردوه، بهر له وهی پیڅه مبهري خوا ﷺ بدوینری، واته: به شیوهی په نامه کی و تایهت، یانی: چیه له گه لدا بکری، خپرو به خشینیک بکری؟ ده توانین بلین: شهش سوودو حکمه تی تیدا په چاو کراون:

(أ) - به گه وره گرتنی دواندنی پیڅه مبهري خوا ﷺ و قه در زانی زیاتری، بهر له وهی خوا ﷺ نهو فهرمانه بکات، ههرکه سی چوو کاتی پیڅه مبهري گرتوه ﷺ، پیویست بووبی، یان پیویست نه بووبی، هه ندی کهس به ئیمتیا زیان زانیوه بچن له خزمه تیدا دابنیشن و چپه یه کی له گه لدا بکن، یان به گویدا بچرپینن، په نگه نیه ته که شیان ته واو نه بووبی، به هه حال نه وانش به شهر بوون، که واته: په کیک له حکمه ته کانی خیرکردن بهر له دواندی پیڅه مبهري ﷺ نهو بووه، که له مه وودوا زیاتر قه دری کاتی پیڅه مبهري ﷺ که سایه تیه که ی و دواندنی بزائن.

(ب) - با له په نای فهرمايشتکردن له گه ل پیڅه مبهري ﷺ و دواندنی به شیوهی تایهت، هه ژاران و نه دارانش سوودی و هه بگرن له سهروه رت و سامانی ده وله مهن دان.

(ج) - وهک پیشتريش گوتمان، ئینو عه بباس (خوا له خو ی و بابی رازی بی) ده لی: {أَنَّ الْمُسْلِمِينَ أَكْثَرُوا الْمَسَائِلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَتَّى شَقُّوا عَلَيْهِ، وَأَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَخَفَّفَ عَنْ نَبِيِّهِ} (أخرجه الطبري: ج ۲۴، ص ۲۳۹) واته: مسولمانان زوریان پرسیار له پیڅه مبهري خوا ﷺ، کردن و قسه یان له گه لدا کرد، هه تا سه غله تیان کردو نه زیه تیان دا، بویه خوا ﷺ ویستی نهو حاله ته له سهر پیڅه مبهري که ی خو ی ﷺ سووک بکات، خوا ی خاوه نی نه وپه پری لوتف و که پرم و به زهی و، نه وپه پری په نهان زانی، زانیویه تی پیڅه مبهري که ی ﷺ له چ حالیکدایه و، نه وهندهش به شهرم و شکو نه ده به، هه رگیز به که سیکی نه گوتوه: نه و، دهستی به پرووی که سه وه نه ناوه، بویه خوا ﷺ له سهرووی حهوت ئاسمانانه وه، ته ده خخولی کردوه، ههروهک پیشتريش باس مانکرد، بو هاموشو کردنی مالی پیڅه مبهريش

ﷺ خوا ﷺ له سوږه تی (الأحزاب) دا مسوّلمانانی ناموژگاریی کردوه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَبْظِرِينَ إِنَّهُ﴾ (الأحزاب، واته: نهی ته وانهی پرواتان هیئاوه! مه چنه ماله کانی پیڅه مبه ره وه مه گهر بو خوار دنییک ده عوه ت بکړین، به لآم چاوه رپی پیڅه یشتنی مه که ن) (کاتی پیڅه یشتن بچنه مالی ته وان نان بخون و، دواپی هه لسن)، ته مه ش هه م بو پیڅه مبه ر ﷺ هه م بو هه ر که سیکی دیکه، که به شیوه یه ک له شیوه کان به دواپی پیڅه مبه ر ﷺ که وتوه، ته رکه کانی پیڅه مبه ر ﷺ جیبه جی ده کات، تهو حوکمه گشتگیره بو هه موو لایه ک.

(د- (مُقَاتِلُ بْنُ حَيَّانٍ) گوتوویه تی: ﴿إِنَّ الْأَغْنِيَاءَ غَلَبُوا الْفُقَرَاءَ عَلَى مَجْلِسِ النَّبِيِّ ﷺ مِنْ مُنَاجَاتِهِ﴾^(۱)، واته: ده وله مهنده کان زالبوون به سهر نه دارو هه ژاره کاندا، له کوږو مه جلیسی پیڅه مبه ردا ﷺ له بواپی به تاییه ت دواندنی دا، بویه خوا ﷺ فهرمانی به ده وله مهنده کان کرد، به رله وهی پیڅه مبه ری خوا ﷺ بدوینن، خپرو صه دقه یه ک بکه ن، بو ته وهی رپیان له به رده م دا ته خت و ناچووخ نه بی، هه ر کاتی ویستیان پیڅه مبه ر ﷺ بدوینن، له به ر ته وهی ته وان ناسراوتر بوون و به دهره وهر بوون، له پرووی کوّمه لایه تییه وهو، پیڅه یان به هیتر بووه، به حوکمی سهروه ت و سامانیان و قهره بالغی ده ورو به ریان، ته وه ش شتیکی ناساییه له هه موو کوّمه لگا کان دا.

(ه- سوککردن له سهر پیڅه مبه ری خوا ﷺ له و پرووه وه که کاتیان زور لیگرتوه، پیڅه مبه ری خوا ﷺ زور کاروباری هه بووه، هه ندی که سیش لی نه زان بووه و سه لیکه ی زور نه بووه، ره نگه کاتیکی زوری لی گرتبې به قسه ی به لاش، یان به قسه یه ک که نه هینتی، بویه خوا ﷺ سنووریکی بو داناون.

(و- لیک هه لاواردنی ته وانه ی دواړوژ هه لده بژړن به سهر دنیا دا، کامیان ناماده یه له به ر ته وهی ماوه یه ک بچیته خزمه ت پیڅه مبه ری خوا ﷺ و به تاییه ت بیدوینتی، هه ندی له مال و سامانه که ی خو ی بیه خشی؟!)

(۱) مفاتیح الغیب: ج ۲۹، ص ۴۹۷، دار النشر: دار الکتب العلمیة، بیروت، ۱۴۲۱هـ - ۲۰۰۰ م، الطبعة: الأولى.

(۶) - ئایا ټه و حوکمه ماوهی چه ندی خایاندوه؟

زانایان لهوبارهوه راجیایان هیه، (مُقَاتِلُ بْنُ حَيَّانٍ) ده لئ: (بَقِيَ ذَلِكَ التَّكْلِيفُ عَشْرَةَ أَيَّامٍ ثُمَّ نُسِخَ)، ټه و ټه رکدار کرکړدنه {که پیش ټه وهی به تایهت پیغمبر ﷺ بدوینن، ټه ندازه که له مال به خشن} ده رږژان به رده وام بووه، دواپی لبراهه.

به لام (الْكَلْبِي) ده لئ: (مَا بَقِيَ ذَلِكَ التَّكْلِيفُ إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ، ثُمَّ نُسِخَ)، واته ټه نیا سه عاتیک (ماوهیه کی کهم) له رږژیک مایه وه، دواپی لبرا.

هه لبه ته هیچیان رایه که یان پشت ټه ستور نیه، به به لگه یه ک و ټه وه بوچوونی خو یانه، ده گونجی حه فته یه کی خایاندبی، ده گونجی مانگیکی خایاندبی، ده گونجی چه ند رږژو چه ند سه عاتیک خایاندبی، به لام ټه و دوو زانایه ټاویان گوتوه، که واته: ټه وه یاسایه کی زور کاتی بووه، وه ک دواپی له خسته پرووی بوچوونیک خومدا زیاتر ټه وه پروون ده که وه.

(۷) - ئایا راسته ټه و حوکمه نه سخ بو ټه وه؟

ټاکو ټه مه بکریته به لگه له سهر ټه وهی که له قورټاندا ټایهت هیه، نه سخ کراوه ته وه و کاری پی ناکری؟! ټیمه له سووړه تی (البقرة) که پیدا هاتم، کورته باسیکم له وټی کردو، ټه و رایه مان ته به ننی کردوه که هیچ ټایه تیک له قورټاندا نیه، ټیستا بخویندریته وه، کاری پی نه کری^(۱)، به لام ټه گهر گریمان ټایه تیک بوو بی و نه سخ بوو بیته وه، ټیستا له قورټاندا نه بی، ټه وه جیا یه، وه ک هه ندیک له زانایان شتیکی وایان گوتوه، به لام ټه وه ش پیویستی به به لگه ی سه لمینه ر

(۱) له کتبی: (قورټانی مه زن له نوژده ته وه ردا) تیروته سه لتر باسی مه سه له ی (نه سخ) مان کردوه، سه لماندو ومانه هیچ ټایه تیک له قورټان دا نیه بگونجی به نه سخ کراوه (مه نسوخ) دابری.

دہکات، چونکہ من قہناعہ تم وایہ، خوا ہیچ ئایہ تیکی نہ ناردوہ، فہرماشتی خوا بئی و ئایہ تی خوا بئی، دایبہ زاند بئی و، دواپی کاری پی نہ کری، بہس حوکمہ کہی، چ جای بشخوئیریتہ وہو کاریشی پی نہ کری! من پیموایہ کہ ہیچ ئایہ تیک بہ و جوڑہ ہر نہ بووہ.

ئنجبا سہرنج بدہین:

ئایا ئەم ئایہ تہ دہگونجی بلین: حوکمیکی تیدایہ نہ سخ کراوہ تہوہ؟

پیّم وایہ نہ خیر، با لہو بارہوہ سہرہ تا رای (أبو مسلم الأصفهانی) بینم، کہ یہ کیکہ لہ زانیانی بہرجہ ستہی روونکردنہوہی ماناکانی قورٹان، کہ من رایہ کہیم لہ (فخرالدین الرازی) ہوہو تہفسیری (التفسیر الکبیر) ہوہو ہیناوہ.

(أبو مسلم الأصفهانی) دہلئ: مونافیقہ کان ئامادہ نہ بوون مآلی خویان بہہ خشن و، کوّمہ لیک لہ مونافیقہ کان ہہ بوون، کہ وازیان لہ نیفاق ہینابوو، بہ روالہت و بہ پەنہانیش ئیمانان ہینابوو، ئیمانکی راستہ قینہ، ئنجبا خوای بہرز ویستی ئەوانہی بہ راستی ئیمانان ہیناوہ، لہو مونافیقانہی بہ روالہت خویان بہ مسوّلمان پیشان دہدەن، لیکیان ہہ لاویرئ و لیکیان جیابکاتہوہ، بویہ فہرمانی کرد، بہوہ کہ ہر کہ سئ ویستی پیغہ مہری خوا ﷺ بہ شیوہی تابیہت بدوینئ، دہبی خیریک بکاتہ پیشدہستی، تاکو ئەوانہی ئیمانکی راستہ قینہیان ہیناوہ، لەوانہی لہ سہر حالہتی نیفاقہ ئەسلییہ کہی خویان مابوونہوہ، لیکیان جیابکاتہوہ، ئنجبا لہ ئەنجامی ئەوہ دا کہ ئەو ئەرکہ بو ئەم بہرژوہ و ہندیہ دیاریکراوہ بووہ، ئەو بہرژوہ و ہندیہ ش تابیہت بووہ بہوہ ندہ کاتہوہ.

دواپی (فخرالدین الرازی) دہلئ: کورتہی قسہی (أبو مسلم الأصفهانی) ئەوہیہ کہ ئەو ئەرکہ بہ ستراوہ تہوہ بہ ئامانجیکی دیاریکراوہوہ، ہر بویہ دہبووایہ کاتیک ئەو ئامانجہ دیاریکراوہ دیتہ دی، ئەو حوکمہش نہ مینئ، ئەمہش پیی ناگوئری: نہسخ، دواپی (الرازی) دہلئ: ئەمہ قسہیہ کی باشہو ہیچ عیبی

نیه، به‌لام له‌لای زۆربه‌ی زانایان و اباو، که ئەم ئایه‌ته نه‌سخ کراوه‌ته‌وه، به‌لام راجیایان هه‌یه له سه‌ر لابه‌ر (ناسخ)ه‌که‌ی:

أ- هه‌ندیکیان گوتوو یانه به: ﴿أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيَّ جَنَاحَكُمُ صَدَقْتُمْ﴾ (۱۳) المجادلة،

ب- هه‌ندیکیان گوتوو یانه: نه‌سخ بو‌ته‌وه، به واجب بوونی زه‌کات، که زه‌کات فه‌رز کراوه، ئەمه لابه‌راوه!

۸- رای به‌نده‌ش ئەوه‌یه که ئەمه ته‌نیا راهینانی خوای په‌روه‌ردگار بوو بو مسوڵمانان، له‌سه‌ر چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ پی‌غه‌مبه‌ری خوادا ﷺ پاشان له‌گه‌ڵ حوکمران و به‌رپرسی دیکه‌شیان دا، که که‌م و زۆر به دوا‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌که‌ون، مه‌به‌ست لای خسته‌وه‌ی ئه‌رکیکی شه‌رعیی پا‌به‌ندی پی‌وه کراوه، نه‌بووه، تا‌کو بگو‌تری: نه‌سخ بو‌ته‌وه، ئنجا وه‌ک پی‌ش‌تریش گوتمان: هه‌ر له سه‌ره‌تاوه خوا فه‌رمووی: ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۳) المجادلة، ئا ئەوه بو ئیوه باشت‌وه پاک‌تر، خوا ﷻ نه‌یفه‌رمووه: ئەوه ئه‌رکیکه‌و ده‌بی بیکه‌ن و، ئە‌گه‌ر نه‌یکه‌ن گونا‌ه‌بارن! به‌ل‌کو فه‌رموویه‌تی: ئەوه باشت‌وه پاک‌تر، ئنجا هه‌ر ئەو کاته‌ش فه‌رمووی: ﴿فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۳) المجادلة، ئە‌گه‌ر نه‌تان‌بوو، خوا لی‌بو‌رده‌ی به به‌زه‌یی، که‌واته: هه‌ر ئەو کاته‌ش بو که‌سانیک که نه‌یان‌بو، موله‌م نه‌بوون و ئه‌رکیکی گشتی نه‌بووه، ڕوو له مسوڵمانان بکات، به‌ل‌کو ئه‌رکیک بووه ڕوو له مسوڵمانانیکي پاره‌دارو سامان‌دار کردوه، دوا‌ی خوا ﷻ فه‌رمووی: ﴿أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيَّ جَنَاحَكُمُ صَدَقْتُمْ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (۱۳) المجادلة، واته: ئایا ترس و بیم‌تان هه‌بوو، که پی‌ش دوان‌دی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به تاییه‌ت، هه‌ندی خێرو به‌خشین و چاکه بکه‌ن، ئە‌گه‌ر ئەوه‌تان نه‌کرد، ئەوه خواش گه‌رایه‌وه سه‌رتان، نوێژ به‌رپا‌که‌ن و زه‌کات بده‌ن و فه‌رمان‌به‌ری خواو پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷻ بکه‌ن.

یانی: ئەوانه ئه‌رکه ئە‌سلییه شه‌رعییه‌کانن، به‌لام ئەوه‌ی دیکه شتیکی کاتی بوو، بو راهینانی مسوڵمانان، له‌به‌ر ئەو حکمه‌تانه‌ی با‌سمان‌کردن، که زیاتر

قہدری کاتی پیغہمبہر ﷺ و، دواندنی تایبہ تی پیغہمبہری خوا ﷺ بگرن و، زور سہری قال نہ کەن و، رایان بهیننی کہ لە مەودوا ھەر کہ سێک، ھەر کاتییک کہیفی لیوو، نہ چنی بو لای پیغہمبہر ﷺ و، کاتی بگری و سەرقالی بکات و، بزانی کہ پیغہمبہری خوا ﷺ لەلای خوا ی مەزن قەدر و پایە ی زور بەرزە، ئەوہ تا خوا لە سەر ووی ھەوت ئاسمانانەوہ، باسی چۆنیەتی دواندنی پیغہمبہر ﷺ و چۆنیەتی لە گەل دانیشتنی، دەکات.

ئنجای خوا ی پەرورەدگار باسی نہ سخیشی نہ کردوہ، واتە: دوا ی ئەوہش کہ خوا ئەو ئایەتە ی دابەزاند، ئەگەر کہ سێک خیریکی کردبایە، ئنجای چووبایە قسە ی لە گەل پیغہمبہردا ﷺ کردبایە، شتیکی زور باشی کردوہ، چونکہ خوا کہ دەفەر موی: ﴿ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ﴾، ئەوہ بو ئیوہ باشتر و پاکتر، بیگومانیش شتیکی کہ پاکتر و باشتر بی، خوا نہ سخی ناکات و لاینبات، واتە: دوا ی ئەوہش کہ ئەو ئایەتە دابەزیوہ، ئەگەر کہ سانیک وەک جیبە جیکردنی ئەو فەرمانە، وەک جیبە جی کردنی ئەو پێنمایە ی خوا، خیریکیان کردبایە، دوا یی چووبانە خزمەت پیغہمبەر و ﷺ قسە ی تایبەتیان لە گەل کردبایە، شتیکیان کردوہ کہ بو ئەوان چاکتر و پاکتر، شتی ئاواش نہ سخ و لابردنی بە سەردا نایەت.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

راڤە پەندەنی مەکتەبی مەوسسە عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Codes

مەل بابیر/ AliBapir

YouTube

AliBapir

QR Codes

راڤە پەندەنی مەکتەبی مەوسسە عەلی بابیر

❖ ده‌رسی چواره‌م ❖

پېناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان نو (۹) نایه تی کو تایی سووړتی (المجادلة) ده گریته خو ی، نایه ته کانی: (۱۴ - ۲۲)، تهوهری سهره کیی تهو نو نایه ته ش، باسی دهغه ل و دوو پروه کانهو، کهین و بهینان له گه ل جوله که کان داو، تهو سزا سهخته ی له پوژی دوایدا له سهر تهو چاوهر پیانهو، سهره نجام ناو زهد کردنی تهو دهغه لانه یه به کو مه لی شهیتان (حزب الشیطان).

دوایی راگه یانندی تهو راستیه که بهر بهره کانیکه ران و دزایه تییکه رانی خواو پیغهم بهره که ی ﷺ له زه بوونترینان و نزمترینان دهن و، خواو پیغهم بهره رانی شی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) زال و بالاده ست دهن.

له کو تایی شدا راگه یانندی تهو راستیه، که هر که س پروای به خواو به پوژی دوایی هه بی، هر گیز دوستایه تی و خوشه ویستی، بهر بهره کانیکه ران و، دزایه تییکه رانی خواو پیغهم بهره که ی ﷺ ناکات، هر چه نده نه وانه باب و پو له و براو خزم و هو زیشیان بن.

سهره نجامیش تهو جوړه که سانه به کو مه لی خوا (حزب الله) ناو زهد ده کرین، که چی گایان به هه شتهو، خواش لیان رازییه و رازیشیان ده کات.

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قَوْلُوا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝۱۴ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۱۵ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝۱۶ لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۱۷ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝۱۸ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ

أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبُكُ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّكَ اللَّهُ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾ لَا تَجِدُ
 قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ
 أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ
 بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
 وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{(ئەى موحه ممه د!) ئايا سەرنجى ئەوانەت نەداوە، دۆستايەتتى كۆمەلەكەيان
 كردووە، خوا لێيان توو پە بوو (كە جوولەكەكانن)، ئەوانە نە لە ئێوەن و
 لەوانیشن و، لەسەر (قەسەى) درۆ سویند دەخۆن و دەشزانن (كە درۆزنن)
 ﴿١٤﴾ خوا ئازار (و سزا) یەكى سەختى بۆ ئامادە كردوون، بێگومان ئەوان (بەو
 پەفتاریان) خراپترین كاردەكەن ﴿١٥﴾ سویندەكانیانان كردوونە سوپەر (بۆ خو
 پاراستن لە كەشف بوون) سەرەنجام پێگى (خەلك)یان كردووە لە پێى خوا،
 بۆیە ئازارو سزایەكى ریسواكەریان هەیه ﴿١٦﴾ سامان و پۆلەكانیان لە بەرانبەر
 (سزای) خوادا، هیچ دادیان نادەن (سوودیەیان پێ ناگەيەنن)، ئەوانە هاوێلان
 ئاگر (ی دۆزەخ)ن، تێیدا هەرماو دەبن ﴿١٧﴾ ئەو پۆژە كە خوا تێكرايان زیندوو
 دەكاتەو، ئنجا سویندى بۆ دەخۆن، وەك چۆن (ئێستا) سویند بۆ ئێوە دەخۆن
 و، پێشيان وایە ئەوان لەسەر شتێكن (لە هەق)، ئەها (بزانن!) بە دنیایى
 ئەوان درۆزنن ﴿١٨﴾ شەیتان خستوونى بن خۆى (بەسەریان دا زالبوو) و یادی
 خۆى لەبەر بردوونەو، ئەوانە كۆمەلەى شەیتانن، ئەها (ورىا بن!) بە پاستى
 كۆمەلەى شەیتان زیانبارن ﴿١٩﴾ بە دنیایى ئەوانەى دژایەتتى خواو پێغەمبەرەكەى

ده کهن، نه وانه له ټیو (پیزی) ههره زه بوونان دان ﴿۲۰﴾ خوا نووسیویه تی که بیگومان خوّم و پیڅه مبه رانم زال ده بین، (به سهر ناحه زاندا) به دلنیا یی خوا به هیزی بالاده سته ﴿۲۱﴾ کومه ټیکت چنگ ناکه ون، پروایان به خواو روژی دوا یی بی، که سیکیان خو شبو ی که دزایه تی خواو پیڅه مبه ره که ی ده کات، ههرچه نده بابیان، یان کوریان، یان برایان، یان هو زیان بن، نه وانه (خوا) پروای له دلیاندا نووسیوه (و چه سپاندوه) و، به پروو حیک له لایه ن خو یه وه پشتگیری کردوون و، ده یان خاته باخانی که وه پروو برایان به ژیردا ده پرون، تیاندا ههرما ون، خوا لیان رازییه و (نه وانیش) لیی رازین، نه وانه کومه لی خوان، نه ها (بزائن!) بهس کومه لی خوا سهر فراز (و به مراد گه یشتوون) ﴿۲۲﴾.

شیکردنه وه ی هندی که له وشه کان

(اَيْمَانُ): (الْاَيْمَانُ: جَمْعُ الْيَمِينِ وَأَصْلُهُ الْجَارِحَةُ، وَالْيَمِينُ فِي الْحَلْفِ مُسْتَعَارٌ مِنَ الْيَدِ اعْتِبَارًا بِمَا يَفْعَلُهُ الْمُعَاهِدُ وَالْمُحَالِفُ)، (اَيْمَانٌ) کو ی (يَمِينٌ) ه، له نه سلدا به مانای نه و نه دنامه یه، واته: ده ست، به لام سویند خواردن، که وشه ی (يَمِينٌ) ی بو خوا زراوه ته وه، له و پرووه وه یه که بابای په یماندرو بابای به ټیندر به که سیک، ده ست ده خاته ټیو ده ستی.

(جُنَّةٌ): (الْمَجْنُ وَالْمَجْنَّةُ: التَّرْسُ الَّذِي يَجْنُ صَاحِبَهُ، جَاءَ فِي الْحَدِيثِ: الصِّيَامُ جُنَّةٌ، (جُنَّةٌ) به مانای قه لغان، سوپهر، (مَجْنٌ وَ مَجْنَّةٌ) به و قه لغانه ده گو تر ی: که خاوه نه که ی ده پاریزی و ده پو ش ی {له کاتی شه ږدا، به کاریان هی ناوه، مه تال و سوپهر ی پی ده ټین، قه لغانی پی ده ټین} له فهرما یشتی پیڅه مبه ردا هاتوه ﷺ: {الصِّيَامُ جُنَّةٌ}، واته: روژوو گرتن قه لغانه، سوپهره {چونکه خاوه نه که ی ده پاریزی له شه یتان و، له خوتخوته و دنه دانه کانی، وه ک تیر وان، که بابای جه نگاوه ر بو به ران به ره که ی ده یانهاو ی}.

(أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ): شهیتان خستوونیه ژیر رکیفی خوئی، یان: وه بن خوئی داون و به سهریان دا زالبووه، (الْحَوْذُ: أَنْ يَتَّبَعَ السَّائِقُ مَحَاضِي الْبَعِيرِ، أَي: أَذْبَارَ فَخَذِيهِ فَيَعْنَفَ فِي سَوْقِهِ، اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ: اسْتَأْفَقَهُمْ مُسْتَوْلِيًا عَلَيْهِمْ)، (حَوْذُ: بریتیه لهوهی که بابای لیخور، که ناژه ل لی ده خورپی و حوشران لی ده خورپی، به تاییه ت شوین سمته کافی حوشر بکهوئی، {پشتی رانه کافی} و به توندی لی بخورپی، ئنجا نه گهر حوشره، هیستره، گویدریژه، به نه قیزه تیوهی بژهنی، یان به قه مچی لی بدات، تاکو چاکتر بروا، (أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ) واته: شهیتان لیخوریون و به سهریاندا زالبووه و خستوونیه ژیر رکیفی خویه وه.

(حَرْبَ): (الْحَرْبُ: جَمَاعَةٌ فِيهَا غَلْظُ)، (حَرْبُ): بریتیه له کومه لیک زبری و پتهوئی و قاییم و قولیان تیدابن.

(يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ): دژایه تی خواو پیغه مبه ره کهی ﷺ ده کهن، (يُحَادُّونَ) واته: سه ریچی ده کهن، (الْحَدُّ: الْمَنْعُ)، (حَدَّ) به مانای نه هیشتنه، (الْمُحَادَّةُ: الْمُخَالَفَةُ، وَمَنْعُ مَا يَجِبُ عَلَيْهِ)، (مُحَادَّةُ) به مانای سه ریچی کردن و، نهوهی له سه ری پیوسته لاملی لی بکات و، ناماده نه بی جیه جی بکات.

(يُوَادُّونَ): خوشیاندن، دۆستایه تیان ده کهن، (وَدِدْتُ الرَّجُلَ وَدًّا: أَحَبَبْتُهُ، وَالْوُدُّ: مَحَبَّةُ الشَّيْءِ وَمَنْنِي كُونِهِ، يُوَادُّونَ: يُوَالُونَ وَيُظَاهِرُونَ)، نه گهر که سیك بلی: نهو پیاوهم خوشدهوئی، ده لی: (وَدِدْتُ الرَّجُلَ وَدًّا)، به خوشویستی نهو پیاوهم خوشویسته، (وَدَّ) بریتیه له خوشویستی شتیک و، ئاوات پی خواستی، (يُوَادُّونَ) به مانای دۆستایه تیان له گه ل ده کهن و پشتگیریان ده کهن.

(كَتَبَ): نووسراوه، تومار کراوه، چه سپنراوه، (يَعْبُرُ بِالْكِتَابَةِ عَنِ الْإِبْطَاتِ وَالْتَّقْدِيرِ وَالْإِجَابِ وَالْفَرْضِ وَالْعَزْمِ)، نووسین به کارده هیتر بۆ تهعیر کردن له: چه سپاندنی شتیک و نه اندازه گیری کردن شتیک و پیوستکردنی شتیک، برینی شتیک و، بریاردانی شتیک.

(وَأَيَّدَهُمْ): (أَيَّدَ: فَعَلَ مِنَ الْأَيْدِ، أَي: الْقُوَّةُ الشَّدِيدَةُ)، (أَيَّدَ): به مانای هیّز، نَجَا (أَيَّدَ)، (فَعَلَ) یه لهوه، واته: پشتگیری کردوه به تهوایی، (يُؤَيِّدُ: يَكْثُرُ تَأْيِيدُهُ، أَيْدُهُ تَأْيِيدًا: قَوَاهُ، وَفَاعِلُهُ مُؤَيِّدٌ)، (يُؤَيِّدُ) زور پشتگیری دهکات، (أَيَّدَهُ تَأْيِيدًا) واته: به هیّزی کرد، بکه ری (أَيَّدَ) بریتیه له (مُؤَيِّدٌ) پشتگیریکه ره، (مُؤَيِّدٌ) پشتگیریکه ره.

(بِرُوحٍ مِّنْهُ): به روو حیک له لایهن خویه وه، (الرُّوحُ هُنَا: عِنَايَةُ اللَّهِ وَلُطْفُهُ)، روو ح لی ره ده مه به ست پیی ئاگا لی بوونی خواو میهره بانی و سوزو په روشی خوایه، بو ئه و مروقه، یان بو ئه و خه لکه.

(الْمُفْلِحُونَ): (الْفَلَحُ: الشَّقُّ، الْحَدِيدُ بِالْحَدِيدِ يُفْلَحُ: يُشَقُّ، الْفَلَّاحُ: الْأَكَارُ الزَّارِعُ، لِأَنَّهُ يُفْلِحُ الْأَرْضَ، وَالْفَلَّاحُ: إِدْرَاكُ الْبَغْيَةِ وَالظَّفَرِ، فَالْفَلَّاحُ الدُّنْيَوِيُّ: الظَّفَرُ بِالسَّعَادَاتِ الَّتِي تَطِيبُ بِهَا حَيَاةَ الدُّنْيَا، وَهُوَ الْبَقَاءُ وَالْغِنَى وَالْعِزُّ، وَالْفَلَّاحُ الْآخِرِيُّ: بَقَاءُ بِلَا فَنَاءٍ، وَغِنَاءُ بِلَا فَقْرٍ، وَعِزُّ بِلَا ذُلٍّ، وَعِلْمٌ بِلَا جَهْلٍ)، (مُفْلِحُونَ) کوئی (مُفْلِح) ه، له سهر کی شی (مُفْعِل) ه و ناوی بکه ره (اسم فاعل) ه، واته: بابای سهر فراز به مراد گه یشتوو، ئایا له چییه وه هاتوه؟ له (فَلَح) ه وه هاتوه، واته: له تکردن، عه ره ب گوتوو یانه: (الْحَدِيدُ بِالْحَدِيدِ يُفْلَحُ)، ئاسن به ئاسن ده قلی شیژی، له ت ده کری، (فَلَّاح) جوتیار بوچی پیی ده گوتری: جوتیار؟ چونکه زه وییه که ده کیلی و ده یقه لی شی تا کو نه مامی تیدا بنیژی، یا خود تووی تیدا بچینی، (فَلَّاح) واته: به بی گیره (شَدَّة) بریتیه: له به مراد گه یشتن و، به ئامانج گه یشتن.

تهویش دوو جوړه (راغب الأصفهانی) ده لی: سهر فرازی و به مراد گه یشتنی دنیا، بریتیه له وه ده ست هی نانی ئه و به خته وه ری یانه ی ژیا نی دنیا یان پیخو شده بی، که سی شتن:

مانه وه، بی نیازی، بالاده ستی.

به لام سهر فرازی پوژی دوا یی، چوار شته:

مانه وه بهی مردن، بی نیازی بهی هه ژاری، بالادهستی بهی زه بوونی،
زاناری بهی نه زانی.

ئهوانهش ته نیا له بهه شتدا، بو مروف دهسته بهر ده بن.

هوئی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

له باره ی هوئی هاتنه خواره وهی ئه وه ئایه ته موباره که وهی ده فهرموئ: ﴿يَوْمَ يَبْعَثُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ، كَمَا يَحْلِفُونَ لَكَ، وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ (۱۸)
ئهم گيردراوه یه دینین:

اعن ابن عباس رضی الله عنه، قال: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ جَالِسًا فِي ظِلِّ حَجْرَةٍ مِنْ حَجَرِهِ، وَعِنْدَهُ نَفَرٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، فَقَالَ: إِنَّهُ سَيَأْتِيكُمْ إِنْسَانٌ فَيَنْظُرُ إِلَيْكُمْ بِعَيْنِ شَيْطَانٍ، فَإِذَا جَاءَكُمْ فَلَا تَكَلِّمُوهُ، فَلَمْ يَلْبَثُوا أَنْ طَلَعَ عَلَيْهِمْ رَجُلٌ أَزْرَقُ، فَقَالَ حِينَ رَأَاهُ: عَلَامَ تَشْتُمْنِي أَنْتَ وَأَصْحَابُكَ؟ فَقَالَ: ذُرْنِي أَتِيكَ بِهِمْ، فَحَلَفُوا وَاعْتَذَرُوا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَوْمَ يَبْعَثُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ، كَمَا يَحْلِفُونَ لَكَ، وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ (۱۸) { (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ج ۱، ص ۲۶۷، ۲۴۰، ۳۵۰، والطبري في جامع البيان: ج ۲۸، ص ۱۷، والطبراني: ۱۲۳۰۷ والبخاري: ۲۲۱۲، انظر: الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۳۴۹، إسناده صحيح).

واته: عه بدوللای کوری عه عباس رضی الله عنه ده لئ: پیغه مبهری خوا رضی الله عنه له سیبهری ژووریک له ژووره کانی دانیشتبوو، خه ریک بوو سیبه ره که کورت بیته وه، (واته: بای ئه وه نده نه بی سیبهری لیبکات و، بکه ویته به رخوړ)، پیغه مبهری خوا رضی الله عنه فهرمووی: ئیستا پیاویک دی بو لاتان، به چاوی شهیتان ته ماشاتان ده کات، ئه گهر هات بو لاتان مهیدوینن، هینده ی پی نه چوو پیاویک هات، پیغه مبهری رضی الله عنه بانگی کردو فهرمووی: بوچی خووت و هاوه له کانت جنیوو قسه ی ناشیرینم پی ده لئین؟ گوئی: بانگیان ده کهم (واته: ده چم ره فیه کانم بانگ ده کهم، بو ئه وهی پاکانه ت

بۆ بکەن} که بانگی کردن دەستیان کرد به سویند به خوا خواردن و پۆزش
هینانەوه، که ئەوهیان نه کردوه، وایان نه گوتوه، ههتا پیغهمبەر ﷺ چاوپۆشیی
لیکردن} لهو بارهوه خوا (عزوجل) ئەو ئایهته موبارەکهی دابهزاند، واته: ئەو
پۆزهش که خوا زیندوویمان دهکاتهوه، سویندی بۆ دهخۆن، وهک چۆن سویند بۆ
ئیهوه دهخۆن، پیشیان وایه لهسەر شتیکن له حهق، ئاگادار بن! ههر ئەوانه
درۆزی راستهقینه، وهک جگه لهوان کهس درۆی نه کرد بۆ، هینده درۆزن.

مانای گشتیی ئایهتهکان

خوا ﷻ له کۆتایی ئەم سوورەته موبارەکهی (المجادلة) دا، وهک پیشتریش
له پێناسهی ئەم دهرسهدا گۆتمان، سههرتا باسی دهغەل و موناফیقهکان دهکات،
که کهین و بهینیان لهگەل جوولهکهکان دایه، ئەوهش که هوکاری ئەوهیه
خۆیان په نهان بکەن و، مسوڵمانان نه یانناسن، بریتیه له زۆر سویند خواردنیان،
سویندهکانیان کردوونه مهتال و قهڵغان و بۆ سههر سههری خۆیانیا به کار دین،
ههر لهگەل کهسیک تهنگی پێ ههڵچنین و سهغلهتی کردن، بۆچی واتانگوت؟
بۆچی واتانکرد؟ سویند دهخۆن و، خهڵکیکی سادهو دلسافیش ههیه، برۆا به
سوینده درۆیهکانیان دهکات، ئنجا خوا ﷻ ئەوانه به کۆمهلی شهیتان دهناسین،
دوایش خوا ﷻ ئەوه رادهگهیهنێ که به دلتیایی خواو پیغهمبهرهکهی ﷺ
سههرکهوتوون و، زالن بهسههر ئەوانه دا، که دژایهتیان دهکەن.

دوایی خوا ﷻ ئەوه به پیغهمبهرهکهی و، ههر خۆینهریکی دیکه ی قورئان
رادهگهیهنێ، که تۆ ههرگیز کهسانیکت دهست ناکهوی، برۆایان به خواو به
پۆزی دوایی بۆ، دۆستایهتی و خوشهویستی و نیزیکییان لهگەل کهسانیکدا
ههبن، که دژی خواو پیغهمبهرهکهینی، ههرچهنده ئەو کهسانه باب و براو
کۆرو خزم و عهشیرهتیشیان بن.

دوایی خوا ﷺ مه دحی ټهو جوړه که سانه ده کات، که خوا ﷺ ټیما نی له دلدا چه سپاندوون و، به پرووچ له لایه ن خوځیه وه به هیزی کردوون و، ټه وانه شوین و جیگا و ریگیان به هه شته، له ویدا هه رماو ده بن و، به کومه لی خوا (حِرْبُ الله) ش ده یانناسین.

سهره تا ده فهرموئ: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قَالُوا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، ټایا سهرنجت نه داو ته ټهو که سانه ی، دؤستایه تی کومه ټیک ده که ن، خوا لیان تووړه بووه! ټهم (أَلَمْ تَرَ) ده گونجی پروو دواندن له پیغه مبه ری خاتم بی ﷺ، که ټه وه زیاتر پیده چئ و، ده شگونجی پروو دواندن له هر که سیکی بی، به بی دیاریکردن، ټه ی مروؤ! ټه ی هر که سیکی که قورټان ده خوینی وه وه هر که سیکی له کومه لگادا ده ژئ! ټایا تو سهرنجی ټه وانه ت نه داو ده دؤستایه تی کومه ټیک ده که ن، خوا لیان تووړه بووه! هه موو پروونکه ره وانی قورټان له سهر ټه وه یه کده نگن، که مه به ست له وانه جووله که کانن، چونکه خوا ﷺ له چند شوینی قورټاندا، جووله که کانی به وه ناوزه د کردوون، که لیان تووړه یه، وه ک له سووړه تی (المائدة) دا ده فهرموئ: ﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مُثُوْبَةً عِنْدَ اللَّهِ مِّنْ لَّعْنَةِ اللَّهِ وَغَضَبِ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْلُ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ (المائدة، ۶۰) واته: بلئ ټایا هه وائتان بده می به سزای خراپتر له وه له لای خوا؟ که سانیکن خوا لیان تووړه بووه وه مه یموون و به راز گه لی تیدا په خساندوون و، طاغووتیان په رسته وه، ټه وانه پیگه یان خراپتره وه، گومراترن له راسته ری.

بیگومان ټه وانه ش که خوا هه ندیکانی مه سخ کردوون به شیوه ی مه یموون و به راز، جووله که کان بوون، که به (أَصْحَابُ السَّبْتِ) ناسراون و به سهراته که یان له سووړه تی (الأعراف) دا هاتوه^(۱)، که واته: میصداقی یه که م (یه که مین کومه ټیک که ټهم پیناسه ی «تووړه یی خویان له سهر چه سپیوه» به سهریاندا بچه سپئ) جووله که کان بوون، به لام هر که سیکی دیکه ش، وه ک جووله که کان بکات، دیاره

خوا هەر لیتی تووڕەیه، خوا تەنیا لە جوولە کە کان تووڕە نەبوو، خواى دادگەر بۆیه لە جوولە کە کان تووڕە بوو، چونکە هەقیان ناسیبوو و شویى نە کەوتن، هەر بۆیه لە سووڕەتی (الفاتحة) دا، کە خوا لە سەر زمانى بەندە چاکە کانی دە فەر موی: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝﴾ الفاتحة، واتە: ەمانخە سەر ڕێی راست یان: لە سەر ڕێی راست بەردەوامان بکە، ڕێی ئەوانەى چاکەت لە گەڵ دا کردوون، نە ک ڕێی لیتووڕە بووان و، نە ک ڕێی گومرا بووان.

لە فەرمايشتی پێخەمبەردا هاتو: ﴿إِنَّ الْمَغْضُوبَ عَلَيْهِمْ: الْيَهُودَ، وَإِنَّ الضَّالِّينَ: النَّصَارَى﴾^(۱)، واتە: لیتووڕە بووان، غەزەب لێگیراوان، جوولە کە کان، لە بەر ئەو هی حەقیان ناسیی و شویى نە کەوتن و، گومرا بووان و سەرگەردانان نە صرانییه کان بوون، لە بەر ئەو هی بە ڕێیان نە زانی و، سەریان لە خۆیان شیواند، چونکە هەندیکیان بە دواى حوکمرانە کان کەوتن و، هەندیکیشان لە بەر دەمارگیری و خوشوستانیان بۆ عیسای کورى مەریەم (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و خوشوستانیان بۆ نە صرانییه ت، ڕێی لێگرتن، چاوو عەقل و دلی خۆیان بکە نەو، بە ڕووی دوا پەيامی خواى پەرورە دگارد، لە حالیکدا عیساى موژدەى پێدا بوون، کە لە دواى من پێخەمبەریک دى بە ناوی ئەحمەد ﷺ: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝﴾ الصف.

﴿مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ﴾، ئەوانەى دۆستایەتیی ئەوانە دە کەن، کە خوا لێیان تووڕە بوو، واتە: دۆستایەتیی و کەین و بەنیان لە گەڵ جوولە کە کان دا هەیه، شتی ژیر بە ژیریان هەیه: لە ئیو نین کە مەبەست پێیان مونا فیک و دەغە لە کان، مسوڵمان و ڕوادارن، با خوشیان بە مسوڵمان پێشان بدەن، ﴿وَلَا مِنْهُمْ﴾، لە جوولە کە کانیش نین، چونکە بێ پروان، ڕوایان بە هیچ کتییان نیە، ﴿وَيَحْلِفُونَ عَلَى

(۱) المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير، ص ۲۷، رواه أحمد والترمذي.

اَلْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱﴾، سویندیش له سهر درۆ ده خوون و ده شزانن (که درۆ ده کهن)، ئنجا که سیك سویند بخوات و بشزانن سوینده که شی درۆیه، ئه وه پئی ده گوتری: (اليمين الغموس) سویندی نقوومکه، چونکه خاوه نه که ی له گوناح دا نقووم ده کات، جاری وا هه یه که سیك که سویند ده خوات، گومانیکی هه یه، یان ههر به راستیی پئی وایه، شته که وایه، ئه وه له و پرووه که مته رخمیی کردوه، که سویندی خواردوه و گونا حباره، ده بو وایه، چاکتر شته که ساغ بکاته وه، به رله وه ی سویندی له سهر بخوات، به لام جاری وا هه یه گونا هباریش نیه، ئه گهر قه ناعه تی ته وای و ابووبی و، هه وئی خویشی دابی بو ساغ کردنه وه ی شته که و، مه به سستی له سوینده که ش ئه وه نه بی، حه قی که سیکی دیکه بخوات، یان ناهه قیه کی خو ی بکاته هه ق، به لام سویندی به درۆ: (اليمين الغموس) ی ناو نراوه و، پیتی ده گوتری: (قول الزور، وشهادة الزور) قسه ی درۆو شایه دی به درۆ، که سیك بزانی درۆ شه و بیلئ، ئه وه گونا هه که ی زۆر گه وره یه.

﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾، خوا ئازارو سزایه کی سه خت و توندی بو ئاماده کردوون، ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، به دلنایایی ئه وه ی ده یکه ن خراپترین کرده وه یه، خراپترین شته که ئه وانه ئه نجامی ده دهن.

﴿اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً﴾، سوینده کانی خو یانیان کردوونه سوپهر، کردوونه مه تال و قه لغان و به لاگیره وه و پارێزه ر، ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، له ئه نجامی ئه وه دا، خه لکیان له رپی خوا لاداوه، ئه گهر (صد) به تپه که ر بو به رکار (متعدي) به کارهاتبی، به لام ئه گهر به (لازم) واته: به کورته ه لاتوو له سهر بکه ر، به کارهاتبی، ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، واته: خو یان له رپی خوا لایاندا، چونکه (صد) به مانای (انصرف) لایداو، به مانای (صرف)، خه لکی لادا، واته: بو خو ی لایدا، یان خه لکی لادا، به هه ردوو واتیه که به کارهاتوه، ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾، بۆیه ئه وانه ئازارو سزایه کی پيسواکه رو زه بوونکه ریان بو هه یه.

﴿لَنْ تُقَنَّى عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ سامانه کانیان و پۆله کانیان له بهران بهر خوادا هیچ سوودیان پێ ناگهیهن، هیچ ئەندازەیهک له سوود، واتە: له بهران بهر سزاو تۆلهو جهز بهی خوادا، ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئەوانه هاوه لانی ئاگرن، یاخود خاوه نانی ئاگرن و، له تێو ئاگری دۆزه خدا هه رماو ده بن.

﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ، كَمَا يَحْلِفُونَ لَكَ﴾، ئەو پۆژهی خوا زیندوو یان ده کاته وه، سویندی بۆ ده خو، وهک چۆن تێستا سویندی به درۆ، بۆ تێوه ده خو، لهو پۆژه شدا که خوا زیندوو یان ده کاته وه، که پۆژی قیامه ته، لهویش سویندی به درۆی بۆ ده خو، ﴿وَيَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ﴾، پێشیان وایه له سه ر شتیکن، واتە: له سه ر شتیکن له هه ق، ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾، ئاگادار بن! هه ر ئەوانه ن درۆزن، واتە: درۆکه ری به راستی ئەوانه ن.

که ده فه رموی: ﴿وَيَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ﴾، پێیان وایه له سه ر شتیکن، واتە: ئەو کوفرو نیفاقه، وا له دلیاندا جێگیر بووه، لهویش هه لئاکه نری، وهک چۆن لێره به هه ندیک خه یال و ئەندیشه و، خۆزگهی پووچ، خۆیان هه لئه تاندوه، ئەو حاله ته له گه لیاندا به رده وام ده بی و، لهویش پێیان وایه له سه ر پێه کی راستن، یان پێیان وایه شتیکیان به ده سه وه یه.

یاخود: مه به ست ئەوه یه که له وێ ئەو حاله ته یان بۆ دروست ده بی و، پێیان وایه، ئەوانیش له سه ر شتیکن، به لام خوا ده فه رموی: ئاگادار بن! ئەوانه ن درۆزن.

﴿أَسْخَوْذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ﴾، شه یتان خسته و نیه ژێر پکیفی خوی و، وه بن خوی داو و، ده ستی به سه ردا گرتوون، به سه ریاندا زالبوو، یادی خوا ی له بیر بردوونه وه، ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ﴾، ئەوانه کۆمه لی شه یتان، ده سه ته و تا قمی شه یتان، ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾، ئاگادار بن! کۆمه لی شه یتان هه ر ئەوان، زیانباری راسته قینه ن.

ئنجا خوا ﷺ دواي باسي ٿهو دهغل و موناقيق و دل نه خوشانهو، كهين و بهينيان به تايهت له گهل جووله كه كاندا، باسي بابهيكي ديكه دهكات: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ﴾، به دلنيايي ٿهوانهي بهر بهر هكانن و دژايه تي خواو پيغهم بهر هكهي ﷺ دهكهن، ئا ٿهوانه له ريزي ههره زه بوونانن، له ريزي ههره چاوبه ره ژيرو ريسوايانن، ياخود: له ريزي ههره بي دهسه لاتان و ملكه چانن، ﴿كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَ بِنَا أَنَا وَرُسُلِي﴾، خوا نووسيويهي و تواماري كردوه: من و پيغهم بهر انم (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) زال دهبن، سه ركه وتوو و زالين به سهر ناحه زاندا، ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾، به دلنيايي خوا به هي زي بالاده ست و زال، هه ليه ته خوا ههر زال، به لام مه به ست ليره دا كه ده فهرموي: (لَأَعْلَبَنَّ) واته: پيغهم بهر انيك كه خوا ناردووني، زال دهبن به سهر نه يارو ناحه زه كانياندا، به لام خوا ﷺ خوي پيغهم بهر اني (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) له خزمهت خويدا باسكردوون، واته: كه سيك كه دژايه تي پيغهم بهر اني خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دهكات، دژايه تي خوا دهكات و، پيغهم بهر اني خواش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) كه زالدهبن و سه رده كهون به سهر نه يارانيان دا، ٿهوه سه رخستني خوي پهروه دگارو سه ركه وتني خوايه ﷺ له سه ركه وتني پيغهم بهر ان دا بهر جهسته بووه، ٿهوه ش شتيكه كو تايي پيها توه، چونكه خوا خاوه ني ٿهوپه ري هيرو دهسه لات و زالييه.

كه ده فهرموي: به دلنيايي ٿهوانهي دژايه تي خواو پيغهم بهر هكهي ﷺ دهكهن، ٿهوانه له ههره زه بوونانن، به دلنيايي مه به ست پي به پله ي يه كه م روي دوايه، كه تييدا زور زه بوون و ريسوا دهبن، چونكه كه سايتك ههن، دژايه تي خواو پيغهم بهر هكهي ﷺ دهكهن، به لام له دنيا دا زه بووني و ريسوايان پيوه ديار نابي و، به بالا دهستي و زالي و فيرعه و نايه تي ده مي تنه وه.

به لام ٿهو واتايه شي هه يه كه ههر كايتك ٿه هلي ٿيمان هه بن و، شوي ني پيغهم بهر اني خوا بكهون، له گهل ٿه هلي كوفردا رووبه روو بينه وه، له دنيا شدا دوژمناني خواو پيغهم بهر اني خوا، زه بوون و ريسواو شه رمه زار دهبن.

ههروه‌ها که ده‌شفه‌رموی: خوا توّماری کردوه: من و پیڅه‌مبه‌رانم (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) سه‌رکه‌وتوو و زالین، ئەمەش دوو واتای هەن: یه‌که‌م رۆژی دوا‌یی، دووهم: سه‌رکه‌وتنی پیڅه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له‌ ږووی مه‌عنه‌وییه‌وه، وه‌ک به‌لگه‌داریی و، هه‌ق پېیوون و سه‌ربه‌رزیی، که ئەمەش بۆ هه‌موو پیڅه‌مبه‌رانی پایه‌به‌رزى خوا مسوگه‌رو ده‌سته‌به‌ر کراوه.

واتایه‌کی دیکه‌شی ئەوه‌یه: زالبوونی پیڅه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له‌ مه‌یدان دا، به‌سه‌ر ناحه‌زانیاندا، له‌ کاتی ږووبه‌ږوو بوونه‌وه‌دا، ده‌بى و، هه‌یچ پیڅه‌مبه‌ریکمان نه‌بینیوه له‌گه‌ڵ دوژمنه‌کانی دا ږووبه‌ږوو بوو بېته‌وه‌و خواى موته‌عال سه‌رى نه‌خستې و دوژمنه‌کانی زه‌بوون و ږیسوا نه‌کردېن، به‌لام پیڅه‌مبه‌رانی‌ک ﷺ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که ئەوه‌یان بۆ نه‌ږه‌خساوه، له‌گه‌ڵ دوژمنه‌کانیان دا، به‌ هیز ږووبه‌ږوو بېنه‌وه، وه‌ک زه‌که‌ریاو یه‌حیا علیهما السلام و هه‌ندی‌ک له‌ پیڅه‌مبه‌رانی دیکه‌ی خوا، وه‌ک پیڅه‌مبه‌رانی‌ک که خوا ده‌ربازی کردوون و، گه‌له‌ کافره‌کانیان له‌ به‌ین بردوون، ئەوانه له‌ رۆژی دوا‌یدا زال و سه‌رکه‌وتوو ده‌بن، به‌سه‌ر نه‌یاره‌کانیاندا که له‌ راستیی دا سه‌رکه‌وتن ئەوه‌یه، که له‌ ویدا دیته‌دی، به‌لام له‌ ږووی مه‌عنه‌وییه‌وه، له‌ ږووی به‌لگه‌و ده‌لیل و، ږووی هه‌ق پېیوونه‌وه‌و، له‌ ږووی سه‌ربه‌رزیی و پاکیی و چاکییه‌وه، بېگومان بۆ هه‌موو پیڅه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئەو سه‌رکه‌وتن و سه‌ربه‌رزیه، ده‌سته‌به‌ر کراوه.

له‌ کوّتایی دا، خوا ﷻ باسی کوّمه‌لی خو‌ی ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﷻ لَا يَحْدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، هه‌یچ کوّمه‌لیکت ده‌ست ناکه‌وی، ږوایان به‌ خواو به‌ رۆژی دوا‌یی بى، ده‌ستت ناکه‌ون و، هه‌رگیز نابن، ﷻ يُؤَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، که خو‌شه‌ویستی و دو‌ستایه‌تیان هه‌بى له‌گه‌ڵ که‌سیکدا، که دژی خواو پیڅه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی ﷻ و، دژایه‌تی و به‌ربه‌ره‌کانی خواو پیڅه‌مبه‌ری کردوه، هه‌رگیز کوّمه‌لیکت ده‌ست ناکه‌ون، ږوایان به‌ خواو به‌ رۆژی دوا‌یی

هەبى، دۆستايەتتى و خوشەويستىي لەگەڵ كەسەك دا بكن، كە دژى خواو پىغەمبەرەكەيەتى، واتە: ھەر كەسەك دۆستايەتتى و نزيكىي لەگەڵ كەسەك دا بكات، كە دژى خواو پىغەمبەرەكەيەتى، ئەو ھە ديارە برۆاى بە خواو بە رۆژى دوايى نيه.

﴿وَلَوْ كَانُوا عِابَاءَ هُمْ أَوْ أَبْنَاءَ هُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾، ھەرچەندە بابيشيان بن، كوريشيان بن، براشيان بن، ھۆزو عەشیرەتیشيان بن، واتە: ھەرچەندە نيزيكترين كەشيشيان بن، مادام دژايەتتى خواو پىغەمبەرى خوا بكن ﴿﴾، ھەر كەسەك برۆاى بە خواو بە رۆژى دوايى بى، دۆستايەتتى و خوشەويستىي لەگەڵ كەسى وادا نابى، ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾، ئا ئەوانە خوا ئيمانى لە دلدا چەسپاندوون، ﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾، لەلايەن خوشەويستىي بە رووحيك بەھيزى كردوون، پشتگيرىي و توندو توڵ و قايمى كردوون، ﴿وَيَدْخُلُهُمُ جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، دەشيانخاتە چەند باخىكەو ھە كە رووباريان بە ژێردا دەپۆن، واتە: رووبار بە ژێر درەختەكانيان دەپۆن، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾، بە ھەميشەيى تتياندا دەميتنەو.

كە دەفەرمۆي: دەيانخاتە تيو چەند باخىكەو، رووباريان بە ژێردا دەپۆن، واتە: تو كە لە دوور را تەماشاي شوينى برۆاداران دەكەي، ھەر باخ و گوڵ و گۆلزارو سەوزايى ديتە بەرچاوت، ئەگەرنا بەس باخى پرووت نيه، بەلكو كۆشك و تەلاريان تيديەو، ھەموو ئەو شانەيان تيدا ھەن، كە بو ژيانىكى ھەميشەيى بەردەوام پيوستن، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾، واتە: ھەرماو دەبن لەويدا، ھەميشەيى و دەبن، ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾، خوا لەوان رازيەو، ئەوانيش لە خوا رازين، ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ﴾، ئا ئەوانە كۆمەلى خوان، ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، ئاگاداربەن! بە دنيايى كۆمەلى خوا سەرفرازن، بە مراد گەشتوون، تەنيا ئەوانە ئامانج دەپيكن.

له کۆتایی تهفسیرو مانای گشتیی ئەم ئایه ته موباره کانه دا ده لێن:

لیره خوا ﷺ هه م پێناسهی کۆمه لی شهیتانی کردوه، هه م پێناسهی کۆمه لی خۆی کردوه، پێناسهی کۆمه لی شهیتانی کردوه به چهند سیفه تیک، به لام تایبه ته ندرتین سیفه تیان ئه وه یه، که کهین و بهینیان هه یه، له گه ل جووله که کانه، له گه ل که سانی کدا که خوا لێیان توو پر هیه، ئنجا ئه گه ر جووله که کانه، ئه گه ر هه ر که سیکی دیکه یه، خوا له بیروایان توو پر هیه، خوا له وه که سانه توو پر هیه که دژینی، دژیی پیغه مبه ره کهینی و دژیی په یامه کهینی، ئنجا تایبه ته ندرتین سیفه ت و خه سه له تی تا قم و پێری شهیتان - که لیره دا باسی مونا فیک و دهغه له کانه - ئه وه یه که کهین و بهین و دۆستایه تی و نیزیکیان هه یه، له گه ل که سانی کدا که خوا لێیان توو پر هیه و غه زه بی لێگرتوون، به تایبه ت جووله که کانه.

تایبه ته ندرتین سیفه تی کۆمه لی خواش، ئه وه یه که هه موو په یوه ندییه کانه ده پچرێن له گه ل نزیکترین که سانیان دا، مادام ئه و نزیکترین که سانیان دژیی خوا و پیغه مبه ری خوا ﷺ بن، هه موو په یوه ندییه کیان له گه ل دا ده پچرێن و خوشیان ناوین و که یفیان پێیان نایه ت، به پیچه وانهی مونا فیک و دهغه له کانه وه، به پیچه وانهی کۆمه لی شهیتانه وه، ئه وان له گه ل ئه وان ده دۆستایه تیان هه یه، که خوا لێیان توو پر هیه، که چی ئیمانداران هه ر که سی که به ره ره کانیی خوا و پیغه مبه ره که ی بکات ﷺ، هه ر که سی دژیی خوا و پیغه مبه ری خوا ﷺ، با نزیکترین که سیان بن، نه ک هه ر جووله که، به لکو ئه گه ر باب و برا و کوڕ و عه شیره ت و خزمیشیان بن، دۆستایه تیان نا که ن و، په یوه ندییه کانیان له گه ل دا ده پچرێن، ئنجا که سانیکی ئاوا شایسته ن پێیان بگوتری: کۆمه لی خوا.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

سەرئەراکەشانی خوا ﷺ بەرەو لای کەسانیک کە دۆستایەتی و کەین و بەینیان لەگەڵ کۆمەڵیکی لیتوورە ی خوا گرتوودا هەیهو، درۆ دەکەن و، سویندە درۆیەکانیان، کردوون بە سوپەر و قەلغان، خۆیانیان پێ پەنا بدەن، لە قیامەتیشدا دیسان سویندی درۆ بوو خوا دەخۆن و، پێیان وایە شتیکیان بە دەستەوهیە لە هەق و، شەیتان خستوونە ژێر پکیفی خۆی و، کردوونی بە کۆمەڵ و شوینکەوتووی خۆی:

خو دەفەرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝۱۶﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۵﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿۱۶﴾ لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۷﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ، كَمَا يَحْلِفُونَ لَكَ، وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿۱۸﴾ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۹﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە حەق دەبرگەدا:

خو ﷺ - وەك لە مانای گشتییەكەیدا باسمانكرد - لەم ئایەتانەدا باسی مونا فیک و دەغەلەکان دەکات، کە کەین و بەینیان هەبوو لەگەڵ جوولە کەکانداو، قسە ی پەنھان و چەیان پێکەوه هەبوو، پیلانیان پێکەوه دەگیرا:

(۱) - ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، ئایا سەرئەراکەشانی ئەوانەت نەداوه، کە دۆستایەتیان دەکەن لەگەڵ کۆمەڵیک دا، خوا لێیان توورە بوو! بێگومان لێرەدا

که دهفه رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ﴾، ئەم پرسیارکردنه بۆ سه رسوپماندنه، (الْإِسْتِفْهَامُ لِلتَّعْجِيبِ)، ئایا نه تپروانیوه ته ئهوانه، لیڤه دا پرووی دواندن، دهگونجی له پیڤه مبهری خاتهم بئ ﷺ، یان له هه ر که سیک بئ به که لکی دویتزان بئ (لِکُلِّ مَنْ يَصْلُحُ لِلخِطَابِ)، مه به ست له ته ماشا کردنیش، دهگونجی ته ماشا کردنی چاو بئ، ده شگونجی مه به ست ته ماشا کردنی عه قل و دل بیت، ئایا ئهوانه ت نه زانیوه، سه رنجت نه داوون به عه قل و بیر، که چ کاریکی خراپ ده که ن! ﴿تَوَلَّوْا﴾ به مانای دۆستایه تی و نزیکیان هه یه، له گه ل کئ دا؟ ﴿قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، کۆمه لیک خوا لیان تووړه بووه، ئەم: ﴿غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ و (الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ)، وهک پیشتیش گوتمان: له عورف و باوی قورئاندا، وهک زاراوه یه کی لیها توه بۆ جووله که کان، چونکه خوا ﷺ له چه ند شویتیک دا که باسی جووله که کان ده کات، باسی تووړه یی خو ی ده کات، له سه ریان، بۆ وینه: له سووړه تی (المائدة) ئایه تی ژماره (۶۰) دا دهفه رموی: ﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَّعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ (المائدة، ۶۰) واته: بلئ: ئایا هه وائتان پئ بده م، که سیک پاداشتی له وه خراپتر بئ، {واته: سزای له وه خراپتر بئ} له لای خوا، که سیک که خوا نه فرینی لیکردوه و لئ تووړه بووه و، مه یموون و به رازی لئ په یدا کردوون و...

بیگومان ئهوانه ش که مه سخکراون و هه لگپردرانه وه به به رازو مه یموونیش، هه ر له جووله که کان بوون، وهک خوا ﷺ له سووړه تی (الأعراف) دا، به ناوی (أَصْحَابِ السَّبْتِ) به سه رهاتیک دینئ، که کۆمه لیک له جووله که کان له شاریک، له که نار ده ریایه ک بوون، ئنجا جووله که پوژی شه ممه، پوژی پشوودانیانه و نابئ هیچ که سابه تیکی تیدابکه ن، ئهوانه ش کاریان بریتی بووه له راوه ماسیی، شه ممان راوه ماسییان نه کردوه، به لام شه ممان ماسیه کاریان له ته نکاوان کردوون و، پوژانی دیکه چوون به کاوه خوگرتوو یانن، واته: فیلیان کردوه، ئیدی خوا ﷺ به ته مه نه کاریانی کردنه به رازو، که نه که کانیشی کردنه مه یموون، ئنجا هه ندیک له زانیان ده لئین: سرووشت و ئاکاریان بوو، به هی به رازو مه یموون، به لام

وهک ټیمه له تهفسیری سوږه تی (الأعراف) دا باسما نکر دوه، خوا ﷺ به ږوونیی تهوهی فهرمووه که کراون به مهیموون، لیره ش دا^(۱) باسی به رازیش دهکات، کهواته: پیویست ناکات، تهئویل بکری و بگوتری: له ږوی مهعنهوویهوه ږووه، ههرچهنده تهگهر واشبگوتری: تهویش ههر مانایهکی دروسته.

ننجا خوا دهفه رموی:

(۲) ﴿مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ﴾، تهوانه له ټیوه نین و لهوانیش نین، تهوانه کی کین و بهینیان ههیه، لهگهل غهزه ب لیکیراوهکاندا، لهگهل کومه لی لی تووړه ږووان دا، ﴿مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ﴾، نه له ټیوه و، نه لهوانیشن، (لَيْسُوا مُؤْمِنِينَ وَلَا مِنَ الْيَهُودِ) نه ږوادارن و، نه جوولهکشن، بهلکو دهغل و دوو ږوو، موخننهتن، له لای ټیوه خوین به مسولمان پیشان ددهن و، له لای تهوانیش دهلین: ټیمه لهگهل ټیوهین و ټیمه ش ږوامان به ټیسلام نیهو، ږوامان به موحه ممه د ﷺ و تهو قورثانهی دهلی: په یامی خوایهو دابه زیوه، نیه.

(۳) ﴿وَيَحْفَوْنَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، سویندیش لهسهر درو دهخون و تهوان دهشزان، واته: قسهیهک که دهیکه، دروشه و کهچی سویندی لهسهر دهخون، ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، تهمه حاله، واته: له حالیکدا که دهشزان قسهکیان درویه، کهچی ههر سویندیشی لهسهر دهخون، سویندهکشیان بو تهوهیه که لایه نی به رانبر ږوا و متمانهیان پی بکات، (قَالَ السُّدِّيُّ وَمَقَاتِلٌ: نَزَلَتْ فِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَن سُلُولٍ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ نَبْتَلٍ، وَكَانَ يُجَالِسُ النَّبِيَّ ﷺ، وَيَرْفَعُ أَخْبَارَهُ إِلَى الْيَهُودِ وَيَسْبِ النَّبِيَّ ﷺ، فَإِذَا بُلِّغَ خَبَرُهُ، أَوْ أَطْلَعَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، جَاءَ فَأَعْتَذَرَ وَأَقْسَمَ أَنَّهُ مَا فَعَلَ)، واته: سوددی و موقاتیل (که دوو له زانایانی جیلی دواي هاوهلآنن) گوتوویانه: تهم ټایه تانه له باره ی عهبدوللای کوری ټوبه ی کوری سهلوول و، عهبدوللای کوری نه بته لهوه هاتوونه خوار، که عهبدوللای کوری نه بته له کوړو مه جلیسی پیغه مبهردا ﷺ داده نیشت، ههواله کانی بو جووله که کان باس

ده کردنه وهو، له لای وان قسه ی به پیڅه مبهړ ﷺ ده گوت (جنیوی پیڅه گوتن) به لام کاتیک هه واله که ده گه یشته وه لای پیڅه مبهړ، یان خوا ناگاداری ده کرده وه، ده هاته خرمه ت پیڅه مبهړ ﷺ و پوژشی ده هینایه وهو، سویندیشی ده خوارد که وای نه کرده و نه گوتوه {پاکانه ی بو خوی ده کرد}.

هر له وباروه ته م ده قهش هه یه، که پیشتریش هیئامان و لیره ش دوو باره ی ده که ینه وه: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَدْخُلُ عَلَيْكُمْ رَجُلٌ يَنْظُرُ بَعَيْنِ شَيْطَانٍ، أَوْ بَعَيْنِي شَيْطَانٍ» قَالَ: فَدَخَلَ رَجُلٌ أَزْرَقُ، فَقَالَ لَهُ: «عَلَامَ تَسُبُّنِي أَوْ تَسْتُمْنِي؟» قَالَ: فَجَعَلَ يَخْلِفُ، قَالَ: فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ الَّتِي فِي الْمَجَادِلَةِ: ﴿وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وَالْآيَةُ الْآخَرَى {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۱۴۸، وَابْنُ كَثِيرٍ: ج ۴، ۳۲۸}.

واته: عه بدوللای کورې عه بباس (خوا له خوی و باي پازی بئ) ده لئ: پیڅه مبهړی خوا ﷺ (وهک پیشتر له هو ی هاته خواره وه که شدا به سه رهاته که یمان هیئا^(۱)) فرمووی: تیسنا پیاوړیک دی، به چاوی شهیتان یان به هه ردوو چاوی شهیتان ته ماشاتان ده کات، پیاوړیک هات په نگی شین بوو، یان چاوی شین بوون {پیڅه مبهړ ﷺ پئی فرموو: بوچی قسه م پئ ده لئی و جنیوم پئ ده لئی؟ ته ویش ده ستیکرد به سویند خواردن {که قسه ی پئ نه گوتوو ی} ئیدی له وباروه ته و ئایه ته هاته خواره وه، هه روه ها ئایه ته که ی دوایش.

تایا خوا ﷺ بو ته وانه چ سزایه کی دیاری کردوه؟

(۴) - ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾، خوا سزاو ئازاریکی سه ختی بو ئاماده کردوون، تایا مه به ست له شوینی ته و ئازاره سه خته کوئی؟ بیگومان یان مه به ست پئی قوناغی به رزه خه، دواي مردن، یان مه به ست پئی پوژشی قیامه ته، یان مه به ست هه ردووکیانه.

(۵) - ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، به دلنیایي ته وهی ده یکهن، خراپترین شته، که ناپاکی

و موخه ننه تی له گه‌ل نه هلی ئیسلامدا ده‌که‌ن و، که‌ین و به‌ینان له‌گه‌ل جووله‌که‌کاندا هه‌یه، نه‌وه خراپ‌ترین کرده‌وه‌یه ده‌یکه‌ن و، دوو روون، له‌وێ به‌ روویه‌ک خویان پێشان ده‌ده‌ن و، له‌ولاش به‌ روویه‌کی دیکه‌ خویان پێشان ده‌ده‌ن.

(۶) ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَنَهُمْ جُنَّةً﴾، سوینده‌کانی خویان کردوون به‌ قه‌لغان، (الْجُنَّةُ: الْوَقَايَةُ وَالسُّرَّةُ مِنْ جَنْ، أَيْ اسْتَتَرَ، جُنَّةٌ أَيْ: سَتْرُهُ)، (جُنَّةٌ): بریتیه له‌ پارێزو په‌رده‌یه‌ک، شتیک که‌ مرو‌ف په‌نا بدات و بیشاریته‌وه، له‌ (جَنْ) یانی: خوی شارده‌وه، (جُنَّةٌ) یانی: شارده‌وه و په‌نهانی کرد، ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَنَهُمْ جُنَّةً﴾، هه‌موویان وایان خویندۆته‌وه واته: سوینده‌کانیان کردوونه قه‌لغان، (أَيْمَانٌ) کۆی (يَمِينٌ) ه، به‌لام هه‌سه‌نی به‌صرایی و (أَبُو الْعَالِيَةِ) خویندوو یانه‌ته‌وه: (اتَّخَذُوا إِيْمَانَهُمْ جُنَّةً) واته: بروایه‌که‌یانیان کردۆته‌مه‌تال و سوپهر، یانی: نه‌و حاله‌ته‌ی وایان پێشانی مسو‌لمانان داوه، که‌ بروایان هه‌یه، واته: نه‌و مسو‌لمانه‌تییه‌ رو‌اله‌تییه‌یان کردوه به‌ قه‌لغانیک.

(۷) ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ئنجا له‌ پێ خوا خه‌لکیان لاداوه، یان خویان لاینداوه، له‌ پێ خوا، چونکه‌ (صَدَّ)، هه‌م به‌ حاله‌تی (لازم) هاتوه، واته: (إِنْصَرَفَ) لایدا، هه‌م به‌ (مَتَعَدِّي) یش هاتوه یانی: (صَرَفَ) خه‌لکی لادا، نه‌وانیش هه‌م خو‌شیان لاینداوه، هه‌م خه‌لکیشان لاداوه.

(۸) ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾، ئنجا نه‌وان سزاو ئازاریکی ریسواکه‌ریان بۆ هه‌یه، (مُهِينٌ: مُذِلٌّ وَمُخْزِيٌّ) واته: زه‌بوونکه‌رو ریسواکه‌رو شه‌رمه‌زارکه‌ر.

(۹) ﴿لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾، سامانه‌کانیان و رو‌له‌کانیان له‌ به‌رانبه‌ر خوادا هیچ سوودیان پێ ناگه‌یه‌نن، له‌ به‌رانبه‌ر خوادا (مِنَ اللَّهِ) ده‌گونجی لێره‌دا وشه‌یه‌ک قرتیتر بێ، واته: (مِنْ عَذَابِ اللَّهِ) له‌ به‌رانبه‌ر سزاو ئازاری خوادا، یاخود له‌ به‌رانبه‌ر تو‌له‌ی خوادا (مِنَ عِقَابِ اللَّهِ)، واته: سامان و رو‌له‌کانیان له‌ به‌رانبه‌ر سزای خوادا، نه‌گه‌ر بیه‌وێ سزایان بدات، هیچ دادیان ناده‌ن و سوودیان پێ ناگه‌یه‌نن.

(۱۰) - ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾، ئەوانە هاوہلانی ئاگر (ی دۆزەخ) ن و بە ھەمیشەیی تێیدا، دەمێننەوہ.

بۆیە خوا ﷻ دەفرموێ: سامانەکانیان و پۆلەکانیان سوودیانی پێ ناگەیەنن، چونکە ھەر بەرژەوہندییە ناشەرعییەکانیان پەرچ و لەمپەر بوون، لە بەردەمیاند، کە پێی خوا بگرن، بەرژەوہندییە ناشەرعییەکانیان کە مآل و سامانیان بوو و، خزمەتکردنی مندالەکانیان بوو، ئەوہ بوو لە بەردەمیاند پەرچ و لەمپەر بووہ کە ئیمان بێنن و پێی خوا بگرن، ئەوہی ھاندەریان بوو، بە ھیساب بۆ ئەوہی بەرژەوہندییەکانیان بپاریزن، کە کەین و بەینیان لەگەڵ جوولە کەکاندا ھەبێ، بۆیە خوا دەفرموێ: ئەو مآل و سامانە بە ھەرامی یان بە ھەلالی سەرگەرمی کوێکردنەوہ و زۆرکردنی بوون، ھەروەھا خزمەتکردنی پۆلەو کوێو کچەکانیان کە وای لێکردبوون موخەننەتی و ناپاکییان دەکرد، دژی پێغەمبەر و ﷺ مسوڵمانان، ئا ئەو مآل و سامانەو، ئەو مندالانە یخوێان بۆ لە خوا دەکردن، سوودیانی پێ ناگەیەنن لە بەرانبەر سزای خواداو، ئەوانە هاوہلانی ئاگر ن یاخود: خواوہلانی ئاگری دۆزەخ ن و، بە ھەمیشەیی تێیدا دەمێننەوہ.

(۱۱) - ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكَ﴾، ئەو پۆژە ی خوا تیکرایان ھەلدەستێتێتەوہو زیندوو دەکاتەوہ، ئنجا سوێندی بۆ دەخۆن، وەک چۆن سوێند بۆ ئێوہ دەخۆن، واتە: وەک چۆن لێرە سوێندی درۆ بۆ ئێوہ دەخۆن، لەوێش بەوجۆرە سوێند بۆ خوا دەخۆن.

(۱۲) - ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم عَلَىٰ شَيْءٍ﴾، پێشیان وادەبێ لە پۆژی دواییدا، کە لەسەر شتێکن، لەسەر شتێکی بە سوودن، یان لەسەر ئەندازە یەک، لە ھەقن، شتێک ھەقیان بەدەستەوہیە.

(۱۳) - ﴿إِنَّمَا إِلَهُمُ الْكَذِبُونَ﴾، بەلام ئاگاداربێ! ھەر ئەوانەن درۆزن، یانی: درۆکردن لەوان دا کورت ھەلاتوہ، ھێندە درۆزنیکی بێرەزان.

که ده فهرموئ: ﴿أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ﴾، ئەمە وەک فەرمايشتی خوايه، که له شوینی دیکه دا ده فهرموئ: ﴿لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ﴾ ﴿٦٨﴾ المائدة، ئیوه له سەر هیچ شتیک نین، واتە: له سەر هیچ شتیک نین له هەق، یان له سەر هیچ شتیک نین که سوودی هەبێ. دوا یی ده فهرموئ:

(١٤) - ﴿أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ﴾، شەیتان خستووێه ژیر ڕکێفی خۆی و، دەسەلاتی بەسەردا ڕاناو، بەسەریاندا زالبوو، (أَسْتَحْوَذَ: اسْتَفْعَلَ مِنْ حَادٍ يَحُوذُ حَوْذًا، وَالْإِسْتِحْوَاذُ: الْإِسْتِيلَاءُ وَالْغَلَبُ، وَالْأَحْوَذِيُّ: الْقَاهِرُ لِلْأُمُورِ الصَّعْبَةِ. وَقَالَتْ عَائِشَةُ: كَانَ عُمَرُ أَحْوَذِيًّا نَسِيجَ وَحْدِهِ)، وشە ی (أَسْتَحْوَذَ: اسْتَفْعَلَ) ه له (حَوْذ) هوه هاتوه، (حَادٍ، يَحُوذُ، حَوْذًا)، (حَوْذ) چاوگه، ئنجا (أَسْتَحْوَذَ) به مانای بەسەردا زالبوون و دەسەلات بەسەردا ڕاناو و خستنه ژیر ڕکێفی خۆیه، ئەمە له قورئان دا له شوینی دیکه ش دا هاتوه، بۆ وێنه: له سوورەتی (النساء) دا هاتوه: ﴿أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿١٤١﴾ النساء، مونا فیک و دلنه خووشەکان به جووله که کان دەلێن: ئایا ئێمه به سەر ئێوه دا زāl نه بووین، به لām ئێوه مان پاراست له بروداران؟ منه تیان له سەر ده کهن، وشە ی (أَحْوَذِي) له زمانی عەرەبییدا بۆ که سیکه، که کاره سه خته کان ده خاته ژیر ده سەلات و ڕکێفی خۆیهوه، ده توانی کاره سه خته کان نه نجام بدات، دایکمان عایشه (خوا لێی ڕازی بێ) له باره ی عومه ڕی کو ڕی خه تابه وه گوتوو یه تی: (كَانَ عُمَرُ أَحْوَذِيًّا نَسِيجَ وَحْدِهِ)، عومه ڕ (أَحْوَذِي) بوو، واتە: کاری سه خت که ڕووی تیده کرد، به سەریدا زāl ده بوو، کاره کانی چاک ڕاده په ڕاندن، (نَسِيجَ) به مانای چندراوه، به لām ئەوه ته عبیریکی باوه له زمانی عەرەبیی دا بۆ مه دحکردنی که سیکه که زۆر تاییه ته، واتە: شتیکی تاییه ت بوو، که سایه تییه کی تاییه تی خۆی هه بوو،

(١٥) - ﴿فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ﴾، یاد ی خوا ی له بیر بردوونه وه، به دلنیا یی که سیکه بکهوێته ژیر ڕکێفی شەیتان، له خوا ی دوور ده خاته وه، ئنجا که ده فهرموئ: یاد ی خوا ی له بیر بردوونه وه، ئەمە هه موو شتیک ده گرتیه وه، نه ک ته نیا ئه وه نده که له بیر یان بچێ دابنیشن، زیکری خوا بکه ن! واتە: فەرمانبه ڕیی بۆ خوا، خزمه تکردنی په یامی خوا،

گوێڕایەلیی بۆ پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌روه‌ها باسکردنی ئایین و به‌نامه‌و شه‌ریعه‌تی خوا، هه‌موو ئەوانه‌ی له‌ بیر بردوونه‌وه، ﴿فَأَنسَهُمُ ذَكَرَ اللَّهُ﴾، مانایه‌که‌ی گشتگیره‌ بۆ هه‌موو ئەوانه‌ و جگه‌ له‌وانه‌ش.

(۱۶) - ﴿أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ﴾، ئەوانه‌ کۆمه‌لی شه‌یتان، ناوی ئاماژه‌ (أُولَٰئِكَ) بۆ زیده‌ جیاکردنه‌وه‌ یانه‌و، بۆ ئەوه‌یه‌ ئەو نازناوه‌یان پێوه‌ بچه‌ سپیته‌، ئا ئەوانه‌ی باسکران، ئەوانه‌ کۆمه‌لی شه‌یتان.

(۱۷) - ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾، ئاگادارب‌! کۆمه‌لی شه‌یتان هه‌ر ئەوان، زیانباران، (حزب) پیشت‌ریش باس‌مان‌کردوه‌: کۆمه‌له‌ خه‌لکیکن زه‌بری و هی‌زو پی‌زیکیان پێوه‌ ب‌، که‌ ده‌گوته‌ری: ﴿إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ﴾، واته‌: کۆمه‌ل و ده‌سته‌و دایه‌ره‌و هاوکاران و پشتیوانانی شه‌یتان.

﴿هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾، واته‌: (هم‌ الکاملون‌ فی‌ الخسران‌)، ئەوان‌ن که‌ به‌ راستی زیانبارن، وه‌ک جگه‌ له‌وان ه‌یچ که‌سی دیکه‌، زیانبار نه‌ب‌.

مه سه له ی دووه م:

پاگه یاندنی ئەو راستییە که دژایە تیی که رانی خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ، له ریزی هه ره زه بووناندا ده بن و، خوا به ئینی داوه که خۆی و پیغه مبه رانی به سه ر ناحه زانیاندا، زāl ده بن، چونکه خوا خاوه نی ئەوپه ری هیزو بالاده ستییە:

خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ﴾ (۴۰) كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۴۱﴾

شیگردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به دنیایی ئەوانه ی به ربه ره کانتی و دژایه تی خواو پیغه مبه ره که ی ده که ن.

(۲) - ﴿أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ﴾ ئەوانه له هه ره زه بوونان، (المُحَادَّةُ: المُشَاقَّةُ وَالْمُعَادَاةُ وَالْمُخَالَفَةُ، مِنَ الْحَدِيدِ أَوْ مِنَ الْحَدِّ) (مُحَادَّةُ): به مانای سه ریچی و لاملی و، دژایه تی و، به ربه ره کانتی دی، له وشه ی ئاسن (حَدِيد) (هه هاتوه، واته: هه ر کامیکیان به زمانی ئاسن، ئەویدی که ده دوینتی، یاخود له وشه ی (حَد) هه هاتوه، واته: ئەو له سنووری که خواو پیغه مبه ری خواش ﷺ، له سنووری کی دیکه و، له لایه کی دیکه ن، که ده فهرموئ: ﴿أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ﴾ (أَذَلَّ) کۆی (أَذَلَّ) ه، که ریزگی هه لباردنه له (ذَلِيل)، واته: زه بوون، (أَذَلَّ) یش یانی: هه ره زه بوون، واته: هه چکه س له وان زه بوونترو سه رشو تر نیه، هه لبه ته لیره دا مه به ست پی پۆژی دواییه.

(۳) - ﴿كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَ أَنَا وَرُسُلِي﴾، خوا نووسیویه تی که من و په وانه کراوانم، زāl ده بین.

نووسیویه تی یانی: بریاری داوه، یاخود له (لوح محفوظ) دا نووسیویه تی، یان له زانیاری خوا ی به رزدا ئەوه چه سپێزاهه.

(۴) - ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ به دنیایی خوا زور به هیزهو، زوریش زال و بالادهسته.

لیره دا زانیان له باره وه زوریان قسه کردوه، که تایا مه بهست له وهی خوا ده فهرمو: ئه وانهی بهر بهر کانی خواو پیغه مبه ره که ی ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كُفُّنَا﴾ ده کهن، له زه بوونانن و، خواش تۆماری کردوه که خو و پیغه مبه ره کانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) زال ده بن به سهر ناحه زان دا، مه بهست پیی دنیا، یان مه بهست پیی دواړوژه؟

لهو باره وه زانیان زوریان قسه کردوه، هه ندیکیان ده لین: مه بهست پیی دنیا، هه ندیک ده لین: نه خیر مه بهست پیی دواړوژه، منیش وای تیده گم نهو راستیهی خوا ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كُفُّنَا﴾ له چهند شوینکی دیکهش دا باسی کردوه، بو وینه:

أ- له سووره تی (الصفات) دا نایه ته کانی: (۱۷۱ و ۱۷۲ و ۱۷۳)، وهک زور جار گوتوو مانه: قورئان هه ندیکی هه ندیکی پروون ده کاته وه، له وی خوا ده فهرمو: ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كُفُّنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ﴾ (۱۷۱) ﴿إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ﴾ (۱۷۲) ﴿وَلَا جُنْدًا لَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾ (۱۷۳) الصفات، واته: وشه مان تیپه ریوه بو بنده ره وانه کراوه کاغان، که به دنیایی ئه وان سهر خراو ده بن و، سهر بازه کانی ئیمه زال ده بن.

ب- له سووره تی (غافر) دا ده فهرمو: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ﴾ (۵۱) ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ (۵۲) غافر، واته: به دنیایی ئیمه پیغه مبه ره کانی خو مان و ئه وانهش که پروایان هیناوه له زیانی دنیا داو، لهو پروژهدا که شایه ده کان راست ده بنه وه (شایه دیی ده ده ن) سهریان ده خهین، ئهو پروژهی سته مکاران پوزش هینانه وه که یان سوودیان پی ناگه یه نی و، نه فرینان لیهو خراپترین مه نزلگایان جیه.

که واته: که خوا لیره ده فهرمو: ﴿كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ (۲۱) المجادلة، پیش ئه وهش ده فهرمو: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ﴾ (۲۰) المجادلة، ئه مه هه دنیا ده گریته وهو، هه م دواړوژیش، دنیا ده گریته وه به مهر جیک ئه هلی ئیمان له گه ل ئه هلی کوفردا پروو به بینه وه،

تههلی ئیمان به راستی تههلی ئیمان بن، چ به قیادهی پیغمبه‌ران و، چ به قیادهی جیشینانی پیغمبه‌ران، نهوه به مسوگه‌ری تههلی ئیمان سه‌رده‌که‌ون، له کاتی پرووبه‌پروو بوونه‌وه‌دا، به مه‌رجیک به راستی تههلی ئیمان بن و، به‌پیی شه‌ریعه‌تی خواو یاسا گه‌ردوونییه‌کانی خوا مامه‌له‌یان کرد بی، له دواپوژیشدا بیگومان سه‌رکه‌وتنی پیغمبه‌ران و پرواداران شتیکی مسوگه‌ره‌و جیی دنیاییه.

هه‌روه‌ها ته‌گه‌ر پرووبه‌پروو بوونه‌وه‌ش نه‌بی له نیوانی تههلی ئیمان و تههلی کوفردا، تههلی ئیمان له پرووی مه‌عنه‌وییه‌وه‌و له پرووی به‌لگه‌وه، زāl و بالاده‌ستن، که‌واته: زالیی و بالاده‌ستی پیغمبه‌ران و پرواداران له دنیا‌دا، له به‌رامبه‌ر کافران و ناحه‌زانی خواو پیغمبه‌رانی خوا‌دا، شتیکی مسوگه‌ره، چ زالبوونی به‌رهه‌ست و پواله‌تی و له‌سه‌ر ئه‌رزی واقیع، یاخود زالبوونی مه‌عنه‌ویی، له پرووی به‌لگه‌و ده‌لیل و فکرو قه‌ناعه‌ت و په‌وشت و ئاکارو، له پرووی پاکیی و چاکیی‌وه.

مه سه له ی سییه م و کو تایی:

هه والدانى خواى پهروهردگار به وه، كه هه رگيز بروداران به خواو به
 رۆژى دوايى خۆشه ويستى و دۆستايه تيان بو كه سانك ناي، كه دژايه تى
 خواو پيغه مبه ره كه ي ده كهن، نه گهر نه و جوړه كه سانه بابيان، يان برايان، يان
 كورانيان، يا خود خزم و هوژيشيان بن، چونكه خوا ئيماني له دلدا سه قامگير
 كردوون و، به پرووحيكى تايهت له لايه ن خويه وه به هيژى كردوون، نه وانه
 سه ره نجاميان به هه شته و خوا لتيان پازيه، نه وانيش له خوا پازى ده بن، نه وانه
 كو مه لى خوان و، كو مه لى خواش هه ميشه سه رفرازو براوه يه:

خو ده فهرموى: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ
 كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ
 الْمُفْلِحُونَ ﴿۴۲﴾﴾

شيكردنه وى ئه م ئايه ته، له نو بر گه دا:

(۱) - ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾
 هه رگيز چنگت ناکه وى، ليت هه لناکه وى، كو مه ليک پروايين به خواو به رۆژى دوايى
 و، دۆستايه تى و خۆشه ويستيان هه بى بو كه سيك، كه دژى خواو پيغه مبه ره كه يه تي،
 واته: (مَنْ عَادَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ، مَنْ خَالَفَ وَشَاقَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ)، تو هه رگيز كو مه ليک كه دژى
 خواو پيغه مبه ره كه ينى ﷺ و به ربه ره كاننيان بکه ن و سه رپيچيان لى بکه ن، هه رگيز
 كو مه ليک وات چنگت ناکه ون، دۆستايه تى نه و جوړه كه سانه بکه ن، مادام پروايان به
 خواو به رۆژى دوايى هه بى.

(۲) - ﴿وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾، هه رچه نده ئه جوړه كه سانه (كه دژايه تي خواو پيغه مبهري خوا ﷺ ده كه ن) بابيان بن، يان كور يان بن، يان برايان بن، يا خود هو زو عه شيره تيان بن.

(۳) - ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾، ئه وانه خوا ئيماني له دلدا چه سپاندوون، شتيك بنووسري، لهو نووسراوو لاپه ريه دا، ده چه سپي واته: ئيماني له دلدا سه قامگير كردوون، (الطبري) ده لي: ﴿قَضَىٰ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَ﴾ (في) مَعْنَى اللّٰم، واته: ئيماني له دلدا پريارداون، ليړه دا كه ده فهرموي: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ﴾، (في) به ماناي (ل) يه (لِقُلُوبِهِمْ)، بو دليان ئيماني پريارداوه، ده شگونجي بگوتري: ئيماني له دلياندا چه سپاندوه.

(۴) - ﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾، له لايه ن خو يه وه به رووحيكي تاييه ت، به هي زي كردوون. وشه ي (روح) له قورئاندا به ماناي روو ح هاتوهو، به ماناي جيري ل هاتوه و، به ماناي وه ح يي خواي په روه ردگار هاتوهو، به ماناي قورئان هاتوه، ده گونجي ليړه ش دا روو ح به ماناي به لگه و زيده پي نمايي يان زيده دنيايي بي، يان به ماناي يارمه تيب داني مه عنه ويي خوا ﷺ بي.

(۵) - ﴿وَيَذَّخْلُهُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، ده يان خاته نيو چه ند باخي كه وه كه روو باريان به ژيردا ده رو ن.

(۶) - ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾، له وي دا هه رماو ده بن.

(۷) - ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾، خوا لايان رازييه و، ئه وانيش لهو (خوا) رازيبن.

(۸) - ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ﴾، ئه وانه كو مه لي خوان، واته: ئه وانه ي ئه وه سيفه تiane، ئه وانه سه ربازاني خواو دو ستاني خوان.

(۹) - ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، ناگادار بن! ته نيا كو مه لي خوا سه رفرازن، (الطبري) ده لي: ﴿هُمُ الْمُفْلِحُونَ بِأَدْرَاكِهِمْ مَا طَلَبُوا، وَالتَّمَسُّوا﴾ هه ر ئه وانه ن كه به ئامانج ده گه ن و به مراد ده گه ن، ئه وه ي داوايان كرده و خواستوويانه، وه ده ستيان هي ناوه.

له دنیادا سەربەرزى و سەرفرازی و، له دواپۆژیش دا ڕوو سووری و بە مراد گەشتنى راستەقینە.

ئەم ئایەتە موبارەكە ئەوەی لێی وەرەگیرى، كە هەر كەسێك بە راستى ڕوای بە خواو بە ڕۆژى دواى بى، هەرگیز لە دڵەو كەسانىكى خۆشناوین كە دژی خواو پێغەمبەرى ﷺ خاوان، با نىزىكترین كەسیشیان بن، وەك باب و براو كۆڕو خزم و عەشیرەت.

کورتە باسیک: پیناسە ی کۆمەڵی خوا

کۆمەڵی شەیتان و، بنەرەتیترین تایبەتمەندیەکانیان:

ئەم کورتە باسە تیشکی زیاتر دەخاتە سەر چەمک و واتای ئەم ئایەتە موبارەکانە (المجادلة)، ھەروەھا ئەو ئایەتانە سوورەتی (المائدة) ئایەتەکانی: (۵۱ - ۵۶)، کە خوا ﷻ لە ئایەتەکانی: (۵۱ - ۵۳) سوورەتی (المائدة) دا، باسی کۆمەڵی شەیتان دەکات و، لە ئایەتەکانی: (۵۴ - ۵۶) دا، پیناسە ی کۆمەڵی خوا دەکات، لێرەش لە سوورەتی (المجادلة) دا، ئایەتەکانی: (۱۵ - ۲۰) بۆ پیناسەکردنی کۆمەڵی شەیتان دیارییکراون و، ئایەتەکانی: (۲۱ - ۲۲) ش بۆ پیناسەکردنی کۆمەڵی خوا ﷻ.

ئەگەر تەماشای ئەو دوو کۆمەڵە ئایەتە بکەین، لە سوورەتی (المائدة) دا، ئایەتەکانی: (۵۱ - ۵۶)، کە ئیمە کاتی خۆی تەفسیرمان کردوون، بەلام لێرە وەک پیناسەکردنی کۆمەڵی شەیتان و کۆمەڵی خوا، گرنگترین خەسڵەت و تایبەتمەندیی کۆمەڵی شەیتان و کۆمەڵی خوا، ھەروەھا ئایەتەکانی (۱۵-۲۲) ی (المجادلة) ش، کە لە دوو برگەدا دەیاننویژێنەو:

برگە ی یەکەم: خەسڵەتە سەرەکییەکانی کۆمەڵی شەیتان:

ئەگەر سەرنجێکی ورد بدەینە ئەو دوو کۆمەڵە ئایەتە، ئایەتەکانی: (۵۱ - ۵۶) لە سوورەتی (المائدة) دا، ئایەتەکانی: (۱۵ - ۲۲) لە سوورەتی (المجادلة) دا، خوا ﷻ ھەم بۆ کۆمەڵی شەیتان، ژمارەیک خەسڵەت و تایبەتمەندیی خستوونەرۆو، ھەم بۆ کۆمەڵی خوا ﷻ، سەرەتاش دینە سەر خەسڵەتە سەرەکییەکانی کۆمەڵی شەیتان:

(۱) - دۆستایەتی گرتن لە گەڵ جوولە کەو نەصرانییەکاندا: وەک لە ئایەتی ژمارە (۵۱) ی سوورەتی (المائدة) دا هاتو، کە خوا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (المائدة، ۵۱) ئەو ئایەتە هەوانە ی پڕواتان هیناو! جوولە کەو نەصرانییەکان بە دۆست مەگرن {و بە پشتیوانی خۆتانیا مەزانن و خوشتان نەوێن} هەندیکیان دۆست و پشتیوانی هەندیکیان، هەر کەسێک لە ئێوە دۆستایەتیان لە گەڵ بگرێ، لەوانە، بە دنیایی خوا کۆمەڵی ستمکاران راستە پێ ناکات.

کەواتە: یەكەمین تاییە ئەندێ کۆمەڵی شەیتان، ئەو یە کە دۆستایەتی و کەین و بەینیان دەبێ لە گەڵ جوولە کەو نەصرانییەکان دا، کە بێگومان مەبەست ئەو جوولە کەو نەصرانییەن کە دژایەتی ئیسلام دەکەن، بەلام جوولە کە یەک لە مائی خۆیدا دانیشتو، نەصرانییە ک لە مائی خۆی دانیشتو، بێ زیان و سەلامەت، یان لە قەوارە دەوڵەتی خۆی دا دانیشتو، دژایەتی ئیسلام و مسوڵمانان ناکات، ئەو ئەگەر جوړیک لە پەيوەندی و تەبایی و، جوړیک لە بەرژەوەندی هاوبەشیش پێکەو دەبین بکەن، هیچ گری و ئیشکالێکی شەریعی تێدانیە.

(۲) - نەخۆشیی لە دڵ دا هەبوون: وەک خوا لە ئایەتی ژمارە (۵۲) ی سوورەتی (المائدة) دا دەفەرموێ: ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ﴾ (المائدة، ۵۲) ئەوانە ی دلیان نەخۆشیی تێدایە، دەیانبینی خیرایی دەکەن لە دۆستایەتی گرتن لە گەلیان دا {و ماستاو بو کردنیا و خزمە تکردنیا}.

کەواتە: ئەمە خەسلەت و سێفەتی دوووەمی کۆمەڵی شەیتانە، کە دلیان نەخۆشیی تێدایەو، نەخۆشییە کەش بریتێ لە دوو دلی و گومان و موخەننەتی و، پق هەلسان لە ئیسلام و ... هتد.

(۳) - هەمیشە دەستیان لە سەر دلیانە، لەبەر بەلای پڕۆژگار: وەک لە هەمان ئایەت دا دەفەرموێ: ﴿يَقُولُونَ نَحْنُ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ﴾ (المائدة، ۵۲) ئەوانە ی دەلێن: دەترسین بەلایە کمان

تووش بی، به لایه ک که ده وره مان بدات، خوا ده فره رموی: ﴿فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنَّكَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُضْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ تَدِيمِينَ﴾، نیزیکه خوا له لایه ن خویه وه فه تحیک بی، سهرکه وتتیک بره خسینی بو مسولمانان، یاخود کاریک له لایه ن خویه وه بی، و، نهو دلنه خو شانه {نهو مونافیق و دهغه لانه ی کهین و بهینیان له گهل جووله کهو نه صرانییه کان دا ده کهن} له سهر نهوه ی له دهروونیاندا په نهانیان کردوه، په شیمان بینه وه.

۴- هه میسه سویندی به درو ده کهنه قه لغانی سهر سهری خو یان: زور سویندان ده خون و، سوینده کانیش ده کهنه قه لغان و سوپه ریک له سهر سهری خو یانی هه لده دن، وهک له سووره تی (المجادلة) نایه تی (۱۶) دا ده فره رموی: ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ (المجادلة، واته: سوینده کانی خو یان {واته: سوینده درو یه کانیان} کردوونه قه لغان له سهر سهری خو یان، له سووره تی (المائدة) شدا دیسان نه م راستییه ههر هاتوه، ده فره رموی: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهْوَآءَ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ﴾ (المائدة، واته: له روژی دوا ییدا نهوانه ی پروایان هیناوه، ده لین: نا نهوانه بوون که له دنیا دا زور به خو نه زیه تدا نه وه، سویندیان ده خوارد، زور به جه ختکردنه وه سویندیان ده خوارد، که نهوان له گهل ئیوه، {که چی راستیشیان نه ده کردو سوینده کانیان به درو بوون} تیستاش کرده وه کانیان هه لوه شاونه وه و له زیانباران!!

۵- خو شیان و خه لکیش له ری لاده دن: ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ (المجادلة، خه لک له ری خوا لاده دن و، خو شیان لاده دن، نجا نازاریکی ریسوا که ریان هه یه.

۶- سویندی زور خواردن بو خوی پروه ردگاریش، له روژی دوا ییداو، گومان کردن که له سهر هه قیکن و شتیکیان به ده سته وه یه:

وهک له سووره تی (المجادلة) نایه تی (۱۸) دا ده فره رموی: ﴿يَوْمَ يَعْلَمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُحْلِفُونَ لَهُ، كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ ءَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَذِبُونَ﴾ (المجادلة، واته: نهو

پۆژەي خوا زیندوو یان دەکاتەو، سویندی بۆ دەخۆن {سویندی بە درۆ} وەک چۆن سویند بۆ تێوە دەخۆن، ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَذِبُونَ﴾، خەیاڵلاویش دەکەن و، پێیان وایە لەسەر شتێکن، شتێکیان لە هەق بە دەستەوایە.

(۷)- زالبوونی شەیتان بە سەریاندا: وەک لە سوورەتی (المجادلة)، لە ئایەتی (۱۹) دا دەفەرموی: ﴿أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ﴾ (استحواذ) هەر ئەو نێ بەسەریاندا زالبووە، بەلکو وەک چۆن کەسیک حوشرێک دەداتە پێش خۆی و تێوی دەژەنێ و لە پشتیەو دەروای لێ دەخوڕی، ئاوا شەیتان لێیان دەخوڕی بەرەو ئەو ئامانجانەي دەیهوین.

(۸)- یادی خوا لە بیر چوونەو: ﴿أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ﴾ (المجادلة، واتە: شەیتان خستوونیە ژیر پکێفی خۆی و یادی خوای لە بیر بردوونەو.

(۹)- بوونە کۆمەڵ و تاقمی شەیتان: وەک خوا فەرموویەتی: ﴿أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾، ئەوانە کۆمەڵی شەیتان، ئاگاداربە! هەر کۆمەڵی شەیتان زیانبارن، واتە: زیانباری تەواو عەیار، بەس ئەوانن.

(۱۰)- دژایەتی خواو پێغەمبەرەکی کردن و چوونە ریزی هەرەزبوونانەو: وەک خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ﴾ (المجادلة، بەدنیایی ئەوانەي دژایەتی خواو پێغەمبەرەکی دەکەن، ئەوانە لە هەرەزبوونانن.

وێرای دوژمنان و ناحەزانی دیکەي ئیسلام، کە ئەوپەری زەبوونی و پێسوایی و شەرمەزاریان بۆ دەبێ لە دنیاو لە دواپۆژدا.

ئەم دە سیفەتە، دە نیشانەو خەسلەتی بنەرەتی و سەرەکی کۆمەڵی شەیتانن.

برگهی دووهم: خهسلته سهرهکییهکانی کۆمهلی خوا:

ئهوان خوای بهرزی مهزن شازده (۱۶) سیفهتی لی ههلدان:

له ئایهتی ژماره (۵۴)ی سوورهتی (المائدة)دا، خوا ﷺ شهش سیفهتی لی باسکردوون، دهفهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ ءٰمِنًا﴾ (المائدة، واته: ئهی ئهوانهی پرواتان هیناوه! ههر کهسیک له ئیوه له ئایینهکی پاشگهزبیتتهوه، خوا کۆمهلیک دینی، ئایا ئه کۆمهله چۆن؟ ههلهته بهروالته مسولمانان، به هوئی کهین و بهین ههبوونهوه لهگهڵ جوولهکهو نهصرانییهکان داو، به هوئی دلتهخووشیی و، بههوئی ئهوهوه که موخهنتهت و ناپاکن لهگهڵ ئههلی ئیسلام دا، له ئیسلام ههلهگهزپینهوهوه له بازنهی ئیسلام دهچنهدهر، بۆیه خوا دواي ئهوه دهفهرموئ: ئهی ئهوانهی پرواتان هیناوه! ههر کامیک له ئیوه له ئایینهکی ههلهگهزپیتتهوه، پاشگهزبیتتهوه، له بازنهی ئیسلام و ئیمان بجیتتهدهر، خوا ﷺ پهکی پێ ناکهوئ: ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ ءٰمِنًا﴾، خوا کۆمهلیک دینی، سیفهتهکانیان باس دهکات و، دوايی له کوتایی دا دهفهرموئ: ﴿فَإِنَّ حَرْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ (المائدة، به دنیایی بهس کۆمهلی خوا زāl و سهرکهوتوون، کهواته: ئهم شهش سیفهته: ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾، ئهمانه شهش سیفهتن، لهو کۆمهلهدا که خوا دهیانیهتی بۆ بووژاندنهوهی بهرنامهی خوئی و، بۆ ههلساندنهوهی ئالو بهیداغی پهيامهکی و، ئهوه شهش سیفهتهش ئهمانهن:

۱- خوا خوشیدهوین:

یه کهمین: سیفهتیان ئهوهیه که خوا خوشیدهوین: ﴿يُحِبُّهُمْ﴾، خوا کیی خوش دهوئ؟ بیگومان خوا له گۆتره کهسی خوشناوئ و، له گۆتره رقیشی له کهس ههلناستی، خوا ئهوانهی خوشدهوین که چاکهکاران، پشت به خوا بهستووان، خۆراگران، گهراوان بۆ لای خوا، خۆ پاکهکرهوان، خوا ئهوانهی خوشدهوین.

۲- خویان خوشدهوی:

سیفەتی دووهمیان: ﴿وَيُحِبُّونَهُ﴾، خویان خوشدهوی، بەلگەو نیشانە ی خوشویستنی خواش، شوینکەوتنی پیغەمبەری خوایە ﷺ، دەبی خوشەویستی خوات خوش بوی، ئنجا بەلگەت هەیه کە تۆ خوات خوشدهوی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (آل عمران، واتە: بلی: ئەگەر ئیوە خواتان خوشدهوی، شوینم بکەون، خواش خوشیدەوین.

۳- میهرەبانی لەسەر برواداران:

﴿أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾، لەسەر برواداران میهرەبانن، (ذلیل) لیرەدا مادام بە (علی) تەعەددای کردووە بەرکاری خواستو (ذَلَّ عَلَيْهِ) واتە: (عَطَفَ عَلَيْهِ) سۆزو پەرۆشی بۆی بوو، یانی: سۆزو پەرۆش لەگەڵ برواداران دا بەکاردهیئن.

۴- لەسەر بیروایان زبروزالن:

﴿أَعَزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾، وەک چۆن (أَذِلَّةٌ) کۆی (ذلیل)، (أَعَزَّةٌ) ش کۆی (عَزِيز) واتە: بالادەست و زالن بەسەر بیروایاندا، لە مەیدانی پروو بووئەویدا.

۵- ئەوپەری تیکۆشان لە رپی خوادا:

﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، بەوپەری تواناو لە پیناوی خوادا تیدەکوئن.

۶- بیباکی لە لۆمە ی لۆمە کاران:

﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾، لە لۆمە ی لۆمە کارانیش ناترسین.

بەلێ کۆمەلی خوا ئەوانەن کە هەموو توانای خویان سەرف دەکەن لە پیناوی خوادا، بە دل و بە زمان و بە دەست و بە مال و بە هەموو شیوەیەک، لە رپی خوادا تیدەکوئن، هەروەها لە لۆمە ی لۆمە کارانیش ناترسین، لە

سهرکۆنه و ره خنه ی هیچ ره خنه گریک و، هیچ سهرکۆنه که ریک ناترسی، ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾، تهو دهش به خششی خواجه دهیدات به هر که سیک بیهوی و، خوا فراوانی زانایه، واته: خاوهن به خششی فراوانه و به زهی فراوانه و حیکمهتی فراوانه، زاناشه ده زانی تهو به زهی و حیکمهت و به خششه فراوانه ی خوی، ده دات به کی و له کوئی دایده نی!

هر له سووپرتی (المائدة) له ئایهتی ژماره (۵۵) دا، سیفه ته کانی: (۷ و ۸ و ۹) ی کۆمه لی خواش باسکراون، وهک خوا ده فهرمو: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾ (المائدة)، به دنیایی دوست و پشتیوانی ئیوه (تهی پروادارینه! تهی تهوانه ی ده بن به کۆمه لی خوا!) ته نیا خواجه و پیغه مبهری خواجه، که واته: خه سلته تیکی سهره کی کۆمه لی خوا، تهوه یه خوا و پیغه مبهری خوا یان له هه موو کهس خوشت دهوین، خوا ﴿سَلَامٌ﴾ له قه ده ر خوی و، پیغه مبه ره کهشی له قه ده ر خوی، نهک وهک یهک.

تهم دوو سیفه ته مان لیره نه ژماردن، چونکه دوایش دین.

۷- دوستایه تیکردنی پرواداران:

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾، {ههروه ها له دوا ی خوا و پیغه مبهری خوا} پرواداران یان له هه موو کهس خوشت دهوین، دوستیان، ته نیا دوست و پشتیوانیان دوا ی خوا، ته هلی ئیمان.

۸- نویت به رپاکردن:

﴿يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾، نویت به رپا ده کهن، نویت نهک هه ر ده یکهن، به لکو به رپای ده کهن، یانی: به و شیوه یه ته نجامی ده دهن، که خوا فهرمو یه تی و پیغه مبه ره کهی ﴿صَلَّوْا﴾ کردو یه تی.

۹- زه کات دان:

﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ زه کاتیش ده دهن، واته: هه مافی خوا جیبه جی ده کهن، هه مافی خه لک، یان هه م ئه رکی مه عنه ویی له ئیسلام دا جیبه جی ده کهن، هه م ئه رکی ماددی، له کاتیکدا که زه کاتیش ده دهن، هه میسه به رکووع بردووی ده یانبینی.

۱۰- دۆستایه تیی گرتن له گه ل خواو پیغه مبه ره که یداو، زالبوون به سه ر ناحه زان دا:

﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ المائدة، به دنیای هه که سیک دۆستایه تیی خواو پیغه مبه ره که ی، ئه وانیه ی پروایان هیئاوه، بکات، کۆمه لی خوایه و، کۆمه لی خواش زالن، کۆمه لی خوا دۆستی خواو پیغه مبه ره که ینی و به سه ر نه یاره کانیاندا، زال ده بن، ئه گه ر له مه یدانی کدا له گه لیان دا پرووبه پروو ببه وه، به سه ر نه یاره کانیاندا زال ده بن و، له پرووی ئاکاری به رزه وه، له پرووی پروو حی و مه عنه وییه وه، له پرووی به لگه ی عه قلییه وه، هه میسه به سه ریاندا زال ده بن، ئه گه ر مه رجه کانی پرووبه پروو بوونه وه، له خویاندا بیننه دی، له مه یدانی پرووبه پروو بوونه وه ی ماددییش دا، به سه ریان دا زال ده بن.

هه روه ها له سووره تی (المجادلة) له ئایه تی (۲۲) دا سیفه ته کانی: (۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶) ش خراونه پروو، به م شیویه هه رچه نده پیشتریش ئایه ته که مان ته فسیر کردوه، به لام لی ره دا سیفه ته کانی لی هه لده هینجین:

۱۱- دۆستایه تیی نه گرتن له گه ل دوژمنا ی خواو پیغه مبه ره که یدا:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به لی: ئه وانیه ی پروایان به خواو به پوژی دوا یی هه یه، هه رگیز دۆستایه تی و خوشه ویستی له گه ل ئه وانده دا ناکهن، دۆستایه تییان له گه ل دا ناگرن و خوشیان

ناوین، که دژی خواو پیغه مبهری خوان ﷺ، ناحهزی خواو پیغه مبهری خوان ﷺ،
ته گهر باب و براو کوپرو هوژی شیان بن.

۱۲- ئیمان له دل دا چه سپنرانیان:

﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾، تهوانه که سانیکن خوا ئیمانی له
دلدا چه سپاندوون، که واته: یه کیکی دیکه له سیفه ته بنه پرتی و سه ره کییه کانی
کۆمه لی خوا، ته وه یه که ئیمان له دلایان دا سه قامگیرو چه سپاوه، ئیمانیکی به
له قه له قیان نیه، له گه ل هه ر پشووه بای شوبه یه ک و شه هوه تیک دا بله قی!
ئیمان له دلایاندا وه ک کیوی چه سپا وایه، په شه باو گه رده لوولی دنیاو، ته ماع و
ترس و چه واشه کاری نایجوو لینی.

۱۳- به هیز کرانیان به روو حیکی خوایی:

﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾، خوا به روو حیکی تایهت له لایه ن خۆیه وه
پشتگیریان ده کات، به هیز یان ده کات، روو حی تایهت له لایه ن خواوه:

أ- ده گونجی مه به ست پیی تهو یارمه تییدانه مه عنه ویه بی که هه موو مرو قیک و،
هه موو ئیمانداریک له دلی خۆیدا هه ستی پی ده کات، دلکه ی ئوقره گرتوویه و،
داسه کناوه و، پر له ئوخژن و هیمنی و ئارامیه.

ب- ده گونجی مه به ست پیی له رووی فیکرییه وه بی، که خوا ﷺ به لگه یان فیر ده کات،
عه قلیان روشن ده کاته وه.

ج- ده گونجی مه به ست پیی تهو دامه زراوییه بی، له رووی په وشت و ئاکاره وه، خاوه نی
ئارامگری و، پشت به خوا به ستوون و دامه زراون، به ئیستیقامهت و نه له خشاوون.

۱۴- شادبوونیان به بههشته کانی خوا:

﴿وَيَذُلُّهُمْ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، سیفه تیکی دیکه یان
 ئه وهیه که خوا ئه وانیه وهک چۆن دهغه ل و دل نه خوشه کانی کومه لی شهیتان،
 دهخاته دۆزه خه وهو ئه وان زیانباری راسته قینه، ئه وانیه که دۆسته کانی
 خواو کومه لی خوان، خوا ﷺ دهیانخاته نیو ئه و باخانه وه که پروبار به ژیر
 دره خته کانیاندا دهرو و، به هه میشه یی تیاندا ده مینه وه.

۱۵- رازیوونی خوا لیان و له خوا رازیوونیان:

خه سه لته تیکی دیکه یان ئه وهیه: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾، خوا لیان
 رازییه و ئه وانیه له خوا رازین، خوا له خووه له کهس رازی ناب، خوا به هو ی
 سیفه ته باشه کانه وه له ئینسان رازی ده بی، ههروه ها له خووه ش کهس رازی
 ناکات له خو ی، که سانی که له خو ی رازی ده کات، کاریکیان کرد بی، خویان له
 خویان رازی کرد بی، ئنجا رازیوونی له خوی پهره ردار له دنیا شدا هیه و،
 له دواړو ژیشدا هیه، له دنیا دا: مرو ف رازییه له هه رچی خوا ﷺ ناردوویه تی
 به پیغه مبه ردا ﷺ، وهک به رنامه ی ژبانی خو ی قبو لیه تی و په سندی کردوه و پی
 رازییه، به لکو ئه و په ری قه ناعه تی پی هیه، پاشان هه ر قه ده ری که به سه ری
 بی، هه ر به لایه ک و ناړه حه تییه ک بیته ری، له و پرووه که له لایه ن خوا وهیه،
 پی رازییه و تووړه نابی به رانه ر به خوا، گله یی له خوا ناکات، له دلشیدا
 گومانی خراپ به رانه ر به خوا پهیدا نابی، ههروه ها له هه موو کاروباره کانی خوا
 ﷺ رازییه، دیسان له دواړو ژیشدا، له خوا رازییه، له به رانه ر ئه و پاداشت و
 به هه شته دا که پی ده دات: ﴿أُولَئِكَ حَرْبُ اللَّهِ﴾، ئه وانیه کومه لی خوان.

۱۶- سہر فرازی تہاویان ھہیہ:

﴿أَلَا إِنَّ حَرْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، ٲہمہش سیفہتی شازدہیہم و کوٲاییانہ:
 ناگاداربٲ! کوٲہلی خوا سہر فرازن، ھہم لہ دنیاا خوٲبہخت و بہ مراد
 گہیشوو و بہ ئاوات گہیشوون، ھہم لہ پوژی دوایش دا سہر فرازو بہختہوہرن،
 سہربہرزو پروو سوورن.

خوا بہ لوتف و کہپہمی خوٰی ٲہو خہسلٲ و سیفہتہ بنہرہٲیانہمان
 ٲیدا بیٲٲتہ دی، کہ کوٲہلی خوٰی پٲ وہسفرکردوون و، خوا ہمانپاریژی و پاکمان
 بکاتہوہو ہزارمان بکات و بہ دوورمان بگری، لہو خہسلٲ و سیفہتانہی
 کوٲہلی شہیٲانی پٲ پیٲناسہ کردوون.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

پاڳہ پانڊني مہکتہبی ماموٲستا علی بابیر

AliBapir

پاڳہ پانڊني مہکتہبی ماموٲستا علی بابیر

AliBapir

پاڳہ پانڊني مہکتہبی ماموٲستا علی بابیر

AliBapir

پاڳہ پانڊني مہکتہبی ماموٲستا علی بابیر

AliBapir

لہ ٲوٲہ کوٲہسہرہرہمان مہکتہسہرہرہمان

بٲن مہکم ہر موانع الوداع الوداع

علی بابیر/ AliBapir

علی بابیر/ AliBapir

کہالی

پاڳہ پانڊني مہکتہبی ماموٲستا علی بابیر

پاڳہ پانڊني مہکتہبی ماموٲستا علی بابیر

تەفسیری سوورەتی

الحشر

دەستپێک

بەڕێزان!

ئەمڕۆ کە یەکی ڕەمەزانی سالی (١٤٤١) ی کۆچیە، بەرانبەر (٢٠٢٠/٤/٢٤) زاینی، لە شاری هەولێر، خوا پشٹیوان بێ، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الحشر)، وەک عادی خۆمان، پیشەکی پێناسەو نیوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە دەخەینەڕوو، لە حەوت بڕگەدا:

پێناسەی سوورەتی (الحشر) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە دوو ناوی هەن:

أ- (سُورَةُ الْحَشْرِ) وەک لەم دەقەدا هاتو: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْحَشْرِ بِالْمَدِينَةِ} (فتح القدير: ج ٥، ص ٢٣٧) واتە: عەبدوڵلای کۆری عەبباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا گوتووێتی: سوورەتی (الحشر)، لە مەدینە دابەزی، کەواتە: یەکیەک لە ناوەکانی: سوورەتی (الحشر)ە.

ب- (سُورَةُ النَّصْرِ) دەقی دووهم لەوبارەو دینین، کە ئەم سوورەتە ناویکی دیکەشی هەیە بە ناوی سوورەتی (النَّصْرِ)، وەک لەم دەقەدا هاتو: {عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: سُورَةُ الْحَشْرِ، قَالَ: سُورَةُ النَّصْرِ، يَعْنِي أَنَّهَا نَزَلَتْ فِي بَنِي النَّصْرِ، كَمَا صَرَّحَ بِذَلِكَ فِي بَعْضِ الرِّوَايَاتِ}، (أخرجه البخاري ٣٨٠٥، وغيره).

واتە: سەعیدی کۆری جوبەیر (ڕەحمەتی خوا لێ بێ، کە یەکیەکە لە زانایانی شوێنکەوتوووان)، دەلی: بە عەبدوڵلای کۆری عەبباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا گوت: سوورەتی

(الْحَشْرُ)، گوتی: سوورەتی (النُّضِيرِ)، واتە: لە بارەى بەنوو نەزیرەو هاتۆتە خوار، وەك لە هەندیک ڕیوایەتی دیکەدا، ئەو بە راشکاوی گوتراوە.

(إِبْنُ الْحَجَرِ الْعَسْقَلَانِي) خاوەنی (فَتْحُ الْبَارِي)، وای لە قسەكەى ئێبنو عەبباس حالىی بوو، بۆیە پێى ناخۆش بوو بە سوورەتی (الْحَشْر) ناوبری، نەوێك وای بزانری، مەبەست لە (الْحَشْر) ڕۆژی دوايیه، بەلام دەشگونجی عەبدوللای كۆری عەبباس (خوا لیان ڕازی بێ)، مەبەستی ئەو بوو بێ، ئەو سوورەتە وێرای سوورەتی (الْحَشْر)، پێشی دەگوتری: سوورەتی (النُّضِيرِ).

دووهم: شوینی دابەزینی:

تێكڕای زانایان یەكدهنگن، لەسەر مەدینهیی بوونی ئەم سوورەتە موبارەكە، بە ئاشكراش دیارە، بە تایبەت حەفدە ئایەتی سەرەتای، پەيوەست بە بەسەرھاتی ئاوەرە کرانی ھۆزی بەنوو نەزیرەو، بە ڕای زۆربەى ڕوونکەرەوانى قوڕئان، بە ڕای بەندەش: ئاوەرەبوونی (بَنُو قَيْنُقَاع و بَنُو النُّضِيرِ) ی جوولەكە ھەردووکیان پێكەو، (بَنُو قَيْنُقَاع) پێشترو (بَنُو النُّضِيرِ) یش، لە سالی چوارەمی كۆچیدا، وەك دواى ئەو بەسەرھاتە دینین.

سێیەم: ڕیزبەندیی لە موصحف و ھاتنەخواردا:

لە موصحفەدا ڕیزبەندییەكەى (٥٩)یەمینە، لە دابەزینیشدا ڕیزبەندییەكەى (٩٨)مینە، بە پێى ژماردنى (جابر بن زید)، ھەلبەتە زانایانى دیکەش ھەبوون، كە كەمترو زیاتریان گوتو، كە ڕەنگە ڕیزبەندیی دابەزینی لە سەد (١٠٠) زیاتریش ھەلكشیی.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە:

سەرچەم ژمێرە رانی ئایەتەکانی قورئان، یە کدەنگن کە ژمارە ی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە (۲۴) ه، کەس نە کە متری گوتوو ه و نە زیاتر.

پینجەم: نیو هەرۆکی:

ئەم سوورەتە ئەم بابەتە ی گرتوو نە خو ی:

۱- ڕاگە یاندنی بە پاکگیرانی خوا، لە لایەن ئاسمانە کان و زەو ییە وەو، هە رچیە ک کە تییاندایە، لە ئایەتی ژمارە (۱) دا هاتو ه.

۲- باسی وە دە رنران و ئاو هەرە کرانی هۆزی (بَنُو النَّضْرِ) ی جوو لە کە، کە بە رای من هۆزی (بَنُو قَيْنِقَاع) یش دە گرێتە وە، چونکە خوا ناوی هۆزەکانی نە هی ناو ه، بە لکو دە فە رمو ی: ﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾، ئنجا هەر کام لە هۆزی (بَنُو قَيْنِقَاع) و بَنُو النَّضْرِ، هەم بی پروا بوون لە خاو ه ن کتیبە کان، هەم دە ریشکراون، ئەو یش بە هۆی غە درو پە یمان شکینی و، دژایە تییا نە وە بو خواو، بو پیغە مبه ری خواو بو مسو لمانان، کە لە ئایەتەکانی: (۲ - ۵) دا، ئەو ه باسکراو ه.

۳- باسی چۆنیە تی مامە لێ کردن، لە گە ل دە سکە وتی جە نگیی دا، کە لە (بَنُو قَيْنِقَاع) و بَنُو النَّضْرِ، ئاو ه دانییەکانی دیکە ش بە جی ماو ه، بە جی دە مینی، کە لە ئایەتەکانی: (۶ - ۱۰) دا باسکراو ه، دوا یش پیناسە کردنی هەر سی پیکهاته سەرە کییە کە ی ئۆ ممه تی پیغە مبه ر ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾، له کوچکەرەن و پشتیوانان و شوینکە و تووانیان، ئەوانە ی لە دوا ی وان دین، هە رو ه ها خستنه پرووی سەرە کییتری نی خە سلە تە بە رزە کان یان، هی هەر کام لە و سی کو مە لێ.

۴- باسی هە لویستی خائینانە ی دە غە لێ کان (مونا فیه کان) و کە ی ن و بە ینیان لە گە ل جوو لە کە کاند، دوا یی بە گورگان خوار دوو دانی جوو لە کە کان، کە لە ئایەتەکانی: (۱۱ - ۱۷) دا، خراو ه تە پروو.

۵- فرمانکردن به پرواداران، به پارێزکردن و، خو ئاماده کردن بۆ قیامەت و، سەرەنجامی مروّقه کان و، پیناسه و وهسفی قورئانی به پێز و، وهسفکردنی خوای بهرزو بۆ وینه، به بیست و یهک له ناوو سیفه تهکانی، ئەمانەش له ئایه تهکانی: (۱۸ - ۲۴)دا، خراونه پروو.

شه شه م: تاییه تمه نندییه کانی:

حهوت تاییه تمه نندییمان بۆ ئەم سوورپه ته باسکردوون:

۱- باسی وه ده زرانی هوژه په ییمان شکینه کانی جووله که، که به رای من وپرای (بَنُو النَّضِيرِ)، باسی (بَنُو قَيْنِقَاع) یشه، له مه دینه، به هو ی په ییمان شکینی و غه درو، لادانیان لهو به لێن و په یمانه ی له به یندا هه بووه.

۲- باسی حوکمی (فِیء)، که ئەمه له ئایه تی (۶ - ۷)، خراوه ته پروو، (فِیء) یش ئەو مآل و سامانه یه، که به بۆ شه رو کوشتار، ده که ویتته ده ست مسولمانان.

۳- راگه یاندنی ئەو راستیه، که نابۆ مآل و سامان، له دهستی ده ولّه مه نده کاند کورت هه لبۆ، له ئایه تی ژماره (۷)دا، که بهو ته عبیره ته نیا له م سوورپه ته موباره که دا هاتوه.

۴- پۆلێنکردنی مسولمانان، به کوچکه ران و پشتیوانان و ئەوانه ی له دوا ی وان دین و، وه سفکردنی هه ر کامیان به گرنگترین خه سلّه تی، له ئایه تی ژماره: (۹ و ۱۰)دا، که بهو شیوه یه ش ته نیا له م سوورپه ته دا هاتوه.

۵- ناوه ی تانی قیامهت به به یانی، سبه ینی: ﴿وَلَتَنْظُرَنَّهُ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾ (۱۸)، که ته نیا لیره دا قیامهت به (غَد) به یانی، سبه ینی هاتوه، واته: ئەو کاته ی دوا ی ئەو رۆژه ی تۆ ئیستا تیتیدی، دی.

۶- راگه یاندنی ئەو راستیه، که ئەگه ر قورئان بۆ سه ر چیا یه ک دابه زیایه، له ترس و سام و هه یبه تی خوا، ملکه چ و شه ق و په ق ده بوو، له ئایه تی ژماره (۲۱)دا.

۷- ناساندنی خوای بهرزو مهزن، له دوو تووی سی ئایهت دا، به (۲۱) له ناوو سیفهته بهرزه کانی، ئایهته کانی: (۲۲ - ۲۴).

حهوتهم: دابهشکردنی ئەم سوورەته بو چەند دەرسیك:

کۆی (۲۴) ئایهته کانی ئەم سوورەته موبارەکه، بو سی دەرسان دابهش دهکهین:

دەرسی یەكەم: که له ئایهته کانی: (۱ - ۱۰) پیکهاتوه، باسی بهسهرهاتی وهدهرهران و ئاواره کرانی هۆزی (بَنُو النَّضِير) لهسهر رای ههموو توێژه رهوانی قورئان و، به رای من (بنو قَيْنِقَاع) یشه، له گهڵ ئەوان دا، چونکه خوا ﷻ به: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾، باسی کردوون، نهک بفه رموی: (بَنُو النَّضِير)، ئنجا ئەوانه ی بیروا بوون، له خاوهن کتیبان، ئەوکاته ههر سیک هۆزی (بنو قَيْنِقَاع و بَنُو النَّضِير و بنو قُرَيْظَةَ) بوون، به لām (بنو قُرَيْظَةَ) له سالی پینج (۵)ی کۆچییدا، له گهرمه ی جهنگی خهنده قدا سزادراون و دهر به دهر کراون، به لکو دهست بهسهر مولک و مال و کهسه کانیشیاندا گیرا.

به لām ههر کام له هۆزی (بنو قَيْنِقَاع و بَنُو النَّضِير) دهر کران، بۆیه ئەوه ی خوا دهفه رموی: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾، ههر دووکیان دهگریته وه، بهسهرهاته کانیشیان زۆر لیک نیزیکن، له پرووی کاتییشه وه و، له پرووی باسکرانیشه وه، هه لبه ته تهویش له ئەنجامی خیانه تیاندا و به هۆی په یمان شکینیانه وه، ئنجا باسی چۆنیه تی دابهش کرانی مال و سامانی به جیمایان و، پیناسه ی ههر کام له سی پیکهاته که ی ئۆممهت، ئۆممه تی پیغمبهر ﷺ، به گرنگترین خه سله تیان.

دەرسی دووهم: که له ئایهته کانی: (۱۱ - ۱۷)، پیکهاتوه، ئەو ههوت ئایهته، باسی هه لوێستی ژێر به ژێرو خائینانه ی مونا فیه کانی مه دینه ده کهن،

بەسەرکردایەتی (عبدالله بن أُبَيِّ بن سَلُول) و، کەین و بەین و گەفت و بەلێن دانیان بە جوولەکەکان، هەم لەگەڵ (بنو قَيْنُقَاع) یش، هەم لەگەڵ (بَنُو النَّضِير) یش و، پشت بەردانیان لە کاتی تەنگانەدا و، دوو وێنە هێزانەو، بۆ پیناسە هەلۆستەکانیان.

دەرسی سییەم: کە لە ئایەتەکانی: (۱۸ - ۲۴) پێکھاتو، خستە پرووی چوار بابەتی گرنگ:

- ۱- فەرمانکردن بە پرواداران، بە پارێزکاری و خۆ سازکردن، بۆ دیداری خوا.
 - ۲- راگەیانندی ئەو راستییە کە هاوێلانی ئاگری دۆزەخ و، هاوێلانی بەهەشت، یەكسان نین.
 - ۳- خستە پرووی پێگەو پایە بەرزو ناوازی قورئان، لە وێنەکی وێژدان هەژێندا.
 - ۴- وەسفکردنی خوا بە بیست و یەك (۲۱) لە ناوو سیفەتە بەرزو ناوێزەکانی.
- شایانی باسە: ئیمە، بەر لە تەفسیرکردنی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە بە پێزە، پوختەیک لە بەسەرھاتی ھۆکارو چۆنیەتی، دەرکرانی ھەردوو ھۆزی (بنو قَيْنُقَاع و بَنُو النَّضِير) جوولەکە، دەکەین، بە تاییەت لەبەر پۆشنایی کتیبە ناودارەکی (إِبْنُ هَاشِم)، (السيرة النبوية لابن هشام) دا، بە گشتی و بە سوود وەرگرتن لە ھەندیک سەرچاوەی دیکە، ئەو ھەش مایە بەرچاو پرووی زیاترمان دەبێ، بۆ لێتیکەیشتنی مانای ئایەتەکان.

بەسەرھاتی ھۆکارو چۆنیەتی دەربەدەر بوونی ھەردوو ھۆزی (بنو قَیْنَقَاع و بَنُو النَّضیر)ی جوولەکە

بەرێزان! ئەو بەسەرھاتە لە پێنج تەوھردا دەخەینەرۆو:

تەوھری یەكەم: ھەر سێ ھۆزەكەى جوولەكە لە مەدینەدا (بنو قَیْنَقَاع، بَنُو النَّضیر، بنو قُرَیظَة) و نووسینی پەیماننامەىك لە نیوان مسوڵمانان و ئەواندا.
تەوھری دووھەم: دەرکرانی ھۆزی (بنو قَیْنَقَاع) و ھۆکارەكەى.

تەوھری سێھەم: پێناسە و پەرچەلەكى (بَنُو النَّضیر).

تەوھری چوارەم: ھۆکاری دەرکرانی (بَنُو النَّضیر).

تەوھری پێنجەم: چۆنیەتی دەرکرانی (بَنُو النَّضیر).

**تەوھری یەكەم: ھەر سێك ھۆزەكەى جوولەكە لە مەدینە
(بنو قَیْنَقَاع، بَنُو النَّضیر، بنو قُرَیظَة) و نووسینی پەیماننامەىك لە
نیوان مسوڵمانان و ئەواندا:**

بەپێى سەرچاوە میژووویەکان، بە تابیەت (السيرة النبوية لابن هشام)، دواى ئەوھى پیغمبەرى خوا ﷺ، تەشریفى برد بۆ مەدینە، چەند کاریكى گەورە و گرنكى كردن، بۆ ئەوھ ئەو كۆمەلگایە، ئەو قەوارە سیاسییە تازە دروست بوو و سەرھەلداو و پێگرتو، سەقامگیر و تۆكمە و توندو تۆڵ بى، یەكێك لە كارەكان ئەوھ بوو، كە پەیماننامەىكی ئیمزا كرد، لە نیوان مسوڵمانان بە سەرکردایەتی پیغمبەر ﷺ لە لایەك، كە لە دوو پێكھاتەى بنەرەتی پێكھاتبوون:

أ- کۆچبەرەکان کە لە مەککەوێ هاتبوون و کۆچیان کرد بوو.

ب- پشتیوانان کە خەڵکی شاری (یَثْرِب) بوون، کە دواوی ناوی لیترا (المَدینة).

لای بەرانبەریشیان ھۆزەکانی جوولەکە، سَی ھۆزی سەرەکی بوون: (بنو قَيْنَقَاع، بنو النَضِير، بنو قَرِیظَة)، ھەروەھا ئەو ھاوبەش بوو خوا دانەرانی، تاکو ئەو کاتە لە مەدینەدا مابوونەو، ھەر ھاوبەش بوو خوا دانەر بوون، پیغەمبەری خوا ﷺ پەیماننامەیەکی دانا، لە نێوان ئەو پیکھاتانەی مەدینەدا، کە لە کتیبە میژووییەکان دا، بە (کتاب) و بە (الصَّحِيفَة) و بە (الْوَثِيقَة) ناوی ھاتو، (محمد حمید الله) لە کتیبە ناودارەکی خۆی: (الْوَثَائِقُ السَّيَاسِيَّةُ لِلْعَهْدِ النَّبَوِيِّ وَالْخِلَافَةِ الرَّاشِدَةِ) دا، لە بارەیەو گوتووین: (أَقْدَمُ وَثِيقَةٍ تَارِيخِيَّةٍ مَكْتُوبَةٍ)، دیرینترین دۆکیومی ئێستای نووسراو، کە لە جێی دەستووری ئێستا بوو.

(إِبْنُ هِشَام) لە (السيرة النبوية) کە خۆیدا^(١)، ھەموو ئەو دۆکیومی ئێستای ھیناوە، لە ژێر ناوونیشان: (الرَّسُولُ ﷺ يُوَادِعُ الْيَهُودَ)، پیغەمبەر ﷺ پەیمان لەگەڵ جوولەکەکان دا دەبەستێ، (موادعة)، یانی: دوو لایەن یان پتر پیکەو ھاوکار بن، یان شەری یەکدی نەکەن، ناوەکە و ھاوکار، ئەگەر نا ئەگەر لەو پەیماننامەیەو پامین: ھەمووی بریتێ لە ھاوکاری پیکەو کردن و پیکەو ئیدارەدانی ئەو دەولەتە تازەیی، پیغەمبەری خوا ﷺ بنیاتی ناو.

با سەرئەنجام قسەیەکی (إِبْنُ إِسْحَاق) بەدەین کە پێناسەیەکی پوختی ئەو (کتاب) دەکات:

(قَالَ ابْنُ إِسْحَاقَ: وَكَتَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كِتَابًا بَيْنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ، وَادَعَ فِيهِ يَهُودَ وَعَاهَدَهُمْ، وَأَقْرَهُهُمْ عَلَى دِينِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ، وَشَرَطَ لَهُمْ، وَأَشْرَطَ عَلَيْهِمْ).

واته: پیغهمبهری خوا ﷺ نووسراویکی نووسی، له نیوان کوچکهران و پشتیواناندا^(۱)، لهو نووسراوه دا پهیمانی له گهل جووله که کان بهست، نهوانی لهسهر ئایینه که ی خویان و، لهسهر مال و سامانی خویان و، لهسهر جیگه و ریگه ی خویان هیشتنه وه، (بو سلهماندن له سهری بهینه وه و ئایینی خویان جیه جی بکه و ولاتی خویان به ریوه بهرن)، مهرجیشی بو گرتن و، مهرجیشی لهسهر گرتن. واته: هه ندیک مهرجی بو گرتن، نه وه هه ق و مافتانه، به لام هه ندی مهرجیشی لهسهر دانان، نه وه ش کارو نه رکتانه.

ئاماژه به چه ند برگیه کی نه و پهیماننامه یه:

۱- سه ره تای (کتاب) به مجوره یه: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، هَذَا كِتَابٌ مِنْ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ ﷺ، بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ مِنْ قُرَيْشٍ وَيَثْرِبَ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ، فَلِحَقِّ بِهِمْ، وَجَاهَدَ مَعَهُمْ، إِنَّهُمْ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ مِنْ دُونِ النَّاسِ)، به ناوی خوی به به زه یی به خشنده، نه مه نووسراویکه له موحه ممه د پیغهمبهری خواوه ﷺ، له نیوان پرواداران و مسولمانان دا، له قوره یش و له (یثرب)، واته: خه لکی مه دینه و هه ر که سیک شوینیان ده که وی و، پیانه وه په یوه ست ده بی، له گه لیان دا تیده کوشی، که نه وانه کو مه لیکن جیا له خه لک، واته: کو مه لگا و قه واره سیاسییه که ی (یثرب): کو مه لگایه کی تازه سه ره له داون.

۲- مامه له ی یه کسان له گهل جووله که کان دا: (وَإِنَّهُ مَنْ تَبِعَنَا مِنْ يَهُودَ، فَإِنَّ لَهُ النَّصْرَ وَالْأُسُوءَةَ، غَيْرَ مَظْلُومٍ وَلَا مُتَنَاصِرٍ عَلَيْهِمْ)، هه ر که سیک له جووله که کان له گه لمان بی (له گه لمان ته با بی)، نه ویش پیویسته سه ربخری و، مامه له ی یه کسانی له گه لدا بکری (أُسُوءَةَ) واته: مامه له ی یه کسان، نه سته میان لی بکری و، نه له دژی نه وانی یارمه تی هیچ که س بدری.

۳- نابی هیچ که س هیچ که تنکه ریک په نا بدات: (وَإِنَّهُ لَا يَحِلُّ لِمُؤْمِنٍ أَقْرَبُ مَا فِي هَذِهِ الصَّحِيفَةِ، وَآمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، أَنْ يَنْصَرَ مُحَدَّثًا وَلَا يُؤْوِيَهُ، وَأَنَّهُ مَنْ نَصَرَهُ أَوْ آوَاهُ، فَإِنَّ عَلَيْهِ لَعْنَةَ اللَّهِ وَغَضَبَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)، واته: هه ر که سیک پروادار بی و، دان به وه دا بیئی که له م (صَحِيفَةِ)

(۱) واته: کوچکهران و پشتیوانان له لایه ک و، جووله که کان و نه وانی دیکه ش له لایه کی دیکه وه.

دایە و، برپای به خواو پوژی دوابی بێ، (که ئەوێ خالی هاوبەشی نێوان مسوڵمانان و خاوەن کتێبەکانیش بوو)، بۆی پەوانی، هیچ کەتکەرێک سەربخات و بیحەوینیتەو، هەر کەسیک پستی بگری، یان بیحەوینیتەو، نەفرین و توورەیی خوا لێ بێ لە پوژی قیامەتدا.

٤- مەسەرف کیشانی جوولە کە لە گەڵ مسوڵمانان دا: (وَإِنَّ الْيَهُودَ يُنْفِقُونَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ مَا دَامُوا مُحَارِبِينَ)، واتە: هەروەها دەبێ جوولە کە کان لە گەڵ برپاداران دا، خەرجیی و مەسەرف بکەن (بۆ بەرگری لێکردن لە ولات)، مادام پێکەوێ دژی دوژمنێک شەر بکەن و جەنگیان لە دژ بکری.

٥- هەر کام لە جوولە کەو مسوڵمانان، ئایینی خۆیان بە پێوە دەبەن: (لِلْيَهُودِ دِينُهُمْ، وَلِلْمُسْلِمِينَ دِينُهُمْ، مَوَالِيَهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ) جوولە کان دینی خۆیان بە پێوە دەبەن و، مسوڵمانانیش دینی خۆیان بە پێوە دەبەن، خوشیان و ئەوانەش کە سەر بەوانن.

٦- چوونە دەر لە سنووری ولات بە بێ مۆلت نابێ: (وَإِنَّهُ لَا يَخْرُجُ مِنْهُمْ أَحَدٌ إِلَّا بِإِذْنِ مُحَمَّدٍ ﷺ) نابێ هیچ کەسیک لە شار، لەو ولاتە بچیتە دەرێ، مەگەر بە مۆلتی موحەممەد ﷺ.

وێک چۆن ئیستا دەبێ مروۆف قیزەیی هەبێ و پاسپۆرتی هەبێ.

٧- پێویستە ئاساییشی نێو شارو ولات پارێزراو بێ: (وَإِنَّ يَثْرَبَ حَرَامٌ جَوْفُهَا لِأَهْلِ هَذِهِ الصَّحِيفَةِ)، یاساییشی نێو (یَثْرَب) قەدەغەیه، بۆ ئیمزاکەرانی ئەو (صَحِيفَةِ)یه.

نابێ هیچ شەڕو ئاشووب و، ئازاوەیهکی تێدا بکەن.

٨- هەبوونی بەرگری هاوبەش لە نێوان پێکهاوەکان دا: (وَإِنَّ بَيْنَهُمُ النَّصْرَ عَلَى مَنْ دَهَمَ يَثْرَبَ)، پێویستە هاوولاتیان پستی یە کدی بگرن، لە بەرانبەر هەر کەسیکدا، دژی خەلکی (یَثْرَب) بێ.

٩- نامسوڵمانانیش جگە لە دوژمنان، بۆیان هەیه پێکهاتن لە گەڵ هەر لایەنێک دا بکەن: (وَإِذَا دُعُوا إِلَى صُلْحٍ يُصَالِحُونَهُ وَيَلْبَسُونَهُ، فَإِنَّهُمْ يُصَالِحُونَهُ وَيَلْبَسُونَهُ، وَإِنَّهُمْ إِذَا دُعُوا إِلَى مِثْلِ ذَلِكَ، فَإِنَّهُمْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ، إِلَّا مَنْ حَارَبَ فِي الدِّينِ)، واتە: هەر کات مسوڵمانان

صوّلح و ئاشتەواییان لەگەڵ لایەنێک دا کرد، جوولەکەش صوّلح و ئاشتەوایی لەگەڵ ئەو لایەنەدا دەکەن، هەروەها جوولەکەکانیش ئەگەر بۆ شتیکی وا، مسوڵمانانیان بانگ کرد، ئەوانیش ئەو مافەیان هەیە، بەسەر مسوڵمانانەوه.

واتە: مسوڵمانان دەبێ تەبا بن، لەگەڵ هاوپیەمانانی جوولەکەکان دا، جوولەکەش دەبێ تەبا بن، لەگەڵ هاوپیەمانانی مسوڵمانانەکان دا، مەگەر کەسیک دژی دین بێ.

١٠- هەر کۆمەڵ و لایەنە پشک و بەش خەرجیی خۆیانان لەسەرە: (عَلَى كُلِّ أُنَاسٍ حِصَّتُهُمْ مِنْ جَانِبِهِمُ الَّذِي قَبْلَهُمْ)، هەر کۆمەڵە خەڵکە، ئەو پشکەیی دەکەوێتە سەریان، لە مەسەرف و خەرجیی کیشان لەسەریانە، لەولایەوهی دەکەوێتە لای ئەوان.

ئەمە یەکەمین کاریک بوو، کە پیغەمبەری خوا ﷺ لە مەدینە کردی، کە بریتی بوو لە نووسینی ئەو (صَحِيفَةٍ) یە، وەک دەستوورێک بوو، هەم بۆ چۆنیەتی مامەڵە پێکەوهکردنی مسوڵمانان، لە نێوان خۆیان دا، کۆچکەرەکان و پشتیوانان و، هەم جوولەکەکانیش، ئەوانی دیکەش کە بەرانبەرەکانیان و، ناوی هەموو هۆزە جوولەکەکانیش، لەنێو بەندەکانی (صَحِيفَةٍ) کەدا هاتو، وێرای هاوبەشدانەرەکانیش.

تەوهری دووهم: دەرکرانی هۆزی (بنو قینقاع) و هۆکارەکی:

یەکەمین هۆزی جوولەکە، کە لە مەدینە دەرکران، لەسەر ناپاکیی و، پابەند نەبوون بەو بەلێن و پەیمانەوه، کە لەگەڵ مسوڵمانان دا پێکەوه داویانە، بریتی بوو لە هۆزی (بنو قینقاع)، کە (إِبْنُ هِشَام) لە کتێبەکی خۆی (السيرة النبوية لإِبْنِ هِشَام) دا^(١)، باسی چۆنیەتی دەرکرانی هۆزی (بنو قینقاع) ی کردو، هۆکاری دەرکرانیشتانی کردو، و، تۆزێکی دیکە پوختهیەکی دێنین.

پیشتر ئاماژەم پێداو، دوايش له درێژهی تەفسیرکردنی سوورەتە کەدا باسی دەکەین: نەمبینووە لە تەفسیرەکاندا - پەنگە هەشبێ و نەمدیبی - باسی (بنو قَیْنَقَاع) بکری، لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (الحَشْرِ) دا، کە ئەم سوورەتە موبارەکە، ئاماژە دەکات بەوانیش، ئەوان بەس گوتووایانە لە بارە (بَنُو النَّضِيرِ) هەوێ، بەلام وەک ئیستا باسی (بنو قَیْنَقَاع) و دوايش باسی (بَنُو النَّضِيرِ) دەکەین، دەبینین ئایەتەکان بەسەر هەردووکیاندا دەچەسپن.

(إِبْنُ هَاشِمٍ) لە بارە (بنو قَیْنَقَاع) هەوێ لە ژێر ناوونیشانی: (أَمْرُ بنو قَیْنَقَاع)، {حَال و بەسەرھاتی (بنو قَیْنَقَاع)} دا، باس دەکات: (بنو قَیْنَقَاع) چۆن دەرکران؟ ئیمە یەکسەر بە کوردیی پوختە مانای ئەو، کە (إِبْنُ هَاشِمٍ) هیناویەتی، دەیهێنین، دەڵێ: بازاری (بنو قَیْنَقَاع)، بازاریکی ناودار بوو، هۆزی (بنو قَیْنَقَاع)، زیاتر زێڕنگەر و سەنعەتکار بوون، بۆیەش کە دەرکراون، زەوی و زاریکی وایان لێ بەجێ نەماوە، چونکە زیاتر دووکانیان هەبوون و پیشەساز بوون، ئنجا پوژیک پیغەمبەری خوا ﷺ لە بازارەکیان (بنو قَیْنَقَاع) کۆی کردنەو، پێی فەرموون: (يَا مَعْشَرَ يَهُودَ! احْذَرُوا مِنَ اللَّهِ مِثْلَ مَا نَزَلَ بِقُرَيْشٍ مِنَ النَّقْمَةِ وَأَسْلِمُوا، فَإِنَّكُمْ قَدْ عَرَفْتُمْ أَنِّي نَبِيٌّ مُرْسَلٌ، تَجِدُونَ ذَلِكَ فِي كِتَابِكُمْ وَعَهْدِ اللَّهِ إِلَيْكُمْ) قَالُوا: يَا مُحَمَّدُ، إِنَّكَ تَرَى أَنَا قَوْمُكَ، لَا يَغُرُّكَ أَنَّكَ لَقِيتَ قَوْمًا لَا عِلْمَ لَهُمْ بِالْحَرْبِ، فَأَصْبَحْتَ مِنْهُمْ فُرْصَةً، إِنَّا وَاللَّهِ لَأَنَّى حَارِبُنَاكَ، لَتَعْلَمَنَّ أَنَّا نَحْزُنُ النَّاسَ).

واتە: ئەو کۆمەڵی جوولەکە! وریابن لە خوا، ئەو بەلایە بەسەر قورەیش هات، هەمان بەلەش بەسەر ئێوە نیەت، {دەرکرانی (بنو قَیْنَقَاع)} یش دوا جەنگی بەدر بوو، مسوڵمان بن، چونکە دەزانن من پیغەمبەریکی پەوانە کراوم، ئەو لە کتێبەکان دا دەبینن و، لە پەیمانی خواش دا، کە بۆ ئێوەی ناردو، ئامۆژگاریی خوا دەزانن، ئەوانیش گوتیان: ئەو موخەممەد ﷺ! پێت وایە، ئیمە هەر کۆمەڵەکی خۆتین، {خەڵکی قورەیشین}، بە ئەو فریوت نەدات، کە بە کۆمەڵیک گەشتووی شارەزای جەنگ نەبوون، تۆش دەرڤەتیکت

لئى بىنيون و زەفەرت پى بردوون، بە خوا ئەگەر لە دژى ئيمە بجهنگى، ئنجا دەزانى ئيمە خەلکين! واتە: ئيمە خەلکى جەنگاوەرىن.

هەرچەندە جوا بە کەيان زۆر رەق بوو، بەلام پيغەمبەرى خوا ﷺ هيجى نەفەرموو، گرنگ ئەو هەيه، وەك ئامۆژگاريەك و دلسۆزيەك فەرموویەتى: بپروا بێن و، دەزانن من پيغەمبەرى خوا و ناوونيشانەکانم لە کتیبە کانتان دا هەن، چيدیکە خراپە کاريى مەکەن، با ئەو بەلایەى بەسەر قورەيش دا هات، بەسەر ئيوەش نەيەت.

(إِبْنُ إِسْحَاق) دەلى: لە (سعيد بن جبیر) هوه، يان لە (عكرمة) هوه، لە (عبد الله بن عباس) هوه (خوا لىيان رازى بى)، پيم گەيشتو، كە ئەم ئايەتانه لە بارەى ئەوانە هه هاتوونە خوار: ﴿قُلْ لِلَّهِ الْكَفَرُ سَعْتُوبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيَسْأَلُهُمْ ١٢ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَةِ الْبَقَاتِ فَيُتَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرٌ يَرَوْنَهُمْ مِّثْلَهُمْ رَأَىٰ الْعَيْنُ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بَصَرَهُ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ١٣﴾ آل عمران، واتە: (ئەى موحەممەد! ﷺ) بە ئەوانەى بپروان، بفەرموو: (ئەگەر جەنگ بکەن)، تیدەشکين و دوایى بەرەو دۆزەخ بە رى دەکړن، خراپترین شوینی پشوودانیش ئەو یی، بۆ ئیو نیشانەو بەلگە هەیه، (لەسەر ئەو هى خوا ﷺ پشستى مسولمانان دەگرى)، لە دوو کۆمەلە کەدا كە پيکگەيشتن، (کۆمەلى هاوۀلانى پيغەمبەرى خوا ﷺ لەگەل هۆزى قورەيش دا، بە فەرماندەيەتیی ئەبوو جەهل)، کۆمەلێکیان لە رپی خوادا جەنگیان دەکرد، کۆمەلێکیش بپروا بوون، دوو هیندەى خویانیان دەبینن بە چاو، (بپروایەکان کە تەماشای مسولمانەکانیان دەکرد، بۆ ئەو هى سام بچیتە دلپانەوه، دوو هیندەى خویانیان دەدیتن)، خواش بە یارمەتیی خۆى، هەر کەسى بیهوى پشستگيری دەکات و بەهیزی دەکات، بە راستیى لەو هدا پەند هەیه بۆ خاوەن عەقلان.

ئىنا دەربارەى چۆنەتەى و ھۆكارى ئەو ھە پىغەمبەرى خوا ﷺ ھۆزى (بنو قینقاع) دەركرد، (ابن هشام) دەلى: ئافرەتەك لە عەرەبان، كەلوپەلىكى پى دەبى، بىفرۆش، دەچتە بازارى (قینقاع) لە لای زىرنگەرىك دادەنىشى، جوولەكەكانىش، كە ئافرەتەكە دەم و چاوى خۆى داپۆشیو، (پىچەى گرتۆتەو)، داواى لى دەكەن، دەم و چاوى دەربخات، ئەویش ئامادە نابى پىچەكەى لایىدات و، باباى زىرنگەرىش دامىنى كراسەكەى، لە لای پشتى گریدا، (ئەو كاتەى ئەو دانىشتە، دامىنى كراسەكەى لە لای پشتیەو گریدا)، كاتىك ھەلدەستىتە پى، ران و لاق و لەتەرى دەردەكەون و، ئەوانىش پى پىدەكەن، (يانى: ئامادەنبووى دەم و چاوت دەربخەى، بەلام ئىستا ران و لاقىشت دەركەوتن)، ئافرەتەكەش ھاوار دەكات و، پیاویك لە مسولمانان لەو دەبى، پەلامارى زىرنگەرەكە دەكات و دەيكوژى، جوولەكەكانىش كۆدەبنەو مسولمانەكە دەكوژن، ئىنا كەس و كارى مسولمانە كوژراو، ھاوار دەكەنە مسولمانان، كە لە دژى جوولەكەكان بىن و ھاوکاریان بن، مسولمانانىش توورە دەبن و، كىشە دەكەوتە نىوان مسولمانان و ھۆزى (بنو قینقاع) ھو، كەواتە: ھۆكارى دەركرانى (بنو قینقاع)، ئەو غەدرو خیانەتەى جوولەكەكان بوو.

پىغەمبەرى خوا ﷺ كە ئەو دەبىستى، دەورى شوینەكەیان دەگرى و پىيان دەفەرموى: برۆن، ئىرە بەجى بهیلن، مادام پەیمانان شكاندو ھە ديارە ئەھلى خیانەتن، مسولمانىكتان بە ناھەق كوشت و سووكایەتیتان بەو ئافرەتە كردو، ئەوانىش ئامادە نابن، برۆن، پىغەمبەرىش ﷺ بە سوپایەكەو دەورىان دەگرى، مێژوونووسان لەو بارەو، كە ئایا چەند ماونەو ھە ئابلووقە دانەكە چەند بوو؟ را جیان، (ابن هشام) دەلى: پازدە ھەوى خیاندو، ھەندىك گوتوویانە: كەمتر ھەندىك گوتوویانە: زياتر، ئىنا لە ماو ھە ئابلووقە دانەكەدا، جوولەكەكان قەناەت دىن، برۆن، بىگومان شەرە تیریان پىكەو بوو، بەلام باس نەكراو كەس كوژرا بى و، ئىنا كاتىك جوولەكەكان دلىا دەبن، بەرھەلستیان پى

ناكرى، دەلّين: باشە بە برىارى تۆ پازىين و با لىره كۆتايى بى، چونكە دلىيا دەبن ئەگەر شەرەكە بەردەوام بى، دەدۆرپىن و ھەموويان دەكوژرپىن، يان بە دىل دەگىرپىن.

ئىنجا (عبدالله بن ابي بن سلول)، دواى ئەوھى ھۆزى (بنو قَيْنَقَاع) بە برىارى پىغەمبەر ﷺ پازى دەبن، كە ئەو چ برىارىكيان بۆ بدات، پى پازىين، دى بۆ لاي پىغەمبەرى خوا ﷺ و دەلّى: (يا محمد! ﷺ أَحْسَنُ فِي مَوَالِيٍّ)، ئەى موھەممەد! ﷺ لەگەل ھاوپەيمانەكان و دۆستەكانى مندا چاكەكار بە! چونكە ھۆزى (بنو قَيْنَقَاع)، ھاوپەيمانى ھۆزى خەزەرەج بوون، ھۆزى خەزەرەجىش سەرۆكەكيان (سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ) يە، بەلام (عبدالله بن ابي بن سلول)، يەكيك بووہ لە ريش سىپيان، پىغەمبەرىش ﷺ وەلامى ناداتەوہ، (عبدالله بن ابي بن سلول)، دووبارەى دەكاتەوہ، دەلّى: لەگەل ھاوپەيمانەكانم چاكە بکە! دوايى (عبدالله بن ابي بن سلول)، دەست دەخاتە گىرفانى زىيەكەيەوہ، زىيى پىغەمبەر ﷺ زىيەكەشى پىي گوتراوہ: (ذَاتُ الْفُضُولِ)، پىغەمبەرىش ﷺ دەفەرموى: بەرم بدەو تووڤە دەبى و دەم و چاوى موبارەكى سىيەرى دەكەونى، تاريك دادى و دەلّى: بى قەزابى بەرمبەدە، ئەويش دەلّى: بە خوا بەرت نادەم، ھەتا لەگەل ھاوپەيمانەكانى مندا چاكە نەكەى، چوار سەد (۴۰۰) كەس كە بى زىيىن و، سى سەد (۳۰۰) زىيدار منيان پاراستوہ لە سوورو لە رەش، (واتە: لە ھەموو جوڤرە دوژمنىك)، ھاوپەيمانم بوون، ئىستاش تۆ بە يەك رۆژ، ھەموويان قەلاچۆ بکەى! بە خوا من كەسىكم لە بەلايان دەترسىم، ئىدى پىغەمبەرى خوا ﷺ بە ناچارى دەفەرموى: باشە ئەوہ دامن بە تۆ.

شايانى باسە: لەو ماوہيەدا، كە پىغەمبەر ﷺ ئابلووقەى ھۆزى (بنو قَيْنَقَاع) دەدا، كەسىك لە شويى خوى دادەنى، وەك سەرپەرشتياري مەدينە.

ويپراى ئەوہ كە (عبدالله بن ابي بن سلول)، ھاوپەيمان بووہ، لەگەل جوولەكەكانى (بنو قَيْنَقَاع) دا، (عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ) يش خوا لىي پازى بى،

هەر هاوپەیمان بووه و ئه‌ویش سه‌رۆک تیره‌یه‌ک بووه، له‌ خه‌زره‌جیه‌کان، به‌لام ده‌چێ بۆ لای پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و ده‌لێ: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! من دۆستایه‌تی تۆو خوای په‌روه‌ردگارو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی و برواداران ده‌که‌م و، به‌ریم له‌و هاوپه‌یمانیتیه‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌دا.

ئنجایان گوتووین: ئه‌و ئایه‌تانه‌ی سووره‌تی (المائدة)، له‌ باره‌ی هه‌لۆیسته‌که‌ی (عبدالله بن ابي بن سلول) و، هه‌لۆیسته‌که‌ی (عبادة بن الصامت) خوا لێی پازی بێ، دابه‌زیون، که‌ پێچه‌وانه‌ی یه‌کدی بوونه، خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (٥١) ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ﴾ (٥٢) ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهْتَولَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ﴾ (٥٣) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (٥٤) ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾ (٥٥) ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حَرْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ (٥٦) ﴿المائدة﴾.

هه‌لۆیسته‌که‌ی (عبدالله بن ابي بن سلول)، چه‌ند دزیوو به‌د بووه! که‌ ده‌چێ داوا له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات، (بنو قینقاع) ببه‌خشێ، له‌ حالیکه‌دا ئه‌وانه‌ په‌یمان شکێن و خائین بوون، دوا‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ناچار ده‌کات، به‌ویان ببه‌خشێ، به‌لام هه‌لۆیسته‌که‌ی (عبادة بن الصامت)، چه‌ند جوان و مه‌ردانه‌ بووه! که‌ ئه‌ویش وه‌ک (عبدالله بن ابي بن سلول)، هاوپه‌یمان بووه له‌گه‌لیان، به‌لام ده‌چێ ده‌لێ: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! ﷺ من دۆستی خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی و بروادارانم و، به‌ریم و حاشا ده‌که‌م له‌و خائینانه‌.

ئهمه‌ کورته‌یه‌ک بوو له‌ به‌سه‌رهاتی (بنو قینقاع) که‌ چۆن په‌یمانیا‌ن شکاند

و، پابه‌ند نه‌بوون به‌و (الصّحيفة) و (الوَيْثِقَة) یه‌وه که نووسرا بوو و، سه‌ره‌نجام پیڅه‌مبه‌ر ﷺ ئابلووقه‌ی دان و سزای دان و، ئه‌گه‌ر (عبدلله بن ابي بن سلول)، تکای بوّ نه‌کردبان، به‌سه‌لامه‌تی ده‌رنه‌ده‌چوون.

شایانی باسه‌ ئیمه‌ له‌ ته‌فسیری سووره‌تی (الأحزاب) دا، باسی (بنو قُرَيْظَة) شمان کرد، که له‌ گه‌رمه‌ی جه‌نگی خه‌نده‌قدا، دوا‌ی ته‌واو بوونی ئابلووقه‌ی بی‌پروایه‌کان به‌ ده‌وری شاری مه‌دینه‌دا، جی‌ریل به‌ پیڅه‌مبه‌ری خوا‌ی ﷺ فه‌رموو: یه‌کسه‌ر بر‌وا به‌ره‌و (بنو قُرَيْظَة)، که له‌ پشت‌ه‌وه‌ خه‌نجه‌ری غه‌دریان وه‌شاند بوو، هه‌ره‌شه‌یان کرد بوو له‌ مسو‌لمانان و، هاوکاریی کافره‌کانیان کرد، ئیدی ئه‌وانیش ئابلووقه‌ی قه‌لایه‌کانیان دراو، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک به‌ره‌ه‌لستی، سه‌ره‌نجام ناچار بوون ته‌سلیم بن و، پیڅه‌مبه‌ری خواش ﷺ سزای دان.

ته‌ه‌ری سییه‌م: پیناسه‌و ره‌چه‌له‌کی ه‌و‌زی (بَنُو النَّضِيرِ):

ه‌و‌زی (بَنُو النَّضِيرِ) و ه‌و‌زی (بَنُو قَيْنُقَاع) که باس‌مان کردن، هه‌روه‌ها ه‌و‌زی (بنو قُرَيْظَة) ش، هه‌ر سیکیان له‌ نیمچه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بیی دا بوون و، چۆنیه‌تی هاتنی ئه‌و س‌ی ه‌و‌زه‌ جووله‌که، بوّ نیمچه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بیی و، نیشته‌ج‌ی بوونیان، به‌و شیوه‌یه‌ بووه‌:

(إبن عاشور) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی دا^(١)، گو‌توویه‌تی: ه‌و‌زه‌کانی (بَنُو النَّضِيرِ) و (بنو قُرَيْظَة) و (بَنُو قَيْنُقَاع)، هه‌ر سیکیان و، جووله‌که‌کانی خه‌یه‌ریش، هه‌موویان له‌ وه‌چه‌ی ها‌روونن، ها‌روونی برا‌ی مووسا، (بَنُو النَّضِيرِ) و (بنو قُرَيْظَة)، پ‌یان گو‌تراوه‌: دوو کاهینه‌کان (الکاهنان)، چونکه‌ کاهینی جووله‌که‌کان له‌ ن‌و وان دا‌بوون، (ک‌هانة) ش بریتی بووه‌ له‌ پاراستنی کاروباری ئایینی و، سه‌ره‌رشتی‌کردنی خه‌لک له‌ پ‌ووی دینداریی و، دروشمه‌کانیه‌وه‌.

کهواته: هەر سێ تیره‌ی (بنو قُرَيْظَة) و (بنو قَيْنَقَاع) و (بنو النَضِير)، هه‌روه‌ها جووله‌که‌کانی خه‌یه‌ر، هه‌موویان ڕه‌چه‌له‌کیان ده‌چێته‌وه‌ سه‌ر هه‌روون عليه السلام برای مووسا عليه السلام، ئایا چۆن له‌ نیمچه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌یه‌یی دا نیشه‌جێ بوون؟

چۆنیه‌تی نیشه‌جێ بوونیان له‌ ولاتی عه‌ره‌بان دا، ئه‌وه‌ بوو که مووسا عليه السلام کاتی خۆی کۆمه‌ڵێکی له‌ پیشووانی ئه‌و تیرانه‌، ناردن بۆ جه‌نگ کردن له‌ دژی عه‌مالیقه‌، که دروسیایان بوون له‌ شام و عه‌مالیقه‌ له‌ فه‌له‌ستین بوون، که هه‌م بۆ ولاتی عه‌ره‌بان دروسیایان بوون، هه‌م له‌ به‌نوو ئیسرائیلیش، که له‌ ده‌شتی سینا بوون، لێیان نیزیک بوون، به‌لام ئه‌وانه‌ که‌مه‌تر خه‌مییان کرد له‌ جه‌نگی دژی عه‌مالیقه‌و، مووساش عليه السلام له‌و کاته‌دا وه‌فاتی کرد، ئنجا کاتی که ئه‌وانه‌ ده‌بیست مووسا کۆچی دوایی کردوه‌، ئه‌و تیرانه‌ که مووسا عليه السلام ناردوونی، بجه‌نگن، یه‌کسه‌ر ئه‌وانیش ده‌چنه‌وه‌، بۆ جیگا و ڕیگای خۆیان، ه‌ی به‌نی ئیسرائیل، که له‌ ئه‌ریحا بوون، خه‌لکه‌که‌ش (واته‌: خه‌لکه‌ جووله‌که‌که‌)، ئه‌وانه‌ی ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ شاره‌که‌، ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ ئه‌ریحا، پێیان ده‌لێن: ئیوه‌ فه‌رمانی مووساتان شکاندوه‌و نابێ بێنه‌وه‌ بۆ تیره‌، ده‌بێ ڕۆژ و شار به‌ده‌ریان ده‌که‌ن.

ئیدی له‌وێ ده‌ڕۆژ و، دێن بۆ نیمچه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌یه‌یی و، له‌وێ له‌ چه‌ند شوێنیک دا نیشه‌جێ ده‌بن، له‌ ده‌وری (یَثْرَب)، واته‌: مه‌دینه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌وێ قه‌لایان دروست ده‌که‌ن و شارێکیش بنیات ده‌نێن، به‌ ناوی: گوڵ (الزَّهْرَة)، ئنجا ئه‌وانه‌ ده‌ست ده‌که‌ن به‌ کشت و کال و، مال و سامانیان ده‌بێ، هه‌ندیکیان زێڕنگه‌ریی و سه‌نعه‌ت ده‌که‌نه‌ پیشه‌، له‌ پیاوه‌ ناوداره‌کانیان: سه‌موئه‌ل کورێ عادیاو، که‌عبی کورێ ئه‌شه‌ره‌ف و، ئیبنو ئه‌بی حوقه‌یق بوون و، ئه‌وانه‌ په‌یمان ده‌به‌ستن له‌ تێوان خۆیان و، هه‌ردووکه‌ هۆزی ئه‌وس و خه‌زه‌رج دا، هه‌ندیکیان په‌یمانیان ده‌بێ له‌ گه‌ڵ هۆزی ئه‌وس دا، که له‌ سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا ﷺ، سه‌روک هۆزه‌که‌یان سه‌عدی کورێ مه‌عاز بووه‌و، هه‌ندیکیان ده‌بنه‌ هاوپه‌یمان له‌ گه‌ڵ هۆزی خه‌زه‌رج دا، که سه‌روک هۆزه‌که‌یان سه‌عدی

بەلام بەداخەوێ هێچ کام لەو سێ ھۆزە ی جوولەکە: (بنو قینقاع) و (بنو النضیر) و (بنو قریظە) بەو بەلێن و پەیمانەوێ پابەند نەبوون و شکاندیان و، ییشتەر باسی ھۆزی (بنو قینقاع) مان کردو، لە تەفسیری سوورەتی (الأحزاب) یش دا باسی (بنو قریظە) مان کردو، ئیستاش باسی (بنو النضیر) دەکەین:

میژووژانان دوو ھۆکاری سەرەکیان بۆ دەرکرانی (بنو النضیر) باسکردوون:

ھۆکاری یەکەم: ئەم ھۆکاری یەکەمە وێرایی (السيرة النبوية لابن هشام) کۆمەلێک سەرچاوەی دیکەش ھێناویانە^(١):

ئەمە دەقی ئەو یە کە بوو ھۆی ئەو ھێ پێغەمبەر ﷺ و ھاوێلانێ بەرێزی، خوا لێیان رازی بێ، بریاری دەرکردنی ھۆزی جوولەکە (بنو النضیر) بدەن، کە ئیمە رێک دەقەکە وەر دەگێرینە سەر کوردیی و لە (السيرة النبوية لابن هشام) ھوێ دەھێتین^(٢):

(١) بۆ وێنە: لە (سنن أبو داود) دا ھاتو، (إبن کثیر) یش لە تەفسیرەکە ھۆیدا، لە خولاصە تەفسیرەکە (المصباح المنیر فی تہذیب تفسیر ابن کثیر)، لە لاپەرە (١٣٨١) دا ھیناویەتی، ھەروەھا ھەردوو ک نووسەری کتیبی: (الإستیعاب فی بیان الأسباب)، بەرگی: (٣)، لاپەرە: (٣٦٢ - ٣٦٤)، ئەوانیش ئەو ھۆکارەیان ھیناوە. ھەروەھا (عبدالرزاق فی المصنّف) یش، بە ژمارە: (٩٧٣٣) ھیناویەتی و، (أبو داود) یش بە ژمارە (٣٠٠٤) لە (سنن) ی ھۆیدا، (البیھقی) لە (دلائل النبوة) دا بەرگی: (٣)، لاپەرە: (١٧٨ و ١٧٩)، ھیناویانە، ئنجا ھەردوو خواوەنی: (الإستیعاب فی بیان الأسباب)، لە بەرگی: (٣)، لاپەرە: (٣٦٤) دا دەلێن: (وَقُلْنَا: هَذَا سَنَدٌ صَحِيحٌ، رَجَالُهُ ثِقَاتٌ)، ئەمە سەنەدێکی راستەو، پیاوێکانیشی جێی متمانەن، ھەروەھا گوتووینە: (وَصَحَّحَهُ شَيْخُنَا الْأَلْبَانِي، فِي صَحِيحِ أَبِي دَاوُدَ)، دیسان (السیوطی) ش لە (الذُّرُّ الْمَنشُور) دا ھیناویەتی، بەرگی: (٨)، لاپەرە: (٩٣)، پالیشیداوێ تە لای (عبد بن حمید) و (إبن المنذر).

عهبدوڵلای کوپری عهبدوپرەحمانی کوپری که عبی مالیک -- که عبی کوپری مالیک یه کیکه لهو هاوه لانهی، له جهنگی به دردا به شدار بوون، (خوا لیان رازی بئ)، ههروهها یه کیکه لهو سئ هاوه لانهی، پیغه مبهری خوا ﷺ له بهر ئه وهی له جهنگی ته بووک دواکه وتوون، په نجا پوژ نهیدواندوون، دوایش خوا ﷺ ئایه تی له سهر ناردنه خوار: ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَوْا ۖ﴾ التوبة -- عهبدوڵلای کوپری عهبدوپرەحمانی کوپری که عبی مالیک، واته: نه وهی که عبی کوپری مالیک، له پیاویک له هاوه لانی پیغه مبهری ﷺ ده گیریته وه، ده لئ: کافره کانی قورهیش، نامه یان نووسی بو (عبدالله بن ابي بن سلول)، که دواتر سه روکی مونا فقه کانی مه دینه بوو، ئه گه رنا جارئ ههر له سهر بته پرستی بهردهوام بوون و خویشان به مسوڵمان پیشان نه دا بوو، وهک مونا فقیق، به لکو ههر به ئاشکرا بتیان ده پرست، له ههردوو هۆزی ئهوس و خه زره ج، پیش جهنگی به در، کافره کان نامه یان ناردوه بو: (عبدالله بن ابي بن سلول) نووسیویانه: ئیوه هاوه له کهی ئیمه تان په نا داوه، (واته: موحه ممه د ﷺ) ئیوه له هه موو خه لکی مه دینه ژماره تان زیاتره، وهک خه زره جیه کان، ئیمه ش سویند به خوا ده خوین، یان ده بی بیکوژن، یان ده بی ده ری بکه ن، یان ئیمه بانگ راده دی رین، هه رچی عه پرهب هیه، به ده نگمانه وه بی، دین پیاوه کانتان و شه پرکه ره کانتان ده کوژین، ئافره ته کانیشتان ده کهینه که نیه ک، کاتی که عهبدوڵلای کوپری ئوبه یی و بته پرسته کان، ئه و نامه یان پی ده گات، نامه یان بو ده ئی رنه وهو، کافره کانی قورهیش خه لکی که ده ئی رن و، سه ره نجام بته پرسته کانی هه ردوو ک لایان پی که وه کو ده ب نه وهو، نامه بو یه کدی ده ئی رن و بریار ده ده ن له دژی پیغه مبهری ﷺ و هاوه لانی بجه نگن، کاتی که ئه و هه و له به پیغه مبهری ده گات، له گه ل کومه لیک دا، له هاوه لان ده چی بو لایان، پیا یان ده فهرموئ: ﴿الْقَدْ بَلَغَ وَعِيدُ قُرَيْشٍ مِنْكُمْ الْمَبَالِغَ، مَا كَانَتْ تَكِيدُكُمْ بِأَكْثَرِ مِمَّا تُرِيدُونَ أَنْ تَكِيدُوا بِهِ أَنْفُسَكُمْ، تُرِيدُونَ أَنْ تُقَاتِلُوا أَبْنَاءَكُمْ، وَإِخْوَانَكُمْ﴾، پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرموئ: وا دیاره هه پره شهی

قورەیشییەکان، لێتان گەشتۆتە راددەیهکی زۆر، (زۆری پێ ترسان)، قورەیش هیچ زیانیکی لە ئێوە نەدەدا، زیاتر لەوەی ئێوە خەریکن، بۆ خۆتان زیان لە خۆتان دەدەن، (واتە: لە نێو خۆدا جەنگی نێوخۆیی بەرپا بکەن)، ئێوە دەتانەوێ کورەکانی خۆتان و برایهکانی خۆتان بکوژن!

کاتیک گوێبیستی ئەو فەرماشتە ی پێغمبەر ﷺ دەبن، کە قسەیهکی زۆر ئیقناعکەرە، بڵاوی لێ دەکەن، تەماشای بکەن! پێغمبەری خوا ﷺ لە رووی دینییهوه نایاندوینێ، دەزانی موناغیقن، یاخود هاوبەش بۆ خوا دانەرن، بەلکو لە رووی بەرژەوهەندی دنیاییهوه دەیاندوینێ، پێغمبەری خوا ﷺ هەر کەسە بەپێی عەقڵی خۆی و ئاستی خۆی دواندووینێ، ئەگەر بۆی باسی قیامت و، سزای خۆی بکردارنایە، بە کەلک نەدەهات، دەبێ بەوەی خۆیان تێدەگەن و بروایان پێدەن، بەوە باندوینێ، بەلێ کاتیک ئەو قسەیهی پێغمبەری خوا ﷺ دەبیستن، لێی بڵاو دەبن و، ئەوەش بە کافرەکانی قورەیش دەگاتەوه، دوایی جەنگی بەدر دێتە پیش.

ئنجای کافرەکانی قورەیش، لە دوای جەنگی بەدر، جاریکی دیکە نامە دەنێرن، بۆ جوولەکەکان، (وا پێدەچێ هەم بۆ (بَنُو قَيْنِقَاع)، هەم بۆ (بَنُو النَّضِير))، پێیان دەلێن: ئێوە هەم خاوەن چەکن، هەم خاوەن قەلان، یان دەبێ دژی ئەو هاوێلە ی ئێمە بجەنگن، یان ئاواو ئاوا دەکەین و، هیچ شتیکیش پێگری ئەوە نابێ، خەرخالی پێهەکانی ژنە کانتان بکەونە دەستی ئێمە، (ئەوەش تەعبیریکی نێو خۆیان بوو، واتە: ئافەرەتە کانتان دەبن بە کۆیلەو کەنیزەکی ئێمە)، کاتیک ئەو نووسراوەی ئەوان بە (بَنُو النَّضِير) دەگات، (بَنُو النَّضِير) یەکلادەبنەوه، کە پەیمان بشکێنن، لەگەڵ پێغمبەری خواداو، وەلام بۆ پێغمبەری خوا دەنێرن، دەلێن: خۆت لەگەڵ سێ (٣٠) کەس لە هاوێلانێ وەرە بۆ لامان، عەزمیشیان جەزم کردووە، هەر کات پێغمبەری خوا ﷺ هات، پەنھانکوژی بکەن، دەلێن: ئێمەش سێ (٣٠) لە زانایەکانی خۆماندا دێنە دەرێ، تاکو لە فلان شوێنە دابنیشین، تاکو بزانیان داخۆ دەگەینە چێ؟!!

با زانایه‌کانی ئیمه، گوئی له تو بگرن، ئەگەر ئەوان تۆیان به راست زانیی و پروایان به تو هینا، ئیمه‌ش هه‌موومان برۆا به تو دینین، پیغه‌مبهریش ﷺ ئەوه‌ی خوا ئاگاداری نه‌کردبێته‌وه، نه‌یزانیوه‌و په‌نهان به‌س خوا ده‌یزانی: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (۶۵) ﴿وَالنَّمْل﴾، بلی: جگه له خوا هیچ کەس، له ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا په‌نهان نازانی، به‌ دلناییی پیغه‌مبهری خوا ﷺ دلێشی خۆشبووه، که ئەوانه هه‌موویان برۆا بێنن؛ ئیدی له‌گه‌ڵ سێ (۳۰) له‌ هاوه‌لانی دا ده‌چێ بۆ ئەو شوێنه‌ی بۆیان دیارییکردوه، بۆ ژوان، سێ (۳۰) له‌ زانایانی جووله‌که‌ش دین، هه‌تا ده‌گه‌نه‌ چۆلاییه‌ک له‌ زه‌وی، ئنجا جووله‌که‌کان له‌ نێو خۆیاندا، هه‌ندیکیان به‌ هه‌ندیکیان ده‌لێن: چۆن زه‌فه‌ری پێ ده‌به‌ن، بیکوژن، له‌ کاتیک دا سێ (۳۰) له‌ هاوه‌لانی له‌گه‌ڵدان و هه‌ر کامیکیان هه‌ز ده‌کات، پێش وی هه‌ری؟ جوابی بۆ بێرن، بلی: چۆن تو تیده‌گه‌ی و ئیمه تیده‌گه‌ین، ئیمه هه‌موومان شه‌ست (۶۰) پیاو بین، سێ (۳۰) له‌ ئیوه‌و سێ (۳۰) له‌ ئیمه؟، تو له‌گه‌ڵ سێ که‌سان وه‌ره‌و، سێ له‌ زانایانی ئیمه‌ش دین، ئەگەر ئەوان پروایان به‌تو هینا، ئیمه‌ش برۆا دینین و به‌راستت داده‌نێن.

پیغه‌مبهریش ﷺ ئەو پێشنیاره‌شیان قبوڵ ده‌کات و، له‌گه‌ڵ سێ له‌ هاوه‌لانی دا ده‌چێ، جووله‌که‌کانیش که به‌ حیساب سێ له‌ زانایانیان، خه‌نجه‌ریان به‌ په‌نهانی هه‌لگرتوه‌و، ده‌یانوه‌ی پیغه‌مبهری خوا ﷺ په‌نهانکوژ^(۱) بکه‌ن، ئافره‌تیکێ دلسۆزیش له‌ (بَنُو النَّضِير)، وه‌لام ده‌نیری بۆ برازایه‌کانی، (ئهو ئافره‌ته‌ دلسۆزه، وا دیاره‌ مسوڵمان بووه، به‌لام مسوڵمانه‌تییه‌که‌ی په‌نهان کردوه، براو برازایه‌کانیشی مسوڵمان بوونه)، ئاگاداریان ده‌کاته‌وه‌و، هه‌والیان پێده‌دا، که (بَنُو النَّضِير)، چ بریاریکێ غه‌دریان داوه، (واته: په‌یمان شکاندن له‌گه‌ڵ پیغه‌مبهری خوا ﷺ)، برایه‌که‌ی به‌ خیرایی دی و ده‌گاته پیغه‌مبهری خوا ﷺ هه‌واله‌که‌ی به‌ گویدا

(۱) په‌نهانکوژی (اغتيال) و (فَتك) یشی پێده‌گوتری له‌ زمانی عه‌ره‌بییدا.

دەچیئى، بەر لەوہی پیغەمبەر ﷺ بگاتە لای ئەو سێ زانیایە کە بە حساب سێ زانای جوولەکەن، بەلام لە ئەسڵدا خەنجەریان ھەلگرتووە بۆ کوشتنى.

پیغەمبەری خوا ﷺ کە ئەو دەبیستى و، ئەو زانیاریەى پێدەگات، دەگەریتەو، بۆ بەیانى سوپایەک ساز دەکات و، دەچى دەوریان دەگرى و ئابلووقەیان دەدا، پێیان دەفرموى: (إِنَّكُمْ وَاللَّهِ لَا تَأْمُنُونَ عِنْدِي، إِلَّا بِعَهْدٍ تُعَاهِدُونِي عَلَيْهِ)، واتە: من ئیوە بە ئەمیندار دانانیم، مەگەر بە ئین و پەیمانیکمان لە ئیواندا ھەبى.

کەچى ئەوان رازى نابن، بە ئین و پەیمانى پى بدەن، ئیدی پیغەمبەری خوا ﷺ و ھاوەلانى، جەنگیان لە دژ دەکەن، دواى و پێدەچى پیغەمبەری خوا ﷺ بیستى^(۱)، کە (بنو قُرَيْظَةَ) ش بەتەمان بۆ ھاوکاریان بین، بۆیە ئەوان بەجى دەھێلن و بە سوپاکە یەو، ھێرش دەکاتە سەر (بنو قُرَيْظَةَ)، ئەوانیش ھۆزێکی جوولەکە کان بوون و ھەر لە دەورووبەری مەدینە بوون، داویان لى دەکات، کە بە ئین و پەیمانیکى پى بدەن، غەدر نەکەن و پەیمان نەشکێن چونکە پەیمانیان ھەر ھەبوو، بەلام بۆ زیاتر جەختکردنەو، ئەوانیش بە ئینی پى دەدەن، ئیدی پیغەمبەر ﷺ ئەوان بەجى دەھێلن و دووبارە ئەو سوپایەى لەگەڵیەتى، ئەو ھێزە دەباتەو بۆ ئابلووقەدانى ھۆزى (بَنُو النَّضِيرِ)، لەگەڵیاندا بەشەر دین، واپێدەچى جەنگەکە بە تیرو کەوان بوو بى و لە دوور را بووبى، ھەتا دواى (بَنُو النَّضِيرِ) رازى دەبن، بەجى ھێلن، بەو مەرجەى ھەر کە سیک بارى حوشتێک ببات، جگە لە چەک، نابى چەک لەگەڵ خۆیان بەرن.

ئنجە (بَنُو النَّضِيرِ) ھەر کەسە بارى حوشتێک دەبات، بەپى ریککەوتنەکە بۆیان ھەبوو، کە لوپەلى خۆیان ببەن، بەلکو جارى و ھەبوو دەرگای مائەکانیشیان و چوارچیو ھەشیانەى مائەکانیشیان دەبردن و، بە دەستى خۆیان مائەکانى خۆیان

(۱) ئەمە لە (السيرة النبوية لابن هشام) دا نەھاتو، لەسەر چاوەکانى دیکەدا ھاتو.

كاوڵ ده كردن، ئه وهی بۆیان چووبایه و به كه لکیان هاتبایه، له دارو ته خته و كه لوپهل، له گه ل خۆیانیان ده برد، ئه م ده ربه ده ر بوونه ی (بَنُو النَّصْرِ) یش، یه كه مین ره ویان بوو، یه كه مین كو كرده وه و ده ركرانیان بوو به ره و شام.

(بَنُو النَّصْرِ) یه كيك له نه وه كانی به نی ئیسرا ئیل بوون، كه ئه وان دوا زده (سَبَط) بوون، كه به (أَسْبَاط) كو ده كر یته وه، ده چنه وه سه ر دوا زده كو ره كه ی یه عقووب عليه السلام، واته: یوسوف عليه السلام و بنیامین و ده (١٠) براهه كه ی دیکه یان، ئنجا ئه و (سَبَط) ه له نه وه كانی ئیسرا ئیل، تا كو ئه و كاته ده ربه ده ر نه بوون، تا كو ئه و كاته ی مسو لمانان ده ریان كردن، له سه ر ئه و خیا نه ته ی كر دیان.

ئنجا له و باره وه خوا سه ره تای سوو ره تی (الحشر) ی دابه زاند: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝١ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَلْتَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرُونَ بِيُوتِهِمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ۝٢ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ۝٣ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝٤ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ ۝٥ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝٦﴾ الحشر.

شایانی با سه: دار خورمایه كانی هۆزی (بَنُو النَّصْرِ) و، باغ و بیستانه كه یان، به تاییه ت بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ بووه، خوا ی پهروه ردگار به تاییه ت دای به و، وه ك سه رو كی ده و له ت و، دابه ش نه كرا به سه ر جه نگا وه ره كان دا، له و باره وه ش خوا فه رمووی: ﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝٦﴾ الحشر، ئه وهی

خو ﷺ له وانهوه گێرایهوه بو پێغه مبه ره که ی ﷺ ئیوه نه ته سپتان بو تاودان، که به خیرایی لیان بخورن، نه حوشریش.

واته: هیزتان بو به کارنه هینا، دیاره شه ریکی زۆر جیددی نه بووهو، ئهوان که زانیوانه تیک ده شکین، گو توویانه: باشه ئیره به جی ده هیلین.

پێغه مبه ری خواش ﷺ ئه وه ده سته که وته ی له (بَنُو النَّضِيرِ) ی گرت، به زۆری دای به کوچه ره کان و له نیوانیان دا دابه شیکرد، ته نیا دای به دوو کهس له پشتیوانه کان، ئهوانیش زۆر پێویستیان بوو.

کهواته: ئه مه هۆکاری یه که می ده رکرا نی هۆزی (بنو النضیر) بوو، که که ی ن و به نیان بووه، له گه ل قورەیشیه کاند و، بریاریشیان داوه پێغه مبه ر ﷺ په نهانکوژ بکه ن.

هۆکاری دووه می ش که (إِبْنُ هِشَام) له سپره که ی خو ی دا با سی کردوهو، ئیستا به کورتی ده یه ئین، چونکه دوا یی که دینه سه ر، برگه ی پینجه م و کو تای ی و با سی چۆنیه تی ده رکرا نی (بَنُو النَّضِيرِ) له سالی چواره م دا ده که ی ن، ئه وه هۆکاره ش با س ده که ی نه وه، ئه وه هۆکاره ش پوخته که ی ئاوا بووه:

یه کیک له هاوه لانی پێغه مبه ر ﷺ به ناوی (عَمْرُو بْنُ أُمَيَّةَ)، له گه ل ئه و چل (٤٠) که سه دا، که پێغه مبه ر ﷺ ده یان ئیرۆ، بو لای (بَنُو عَامِرٍ)، له شو ئنیک به ناوی (بَنُو الْمَعُونَةِ)، به سه ر ئه و چل که سه دا ده ده ن و، هه مووانیان شه هید ده که ن، به لام (عَمْرُو بْنُ أُمَيَّةَ) له گه ل یه کیک ی دیکه، له لای و لاخه کان ده بن، به لام دوا یی که کافره کان پینان ده زانن، ئه و ی دیکه شیان ده کوژن، (عمرو) یش به دیل ده گرن، به لام دوا یی به ری ده ده ن، له به ر هۆکار ی ک، ئنجا (عَمْرُو بْنُ أُمَيَّةَ)، که یه کیک بووه له هاوه لان، له گه رانه وه یدا دوو پیاو له (بنو عامر) ده بین، واته: ئه وه هۆزه ی سه روکه که یان، ئه وه په لاماره ی هاوه لان ده دات و ده یانکوژی، ئه ویش نازانی که ئه وه دووه ی له هۆزی (بنو عامر) ن، په یمانیان

ئىنجا پېغەمبەر ﷺ بىنا لەسەر ئەو رېڭكەوتنەى لە (صَحِيفَة)دا، لە سەرەتاو
لە گەڵ جوولە كە كاندا كړوويه تى، كە يەك كىك لە بەنده كانى ئەو بوو، پېڅه
خوښ بدن و، پېڅه خوهرجى و مەسرهف بكېشن، دەچى داوا لە (بنو النضر)
دەكات، هاوكارىي بكەن، بۆ دانى خوښى ئەو دوو كەسە، ئەوانىش لە شوښىځدا
دايدەن و، دەيانەوى لەسەرەو بەردىكى گەورە، ياخود بەرداشىكى گەورەى
بەسەردا بخەنە خوار، بەلام (جبريل) هەوالى پېدەداو، پېغەمبەریش ﷺ بە
خېراى دىتەو بۆ مەدينە، دواى هاو لەانىش بەدوايدا دەگەرپنەو، ئەوانەى
لە خزمەتى دا دەبن، دواى هەواليان پېدەدا چى بوو؟! ئىدى پېغەمبەرى
خوا ﷺ دەريان دەداو، سەرەنجام رازى دەبن پرۆن و دەر بەدەر دەبن، كەواتە:
هەم ئەو ش بوو، هەم ئەو دىكەش بوو، ئەمانە ئەو دوو ھۆكارەن،
كە پالەرو هاندەرى پېغەمبەرى خوا ﷺ و هاو لەانى بەرپزى بوون، كە ئەو
ھۆزە خيانە تكارو پەيمان شكێنە، لە مەدينە دەر بكەن، لەبەر ئەو پەيمانان
هەلە شاندۆتەو.

تەوهری پێنجەم: چۆنیەتی دەرکرانی ھۆزی جوولەکە (بَنُو النَّضِيرِ) لە مەدینە^(١):

لە باسی چۆنیەتی دەرکرانەکەشیاندا، ھۆکاری دووھەم، کە پێشتریش باسمان کرد، دەیهێنێنەو پێش و، لە نوێ بڕگەدا ئەو بۆسە دەخەینە ڕوو:

یەكەم: (إِبْنُ إِسْحَاق) دەڵێ: مانگەکانی: (شَوَّال و ذُو الْقَعْدَةِ و ذُو الْحِجَّةِ)، پێغەمبەری خوا ﷺ لە مەدینە بوو، ئنجا چوار مانگ لە دواى جەنگی ئوحود، چل (٤٠) لە ھاوولانی (خوا لێیان ڕازی بێ) ناردن بۆ بانگەوازکردنی خەڵک و بانگکردنیان بۆ ئیسلام، ئەویش ھۆکارەکەى ئەو بوو، کە (أَبُو بَرَاءٍ عَامِرُ بْنُ مَالِكٍ بْنُ جَعْفَرٍ مَلَاعِبُ الْأَسِنَّةِ) دى بۆ لای پێغەمبەری خوا ﷺ بۆ مەدینەو، ئەویش بانگی دەکات بۆ ئیسلام، ئیسلامی بۆ دەخاتە ڕوو، ئەویش مسوڵمان نابێ، بەلام دووریش نابێ لە ئیسلامەو دەڵێ: ئەى موحەممەد! ئەگەر کۆمەڵێک لە ھاوولانت بنێری، بۆ لای خەڵکی نەجد، بانگیان بکەن بۆ ئەو ئایینەى خۆت، پێم وایە وەلام بدەنەو.

پێغەمبەریش ﷺ دەفەرموێ: {إِنِّي أَخَشَى عَلَيْهِمْ أَهْلَ نَجْدٍ}، من مەترسیی خەڵکی نەجەم لێیان ھەیە، واتە: دەترسێم غەدریان لى بکەن و شەریان پى بفرۆشن، (أَبُو بَرَاءٍ)، {واتە: (عَامِرُ بْنُ مَالِكٍ)}، دەڵێ: من پەنایان دەدەم، بیاننێرە با خەڵک بانگ بکەن بۆ لای ئایینەکەت، پێغەمبەری خواش ﷺ (الْمُنْذِرُ بْنُ عَمْرٍو)، کە لە ھۆزی (بَنِي سَاعِدَةَ) بوو و نازناوێکەى: (الْمُعَنْقُ لِيَمُوتَ)، واتە: ملی بەرز کردۆتەو، بۆ ئەوێ ھەمى، (عەوداڵی شەھیدیە لە ڕى خوادا)، لەگەڵ چل پیاو لە ھاوولانى خوێ، لە مسوڵمانە ھەلبژاردەکان، دەتێری، لە ئیواندا: (الْحَارِثُ بْنُ الصَّمَةِ، وَحَرَامُ بْنُ مِلْحَانَ أَخُو بَنِي عَدِيِّ بْنِ النَّجَّارِ، وَعُرْوَةُ بْنُ أَسْمَاءَ بْنِ الصَّلْتِ السَّلْمِيِّ، وَنَافِعُ بْنُ بُذَيْلِ بْنِ وَرْقَاءِ الْخَزَاعِيِّ، وَعَامِرُ بْنُ فَهَيْرَةَ مَوْلَى أَبِي بَكْرٍ الصَّدِيقِ)، لەگەڵ کۆمەڵێکی دیکە لە پیاوان، بە فرماندەییەتی (الْمُنْذِرُ

بن عمرو) دەچن، دەرۆن تاكو دەگەنە لای (بِئْرِ الْمَعُونَةِ)، كە سەر زەمینكە لە نێوان (بنی عامر و حَرَّةَ بنی سُلَیم) دا، كاتیك لەوێ دادەبەزن، (حَرَامٌ بُنْ مِلْحَانَ)، یەكێك بوو لە هاوێلان، بە نامەی پیغەمبەرەو ﷺ دەنێرن بۆ لای (عامر بن طَفِيل) دوژمنی خوا.

(عامر بن طَفِيل) كە نوێنەرەكەی پیغەمبەر ﷺ بە نامەی پیغەمبەرەو دەچیت، تەماشای نامەكە ناكات و یەكسەر نامەبەرەكە دەكوژێ، دوایی هاوار دەكاتە هۆزەكەی خۆی كە هاوكاری بن و بەسەریان وەربكات، بۆ ئەوێ ئەو هاوێلانە چاوەڕێ دەكەن، بیانكوژن، بەلام ئەوان وەلامی نادەنەو، دەلێن: ئیمە پەنادانی (أَبُو بَرَاء)، ناشكێن، بەلێنەكەی ناشكێن، ئەویش هۆزەكانی (بنو سُلَیم)، لە (عُصَيَّة و وَرَعْل و ذُكْوَان)، بانگ دەكات، ئەوان هەموویان دێن و دەوریان دەدەن، كاتیك دەوریان دەدەن، ئەوانیش دەست بۆ شمشیرەكانیان دەبەن، بەلام تیروكەوان و ئامپازی دیکەی جەنگیان پێ نابێ، چونكە بۆ جەنگ نەچوون، بەلام بەرگری دەكەن، تاكو هەموویان دەكوژرێن، بیگومان ئەوان هەر لە دوورا، بە بەردو تیرو ژمارەشیان زۆر بوو، هەموویان دەكوژن، جگە لە (كعب بن مالك)، لەو دەگەرێن، كە ڕووخی لەبەردا ماو، بەلام ئەوان نازان، ئەو دەمێتی و دوایی دەربازی دەبێ، تاكو دوایی لە شەری خەندەقدا شەهید دەكرێ.

هەرۆهە (عَمْرُو بن أُمَيَّة الضَّمْرِي)، لەگەڵ پیاویکی دیکەش لە پشتیوانەکان، لە لای ئاژەلەکانیان دەبن، ئەوانیش بەو دەزانن، چی بەسەر هاوێلەکانیان هاتو، كە بآندە دەبینن بەسەر سەربازگەكەدا دەسووڕێنەو، خەرتەل و دال و لاشخۆر، دەلێن: ئەو بآندانە هۆكاریك بۆ گەڕانیان هەیە! كە تەمasha دەكەن ئەو هاوێلەکانیان لە خۆینی خۆیان دان و، تەماشاش دەكەن ئەو ئەسپ سوارانەش لەوێ ڕاوەستاون، (عَمْرُو بن أُمَيَّة) دەلێ: پێم وایە، بچینەو بۆ لای پیغەمبەرەو هەوآلی پێ بدەین، پیاو پشتیوانیەكەش دەلێ: حالێك كە بەسەر

(المُنْذِر بن عمرو) هاتوه، خوّم پئی لهو زیاتر نیهو، نابئی وابم، ههوالیان بوّ بهرمهوهو زیندوووبم، دهبیّ خهّلك ههوالی من بوّ ئهوان بهریتتهوه، ئیدی ئهویش دهچیّ لهگهّلیاندا دهجهنگیّ، تاكو دهكوژریّ.

بهلام (عمرو بن أمّیة) به دیل دهگرن، دواپی كه ههوالیان پیدهدا، كئییه، (عامر بن طفیل) پیشه سهری دهتاشی و ئازادی دهكات، به حیساب دایکی (عامر) كوئیهكه قهرزدار بووه، (عمرو بن أمّیة)ش دهچیّ تاكو دهگاته (قرقرة)، لهووی دوو پیاو له (بنی عامر) دین، (واته: ئهوه هۆزهی (عامر بن طفیل) سهروکیانه)، ئنجا ئهوه دوو پیاوه دین، له سیبهریك پشوو دهدهن، (عمرو بن أمّیة الضّمري) ش، نازانی كه ئهوه دوو پیاوه پهیمانیان لهگهّل پیغهمبهردا ههیه، بهلكو لییان دهپرسی: ئیوه كین؟ دهلین: ئیمه له (بنی عامر)ین، ئهویش لییان دهگهپئی تاكو دهخهون له سیبهریكدا، دواپی پهلاماریان دهداو ههردووکیان دهكوژئی، (پیی وایه جوړیك له تۆلهی له (بنی عامر) كردۆتهوه، لهسهه ئهوهی ئاویان به هاوهلانی پیغهمبهری خوا كردوه)، بهلام كه دهگهپیتتهوه، پیغهمبهه ﷺ دهفهرموی: (لَقَدْ قَتَلْتَ قَتِيلَيْنِ لِأَدِينَهُمَا)، دوو كهست كوشتوون، دهبیّ خوینهكهیان بدهم.

دووهم: پیغهمبهری خوا ﷺ دهچیّ بوّ لای (بَنُو النَّضِير) و داویان لی دهكات ئهوه دوو كوژراوهی، كه (عمرو بن أمّیة) له هۆزی (بنو عامر) كوشتوونی، هاوکاری بكهن بوّ دانی خوینهكهیان، بهپیی ئهوه پهیمانهی له نیوانیاندا نووسراوه، كه پیشت ئاماژهمان به ههندیك له برگهکانی كرد، ئهوانیش دهلین: ئهی (أبو القاسم)! ئهوهی تۆ بوئی هاتووی باشه، هاوکاریت دهكهین، چاوهڕیمان بكه.

سییهم: ئنجا (بَنُو النَّضِير) ههندیکیان له نیوان خویندا راوژێ دهكهن و دهلین: ئهوه پیاوه ههركیز ئاواتان لی ههڵناكهویتتهوه، ئهوه بوّ خوئی دانیشتهوه له سیبهری دیواریك، چ پیاویكمان ههیه بچیتته سهربان، لهوئیه بهردیكی گهوره (له ههندیك ریاویهتاندا دهلی: بهرداشیك، یان دهستاریكی گهوره)ی لهسهه را بهسهردا بخات، بهیهكجاری له دهستی

دەربازمان بێ، پیاویکیان بە ناوی (عمرو بن جِحاş بن كعب)، دەلێ: من ئامادەم، ئیدی دەچێتە سەر بانەكە، بۆ ئەوەی بەردە گەورە، یان دەستار یان بەرداشەكە بەسەردا بخت، پیڤه‌مبەریش ﷺ خۆی و كۆمەلێك لە هاوێلانێ، كە ئەبووبەكرو عومەر و عەلی بوون (خوا لێیان رازی بێ)، دانیشتوون لە سێبەری ئەو دیوارەدا كە كابرە چۆتە سەربانەكە، بۆ ئەوەی بەردەكە بەسەر پیڤه‌مبەردا ﷺ بخت.

چوارەم: لەو حالەتەدا بەر لەوەی كابرە بەردەكە بەسەردا بخت، پیڤه‌مبەر ﷺ هەوایی ئاسمانی بۆ دێ، كە (بَنُو النَّضِير) بە تەمای چینی؟ ئیدی یەكسەر هەلدەستێ و هیچ قسە ناكات، بەپێی ئەو رێوایەتە، یەكسەر دەگەرێتەووە بۆ مەدینە، هاوێلان و حالیی دەبن، پیڤه‌مبەر ﷺ ئیشیكی هەبێ، (سەراویكی هەبێ، كاریكی تاییبەتی خۆی هەبێ)، لەوێ هیچ نالێ، بۆ ئەوەی نەبێتە مشەوووشی و ئالۆزی، دەچێتەووە بۆ مەدینە، هاوێلانیش كە لە خزمەتی دا دەبن، چاوەرێ دەكەن و دیار نابێ، ئەوانیش هەندیکیان بە دواي دەكەون، بەرەو مەدینە كە دەچنەووە، تووشی پیاویك دین، كە لە مەدینە را دێ، لێی دەپرسن: پیڤه‌مبەری خوات نەبینی؟ دەلێ: بینیم دەچوووە ئێو شار، ئێو مەدینە.

ئیدی هاوێلان (خوا لێیان رازی بێ)، دەچنەووە بۆ شار، بۆ خزمەتی پیڤه‌مبەری خوا ﷺ ئەویش هەواییان پێدەدا، كە جوولەكەكان بە تەمای چی بوون! بە تەمابوون، بەو شیوەیە پەنھانكوژی بكەن، بۆیە پیڤه‌مبەر ﷺ بریار دەدات، سزایان بدات لەسەر ئەو خیانتە، كە بەلێن و پەیمانیان شكاندووە.

پنجەم: پیڤه‌مبەری خوا ﷺ كە بەرەو لای (بنو النضیر) دەچێ، عەبدوللای كوری مەكتووم، لە شوێنی خۆی دادەنێ وەك سەرپەرشتیاری مەدینە، ئنجا سوپا و هیژ لەگەڵ خۆیدا دەبات و دەچێتە دەوریان و، ئەو لە مانگی رەبیعی یەكەم دا دەبێ، ماوەی شەش شەوان ئابلووقەیان دەدا، رێوایەتێكی دیکەش دەلێ: پازدە شەو، یەكێكیش دەلێ: كەمتر، (گرنگ ئەوێە چەند رۆژێك، چەند شەویك ئابلووقەیان دەدات).

شەشەم: کاتیک (بنو النضر) دەچنە نۆ قەلایەکانیانەووەو خۆیان مەحکەم و قایم دەکەن، بۆ ئەووی لە قەلایەکانەووە، بەرگری لە خۆیان بکەن، بە تیرو بەردو ئەو ئامرازانەی کاتی خۆی شەریان پیکراوە، پێغمەبەری خوا ﷺ فەرمان دەکات، کە دارخورماکانیان بیپن و بیانسووتین، تاکو ئائۆمیدیان بکات و بە تەمای ئەو ڕەزو باخانە نەبن، کە لە دەوری قەلایەکانیان و چاویان لەو مآل و سامانیان نەبی بۆیان سەلامەت بی، ئەوانیش بانگی دەکەن، ئەو موحمەد! تۆ تیکدان و خراپەکاریت قەدەغە دەکرد، ئەگەر خەڵک خراپەکاری بکات، لێ بە عەیب دەگری، چۆن ئەو دارخورمایانە دەبێ و دەیانسووتینی؟ پێغمەبەریش ﷺ وەلامیان ناداتەووە.

بەلام خۆی بەرز ئەو ئایەتە موبارەکە دادەبەزینی، کە دەفەرموێ: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ نَزَعْتُمْهَا فَأَيُّهَا عَلَىٰ أَصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِجَ الْفَاسِقِينَ﴾ الحشر، واتە: هەر دارخورمایەکتان بڕیو، یاخود لێی گەپاون و لەسەر بنکەکەی خۆی ماوەتەو، بە مۆلەتی خوا بوو، تاکو لادەران و لارییان، زەبوون و پرسیوا بکات.

حەوتەم: کۆمەڵیک لە (بنی عوف) لە خەزەرەجییەکان، لە نۆیاندان:

۱- دوژمنی خوا (عبدالله بن أبي بن سلول).

۲- (ودیعة).

۳- (مالك بن قوئل).

۴- (داعس).

۵- (سویل).

ئەوانە هەموویان وەلام دەنێرن بۆ (بنو النضر) و ئاگاداریان دەکەنەو، کە چەسپاوبن و بەرگری لە خۆتان بکەن، ئێمە هەرگیز ئێو تەسلیم ناکەین و،

ئەگەر لە دژتان جەنگ بکړی، ئیمە لە سەنگەری ئیوهدا دەبین، ئەگەر دەریش بکړین لە ولاتی خوټان، ئیمەش لە گەل ئیوهدا دەرده چین! ئەوانیش چاوەرێ دەبن، کە عەبدوڵلای کوری ئووبەیی و هاووەلەکانی، ئەو مونا فیک و دەرەلانی، بێن هاوکاریان بن، چونکە کاتی خۆی پیکەووە هاوپەیمان بوون، بەلام وانا کەن، چونکە خوا ﷻ ترس دەخاتە دلی مونا فیکەکان و، دلی جوولە کە کەنەووەش، سەرەنجام داوا لە پیغمبەری خوا ﷻ دەکەن، لە گەلیان ریک بکەوێ، بەو کە برۆن و ئەو شارو قەلۆ زەویی و زارەیی خوێان بە جییلن، بەلام سەلامەت بن، هەر کامیکیان باری حوشتریک لە کەل و پەل لە گەل خۆی بەرێ، جگە لە چەک، پیغمبەریش ﷻ بەو پازی دەبی.

گوتراو: پیاوی وا هەبوو، چوار چێووە دەرگای خانووە کە خۆشی دەر دەهێناو دەیخستە سەر پستی حوشتزە کە، بە زۆری بەرەو شام دەچن، بەلام هەندیک لە گەورە گەورەکانیان، وەک (کِنَانَةُ بن ربيع بن أبي الحقيق) و (حُي بن أخطب)، دەچن بۆ خەبەر، ئنجا کاتیک دەچن بۆ ئەوێ، خەلکە کەش لە بەر ئەوێ ئەوانە ناسراو و و گەورە دەبن، بە قسەیان دەکەن و دەیانکەنە دەمراست و سەر پەرشتیاران.

مال و سامانە کەشیان کە بە جی دەهێلن، خوای کار بە جی دەیخاتە ژێر رکیف و دەستی پیغمبەرە کە یەو ﷻ، کە وەک سەرۆکی دەولەت مامەلە ی لە گەلدا بکات، نە ک دابەشی بکات بە سەر جەنگاوەرەکاندا، چونکە جەنگێکی وا نە کراو، پیغمبەریش ﷻ بە سەر کۆچکەرە یە کە مەکاندا دابەشی دەکات و لێی نادات بە پشتیوانەکان، جگە لە دوو لە پشتیوانان، (سهل بن حنيف) و (أبو دُجَانَة سَمَاك بن خَرشَة)، کە ئەو دووانە هەزار دەبن، لە رپوایەتێکی دیکەدا هاتووە، کە یەکیکی دیکەش بوو، واتە: سێ کەس کە هەزارو نەدار بوون، هاوکاریان دەکات لەو دەستکەوتەو، ئەو دیکە دەدا بە کۆچکەرەکان و هاوکاریی کۆچکەرانی پێدەکات (خوا لێیان پازی بی).

له ریوایه تی دیکه دا هاتوه، که پیغمبر ﷺ فهرموو یه تی: حه ز ده که ن ئهم ده سته که وته له ئیو کوچه کهران و پشتیواناندا، به یه کسانیی دابه ش ده که یه، به لام ئهو هاوکارییه ی ئیوه کردووتانه هی کوچه کهران، خانووتان داوئی، زه ویتان داوئی، ره ز و باختان داوئی، هه ر به ده ستیانه وه بی، هه زیش ده که ن با من ئهو ده سته که وتی جه نگه بده م به وان، به لام ئهو شتانه ی که له ئیوه یان وه رگرتوون، بو ئیوه یان ره تبه که نه وه، پشتیوانه کان ده لێن: به لکو با شته کاغان بو ره ت نه که نه وه، ئهمه ش هه ر بده به وان، پیغمبره ریش ﷺ ده فه رموی: نه خیر، نه گه ر ئه وه یان بده یی، ده بی شته کانی دیکه تان بو ره تبه که نه وه.

هه شته م: له (بَنُو النَّضِير) دوو پیاو مسوولمان ده بن، یه که میان: (یامین بن عَمیر)، ئه وی دیکه شیان: (أَبُو سَعْدِ بْنِ وَهَبٍ)، ئه وانه مسوولمان ده بن، مآل و سامانه که شیان هی خو یان ده بی، ئهو کاته ش که سیک مسوولمان بوو بی، مانای وایه له گه ل ئهو موخه ننه تی و ناپاکییه ی خه لکه کهیدا نه بووه، بۆیه وه ک چوون سه ری سه لامه ت بووه، مآل و سامانه که شی سه لامه ت ده بی.

نۆیه م: (إِبْنُ إِسْحَاق) ده لێ: هه ندیک له (آلِ يَامِينَ)، بۆیان باس کردووم، که پیغمبر ﷺ به (یامین) - که مسوولمان بووه - ده فه رموی: (أَلَمْ تَرَ مَا لَقِيتُ مِنْ ابْنِ عَمِّكَ، وَمَا هُمْ بِهِ مِنْ شَأْنٍ؟!)، ده فه رموی: یامین تو نه تبینی له ئاموزایه که ی تو وه، چیم به سه رهات و، ویستی له باره ی منه وه چی بکات؟! یامینی کوپی عومه ریش، خه لات و دیارییه ک ده داته پیاویک، که (عَمْرُو بْنُ جَاحِشٍ) بو بکوژی، که ئاموزای بووه (ئاموزای یامین بووه)، له تۆله ی ئهو غه درو خیانه ته دا، که به ته ما بووه له دژی پیغمبره ری خوا ﷺ ئه نجامی بدات.

ئهمه پوخته ی ئه وه بوو که (إِبْنُ هِشَامٍ) باسی کردوه، له کتیه که ی خۆیدا^(۱)، ده رباره ی چۆنیه تی ده رکرانی (بَنُو النَّضِير).

له کۆتایی دا داواکارین له خوای پەرورددگار دَل و دەرورومنان ساغ و صاف بکات، دهرس و پەند وەر بگرین، له هەموو ئەوانە ی بە درێژایی میژوو، غەدر و خیانه تیان کردو، ناپاکی و ناپێکیان کردو، دوایی تووشی سزای خوایان بوون، لێرەش دووبارە ی دەکەمەو، که پێغەمبەر ﷺ بێگومان، له لووتکە ی پەشت بەرز ی و پەحمەت و لێبوردە ی و چاوپۆشی دا بوو، بەلام ئەو جوولەکانە، که وەک گوتم سێ تیرەیان له دەور و بەری مەدینە بوون، (بنو قَیْنَقَاع و بَنُو النَّضیر و بنو قَریظَة)، هەر سێکیان لەوانە بوون، که پەیمانیا ن لەگەڵ پێغەمبەری خوادا ﷺ هەبوو، له پێغەمبەری خواو ﷺ جگە له وهفاو چاکەکاری نەیانبینیوه، که چی ئەوانە هەر سێکیان خیانهت و پەیمان شکستیا ن کردو، هی (بنو قَیْنَقَاع و بَنُو النَّضیر) مان باس کرد، له تەفسیری ئەم سوورەتی (الحشر) دا، هی (بنو قَریظَة) شمان کاتی خو ی باس کرد، که له سالی پێنجەمی کۆچییدا بوو، له تەفسیری سوورەتی (الأحزاب) دا.

جوولەکانیش چ ئەوانە ی خەبەر، چ ئەوانە ی دواتر له خەبەر کۆبوو بوونەوه، هەر لهو ی مابوون، هەتا له پۆژگاری حوکمرانی جێنشینی دووهمی پێغەمبەر ﷺ (عمر بن الخطاب) دا خوا لێی رازی بێ، لهو ی یە کجاری ئەوانیشی دەرکردو نیمچه دورگە ی عەرەبی، یە کجاری له جوولەکان پاک بوو، له سۆنگە ی ئەوهوه که هەتا لهو ی مابوون، هەر خەریکی غەدر و خیانهت و پیلانگێری و کاری ژێر بە ژێر بوون.

ئەنجا هەندێک لەوانە ی دلیان نەخۆشە، یان له چاوی دوژمنانەوه، تەماشای سیرە و ژیا ن پێغەمبەری خوا ﷺ دەکەن، ئەوه له پێغەمبەری خوا بە رەخنە دەگرن و دەلێن: چۆن ئەو خەلکە ی دەرکردو، بە تایبەت (بنو قَریظَة) که پیاوکانی کوشتوون، که هەندێک ریاو یەت دەلێن: پێنجەم دو، هەندێک دەلێن: حەوتەم دو، هەندێک دەلێن: نوۆ سەد بوون، بەلام وهختیک سیرە ی پێغەمبەری خوا ﷺ وەک خو ی، له سەرچاو ه ئەسلییه کانهوه دەخوێنیهوه، تەماشای هەلوێستی

له پوره کومه به سيمه يگان نه گهتلان

د دې مخک څه موندل شوي دي

علي بابا پير AliBapir

علي بابا پير AliBapir

کتابخانه

د کتابخانه مخک څه موندل شوي دي

له پوره کومه به سيمه يگان نه گهتلان

د دې مخک څه موندل شوي دي

علي بابا پير AliBapir

علي بابا پير AliBapir

کتابخانه

د کتابخانه مخک څه موندل شوي دي

دەرسی يەكەم

نه بۆره كۆتته، يوقىيهككى نكته قىلير.

بىز مەككىم بىز خوتاق المونىز اۆزىمىزى.

علي بابير / AliBapir

archive.org/details/@alibapir

PDF

علي بابير / AliBapir

كەسەلى

ئۆگەنمىزى مەكتەپنى مەلۇمىيەتتا علي بابير

AliBapir

Get it on Google Play

Download on the App Store

ئۆگەنمىزى مەكتەپنى مەلۇمىيەتتا علي بابير

پېناسەي ئەم دەرسە

بەريزان!

ئەم دەرسە ئايەتەکانى: (۱ - ۱۰)، دە (۱۰) ئايەتى سەرەتاي سوورەتى (الحشر) دەگريته خوئى، كە تىيان دا پاش راگەياندىنى بە پاكرتنى خوا لەلايەن هەرچيەك كە لە ئاسمانەكان و زەويدايە، باسى دەركرانى ھۆزى (بُنُو النَّصِير) و بە راي من (بنو قَيْنَقَاع)ى جوولەكەش كراو، لەلايەن مسولمانانەو، لە ئەنجامى پەيمان شكىننى و موخەننەتییانەو.

ھەرودەھا باسى چۆنیەتیی مامەلەكردن، لەگەڵ مَال و سامانى بە جیماوى ئەو ھۆزە جوولەكانەدا كراو، كە پىغەمبەرى خوا ﷺ وەك سەرۆكى دەولەت، بە دەستكراوھى مامەلەى لەگەڵدا بكات و، بىبەخشى بە خزمان و ھەتیوو، نەدارو رېئوارو ئەوانەى پىويستیانە، ھەرودەھا ئەوھى دواتریش دیتەو دەستى دەولەتى ئىسلام، لە مَال و سامانى بېروايان، بۆ كۆچكەرەن و پشتیوانان و ئەوانەشە كە لە دواى ئەوانیشەو دین، ھەموويان بەشيان پىوھەيە، لە میانى ئەوھەشدا خواى زاناو شارەزا گرنگترین خەسلەتەكانى كۆچكەرەن و پشتیوانان و، ئەوانەى لە دواى وانەو دین، دەخاتەروو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ① هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَلْتَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدَى الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ② وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ

لَعَذَابُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِجَ الْفَلْسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

مانای وشه به وشه ی ثابته کان

اھەرچی له ئاسمانه کان و ھەرچی له زهویدايه، خوای به پاکگرتوه و ئه زالی کاربه جیه ﴿١﴾ (خوا) ئه و کهسه یه ئهوانه ی بیروابوون له خاوهن کتیان، له یه کهمین به کۆمه ل دهر کرانیان دا، له ماله کانیا نی دهرکردن، (تیوه) پیتان وانه بوو دهر بچن، ئهوانیش پیتان و ابوو قه لایه کانیا ن بهرگریکارو پارێزه ریا ن له (سزای) خوا، خواش له لایه کهوه و به جوړیک بو یان هات که به خه یالیا ن دا نه ده هات، ترس و سامی خسته دلیانه وه، خانوو ه کانیا نیا ن به دهستی خو یان و، به دهستی پروادارن دهر ووخاندن، ئنجا په ند وه ربگرن ئه ی خاوهن دیتنه کان (عه قله کان)!

۴ ئەگەر لەبەر ئەوەش نەبووایە، کە خوا ئاوارەیی لەسەر نووسیون، لە دنیا دا
 ئازاری دەدان، لە دواڕۆژیشدا ئازاری ئاگریان ھەیە ۳ ئەوەش لە سۆنگە ی
 ئەووە، کە دژایەتی خواو پیغەمبەرە کە بیان کردو، ھەر کە شیش دژایەتی خوا
 بکات، بە دڵنیایی خواش سزای توندە ۴ ھەر دارخورمایە کتان بپرسی، یان بە
 پیووە لەسەر بئەکانیان ھێشتەتەنەو، بە مۆلەتی خوا بوووە، بۆ ئەو بوو لە
 رێ دەرچووان پرسیوا بکات ۵ ئەو (مال و سامان) ەش کە خوا لەوانەو بۆ لای
 پیغەمبەرە کە ی گێراویە تەو، نە بە سواری ئەسپان بە خێرای بۆی چوون و، نە
 بە سواری حوشران، بە لکو خوا پیغەمبەرانی خۆی بەسەر ھەر کە سێکدا بیەو
 سەردەخات، خواش لەسەر ھەموو شتیک توانایە ۶ (ئەو مال و سامان) ە ی
 خەلکی ئاوەداننێەکان (کە بەھۆی پەیمان شکێنی و دژایەتی کردنیانەو سزا
 دەدرێن)، خوا بۆ پیغەمبەرە کە ی دە یگێرێتەو، (بەمجۆرە دابەش دەکری)، بۆ
 خوا یەو، بۆ پیغەمبەرەو، بۆ خاوەن نزیکیان (خزمان) و، ھەتیوان و، نەداران
 و، رێواران، (بۆیەش بەو جۆرە دابەشی کرد)، تاکو (مال و سامان) لە نیو
 دەوڵەمەندە کانتان دا کورت ھەلنەیت، ئەو ی پیغەمبەریش پێتان دەدات، وەری
 بگرن و، ئەو ی لیشتان قەدەغە دەکات، وازی لیبێن و، پارێزیش لە خوا بکەن،
 بە دڵنیایی خوا سزای توندە ۷ ھەروەھا (ئەو مال و سامانی دێتەو دەستی
 پیغەمبەر)، بۆ ئەو کۆچکەرە ھەزارانەشە، کە (لە نیو) مال و سامانەکانیان
 دەرکراون، بەخشش و پەزامەندی لە خواوە دەخوازن، خواو پیغەمبەرە کە ی
 سەردەخەن، ئا ئەوانەن راستان ۸ ھەروەھا بۆ ئەوانەشە، کە پیش ئەوان
 (کۆچکەرەن) لە نشینگە (لە مەدینە) دا، سەقامگیر بوون و، ئیمانیشیان تیدا
 چەسپاندو، ئەوانەیان خۆشدەوێ کە کۆچیان بۆ لا دەکەن و، لە بەرانبەر ئەو دا
 کە پێیان دراو، (لە مال و سامان و پێداویستی)، لە سێنەکانیاندا ھەست بە
 ھیچ پیوستانی (و ئیرە) یەک ناکەن، ھەرچەندە خۆشیان ئاتاجیان زۆر بێ، ھەر
 کە شیش لە (خراپە ی) چرووکی دەروونی پارێزاو بێ، ئا ئەوانەن سەرفرازو

به مراد گەشتووان ﴿٩﴾ هەروەها (مال و سامانی گشتیی)، بۆ ئەوانەشە که دوای ئەوان (کوچکەرو پشتیوانان) دین، دەلێن: پەروەردگارمان! لە ئیمەو لەو برایانەمان ببوورە، که لە ئیمان دا پێشمان کەوتوون و، کینه مەخە دلمانەو بەرانبەر بەوانە ی بروایان هێناو، پەروەردگارمان! بە راستیی تو بە پەرۆشی و بە بەزەیی ﴿١٠﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(لَأَوَّلِ الْحَشْرِ): واتە: بۆ یەکەمین کۆبوونەو، (الْحَشْرِ) بە مانای کۆبوونەو و خەربوونەو دێ، بە مانای دەرکرانی کۆمەڵیک دێ، لە شوێنی نیشتەجێ بوونیان بەرەو جەنگ، یاخود ئاوارەیی، (الْحَشْرُ: إِخْرَاجُ الْجَمَاعَةِ عَنْ مَقَرِّهِمْ، وَإِزْعَاجِهِمْ عَنْهُ إِلَى الْحَرْبِ، وَنَحْوَهَا وَرُوي: ((النِّسَاءُ لَا يُحْشَرْنَ)))، (حَشْرُ): بریتیه لە دەرکردنی کۆمەڵیک لە شوێنی نیشتەجێ بوونیان و هەڵپێچانیان بەرەو جەنگ و، وێنە ی جەنگ، لە پێخەمبەرەو ﷺ گیردراوەتەو فەرموویەتی: {النِّسَاءُ لَا يُحْشَرْنَ}، ئافەرەتان کۆناکرێنەو، خەپ ناکرێنەو، واتە: بۆ جەنگ.

(حُصُونَهُمْ): (حصون) کۆی (حصن) ه، واتە: قەلا، (مُحَصَّنَةٌ أَيْ: مَجْعُولَةٌ بِالْإِحْكَامِ كَالْحُصْنِ)، واتە: زۆر قایمکراو، قەلا، چەند قایمە ئاوا قایم و توندو تۆلە.

(الرُّعْبَ): (الْإِنْقِطَاعُ مِنْ أَمْتَلَاءِ الْخَوْفِ)، (رُعْبُ): بریتیه لە هەناسە بران لە ئەنجامی ترسی زۆردا، کەسێک ترسیکی زۆری بچیتە دڵ، هەناسە ی دەبێ، هەناسە ی پادەگیری.

(فَاعْتَبِرُوا يَأْأُولِ الْأَبْصَرِ): ئە ی خاوەن دیتنەکان! پەند وەر بگرن، لێرەدا مەبەست لە دیتن، دیتنی عەقل و دڵ، واتە: ئە ی خاوەن عەقلەکان پەند وەر بگرن، (الْإِعْتِبَارُ وَالْعِبْرَةُ: الْحَالَةُ الَّتِي يُتَوَصَّلُ بِهَا مِنْ مَعْرِفَةِ الْمَشَاهِدِ إِلَى مَا لَيْسَ

مُشَاهِدٍ)، (إِعْتِبَارٍ وَعِزَّةٍ): مەبەست ئەو حالەتەیه، کە مرووف بە هووی شتیکەوێ
 کە دەبینی، پێی دەگات بە شتیک کە نابینێ، ئنجا ئەوێ بینرا، بە پێی رەوتی
 ئایەتەکان دەرکردنی هۆزە جوولەکان بوو دواى خیاڵەتیان، یانی: خەڵکێنە!
 ئێوە پەند لەوان وەر بگرن، لەوێ دیتووانەو ئێوە شتیک مەکەن وەک وانتان
 بەسەر بێ.

(أَلْجَلَاءُ): (أَصْلُ الْجَلْوِ: الْكُشْفُ الظَّاهِرُ، أَجْلَيْتُ الْقَوْمَ عَنْ مَنَازِلِهِمْ، فَجَلَّوْا
 عَنْهَا، أَي: أَبْرَزْتُهُمْ عَنْهَا، أَجْلَاهُ وَجَلَّاهُ: طَرَدَهُ، أَبْعَدَهُ). وشەى (جَلَّوْ) لە ئەسڵدا بە
 مانای دەرخستنی ئاشکرا دی، دەگوترێ: (أَجْلَيْتُ الْقَوْمَ عَنْ مَنَازِلِهِمْ، فَجَلَّوْا عَنْهَا)،
 کۆمەڵەکەم، لە جیگا و خانووبەرەکانی خۆیان دەرکردن، ئەوان بە جیانی هیش
 و ئاوارە بوون، (أَي: أَبْرَزْتُهُمْ عَنْهَا)، واتە: لەوێ هینامنە دەری (أَجْلَاهُ وَجَلَّاهُ)،
 واتە: هەم بە سیانی (ثَلَاثِي) هاتو، هەم بە چواری (رُبَاعِي)، هەردووکیان بە
 مانای: دەری کردو ئاوارەى کرد (أَي: طَرَدَهُ وَأَبْعَدَهُ).

(شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ): سەرپێچیی خواو پێغەمبەرەکیان کردو، (شَاقَّةٌ وَشَاقَّةٌ:
 صَارَ فِي شِقِّ غَيْرِ شِقِّ أَوْلِيَائِهِ)، (شَاقَّةٌ) و (شَاقَّةٌ) مانای چوو لایەکەو، جگە
 لە لای دوستانەکانی خواى پەرورەدگار، واتە: دژایەتیان کرد، بەرەبرەکانیان کرد،
 سەرپێچیان کرد، پەیمان شکێنیان کرد، هەموویان دەگریتهو.

(لَيْئَةٍ): (نَحَلَةُ نَاعِمَةٍ)، دارخورمایەکی بەروبووم نەرم، کە بەرو خورمایەکەى
 نەرم بێ، (وَمَخْرَجُهُ مَخْرَجُ فِعْلَةٍ، نَحْو حِنْطَةٍ، وَلَا يُخْتَصُّ بِنَوْعٍ دُونَ نَوْعٍ)، هەندیک
 گوتووێانە: (لَيْئَةٍ) جوړە دارخورمایەکە، بەرەکەى ئاوايه، هەندیک گوتووێانە:
 جگە لە (عَجْوَةٍ) ئەوانی دیکە دەگریتهو، هەندیک گوتووێانە: تەنیا (عَجْوَةٍ) و
 (بَرْنِي) ناگریتهو، (رَاغِبُ الْأَصْفَهَانِي) دەلی: (لَيْئَةٍ) وەک وشەى (فِعْلَةٍ) وایە، وەک
 (حِنْطَةٍ)، تایبەت نیه بە جوړیک لە خورماو، جیا لە جوړیک، واتە: (لَيْئَةٍ) واتە:
 دارخورما بە گشتی، هەر جوړیک بێ.

(أَفَاءَ اللَّهِ): واتە: خوا گێراویەتەو، (الْفَيْءُ وَالْفَيْئَةُ: الرُّجُوعُ إِلَى حَالِهِ مَحْمُودَةً، فَيْئَةً) گەڕانەووەیە بۆ حالێکی ستایشکراو و باش، ئەمە لە ئەسلی زماندا، ئنجای دوایی وەک بەکارهێنانی قورئان، وەک زاراوەیەکی شەریعی، یانی: (الْغَنِيمَةُ الَّتِي لَا يَلْحَقُ فِيهَا مَشَقَّةٌ)، (فَيْء): بریتیە لەو دەستکەوتە زەحمەت و قورسییەک، تووشی ئەو کەسە نابێ، کە ئەو دەستکەوتە دیته دەست.

(أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ): (الْوَجِيفُ: سُرْعَةُ السَّيْرِ)، (وجيف) بە مانای بە خێرای پڕۆیشتن، دی، دەگوترێ: (أَوْجَفْتُ الْبَعِيرَ أَي: أَسْرَعْتُهُ)، واتە: حوشرەکەم خێرا لیخوڕی، ئنجای لە عەرەبیی دا هاتو: (أَوْجَفَ فَأَعْجَفَ)، واتە: و/شخەکە خێرا لیخوڕی، سەرەنجام لەر و لاوازی کرد.

(خَيْلٌ): (الْخَيْلُ: اسْمٌ لِلْأَفْرَاسِ، وَالْفُرْسَانِ جَمِيعًا، وَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا)، (خَيْل): هەم ناوێ بۆ کۆمەڵی ئەسپان، کۆمەڵە ئەسپێک پێیان دەگوترێ: (خَيْل)، تاکیش پێی دەگوترێ: (فَرَس)، نێ بە (الأفراس) یش کۆ دەکرێتەو، هەرۆهە بە ئەسپ سوارانیش دەگوترێ: (خَيْل)، واتە: بە هەر کامێکیان دەگوترێ: (خَيْل)، کەسانیک کە سواری ئەسپەکان بوون وو بە ئەسپەکانیش بە تەنیا.

(رِكَابٍ): (الْإِبِلُ الَّتِي تُرْكَبُ)، (رِكَابٍ) ئەو وسترانەن کە بە کەلکی سواربوونی دین، بۆ بارو سوار بەکار دێن.

(دَوْلَةٌ): (الدَّوْلَةُ وَالدَّوْلَةُ وَاحِدَةٌ)، هەندیک گوتووینە: (دَوْلَةٌ وَ دَوْلَةٌ) هەردووکیان بە مانای کورتەهێنانی مāl و سامان، هەندیکیش گوتووینە: (الدَّوْلَةُ فِي الْمَالِ، وَالدَّوْلَةُ فِي الْحَرْبِ وَالْجَاهِ)، (دَوْلَةٌ) بە مāl و سامان دەگوترێ، مāl و سامانیک لە دەستی کەسانیک دا کورتەهێنێ و کۆبکریتەو، بەلام (دَوْلَةٌ) بۆ جەنگ و بۆ دەسەلات و پێگە کۆمەلایەتی بەکار دی.

(بَوَّءُوا الدَّارَ): (أَصْلُ الْبَوَاءِ: مُسَاوَاةُ الْأَجْزَاءِ فِي الْمَكَانِ، خِلَافُ النَّبْوِ، بَوَّءْتُ الرَّمْحَ: هَيَّأْتُ لَهُ مَكَانًا)، وشە (بَوَاء) بە مانای یەکسان بوونی بەشەکانی شتیکیە لە

شوئێکدا، هه‌موو به‌شه‌کانی وه‌ک یه‌ک بن، واته‌: به‌رزیی و نزمیی نه‌بی، ئنجا (بَوَاء) پێچه‌وانه‌ی (ئُبُو) ه، واته‌: به‌رزیی و نزمیی، (بَوَاء) ته‌خت، یه‌کسان، بی گری، ده‌گوتری: (بَوَاءُ الرَّمَح: هَيَّأَتْ لَهُ مَكَانًا)، شوئیی ڤمه‌که‌م دیارییکرد، نیشانه‌م بۆ دیارییکرد، که‌واته‌: (تَبَوَّءُوا الدَّارَ) واته‌: مه‌نزلگای ئیسلامیان کردۆته‌ نشینگه‌، که‌ مه‌به‌ست پێی مه‌دینه‌یه‌.

(حَاجَةٌ): (الْحَاجَةُ إِلَى الشَّيْءِ: الْفَقْرُ إِلَيْهِ مَعَ مَحَبَّتِهِ)، (حَاجَةٌ): بریتیه‌ له‌ پێویست هه‌بوون به‌ شتییک، له‌گه‌ڵ خۆشوێستنی ئه‌و شته‌دا، (حَاجَةٌ) به‌ (حَوَاج، حَاجَات، حَوَاجِج) کۆده‌کرێته‌وه‌.

(وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ): واته‌: به‌سه‌ر خۆیاندا هه‌لده‌بژێرن، (الْإِثَارُ: تَفْضِيلُ الْغَيْرِ عَلَى النَّفْسِ، وَضْدَةُ الْأَثَرِ)، (الْإِثَارُ) ئه‌وه‌یه‌ تۆ جگه‌ له‌ خۆت به‌سه‌ر خۆتدا هه‌لبژیری، به‌لام (أَثَرَة) ئه‌وه‌یه‌ به‌شی ته‌ویش بۆ خۆت بێنی، وه‌ک گوتراوه‌: (ه‌ی خۆم بۆ خۆم، ه‌ی تۆش ده‌خۆم)، ئه‌مه‌ (أَثَرَة) یه‌، به‌لام (إِثَارُ) ئه‌وه‌یه‌ ه‌ی خۆشت بده‌ی به‌ خه‌لك، (إِثَار) لووتکه‌ی ڤه‌وشت به‌رزیه‌ له‌ ڤووی مآل به‌خشینه‌وه‌، (الأثَرَة) ش ئاستی هه‌ره‌ نزمه‌، له‌ مه‌سه‌له‌ی مآل و ساماندا، که‌ نه‌ک ه‌ی خۆی نه‌دا به‌ خه‌لك، به‌لكو ه‌ی خۆشیانیان نه‌دات.

(خَصَاصَةٌ): (خَصَاصُ الْبَيْتِ: فَرْجَةٌ وَعَبْرٌ بِهِ عَنِ الْفَقْرِ الَّذِي لَمْ يُسَدَّ بِالْخَصَاصَةِ)، (خَصَاص) به‌ مانای درزو تیک و که‌لێن و کونی مآله‌، ئنجا وشه‌ی (خَصَاصَة) به‌کاره‌ینراوه‌ بۆ هه‌ژارییه‌ک که‌ چاره‌سه‌ر ناگرێ و که‌لێنی ناگیرێ.

(شَحَّ نَفْسِهِ): هه‌ندییک گوتوو یانه‌: (الشَّحُّ الْبُخْلُ الشَّدِيدُ)، (شَحَّ): بریتیه‌ له‌ چرووکییه‌کی به‌هیز، به‌لام (راغب الأصفهانی) ده‌لی: (الشَّحُّ: الْبُخْلُ مَعَ حِرْصٍ)، (الشَّحَّ)، بریتیه‌ له‌ چرووکی له‌گه‌ڵ سوور بوون دا له‌سه‌ر مآل و سامان، که‌ له‌ ده‌ستی نه‌چێته‌ ده‌ر.

(غَلًّا): (الْغُلُّ: الْعَدَاوَةُ، الْغُلُّ: الْحِفْدُ الدَّفِينُ، الْغُلُّ: الضُّعْفُ)، (غِلٌّ): هَمٌّ بِهِ مَانَاي دُوژمنایه تی دی، هَمٌّ بِهِ مَانَاي کینه ی شیردراوه دی، هَمٌّ بِهِ مَانَاي بوغزیک دی که له دلدا جیگیر بووه، به کوردیی ده لاین: قین، یان کوئنه قین.

هوئی هاتنه خوارهوی نایه ته کان

١- له باره ی هاتنه خواره ی نایه ته کان: (١ - ٤) له سه ره تای سووره تی (الحشر) دا، چه ند گیراوه یه ک هاتوون، یه کیکیان ته م گیردراوه یه:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَتْ غَزْوَةٌ بَنُو النَّضِيرِ، وَهُمْ طَائِفَةٌ مِنَ الْيَهُودِ، عَلَى رَأْسِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنْ وَقْعَةِ بَدْرٍ، وَكَانَ مَنْزِلُهُمْ وَنَحْلُهُمْ بِنَاحِيَةِ مِنَ الْمَدِينَةِ، فَحَاصَرَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى نَزَلُوا عَلَى الْجَلَاءِ، وَأَنَّ لَهُمْ مَا أَقَلَّتِ الْإِبِلُ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَمْنَعَةِ إِلَّا الْحَلَقَةَ، وَهِيَ السَّلَاحُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِمْ: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ① هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنْتَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَكُونُوا لِلْأَبْصَرِ ② وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ③ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ④ فَقَاتَلَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ حَتَّى صَالَحَهُمْ عَلَى الْإِجْلَاءِ وَجَلَّاهُمْ إِلَى الشَّامِ، وَكَانُوا مِنْ سَبْطٍ لَمْ يُصِبْهُمْ جَلَاءٌ فِيمَا خَلَا، وَكَانَ اللَّهُ قَدْ كَتَبَ عَلَيْهِمْ ذَلِكَ، وَلَوْلَا ذَلِكَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا بِالْقَتْلِ وَالسَّبْيِ، وَأَمَّا قَوْلُهُ: لِأَوَّلِ الْحَشْرِ، فَكَانَ إِجْلَاؤُهُمْ ذَلِكَ أَوَّلَ حَشْرِ فِي الدُّنْيَا إِلَى الشَّامِ {الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٣٥٤، وأخرجَه الحاكم في المستدرک: ج ٢، ص: ٤٨٣، والبيهقي في دلائل النبوة: ج ٣، ص: ١٧٨، عَنْ عَائِشَةَ، قُلْنَا: هَذَا سَنَدٌ صَحِيحٌ رِجَالُهُ ثِقَاتٌ}.

واتە: دایکمان خاتوو عائیشە (خوا لێی رازی بێ) دەلێ: جەنگی (بَنُو النَّضیر) کە کۆمەلێک بوون لە جوولەکەکان، شەش مانگ دوای جەنگی بەدر بوو، (ئەو ڕیوایەتە واهاتو، بەلام رای راستەر ئهوهیه که پیشتر گوتمان، کە لە دوای جەنگی ئوحوود بوو، ئەوێ دوای جەنگی بەدر بوو، دەرکرانی بەنووقەینوقاع بوو)، جیگاو ڕیگایەکانیان و دارخورمایەکانیان لە لایەکی مەدینە بوون، پیغەمبەری خوا ﷺ ئابڵووقەیدان، هەتا رازی بوون، ئاوارەبن و بڕۆن، بەو مەرجهی ئەوئەندە حوشتەر دەیتوانی، لە کەل و پەلیان و مأل و سامانیان، هەریەکە ی بارە حوشتێک بەرن، جگە لە چەک، لەو بارەوخوا ﷺ ئەو ئایەتە ناردنە خوارێ: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ① هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنْهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدَى الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ② وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ③ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ④، پیغەمبەر ﷺ لە دژیان جەنگا، دوایی صولحی لەگەڵدا کردن کە بڕۆن و دەرێکردن بۆ شام، ئەوانە ئەوێەکی یەعقوب العقیل بوون، کە پیشتر تووشی ئاوارەیی نەبوو بوون، خواش ﷺ ئەوێ لەسەر نووسین و، ئەگەر ئەو ئاوارەبوونە نەبووایە، لە دنیا دا سزای دەدان، بە کوژران و بە بەدیگیان، کە دەشفەر موی: ﴿لَأَوَّلِ الْحَشْرِ﴾، مەبەست ئەوێە، کە دەرکرانەکیان، یەکەمین کوژدەنەوێان بوو لە دنیا دا، بەرەو شام، چونکە دوایی هەموو تیرەکانی دیکە ی جوولەکەش، کە مابوونەو، سەرەنجام لە نیمچە دورگە ی عەرەبیی دەرکران بەرەو شام.

۲- لە بارە ی هاتنە خوارەوێ ئەو ئایەتە موبارەکەو کە دەشفەر موی: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ﴾ ⑤، دوو گێراو دینین:

أ- {عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ حَرَّقَ نَخْلَ بَنِي النَّضِيرِ، وَقَطَعَ وَهِيَ الْبُورَةُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ﴾ (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۴۰۳۱، ۴۹۸۸، مُسْلِمٌ ۴۷۳۸).

واتە: ئىبنو عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەگىرىتەووە كە پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەندىك لە دارخورمايەكانى (بَنُو النَّضِير) سووتاندن و، ھەندىكىشى فەرمانى پىكردن بىانېرن، كە پىى گوتراوہ: بوہپرہ، (يانى: لە شوينىك بووہ بە ناوى بوہپرہ)، خواى بەرز لەو بارەوہ ئەم ئايەتەى دابەزاندوہ، چونكە جوولەكەكان گوتيان: ئەى موحەممەد! تۆ قەدەغەت دەکرد، خەلك تىكدان و خراپەكارىى بكات، لە خەلكىت بە عەيب دەگرت، ئىستا چۆن ئەو دارخورمايانە دەسووتىنى و دەبېرى؟ خوا ﷻ لە جياتى پىغەمبەرەكەى ﷺ وەلامى دايەوہو فەرمووى: ھىچ دارخورمايەكتان نەبېرئوہ، ياخود وازتان لى نەھىناوہ لەسەر بنكەكەى خوئى مېنىتەوہ، مەگەر بە مۆلەتى خوا بووہ، بۆ ئەوہ بووہ، لە پى دەرچووہكان و لادەرەكان زەبوون و شەرمەزار بكات!

چونكە جوولەكەكان ھەتا باخ و دارخورماو پەزەكانيان مابانايە، پەنگە زياتر بەرھەلستيان بكردايە، ئنجا بۆ ئەوہى ھەم ھاوہلان زياتر ئەزىەت نەكىشن، ھەم ئەوانىش سەلامەتتر بپۆن، خوا فەرمووى: دارخورمايەكانيان بېرن، بۆيە ژمارەيەكيان لىپرىن و بەشيكيشيان ھىشتەنەوہ.

ھەر لەو بارەوہ ئەم گىردراوہيەش دىنين:

ب- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي الْآيَةِ: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ﴾ (۵)، قَالَ: اللَّيْنَةُ النَّخْلُ، وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ، قَالَ: اسْتَنْزَلُوهُمْ مِنْ حُصُونِهِمْ، وَأَمَرُوا بِقَطْعِ النَّخْلِ، فَحَكَّ فِي صُدُورِهِمْ، فَقَالَ الْمُسْلِمُونَ: قَدْ قَطَعْنَا بَعْضًا وَتَرَكْنَا بَعْضًا، فَلَنَسْأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ هَلْ لَنَا فِيهَا قَطْعًا مِنْ أَجْرٍ؟ وَهَلْ عَلَيْنَا فِيهَا تَرْكًا مِنْ وَزْرِ؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ

وَلِيُخْرِىَ الْفٰسِقِينَ ﴿٥٠﴾ (أخرجه الترمذي: ٣٣٠٣، والنسائي في تفسيره: ١٩٤، قال مؤلفا الإستيعاب: سَنَدُهُ صَحِيحٌ، وَقَالَ الترمذي حديثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَصَحَّحَهُ الألباني في صحيح الترمذي: ٢٦٣١).

واته: عهبدوللای کوری عه‌بباس ﷺ، له باره‌ی قسه‌ی خوا‌ی به‌رزوه‌ که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمْهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أَوَّلِهَا فَإِنَّ اللَّهَ وَلِيُّ خَرَىٰ الْفٰسِقِينَ﴾ (اللينه) واته: دارخورما، که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَلِيُّ خَرَىٰ الْفٰسِقِينَ﴾، واته: له قه‌لایه‌کانیان هینانیه‌ خوار، بویه‌ش فه‌رمانکرا به‌ پرینی دارخورمایه‌کان، ئنجا کاتیک فه‌رمان به‌وه‌ کرا به‌ هاوه‌لان، شتیک له دلای هاوه‌لاندا په‌یدا‌بوو، گوتیان: هه‌ندی‌ک له دارخورمایه‌کامان برین و هه‌ندی‌کیشمان واز لیهینان، له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌پرسین: ئایا ئه‌و دارخورمایانه‌ی پریمانن، یان سووتاندوو‌مانن، پادا‌شتمان هه‌یه‌و، له‌سه‌ر ئه‌و دارخورمانه‌ش که به‌جیمان هیش‌توون و نه‌مان‌بریون، ئایا گونا‌همان ده‌گات؟ خواش ﷺ ئه‌و ئایه‌ته‌ی ناردە خوار، که ئه‌وه‌ی بریوتانه، یان ئه‌وه‌ی لای گه‌راون، هه‌مووی به‌ مؤله‌تی خوا بووه، واته: گو‌ی مه‌ده‌نه‌ پروپا‌گه‌نده‌و، ره‌خنه‌ی بی جیی جووله‌که‌کان.

٣- له باره‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ مو‌باره‌که‌وه‌ش که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾، ئه‌م گیر‌دراوه‌یه‌ یه‌کسه‌ر مانایه‌که‌ی به‌ کوردیی دینین^(١):

ئه‌بوو هو‌ره‌یره (خوا لای پازی بی) ده‌گیر‌ته‌وه‌ ده‌لای: پیاوی‌ک هاته‌ لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و پیی گوت: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! نه‌داریم تووش بووه، (واته: برسییم) هیچیشم نه‌، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ بو‌ لای هه‌ندی‌ک له هاوسه‌ره‌کانی نارد، که ئایا خوار‌دنی‌کیان له‌لا هه‌یه‌؟، هیچیان له‌لا نه‌بوو.

له‌ ریوایه‌تیک‌ی دیکه‌دا ده‌لای: بو‌ لای یه‌ک‌یک له‌ هاوسه‌ره‌کانی نارد، ئه‌ویش گوتی: سویند به‌و که‌سه‌ی تو‌ی به‌ هه‌ق ناردوه، ته‌نیا ئاومان هه‌یه، بو‌ لای

(١) أخرجه البخاري: ٣٧٩٨، ٤٨٨٩، ومسلم: ٢٠٥٤.

یەکیکی دیکە ی نارد، ئەویش بە هەمان شیوەی گوت، هەتا هەموویان هەر وایان گوت، (وادیارە لەو کاتە نەداریی و هەژاریی بوو، خواردنیان نەبوو، خواردنێکیان نەبوو میوانی پێ بەرێ بکەن، دەبێ وابوو، یان پەنگە هیچیان نەبوو، یان پەنگە شتیکی وایان نەبوو، کە پێیان وابێ دەوێ شتێوە بو میوانە کە ی دابنێن، پێغەمبەری خوا ﷺ کە لە مائی خۆیان هیچی شک نەبرد، ئنجا فەرمووی: (أَلَا رَجُلٌ يُضَيِّفُهُ الْإِلَهَ يَرْحَمُهُ اللَّهُ)، پیاویک نیە ئەم پیاوێ ئەمشەو بکاتە میوان، خوا بەزەیی پێدای، پیاویک لە پشتیوانەکان هەلسا، ناوی ئەبوو تەلحە بوو، گوتی: ئە ی پێغەمبەری خوا! ﷺ من ئامادەم، ئیدی لەگەڵ خۆی بردیوە بو مائی، (لە ریوایەتێکدا دەلی: بو لای بارگەو بنەکە ی)، بە ژنە کە ی خۆی گوت: ئایا هیچت لە لایە، ئەمە میوانی پێغەمبەری خوا ﷺ هەرچی لەلاتە مەیشارەو، ئافەرە تە کەش گوتی: بە خوا تەنیا بژیوی مندالەکانم لە لایە، ئەبوو تەلحەش پێی گوت: ئەگەر مندالەکان داوای خواردنی ئێوارەیان کرد، بیانخەوێنە، وەرە چرایە کە بکوژێنەو، ئێمە ئەمشەو هیچ ناخوین، مندالەکانیش با هیچ نەخۆن، بەلام با ئەو میوانە بەرێزەو بەرێ بکەین، چونکە میوانی پێغەمبەر ﷺ، ئافەرە تە کەش وایکرد.

لە ریوایەتێکدا دەلی: مندالەکان بە جوړیک بخافلێنە، ئەگەر میوانە کەمان هات چرایە کە بکوژێنەو، واپێشان بدە، کە ئێمەش لەگەڵی دەخوین، واتە: کاتیک ئەو دەست دەبات بو خواردنە کە، واپێشان بدە، ئێمەش شتیکیان لە پێشەو دەخوین!

لە ریوایەتێکی دیکە دا دەلی: خواردنە کە ی خۆت ساز بکەو چرایە کە بکوژێنەو، مندالەکانیش بنوێنە، ئەگەر داوای خواردنیان کرد، ئەویش بەو شیوەیە ی کرد، مندالەکانی خەواندن و چرایە کەشی کوژاندەو، وای پێشاندا کە دەیهوێ چرایە کە چاک بکات و، لە دەستی دا کوژاوە تەو، ئیدی وایان پێشاندا کە خواردن دەخۆن، بەلام ئەوان ئەو شەو بە برسیەتی مانەو، ئنجا کاتیک روژ بوو، پیاوێ کە چووێ خزمەت پێغەمبەری خوا ﷺ، {پیاوێ کەش ئەبوو تەلحە

بوو خوا لای پازی بی، پیغه مبه ریش ﷺ فەرمووی: خوا (عزوجل) زۆر شادمان بوو، یان فەرمووی: پیکه نیی بە فلانکەس و فلانکەس، (واته: لیان پازی بوو)، (له ئەبوو تەلحەو له هاوسەرەکە)، یان فەرمووی: خوا دوینی شەوی سەری سوپما، یان پیخۆش بوو، یان شادمان بوو، بەوەی دوینی شەوی کردتان لەگەڵ میوانە کەتان دا، لەو بارەووە ئەم ئایەتە هاتە خوار: ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنَنَفْسِهِ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ٩، خەلک بەسەر خۆیاندا هەڵدەبژێرن، هەرچەندە خۆشیان ئاتاج بن، هەر کەسیکیش لە چرووکی نەفسی خۆی پارێزراو بی، ئا ئەوانەن سەرفرازان.

مانای گشتیی ئایەتەکان

سوورەتی (الحشر) وایپێدەچێ هەمووی هەر بیست و چوار ئایەتەکە، بە بۆنەی دەرکرانی ئەو دوو هۆزە جۆلهکە، کە لە دەورووبەری مەدینە بوون، و، لە چوارچێوەی مەدینەدا حیساب دەرکران: (بَنُو قَيْنِقَاعَ وَبَنُو النَّضِيرِ)، دابەزین، هەموو پوونکەرەوانی قورئان، پەحمەتی خویان لای بی و خوا پاداشتیان بداتەو، بەبی هەلاواردن دەلێن: دابەزینی سوورەتی (الحشر) تەنیا لە بارە (بَنُو النَّضِيرِ) هەبوو، هەلبەتە خوا ﷺ باسی (بَنُو النَّضِيرِ)ی نەکردووە دەفەرمووی: ﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾، ئەو (خوا) کەسیکە ئەوانە و دەدرن کە بیروا بوون لە خاوەن کتیبان، بەلام وەک ئیمە بەسەر هاتە کەمان باس کرد، لە راستیدا ئەم ئایەتە چەمک و واتایەکیان، هەم (بَنُو قَيْنِقَاعَ) دەگرێت، هەم (بَنُو النَّضِيرِ)یش دەگرێت، بۆیە پێم وایە ئەم ئایەتە موبارەکانە، باسی دەرکرانی (بَنُو قَيْنِقَاعَ)یش دەکەن و، باسی دەرکرانی (بَنُو النَّضِيرِ)یش دەکەن، بەلای زانیان دەلێن: (بَنُو قَيْنِقَاعَ) زیاتر زێڕنگەر و سەنعەتکار بوون و کشتوکالیان نەبوو، باخی دارخووماو پەزو، زەوی و زاری کشتوکال و ئەوانەیان نەبوو،

بەلام بېگومان خانووبەرهیان ھەر ھەبوو، زەوییان ھەر ھەبوو، دووکانیان ھەبوو، ئەوانیش شتیکیان ھەر بەجێھێشتو، لە بەسەرھاتی دەرکرانی (بنو قَیْنُقَاع) یش باسماں کرد، کە ئایەتەکان چەمک و واتایەکیان، ھەم (بنو قَیْنُقَاع) دەگرنەو، ھەم (بَنُو النَّضیر) یش، بۆیە ئیمە ناچار نین بَلَّیْن: تەنیا مەبەست پێیان ھۆزی (بَنُو النَّضیر)ە.

سەرھەتا خوا ﷻ دەفەرموێ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنە، واتە:

دەستپێکردنم بە ناوی خوا، مەبەست لەو پرستە موبارەكەش ئەوێ:

۱ - ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.

۲ - ئەم کارە بە پێی بەرنامەی خوا دەکەم.

۳ - ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خوای پەرورەدگار دەکەم.

۴ - ئەم کارە بۆ ھێنانەدی پەزنامەندی خوا ئەنجام دەدەم.

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، خوا ﷻ پرایدەگەینێ: ھەرچی لە ئاسمانەکان و ھەرچی لە زەویدا ھەیە، ھەمووی خوای بە پاک گرت، بێ خەوشیی خوای راگەیاندا.

دەربارەی بە پاکگرتنی خواو بێ خەوشیی راگەینەنانی خوا، ئیمە لە سەرھەتای تەفسیری سوورەتی (الحديد) دا، کورتە باسیکمان کردو، کاتی خۆی لە تەفسیری سوورەتی (الإسراء) یشدا، باسیکمان لەو بارەو کردو، بە پاکگرتنی خواش یانی: بە پاکگرتنی زاتی خوا، سیفەتەکانی، ناوەکانی، حوکم و یاسایەکانی، کردووەکانی خوا، دروستکراوەکانی خوا، ھێچی کەم و کورپی و ناکوکی تێدانیە، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئەو (خوا) زالی کاربەجێیە.

﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ﴾، ئەو (خوا) كەسكە ئەوانەى بېيروا بوون لە خاوەن كتيبه كان، لە مال و حالى خويان دەريگردن، لەگەڵ يەكەمىن خەرى گردنەووە كو گردنەووە دەركردنياندا، واتە: يەكەمىن دەركردنيان بەرەو شام.

يەكەك لەو هۆكارانەش كە پالى پيوەنام، بلييم: مەبەست لە (أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ) تەنيا (بَنُو النَّضِير) نيە، ئەو يەكە (بنو قَيْنَقاع) يش دوو سالى پيش ئەوان يان شتيك كەمتر، يان شتيك زياتر دەركراون، كەواتە: يەكەمىن دەركراني كافره كانى خاوەن كتيب (بنو قَيْنَقاع) بوو، ئنجا (بَنُو النَّضِير) يش بە دواى ئەوان دا دەركراون.

﴿لِأَوَّلِ الْحَشْرِ﴾، يش، واتە: يەكەمىن كوكرانەووە يەكەمىن دەركردنيان لە مەدينە. ﴿مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا﴾، پيتان وانەبوو دەربچن، مسولمانان چاوەروان نەبوون، وا بە ئاساني دەربچن، ﴿وَوَظَنُوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ﴾، ئەوانيش پيتان وابوو، قەلايەكانيان دەبنە بەرگرييكاريان لە بەرانبەر (سزاو جەزەرەبەى) خوادا، كە بەدەستی مسولمانان دەياندا.

﴿فَأَنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا﴾، كەچى خوا لە شويينيكەووە بويان هات، ئەگەريان بو دانە نابوو، بە خەياليان دا نەدەهات، ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾، ترس و ساميكي زوريشى خستە نيو دليانەووە، ﴿يَخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدَى الْمُؤْمِنِينَ﴾، بە دەستی خويان و بە دەستی برواداران، ماله كانى خويان كاول دەكردن و دەرووخاندن، خويان دەيانرووخاندن، بو ئەو يەى مسولمانان ليسان بەهرەمەند نەبن، مسولمانانيش دەيانرووخاندن، بو ئەو يەى زەفەريان پي بەرن، يان دواى ئەو يەى بەجيان هيشتن، مسولمانانيش دەيانرووخاندن و كەلوپەلى پيوستيان لى دەردەهيان، ﴿فَاعْتَرِبُوا يَتَّوَلَى الْأَبْصَرَ﴾، ئنجا ئەى خاوەن ديتنەكان، خاوەن عەقلەكان! پەندەربگرن.

﴿وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ﴾
 نه گهر نه وهش نه بووايه، خوا ﷺ دهر به دهر بوون و ئاواره بوونی له سهر
 نووسیوون، له دنیا دا سزای دهدان، (به کوژران و به به دیلگیران)، له دواړو ژیشدا
 نازاری ناگریان بو هه یه.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، بوچی خوا ﷺ وای لیکردن؟ به هوئی نه وه وه
 بوو، که دژایه تی خواو پیغمبره که بیان کرد، ﴿وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ﴾، ههر که سیکیش دژایه تی و دوو به ره کی خوا ﷺ بکات، خوا تو له و
 سزای تونده.

﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ رَكَبْتُمْهَا فَآيَمَةً عَلَىٰ أَعْيُنِنَا فَيَاذِنِ اللَّهُ وَلِيُخْرِجَ
 الْفَاسِقِينَ﴾، هیچ دار خورمایه کتان نه بریوه، یان لئی نه گه راون، له سهر قه دو
 بنکه که ی خوئی به پیوه بمینیت هوه، نه گهر هه مووی به مؤله تی خوا بووه، بو
 نه وه ی له ریډه رچووان و لاریووان ریسواو شهرمه زار بکات.

که لیره دا نهو هوژه جووله کانه ی پهیمن شکین و نه هلی غه درو خیانه ت
 بوون، مه به ستن.

﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾، نه وهش
 که له وانه وه، خوا ﷺ گپرایه وه بو لای پیغمبره که ی، (واته: به بی شهر و
 کوشتاریکی نه وتو)، تیوه نه به خیرایی ته سپتان بو لیخوړین، نه به سواری
 حوشترا نیش به خیرایی بوئی چوون، واته: تیوه هوکاره کانی هاتوو چو تان
 به کار نه هینان بو نهو جه نگه، ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾، به لام خوا
 پیغمبره رانی سهرده خات، به سهر ههر که سیک دا که بیهوئی، ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، خواش له سهر هه موو شتیک به توانایه.

﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ
 السَّبِيلِ﴾، نه وه ی خوا ﷺ له ناوه دانیه کان ده ی گپرایته وه بو پیغمبره که ی، (واته:

﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ههروهها ویپرای کۆچکه ران بو
 یشتوانانیشه، ئهوانه ی له ییش کۆچکه راندا، مه نلگا و ئیمانان سه قامگیر

تیمه وهک عادهتی خوومان به خیرایی، بهسهر مانای گشتی نایهتهکاندا رۆشتین، لهبهر ئهوهی جارێکی دیکه له مهسهله گرنگهکاندا، تیشکی زیاتر دهخهینه سهر ئهوه نایهته موبارهکانهو، ههلهستهی پێویستیان له بهرانبهردا دهکین.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یە کەم:

بە پاک و بێخەوش گیرانی خوا ﷻ، لە ئاسمانەکان و زەویداو، ناسێرانی بە بالادەستی و کارزانی و، باسی و دەدەرانی خاوەن کتێبە بێپروایەکان لە زیدی خۆیان، لە حالیکدا کە ئە مسوولمانان پێیان وابوو، ئە خوشیان پێیان وابوو: دەردەکرین، پێیان وابوو قەڵایەکانیان پارێزەریان، بەلام خوا ترسی خستە دڵیان و چۆڵیان کردو، ئە گەر ئاواresh ئەبوونایە، دووچارى سزاو ئازارى دیکە دەبوون، (وەک کوشتن و بەدیگرتن)، ئەویش لە سۆنگەى پەیمان شکینى و دژایەتیانەو بەو خواو پیغەمبەرەکەى:

خو دهفه رموى: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝١ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنْهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنَّهُمْ لَمْ يَجْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدَى الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ۝٢ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ۝٣ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝٤﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە چوارده برگەدا:

١- ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هەرچی لە ئاسمانەکان و هەرچی لە زەویدا هەیه، پاکیی و بێخەوشیی بو خوا راگەیاندا.

پێشتریش گوتوو مانە: (تَسْبِيح) لە (سَبَّح) هوه هاتوه، (السُّبْحُ وَالسَّبَّاحَةُ: الطَّيْرَانُ، الذَّهَابُ بَعِيدًا)، (سَبَّح) لە (سَبَّاحَة) وه گرێاوهو، (سَبَّح) وهک چۆن مه له کردن له ئاودا ده گهیهنێ،

فرینیش له ههوادا دهگهیهن، ئنجا (سَبَّحْ وَسَبَّاحَة) مه بهست پێیان پۆشتنی دووره، که دهفه رموی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، واته: هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له زهویدا ههیه، لهوانه ی خاوهن عهقل و شعور و جگه له ئهوانیش، هه مووی خوا به دوور دهگری، له له کهو کهم و کوپی و هه لهو په لهو، به پاکی دهگرن.

(سَبَّحْ) واته: به پاکی گرت، به کرداری رابردو و هیناویه تی، ئیمه هه له سوورەتی (الإسراء) دا، کورته باسی کمان کرد له باره ی به پاکیان و ستایش کرانی پهروه دگاره وه، له لایه ن سه رجه م دروستکراوه کانیه وه، هه م له سه ره تای سوورەتی (الحديد) یشدا کورته باسی کمان کرد، بۆیه ئه وه ی له و دوو شوینه گوتوو مانه، ئیکتیفای پی ده که ی و، لیره دوو باره ی ناکه ی نه وه.

٢- ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئه و (خوایه) بالا دهستی کارزانه، زالی کاربه جیه.

لیره دا پرسیا ریک ده کری: بۆچی له سه ره تای سوورەتی (الحديد) دا خوا فه رمویه تی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، به لام لیره دا دهفه رموی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، هه م لیره، هه م له سوورەتی (الصَّف) دا، (سَبَّحَ لله) به کرداری رابردو و هاتوه، وه ک سوورەتی (الحديد)، به لام له م سوورەته داو، له سه ره تای سوورەتی (الصَّف) دا، (وَمَا فِي) یشی تیدایه بۆ زهوی، به لام له و ی به س دهفه رموی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾؟!

ئایا حیکمه تی ئه و جیاوازییه چییه؟!

شاره زایانی قورئان و، شاره زایانی رهوانیژی ده لێن: له سوورەتی (الحديد) دا، خوا ﷻ باسی مه زنیی خۆی ده کات، وه ک له و ی باس مان کرد، خوا ﷻ باسی بیست له سیفه ت و کرده وه بۆ وینه کانی خۆی ده کات و، باسی پایه به رزیی خۆی ده کات، بۆیه له و ی ئاسمانه کان و زهوی به یه ک نیشانه دانراون: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، به لام له (الحشر) دا خوا ﷻ باسی به رجه سته بوون و، دره وشانه وه ی ده سه لات و بالاده ستیی خۆی ده کات، له خه لکی سه ر زه ویدا،

ئەویش ئەوەیە کە بێروایەکان لە خاوەن کتێبه‌کانی، لە زێدو وڵاتی خۆیان دەرکردن، لە ئەنجامی ئەوەدا کە خیانت و پەیمان شکستیان کرد، واتە: لە (الحدید)دا ئاسمانەکان و زەوی بە یەک نیشانە داناوان، بۆیە پێویستی نەکردووە بفەرموێ: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و فەرموویەتی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، بەلام لێرە لەبەر ئەوەی باسی ڕووداویکە لەسەر زەوی ڕوویداوە، بۆیە خوا ﷻ زەویشی وەک ئاسمان (مَا فِي) خستۆتە سەرێ: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، هەرچی لە ئاسمانەکان و هەرچی لە زەویدا هەیە، پاکیی بۆ خوا ڕاگەیاند.

هەروەها بە نەسبەت سووڕەتی (الصف)یشەو، دیسان باس باسی سەرزنەشت و لۆمەکردنی مسوڵمانانیکە، کە تەواو ئیمانەکیان ساغ نەبۆتەو، بە بەلگەی قسەی بێ کرداریان و، باسی هەلۆیستی ناریکی جوولەکەو نەصرانییەکانە لەگەڵ مووسا و عیسا (عليهما السلام)، بۆیە پێویست بوو پاکیی و بێ خەوشیی خوا لەلایەن پێکھاتەکانی ئاسمان و زەویشەو، پێکەو وێکرا ڕابگەیەنرێ.

وشەی (مَا)ش زیاتر بۆ ئەو دروستکراوانە بەکاردێ، کە خاوەنی ویست و شعووڕو هۆش نین، بەلام جاری واش هەیە، بۆ خاوەن هۆش و ویستانیشت بەکاردێ، ئەویش بە زاکردنی ئەوانە خاوەن هۆش و ویست نین، بەسەر ئەوانەدا کە خاوەن هۆش و ویستن، لەبەر ئەوەی ئەوان ژمارەیان زۆر زیاترە.

ئنجای خوا ﷻ دواي ئەوەی خۆی بە عیززەت و حیکمەت، یان بە عەزیزی و بە حەکیمی وەسف دەکات، دەفەرموێ:

(٣)- ﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ﴾، ئەو (خوا) کە سێکە ئەوانە بێروابوون لە خاوەن کتێبه‌کانی، لە خانووبەرەکانی خۆیان، یاخود لە مāl و حالەکانی خۆیان، وەدەرنان.

(٤) - ﴿لَاؤَلِ الْحَسْرِ﴾، له کاتی یه کهم کۆبوونهوه دا، (ل) ی (الأول): (لَامُ التَّوْقِيتِ) ی پێده ئێن، واته: له کاتی یه کهم کۆکردنهوه و خرپکردنهوه دا، لێره دا خوا ﷻ که ده فهرموێ: خوا ﷻ ئه و که سه یه، ئه وانه ی بێ پروان له خاوه ن کتێبه کان، له ماڵ و حاله کانی خۆیانی وه ده رنان، ئه وانه ی بێ پروا بوون له خاوه ن کتێبان، واته: بێ پروا بوون به پێغه مبه ری خاتهم ﷺ و، به و په یامه ی خوا به پێغه مبه ری کۆتایی دا ناردوو یه تی، ئه گه رنا ئه وانیش بر وایان به خوا و به پڕۆژی دوایی و به فریشته کان و به پێغه مبه ران و به کتێبه کان هه بووه، به لَام بێگومان هه ر که سێک به پێغه مبه ری کۆتایی ﷻ بێ پروایی و، به دوا کتیی خوا بێ پروایی، وه ک به هه موو پێغه مبه ران و، به هه موو کتێبه کان بێ پروایی وایه، چونکه ئه گه ر له بهر ئه وه بر وای به پێغه مبه رانی دیکه هێناوه، مو عجزه یان هه بووه، مو حه ممه دیش ﷺ مو عجزه ی هه بووه و، ئه گه ر له بهر ئه وه بر وای به کتێبه کانی دیکه هێناوه، فه رمایشی خوا بووه، قور ئانیش فه رمایشی خوا یه.

ئنجا قور ئانیش به راستدانه ری هه موو کتێبه کانی پێش خۆیه تی، هه روه ک چون مو حه ممه دیش ﷻ، به راستدانه ری هه موو پێغه مبه رانی پێش خۆیه تی، بێگومان لێره دا خوا ﷻ چاکه ی خۆی ده خاته وه بیر مسو لمانان، که هه ردوو هۆزی (بنو قینقاع و بنو النضیر) ی له زید و ولاتی خۆیان وه ده رنان، که پێشتر به سه رهاته که یانمان به ته فصیل باسکرد، له ئه نجامی په یمان شکینیی و خیانه ت و که ین و به ین و ژیر به ژیری، له گه ل ئه هلی کوفردا، که ئه و کاته له هۆزی قور هیشی کافردا به رجه سته ده بوو.

که ده فه رموێ: ﴿لَاؤَلِ الْحَسْرِ﴾، پێشتریش گوتمان: ئه م (ل) ه، له زمانی عه ره بیدا پێی ده گو ترێ: لامی کات دیاری بکردن (لَامُ التَّوْقِيتِ)، وه ک خوا ده فه رموێ: ﴿يَلَيْتَنِي قَدِمْتُ لِحَاكِي﴾ (٥١) ﴿الفجر﴾، واته: (لَوْ قَتِ حَيَاتِي)، بریا له کاتی ژیاغدا، کرده وه ی باشم پێشخستبایه، یان ده گو ترێ: (جَاءَ فَلَانٌ لِّسِتٍ خَلَوْنَ مِنْ شَوَالٍ)، فلانکه س هات، شه ش شه و تپه رپوون له مانگی شه ووال، (ل) ه که به مانای کات دی.

که دەفه رموی: ﴿لَأَوَّلُ الْحَشْرِ﴾ وشە (حَشْر) بە مانای کۆکردنەوهی خەڵکە لە شوێنیک، لێرەدا مەبەست کۆکردنەوهی جوولەکەکانی نیمچە دورگەیی عەرەبییە، بۆ شوێنیک دیکە، دەرکردنیان و بە ڕێکردنیان بۆ شوێنیک دیکە، که بریتی بوو لە شام.

هەلبەتە سەرەتا هەندێکیان لە (بنو قینقاع و بَنُو النَّضِير) چوون بۆ خەبەر، بەلام زۆربەیان چوون بۆ شام.

کەواتە: ﴿لَأَوَّلُ الْحَشْرِ﴾ لە کاتی یەکەمین ڕێکردنەوهیان دا لە نیمچە دورگەیی عەرەبییدا، بە ڕێکردنیان بەرەو شام، ئەو جارێ یەکەمینیان بوو، بۆیەش من تێبینیم هەیە که زانایان هەموویان دەڵێن: ئەم سوورپەتە لە بارە (بَنُو النَّضِير) هەواتو، که بێگومان لە بارە ئێوانەوه هاتو، واتە: دەرکرانی هۆزی (بَنُو النَّضِير)ی جوولەکە، بەلام پێم وایە (بنو قینقاع)یش دەرگرتەوه، چونکه (بنو قینقاع) و (بَنُو النَّضِير) و (بنو قُرَيْظَةَ)، هەموویان خزمی یەکیدن، ئەوانە وه چەیی ئەو جوولەکانە بوون -وهک پێشتر باسمان کرد- که کاتی خۆی مووسا عليه السلام ناردبوونی شەر بکەن، لەگەڵ عەمالیقدا، که خەڵکی کافر بوون لە فەلەستین، بەلام ئەوان ئامادە نەبوون، بەرەنگاریان ببنەوه، گەرانهوه بۆ ئەرێحا، که شوێنی نیشتەجێ بوونی جوولەکەکان بوو، خەڵکەکش گوتیان: مادام فەرمانی مووساتان شکاندووە -- مووساش لەو ماوهیەدا وهفاتی کرد بوو -- قبوول ناکەین بێنەوه تێو شارەکه مان و دەریانکردن و هاتن بۆ جەزیرەیی عەرەبیی و لە دەورووبەری شاری (يَثْرِب) نیشتەجێ بوون.

ئنجای ئەو سێ تیرەیهش هەر سێ تیرە (بنو قینقاع و بَنُو النَّضِير و بنو قُرَيْظَةَ)، خزم و نیزیکی یەکدی بوون، لێرەش خوا ﷻ دەفه رموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ ئەو (خوا ﷻ) که سێکە ئەوانەیی بێروا بوون لە خاوەن کتێبان لە مأل و حالەکانیان وه دەریان، بە گشتی فەرموویەتی

و، یەكەمین ھۆزی جوولەكەش كە دەركران (بنو قینقاع) بوون، لە دواى جەنگى بەدر بە ماوێهەكى كەم، پۆژێك پێغەمبەرى خوا ﷺ ئامۆژگارىی كردن، ئەوانیش خراپ وەلامیان داوێهە، دوايش سووكاىهتییان كرد بە ئافرەتێكى مسوڵمان، پیاوێكى مسوڵمانیش لەسەرى وەدەنگ هات و جوولەكەكەى كوشت، چونكە سووكاىهتیی بە ئافرەتەكە كەردبوو، دوايش جوولەكەكان مسوڵمانەكەیان كوشت و، سەرەنجام پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: مادام ئێو پابەند نابن، پرۆن ئێرە بەجێ بهێلن، كەچى ئامادە نەبوون و دەورى بیست شەو ئابلووقەى دان، دواى بەناچارىی گوتیان: باشە ئامادەین، ئێرە بەجێ بهێلین و، ھەر كامێكمان بارى حوشترێك لەگەڵ خۆى بەرێ، جگە لە چەك و چۆل.

كەواتە: یەكەمین كۆكرانەوێ جوولەكەكان و، دەركرانیان لە نیمچە دورگەى عەرەبیى، ھى (بنو قینقاع) بوو، بۆیە كە دەفەرمووی: ﴿لَأَوَّلُ الْحَشْرِ﴾، ئەم تەعبیرە زیاتر بەسەر (بنو قینقاع) دا دەچەسپێ، چونكە دواى ئەوان بە ماوێ دوو سأل، ئنجا (بَنُو النَّضِيرِ) لە دواى جەنگى ئوحد دەركران، چونكە ئەوانیش پەیمانیان شكاند، كە وەك پێشتر باسمان كرد، دوو ھۆكار ھەبوو بۆ دەركرانیان و، پێغەمبەرى خوا ﷺ، دواى ماوێهەك ئابلووقەدانیان، پازى بوونیان بە حوكمى پێغەمبەرى خوا، دەریكردن.

٥- ﴿مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا﴾، (مسوڵمانینە!) گومانتان وانەبوو دەربچن، پێتان وانەبوو بتوانن دەریان بكەن، پێتان وابوو ھەروا دەمێننەو، وەك خەنجەرێك لە كەلەكەى مسوڵماناندا، بەردەوام غەدر و خیانت و، كەین و بەینیان ببێ لەگەڵ قورەیش و، لەگەڵ ئەم و ئەودا، لە دژی مسوڵمانان و، مسوڵمانانیش دەسەلاتیان بەسەردا ناشكێ دەریان بكەن!!

٦- ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْمَدِينَةِ كَانَ يَدْرِيونَ أَنَّ اللَّهَ لَمَنَّادٌ بِهِمْ إِذْ يُبْعَثُونَ﴾، ئەوانیش پێیان وابوو، قەلایەكانیان دەبنە رێگر لە بەرانبەر خوادا، واتە: دەبنە پەرچ و پارێزەریان و، ئێو بەھۆى قەلایەكانیانەو، كە ژمارەى كەلای مەحكەمیان ھەبوون، زەفەریان پێ نابەن.

شایانی باسه: بۆ قهلایه کانیان، له سهراوه میژووویه کاند، باسی شهش
قهلایان کراوه، هی (بَنُو النَّضِيرِ) به تایبەت، ئەمەش ناوی قهلایه کانیانە:

١- (الْكُتَيْبَةُ).

٢- (الْوَطِيح).

٣- (السَّالِيم).

٤- (النَّطَاط).

٥- (الْوَحْدَةُ).

٦- (شَق).

ئەم شهش قهلایه هی (بَنُو النَّضِيرِ) بوون، ئەوانە خاوەنی باخی دارخورماو
زەوی کشتوکالیی بوون، بە پێچهوانەى هۆزى (بنو قینقاع) هوه، که ئەوانە
زێرنگەرو سەنعەتکار بوون، بۆیه زەوی و زاری کشتوکالییان زۆر نەبووه.

(٧)- ﴿فَأَنَّهُمْ آلَهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا﴾، بەلام خوا ﷻ له شوێنیکهوه بۆیان هات، به
جوړیک بۆیان هات، پێیان وانهبوو، حیسابیان بۆ نەکرد بوو، (لَمْ يَحْتَسِبُوا: مُبَالِغَةٌ فِي
الْحُسْبَان: أَيِ الظَّنِّ)، واتە: له شوێنیکهوه به جوړیک خوا ﷻ بۆیان هات (هەلبەتە خوا
بۆ خۆی نەهات، یانی: مسوڵمانانی بۆ ناردن، چونکه مسوڵمانان به فەرمانی خوا چوون
ئابلوو قهیان دان)، که ئەوان هەر به خەیاڵیاندا نەدەهات و بیریان لێ نەکرد بۆوه،
حیسابیان بۆ نەکرد بوو، ئەگەریان بۆ دانەنابوو.

(٨)- ﴿وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾، ترسێشی فریادیه نێو دلپانهوه، وشەى (رُعْب)
مانایه کهى به هیژتره، له هی وشەى (خَوْف)، (الرُّعْب) بریتیه له ترسێک، که دلی ئینسان
پر بکات، واتە: ترس و لەرزو بیمیکی زۆری خسته نێو دلپان، مروڤیش ئەگەر له پرووی
مەعنهوویه تێکشکا، له پرووی پڕوالهتیی و جهستهیهوه خۆی راناگرێ، جهوههههه
مروڤ له پرووچه کهى و ههناوی و دیوی مەعنهووی دا په نهان و شیردراوهیه، ئنجا

مروّف که له دیوی نێوهوهی خووی دا بیهێژ بوو، له بهرانبه‌ر شتێک دا، جه‌سته‌که‌شی خووی راناگرێ، به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه: ئه‌گه‌ر له‌ دڵ و ده‌رووندا خوڤاگر بێ، جه‌سته‌که‌شی له‌گه‌ڵ خویدا راده‌کیشی، بۆیه‌ من په‌ندی‌کم داناوه‌ به‌ عه‌ره‌بیی ده‌لیم: (لَا يَضْعَفُ جِسْمٌ، عَمَّا قُوِيَ عَلَيْهِ الرُّوحُ)، جه‌سته‌ بیهێژ نابێ له‌ بهرانبه‌ر شتێک دا، که‌ ڕووح له‌ بهرانبه‌ریدا به‌هێزه‌.

که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾، (قَذَفَ) بریتیه‌ له‌وه‌ی شتێک به‌ ده‌سته‌وه‌ بێ و فریاده‌یه‌ سه‌ر عه‌رزێ، لێره‌ وشه‌ی (قَذَفَ) خوازاوه‌ته‌وه‌، بۆ په‌یدا‌بوونی ترس و بیمکی زۆر له‌ دلیان دا، به‌ کتوپرسی، واته‌: ئه‌و ترسه‌ی په‌یدا‌بووه‌، وه‌ک له‌ ناکاو خرابیته‌ نێو دڵ و ده‌روونیانه‌وه‌.

به‌ره‌رچدانه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی پال‌دراو بۆ لای حه‌سه‌نی به‌صری:

شایانی باسه‌: حه‌سه‌نی به‌صرایی په‌حمه‌تی خوای لێ بێ، گوتویه‌تی: وشه‌ی ﴿لَاوَلِ الْحَشْرِ﴾، مه‌به‌ست پێی سه‌ره‌تای کۆکرانه‌وه‌ی خه‌لکه‌ له‌ دنیا‌دا، ئنجا گوتویه‌تی: مادام خوا ناوی له‌ کۆ کردنه‌وه‌ی جووله‌که‌کان ناوه‌ (الْحَشْرِ)، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بۆ شام به‌ ڕێ ده‌کرێن، که‌واته‌: شام زه‌وی مه‌حشه‌ره‌و خه‌لک له‌ قیامه‌ت دا له‌ شام کۆ ده‌کرێته‌وه‌.

به‌لام به‌ دنیایی ئه‌و قسه‌یه‌ حه‌سه‌نی به‌صرایی گوتی، یان پال‌دراپیته‌ لای، راست نیه‌و، خه‌لک له‌ قیامه‌ت دا نه‌ له‌ شام و نه‌ له‌ سه‌ر زه‌وییه‌ی ئیستای ئیمه‌ش کۆ ناکرێته‌وه‌، به‌پێی ئایه‌تی خوای په‌روه‌ردگار که‌ له‌ سووره‌تی (ابراهیم) دا ده‌فه‌رموی: ﴿يَوْمَ يُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾، واته‌: ئه‌و ڕۆژه‌ی زه‌وی جگه‌ له‌ ئه‌م زه‌وییه‌ ده‌بێ و، ئاسمانه‌کانیش جگه‌ له‌م ئاسمانانه‌ ده‌بن و، هه‌موویان بۆ خوای تاکێ ملیکه‌چکه‌ر دێنه‌ گۆڕی، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌فه‌رموی: خه‌لک له‌سه‌ر زه‌وییه‌ک کۆ ده‌کرێنه‌وه‌،

وەک نانێکی سپی وایه، گوناھێکی لەسەر نهکراوه، وەک له تەفسیری سوورەتی (إبراهیم) دا به درێژی لهو بارهوه دواوین^(١).

کهواته: کۆکرانهوهو لێپرسرانهوهی خهڵک، لهم سههر زهوییهی ئیمه نابێ، چ جای له شام که له رووی پانتایی جوگرافییهوه ههر ههڵیناگرێ، به لکو پهنگه تیکرای ئهو مرۆفانهی خوا خولقاندوونی له ئادهمهوه، تاكو دواوین به شههر له سههر زهوی، له سههر تیکرای پانتایی زهوییش جیان نه بێتهوه.

ئنجا ئهو ئایه تهی سوورەتی (إبراهیم)، ئاماژهی کی گرنه لهو بارهوه، جار جار خوای پهروهردگار هه ندی ئاماژهی په نهان دهکات، بۆ ئهو که سانهی زۆر ورد ده بنهوهو راده مین، خوا زانیویه تی خه لکی وا ههیه، قه ناعه تی وابێ، که له قیامهت دا خه لک له شام کۆ ده کرێتهوه!، به لام بیر ی لهوه نه کردۆتهوه، که ئه گهر ئهم هه موو خه لکه له شام کۆ بکرێتهوه، یه کی پرو به ری سانتیمه تر دوو جایه کیشیان بهر ناکه وی، ئهو هه موو ملیاران خه لکه کوا جیان ده بێتهوه؟ بهس خوا بۆ خۆی ده زانی، له ئادهمهوه تاكو دوا به شههر، ژماره یان چه نده، بۆیه ئهو ئایه تهی سوورەتی (إبراهیم)، ئاماژه بهوه دهکات و پیمان ده فهرموێ: نه خیر ئهو زهوییهی، له قیامهت دا مرۆفایه تی له سههر کۆ ده کرێتهوه بۆ لێپرسرانهوه، جگه له ئهم زهوییهی ئیستایه.

٩- ﴿يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ {به کرداری ئیستاو داهاتوو (فعل المضارع) ده یهینێ، تاكو وینه که مان بخاته بهرچاو}، ماله کانی خویان به دهستی خویان و، به دهستی پروادارن کاول ده کردن و تیک ده دان، (يُخْرِبُونَ) خویندراویشه تهوه: (يُخْرِبُونَ)، ههر یهک واتایان ههیه، به لام (يُخْرِبُونَ)، مانایه که ی به هیزتره وەک (كَسَرَ وَكَسَرَ) و (قَتَلَ وَقَتَلَ).

(١) ههروهها له تەفسیری (النازعات) یش له کاتی پروونکردنهوهی چه مک و واتای (الساهرة) دا، دیسان قسه مان لهو بارهوه کردوه.

(۱۰) - ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾، عیبرت وەر بگرن، په‌ند وەر بگرن، ئە‌ی خاوه‌ن دیتان! ئە‌ی خاوه‌ن عه‌قله‌کان! که به عه‌قله‌کانتان شت ده‌بینن و ده‌زانن.

شایانی باسه: جووله‌که‌کان دوو چاران له‌ فه‌له‌ستین ده‌ربه‌ده‌ر کراون، جارێکیان له‌ رۆژگاری بوخته‌ننه‌صر، هوکمپانی بابلیه‌کاندا، جارێکیان له‌ رۆژگاری هوکمپانی (طی‌ظ)، سو‌لتانی رۆم دا، به‌لام ئە‌و س‌ی ه‌ۆزه: (بنو قینقاع و بنو النضیر و بنو قریظه)، ده‌ربه‌ده‌ریان به‌سه‌ر نه‌هاتوه، چونکه ئە‌وان له‌ شام نه‌بوون و، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ هاتوون له‌ جه‌زیره‌ی عه‌ره‌یه‌ی دا، نیشته‌ج‌ی بوون، له‌ ئە‌نجامی ئە‌وه‌دا که سه‌ره‌پ‌چیان کردوه له‌ فه‌رمانی مووسا عليه السلام و له‌ دژی عه‌مالیق نه‌جه‌نگاون، بۆیه خه‌لکه‌ جووله‌که‌که‌ی له‌ ئە‌ریحا نیشته‌ج‌ی بوون، کاتی‌ک ئە‌وانه‌ گه‌راونه‌وه‌ واته: باب و باپیرانی ئە‌و س‌ی ه‌ۆزه، قبو‌لیان نه‌کردوه بێنه‌وه‌ شاره‌که‌و گوتوویانه: ئی‌وه فه‌رمانی مووساتان شکاندوه، که ئە‌وه‌ش دوای کۆچی دوایی مووسا بووه، گوتوویانه: ده‌ب‌ی برۆن و سه‌ری خۆتان هه‌لب‌گرن، ئە‌وانیش هاتوون بۆ نیمچه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌یه‌ی.

بۆیه که خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿لَا أَوَّلَ الْحَشْرِ﴾، بۆیه که‌مین ده‌رکران، ئە‌مه ئاماژه‌یه بۆ ئە‌وه که ئە‌وان یه‌که‌مجار بووه ده‌رب‌کرین، ئە‌گه‌رنا ئە‌و جووله‌کانه‌ی له‌ فه‌له‌ستین ماونه‌وه، دوو چاران ده‌رکران، جارێکیان له‌ سه‌رده‌می بوخته‌ننه‌صردا، که ه‌ینا‌ونی بۆ ع‌ی‌راق به‌ دیلی، جارێکیان له‌ سه‌رده‌می (طی‌ظ) هوکمپانی رۆمدا، ده‌ری‌کردوون له‌ فه‌له‌ستین و، په‌راگه‌نده بوون به‌ دنیا‌دا.

به‌لام ئە‌و س‌ی ه‌ۆزه‌ی جووله‌که، یه‌که‌مین جار بووه ده‌رب‌کرین و ئاواره‌ ببن، که سه‌ره‌تا (بنو قینقاع و بنو النضیر) ده‌رکران، دواتر (بنو قریظه) ش س‌زایه‌کی سه‌خت‌تر دران، له‌ ئە‌نجامی ئە‌وه‌دا که له‌ گه‌رمه‌ی جه‌نگی خه‌نده‌قدا، وه‌ک له‌ ته‌فسیری سو‌وره‌تی (الأحزاب) دا باس‌مان کرد، له‌ پشت‌ه‌وه‌ خه‌نجه‌ری غه‌دریان له‌ مس‌و‌لمانان دا، پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ و مس‌و‌لمانان ئاب‌لو‌وقه‌یان دان و، دوای جه‌نگ‌یک‌ی سه‌خت به‌ ناچاری ته‌س‌لیم بوون و رازی بوون به‌ داد‌وه‌ری (سعد

بن معاذ) ئەویش دادوهرییه که ی و ابوو بریاریدا ئەو هی مسوڵمان نەبێ، بەسزای مەرگ بگهیه نرێ، کاتی خۆی قسه مان له باره ی هۆزی (بنو قریظە) وه کردوه، له تەفسیری سوورەتی (الأحزاب) دا.

که ده فەرموێ: ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾، ئنجا پەند وەر بگرن ئە ی خاوهن دیتنه کان! واتە: ئە ی ئەوانه ی عه قلاتیکتان هەن و دلاتیکتان هەن، پێیان دەبینن! (الطبري) ئاوا لێکی داوه تەوه و ده لێ: ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا مَعْشَرَ ذَوِي الْأَفْهَامِ! مَا أَحَلَّ اللَّهُ بِهَؤُلَاءِ الْيَهُودِ﴾، ئە ی خاوهن تێگه یشتنه کان! پەند وەر بگرن، بەوه ی خوا بەسەر ئەو جووله کانه ی هێناوه، واتە: ئێوه ش شتیکی وا مه کهن، هه مان شتتان به سەر بێت.

که ده فەرموێ: ﴿يُخْرِجُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ﴾، ماله کانی خۆیان، خانووه کانی خۆیان وێران ده کردن، به دهستی خۆیان و به دهستی برواداران، واتە: وه ک ئەوه ی ئەوان دهستی برواداران یان به کاره ی تبا بێ، بۆ تێکدانی خانووه کانیان، چونکه ئەوان بوونه هۆی ئەوه ی برواداران ئابلووقه یان بدهن و جهنگیان له دژ بکهن، وه ک پێشینانی خۆمان ده لێن: ((فلانکەس بۆ خۆی دار ده داته ده ست خه لکی لێی بدهن))، ده گو ترێ: ((بۆ خۆی کوته کی داوه ته ده ست))، واتە: بۆ خۆی هۆکار بووه به رانه ره که ی بکات و بووه و لێی بدات. که واتە: خانووه کانی خۆیان وێران ده کردن، به دهستی خۆیان و به دهستی برواداران.

أ- (به دهستی خۆیان) ئەوه دیاره، خانووه کانیان تێکده دا، شپانه و ده رگا و په نجه ره کانیان ده رده هێنان، بۆ ئەوه ی له شوینی دیکه که خانوویان لێ دروست کرده وه، سوودیان لێ ببینن، یان بۆ ئەوه ی مسوڵمانان لێیان به هره مه ند نەبن.

ب- (به دهستی برواداران)، یانی: دوایی ئەوانیش تێکیان ده دا، بۆ ئەوه ی ماله کانیان شوینه واریان نه مێنێ، یان بۆ ئەوه ی هەر که لوه لێکی تیدا هه بێ:

دەرگاو چوارچیووهیه، بهرده، خشته، داره، سوودی لی بینن، بۆ دروستکردنی بینا، بۆیه ش دهفه رموی: ئهوان خانوووه کانی خۆیان، به دهستی خۆیان و به دهستی برواداران کاول دهکردن، چونکه خۆیان بوون وایانکرد، برواداران ئاوا لیان به رقدا بچن و، تۆله یان لی بستینن.

(۱۱) ﴿وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبُهمْ فِي الدُّنْيَا﴾، ته گهر ئه وهش نه بووایه، خوا ﷺ دهر به دهیری له سه ره نووسیون، له دنیا دا سزای ده دان.

یانی: ته گهر له به ره ئه وه نه بووایه، خوا بۆی بریار دابوون که ولاتی خۆیان به جی بهیڵن و لیی بچنه دهر، له دنیا دا سزای ده دان.

ئنجا خوا به چی سزای ده دان؟ به کوشتن و به به دیلگرتن و ... هتد، لایه نیک که تیکده شکتی، له به رانه ره لایه نیک دیکه دا، لایه نه براوه که سزای ده دا، لی ره دا (لَوْلَا: حَرْفُ امْتِنَاعٍ لُجُود)، (لَوْلَا): لی ره دا به کارهی نراوه، به مانای پیتی که: شتی که نابیی، له به ره ئه وهی شتی که هیه، واته: خوا ﷺ سزای نه دان له دنیا دا، له به ره ئه وهی دهر به دهیری له سه ره نووسیوون، ئنجا حیکمه تی ئه وهش ئه وه بوو، که بۆ مسوڵمانان باشت بوو، ته گهر نا له به ره ئه وه نه بووه، خوا ﷺ به زه یی پیان دابی، که سانیک که دژی خوا و پیغه مبه ری خوا بن، خوا به زه ییان له گه لدا به کارناهی نی، به لکو له به ره ئه وهی ئه و حال ته، که به و شیوه یه برۆن به بی کوشتار، بۆ مسوڵمانان وا باشت بوو، هه م مسوڵمانان تووشی زه ره ر نابن، لیان ناکوژری و بریندار نابن، هه م مال و موڵکه که شیان ده بیته ده سته که وت و بۆ مسوڵمانان به جی ده می نی.

(۱۲) ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ أَلَمٌ﴾، له مه نزلگای دوا رۆژیشدا نازاری ناگریان بۆ هیه، واته: دۆزه خیش چاوه رییان ده کات، و پرای سزای دنیا، بیگومان بۆ ئه وانه ی مسوڵمان نابن و ناگه ری نه وه بۆ لای خوا، چونکه وه ک پیشت باس مان کرد، دوو که س یان سی که س له جووله که کان مسوڵمان بوون، ئه وانه هه م موڵک و مالی خۆیان یان پاراست، هه م سه ره خوینی خوشیان یان پاراست.

(۱۳) ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ (خوایا ﷺ) حکمه ته که ی باس ده کات و ده فهرموئ: ئه وه ش به هوئ ئه وه وه که دژایه تی و نا کوکیان کرد، له گه ل خواو پیغه مبه ره که ی دا، (شاقوا ای: خالفوا وعادوا)، سه ریچیان کردو دژایه تیان کرد، سه ریچی و دژایه تیبه که شی له شکاندنی ئه و په یمانه ی، له نیوان ئه وان و پیغه مبه ری خوا ﷺ و مسولمانان دا هه بوو، خوئ نواند، که له (الکتاب، الوثیقه) دا، به رجه سته بوو و پیشتر باس مان کرد.

(۱۴) ﴿وَمَنْ يُشَاقَّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ هه ر که سیکیش به ربه ره کانئی خوا بکات، بیگومان خوا تو له ی تونده، (شاقوا، يشاق الله، مشاقه)، ئه وه یه دوو لایه ن هه ر کامیکیان له لایه ک بی، ئه و له لایه ک ئه و له لایه کی دیکه بی، بو به ربه ره کانئ و دوو به ره کیی کردن.

که ده فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ به دنیایی خوا تو له ی تونده، ئامپازی تو له ی خوا ﷺ له دنیا دا، به سه به ت (بنو قینقاع) و (بنو النضر) هوه، بریتی بووه له مسولمانان، مسولمانان ئامپازو ئامیری تو له، سزادانی خوا ی دادگهرن بو ئه هلی کوفر، بویه مسولمانان ده بی هه میشه هه ولبدن و ابن، که بتوانن ئامیرو ئامپازی دهستی خوا ی دادگهرن، بو تو له کردنه وه له بیروایانیک، که دژایه تی خواو پیغه مبه ری خوا ده کهن، ئه گهرنا بیروایانیک که له مالی خویان دابنیشن، مسولمانان له دهستیان بی مزه پهرت و سه لامه ت بن، به دنیایی ئیسلام له خه لکی هه لئاپیچی و، شه ر به خه لک نافروشی، له خو وه سه نگه ر له خه لک ناگری، با نامسولمانیش بن وه ک ئایه تی: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (الممتحنة، به روشنی ده یگه یه نی، بویه خوا ده فهرموئ: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، ئه و سزادانه به هوئ ئه وه وه بوو، که دژایه تی خواو پیغه مبه ره که یان کرد.

مه سه له ی دووه م:

برینی دارخورمایه کان، یان هیشتنه وه یان به پیوه، به مؤله تی خواو بو
زه بوون کردنی لاده ران بوو، ئه وه ش که خوا له مأل و سامانی جووله که کان
بو پیغه مبه ره که ی گیرایه وه، مسولمانان ئه رکیان پیوه نه کیشا، که ئه سپان
و حوشرانی به خیرایی بو لیخوون، به لکو خوا هیئایه پیش، خواش ﷺ
پیغه مبه رانی خوئی، به سهر ههر که سیکدا که بیهوئی زال ده کات:

خوا ده فه رموی: ﴿ مَا قَطَعْتُمْ مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِجَ الْفَاسِقِينَ ٥ وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٦ ﴾

شیکردنه وه ی ئه م دوو ئایه ته، له حهوت برگه دا:

١- ﴿ مَا قَطَعْتُمْ مِّن لِّينَةٍ ﴾، هیچ دارخورمایه کتان نه بریوه.

هوژی (بنو النضیر) خاوه ن کشت و کال بوون، به تاییهت باخی دارخورمایان
زۆر بوون، ئنجا له گهرمه ی ئابلوو قه دانی مسولماناندا، بو هوژی (بنو النضیر)،
که به ته ما بوون هه لئه قه لێن، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانی کرد، هه ندیک له
دارخورمایه کانیا ن بسووتینن، یان بیان برن، ئه وانیش ئه و باخ و بیستان و کشتوکاله ی
خو یا ن زۆر خوش ده ویست و دل یا ن پیوه ی بوو، ره نگه هانده ریکی به هیزیان که
به رگری بکه ن و میننه وه له قه لایه کان و شوینه کانی خو یا ن دا، ئه وه بووبی
که چاویان له باخی دارخورما و کشتوکاله که یان بووه، بویه پیغه مبه ری خوا
ﷺ فه رمووی: هه ندیک له دارخورمایه کانیا ن بسووتینن یان بیان برن، بو ئه وه ی
ئاسانتر ده ستیا ن له ولاته که یان و له قه لآو خانوو ه کانیا ن به ربی و، که متر
به ره نگاری بکه ن.

هه‌لبه‌ته دارخورمایه‌کان که بپردراون، دوایی دارخورمایه‌کان بوون به ده‌ستکه‌وتی مسوڵمانان و خۆیان زهره‌ریان کردوه، له‌ولاشه‌وه جووله‌که‌کان قازانجیان لێکرد، که له‌جیاتی ئه‌وه‌ی خۆیان بکوژرێن، دارخورماکانیان بپدرێن، به‌لام گرنه‌گ ئه‌وه‌یه، له‌و کاته‌دا به‌رژه‌وه‌ندیی چه‌نگیی وای ده‌خواست، ئه‌و دارخورمایانه‌ بپدرێن، بۆ ئه‌وه‌ی جووله‌که‌کان هی‌زی دلیان، به‌و شیوه‌یه نه‌می‌نی به‌رگریی بکه‌ن و، خۆین که‌متر برژێ له‌هه‌ردوولاو، به‌سه‌لامه‌تتر برژن و ولاته‌که به‌جی بهی‌لن، چونکه ئه‌وه‌ی گرنه‌گ بووه ئه‌وه بووه، ئه‌وانه چیدی‌که له‌وئ نه‌می‌نه‌وه، وه‌ک کانگایه‌کی می‌کڕۆب، وه‌ک خه‌نجه‌ری‌کی غه‌در، که له‌پشته‌وه له‌پشتی مسوڵمانان ده‌دری، حیکمه‌ته‌که‌و ئامانه‌که ئه‌وه بوو، واته: ئامانج ئه‌وه نه‌بوو، ئه‌وانه بنبر بکری‌ن و بکوژرێن، ئامانج ئه‌وه بوو، ئه‌و کانگای غه‌دره له‌وئ نه‌می‌نی.

ئنج‌ا خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ﴾، هی‌چ دارخورمایه‌کتان نه‌بری‌وه، (الْأَيْنَةُ: النَّخْلَةُ ذَاتُ الثَّمَرِ):

أ- (لينة) دارخورمایه‌ک به‌ری پتوه‌ بیز

ب- هه‌ندی‌کیش گوتوو‌یانه: (الْأَيْنَةُ: النَّوعُ الْمَمْتَاظُ مِنَ النَّخْلِ)، جو‌ری هه‌ره چاک له دارخورما.

ج- هه‌ندی‌کیش گوتوو‌یانه: (لينة) هه‌موو جو‌ره‌کانی دارخورمایه، جگه له (عَجْوَةٌ وَبُرْنِي)، ئه‌وانه‌ش دوو جو‌ره دارخورمان.

د- به‌لام (راغب الأصفهاني) په‌حه‌مه‌تی خوای لئ بئ و، زو‌ری‌ک له زانایان ده‌لین: (لينة) هه‌موو جو‌ره‌کانی دارخورما ده‌گریته‌وه، خوا ده‌فه‌رموئ: هی‌چ دارخورمایه‌کتان نه‌بری‌وه.

٢- ﴿أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا﴾، هه‌روه‌ها هی‌چ دارخورمایه‌کتان، واز لینه‌هیناوه‌ می‌ینه‌وه، له‌سه‌ر بنکه‌کانی خۆیان.

هه‌ر کامی‌کتان وا لێکرد بئ: بریبتان یاخود هی‌شتبانه‌وه به‌ پتوه:

(۳) ﴿فَيَا ذِينَ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ﴾، ٲهوه به مؤله تی خوا بووهو، بو ٲهوهش بووه ٲهوه له ٲی لاده رو لا ٲی بووانه، زه بوون بکات، یانی: له ٲووی مه عنه وویهوه ٲیک بشکین و، چیدیکه دلان بهو شوینهوه نه میٲی، به ته ماعی ٲهوهی دواپی ده چنهوه سه ر باغ و کشتوکالی خویان، به رگریه کی سه خت و خوٲرینه ر (دفاع مُسْتَمِیت) بکه ن.

کهواته: هه ردوو کاره کان، چ ٲرینی دارخورمایه کان، چ هیشتنه وه یان، به فه رمانی خوا بوون، که به ٲیغه مبه ره کی خو ی ٲاگه یاندوه، ٲه مهش وه لامی ٲهوه قسانه ی جووله که کانه، که بانگیان ده کرد (یا مُحَمَّد! کُنْتَ تَنْهَى عَنِ الْفَسَادِ، تَعِيبُ النَّاسِ عَلَيْهِ، وَالْآنَ تَفْعَلُ!)، ٲه ی موحه ممه د! ﷺ تو جاران ٲیگریٲ ده کرد له ٲیکدان و له خه لکت به ٲه خنه ده گرت، ٲه گه ر ٲیکدانان کردبایه، که چی ٲیستا بو خوٲ ده یکه ی، (هاوه له کانت دارخورمایه کان ده ٲرن، یان ده یانسووتین)، خواش ﷺ له جیاتی ٲیغه مبه ره که ی ﷺ وه لامی دایه وه، که هه ر دارخورمایه کتان ٲرپی، یان هیشتنه وه له سه ر بنکه که ی به ٲیوه، به مؤله تی خوا بووهو، بو ٲهوهش بووه ٲهوه له ٲی ده رچووانه، زه بوون بکات و له ٲووی ده روونیوه ٲیکیان بشکینٲ.

(۴) ﴿وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ﴾، ٲهوهش که خوا ﷺ له وانه وه، (له لای ٲه وانه وه) گیرایه وه بو ٲیغه مبه ره که ی ﷺ، (فَاءَ: رَجَعَ) گه ٲایه وه، (أَفَاءَ: أَرْجَعَ)، گیرایه وه، لی رهش دا: (أَفَاءَ أَي: أَعْطَى الْفِيءَ)، ده سکه وٲی (بی شه ر) ی ٲیدا، ٲهوه ی خوا له لای ٲهوه و هوزانه وه، چ (بَنُو النَّضِيرِ)، چ (بَنُو قَيْنِقَاعَ)، گیرایه وه بو لای ٲیغه مبه ره که ی ﷺ.

(۵) ﴿فَمَا أَوْحَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾، ٲیوه (به مه به سٲی ده سٲخسٲنی) هیچ ٲه سپانتان به خیرایی بو لی نه خوړین و، حوشترا نیشتان به خیرایی بو لی نه خوړین، (الْإِجَافُ: نَوْعٌ مِنَ السَّيْرِ، وَهُوَ السَّيْرُ السَّرِيعُ، وَأُرِيدَ بِهِ الرُّكُضُ)، (إِجَافُ): بریٲه له جوړیک له ٲویشٲنی ٲه سپان، که ٲویشٲنیکی خیرایه، که لی ره دا مه به سٲ ٲی، ٲیغاردانی ٲه سه په کانه، (خَيْلٍ) ناوی کو یه بو ٲه سٲ، جگه له بیژه ی خو ی، (فَرَسٍ) به

(خَيْل) كۆدەكرېتەو، جارى واش ھەيە بە (أفراس) كۆ دەكرېتەو، ئەسپەكان، (رگاب) يش ناوى كۆيە، بۆ ئەو حوشترانەى بە كەلكى بارو سوار دىن، چونكە ھەموو حوشترىك بە كەلكى بارو سوار نايەت.

كەواتە: ئەو دەستكەوتە بە سىنايى وەدەست ھاتو، ئىو ھەيە ماندوونەبوون، تاكو وەك دەستكەوتى جەنگىي (الغنيمۃ الحريية) بەسەر جەنگاوەراندا دابەش بكرى.

(٦) - ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ بەلام خوا پىغەمبەرانى خۆى، بەسەر ھەر كەسكدا بىھوى زال دەكات، موھەممەدیش ﷺ يەككە لە پىغەمبەرانى خوا، بۆيە زالى كرد بەسەر ئەو ھۆزە جوولەكە پەيمان شكىن و موخەننەتانەدا.

كەواتە: ئەى مسوڵمانىنە! چاوتان لەو ھەيە، ئەم دەستكەوتەش ئىو بەشتان تىيدا ھەي، وەك جەنگاوەر، چونكە خوا ﷻ بەي كوشترىكى ئەوتۆ -نەزانراو ھىچ كام لە ھاوھەلان شەھىد كرابن- بەلكو بە ئاسانى ھاتە دەست، خوا ترسى خستە دلى جوولەكەكانەو، بە جوړىك بۆيان ھات، بىريان لى نەكردبوو، خوا ﷻ وەھىي بۆ پىغەمبەر نارد، يان ئىلھامى كرد بۆ كرد، كە دارخورمايەكان بسووتىن، ئابلووقەيان بدات، ترسىشى خستە دليانەو، كەواتە: كارەكە زياتر خوا كردى.

ھەلبەتە كە مروڤەكانىش بىكەن، ھەر خوا كەردوويەتى، بەلام مروڤەكان جارى وا ھەيە دەبنە ئامراز، بەلام ئەو جارە بى ئەو ھى ئامرازىيەتى مروڤەكان بەرجەستە بى، خوا ئەو كارەى تىپەپاند، بۆيە ئەو دەستكەوتەى لەوان بەجىما، شتىك بوو خوا گىرايەو بۆ لای پىغەمبەرەكەى.

(٧) - ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ خواش لەسەر ھەموو شتىك بە توانايە، (الطبري) ئاوا تەعبىر لە ماناي ئەو ئايەتە دەكات، دەلى: (أَنَّ مَا رَدَّ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَمْوَالِ بَنِي النَّضِيرِ، لَمْ تَرْكَبُوا لِتَحْصِيلِهِ خَيْلاً وَلَا إِبِلًا، وَلَا تَجَسَّمْتُمْ لَهَا شَقَّةً، وَلَا لَقِيتُمْ بِهَا حَرْبًا وَلَا مَشَقَّةً،

وَأَمَّا كَانَتْ مِنَ الْمَدِينَةِ عَلَى مِيلَيْنِ، فَجَعَلَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ أَمْوَالَ بَنِي النَّضِيرِ لِرَسُولِهِ ﷺ خَاصَّةً لِهَذَا السَّبَبِ).

واته: ئەوهی خوا ﷺ له مāl و سامانی خاوهن کتیبان، گێرایهوه بۆ لای پیغمبهرهکهی ﷺ و کردیه دهستکهوتهی، ئیوه بۆ پهیداکردنی، نه سواری ئەسپان بوون، نه سواری حوشرانیش بوون و، هیچ زهحمهتتان پێوه نهکیشاو، لهسهری تووشی جهنگ و نارهحهتی نهبوون، بهلکو ئەو شوینه [جی] (بَنُو النَّضِيرِ)، (بنو قینقاع)، ماوهی دوو میله پێ بوو، (واته: سێ کیلۆمهترو شتیکی له مه دینه دوور بوو)، بۆیه خوا ﷺ ئەوهی تاییهت کرد به پیغمبهرهکهیهوه.

لهو بارهوهش ئەم دهقه دینین: (عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَتْ أَمْوَالَ بَنِي النَّضِيرِ مِمَّا أَقَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ، مِمَّا لَمْ يُوجِفْ عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ بِخَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ، وَكَانَتْ لِلنَّبِيِّ ﷺ خَاصَّةً، فَكَانَ يُنْفِقُ عَلَى أَهْلِهِ نَفَقَةً سَنَةً، وَمَا بَقِيَ يَجْعَلُهُ فِي الْكُرَاعِ وَالسَّلَاحِ عُدَّةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤٨٨٥، وَمُسْلِمٌ: ١٧٥٧).

واته: عومهري کورێ خهتتاب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گوتووویهتی: مāl و سامانهکانی هۆزی (بَنُو النَّضِيرِ) لهوه بوو که خوا گێرایهوه بۆ پیغمبهرهکهی ﷺ ((فِيءَ)، بریتیه لهو دهستکهوتهی بَنُو جهنگ و کوشتار له کافران دهگیرێ، که مسولمانان، نه بۆی سواری ئەسپ بوون، نه بۆشی سواری حوشر بوون، به خیرایی بۆی بچن، بۆیه خوا ﷺ به تاییهت دایه پیغمبهر ﷺ، ئەویش لهو دهستکهوته بژیوی سالیکی مāl و خیزانی خوێ لێ دادهنا، ئەوی دیکهشی به وڵاخ دهدا، (به ئەسپ و حوشترو ئیستر) و به پێداویستییهکانی جهنگ، له پێناوی خوای بهرزدا.

(الْفِيءُ: فِي الْحُرُوبِ وَالْغَارَاتِ: مَا يَظْفَرُ الْجَيْشُ بِهِ مِنْ مَتَاعِ عَدُوِّهِ، وَهُوَ أَعْمُ مِنَ الْغَنِيمَةِ، فَيَكُونُ بِالْقِتَالِ وَغَيْرِهِ، لَكِنَّ الْغَنِيمَةَ هِيَ مَا أُخِذَ بِالْقِتَالِ).

زانایان له باره‌ی پێناسه‌ کردنی (الْفَيء، الْغَنِيْمَةُ، الْأَنْفَال) هوه، زۆر قسه‌یان کردوه، ئیمه‌ش دواتر قسه‌یه‌کی لێ ده‌که‌ین، به‌لام زۆربه‌یان رایان وایه ده‌لێن: (الْفَيء)، له‌ جه‌نگه‌کان و هه‌لکوتانه‌ سه‌ره‌کاندا، ئه‌وه‌یه که سوپا له‌ که‌ل و په‌لی دوژمنه‌که‌ی زه‌فه‌ری پێ ده‌بات و، (الْفَيء) چه‌مکه‌که‌ی گشتیتره له (غَنِيْمَةُ)، چونکه (الْفَيء) ده‌گونجێ به‌ شه‌رو کوشتار بگیری و، ده‌شگونجێ به‌ بێ کوشتارو جه‌نگ بگیری، به‌لام غه‌نیمه‌ت که به‌ مانای ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ دی، هه‌ر ده‌بێ له‌ دوا‌ی جه‌نگ و، به‌هۆی جه‌نگه‌وه ده‌ست بکه‌وێ.

(إِيجاف): جوړیکه له‌ رو‌یشتنی خێرای ئه‌سپان، یاخود حوشتان، له‌ زمانی هه‌ره‌بیدا ده‌گوترێ: (وَجَفَ الْفَرَسُ وَالْبَعِيرُ يَجْفُ وَجْفًا، وَهُوَ سُرْعَةُ السَّيْرِ، وَأَوْجَفَهُ صَاحِبُهُ إِذَا حَمَلَهُ عَلَى السَّيْرِ السَّرِيعِ)، واته: ئه‌سپه‌که، یان حوشته‌که به‌ خێرای رو‌ی، به‌لام ئه‌گه‌ر بگوترێ: به‌خێرای رو‌یشتنرا، ده‌گوترێ: (أَوْجَفَهُ صَاحِبُهُ)، خاوه‌نه‌که‌ی به‌ خێرای لێخو‌ری، ئه‌گه‌ر حوشت سواره، ئه‌گه‌ر ئه‌سپ سواره، به‌ خێرای لێ بخو‌ری، ده‌گوترێ: (أَوْجَفَ)، لێره‌ش ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾، ئیوه نه‌ ئه‌سپه‌کانتان به‌ خێرای بو‌ لێخو‌رین، نه‌ حوشته‌کانیش، به‌ کورتیی: پێوه‌ی ماندوو نه‌بوون.

پێناسه‌ی سێ وشه‌ی: (الْفَيء، الْغَنِيْمَةُ، الْأَنْفَال):

١- (الْفَيء): (الْخَرَجُ، وَالْفَيءُ: الْغَنِيْمَةُ تُنَالُ بِلا قِتَالٍ، وَالْجَمْعُ أَفْيَاءٌ وَفِيءٌ)^(١)، واته: (الْفَيء: الْخَرَجُ)، ئه‌و ئه‌ندازه‌ ماله‌ی داده‌نرێ له‌ سه‌ر زه‌وییه‌ک، که به‌ده‌ست نامسو‌لمانانه‌ وه‌یه، به‌لام له‌ ژێر ڕکیف و کو‌نترو‌ڵی مسو‌لمانان دایه، هه‌روه‌ها (فَيء) یش به‌ مانای ده‌ستکه‌وتیک دی، به‌بێ جه‌نگ بگیری، وشه‌ی (فَيء) به‌ (أَفْيَاءٌ وَفِيءٌ) کو‌ ده‌کرێته‌وه.

(١) (المعجم الوسيط) ص: ٧٠٩.

هه ٻه ته راى ديكه ش له باره ي (الْقِيء) هوه هه يه، كه ٽه وه يه چ به جهنگ و كوشتار ڪو ٻڪري ته وه، چ بن جهنگ و كوشتار، ٽه و پايه ش وا پيڏه چي پاستر بن، به لام (المعجم الوسيط) به و جوڙه ي هينا وه كه گوتمان.

٢- (الْغَنِيْمَةُ): (مَا يُؤْخَذُ مِنَ الْمُحَارِبِينَ قَهْرًا، وَالْجَمْعُ غَنَائِمٌ) ^(١)، (غنيمة): ٽه وه يه كه له دوڙمني ڪي جهنگا وه ره له جهنگدا ده گيري، به زه بري هيڙو چهڪ و به كوشتار، وشه ي (غَنِيْمَةٌ) به (غَنَائِمٌ) ڪوڏه ڪري ته وه.

٣- (الْأَنْقَالُ): (النَّقْلُ: الْغَنِيْمَةُ، وَالنَّقْلُ الْعَطِيَّةُ، وَالْجَمْعُ الْأَنْقَالُ) ^(٢)، واته: (أَنْقَالٌ) هه به مانا ده سته ڪه وٽي جهنگي دي، هه به مانا ده به خشينيش دي، {خه لآتيڪ، دياريهڪ، كه فرمانده ي سوپايهڪ ده يدات به كه سيڪ}، ڪوي (نَقْلٌ) بري ته له (أَنْقَالٌ).

پاڳه پاندي مڪتبه ي مائوسٽا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

ڪه راني

پاڳه پاندي مڪتبه ي مائوسٽا علي بابير

ڪه راني

(١) هه مان سه رچا وه ص: ٦٦٤.

(٢) هه مان سه رچا وه ص: ٩٤٢.

مەسەلەى سىيەم:

دابه شکردنى ئەو مال و سامانەى خوا، لە ئاوەدانىيەکانى بىپروايانى شەر
 فروشهوه، دواى تىکشکانيان دەيگيرتەوه بو پىغەمبەرەگەى، دەبیتە ھى
 خواو پىغەمبەر و خزمان و ھەتيوان و نەداران و پريوار، بو ئەوھى لە دەستى
 دەولەمەندان دا كورت ھەلنەيەت، پيويستيشە بروداران وەرگرى ھەر شتيك
 بن، كە پىغەمبەر ﷺ پتيان دەدات و، ھەرچى ليشيان قەدەغە دەكات، وازى لى
 بهيئن، ھەروەھا ئەو دەستكەوتە، وپراى ئەوانەى باسکران، ھى كۆچكەرانيشە،
 كە لە پيناوى خوادا دەستبەردارى مال و حالى خويان بوون و، بە جييان
 ھىشتوھ، لە پنى خوادا تىكۆشاون و خواو پىغەمبەرى خويان سەرخستوھ،
 ئەوانەن راستى راستەقىنە، ديسان ئەو مال و سامانە ھى پشتيوانانيشە، كە
 بەر لە كۆچکردنى كۆچكەران، مەنزلگاي ئيسلاميان بنيات ناوھ، ئيمانيان تيدا
 سەقامگير كردوھ، خەلك بەسەر خويان دا ھەلدەبژيرن و، ئەوھى بە كۆچكەران
 دەدرى لە مال و سامان، ئيرەبيان پى نابەن و، ھەست بە ئاتاجيى ناكەن لە
 دليان دا بوى، ئەوانەش سەرفرازن، لەبەر ئەوھى لە چرووكيى و پژدییەك، كە
 لە دلدا ھەيە، پاريزراون، وپراى ئەوانيش، ھى سەرجەم ئەو مسولمانانەشە،
 كە دواى كۆچكەران و پشتيوانان دين و، بويان دەپارنەوھ، داواى بە كول لە
 خوا دەكەن، كە كينەيان بەرانبەر بە بروداران، نەخاتە نيو دل و دەروونەوھ:

خو دەفەرموى: ﴿ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ
 وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ
 فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ
 الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ نَبَّؤُوا الدَّارَ وَالْآيَمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا
 يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ

وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

شیگردنهوهی ئەم ئایەتانه، له نۆزده برگه‌دا:

خوا له ئایەتەکانی پیشوودا باسی ئەوهی کرد، بە شیوه‌یه‌ک که شایسته‌ی خۆیه‌تی، که نه مسوڵمانان، گومانیان وابوو، نه جووله‌که‌کانیش، پێیان وابوو، بگونجی له قه‌لایه‌کانیان و له مال و حال و نیشتمانی خویان، ده‌ربکری، خوا ﷻ به شیوه‌یه‌ک بارودۆخیکی ره‌خساندو هه‌ندی هۆکاری ره‌خساندن، که ئەوان ناچار بن، ئەو زێدو نیشتمان و مال و حاله‌ی خویان به‌جێهێڵن، له ئەنجامی ئەوه‌دا که په‌یمان شکێنی و غه‌درو خیانه‌تیان کردوه، دوا ئەوه دێته سه‌ر باسی ئەوه، که ئەو مال و سامانه‌ی لێیان به‌جێماوه‌و خوا گیراویه‌ته‌وه بو ده‌ستی پێغه‌مبه‌رو مسوڵمانان، ده‌بی چۆن هه‌لس و که‌وتی تیدا بکری و چی لی بکری؟!

(١)- ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى﴾، ئەوه‌ی خوا گیراویه‌ته‌وه بو سه‌ر پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆی، له مال و سامانی خه‌لکی ئاوهدانییه‌کان، (الْقُرَى) کۆی (الْقَرِيَّة) یه، واته: شاری قه‌ره‌بالغ و ئاوهدانیی گه‌وره، که هه‌م جێگاو رێگاو شاری (بنو قینقاع) ده‌گریته‌وه، هه‌م هی (بَنُو النَّضِير) و، هه‌م هی جگه له‌وانیش ده‌گریته‌وه، که دوا‌یی (بنو قُرَيْظَة) ش ده‌رکران، هه‌روه‌ها دواتر خه‌لیفه‌ی دووهم عومه‌ر (خوا لی پازی بی)، له ئەنجامی لی پشکوته‌وه‌و ده‌رکه‌وتنی غه‌درو خیانه‌تی جووله‌کانی خه‌یه‌ردا، ئەوانیشی ده‌رکردو، یه‌که‌جاری نیمچه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌یی له جووله‌که‌کان پاککرایه‌وه‌و، هه‌موویان چوون بو شام و بو شوینانی دیکه.

خوا ده‌فه‌رموی: ئەوه‌ی خوا گیراویه‌ته‌وه بو لای پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆی، له مال و سامانی خه‌لکی ئاوهدانییه‌کان:

(٢) - ﴿فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾، (ئەو دەستکەوتە) بۆ خوا و پیغەمبەرەکی و خزمان و هەتیوان و نەداران و ڕێبوارە.

بیگومان هەموو شتێک هەر هی خوایه، بەلام لێردا خوا ناوی خۆی لەگەڵ پیغەمبەردا ﷺ دینی، وەک تەشریف بۆ پیغەمبەر و زیاتر پێشاندانی پێگە و ڕیزو حورمەتی پیغەمبەری خوا ﷺ، بۆ پیغەمبەری خوا ﷺ یانی: لە ژێر ڕکێف و دەسەلاتی ئەودا دەبی، ئەو مآل و سامانە لە خەڵکی ئاوەداننێه کەنەو بەبێ جەنگ دیتەو دەستی پیغەمبەری خوا ﷺ و، ئەو تەسەرپروفی تێدا دەکات، ئەویش بۆ خزمان، خزمانی خۆی، ئەوانە خەرجییان لەسەر پیغەمبەری خوا پێویست بوو، یان ئەوانە زەکاتیان پێ نەدراو و لەو بەشیان دراو، وەک قەرەبوو کردنەوێه ک، هەروەها بۆ هەتیوان و نەداران و ڕێبواران.

ڕێبواران، ڕێبوار کەسیکە پەکی دەکەوێ، نەک هەموو ڕێبوارێک، بەلکو ئەو ڕێبوارە پەکی دەکەوێ و، لە مآل و حالێ خۆی دوورەو، ناتوانی بگاتەو شوینی خۆی، بایی ئەوەندە پێی دەگاتەو شوینی خۆی، ئەویش لەو مآل و سامانە، پێی دەدری، هەر وەک لە زەکاتیشدا پشک و بەشی بۆ دانراو.

ئەجا خوا ﷻ حیکمەتی ئەوەمان بۆ دەخاتە ڕوو، بۆچی خوا ﷻ ئاوی دابەش دەکات؟

(٣) - ﴿كَذَٰلِكَ لَا يَكُونُ دُولَةٌ بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾، بۆ ئەوەی ئەو مآل و سامانە قەتیس نەبی و کورت هەلنەیهت لە دەستی دەولەمەندەکان لە ئێوەدا، وشە (دُولَةٌ) خوێندراویشە تەو: (دُولَةٌ)، بەلام (الطبري) دەلی: تەنیا وشە (دُولَةٌ) راستە، چونکە (دُولَةٌ) بۆ حوکم و دەسەلاتە، بەلام (دُولَةٌ) بۆ مآل و سامانە، هەندیکیش دەلێن: نەخیر (دُولَةٌ و دُولَةٌ) هەردووکیان بە مانای کورتەلێنانی مآل و سامان، یاخود دەسەلاتن، لە دەستی چەند کەسیکدا، واتە: هەردووکیان بۆ هەردووک واتایەکان بەکار دێن.

ئەم ڕستە موبارەکە: ﴿كَذَٰلِكَ لَا يَكُونُ دُولَةٌ بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾، بۆ ئەوەی مآل و سامان، لە دەستی دەولەمەندەکاناندا کورت هەلنەیهت و قەتیس نەبی، ئابلوو قە

نەدری و قورخ نەکرێ، ئەمە بناغە ی ئابووری ئیسلامیە، ئابووری ئیسلامی دەلی: مأل و سامانیک کە خوا دایناوە لەسەر زەوی، بۆ هەموو مەرقەکانی داناوە، هیچ کەسێک بە هیچ ناوونیشانیک، بۆی نیە قورخی بکات بۆ خۆی و تاپۆی بکات، دەستی بەسەردا بگرێ وەک ئیستا هەیه، لە هەریمی کوردستاندا هەیه، لە عێراقدا هەیه، لە ولاتانی مەسولماننشین دا هەیهو، لە هەموو دنیا دا هەیه، ئەوەش پێچەوانە ی ئەوەیه کە خوا دایناوە.

ئیستا لە ولاتیکی وەک ئەمریکا، لە سەدا پینجی (۵%) خەلکی ئەمریکا، خاوەنی لە سەدا نەو دەو پینجی (۹۵%) ی واریدات و مۆلک و سامانە، کە لە ئەمریکا هەیه، لە سەدا نەو دەو پینج (۹۵%) یشی خاوەنی سەدا پینج (۵%)، ئەو حالەتەش لە هەموو ولاتانی دنیا دا هەیهو باوە، ئنجا ئەو هەمووشی پێچەوانە ی ئەوەیه کە خوا فەرموو یەتی، خوا دەفەرموی: مأل و سامان و دارایی، نابێ تەنیا لە دەستی دەولەمەندەکاندا قورخ بکرێ، بەلکە دەبێ هی هەموو لایەک بێ، هەر کەسە بە ئەندازە ی پێویستی خۆی، پشک و بەشی تێیدا هەبێ.

(۴) - ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾، هەرچی پێغەمبەریش ﷺ پێتان دەدا لێ وەر بگرن و، هەرچی ئەو لێتان قەدەغە دەکات، دەستی لێ هەلبگرن، ئەم رێستە موبارەکە: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾، هەرچەندە لە سیاقیکدا هاتو، باسی پێدانی دەستکەوتی جەنگییە، یاخود پێدانی مۆلک و سامانی گشتییە، کە لە دەستی پێغەمبەری خوا ﷺ دایە، واتە: لە دەستی سەرۆکی دەولەتی ئیسلامی دایە، پێغەمبەری خوا ﷺ بە ناوونیشانی سەرۆکی دەولەت ئەو مأل و سامانە دێتە دەستی، واتە: دەبێتە هی دەولەت و مۆلکی گشتییە، بۆ ئەوەی لە دەستی چینیکی کورت هەلنەیهت، کە دەولەمەندەکان و دەسەلاتدارەکان، بەلکە دەبێ مۆلکی گشتیی بێ، لە دەستی پێغەمبەر دایەو دوا ی ئەو بە دەستی جێنشینەکانیەو دەبێ و، دوا ی بە دەست حوکمرانانی دیکەو دەبێ، بۆ بەرژەوێندی گشتیی و، هەموو ئەو توێژانە ی

ئاتاجن و پیوستییان پی هیه، به کار بهیتری، لهو سیاقه دا خوا دهفه رموی: هه رچی پیغمبه ﷺ پیتان ده دا لی وه ربگرن و، هه رچی نهو ریتان لیده گری و لیتان قه دهغه ده کات، دهستی لی هه لبرگرن، به لام چه مکه که ی گشتیه و بهس مال و سامان ناگریته وه، به لکو یانی: هه رچی پیغمبه ﷺ پیتان ده دا، له نه مرو نه هی لی وه ربگرن و، هه رچی لیتان قه دهغه ده کات، دهستی لی هه لبرگرن.

با لهو باره وه نه م ده قه ی سونه ت بینین:

عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: لَعَنَ اللَّهُ الْوَاشِمَاتِ وَالْمُسْتَوْشِمَاتِ، وَالْمُتَمَصِّمَاتِ، وَالْمُتَفَلِّجَاتِ لِلْحُسْنِ، الْمُغَيَّرَاتِ خَلْقَ اللَّهِ، فَبَلَغَ ذَلِكَ امْرَأَةً مِنْ بَنِي أَسَدٍ يُقَالُ لَهَا: أُمُّ يَعْقُوبَ، فَجَاءَتْ فَقَالَتْ: إِنَّهُ بَلَغَنِي أَنَّكَ لَعَنْتَ كَيْتَ وَكَيْتَ! فَقَالَ: وَمَا لِي لَا أَلْعَنُ مَنْ لَعَنَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى؟ فَقَالَتْ: لَقَدْ قَرَأْتُ مَا بَيْنَ اللُّوحَيْنِ، فَمَا وَجَدْتُ فِيهِ مَا تَقُولُ، قَالَ: لَئِنْ كُنْتَ قَرَأْتِهِ لَقَدْ وَجَدْتِهِ، أَمَا قَرَأْتَ: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، قَالَتْ: بَلَى، قَالَ: فَإِنَّهُ قَدْ نَهَى عَنْهُ { (أخرجه البخاري: ۴۸۸۶، مسلم: ۱۶۷۸)،

واته: پۆژی عه بدولای کوری مه سعوود خوا لی پازی بی گوتوویه تی: خوا نه فرینی کردوه لهو ئافره تانه ی خال له خه لک ده کوتن و، نهو ئافره تانه ی داوا ده کهن خالیان بو بکوتری، {بویه باسی ئافره تانیک که خال ده کوتن و، ئافره تانیک که داوا ده کهن خالیان بو بکوتری، کراوه، چونکه ئافره تان زیاتر واده کهن، هه رچه نده ئیستا نهو ده رده په ریوه ته وه بو هه ندیک له گه نجانیش (کوران)، که لاسایی ئافره تان ده که نه وه!}، هه روه ها نهو ئافره تانه ی برۆیان ده کهن و، نهو ئافره تانه ی ددانیان ته نک و باریک ده که نه وه بو جوانیی، نهوانه ی دروستکراوی خوا ده گوپن، ئنجا نه مه به ئافره تیک گه یشته وه له هۆزی به نی ته سه د، که پی ده گوترا: دایکی یه عقووب، (به ناوی کوره که یه وه هه لده درا، یاخود

كونيه كهى وابوو)، هات بو لای عه بدوللای کورى مه سعوود گوتى: بیستوومه نه فره ت له نهو شتهو نهو شته کردوه! نهویش گوتى: ئنجا بوچی نه فرین له کهسیک نه کهم، که پیغه مبهرى خوا ﷺ نه فرینى لی کردوهو، له کتییى خواشدا ههیه، ئافره ته کهش گوتى: من ته ماشای نیوان و دوو بهرگه کهى موصحه فم کردوه، هیچ شتیکم له باره وه تیدا نه بینیهو! عه بدوللای کورى مه سعوودیش پیى گوت: ته گهر قورئانت خویند بیته وه، له ویتدا بینیهو، ئایا نه تخویندوتته وه: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ فَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ واته: نه وهى پیغه مبهر پیتان ده دا لیى وه ربگرن و، نه وهى نهو لیان قه ده غه ده کات، ده ستی لی هه لبگرن؟ گوتى: با، گوتى: به دلنیاى پیغه مبهر ﷺ نه هی کردوه له وه، خواش ده فهرموى: هه رچی پیغه مبهر ﷺ لیى قه ده غه کردن، ده ستی لی هه لبگرن و، هه رچی نهویش فهرمانى پیکردن، لیى وه ربگرن.

(الطبري) له مانا کردنى ته م رسته موباره که دا که ده فهرموى: ﴿كَذَلِكَ يَكُونُ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾ ته عبیریکی ئاوا به کار دینى و ده لى: (کیلا یكون ذلك الفيء دولة، يتداوله الأغنياء منكم بينهم، يصرفه هذا مرة في حاجات نفسه، وهذا مرة في أبواب البر وسبل الخير، فيجعلون ذلك حيث شاءوا).

واته: بو نه وهى نهو مال و سامان و ده سته وهته، قورخ نه بى له ده ستی ده و له مه نده کانتاندا، له نیوان خویندا به ویستی خوینان، یه کیکیان بو پیداو یستییه کانی خوى به کارى دینى و، نه وهى دیکه شیان له خيرو چاکه کان دا به کارى دینى، بهو شیوه یه ی خوینان پیتان خو شه.

له باره ی (فیئ) ده وه ته م ده قه دینین:

اعن مالك بن اوس بن الحدثان قال: قرأ عمر بن الخطاب: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا...﴾ (٦٠) التوبة، حتى بلغ: ﴿عَلَيْمٌ حَكِيمٌ﴾ (٦٠) التوبة، ثم قال: هذه لهؤلاء، ثم قرأ: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ

حُمُسُهُ، وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنتُمْ ءَامَنْتُمْ
 بِٱللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ ٱلْفُرْقَانِ يَوْمَ ٱلْفَتَىٰ ٱلْجَمْعَانِ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ﴿٤١﴾ ۝ ٱلْأَنْفَالِ، ثُمَّ قَالَ: هَذِهِ لِهَؤُلَاءِ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿ مَا أَفَاءَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ ٱلْقُرَىٰ
 فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَىٰ لَا يَكُونَ دُولَةٌ بَيْنَ ٱلْأَغْنِيَاءِ
 مِنْكُمْ وَمَا ءَاتَكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَٱنتَهُوا ۚ وَٱتَّقُوا ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ
 ﴿٧﴾ ۝ لِلْفُقَرَاءِ ٱلْمُهَاجِرِينَ ٱلَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَانًا
 وَيَنْصُرُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ أُوْلَٰئِكَ هُمُ ٱلصَّدِيقُونَ ﴿٨﴾ ۝ ٱلَّذِينَ تَبَوَّءُوا ٱلدَّارَ وَٱلْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ
 مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ
 كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُوْلَٰئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾ ۝ ٱلَّذِينَ جَاءُوا
 مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي
 قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾ ۝ ٱلْحَشْرِ، ثُمَّ قَالَ: اسْتَوْعِبْتَ هَذِهِ
 ٱلْمُسْلِمِينَ عَامَّةً، وَلَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا لَهُ فِيهَا حَقٌّ، ثُمَّ قَالَ: لَيْتَ عِشْتُ لِيَأْتِيَنَّ ٱلرَّاعِي وَهُوَ
 بِسَرِّهِ حَمِيرٌ نَّصِيْبُهُ فِيهَا، لَمْ يَعْرِقْ فِيهَا جَبِيْنُهُ { (أخرجه الطبري: ٣٣٩٥٣).

واته: ماليکی کوږی تهوسی کوږی هه ده سان ده لی: پوژیک عومهری
 کوږی خه تتاب (خوا لی پازی بی)، ثایه تی ژماره: (٦٠) ی سووږه تی (التوبة)
 ی خوینده وه، که باسی دابه شکردنی مالی زه کات ده کات، به سهر هه شت جوړه
 که سدا، دواپی گوټی: ئا ته وه بو تهو جوړه که سانه یه، (تهم مالی زه کاته، بو
 تهو هه شت جوړه که سانه یه که باسکراون)، دواپی تهو ثایه ته ی خوینده وه،
 ثایه تی ژماره: (٤١)، سووږه تی: (الأنفال) و گوټی: تهم ثایه ته ش بو تهو جوړه
 که سانه یه، [واته: ته وانه ی که له جه نگدا ده سته کوتی جه نگیی ده گرن، که
 یه ک له سهر پینجی ئاوا دابه ش ده کړی، چوار له سهر پینجه که شی، زوږبه ی
 زانایان ده لین: بو جه نگاوه رانه، به لام من له ته فسیری سووږه تی (الأنفال) دا
 باسم کردوه، له راستیدا ته ویش له ژیر ږکیف و ټیختیاری پیغه مبه ردا ﷺ، یان

حوکمپرائی مسوڵماناندا، مادام دادگەر بئی، دەبئی و بە ئیجتیهادی خوئی بەشی جەنگاوەرەکانیش لئ دەدات].

ئجنا ئەو ئایەتەنە ی خوێندنەو، ئایەتەکانی: (٧ و ٨ و ٩ و ١٠) لە سوورەتی (الحشر)، دوا یی گوئی: ئەم ئایەتە کە دەفەرمووی: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾، هەموو مسوڵمانانی بە گشتی وەرگرتوون، هیچ کەس نە مەگەر مافی هەیه، لەو مآل و سامانە گشتییەدا، (کە لە دەستی دەوڵەتی ئیسلامی دایە)، ئجنا گوئی: ئەگەر بژیم بابای شوان، لە کاتی کدا لە ناوچە ی (سُرُو حِمیر)ە، پشک و بەشی خوئی بو دی، بەبئی ئەو ی نیوچەوانی ئارەقی کرد بئی.

واتە: هەموو هاوولاتیانی دەوڵەتی ئیسلامی و کۆمەڵگای مسوڵمان، پشک و بەشیان هەیه، لەو مآل و سامانە ی لە دەستی مسوڵمانان دایە، ئجنا چ بە هوئی جەنگەو بەیوان هاتییتەو، لە ئەهلی کوفرەو وەک دەستکەوتی جەنگی، یاخود بە بئی جەنگ، چ مآلی گشتی بئی.

چونکە زۆریک لە زانایان دەڵێن: (فَیئ) جگە لە دەستکەوتی جەنگی، یاخود بئی جەنگیش، خەراجیش دەگریتەو، هەموو ئەو مآل و سامانە ی مآل و سامانی گشتیان پئی دەگوتری، هەموویان دەگریتەو، بە دلیاییش ئەو رایە، وەک عومەری کوری خەتتایش باشی لئ تیگە یو، پەسندو راستە.

شایانی باسە: لە بارە ی ئەم ئایەتە موبارە کەو، ئایەتی ژمارە (٧)، کە ئیستا تیمە خەریکی توێژینەوینی، زانایان دوو رایان هەن:

یە کە م: هەندیکیان گوتوویانە: ئەم ئایەتە موبارە کە هەر پە یو دەستە بە ئایەتی ژمارە (٦)ەو، کە خوا فەرمووی: ﴿وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (٦)، باسی چۆنیەتی دابەشکردنی ئەو مآل و سامانە دەکات، کە دیتەو دەستی پیغەمبەری خوا ﷺ و، لە دوا ی ئەو دیتەو دەستی حوکمپرانان.

دووهم: هەندیکیش گوتووایانە: ئایەتی ژمارە: (٦) تاییەتە بە ھۆزی (بَنُو النَّضِيرِ)، و (بنو قینقاع) ھوو، ئایەتی ژمارە (٧)، لەگەڵ ئایەتەکانی: (٨ و ٩ و ١٠) دا گشتییە بۆ ھەموو لایەک.

منیش پێم وایە ئایەتی ژمارە: (٦) یش لەگەڵ ئایەتەکانی: (٧ و ٨ و ٩ و ١٠)، ھەموویان باسی یەک بابەت دەکەن، ئەویش ئەوھێ، کە ئەوھێ دێتە دەستی پێخەمبەری خوا ﷺ، وەک سەرۆکی دەولەتی ئیسلامیی و سەرۆکی کۆمەڵگای مسوڵمان، دەبێ بەو شیوھێ مامەلە ی پێ بکری.

(٦) - ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ پارێزیش لە خوا بکەن بە دنیایی خوا سزای توندە.

ئنجای خوا ﷻ دواي ئەوھێ بە گشتیی باسی مآل و سامانەکی کرد، کە دەبێ پێخەمبەری خوا ﷺ تەصەرپووی تیدا بکات، ئنجای دێتە سەر باسی سێ جوړە کەسی دیکە، کە کۆچکەرەن و پشتیوانان و، ھەموو ئەو مسوڵمانانەن کە لە دواي ئەوان دین:

(٧) - ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾، بۆ ھەژاران کۆچکەرە کە لە خانووبەرەو سامانەکانیان دەرکراون، (لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ...) پەییوھستە بە ڕستەي: ﴿مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ ھوو، ڕستەي: (كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾) ئەمە وەک ڕستەي نیواخن (جملە مَعْرُضَة) وایە، ئەگەرنا ئەو ی دیکە، کە دەفەرموێ: ﴿لِلْفُقَرَاءِ﴾، واتە: وەک چۆن ئەو مآل و سامانە: ﴿لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾، بەھەمان شیوھ: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾، ئەو ھەژارانە ی وەدەرناون، لە مآل و سامانی خویان، بۆ ئەوانیش دەبێ و، پشک و بەشی ئەوانیشی تێدايە.

هەندیک لە زانایانیش گوتووینە: ئەو پەيوەست نابێ بەو هی پیشەو، بە لکو لیڕەدا خوا ﷻ وەک مەدح و ستایش، باسی کوچکەرەن و پشتیوانان و مسوڵمانانیک کە لە دوای ئەوان دین، دەکات، بەلام ئەم رایە راست نیە، چونکە (ل)ی (للفقرء) بە ئاشکرا دیارە، یانی: ئەو مآل و سامانەى دیتەو دەستی پیڤەمبەرى خوا ﷻ، وەک چوون: ﴿فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾، بەهەمان شیوە بو ئەو هەزارانەشە، کە کوچکەرانیکن و لە مەککەو کوچیان کردو، بەلام خوا لە جیاتى بفرموى (للمهاجرين)، فەرموو یەتى: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾، چونکە ئەوانیش کە سیک هەزار نەبى و، پیویستى پى نەبى، نایدیترى، چونکە ئەو هی ئەو مآل و سامانەى دەدرىتى، لەبەر ئەو هی پیویستى پییەتى.

هەرچەندە ئەو هی لە (عمر بن الخطاب) هەو خوا لى پازى بى هات، دەلى: هەموویان بەشیان تیدا هەیه، ئەو هەش لە حالیکدا یە کە لە هەزارەکان زیاد بو، ئەو هی لە (بیت المال)ی مسوڵماناندا دەبى، هەموویان بەشیان تیدا هەیه، بەلام تاكو هەزار لەو بى، نادری بە کە سیک کە پیویستى پیى نیە.

ئەجا خوا ﷻ لەسەر باسی سیفەتەکانى ئەو کوچکەرەن بەردەوام دەبى:

۸- ﴿يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِّنْ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾، بەخشش پەزنامەندى لە خوا داوا دەکەن، واتە: تاکە هاندەریان بو ئەو کە کوچیان کردو، خانوو بەرەو نشینگەو نیشتمانى خویان، مآل و سامان و بەرژەو هەندىەکانى خویان بە جییهشتوون، ئەو هی کە خوازىارى بەخشى خواو پەزنامەندى خوا.

۹- ﴿وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، خواو پیڤەمبەرە کە یشى سەردەخەن، خوا ﷻ هەمیشە ناوى خوى لە گەل پیڤەمبەردا دىنى، واتە: پیڤەمبەرە کە سەردەخەن، کە پەيامى خواى پییە، ئەو پەيامە سەردەخەن و، ئەو بەرنامە یە جییه جى دەکەن.

(١٠) - ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّٰدِقُونَ﴾، ئا ئەوانەن راستان، واتە: ئا ئەوانەن کە بە تەواویی راست دەکەن، دلایان راستە، زمانیان راستە، کردەوویان راستە، دەروونیان راستە، دەریان راستە، لەگەڵ خۆیان راستن، لەگەڵ خەڵک راستن، لەگەڵ خوا راستن، وشەیی ﴿الصَّٰدِقُونَ﴾، وەک چەند جاری دیکەش گوتوویمان: چەمکە کە ی فراوانترە لە: راستگۆیان لە زمانی کوردییدا، لە تەفسیرە کوردییەکاندا گوتراوە: راستگۆیان، نا، راستگۆ کە سێکە کە قسە ی راستە، بەلام (صادق) واتە: دلای راستە، کردەووی راستە، دەروونی راستە، دەری راستە، لەگەڵ خۆی راستە، لەگەڵ خواو خەڵکدا راستە، راستیی چەمکە کە ی فراوانترە لە راستگۆ، راستگۆ واتە: تەنیا زمانی راستە.

قەتادە لە بارە ی تیشک خستنه سەر چەمک و واتای ئەم ئایە تە موبارە کەو، کە باسی کۆچکەرەکان دەکات گوتووین: (هَؤُلَاءِ الْمُهَاجِرُونَ تَرَكُوا الدِّيَارَ وَالْأَمْوَالَ وَالْأَهْلِيْنَ وَالْعَسَائِرَ، خَرَجُوا حُبًّا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ، وَاخْتَارُوا الْإِسْلَامَ عَلَىٰ مَا فِيهِ مِنَ الشَّدَّةِ، حَتَّىٰ لَقَدْ ذَكَرْنَا أَنَّ الرَّجُلَ كَانَ يَعْصِبُ الْحَجَرَ عَلَىٰ بَطْنِهِ لِيُقِيمَ بِهِ صَلْبُهُ مِنَ الْجُوعِ، وَكَانَ الرَّجُلُ يَتَّخِذُ الْحَفِيرَةَ فِي الشِّتَاءِ مَا لَهُ دِثَارٌ غَيْرُهُ)، (أخرجه الطبري: ٣٣٩٦١).

واتە: ئەو کۆچکەرەکانە مَال و حَالی خۆیان بە جێهێشتو، مَال و سامانی خۆیان بە جێهێشتو، کەس و کار و خەز و عەشیرەتی خۆیان بە جێهێشتو، هاتوونە دەر لەبەر خۆشەویستییان بۆ خواو، بۆ پیغەمبەرە کە ی و، ئیسلامیان هەلبژاردو، {بەسەر ئەو بیرو راو فیکرو بیروکانەدا کە هەیانبوون}، لەگەڵ ئەو شدا کە هەلبژاردنی ئیسلام ئەو کاتە، سەختیی و توندیی زۆری تێدابوو، هەتا بۆمان باسکراو، کە پیاوی وا هەبوو، بەردیکی لە سکی دەبەست، تاکو پشتی پێی رابووستن لە برسان و، پیاوی وا هەبوو لە زستاندا چالیکی هەلەدەقەندو دەچۆ تیی، هیچ شتیکی دیکە ی نەبوو خۆی پێ گەرم بکاتەو.

ئەنجا دیتە سەر باسی پشتیوانان:

(١١)- ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (ئەو مال و سامانە پشک و بەشی ئەوانەشی تێدایە)، ھەروەھا ھی ئەوانەشە کە لە مەنزلگادا نیشتەجێ و سەقامگیر بوون و، ئیمانیان تێدا سەقامگیر کرد، لە پێش وان دا، (پێش کۆچکەرەن).

ئایا پشتیوانان پێش کۆچکەرەن ئیمانیان ھێناوە؟ بێگومان نەخێر، واتە: پێش ئەو ھی کۆچکەرەن کۆچ بکەن، ئەوان مەنزلگای ئێسلامیان بنیات نا، کە (یثرب) بوو گۆڕیان بۆ مەدینەو، ئیمانیان لەویدا سەقامگیر کرد، کۆچکەرەن نەیان توانی ئیمان لە مەککەدا سەقامگیر بکەن، بەو واتایە بیکەنە مەلەبەندی کۆچ بۆ ئێسلام، بەلام پشتیوانان ئەو ئیمتیازەیان ھەبوو، کە شارەکە ھی خۆیانیان کردە کانگاو مەلەبەند بۆ ئێسلام.

کەواتە: ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، واتە:

أ- (مِنْ قَبْلِ هِجْرَتِهِمْ)، پێش کۆچکردنی کۆچکەرەن،

ب- یاخود: ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ھەر دەگەریتەو ھەو بۆ: ﴿تَبَوَّءُوا الدَّارَ﴾، واتە: پشتیوانان بەرلەچوونی کۆچکەرەن، مەنزلگای ئێسلامیان سەقامگیر کردو نیشتەجێ بوون لە مەنزلگای ئێسلامدا، واتە: ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، تەنیا دەگەریتەو ھەو بۆ دامەزراندنی مەنزلگای ئێسلام پێش کۆچکەرەن، بەلام ﴿وَالْإِيمَانَ﴾، واتە: (واختاروا الإيمان)، (وَقَضُّوا الإيمان)، ئیمانیان ھەڵبژارد، ئیمانیان پێ چاکتر بوو (لەو بیرو بروایانە ھی پێشتر لەسەریان بوون).

(الطبري) ئاوا تەعبیر دەکات لە چەمکی ئەم ئایەتە موبارەکەو تەعبیرەکەیم پێ جوانە: (اتَّخَذُوا الْمَدِينَةَ مَدِينَةَ الرَّسُولِ ﷺ فَأَبْتَنُوها مَنَازِلَ، وَمَكَّنُوا لِلْإِيمَانِ فِي الْأَرْضِ)، واتە: شارەکیان کردە شاری پیغمبەر ﷺ، لەویدا خانووبەرەیان تێدا بنیات نان، خانووبەرانی کە خوا پەرستیان تێدا بکری و، ئیمانیان سەقامگیر کرد لە زەویدا.

یانی: ئەو یان کردە نشینگەو مەلەبەندی ئیمان، پێش کۆچکەرەن، خوا لە ھەموویان پازی بێ.

(١٢) - ﴿يَجْبُونَ مِّنْ هَاجِرٍ إِلَيْهِمْ﴾، که سانیك كۆچیان بۆ لا ده كردن، خوشیاندهوستان، خوا ﷺ به کرداری ئیستاو داهاوو (فعل المضارع) هیناویهتی، ئەگەرنا خوشیستانهکیان رابردو، ئەوانه ی كۆچیان کرد بۆ لایان، خوشیانوستان، به لām بۆ ئەوه ی دیمه نه که مان بخاته بهرچاوو تیهو ی راپهینین، ئەها! چه ندیان خوشدهوین، ئەو که سانه ی کۆچ ده که ن بۆ لایان، خوشیاندهوین.

(١٣) - ﴿وَلَا يَحْدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾، له سینه کانی خویندا ههست به پێوستانی ناکه ن، به رانه به به وه ی پێیان دراوه، (حَاجَةً) واته: پێوستانی، به لām هه ندیکیان گوتوو یانه: (حَاجَةً أَيْ: حَسَدًا)، ههست به ئیره یی ناکه ن له دلایندا، به رانه به به وه ی به کۆچکه ران دراوه، وه ک پێشتر باس مان کرد: پێغه مبه ر ﷺ له ده سته که وه جه نگییه که ی (بَنُو النَّضِيرِ)، که دابه شیکرد به سه ر کۆچکه راندا، ته نیا به شی دوو پیاو یان سی له پشتیوانانی لیدا: سه هلی کوری حونه یف، له گه ل ئەبی دوجانه، ئەو دووانه ش هه ژار بوون، چونکه پێوه ر (معیار) هه ژاری و پێوستانی بووه، کۆچکه ران هه موویان پێوستانی بووه و پێیداو ن، به لām له پشتیوانان ته نیا ئەو دووه یان پێوستانی بووه.

که واته: ﴿وَلَا يَحْدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾، له سینه کانیاندا ههست به پێوستانی ناکه ن، که سینه یان داخوازی و پێوستییه کی تیدا هه بی، به رانه به به وه ی به کۆچکه ران دراوه.

(١٤) - ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾، (نه ک هه ر ئەوه نده ش)، به لکو به سه ر خویندا هه لده بژێرن، (کۆچکه ران به سه ر خوین دا هه لده بژێرن)، هه رچه ند خوین زۆر پێوستییشان پێ بی، (وَالْخَصَاصَةُ مُصَدَّرٌ، وَهِيَ أَيْضًا اسْمٌ، وَهُوَ كُلُّ مَا تَخَلَّلَتْهُ بَصَرُكَ، كَالْكُوَّةِ وَالْفُرْجَةِ فِي الْحَائِطِ)، (خَصَاصَةٌ): چاوگه و ناویشه و، بریتیه له هه ر شتی که چاوت تی هه لبنگو ی، وه ک تاقیک له دیوارداو درزو که لێنیک له دیواردا، واته: هه رچه نده خوشیان درزو که لێنی ئاتاجییشان تیدا بی، به لām خه لک به سه ر خویندا هه لده بژێرن، له و باره وه ش ئیمه به سه رهاتیکمان هینا، له هو ی هاته نه خواره وه کهیدا:

بەسەرھاتی ئەبوو تەلحە و خیزانی کە چۆن میوانەکە ی پێغەمبەریان بردۆتەووە، ئەبوو تەلحە بە خیزانەکە ی گوتووە: منداڵەکان بخەوینە، یان بیانخافڵینەو، چرایەکەش بکوژینەو، چونکە هەر ئەوێندە خواردنەمان هەیە میوانەکەمان بیخوات، با میوانەکەمان هەست بە سەغڵەتیی نەکات و باوازانێ ئیمەش دەخوین!! ئەو ئایەتە موبارەکە، یان ئەو پستە موبارەکەش لەو بارەووە هاتە خوار، کە پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: خوا شادمان بوو بەوێ لەگەڵ میوانەکەتان دا کردتان، یان: پێکەنێ، یان: پێی سەیر بوو، کە پیشتر دەقەکەیمان هێناو لە صەحیحی بوخاریی و موسلیماً هاتووە.

(۱۵) - ﴿وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، هەر کە سیکیش پارێزراو بێ لە چرووکی و ڕژدی دەروونی خوێ، بە دنیایی ئا ئەوانە سەرفرازان.

(شُح)، زانیان هەندیکیان گوتووین: بە مانای چرووکی و ڕژدیەکی زۆر، هەندیکیش گوتووین: (الشُّحُّ: الْبُخْلُ مَعَ حِرْصٍ)، (شُح) بریتیه لە چرووکی و پیرای سوور بوون، کە هیچی لە دەست نەبێتەو.

دەتوانین بڵین: مَال و سامان بەخشین سی پلە ی هەن بە گشتی:

۱- مَال و سامان بەخشین بە گشتی، وەک خوا پەروردگار دەفەرموێ: ﴿يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (البقرة، ۲۶۱) له ڕێی خوادا مَال و سامانی خوێان دەبەخشن.

۲- له هی یەكەم بەرزتر، ئەویش ئەوێە کە: ﴿وَأَقِ الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ﴾ (البقرة، ۱۷۷) مَال و سامانەکە ی خوێ دەبەخشی، لەگەڵ ئەوێشدا خوشیدەوێ، واتە: مَال و سامانێک کە خوشیدەوێ، دەبێە خشی، یان دەفەرموێ: ﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ﴾ (الإنسان، ۸) خواردن دەدەن لەگەڵ ئەوێشدا خواردنەکیان خوشیشدەوێ، ئینسان کاتێک خواردنی خوشدەوێ، خوێ زۆری برسیی بێ، هەرێهە کاتێکیش مَال و سامانی خوشدەوێ، خوێ زۆری پێویست پێ بێ.

۳- بەرزترین پلە ی مالبەخشین: ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾
خەڵک بەسەر خۆیاندا ھەڵدەبژێرن، ھەرچەندە خۆشیان زۆر پێویستییان پێی بێ،
بەسەر خۆدا ھەڵبژاردن، (ایثار) ئەوەیە: خۆت پەکت لەسەر شتێک کەوتبێ، کەسێکی
دیکەش پەکی لەسەری کەوتبێ، تۆ ئەو ھەڵبژێری بەسەر خۆتدا، بلێ: ئەو بۆ تۆ،
ئەدی بۆ خۆت؟ بۆ من قەیدی ناکات، ئەو لوتکە ی بەخشینە، کە ھاوھەڵان (خوا لێیان
رازی بێ)، ھەر سێ جۆرە کەیانیا ھەبوون.

ئنجای خوا ﷻ باسی کۆمەڵی سییەم دەکات، کە ئەوانیش پشک و بەشیان
ھەبە لەو مائ و سامانەدا، چ وەک دەستکەوتی جەنگیی، چ وەک مائ و سامانی
گشتیی، کە دیتەو دەستی حوکمرانی مسوڵمانان:

(۱۶)- ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾، ھەروەھا پشک و بەشی ئەوانەشی تێدایە کە لە
دوای ئەوانەو دەین، واتە: ئەوانە ی لە دوای کۆچکەرەکان و پشتیوانانەو دەین.

(۱۷)- ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾، دەلێن:
پەروەردگارمان! لە ئێمە ببورەو لەو بریارانەشمان کە لە ئێماندا پێشمان کەوتوون. یانی:
پێش ئێمە ئێمانیان ھێناو.

(۱۸)- ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، کێنەش مەخە دڵمانەو، بەرانبەر
بەوانە ی برۆیان ھێناو.

(۱۹)- ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾، پەروەردگارمان! بە راستیی تۆ زۆر بە پەرۆشی، زۆریش
بە بەزەیی.

وشە ی (غِل) بە مانای دوژمنایەتی ھاتووە، بە مانای بوغزو غەرەزیش
ھاتووە، واتە: پرقیکی پەنگخواردوووە لە دڵ و دەرووندا، لێرەدا خوا ﷻ باسی
مسوڵمانان دەکات، ھەموو ئەوانە ی لە دوای کۆچکەرەکان و پشتیوانان دەین،
شوێنکەوتووان (تابعین) و شوێنکەوتووانیان ھەتا ئێستا، دوای ئێستا ھەتا
مسوڵمانێک لەسەر زەوی ھینێ، ھەمووی دەگریتەو، بۆیە عومەر (خوا لێی

رازی بئ)، لهو دهقه دا که هینامان، که (الطبري) به ژماره (۳۳۹۵۳) هینابووی، گوتی: ئەم ئایه ته، (ئایه تی دهیه م)، تیکرای مسوڵمانان ده گرێته وهو هه موویان پشک و بهشیان ههیه، لهو مال و سامانه دا که دێته دهستی سه روکی ده ولت و حوکمرانی مسوڵمانانه وه.

کورتە باسیک: مه دح و ستایشی خوا بو هه ر کام له کوچکه ران و پشتیوانان و بروادارانی دوا ی وان، به باشتین خه سله تیان:

یه که م: باسی کوچکه ران و خه سله ته سه ره کییه کانیا ن:

خوا ﷻ باسی کوچکه ران ده کات و ده فهرمو ی:

۱- (لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ)، بو تهوانه ی له مال و سامانی خو یان وه ده رنراون.

۲- (يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا)، تهوانه ی به خشش و په زامه ندیی خوا داوا ده که ن.

۳- (وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ)، پشتیوانیی خوا و پشتیوانیی پیغه مبه ره که ی ده که ن.

۴- (أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ)، تهوانه ن راستان، تهوانه به چوار سیفه تیان پیناسه ده کات، که هه موویان خه سله تی به نه ره تی و گه وه و گرنگ و دانسته ن.

دوه م: باسی پشتیوانان و خه سله ته گرنگ و سه ره کییه کانیا ن:

۱- (وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِن قَبْلِهِمْ)، ههروه ها تهوانه ی پیش کوچکه ران، (واته: پیش تهوه ی کوچکه ران کوچ بکه ن)، مه نزلگای ئیسلامیان بنیاتناوه و ئیمانیا ن سه قامگیر کردوه و، مه نزلگا و مه له بندی ئیسلامیان بنیاتناوه و، ئیمانیشیا ن تیدا سه قامگیر کردوه.

۲- ﴿يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ﴾، كەسێك كە كۆچ بكات بۆ لایان خۆشیاندهوێ، نهك سییه‌ری گران بێ و په‌زای قورس بێ له‌لایان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌بیته‌ بارگرانیی به‌سه‌ریانده‌وه‌، به‌لكو هه‌ز به‌ چاره‌یان ده‌كه‌ن و پێیان خۆشه‌.

۳- ﴿وَلَا يَحْدُونَ فِي ضُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾، (له‌ داها‌توودا) وه‌ختی له‌ ده‌ستكه‌وتی جه‌نگ به‌شیان ده‌دری، ماڵ و سامانی‌كیان دێته‌ ده‌ست، له‌ دڵیاندا هه‌ست به‌ پێوستیی و ئاتاجیی ناكه‌ن، ئیره‌ییان پێ نابهن له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌وان ده‌دری.

۴- ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾، خه‌لك به‌سه‌ر خۆیاندا هه‌لده‌بژێرن، هه‌رچه‌نده‌ خۆشیان زۆر بۆی ئاتاج و پێوست بن.

۵- ﴿وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، هه‌ر كەسێكیش له‌ چرووكیی نه‌فسی پارێزراو بێ، ئا ئه‌وانه‌ن سه‌رفرازان. ئه‌وانه‌ش پێنج سیفه‌ت بۆ پشتیوانان.

سێیه‌م: باسی مسوڵمانانیك كه له‌ دواي كۆچكه‌ران و پشتیوانان دین:

خوا ﷻ ئه‌وانیش به‌ چه‌ند سیفه‌تێك وه‌سف ده‌كات، ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾، ئه‌وانه‌ی له‌ دواي وان دین، كه له‌ دواي جیلی هاوه‌لانه‌وه‌ خوا لێیان رازی بێ، هه‌تا دنیا به‌ كۆتا دی و، مسوڵمانێك له‌سه‌ر زه‌وی هه‌ینی، هه‌مووی ده‌گریته‌وه‌، ئنجا با بزاین ئه‌وان تابه‌مه‌ندترین و گرنه‌ترین سیفه‌تیان چین؟

۱- ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾، ده‌لێن: په‌روه‌ردگارمان! له‌ تێمه‌و له‌و براهانه‌مان ببووره‌ كه‌ پێشمان كه‌وتوون به‌ ئیمانده‌وه‌، یانی: به‌ر له‌ تێمه‌ بروایان هه‌ناوه‌.

۲- ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، كینه‌و بوغزیش مه‌خه‌ دڵمانده‌وه‌، به‌رانبه‌ر به‌وانه‌ی بروایان هه‌ناوه‌.

۳- ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾، پەرۋەردگارمان! تۆ زۆر بە پەرۋشی، زۆریش بە بەزەیی.

کەواتە: تاییەتمەندترین خەسلەتی مسوڵمانانیک، کە لە دواى کۆچکەرەن و پشتیوانان دین، ئەوێهە کە ریزو حورمەتیان لى بگرن و، داواى لیبوردنیان بۆ لە خوا بکەن و، داواى پاداشتی خوایان بۆ بکەن و، داوا لە خوا بکەن: غەل و غەش و، کینەو بوغزیان لە دڵدا نەبێ بەرانبەرەیان، ئەمە تاییەتمەندترین سیفەتی ئەو مسوڵمانانە، کە لە دواى کۆچکەرەن و پشتیوانان دین.

زانایان لەو بارەیهوێ زۆر قسەیان کردووە، بەراستی ئینسان دەبێ لیڤەدا زۆر هەلۆستە بکات، خوا ﷺ دواى ئەوێ کۆچکەرەن بە باشتەین سیفەتەکانیان پێناسە دەکات، دواى پشتیوانان بە باشتەین سیفەتەکانیان پێناسە دەکات، ئنجا مسوڵمانانیک کە لە دواى ئەوان دین، ئەوانیش بە باشتەین سیفەت و خەسلەتیان پێناسە دەکات، کە بریتی لەوێ بۆیان بپارێنەوێ داوا لە خوا بکەن، کینەو بوغزیان نەهاوێتە دڵ بەرانبەرەیان، واتە: داوا لە خوا دەکەن دڵ و دەروونیان پاک بێ، لە ئاست هاوێلانی پیغەمبەرەدا ﷺ بە هەردوو جۆری، کۆچکەرەن و پشتیوانانەو، هەر بۆیە هەر کەسێک هاوێلانی پیغەمبەر ﷺ بە گشتی ببوغيێ و، چاوی پێیان هەلنەیت و، کینەى لە دڵدا هەبێ بەرانبەرەیان، ئەو پێچەوانەى ئەوێهە، کە خوا ﷺ مسوڵمانانى دواى وانى پێ پێناسە کردوێ!

بۆیە هەندیک لە زانایان، بۆ وێنە مالیک (پەحمەق خاى لى بى) پای وایە: کە کەسێک قسە بە هاوێلان بلى و هاوێلان ببوغيێ و رقی لیان بى، پشک و بەشى نیە لەوێدا کە وشەى (فیء) دەیگریتەو، ئەو مال و سامانەى بەبى جەنگ دیتەو دەستى سەرۆکی دەوڵەت و حوکمران، واتە: مال و سامانى گشتی، واتە: ئەو جۆرە کەسانە پشک و بەشیان تێدانیه، چونکە خوا ﷺ دەفەرموێ: ئەو مال و سامانە بۆ ئەو کەسانە کە ئاوان، ئنجا ئەوانەى لە دواى کۆچکەرەن و پشتیوانان دین، خوا تبارک و تعالی بەو خەسلەتە پێناسەى کردوون، کە دەلین: خوایه! لە ئیمە و لە برایه کامان بیوورە، کە لە پیش

تیمه‌دا ٲیمانان هٲناوهو با کینهو بوغز له دلماندا نه‌بی به‌رانبه‌ریان، که‌واته: که‌سیک بو ه‌اوه‌لان نه‌پارٲته‌وه به‌ گشتی و، له جیاتی ته‌وه کینهو بوغزی له دلدا هه‌بی به‌رانبه‌ریان، له راستییدا ته‌وه پیچه‌وانه‌ی ته‌وه‌یه، که خوا ﷺ مسولمانانی دوا‌ی کوچه‌ران و پشتیوانانی پی پٲناسه کردوه.

لهو باره‌وه‌ش ته‌م ده‌قه ده‌ٲین، {عَنْ قَتَادَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: إِمَّا أُمِرُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِأَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَلَمْ يُؤْمَرُوا بِسَبِّهِمْ} (أخرجه الطبري: ٣٣٩٨٠)، ده‌لی: فه‌رمانیان پی‌کراوه داوا‌ی لی‌بودن بو ه‌اوه‌لانی پی‌تغمبه‌ر بکه‌ن، فه‌رمانیان پی نه‌کراوه جٲیویان پی‌ده‌ن، (قه‌یان پی بلی‌ن)، بی‌گومان مه‌به‌ستی پی شیعه‌کانه، شیعه‌ی دوا‌زده‌یی (الشیعة الإثنا عشریة).

هه‌ر لهو باره‌وه ته‌م ده‌قه‌ش هه‌یه: {وَأَخْرَجَ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَجُلًا وَهُوَ يَتَنَوَّلُ بَعْضَ الْمُهَاجِرِينَ، فَقَرَأَ عَلَيْهِ: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ الْحَشْرِ، ثُمَّ قَالَ: هَؤُلَاءِ الْمُهَاجِرُونَ أَقَمْنَهُمْ أَنْتَ؟ قَالَ: لَا، ثُمَّ قَرَأَ عَلَيْهِ: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنَفِيهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ١ الْحَشْرِ، ثُمَّ قَالَ: هَؤُلَاءِ الْأَنْصَارُ، أَفَأَنْتَ مِنْهُمْ؟ قَالَ: لَا، ثُمَّ قَرَأَ عَلَيْهِ: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ ١٠ الْحَشْرِ، ثُمَّ قَالَ: أَفَمِنْ هَؤُلَاءِ أَنْتَ؟ قَالَ: أَرْجُو، قَالَ: لَيْسَ مِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ سَبَّ هَؤُلَاءِ^(١).

واته: عه‌بدول‌لای کور‌ی عومه‌ر ﷺ پوژٲیک گو‌یی له پیاو‌ٲیک بوو، قسه‌ی به‌هه‌ندی‌ک له کوچه‌ران ده‌گوت، ته‌ویش ته‌و ئایه‌ته‌ی ژماره (٨)‌ی به‌سه‌ردا

خویندەو، که باسی کوچکەرەن دەکات و ئیمە دەقەکەیمان خویندەو، دوایی گوتی: ئەوانە کوچکەرەن، ئایا تۆ لەوانی؟ گوتی: نەخێر، دوایی ئایەتی ژمارە (۹) ی بەسەردا خویندەو، که باسی پشتیوانان دەکات، که دەقەکەیمان خویندەو، ئنجا گوتی: ئەوانەش پشتیوانان، ئایا تۆ لەوانی؟ گوتی: نەخێر، دوایی ئایەتی ژمارە (۱۰) ی بەسەردا خویندەو، که دەقەکەیمان هینا، ئنجا گوتی: ئایا تۆ لەوانە (که لە دوای وان دین و بۆیان دەپارێنەو؟)، گوتی: ئومێد وایە لەوان بێ، عەبدوللای کورێ عومەر (خوا لێیان رازی بێ)، گوتی: کەسێک قسە بەوانە ی پیشی بلی، لەوانە ی دوایان نیە.

هەلبەتە قسەیه کی زۆر راستە، کەسێک قسە بە کوچکەرەن و پشتیوانان بلی، لەو جوۆرە مسوڵمانانە نیە، که خوا دەفەرموێ: لە دوای وان هاتوون و بۆیان لە خوا دەپارێنەو دەلێن: پەرورەدگارمان! کینەو بوغز مەخە نیو دلمانەو.

ئنجا لە بارە ی ئەو ئایەتەو، گێڕاوە ی دیکەش هاتوون و، که بەراستی هەلەیه کی زۆر گەورە ی شیعە، بە تايهت شیعە ی دوازدەیی^(۱)، ئەوێه که رقیان لە هاوێلانی بەرێزی پیغمبەر ﷺ، خوا لێیان رازی بێ، که تەماشای تەفسیرەکانم کرد، تەماشای تەفسیرە شیعیه کانیش دەکەم، بۆ وێنە تەفسیری (مونه)^(۲)، لە جیاتی ئەوێ بلی: نابێ قسە بە هاوێلان بگوتری، دەلی: با بزاین داخو کی لەو هاوێلانە خاوەنی ئەو سیفەتانه بوو! دەیهوێ بەو بیانووی که ئەبوو بەکر و عومەر و عوسمان و هاوێلانی دیکە، خاوەنی ئەو سیفەتانه نەبوون، بۆیه با قسەیان پێ بلیین!! بەلام ئەگەر ئەبوو بەکر و عومەر و عوسمان، هەرۆهەا علییش -- بەلام ئەوان علی هەلداوێرن -- ئەگەر ئەوان خاوەنی ئەو سیفەتانه نەبن، که خوا کوچکەرانیان پێ وەسف دەکات،

(۱) بە حیساب پروایان بە دوازدە پیشەوا (إمام) ی لە گوناخ پارێزراو (معصوم) هەیه.

(۲) تەفسیری که بە زمانی فارسی و تەرجمەیه عەرەبیه کرێراو بە ناوونیشانی: (التفسير الأمثل)

ههروه‌ها پشتیوانانیش، ئەگەر خواوەنی ئەو سیفەتانه‌بن، که خوا پشتیوانانیاں
پێ وه‌سف ده‌کات، ده‌بی کێ خواوەنی ئەو سیفەتانه‌بی!! بۆیه هه‌له‌یه‌کی زۆر
گه‌وره‌ی شیعانه، که رقیان له‌ هاوه‌لانه‌و، تانه له‌ هاوه‌لان ده‌ده‌ن به‌ گشتی.

هه‌له‌به‌ته له‌ به‌رانبه‌ریشدا زۆر له‌ تێپه‌راندن هه‌یه، له‌ به‌رانبه‌رو له‌ کاردانه‌وه‌ی
شیعه‌دا، که‌سانیکیش هه‌ن به‌ ناوی زۆرینه‌ی مسوڵمانانه‌وه، که به‌ ته‌هلی
سوننه‌ت ناسراون، ده‌یان‌ه‌وێ به‌رگری بکه‌ن له‌ هه‌ر هه‌له‌و که‌م و کورپیه‌کی
هه‌ر کام له‌ هاوه‌لان، وه‌ک ئەوان مه‌عصوم بن له‌ هه‌له‌و، هه‌یج که‌م و کورپیا
نه‌بی، به‌لام ئەمه‌ تێپه‌راندنه، هه‌ی پێشیش کورته‌پنانه، هه‌ق و راستیش ئەوه‌یه،
که‌ خوا ﷻ ئاوا مه‌دحی کوچکه‌ران ده‌کات به‌ گشتی و، مه‌دحی پشتیوانان
ده‌کات و، مه‌دحی مسوڵمانان ده‌کات، که له‌ دواي ئەوان دین، بۆیان ده‌پارێنه‌وه‌و
پێزیان لێ ده‌گرن و، له‌ خواش ده‌پارێنه‌وه‌ که بوغزو کینه نه‌خاته دلیان،
به‌رانبه‌ر ئەو کوچکه‌رو پشتیوانانه.

خوا له‌ چهند شوێنان باسی هاوه‌لانی به‌پێزی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷻ ده‌کات، که
لێیان رازیه‌و خوا رازیان ده‌کات و، خوا زانی چی له‌ دلێاندا هه‌یه‌و، ئارامیی
و ئوخزانی خسته‌ نێو دلێان^(۱)، مانای وایه‌ ئەگەر که‌سیک به‌راستی به‌ دواي
قورئان بکه‌وێ و، له‌ قورئان تیبگات، ته‌ماشای هه‌یج رېوايه‌تیک و هه‌یج ده‌قیکی
سوننه‌تیش نه‌کات، به‌س ته‌ماشای ئایه‌ته‌کان بکات، ئایه‌ته‌کان به‌سن بۆ ئەوه‌ی
پێزی ته‌واو له‌ هاوه‌لان بگرێ، به‌لام بێگومان ته‌نیا پێغه‌مبه‌ران له‌ هه‌له‌و
که‌م و کورپی پارێزراون و، ئیمه‌ نالێین: هاوه‌لان له‌ گوناوه‌ هه‌له‌ پارێزراون،
ته‌نانه‌ت چوار خه‌لیفه‌ راشیده‌کانیش، مروّف که‌م و کورپی هه‌ر ده‌بی، به‌لام
بێگومان باشتیرینی مروّقان له‌ دواي پێغه‌مبه‌ران (عليهم السلام)، هاوه‌لانی به‌پێزی
پێغه‌مبه‌رن، ئەوان چاکترین که‌س بوون و، باشتیرین تێگه‌یشتنیاں هه‌بوو بۆ دین

(۱) لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٨﴾ الفتح.

و، باشتەین و چاکترین پێگەیشتنیشیان ھەبوو، لە سایە ئایین و بەرنامەیی
خوای پەروەردگارد.

لێرەدا کۆتایی بەم دەرسەمان دێنین، خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی،
یارمەتییمان بدات کە ھەرچی زیاتر پێزو حورمەتی ھاوێلان بگڕین و، بۆیان لە
خوا بپارێنەو و داوای پاداشتی بەرزو پلەیی بەرزتریان بۆ لە خوای بەخشەر
بکەین و، دڵشمان ساغ و ساف بێ بەرانبەر بە ھەموویان، تەنانت ئەوانەشیان
کە ھەندێ کەم و کورپیان ھەیە، کەم و کورپیەکانیان لێ نەکەینە بیانووی
ئەوێ رێمان لێیان ھەڵبستێ، بەلکو کەم و کورپیان، وەک کەم و کورپی بێنین،
بەلام چاکەکانیشیان وەک چاکەکانی خۆیان بێنین.

واتە: نە بەھۆی چاکەکانیانەو، کەم و کورپیەکانیان نادیدە بگڕین و، نە
بەھۆی کەم و کورپیەکانیشیانەو، چاکەکانیان نادیدە بگڕین، بەلکو چاکە
بەجێی خۆی و، کەم و کورپیش بەجێی خۆی، ئەو بە نەبەت ئەوانەیانەو،
کە ھەلەو پەلەیان بوون و، ھەندێک شتیان لێ بە پەخنە گیراوە، بەلام بە
گشتی ھاوێلان ھەموویان جێی متمانەن لە پرووی لێ گیرانەوێ گێراوان
(روایات)ەو، ھاوێلان ھەموویان خاوەنی پێزو حورمەتن و، بەگشتی نەزیکترین
کەس و خۆشەویستەکانی پێغەمبەری خوا بوون و، کەسێ بەراستی خواو
پێغەمبەری خوای خۆشبوێ، دەبێ ھاوێلانی بەپێزی پێغەمبەری خۆشبوێ،
ھەرۆھە دەبێ خەز و بنەمالەیی پێغەمبەری خۆشبوێ و کەس و کارەکەشی
خۆشبوێ، ئەوانەیی بە پێی پێغەمبەردا رۆشتوون و، راستە پێی ئەویان گرتو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ درسی دووم ❖

پیناسہی نهم دهرسه

نهم دهرسه له ههوت (۷) ئایهت پیک دێ، ئایهتهکانی: (۱۱ - ۱۷)، ئهو ههوت ئایهتهش هه موویان باسی بابەتیک دهکهن، ئه ویش بریتیه له هه لۆیستی موخه ننه تانهی دهغه لهکانی مه دینه، که گفتیان به جووله کهکانی (بنو قینقاع وبنو النضیر) دابوو پشتگیریان بکهن، له به رانه بهر پیغه مبه ری خواو هاوه لانی دا، دوايش نه ویران به ئینه کهیان راست به رنه سه ر! خواش ﷺ دوو وینه یان بو دینیته وه، بو ده رخست و زیاتر په رده له سه ر هه لمالینی هه لۆیستی موخه ننه تانهی مونا فیک و دهغه له کان:

أ- وینه یه کیان ئه وه یه که کومه ئیک له پیش وانا، سزای خراپی خویان چێژتوه، ده بووا یه په ندیان لیوه ربگرن.

ب- وینه ی دووه میشیان هه لۆیستیک شیه تانه له به رانه بهر مرو فدا به گشتی، یا خود مرو فیک دیاری بیکراودا، که له هه ندیک گیر دراواندا ناوی هاتوه، که شیه تان فریوی داوه، دوا ی نه وه ی ده سته ره وی کردوه، ئنجا حاشای لی کردوه و دووری لیگرتوه.

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُؤْلِكَنَّ الْأَدْبَرُ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يُقِنُّونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي فُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَذَلِكِ الَّذِي مِنَ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا دَفَعُوا بَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَذَلِكِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ

أَكْفَرُ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنْ بَرِيءٌ مِنْكَ فَإِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ فَكَانَ عَقِبَهُمَا
أَمَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ ﴿١٧﴾

مانای دهقاو دهقی نایه‌ته‌کان

{ ئاڧيا سەرئىنجى ئەوانەت نەداوہ کە دەغەلپپان کردوہ، بەو برايانەيان دەلپن کە بېپروا بوون لە خاوہن کتپبەکان: مسۆگەر ئەگەر (لە مال و حالتان) دەربرکړن، تيمەش لەگەلتان دەردهچين و، ھەرگيز بە زيانى تيوہ گوٲرپرايەلىى ھيچ کەس ناكەين و، ئەگەر جەنگيشتان لە دژ بکرئ، سەرتان دەخەين، خواش شايبەديى دەدات کە بە دلنيايى ئەوانە درۆزنن ﴿١١﴾ ئەگەر (جوولەکەکان) دەربرکړن، (ئەو دەغەلانە) لەگەليان نارۆن (دەرنانچن) و، ئەگەر جەنگيشيان لە دژ بکرئ، پشتيان ناگرن و، ئەگەر پشتگيريحيان بکەن، بە دلنيايى بە پاشتيکردنەوہ پادەکەن و، دواييش ھاوکاريى ناکړن ﴿١٢﴾ بيگومان تيوہ (ى مسولمان) لە سينەيان دا لە خوا، سامليکراوترن، ئەويش بەھوئ ئەوہوہ کە ئەوانە کوئمەليکن چاک تتناگەن ﴿١٣﴾ لە ئاوہدانبيە مەحکم و قەلادارەکاندا، يان لە پشت ديوارانەوہ نەبئ، ويکرا لە دژتان ناجەنگن، لە نيوان خوياندا (بو ناکوکیى و دژايەتيى) زۆر بەھيژن، بە توکمەو پيکەوہيان تيدەگەي و، دلەکانيان پرژو بلاون، ئەويش بەھوئ ئەوہوہ کە کوئمەليکن نافامن ﴿١٤﴾ (سەرەنجاميان) وەک وينەي ئەوانەيە، بەمزوووانە لە پيش واندا (سزاي) ئاکامى شوومى کارى خويانيان چيژت و، لە پوژي (دوايشدا) ئازاريکى بە ئيش و ژانيان ھەيە ﴿١٥﴾ (ھەرۋەھا حاليان) وەک وينەي شەيتانە، کە بە مروؤقى گوت: بېپروا بە، ئنجا کە بېپروا بوو، (شەيتان) گوتي: من حاشا لە تو دەکەم (ليت دوورم)، بەراستى من لە پەرۋەردگارى جيھانييان دەرسم ﴿١٦﴾ ئنجا سەرەنجاميان ئەوہ بوو کە لە ناگر (ى دۆزەخ) دا ھەر ماو دەبن، ئەوہوش سزاي ستەمکارانە ﴿١٧﴾ }.

شىكردنه وهى هەندىك لە وشەكان

(نَافِقُوْا): (النَّفَقُ: الطَّرِيقُ النَّافِذُ وَالسَّرْبُ فِي الْأَرْضِ النَّافِذُ فِيهَا، وَمِنْهُ نَافِقَاءُ الْيَرْبُوعِ، النَّفَاقُ: الدُّخُولُ فِي الشَّرْعِ مِنْ بَابٍ، وَالْخُرُوجُ مِنْهُ مِنْ بَابٍ آخَرَ)، (نَفَقَ) بە رێتەك دەگووترێ، یان بە کوێتەك دەگووترێ لە زەویدا، كە دەرەو دیوە، (واتە: لە لایەكەو بە کوێکیان دا دەچێ و، بە کوێکیشیان دا، لە لایەکی دیکە دەرەو دەچێ، وەك ئەو تونیلانی لەم رۆژگارەدا لە چیاپەکان دا لێدەدرێن)، هەر لەوێوەش بە کونی جرج گوتراوە: (نَافِقَاءُ)، (جرج کوێتەك لێدەدا لە بیابان دا، لەم سەرەو تێدەچێ و، لەو سەرەو لێی دەرەو دەچێ، كە لێرەو تینی بۆ هات، لەوێوە دەرچێ)، نیفاقیش بریتیه لە چوونە نێو شەرع لە دەرگایەكەو، لێدەرچوونی لە دەرگایەکی دیکەو.

بۆ وشەى نیفاق دەغەلێ و، بۆ وشەى مونافیق دەغەلەم بەکارهێناو، دەشگونجێ بگوترێ: موخەننەت و، دەشگونجێ بگوترێ: دوو پوو، بەلام دوو پوو مەرج نیە مونافیق بێ، دوو پوو یەکیكە لە سیفەتی مونافیقەکان، بەلام نیفاق بریتیه لە دەغەلێ و ناپاکی و موخەننەتی، كەسێك بە روالەت خۆی بە مسوڵمان پێشان دەدا، بەلام لە دەرروونی خۆی دا كوفری هەلگرتو.

(رَهْبَةً): (الرَّهْبَةُ وَالرُّهْبُ وَالرَّهْبُ: مَخَافَةٌ مَعَ احْتِرَازٍ)، ئەم سێ وشەیه ماناکەیان بریتیه لە ترس لەگەڵ خۆپاراستن دا.

(لَا يَفْقَهُوْا): واتا ورد تێناگەن، (الْفِقْهُ: التَّوَصُّلُ إِلَى عِلْمٍ غَائِبٍ بِعِلْمٍ شَاهِدٍ، فَهُوَ أَحْضَرُ مِنَ الْعِلْمِ)، (الْفِقْهُ) بریتیه لە گەشتن بە زانیاریەکی نادیار، بە هۆی زانیاریەکی دیارەو، كەواتە: تاییەتەرە لە زانیاری، هەندیکیش گوتووینە: (الْفِقْهُ: هُوَ فَهْمٌ مُرَادٍ الْمُتَكَلِّمِ)، (فقه) تێگەشتنە لە مەبەستی وتەبێژ، دەشگونجێ

بگوتری: (فقه) واته: ورد تیگه یشتن، پیم وایه ئەگەر بگوتری: (فقه) بریتیه له قوول و ورد تیگه یشتن له مەبەستی و تەبیر، مانا لیکدانە وەهەکی پر بە پیستە.

(قُرَى): (جَمْعُ قَرْيَةٍ: إِسْمٌ لِلْمَوْضِعِ الَّذِي يَجْتَمِعُ فِيهِ النَّاسُ، وَلِلنَّاسِ جَمِيعاً، وَيُسْتَعْمَلُ لِكُلِّ مِنْهُمَا)، وشەى (قُرَى) كۆى (قَرْيَةٍ) یه، بهو شوینه دەگوتری که خەلک لێى کۆدەبیتهوه، به شوینه کهو به خەلکه کهش، به هەردووکیان دەگوتری و، به هەر کام له خەلکه که که کۆبوونهوه له ئاوه دانییه ک داو، به ئاوه دانییه کهش، دەگوتری: (قَرْيَةٍ)، ئەوهی گرنگه ئەوهیه، وشەى (قَرْيَةٍ) که به (قُرَى) کۆ دەکرێتهوه، له عورف و باوی ئیستای زمانی عەرەبی دا، واته: گوند، لادی، که له به رانبه ریدا (مَدِينَةٍ) ههیه، یان (مِصر) واته: شار، به لām له به کارهێنانی قورئاندا (قَرْيَةٍ) واته: ئاوه دانییه کی کۆکه رهوه بو خەلک، که قه له بالغ بێ، بۆیه به مه که گوتراوه: (أُمُّ الْقُرَى) دایکی ئاوه دانییه کان.

(مُحَصَّنَةٍ): (مَجْعُولَةٌ بِالْإِحْكَامِ كَالْحُصُونِ، تَحَصَّنَ أَي: اتَّخَذَ حِصْنًا، ثُمَّ يُتَجَوَّزُ بِهِ فِي كُلِّ تَحَرُّزٍ)، (قُرَى مُحَصَّنَةٍ)، واته: ئاوه دانییه تۆکه مه کان، (مُحَصَّنَةٍ): (مَجْعُولَةٌ بِالْإِحْكَامِ)، زۆر مه حکەم و پته و کراوه، که زه فەری پێ نه بردری، وه ک قه لایان، (مُحَصَّنَةٍ) واته: وه ک قه لای لیکراوه (قه لآ) ش شوینیکی بهرز بووه، ده روزهی هه بووه، شوینی ئیشکچیانی لێ بووه، بورجی هه بوون، له بورجه کان دا ئیشکچییه کان ئیشکه یان گرتوهو، هەر که سیك هاتبێ، به تیرو بهرد و به هەرچی ئەو کاته هه بووه، لیان داوه و نه یانه یشتوه قه لایه که بگرن، (تَحَصَّنَ) واته: قه لای پهیدا کرد، یان چووه ئێو قه لآ، دواپی ئەمه به کارهێنراوه بو هەر جوړه خو پاراستنیک.

(جُدُرٍ): (جَمْعُ جِدَارٍ، حَائِطٌ، لَكِنَّ الْحَائِطَ يُقَالُ اعْتِبَارًا بِالْإِحَاطَةِ بِالْمَكَانِ، وَالْجِدَارُ يُقَالُ اعْتِبَارًا بِالنُّتُو وَالْإِرْتِفَاعِ)، (جُدُرٍ) كۆى (جِدَارٍ) ه، واته: دیوار، (جُدُرٍ) دیواره کان، ئنجا (حَائِطٌ وَ جِدَارٍ)، هەر یه ک مانایان ههیه، به لām (حَائِطٌ) بهو ئیعتیاره که دهوری ئەو شوینهی داوه، ناوی بکه ر (اسْمٌ فَاعِلٍ) ه، (حَاطٌ يُحِيطُ وَهُوَ حَائِطٌ)،

ههروه‌ها (أَحَاطَ يَحِيطُ وهو مُحِيطٌ)، (جدار) یش گوتراوه به ئیعتیباری ئه‌وه، که به‌رز بۆته‌وه‌و به‌رزتره له ئاستی زه‌وی.

(بَاسُهُمْ): (البُّؤْسُ وَالبَّاسُ وَالبَّاسَاءُ: الشَّدَّةُ وَالمَكْرُوهُ)، هه ڕ کام له وشه‌ی (البُّؤْسُ وَالبَّاسُ وَالبَّاسَاءُ)، یانی: سه‌ختی و، به مانای شتێک که مرووف هه‌زی پێ نه‌کاو، ڕقی لێی بێ، ناخوشوێستراو.

(سَتَّى): (الشَّتْ: تَفْرِيقُ الشَّعْبِ)، به مانای لَیک بِلَاوکردنی خه لَکه، ده گوتَری: (جَاءُوا أَشْتَاتًا أَيْ: مُتَفَرِّقِي النِّظَامِ)، واته: پَرژو بِلَاو، بَی سَه روبهَر، (سَتَّى) کَوی (سَتَّ)، به مانای لَیک بِلَاوکردنی شَتِکی پِیکه وه په، چاوگه که ی بریتیه له (سَتَّ).

(وَبَالَ): (الْوَبْلُ وَالْوَابِلُ: الْمَطَرُ الثَّقِيلُ الْقِطَارُ، يُقَالُ لِمَا يُخَافُ ضَرَرُهُ: وَبَالَ، طَعَامٌ وَبَيْلٌ، وَكَلًا وَبَيْلٌ: يُخَافُ وَبَالُهُ)، (وَبْلٌ وَ وَابِلٌ) به مانای بارانیکى دلّوپه قورسه، ئنجا لهووه هه ر شتیک مهترسی له سه ره نجامه که ی بکری، پی گو تراوه: (وَبَالَ)، ده گو ترى: (طَعَامٌ وَبَيْلٌ، وَكَلًا وَبَيْلٌ) خواردنیکی وه بیل، یان لهووه پرکی وه بیل، واته: مهترسی له سه ره نجامه که ی ده کری، ئه و خواردنه ئه گه ر بیخوی سه ره نجامی خراپه، ئه و لهووه ره ئه گه ر ئه و ئاژه له بیخوات، سه ره نجامه که ی خراپه، که واته: (وَبَالَ) له ئه سلدا به مانای سه ره نجامی خراپ دی، دوایش به کاره ی تراوه به مانای سزا: ﴿ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِھُمْ﴾ واته: ئه نجامه شوومه که ی خو یانیان چیژت.

(برِیءُ): (أَصْلُ الْبُرْءِ وَالْبِرَاءِ وَالتَّبَرِّي: التَّقْضِي مِمَّا يُكْرِهُ مُجَاوِزُهُ)، وشهی (برء وبراء و تبرئ) هەر سیکیان به مانای دووری گرتنن له شتیك، كه ههز به نزیکی نه كری.

ھۆی ھاتنەخوارەوھى ئايەتەکان

۱- دەر باره‌ی هۆی هاتنه خواره‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌ته، که خوا ده‌فه رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَیْنُ أَخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِیْكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ شَهِدٌ لِّكُلِّ نَفْسٍ بِمَا تَعْمَلُ﴾، ئه‌م دوو گێڕدراوه‌یه دینین:

أ- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ}: (أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا) قَالَ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أُبَيِّ بْنُ سَلُولٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ نُبَيْلٍ، وَرِفَاعَةُ بْنُ زَيْدٍ، وَأَوْسُ بْنُ قَيْظٍ، وَإِخْوَانُهُمْ بَنُو النَّضِيرِ^(۱)، وَاتَهُ: عَهْدُوَلَّاي كُورِي عَهْدِباس رضی اللہ عنہ ده لئ: مه به ست له: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا﴾، ثایا سه رنجی نه و ده غه لانه ت نه داوه! (مه به ست پیان) عه بدو لّای کوری ثوبه یی کوری سه لوول و، عه بدو لّای کوری نه بتله و، ریفاعه ی کوری زهیدو، نهوسی کوری قهیزی و، برایه کانیان بهنو ننه زیر، ناشکراشه عه بدو لّای کوری ثوبه یی کوری سه لوول، وهک چوّن بهرگری کرد له (بَنُو النَّضِيرِ)، بهرگریشی کرد له (بنو قینقاع)، وهک پیشت به سه رها ته که یانمان هئنا.

بۆيەش من له ته فسیری ئەم سووپەتەدا، هەر وامگوتو، که خوا ﷻ به
 گشتی باسی ئەوانەى بێپروا بوون له خاوەن کتییانى، کردوو، هەردوو هۆزى
 (بنو قینقاع و بنو النضیر) دەگرێتەو، هەلبەتە (بنو قریظە)ش دەگرێتەو، ئەوانیش
 دوایى خیاڵیان لى دەرکەوت، بەلام لەبەر ئەوەى ئەوان دواتر بەسەرھاتەکیان
 هاتو، ئەگەرنا ئەوانەى بێپروا بوون له خاوەن کتییان و، دەغەلەکان کەین و
 بەینیان لەگەڵیان هەبوو، دەغەلەکان کەین و بەینیان لەگەڵ هەر سى تیرەکان
 دا هەبوو.

ب- (أَبُو نُعَيْمٍ) له (دَلَالِلُ النُّبُوَّةِ) دا دەلی: مەبەست له: ﴿الَّذِينَ نَافَقُوا﴾ ئەمانە بوون: {عَبَدَ اللَّهُ بْنُ أَبِي بِنِ سَلُولٍ، وَدَيْعَةُ وَمَالِكُ ابْنَا نَوْفَلٍ، وَسُوَيْدٌ وَدَاعِسٌ، بَعَثُوا إِلَى بَنِي النَّضِيرِ أَنْ اثْبُتُوا وَتَمَنَّعُوا، فَإِنَّا لَا نُسَلِّمُكُمْ، وَإِنْ قُوتِلْتُمْ، قَاتَلْنَا مَعَكُمْ، وَإِنْ خَرَجْتُمْ، خَرَجْنَا مَعَكُمْ، فَتَرَبَّصُوا لِدَلِكِ مِنْ نَصْرِهِمْ، فَلَمْ يَفْعَلُوا، وَقَذَفَ اللَّهُ فِي قُلُوبِهِمُ اللَّهُ الرَّعْبَ} (۱)،

واتە: ئەو موناڤیقانە بریتی بوون له (عهبدوللای کوری ئوبەیی کوری سهلوول و، وهديعهو ماليک کورانی نهوفهل و، سوويدو داعيس)، ئەوانه نامەيان ناردو (بنو النضير)يان ئاگادار کردەوه، که چهسپاوبن و بهرگريی بکهن، ئيمه پشتتان بهرنادهين و، ئەگەر جهنگيشتان له دژ بکړی، ئيمهش لهگه‌لتاندا ده‌جەنگين دژي بهرانبه‌ره‌کانتان و، ئەگەر ده‌ريش بکړين، ئيمهش لهگه‌لتان ده‌رده‌چين، ئەوانيش چاوه‌ريی ئەو پشتيوانييهی ئەوانيان کرد، به‌لام هيچيان نه‌کردو، خوا ﷻ ترسی خسته دل و ده‌روونيانه‌وه.

۲- ده‌باره‌ی هوی هاته خواره‌وه‌ی ئەم دوو ئايه‌ته، که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿كَمَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۶) فَكَانَ عَقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاُ الظَّالِمِينَ (۱۷) ﴿﴾.

لهو باره‌وه به‌سه‌رهاتیک گي‌پراوه‌ته‌وهو، ئيمه دوو گي‌پراوه‌ی ئەو به‌سه‌رهاته دینين:

أ- {عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ كَانَ رَاهِبٌ يَتَعَبَّدُ فِي صَوْمَعَةٍ وَأَنَّ امْرَأَةً كَانَ لَهَا إِخْوَةٌ، فَعَرَضَ لَهَا شَيْءٌ فَأَتَتْهُ بِهَا، فَرِيَّتْ لَهُ نَفْسُهَا، فَوَقَعَ عَلَيْهَا، فَحَمَلَتْ، فَجَاءَهُ الشَّيْطَانُ، فَقَالَ: اقْتُلْهَا فَإِنَّهُمْ إِنْ ظَهَرُوا عَلَيْكَ افْتَضَحَتْ، فَقَتَلَهَا وَدَفَنَهَا، فَجَاءُوا فَأَخَذُوهُ فَذَهَبُوا بِهِ، فَبَيَّنَمَا هُم يَمْشُونَ، إِذْ جَاءَهُ الشَّيْطَانُ فَقَالَ: إِنِّي أَنَا الَّذِي زَيَّنْتُ لَكَ فَاسْجُدْ لِي سَجْدَةً أَنْجِكَ، فَسَجَدَ لَهُ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿كَمَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۶) فَكَانَ عَقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاُ الظَّالِمِينَ (۱۷) ﴿﴾ (أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ فِي تَفْسِيرِهِ: ج ۳، ص: ۲۸۵، وَعَنْهُ إِسْحَاقُ بْنُ رَاهُوِيه

فی مسنده كما في المطالب العالیه: ۴۱۴۳، إتحاف الخیرة المهرة: ۷۸۵۲، ومن طریقہ الحاکم فی المستدرک: ۳۸۵۴، وعنه البیهقی فی شعب الإيمان: ۵۴۵۰، قُلْنَا: فقول الحاکم هذا حديثٌ صحيحٌ الإسناد ولم يُخرِجَاهُ، مردودٌ، لكنه توبع فأخرجه البخاري في التاريخ الكبير: ۶۸۴، والطبري في جامع البيان: (۳۳۹۹۴).

واته: له عەلى كورى ئەبى تالبەوھ ﷺ گېردراوھ تەوھ، كە راھیبك لە صەومە كەى خۆیدا، (لە پەرستگا كەى خۆیدا)، خوا پەرستى كەردوھ، ئافرەتیک چەند براھە كى ھەبوون، شتىكى بۆ ھاتۆتە پيش، (واته: نە خوشیەك ناپرەھەتییەك)، براھەكانى ئەو ئافرەتەیان ھێناوھ بۆ لای ئەو راھیبە، ئەو ئافرەتەش خۆى بۆ رازاندۆتەوھو، ئەو پیاوھش لەگەلى دا جووت بووھو، ئافرەتەكەش تۆلدار (حامل) بووھ، شەیتان ھاتوھ بۆ لای و گوتوویەتى: بىكوژە، چونكە ئەگەر پیت بزەنن، ئابرووت دەچى، ئیدى ئافرەتەكەى كوشتوھو خستوویەتە ژیر خاك، براھەكانیشى ھاتوون ئەو راھیبەیان گرتوھو بردوویانە، كاتیک كە دەیانبرد (واته: بۆ كوشتن)، شەیتان ھاتە لای و گوتى: مەن بووم ئەو گوناھەم بۆ تۆ جوان كەرد، ئیستاش یەكجار كپنووشم بۆ ببە، دەربازت دەكەم، ئەویش كپنووشى بۆ برد، (كافریشى كەردو دەربازیشى نەكەرد)، ئنجا خوا لەو بارەوھ ئەو دوو ئایەتە موبارەكەى دابەزەندن.

ب- {قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ نَهِيكٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيًّا، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: إِنَّ رَاهِبًا تَعَبَّدَ سِتِّينَ سَنَةً، وَإِنَّ الشَّيْطَانَ أَرَادَهُ فَأَعْيَاهُ، فَعَمَدَ إِلَى امْرَأَةٍ فَأَجْنَّهَا، وَلَهَا إِخْوَةٌ، فَقَالَ لِاخْوَتِهَا: عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْقِسِّ فَيَدَاوِيَهَا، فَجَاءُوا بِهَا، قَالَ: فَدَاوَاهَا، وَكَانَتْ عِنْدَهُ، فَبَيْنَمَا هُوَ يَوْمًا عِنْدَهَا إِذْ أَعْجَبَتْهُ، فَأَتَاهَا فَحَمَلَتْ، فَعَمَدَ إِلَيْهَا فَفَقَتَلَهَا، فَجَاءَ إِخْوَتُهَا، فَقَالَ الشَّيْطَانُ لِلرَّاهِبِ: أَنَا صَاحِبُكَ، إِنَّكَ أَعْيَيْتَنِي، أَنَا صَنَعْتُ بِكَ هَذَا، فَأَطِعْنِي أَنْجِكَ مِمَّا صَنَعْتُ بِكَ، اسْجُدْ لِي سَجْدَةً، فَسَجَدَ لَهُ؛ فَلَمَّا سَجَدَ لَهُ قَالَ: إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿كَمَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ﴾

إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ فَكَانَ عَقِبَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ قُلْنَا: وَهَذَا سَنَدٌ حَسَنٌ.

واتە: شوعبە لە ئەبوو ئیسحاقەووە هیناویەتی، دەلی: گویم لە عەبدوڵای کورێ نەهیک بوو گوتی: گویم لە عەلی بوو ﷺ، گوتی: راهیبیک شەست سأل خوا پەرستی کرد، شەیتانیش ویستی هەلیخەلەتینی، بەلام شەیتانی دەستەوسان کردو زەفەری پێ نەبرد، شەیتان هەلسا چوووە جەستە ی ئافرەتیک و ئەو ئافرەتە ی شیت کرد، ئەو ئافرەتەش چەند براهەکی هەبوون، شەیتان بە براهەکانی گوت، (هاتە کلێشەیانەووەو خوتخوتە ی بۆ کردن)، کە ئەو خوشکەتان بەرن بۆ لای ئەو قەشەیه، (خوا پەرستی نەصرانییەکان)، بۆ ئەوێ چارەسەری بکات، بۆیان برد، ئەو خواپەرستەش چارەسەری دەکرد، ماوێهەک لە لای بوو، رۆژیک کە لە لای بوو، راهیبەکە تەماحی تیکردو پێی سەرسام بوو، لەگەڵی جووتبوو، تۆلدار بوو، دواتر ئافرەتەکە ی کوشت، براهەکانی هاتن و پێیان زانی، شەیتان بە راهیبەکە ی گوت: من هاوێلەکەتم، تۆ منت دەستەوسان کردو زەفەرم پێ نەبردی و، من ئەوهم بە تۆ کرد، ئیستاش بە قسەم بکە، دەرپازت دەکەم، لەوێ پێم کردووی، یەکجار کړنووشم بۆ ببە، دوا ی ئەوێ کړنووشی بۆ برد، ئنجا شەیتان پێیگوت: من لە تۆ دوورم، من لە پەرودەدگاری جیهانیان دەترسیم^(١).

(١) هەردوو ک نووسەری (الإستيعاب في بيان الأسباب) گوتوویانە: گوتمان: ئەمە سەنەدێکی باشە.

مانای گشتیی نایه ته کان

خوا ﷺ له م جهوت نایه ته دا، وه ک گوتمان، باسی هه لویستی مونا فیه کانی مه دینه ده کات، به سه رکردایه تی و ده مپاستیی عه بدوللای کوری ئوبه یی کوری سه لوول، که چۆن که یین و به ییان بووه، له گه ل جووله که کاندای، پێشتر به سه رهاته که یانمان باسکرد، هه م له گه ل (بَنُو قَيْنُقَاع) دا، که عه بدوللای کوری ئوبه یی کوری سه لوول به رگری لی کردن و، که یین و به یینی له گه لیاندا هه بوو، ههروه ها له گه ل (بَنُو النَّضِير) یشدا، به لام پشتگیری کردنه که ی مونا فیه کان بو ئه و دوو هۆزه جووله که یه، هه ر به زیانی ئه وان ته وای بووه و، له ته نگانه دا پشتیان به ردای و، به که لکیان نه هاتوون، له به لینه کانیاندا که پێیان دای و، درۆیان کردوه.

خوا ده فهرموئ: ﴿لَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ ئایا ته ماشای ئه وانه ت نه کردوه، که نیفایان کردوه، ده غه لیی و دوو پروویان کردوه، به برایه کانیان ئه وانه ی بی پروا بوون له خاوه ن کتییان ده یانگوت، لی ره دا خوا ﷺ به کرداری به رده وام (فعل المضارع) ده یه یینی، بو ئه وه ی وینه که ی بخاته به رچاومان، ئه گه رنا باسی شتیک ده کات، که تپه ریوه، چیان پی ده گوتن؟ ﴿لَئِنْ أَخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا﴾ به دلنایی ئه گه ر ئیوه ده ربکریین، ئیمه ش له گه لتان ده رده چین، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ ئاگاداری کردبوونه وه، که مادام ئیوه خیانه تان لی ده رکه وت، ده بی ئیره به جیه یلن، چونکه کاتی خۆی به و مه رجه له وئ بوون، که له پشته وه خه نجه ری غه در نه وه شین و، نه بنه مۆلگه یه ک بو دوژمنان و ناحه زانی ئه و ده و له ته ئیسلامیه تازه پێگرتوه، هه ردوو هۆزی (بنو قینوقاع و بنو النضیر)، که یین و به ییان له گه ل کافره کان دا بوو و، زۆریش بی منه ت بوون له پیغه مبه ری خوا

ﷺ و له مسوڵمانان، به لكو (بنو قینوقاع) دەستدریژیان کردە سەر کە پامەت و ئابرووی ئافره تیک، (بنو النضیر) یش ته گبیریان کرد بوو بو کوشتنی پیغه مبهری خوا ﷺ و، له گەڵ کافره کانی قوریشدا کهین و بهینیان هه بوو، بۆیه پیغه مبهەر ﷺ ئاگاداری کردنه وه که ده بێ مه دینه چۆل بکهن.

ئنجنا مونا فیه کان گوتیان: ﴿لَئِنْ أَخْرَجَٰكُمْ لَخَرَجَٰتْ مَعَكُمْ﴾، ته گەر ئیوه ده ربکرین، ئیمه ش له گەڵ ئیوه ده رده چین، ئیمه ش ولاتی خویمان به جی ده هیلین و، پیکه وه ره و کوچ ده کهین، ﴿وَلَا نُطِيعُ فِیْکُمْ أَحَدًا أَبَدًا﴾، واته: (ولا نطیع فی إضرارکم)، ئەمە به پێی سیاق و به سه لیه ده زانری: هه رگیز له ئیوه داو له زانی ئیوه دا، گوێزایه لێ و فه رمانبه ریی که س ناکهین، ﴿وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّکُمْ﴾، ته گەر گریمان جه نگیشان له دژ بکری، ئیمه پشتگیریان ده کهین، ﴿وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَکَذِبُونَ﴾، (خوا ﷺ ده فره موێ): خواش شایه دی ده دات، که به دنیایی دروکارن، دروژن.

﴿لَئِنْ أَخْرَجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ﴾، ته گەر وه ده ربزین، له گەڵیان ده رناچن، ﴿وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ﴾، ته گەر جه نگیشان له دژ بکری، پشتیان ناگرن، ﴿وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُؤْلَٰجُ الْأَذْبَرُ ثُمَّ لَا يَنْصُرُوکَ﴾، ته گەر پشتگیرییشان بکهن، گریمان پشتگیرییشان بکهن، پشت هه لده کهن، پاش ده که نه مسوڵمانان، دوایش هیچ یارمه تییده ریک و هیچ هاوکاریکیان نابێ.

ده گونجی ئەم ئایه ته موباره کانه، له گه رمه ی جه نگی پیغه مبهرو مسوڵمانان له گەڵ (بنو النضیر) دا -- چونکه (بنو قینقاع) پیشتر رابردوون -- له و کاته دا هاتبنه خوار، ده شگونجی دوای ئەوه هاتبنه خوار، به لام خوا ی کاربه جی به شیوه ی ئیستا باسی ده کات، بو ئەوه ی دیمه نه که بکه وێته بهرچاو، ﴿لَآ اَنْتُمْ اَشَدُّ رَهْبَةً فِیْ صُدُورِهِمْ مِّنَ اللّٰهِ﴾، (رَهْبَةً) به مانای ترس و سامه، (أَي: لَأَنْتُمْ أَشَدُّ مَرْهَبِيَّةً فِیْ صُدُورِهِمْ مِّنَ اللّٰهِ)، ئیوه ساملیکراوترن له سینه کانی ئەوان دا، له خوا،

واته: ئەو ترس و سامەیی بەرانبەر بە ئێوەیان ھەیە، بەرانبەر بە خوای زال و توانیانە، ئنجا ئایا ئەو ڕاستە؟ نەخێر، ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾، ئەو ھەش بەھۆی ئەو ھەوایە کە ورد تێناگەن، قوول تێناگەن، لێرەدا خوا ﷻ باسی سێنەکان (صُذُور) ی کردووە، دوایی باسی دڵەکان (قُلُوب) دەکات، لێرە بۆیە باسی (صُذُور) دەکات، - (صُذُور) کۆی (صَدْر) ە، سێنەش، شوینی دڵە، نشینگەی دڵە- چونکە ئەگەر سێنە کە ھەمووی پر بووبی لە سام، مانای وایە ئەو ترس و سامە چۆتە ئێو دڵەو، دڵە کەشی پر کردووە، لەوێشدا جێی نەبۆتەو ھەو سێنە کەشی ھەموو داگرتووە، واتە: ئەم تەعبیرە ھێزو قووەتی زیاتری تێدا، بۆ وێناکردنی ئەو ترس و سامەیی، مونا فیکەکان یاخود جوولە کەکان، یاخود ھەردووکیان، بەرانبەر بە مسوڵمانانیان ھەبوو.

﴿لَا يَقْنَلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ﴾، وێکرا لە دژتان ناجەنگن، مەگەر لە ئاوەدانییە مەحکەمەکاندا، یان قەلادارەکاندا، یاخود لە پشت دەرو دیوارانەو، واتە: ھەرگیز بویری ئەوەیان نیە، بۆتان بێنە مەیدان، مەیدانیکی دیار، مەگەر لە ئێو قەلایاندا، یان لە ئێو ئاوەدانیی وادا کە شوورە مەحکەمی ھەبی، یاخود لە پشت دەرو دیوارەو لە دژتان بجەنگن، ئەگەر نا تان بۆتان بێنە مەیدانی، ﴿بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ﴾، ھیزیان لە ئێوان خۆیاندا توندە، واتە: وەختیک جوولە کەکان، ھەروەھا دەغەلەکان لە ئێوان خۆیاندا ناوۆک دەبن، پێکەو ھەو زۆر توندو سەخت، ﴿تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى﴾، بە پێکەو ھەو تۆکمەیان تێدەگەیی، بەلام دلیان بەش بەشە، (قُلُوبُهُمْ مُتَفَرِّقَةٌ)، دڵەکانیان پرژو بلاون، ھەریە کەیان مەبەستیکی ھەیە، جوولە کەکان ھەر کامیکیان مەبەستیکیان ھەبوو، مونا فیکەکان ھەر کامیکیان مەبەستیکیان ھەبوو، بە گشتی مونا فیکەکان مەبەستیان ئەو ھەو، لە پەنای جوولە کەکان دا، زیان بە پێغەمبەر و مسوڵمانان بگەییەن، جوولە کەکانیش مەبەستیان ئەو ھەو، لە شوینی خۆیان مێننەو، ھەروەک خەنجەرێک بن لە کەلەکی دەولەتی

ئىسلامىدا، لە پىشتەۋەرا ھەر دەرۋەتتىكىيان بۇ رېككەوت، خەنجەرى غەدر لە ئىسلام و مەسۇلمانان بۈەشېنن، واتە: ھەر كامىكىيان مەبەستىكى جىيا لەۋى دىكەى ھەبۈو، لە نىۋ خۇشيان دا، ھەر مەبەستى جىيا جىيايان ھەبۈون، بە پىچەۋانەى مەسۇلمانانەۋە، كە ھەمۈويان يەك مەبەستيان ھەبۈو: ئەو ئايىنەى خوا بۇى ناردوون، بېچەسپېنن و، پىچەمبەرى خوا ﷺ و پەيامەكەى سەربخەن و، پىشتىگىرى بىكەن، بۇ ئەۋەى ئەو پەيام و بەرنامەيەى خوا ناردوۋىەتى، بېتتە سايەو سىبەرىك بۇ خۇيان و دەۋرۈبەريان و، دۋايى بۇ مەۋقايەتى و، لە ژىرىدا بەختەۋەرى دىيا و سەرفرازى دۋارۋژ بن، ئەو ئامانجە ھەمۈو ئەھلى ئىمانى كۆ كەردبۈۋەو، دلى پىكەۋە گرېدابۈون، بەلام ئەۋان چۈنكە ئامانجى ناشەرىيان ھەبۈو، ئامانجى جۈراۋجۈريان ھەبۈون، بۇيە ھىزو پىزىشيان نەبۈو، ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾، ئەۋىش بەھۋى ئەۋەۋە بوو، كە ئەۋانە كۆمەلىك بوون، نەياندەفامى و، عەقلىيان پى نەدەشكا، كەۋاتە: لىك بىلابۈون و پىرژو بىلابۈونى ھەر كۆمەلىك، ھۆكارەكەى بى عاقلى و كەۋدەنى و نەفامىيانە، ئەمە دەرسىشە بۇ مەسۇلمانان كە پەند ۋەربگرن.

ئىنجا خوا ﷺ دوو وىنە دىننەۋە بۇ ھالى موناڧىقەكان و جۈۋلەكەكان و دەفەرمۈى: ﴿كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا أَيْمَانٍ وَهَمَّ عَذَابُ آلِمْ﴾، وىنەى ئەم ھۆزى (بنو النضير)، ۋەك وىنەى ئەۋانەى پىش خۇيانە بەو نىزىكانە، كە سزاي سەرنەجامى شوومى خۇيانيان چىژت، دەگونجى لىرەدا مەبەست (بنو قَيْنَقَاع) بى، دەشگونجى مەبەست ھۆزى قورەيش بى، كە لە جەنگى بەدردا تىكشكان، ﴿ذَاتُوا أَيْمَانٍ وَهَمَّ عَذَابُ آلِمْ﴾، سزاي سەرنەجامى كارى خراپى خۇيانيان چىژت، واتە: ئەو كارە خراپەى كەردبۈويان، سەرنەجامە شووم و خراپەكەيان چىژت، ئەۋە لە دىيادا، ﴿وَلَهُمْ عَذَابُ آلِمْ﴾، لە دۋارۋژىشدا سزاۋ ئازارىكى بە ئىشيان بۇ ھەيە.

ئىنجا وىنەيەكى دىكە دىننەۋە: ﴿كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾، ھەروەھا وىنەيان ۋەك وىنەى

شەیتانە، کە بە مروۆفی گوت: بێپروا بە، کاتێ بێپروا بوو، گوتی: من لە توو دوورم، حاشات لێدەکەم، من لە خواى پەرورەدگاری جیهانیان دەترسێم.

﴿فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، سەرەنجامی ئەو دووانە، واتە: سەرەنجامی شەیتان و ئەو مروۆفە، کە بە قسەى شەیتان بێپروا بوو، ئەو بوو کە هەردووکیان لە دۆزەخدا هەر ماو دەبن، هەمیشەیی دەبن، ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾، ئەو دەش سزای ستەمکارانە.

لە ھۆکاری ھاتنە خوارەوێ ئایەتەکاندا، باسمان کرد: وێنەى یەكەم بۆ خستەرووی ھالی موناڤیقەکانە، کە ھۆزى (بنو قینقاع) یشیان ھەر بەو دەردە بردو، لەگەڵ قورەیشیشدا کەین و بەینیکیان ھەبوو، بەلام دواى ھیچیان بۆ نەکردن.

وێنەى دووھەمیش، چ مەبەستى پێ مروۆف بێ بەگشتى، چ کەسێكى تايبەت بێ و ھۆى ھاتنە خوارەوێ کەش باسى راھیبێک دەکات، کە لە ھەندێک لە سەرچاوەکاندا ھاتو، ناوی (برصیصا) بوو، کە شەست سالی خوا پەرستى کردو، دواى شەیتان فریوى دا، ئنجا ئەگەر مەبەست ئەو راھیبەش بێ، بێگومان (المَثَلُ يُضْرَبُ وَلَا يُقَاسُ) وێنە دەھێنرێتەوێ قیاس ناكرێتە سەرى، ھەرۆھە (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمَعْنَى)، تايبەتەندبوونى ھۆکار، رێى لە گشتگیربوونی مانا ناگرێ، کەواتە: ھەر مەبەست پێى شەیتانە، کە ئاوا زەفەر بە مروۆف دەبات و ھەلیدەخەلەتینی و، دواى پشتم بەردەداو، ھیچ بە کەلکی نایەت، دواى ئەوێ کلاوى لەسەر ناو، ھەم لە دنیا دا پشتم بەردەدا، ھەم لە رۆژى دواىیدا، وەك لە سوورەتى (إبراهيم) دا خوا ﷻ باس دەکات: ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ

أَلَيْمٌ ۚ دَوای ئەوێ کارە که بپایەوه شەیتان گوتی: بێگومان خوا بەلێنی راستی پێدان، منیش بەلێنی درۆم پێدان و بەلێنە کهم راست نەبردەسەر، [ئەو سەرەنجامەشتان خەتای من نەبوو]، چونکە من هیچ هەژموونم بەسەر تانە نەبوو، مەگەر ئەوەندە که بانگم کردن و ئێوێش بە دەمەمەوه هاتن، [خەتای خۆتان بوو]، بۆیە لۆمە ی من مەکن و لۆمە ی خۆتان بکەن.

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

سەرنجراکیشان بۆ ئەو دەغەلانی، کەین و بەینیان لە گەڵ جوولە کەکاندا هەبوو، بە لێنیان پێداوون کە بە هەموو شیوەیەک پشتیوانیان بن، بەلام راستیان لە گەڵ نەکردن، لە سۆنگە ی زۆر ترسانیانەو (جوولە کەو دەغەلەکان) لە بر واداران و، نەوێرانی پووبەروو بوونەو، مەگەر لە ئاوەدانیی زۆر مەحکەم و، لە پەنای دەرو دیواران دا، ئەویش بەهۆی تێنەگەشتوویی و نەفامیانەو:

خوایە دەفەرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولُوكَ الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾ لَأَنَّهُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە حەق دە برگەدا:

(١)- ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا﴾، ئایا سەرنج تێداوەتە ئەوانە ی نفاقیان کردو، دەغەلێان کردو! پرسیارکردنی سەرسویمانندنە (الْإِسْتِفْهَامُ لِلتَّعْجِيبِ)، پرووی دواندن لە پێغەمبەری خواوە ﷺ، لە پشت ئەویشەو پرووی دواندن لە هەر کەسێکە، بشێ بدوێترێ، ئایا نەتروانیوەتە ئەوانە ی نفاقیان کرد، واتە: بە چاوی عەقڵ و دڵ تەماشات نەکردوون، ئەگەر نا مەرج نە بە چاوی سەر هەموویان ببینن.

۲- ﴿يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾، بهو برایانه یان که بیپروا بوون، له خاوهن کتیبه کان، ده لَین، بویه خوا ﷺ به ریزگهی ئیستا (صِغَةُ الْمُضَارِعِ)، هیناویه تی، تاکو وینهو دیمه نه که بخاته بهرچاو.

که ده فهرموئ: ﴿يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾، به برایه کانیان ده لَینته وانه ی بیپروا بوون له خاوهن کتیبان، که واته: هه موو ته وانه ی بیپروان، برای یه کن، (الْكَفْرُ مِلَّةٌ وَاحِدَةٌ)، ههروه ها (الْإِسْلَامُ مِلَّةٌ وَاحِدَةٌ)، ته وانه ی بیپروا بوون له خاوهن کتیبان کئ بوون؟ هه موو ته فسیره کان هه ده لَین: (بَنُو النَّضِيرِ) بوون، به لام ئیمه پیمان وایه هه ردوو هۆزی (بنو قینقاع و بَنُو النَّضِيرِ) بوون، به لئ (بنو قینقاع) پیشت ده رکراون، به لام خوا ﷺ لیره دا باسی ته وانیش ده کات، چونکه هه لوئستی دهغه له کان له گه ل هۆزی (بَنُو النَّضِيرِ) ی جووله که دا، هه مان هه لوئستیانیش بوو له گه ل (بنو قینقاع) یشداو، بهرگری کردنی عه بدوللای کوری ئوبه یی کوری سه لوول له (بنو قینقاع)، ههروه ک بهرگری کردنی له (بَنُو النَّضِيرِ) بوو، که داوای له پیغه مبهری خوا کرد ئیزنیان بدات و، بهرگری لیکردن، چونکه له سهرده می نه فامییدا هاوپه یمانیان بووه، ههروه ها وهک خواش فهرموویه تی، له کوفریشدا پیکه وه برا بوون.

عه بدوللای کوری عه بیاس (خوا لیان رازی بئ)، وهک (الطبري) له ته فسیره کهیدا لئیه وه هیناویه تی، گوتوویه تی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا﴾، (أي: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَنْ سَلُولٍ وَأَصْحَابُهُ)، (جامع البيان: ۳۳۹۸۶) واته: عه بدوللای کوری ئوبه یی کوری سه لوول و هاوه له کانی، ﴿يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، به هۆزی (بَنُو النَّضِيرِ) ی جووله که ده لَین، نهو ته نیا هۆزی (بَنُو النَّضِيرِ) ی هیناوه، به لام ئایه ته که وهک چۆن (بَنُو النَّضِيرِ) ده گرته وه، (بنو قینقاع) یش ده گرته وه.

چیان پیده لَین؟

(۳) - ﴿لَئِنْ أَخْرَجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ﴾ (دەلین:) بە دُنیاپیه‌وه ئەگەر دەربرکێن، (وه‌دەربرنێن له مآل و حَالی خۆتان)، ئیمەش مسۆگەر له‌گەڵتان دەرده‌چین، (ل) ی ﴿لَئِنْ﴾ (اللام مَوَظَنَّهُ لِلْقَسَمِ)، ئەم لامه رێخۆشکەرە بۆ سویند، واتە: زۆر بە جەختکردنەوه پێیان گوتن دُنیا‌تان دە‌که‌ینه‌وه، ئەگەر ئیوه دەربرکێن، ئیمەش له‌گەڵ ئیوه دەرده‌چین.

(۴) - ﴿وَلَا تُطِيعُ فِیْكُمْ أَحَدًا أَبَدًا﴾، له زیان لێدانتان دا، هەرگیز گوێرایه‌لی هێچکەس ناکه‌ین، (وَلَا تُطِيعُ فِیْكُمْ، وَمَعْنَى فِیْكُمْ أَيْ: (فِي شَأْنِكُمْ)، وَيَعْرِفُ هَذَا بِقَرِينَةِ الْمَقَامِ، أَيْ فِي ضَرْمِكُمْ، إِذْ يَقْدَرُ مُضَافٌ مِمَّا يَنْسَبُ الْمَقَامِ)، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تُطِيعُ فِیْكُمْ﴾ (أَيْ: فِي شَأْنِكُمْ)، واتە: له باره‌ی ئیوه‌وه، به‌پێی نیشانه‌ی ر‌ه‌وت ده‌زانری، واتە: له زیان پێگه‌یاندنی ئیوه‌دا، چونکه پال‌دراویک مه‌زه‌نه‌ ده‌کری، که حال و شوین ده‌یخوازی، ﴿وَلَا تُطِيعُ فِیْكُمْ﴾ (أَيْ: وَلَا تُطِيعُ فِي ضَرْمِكُمْ)، له زیان لێدانی ئیوه‌دا، به‌قه‌سی هێچ که‌س ناکه‌ین هەرگیز.

(۵) - ﴿وَإِنْ قُوْلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ﴾، ئەگەر جە‌نگی‌شان له‌ دژ بکری، پشتتان ده‌گرین، (النَّصْرُ: الإِعَانَةُ عَلَى الْمُعَادِي)، (نصر:) بریتیه له یارمه‌تی‌دان له‌سه‌ر که‌سیک که دژایه‌تی ده‌کات.

(۶) - ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾، خواش شایه‌دی ده‌دات که ئەوانه‌ دروکارن، که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ (إِنَّ) بۆ جە‌ختکردنەوه‌یه، (ل) ی ﴿لَكَاذِبُونَ﴾ (مَوَظَنَّهُ لِلْقَسَمِ) زه‌مینه‌ خۆشکەرە بۆ سویند، واتە: خوا ﷻ شایه‌دی ده‌دا، یاخود زانیاریه‌ک ده‌زانری وه‌ک بیه‌نین، که ئەوانه‌ دروکارن.

(۷) - ﴿لَئِنْ أَخْرَجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ﴾، ئەگەر دەربرکێن، (جووله‌که‌کان دەربرکێن)، مونا‌فقه‌کان له‌گەڵیان دەرناچن.

(۸) - ﴿وَلَئِنْ قُوْلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ﴾، ئەگەر جە‌نگی‌شان له‌ دژ بکری، پشتیشیان نا‌گرن.

(۹) - ﴿وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلِّنَنَّ الْأَدْبَرَ﴾، ئەگەر گریمان پشتیشیان گرتن، پاش ده‌که‌نه‌وه، (پاش ده‌که‌نه‌ مسوڵمانان).

(۱۰)- ﴿ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ﴾، دوایش سەرناخرین و پشتیوانی ناخرین.

یانی: له هەر سی به لێنه کانیاندا درۆ ده کهن:

أ- که گوتوو یانه: له که لێتان ده رده چین، راست ناکه ن.

ب- که گوتوو یانه: ئه گهر جهنگ له دژتان بکری، هاوکاریتان ده کهین، راست ناکه ن.

ج- دوایش که گوتوو یانه: پشتگیریتان ده کهین و، خوڤمانتان له سهر به کوشت ده دهین، راست ناکه ن، به لکو ئه گهر گریمان جهنگیش بێ، پاش ده که نه وه و پاده که ن.

لیره دا ئهم شیوازی ده برپین، له پرووی په وان بیژییه وه پپی ده گوتری: (أَسْلُوبُ الإِطْنَابِ) واته: شیوازی درێژ کردنه وهی قسان، چونکه مه قامه که وا ده خوازی، ئه گهرنا قورئان هه مووی، مه گهر شوینیکی ئاوا مه قام و حال بیخوازی، ئه گهرنا به شیوهی کورت و پوخت خوا فره مایشتی کردوه، به لام لیره خوا ﷺ به درێژ کردنه وه وه ده فره مووی: ﴿لَئِنْ أَخْرَجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُؤْتِيَنَّكَ الْأَدْبَرُ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ﴾، واته: خوا ﷺ ئهم مه به سته که پیشتر باسی فره مووه، دووباره ی کردۆته وه به شیوازی لابردين (نفي) و، ئه مهش جوړیکه له درێژه پیدان.

که ده فره مووی: ﴿ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ﴾، ﴿ثُمَّ﴾، لیره دا: (لِلتَّارِخِي الرَّبِّي) بۆ به دوا یه که داهاتنی پله به ندیی و پیگه ییه، چونکه ئه وه که سهر نه خرین و، پشتگیری نه کرین، گرنگ تره له وه که ئایا ئه گهر به رگری بکه ن، پشتگیریان ده که ن، یا خود نا؟ گرنگ ئه وه یه سهر نه جامه که ئه وه یه سهر ناخرین، ئه وهش بۆ دُنیا کردنه وهی مسوڵمانانه، ئه گهر له گهر مه ی جهنگه که دا هاتیته خوار، له گهر مه ی ئابلووقه که دا، بۆ ترساندن به رانه ره کانه و، ئه گهر دوایش هاتبی بۆ دلخۆشکردنی مسوڵمانانیشه، که ههر کاتیک له دژی مونا فیق و جووله که و، بیروایه کان رووبه روو بوونه وه، مادام له سهر غه درو په یمان شکێنی بی، دلنایان که ههر سهر که وتوون.

لیرەدا قسەیه کی (الطبري) دینین کە لە تەفسیرە کە ی خۆی دا^(۱)، بۆ روونکردنەوهی چەمک و واتای ئەم ئایە تە موبارە کانه هیناویەتی، (الطبري) شیوازیکێ تایبەتی خۆی هەیه، شیوازیکێ زۆر روون، زۆریش مانا بە دەستەوه دەر: (أَلَمْ تَنْظُرْ بَعَيْنَ قَلْبِكَ يَا مُحَمَّدُ! فَتَرَى إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا، وَهُمْ فِي مَا ذُكِرَ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَنٍ سَلُولٍ، وَوَدِيعَةُ، وَمَالِكُ ابْنَا نُوفَلٍ، وَسُوَيْدٌ وَدَاعِسٌ، بَعَثُوا إِلَى بَنِي النَّضِيرِ حِينَ نَزَلَ بِهِمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِلْحَرْبِ، أَنْ ابْتُئُوا وَقَمَعُوا، فَإِنَّا لَنْ نُسَلِّمَكُمْ، وَإِنْ قُوتِلْتُمْ قَاتَلْنَا مَعَكُمْ، وَإِنْ خَرَجْتُمْ، خَرَجْنَا مَعَكُمْ، فَتَرَبَّصُوا لِدَلِك مِنْ نَصْرِهِمْ، فَلَمْ يَفْعَلُوا، وَقَدَفَ اللَّهُ فِي قُلُوبِهِم الرُّعْبَ، فَسَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُجْلِيَهُمْ، وَيَكْفُ عَنْ دِمَائِهِمْ، عَلَى أَنَّ لَهُمْ مَا حَمَلَتِ الْإِبِلُ مِنْ أَمْوَالِهِمْ إِلَّا الْحَلَقَةَ).

واتە: ئایا بە چاوی دلت ئە ی موخەممەد! ﷺ، سەر نجت نە داوه، تا کو ئەوانە ی نفاق و دەغە لێیان کردو، بیانینی، کە وە ک باسکراوێ بریتی بوون لە: عەبدوللای کوپی ئوبەیی کوپی سەلوول و، وە دیعە و مالیک هەردووکیان کوپی نەوفەل بوون، سوەید و داعیس، (بئو النضیر)یان ئاگادار کردو، لە کاتی ک دا پیغەمبەری خوا ﷺ ئابلووقە ی دان، بۆ جەنگ لە دژ کردیان، مونا فیکە کان پێیان گوتن: چەسپاوبن و بەرگری بکەن، ئیمە هەرگیز پشتتان بەرنادەین و، ئە گەر جەنگیشتان لە دژ بکری، ئیمە ش لە گە ل ئیو دا لە یە ک سەنگە ردا دە جەنگین، ئە گەر دە ریش بچن، لە گە لتان دە ر دە چین، ئە وانیش چاوە ریی ئە و یارمە تییدانە یان کردن، بە لام هیچیان نە کردو، خواش ترس و لە رزی خستە دلێانە وه، بۆ یە داوا یان لە پیغەمبەری خوا ﷺ کرد، دە ریان بکات، (واتە: دە ست لە خوێنیان پارێزی) و برۆن ولاتە کە بە جیبهیلن، بە و مەر جە ی ئە وە ن دە ی حوشتەر دە ی توائی^(۲)، [ئنجایا یە ک حوشتریک، یە کێ دووان، هە ندیکیان گوتوو یانە: یە کێ باری یە ک حوشتەر،

(۱) جامع البيان: ج ۲۸، ص ۲۸ و ۴۹.

(۲) نێوان کەوانە کان زیدە ی خۆمە، بۆ روونکردنەوهی مە بە ست.

بەلام پوون نەكراوەتەو، گەنگ ئەوێه ئەوێه بە حوشتەن دەچێ، باری بکەن و بپوون لە مائ و سامانیان، بەلام چەك لەگەڵ خۆیان نەبەن.

واتە: شمشیرۆ تیرو کەوان و گورزو قەلغان و زری، کە کاتی خۆی جەنگیان پیکراوە، نابێ چەك لەگەڵ خۆیان بەرن، بچن لە شوێنێکی دیکەش دووبارە سەنگەر لە دژی ئیسلام و مسوڵمانان بگرن، بەلام بۆ خۆیان بە سەلامەتی لە کوێ دادەنیشن با دانیشن، ئەگەر لە شوێنی خۆشیان دانیشتبانیە بە سەلامەتی و، کەین و بەینیان نەبووایەو، خیانهتیان نەکردبایەو، پەیمانیان نەشکەندبایە، ئەهلی ئیسلام لێیان گەرابوون و، لە ولاتی خۆیان دا سەربەرزانهو بەختەوهرانه دەژیان.

(۱۱) - ﴿لَأَنشُرَنَّ أَشَدَّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِّنَ اللَّهِ﴾، بە دنیایی ئێو (ئەي مسوڵمانینه!) ساملیکراوترن لە سینهکانیان دا، لە خوا، (رَهْبَةً) لێردا یانی: (مَرَهُوبَةً) واتە: ساملیکراوی، ئەگەرنا (رَهْبَةً) چاوگە، بەلام لێردا بە مانای ناوی بەرکار (إِسْم مَفْعُول) ه، واتە: ئێو لە دلی جوولەکەکاندا، یاخود لە دلی جوولەکەکان و موناڤیقەکان، هەردووکیان دا، لە سینهیاندا لە خوای پەروەردگار ساملیکراوتر و لیتساوترن، لێردا کە دەفەرموێ: ﴿أَشَدَّ رَهْبَةً﴾، واتە: سام و ترسێک کە بەرانبەر بە ئێوەیان هەیه، لە سینهکانیان دا، زیاترە، لە ترس و سامێک کە بەرانبەر بە خوا هەیانە.

(۱۲) - ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُوْنَ﴾، ئەویش بەهۆی ئەوێهێه کە کۆمەلێکن نافامن، ورد تیناگەن، قوول تیناگەن، (فَقَهُ) زانیان بە چەند واتایەك هیناویانە:

أ- هەندیکیان گوتووینانە: (الْفَقَهُ: فَهْمُ الْمَعَانِي الْخَفِيَّةِ)، (فقه) تیگەیشتنە لە واتا پەنهانەکان.

ب- هەندیك گوتووینانە: (الْفَقَهُ: فَهْمُ مُرَادِ الْمُتَكَلِّمِ)، (فقه) تیگەیشتنە لە مەبەستی قسەبێژ.

ج- بەلام پێم وایە راستتر وایە بگوترێ: (الْفَقَهُ: الْفَهْمُ الْعَمِيقُ، وَالذَّقِيقُ لِمُرَادِ الْمُتَكَلِّمِ)، (فقه) بریتیه لە تیگەیشتنی قوول و ورد لە مەبەستی قسەبێژ.

ئىنجا كە دەفەرمۆي: ئەو بە ھۆى ئەو ھەيە كە ورد تىناگەن و قوول تىناگەن، ديارە قوول تىنەگەيشتنەكەيان، بۆتە ھۆى ئەو ھەيە ترسيك كە لە مسولمانانان ھەيە، زياتر بى لە ترسيك كە لە خويان ھەيە، ئەگەر ئەو ترس و سامەيان بەرانبەر بە خوا ھەبووايە، بە تايبەت زاناكانيان و كاربەدەستەكانيان، كە دەيانزانی موھەممەد ﷺ پىغەمبەرى خوايە، ئەگەر سام و ترسيان بەرانبەر بە خواو بە پۆژى دوايى ھەبووايە، شوين پىغەمبەرەكەى دەكەوتن، لە جياتى ئەو ھەي لە پشتەو ھەنجەرى غەدر لە خۆى و ھاوھالانى بوەشيتن.

ئىنجا ئەو چاك تىنەگەيشتنەيان بۆتە ھۆى ئەو ھەي، باش ترس و سام و ھەيەتى خويان لە دلدا نەبى و، نەبوونى سام و ھەيەتى خواش لە سينەيان دا، بۆتە ھۆى ئەو ھەي سەرپىچى بكن، سەرپىچىيەكە و، پەيمانىكىنيەكەش، بۆتە ھۆى ئەو ھەي ئەو باجەگەرەيە بەدەن.

(۱۳) - ﴿لَا يُقْبَلُ مِنْكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ﴾، ئەوانە تىكراو ويكرا، لە دژتان ناجەنگن مەگەر لە ئاوەدانىيە مەحكەمەكاندا، كە دەفەرمۆي: ﴿جَمِيعًا﴾، دوو واتاي ھەن: أ- ھەموويان. ب- بە كۆبوو ھەي، ﴿جَمِيعًا﴾ (أي: كُلُّهُمْ أَوْ مُجْتَمَعِينَ)، واتە: ھەموويان لە دژتان ناجەنگن، ياخود لە كاتىكدا كە ھەموويان كۆبوونەو سەر يەك لە دژتان ناجەنگن، بۆيە وا باشە بگوترى: ويكراو تىكرا لە دژتان ناجەنگن، مەگەر لە ئاوەدانىيە قايم و مەحكەمەكاندا، ئاوەدانىيە قەلدارەكاندا، ﴿قُرَى مُحَصَّنَةٍ﴾، دوو واتاي ھەن: (القُرَى: ذَاتُ الْحُصُونِ، أَوِ الْقُرَى: الْمُنْمُوعةُ مِمَّنْ يَرِيدُ أَخَذَهَا بِأَسْوَارٍ، أَوْ خَنَاقٍ)، ئەو ئاوەدانىيانەى قەلايان ھەن، ياخود ئەو ئاوەدانىيانەى پارىزارون، بۆ لايەتيك بىھۆى بيانگرى، بەھۆى ئەو ھەي كە ديوارو شوورايان ھەيە، يان بە ھۆى ئەو ھەي كە خەندەكيان ھەن، ئەوانە لە دژى ئىو، ويكراو تىكرا ناجەنگن، مەگەر لە ئاوەدانىيە ئاوا مەحكەم و قايم دا.

(۱۴) - ﴿أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ﴾، يان لە پشت ديوارانەو، خويەنراو ىشەتەو: (جِدَار) يانى: ديوار.

(۱۵) - ﴿بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ﴾، ھیزیان لە نیو خوڤاندا زۆر تونده، (شِدَّتُهُمْ فِي الْحَرْبِ فِيمَا بَيْنَهُمْ قُوَّةً)، ئەگەر لە نیوخوڤاندا جەنگ بکەن، ھیزو پیزیان زۆرە، ئەمە جوړیکە لە گالته پیکردنیان، ھاوکاتیش وریاکردنەوێ مسوڵمانانە، کە وەک ئەوان نەبن، لە بەینی خوڤاندا توندو بە زەبر بن، کە پیکەو بەشەر دین، بەلام لە بەرانبەر دوژمنیاندا بێ ھیزو پیز بن، وەک شاعیر دەڵێ: (أَسَدٌ عَلَى وَعَلَى الْأَعْدَاءِ نَعَامَةً)، لە بەرانبەر مندا شیرە، بەلام لە بەرانبەر دوژمناندا حوشرمەلە.

(۱۶) - ﴿تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى﴾، پیت وایە پیکەو، (بە توکمەو پیکەو، یان تێدەگە)، بەلام دلایان بەش بەشە، ﴿شَتَّى﴾، (جَمْعٌ شَتِيتٌ مِثْلُ قَتْلَى جَمْعٌ قَتِيلٍ)، ﴿شَتَّى﴾، کۆی (شَتِيت)ە، وەک (قَتْلَى) کوژراوەکان کۆی (قَتِيل)ە، کوژراو، کەواتە: (شَتِيت) واتە: بلاو، ﴿شَتَّى﴾، واتە: پرژو بلاوەکان، دلەکانیان پرژو بلاون.

(۱۷) - ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾، ئەویش بەھۆی ئەووە کە کۆمەلێکن تێناگەن، پێشی فەرمووی: ﴿لَا يَفْقَهُونَ﴾، واتە: ورد تێناگەن، بە قوولیی حالیی نابن، بەلام لێردا دەفەرموێ: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾، واتە: نە قوول و نە تەنک ھەر تێناگەن و، لە عەقل و ھۆشەکانیان بەھرەمەند نین، واتە: ھۆی ئەو کە تێک دەشکێن، ناکۆکیی نیو خوڤانە، ناکۆکیی نیو خوڤیان بەھۆی بێ عەقڵیی و نەفامیی و کەودەنیانە، کە لە جیاتیی ئەو ھەموویان لەسەر یەک مەبەست و ئامانج کۆک بن، ھەر کامیکیان لە بیر ئامانجە شەخسی و تابیەتیە کە خۆیدا، ھەمیشەش ئەو ھۆی دووبەرەکی و ناکۆکی ھەر کۆمەلێکە.

ئنجە ئەوانە مسوڵمان بن، یاخود وەک کاتی خۆی، ئەو موناڤیق و جوولەکانە بە حیساب ھاوکاریان کردوون، ئەوان بن، ئەو بۆ ھەموو کەس وایە، ھەمیشە یەکلایوونەو بە ئامانجە گشتییەکان، دەبێتە ھۆی کۆبوونەوێ خەلک، بەلام وردە ئامانجەکان، وردە مەبەستەکان، دەبنە ھۆی پرژو بلاکردنی خەلک، وەک کوردەواریی خۆمان دەڵێن: (کەس بە رەبی کەس ناپیوی و،

مەسەلەى دووھەم:

ھىنانەوھى دوو وىنە بۆ ھالى جوولەكەو مونافىقەكان:

وينەى يەكەم: كۆمەلىك كە لە ماوھىەكى نىزىك لە رۆژگارى وان، سزاي ھەلوئىستى خراپى خۆيانيان چىژت و دەبووايە پەنديان لىوھەربگرن.

وينەى دووھەم: شەيتان كە بە مروقى گوت: كافر بە، دوايش پىيگوت: حاشات لىدەكەم، چونكە من لە پەروەردگار دەترسىم، ئىدى سەرەنجاميان ناگرى دۆزەخ بوو، ئەوھش سزاي ستەمكارانە:

خو دەفەرموى: ﴿كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۱۵)
 كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ
 الْعَالَمِينَ ﴿۱۶﴾ فَكَانَ عَقِبَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿۱۷﴾

شىكردنەوھى ئەم ئايەتانە، لە نو برگەدا:

(۱)- ﴿كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا﴾ (وينەيان) ھەك وينەى ئەوانەيە كە بە نىزىكى لە پىش وان دابوون، مانايەكەى ئاوايە: (مَثَلِ الْيَهُودِ وَالْمُنَافِقِينَ، كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا)، بەلام لەبەر ئەو ئەمە دەزانرى، چونكە باس باسى مونافىقەكانە، كە بەلئىنى درۆيان بە جوولەكەكاندا، بۆيە بە پىويست نەزانراوھ ناويان بەيئرى.

دەگونجى مەبەست پىي ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكانى مەككە بى، كە لە جەنگى بەدردا تىكشكان و، پرووى دواندن بە گشتى لە خاوەن كتيەكان و تىكپراى دوژمنانى ئىسلام بى، دەشگونجى مەبەست پىي ھۆزى (بنو قينقاع)ى جوولەكە بى و، پرووى دواندن لە (بَنُو النَّضِيرِ) بى.

بەلام جىي سەرسورمان ئەوھىە، كە ھەندى لە توئەزەرەوان گوتوويناھە: ﴿كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا﴾، مەبەست پىي (بَنُو النَّضِيرِ)ە! بەلام ئەمە ھەر ناگونجى،

چونکه به سهرهاته كه به پلهی یه كه م به سهرهاتی (بَنُو النَّضِيرِ) ه، هه لبه ته له پیش نه وانیشدا هی (بنو قینقاع).

كهواته: ده بی وینه بو هینراوه كه خودی (بَنُو النَّضِيرِ) بن و، وینه پی هینراوه كه ش جگه له نه وان بی، ئنجا وینه پیهینراوه كه، چ كافرەکانی مه ككه بن، یاخود هوژی (بنو قینقاع)، له بهر نه وهی له پیش (بَنُو النَّضِيرِ) دا، نه وانیش تووشی نه و نسكوو سهره نجامه خراپه بوون، به هو ی خیا نه تیا نه وه.

(۲) - ﴿ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ﴾ سهره نجامی خراپی کاری خویانیان چیژت، پیشتیش گوتمان ده گوتری: (كَلَّا وَبِيلٌ، وَطَعَامٌ وَبِيلٌ)، له وه پێکی سهره نجام خراپ و، خواردنێکی سهره نجام و ئاکام خراپ، (الْوَبَالُ: وَخَامَةُ الْمَرْعَى)، (وبال) له وه پرگایه كه له وه پری لیخوری، به لام سهره نجامه كه ی خراپ بی، ههروه ها (الْوَبَالُ: الْعَاقِبَةُ السُّوءُ)، (وبال) بریتیه له سهره نجامی خراپ، كهواته: نه وانی پیش وان، كه لییان نزیک بوون له پرووی کاته وه، سهره نجامی کاری خراپی خویانیان چیژت.

(۳) - ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ له رۆژی دواایشدا ئازارو سزایه کی به ئیشیان بو هه یه.

لیره دا كه خوا ﷻ وشه ی (وَبَال) ی به کارهیناوه، - كه له چه ند شوینێکی دیکه ش له قورئانی به پیژدا هاته وه - لیره دا: (شَبَّهُوا فِي إِفْدَامِهِمْ عَلَى حَرْبِ الْمُسْلِمِينَ، بِأَبْلِ تَرَامَتٍ عَلَى مَرْعَى، وَبِيلٍ فَأَهْلَكَتْ)، له وه دا كه له دژی مسولمانان، كه ین و به ینیان كردوه له گه ل نه هلی كوفرداو پیلانیان گیراوه، (غه درو خیانه ت و په یمان شكینیان كردوه)، چوینراون به ره وه حوشتێكه وه، كه پروو ده کاته له وه پرگایه کی خراپ، كه له وه پرگایه كه پرووه كه كه ی خراپه بو خواردن و، سهره نجام ده بیته هو ی فه وتانی.

واته: نه وانه ش کارێکی خراپیان کرد، كه دژایه تی مسولمانان کردو، په یمانیان له گه ل شکاندن، سهره نجام به ده ردی نه و ئازه لانه چوون، كه له وه پێکی خراپ ده خوات و لی تووشی زیان ده بی.

که ده‌فه‌رموئ: ﴿ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهم﴾، (أمر) لیره‌دا به‌مانای حال (شأن) دی، مه‌به‌ست پیی ئه‌و حاله‌ته‌ موخه‌ننه‌ته‌یانه، که به‌رجه‌سته بوو له‌ په‌یمان شکاندن و، هه‌ول‌دان بو زیا‌نگه‌یان‌دن به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و، په‌نه‌انکوژکردنی داو، که‌ین و به‌ین بوون له‌گه‌ل کافره‌کانی قوره‌یشدا.

(۴) - ﴿كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ﴾، وینه‌ی ده‌غه‌ل و مونا‌فیه‌کان، وه‌ک وینه‌ی شه‌یتانه، کاتیک به‌ مرو‌قی گوت: کافر به‌!

لیره‌دا مونا‌فیه‌کان چویندراون به‌ شه‌یتانه‌وه‌و، جووله‌که‌کانیش چویندراون به‌ مرو‌قی‌که‌وه‌و، که به‌ قسه‌ی شه‌یتان کافر ده‌بی، وه‌ک چوون شه‌یتان به‌ مرو‌قی ده‌لی: کافر به‌! دوا‌یش پشتی به‌رده‌داو حاشای لی ده‌کات، مونا‌فیه‌کانیش به‌ جووله‌که‌کانیان گوت: به‌ره‌ه‌لستی بکه‌ن و خو‌راگر بن، به‌لام دوا‌یی له‌ ته‌نگانه‌دا به‌ که‌لکیان نه‌هاتن، که‌واته: لیره‌دا شه‌یتان ده‌بیته‌ و یچوینراو (مُشَبَّهٌ به‌) بو مونا‌فیه‌کان و، مرو‌قه‌که‌ش که‌ کافر ده‌بی، ده‌بیته‌ و یچوینراو (مُشَبَّهٌ به‌) ی جووله‌که‌کان.

(۵) - ﴿فَلَمَّا كَفَرَ﴾، کاتیک ئه‌و مرو‌قه‌ بیروا بوو.

ئنج‌ا چ مه‌به‌ست پیی مرو‌ق بی به‌گشتی، وه‌ک با‌سمان کرد، یاخود مرو‌قیکی تاییه‌ت بی، که ئه‌و راهیه‌ بووه و ناوی: (بَرَصِيصًا) بووه^(۱)، ئنج‌ا چ مه‌به‌ست

(۱) جگه‌ له (الإستيعاب في بيان الأسباب)، و (الطبري) که با‌سمان کرد به ژماره (۳۳۹۹۴) به‌سه‌ره‌هاته‌که‌یان هیناوه، به‌لکو (الطبري) چوار به‌سه‌ره‌هاتی (بَرَصِيصًا) ی هیناون، یه‌کیکیان به‌ ژماره (۳۳۹۹۴)، یه‌کیان به‌ ژماره (۳۳۹۹۵)، ئه‌وی دیکه‌یان به‌ ژماره (۳۳۹۹۶)، ئه‌وی دیکه‌ش به‌ ژماره (۳۳۹۹۷)، که هه‌ندیکیان زور درین، هه‌روه‌ها (القرطبي) ش له ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی (الجامع لأحكام القرآن) دا به‌ ژماره (۵۸۹۸) هه‌مان به‌سه‌ره‌هاتی ئه‌و راهیه‌ی هیناوه‌و، به‌ زوری به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ له‌ عه‌لی کو‌ری ئه‌بوو تالییه‌وه‌ (خوا لیی رازی بی) ده‌گپ‌نه‌وه‌، هه‌ندیکیان له‌ جگه‌ له‌ ئه‌وه‌وه‌ ده‌یه‌ینن و زوریان ده‌لین: ناوی (بَرَصِيصًا) بووه.

ئەو بى بە تايەت، چ مەبەست مەروڧ بى بە گشتى، ھەر كەسى بە قسەى شەيتان بكت، بىگومان شەيتان دواىى حاشاى لى دەكات و، يەخەى لەبەر دادەپى و دوورى لى دەكات، بىگومان دواى ئەوہى كلاوى لەسەرنا، ئنجا پى رادەبوپىرى، چونكە كارى شەيتان ھەر ئەوہىە.

﴿كَمَلِ الشَّيْطَانُ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ﴾، واتە: وینەى ئەوان (مونافىقەكان) ھەك وینەى شەيتانە، كاتىك بە مەروڧى گوت: بىپروا بە، مونافىقەكانىش بە جوولەكەكانىان گوت: خوراگربن لەسەر دژايەتى كردنى پىغەمبەر ﷺ و مسولمانان، ئىمە پشتان دەگرين، ﴿فَلَمَّا كَفَرَ﴾، كاتىك مەروڧەكە بىپروا بوو، ئنجا (بەريصا)، يان ھەر مەروڧىكە بە گشتى، ھەر ھەكەكانىش لەسەر دژايەتى كردنى ئىسلام و مسولمانان بەردەوام بوون، دواى ئەوہى شەيتان تووشى چۆرمى كردن، مونافىقەكانىش جوولەكەكانىان تووشى چۆرتم كرد.

(٦)- ﴿قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ﴾، شەيتان بەو مەروڧەى گوت: من لىت بەرييم، لىت دوورم، ھەك چۆن خویندراوہتەوہ: ﴿إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ﴾، خویندراویشەتەوہ: (إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ)، من لىت دوورم و، حاشاى لى دەكەم و، ھىچ پەيوەندىيەكم بە تۆوہ نىە.

(٧)- ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾، بە دلىيى من لە خواى پەروەردگارى جىھانىيان دەترسىم، واتە: بە ھوى ترسم لە خواى پەروەردگارى جىھانىيانەوہ، ھاوکارىيت ناکەم، ئىدى چۆن گرفتى خۆت چارەسەر دەكەى، چارەسەرى بکە!

(٨)- ﴿فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا﴾، ئىدى سەرەنجاميان ئەوہ بوو كە لە دۆزەخ دا ھەردووکیان بە ھەمىشەى ھەرماو بوون، ئەمە خویندراویشەتەوہ: ﴿فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا﴾، واتە: دوو سەرەنجامەكانيان

(٩)- ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾، ئەوہش سزای ستەمكارانە.

ھەسەنى بەصراىى (رەحمەتى خواى لى بى)، (عَقِبَتْهُمَا)ى خویندۆتەوہ بە: (عَاقِبَتْهُمَا)، كە ئەو كاتە (عَاقِبَةُ) دەبىتە ناوى (خبرى) (كَانَ)، بەلام ئەگەر ﴿فَكَانَ﴾

عَقِبْتَهُمَا ﴿۱﴾ بئ، ئەو کاتە (عاقبە) دەبێتە گوزارە (کان) و، ﴿۲﴾ أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ
فِيهَا ﴿۳﴾، دەبێتە ناوی (کان) و لە شوێنی ڕەفەع دادەنرێ.

خوایێ ئەو دوو وێنەییە هێناونەو، بۆ هەلۆیستی مونا فێق و دەغە لە کان
لە گەڵ جوولە کە کاند، بە تاییەت (بَنُو النَّضِير) و، پێش ئەوانیش (بنو قینقاع)،
چونکە مونا فێقە کان هەم هۆزی (بنو قینقاع) یشیان تێژ کرد لە دژی پێغەمبەر
ﷺ و هانیان دان و، کەین و بەینیان لە گەڵیان هەبوو و، بە لێنیان پێدە دان کە
پشتتان دەگرین، ئنجا وەک لە پەندی کوردیدا هاتو: (سەگ بە تەمای کلکی
تێسکان دەکرۆژی)، ئەو جوولە کەش بە تەمای ئەو مونا فێقانە تێکەوتبوون و
رەنگە تەماحی ئەو شیان بووبی، کافرەکانی مەککەش بە هانیانەو بێن، بە لام
نە ئەوان هاتن، نە ئەوان هاتن، خۆیان مانەو ئەو ئەو خیانەتە کردبوویانە
بەرانبەر ئیسلام و مسوڵمانان!

کورتە باسیک: راستکردنەوهی بیرکردنەوهیەکی هەلەهێ بەشیکی لە مسوڵمانان:

پێغەمبەری خوا ﷺ، هەرچەندە سەرپا پەحم و بەزەیی و لیۆردەیی بوو، بەلام پێغەمبەری خوا ﷺ لێزان و کارامە بوو، شتی لە شوینی خۆیدا کردو، لە کاتیکدا پێویست بوو بێ زەر بێ، زەر بوو، پێویست بوو بێ نەرم بێ، نەرم بوو، پێغەمبەر ﷺ شەرەپەو بوو، بە پێی وەحیی خوا بەرپۆهچوو، نە نەرمپەو بوو لە هەندی حالاندا کە توندیی پێویست بێ، نە توندپەو بوو لە هەموو حالاندا، هەرچەندە نەرمپەویش پێویست بوو، بەلکو شەرەپەو بوو، شەرەچۆنی گوتی، وای کردو.

وەک چۆن خوا ﷻ پێی دەفەرموێ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الأنبياء، واتە: تۆمان نەناردو مەگەر بەزەیی خۆابی بۆ هەموو جیهانیان، هەر ئەو خواپەش پێی دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَهُم جَهَنَّمُ وَيَسَّرَ الْمَصِيرُ﴾ (التوبة، لە سوورەتی (التحریم) یش دا هاتو: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَهُم جَهَنَّمُ وَيَسَّرَ الْمَصِيرُ﴾ (٩)، لە دوو شوێنان خوا بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرموێ: ئەو پێغەمبەر! لە دژی کافرەکان و دەغەلەکان تێکۆشەو زەر بە لەسەریان.

هەرۆهەا خوا ﷻ لە سوورەتی (التوبة) دا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (١٢٣)، واتە: ئەو ئەوانە ی پڕواتان هێناو! بجەنگن لە دژی ئەو بێپروایانە ی لێتانەو، نزیکن، (واتە: کە شەپتان پێدەفرۆشن و لێتانەو نزیکن لە پڕوی جوگرافیەو)، و، با زەربیتان پێو شک بێن و، بزانی خوا لەگەڵ پارێزکاران دایە.

کەواتە: پارێزکاران ئەوانەن کە لە بەرانبەر دوژمنانیان دا زەرن، ئەمە بۆیە زیاتر جەختی لەسەر دەکەمەو، چونکە بەداخەو هەندیکی لە مسوڵمانان بەگشتی،

هەم رەوتی تەسەووف، تەسەووفیک کە پابەند نیه بە قورئان و سوننەتەو، هەم رەوتی جوړیک لە مەشرەب سەلەفی، گوتووایانەو دەلێن: دەبێ لە قسەى حوکمرانان دەرەنەچی و، هەمیشە لە خزمەتیاندا بى و، دەبێ مووی نەپسینی و، مێشێ لە ئاواکەى و، مێشوولە لە خو دەرەنەکەى، چونکە خوا ئاواکەى رازی دەبێ! هەرەو هەا زوړیک لە مسوڵمانانى عەوام بە گشتی، وا دەزانن مسوڵمان دەبێ بالندەى بێ پەرەو بال بى و، نیچیریکى تووک نەرم و بى دەرک بى و، هەمیشە دەستەمۆو بى زەرەو سەلامەت بى و، بەرگری لە خو نەکات!!

بەلام کە تەماشای سیرەو ژيانى پیغمبەر ﷺ دەکەین و، تەماشای رێنماییەکانى خواى بەرز دەکەین، بو پیغمبەرەکەى ﷺ، پێى دەفەرموى: ئەى پیغمبەر! لە دژی کافرو موناڤیقەکان تیکۆشەو زەر بە لەسەریان، هەرەو هەا بە مسوڵمانان دەفەرموى: ﴿وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (التوبة، ۱۲۳) دوژمنانتان زهریتان پیوە بینن، بشزانن خوا لە گەل پارێزکاران دایە، واتە: کاتیک دەبنە پارێزکار، کە لە جەنگ و پروو بەروو بوونەو هەا زەر بن، لە گەل دوژمن و ناحەزانتاندا، نەک هەمیشە تووک نەرم و فەقیرۆکە بن، نینۆکتان نەبێ، خو تانی پێ بخورین و، مێشتان پێ لە خو تان دەرەنەکری، بابای وا پارێزکار نیه، لە راستیدا ئەو (مُسْلِم) هەو (مُسْلِم) نیه، ئەو بو دوژمن خو بە دەستەو داو، بەلام کە سیک ملکەچ بى بو خوا، خوا چی پێدەفەرموى وادەکات.

خوا دەفەرموى: مسوڵمانینه! با لە بواری هەلسوکهوتدا، هیچ کەس لە ئیوە باشتەر نەبێ، بەلام با لە بواری پروو بەروو بوونەو هەو بەرەنگار بوونەو هەا، هیچ کە لە ئیوە ئازاتر نەبێ، مسوڵمانان دەبێ لە بواری پروو بەروو بوونەو هەا شیرى چنگ بە خوین بى، دوژمنانى سامى لى بکەن، پیغمبەر ﷺ دەفەرموى: {نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ} (أخرجه البخاري: ۳۲۸، ومسلم: ۵۲۱، والنسائي: ۴۳۲، وأبو عوانة: ۱۱۷۳، وابن حبان: ۶۳۹۸)، واتە: ماوێ مانگە رێیەک، بە هوێ ئەو هەو کە ترس و سامم خراوەتەو دلی دوژمنانەو، سەرخراوم، پیغمبەری خوا ﷺ ئاوا بوو، و خواى کاربەجیش ئاوا دەفەرموى و، ئیسلامیش بو خو ئاوايه.

ئیدی كەسك كە رەواج بەو دەدات: مسوڵمان دەبی فەقیرو دەستەمۆ بی و، نابی توخنی ئاسنەوالە بکەوی و، مسوڵمان نابی هەرگیز نینۆکی هەبی و، نابی میشی لە ئاو بکات و، مسوڵمان ئەو کەسە هەمیشە لە بەرانبەر ناحەزانی دا سەركز بکات و، نابی لە قسە حوکمپرانەکانی دەرجیت، ئەگەر عیادو بیلادیشیان دەست بەسەردا گرتبی و، ئەگەر خەلکیش بە کۆیلە خۆیان و مآل و مندالیان بزائن، وەك حاکمەکانی دەولەتانی کەنداو، ئەو ولاتانە دیکە مسوڵماننشین، کە حوکمی میراتی و بنەمالەیان لێهە، کە حوکمی میراتی و بنەمالەیی ریک دژی تەوحیدە، چونکە خوا ﷻ خەلکی دروستکردو، بەندەي خوا بن، نەك کۆیلە و خزمەتکاری هیچ مآلیک و، هیچ کەسک و، هیچ عەشیرەتیک و، هیچ حزبیک بن، ئنجا ئەوانەي رەواج بەو جۆرە بیروکانه دەدەن، دەبی بزائن کە لادانیکي بپره‌زایان کردو لە ئیسلام، جەوھەري ئیسلام ئەوہیە کە خەلک بەندەي خوا بی و، پیکەو تەبا بی، لەسەر بناغەي دادگەري، لەسەر بناغەي بەندەي خوا بوون، نەك لەسەر بناغەي هەندیکیان بنەگەرەو خۆیان فەرز بکەن بەسەر هەندیکیان داو، بلی: بنەمالەكەم حوکمی بە میرات بۆ بەجیماوہ!

خۆ خەلک مەرۆ مآل نیە بە میرات بگیری، خەلک خوا ﷻ دروستیکردو، خوا مروقئ لەسەر زەوی داناو، کە جینشینی خوا بی، نەك خزمەتکارو کۆیلەي ئەم و ئەو بی، واتە: هەموو ئەوانەي بە ناوی دینەو رەواج بەو جۆرە بیروکانه دەدەن، وەك گوتم چ مەشرەب صوفیی بن، مەشرەب سەلەفی بن، چ مەشرەب هەر چیهك بن، دەبی بزانی کە ئەو جۆریکە لە لادان، لەو راستە رییەي خوا بە پیغەمبەري خاتەمدا ﷺ ناردووہتی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

❖ ده‌رسی سییه‌م ❖

پاكستاندى مەكتەپى مامۇستىغا ەلى باپىر

archive.org/details/@alibapir

A.iBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

ەل باپىر/ AliBapir

QR code for YouTube

QR code for Telegram

QR code for WhatsApp

QR code for Phone

ەل باپىر كۆمەنسىيەسىنى تەكشۈرۈش
بىزنىڭ بىزنىڭ مەكتەپى مامۇستىغا ەلى باپىر

پاكستاندى مەكتەپى مامۇستىغا ەلى باپىر

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە هەشت ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الحشر): (۱۸ - ۲۴)، پێک دێ، کە سێ بابەتی گەورە و گرنگیان گرتوونە خۆیان:

یەكەم: فەرمانکردنی خوا ﷻ بە پرۆاداران، کە پارێز لە خوا بکەن و، لەسەر بناغەی پارێزکاری مامەڵە لەگەڵ خوای بەرزو مەزن دا بکەن و، سەرنج بدەن چییان بۆ سبەینێ (قیامەت) ئامادە کردووە، وەک ئەوانە نەبن، کە خوایان لە بیرچوو و، خوای پەرورەدگاریش وای لێکردن خۆیانمان لە بیر بچێ.

دوایی خوا ﷻ پرایگەیانداوە کە هاوێلانی ناگرو، هاوێلانی بەهەشت یەكسان نین، چونکە هاوێلانی بەهەشت بە مراد گەشتوو و سەرفرازان، ئەمە لە ئایەتەکانی: (۱۸ - ۲۰) دا خراوەتەروو.

دووهم: کە لە ئایەتی ژمارە (۲۱) خراوەتەروو، باسی مەزنی و پایە بەرزیی قورئان، کە ئەگەر خوا داایەزاندبایە سەر چیاپەک، ملکه چ و زەبۆون و پارچە پارچە دەبوو، لەبەر سام و هەببەتی خوا ﷻ.

سێهەم: کە لە ئایەتەکانی: (۲۲ - ۲۴)، لە سێ ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الحشر) دا خراوەتەروو، وەسفکردنی خوا ﷻ بە بیست (۲۰) لە سیفەتە بەرزو بێ وێنەکانی و، جەختکردنەو لە سەر تەنیایی خوا لە پەرستارنیداو، پاکیی و بێخەوشیی دەرپرینی ئاسمانەکان بۆ خواو، تاییەت بوونی ناو هەرە چاکەکان و، سیفەتە هەرە بەرزو پەسەندەکان بە خوای بەرزو بێ وێنەو.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

۱۹ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ الْفَائِزُونَ ﴿۱۹﴾ لَوْ أَنزَلْنَا
 هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا
 لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۱﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ
 الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۲۲﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
 الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۲۳﴾ هُوَ اللَّهُ
 الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ ﴿۲۴﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

ئەهی ئەوانەیی پرواتان هیناوه! پارێز له خوا بکه‌ن و، با هەر که‌سه سه‌رنج
 بدات چی بۆ سه‌بنی (قیامه‌ت) پیشخسته‌وه، پارێز له خوا بکه‌ن، به‌ دنیایی
 خوا شاره‌زای ئەوه‌یه که ده‌یکه‌ن ﴿۱۹﴾ وه‌ک ئەوانه‌ش مه‌بن که خوايان له بیر
 کرد، ئەویش خۆیانی له بیر بردنه‌وه، ئا ئەوانه‌ن لارییووان ﴿۱۹﴾ هاوه‌لانی ناگر(ی
 دۆزه‌خ) و هاوه‌لانی به‌هه‌شت یه‌کسان نین، هاوه‌لانی به‌هه‌شت هەر خۆیان
 سه‌رفرازن ﴿۲۰﴾ ئەگه‌ر ئەم قورئانه‌مان دابه‌زاندبایه‌ سه‌ر چپایه‌ک، له ترس و سامی
 خوا، به‌ ملکه‌چی و زه‌بوونی و شەق و په‌ق بووی ده‌تینی، ئەو ویتانه‌ش بۆ
 خه‌لکی دینی‌نه‌وه، به‌لکو بیر بکه‌نه‌وه ﴿۲۱﴾ ئەو (خوا) که‌سیکه‌ جگه‌ له‌و هیچ
 په‌رستراویک نیه، زانای په‌نه‌ان و ناشکرایه، ئەو به‌ به‌زه‌یی به‌خشنده‌یه ﴿۲۲﴾
 ئەو (خوا) که‌سیکه‌ جگه‌ له‌و هیچ په‌رستراویک نیه، هوکمران (هه‌موو شت
 به‌ده‌ست) و بی‌خه‌وش و، (سه‌رچاوه‌ی) ناشتی و دنیاکه‌ر(ی به‌نده‌کان) و چاودیرو
 زāl و ملیکه‌چکه‌رو، ئەوپه‌ری گه‌وره‌و خۆ به‌ گه‌وره‌گره‌ (له‌ هەر شتیکی
 ناشیست)، خوا پاک و دووره‌ له‌وه‌ی (هاوبه‌ش دانه‌ران) ده‌یکه‌نه‌ هاوبه‌شی

﴿۲۳﴾ ئەو خوای بەدیھینەری پەیدا کەری وینە کیشە، ناوہ ھەرە چاکە کانی ھەن، ھەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا، پākیی و بیخەوشیی وی دەردەبەری، ئەو زالی کار بەجیئە ﴿۲۴﴾.

شیکردنەوہی ھەندیک لە وشەکان

(لَعَدِ): (الْعَد: الْيَوْمَ الَّذِي يَلِي يَوْمَكَ الَّذِي أَنْتَ فِيهِ)، (عَد): بریتێە لەو پۆژە بە دوا ی ئەو پۆژەدا دی کە تۆ تێدا، بە دنیایی لێردا مەبەست لە (عَد) قیامەتە، واتە: ئەمڕۆ دنیایە، سبەینی قیامەتە، ئنجا چ قیامەتی گەورە، کە ژانی دنیا زۆر زوو تێپەرەو قیامەتی بە دوا دی، چ قیامەتی گچکە کە وەک گوتراوە: (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)، واتە: ھەر کەسێک مرد، قیامەتی ئەو ھاتوہ.

(أَلْفَايِرُونَ): کۆی (فَائِر)ە، ئەویش لە (فَوْز)وہ ھاتوہ، (الْفَوْز: الظَّفَرُ بِالْخَيْرِ مَعَ حُصُولِ السَّلَامَةِ)، (فوز): بریتێە لە دەستەبەرکردنی چاکو بەرژوہەندیی لەگەڵ سەلامەتی و بێ بەلاییدا، کەواتە: (فَائِرُونَ) بە ئامانج گەشتووان و، بە مراد گەشتووان.

(خَشَعًا): (الْخُشُوعُ: الضَّرَاعَةُ وَأَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ الْخُشُوعُ فِيمَا يُوجَدُ عَلَى الْجَوَارِحِ، وَالضَّرَاعَةُ أَكْثَرُ مَا تُسْتَعْمَلُ فِيمَا يُوجَدُ فِي الْقَلْبِ)، (خَاشِع): ناوی بکەر (إِسْم فَاعِل) ھو لە (خُشُوع)وہ ھاتوہ کە چاوگە، (خُشُوع) بریتێە لە ملکہ چیی، بە زۆری (خُشُوع) بۆ شوینەواریک بە کاردی، کە لەسەر ئەندامەکان دەردەکەوی، لەسەر پوالتی مروۆف، بەلام (ضَّرَاعَةُ) کپووزانەوہ، بە زۆری بۆ ئەوہ بە کاردەھێنری، کە لە دڵدا پەیدا دەبی، مروۆف کپووزانەوہی لە دڵ و دەروونیدا ھەبە، بەلام ملکہ چیی و زەبوونی لە پوالتیدا دەردەکەوی، کەواتە: خوا دەفەرموی: ئەگەر ئەم قورئانەمان دابەزاندبایە سەر چیا، تۆ بە ملکہ چیی و بە زەبوونی دەتبینی.

(مُتَّصِدَعًا): شەق و پەق بوو، (الصَّدْعُ: الشَّقُّ فِي الْأَجْسَامِ الصُّلْبَةِ، كَالزُّجَاجِ وَالْحَدِيدِ وَنَحْوِهِمَا)، (صَدْع): بریتیە لە له‌ت‌بوون و شکانی تەنە رەقەکان، وەک شووشەو ئاسن و وینە ی ئه‌وان، واتە: هەر شتێک کاتیەک لەت دەبێ، دەنگی بێ، دەنگەکە ی پێی دەگوترێ: (صَدْع)، بۆیە خوا ﷻ وشە ی (صَدْع) ی بۆ چیا بەکارهێناوه، (مُتَّصِدَعًا) واتە: شەق و پەق بوو، لەت بوونیەک کە دەنگی لێوە بێ.

(الْغَيْبِ): (مَصْدَرُ غَائِبٍ)، (غَيْبٍ) چاوگی (غَائِبٍ) ه، (غَائِبٍ) ناوی بکەر (إِسْمُ فَاعِلٍ) ه، ئەویش بریتیە لەوێ ناکەوێتە جوغزی هەستەکانەوه، واتە: نابەرەهەست، پەنھان.

(وَالشَّهَادَةِ): (المُشَاهَد: مَا يَقَعُ تَحْتَ الْحَوَاسِّ)، بێنراو، یاخود ئەوێ دەکەوێتە بەر پکیفی پێنج هەستەکان، هەر وەها بە مانای ئاشکراش دێ، (غَيْبٍ) بە مانای پەنھان دێ، (شَهَادَة) یاخود (مُشَاهَد) بە مانای ئامادە دێ، هەر وەک (غَيْبٍ) یش بە مانای ناامادەو شیردراو دێ.

(الْمَلِكُ): (الْمَلِكُ: التَّصَرُّفُ بِالْأَمْرِ وَالنَّهْيِ فِي الْجُمْهُورِ، وَذَلِكَ يَخْتَصُّ بِسِيَاسَةِ التَّاطِقِينَ)، (مَلِك): تەصەڕپروفکردن و دەستوێردان بە فرمان پێکردن و پێ لێگرتن لە خەڵک و کۆمەڵگادا، ئەوێش تاییبەتە بە سەرپەرشتییکردنی گۆیايان، ئەوانە ی خواوەنی قسەن، مرووف و جندو فریشتەکانیش بە هەمان شیوێ خواوەنی قسەن، ئیمە ی خەڵکی سەر زەوی، ئەوێ دەیزانین فریشتەو مرووف و جندن، (مَلِك) یانی: حوکمرانیی و بالادەستی و سەرپەرشتیاری، (مَلِك) یش کەسیکە کە حوکمران و بالا دەستەو، سەرپەرشتیارەو، هەمەکارەو هەموو شت بە دەستە.

(الْقُدُّوسُ): (التَّقْدِيسُ: التَّطْهِيرُ الْإِلَهِيُّ)، (تقدیس) بریتیە لە پاککردنەوێ خوا یی ﷻ، کەواتە: (قُدُّوس) واتە: (الطَّاهِر) یان (الْمُنَزَّه)، ئەوێ پاکەو بێ هەڵەو عەیبە.

(السَّلَامُ): (مَصْدَرُ السَّلَامِ أَي: ذُو السَّلَامَةِ) وشەي (سَلَام) یش دياره چاوگه، واتە: خاوەن سەلام، سەلامیش بە مانای سەلامەتی، واتە: بئى بەلایى و بيمزەپەتی، بئى كەم و كورپى، (سَالِمُ الْخَلْقِ مِنَ الظُّلْمِ) (سَلَام) بە مانای ئەوەش دى، كە دروستكراوه كانى سەلامەت كردوون، لەوەى سەمیان لى بكات، دروستكراوه كان خوا وایكردو، سەمیان نەيەتە سەر لەلایەن ویەو، هەروەها (سَلَام) بە مانای سەلامەت و دوور لە كەم و كورپى، هەروەها (سَلَام) بە مانای (مُسْلِم) یش هاتو، واتە: سلاوگەر، یاخود ئاشتی و سەلامەتی دابینكەر بۆ دروستكراوه كانى.

(الْمُؤْمِنُ): یەكیکە لە ناوہ كانى خوا، (الْأَمْنُ: طُمَأْنِينَةُ النَّفْسِ وَزَوَالُ الْخَوْفِ)، (أَمْن): بریتیە لە ئۆقرەگرتنى نەفس و، لاچوونى ترس و بیم، (مُؤْمِن) واتە: دابینكەرى ئۆقرەیی و هیمنیی و ئارامیی و بئى ترسی.

(الْمُهَيِّمُ): (الرَّقِيبُ، الْحَفِیْظُ) (مُهَيِّمِن) بە مانای چاودێرو پارێزەر دى، دەگوترى: (هَيْنَمَنَ عَلَيْهِ: رَاقَبُهُ، قَامَ عَلَيْهِ)، چاودێری کرد، بەسەرى ڕاگەشت، (الْقَائِمُ عَلَى خَلْقِهِ بِأَعْمَالِهِمْ وَأَرْزَاقِهِمْ) ئەو زاتەى سەرپەرشتیاری دروستكراوه كانى دەكات، ئاگای لە كردهوه كانیان و بژیوو پێداویستییه كانیشیانە.

(الْجَبَّارُ): (الْقَاهِر) بە مانای ملپیکەچکەر، (المُكْرِهُ غَيْرُهُ عَلَى انْفَعَالٍ فَعْلِهِ)، (جَبَّار) واتە: كەسێكە جگە لە خۆی و لى دەكات، ئەو فەرمانەى پێى دەكات، جیبەجیبى بكات، هەروەها (جَبَّار) بە مانای (مُصْلِح) یش دى، واتە: چاككەر، دەگوترى: (جَبَرَ الْكَسْرَ أَي: أَصْلَحَهُ)، شتێك كە شكابى، هەلبەستریتەو و چاك بكړى، پێى دەگوترى: (جَبَرَهُ) واتە: شكاوێیه كەى هەلبەستەو و، چاكی كردهو.

(الْمُتَكَبِّرُ): (الشَّدِيدُ الْكِبْرِيَاءُ أَي: الْعَظَمَةُ)، ئەو زاتەى گەورەیی و مەزنییه كەى ئەوپەریەتی، هەروەها (مُتَكَبِّرُ): زاتیکە خۆی بە بەرز گرتو لەوێ ملكەچ بئى، بۆ جگە لە خۆی، بۆ خوا ﷻ، جگە لە خۆی، هەموویان دروستكراوه كانى، ئەو سیفەتە تەنیا شایستەى خوايە، واتە: خۆ بەگەورە زانین، بەس خوا

گەورەیه و گەورەیی رەها تەنیا هی خوایه، بەس خواش ﷺ خۆی لەو بە بەرز دەگری، کە ملکە چ بێ بۆ جگە لە خۆی، چونکە جگە لە خۆی هەموویان دروستکراوە کانی.

(الْخَلْقُ): (الْخَلْقُ: أَصْلُهُ التَّقْدِيرُ الْمُسْتَقِيمُ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي إِبْدَاعِ الشَّيْءِ مِنْ غَيْرِ أَصْلٍ وَلَا احْتِذَاءٍ)، (خَلَقَ): بریتیه لە ئەندازەگیرییەکی رێک و راست، بەکار دەهێنرێ بۆ داهێنانی شتێک، بێ ئەوەی بێهەمی بێ، بێ ئەوەی لە هێنانە دی ئەو شتەدا، تەماشای شتێکی دیکە کرابێ، کەواتە: (خَلَقَ) بە مانای بەدیهێنان و داهێنان دی، بەلام مادام لەگەڵ (الْبَارِئِ) و (الْمُصَوِّرِ) دا هاتو، (الْخَلْقُ) واتە: ئەندازەگیریکار، بۆ ئەوەی ئەو شتە بهێنێتە دی.

(الْبَارِئِ): پەیداکەری ئەو شتە ئەندازەگیری کاراوە، دەگوترێ: (بَرِئْتُ الْعُودَ)، کەسێک دارێک شتێک تەشوویکاری بکات و گرتی پێوە نەهێلێ، وای پێدەگوترێ، خواش (بَارِئِ)ە، بەو شیوەیە بە سێفەتی ئەندازەگیریان (خالق)ی خۆی ئەندازەگیری کردو، بە سێفەتی (بَارِئِ) بوونیشی دەبهێنێتە دی.

(الْمُصَوِّرُ): وێنەکێش، دیاریکردنی رەنگ و دیمەن، (أَبُو حَامِدٍ الْغَزَالِي) لەبارە ی ئەو سێ ناوەی خوا ی پەرورەدگارەو: (الْخَالِقُ) و (الْبَارِئِ) و (الْمُصَوِّرُ)، قسەیه کی جوان دەکات: (كُلُّ مَا يَخْرُجُ مِنَ الْعَدَمِ إِلَى الْوُجُودِ، يَفْتَقِرُ إِلَى تَقْدِيرٍ أَوَّلًا، وَإِلَى الْإِجَادِ عَلَى وَفْقِ التَّقْدِيرِ ثَانِيًا، وَإِلَى التَّصْوِيرِ بَعْدَ الْإِجَادِ ثَالِثًا).

واتە: هەر شتێک کە لە نەبوونەو دەهێنرێتە بوون، پێویستی بە سێ شتان هەیه:

یەکەم: ئەندازەگیری کردن، دووهم: پەیداکردن بەپێی ئەو ئەندازەگیریە ی بۆی کاراوە، سێیەم: وێنەکێشانی بەپێی ئەو پەیداکرانە ی پەیدا دەکری، واتە: (خالق) واتە: ئەندازەگیریکار، (بَارِئِ) واتە: پەیداکار، (الْمُصَوِّرُ) واتە: شیوە و دیمەن و وێنە پێهەخشەر.

(**الْحُسْنُ**): (مُؤَنَّثُ الْأَحْسَنَ)، دەگووتری: (هَذَا أَحْسَنُ الْأَشْيَاءِ، فَلَانَ أَحْسَنُ النَّاسِ)، واتە: ئەمە چاکترین شتە فلان کەس باشتەین کەسە، ئنجنا (**الْحُسْنُ**) واتە: ھەرەباش، کە دەچیتەو ھەو ناوھەکانی خوا، ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ واتە: خوا ناوھە ھەرەباشەکانی ھەن.

مانای گشتیی ئایەتەکان

لە تەفسیری ئایەتەکانی ڕابردوودا باسمان کرد، کە ئەم سوورەتە موبارەتە، زیاتر پەیوەستە بە بەسەرھاتی غەدر و پەیمان شکینیی ھەردوو ھۆزی جوولەکە (بنو قینقاع و بنو النضیر) ھەو، ئەو موناڤیق و دلنەخۆشانەیی لە مەدینە، لەگەڵ ئەواندا سەرکاریان ھەبوو و ھاوکارییان دەکردن، ئنجنا لە کۆتایی گێرانەو ھەو ئەو بەسەرھاتەداو، لە کۆتایی باسکردنی ھەلوێستی موناڤیق و دلنەخۆشەکاندا، خوا ﷻ ڕوو دەکاتە ڕووداران و دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو ئەوانەیی ڕوواتان ھێناو! واتە: ڕوواتان ھێناو بە ھەموو ئەو شتانەیی پێویستە ڕوایان پێ بێنن، ڕوواتان ھێناو بە خوا ﷻ، بەو شیوەیە قورئان دەفەرموی ڕوای پێ بێنن، ڕوواتان ھێناو بە کتیبەکانی خوا، بە فریشتەکانی خوا، بە پیغمبەرانی خوا، بە ڕۆژی دوایی، بە نەخشەدانان و ئەندازەگیریکردنی خوا، بە جیبەجێ کردنی خوا، واتە: (قَدَرٌ وَقَضَاءٌ)، ڕوواتان ھێناو بە ھەموو ئەو شتانەیی، خوا بە پیغمبەرەدا ناردوونی، کە دەبێ ڕوایان پێ بهێنرێ.

ئەو ئەوانەیی ڕوواتان ھێناو! ﴿أَنفَعُ اللَّهِ﴾ پارێز لە خوا بکەن، واتە: لەگەڵ خوادا ﷻ لەسەر بناغەیی پارێزکاریی مامەڵە بکەن، با ھەڵسوکەوتتان لە خزمەت خوای پەرورەدگاردان ناغەکەیی بریتی بێ لە تەقوا، کە زۆرجاران باسمان کردووە لەم ئایەتە موبارەتەدا دوو جار مانای پێکراو، (تەقوا) بریتییە لە لەخۆ

وریا بوون، ھۆشیاری و بیداریهک، تۆ وای بکات سەلامەت و پارێزراو بی،
لەوێ کە خوا ﷻ لێت توورەو نارازی بی، خواش ﷻ بە دوو شتان لە مرۆف
نارازی دەبی بە شیوەیهکی گشتی:

یەكەم: ئەو ئەركانهی پێویستی کردوون، بیانچوین.

دووهم: ئەو قەدەغانە ی بۆ داناون، بیانشکین.

کەواتە: تەقوا وەک زانیان گوتووین، کۆکەرەوێ هەموو سێفەتە باشەکانە
(جامع خصال الخير کُلهَا)، تەقوا پابەندییە بە کۆی ئایین و بەرنامە ی خوا ی
پەرورەدگارەوێ: بە تێروانین و بوونناسییەکیەوێ، بە ئیمان و عەقیدەکیەوێ، بە
پەرستش و دروشمەکانی خواپەرستیەوێ، بە ڕەوشت و ئاکارە بەرزو پەسندەکانەوێ،
چ پەيوەندیان بە بواری تاکیهوێ هەبی، چ بە بواری خێزانیەوێ، چ بە بواری
کۆمەلایەتیەوێ، هەرەوێ خۆپازاندنەوێ بە ئەدەب و ڕەوشتە کۆمەلایەتیەکان،
هەرەوێ پابەندیی بە شەریعەتی خوا ی پەرورەدگارەوێ، لە ڕووی بەرپەرستی
کۆمەلگا و سەرپەرشتییکردنی و، سیاسەت و ھۆکمرانیی و، ئابووری و ژیان و
گوزەران و، پەيوەندییە سیاسییەکان و، پەيوەندییە کۆمەلایەتیەکان و، جەنگ و
ناشتی و ... ھتدەوێ.

کەواتە: کە خوا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾، ئەو ئەوانە ی
برواتان ھێناوێ! پارێز لە خوا بکەن، واتە: ئایین و بەرنامە ی خوا، چی پێ فەرموون
و ھەریگرن و پێوێ پابەندن، چ پەيوەندیی بە تێروانین و بوونناسییەوێ هەبی:

أ- کە بزانی، تۆ چی؟ ئەم گەردوونە چییە؟ لە کوێو ھاتوێ؟ بۆ کوێ دەچی؟ تۆ بوچی
دروستکراوی و، پێویستە چۆن بژی و، بۆ کوێ دەچی؟ ژیانی دنیا چییە؟ ڕۆژی دوا ی
چیە؟

ب- چ پەيوەندیی بە ئیمان و عەقیدەوێ هەبی.

ج- چ په یوه ندى به بواری خواپه رستیی و ږه وشت و ئاكاره كان و هه لسوكه و ته كومه لايه تيبه كانه وه هه بئ.

د- چ په یوه ندى به بواری هه لسوكه و ته سياسيه كان و.... هتده وه هه بئ.

تیمه پیشتیش له باره ی ته قواوه زور شتمان باسكردوه، به لام خوا ﷺ لیره دا دوو جار ان فرمان به ته قوا ده كات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾، نه ی نه وانه ی پرواتان هیناوه! پاریز له خوا بكهن، ﴿وَلَتَنْظُرَنَّهُ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾، ههر كه سه با سهرنج بداو رامینئ، چی پیسخستوه بو سبهینئ، كه قیامه ته؟ ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾، خوا ﷺ دوو باره ی ده كاته وه: پاریز له خوا بكهن، ﴿إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾، به دنیایی خوا شاره زای نه ویه ده یكه، خوا ﷺ په نهانینه و، په نهانزانه، نه ویه ده یكه خوا ﷺ زور شاره زایه تی، ههر له دل و ده روونتنه وه، چ هانده رو پالنه ریك هیه به بو كرده وه كانتان، پاشان چونه تی نه نجامدانی كرده وه كان، چهنده ی به پیی شهرعو، چهنده ی لادانی تیدایه؟ چهنده ی بو خواپه و، چهنده ی به شی نه فس و دنیای تیدایه؟ خوا ئاگادارو شاره زای هه موویه تی.

﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ﴾، وهك نه وانه ش مه بن كه خویان له بیر چوو، خواش خویانی له بیر بردنه وه، له شوینی ديكه دا، له سووره تی (التوبة) دا خوا ده فهرموئ: ﴿نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفٰسِقُونَ﴾، نه وان خویان له بیر چوو، خواش له بیرى چوون، به دنیایی ههر مونا فیه كان ده رچووانن، بیگومان له بیر چوونی خواش ﷺ، واته: وازی لیپینان و پشتگوئ خست و گرنگی پی نه دان، نه گه رنا خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًا﴾، مریم -۶۴-، واته: په روه ردگارت هه رگیز هیچ شتیک فهراموش ناكات و له بیرى ناچئ، به لام وهك چوون كه سیك شتیكى له بیر ده چئ و ئاگای لی نامینئ، خواش ﷺ نه وانه ی پشتگوئ خست و ئیهمالی كردن وهك له بیر چوون، لیره ده فهرموئ: ﴿فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ﴾، خویانی له بیر بردنه وه، ئینسان

وہ ختیخ خوئی لہ بیر بچی، مانای وایہ ئاگای لہ خوئی نابئی، چ شتیخ خیرو بهرژەوہندی تیڈایہ بیکات و، چ شتیخ زیان و زەرەری تیڈایہ خوئی لی بپاریزی، کاتیخ مروؤف لہ خوای پەرەردگار دەپچری، خوئی لی ون دەبی، مروؤف کاتیخ خوا لہ یاد دەکات، کاتیخ خوا ناناسی، ئنجا هەر یە کجاری نایناسی، وە ک مولحیدەکان، یاخود نایناسی بەو واتایە دەزانئی خوا هەیه، بەلام فەرمانبەری ناکات و وای مامەلە لە گەل دەکات کە هەر نەیناس و دان بە بوونیدا نەهینی، لہ حالئی وادا، مروؤف خوئی لی ون دەبی، مروؤف کاتیخ واتا بو بوونی خوئی دەزانئی، قەدر و قیمەتی خوئی دەزانئی، کە پەیوەست بی بە خواوہ، وە ختیخ لہ خوا دادەبیری، خوئی لی ون دەبی، نازانئی چییە؟ نازانئی لہ کوپوہ هاتوہ؟ بوچی هاتوہ؟ بو کوئی دەچی؟ خواوہنە کە ی کئیە؟ وەختی مروؤف خواوہنی خوئی نەناسی، بە دلنایی خوئی نایناسی.

﴿أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾، ئا ئەوانەن دەرچووان، لہ حوکمی زگماک دەرچوون، لہ حوکمی عەقل دەرچوون، لہ حوکمی شەرع دەرچوون، لیڕەدا (فاسق) بە مانای دەرچوونی یە کجاریکی، واتە: ئەوانە یە کجاریکی لہ حوکمی زگماک و، عەقل و لۆژیک و، شەریعەتی خوا دەرچوون، وە ک چۆن شەمەندە فەرێک کە لە سەر سەکە کە ی لادەدا، کارەساتی لێدە کەوێتەو، یاخود ئۆتۆمۆبیلێک کە لہ جادە لادەدا، جاری وا هەیه دە کەوێتە تەقلەو هەپروون بە هەپروون دەبی، مروؤفیش کە لہ خوا دوور دە کەوێتەو، خوا دە فەرموی: ئەوانەن لادەران.

﴿لَا يَسْتَوِي أَحَبُّ النَّارِ وَأَحَبُّ الْجَنَّةِ﴾، هاوہلانی ئاگری دۆزەخ لە گەل هاوہلانی بەهەشتدا یە کسان نین،

﴿أَحَبُّ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾، هاوہلانی بەهەشت، بەس ئەوانە سەرفرازو بە مراد گەیشتوون، ئەوانە ی دیکە بیمرادو رەنجەرۆو دەستخەرۆن، ئەوانی

دیکه سەر بە هەش و بێهەش، بەلام هاوהלانی بەهەشت هەر ئەوانن بە مراد گەشتوو، بە ئامانج گەشتوو، ئەو حکمەتە ی خوا ئەوانی بۆ هیناوتە دی، لە ژيانی خۆیاندا هیناویانەتە دی، کە بریتیه لە بەندایەتیی کردن بۆ خوا، هەلگرتنی ئەمانەتی خواو پاراستنی، چیشینایەتیی کردنی خواو بەرپۆه چوون و ژيان گوزەراندنی تاکیی و، خیزانی و، کۆمەلایەتیی بەپیی بەرنامە ی خوا، کە سەرەنجامیش مروۆف لە دنیا دا بەختەوەر دەبی و، لە عەبیداری و گوناھباریی دوور دەبی، پیک و راست و چاک و پاک و ساغ دەبی، لەگەل خوۆ و لەگەل خواو لەگەل خەلکدا، لە پوژی دوايشدا دەبیتە خاوەنی بەهەشت، یان دەبیتە هاوہلی بەهەشت، چونکە وشە ی (صاحب) کە بە (أصحاب) کۆ دەکریتەوہ، هەم بە مانای خاوەن دی، هەم بە مانای هاوہلش دی.

ئەوہش کە خوا دەفەرموۆ: ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾، هاوہلانی ناگر، یاخود خاوەنانی ناگرو، هاوہلان، یان خاوەنانی بەهەشت، وەک یەک نین، شتیکی ئاشکرایە، بەلام خوا ﷻ شتە ئاشکرایە کانیشمان پی دەفەرموۆ، بۆ ئەوہی لیمان تیکنەچی و لەبیرمان نەچی، ئەمەش زەمینە خوۆشکەرە بۆ ئەوہی دوايي دەیفەرموۆ: ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ الْفَائِزُونَ﴾، خاوەنان یان هاوہلانی بەهەشت، هەر ئەوانن سەرفرازن.

ئنجا کە خوا دەفەرموۆ: خاوەنان یان هاوہلانی ناگرو، خاوەنان یان هاوہلانی بەهەشت، وەک یەک نین، تۆ دەبی بزانی مروۆف بەچی دەبیە هاوہل و خاوەنی بەهەشت؟ بێگومان بە ئیمان و کردەوہی باش، ئەدی بەچی مروۆف دەبیتە خاوەن و هاوہلی ناگری دۆزەخ؟ بێگومان بەبی ئیمانی و بە کردەوہی خراپ.

ئنجا خوا ﷻ دیتە سەر بابەتی دووہم، کە لە ئایەتی (۲۱) دا خراوتە پروو، دەفەرموۆ: ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾، ئەگەر ئەم قورئانەمان دا بە زاندبایە سەر چیا یەک، چیا یەکت دەبینی بە

زەبوونی و ملکه چیی و، به پارچه پارچه بوویی و، به شەق و پەق بوویی له سام و هەبەتی خوا ﷻ!

کەواتە: ئەی مەرۆڤ! قەدری ئەو فەرمايشتهی خوا بزانه، کە دايبەزاندووە بۆ سەر ئێو، بەلێ سەرەتا بۆ سەر دلی موبارەکی موحمەد ﷺ دايبەزاندووە، بەلام ئەویش دوايي خستووێتە عەقل و دلی هەموو ئەوانەي شوێنکەوتووینی، هەر کەسە بە ئەندازەي خۆي، ئەگەرنا وەک خوا دەفرموی: ﴿وَلَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۱۱۲ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ۝۱۱۳ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۝۱۱۴ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ۝۱۱۵﴾ الشُّعراء، واتە: بە دلتياي دابەزێناوێ لەلایەن پەروەردگاري جیهانیانەو، گیانی ئەمیندار دايبەزاندووە سەر دلی تو، تاكو له ترسێنەران و وریاکەرەوان بی، بە زمانیکي عەرەبیی پۆشن.

بەراستی ئەم ئایەتە موبارەکە، ئینسان تاكو تێبەوێ رامینێ دەبھێنێ!!

خوا دەفرموی: ئەگەر ئەم قورئانەمان دابەزاندبايە سەر چیاەک، کە هیچ کەس و هیچ شتیک بە پێی زانیاری ئێمە لە چیا سەختتر نیە، چیا ئەوپەری رەق و سەخت و بەهێزو زەبەلاحە، ئەگەر قورئان دابەزایا سەری، ئەو چیاەت دەبینی بە ملکه چیی، بە ترس و لەرز پێنشتوووی، بە کپووزاوہیی، ﴿مُتَّصِدًا﴾، هەروەها بە پارچه پارچه بوویی و بە شەق و پەق بوویی دەتینێ، لە ئەنجامی چیدا؟ ﴿مَنْ خَشِيَ اللَّهَ﴾، (الْخَشْيَةُ: هُوَ الْخَوْفُ مَعَ التَّعْظِيمِ)، (خَشْيَةُ): بریتێ لە ترسێک بە مەزنگرتنی لەگەڵدا بێ، هەروەها: (خَشْيَةُ): بریتێ لە سام و هەبەت هەبوون بەرانبەر شتیک، کە لە ئەنجامی ناسینی ئەو شتەو ئەو زاتەدا، سام و هەبەت بیتە دلەو، بۆیە خوا دەفرموی: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ ۝۳۸ فاطر، واتە: بە دلتياي تەنیا بەندە زانایەکانی خوا، سام و هەبەتی وەک پێوستیان بەرانبەری هەيە، ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾، ئەو وێنەش بۆ خەلکی دێنێهەو، بەلکو بیر بکەنەو.

خوایى دىڭ دەفەرموى: ئەگەر ئەم قورئانەمان دابەزاندبايە سەر چيايەك، چيايەكەت دەبىنى بە ترس و لەرز رېنىشتوويى و بە زەبوونى و ملکہ چىي، بە شەق و پەق بوويى، ئەو وئەيەشمان بۆ دىئەتەو، بۆ ئەوئەي بىرى لى بکەينەو، بىر بکەينەو لە مەزنى و پاىەبەرزى ئەم قورئانە.

ئىنا دىتە سەر بابەتى سىيەم، کە ناساندنى خوى بەرزو بى وئەيە، خوایى دەناسىنى، لە ميانى بىست (۲۰) لە ناوہ ھەر بەرزو سىفەتە ھەرە پەسندەکانى دا، دەفەرموى: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئەو خوايە، جگە لەو ھىچ پەرستراویک نى، واتە: ئەو خوايە ئەم قورئانەي دابەزاندوہ بۆ ئىوہ، ئەو خوايە لە ئايەتەکانى رابردوودا باسى کارەکانىمان کرد، چۆن پشتگىرى پىغەمبەر و پروادارانى کردوہ، چۆن دوو ھۆزە پەيمان شکىنەکەي جوولەکە: (بنو قينقاع و بنو النضير) ترس و لەرزى خستە دى و، سزاي دان، بە جوړىک خویشان چاوہ پروانىيان نەدەکردو، پروادارانىش ئەگەريان بۆ دانەنا بوو، کە بەو شىوہ ترس و لەرز بچىتە دىيان، ئەو شوئانەي تىيدا نىشتە جى بوون، بە جىيان بھيلن، ئەو زاتە برىتيە لە خوایى (اللہ).

﴿الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئەو زاتەي جگە لەو ھىچ پەرستراویک نى، واتە: ھىچ پەرستراویکى شايستە نى، ئەگەرنا پەرستراوى ناشايستە زۆرن، بەلام پەرستراویک شايستەي پەرستراى بى، تەنيا ئەو، جارى دىکەش ھەر گوتوومانە، (إله) لەگەل (اللہ) دا لىک جيان، (اللہ) واتە: خوا، ئەو زاتەي خاوہن و بەدپەينەر و پەيداکەر و پەرورەدگار و وئەكىشى دروستکراوہ کانە، بەلام (إله) واتە: پەرستراو، ئىنا (اللہ) ھەر يەکىکە کە بە کوردى خوايە، بەلام (إله) دەگونجى ھەر يەکىک بى، ئەگەر پەرستراوى راستەقىنە بى، کە خوايە، دەشگونجى زۆر بن، ئەگەر ئىکتىفا نەکرى، بە پەرستنى خوا، کە تەنيا ئەو شايستەي پەرسترانە، بۆيە ھەلەيە کە لە ماناي (لا إله إلا الله) دا دەگوترى: بىجگە لە خوا ھىچ خوايەک نى، بەلکو دەبى بگوترى: بىجگە لە خوا ھىچ پەرستراویک نى، چونکە (إله) بە ماناي

پەرستراو (معبود)ه، نهک به مانای خوا (الله)، (الله) ناوی عهلهمی خوایه، که به کوردیی ده‌لێن: خوا، به فارسی ده‌لێن: (خدا)، به ئینگلیزی ده‌لێن: (God -)، له ههموو زمانه‌کانی دنیا دا ناوی خوا هه‌یه، ئهو زاته‌ی به‌دهیینه‌رو پهره‌ردگارو خاوه‌نی کائیناته، چونکه ناسینی خوا، شتیکی خواپرسک و زگماکه، له ده‌روونی مرۆڤه‌کاندا.

بۆیه له ههموو زمانه‌کاندا مرۆڤه‌کان ناویان بۆ خوا داناوه، به ههموو ئهو زمانانه‌ی هه‌ن، که شاره‌زایانی زمان ده‌لێن: زیاتر له چوار (۴۰۰۰) زمان له دنیا دا هه‌یه، به‌لام (الله) به مانای (مألوه) پهرستراو دی، ئنجا ئهو پهرستراوه: (لا اله الا هو)، هیچ پهرستراویک نه‌یه، واته: هیچ پهرستراویکی شایسته‌ی پهرستراوی به هه‌ق نه‌یه، جگه له خوا.

﴿عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانای په‌نه‌ان و ئاشکرایه، زانای نه‌په‌نراو و په‌نراوه، زانای نا به‌ره‌هه‌ست و به‌ره‌هه‌سته. ﴿هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾، ئهو به‌به‌زه‌یه‌و میهره‌بان و به‌خشنده‌یه، له دنیا دا به‌به‌زه‌یه‌و به‌زه‌یه‌که‌ی ههموو شتیکی گرتۆته‌وه: ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (۱۵۶) الاعراف، به‌لام له رۆژی دوایدا به‌زه‌یه‌که‌ی خوی تایه‌ته به‌پرودارانه‌وه: ﴿فَسَأَلْتُهَا لِلَّذِينَ يَنْقُوتُ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۱۵۶) الاعراف، ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ (۴۳) الاحزاب، واته: ره‌حیمیه‌تی خوا له رۆژی دوایدا، تایه‌ته به‌پرودارانی چاکه‌کاره‌وه، به‌لام ره‌حمانیه‌تی خوا، له دنیا دا ههموو که‌سی گرتۆته‌وه.

بۆیه من: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، ئاوا واته ده‌که‌م: به ناوی خوای به به‌زه‌یی به‌خشنده، چونکه ﴿الرَّحْمَنُ﴾، واته: به‌به‌زه‌یی و به‌زه‌یی خوا له دنیا دا بۆ ههموو لایه‌که، به‌لام به‌خشنده‌یی خواو میهره‌بانیی خوا، له رۆژی دوایدا تایه‌ته به‌پرودارانه‌وه: ﴿فَسَأَلْتُهَا لِلَّذِينَ يَنْقُوتُ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۱۵۶) الاعراف، یانی: تایه‌تی ده‌که‌م به‌وانه‌وه‌ی ئه‌هلی ته‌قوا بوون، ئیمانیا‌ن هه‌بووه‌و زه‌کاتیا‌ن داوه، یاخود: خو‌یا‌ن ته‌زکیه‌ کردوه.

﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئەو خوايە، كەسێكە جگە لەو هیچ
 پەرستراویك نیه، ﴿الْمَلِكُ﴾، حوكمران و بالادەست و دەستپوێشتوو،
 ﴿الْقُدُّوسُ﴾، پاك و بێخەوش، بێ كەم و كورپیە، ﴿السَّلَامُ﴾، سەرچاوەی
 سەلامەتی و ئاشتی، یاخود دابینكەری ئاشتی و سەلامەتی بۆ دروستكراوەكان،
 یاخود: دروستكراوەكان و مەرۆف و جند، لە دەستی سەلامەتن كە زولمیان
 لی بكات، ﴿الْمُؤْمِنُ﴾، دُنیاكەر، یان بەراستدانەری پێغەمبەرەكانی بەهۆی
 موعجیزەكانەوه، ﴿الْمُهَيِّمُ﴾، بەسەر ڕاگەشتوو، ﴿الْعَزِيزُ﴾، بالادەست،
 ﴿الْجَبَّارُ﴾، ملپێكەچكەر، یاخود: چاككەرەوه، واتە: شتێك شكابێ چاكی
 دەكاتەوه، كەسێك دلی شكا بێ دلی دینیتەوه جیی خوێ، ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾،
 خۆ بە گەورەزان، گەورەیی ڕەها ھەر شایستەیی خوايە، خوا خوێ بە بەرزو
 گەورە دەگرێ لەو شتانەیی شایستەیی نین، ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾،
 پاکی بۆ خوا لەوێ دەیکەنە ھاوبەشی واتە: خوا زۆر دوورو بەرزە لەوێ
 ئەو شتانەیی ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان دەیانپەرستن، ھاوبەشی بن، ﴿هُوَ اللَّهُ
 الْخَلِيقُ الْبَارِئُ﴾، ئەو خوايە، بەدیھینەر و پەیداكەر، یاخود: ئەندازەگیرییكارو،
 پەیداكەر و داهینەر، ﴿الْمُصَوِّرُ﴾، وێنەكێش، ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾، ناو ھەر
 چاكەكان ھێ وین، ناو ھەر بەرزو پەسندەكان تەنھا ھێ خوان، ﴿يُسَبِّحُ لَهُ
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ھەرچی لە ئاسمانەكان و زەویدایە بە پاکی دەگرێ،
 بێخەوشیی خوا ڕادەگەیەنێ، چونكە خوا بێخەوشە، بێ ھەلەییە، بێ پەلەییە، بێ
 لەكەییە، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئەو بالادەستی كار بەجییە، ئەو زالی كارزانە.

ئەمانە بیست لە ناوو سیفەتە بەرزو بێ وێنەكانی خوا بوون، كە خوا ﷻ
 لەم سێ ئایەتە موبارەكەدا خستنیە ڕوو.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

فەرمانکردنی خوا بە پڕوواداران، کە پارێز لە خوا بکەن و سەرئەنجام بدەن! چییان بۆ قیامت ساز کردووە، وەک ئەوانە نەبن کە خۆیان فەرماوێش کردووە، خواش خۆیان لە بیر بردوونەووە، یەكسان نەبوونی دۆزەخییان و بەهەشتییان، کە تەنیا بەهەشتییان بە مراد گەیشتوو و سەرفرازان:

خوای دەفەرئەمۆی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە هەشت بەرگەدا:

١- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾، ئەو ئایەتە یەکەمە پڕواتان هێناوە! پارێز لە خوا بکەن، پێشتریش لە مانا گشتییە کەیدا باسی تەقوایان کرد، (راغب الأصفهاني) پەڕمەتی خۆی لێ بێ، ئاوا پێناسەی تەقوایان دەکات، دەلی: (وَصَارَتِ التَّقْوَى فِي تَعَارِفِ الشَّرْعِ حِفْظُ النَّفْسِ عَمَّا يُؤْتِمُّ)، واتە: وشە تەقوایان لە زاراوی شەرع دا، بریتییە لە خۆپاراستن لە هەر گوناھبارکەرێک.

ئایا ئێمەسان بە چی گوناھبار دەبێ؟ بەوێ ئەرکیک کە خوا دایناوە، بێچوێتی، یان شتێک کە خوا قەدەغە کردووە، بێشکێتی، کەواتە: تەقوایان واتە: خۆپاراستن لە چواندنی ئەرکەکان و شکاندنی قەدەغەکان، بۆیە: تەقوایان هەموو شەریعت دەگرێتەوێتیو خۆی، چونکە شەریعت هەمووی یان فەرمانە بە

شتی پەسندو چاک، ئنجا چ بە شیوەی فەرز بوون، چ بە شیوەی پەسند بوون، یاخود رێگرتنە لە شتی خراپ، ئەویش دیسان چ بە شیوەی قەدەغە کردن، یان بە شیوەی بە ناپەسند دانان، ئنجا ئەوەش لە هەموو بوارەکانی بووناسیی و تێروانین و، ئیمان و عەقیدەو، پەرستشەکان و، ڕەوشت و ئاکارەکان و، حەلال و حەرام و، ژیان و گوزەرەن و، حوکم و سیاسەت و، ئابووری و.... هتەدا.

کەواتە: تەقوا کۆکەرەوێتی تێکرای پابەندییەکانە بە شەریعەتەو، بۆیە خوا ﷻ ئەوەندە لە قورئاندا دووبارە ی کردۆتەو.

ئایا ئینسان بە هۆی چییەو لە ژایانی خۆی وریا دەبێ و، ژایانەکی خۆی دەکاتە کێلگەیهک بۆ ڕۆژی دوایی، ژایانەکی خۆی وای دەکات، هەمیشە بە شیوەیهک ڕەفتار بکات، بە قازانجی ڕۆژی دوایی تەواو ببێ؟ بێگومان بە هۆی تەقواوە، بۆیە پێشی خوا فەرمان دەکات بە تەقوا، ئنجا دەفەرموێ:

(۲) ﴿وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾، با هەر کەسە سەرنج بدات، پامێنی، تێبفکری چی بۆ سبەینی پێشخستو!

کە دەفەرموێ: ﴿وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ﴾، نەفس لێردا کە بە نەزانراو (نکرة) هاتو، واتە: هەموو نەفسێک، هەموو کەسێک، (لأنَّ تَنكِيرَ النَّفْسِ فِي سِيَاقِ الْأَمْرِ يُفِيدُ الْعُمُومَ)، وشە (نَفْس) لێردا کە لە ڕەوێ فەرمان پێکردن دایە، مانایەکی گشتییە، واتە: با هەموو کەس سەرنج بدات و پامێنی، ﴿مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾، بۆ سبەینی چی پێشخستو، واتە: چی ئەنجام داو لە ژایانی دنیایدا، پێشدهستی خۆی خستو، بۆ سبەینی؟ (الْغَدُ: الْيَوْمَ الَّذِي يَلِي يَوْمَكَ الَّذِي أَنْتَ فِيهِ)، (غد) بریتیه لەو ڕۆژە بەدوای ئەو ڕۆژەدا دی، کە تۆ تێیدا.

کەواتە: (غَد) ئەمڕۆی ئێمە ئیستا تێیدا، (سبەینی) یە کە دی، دەگوترێ: سبەینی، بەیانی، بۆچی خوا ﷻ ناوی لە قیامەت ناو (غَد)؟ لە دوو ڕوووەو:

أ- هەر کەسێک مرد، یە کسەر دەچیتە قوئاغی بەرزەخ و دوایی بەرەو قیامەت دەچێ.

ب- ژیاڵی دنیا ش دوا ی ئهوهی کوئایی دی، یە کسەر قیامەتی بە دوا دا دی.

که خوا ﷻ ده فەرموێ: ﴿وَلَتَنْظُرَنَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾ (ل) ی سەر (غَد): (لَامِ الْعِلَّةِ أَيْ لِجَلِّ الْغَدِ)، لامی پێناوه، یانی: له بهر به یانی و له پێناوی به یانی دا، به لَام (ل) ی سەر ﴿وَلَتَنْظُرَ﴾ (ل) ی فەرمانه، بۆیه کرداری (تَنْظُرُ) ی پێ زهنه دار (مَجْزُوم) بووه.

کهواته: خوا پێوێستی کردوه له سەر هەر کەسێک، که سهرنج بدات و رابمێنێ، چی بۆ سبهینێی که قیامهته پێشخستوه! یانی: له پێناوی سبهینێی دا چی پێشخستوه؟ پێشخستنی ش خوازاوه تهوه بۆ کردهوهیه ک که نه نجام ده درێ و، سوودو که لکه که ی دوایی دی، وه ک چۆن که سێک پێش خه لکێک ده که وێ و ده بێته پێش قهره و لیان، یا خود پێشیان ده که وێ تا کو بزانی له پێشیا نه وه چی ههیه؟، نه گهر مه ترسیه ک هه بێ ناگاداریان بکاته وه، یان نه گهر زیانیک بێ، به س ئه و تووش بێ و خه لکه که تووش نه بن.

(۳)- ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (دوو باره ی ده کاته وه) پارێز له خوا بکه ن، به دنیایی خوا شاره زای ئه وه یه که ده یکه ن، دوو باره کردنه وه ی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ بۆ ئه وه یه، ئه و رسته ی: ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ ی له سهر بنیات بێ، پارێز له خوا بکه ن، به دنیایی خوا شاره زای ئه وه یه که ده یکه ن، کهواته: بزانی چۆن ره فتار ده که ن! ئه وه ی پێشیده خه ن بۆ سبهینێ (بۆ قیامهت) ی خوئان، ده بێ چاک لێ وردبینه وه:

أ- ههم له پرووی هاندهری نه نجام دانیه وه.

ب- ههم له پرووی شیوهی نه نجام دانیه وه.

ج- له پرووی چۆنیه تی و چه ندیه تییه وه، ههروه ها ئه وه ی نه نجامی ده ده ن، چ په یوه ندی به خوئانه وه هه بێت، چ په یوه ندی به بنه ماله و خێزانتان، چ به ده ورو

بەرتان، چ بە کۆمە لگاتان، چ لە پرووی پرووویی و مەعنەووییەو، چ لە پرووی ماددییەو، بێ، چ لە پرووی ئابوورییەو، چ لە پرووی کۆمەلایەتیەو، لە هەموو پرووەکانەو باش سەرنجی لێ بدەن!

٤- ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ﴾، وەک ئەوانەش مەبەن خویان لە بیرچوو، لێرەدا وشە: ﴿نَسُوا اللَّهَ﴾، خویان لە بیرچوو، (نسیان) لە بیرچوون، بەکارهێنراوە بۆ وازلێهێنان و پشت تێکردن، کە بە ئانقەست پشت لە شتێک بکە و، پشتگوێی بخە، ئەگەرنا مەرج نیە ئەو کەسە سەرپێچی لە فەرمانی خوا دەکات، خۆی لە بیر نەبێ، خۆی لە بیر، بەلام گۆی پێنادات و پشتگوێی دەخات، کەواتە: بە کەسێک کە خوا دەناسێ و، گوناح و تاوان و کوفرو خراپەش دەکات، پێی وانهبێ وەبەر ئەم ئایەتە ناکەوێ، بێ: من بەردەوام خوام لە بیر، نەخێر!

وشە: ﴿نَسُوا﴾، لە بیریانچوو، خوازاراوەتەو بۆ وازلێهێنان و پشت تێکردن و گرنگیی و بایەخ پێ نەدان، بە بەلگەی ئەو کە خوا ﷻ لە سوورەتی (التوبة) ئایەتی (٦٧) دەفەرموێ: ﴿نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ﴾، ئەوان خویان لە بیرچوو، خواش ئەوانی لە بیرچوو، واتە: ئەوان خویان پشتگوێ خست، خواش ئەوانی نادیدە گرت، وەک هەر نەبن، ئەگەرنا خوا شتی لە بیر ناچێ، وەک دەفەرموێ: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًا﴾ (٦٨) مەریم.

٥- ﴿فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ﴾، خواش خۆیانی لە بیر بردنەو، (ف)ی ﴿فَأَنسَاهُمْ﴾، بۆ هۆکارە، واتە: لە بیربردنەو خۆیانی، پەیدا بووی لە بیرچوونەو ئەوانە بۆ خوا بەرنامە خۆ، بۆیە کە ئەوان ئایین و بەرنامە خۆیان لە بیر بردنەو فەرامۆش کردو، خواش ﷻ لە بیربردنەو خۆیانی تێدا هێناوە دی و، وای لێکردوون خۆیان لە بیر بکەن، واتە: زەرەر و قازانجی خۆیان لە بیر بکەن، هەلبەتە دەبێ دنیابین، مەبەست لەو کە خوا دەفەرموێ: ﴿فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ﴾، خۆیانی لە بیر بردنەو، بەو واتایە نیە کە هەر نەزانن هەن، بەلکو واتە: قازانج و بەرژەوێندی خۆیانی لە بیر بردنەو، چارەنووسی خۆیانی لە بیر بردنەو.

بەلام بۆچی خوا وای لێکردن؟ وەلامەکی دواتر لە برگەکی شەشەم دا دی.

بەلام بێگومان ئەو دەره‌واویشته‌ی ئەو‌یه، که‌ خ‌وایان لە بیر چ‌وو‌ه‌و فەر‌ام‌ۆش کرد‌ه‌، لە ئە‌نج‌امی ئە‌و‌ه‌دا ئە‌و‌ ح‌ال‌ه‌ته‌یان ب‌ۆ در‌وس‌تب‌وو‌ه‌، وە‌ک ز‌ۆر ج‌اری دیک‌ه‌ش گ‌وت‌وو‌مانه‌، بە‌لام خ‌وا پ‌ال‌ید‌او‌ه‌ته‌ ل‌ای خ‌ۆی، لە‌ب‌ه‌ر ئە‌و‌ه‌ی بە‌ پ‌ی‌ی سیستم (ن‌ظام) ی‌ک ئە‌و‌ ح‌ال‌ه‌ته‌ ڕ‌وو‌ید‌او‌ه‌، که‌ خ‌وا د‌این‌او‌ه‌، ئە‌گ‌ه‌رنا خ‌وا ﷻ که‌ د‌ه‌ف‌ه‌رم‌و‌ی: ﴿يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ (النحل، و‌اته‌: ه‌ه‌ر که‌س‌ی ب‌یه‌و‌ی گ‌وم‌رای د‌ه‌ک‌ات و‌، ه‌ه‌ر که‌س‌ی ب‌یه‌و‌ی ر‌استه‌ ڕ‌ی‌ی د‌ه‌ک‌ات، بە‌ د‌ن‌ی‌ای خ‌وا م‌لی که‌س نا‌گ‌ری گ‌وم‌رای ب‌ک‌ات، بە‌لام ی‌انی: بە‌پ‌ی‌ی سیستمی خ‌وا خ‌ه‌ل‌ک گ‌وم‌را د‌ه‌ب‌ی، خ‌وا چ‌ۆنی سیستم د‌ان‌او‌ه‌؟ و‌ای د‌ان‌او‌ه‌ ت‌ۆ ئە‌گ‌ه‌ر بە‌ر‌نام‌ه‌ی خ‌وا ت‌ی‌گ‌ه‌ی و‌، لە‌ب‌ه‌ر چ‌او‌ت ب‌ی و‌ پ‌ی‌وه‌ی پ‌اب‌ه‌ند ب‌ی، م‌ان‌ای و‌ایه‌ ڕ‌ی‌ی ر‌است د‌ه‌گ‌ری، بە‌لام ئە‌گ‌ه‌ر و‌ازت لە‌ ن‌ای‌ن و‌ بە‌ر‌نام‌ه‌ی خ‌وا ه‌ی‌نا، و‌ازت لە‌ ر‌استه‌ ڕ‌ی‌ی خ‌وا ه‌ی‌نا، م‌ان‌ای و‌ایه‌ س‌ه‌رگ‌ه‌ردان د‌ه‌ب‌ی.

ئ‌ن‌جا چ‌ون‌که‌ س‌ه‌رگ‌ه‌ردان ب‌و‌ون‌ه‌که‌، بە‌ گ‌ۆ‌ی‌ره‌ی سیستم (ن‌ظام) ی‌ خ‌وایه‌و‌، بە‌پ‌ی‌ی و‌یستی خ‌وای پ‌ه‌ر‌و‌ه‌رد‌گ‌اره‌، و‌ا‌گ‌وت‌را‌وه‌، ئە‌گ‌ه‌رنا خ‌وا ن‌ه‌ه‌ات‌وه‌، م‌لی که‌س باد‌او ڕ‌ی‌ی پ‌ی ل‌ارب‌ک‌ات! بە‌ل‌کو خ‌وا ئە‌و‌ ه‌ه‌مو‌و پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ران‌ه‌ی ن‌ارد‌و‌ون و‌، ئە‌و‌ ه‌ه‌مو‌و ک‌ت‌ی‌بان‌ه‌ی د‌اب‌ه‌زاند‌ون، ب‌ۆ ئە‌و‌ه‌ی خ‌ه‌ل‌ک ڕ‌ی‌ی ر‌است ب‌گ‌ری، وە‌ک د‌ه‌ف‌ه‌رم‌و‌ی: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ﴾ (ف‌ص‌لت، و‌اته‌: ت‌ی‌مه‌ گ‌ه‌لی (ث‌مو‌د) م‌ان ڕ‌ی‌ن‌مای‌ی کرد‌ بو‌و، بە‌لام ئە‌وان ک‌و‌ی‌ری‌یان بە‌س‌ه‌ر ڕ‌ی‌ن‌مای‌ی دا ه‌ه‌ل‌ب‌ژارد، ب‌ی‌گ‌ومان خ‌وا ﷻ بە‌ ز‌ۆر م‌لیان نا‌گ‌ری، چ‌ون‌که‌ ئە‌گ‌ه‌ر بە‌ ت‌ۆ‌ب‌زی م‌لیان ب‌گ‌ری و‌ ب‌یان‌ه‌ی‌ت‌ه‌وه‌ س‌ه‌ر ر‌استه‌ ڕ‌ی، ئە‌و‌ ک‌اته‌ م‌ان‌ایه‌ک ب‌ۆ ت‌اق‌ی‌کرد‌ن‌ه‌وه‌ی م‌رو‌ف نام‌ی‌ت‌ه‌وه‌، خ‌وا در‌وس‌ت‌ک‌را‌وانی دیک‌ه‌ی ز‌ۆرن، که‌ لە‌ ف‌ه‌ر‌مان‌ی د‌ه‌ر‌نا‌چ‌ن وە‌ک ف‌ری‌شت‌ه‌کان، که‌ بە‌س خ‌وا ﷻ ژ‌مار‌ه‌یان د‌ه‌زان‌ی، ه‌ی‌چ‌یان لە‌ ف‌ه‌ر‌مان‌ی خ‌وا د‌ه‌ر‌نا‌چ‌ن، د‌ه‌یت‌وانی م‌رو‌ف‌یش و‌ا ب‌خ‌ول‌ق‌ین‌ی، بە‌لام و‌یست‌وو‌یه‌تی م‌رو‌ف ک‌ائ‌ی‌ن‌یک ب‌ی، ب‌ۆ خ‌ۆی ڕ‌ی‌ی ر‌است ب‌گ‌ری، ی‌ان ن‌ه‌گ‌ری.

ووشه‌ی (نِسْیَان) له زمانی عه‌ره‌بێیدا به دوو واتایان هاتوه:

ج- له حوکمی شہریعت و وہابی و سرویش، کہ خوا دایبہ زاندوہ و بو پیغہ مہران،
لہوہش لایاندوہ، ٹہوانہن دہرچوان، ٹہوانہ وہک چوٹ شہمہندہ فہرک لہ سکہ کہی

دەترازی، یان سەیارەیهک لە جادە لادەدا، یان ولاخیک لادەداو تووشی هەڵدێر دەبێ، ئەوانە بەو شیوەیە دەچوون و، لایانداوەو لادەرو دەچووی راستەقینەن.

(۷) - ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾، هاوەلانی ئاگر (ئاگری دۆزەخ) لەگەڵ هاوەلانی بەهەشتدا یەكسان نین، دەشگونجی، ﴿أَصْحَابُ﴾ کە کۆی (صاحب)ە بە مانای خاوەنان بێ، خاوەنانی ئاگری دۆزەخ و، خاوەنانی بەهەشت یەكسان نین، بێگومان شتیکی ئاشکراو پوونە کە یەكسان نین، بەلام مەرووفەکان زۆرجاران شتە ئاشکراو پوونەکانیشیان لە بیر دەچنەو، بۆیە خوا ﷻ شتی پوونیشمان بۆ پوون دەکاتەو، چونکە سەرەنجامی هەموو مەرووفەکان بەو راستییەو بەندە، کە تۆ بزانی: ئەگەر لە پوژی دوایدا ببی بە هاوەلی ئاگری دۆزەخ، یان خاوەنی ئاگری دۆزەخ، زۆر جیا دەبی لە کەسیک کە دەبێتە خاوەن و هاوەلی بەهەشت، هەرچەندە زانیان گوتوویانە: خوا ﷻ ئەمە ی فەرموو، وەک زەمینە خوشکەر بۆ ئەوێ دواپی دی.

(۸) - ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾، خاوەنان و هاوەلانی بەهەشت، هەر ئەوانن سەرفرازو بە مراد گەشتوو، (فوز)یش: (نَيْلُ الْمَطْلُوبِ مَعَ وُضُولِ السَّلَامَةِ)، وەدەستەپێانی داواکراو، وێرای دەستەبەرکرانی سەلامەتی و بێ مزەپەتی.

بە نۆزە کۆمەڵەبەسەرەکان لەگەڵ ئالێبایر

بە نۆزە کۆمەڵەبەسەرەکان لەگەڵ ئالێبایر

AliBapir/عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

بە نۆزە کۆمەڵەبەسەرەکان لەگەڵ ئالێبایر

بە نۆزە کۆمەڵەبەسەرەکان لەگەڵ ئالێبایر

AliBapir/عەلی بابیر

YouTube

AliBapir/عەلی بابیر

QR codes for YouTube and social media

بە نۆزە کۆمەڵەبەسەرەکان لەگەڵ ئالێبایر

مەسەلە ی دووهم:

خستنه پرووی پایه بهرزیی قورئان، که ئەگەر خوا دایه زاندا بایه سەر چیا به کی سەخت و پەق، لە سام و هەبیه تی خوا ترس و لەرز دایده گرت و، شەق و پەق دەبوو و، ئەو جوړه وینانهش به مەبەستی بیر کردنه وه و پەند وەرگرتنی خەلک، خوا دەیانخاته پروو:

خوا دەفه رموی: ﴿لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نُضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٦﴾﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، لە چوار بڕگه دا:

(١)- ﴿لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ﴾، ئەگەر ئەم قورئانه مان دابه زاندا بایه سەر چیا به ک، یانی، ئەو قورئانه ی تا کو ئەو کاته دابه زیوه، تا کو سوورەتی (الحشر) دابه زیوه، ههروه ها له هەر شوی نی دیکه شدا که ئاماژه به قورئان ده کات، واته: ئەو قورئانه ی تا کو ئەو کاته ی خوا ئەو ئایه ته ی فه رموو، ئەگەر ئەم قورئانه مان دابه زاندا بایه سەر چیا به ک، ﴿عَلَى جَبَلٍ﴾، هەر چیا به ک، هه رچه نده زۆر سەخت و بهرزو قایم و مه حکه م بێ، چی لێ ده هات؟

(٢)- ﴿لَرَأَيْنَاهُ خَشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾، به جه ختکردنه وه، ئەو چیا به ت له ترس و سامی خوا، به ملکه چی و زه بوونی شەق و پەق بووی ده بین، ﴿مُتَصَدِّعًا﴾، به پارچه پارچه کراوی و، هه لا هه لا بووی ده بین، له زمانی کوردی دا ده لێ: هه لا هه لا بوو، شەق و پەق بوو، پارچه پارچه بوو، ﴿مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾، له بهر سام و هەبیه تی خوا، له بهر ده رککردنی پیگه ی بهرزو بێ وینە ی خوا ﷻ.

(٣)- ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نُضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾، ئەو وینانهش بو خەلکی دینینه وه.

(٤)- ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾، به لکو بیر بکه نه وه.

(سُبْحَانَ اللَّهِ) خوا له گه‌ل به‌نده‌کانیدا چه‌نده به‌ لوتف و که‌رهم و به‌ به‌زه‌یه!

﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ (۲۷) الزمر، لهم قورئانه‌دا له هه‌موو وینه‌یه کمان بو خه‌لکی هیناوه‌ته‌وه، خوا ﷻ ته‌وه‌موو وینه‌یه بو خه‌لک دینیتته‌وه، بو ته‌وه‌ی بیر بکه‌نه‌وه‌و راهمینن، چونکه له نه‌نجامی وینه‌کان دا، مرو‌ف هه‌موو هه‌سته‌وه‌ره‌کانی ده‌که‌ونه‌ کار، لیره‌دا که ده‌فه‌رموی: ته‌گه‌ر ته‌م قورئانه‌مان ناردبایه‌ سهر چیا‌یه‌ک، به‌و جو‌ره‌ی لی ده‌هات، که مه‌به‌ست هه‌ر چیا‌یه‌که، هه‌ر که‌س چیا‌یه‌ک له نیزی‌ک خو‌یه‌وه، ته‌گه‌رنا له‌سهر ئاستی گو‌ی زه‌وی، به‌رزترین چیا چیا‌ی هی‌مالایه‌یه‌و، به‌رزترین لووتکه‌ی لووتکه‌ی ئی‌فریسته، که (۸۸۶۴) مه‌ترله ئاستی ده‌ریاوه به‌رزه، ئنجا ته‌و چیا به‌رزه‌ بینه به‌رچاوی خو‌ت، ته‌گه‌ر قورئان دابه‌زی‌بایه‌ سه‌ری، ته‌و چیا‌یه‌ ترس و له‌رزو سام و هه‌یه‌تیکی گه‌وره‌ دا‌یده‌گرت، کرووزانه‌وه‌و ملکه‌چییه‌کی گه‌وره، پاشان شه‌ق و په‌ق ده‌بوو، له‌به‌رچی؟ له‌ ترسی سام و هه‌یه‌تی خوا ﷻ.

(القرطبي) له ته‌فسیری ته‌م ئایه‌ته‌دا ده‌لی: (حَتَّى عَلَى تَأْمُلِ مَوَاعِظِ الْقُرْآنِ، وَبَيِّنَ أَنَّهُ لَا عُدْرَ فِي تَرْكِ التَّدْبِيرِ، فَإِنَّهُ لَوْ خُوطِبَ بِهَذَا الْقُرْآنِ الْجِبَالُ مَعَ تَرْكِيبِ الْعَقْلِ فِيهَا، لَأَنْقَادَتْ لِمَوَاعِظِهِ، وَلَرَأَيْنَهَا عَلَى صَلَاتِهَا وَرَزَانَتِهَا خَاشِعَةً مُتَصَدِّعَةً، أَيْ مُتَشَقِّقَةً مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، وَالْخَاشِعُ: الدَّلِيلُ. وَالْمُتَصَدِّعُ: الْمُتَشَقِّقُ. وَقِيلَ: خَاشِعًا لِلَّهِ بِمَا كَلَّفَهُ مِنْ طَاعَتِهِ، مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَتِهِ^(۱)).

واته: هانیداوه بو بیرکردنه‌وه له ئامو‌زگارییه‌کانی قورئان و، خوا پروونی کردو‌ته‌وه، هی‌چ که‌س بیانووی نیه له‌وه‌دا که له قورئان رانه‌مینن و بیر نه‌کاته‌وه، چونکه ته‌گه‌ر چیا‌یه‌کانیش به‌م قورئانه‌ دو‌ی‌رابانایه، به‌لام عه‌قل و هو‌شیان پیدرابایه، ملکه‌چ ده‌بوون بو ئامو‌زگارییه‌کانی قورئان، (خاشع) بریتیه له زه‌بوون و ملکه‌چ، (مُتَصَدِّع) یش واته: (مُتَشَقِّق)، پارچه‌ پارچه‌ بوو، له‌تبوون،

هەندىكىش گوتوو يانە: كە دەفەرموئى: ﴿خَشِعًا﴾ واتە: ملكەچ دەبوو بۆ
خوا، لە سۆنگەى ئەو دەو دە ئەركدارى كردو، فەرمانبەرىيى خوا بىكات، پارچە
پارچە دەبوو لە سام و ترسى خوا ﷻ.

عەبدوللەي كورپى عەبباس (خوا لىيان رازى بى)، لە روونكر دىنەوئى ئەم
ئايەتە موبارەكەدا گوتوو يەتئى: (لَوْ أَنِّي أَنْزَلْتُ هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ حَمَلَتْهُ إِيَّاهُ،
تَصَدَّعَ وَخَشَعَ مِنْ ثِقَلِهِ وَمِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، فَأَمَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ النَّاسَ إِذَا أَنْزَلَ عَلَيْهِمُ
الْقُرْآنَ، أَنْ يَأْخُذُوهُ بِالْخَشْيَةِ الشَّدِيدَةِ وَالتَّخَشُّعِ) (أخرجه الطبري: ۳۴۰۰۴) واتە: (خوا
دەفەرموئى: ئەگەر ئەم قورئانەم دابەزاندبايە سەر چيايەك و ئەركدارم كردبا
پيئى، پارچە پارچە و ملكەچ و زەبوون دەبوو، لەبەر قورسايى ئەوئى خراوەتە
سەرى و، لە ترس و سامى هەيىەتئى خوا، خواش فەرمانى بە خەلك كردو،
كە قورئانى دابەزاندوونە سەر، بە ترس و ساميكي زۆرەو و بە ملكەچيى و
زەبوونيەكى زۆرەو، فەرمايشتى خوا وەر بگرن.

هەندىكى دىكەش لە زانايان، بۆ وئىنە (الطبري) رايەكى دىكەى بۆ ماناي
ئەم ئايەتە هەيە: (وَقِيلَ الْخِطَابُ لِمُحَمَّدٍ ﷺ: لَوْ أَنِّي أَنْزَلْتُ هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ،
لَتَصَدَّعَ لَكِنْ ثُبَّتَاكَ وَقَوَّيْنَاكَ عَلَيْهِ)، رووى دواندن لە موخەممەدە ﷺ: ئەگەر ئەم
قورئانەم دابەزاندبايە سەر چيايەك، پارچە پارچە دەبوو، {بەلام دامانبەزاندوئە
سەر دڵ و دەروونى تو}، تۆمان چەسپاندو و بەهيئز كردو، كە تەحەممولى
بكەى و خۆتى بۆ رابگرى.

مەسەلەى سەيەم و کۆتایى:

وەسەفکردنى خوا بە بیست (۲۰) لە ناوو سیفەتە بەرزو بى وینەکانى،
 پىشى دەیانژمىرم، هەر بە بیژە عەرەبیەکانى خویان: (۱- الله، ۲- لا إله إلا
 هو، ۳- عالم الغیب ۴- والشهادة، ۵- الرحمن، ۶- الرحيم، ۷- الملك، ۸- القدس،
 ۹- السلام، ۱۰- المؤمن، ۱۱- المهيمن، ۱۲- العزيز، ۱۳- الجبار، ۱۴- المتكبر، ۱۵-
 الخالق، ۱۶- الباري، ۱۷- المصور، ۱۸- له الأسماء الحسنی، ۱۹- يسبح له ما في
 السموات والأرض، ۲۰- الحكيم).

شایانی گوتتە: ﴿هُوَ اللَّهُ﴾ سى جارەن دووبارە بۆتەو:

۱- ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾.

۲- ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾.

۳- ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ﴾.

بەلام وشەى (هو) زۆر لەو زياتر دووبارە بۆتەو: ۲۱: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ﴾ ئەمە دوو، ۳: ﴿هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ ئەمە سى، ۵: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ئەمە پینج، ۶: ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ﴾ ئەمە شەش، ۷: ﴿وَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ئەمە حەوت.

حەوت جارەن وشەى (هو) لێرەدا هاتو، هەلبەتە ئەم سوورەتى (الحشر)
 چل (۴۰) جارەن پتر باسى خوا ﷻ تیدا هاتو، بە ناوى ئەلەم (الله) و
 راناوى (هو)، راناوێکانى دیکە کە بۆ خوا بەکارهاتوون، بەلام ئەگەر کردەو
 سیفەتەکانیشى کە هاتوون، بیانژمىرين، لەو ژمارەیهش زیاترە.

خوا دەفەرموى: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ
 الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
 الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ

الْخَلْقِ الْبَارِئِ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

شىكرىدنه وهى ئەم سى ئايەتە، لە نۆزده بىرگەدا:

۱- ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئەو خوا كەسێكە، جگە لەو هیچ پەرستراویك نیه، زانا یان دەلێن: (هوَ) پاناوی جیاكردنەوه (فصل) یە بۆ نادیار، ئەو خوا یە پێشتر باسكراوه، خوا ئەوه دەناسینى، (هوَ) یانى: ئەو خوا یە باسكرا، ﴿اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ئەو خوا یە ئاویە، هەندیکیش گوتوو یانە: (هوَ: ضَمِيرُ شَأْنِ اسْتِثْنَاءٍ)، (هوَ) پاناوی حال (شأن) هەو، بۆ دەستپێكردنە، هەندیکیش گوتوو یانە: ﴿هُوَ اللَّهُ﴾، (ضَمِيرُ الْغَيْبَةِ عَائِدٌ إِلَى اللَّهِ)، واتە: پاناوی نادیار بۆ لای خوا دەچیتەوه، یانى: ئەو.

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگە لەو هیچ پەرستراویك نیه، زۆرجاران گوتوو مانە: پەرستراویتى خوا، واتە:

۱- ئەوپەرى خوشویستن.

۲- ئەوپەرى سام و هەیبەت بەرانبەر هەبوون.

۳- ئەوپەرى پشت پى بەستن.

۴- ئەوپەرى مل بۆ كەچكردن.

۵- ئەوپەرى لێتسان.

۶- ئەوپەرى بە گەورەو بەرز و بە مەزنگرتن.

هەموو ئەمانە دەبى بۆ خوا بى، هەر کامێك لەوانە بۆ جگە لە خوا بوو، ئەو جگە لە خوا یە پەرستراوه، دەبى هەموو ئەوانە تەنیا بۆ خوا بن، هەر کامێك لەوانە بۆ جگە لە خوا بى، ئەو شتە پەرستراوه، ئنجا چ خاوەن شعوو روو

هسته، وهک مروّف و، فریشتهو، جند، چ بّی هست و شعوره، وهک مادهی بّی ژیان و، ههواو ثاره زوو، دارو بهردو...هتد.

(۲)- ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، خوا زانای په نهان و ناشکرایه، ئه مه چهند واتایه کی هه ن:

أ- ﴿الْغَيْبِ﴾ چاوگه، واته: (مَا غَابَ عَنِ الْإِحْسَاسِ) ئه وهی نادیاره و ناکه ویتته بهر پکینی ههسته کان، (الشَّهَادَةِ) واته: (مَا حَضَرَ) ئه وهی ئاماده یه و بهر ههسته.

ب- یاخود: زانای په نهان و ناشکرایه.

ج- یاخود: (عالم مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ)، زانای ئه وهی بووه و ئه وهی ده بّی.

د- یاخود: زانای دنیاو دواړوژه، واته: دنیا که ئیستایه و دواړوژ که په نهانه.

(۳)- ﴿هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾، ئه و به به زه یی به خشنده یه، ﴿الرَّحْمَنُ﴾، له سر کیشی (فَعْلَان) ه، وهک (عَضْبَان و عَطْشَان)، ئه و سیفه تانه ده لالت له سر ئه وه ده کهن، که له حالته کی کرده یی دایه، ﴿الرَّحْمَنُ﴾ واته: (الَّذِي يَرْحَمُ غَيْرُهُ فَعْلًا) ئه و که سه ی به کرده وه ئه نجامده رو، به کاره ینه ری به زه ییه، له گه ل جگه له خویدا، ﴿الرَّحِيمُ﴾ چاوگی به حمه ته و، ریژگه ی (فَعِيل) ده لالت له سر چه سپاویی ده کات، به لّام ریژگه ی (فَعْلَان) ده لالت له سر تازه بوونه وه ده کات، بویه خوا ﷻ به حمه ته که ی له دنیا دا بۆ هه موو که سه و، تازه ده بیته وه بۆ هه موویان، به لّام له دواړوژدا سیفه تی به زه ییه که ی چه سپاوه و، ته رخانکراوه بۆ پرواداران، وهک خوا فهرموویه تی: ﴿وَرَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُمِبَهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۱۶۱) الاعراف، واته: به زه یی من هه موو شتیکی گرتوته وه، (واته: له دنیا دا)، به لّام له دواړوژدا تاییه تی ده که م به وانه وهی پاریز ده کهن و، پروا دینن به ئایه ته کا ئمان و، زه کات ده دهن.

(۴)- ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئه و ئه و خواجه یه که جگه له و هیچ په رستراویک نیه، ئه مه به یه کگرتنی خوا (توحید الله) یه له په رستراویتیدا، خوا ﷻ وهک جه ختکردنه وه دوو باره ی کردوته وه.

(۵) - ﴿أَمْلِكْ﴾، ھوكمپران، (الْمُتَصَرِّفُ الْمُطْلَق) سەرپەرشتیارو بالادەستی ڕەھا، (الْحَاكِمُ الْمُطْلَق) ھوكمپرانی ڕەھا، (الْأَمْرُ وَالنَّاهِي الْمُطْلَق) فەرمانكارو قەدەغەكارى ڕەھا.

(۶) - ﴿الْقُدُّوسُ﴾، پاك و بێخەوش، خوێندراویشتهو: (الْقُدُّوس)، واتە: پاك و بێخەوش لە ھەر كەم و كۆرییەك و لە ھەر پەلەيەك.

ئنجاكە لە دواى ﴿أَمْلِكْ﴾، خوا ﷻ خۆى بە ﴿الْقُدُّوسُ﴾ پێناسە كردووە، (إِحْتِرَاسٌ عَنِ ظَنِّ النَّاسِ مِنْ تَصَرُّفَاتِ الْمُلْكِ)، بۆ ئەوەى خەلك گومانى وانەبێ، ۋەك چۆن ھوكمپرانانى دیکە دەبینن، سەتەم و خراپە دەكەن، خواى بەرزیش وایە! نا، خوا ھەرە پاك و ھەرە چاك و ھەر بێخەوشە.

وشەى: ﴿الْقُدُّوسُ﴾ یش، لە (قَدَس) ھوہ ھاتو، (الْقَدَسُ: السَّطْلُ لِإِنَّ يَتَطَهَّرُ بِهِ)، سەتلى ئاو پاك و خاوینى پى دەكرى، ھەر ۋەھا: (الْقَادُّوسُ: الْإِنَاءُ الَّذِي يُخْرَجُ بِهِ الْمَاءُ) (قَادُّوس): بریتیە لەو دەفرەى ئاوى پى لە كانى و ھەوزو بیر دەردەھێنرى و ھەلدەھێنجرى.

(۷) - ﴿السَّلَامُ﴾، سەلامەت لە ھەر كەم و كۆرییەك، ﴿السَّلَامُ﴾، بە چوار واتایان مانایان كردووە:

یەكەم: (الَّذِي سَلَّمَ مِنْ كُلِّ نَقْصٍ وَعَيْبٍ)، ئەو زاتەى سەلامەت بوو، لە ھەر كەم و كۆری و لە كەيەك.

دووھەم: (الْمُسْلِمُ عَلَى عِبَادِهِ فِي الْجَنَّةِ)، ئەو زاتەى سەلام لە بەندەكانى دەكات لە بەھەشتدا، ﴿سَلَّمَ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ ۵۸ یس.

سێھەم: (الَّذِي سَلَّمَ الْخَلْقَ مِنْ ظُلْمِهِ)، ئەو زاتەى دروستكراوێكانى لە ستەمى و سەلامەتن، كە ئەو زولمیان لى بكات.

چوارەم: (الَّذِي يُسَلِّمُ عِبَادَهُ)، ئەو زاتەى بەندەكانى سەلامەت و بى بەلا و بێمەرەت دەكات.

(۸)- ﴿الْمُؤْمِنُ﴾ دلتياكەر، ئەمىش بە چەند واتايەك مانا كراوه، بەلام پىم وايە دووانيان لە ھەموويان زياتر بەرچاوو ديارن:

يەكەم: (الْوَاهِبُ الْأَمْنُ لِعِبَادِهِ مِنْ عَذَابِهِ)، ئەو زاتەى ھىمىنى بەخشيوە بە بەندەكانى، لەو ھى سزايان بدات (ئەگەر ئەوان فەرمانبەرىي بۆ خوا بکەن).

دووھەم: (المُصَدِّقُ رُسُلَهُ بِالْمُعْجَزَاتِ)، ھەك خوا فەرموويەتى: ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ﴾ (۱۷) يوسف، واتە: (وَمَا أَنْتَ بِمُصَدِّقٍ لَّنَا)، تۆ بەراستدانەرى تىمەنى، واتە: خوا پىغەمبەرانى خۆى بە راستداناوھو، واىکردوھ راستى و سەر راستيان چەسپاو بى، بە ھۆى ئەو موعجىزەنەو ھى پىي داو.

(۹)- ﴿الْمُهَيِّمُ﴾، چاودىر، بەسەر راگەشتوو، واتە: بەسەر بەندەكانى رادەگات و چاودىرەنەو ئاگای لىيانە، (هَيِّمَنَ يُهَيِّمُنْ فَهُوَ مُهَيِّمٌ)، بە مانای (رَقَبَ يَرْقُبُ فَهُوَ رَقِيبٌ) واتە: چاودىرىي کرد، چاودىرىي دەکات، ئەو چاودىرىيکارو بەسەر راگەشتوو.

(۱۰)- ﴿الْعَزِيزُ﴾، زال و بالا دەست، چەند واتايەکیان بۆ لىكدانەوھ، بەلام من زياتر بە مانای زال و بالادەست مانام کردوھ، ھەندىک لە زانايانىش دەلین: (الْعَزِيزُ: الْقَاهِرُ)، ملپیکەچکەر، يان: (الْعَزِيزُ: الَّذِي لَا يُوجَدُ لَهُ نَظِيرٌ)، ئەو زاتەى وینەى نیە، يان (العزیز: الغالب)، واتە: بالا دەست و، زال و، بە مانای بەھیزيشيان لىكداوھتەوھ، من ھەندىک لەو مانا لىكدانەوانەم پى بەھیز نین، ﴿الْعَزِيزُ﴾، يانی: بالادەست و زال و زاتىک، کە کەسەکان و شتەکان دەخاتە ژىر رکىفى خۆى.

(۱۱)- ﴿الْجَبَّارُ﴾، ملپیکەچکەر، (الْمُذِلُّ وَالْمُكْرِهَ، وَجَبَرْتُ اللَّهَ: عَظَمَتُهُ، وَجَبَرَ الْفَقِيرَ: أَصْلَحَهُ، وَالْجَبَّارُ: الَّذِي لَا تُطَاقُ سَطْوَتُهُ)، ﴿الْجَبَّارُ﴾، بە مانای ملپیکەچکەر و ناچارکەر، (جَبَرْتُ اللَّهَ) واتە: مەزنىي خوا، ھەروھەا ﴿الْجَبَّارُ﴾، بە مانای چاککەر دى، دەگوترى: (جَبَرُ الْفَقِيرَ) واتە: بابای ھەژارى (وھەك شكاو بووبى) چاك كردهوه، وھەك چۆن تىسقانىك دەشكى، ھەلدەبەستىتەوھ.

دیسان: ﴿الْجَبَّارُ﴾ ئەو زاتە یە هیچ کەس ناتوانی خۆی بۆ توورەیی و زەبری وی ڕابگرێ.

۱۲- ﴿الْمُكْرِرُ﴾: خۆ گەورە کەر، خۆ بە گەورە زان، ئیمە کە بە کاری دینین بۆ مروّفە کان، دەلێن: ﴿الْمُكْرِرُ﴾ واتە: خۆ گەورە کەر، یانی: گەورە نیه، بە لام خۆی گەورە کردو، بە دلناییش بەو واتایە بۆ خوا بە کارنا یەت، چونکە خوا ﷻ پێویستی بە تەکە للوف نیه بۆ سیفە تەکانی و، ئەو پەری گەورەیی و مەزنی هەیه:

زانایان (الْمُكْرِرُ) یان بە پینچ واتایان بە کارهێناو:

- ۱- ﴿الْمُكْرِرُ﴾ زانایان بە (ذُو الْكِبْرِيَاءِ) یان لیکداو تەو، خواو نی گەورەیی.
- ۲- ﴿الْمُكْرِرُ﴾ واتە: (تَكَبَّرَ عَنْ كُلِّ نَقْصٍ، وَتَعَزَّزَ عَمَّا لَا يُلِيقُ بِهِ)، خوا گەورە یە لە هەر کەم و کورپیە ک و، مەزنە لە هەر شتیک کە شایستە ی نیه.
- ۳- ﴿الْمُكْرِرُ﴾ (الْمُتَنَعُ عَنِ الْإِنْقِيَادِ)، واتە: ئەو زاتە ی ڕی نادات، بەو ی ملکە چ بی بۆ جگە لە خۆی، چونکە جگە لە خۆی هەموویان دروستکراو تەکانی.
- ۴- هەندیکشیان: ﴿الْمُكْرِرُ﴾ یان بە (الْعَالِي) واتە: بەرز، لیکداو تەو.
- ۵- هەندیکش گوتوو یانە: (الْمُتَكَبِّرُ: الْكِبَرُ الْمُطْلَق) واتە: ئەو پەری گەورە، گرنگ ئەو یە (الْمُتَكَبِّرُ) بەو واتایە نیه کە بۆ مروّفە کان بە کاردی و، لە راستیدا هەندیک لە سیفە تەکانی خوا ﷻ، وە ک دوا یی لە فەرما یشتیکی پێغەمبەر دا ﷺ دەیهێنین، تەنیا بۆ خوا شایستە ن، تەنیا خوا (خالق) ه، تەنیا خوا (مُصَوِّر) ه، تەنیا خوا (بَارئ) ه، تەنیا خوا (رَازِق) ه، تەنیا خوا (مُتَكَبِّر) ه، واتە: ئەو پەری گەورە یی تەنیا هی خوا یە ﷻ و بەس شایستە ی ئەو.

بۆ یە ئەگەر یە کیک لە دروستکراو کان، خۆی بە گەورە بگرێ، شتیکی خراپی کردو، چونکە: یە کەم: خۆی چواندو بە خوا ی پەروەردگارەو، دووهم: شتیکی ناھەقی کردو، کە لە قەبارەو ئەندازە ی خۆی، خۆی بردۆتە دەری.

(۱۳) - ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، پاکیی بۆ خوا له وهی دهیکهن به هاوبه شی.

ئنجا خوا دهفه رموی: ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ﴾، ئەو (خوا) ئەندازەگیریکارە و، پەیداکارو داهێنەر، وێنەکێشە.

(۱۴) - ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ﴾، واته: ئەو خوا ئەندازەگیریکاری شتەکانە (بەپێی ویستی خۆی)، (خالق): (الْمُقَدِّرُ لِلْأَشْيَاءِ عَلَى مَقْتَضَىٰ إِرَادَتِهِ).

(۱۵) - ﴿الْبَارِئُ﴾، پەیداکارو داهێنەری شتەکان، یاخود: جیاکەرەوهی هەندیک له شتەکان له هەندیکیان.

(۱۶) - ﴿الْمُصَوِّرُ﴾، پەیداکاری وێنەکان، یاخود: پێکھێنەری شتەکان لەسەر شێوهی جیا جیا، (تصویر) یش یانی: (التَّخْطِيطُ وَالتَّشْكِيلُ)، وێنەکێشان و دیمەن پێدانه.

ئنجا ئەم سێ سیفەتە ی خوا: ﴿الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ﴾، وەک (ئەبوو حامیدی غەززالیی) گوتوو یەتی: هەر شتێک کە پەیدا دەبێ، پێش ئەندازەگیری بۆ دەکری، دوا یی پەیدا دەکری، دوا یی وێنە و دیمەنێکی تایبەتی یی دەدری.

(۱۷) - ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾، ناو هەرە پەسندو چاکەکانی هەن، چونکە: ﴿الْحُسْنَىٰ﴾ (مُؤَنَّثٌ) ی (أَحْسَنٌ) ه، واته: هەرە چاک و پەسند.

(۱۸) - ﴿يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هەرچی له ئاسمانەکان و زەویدا هەیه، پاکیی بۆ دەر دەبێ، بێ خەوشیی و، بێ پەلەیی و بێ عەیبیی بۆ دەر دەبێ، ئنجا ئەو بێ خەوشیی و بێ پەلەیی و بێ کەم و کورپیە ی خوا، هەم له زاتیدا، هەم له سیفەتەکانیدا، هەم له ناو هەم له حوکمەکانیدا، هەم له دروستکراوەکانیدا، هەم له کردەوهەکانیدا، له هەموو ڕوویە کەوه خوا بێ عەیبەو، بێ پەلەو بێ کەم و کورپیەو، به پێچەوانە شەوه: له هەموو ڕوویە کەوه، خوا خاوەنی هەموو سیفەتە بەرزو پەسندو بێ وێنەکانە.

(۱۹) - ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئەو زالی کاربەجێی، ﴿الْحَكِيمُ﴾، یان: به مانای خاوەن حیکمەت، یاخود یانی: کاروبارەکان به ڕێکیی و، به و پەری لێزانیی و کارامەیی ئەنجام دەدات.

کۆتایی تەفسیری ئەم ئایەتە موبارەکانە، بەم فەرمايشتهی خوای پەرورەدگار دینین، کە پێغەمبەر ﷺ لەلایەن خواوە دەیگێڕێتەووە فەرمايشتیکی قودسییە:

{ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الْكِبْرِيَاءُ رِدَائِي وَالْعَظَمَةُ إِزَارِي، فَمَنْ نَارَ عَنِي وَاحِدًا مِنْهُمَا، قَذَفْتُهُ فِي النَّارِ } (أخرجه أحمد: ۹۳۴۸، وأبو داود: ۴۰۹۰، وابن ماجه: ۴۱۷۴، وابن حبان: ۵۶۷۱)، واتە (خوا دەفەرموێ) گەورەیی (پەها) پۆشاکمەو، مەزنیی (پەها) کراسمە، { (رداء) ئەو پۆشاکەیه کە سەرتاپا دەپۆشرێ، (إزار) یش ئەو پۆشاکەیه بۆ بەشیکی جەستە بەکاردی، هەلبەتە لێرەدا خوا ﷻ دەیهوێ ئیمە حالیی بکات، ئنجا هەر کە سێک ناکۆکیم لەگەڵدا بکات، لەسەر یەکیک لەو دوو سیفەتانە: گەورەیی یان مەزنیی، فری دەدەمە ئیو ئاگری دۆزەخەو.

شایانی باسە: ئیمە لە بارەى ناو و سیفەتەکانی خواوە، لەم تەفسیرەماندا، لە تەفسیری سوورەتەکانی دیکەدا کە رابردوون، هەم لە سوورەتی (الأعراف)، هەم لە سوورەتی (الإسراء)دا، ئاماژەیه کمان داووە، لە چەند شوێنێکی دیکەش، بۆ وێنە: لە سوورەتی (الزمر)دا، کورتە باسیکمان کردووە، بۆیە ئێوەی بەرێز لە برایان و خوشکان، کە بتانەوێ لەوبارەووە زیاتر شارەزا بن، حەوالەى ئەوێتان دەکەمەووە، ئەو شوێنانەى رابردوون.

هەرۆهە ئیمە لە مەوسووعەى: (ئیمان و عەقیدەى ئیسلامی)دا، بەرگی سییەممان تەرخان کردووە، بۆ توێژینهووە لە بارەى ناو و سیفەتە بەرزو بـی وێنەکانی خوای پەرورەدگارەووە، هەرۆهە لە مەوسووعەى: (الإسلام کما يتجلى في كتاب الله)دا، دیسان لە کتیبی سییەمدا، بە تەفصیل باسی ناو و سیفەتەکانی خوای بەرزو مەزەمان کردووە.

لێرەدا کۆتایی بە تەفسیری سوورەتی (الحشر) دینین و، لە خوای بەخشەر دەپارێنەووە، یارمەتییمان بدات، زیاتر لە فەرمايشتهکەى تێگەین، دڵ و دەروومان پاکتر بکات، بۆ ئەوێ چاکتر لە فەرمايشتی خوا تێگەین، بێگومان مرووف بە

ئەندازەي ئەو، كە عەقڵەكەي پاك دەبىي و، دَل و دەروونەكەي پاك و چاك دەبىي، زياتر لە ماناو مەبەستى فەرمايشتى خوا تىدەگات، دوايش دەتوانى كە لەگەل ئەو ماناو مەبەستە بەرزو بە پىزانەي فەرمايشتى خوا، كارلىك بكات، پراكتيزەيان بكات و جىيەجىيان بكات، لە ژيانى تاكيى و خىزانىي و كۆمەلەيەتيى و سياسىي خویدا، خوا لەو كەسانەمان بگىرئى و، يارمەتيمان بدات كە زۆرترين بەهرە لە قورئان وەرگىرين و، زۆرترين بەهرەش بە دەورو بەرى خۆمان بگەيەنين، بەهۆي قورئانەو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

له پوره کومه پاتې پيښه ګانې نه ګڼل کېږي

په دې مخه ګیر موخه لاسوال لاندې راځي

AliBapir

عمل يا پيښه

علي بابا پير

له پاتې پيښه ګانې نه ګڼل کېږي

علي بابا پير

archive.org/details/@alibapir

PDF

علي بابا پير

علي بابا پير

AliBapir

Google Play

App Store

علي بابا پير

علي بابا پير

علي بابا پير

علي بابا پير

علي بابا پير

علي بابا پير

علي بابا پير

علي بابا پير

تەفسیری سوورپەتی

المُبْتَخَنَةُ

دهستپیک

به پړزان!

نهمړؤ که (۹) ی پهمه زانی سالی (۱۴۴۱) ی کؤچییه، به رانبهر (۲۰۲۰/۴/۲۹) ی زاینی، له شاری ههولیر، خوا پشتیوان بئ دهست دهکین به ته فسیرکردنی سوورته تی (الممتحنة) یان (الممتحنة)، سهره تاش وهک عاده تی خو مان پیناسه و نیوه پروکی نهم سوورته موباره که له جهوت (۷) برگه دا ده خهینه پروو:

پیناسه ی سوورته تی (الممتحنة) و بابه ته کانی

یه که م: ناوی نهم سوورته ته:

نهم سوورته ته له سهرجه م سهرچاوه کانی ته فسیرو سونته تداو، له (مصحف) هکاندا که له دیر زه مانه وه بوون، ههر به ناوی سوورته تی (الممتحنة) ناسراوه، هه لبه ته هه ندیکیشیان وا گو ی ده که ن ده لین: (الممتحنة)، نهویش به بونه ی وشه ی (فَامَتْحِنُوهُنَّ) وه، که خوا ده فهرمو ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَاْمَتْحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ اَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ﴾ (الممتحنة).

وهک گوتمان وشه ی (الممتحنة) به دوو جوړ گوکراوه:

۱- (الممتحنة).

۲- (الممتحنة).

واته: به مانای ناوی بکهرو، ناوی بهرکار (اسم فاعل، واسم مفعول)، (الممتحنة) واته: تاقیکه ره وه، (الممتحنة) واته: تاقیکراوه، نجا نه گهر (الممتحنة)

بئی، مەبەست پئی ئایەتی ژمارە ی (۱۰) ی ئەم سوورەتە موبارەکەیهو، سوورەتەکە پالداوہتە لای ئایەتەکە واتە: ئەو وشەیهی لەو ئایەتەدایە، کراوہ بە ناو بۆ سوورەتەکە، ھەرۆھک چۆن سوورەتی (البقرة) بەسەرھاتی مانگاگە کە لە سەرەتای سوورەتەکەوہ ھاتوہ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً﴾ (البقرة، کراوہتە ناوی، ھەرۆھھا زۆربە ی سوورەتەکان، بۆ وینە: سوورەتی (آل عمران) لە وشە ی (آل عمران) ھوہ ھاتوہ، یاخود وشە ی (إمتحان) پالداوہتە لای کو ی سوورەتەکە، ۆھک چۆن بە سوورەتی (براءة)، (التوبة) گوتراوہ: (الْفَاضِحَة) ئابرووبەر، لەبەر ئەوہ ی سوورەتی (التوبة)، یان سوورەتی (براءة) زۆر پەردە ی لەسەر نھێنییەکانی دەغەل و مونافیق و دلنەخۆشەکان ھەلداوہتەوہ، ناویان لێناوہ: (الفاضحة) یانی: (الفاضحة للمنافقين)، ئابرووبەری دەغەلەکان، ئەوہ ئەگەر (الممتحنة) بئی.

بەلام ئەگەر وشەکە (الممتحنة) بئی، ئەوہ (آل)ەکە بۆ ناساندنی (عهد)، (للتعريف العهدي) و مەبەست پئی ئافرەتێکی دیارییکراوہ، کە زانراوہ بە پای زۆربە ی زانایان (أم كلثوم بنت عتبة بن أبي معيط)ە، کە یەکەمین ئافرەت بوو لە گەرمە ی صولحی حودەیبییەدا ھات و، لە ئیمانەکەیدا تاقیکرایەوہ، (الممتحنة) واتە: ئافرەتێکی تاقیکراوہ، دەشگونجی (آل)ەکە بۆ ناساندن و بۆ تیکرا (جنس) بئی، یانی: (النساء الممتحنات) ئافرەتە تاقیکراوہکان.

ئەو دوو ناوہ زیاتر باون: (الممتحنة) و (الممتحنة)، بەلام (السيوطي) لە (الإتقان في علوم القرآن) دا کە کتیبێکی نایابی خۆیەتی لە بارە ی زانستەکانی قورئانەوہ، ھەردوو ناوی: (سُورَةُ الْإِمْتِحَانِ) و (سُورَةُ الْهُدَى) شی باسکردوون و، پالیداوہ لای کتیبی (جمال القراء) ی (علي السخاوي).

دووهم: شوینیی دابه‌زینی:

ئەم سوورەتە بە یەكده‌نگیی زانایان سوورەتییكی مەدینەییە، واتە: لە قۆناغی دووهمی ژيانی پیڤه‌مبەردا ﷺ، لە قۆناغی دواي چوونی پیڤه‌مبەری خوا ﷻ لە مەككەو بە مەدینەدا، دابه‌زیو، چ لە ئیو خودی شاری مەدینەدا دابه‌زیی، یان لە دەورووبەری، یان هەندیکێ لەوێ و هەندیکێ لەوێ، گرنگ ئەوێهە ئەم سوورەتە مەدینەییە، چونکە وەك دوايی باسی دەکەین، هەندیک لە ئایەتەکانی ئەم سوورەتە لە ڕووی جوگرافیەو لە مەككە دابه‌زیون، لە کاتی ئازاد کردنی مەككەو، هینانەدەری لە چنگی هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دا، هەندیک گێردراوێش هەن، دوايی باسیان دەکەین، کە پیڤه‌مبەری خوا ﷻ دواي ئازادکردنی مەككە، پەیمانی لە ئافەرەتان وەرگرت، لە ئیواندا خیزانی ئەبوو سوفايان (هیندی کچی عوتبە) هەبوو، کە هیندی قسەي کردوون لە خزمەت پیڤه‌مبەری خوا ﷻ، ئاشکراشە هیندی کچی عوتبە لە دواي ئازاد کردنی مەككە، مسوڵمان بوو، کەواتە کە دەگوتری: فلان سوورەتە مەدینەییە، مانای وانیه ئایەتەکانی هەموویان لە مەدینە دابه‌زیون واتە: لە قۆناغی دواي کۆچکردنی پیڤه‌مبەری خوا ﷻ بۆ مەدینە، چ لە ئیو خودی مەدینەدا، یان لە دەورووبەری، یاخود لە مەككە، یان لە هەر شوینییکی دیکە دابه‌زیبن.

سێهەم: ژمارەي ئایەتەکانی:

بە یەكده‌نگیی ژمێره‌رانی ئایەتەکانی قورئان، ئەم سوورەتە سی‌زده (۱۳) ئایەتە، هەندیک لە ئایەتەکانی درێژن و بە ئەندازەي چەند ئایەتیک دەبن، بە زۆریی سرووشتی قورئانی مەدینەیی‌ش وایە، لەبەر ئەوێ قورئانی مەدینەیی یاساکانی تیدا باسکراون، یاساکانیش پیویستییان بە وردەکاریی و ڕوونکردنەوێ زیاتر دەکات.

چوارهم: ریزه‌ندی له موصحف و له دابه‌زین دا:

ئهم سوورته موباره‌که له (مصحف) دا ژماره شەست (۶۰)ه، واته: له سوورته تی (الفاتحة) وه که دئی له لای راسته وه، نوره ی ژماره شەست (۶۰) ی هه‌یه، له دابه‌زینشدا به پئی رای (جابر بن زید) ژماره نه‌وه دوو (۹۲) ی هه‌یه، واته: پیش (النساء) و دواي (المائدة) دابه‌زیوه، له سالی شەشمی کوچیداو، زوربه ی نایه‌ته‌کانی دواي پیکهاتنی حوده‌یییه‌و، هه‌ندی‌کیشیان دواتر دابه‌زیون.

پینجه‌م: نیوه‌رۆکی:

ته‌وه‌ری بنه‌رته‌یی ئهم سوورته، بریتیه له هۆشداریی پیدانی مسوولمانان و ئاگادار کردنه‌ویان، به‌لکو سه‌رزه‌نشتردیان له هه‌بوونی په‌یوه‌ندی دۆستایه‌تی و خۆشه‌ویستی له‌گه‌ڵ ته‌هلی کوفردا، به‌هۆی نیزیکی و خزمایه‌تییه‌وه، روونکه‌ره‌وانی قورئانیش له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌کپان، که نایه‌تی یه‌که‌م به‌ بۆنه‌ی نامه ناردنه‌که‌ی (حاطب بن ابي بلتعنة) وه‌و بۆ کافره‌کانی قوره‌یش، هاتۆته‌ خوار.

منیش ده‌لیتم: وێرای نایه‌تی یه‌که‌م، نایه‌تی دووه‌م و نایه‌ته‌کانی دوایشی هه‌تا نۆیه‌م، هه‌ر به‌و بۆنه‌یه‌وه هاتوونه‌ خوار.

به‌و بۆنه‌یه‌وه‌ش خواي کارزان و میهره‌بان ﷺ ئامۆژگاریی مسوولمانانی کردوه که ئیبراهیم عليه السلام، ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ڵی بوون و شوینی که‌وتوون، بکه‌نه سه‌رمه‌شق، که به‌ روون و راشکاوی به‌ خه‌لک و کۆمه‌لگایه‌که‌ی خۆیانان گوتوه، ئیبراهیم عليه السلام گوتوویه‌تی و، ئه‌وانه‌ی له‌ خزمه‌تیشدا بوون گوتوویانه: مه‌گه‌ر بپروا به‌ خواي تاک بینن، ئه‌گه‌رنا لێتان به‌ریین، حاشاتان لێده‌که‌ین و رق و دوژمنایه‌تییمان که‌وتۆته‌ نیوان، هه‌تا هه‌تایه.

به لام دوايي خواي به رزو مه زن وهك هه لاواردنيك باسي تهوانه ي كردوه، كه له پرووي دين يان ژينه وه دژايه تبي مسولمانان ناكهن، تهوانه ريتان لي نه گيراوه ته ي مسولمانينه! كه له گه لياندا هاوكارو چاكه كاربن، هه رچه نده بيپرواش بن.

دوايي باسي چونه تبي مامه له ي مسولمانان كراوه، له گه ل ئافره تانيكدا كه له لاي ته هلي كوفره وه دين و، به كومه لگاي ئيسلامييه وه په يوه ست ده بن، هه روه ها ئافره تانيك كه ئاماده نين، وهك مي رده كانيان ئيمان بينن، چ كوچيان له گه ل كردبن بو مه دينه، چ هه ر له مه ككه به جيمابن، كه پيوسته پياواني پروادار ده سته برداريان بن، هه ر وهك چون ئافره تاني پروادار، ده بي ده سته برداري مي رده كافره كانيان بن.

ئنجا باسي په يمان وه رگرتني پيغه مبهري خوا ﷺ له ئافره تاني پروادار كراوه، وهك سه روكي كومه لگاو ده وله تي ئيسلامي، كه په يمانكي چهن د پرگه ييه، لتيان وه رده گري، هه لبه ته دواي ته وه ي ئيمانين هيناوه، واته: تهو په يمانه زياتر گريه ستكي سياسي و كومه لايه تيه، هه رچه نده له برگه كاني په يمانه كه دا هه يه: نابي هاوبه ش بو خوا دابنين، نابي قه تل بكن، نابي دزيي بكن، نابي زينا بكن، نابي بوختانيك بكن له نيوان ده ست و پييه كاني خو ياندا واته: منداليك كه هي مي رده كهيان نيه، پالي نه دهنه لاي مي رده كهيان، هه روه ها نابي سه ريچي له پيغه مبهري خوا ﷺ بكن، له هه موو تهو شته په سندانده كه فه رمانيان پي ده كات.

له كو تايشدا ريگري له مسولمانان كراوه كه دو ستايه تبي كه سانكي بي پرواي غه زه ب ليگيراو بكن، كه هيچ ئوميد يكيان به روژي دوايي نيه.

شه شهم: تاییه تمه نندییه کانی:

ئیمه شه ش تاییه تمه نندییه کانی که و توونه بهرچاو، که ئهم سووره ته جیا ده که نه وه له سووره ته کانی دیکه:

۱- به پروتترین شیوه مسولمانان قه دهغه کراون، له هه بوونی دوستایه تی و کهین و بهین له گه ل ته هلی کوفردا، به تاییه ت له حالیکدا که دژایه تی ئیسلام و مسولمانان ده کهن، ئهمه له ئایه ته کانی: (۱) و (۲) و (۳) دا، زۆر به پروونی باسکراوه، ئهم مه سه له یه ش وه ک دوایی کورته باسیکی له باره وه ده خهینه پروو، له زۆر له ئایه ته کانی قورئاندا باسکراوه، له بهر ئه وه زۆر گرنگ و هه ستیاره له هه موو کات و پۆژگار ه کاند، به لام له سووره ته دا ئهم بابته، به ئیمتياز باسکراوه.

۲- باسی سه رمه شق بوونی ئیبراهیم عليه السلام و هاوه لانی کراوه له و بواره دا^(۱)، به لام داوای لیبوردن له خوا کردنی ئیبراهیم عليه السلام بو بابی (نازهر)، له و به سه رمه شق گرته ئیدا هه لاوێردراوه، خوا سبحانه و تعالی فهرموویه تی: ئیوه ئیبراهیم و هاوه لانی و شوێنکه و تووانی بکه نه سه رمه شقی خۆتان، له وه دا که نیزیکی و دوستایه تی ته هلی کوفر نه کهن، ته هلی کوفرێک که سه نگه رتان لیده گرن و دژایه تیستان ده کهن و، هه ر ئیوه یان بو هه لیکه وێ، په لامارتان ده ده ن و زیانتان پێ ده گیه نن، نه ک بیروایانی لاشه پرو ته با، ئه وان حوکمیکی دیکه یان هه یه که دوایی باسی ده کات، به لام له و به سه ر مه شق گرته ی ئیبراهیمدا عليه السلام، خوا ئه وه ی هه لاواردوه که ئیبراهیم داوای لیبوردنی بو بابی کردو، ده فهرمووی: له وه دا چاوی لیمه کهن، هه رچه نده ئیبراهیم عليه السلام پیغه مبه ری خواش بووه، به لام له وه دا نه پییكاوه، هه رچه نده ئه ویش بینا له سه ر به لیێنیک بووه که ئیبراهیم عليه السلام به بابی داوه، له سووره تی (التوبه) دا، خوا سبحانه و تعالی وه ک پروونکردنه وه و پاساودانه وه ی هه لوێسته که ی ئیبراهیم عليه السلام ده فهرمووی: ﴿وَمَا كَانُ اسْتِعْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَيِّهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾

(۱) بواری دوستایه تی نه گرتن له گه ل ته هلی کوفردا.

﴿التوبة﴾ ۱۱۴ داواى لیبوردن کردنى ئیبراهیم بۆ بابى (که داواى لیبوردنى بۆ له خوا کرد)، هەر به هۆى ئەوهوه بوو که بەلێن و گفتیکی پێدا بوو، بەلام داواى ئەوهى بۆى دەرکەوت دوژمنى خوايه، دوورى لیگرت، ئیبراهیم عليه السلام زۆر به بەزەهێ و پەرۆش بوو، زۆریش هێدی و مەند بوو.

ئەمەش له ئایەتى (۴) و (۵) و (۶) دا باسکراوه.

۳- ئەو راستییه پوونکراوه ئەوه که کافرانی لاشەرو تەبا، پێگى له مسوڵمانان نەکراوه له گەلیاندا چاک بن، بەلکو فەرمانیشیان پێکراوه هەم چاکەى مەعنەوی، هەم چاکەى ماددییان له گەلدا بکەن، له هەموو قورئاندا لێره دا زیاتر ئەو بابەتە بهو پوونى و ئاشکراییه باسکراوه، له ئایەتى (۷) و (۸) و (۹) دا.

۴- تەنیا لەم سوورەتەدا باسى تاقیکرانهوهى ئافره تانى کۆچکەرى خو به پرۆادار ناسینه کراوه، له ئایەتى ژماره (۱۰) دا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ﴾ ۱۰

۵- تەنیا لەم سوورەتەدا ورده کاری چۆنیەتیی چاره سەرى کیشەى نیوان مێردى کافرو ژنى مسوڵمان، یان ژنى کافرو مێردى مسوڵمان کراوه، له ئایەتەکانى ژماره (۱۰) و (۱۱) دا و، له هیچ شوێنیکى دیکەدا له قورئان بهو پوونى و پاشکاوویه، که وهک گرفت و کیشەیهک که هاتۆتە پێش، باس نەکراوه، بەلێ له سوورەتى (البقرة) دا خوا باسى ئەوه دەکات: ئەى پیاوانى پرۆادار! ئیوه ئافرهتى هاوبەش بۆ خوا دانەر مەهینن، هەروەها ئافره تانى ئیمانداریش مەدەنه پیاوانى هاوبەش بۆ خوا دانەر: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمَنَّ وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ - وَبَيِّنْ أَيْتِيهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ ۳۱ (البقرة)، له سوورەتى (النور) يشدا خوا ﷻ ده فرموى: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ﴾ ۳

النور، بە لām لەوێ بە تاییەت لە بارەى ھاوبەش بۆ خوا دانەرانهوه ئەوه باسکراوه، بە لām لێره وەک چارەسەرکردنى ئەوهى کاتیک پیاو مسوڵمان دەبێ و ژنەکەى کافرە، یان ژن مسوڵمان دەبێ و مێردەکەى کافرە، چۆن چارەسەر دەکری، بە تاییەت لە نێوان دەولەتى ئیسلامی و، قەوارەى ئەهلى کوفردا؟! تەنیا لەم سوورەتەدا ئەوه باسکراوه.

۶- پەیمان وەرگرتنى پێغەمبەرى خوا ﷺ لە ئافرەتانی برودار، وەک گرێبەستێکى سیاسى کۆمەڵایەتیی، چونکە پێش ئیمانیاں هەبووه، ئنجا پەیمانیاں لى وەرگیراوه، پەیمان لێوەرگرتنەکە بۆ ئیمان هێنان نەبووه، بە بەلگەى ئەوه کە خوا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ﴾ (۱۲)، کەواتە: ئافرەتەکان، برودارن، ئنجا پەیمان بە پێغەمبەرى خوا ﷺ دەدەن، پەیمان پێدانەکەشیان بۆ ئەوهیه کە ھاوبەش بۆ خوا دانەنێن، چونکە جارى وایە مسوڵمانانیش تووشى شیرک دەبن، هەروەها کە دزیی نەکەن و، زینا نەکەن و، مندالی خوێان نەکوژن و، مندالی جگە لە مێردیان پالنهدهنه لای مێردیان بە فرت و فیل، هەروەها سەرپێچیی لە فەرمانی پێغەمبەر ﷺ نەکەن، لە هەموو ئەو شتە چاک و پەسندانەدا کە فەرمانیاں پێ دەکات.

حهوتەم: دابهشکردنى ئایەتەکان بۆ دوو دەرس:

دەرسى یەكەم: ئایەتەکانى: (۱ - ۹)، هەر نوو ئایەتەكەش، باسى بابەتێكى یەكجار گرنگ و هەستیار دەکەن، کە چۆنیەتیی مامەلە کردنى مسوڵمانانە، لەگەڵ کەسانیکدا کە بێپروا و پشت لە ئایین و پەيامى خوان، ئەوانیش بە گشتى دوو جوورن:

۱- جوورتکیان وێرای بێپروایی، دژی دین و ژینی مسوڵمانانیشن و، هەمیشە بۆ زیان لێدانیاں لە بۆسەدان و لێیان دەخەفتێن.

۲- جوورتکیشیان هەرچەندە بێپروان، بە لām لەگەڵ برودارندا گونجاوو تەبان، نە دژی دینیاں و نە دژی ژینیاں.

خوای دادگەرو کاربەجی ﷺ، بە ڕوونی نوقتهی خستۆتە سەر پیت، بۆ چۆنیەتی مامەلە کردن لە گەڵ هەرکام لەو دوو جۆرە بێڕوایەدا.

دەرسی دووهم: چوار ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الممتحنة) یان (الممتحنة) دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۱۰ - ۱۳)، ئەو چوار ئایەتە موبارەکەش، سێ بابەتی گەرنگیان باسکردوون:

بابەتی یەكەم: ئافەرەتانی کۆچکردوو بۆ لای مسوڵمانان و قەوارە سیاسییەکیان، پێویستە تاقیی بکەنەوە، دواي زاندرانی مسوڵمانەتی و ئیمانداریه تییان بحەوێندرێنەو، نەگیردرێنەو بۆ لای ئەهلی کوفر بە گشتی و، مێردە کافرەکانیان بە تایبەت.

بابەتی دووهم: چۆنیەتی پەیمان وەرگرتنی پێخەمبەری خوا ﷺ لە ئافەرەتانی بروادارو، بەندەکانی ئەو پەیمان و بەلێنە.

بابەتی سێهەم: رێگری کردن لە برواداران، کە بە هیچ بیانوو و پاساوێکەو نیزیکی و دۆستایەتیان لە گەڵ ئەهلی کوفردا هەبێ، کە هیچ ئومێدێکیان بە ڕۆژی دوايي، سزاو پاداشتی خوا نیە.

شایانی باسە: زانایانی ڕوونکەرەوێ قورئان و سوننەت و سیرەي پێخەمبەری خوا ﷺ، زۆر کێشەو مشتومریان بوو لەو بارەو کە ئایا نامەکەي: (حاطب بن ابي بلتعَة) ﷺ، لە کاتی فەتحی مەککەدا بوو، لە سالی هەشتەمی کۆچیدا، یان لە کاتی صولحی حودەیبیەدا بوو، لە سالی شەشەمی کۆچیی دا؟

هەرچی زۆر بەیانن رایان وایە: لە سالی هەشتەمی کۆچیدا بوو واتە: لە کاتی ئازاد کردنی مەککەدا، هەندیکیشیان رایان وایە لە سالی شەشەمی کۆچیدا بوو، لە گەرمەي صولحی حودەیبیەدا، یاخود بەر لەوێ بچن بەرەو مەککە، کە دوايي صولحی حودەیبیەي لێ کەوتەو، پێش وەخت (حاطب بن ابي بلتعَة) نامەکەي ناردو.

منیش پیم وایه: ئەو مەسەلەیه جیاوازییهکی وای نیه له هەر کامیاندا بووبی،
گرنگ ئەوێه له کاتیگ دا بووه، که پێغه مبهری خوا ﷺ ویستووێه تی به رهو
مه ککه بچی، ئنجا:

أ- ئایا ویستووێه تی بۆ ئەنجامدانی عومره بچی بۆ مه ککه، که ئەوه بوو بپروایه کان
رێیان پیگرت و نه یانهشت و ریککه وتنی حوده ییبیهی لیکه و ته وه.

ب- یاخود پێغه مبهری خوا ﷺ ویستووێه تی بۆ ئازادکردنی مه ککه بچی و له دهستی
کافره کان ده ریهینتی، وه ک سزادانیک بۆ په یمان شکینی هاوپه یمانه کانی قوره یش، که
هۆزی به نوو به کر بوون و بیست (۲۰) که سیان له هاوپه یمانه کانی پێغه مبهری خوا ﷺ
که هۆزی (خوزاعه) بوو، کوشتبوون، ئەوانیش هاتن (عمرو بن سالم) سه روک هۆزی
خوزاعه داوای له پێغه مبهر ﷺ کرد و گوئی: تۆ هاوپه یمانی ئیمه ی و هاوپه یمانه کانی
قوره یش بیست که سیان به غه در لیکوشتووین، له حه ره می مه ککه دا له ده وری که عبه،
ئایا چۆن به رگری له ئیمه ده که ی که هاوپه یمانی تۆین؟! ئازاد کردنی مه ککه ش به
هۆی ئەوه وه روویدا و ئەوه له سالی هه شته مدا بوو، گرنگ ئەوه یه ئەو نامه یه له
لایهن (حاطب بن ابی بلتعه) وه نوو سراهو بۆ قوره یشیه بپروایه کان، هاوبه ش بۆ خوا
دانه ره کان، به ر له وه ی پێغه مبهری خوا ﷺ به ره و مه ککه بچی، چ بۆ عومره بچی، له
سالی شه شه می کوچیدا، چ بۆ ئازاد کردنی مه ککه بچی، له سالی هه شته می کوچیدا،
واته: جیاوازییهکی وای نیه له هەر کامیکیاندا بووبی، به لام پیویسته ئاگامان له دوو
مه سه لان بئ و، ئەو دوو پروونکردنه وه یه ی ئیستاش له باره ی ئەو دوو مەسەلەیه وه
ده یانده م، به و شیوه یه نه مبینوه له ته فسیره کاند باسکرابن، به لام پیموایه دوو راستی
زۆر ئاشکران و ئەنجامگیرییهکی زۆر گرنگیشیان لئ ده کری، که دوا یی ده یخه ینه روو:

یه که م: شتیکی زانراو و چه سپاوه که کوچکردنی ئافره تانی بپروادارو، پارکردنیان به ره و
ده و له تی ئیسلامی، ناگونجی له سالی هه شته مدا بووبی، هەر ده بی پیش فه تحی
مه ککه بووبی، چونکه دوا ی ئازادکردنی مه ککه، مه دینه و مه ککه و شوینه کانی دیکه ش

[illegible]

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە نو (۹) ئایەتی پێشەوهی سوورەتی (الممتحنة) پێک دێ، ئایەتەکانی: (۱ - ۹)، که تێیاندا خواى کاربەجى و پەنھانزان ڕیگریی لە مسوڵمانان دەکات، دوژمنى خواو دوژمنى خۆیان بە دۆست بگرن و، کەین و بەینیان لەگەڵیان هەبێ، لە بارەى بەلگەو پاساوهکانى ئەو ڕیگرییه‌شەوه، خواى زاناو توانا ورده‌کاریی زۆریی خستۆته‌ ڕوو.

ئنجای باسی ئیبراھیم (خَلِيلُ اللَّهِ) ﷺ، شوێنکەوتووانى کردو، که پێویسته بکریته سەر مەشق لەوبارەوه.

دواییش ئەوه ڕوونکراوێته‌وه که تەنیا ئەو بپروایانە دروست نیە نیزیکیان لێ بکری - بە شیوه‌ی هاوکاریی و چاکەکاریی - که دژی دین و ژینی پرواداران، ئەگەرنا ئەوانەى تەباو گونجاو، پێویسته‌ باشترین پەيوەندیان لەگەڵدا بکری، چونکە نابێ لە بواری هەڵسوکه‌وتدا، هیچ کەس لە مسوڵمانان خوشپەفتارترو چاکەکارترو بە‌ڕیزتر بێ!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخْذُوا عِدْوِيَّ وَعِدْوَكُمْ أُولَئِكَ تُفُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ① إِنْ يَشْفِقُكُمْ يُكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ② لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْضَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا

تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُوكُمْ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا اسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾ لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَى إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

ا به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده، نهی نهوانه ی پرواتان هیئاوه! دوژمنی من و دوژمنی خوٚتان به دۆست مه گرن، ئیوه خوْشه ویستییان بو دهرده برن له حالیکدا نهوان بیپروان بهو ههقهی (له خواوه) بوٚتان هاتوه، (له بیرتان بی که) پیغه مبهرو ئیوه شیان (له زیدی خوٚتان) وه دهرده نا، چونکه پرواتان ده هیئا به خوای پهروه ردگارتان، نه گهر بو تیکوْشان له پئی منداو خواستنی په زامه ندییم (له زیدی خوٚتان) هاتوونه ده ری (نابی دوژمنی خواو خوٚتان به دۆست بگرن)، ئیوه خوْشه ویستیانیان به په نهانیی پیراده گه یه نن (له حالیکدا) منیش زاناترم بهوهی شار دووتانه وهو، ئاشکراتان کردوه، ههر که سیکیش له ئیوه (نهوهی گوٚترا) بیکات، مسوگهر راسته پئی ون کردوه ﴿١﴾ نه گهر ئیوه یان به ره پهل بکهوئ (و زه فه رتان پی بهرن)، بوٚتان ده بنه دوژمن و ده ست و زمانیا نتان به خراپه بو لا دریژ ده کهن (به هه موو شیوه یه ک زه برتان لیده ده ن) و، هه زده کهن

(و خۆزگە دەخوازن) بېپروابن ﴿۲﴾ ھەرگیز خزمایەتیە کانتان و پۆلە کانتان لە
 پۆژی قیامەتدا سوودتان پیناگە یەنن (لە بەرانبەر سزای خوادا) (خوا) لە یەکتان
 جیادە کاتەو، خواش بێنەری ئەو یە کە دەیکەن ﴿۳﴾ بە دڵیایی لە ئیبراھیم
 و ئەوانە ی لە گەلیدا بوون، سەر مە شقییە کی چاکتان ھە یە (لەو بارەدا) کاتیک
 بە کۆمە لە کە ی خۆیانان گوت: ئیمە لە ئیو، لەو ی جگە لە خوا دە پە رستن،
 دوورو بە ریین و پیتان بېپرواین و، دوژمنایە تی و رقی یە کجاریی لە نیوان ئیمە و
 ئیو، دا ئاشکرا بوو (و بە ر دەوام دە بێ)، تا کو تە نیا بپروا بە خوا دینن (و ە ک
 تاکە پە رستراو)، (ئەوان سەر مە شقتانن) جگە لە قسە ی ئیبراھیم کە بە بابی
 گوت: بە دڵیایی داوای لیبوردنت بو (لە خوا) دە کە م و، ھیچ شتیکی شە م بو
 تۆ لە بە رانبەر خوادا بە دە ست نیه، (دوایی گوتیان): پەر وە ردگارمان! پشتمان
 ھەر بە تۆ بە ستو، تە نیا بو لای تۆ دە گە پینە و، سەرە نجامیش بە س بو لای
 تۆ یە ﴿۴﴾ پەر وە ردگارمان! مە مانگێ ر بە بە لاو مە ی نە تی بو ئەوانە ی بېپروان،
 پەر وە ردگارمان! لی مان ببوو ر بە راستی تۆ زالی کار زانی ﴿۵﴾ بە دڵیایی لە وان
 (ئیبراھیم و ھاو ئە لانی) دا بو ئیو سەر مە شقی کی باش ھە یە، بو ھەر کە س
 ئومیدی بە خواو بە پۆژی دوایی ھە بێ، ھەر کە سیکی ش پش ت ھە لبات،
 بێگومان بە س خوا بێ نیازی ستایش کراو ﴿۶﴾ نیزی کە خوا خۆ شە ویستی بخاتە
 نیوان ئیو، نیوان ئەوانە و (لە رابردوودا) دژایە تی تان کردن، خواش بە
 توانیە و، خوا لیبوردە ی بە بە زە ییە ﴿۷﴾ خوا لیتان قە دە غە ناکات ئەوانە ی
 لە سەر ئایتان لە دژتان نە جە نگان و، لە مآلە کانتان وە دە ریان نە ناو، چاکە یان
 لە گە ل بکەن (ھاو کاریان بکەن و) ئە ندازە یە ک لە سامان تان پێ دەن، بێگومان
 خوا بە خشە رانی خۆ شە وین ﴿۸﴾ بە لکو خوا تە نیا بە رانبەر ئەوانە لیتان
 قە دە غە دە کات (چاکە کار و بە خشە رین و) دۆ ستایە تی یان بکەن، کە لە سەر دین
 لە دژتان جە نگان و، لە مآلە کانتان وە دە ریان ناو و پشتیوانی (دوژمنانتان)
 یان کردو، لە سەر دە رکردنتان، ھەر کە سیکی ش دۆ ستایە تی یان بکات، ئەوانە ن
 سە مکاران ﴿۹﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(عَدُوٌّ): (الْعَدُوُّ مِنَ الْعَدُوِّ، وَالْعَدُوُّ: التَّجَاوُزُ وَمُنَافَاةُ الْإِلْتِمَامِ، رَجُلٌ عَدُوٌّ، وَقَوْمٌ عَدُوٌّ)، وشه ی (عَدُوٌّ) له (عَدُوٌّ) هوه هاتوه، به بی گیره (شَدَّة) که بریتیه له تیپه پاندن و پیکه وه نه گونجان، وشه ی (عَدُوٌّ) هه م بو تاک به کاردی، هه م بو کو، ده گوتری: (رَجُلٌ عَدُوٌّ، رِجَالٌ عَدُوٌّ، وَقَوْمٌ عَدُوٌّ) پیاویکی دوژمن و پیاوانیک یان کومه لیککی دوژمن.

(بِالْمَوَدَّةِ): (الْمَوَدَّةُ مِنَ الْوُدِّ، وَالْوُدُّ: مَحَبَّةُ الشَّيْءِ وَمَنْعِي كَوْنِهِ)، (مَوَدَّةٌ) له (وُدٌّ) هوه هاتوه (وُدٌّ) یو دده و دده (وَمَوَدَّةٌ)، (وُدٌّ) به مانای خوشویستنی شتیکه له گه ل خوزگه پیخواستنی دا.

(إِنْ يَتَّقَوْكُمْ): نه گهر زه فه رتان پیبه رن، یاخود: نه گهر ئیوه به رپه لیان بکه ون، (التَّقَفُّ: الْحَذَقُ فِي إِدْرَاكِ الشَّيْءِ وَفَعْلِهِ، رَجُلٌ تَقِفٌ: حَادِقٌ فِي إِدْرَاكِ الشَّيْءِ)، (تَقَفٌ): بریتیه له کارامه یی، له وه دا که شتیکت به رپه ل بکه وی، یاخود له زانیی شتیکت و نه جامدانی شتیکتا، ده گوتری: (رَجُلٌ تَقِفٌ) واته: ماهیرو کارامه یه له زانیی شتیکتا، یاخود له نه جامدانی شتیکتا.

(وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَهُمْ): ده ستیان و زمانتانیان به خراپه بو لا دریز ده که ن، (الْبَسْطُ: النَّشْرُ وَالْتَّوْسِيعُ، وَبَسَطَ الْيَدَ مَدَّهَا)، (بَسَطَ) به مانای بلاوکردنه وه و فراوان کردنی شتیکه، (بَسَطَ الْيَدَ) به مانای ده ستریز کردنه، (وَبَسَطَ اللِّسَانَ) یش به مانای قسه پیگوته، واته: به زمان و به ده ست، نه گهر بویان بکری زیانتان پی ده گه یه نن.

(وَوَدُّوا): (أَيُّ: أَحَبُّوا وَمَتَّوَا) واته: خوشیانویست، هه زیان کردو، خوزگه شیان پی خواست.

(**أَرْحَامُكُمْ**): (أَرْحَامُ جَمْعُ رَحِمٍ: رَحِمُ الْمَرْأَةِ، وَاسْتَعِيرَ لِلْقَرَابَةِ لِكُونِهِمْ خَارِجِينَ مِنْ رَحِمٍ وَاحِدَةٍ)، (أَرْحَامٌ) كَوَى (رَحِم) ه واته: مندالدان (مندالدانی ئافرهت)، دواپی خوازراوه‌ته‌وه بۆ خزمایه‌تی، چونکه ئه‌وانه‌ی خزمن هه‌موویان له رابردووی دووردا له یه‌ک مندالدانه‌وه هاتوون.

(**يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ**): لِيَكْتَنَ جِيا ده‌کاته‌وه، (الفصل: إِبَانَةُ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ مِنَ الْآخَرِ حَتَّى يَكُونَ بَيْنَهُمَا فُرْجَةٌ)، (فصل): بریتیه له‌وه‌ی دوو شت لیک جیا‌بکری‌ته‌وه تا‌کو که‌لینیکیان بکه‌وی‌ته ئیوان، یه‌ک له‌وێ یه‌ک له‌وێ.

(**أُسْوَةٌ**): (الْأُسْوَةُ وَالْإِسْوَةُ كَالْقُدْوَةِ وَالْقِدْوَةُ: الْحَالَةُ الَّتِي يَكُونُ الْإِنْسَانُ عَلَيْهَا فِي اتِّبَاعِ غَيْرِهِ إِنْ حَسَنًا وَإِنْ قَبِيحًا)، (أُسْوَةٌ) و (إِسْوَةٌ) هه‌روه‌ک (قُدْوَةٌ) و (قِدْوَةٌ) بریتیه له‌و حاله‌ته‌ی مرووف له‌سه‌ری ده‌بی له شوینی‌که‌وتنی که‌سیکی دیکه‌دا، له چاکه‌دا شوینی بکه‌وێ، یان له خراپه‌دا.

(**بُرءُؤًا مِنْكُمْ**): لِيَتَّانَ دوورین، حاشاتان لی ده‌که‌ین، (أَصْلُ الْبُرءِ وَالْبَرَاءَةِ وَالتَّبَرِّي: التَّقْصِي مِمَّا يُكْرَهُ مُجَاوَرَتُهُ)، وشه‌ی (بُرء) و (براءة) و (تَبَرِّي) هه‌ر سیکیان له ئه‌صلدا به‌مانای دووری گرتنه له شتی‌ک مرووف هه‌ز نه‌کات لی‌ی نیزی‌ک بی، که‌واته: (بُرءاء) کو‌ی (بریء) ه، واته: ئیمه له ئیوه به‌ریین و دوورین.

(**فِتْنَةً**): (أَصْلُ الْفِتْنِ إِدْخَالُ الذَّهَبِ النَّارَ لِتَظْهَرَ جُودَتُهُ مِنْ رَدَائَتِهِ) ئه‌مه ئه‌صلی واتایه‌که‌یه‌تی، (فِتْن) بریتیه له‌وه‌ی زی‌ر بخریته ئیو ئاگره‌وه، تا‌کو چاکه‌که‌ی له خراپه‌که‌ی جیا‌بیته‌وه، بۆیه کورده‌واریی خو‌مان ده‌لین: (زی‌ری سوور له ئاگر ناترسی)، واته: زی‌ری ساغ، هه‌رچه‌نده به‌ ئاگر بیسووتینی، که‌م ناکات، کانزای زی‌ر، قال ده‌بیته‌وه، به‌لام که‌م ناکات، به‌لام ئه‌گه‌ر کانزایه‌کانی دیکه‌ی وه‌ک مس و فافوون و ئاسن و ئه‌وانه‌ی ره‌گه‌ل خرابن، بی‌گومان له کاتی قال‌کراندا، لی‌ی جیا‌ده‌بنه‌وه‌و، قه‌باره‌که‌ی که‌م ده‌کات، دواپی وشه‌ی (فِتْنَةً) خوازراوه‌ته‌وه بۆ به‌لا، ئازار، شتی‌ک که‌ تووشت دی، تافی‌کردنه‌وه، بۆ هه‌موو ئه‌وانه خوازراوه‌ته‌وه،

لیره که ده فهرموو: ﴿لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، مه مانکه به مهینه تیی و به لا بو
ئهوانه ی بیروان، ئه مه دوو واتای هه ن:

۱- وامان ئیمه که به دهستی ئهوان ئازار بدریئن.

۲- یاخود مه مانکه به هوکاری ئه وه ی به هو ی ئیمه وه به لای بیروایان به سهر بی،
که حال ی ئیمه بینن، پیان وابی ئیمه له سهر ناهه قین، له بهر ئه وه ی بیده سه لاتین
یان دواکه و تووین، وه ک ئه م پوژگاره ی ئیستای ئیمه که مسولمانان به راستی بوونه
به لاو فیتنه بو زۆربه ی خه لکی دنیا، ههر که سیک ته ماشای دوخی مسولمانان بکات
به تایبه تیی هوکمرانه کانیا، که زۆربه ی ههره زۆریان دیکتاتورن و، گو ی له مستی
زله یزانن و هیچ به دهستن، له به رانه ر خه لکه که ی خو یاندا شیرن و له به رانه ر دوژماندا
حوشترمه لن، ههر که سیک ته ماشای ئه و وه زعه ی مسولمانان بکات، چ له پرووی
سیاسیه وه، چ له پرووی فیکری و، له پرووی شارستانییه تیی و، له پرووی کلتورییه وه،
واده زانی ئه وه به ره مه می دینه که یانه و، له دینه که یان ده که ویته گومانه وه، بویه له م
حاله ته دا مسولمانان بو جگه له خو یان ده بنه فیتنه، ده بنه تاقیکردنه وه و به لا.

(بَرُّوهُمُ): چاکه یان له گه ل بکه ن، (الْبِرُّ: التَّوَسُّعُ فِي فِعْلِ الْخَيْرِ، بَرَّ الْعَبْدُ رَبَّهُ:
تَوَسَّعَ فِي طَاعَتِهِ)، (بِرٌّ: به مانای فراوانییه له چاکه کارییدا، له ئه نجامدانی چاکه دا،
مروؤف فراوانی بکات، ده گوتری: (بَرَّ الْعَبْدُ رَبَّهُ) واته: فه رمانبه ریی خوای کرد
به شیوه یه کی فراوان و چاک.

(وَتَقْسَطُوا إِلَيْهِمْ): لیره دا (قَسَطَ) یانی: (النَّصِيبُ بِالْعَدْلِ) پشکیک که به
دادگه رانه به ش به ش کرابی، وه ک (النَّصْفُ وَالنَّصْفَةُ) ئه وانیش به هه مان شیوه
واته: دابه شکردنیکی به ویزدانانه، (الإِقْسَاطُ: إِعْطَاءُ قِسْطِ الْغَيْرِ، وَالْقَسْطُ: الْجَوْرُ)،
(إِقْسَاطُ): له سهر کیشی (إِفْعَال) ئه وه یه به شی ئه وی دیکه بده ی، به لام (قَسَطَ):
بریتییه له سته م، ئه وه یه به شی ئه وی دیکه بخو ی.

كەواتە لیرەدا: ﴿وَقُسْطُوا إِلَيْهِمْ﴾ واتە: بەشێك لە مāl و سامانی خۆتانیان پێبدەن، چونكە چاوكی (إِقْسَاط) پێویستی بە پێتێك ناكات بەركاری پێ بخوازی و بو لای بەركار بەهۆیەو تێپەڕینی، بەلكو (أَقْسَطَ) واتە: (عَدَلَ)، بەلام (قَسَطَ) واتە: (ظَلَمَ)، (أَقْسَطَ إِلَيْهِ) یانی: (أَعْطَاهُ قِسْطًا مِنْ مَالِهِ)، بەشێك لە مāl و سامانەكەى خۆى پێدا.

هۆی هاتنه خواروهی ئایه تهكان

یه کهم: هۆی هاتنه خواروهی ئەم دوو ئایه ته موبارەکه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخْذُوا عَدْوًى وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهْدًا فِي سَبِيلِي وَابْتَغَاءَ مَرْضَاتِي تُسْرِوْنَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ إِن يَشْقُوكُمْ يُكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۝﴾

لهو بارهوه چهند گیراوهیهک ههه، ئیمه سیان دینین:

۱- له کتیی (الإستیعاب فی بیان الأسباب)^(۱) دا له بارهی هۆی هاتنه خوارى ئەم دوو ئایه ته موبارەکهوه، -بەلکو پێم وایه ئایه تهکانی دوايشی- ئەم گیراوهیه ههیه، که ههر کام له (البخاري ومسلم) هیناویانه:

عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنَا، وَالزُّبَيْرُ، وَالْمِقْدَادُ، فَقَالَ: انْطَلِقُوا حَتَّى تَأْتُوا رَوْضَةَ خَافٍ؛ فَإِنَّ بِهَا ظِعِينَةً مَعَهَا كِتَابٌ، فَخُذُوا مِنْهَا. قَالَ: فَأَنْطَلَقْنَا تَعَادَى بِنَا حَيْلُنَا حَتَّى أَتَيْنَا الرُّوضَةَ، فَإِذَا نَحْنُ بِالظَّعِينَةِ، قُلْنَا لَهَا: أَخْرِجِي الْكِتَابَ، قَالَتْ: مَا مَعِيَ كِتَابٌ، فَقُلْنَا: لَنُخْرِجَنَّ الْكِتَابَ، أَوْ لَنُلْقِيَنَّ النَّيَابَ، قَالَ: فَأَخْرَجَتْهُ مِن

عَقَاصِهَا، فَأَتَيْنَا بِهِ النَّبِيَّ ﷺ، فَإِذَا فِيهِ: مِنْ حَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ، إِلَى نَاسٍ هَمَكَةٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، يُخْبِرُهُمْ بِبَعْضِ أَمْرِ النَّبِيِّ ﷺ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: يَا حَاطِبُ، مَا هَذَا؟! قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَا تَعْجَلْ عَلَيَّ؛ إِنِّي كُنْتُ أَمْرًا مُلْصَقًا فِي قُرَيْشٍ يَقُولُ: كُنْتُ حَلِيفًا، وَلَمْ أَكُنْ مِنْ أَنْفُسِهَا، وَكَانَ مِنْ مَعَكَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ مَنْ لَهُمْ قَرَابَاتٌ يَحْمُونَ أَهْلِيهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ، فَأَحْبَبْتُ إِذْ قَاتَنِي ذَلِكَ مِنَ النَّسَبِ فِيهِمْ أَنْ أَتَّخِذَ عَنْدَهُمْ يَدًا يَحْمُونَ قَرَابَتِي، وَلَمْ أَفْعَلْهُ ارْتِدَادًا عَنْ دِينِي، وَلَا رِضًا بِالْكَفْرِ بَعْدَ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّهُ قَدْ صَدَقَكُمُ، فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، دَعْنِي أَضْرِبَ عُنُقَ هَذَا الْمُنَافِقِ، فَقَالَ: إِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا، وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ أَطْلَعَ عَلَى مَنْ شَهِدَ بَدْرًا، فَقَالَ: اْعْمَلُوا مَا سِئْتُمْ؛ فَقَدْ عَفَرْتُ لَكُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ سُورَةَ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَابْنَعْلَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾﴾، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي صَحِيحِهِ: ٣٠٠٧، ٤٢٧٤، ٤٨٩٠، وَمُسْلِمٌ فِي صَحِيحِهِ: ٢٤٩٤).

واته: عهلی کوری ئەبوو تالیب ﷺ دەلن: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ من و زوبه‌یرو میقدادی ناردین (خوا له هه‌ر سیکیان رازی بێ)، فه‌رمووی: برۆن ده‌ربچن تاكو ده‌گه‌نه (روضه‌ خاخ)، {روضه‌} باخچه‌یه‌و {خاخ}یش ناوی شوینیكه‌، كه ده‌چنه باخچه‌ی خاخ ئافره‌تێکی كه‌ژاوه‌دار، {یانی: ئافره‌تێك كه‌ سواری و لا‌خێك بووه‌}، ده‌بینن نامه‌یه‌کی پێیه‌، نامه‌كه‌ی لیوه‌ربگرن، ئێمه‌ش رو‌یشتین ئەسپه‌كا‌مان به‌ راكردن (به‌ غاردان) بردیانی‌ن هه‌تا چو‌وبنه‌ لای باخچه‌كه‌، له‌و‌ی ئافره‌ته‌كه‌مان بینی، گوتمان: نامه‌كه‌ ده‌ربێنه‌، گو‌تی: نامه‌م پێ نیه‌! گوتمان: یان نامه‌كه‌ ده‌ردینی، یان پۆشاكه‌ته‌ داده‌نیی، (له‌ ریوایه‌تی دیکه‌دا هاتوه‌ كه‌ پێیان گو‌ت: خوا ﷺ به‌ جی‌بریلدا پێغه‌مبه‌ری ﷺ ئاگادار کردۆته‌وه‌، خوا راست ده‌فه‌رمو‌ی و جی‌بریلیش راستی گو‌توه‌و پێغه‌مبه‌ریش ﷺ راستی به‌ ئێمه‌ فه‌رمووه‌، تو‌ راست ناكه‌ی نامه‌ته‌

پى نەبى، دەريھىنە، نامەكەت دەرنەھىنى ئىمە دەتپشكىن، مەبەستيان ئەو
 بوو - نەك پرووتى بكنەو - دەتپشكىن و نامەكە دەدۆزىنەو، ئىدى نامەكە
 كە لە بن كەزىيەكانىدا شاردبوو، (لە رىوايەتى دىكەدا هاتو گوتوويەتى:
 پشتىم تىبكن، بۆ ئەو پۆشاكەكى دابنى، ياخود بۆ ئەو لەچكەكى دابنى
 و لە بن كەزىيەكانى دەرى بهىنى)، دەرى هیناو وىداين، ئىمەش نامەكەمان بۆ
 پىغەمبەر ﷺ هینايەو، لە نامەكەدا ئاوا نووسرابوو: لە حاتەبى كورپى ئەبى
 بەلتەعەو بۆ خەلکىك لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەن كە لە مەككە بوون،
 ھەوالى پىدا بوون بە ھەندىك لە كاروبارى پىغەمبەر ﷺ، كە پىغەمبەرى خوا
 ﷺ دەيەو بەرەو مەككە بى، پىغەمبەرى خوا ﷺ (حاطب)ى بانگ كردو گوتى:
 (حاطب) ئەو چىيە؟ گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ! پەلەم لى مەكە، من
 كابرايەك بووم پەيوەست بە ھۆزى قورەيش، بەلام لە خويان نەبووم، (گوتراو:
 حاتىبى كورپى ئەبى بەلتەعە ئەصلى خوۋى خەلکى يەمەن بوو، بەلام لە نىو
 قورەيشدا بوو)، ئەوانەى لە خزمەت تۆدان لە كۆچكەرەن، ھەموويان بايى
 ئەوئەندە خزمایەتبيان ھەيەكەس و كاريان و مال و سامانيان لە مەككە بپاريزن،
 منيش كە لە پرووى رەچەلەكەو ئەوئەم نەبوو، ويستم چاكەيەكيان لەگەلدا بكەم
 و چاكەيەكم لە چاوياندا ھەبى، خزمەكان و بەرژەوئەندىيەكانم لەو پاریزراو
 بن، ئەوئەم بۆيە نەكردو بپروابم، يان لە ئايىنەكەم ھەلگەرايەو، پىغەمبەر ﷺ
 فەرمووى: لەگەلتاندا راستى كرد، عومەريش ﷺ گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ!
 لىمگەرپى با لە گەردنى بدەم، پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ئەو ئامادەى جەنگى بەدر
 بوو، تۆ چووزانى رەنگە خوا (عَزَّ وَجَلَّ) سەرنجىكى جەنگاوەرەنى مسولمانى
 بەشداربووى جەنگى بەدرى دابى و، فەرموويىتى: ھەرچى دەكەن ئەو لىتان
 بورد، ئنجا لەو بارەو ئەم ئايەتە موبارەكانە دابەزين.

۲- {عَنْ مُجَاهِدٍ فِي قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ

رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهْدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسْرِتُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوَى وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ نَزَلَ فِي مَكَاثِبَةِ حَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ وَمَنْ مَعَهُ إِلَى كُفَّارٍ قُرَيْشٍ يُحَذِّرُونَهُمْ^(١).

له بارهی نامه نووسینی حاتیبی کوپی نه بی به لتهعه و نه وانهی له گه لی بوون، که نامه یان نارد بو قورهیش و ناگاداریان ده کردنه وه، دابه زی.

۳- ثم گیردراوه یهش دینین که تیشکی زیاتر ده خاته سهر پروودای نامه نووسینی حاتیبی کوپی نه بی به لتهعه بو کافره کانی قورهیش: {عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ، وَحَاطِبِ رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ، كَانَ حَلِيفًا لِلزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا، وَكَانَ بَنُوهُ وَإِخْوَتُهُ مِمْكَةً، فَكَتَبَ حَاطِبٌ وَهُوَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِالْمَدِينَةِ إِلَى كُفَّارٍ قُرَيْشٍ بِكِتَابٍ يَنْتَصِحُ لَهُمْ فِيهِ، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلِيًّا وَالزُّبَيْرَ، فَقَالَ لَهُمَا: «انْطَلِقَا حَتَّى تُدْرِكََا امْرَأَةً مَعَهَا كِتَابٌ فَخُذَا الْكِتَابَ فَانْتِيَابِي بِهِ»، فَانْطَلَقَا حَتَّى أَدْرَكََا الْمَرْأَةَ بِحَلِيفَةِ بَنِي أَحْمَدَ، وَهِيَ مِنَ الْمَدِينَةِ عَلَى قَرِيبٍ مِنْ اثْنَيْ عَشَرَ مَيْلًا، فَقَالَا لَهَا: «أَعْطَيْنَا الْكِتَابَ الَّذِي مَعَكَ، قَالَتْ: لَيْسَ مَعِيَ كِتَابٌ، قَالَا كَذَبْتَ، قَدْ حَدَّثْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنَّ مَعَكَ كِتَابًا، وَاللَّهِ لَتُعْطِيَنَّ الْكِتَابَ الَّذِي مَعَكَ أَوْ لَا تَتْرُكِي عَلَيْنَا نَوْبًا إِلَّا التَّمَسُّنَا فِيهِ، قَالَتْ: أَوْلَسْتُمْ بِنَاسٍ مُسْلِمِينَ؟ قَالَا: بَلَى، وَلَكِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَدْ حَدَّثَنَا أَنَّ مَعَكَ كِتَابًا، حَتَّى إِذْ ظَنَنْتُ أَنَّهُمَا مُلْتَمِسَانِ كُلُّ نَوْبٍ مَعَهَا، حَلَّتْ عِقَاصَهَا فَأَخْرَجَتْ لَهُمَا الْكِتَابَ مِنْ بَيْنِ قُرُونِ رَأْسِهَا، كَانَتْ قَدْ اعْتَقَصَتْ عَلَيْهِ، فَأَتَيَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَإِذَا هُوَ كِتَابٌ مِنْ حَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ إِلَى أَهْلِ مَكَّةَ، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَاطِبًا قَالَ: «أَنْتَ كَتَبْتَ هَذَا الْكِتَابَ؟» قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَمَا حَمَلَكَ عَلَى أَنْ تَكْتُبَ بِهِ؟»

(١) أخرجه: الفريابي وعبد بن حميد في تفسيرهما كما في فتح الباري: ج ٨، ص ٦٣٣، والطبري في جامع البيان، من طريقي عن أبي نجيع عن مجاهد به مرسلاً قلنا: وهذا مرسلاً صحيح الإسناد: ج ٢٨، ص ٤٠، وأخرجه الحاكم في المستدرک: ج ٢، ص ٤٨٥، دياره له چه ند ربييه کی ديكه شهوه هيتاويه تی که نه مه یان (مرسل) ه، به لام نه ویدیکه (مرفوع) ه و به کسه ر بو لای پیغه مبه ری خوا ﷺ به رزکراوه ته وه، (الإستيعاب في بيان الأسباب ج ٣، ص ٣٧٧)

قَالَ حَاطِبٌ: أَمَا وَاللَّهِ مَا ارْتَبْتُ مُنْذُ أَسْلَمْتُ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَلَكِنِّي كُنْتُ أَمْرًا غَرِيبًا فِيكُمْ أَيُّهَا الْحَيُّ مِنْ قُرَيْشٍ، وَكَانَ لِي بَنُونَ وَإِخْوَةٌ مِثْلُكَ، فَكَتَبْتُ إِلَى كُفَّارٍ قُرَيْشٍ بِهَذَا الْكِتَابِ لِيُؤَدِّعَ عَنْهُمْ، فَقَالَ عُمَرُ: ائْذَنْ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَضْرِبَ عُنُقَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: دَعُهُ فَإِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا، وَإِنَّكَ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ أَطْلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ، فَقَالَ: اْعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ، فَإِنِّي غَافِرُكُمْ مَا عَمِلْتُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِي ذَلِكَ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ إِن يَشْفَقْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءُ وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۝﴾ (۱).

واته: له عهبدوپرەحمانی کوری حاتیب خۆیهوه ده‌لای: حاتیبی کوری ئه‌بی به‌لته‌عه پیاویک بوو خه‌لکی یه‌مه‌ن بوو، هاوپه‌یمانی زوبه‌یری کوری عه‌ووام بوو له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌جه‌نگی به‌دریشدا به‌شدار بوو، به‌لام کورەکانی و برایه‌کانی له‌مه‌ککه‌ بوون، حاتیب له‌حالیکدا له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ بوو له‌مه‌دینه، نامه‌یه‌کی نووسی بو کافرەکانی قورەیش، له‌نامه‌که‌دا د‌لس‌و‌زی بو نواند‌بوون، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ عه‌لی و زوبه‌یری بانگ کردن، له‌ریوايه‌ته‌که‌ی دیکه‌دا: عه‌لی و زوبه‌یرو میقداد (خوا لیان رازی بی)، پیی فهرموون: دهر‌ب‌چن تاکو ده‌گه‌نه‌ ئه‌و ئافره‌ته، نامه‌یه‌کی پییه، نامه‌که‌ی لیوه‌ریگرن و بیه‌ینن، ر‌و‌یشتن گه‌یشتنه‌ ئافره‌ته‌که‌ له‌ (خلیف بنی أحمد) (ره‌نگه (روضه‌ خاخ)یش هه‌ر له‌وی بی)، که دوا‌زده‌ میل له‌مه‌دینه‌وه‌ دووره (واته: ده‌وری هه‌ژده‌ کیلومه‌تر)، پییان گوت: ئه‌و نووسراوه‌مان و‌یده‌ که‌ پیته، گوتی: نووسراوم پی نیه، گوتیان: در‌و ده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیی فهرمووین نووسراویکت پییه، به‌خوا یان ده‌بی نووسراوه‌که‌مان و‌یده‌ی، یان هیچ پ‌وشاکیکت له‌به‌ردا ناه‌ی‌لینه‌وه‌ مه‌گه‌ر ته‌ماشای ده‌که‌ین و ده‌پ‌ش‌کنین بو‌ ئه‌وه‌ی نامه‌که‌ بد‌و‌زینه‌وه‌، گوتی: ئیوه‌ خه‌ل‌کیکی

مسؤلمان نین؟ (واته: مادام مسؤلمانن چوَن ئافرهت دهپشکنن؟) گوتیان: با، به لَام پیځه مبهری خوا ﷺ ههوالی پی داوین که نامه یه کت پییه، کاتیک دَلِیا بوو که هه موو پوْشا که کانی دهپشکنن، که زییه کانی خوْی کردنه وهو نامه که له نیو قزْی خوْی که هُوْنیوویه وه، لهویدا نامه که ی شار دبوْیه وه، ده ریپیناو، نامه که یان بوْ پیځه مبهری خوا ﷺ هیئا، تیییدا نوو سرا بوو: له حاتییی کوْری ئه بی به لته عه بوْ خه لکی مه ککه، نامه ی بوْ نوو سیوون، پیځه مبهر ﷺ حاتییی بانگ کرد، فهرمووی: توْ ئه م نامه یه ت نوو سیوه؟ گوتی: به لَی، فهرمووی: چ شتیک پالنه رت بووه ئه و نامه یه بنووسی؟ حاتیب گوتی: سویند به خوا له و کاته وه که مسؤلمان بووم دوو دَل نه بووم له باره ی خوا (عَزَّ وَجَلَّ) وه، به لَام پیاویک بووم غهواره بووم له نیو هُوْزی قوْره یشدا (واته: خه لکی ئه صلیی ئه وان نه بووم، یه مهنی و غهواره بووم، غه ریب بووم)، منیش هه ندیک کوْرو برام هه ن له مه ککه، ویستم ئه و نامه یه بوْ کافره کانی قوْره یش بنیرم، تا کو به رگریه ک له کوْرو براو خزمه کانم بکه م له مه ککه و توووشی زیان نه بن، عومه ر ﷺ گوتی: ئه ی پیځه مبهری خوا ﷺ! موْلَه تم پی بده با له گهر دنی بده م (بی کوژم)!. پیځه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: لئیگه ری، چونکه به شداری جهنگی به در بووه، توْ نازانی رهنگه خوا سه رنجیکی خه لکی جهنگی به دری دابی و فهرموو بیستی: هه رچی ده که ن بیکه ن، هه رچی بیکه ن من لیتان ده بوورم (واته: خزمه تیکی وا گه وره تان کردوه ده بیته شه فاعه تکار بوْ ئه و هه لانه ی دوایی ده یانکه ن)، له و باره وهش خوای به رزو مه زن ئه م ئایه تانه ی دابه زاندن.

دووهم: هُوْی هاتنه خواری ئه م دوو ئایه ته موباره که: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (۸) إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۹﴾

له و باره وهش دوو گپ راوان دینین:

١- عَنْ أَسْمَاءِ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رضي الله عنه قَالَتْ: أَتَتْنِي أُمِّي رَاغِبَةً، فِي عَهْدِ النَّبِيِّ ﷺ، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ: أَصِلْهَا؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ ابْنُ عُيَيْنَةَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِيهَا: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (٨) إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَى إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (٩) { (أخرجه البخاري: ٢٦٢٠، ٣١٨٣، ٥٩٧٨، ٥٩٧٩).

واته: نه سمانی کچی نه بوو به کری صیددیق ﷺ ده لی: دایکم له پوژگاری پیغمبه ردا ﷺ هات بو لام، (له ریوایه تی دیکه دا ده لی: دیاری بی هینابووم له مه ککه وه هاتبوو، که هه تا نهو کاتهش دایکی هاوبهش بو خوا دانهر بووه)، منیش پرسیارم له پیغمبه ری خوا ﷺ کرد: دایکم هاتوه بو لام، ثایا چاکه ی له گه لدا بکه م؟ (یانی: به خیری بینم و ریزی بگرم و له به رانبه ردا و منیش دیاری بی پی بده م؟)، پیغمبه ر ﷺ فهرمووی: به لی، (ابن عیینة) ده لی: خوی بهرز لهو باره وه نه م دوو ثابه ته موباره که ی دابه زاندن.

٢- ریوایه تیکی دیکه ش تیشکی زیاتر ده خاته سه ر نهو به سه ره اته:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ رضي الله عنه، «أَنَّ فُتَيْلَةَ بِنْتَ عَبْدِ الْعُزَّى أَرْسَلَتْ إِلَى ابْنَتِهَا أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ طَلَّقَهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَأَرْسَلَتْ بِهَا دَايَا فِيهَا أَقِطَ وَسَمَنٌ، فَأَبَتْ أَنْ تَقْبَلَ هَدِيَّتَهَا وَتَدْخُلَهَا بَيْتَهَا، فَأَرْسَلَتْ إِلَى عَائِشَةَ لَتَسْأَلَ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لِتَدْخُلَهَا بَيْتَهَا، وَلِتَقْبَلَ هَدِيَّتَهَا، وَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (٨) إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَى إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (٩) { (١).

(١) أخرجه الطيالسي في المسند: ١٩٨٢، وأحمد في المسند: ج ٤، ص ٤، والطبري في جامع البيان: ج ٢٨، ص ٤٣، والبخاري في البحر الزخار: ٢٢٠٨، وابن عدي في الكامل: ج ٦، ص ٢٣٥٩، وأبو يعلى في المسند كما في المطالب العالیه: ٤١٥١، والحاكم في المستدرک، والطبراني في المعجم الكبير، وقال

زانایان زۆرجاران لە بارەى سەنەدى دەقیكەوه راجیان، ئیستا ئەو هەموو زانایانە دەلێن: سەنەدەكەى باشە یان راست (صحیح)ە، بەلام هەردوو نووسەرى: (الإستیعاب فی بیان الأسباب) دەلێن: سەنەدەكەى بێهێزە، ئیمەش بۆ زیاتر بەرچاوپروونی هێنمان:

عەبدوڵلای كۆرى زوبەیر رضی اللہ عنہ (كە عەبدوڵلای كۆرى زوبەیر كۆرى ئەسمائە، ئەسماء دایكى عەبدوڵلایەو هاوسەرى زوبەیرە، ئەسماء كچی ئەبوو بەكرى صیددیقه خوا لێیان رازی بۆ) دەگێڕێتەوه دەلى: قوتەیلەى كچی عەبدولعوززا ناردى بۆ لای ئەسمائى كچی ئەبووبەكر، (كەواتە: ئەسماء كچی قوتەیلە بوو، قوتەیلە دایكى بوو، ئەبووبەكریش بابیەتى) كە ئەبوو بەكر رضی اللہ عنہ لە سەردەمى نەفامییدا تەلاقى دابوو، ئەم قوتەیلە دایكى ئەسماء دیاریى بۆ ناردو، دیاریەكەش كەشك و پۆنى تیدا بوو، ئەسمائیش ئامادە نەبوو دیاریەكەى لى وەربرى و، ئامادە نەبوو لە مالى پيشوازیشى لى بكات، بەلام ئاگادارى دایكمان عایشە خانى كردهوه (كە خوشكى گچكەى ئەسمائە) بۆ ئەوهى لە پيغەمبەرى خوا ﷺ پرسی لەو بارەوه، پيغەمبەرىش ﷺ فەرمووی: با بیباتە ژوورى و دیاریەكەشى لى وەربرى، خواش (عَزَّ وَجَلَّ) لەو بارەوه ئەم دوو ئایەتە موبارەكەى دابەزاندن: **لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ** (٨) **إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُم فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ**

الحاكم: هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه ووافقه الذهبي، وقال الهيثمي في مجمع الزوائد: ج ٧، ص ١٢٣، رواه أحمد والبخاري وفيه مصعب بن ثابت وثقه ابن حبان، وضعفه جماعة، وثقة الرجال رجال الصحيح، وذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ٨، ص ١٣٠؛ وزاد نسبه لابن المنذر، بهلام هەردوو نووسەرى (الإستیعاب فی بیان الأسباب) دەلێن: (قلنا: وهذا إسناد ضعيف فيه مصعب بن ثابت ضعيف وفي التقريب لئى الحديث).

مانای گشتیی ئایەتەکان

سەرەتا خوا ﷻ دەفەر مۆی: **(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)**

بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، واتە:

دەستپێکردنم بە ناوی خوایە، ئەوێش مەبەستی پێ ئەوێه:

۱ - ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.

۲ - ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.

۳ - ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خوای پەروردار دەکەم.

۴ - ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندیی خوا ئەنجام دەدەم.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ ئەو ئەوانە ی پرواتان هێناو! دوژمنی من و دوژمنی خۆتان بە دوست مەگرن، دوستایەتیان مەکەن، خوشتان نهوین، کەین و بەینتان لەگەڵیان نهبن، **﴿تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾** تێوه خوشەوێستیان بۆ فریدەدەن واتە: خوشەوێستیان بۆ دەرەدەخەن، وەک چۆن کەسیک شتیک بۆ کەسیک هەڵدەدات، **﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾** لە حالیکدا ئەوان بیپروا بوون بەو هەقە ی بۆتان هاتو، کە قورئانەو ئیسلامە.

﴿يُخْرِجُونَ الرُّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ﴾ پیغەمبەر ﷺ و تێوهشیان لە نیشتمان و زیدی خۆتان وەرەدەدەن، هەر لەبەر ئەوێ پرواتان بە خوای پەروردار گارتان هێنابوو، **﴿إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي﴾** ئەگەر تێوه وەک تیکۆشان لە پیناوی پێی منداو، بۆ وەدەست هێنانی پەزنامەندیی من لە مالی خۆتان هاتوونە دەرێ (و کوچتان کردووە لە مەککەووە بۆ مەدینە، کاری وا مەکەن).

﴿تُسْرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ﴾، بە پەنھانیی خوۆشەوێستی خۆتانیان پێدەگەین،
 ﴿وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ﴾، منیش زاناتم لە خوۆشان بەوەی پەنھانتان
 کردوو، بەوەش کە ئاشکراتان کردوو، ﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾،
 ھەر کەسێک لە ئێوە بیکات واتە: ئەو خوۆشویست و دۆستایەتی بە گەڵ ئەھلی
 کوفردا بیکات، پێی راستی ون کردوو، لە پێی راست لایداو.

ئەجا خوا ﷻ ئەو پوون دەکاتەو، بۆچی دەبێ دۆستایەتیان لە گەڵدا
 نەکەن؟ ھەرچەندە پێشیش ھەر پوونی کردوو، کە ئەوان پڕوایان بەو ھەقە
 نیە کە بۆ ئێوە دابەزیو، پێخەمبەری خواو ﷺ ئێوەشیان لە مأل و حالێ
 خۆتان و دەرناو، ئەجا بۆ زیاتر پاسا و دانەوێ ئەو کە نابێ دۆستایەتیان
 بکری، دەفەرموی: ﴿إِنْ يَتَقَوَّمُوا لَكُمْ أَعْدَاءُ﴾، ئەوانە ئەگەر ئێوەیان بەرپەل
 بکەوێ، بۆتان دەبنە دوژمن واتە: دوژمنی سەر سەختی ئێوە، ﴿وَيَسْطَوْا إِلَيْكُمْ
 أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَهُمْ بِالسُّوءِ﴾، دەستی و زمان زینتان لێ دەدەن، بە دلیش خۆزگە
 دەخوازن، ئاوات دەخوازن ئێوە بپروابن.

بە دنیایی کە مسوڵمان لە گەڵ کافردا کەین و بەین و دۆستایەتی دەبێ
 ھەر لەبەر بەرژەوێندی دنیایی، بۆیە دەفەرموی: ﴿لَنْ تَفْعَلَكَمُ أَرْحَامُكُمْ وَلَا
 أَوْلَادُكُمْ﴾، نە خزمایەتیە کانتان نە پۆلە کانتان سوودتان پێ ناگەین، کەنگی؟
 ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، لە پۆژی ھەڵسانەو، یاخود: خزمایەتیە کەن و پۆلە کانتان
 سوودتان پێ ناگەین، ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ﴾، لە پۆژی ھەڵسانەو، خوا
 لێکتان جیادەکاتەو، ئەم (يَوْمَ الْقِيَمَةِ) ھەم (لَنْ تَفْعَلَكَمُ) پەلکێشی دەکات،
 ھەم (يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ) پەلکێشی دەکات، واتە: ھەردووکیان ناکوکی (مُنازعة) یان
 لەسەری ھەبە، ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، خواش بینەری ئەو ھەبە کە دەیکەن.

ئەجا خوا ﷻ سەرنجی مسوڵمانان ڕادەکێشی بۆ ئیبراھیم ﷺ (خلیل اللہ)،
 دەفەرموی: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾، بە دنیایی

سەر مەشقییەکی باش، پەپرە و ییکردنیکى باش ھەيە بۆ ئیو، لە ئیبراھیم و لەوانەدا کە لەگەڵیدا بوون، ﴿إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَّءُوكُمْ﴾، کاتى بە خەڵکەکی خۆیانیان گوت: ئیمە لە ئیو بەرین و لە ئیو دوورین، ﴿وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، ھەر و ھا لەو ھەش دوورین کە ئیو لە جیاتى خوا دەپەرستن، ﴿كَفَرْنَا بِكُمْ﴾، ئیمە بە ئیو بیرواین، ﴿وَبَدَّيْنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ﴾، دوژمنایەتیی و رق لە نێوان ئیمە و ئیو ھا ئاشراف بوو بە ھەمیشەیی، ھەتا تەنیا بپروا بە خوا دینن، وەک تاکە پەرستراو.

﴿إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ﴾، (ئیبراھیم بکەنە سەر مەشقی خۆتان)، مەگەر لەو قسەيەیدا کە بە بابی گوت: داواى لیبوردن بۆ (لە خوا) دەکەم، ﴿وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾، بەلام لە لایەن خواوە ھیچ شتیکم بۆ تۆ بە دەست نیە، تەنیا داواى لیبوردنم بە دەستە، ئەویش دەکەم، خوا دەفەرموی: لەو ھا چاو لە ئیبراھیم مەکەن، لەو ھا مەیکەنە سەر مەشقی.

﴿رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾، ھەر و ھا ئیبراھیم ﷺ، ئەوانەى لە خزمەتیدا بوون گوتیان: پەر و ھەر دگاران! پشتمان بەس بە تۆ بەستو، تەنیا بۆ لای تۆ گەڕانیو، سەر و ھەر نجامیش بەس بۆ لای تۆیە، ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، (ھەر و ھا پارانیو ھەر و گوتیان: پەر و ھەر دگاران! مەمانگیپرە بە فیتنە بۆ ئەوانەى بیروان، واتە: با بە ھۆی ئیمە و ھەر و ھا، یاخود ئیمە بە دەستی ئەوان ئازار مەدەو، مەمانکە شوینی تاقیکردنەو بۆ ئەوان، ﴿وَأَعِزَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، پەر و ھەر دگاران! لیمان بیوور، بیگومان ھەر تۆی زالی کارزان.

جاریکی دیکەش دەفەرموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾، بە دنیایی لەواندا سەر مەشقییەکی باش ھەيە بۆ ئیو، ﴿لَمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾، بۆ ھەر کەسیک بە ئومیدی خوا (واتە: بەزەیی خوا) و پۆژی دواى بى، ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾، ھەر کەسیکیش پشت ھەڵبکات، بە دنیایی خوا بینیاى شتایشکراو، پەکی لەسەر دروستکراو ھەر کەوتو.

﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً﴾، نيزیکه خوا له نێوان ئێوه و ئەوانەدا که دژایەتییان کردوون، دوژمنایەتییان کردوون، خوشەووستیی برەخسێنن، بە هۆی ئەوهوه که ئەوان ئیمان دێنن، ﴿وَاللَّهُ قَدِيرٌ﴾، خواش بە توانایە، ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، خواش لێبوردەیی بە بەزەییە.

له کۆتایی دا بو ئەوهی مسوڵمانان وایە حالی نەبن، که نابێ سەلام و مەرحەبایان له گەڵ که سدا هەبێ، مادام نامسوڵمان بێ، چونکه خوا مەبەستی ئەوه نیە، بۆیه دەفەرموی: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ﴾، خوا لێتان قەدەغە ناکات، قەدەغەتان ناکات لهو کهسانە لەسەر دینتان له دژتان جەنگاون و، له مال و حالی خوشتان وەدەریان نەناون، له گەڵیاندا چاکە بکەن و، هاوکاریان بکەن له مالی خۆتانیان پێ ببەخشن، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾، بە دنیایی خوا بەخشەرانی خوشدەوین.

ئەدی خوا پێگریان له دوستانەتی کێ لێ دەکات؟ ﴿إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ﴾، خوا تەنیا چاکە کاریتان له گەڵ ئەوانەدا لێ قەدەغە دەکات، که لەسەر دینتان له دژتان جەنگاون و، له مال و حال و خانووبەرەکانی خۆتان وەدەریان ناون، پشتگیری و هاوکاری ئێوهیان کردوه که ئێوه له مال و حالی خۆتان وەدەر بنزین، ﴿أَن تَوَلَّوْهُمْ﴾، که دوستانەتیان بکەن و نیزیکیان بکەن، ﴿وَمَن يَوَلَّوْهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، هەر که سێکیش دوستانەتی وان (ئەهلی کوفر) بکات، ئا ئەوانەن ستمکاران، واتە: دوستانەتی که سائیک بکات که دژی دین و ژینی مسوڵمانان، بەلام نامسوڵمانانیک که دژی دین و ژینتان نین، خوا پێگریان لێ ناکات له گەڵیاندا چاکە کارو بەخشەر بن.

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی یه که م:

رینگریکردنی خوی په نهانزان ﷺ، له برواداران، که بیروایانی دوژمنی خواو خویان به دوست بگرن، له حالیکدا بیروان بهو هقه ی له خواوه بویان هاتوهو، پیغه مبه ر ﷺ و هاوه لانیان شاربه دهر کردوه و، هوشداری پیدانیان که نه و په فتاره گومپاییه و، نه و دوژمنانه ش هه ر لیان هه لکه ون جه بیان نادهن و، رژی دوایش خوا ﷺ لیکیان جیا ده کاته وهو، خزمایه تی و رژه کانیشیان له قیامه تدا، هیچ دادیان نادهن:

خوا ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسْرِئُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَمْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ (۱) إِنْ يَشْفَعُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَالسِّنَنُ لَهُمْ بِالسَّوْءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۝ (۲) لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْضَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ (۳)﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له حقه ده برگه دا:

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئه ی ئه وانه ی پرواتان هیئاوه! خوا ﷺ ئهم سوورته موباره که وه ک هه ندیک له سوورته کانی دیکه ی قورئانیش یه کسه ر به: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ده ست پیده کات، واته: ئه ی ئه وانه ی پرواتان هیئاوه! به خوا ﷺ و، به فریشته کانی خواو، به کتیه کانی خواو، به پیغه مبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، به رژی دواپی، به هه موو نه و شتانه ش که پیغه مبه ری خاتهم ﷺ له خوی په روه ردگاروه هیناوی وه ک ئاین، که ده بی پروایان پی بهتری.

(۲) - ﴿لَا تَنَجِدُوا عَدُوَّی وَعَدُوَّکُمْ أُولَئَکَ﴾، {ئەى ئەوانەى بېرواتان ھىناوہ!} دوژمنى من و دوژمنى خوٲان مەکەنە دوژست، بە دوژست مەگرن، ھەموو پوونکەرەوانى قورٲان لەسەر ئەوہ يەکدەنگن - وەک لە ھۆى ھاتنە خوارەوہکەش دا باسماں کرد - ئەم ئايەتانە بە ھۆى ئەوہوہ کە (حاطب بن أبى بلتعة) رضي الله عنه نامەيەکى ناردوہ بۆ خەلکى شارى مەککەو، ھەوالى چوونى پىغەمبەرى خواى ﷺ پىداون، دابەزيون، ئەويش بە ھۆى ئافرەتتیکەوہ کە ناوى (سارە) بووہو، ئەو کاتە ھاوبەش بۆ خوا دانەر بووہ، ئافرەتتیکى گۆرانبيژ بووہ، بە زاراوہى ئەمپوۆ ھونەرمنەند بووہ، لە شايى و شينى خەلکدا گۆرانبيى و سروودى گوتوہ بە پارە، ئەو ئافرەتە ھاتوہ بۆ مەدينە بۆ خزمەت پىغەمبەر ﷺ و گوتوويەتى: ھاتووم ھاوکارييم بکەى، ئەويش پيى فەرمووہ: ئەدى گەنجەکانى مەککە لە کوين؟ (واتە: گۆرانبييان بۆ بلبي و پارەت بەدىنى لە شين و شايى و بۆنان دا)، ئەويش گوتوويەتى: لە دوای جەنگى بەدر ئەو حالەيان نەماوہ، کوپوونەوہى وایان ببى من گۆرانبيى تيدا بلبيم، ئنجا پىغەمبەرىش ﷺ فەرمان دەکات ھاوکاريى بکەن، حاتيبى کوپى ئەبى بەلتەعەش بەو ئافرەتەدا نامەکە دەنيرى، نامەکەش بيگومان ھەندىک شتى تيدا بووہ، دلسۆزيبى نواندن بووہ لە لايەن حاتيبەوہ بۆ قورەيشيە بيپروايەکان، وەک خوۆ لەلا خوۆشەويست کردنيان، نيوہرۆکەکەى ئەو چوارچيۆيەى ھەبووہ.

لە تەفسيرەکاندا ھەندىک شت باسکراوہ، بەلام من ئەو تەعبيرەى (الالوسي) م ھىناوہ کە لە تەفسيرەکەى خوۆ (روح المعاني) دا^(۱) ھىناوويەتى دەلى: (صُورَةُ الْكِتَابِ كَمَا جَاءَ فِي بَعْضِ الرِّوَايَاتِ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ تَوَجَّهَ إِلَيْكُمْ بِجَيْشٍ كَاللَّيْلِ يَسِيرُ كَالسَّيْلِ، وَأُقْسِمُ بِاللَّهِ لَوْ سَارَ إِلَيْكُمْ وَحْدَهُ لَنَصَرَهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ؛ فَإِنَّهُ مُنْجِرٌ لِّهَ مَا وَعَدَهُ).

واتە: ئەوہ پىغەمبەرى خوا ﷺ بەرەو پووتان ھات، بە سوپايەک وەک شەوى تاريکە، وەک لافاو دەپرات، سويند بە خوا دەخۆم، ئەگەر بە تەنياش بۆتان ببى خوا سەريدەخات، چونکە ئەو بەليني پييداوہ بۆى دەگەيەنيتە سەر.

هه لّبه ته نه گهر و ابووبی، نه وه له راستیدا جهنگیکی دهروونییش بووه له
دژی هوژی قورپه یش کردوویه تی و، سوودیکی نه وتوی بویان نه بووه، جگه له
ناگادار کردنه وه یان.

خوا ﷺ که ده فهرموئ: ﴿لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾، پسپورانی زمان
گو توویانه: (العَدُوُّ ذُو الْعَدَاوَةِ فَعُولٌ مَعْنَى فَاعِلٌ، مِنْ عَدَا يَعْدُو، مِثْلُ عَقَا
يَعْفُو عَقْوًا، وَالِاتِّخَاذُ افْتِعَالٌ مِنَ الْأَخْذِ لِلْمُبَالَغَةِ فِي الْأَخْذِ)، وشه ی (عَدُوٌّ) یانی:
خاوهن دوژمنایه تی (ذُو الْعَدَاوَةِ)، (عَدُوٌّ) ش (فعول) ه به مانای (فاعل) ه، نه صلی
وشه که له (عَدَا) وه هاتوه (عَدَا يَعْدُو، أَي: جَاوَزَ يَتَجَاوَزُ) وه ک (عَقَا يَعْفُو) واته:
تیپه پاند، وشه ی (اتَّخَاذَ) یش له سهر کیشی (افتعال) وه به مانای گرتنه، به لام بو
زیده پویکردنه له گرتندا.

واته: چاگرتن، یانی: دوژمنی من و دوژمنی خوتان به دوست مه گرن، وشه ی
(اتَّخَاذَ) مانای هه لّباردن (إِصْطِفَاءً) یش ده گه یه نی، وه ک خوا ﷺ له سوورپه تی (آل
عمران) دا ده فهرموئ: ﴿وَيَتَّخِذْ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ﴾، واته: شه هیدان له نیوتاندا
هه لّبژی ری، لی ره ش واته: تیوه دوژمنی من و دوژمنی خوتان هه لّمه بژی رن به
دوست و پشتیوانی خوتان.

۳- ﴿تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾، تیوه خوشه ویستیان بو فزیده دهن، لی ره دا که ده فهرموئ:
﴿تُلْقُونَ إِلَيْهِم﴾، به دوو شیوه زانایان له پرووی ری زمانیه وه قسه یان لی کردوه،
-سهره تاش ده لیین: وشه ی (تُلْقُونَ) له (إِلْقَاءً) دوه هاتوه که چا وگه، (الإِلْقَاءُ: رَمِي مَا
فِي الْيَدِ إِلَى الْأَرْضِ، وَاسْتُعِيرَ لِإِقَاعِ الشَّيْءِ بِدُونِ تَدْبِيرٍ) (إِلْقَاءُ): له نه صلدا بریتیه له وه ی
شیتکت به دهسته وه بی و، فره ی بده یه سهر زه وی، لی ره دا خوا زراوه ته وه بو نه نجامدانی
کاریک به بی تیوه پامان و بیرکردنه وه.

لی ره دا که ده فهرموئ: ﴿تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾:

أ- هه ندىك له زانايان ئاوايان لىكد اووه ته وه: (تُوصِلُونَ إِلَيْهِمُ الْمَوَدَّةَ، وَالْبَاءُ زَائِدَةٌ لِلتَّأْكِيدِ) يانى: (تُلْقُونَ إِلَيْهِمُ الْمَوَدَّةَ)، خو شويستتانايان پىده گه يه نن، چونكه (إلقاء) پىويستى به پيت ناكات تاكو تىپه رىنى بو بهركار به لكو بو خوى بهركار، ده خوازى، (ألقى ألقاه) يانى: (تُلْقُونَ إِلَيْهِمُ الْمَوَدَّةَ)، به لام پيتى (ب) لىره دا زياد كراوه، بو جه ختكر دنه وه و تو خكر دنه وهى واتا يه كهى.

ب- (الزجاج) يه كىكه له شاره زايانى زمانى عه ره بى و له ته فسىرىش، ده لى: (تُلْقُونَ إِلَيْهِمُ أَخْبَارَ النَّبِيِّ ﷺ وَسِرَّهُ بِالْمَوَدَّةِ الَّتِي بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ) بو يه وشهى (إلقاء) به (ب) بهركارى خواستوه، واته: ئىوه هه واله كانى پىغه مبه ر ﷺ و نه ينى پىغه مبه ريان بو فرىده دن و ده نىرن، به هوى ئه و خو شه ويستى يه وه كه له به ينتاندا هه يه.

كه واته: به پى ئه م مانايه، پيتى (ب) ده بى ته (ب) هوكار (باء السببية) وه ك: (كُتِبَتْ بِالْقَلَمِ) واته: به قه له مه كه نووسيم، (تُلْقُونَ إِلَيْهِمُ بِالْمَوَدَّةِ)، واته: نه ينى و هه واله كانى پىغه مبه رى خوا ﷺ به هوى ئه و خو شه ويستى يه له به ينتاندا هه يه، بو كافر ه كان ده نىرن.

٤- ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾ له حالى كدا ئه وان بى پروان به و هه قهى بو تان هاتوه، ئه و هه قهى له قور ئاندا و له رى بازى پىغه مبه ردا ﷺ به رجسته يه، ئه وان پى بى پروان، هه ندىك له خو ينه ره وانى قور ئانىش خو يند و ويانه ته وه: (وَقَدْ كَفَرُوا لِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ) واته: به هوى ئه و هه قه وهى بو تان هاتوه، ئه وان بى پروان، يا خود: سىله و ناسوپاسن.

٥- ﴿يُخْرِجُونَ الرُّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ﴾ (هه ره به وه نده ش وازيان نه هى ناوه كه به و هه قهى بو تان هاتوه، بى پروابن و ره فزى بكه ن، به لكو) پىغه مبه ريش ﷺ و ئىوه ش وه ده رده نىن، له سونگهى ئه وه وه كه پرواتان به خواى پهروه ردگار تان هه يه، واته: هه ره ئه وه نده نيه كه پروا به و هه قه نه كه ن، به لكو پىغه مبه رى خوا ﷺ ئىوه ش وه ده رده نىن، بو يه ش به كردارى ئىستا (مضارع) هى ناويه تى، تاكو وىنه كه بخاته بهرچاو، ئه گه رنا به دلى نا يى ده ركردنه كه يان پى شتر بو وه.

هەلبەتە لێرەدا کە دەفەرموێ: پێغەمبەری خوا ﷺ و ئێوەش و دەردەردەن، بە
هۆی ئەوەوە کە بروتان بە خۆی پەروردارتان هێناوە، مەرج نیە مەبەست
ئەو بێ کە رێک گوتیان: دەبێ بڕۆن! بەلکو (الإِخْرَاجُ هُنَا الْحَمْلُ عَلَى الْخُرُوجِ،
وَأَسْنَدٌ إِلَى جَمِيعِهِمْ لِرِضَاهُمْ بِهِ)، وەردەردان لێرەدا مەبەست پێی ناچارکردنە بە
رۆیشتن، بۆیەش فەرمووێ: (يُخْرِجُونَ) هەموویان، کە هەمووشیان نەبوون،
مسوڵمانان ناچارى رۆیشتن و ئاوارەبوون کردن، بەلام چونکە هەموویان پازى
بوون بەو.

ئەجا هۆکارە کەش چى بوو؟ ﴿أَنْ تَوَمَّنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ﴾، یانی: (بِسَبَبِ أَنْكُمْ
آمَنْتُمْ بِاللَّهِ تَعَالَى) بە هۆی ئەوەوە کە ئێوە بروتان بە خۆی پەروردارى
خۆتان هێناوە.

ئەوێش هەمووی بۆ خستنه‌رووی ئەوێ، کە ئێوە دۆستایه‌تیی کردنتان
لەگەڵ ئەواندا، شتێکی زۆر هەلەیه، چونکە:

۱- ئەوان ئەو هەقەى بۆ ئێوە هاتوێ لە خواوە، رەفزی دەکەن.

۲- هەر بەوێندەشیان واز نەهێناوە، بەلکو ئێوەیە کە بروتان بەو هەقە هێناوە لە
خواوە بۆتان هاتوێ، ناچاریان کردوون ولاتیش بەجێهێڵن و شاربەدەریان کردوون!

۶- ﴿إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْنَعَاءَ مَرْضَاتِي﴾، (الطبري) گوتووێ: (هَذَا مِنَ
الْمُؤَخَّرِ الَّذِي مَعْنَاهُ التَّقْدِيمُ)، ئەمە دواخراوێکە مانایە کە لە پێشەوێ، ئەگەر ئێوە
دەرچوون لە پێناوی تیکۆشان لە رێی خواداو بۆ داواکردنی رەزامە ندییم، دوژمنی خواو
دوژمنی خۆتان بە دۆست مەگرن، مادام حالیان بەو شێوەیه کە باسکرا.

کە دەفەرموێ: ﴿جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْنَعَاءَ مَرْضَاتِي﴾، هەم (جهاد)، هەم (إبتغاء)
هەردووکیان چاوگن و (منصوب) ن لەسەر حاله‌تى بەرکاری پێناو (مفعول
من أجله) واتە: ئەگەر ئێوە لە پێناوی ئەوەدا کە لە رێی مندا تیکۆشن و

رەزامەندیی من بخوازن و داوا بکەن، هاتوونە دەری و کۆچتان کردو، دوژمنی من و دوژمنی خۆتان بە دۆست مەگرن.

دوایی خوا ﷺ دووبارە باسی دەکاتەو، ئەمە شیوازی (إطناپ)ە، واتە: بە درێژیی باسکردن، لەبەر ئەوەی حالت و مەقامەکە دەیحوازی، تاکو چاک ڕوون بێتەو.

(۷) - ﴿تُسْرُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾، ټیو بە پەنھانیی خوشەویستی خۆتانیاں بۆ دەنێرن، (الإسْرَارُ: التَّحَدُّثُ وَالْإِخْبَارُ سِرًّا)، (إسْرار) بریتیە لە قسەکردن و ھەوالپێدانی پەنھان. کە دەفەرموی: ﴿تُسْرُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾، ئەمیش زانایان بە دوو شیوە لێکیانداوئەتەو:

یەكەم: (تُخْبِرُونَهُمْ سِرًّا بِسَبَبِ الْمَوَدَّةِ، أَيْ بِسَبَبِ طَلَبِ الْمَوَدَّةِ لَهُمْ)، ټیو بە پەنھانیی ھەوالپیان بۆ دەنێرن، بە ھۆی خوشەویستیەو واتە: بۆ ئەوەی ئەوان ټیوھیان خوشبوی.

دووهم: (تُسْرُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَالْبَاءُ زَائِدَةٌ لِلتَّأْكِيدِ، مِثْلُ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ)، ټیو خوشەویستی خۆتانیاں بۆ پەنھان دەکەن، پیتی (ب) لێرەدا زیاد کراوە بۆ جەختکردنەو واتایەکی، وەک خوا دەفەرموی: ﴿وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾ ٦ المائدة، ئەصلی خوێ: (وَامْسَحُوا رُءُوسَكُمْ) دەستی تەر بەسەرتاندا بێنن، مەسحی سەرتان بکەن، بەلام کە (ب) ەکی چۆتەسەری، مانایەکی بەھێزتر دەکات، ئنجا ھەر کامیکیان بێ، کە لە یەک کاتدا ھەردوو واتایەکەش دەگرێتەو:

أ- ټیو بۆیە قسە پەنھانیاں بۆ دەنێرن و، لە نەپنییەکانی پیغەمبەری خوا ﷺ ناگاداریان دەکەنەو، دەتانەوی ئەوان ټیوھیان خوشبوی، وەک حاتیبی کوپی ئەبی بەلئەعە بە ئاشکرا وایگوتو، لە ھۆی ھاتنە خوارەکیدە باسماں کرد دەلی: من کابرایەکی غەوارەو غەریب بووم لە نێو قورەیشدا، هیچ کەسم نەبوو لەوی براو کورەکانم بپاریزی، وستم چاکەیکەم لە چاویاندا ھەبی، بەھۆی ئەوەو مەنیاں خوشبوی و متمانەم پێیکەن، و ناگیان لە بەرژەوئەندییەکان و کەس و کارەکی من بێ.

ب- ئیوه به په نهانی خو شه ویستی خوتانیان بو دهرده برن، له پیناوی پاراستنی بهرزه و هندییه دنیاییه کانتان دا.

٨- ﴿وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَمْتُمْ﴾، منیش زاناترم به وهی ده یشارنه وه، به وهش که ناشکرای ده کهن.

ئهم پرسته یه ده که ویتته شوینی حال له پرووی زمانی عه پرهبیه وه، واته: له حالیکدا که من زاناترم به وهی په نهانی ده کهن، به وهش که ناشکرای ده کهن، که چی:

أ- خو شه ویستی خوتانیان بو ده نیرن به په نهانی.

ب- یاخود: کاریکی وا ده کهن به ته مای ئه وهی ئه وان ئیوه یان خوشبو.

٩- ﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ﴾، ههر کامیک له ئیوهش وا بکات.

پسپورانی زمان گوتوو یانه: (صَمِيرَ الْغَيْبَةِ فِي يَفْعَلُهُ عَائِدٌ إِلَى الْإِتْخَاذِ وَالْمَفْهُومِ مَنْ فَعَلَ لَا تَتَّخِذُوا)، واته: راناوی نادیار (يَفْعَلُهُ) ده چیتته وه بو (إِتْخَاذِ) و، بو ئه وهی ده فامریتته وه له وشه (لَا تَتَّخِذُوا) واته: ههر که سیك ئه و کاره بکات و، ئه و به دۆستگرتنه بکات و، کافره کان به دۆست بگری، دۆزمنی خواو دۆزمنی خویان به دۆست بگری له ئیوه، ئه ی مسولمانینه!

١٠- ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾، به دلنایی پری راستی ون کردوه، لیره دا پری راست (سواء السبيل) خوازاوه ته وه بو چاکیی و سه ر راستیی، واته: ئه و حاله ته ی که ده بووايه ئه و ئه نجامی بدات، بریتی بوو له پری راستگرتن، پری راست گرتنه کهش بریتی بوو له چاکیی و خوراگری و پیشان نه دانی دۆستایه تی و خو شه ویستی بو کافره کان، ئنجا ههر که سیك له ئیوه ئه وان به دۆست بگری، مسوگهر ئه و پریه راسته و، ئه و هه لویسته راست و په فتاره چاکه ی، ده بووايه له خویدا بیهیئته دی، ونی کردوه و لی تیکچوو.

(۱۱) - ﴿إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً﴾، ئەگەر ئەوانە ئێوەیان بەرپەل بکەوێ، ئێوەیان لێ هەڵبکەوێ و زەفەرتان پێ بەرن، بۆتان دەبنە دوژمن، (يَتَّقَوْكُمْ) (التَّقَفُ: الحِذْقُ فِي إِذْرَاكِ الشَّيْءِ وَفَعْلُهُ تَقَفَ)، (تَقَفَ) بە مانای کارامەیی و لێزانیه له په ییردن به شتیک و ، ئەنجامدانی شتیکداو کردارەکهی (تَقَفَ)یه.

﴿يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً﴾، بۆتان دەبنە دوژمن و زەبرتەن لێدەدەن، (أَي: كَيُنَوْتَهُمُ الْعَدَاوَةُ لَكُمْ)، یانی: له پێکهاڵەیاندا دوژمنایەتی هەیه بۆ ئێوە، دوژمنایەتییه کهیان بۆ ئێوە زۆر خەست و خۆله.

(۱۲) - ﴿وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالْسُوءِ﴾، (ئەگەر زەفەرتان پێ بەرن و، ئێوەیان لێ هەڵبکەوێ، بۆتان دەبنە دوژمن و)، دەستیشان و زمانیشیان بە خراپە بۆ درێژ دەکەن، واتە: ئەوەی لە دەستیان بێ لە دژتان دەیکەن و، ئەوەی بە زمانیان دابی، لە قسەى خراپ پێتان دەلێن، یانی: کەمتەرخەمیی ناکەن لە زیان پێگەیاندا بە هەموو شێوەیهک، چونکە بە زۆری خەلک بە زمان و بە دەست زیان بە یه کدی ده گهیه نئ، بە زمان: قسەى ناشیرین و بوختان و درۆو شتی خراپ گوتن، بە دەستیش بە کردەوه زیان پێگەیاندا، (الْبَسْطُ مُسْتَعَارٌ لِلْكَثَارِ) (بسط): بە مانای فراوانکردن، بەلام لێره دا خوازاراوه تهوه بۆ زۆری، واتە: بە دەست و بە زمان زۆر زیانتان پێ ده گهیه نئ.

(۱۳) - ﴿وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ﴾، (بهوهندهش ئىكتىفا ناکەن بە دەست چییان لە دەست بێ لە دژتان بیکەن و، بە زمان چییان لە زار رابی، پێتان بلێن، بەلکو) بە دلێش خۆزگە دەخوازن و، زۆر پێیان خۆشه و هەز دەکەن ئێوەش بێپروا بن، (وَوَدُّوا) بۆ حاله یانی: ئەوان ئیستا لە حالیکدان، بێپروایی و هەلگەرانەوهی ئێوە بە ئاوات دەخوازن یانی: ئیستا که زەفەریان پێ ئەبردوون، خۆزگەو ئاوات دەخوازن و هەز دەکەن کافرتان بکەنەوه، ئەدی ئەگەر زەفەرتان پێ بەرن؟ بێگومان خراپتریشان بۆتان لە هەگبەدا هەیه.

کەواتە: ﴿وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ﴾، (تکفرون) دەبێتە چاوگ (أَي: وَوَدُّوا كُفْرَكُمْ)، بێپرواییتان هەز پێدەکەن و بە خۆزگەى دەخوازن.

ئنجا خوا ﷺ له ئایه تی سییه مدا ئه و پالنه رو هانده رهی وای له وانه کردوه بهو شیوهیه له گه ل بپیروایه کاندایه مامه له بکه ن، ده خاته روو، ده فهرموئی:

(۱۴) - ﴿لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ﴾، نه خزمه کانتان نه رۆله کانتان سوودتان پئ ناگه یه نن، واته: ئیوه له پیناوی خزمه کان و رۆله کانتاندا ئه وه ده که ن، چونکه حاتیب گوئی: کورپه کان و خزمه کانم له وین، ئنجا که حاتیب ئه وه ی لئ ئاشکرا بووه، په نگه خه لکی دیکه ش بووبی ئه وه ی له دلدا بووبی، یان خه لکی دیکه ش بووبی وای کردبی، به لام نامه ی نه ناردبی، یان لئی ئاشکرا نه بووبی، خوای په نهانزان به گشتی فهرموویه تی، وه ک زۆرجاریش گوته ومانه: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمَعْنَى)، (به دنیایی تاییه ت بوونی هوکار، پئ له گشتگیر بوونی واتا ناگری).

وشه ی (أَرْحَام) کوئی (رَحِم) ه لیره دا که ده فهرموئی: (أَرْحَامُكُمْ: أَيْ ذَوُوا أَرْحَامِكُمْ)، خاوه ن خزمایه تییه کانتان، بۆیه ش پالندراو (مُضَاف) ه که، یانی: (ذَوُوا) قرتیزراوه، چونکه ده زانری.

واته: خاوه ن خزمایه تییه کانتان له گه ل رۆله کانتان (ئه گه ر کوپن، ئه گه ر کچن)، هیچ سوودتان پئ ناگه یه نن.

(۱۵) - ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، له رۆژی قیامه تدا، (خزمه کانتان و رۆله کانتان هیچ سوودتان پیناگه یه نن)، یاخود: (يَوْمَ الْقِيَمَةِ) په یوه سته به دوا ی خۆیه وه: ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ﴾، له رۆژی قیامه تدا، له رۆژی هه لسانه وه دا خوا لیکتان جیا ده کاته وه، ئه و خزمه تان که بپیروان، ئه و رۆلانه تان که بپیروان، خوا ده یانخاته لایه ک و، ئیوه ش که بروادارن، ده تانخاته لایه کی دیکه و، لیکتان جیا ده کاته وه.

بۆیه زانیان لیره دا گوته وویانه: (يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَتَنَازَعُهُ لَنْ تَنْفَعَكُمْ، وَيَفْصَلُ بَيْنَكُمْ)، هه ردوو کرداره که هه ر کامیکیان (يَوْمَ الْقِيَمَةِ) بۆ لای خۆی په لکیش ده کات:

۱- ﴿لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، له رۆژی قیامه تدا نه خزمه کانتان نه رۆله کانتان سوودتان پئ ناگه یه نن.

۲- یا خود ﴿لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ﴾، لیرہ تہو رستہ یہ کوٹایی دی، دواتر: ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ﴾، لہ پوڑی قیامہ تدا خوا لیکنان جیا دہ کاتہوہ.

(۱۶)- ﴿يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ﴾، لہ یہ کنان جیا دہ کاتہوہ، لیرہ دا مہ بہ ست لہ (فصل) لیک جیا کردنہوہ یہ، چونکہ (فصل) لہ قورٹاندا بہ مانای دادوہری کردنیش ہاتوہ، (یوم الفصل) واتہ: پوڑی دادوہری کردن، چونکہ کہ دادوہری دہ کری، تہوہی لہ سہر ہہ قہو تہوہی لہ سہر ناہ قہ، لیک جیا دہ کری تہوہ، بہ لام لیرہ دا مہ بہ ست پی لیک جیا کردنہوہ یہ نہ کہ دادوہری کردن.

رستہ ی: (يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ)، بہ چوار جور خویندراوہ تہوہ:

۱- (يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ).

۲- (يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ).

۳- (يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ)، لیک جیا دہ کری تہوہ.

۴- (يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ)، لیک جیا دہ کری تہوہ.

ہہر چواریشیان واتاہہ کہ یان زور لیک نیزیکہ.

(۱۷)- ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، خواش ﷺ بینہری تہوہ یہ کہ دہ یکہن.

کہ دہ فہرموی: خوا بینہری تہوہ یہ کہ دہ یکہن، ہہم موژدہو دلخوشی تیدایہ بو تہوانہی فہرمانبہری خوا دہ کہن، واتہ: تہ گہر خوراگر بن بہرانبہر تہماع و بہرژہوہندیہ کانتان و، کہ لہ پیناوی خزمایہ تی و پوٹہو نیزیکہ کانتاندا، خوتان لہ شیر خوا نہ دہن و، خوتان تووشی ناشہری نہ کہن، خوا تہو کردہوہو ہہ لویتہ تان دہ بین، تہمہ دلخوش کردن و گفت پیدانہ، بہ لام لہ ہہمان کاتیشدا ہہرہ شہ کردنہ واتہ: تہ گہر تہوہ بو پاراستنی بہرژہوہندیہ کانتان و لہ پیناوی پاراستنی خزمانتان و پوٹہ کانتاندا، خوتان تووشی ناشہری بکہن و، کین و بہینی نارہوا لہ گہل تہہلی کوفردا بکہن، تہوہ خوا دہ تانبین! تہمہ ش ہہرہ شہ یہ کی پیچراوہ یہ.

هەلۆهستەیهک لەبارەی سیخورییەوه بو دوژمنانی ئیسلام

بێگومان ئەوێ حاتییی کۆری ئەبی بەلتهعه کردوویەتی، جوړیک بووه له سیخوړی کردن و جاسووسی بو ئەهلی کوفر، ئنجا ئایا حوکمی ئەوه چۆنه؟ لهو بارهوه به باشم زانی چەند قسهیهک له تەفسیره‌که‌ی (القرطبي)^(١) بێنین، چەند قسهیه‌کی گرنگی کردوون، که پیم وایه پای زۆربه‌ی هه‌ره زۆری زانیانی کو کردۆته‌وه لهو قسانه‌یدا، پێشی قسه‌کان دینم به ده‌قه عه‌ره‌بیه‌که‌ی خوێ، له‌به‌ر ئەمانه‌تی عیلمیی، دوا‌ییش به کوردیی واتایان ده‌که‌ین، (القرطبي) نووسیویه‌تی:

(مَنْ كَثُرَ تَطَلُّعُهُ عَلَى عَوْرَاتِ الْمُسْلِمِينَ، وَيُنَبِّئُهُ عَلَيْهِمْ، وَيَعْرِفُ عَدُوَّهُمْ بِأَخْبَارِهِمْ، لَمْ يَكُنْ بِذَلِكَ كَافِرًا، إِذَا كَانَ فَعَلَهُ لِيُغَرِّضَ دُنْيَوِيَّ، وَاعْتِقَادُهُ عَلَى ذَلِكَ سَلِيمٌ، كَمَا فَعَلَ حَاطِبٌ حِينَ قَصَدَ بِذَلِكَ اتِّخَاذَ الْيَدِ، وَلَمْ يَنْوِ الرَّدَّ عَنِ الدِّينِ، إِذَا قُلْنَا: إِنَّهُ لَا يَكُونُ بِهِ كَافِرًا، فَاخْتَلَفَ النَّاسُ: فَهَلْ يُقْتَلُ بِهِ حَدًّا أَمْ لَا؟ فَقَالَ مَالِكٌ، وَابْنُ الْقَاسِمِ، وَأَشْهَبُ: يَجْتَهِدُ فِيهِ الْإِمَامُ. وَقَالَ عَبْدُ الْمَلِكِ: إِذَا كَانَتْ تِلْكَ عَادَتَهُ، قُتِلَ لِأَنَّهُ جَاسُوسٌ، فَإِنْ كَانَ الْجَاسُوسُ كَافِرًا، فَقَالَ الْأَوْزَاعِيُّ: يَكُونُ نَفْضًا لِعَهْدِهِ. وَقَالَ أَصْبَغُ: الْجَاسُوسُ الْحَرَبِيُّ يُقْتَلُ، وَالْجَاسُوسُ الْمُسْلِمُ وَالذَّمِّيُّ يُعَاقَبَانِ إِلَّا أَنْ يَتَّعَاهِدَا عَلَى أَهْلِ الْإِسْلَامِ، فَيُقْتَلَانِ، وَقَدْ رَوَى عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ أَتَى بَعْضَ الْمُشْرِكِينَ اسْمُهُ فُرَاتُ بْنُ حَيَّانَ، فَأَمَرَ بِهِ أَنْ يُقْتَلَ، فَصَاحَ: يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ! أَقْتُلُوا وَأَنَا أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، فَأَمَرَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ فَخُلِيَ سَبِيلُهُ. ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ مِنْكُمْ مَنْ أَكَلَهُ إِلَى إِيْمَانِهِ، وَمِنْهُمْ فُرَاتُ بْنُ حَيَّانَ» (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ٢٦٥٢).

واته: هەر که سێک زۆر سۆراغی که لێن و نهێنییهکانی مسوڵمانان بکات و، دوژمنهکانیان له کهم و کورپی مسوڵمانان و، له که لێنهکانیان ئاگادار بکاتهوه و، دوژمنهکان له ههوالی مسوڵمانان ئاگادار بکاتهوه (واته: سیخوپی بکات، جاسووسی له سهر مسوڵمانان بکات)، به هۆی ئهوهوه کافر نابێ، ئهگهر کردهوه که ی بۆ مه به سێکی دنیایی بێ و، ئیعتیقادو برۆایه که ی سه لامهت بێ له جیی خۆی، وهک حاتیبی کوری ئه بی به لته عه کردی، کاتیک ئه وه ی کرد مه به سستی ئه وه بوو چاکه یه کی له چاوی کافره کانداهه بێ، مه به سستی هه لگه پرانه وه نه بوو له دین (وهک دوا یی پیغه مبه ریش ﷺ فهرمووی: راست ده کات)، ئنجا ئه گهر گوتمان به وه کافر نابێ، ئایا ئه و مسوڵمانه وهک سزایه ک پپی ده کوژری؟ له و باره وه زانیان را جیاییان هه یه، مالیک و ئینو قاسم و ئه شه هب (مالیک سهر مه زه به که یه و، ئینو قاسم و ئه شه به یش دوو زانیای مو عته به ری مه زه به ی مالیکین) گو تو و یانه: هو کمپانی مسوڵمانان له و باره وه کۆشش ده کات و بۆی هه یه بریار بدات، عه بدوله لیکیش (که یه کیکه له زانیانی مالیکیی مه زه به ب) ده لێ: ئه گهر عاده تی ئه و مسوڵمانه ههر بریتی بوو بێ له سیخوپی کردن، ده کوژری، چونکه ئه و کاته به جاسووس له قه لهم ده درێ، (نهک جار ییک دوو جار له پیتی ده رچوو بێ، به لکو هه روا عاده تی بێ، ده کوژری، چونکه مالیک رای وایه که جاسووس ده کوژری، ئه گهر جاسووسه که مسوڵمان بێ، به لام ئه گهر جاسووسه که کافر بێ (واته: جووله که یه و له ولاتی مسوڵماناندا یه، نه پرائیه، یه زیدییه، ئه وانه ی له ده وله تی ئیسلامیی ده ژین، به لام مسوڵمان نین، ئه گهر جاسووسه که نامسوڵمان بوو)، ئه وزاعیی گو تو و یه تی: به هۆی ئه و جاسووسییه وه ی په یمانه که ی خۆی هه لوه شان دۆته وه، {ئهو مافی په نابهریی و هاوولاتی بوونه ی پیدراوه، ئهو مافه هه لده وه شینێته وه}، ئه صبه غ (یه کیکه له زانیان) گو تو و یه تی: جاسووسی جه نگاوه ری دژی مسوڵمانان، {(حری) واته: که دژی مسوڵمانان ده جه نگی}، ده کوژری، به لام جاسووسی مسوڵمان و جاسووسی

هاوپەیمان {ذِمِّي} جوولهکەیه، نەصرانییه ئەوانە ی لە ولاتی مسوڵماناندا دەژین، ئەوانە سزا دەدرێن، مەگەر بە ئاشکرا دژایەتی ئیسلام و مسوڵمانان بکەن، ئەو کاتە دەکوژرێن (ئنجایەو بارەووە ئەم فەرماشتە ی پێغەمبەری خوا ﷺ هێناوە)، عەلی (خوا لێی رازی بێ) گێراویەتەووە کە پوژیک جاسووسیکیان لە هاوبەش بوو خوا دانەرانی هێنایە لای پێغەمبەر ﷺ، {عین} واتە: جاسووس، چونکە مەرۆف بە چاو سیخوویی دەکات، ئەو سیخوورە ناوی فوراتی کوپی حەییان بوو، پێغەمبەر ﷺ فەرمانی کرد بکوژرێ، ئەویش هاواری کرد: ئە ی کۆمەلی پشتیوانان! ئایا دەبێ بکوژریم لە حالیکدا من شایەدی دەدەم: بێجگە لە خوا هیچ پەرستراویک نیەو، موحەممەد پەوانەکراوی خوا یە؟!، ئنجای پێغەمبەر ﷺ فەرمانی کرد: بەریدەن، ئازادی بکەن، دوا یی پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: هەتانه حەوالە ی ئیمانەکی خۆی دەکەم، {واتە: ئەو ئیمانە ی دەریدەبێ}، یەکیک لەوانە فوراتی کوپی حەییانە.

چونکە لە نیو موشریکەکان بوو و پێغەمبەری خوا ﷺ نەیزانیو، وایزانیو هەر موشریکە، بەلام کە هاتووەو شایەتمانی هێناوە، پێغەمبەر ﷺ زانیویەتی مسوڵمانەو نەیکوشتو، ئەمە بەلگە یە لەسەر ئەو ی جاسووسی مسوڵمان ناکوژرێ، هەلبەتە پای واش هە یە کە دەکوژرێ، بەلام ئەگەر کەدبی بە عادەت و پیشە ی بریتی بێ لە جاسووسی^(١).

(١) لە تەفسیری سوورەتی (الحجرات) یشدا، کورتە باسیکمان لە بارە ی سیخووریکردنەووە کردووە.

مه سه له ی دووهم:

سه رنجراکیشانی خوا ﷺ بۆ پرواداران که ده بی له بواری دووری گرتن له بیروایانی دوژمن و دژدا، ئیبراهیم ﷺ، و هاوه لانی و شوینکه وتوانی بکه نه سه رمه شق، که به پروون و راشکاوی دووری خویان له کومه له که یان راگه یاند به هوی بیروایانه وه، به لام ده بی داوای لیوردن کردنی ئیبراهیم ﷺ بۆ بابی، نه که نه جیی ته ماشایان و جیی کردنه سه رمه شق، ههروه ها پیویسته به هره له وه هه لویسته یان وه ربگرن که له خوا پارانه وه، نه یانکاته مایه ی فیتنه بۆ بیروایان و لییان ببووری، دوا یی جه ختکردنه وه ی سه رمه شق بوونی ئیبراهیم ﷺ، و هاوه لانی بۆ هه ر که س، برۆای به خوا و پوژی دوا یی هه بی:

خوا ده فه رموی: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبْنَيْهِ لَا اسْتَعْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ④ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّا أَتَيْنَاكَ الْغَيْرُ الْحَكِيمَ ⑤ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ⑥﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له حه قده بره گه دا:

١- ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾، به دلنایای بۆ ئیوه له ئیبراهیم و ئەوانه ی له گه لی بوون، سه رمه شقییه کی باش هه یه، په یرووی لیکردنیکی باش هه یه، وشه ی (أُسْوَة) خویندراویشه ته وه: (إِسْوَة)، (إِسْوَة) و (أُسْوَة) مادام به (حَسَنَة) وه سف کراوه (أَيَّ خَصْلَةٍ حَمِيدَةٍ تَقْتَدُونَ بِهَا) سیفه تیکی باش که ئیوه چاوی لی ده که نه، (الْأُسْوَة أَوْ الْإِسْوَة: الْحَالَةُ الَّتِي يَكُونُ عَلَيْهَا الْإِنْسَانُ فِي اتِّبَاعِ غَيْرِهِ)، (أُسْوَة) نه وه حاله ته یه که مرووف

دەچىتە سەرى بە ھۆى شوينكەوتنى جگە لە خۆيەو، ئنجا ئەگەر چاک بى چاک و، ئەگەر خراپىش بى خراپ.

﴿فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾، خوا دەفەرمۆى: سەرمە شقىيەكى باش ھەيە بۆ ئىو، لە كىدا؟ لە ئىبراھىمدا عليه السلام، ئەوانەى لەگەڵیدا بوون، يانى: ھاوەلانى ئىبراھىم عليه السلام، ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: كە ئىبراھىم عليه السلام لە شوينى خۆى (ئوورى كلدانىيەكان) خستوويانەتە ئىو مەنجه نىقەووە فریانداوەتە ئىو ئاگرى سوور، كەسى لەگەڵ نەبوو، تەنیا بوووە تەنیا سارای ھاوسەرى لەگەڵى بوووە، دەر بەدەر بوون بۆ شام، لەبەر ئەو مەبەست لە ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ پىغەمبەرانن (عليهم الصلاة والسلام) كە شوينكەوتووى ئەو بوون، دەلیم: مادام خوا دەفەرمۆى: ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾، ئەوانەى لەگەڵیدا بوون، بىگومان كە سائىك ھەبوون لەگەڵیدا بوون، ھەرچەندە بۆ ئىمەش زانراو نەبن، جارى پىش ھەموو كەسىك ئەو (سارا خان)ى خىزانى لەگەڵیدا بوو، دواىى لووطى برازای لەگەڵیدا بوو، دواتر ھاجەرى خىزانى لەگەڵیدا بوو، دواىى ئىسحاق و ئىسماعىلى كورى (عليهم الصلاة والسلام) لەگەڵیدا بوون، ئنجا ھىچ ماكوول نە، ئىبراھىم عليه السلام كە لە دەقەرى ھەپران بوو، دواىى چوو بۆ لای فەلەستىن، دواىى چوو بۆ مىسەر، دواىى چوو بۆ حىجاز، ھىچ ماكوول نە لە ھەموو ئەو ھاتن و چوونانەدا، ئىبراھىم (خليل الله عليه السلام) كە سائىكى پرودارى لەگەڵدا نەبووبن، بۆيە ئەو رايە راستە كە ئىبراھىم و ئەوانەى لە خزمەتى دابوون واتە: لەگەڵیدا بوون لە ژيانى دنيادا و ھاوچەرخى بوون.

٢- ﴿إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرْءُوكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، كاتىك بە خەلكەكەى خۆيانيان گوت: ئىمە لە ئىو بەريين و لەوەش كە جگە لە خوا دەپەريست (بُراء) كۆى (بُري) ھەك چۆن (كُرماء) كۆى (كُرىم) ھەروەھا خۆتراويشەتەو: (بُراء)، (بُراء) ھەك (تُنام) و (ظُئار)، (تُنام) كۆى (تَوَام) ھە، و (ظُئار) كۆى (ظُئار) ھە، (تَوَام) واتە: دووانە، (ظُئار) ئەو ئافرەتەى شير دەدات بە مندال و دايكى خۆشى نە، يانى: دايەن، ھەروەھا

خوێنراویشەتەو: (براء)، (براء)یش کۆی (بری)ە، وەک چۆن (کرام) کۆی (کریم)ە، واتە: ئیمە لە ئیوە دوورین، هەروەها لەوێش کە لە جگە لە خوا دەپەرستن، ئیمە لێتان دوورین.

(۳) - ﴿كَفَرْنَا بِكَ﴾، ئیمە بە ئیوە بێرواین، واتە: بێرواین بەوێ بڕواتان پێھێناوە لە بتهکان، یاخود: بێرواین بە دینەکەتان، یاخود: بێرواین بە کردەووەکانتان.

(۴) - ﴿وَبَدَأَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا﴾، دوژمنایەتی و رق لێھەڵسان بۆ هەمیشە لە نێوان ئیمە و ئیوەدا ئاشکرا بوو.

(۵) - ﴿حَتَّى تَوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ﴾، هەتا تەنیا بڕوا بە خوا دێنن، واتە: هەتا بێروادەبن بە پەرستراوەکانی دیکەو، تەنیا بڕوا بە خوا دێنن، وەک تاکە پەرستراو.

(۶) - ﴿إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ﴾، جگە لەو قسەیە ئیبراھیم عليه السلام کە بە بابی گوت: داوای لێبوردن بۆ (لە خوا) دەکەم، واتە: لە هەموو شتێکدا چاوی لە ئیبراھیم بکەن و بیکەنە سەر مەشق، جگە لەو قسەیەیدا کە بە بابی گوت: داوای لێبوردن بۆ دەکەم، لەوێدا چاوی لێمەکەن و مەیکەنە سەر مەشق.

(۷) - ﴿وَمَا أَمْلَأُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾، بە بابیشی گوت: من هیچ شتێکم لە لایەن خواوە بە دەست نەبۆتۆ، واتە: جگە لە داوای لێبوردن لە خوا کردن بۆتۆ، هیچی دیکەم لە دەست نایەت، سزای خوا بە من لەتۆ دوور ناخێتەو، تەنیا داوای لێبوردن بۆ لە خوا دەکەم.

پێویستە بزانرێ کە لە سوورەتی (التوبة) دا، خوا ﷻ روونی کردۆتەو داوای لێبوردن کردنی ئیبراھیم بۆ بابی، لەبەر ئەوە بوو کە بە ئینی پێدا بوو، لە سوورەتی (التوبة) دا دەفرمووی: ﴿وَمَا كَانَتْ أَسْتَغْفَرُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾ (۱۱۶) واتە: داوای لێبوردن کردنی ئیبراھیم بۆ بابی (واتە: داوای لێبوردنی ئیبراھیم لە

خوا بۆ بابی) بە ھۆی بە ئینیکەو ھەبوو پێی داو، دوای ئەو ھەوای بۆی دەرکەوت، دوژمنی خوا، دووری لیگرت، بە دنیای ئیبراھیم زۆر بە پەرۆش و بە بەزەیی بوو، زۆریش ھیدی و مەندو لەسەر ھو.

۸- ﴿رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا﴾، (گوتیان): پەروەردگارمان! پشتمان تەنیا بە تۆ بەستو.

۹- ﴿وَإِلَيْكَ أُنَبِّئُكَ﴾، تەنیا بۆ لای تۆش گەراوینەتەو، (إِنَابَة) بریتێه لە گەرانەو ھە لە دوای گەرانەو، یاخود گەرانەو ھە لە ناخەو ھە بۆ لای خوا.

۱۰- ﴿وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾، سەرەنجامیش تەنیا بۆ لای تۆیە، واتە: سەرەنجامی ئیمە ھە لە رۆژی دوایدا بەس بۆ لای تۆیە.

۱۱- ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، (ھەر ھە ئیبراھیم عليه السلام و ئەوانە ھە لە خزمەتیدا بوون پارانەو ھەو گوتیان): پەروەردگارمان! مەمانکە بە فیتنە بۆ ئەوانە ھە بیپروان.

لێرەدا زانایان چەند مانایەکیان بۆ (فتنة) کردو:

أ- موحامید وای لیکداو ھەو، گوتوویەتی: (لَا تُعَذِّبْنَا بِأَيْدِيهِمْ أَوْ بَعْدَابٍ مِنْ عِنْدِكَ، فَيَقُولُوا: لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ عَلَى حَقٍّ مَا أَصَابَهُمْ هَذَا)، (أخرج الطبري: ۳۴۰۳۸)، واتە: بە دەستی ئەوان ئەشکەنجەمان مەدەو، لە لایەن خۆشتەو ھە سزیمان مەدە، کە ئەو بیپروایانە ئیمەیان بینی بلین: ئەگەر لەسەر ھەق بوونایە، ئەوانیان تووش نەدەبوو.

ب- قەتادەش گوتوویەتی: (لَا تُظْهِرْهُمْ عَلَيْنَا فَيَفْتِنُونَا بِذَلِكَ، يَرَوْنَ أَنَّهُمْ إِمَّا ظَهَرُوا عَلَيْنَا لِحَقِّ هُمْ عَلَيْهِ) (أخرج الطبري: ۳۴۰۳۹)، واتە: ئەوانمان بەسەردا سەرمەخە، کە بە ھۆی ئەو ھەو تووشی بەلا بێن و پێیان وابێ بۆیە بەسەرماندا سەرکەوتوون، لەسەر ھەقن.

ج- ئیبنو عەبباسیش (خوا لە خۆی و بابی رازی بێ) بەم شیوێ ھەناوێیەتی: (لَا تُسَلِّطْهُمْ عَلَيْنَا فَيَفْتِنُونَا) (أخرج الطبري: ۳۴۰۴۰) واتە: ئەوانمان بەسەردا سەرمەخەو زال مەکە، ئیمە سزا و ئازارمان بدەن و ئەشکەنجەمان بدەن.

(فِتْنَة) له قورئاندا به چەند مانایەک هاتو:

١- به مانای سزا هاتو.

٢- به مانای ئەشکەنجە هاتو.

٣- به مانای بەلا هاتو.

٤- به مانای ناخۆشیی هاتو، (الْفِتْنَةُ: إِضْطِرَابُ الْحَالِ وَفَسَادُهُ وَهُوَ اسْمٌ مَّصْدَرٍ فَتَجِيءُ بِمَعْنَى الْمَصْدَرِ: ﴿وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنْ الْقَتْلِ﴾ ١٩١ ﴿البقرة، وَتَجِيءُ وَصْفًا لِلْمَقْتُولِ وَالْفَاتِنِ﴾ (فِتْنَة): حَالٌ تَيْكُچوونەو پەژارەدار بوونەو ناوی چاوگە، جاری وا بە مانای چاوگ دی، وەک: ﴿وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنْ الْقَتْلِ﴾ ١٩١ ﴿البقرة، بەلاو تاقیکردنەو، ئازارو ئەشکەنجە (فِتْنَة) سەختەرە لە کوشتن، یانی: ئازاردان و هەلگیرانەو هی مسوڵمانان، لە کوشتیان توندترە.

جاری واش هەیه (فِتْنَة) بە مانای وەسف دی، چ بۆ (مَقْتُول) واتە: ئەو کەسە بەلای توووشبوو، چ بۆ ئەو کەسە خەلک توووشی بەلا دەکات.

کە لیڕە دەفەرمو: ﴿رَبَّنَا لَا جَعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، واتە: پەروەردگارمان! مەمانکە بە ئازارو ئەشکەنجە دراو (مَقْتُول) کە ئەوانە ییپروان بەسەرماندا زāl بن، سزاو ئەشکەنجەمان بدەن، لیڕەدا (فِتْنَة) بە مانای ناوی بەرکار (اسم مفعول)ە.

یاخود: مەمانکە بە تاقیکەرەووە بەلا (فَاتِن) لیڕەدا (فِتْنَة) بە مانای ناوی بکەر (اسم فاعل)ە، واتە: ئیمە وایمە کە هوێ فیتنە بین بۆ بیپروایان، بە هوێ ئەووە کە بەسەرماندا زāl دەبن، بینە هوکاری ئەوێ ئەوان زیاتر لەسەر بیپروایی خویان سوور بن و، پییان وابی ئیمە لەسەر ناھەقین!

(١٢)- ﴿وَأَغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا﴾، پەروەردگارمان! لیمان ببوو.

(١٣)- ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، بە دنیایی هەر تۆی زالی کارزان.

تَنجَا خُوا ﷻ بۆ جَارِ دُووهِم دُووبَارِهِی دِه کَاتِه وَه:

(۱۴) - ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾، به دَلَنیایِ بۆ تَبُوهِ لِه وَاَندَا سِه رِمِه شَقِییه کی بَاش هِه یِه.

(۱۵) - ﴿لَمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾، بۆ هِهَر کِه سَیِّک به تُوْمَیْدِی خُواو پَرُوْزِی دَوایِی بَی، وَاتِه: به تُوْمَیْدِی به زِه یِی خُواو پَادَا شَتِی پَرُوْزِی دَوایِی بَی.

(۱۶) - ﴿وَمَن يَوَّلْ﴾، هِهَر کِه سَیِّکِش پِشْت هِه لَکَات و پَرُوو وِه چِرِه رَخِیْنِی.

(۱۷) - ﴿فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾، به دَلَنیایِ هِهَر خُوا بَیْنِیازی سَتَایِش کَرَاوِه، وَاتِه: جِگِه لِه و هِیچ بَیْنِیازو دِه و لَه مِه نَدِیکی پَرِه هَا نِیِه، جِگِه لِه و هِیچ سَتَایِش کَرَاوِیکی پَرِه هَا نِیِه، خُوا پِه کی به کِه س نَاکِه وِی، تِه وِه مَرُوْفَه کَانَ خُوْیَانَن زِه رِهَر دِه کِهَن، کَاتِیْک پِشْت لِه خُوا دِه کِهَن و، پَرُوو لِه کُوفَرُو تَاوَان و لَادَان و خِرَاپِه دِه کِهَن.

پاښتونلې مکتبهې ماموستا عالي بابېر

archive.org/details/@alibapir

A. iBapir

QR Codes

علي بابېر/Alibapir

YouTube Channel

QR Codes

مه سه له ی سێیه م:

ئومێده وارکردنی خوا بۆ برواداران که نیزیکه خۆشه ویستیان له گهڵ ئەوانه دا که دژایه تییان کردوون، په یدای - به هۆی برۆا هینانیانه وه، پاشان راگه یاندنی ئەو راستیه که خوا چاکه کاری و هاوکاری له گهڵ ئەو نامسوولمانانه دا، که دژایه تی دین و ژینیان ناکهن، لێ قه دهغه نه کردوون، ته نیا له گهڵ که سائیکدا که دژی دین و ژینیان، لێ قه دهغه کردوون، هاوکارو ده ستبارگریان بن:

خوا ده فه رموی: ﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (٧) لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له دوازه برگه دا:

(١)- ﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً﴾، نیزیکه خوا له نێوان ئێوه و له نێوان ئەوانه دا که دژایه تیانتان کردوون، خۆشه ویستی بره خسینی، (الطبري) ئاوا ئەم ئایه ته موباره که پروون ده کاته وه: (عَسَىٰ اللَّهُ أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ! أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْ أَعْدَائِي مِنْ مُشْرِكِي قُرَيْشٍ، مَوْدَّةً، فَفَعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ بِهِمْ، بِأَنْ أَسْلَمَ كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَصَارُوا لَهُمْ أَوْلِيَاءَ وَاحْزَابًا) (جامع البيان: ٣٤٠٤١، عن ابن زيد)، واته: ئەو بروادارینه! نیزیکه خوا له نێوان ئێوه و له نێوان ئەوانه دا له دوژمنانی من، که دژایه تیانتان کردوون له هاوبهش بۆ خوا دانه رانی قورهبهش، خۆشه ویستیه که بره خسینی، که خوا ﷻ وایکرد زۆربه یان مسوولمان بوون و، بوونه دوستی خواو کۆمه لی خوا ﷻ.

(٢)- ﴿وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، خواش به توانایه و خوا لیبوردی به بهزه ییه.

واته: لێیان ده بووری له و کوفرو شیرک و دژایه تی و مله ورییه ی بوویانه له رابردوودا، ئەگەر بگه رێنه وه بۆ لای خوا، به بهزه ییشه، بهزه یی پێاندا

دئی که هیدایه تیان بدات، دواي ئه وهی هه لوهسته ده کهن و، چاو به خویان دا ده گیرنه وه، چونکه مروؤف ده بئی پيشی له خویه وه، هه لوهسته یه ک و چاو به خو دا گیرانه وه یه ک و وه ستانیک بئی، ئنجا خوا ﷺ به ئه ندازه ی ئه وهی ئه مروؤفه بۆ لای خوا هه ره کهت ده کات، خواش به ره کهت ده دات و دهستی ده گری.

ئنجا خوا ﷺ باسی مه سه له یه کی یه کجار هه ستیار ده کات، که بریتیه له تیکه ل نه کردنی نیزیکی و ته بایی و چاکه کاری ئه نجامدان له گه ل نامسو لمانانیکدا که دژی مسو لمانان ئین، نه زیانی دنیا یان بۆیان هه یه نه زیانی دینی، نه زیانی ژانیان بۆیان هه یه نه زیانی دینداری، تیکه ل نه کردنی ئه وان له گه ل که سانیکدا که وێرای ئه وهی بی پروان، دژایه تی ئیسلام و مسو لمانانیش ده کهن، ده فه رموی:

(۳) - ﴿لَا يَنْهَكُكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقِنَّاكُمْ فِي الدِّينِ﴾، خوا لیتان قه دهغه ناکات به نسه ت ئه وانه وه که له دینتاندا له دژتان نه جه نگان، له بهر دینتان جه نگیان له دژ نه کردوون.

(۴) - ﴿وَلَمْ يُخْرِجْكُم مِّن دِينِكُمْ﴾، له مأل و حال و خانووه کانی خوشتان وه دهریان نه ناوون.

(۵) - ﴿أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ﴾، {لیتان قه دهغه ناکات} که چاکه یان له گه ل بکهن و، به شیک له مأل و سامانی خو تانیان پێ بدهن.

(۶) - ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾، به دلنایی خوا به خشه ران (له مأل و سامانی خو یان)ی خوشده وین، (با به نامسو لمانانیش بئی).

ئه دی خوا ﷺ چی لی قه دهغه کردوون له مسو لمانان؟ له گه ل چ جو ره کافرانیکدا نابئی چاکه کارو به خشه ر بن؟

(۷) - ﴿إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُواكُمْ فِي الدِّينِ﴾، به لکو خوا ته نیا ئه وهی لی قه دهغه کردوون (چاکه کاری و هاوکاری بکهن) له گه ل ئه وانه دا که دژی دینتان جه نگان، (به هو ی دینتانه وه شه ریان پێ فروشتوون).

(۸)- ﴿وَأَخْرِجُوهُمْ مِّن دِينِكُمْ﴾، لە مَال و حَال و خانووبەرهو زیدی خوشتان دەریان کردوون، یاخود: ناچاری کۆچکردنیان کردوون.

(۹)- ﴿وَلَا تَهْرُوعَلَّ إِخْرَاجِكُمْ﴾، هەروەها ئەگەر خوشیان راستەوخۆ ئیوەیان دەرنەکردبێ، یارمەتی ئەوانەیان داوێ کە ئیوەیان دەرکردوێ، واتە: (عَاوَنُوا عَلٰی إِخْرَاجِكُمْ) هاوکارو دەستبارگریان کردوێ بۆ دەرکردنی ئیوە، لەگەڵ دوژمنانتان دا.

(۱۰)- ﴿أَن تَوَلَّوْهُمْ﴾، {ئێی قەدەغە کردوون} کە دۆستایەتیان بکەن و خوشەویستیان لەگەڵدا بکەن.

(۱۱)- ﴿وَمَن يَوَلَّوْهُمْ﴾، هەر کە سێکیش دۆستایەتی و نیزیکیان لێ بکات، (أَي: يَتَّخِذُهُمْ أَوْلِيَاءَ وَأَنْصَارًا وَأَحْبَابًا)، بیانکات بە دۆست و پشتیوان و خوشەویستی خۆی.

(۱۲)- ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، ئا ئەوانە ستەمکارن، ستەمکاری راستەقینە ئا ئەوانەن.

لە بێرە کۆمەڵەی سەنگەڵ سەنگەڵ

بە مەشە عەرەبەکانی ئالەم

پەڕەکانی مەشەبی مەشەبی مەشەبی

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

عەلی بابیر/ AliBapir

مەشە بابیر/ AliBapir

مەشەبی مەشەبی مەشەبی مەشەبی

مەشەبی مەشەبی مەشەبی مەشەبی

کورتەباسیک هه‌لوه‌سته‌یه‌ک له‌به‌رده‌م ئهم دوو ئایه‌ته‌دا و چۆنیه‌تییمامه‌له‌کردن له‌گه‌ل نامسوولماندا

(الطبري) له‌ ڕوونکردنه‌وه‌ی ئهم دوو ئایه‌ته‌ موباره‌که‌دا ده‌لی: (وَأُولَى الْأَقْوَالِ فِي ذَلِكَ بِالصَّوَابِ، قَوْلُ مَنْ قَالَ: عَنَى بِذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ، مِنْ جَمِيعِ أَصْنَافِ الْمَلِكِ وَالْأَدْيَانِ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتَصِلُوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ، وَلَا مَعْنَى لِقَوْلِ مَنْ قَالَ: ذَلِكَ مَنْسُوخٌ؛ لِأَنَّ بَرَّ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَهْلِ الْحَرْبِ مِمَّنْ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ قَرَابَةٌ نَسَبٍ، أَوْ مِمَّنْ لَا قَرَابَةَ بَيْنَهُ وَلَا نَسَبَ غَيْرَ مُحَرَّمٍ، وَلَا مِنْهِي عَنْهُ، إِذَا لَمْ يَكُنْ فِي ذَلِكَ دَلَالَةٌ لَهُ أَوْ لِأَهْلِ الْحَرْبِ عَلَى عَوْرَةِ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ، أَوْ تَقْوِيَةٌ لَهُمْ بِكَرَاعٍ أَوْ سِلَاحٍ).^(۱)

واته: له‌ پێشترینی قسان له‌ راستیه‌وه‌ له‌و باره‌وه‌، قسه‌ی که‌سیکه‌ گوتووویه‌تی: مه‌به‌ست لێره‌دا نه‌وه‌یه‌ که‌ خوا ﷻ ته‌وانه‌ی له‌به‌ر دینتان دژایه‌تیان له‌گه‌ل نه‌کردوون، جه‌نگیان له‌ دژ نه‌کردوون، له‌ هه‌موو جوړه‌کانی نه‌ته‌وه‌کان و جوړه‌کانی دینه‌کان، خوا رێتان لێ ناگرێ، لێتان قه‌ده‌غه‌ ناکات له‌گه‌لیاندا چاکه‌کارین و په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل به‌ستن، (اقساط) یشیان بو‌ لا بکه‌ن، {که‌ وه‌ک گوتم: (اقسط إلیه) واته‌: چاکه‌ی له‌گه‌لدا کرد (أعطاہ قسطاً من مالہ) وه‌ک دوا‌یی باسی ده‌که‌ین، به‌لام ته‌گه‌ر (الطبري) مه‌به‌ستی نه‌وه‌ بی که‌ له‌گه‌لیاندا دادگه‌ر بن، با قسه‌که‌ی نه‌وه‌ک خو‌ی بێنین، نه‌وه‌ که‌سه‌ش که‌ گوتووویه‌تی: نه‌وه‌ نه‌سخ کراوه‌ته‌وه‌، قسه‌که‌ی هیچ واتایه‌کی نیه‌، چونکه‌ چاکه‌کردنی ب‌پروادار له‌گه‌ل ته‌وانه‌دا که‌ ته‌ه‌لی جه‌نگن (ته‌وه‌ ته‌ه‌لی (حرب) ی ناو ناو، به‌لام مه‌به‌ستی ته‌ه‌لی کوفره‌)، ته‌وه‌ جوړه‌ که‌سانه‌ که‌ له‌ نیوان نه‌وو ته‌واندا خزمایه‌تی هه‌یه‌، یاخود هیچ خزمایه‌تی و په‌چه‌له‌ک و نه‌سه‌بیش

نیە، بەلام هەر چاکەیان لەگەڵدا بکات، ئەووە نە قەدەغەیهو نە ڕۆی لێگیراوه، بە مەرجێک ئەو چاکەیه هۆکاری ئەووە نەبێ، ئەو کەسە، یاخود ئەوانە ی بێپروان، پە ی بێن بە کەموکووپی و عەیب و ناتەواوی مسوڵمانان (واتە: خالی بێهێزیان)، یاخود ئەو چاکەیهی ئەو مسوڵمانە لەگەڵ ئەو کافرەدا، نەبێتە هۆی ئەووە ی بەهێزیان بکات لە ڕووی و لاخ و چەکەوه.

واتە: ئەگەر چاکەکارییهکی ئەو مسوڵمانە بو ئەووە نەبێ، ئەو دوژمنانە زەفەر بە ئەهلی ئیسلام بەرن و، بەهێزیان بکات لە بەرانبەر ئەهلی ئیسلامدا، هەر چاکەکردنێکی شەخصی بێ، قەدەغە نیە با کافریش بێ.

(القرطبي) دەلی: (أَي: لَا يَنْهَأُكُمُ اللَّهُ عَنْ أَنْ تَبْرُوا الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ، وَهُمْ خُرَاعَةٌ، صَالِحُوا النَّبِيِّ ﷺ عَلَى أَلَّا يُقَاتِلُوهُ وَلَا يَعِينُوا عَلَيْهِ أَحَدًا، فَأَمَرَ بِرَّهِمْ وَالْوَفَاءَ لَهُمْ إِلَى أَجَلِهِمْ، حَكَاهُ الْفَرَاءُ^(١)).

واتە: خوا ڕێتان لێ ناگرێ چاکە بکەن لەگەڵ ئەوانەدا، لە دژتان نەجەنگاون، مەبەست پێی هۆزی خوزاعەیه، کە پەیمانیان لەگەڵ پێغەمبەردا بەست ﷺ: لە دژی نەجەنگن و هاوکاری هیچ کەسێکیش نەکەن لە دژی ئەو، بۆیه خوا ﷺ فەرمانی کرد لەگەڵیاندا چاکە بکری و وهفاداری بکری، تاكو کاتی خۆی، (تاكو ئەو کاتە ی کۆتایی ئەو بەلێن و پەیمانە ی لە ئێواناندا هەبووه)، (الفراء) ئاواي باسکردوه.

ئنجاهەر (القرطبي) دەلی: ﴿وَتُقْسَطُوا إِلَيْهِمْ﴾ أَي: تُعْطَوْنَهُمْ قِسْطًا مِنْ أَمْوَالِكُمْ عَلَى وَجْهِ الصَّلَاةِ، وَلَيْسَ يُرِيدُ بِهِ مِنَ الْعَدْلِ، فَإِنَّ الْعَدْلَ وَاجِبٌ فِيمَنْ قَاتَلَ، وَفِيمَنْ لَمْ يُقَاتِلْ، قَالَهُ ابْنُ الْعَرَبِيِّ).

ئەو قسەیه لە (ابن العربي المالكي) یهوه دێنی، خاوهنی (أحكام القرآن) دەلی: ﴿وَتُقْسَطُوا إِلَيْهِمْ﴾ واتە: بەشێک لە مال و سامانی خۆتانیان پێ بدەن، بە شیوه ی

چاکە لە گەڵدا کردن، یاخود پەيوەندیی خزمایەتی گەياندن، لێرەدا مەبەست لە: ﴿وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ﴾ دادگەریی نیه، چونکە دادگەریی فەرزە لە گەڵ هەر کەسێکدا چ لە دژت بجهنگی، چ لە دژت نهجهنگی.

پایەكەشی زۆر راسته، من له زۆر له کتیبه کانی خۆمدا که ئەم ئایەتەم هیناوه، بۆ وینە: (چەند مەسەلەیه کی باوی سەر دەم) و، له هەندیک له کتیبه کانی دیکه مەدا، گووتوو مە: ﴿وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ﴾ مانایه کی هەر ئهوهیه: (تُعْطُوهُمْ قِسْطًا مِنْ أَمْوَالِكُمْ)، چونکە (قَسْطَ) یانی: (جَارَ)، سته می کرد، (أَقْسَطَ) یانی (عَدَلَ)، دادگەریی کرد، (قَسْطَ) بهشی ئهوی دیکه ی بۆ خۆی برد، به لām (أَقْسَطَ) واته: بهشی ئهوی دیکه ی دا، به لām (أَقْسَطَ إِلَيْهِ) کاتیک (أَقْسَطَ) به (إِلَى) بهرکار ده خوازی و به رهو بهرکار تیده پهرینی (يَتَعَدَّى إِلَى الْمَفْعُولِ) مانایه کی دیکه وهرده گری، که بریتیه له (أَعْطَاهُ قِسْطًا مِنْ مَالِهِ)، چونکە (أَقْسَطَ) پێویستی به (إِلَى) نیه تاكو بهرکاری پێ بخوازی، (أَقْسَطَ) یانی دادگەریی کرد، به لām که به (إِلَى) بهرکار ده خوازی، (أَقْسَطَ إِلَيْهِ)، واته: (أَعْطَاهُ قِسْطًا مِنْ مَالِهِ) به شیک له مāl و سامانی خۆی پێدا.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ به دلنایی خوا ئهوانه ی به شیک له مāl و سامانی خۆیان ده به خشن (به مسوڵمان و نامسوڵمان، نامسوڵمان مادام سهنگه ری له دژی ئه هلی ئیسلام نه گرتی و، زیانی دین و ژینان پێ نه گه یه نی)، ئهوانه ی خوشده وی.

ئنجا خوا ﷻ بۆ زیاتر پروونکردنه وه - که ئەمە شیوازی درێژه پێدان (إطناب) به خۆیه وه ده گری - ده فەرموی: ﴿إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلْتُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُواكُمْ مِنْ دِينِكُمْ وَظَلَمُوا عَلَى إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾.

به دلنایی خوا ته نیا له به رانه ر که ساتیکدا که له سه ر دینتان له دژتان جهنگاون و، له مāl و حا لی خۆتان وه ده ریان ناون و، هاوکاریان کردوه له سه ر وه ده رنرانتان، لێتان قه ده غه ده کات، دۆستایه تییان بکه ن.

﴿وَمَنْ يَنْوَمُمْ﴾ ھەر کەسێک دۆستایەتی ئەو جوۆرە کەسانەش بکات، ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئا ئەوانەن ستەمکاران، یانی: ستەمکار کەسی دیکە نیە ئەوان نەبێ و، ستەمکاری راستەقینە ھەر ئەوانن.

ھەلبەتە ئیمە دوایی کورتە باسێک دەکەین، لە بارەى ترسناکیی خۆشویستن و دۆستایەتی کردنی کافرانی دژو زیانبەخشەو، بۆیە ھەندیک شت کە پێویستە لێرە بگوترێ، ھەلیدەگرین بۆ ئەوێ، بەلام لێرە ئەوەندە دەلێین:

خوایە ئەوێ ھۆشداریی داو فەرمووی: بروادارینە! دوژمنی من و دوژمنی خۆتان بە دۆست مەگرن، چونکە ئەوان ئاویان کردەو ئاویان کردەو، ھەر کەسێک لە ئێوە وا بکات، پێی راستی ون کردەو، دواییش باسی ئیبراھیمی عليه السلام کردو، ئەوانەى لەگەڵشیبوون کە دەبێ بیکانکەنە سەرمەشقی خۆتان، ئەوانەش زۆر بە پوون و پاشکاوێی دووریان دەرپری لە خەلک و خزم و نزییکەکانی خۆیان و پێیان گوتن: ئیمە بپرواین پێتان و، دوژمنایەتی و رق لە بەینماندا ھەیە، تاكو تەنیا بپروا بە خوا دێن، خوا فەرمووی: ئیبراھیم و ئەوانەى لەگەڵیدا بوون بیانکەنە سەرمەشقتان، بۆ چۆنیەتی مامەلە کردن لەگەڵ دوژمنان و نەیاران و ناحەزانی خواو خۆتاندا، ھەرچەندە لە پووی پەچەلەک و خزمایەتیەوێش لێتان نزییک بن.

دوای ئەوێ خوا عليه السلام وەك ئومێدەوار کردنی ئیمانداران، فەرمووی: نزییکە خوا دۆستایەتی و نزیکییتان لە نیواندا بپەخسێت، لە نیوان ئێوەو ئەوانەدا کە دژایەتییتان کردوون، ئەویش بە ھۆی ئەوێ کە بپروا دێن!

ئەجا بۆ ئەوێ دوو حالەتیان لێ تێکەڵ نەبن، فەرمووی: خوا لێتان قەدەغە ناکات کەسانێک کە لەبەر دیتان جەنگیان لە دژ نەکردوون، لە مال و حال و جی و پێی خۆتان و دەریان نەناون، لەگەڵیاندا چاکەکارو بەخشەربن، ﴿أَنْ تَبْرُوهُمْ﴾ واتە: لە پووی مەعنەویەوێ پێزو حورمەتیان بگرن و سوودیان پێ

بگەيەنن، ﴿وَنُقْطِرُوا إِلَيْهِمْ﴾، ھەروەھا لە پرووی ماددیەوێش بەشێک لە مائ و سامانی خۆتانیاں بدەن، مادام ئاتاج بن و پێویستیان بۆ ھاوکارییان بکەن، خوا رێتان لێ ناگرێ، بەلکو خوا بەخشەرانی خوشدەوێن.

دوایی فەرمووی: بەلکو خوا لە بەرانبەر ئەوانەدا رێگریتان لێ دەکات کە لەبەر دینتان جەنگیان لە دژ کردوون و، لە مائ و حالى خۆتان وەدەریان ناو و، ھاوکاری ئەوانەیان کردووە کە ئیوەیان شاربەدەر کردووە، خوا رێگریتان لێ دەکات دۆستایەتی ئەو جوړە کەسانە بکەن، ھەر کەسێک وا بکات ھەر ئەوانەن ستەمکاران.

کەواتە: پێویستە ئەو دوو حالەتە لێک جیا بکێژنەو:

أ- مسوڵمانان دەبێ لەگەڵ ھەموو کەسێکدا چاکەکارو خوشرەفتاربن، لە بواری ھەلسوکەوت و مامەلەدا.

ب- بەلام لە بواری جەنگ و بەرەنگاری، بەرانبەر دوژمنان و نەیاران و ناحەزانیاندا، بێگومان دەبێ بە زمانی خۆیان بیانداوێن، وەک گوتراو: (کەس لە شەردا شەکرى نەبەخشیو)، ھەروەھا گوتراو: (لِکُلِّ مَقَامٍ مَّقَالٌ) ھەر شوێنە قسەى خۆى ھەيە، کەسێک سەنگەرت لێ بگرێ و دژایەتیی بکات، ناکرێ قسەى نەرم و خوشی لەگەڵدا بکەى!، پێشيان گوتووین: (مست لە درێشە دەگەرێتەو)، (لَا يَفْلُ الْحَدِيدَ إِلَّا الْحَدِيدُ) ھەر ئاسن ئاسن دەپاچێتەو.

بەلێ لە بواری ھەلسوکەوتدا لەگەڵ مسوڵمان و نامسوڵماندا، ھیچ کەس نابێ لە مسوڵمان خوشخولقترو چاکەکارتر بێ، ھەم چاکەى مەعنەویی و ھەم چاکەى ماددی.

بەر لەوێ کۆتایی بەم مەسەلەى سییەمە بێنین، با لەو بارەوێ ئەم دەقە بێنین، کە تیشکی زیاترمان بۆ دەخاتە سەر واتاو چەمکی ئەو دوو ئایەتە موبارەکە:

۱- {عَنْ أَسْمَاءِ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: أَتَنِي أُمِّي رَاغِبَةً، وَهِيَ مُشْرِكَةٌ فِي عَهْدِ قُرَيْشٍ إِذْ عَاهَدُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ: «أَصْلَهَا؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتُلُوا فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوا مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (۸)» فَقَالَ: نَعَمْ، صِلِي أُمَّكِ} (أخرجه البخاري: ۳۱۸۳، ومسلم: ۱۰۰۳، أبو داود: ۱۶۶۸).

واته: ئەسمائی کچی ئەبوو بەکری صیدیق ﷺ دەلی: دایکم لە حالیکدا هاوبەش بو خوا دانەر بوو، هات بو لام بە تامەزرۆییەوه، بە ئیشتیاقهوه، لە کاتی پەیمان بەستنی قورەیش لەگەڵ پێغەمبەری خوادا ﷺ، {واته: لە ماوهی صولحی حودەیبییه دا تاكو ئازاد کردنی مه ککه}، منیش پرسیارم لە پێغەمبەر ﷺ کرد: ئایا منیش پەيوەندی خزمایه تی لەگەڵ بگهیهنم و چاکه ی لەگەڵدا بکه م؟ {وهک لە هو ی هاته خواره وه کهش دا باسما ن کرد، دایکی دیاری ی و خه لاتی بو هینابوو، که شک و رۆنی لە نیودا بوو لە مه ککه وه}، خواش ﷺ ئەم ئایه ته ی دابه زاند: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتُلُوا فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوا مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (۸)، پێغەمبەریش ﷺ فەرمووی: بەلی چاکه لەگەڵ دایکتدا بکه.

یانی: ئەو دیاری بو تو هیناوه، تو ش دیاری پی بدەو، ئەو لهو پرا هاتوه بو لای تو، تو ش به خیری بینەو، ریزی لی بگره، دایکته، هه قی دایک و کچایه تیتان هه ر له بهیندا هه یه، هه رچه نده بیروا و هاوبه ش بو خوا دانهریش پی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ددرسی دووډم ❖

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە چوار ئايەتى كۆتايى سوۋرەتى (الممتحنة) پىك دى: (۱۰ - ۱۳)، ھەردووك ئايەتى (۱۰ و ۱۱) لە بارەى ئافرەتانى كۆچكەرەو دەدوین، كە پىويستە مسولمانان تاقىيان بكنەو، ئەگەر زانىيان پروادارن، پەنايان بدەن و نەيانگېرنەو بۆ لای مېردو كەس و كارە كافرەكەيان، چونكە ئەگەر ژنى مېردداربن، بۆ يەكدى ھەلّ نين، ھەروەھا مسولمانانیش پىويستە دەست لە ژنە كافرەكانيان ھەلگرن و، ھەر كام لە مسولمانان و كافرەكانیش كە ژنەكانيان دەرۆن، بۆيان ھەيە داواى مارەيىيەكانيان و مەسرەفەكانيان بكنەو، يان دەولەتى ئىسلامى بۆ پياوانى مسولمانان قەرەبوو بكاتەو.

ئايەتى (۱۲) ش دەربارەى پەيمان وەرگرتنى پىغەمبەرى ﷺ لە ئافرەتانى مسولمان.

ئايەتى (۱۳) ش دووبارە قەدەغەکردنى دۆستايەتتى کردنى پروادارانە بۆ بېروايان.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَأَمْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاثُهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُفَّارِ وَسَلُّوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَسَلُّوا مَا أَنْفَقُوا ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَنْحُكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابْتُمْ فَاَتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَأَنْفَقُوا اللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايَعَنَّكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ

فَبَايَعَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرُ لَهُنَّ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَفْسِقُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَفْسِقُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{ئەى ئەوانەى بروتان هیناوه! هەر کات ئافره تانى برودار کۆچکردووانه هاتنه لاتان، تاقییان بکه نهوه (خوا زانتره به پروایه کەیان)، ئنجا ئەگەر به برودارتان زانین، مه یانگێرنهوه بۆ لای بیپروایه کان، (چونکه) نه ئەمان بهوان دهشین و، نه ئەوانیش بهمان دهشین (بۆ یه کدی رهوا نین) و، ئەو خهرجیهی (مێرده کانیان) کیشاویشیانه (له مارهیی و هی دیکهش) بیانده نهوهو، هەر کات مارهیه کانیشتان پێدان، گوناھتان ناگات مارهیان بکهن، ئیوهش دهست مه گرن به هاوسه رگریی ژنانی بیپرواوهو، ئەو خهرجیهش که (پێانهوه) کیشاوتانه داواى بکه نهوه (له بیپروایه کان) و، با ئەوانیش ئەو مه سه فهی کردووانه (له ژنه کۆچکردوو کانیان بۆ لاتان) داواى بکه نهوه، ئا ئەوه تان بریاری خوایه، دادوه ریتان (پیی) له نیوانتاندا دهکات و، خوا زانای کارزانه ﴿١٠﴾ ئەگەر شتیکیشتان (له مأل و سامان) له دهستچوو به هۆی پاکردنی ژنه کانتانهوه بۆ لای بیپروایه کان، ئنجا نۆره (ی زالبوون) تان هات (و دهستکهوتتان بوو) به ئەندازهی ئەوهی خهرجیان کیشاوه، بیدهن بهوانه ی ژنه کانیان رۆشتوون (بۆیان قه ره بوو بکه نهوه) و، پارێزیش لهو خوایه بکهن که پێی برودارن ﴿١١﴾ ئەى پیغمبه ر! هەر کات ئافره تانى برودار هاتنه لات، په یمانت پیده دهن که هیچ شتی که نه کانه هاوبه شی خواو، دزیی نه کهن و، زینا نه کهن و، منداله کانیان نه کوژن و، بوختانی که نه کهن له نیوان دهسته کانیان و لاقه کانیاندا هه لیه ستن (مندالی دیکه به درۆ بکه نه هی خۆیان) و، له په سنددا سه رپێچیت لی نه کهن، په یمانیان له گه ل به سه تهو داواى لیبوردنیان بۆ له خوا بکه، به راستی خوا لیبورده ی به به زه ییه ﴿١٢﴾ ئەى ئەوانه ی بروتان

هیناوه! دۆستایه تی کۆمه لیک مه کهن که خوا لیان تووره بووه، به دنیایی نهوان له رۆژی دوايي نائومید بوون، وهک چۆن بیروایان له خاوهن گۆره کان ته مابراو بوون ﴿۱۳﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(فَأَمْتَحِنُوهُنَّ): (الْمَحْنُ وَالْإِمْتِحَانُ: نَحْوُ الْإِبْتِلَاءِ)، (مَحْنٌ وَإِمْتِحَانٌ) له واتادا وهک (إِبْتِلَاءٌ) وایه، یانی: تاقیکردنه وه، جه رباندن.

(حِلٌّ لَهُمْ): (حَلَّالٌ لَهُمْ، أَصْلُ الْحِلِّ: حَلُّ الْعُقْدَةِ، وَعَنْ حَلِّ الْعُقْدَةِ اسْتُعِيرَ قَوْلُهُمْ: حَلَّ الشَّيْءِ حَلَالًا)، (حِلٌّ لَهُمْ) یانی: بۆیان هه لاله، وشه ی (حِلٌّ) له ریشه دا بریتیه له کردنه وهی گری، ئنجا له کردنه وهی گریوه ئه وه قسه یان خوازاوه ته وه که ده لئ: (حَلَّ الشَّيْءِ حَلَالًا) واته: ئه وه شته ره وایه، یانی: گریی هه رامیی لیکراوه ته وه.

(وَلَا تَمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكَوَافِرِ): ده ست مه گرن به گریه ستی هاوسه رگریی ئافره ته بیروایه کانه وه، (الْعَصَمُ: الْإِمْسَاكُ)، (عَصَمَ): بریتیه له گرتن، (الْعَاصِمُ وَالْمَعْصُومُ يَتَلَاذِمَانِ)، (عَاصِمٌ) ده ست پیوه گر، (مَعْصُومٌ) ده ست پیوه گیراوه، ئه وه دووه پیکه وه په یوه ست، (عِصْمٌ) یش کوی (عِصْمَةٌ) یه، (عِصْمَةٌ: رِبَاطُ الزَّوْجِيَّةِ، أَيْ: لَا تَتَمَسَّكُوا بِعُقُودِ نِكَاحِهِنَّ)، (عِصْمَةٌ): بریتیه له گریه ستی هاوسه رگریی، واته: ده ست به گریه ستی هاوسه رگریی ئافره تانی بیرواوه مه گرن.

(فَاتَكَّرُ): له ده ستان چوو، (فَاتَ الْأَمْرُ، يَفُوتُ فَوْتًا وَفَوَاتًا: مَضَى وَقُتُهُ وَلَمْ يُفْعَلْ، وَفَاتَهُ: ذَهَبَ مِنْهُ)، (فَاتَ الْأَمْرُ، يَفُوتُ فَوْتًا وَفَوَاتًا) واته: کاره که رۆی، ده روا، رۆیشتن، یانی: کاته که رۆی و ئه نجام نه درا، (فَاتَهُ) واته: ئه وه شته ی له ده ست چوو.

(عَاقِبْتُمْ): (مِنْ الْمُعَاقِبَةِ وَهِيَ مِنَ الْعَقَبِ، عَاقِبْتُمْ: جَزَيْتُمْ أَوْ جَاءَتْ نَوْبُتْكُمْ)،
 (عَاقِبْتُمْ) له (مُعَاقِبَةٌ) هوه هاتوه، (مُعَاقِبَةٌ) ش له (عَقِبَ) هوه هاتوه، واته: پاژنه
 پی، (عَاقِبْتُمْ) واته: ئیوه سزای ئەوانتاندا، یاخود: نوڤه ی ئیوه هات، (عَاقِبْتُمْ)
 خویندراویشه نهوه: (عَقِبْتُمْ) ئەمیش ههردوو واتیه که ی هه ر هه ن.

(بَايَعْنَاكَ): (بَايَعَهُ: بَذَلَ الطَّاعَةَ لَهُ)، فه رمانبه ریی بو پیشاندا، (مِنْ الْبَيْعِ: وهو
 إعطاء المثلثين وأخذ الثمن) له (بَيْعَ) هوه هاتوه، (بَيْعَ) یش: بریتیه له دانی نرخ
 له سه ر دانراو و وه رگرتنی نرخه که، ئنجا به یعه ت و په یمانیش له وه وه هاتوه، که
 په یمان به یه کدی ده ده ن، ئەم وا بو وی بکات و، ئەویش وا بو وی بکات.

(وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ): (درویه که نه که ن، (البُهْتَانُ: كَذِبٌ يُبْهَتُ سَامِعَهُ)، (بُهْتَانُ):
 درویه که بابای بیسه ر سه رسام و سه راسیمه ده کات به هو ی نا قو لاییه وه، لی ره دا
 که ده فه رمو ی: ﴿وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ﴾ (راغب الأصفهاني) گو تو ویه تی: (هَذِهِ الْجُمْلَةُ
 كِنَايَةٌ عَنِ الزُّنَى، وَقِيلَ: كُلُّ فِعْلٍ مُسْتَبْشَعٍ)، یانی: ئەم رسته یه کیناییه له زینا،
 به لام پیشت ر باسی زینا کراوه، بو یه رایه که یم پی بی هی زو پی زه {^(١)، گو تراویشه:
 هه ر کاریکی زو ر نا قو لاییه.

به لئ مانای راستی رسته ی: ﴿وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلِهِمْ﴾
 نه وه یه وه ک زو ربه ی زانایان ده لێن: که مندالی جگه له خو یان بکه ن به هی
 خو یان، واته: می رده که یان هه ل ب خه له تینن، گوایه ئەو منداله له وان هه له راستی شدا
 وان هه ی.

(١) ئەوه ی ئیوان دوو که وان هه کان رای به نده یه.

هۆی هاتنه خوارهوهی ئایه تهكان

له بارهی هۆی هاتنه خوارهوهی ئەم دوو ئایه ته موبارە کهوه: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَ كُفْرُ الْمُؤْمِنَاتِ مُهَاجِرَاتٍ فَأَمْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمَ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاثُوهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُوفَرِ وَسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ أَنْفَقُوا عَلَيْكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابْتُمْ فَمَاتُوا الذِّبْ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَأَنْفَقُوا اللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾﴾، چەند گێردراوێهێک هەن، ئێمە دووانیان لێ بە نموونە دێنینەوه:

١- ميسوهري كورې مه خرېمهو مه پروانی كورې حەكەم، هەردووکیان گێراویانە تهوهو هەر کامیکیان قسە ی ئەویدی که ی پشتراست کردۆتهوه، گوتوویانە: پیغەمبەری خوا ﷺ له پۆژگاری حودەیبییه دا دەرچوو واتە: له مه دینهوه به رهو مه ککه، ئەوهی صولحی حودەیبییه ی لێ ده کهوێتهوهو، درێژه ی به سه رهاته که یان هیناوه، دوا یی هەر لهو په وته دا ده لێن: {ثُمَّ جَاءَهُ نِسْوَةٌ مُؤْمِنَاتٍ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَ كُفْرُ الْمُؤْمِنَاتِ مُهَاجِرَاتٍ فَأَمْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمَ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاثُوهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُوفَرِ وَسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ أَنْفَقُوا عَلَيْكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابْتُمْ فَمَاتُوا الذِّبْ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَأَنْفَقُوا اللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾﴾. فَطَلَّقَ عَمْرُ يَوْمَئِذٍ امْرَأَتَيْنِ كَانَتَا لَهُ فِي الشَّرِكِ، فَتَزَوَّجَ إِحْدَاهُمَا مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ، وَالْأُخْرَى صَفْوَانَ بْنَ أُمَيَّةَ { (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ٢٧٣١، ٢٧٣٢).

دوا یی ئافره تانیکی بر وادار هاتن، خوا ی بهرز ﷺ له باره یانەوه ئەم دوو ئایه تانه ی دابه زانندن {ئایه تهکانی ژماره (١٠ و ١١)}، ئیدی لهو پۆژه دا عومەر رضی اللہ عنہ

دوو ژنی خووی که هاوبهش بو خوا دانهر بوون، ته‌لاق دان، (دیاره هەر له مه‌ککه بوون و له‌گه‌لی نه‌هاتوون و هەردووکیان که ئاماده نه‌بوون مسوڵمان بن، ته‌لاقی داوون)، یه‌کیکیان موعاویه‌ی کوری ته‌بوو سوفیان مارهی کرده‌وه، نه‌وی دیکه‌شیان سه‌فوانی کوری ئومه‌یه.

۲- {عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: «كَانَ الْمُشْرِكُونَ قَدْ شَرَطُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ الْحُدَيْبِيَّةِ: إِنَّهُ مَنْ جَاءَ مِنْ قِبَلِنَا وَإِنْ كَانَ عَلَى دِينِكَ، رَدَدْتَهُ إِلَيْنَا، وَمَنْ جَاءَنَا مِنْ قِبَلِكَ، رَدَدْنَاهُ إِلَيْكَ، فَكَانَ يَرُدُّ إِلَيْهِمْ مَنْ جَاءَ مِنْ قِبَلِهِمْ يَدْخُلُ فِي دِينِهِ، فَلَمَّا جَاءَتْ أُمُّ كَلْثُومٍ بِنْتُ عَقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ مُهَاجِرَةً، جَاءَ أَخَوَاهَا يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاهَا وَيَرْدَاهَا إِلَيْهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاثُوهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا ءَانَسْتُمُوهُنَّ أَبْوَرَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُفَّارِ وَسَأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ أَنْفَقُوا﴾، قَالَ: هُوَ الصَّدَاقُ، ﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابَقْتُمْ فَتَأْتُوا إِلَيْكَ ذَهَبْتَ أَزْوَاجَهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ (۱۱)، قَالَ: هِيَ الْمَرْأَةُ تُسَلِّمُ فَيَرُدُّ الْمُسْلِمُونَ صَدَاقَهَا إِلَى الْكُفَّارِ، وَمَا طَلَّقَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ نِسَاءِ الْكُفَّارِ عِنْدَهُمْ، فَعَلَيْهِمْ أَنْ يَرُدُّوا صَدَاقَهُنَّ إِلَى الْمُشْرِكِينَ، فَإِنْ أُمْسَكُوا صَدَاقًا مِنْ صَدَاقِ الْمُسْلِمِينَ مِمَّا فَارَقُوا مِنْ نِسَاءِ الْكُفَّارِ، أُمْسَكَ الْمُسْلِمُونَ صَدَاقَ الْمُسْلِمَاتِ اللَّاتِي جَنَّ مِنْ قِبَلِهِمْ} (أَخْرَجَهُ: ابْنُ سَعْدٍ فِي طَبَقَاتِ الْكِبَرَى: ج ۸، ص ۲۳۱، قُلْنَا: هَذَا مُرْسَلٌ حَسَنُ الْإِسْنَادِ: الْإِسْتِعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ، ج ۳، ص ۳۹۳، ۳۹۴).

واته: ئینو شیهاب ده‌لی: هاوبهش بو خوا دانه‌ره‌کان له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ری خویان ﷺ به‌مه‌رج دانا‌بوو له‌پوژی حوده‌یییه‌دا، (له‌و ری‌ککه‌وتن و صو‌لحه‌دا)، که‌هەر که‌سی‌ک له‌لایه‌ن ئیمه‌وه‌هات بو‌لای تو، ئە‌گەر له‌سه‌ر دینی تو‌ش بێ، ده‌بی بی‌گێ‌ریه‌وه‌بو‌لامان و، هەر که‌سی‌کیش هات بو‌لای ئیمه، له‌لایه‌ن تو‌وه، ئیمه‌ش ده‌ی‌گێ‌رینه‌وه‌بو‌لات، ئە‌مه‌یان به‌و شی‌وه‌یه‌نیه‌وه‌ک له‌و ده‌قه‌دا هات‌وه‌که‌بو‌خاریی و موس‌لیم هینا‌ویانه، به‌ل‌کو به‌مه‌رجیان گرت‌وه: هەر که‌س له‌لای تو‌وه‌بی، ئیمه‌نای‌گێ‌رینه‌وه، به‌لام لی‌ره‌دا نه‌و ته‌عبیره‌ئاوا هات‌وه‌و،

بَیْگومان ئەوەی لە تەعبیری بوخاریی و موسلیمدا هاتووە راسترەو، هەر ئەویش لە سیرەکە ی ئینو هیشامدا هاتووە.

ئەنجا پیغەمبەر ﷺ هەر کەسێک لە کافرەکان هاتبا بۆ لای، ئەگەر هاتباوە نیو دینه کەشی، دەیگێڕایەووە بۆ لایان لە پیاوان، بەلام کاتیکی ئوممو کەلسوم کچی عوقبە ی کوری ئەبوو موعەیت بە کوچکردووی هات، دوو برابەکانی هاتن ویستیان لە مەدینە بیەنە دەرو بۆ لای خۆیان بێنەو، خوا ﷻ ئەم ئایەتی ژمارە (١٠)ی دا بە زاندا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مِنْ هَجْرَتِ فَاَمْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاثُوهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُوفَرِ وَاسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ أَنْفَقُوا﴾، ئە ی ئەوانە ی پرواتان هیناوە! هەر کاتیکی ئافەرەتانی برودار بە کوچکردووی هاتنە لاتان، تاقیان بکەنەو، خوا زانەرە بە ئیمانەکیان، ئەگەر زانیتان برودارن، مەیانگێرنەووە بۆ لای بێپروایەکان، نە ئەو ئافەرەتانی بۆوان پەوان، نە (ئەوان) پیاووەکانیش بۆ وان پەوان، ئەوەش کە مەسەرەفیان کردووە (لەو ژنانەیان) بیان دەنەو، گوناھتان ناگاتێ ئیوەش ئەو ئافەرەتانی مەرە بکەن، ئەگەر مەرە بیتان پیناندا، بەلام ئیوەش دەست مەگرن بە گریبەستی ئافەرەتانی بێپرواوە (ئەگەر هەر مسوڵمان نەبوون، ئیوەش دەستیان لێ بەر بەدن)، ئیوەش ئەو خەرجیی و مەسەرەفی لەو ئافەرەتانی دەکەن کە وازیان لێ دینن، داوای بکەنەو لە کافرەکان، {کە گوتوو یەتی: (مَا أَنْفَقُوا: هُوَ الصَّدَاق) ئەوە مەرەییە، پیم وایە مەرەیی و جگە لە مەرەیش دەگرتەووە}، هەر کاتیکی شتیکتان لە دەستچوو، لە میانێ ئەو ئافەرەتانی دەستیان لێ هەڵدەگرن بۆ لای کافرەکان، ئیوەش نۆرە ی زالبوونتان بوو (یاخود: ئیوەش دەسکەوتتان لێ گرتن)، ئەوانە ی ژنەکانیان پۆشتوون، (چوونەو بۆ لای کافرەکان لەبەر ئەوە ی پروایان نەهیناوە)، بە ئەندازە ی ئەوە کە خەرجیان پێوە کیشاون، بیان دەنی، هەر وەها بە ئەوانیش خەرجییەکیان داوا بکەنەو.

(ابن شهاب) ده‌لّی: مه‌به‌ست ئه‌و ئافره‌ته‌یه که مسوّلمان ده‌بی و مسوّلمانان ماره‌یه‌یه که ده‌گیرنه‌وه بو بی‌پروایه‌کان، هه‌روه‌ها ئه‌و ژنانه‌ی مسوّلمانان ته‌لاقیان ده‌ده‌ن له ئافره‌تانی بی‌پروا که له لایان، پیوسته ماره‌یه‌یه‌کیان بو بی‌پروایان بگێرنه‌وه، ئنجا ته‌گه‌ر بی‌پروایه‌کان ماره‌یه‌یه‌کیان له‌و ماره‌ییانه‌ی ده‌بی بو مسوّلمانان بگێرنه‌وه، له‌و ئافره‌ته‌ کافرا نه‌ی وازیان لّی هێناون، نه‌یانارده‌وه‌و گێپرایانه‌وه، واته‌: ته‌گه‌ر کافره‌کان ئه‌و خه‌رجیی و مه‌سه‌فه‌ی ده‌بوو بو پیاوانی مسوّلمانی بگێرنه‌وه، هی ئه‌و ئافره‌تانه‌ی ده‌ستیان لّی هه‌لگرتوون، بوّیان نه‌گێراونه‌وه، ئه‌و کاته‌ مسوّلمانانیش ماره‌یی ئافره‌تانیککی مسوّلمان که هاتوون بو لایان، بو کافره‌کانی ناگێرنه‌وه.

ئه‌م گێپراوه‌یه‌ش تیشکیکی زیاتر ده‌خاته سه‌ر چه‌مک و واتای ئایه‌ته‌کان.

ئه‌وه‌ی له‌ کۆی ئه‌و گێپدراوانه‌ش بوّمان ده‌رده‌که‌وی، ئه‌وه‌یه که چوار ئافره‌ت له‌ لای بی‌پروایه‌کانه‌وه هاتوون بو لای پیغه‌مبه‌رو ﷺ مسوّلمانان، ئه‌ویش له‌ کاتی صوّلحی حوده‌یییه‌داو، له‌ گه‌رمه‌ی صوّلحه‌که‌دا، یاخود له‌ دوا‌ی صوّلحه‌که‌، که ئه‌مانه‌ بوون:

۱- (أُمُّ كَلْثُومٍ بِنْتُ عُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ) که له‌ می‌رده‌که‌ی رایکردبوو، می‌رده‌که‌شی عه‌مری کوری عاص بوو (أم کلثوم) یش جارێ هه‌ر کچ بووه، لّی ماره‌کراوه‌و نه‌یگواستۆته‌وه.

۲- (سُبَيْعَةُ الْأَسْلَمِيَّةُ) که می‌رده‌که‌ی (سیف بن راهب)، یاخود (مسافر المخزومي) بوو.

۳- (أَمِيمة بنت بشر) که می‌رده‌که‌ی (ثابت بن شمراخ)، گوتراویشه‌: (حسان بن دحداح) بووه.

۴- (زينب بنت رسول الله ﷺ)، که هاوسه‌ره‌که‌ی (أبو العاص بن الربيع بن عبد العزى) بوو، دوا‌ی چه‌ند سالی‌ک هه‌ر هاوبه‌شدانه‌ر بوو، به‌لام هات بو مه‌دینه‌و، له‌ مه‌دینه‌ مسوّلمان بوو، دوا‌ی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ زه‌ینه‌بی کچی بو لای گێپرایه‌وه، خوا له‌ هه‌مووانیان پازی بّی.

ئنجانا زانیان لهو بارهوه که ئایا به گریه سستیکی تازه ماره بیه کی تازه، یان هه ره له سه ر گریه سستی پیشوو بووه؟! مشتومریان هه یه و زۆر به یان ده لێن: هه ره له سه ر گریه سستی پیشوو بووه.

مانای گشتیی ئایه ته کان

خوا ﷺ له م چوار ئایه ته: (۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳) ی کو تایی سووره تی (الممتحنة)، یان (الممتحنة) دا، باب ته تیکی دیکه باس ده کات که تاییه ته به ئافره تانه وه و ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ﴾، ئه ی ئه وانه ی بروتان هیناوه! هه ر کاتیک ئافره تانی بروتادار هاتنه لاتان به کوچکردوو یی، تاقییان بکه نه وه، خوا زاناته به ئیمان هه یان، واته: تاقییان بکه نه وه داخو به راستیی ئیمان پالی پوه ناو ن بێن، یاخود بو به رژه وه ندییه کی دیکه:

أ- مه دینه یان پی خوشتره.

ب- یان یه کیکیان له میرده که ی رایکردوه.

ج- یان یه کیکیان له چه نگ باب و دایکی رایکردوه.

د- یان بو مه به سستیکی دیکه ی جگه له دینداری و مسوولانه تی هاتوون.

هیچ گومانی تیدا نه که ئه مه له گهرمه ی یان له دوای صولحی حوده ییبیه وه دا بووه، چونکه له دوای فه تحی مه ککه و ئازادکرانی مه ککه، مه ککه و مه دینه و شاره کانی دیکه هه موویان یه کسان بوون و، پیویستی نه کردوه هیچ کهس له شوینیکه وه کوچ بکات بو شوینیکی دی، وه ک له فه رمایشتی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه: {لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَبَيَّةٌ}، (أخرجه أحمد: ۱۹۹۱، وابن أبي شيبه:

٣٦٩٣٠، البخاری: ٢٦٣١، وأبو داود: ٢٤٨٠، والترمذی: ١٥٩٠، والنسائی: ٤١٧٠) واتە: له دواى ئازادکرانى مه ککه کوچ کردن نیه، (هه مووی بوته مه نزلگای ئیسلام)، به لکو تیکۆشان له رپی خواداو نیهت ساغیه.

﴿فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾، ئنجا ئەگەر ئەو ئافره تانه تان زانی بروادارن، بو تان ده رکهوت بروادارن، مه یانگێرنه وه بو لای بی پروایه کان، ﴿لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ﴾، نه ئەو ئافره تانه به وان ده شی، نه ئەو پیوانه ش به و ئافره تانه ده شی، ﴿وَأَتَوْهُم مَّا أَنْفَقُوا﴾، به میرده کانیان بده نه وه، ئەو مه سه ره فه ی لییان کردوون، ئەگەر ماره ییه، یان هه ر شتیکی دیکه یه، بۆیه فه رموویه تی: ﴿مَّا أَنْفَقُوا﴾، ئەگه رنا ده ی توانی به فه رموی: ﴿وَأَتَوْهُنَّ مِثْرَهُنَّ﴾ یان ﴿وَأَتَوْهُنَّ أَجْرَهُنَّ﴾، به لام ده فه رموی: ئەوه ی لییان خه رج کردوون له و ئافره تانه، ئنجا ماره ییه، یان هه ر شتیکی دیکه یه، بۆیان بگێرنه وه و بیانده نه وه.

﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ﴾، گونا هیش تان ناگاتی ئەو ئافره تانه بین، هاوسه رگیریان له گه ل بکه ن، هه ر کات ماره ییتان پیدان، لی ره دا بۆیه وای فه رمووه، تا کو مسو لمانان وانه زانن ئەو ئافره ته ی ها ته بو لایان و ماره ییه که ی ده گێرنه وه بو میرده که ی، ماره ییه گێپرا وه که ده بی ته ماره یی خۆیشی، به لکو هه رکه س به وه ی هاوسه رگیری له گه ل یه کیاندا بکات، ده بی ماره یی بداتی.

﴿وَلَا تُمَسِّكُوا بِعَصَمِ الْكَوَافِرِ﴾، ده ستیش مه گرن به گر یبه ستی ئافره تانی بی پروا وه، (کوافر) کو ی (کافیره) یه، (عصم) یش کو ی (عصمه) یه، یانی: (عقد)، گر یبه ست، گر یبه ستی نیکاح، (عقد النکاح)، ئی وه ش ده ست گرتو و مه بن به گر یبه ستی هاوسه رگیری وه له گه ل ئافره تانی بی پروادا، واته: وه ک چو ن ئافره ته برواداره کان به میرده کافره کانیان ناشین، ئافره ته بی پروایه کانیش به میرده مسو لمانه کانیان ناشین.

﴿وَسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا﴾، ئیووش ئهوهی خهرجتان کردوه، ئهوه مهسرهفهی پیتانهوه کیشاون، ئهگهر مارهییه یان ههر شتیکی دیکهیه، داوای بکهنهوه، با ئهوانیش ئهوه مهسرهف و خهرجیهی بو ئهوه ژنانه یان کیشاویانه که هاتوون بو لای ئیوه، داوای بکهنهوه.

﴿ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ﴾، ئا ئهوه تان بریارو حوکمی خواجه له نیتوانتاندا بریاری داوه، ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾، خواش زانای کاربه جیه.

﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ﴾، ئهگهر شتیکتان له دهستچوو له میانى هاوسه رانتاندا (که مسولمان نابن و، دهچنهوه) بو لای کافرهکان، ئهگهر مالیکی ئیوه یان له گهڵ خویان برد، سهروهت و سامانیکیان برد بو لای بیروایهکان، ﴿فَعَاقِبْتُمْ﴾، ئیووش دوایی تۆله تان ستاندهوه، یان ئیووش دوایی نۆرهی زالبوونتان هه بوو، یاخود ئیووش دوایی دهستکهوتتان بوو، ﴿فَتَأْتُوا الذِّبْنَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا﴾، ئهوانه ی ژنهکانیان رویشتوون، به ئه ندازه ی ئهوه که خهرجیان پیتانهوه کیشاوه، مارهییه، یان ههر شتیکی دیکهیه، بیاندهنی و بو یان قهره بوو بکهنهوه، ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾، پاریزیش لهو خواجه بکهن که ئیوه پیی بروادارن.

لیره دا پیویسته ئهوه بزاین که له پیکهاتن و صولحی حوده ییبه دا - که پیشتر له کاتی تهفسیر کردنی سووره تی (الفتح) دا هیئامان - یه کیک له برکه کانی ئهوه بووه که ههر پیاویک له بیروایهکان بچن بو لای پیغه مبه ری خوا ﷺ با مسولمانیش بووبن، مولزهمه بیگیر پته وه، به لام ئه گهر یه کیک له مسولمانان په یوه ست بووه به کافرهکان و هه لگه راوه یه وه، ئه وان مولزهم نین بیگیر نه وه، له ئه صلی ئیتتیفاقیه که دا ئاوا هاتوه، {هه رچه نده ئیمه لیره دا ریوایه تی کمان هیئاوه ده لی: کافرهکانیش مولزهم بوون ئه وه ی دی بو لایان له لایه ن پیغه مبه ره وه ﷺ بیگیر نه وه، به لام (ابن شهاب) له وه دا نه پییکاوه}، به لام به نسبت ئافره تانه وه، حاله که جیاواز بوو، چونکه له گه رمه ی صولحه که دا بوون که: (أُمُّ کُلْثُومٍ بِنْتُ

عُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ) ھات و براھەکانی ھاتن گوتیان: ئیستا مەرھەبە کە ی
رێککە و تننامە کە ی پێ نووسراوە، وشک نەبۆتەو، ئنجا ئەو خوشکەمان تەسلیم
بکەو! خواش ﷺ یە کسەر ئەم دوو ئایەتە ی دابەزاندن، کە ئەگەر ئافەرەتانی
بروادار بە کوچکردووی ھاتنە لاتان، تاقیان بکەنەو، خوا بە ئیمانیا
زاناترەو، ئەگەر زانیتان بروادارن، مەیانگیرنەو بۆ لای کافرەکان، پیغەمبەریش
ﷺ فەرمووی: ئافەرەتە کانتان بۆ لا ناگیرنەو، گوتیان: ئاخر ئیمە رێککە و تنمان
وا کردو! فەرمووی: رێککە و تن تەنیا باسی پیاوانەو، باسی ئافەرەتانی تێدانەو،
ئیمە مولزەم نین و، خوا ی کاربەجیش بریاری داو!

(سبحان الله!) ئەم قورئانە ئاوا دابەزیو، ھەر ئایەتە لە شوینی خوێ و،
بۆ چارەسەری گرفتێک کە ھاتۆتە پیش مسوڵمانان، بەو جوړە خوا ﷺ بریاری
دا، بەلام بریارێکی شایستە ی خوا، ئەوپەری دادگەرانی: وەک چۆن ئافەرەتێک کە
دی بۆ لاتان، برپای ھیناوەو کوچی کردو بۆ لای ئیو، مولزەمن مارەیی و
مەسەرەفێک کە مێردە کە ی لێی کردو، بۆی بگێرنەو، ھەر وەھا ئەگەر یەکیک لە
ئێو ش ژنە کە ی رایکرد بۆ لای بیروایەکان، ئنجا چ مسوڵمان بوو ھەلگەرایەو،
چ ھەر مسوڵمان نەبوو بوو، یان ھەر لە مەککە بەوانەو پەییوەست بوو،
ئەوانیش مولزەمن لە بەران بەردا مارەیی و مەسەرەفە کە یشیان بۆ بگێرنەو، ئەگەر
شتیکیشان لە دەستچوو، ئیو دوا ی دەستکەوتتان بوو، ئەو کەسە ی شتە کە ی
لە دەستچوو، بۆی قەرەبوو بکەنەو، ئنجا وەک چۆن ئەو ئافەرەتە مسوڵمانە ی
کوچ دەکات و دی بۆ لای ئیو، ناگیرنەو، چونکە بەو پیاو ناشی کە لە دەستی
رایکردو و بیروایە، پیاو کەش بەو ناشی، بە ھەمان شیو: ئیو ش دەستگرتو
مەبن بە گریبەستی ھاوسەرگیری ئەو ئافەرەتانەو کە بیروان، چونکە ئەوانیش
بە ئیو ناشین و، ئیو ش دیسان بەوان ناشین.

ئنجا خوا ﷺ باسی بابەتێکی دیكە دەکات، کە بریتیە لە پەیمان وەرگرتنی
پیغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ لە ئافەرەتانی بروادار، بە پێی ئەو رپوایەتانە ی

هیناومانن، ئەم پەیمان وەرگرتنە ی پێغەمبەری خوا ﷺ لە ئافره تانی برودار لە دوای ئازادکرانی مه ککهو، سەرکهوتنی مسوڵمانان بووه به سەر هاوبهش بوخوادانه رانی شاری مه ککهدا.

چونکه له نێو ئەوانەدا که پەیمانیاں داوه به پێغەمبەری خوا ﷺ، هیندی کچی عوتبه هه بووه، هاوسەری ئەبوو سوفیان، گومانیشی تێدانیه ئەبوو سوفیان خوشی و هاوسەرەکەشی له دوای ئازادکردنی مه ککه مسوڵمان بوون، کهواته: ئەم ئایه ته موبارکه که دوای ئازادکردنی مه ککه دابه زیوهو، ئەو پەیمان وەرگرتنە ی پێغەمبەری خوا ﷺ لە ئافره تان، دوای ئازادکردنی مه ککه بووه.

خوا ده فەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُمَاجِعَكَ﴾، ئە ی پێغەمبەر ﷺ! هەر کاتیک ئافره تانی برودارت هاتنه لا، پەیمان ت پێده دەن، کهواته: پەیمان پێدانه که بۆ ئیمان هینان نه بووه، چونکه فەرموویه تی: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ﴾، به لکو پێشتر ئیمانیاں هیناوه، به لām ئەو پەیمان پێدانه، بۆ جه ختکردنه وه ی پابه نديیاں بووه به شه ريعه ته وهو، پەیمان و گریبه ستیکی کۆمه لایه تی سی و سیاسیی بووه، بۆ ئەوه ی بزاندردی: وه ک چۆن پێویسته پیاوان پەیمان به پێغەمبەری خوا ﷺ بدەن، ئافره تانی ش له سەریان پێویسته پەیمانی پێ بدەن، وه ک سەرۆکی ئەو ده ولەت و قه واره سیاسیه یان، ﴿يُمَاجِعَكَ﴾، پەیمان به تۆ ده دەن، به ئینت پێده دەن، ﴿عَلَى أَنْ لَا يُشْرَكَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾، له سەر ئەوه ی هیچ شتیک نه که نه هاوبهش بۆ خوا، ﴿وَلَا يَسْرِفَنَّ﴾، ههروه ها دزی نه کهن، ﴿وَلَا يَرْزَيْنَ﴾، ههروه ها زینا و داوینپرسی نه کهن، ﴿وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ﴾، منداله کانی خوشیاں نه کوژن، ﴿وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ﴾، بوختانیکیش نه کهن، هه لیه ستق له نێوان ده سته کانیان و لاقه کانیاندا، (البهتان: الغدبُ الَّذِي يُبْهَتُّ سَامِعُهُ) بوهتان ئەو درۆیه یه بیسه ره که ی سه رسام ده کات، هینده درۆیه کی گه وره و شاخدارو بێره زایه، هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: مه به ست له (بهتان) درۆیه، له بهر ئەوه ی درۆیه ک که ده کړی به زاریان ده یکهن،

زاری مروڤیش دەکهوێته نێوان دوو دەستهکانی و دوو پێیهکانیهوه، ههندیکیش گوتووایانه: لێره دا مه بهست پێی ئهوهیه: با به درۆ مندالی جگه له خویان پالنهدهنه لای میردهکانیان واته: مندالی جگه له خۆ نهکهنه هی خۆ، وهک لهم رۆژگارهدا پرویداوه، لهو شوێناهدا که ئافرهتان مندالیان بووه، جاری وایه ژنیک مندالی ئافرهتیک دیکهی، کردۆته هی خۆی، یان ئهوانه ی لهوێ بوون، بۆیان گۆریوه، یاخود مندالی کهسیکی دیکه که فریدراوه، یان ههرچۆنیک بکهوێته دهستی، ههلیگریتهوهو به میردهکهی بلێ: ئهو مندا لهم له تۆیهو، به جوریک له جوړهکان میردهکهی چهواشه بکات، ﴿وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ﴾، ههروهها با ئافرهتان له شتی پهسندا سه ریچییت نهکهن ئه ی پیغه مبه ر ﴿وَأَسْتَغْفِرَ هُنَّ اللَّهُ﴾، داوای لیبوردنیشیان بۆ له خوا بکه، بۆ کهم و کوپی و گوناهیان که بووهو دهبی، ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، به دلنیا یی خوا لیبورده ی به بهزه ییه.

له کۆتایی دا جاریکی دیکه، خوا ﷻ روو له برواداران دهکات، بۆ هه مان مه بهستی که تهوه ری سه رهکیی ئه م سووره ته موباره که یه و، بریتیه له دووری گرتن له دۆستایه تی کردن له گه ل ببیروایانیکدا که دژی ئیسلام و مسو لمانان، نه ک ببیروایانیک ته با و سه لامه ت، به لکو ئه گه ر ته با بن، ده بی چاکه کاریشیان له گه لدا بکری له لایه ن مسو لمانانه وه، چونکه مسو لمانان ده بی له گه ل هه موو که سدا خۆشخو لقی و چاکه کارو چاکه رفتارو هاوکار بن، وه ک پێشتریش با سمان کرد، خوا ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، ئه ی ئه وانه ی برواتان هیناوه! دۆستایه تی کۆمه لیک مه که ن که خوا لیان تووره بووه، هه ندیک گوتووایانه: لێره دا مه بهست پێی جووله که کانه، به لام له راستییدا خوا به س له جووله کان تووره نیه، به لکو خوا له هه رچی ببیروایه و له هه رچی دوژمنی خوا یه، تووره یه، واته: هه موو ئه وانه ی ته هلی کوفر ن و خه شم و تووره یی خوایان ها توۆته سه ر، دۆستایه تی و نیزیکیان مه که ن، له به رچی؟

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یە کەم:

فەرمانکردنی خوا ﷻ بە برۆاداران، کە هەر کات ئافەرتانیکى برۆادار
کوچیان بۆلا کردن، تاقییان بکەنەو، ئەگەر زانیان برۆادارن، نەیانگیرنەو
لای کافەرەکان، چونکە هیچ کامیان بە یە کدی ناشین و، خەرجیەکانیشیان بۆ
بگیرنەو، ئنجا دواى ماریی پیدانیان، دروستە بیانینن، بەلام نابى پیاوانى
برۆاداریش ژنانى کافر لە لای خۆیان بهێلنەو، با هەردوو لایان داواى
خەرجیەکانیشیان بکەنەو، ئەگەر یە کیک لە مسوڵمانانیش زیانیکی لیکەوت،
بە هۆی رویشتنی ژنە کافەرەکیەو بۆ لای ییبروایان، پیویستە لە کاتى
سەرکەوتن و دەستکەوت هاتنە دەست دا، بۆی قەرەبوو بکەنەو:

خوا دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مِهْجَرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۚ إِنَّهُنَّ لَا يَأْمَنْنَ ۚ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاتُوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُفَّارِ وَسَأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ أَنْفَقُوا ۚ دَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَنْكِحُكُمْ وَيَنْكِحُكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُم إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابَقْتُمْ فَذَلِكَ الَّذِي ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا ۚ وَالَّذِي اللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾﴾

شیکردنەو ی ئەم دوو ئایەتە، لە هەژدە برگەدا:

(١) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەى ئەوانەى برۆاتان هێناو!

(٢) - ﴿إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مِهْجَرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ﴾، هەر کاتیک ئافەرتانى برۆادار بە
کوچکردووی هاتنە لاتان، تاقییان بکەنەو، (فَامْتَحِنُوهُنَّ: فَاخْتَبِرُوهُنَّ، جَرَّبُوهُنَّ) تاقییان
بکەنەو، بیانجەربینن، دواى باسى چۆنیەتیی تاقیکردنەو کە دەکەین.

(۳) - ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ﴾، خوا زاناتره به پروایه که یان، واته: زانیاری تهواو و جیی دنیایی ته نیا له لای خوایهو، ئیوه به تهمای ئهوه مه بن، که زیاتر له گومانی زالتان له باره یانهوه دهست بکهوئ، چونکه ئیوه بهس پوآله ته که یان ده بینن، به لام خوا زاناتره به ره های به ئیمان که یان، ئیوهش به ئەندازە ی ئهوهی که به شهر ده توانی شتیک پیشکنی و هه لیکوئ و، بوی ده رکهوئ داخو چۆنه؟ به وهنده ئیکتیفا بکهن.

(۴) - ﴿فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ﴾، ئنجا ته گهر زانیتان ئه و ئافره تانه پروادارن، (عَلِمْتُمُوهُنَّ: أَي ظَنَنْتُمُوهُنَّ بِالظَّنِّ الرَّاجِحِ) واته: گومانی زالتان هه بوو که ئهوانه پروادارن، چونکه زانیاری دنیاکهر بهس له لای خوایه، گومانی زایش به جوړیک له زانیاری داده نرئ و، له بواری هه لئس و کهوت و یاسا کرده ییه کان دا، مامه له به زوړیی بهو جوړه زانیارییه ده کری.

(۵) - ﴿فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾، مه یانگێرنهوه بو لای بی پروایه کان (أَي: أَزْوَاجَهُنَّ الْكَافِرِينَ)، مه یانگێرنهوه بو لای میرده کافره کانیان.

(۶) - ﴿لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ﴾، نه ئه و ئافره تانه بهوان ده شین و، بویان هه لال و رهوان.

(۷) - ﴿وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ﴾، نه ئه و میرده کافره ههش بهو ئافره ته پروادارانه ده شین و بویان رهوان.

ئایا بوچی خوا ﷻ ئاوی فهرمووه؟ ﴿لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ﴾، بو ئهوهی ههچ ته م و مژ به سه ر ئه وه وه نه میئ و، پیان وانه بی هه ر ئافره ته کان بهوان ناشین، ته گه رنا پیاهه کان بهوان ده شین، نه خیر! نه ئافره ته کان بهوان ده شین، نه پیاهه کانیش بهو ئافره تانه ده شین، ئه وه بو زیاتر پروونکردنه وهیه، که ههچ کامیان به ههچ کامیان ناشین.

ئنجا ئایا چۆنیه تی ئه و تاقیکردنه وهیه چۆن بووه؟ له و باره وه ته م ده قه دین:

اعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي قَوْلِهِ: ﴿إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَأَمْتَحِنُوهُنَّ﴾ قَالَ كَانَ إِذَا جَاءَتِ الْمَرْأَةُ النَّبِيَّ ﷺ حَلَفَهَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ بِاللَّهِ: مَا خَرَجْتُ مِنْ بَعْضِ زَوْجٍ، وَبِاللَّهِ مَا خَرَجْتُ رَغْبَةً عَنْ أَرْضٍ إِلَى أَرْضٍ، وَبِاللَّهِ مَا خَرَجْتُ التَّمَّاسَ دُنْيَا، وَبِاللَّهِ مَا خَرَجْتُ إِلَّا حُبًّا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ (أَخْرَجَهُ الْبَزَارُ: ۲۲۷۲، والطبري: ۳۳۹۵۷، وابن المنذر، والطبراني في الكبير، وابن مردويه بسند حسن، كما قال السيوطي).

واته: عەبدوللای کوری عەبباس رەزیدە لە بارە ی فەرماشتی خواوە دەفه رموی: ﴿إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَأَمْتَحِنُوهُنَّ﴾ گوتوو یه تی: یه کییک له ئافره ته کان که ده هاته خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ، عومهری کوری خه ت تاب سویندی ده دا به خوا، ده یگوت: بلی: سویند به خوا له بهر ئه وه کوچم نه کردوه که رقم له میرده که مه، به خوا له بهر ئه وه ده رنه چووم که سه رزه مینیکم پی خوشتر بی له سه رزه مینیک (واته: مه دینه ی پی خوشتر بی له مه ککه)، ههروه ها به خوا له بهر ئه وه ده رنه چووم، دنیا م ده ست بکهوی، (له بهر ته ماعیکی دنیا یی)، ههروه ها به خوا ده رنه چووم، مه گه ر له بهر خوشه ویستی خواو پیغه مبه ره که ی

ﷺ

(تاقیکردنه وه که به و شیوه یه بووه).

به لام خوا به گشتی فەرموویه تی، هه لبه ته ئه مه میکانیزمی یک بووه و ره نگه میکانیزمی دیکه شیان بووبن، چونکه خوی پهروه ردگار ده فره رموی: ﴿فَأَمْتَحِنُوهُنَّ﴾، تاقییان بکه نه وه، شیوه ی تاقیکردنه وه که ش به س ئه و سویندانه نه بوون، به لام ئه وه ش شیوه یه ک بووه و شیوه ی دیکه شی بووه، هه ر چۆنیک بۆیان ده رکه وتبی بر وادارن، بۆیان نه بووه بیانگیر نه وه بۆ لای میرده کافره کانیان.

۸- ﴿وَأَتَوْهُم مَّا أَنْفَقُوا﴾، ئه و خه رجیه ش که میرده کانیان کیشاویانه، بیانده نه وه، بۆچی خوا نه یفه رموه: ﴿وَأَتَوْهُم مَّهْوَرَهُنَّ أَوْ أُجُورَهُنَّ﴾؟ ماره یی ژنه کان بده نه وه به میرده کافره کانیان؟ یه کییک له پروونکه ره وانی قورئان ده لی: له بهر ئه وه ی ئه و ئافره تانه ی

رایانکردوه له میردهکانیان، تازه ژنی ئەوان نین، تاكو ئەوهی پێیان داوان به مارهیی له قەلەم بدری و، خواى پهروهردگار ناوی لى بنى مارهیی (مهر و اجر).

بهلام من واى تیدهگه، بۆیه خوا واى فەرمووه، تاكو تهنیا مارهیی نهگرێتهوه، ئەگەرنا دهگونجی بلی: ئیستا ئەو ژنه هاوسەری ئەو میرده کافرهی نهماوه، بهلام به ئیعتیبارى رابردوو، ئەوهی پێداوه له مارهیی، هەر به مارهیی له قەلەم دەدری، بۆیه ئەو پاساوهم پى بهجى نیه، بهلكو بۆیه خوا فەرمووێته: ﴿وَأَتَوْهُمْ مَا أَنْفَقُوا﴾، له هه موویدا هەر وا دهفەرموی: ﴿وَسَلُّوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَسْتُمْ لَهَا أَنْفَقُوا﴾، ههروهها دوايش دهفەرموی: ﴿فَاتَّوَأ الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا﴾، هه مووی هەر (أنفقوا)یه واتە: خەرجی کیشان و مەسەرف لیکردن، به بۆچوونی من حیکمه ته که ی ئەوهیه: هه م مارهیی بگرێتهوه، هه م جگه له مارهیش بگرێتهوه، جارى وا هه یه میردیک زیاتر له مارهیی ده دات به ژنه که ی وهک دیاری، یان مەسەرفیکی دیکه ی ده کیشی، ئنجا مسوڵمانان مولزه من به وهی هه رچی خەرجیه ک ئەو میرده کافره به و ژنه راکردووه ی خۆیه وه، که بر وای هیناوه، کیشاویه تی، بۆی بگێرنه وه، واتە: بۆیه وشه ی مارهیی که به (مهر) هاتوه له قورئاندا، به (مهوور) کو ده کړیته وه، به (أجر)یش هاتوه که کۆیه که ی (أجور) ه، ئەو وشه یه به کارنه هاتوه، له بهر ئەو حیکمه ته ی گوتمان، که هه م مارهیی بگرێته وه، هه م مەسەرفه کانی دیکه ش و دیارییه کانی دیکه ش بگرێته وه، هه لبه ته ده ولەتی ئیسلامی ئەو ئەرکه وه ئەستۆ ده گری، نه ک هەر که سیك و که سه کان به شیوه ی که س مامه له بکه ن، به به لگه ی ئەوه که دوا یی ده فەرموی: ﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَرْوَجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابَقْتُمْ فَاتَّوَأ الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا﴾، ئەگەر شتیکتان به هو ی ژنه کانتانه وه له ده ستچوو بو لای کافره کان، دوا یی ئیوه تو له تان وه رگرت ه وه، یاخود ده سکه وتتان بوو، یاخود نۆره ی ئیوه بوو زāl بوون، ئەوانه ی ژنه کانیا ن رو یشتون، به ئەندازه ی ئەوه ی خەرجیا ن کیشاوه، بۆیا ن قه ره بوو بکه نه وه، ئەوه ش کار ی ده ولەته.

کهواته: ﴿وَأَتَوْهُمْ مَا أَنْفَقُوا﴾، به میرده کانیان بده نه وه هەر خه رجیه ک که کیشاویانه، ماره یی و جگه له ماره ییش ده گرێته وه.

۹- ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَكْفُرُوا﴾، گونا هیشتان ناگاتی هاوسه رگرییان له گه لدا بکه ن، واته: ئەو ئافره تانه ی کوچیان کردوه بو لای ئیوه و، میرده کافره کانیان به جیه یشتوون و برۆیان هیناوه، ئیوه گونا هشتان ناگاتی، هاوسه رگرییان له گه لدا بکه ن و ماره یان بکه ن.

۱۰- ﴿إِذَا أَنْتُمْ مَوْنٌ لِحُرِّهِمْ﴾، هەر کات ماره ییه کانیانتان پیدان، ئەمه ش بو ئه وه ی وا نه زانری، ئەو قه ره بووه ی میرده کافره که ی که ده گرێته وه، له جیاتی ماره ییه که یه تی! نا، ده ولته تی ئیسلامی قه ره بووه ی میرده کافره که ی ده کاته وه، ئەو مه سه ره فه ی بو ژنه که ی کیشاوه، بو ی ره ت ده کاته وه، چونکه ماله که هەر مالی خو یه تی، ژنه که ئەوه برۆای هیناوه و پیی ناشی، به لام ماله که هەر هی خو یه تی، بو یه پیویسته ئه وه ی هی خو یه تی و بو ی ره وایه، بو ی ره وان بکرێته وه، به لام ئه وه ی پیی ناشی و بو ی ره وایه، گل ده درێته وه و، ده بی ده ولته تی ئیسلامی ئەوه قه ره بوو بکاته وه، ئنجا بو ئه وه ی وا نه زانری، ئەو قه ره بوو کردنه وه ی میرده کافره که، ده بیته ماره یی ژنه که ش، که پیاو یکی مسو لمان بیه و ی هاوسه رگریی له گه ل بکات، بو یه ده فه رموی: هەر کاتیک ماره ییه کانیانتان پیدان، بو تان هه یه و گونا هشتان ناگاتی هاوسه رگرییان له گه لدا بکه ن.

۱۱- ﴿وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكَافِرِ﴾، ئیوه ش ده ست به گرێهستی ژنه کافره کانتانه وه، مه گرن، (مُسْكُوا) به چهند جوړیک خویندراوه ته وه: أ- (مُسْكُوا)، ب- (مُسْكُوا)، ج- (مُسْكُوا)، (مُسْكُوا) ش له ئەصلدا (تَمَسْكُوا) یه و، هه مووی واته: ده ست مه گرن، ﴿بِعَصَمِ الْكَافِرِ﴾، (عَصَم) کو ی (عِصْمَة) یه، (عِصْمَة): بریتیه له گرێهست، واته: ئیوه ش ده سترتوو مه بن و ده ست مه گرن به گرێهستی ئافره تانی بی پروا وه، (كَافِر) کو ی (كَافِرَة) یه، واته: ئافره تی بی پروا، واته: ژنه کانی ئیوه ش ئەگه ر ئاماده نه بوون له گه ل ئیوه دا ئیمان بینن، {چونکه هه بووه کوچی کردوه بو مه دینه و ژنه که ی جارێ هەر کافر بووه، یاخود ژنه کافره که ی له مه ککه به جیماوه}، ئیوه ش ده ست مه گرن به گرێهستی

هاوسەرگیریی ئافره ته بێپرواکانتانهوهو دهستیان لی بهردهن، ئەو گرێبهستهش بۆیه پێی گوتراوه: (عِصْمَةٌ) که به (عِصْم) کۆ دهکرێتهوه، چونکه: (عِصْمَةٌ: مَا يُعْتَصَمُ بِهِ)، (عِصْمَةٌ) شتی که دهستی پێوه بگیرێ.

(١٢)- ﴿وَسَّأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ﴾، ئێوهش داوای ئەوه بکه نهوه که خهرجتان کردوه (بۆ ژنه کافره کانتان)، ئێوهش که دهستگرتوو نابن به گرێبهستی ژنه کافره کانتانهوه، بۆتان ههیه ئەوهی مهسرهفتان کردوه، ئنجا مارهیی، یان ههر شتیکی دیکهیه، داوای بکه نهوه، ههله به ته مه له ماوهی صولحی حودهییبه دا بووه، پهیماننامه یان له بهیندا بووه، به پێی پهیماننامه که ههر ته ره فیک پابند بووه که ههقی ته ره فی دیکه رهت بکاتهوه، بۆیه ده فهرموێ: ﴿وَسَّأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ﴾، ئێوهش که خهرجییتان به ژنه کانتانهوه کیشاوه، کاتی که دهستیان لی بهردهدهن و دهچنهوه لای کافره کان، داوای ئەو خهرجیی و مهسرهفه بکه نهوه. (١٣)- ﴿وَلَيْسَ لَكُمْ مَا أَنْفَقُوا﴾، با ئەوانیش ئەوهی مهسرهفیان کردوه و خهرجییان کیشاوه، داوای بکه نهوه.

(١٤)- ﴿ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ﴾، ئا ئەوهتان حوکمی خوایه، له ئیوانتاندا بریار ده دات و دادوهیری ده کات، واته: ئەی مسوڵمانینه! پێوهی پابه ندبن.

(١٥)- ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾، خواش زانای کار به جییه.

(١٦)- ﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ﴾، ئەگەر شتیکیشتان (له مأل و سامان) له میانی ژنه کانتاندا له دهستچوو بۆ لای کافره کان، هه ندیک له پروونکه ره وانی قورئان گوتوو یانه: بۆیه فهرموویه تی: ﴿شَيْءٌ مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ﴾، له بهر ئەوه ئەو ژنه ی ده چێته وه بۆ لای کافران و کۆمه لگای ئیسلامیی به جی ده هیلی، وه ک شته، له نرخ و به های خۆی زۆر دابه زاندوه و وه ک شتیکی که م بایه خه، هه ندیک وای لی حالی بوون.

به لام من وای لی تیده گهم که لیره دا مه به ست پێی ئافره ته که نیه: ﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ﴾، ئەگەر ئێوه ئەندازه یه ک له مأل و سامانتان له دهستچوو

له لایەن ژنه کانتانهوه، واتە: له لایەن ئەو ژنانه تانهوه که راده کەن بۆ لای کافرەکان، دەچنەوه بۆ لایان، ئەوه چۆن ته گبیر بکری؟

(۱۷) - ﴿فَعَاقَبْتُمْ﴾، ئیوه ش دەستکەوتتان بوو، (عاقبتهم): به: (عَنِتُّم) لیکدراوه تهوه، واتە: دەسکەوتتان هاته دەست.

أ- هەندیکیان گوتووین: (أَصَبْتُمْ مِنْهُمْ عُقْبَةً) واتە: سەرەنجام بۆ ئیوه بوو.

ب- (فَعَلْتُمْ مَا فَعَلَ بِكُمْ أَي: ظَفَرْتُمْ)، ئیوه به سەریاندا زāl بوون، دەگوتری: (العُقْبَةُ لِفُلَان أَي: العاقبة والغلبة)، واتە: زāl بوون هی فلانکەسه.

ج- هەندیکیان گوتووین: (فَعَاقَبْتُمْ أَي: فَاقْتَصَصْتُمْ) واتە: ئیوه تۆلەتان لیکردنەوه، دەسکەوتتان لیان دەستکەوت.

خوێنراویشە تهوه: (فَعَقَبْتُمْ) که هەمان مانای پێشووی هەیه، واتە: ئنجا ئەگەر ئیوه نۆرەتان هاتهوه، یان ئیوه دەستکەوتتان لیان بوو، یان به سەریاندا زāl بوون.

(۱۸) - ﴿فَاتَّوْا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا﴾، بدهن به میردی ئەو ژنانهی شتیک له مāl و سامانیان به هۆی ژنه کانیانهوه، که رۆیشتوون بۆ لای کافرەکان، له دەستچوووه، به ئەندازە ی ئەو مālە ی له دەستیان چوووه، بیاندهنی، ئە ی دەولەتی ئیسلامی! قەرەبووی ئەو میردانه بکەنەوه، که به هۆی ژنه کانیانهوه مāl و سامانیکیان رۆیشتوه، ئافرهت ئەگەر رۆیشتوه مارەییە که ی بردوه، زیری بردوه، پارە ی بردوه، میرده که ی به ئەندازە ی ئەوه ی له دەستی چوووه، بۆی قەرەبوو بکەنەوه.

(۱۹) - ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾، پارێزیش لهو خوایه بکەن که ئیوه پێی پروادارن.

شایانی باسه: لهو بارهوه که ئایا ئافره تانیشت له ریککەوتنی حوده ییبیه دا بوون، به لام دوا یی ئەم ئایه ته ئەو حوکمه گشتییه ی تایبه ت کردوه، یاخود

ئەصلەن ئافرەتان ئەو گریبەستە نە یگرتوونەو؟ راجیایی ھەیه، بەلام زیاتر وا پێدەچێ کە ئافرەتان ئەصلەن مەبەست نەبووبن لە گریبەستەکەدا، چونکە سۆلحەکە زیاتر لە نیوان دوو سوپادا بوو، دوو سوپا کە سەنگەریان بەرانبەر یە کدی گرتو، ئەو کاتەش و ئیستاش ھەر وایە، سوپا بە دەگمەن ئافرەتی تێدا ھەن و، ئافرەتی تێدا نەبوون، تاکو ئافرەتەکان مەبەست بن، لە بەندەکانی ئەو رێککەوتننامە یەدا.

بە پێی رێوایەتەکانیش ئەو ئافرەتانە ی لە مسوڵمانان رۆشتوون بۆ لای کافرەکان، یاخود ئەصلەن ھەر لە مەککە بوون و نەھاتوون بۆ لای مێردەکانیان بۆ مەدینەو، ھەر بە کافرایی ماونەو، کە مەرچ نیە دوایی ھەر بە بێروایی مابنەو، ئەو ھەشت ئافرەتە بوون:

- ١- (أُمُّ الْحَكَمِ بِنْتُ أَبِي سَفْيَانَ) کە ھاوسەرەکە ی (عیاض ابن شداد) بوو.
 - ٢- (فَاطِمَةُ بِنْتُ أُمِّیَّةَ) (قَرِيبَةُ) شی پێگوتراو، خێزانی عومەری کوری خەتتاب بوو.
 - ٣- (أُمُّ كَلْثُومٍ بِنْتُ جَرُولَ) ئەویش ھەر خێزانی عومەری کوری خەتتاب بوو.
 - ٤- (بَرُوعُ بِنْتُ عُقْبَةَ) کە ھاوسەرەکە ی (شماس بن عثمان) بوو.
 - ٥- (شَهْبَةُ بِنْتُ غِيلَانَ).
 - ٦- (عَبْدَةُ بِنْتُ عَبْدِ الْعَزْزِيِّ) کە ھاوسەرەکە ی (هشام بن عاص) یاخود (عمرو بن عبد) بوو.
- ئەمە (القرطبي)^(١) لە تەفسیرەکە ی خۆیدا لە عەبدوللای کوری عەبباسەو ھیناویەتی، (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: سِتُّ نِسْوَةٍ رَجَعْنَ عَنِ الْإِسْلَامِ) شەش ئافرەت لە ئیسلام ھەلگەراونەو، ئەم شەشە ی ھیناون.

بەلام (ابن عاشور) لە ھەندیک سەرچاوە ی دیکەو، دوو ئافرەتی دیکەشی باسکردوون:

٧- (هند بنت أبي جهل) که هاوسەرە کهی (هشام بن عاص) بووه.

٨- (أروى بنت ربيعة بن الحارث بن عبدالمطلب) که هاوسەرە کهی (طلحة بن عبيدالله) بووه.

دوو سەرئەنج:

١- که خوا ﷺ دە فەرموێ: ﴿وَلَا تَمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكَوَاغِرِ﴾، فەرموویەتی: (کَوَاغِر)، بەلام ئەو کاتە ئافەرەتەکان زیاتر هاوبەش دانەرە (مُشْرِكَات) بوون، بۆچی خوا دە فەرموێ: (کَوَاغِر)؟ وەلامە کهی ئەو هی: تاكو ههم (مُشْرِكَات) بگريتهوهو، ههم (مُلْحِدَات) بگريتهوهو، ههم ههمو ئەوانەى ببيروان بگريتهوهو، جگە لە ئافەرەتانی خاوەن کتیبان، که بە پیاوانی مسوڵمان دەشێن.

٢- ئایا دروستە ئافەرەتیک که مسوڵمان دەبێ، لە ژێر نیکاحی مێردە کهیدا که مسوڵمان نەبووه، ھەینێ؟

ئەمە مەسەلە یەکی مشتومڕ ھەلگرە و زۆر مشتومڕی لەسەر بووه، ژنیک که هاوسەرە کهی خاوەن کتیبە، واتە: جوولە که یان نەصرانی، ئافەرەتە که مسوڵمان دەبێ و مێردە کهی ھەر بە جوولە که یی یان نەصرانی دەمێنێتەوه، ئایا دروستە لەگەڵی ھەینێتەوه، یان نا؟

زۆربەى زانایان دەلێن: دروست نیە، رایەکی ش ھە یە دەلێ: دروستە مادام ئەو ئافەرەتە ئومێدی ھەبێ پیاوێ کەشی مسوڵمان بێ، یاخود لەبەر ئەوێ مندالیان ھەن و بۆ ئەوێ مندالەکانیان زایە نەبن، یان لەبەر ئەوێ ئەو ئافەرەتە ھیچ پەنایەکی دیکە ی نیە، یاخود ناچارە ھەینێتەوه، یان یاسای ئەو دەولەتە رێی نادات، بە ھەر حال لەو بارەوێ رای زۆرینە وایە، دروست نیە ئەو ئافەرەتە ھەینێتەوه لەگەڵ ئەو پیاوێ داو، ھەندیک دەلێن: دروستە ھەینێتەوه، بەلام بە مەرچیک دەستی لی نەدات، ھەندیک دەلێن: دروستە ھەینێتەوه بە دەست لێدانیشەوه، مادام ئومێدی پێی ھەبێ، مسوڵمان بێ، یان یەکیک لەو بەرژەوێندیانە ی تێداین که باسمان کردن.

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

فه‌رمانکردنی خوای کارزان ﷺ به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، که هه‌ر کات ئافره‌تانی بر‌وادار هاتنه‌ لای، بۆ په‌یمان له‌گه‌ڵ به‌ستنی، با په‌یمانیان له‌گه‌ڵ به‌ستنی له‌سه‌ر هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌نان و، دزیی نه‌کردن و، زینا نه‌کردن و، نه‌کوشتنی مندالیان و، بوهتان نه‌کردن له‌ نیوان ده‌ست و لاقیاند، و سه‌رپیچی لینه‌کردنی له‌ په‌سندو، داوای لی‌وردنیشیان بۆ له‌ خوا بکات:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يُمِرُّنَّ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ قَبَائِعَهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (١٢)

شی‌کردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌ته، له ده بر‌گه‌دا:

١- ﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ﴾، ئە‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ! هه‌ر کات ئافره‌تانی بر‌وادار هاتن بۆ لات، په‌یمانت له‌گه‌ڵ ده‌به‌ستن، که‌واته: ئە‌م په‌یمانه‌ په‌یمان پێدان نه‌بووه له‌سه‌ر بر‌واهی‌تان، چونکه ده‌فه‌رموی: ﴿جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ﴾، ئافره‌تانی بر‌وادار هاتنه‌لات، پێشتر بر‌وایان هێناوه، ئە‌و په‌یمان پێدانه‌ گرێبه‌ستێکی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیی بووه، بۆ پابه‌ندی زیاتر به‌ ئیسلامه‌وه، تاوه‌کو بر‌انداری ئافره‌تانیش وه‌ک پیاوان مولزه‌من و ده‌بی پابه‌ندن، به‌ به‌رنامه‌ی خواوه‌و به‌ حه‌لل و حه‌رامیک، که خوای تاک و پاک له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ری کۆتایی خۆی موحه‌ممه‌د ﷺ ناردوویه‌تی.

٢- ﴿عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾، (په‌یمانت له‌گه‌ڵ ده‌به‌ستن) له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی هیچ شتیک نه‌که‌نه‌ هاوبه‌ش بۆ خوا، هیچ شتیک نه‌که‌نه‌ هاوبه‌ش واته: نه‌ له‌ ژیا‌دارو نه‌ له‌ بی ژیان، نه‌ له‌ زه‌وی و نه‌ له‌ ئاسمان، هیچ شتیک نه‌که‌نه‌ هاوبه‌ش بۆ خوا، وه‌ک خوا ﷻ مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵدا نه‌که‌ن، له‌ هیچ روویه‌کی مامه‌له‌وه، چونکه وه‌ک له‌ کۆتایی

سوورەتی (یوسف) دا باسیکی خەست و خۆلمان لەبارە ی شیرکەوه کردوه، کرۆکی شیرک، ئەو ئایەتە موبارەکە تەعبیری لێ دەکات، کە لە سوورەتی (الشعراء) دا ھاتو، کە بێروایەکان لە دۆزەخدا دەلێن: ﴿تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝۹۷ اِذْ نُسُوۡبِکُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِیۡنَ ۝۹۸﴾، واتە: بە خوا ئیمە لە گومپارییەکی ڕوون و ئاشکرا دا بووین، کە ئیوەمان یە کسان دەکرد لە گەڵ پەرورەدگاری جیھانیاندا، کەواتە: شیرک یانی: وەک خوا ﷻ لە سیفەتیک لە سیفەتەکانی و، لە شتیک لە شتەکاندا کە پەییوەستن بە خواو، تاییەتن بە خواو، تەماشای کردنی جگە لە خوا:

أ- ئنجا وەک چۆن پێشکەشکردنی دروشمەکان (تقديم الشعائر) تاییەتە بە خواو: نوێژو ڕۆژوو و زەکات و حەج و عومرەو پارانەوو ... ھتد.

ب- بە ھەمان شیوە ھەرگرتنی بەرنامەکان (أَخْذُ الشَّرَائِعِ) یش ھەر تاییەتە بە خواو، ھەرورەھا وەک چۆن دەبێ ئەو نێعمەتانە ی خوا بە خشیونی، تەنیا لە خوایان بزانی.

ج- ھەرورەھا شیفای نەخۆش دان، سەرخستن، ژێرخستن، ژياندن، مراندن... ھتد، ئەو شتانە ی تەنیا بە خوا دەکرێ، دەبێ تەنیا لە خوایان بزانی، ئەگەرنا ھەر کامیک لەو شتانە لە جگە لە خوا بزانی، شیرکە.

د- ھەرورەھا ئەو ناوو سیفەتانە ی تاییەتن بە خواو، دەبێ تەنیا تاییەتیان بکەین بە خوا ی پەرورەدگارەوو، ھەر کامیک لە شتەکان، یەکیک لە ناوو سیفەتەکانی خوایان بۆ بەکاربھێنرێ، ئەو ھاوبەش دانانە بۆ خوا.

۳- ﴿وَلَا يَمُرُّنَ﴾، ھەرورەھا دزیی نەکەن، کەم، یان زۆر دزیی نەکەن.

۴- ﴿وَلَا يَرْيَبْنَ﴾، دیسان زیناو داوینپیسێی نەکەن.

۵- ﴿وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ﴾، منداڵەکانی خوشیان نەکوژن.

۶- ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّ بِجُهْتَنٍ يَفْرِيۡنَهُۥۤ بَيْنَ اَيْدِيۡنَ وَاٰرۡجِلَیۡهِ﴾، ھەرورەھا بوھتانیکی نەھێنن ھەلیبەستن لە نێوان دەستەکانیان و لاقەکانیاندا.

کورتە باسیک

چوار دهقی سوننهت له بارهی پهیمان لیوه رگرتنی

پیغه مبهەر له ئافره تانی برودار

۱- ئەم دهقه له بارهی ئەو پهیمان لیوه رگیرانه وه هاتوو، په یوه ستیشه به تاقیکردنه وهی ئافره تانی بروداره وه، که له ئایه تی پیشیدا باسما ن کرد:

{أَنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، رَوَى النَّبِيُّ ﷺ قَالَتْ: كَانَتِ الْمُؤْمِنَاتُ إِذَا هَاجَرْنَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يُمْتَحَنْنَ بِقَوْلِ اللَّهِ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايَعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايَعَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرُ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۲). قَالَتْ عَائِشَةُ: فَمَنْ أَقَرَّ بِهَذَا مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ، فَقَدْ أَقَرَّ بِالِامْتِحَانِ، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَقَرَّرَنَ بِذَلِكَ مِنْ قَوْلِهِنَّ قَالَ لَهُنَّ: «انْطَلِفْنَ فَقَدْ بَايَعْتُكُنَّ» وَلَا وَاللَّهِ مَا مَسَّتْ يَدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَدَ امْرَأَةٍ قَطُّ، غَيْرَ أَنَّهُ بَايَعَهُنَّ بِالْكَلامِ؛ قَالَتْ عَائِشَةُ: وَاللَّهِ مَا أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى النِّسَاءِ قَطُّ، إِلَّا مِمَّا أَمَرَهُ اللَّهُ { (أخرجه البخاري: ۵۲۸۸، ومسلم: ۱۸۶۶، والترمذي: ۳۳۰۶، والنسائي في الكبرى: ۱۱۵۸۶، وابن ماجه: ۲۸۷۵).

دایکمان عایشه (خوا لپی رازی بی) ده لی: ئافره تانی برودار کاتیکی کۆچیان کرد بو لای پیغه مبهری خوا ﷺ، به قسه ی خوا ی بهرز تاقی ده کرانه وه: (ئایه تی ژماره دوازه): ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ...﴾ (۱۲). ئنجا هەر کامیکیان دانی به وه دا هینا بیه له ئافره تانی برودار، ئەوه دانی به تاقیکردنه وه که دا هینا بوو (واته: تاقیکرا بووه)، کاتیکی ئافره تان دانیان به وه دا ده هینا، پیغه مبهری خواش ﷺ پیی ده فهرموون: برۆن ئەوه پهیمانم لی وه رگرتن، سویند به خوا دهستی

پېغمبەرى خوا ﷺ بە دەستی هیچ ئافره تىك نه كه وتوه، ته نيا به قسه په يمانى لى وهرده گرتن و، سویند به خوا پېغمبەرى خوا ﷺ هیچ به لىنىكى له ئافره تان وهرنه گرت، جگه له وهى خوا فره مانى پىكردبوو.

۲- {عَنْ أُمِّمَةَ بِنْتِ رُقَيْفَةَ قَالَتْ: جَاءَتْ نِسْوَةٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ يُبَايَعُهُ فَقَالَ: فِيمَا اسْتَطَعْتُ وَأَطَقْتُ، فَقُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَرْحَمُ مِنَّا بِأَنْفُسِنَا} (أخرجه الترمذي: ۱۶۰۳، والنسائي في السنن: ج ۷، ص ۱۴۹، وابن ماجه: ۲۸۷۴ وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذي، والطبري: ۳۴۱۱۰)، ئومه يمهى كچى ره قيقه ده لى: ئافره تانىك هاته لای پېغمبەر ﷺ په يمانيان پيدا، پېغمبەرىش ﷺ فرمووى: به ئەندازەى ئەو كه له توانا تاندا هه بوو، له وزه تاندا هه بوو، ئەوانيش گوتيان: خواو پېغمبەر كهى له خو مان به به زه ييترن به رانه به تيمه.

يانى: تيمه به ره هايى په يمان ده ده ين، كه چى ئەو ده فرمووى: ئەو نه دهى له توانا تاندا هه بوو.

۳- {عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ: جَاءَتْ أُمِّمَةُ بِنْتُ رُقَيْفَةَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ تُبَايَعُهُ عَلَى الْإِسْلَامِ فَقَالَ: أَبَايَعُكَ عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكِي بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا تُسْرِقِي، وَلَا تَزْنِي، وَلَا تَقْتُلِي، وَلَدَكَ وَلَا تَأْتِي بِبُهْتَانٍ، تَفْتَرِيَنَّهُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَرِجْلَيْكَ، وَلَا تَنُوحِي، وَلَا تَبْرَجِي تَبْرَجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى} (أحمد: ۶۸۵۰، تعليق شعيب الأرناؤوط: صحيح لغيره وهذا إسناده حسن، والطبري: ۳۴۱۰۹، إسناده حسن، كما قال مخرج الطبري).

واته: عه مری کوری شوعیب له بابیه وه، له باپیری وه ده گیریته وه، كه ئومه يمهى كچى ره قيقه هاته لای پېغمبەرى خوا ﷺ په يمانى پیده دا له سهر ئیسلامه تی، پېغمبەرى خواش ﷺ فرمووى: په يمانت له گه ل ده به ستم كه هیچ شتيك نه كه يه هاو به شی خواو، دزی نه كهى و، زينا نه كهى و، مندالى خوت نه كوژى و، بوهتانيك هه ل نه به ستى له نيوان دوو ده ست و دوو لاقه كانى خوتداو، شينگيرى نه كهى (واته: به مردوو هه لا نه لى) و وهك خو پازاندنه وهى سه رده مى نه فامى خوت نه پازينه وه.

۴- ھەر لەو بارەووە دەقیکی دیکەش دینین کە تەفسیری (روح المعاني)^(۱)، ھیناویەتی، لە چەند سەرچاوەیە کدا ھاتو، بەلام تەفسیری (روح المعاني) باشتی ھیناوە، کە تیشکی زیاتر دەخاتە سەر چۆنیەتی ئەو پەیمان وەرگرتنە پێغمبەری خوا ﷺ لە ئافرەتانی مسوڵمان، ئیمەش یە کسەر بە وەرگێراوی بۆ کوردیی دەیھینن.

ئافرەتیک بە ناوی (أسماء بنت زيد بن سکن) دەلی: ئیمە کۆمەڵیک ئافرەت بووین، ئەوانە پەیمانمان بە پێغمبەر ﷺ دا، ھیندی کچی عوتبەش لە نێوان ئافرەتەکاندا بوو، پێغمبەری خوا ﷺ ئایەتە کە خۆیندەو، کاتیک فەرمووی: ﴿عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرَكَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾، ھیند گوتی: ئنجا چۆن تەماعی ئەویمان ھەیە، ئەوێ لە پیاوان قبوڵ نەکرا، لە ئیمە قبوڵ بکری؟ {واتە: مادام پیاوان نابێ ھاوبەش بۆ خوا دابنن، ئیمەش بە ھەمان شیوە،} دوای ئەوێ پێغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ﴿وَلَا يَتَرَفَّنَّ﴾، ھیند گوتی: من جار جار لە مائی ئەبوو سوفیان ھەندیک شتم گلاووەتەو، بێ ئەوێ بزانی، ئنجا نازانم بۆم ھەڵلە، یان نا؟ ئەبوو سوفیانیش لەوێ بوو گوتی: ھەرچی لە رابردوودا بردووتە بۆ تۆ ھەڵلە بێ، پێغمبەریش ﷺ پیکەنی و ناسیی کە ئەو ھیندی ھاوسەری ئەبوو سوفیانەو پێی فەرموو: تۆ ھیندی کچی عوتبە؟ ئەویش گوتی: بەلی! (فَاعْفُ عَمَّا سَلَفَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ، عَفَا اللَّهُ عَنْكَ) واتە: ئەو پێغمبەری خوا ﷺ لە رابردوو چاوپۆشی بکە، خوا لێت ببووری، (بۆیەش وایگوتو، چونکە ھیندی خێزانی ئەبوو سوفیان ئەو ئافرەتە بوو، وەحشی بە کریگرت و ھەمزە شەھید کرد، دوایش ھیند سینگی ھەمزە لەت کردو ویستی جەرگە کە بخوات، بۆیە ھەندیک بە ھیندیانی گوتو: (أَكَلَةُ الْأَكْبَادِ) واتە: جەرگخۆر). ئنجا دوای ئەوێ پێغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ﴿وَلَا يَزِينَنَّ﴾، ھیند گوتی: ئایا ئافرەتی ئازاد زینا دەکات؟ دوای ئەوێ پێغمبەری خوا ﷺ

(۱): ج ۲۸، ص ۳۶۸، ۳۶۹، (الطبقات الكبرى لابن سعد)، ج ۸، ص ۱۱، (جامع البيان)، للطبري: ۳۴۱۰۵ ج ۲۸، ص ۸۱.

فەرمووی: ﴿وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَادَهُنَّ﴾، منداڵەکانیان نەکوژن، هیند گوتی: بە گچکەیی بە خێومان کردن، تۆ بە گەورەیی کوشتن، {مەبەستی لەوێ بوو کە حەزەڵە کۆری ئەبوو سووفیان، کە کۆری هیندیشە لە جەنگی بەدردا کوژرا،} عومەر رضی اللہ عنہ پیکەنی تاکو بەرەو پەشت بوو، پیڤەمبەری خواش ﷺ زەرەدە خەنەییەکی هاتی، لە ڕیوایەتیکدا هاتووە گوتی: (قَتَلْتُ الْآبَاءَ وَتُؤْصِنَا بِالْأَوْلَادِ)، واتە: بابەکانی کوشتن و ئامۆژگارییمان دەکەیت ئاگامان لە منداڵەکان بێ! پیڤەمبەری ﷺ پیکەنی، ئنجا دواي ئەوێ پیڤەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ﴿وَلَا يَأْتِينَ بِيْهْتَنِ﴾، بوھتانیکی نەکەن، هیند گوتی: (وَاللَّهِ إِنَّ الْبُهْتَانَ لِأَمْرٌ قَبِيحٌ، وَلَا يَأْمُرُ اللَّهُ تَعَالَى إِلَّا بِالرُّشْدِ وَمَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ)، واتە: سویند بە خوا بوھتان شتیکی ناقۆلایەو، دواي بەرزیش تەنیا فەرمان دەکات بە سەرپراستی و، بە پەوشتە بەرزو جوانەکان، دواي ئەوێ پیڤەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ﴿وَلَا يَعَصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ﴾، لە شتی پەسەنددا نابێ سەرپیچیت لێ بکەن، هیند گوتی: (وَاللَّهِ مَا جَلَسْنَا مَجْلِسَنَا هَذَا وَفِي أَنْفُسِنَا أَنْ نَعْصِيَنَّكَ فِي شَيْءٍ)، واتە: بە خوا لێرە دانەنیشتووین و لە دڵماندا هەبووبێ کە لە هیچ شتیکدا سەرپیچیت لێ بکەین.

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

Alibapir/Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

مه سه له ی سێیه م و کۆتایی:

پێگه یکردنی خوا ﷻ له بڕواداران که دۆستایه تی کۆمه لێکی خوا لیتوو پهبوو بکه ن، که هیچ ئومید و ته مایه کیان به پۆژی دوا یی نه، وه ک چۆن کافران له خاوه ن گۆره کان بـ هیوان، زیندوو بینه وه و بینه وه نیویان:

خوا ده فهرمو ی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسْؤُا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَبِيسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ۝١٣﴾

١- ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (له کۆتایی ئهم سوور په ته دا جاریکی دیکه خوا بانگی بڕواداران ده کات): ئه ی ته وانه ی بڕواتان هیناوه!

٢- ﴿لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، دۆستایه تی کۆمه لێک مه که ن خوا لێیان توو ره بووه، توو ره یی خوا یان ها تو ته سه ر، بێگومان ئه مه جووله کان ده گرێته وه، نه صرانیان ده گرێته وه، هاو به ش بۆ خوا دانه ران ده گرێته وه، مولحیدان ده گرێته وه، چونکه خوا له هه موو ته وانه توو ره یه که نایناسن، یان ده یناسن و نایپه رستن، یان بڕوا به پیغه مبه ره کانی نا که ن، یان بڕوا به پۆژی دوا یی نا که ن، یان بڕوا به په یامه که ی نا که ن و، پابه ند نابن به به رنامه که یه وه.

٣- ﴿قَدْ يَسْؤُا مِنَ الْآخِرَةِ﴾، ته وانه له مه نزلگای کۆتایی، له مه نزلگای دوا یی نا ئومید بوون، (الیاس: عَدَمُ التَّوَقُّعِ لِلشَّيْءِ) نا ئومید بوون ته وه یه ئینسان ته گه ر بۆ شتیک دانه نی.

٤- ﴿كَمَا يَبِيسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾، وه ک چۆن بێپروایه کان له خاوه ن گۆره کان نا ئومید بوون، واته: وه ک چۆن بێپروایه کان له ژیا نی مردوو ه کان که خاوه ن گۆره کان نا ئومید بوون، ده زانن تاز ه مردوون و ژیا نیان نه ماوه، ته وانی ش ئاوا له پۆژی دوا یی نا ئومید بوون، یاخود: (كَيْاسُ الْكُفَّارِ الَّذِينَ هَلَكُوا وَرَأَوْا أَنَّهُمْ لَا حَظَّ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ) وه ک نا ئومید بوونی ته و بێپروایانه ی، فه و تا ون و ده زانن و بۆیان ده رکه و ته وه، که هیچ پشک و به شیان له (پادا شتی) پۆژی دوا یی دا نه.

كورتە باسیك له باره‌ی

ترسناکیی خو‌شویستن و دۆستایه‌تییکردنی

کافرانی دژو زیانبه‌خشه‌وه

به‌ڕێزان! ئەم کورتە باسه له شه‌ش برگه‌دا ده‌خه‌ینه ڕوو:

۱- خوا ﷻ هه‌ر کام له وشه‌ی (تَوَلَّى) و (اتَّخَذَ الْأَوْلِيَاءَ) ی به‌کاره‌ی‌ناوه، بۆ ته‌عبیرکردن له حاله‌تی ناره‌واپی و قه‌ده‌غه‌بوونی دۆستایه‌تیگرتنی ڕه‌وا‌داران له‌گه‌ڵ بێ‌ڕه‌وا‌یان دا، چونکه‌ ئه‌و دوو وشه‌یه به‌ ته‌واوی مانای نیزیکیی کردن و به‌ دۆستگرتن ده‌گه‌یه‌نن و، هه‌ردووکیان له‌سه‌ر کیشی (تَفَعَّلَ) و (إِفْتَعَلَ) ن، که مانای ئۆخ‌کردنه‌وه‌و زۆر له‌ خۆ‌کردنیان تێدایه‌:

أ- بۆ وێنه: له سوورته‌تی (المائدة) دا، هه‌ردوو وشه‌که‌ی به‌کاره‌ی‌ناون: ﴿يَتَّخِذُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (٥١) المائدة، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ڕه‌وا‌تان ه‌ی‌ناوه! جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان به‌ دۆست مه‌گرن، هه‌ندیکیان دۆستی هه‌ندیکیان، دوا‌ی ده‌فه‌رموی: هه‌ر که‌سێک له ئیوه‌ دۆستایه‌تیان بکات، ئه‌وه له‌وانه‌ واته‌: هه‌ر که‌س دۆستایه‌تی ڕه‌ها‌یان بکات، حوکمی ئه‌وانی هه‌یه‌.

ب- هه‌روه‌ها له‌م سوورته‌ته‌دا، (سوورته‌تی (الممتحنة)) که ته‌فسیرمان کرد، فه‌رمویه‌تی: ﴿يَتَّخِذُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ (١)

ج- هه‌روه‌ها له سوورته‌تی (النساء) دا ده‌فه‌رموی: ﴿يَتَّخِذُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (١٤٤)

د- هه‌روه‌ها له سوورته‌تی (آل عمران) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (٢٨)

کهواته: ئەم دوو وشەیه بۆ مەبەستی ناوبراو زیاتر بە کارهاتوون: وشەى (إِتِّخَاذُ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ) و وشەى (تَوَلَّى).

۲- دۆستایه تیگرتن له گەڵ کافراندا، ته نیا یه ک شیوهو یه ک پله ی نیه، به لکو دۆستایه تیگرتن (تَوَلَّى) ئە گەر به ره هایى بى و، ئەو که سه به دَل و گیان، به هه موو شیوه یه ک دۆستی کافره کان بى و، به رنامه که شیانی ته به نینی کردبى و، برۆای پى بى و به رگریان لى بکات و پشتگیریان بکات، ئەوه به دَلنیایى حوکمی ئەوانى هه یه، وه ک ئایه ته که ده فهرموى: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾ (المائدة، هه ر که سیک به ره هایى دۆستایه تییان بکات، نیزیکیان بکات وه ک ئەوانه و ده چتته ریزی ئەوانه وه، به لأم ئە گەر له بهر به رژه وه ندییه کی دنیایى بى، یا خود به س مه رحه بایه کی سه رزاره کیى بى، بۆ دابین کردنى به رژه وه ندییه کی دنیایى، ئەوه حوکمى دیکه ی هه یه، وه ک هه لۆسته که ی (حاطب بن أبى بلتعنة).

۳- کافرانی دژو شه رفرۆش حوکمیان جیا یه له هى ته باو لاشه ر، به به لگه ی هه ردووک ئایه تی ژماره (۸ و ۹) ی (الممتحنة): ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (۸)، خوا لیتان قه ده غه ناکات به نسه ت بپروایانیکه وه که له سه ر دینتان جه نگیان له دژ نه کردوون و، له مال و حالى خۆتان وه ده ریان نه ناو، چاکه یان له گەڵ بکه ن و، له مال و سامانى خۆتان پێیان به خشن، خوا به خشه رانى خۆشه وین.

دوایى پروونى ده کاته وه که چاکه کاریى و به خشین له گەڵ کى دا نا په وایه، بگه ده ده غه شه، ده فهرموى: ﴿إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (۹)، وه ک پێشتر ته فسیرمان کرد.

کهواته: ئەو که سه ی لاشه په و ته بایه و ریک و گونجاوه له گەڵ مسوڵماناندا، با نامسوڵمانیش بى، رێگری نه کراوه له وه ی مسوڵمانان له گەڵیدا چاکه کار بن،

بە لکە هاوکارو بە خەشەریش بن، بە لام ئەو کەسە دژو ناحەزە، ئەو کە نابێ بە هیچ جوړیک مسوڵمانان، هیچ جوړە دۆستایەتیەکی لە گەڵدا بکەن، کە ئایەتی یە کە می سووڕەتی (الممتحنة) ئەو دەگرتەو، هەروەها ئایەتی ژمارە بیست و دوو سووڕەتی (المجادلة) ئەو دەگەینێ: ﴿لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ واتە: کۆمەڵیکت دەستناکەون، برۆیان بە خواو روژی دوا یی بێ، خۆشەویستی و دۆستایەتیان لە گەڵ کەسانیکدا هەبێ، کە دژی خواو پیغەمبەری خوا ﷺ، ئەگەر باب و کوڕو براو خەزم و عەشیرەتیشیان بن.

٤- دەگونجی مروۆفی مسوڵمان بابایەکی کافری خۆشبوێ، بە چەند ھۆکاریک:

أ- بە ھۆی ئەو وەو کە ئەو کافرو نامسوڵمانە، ھاوسەریەتی، چونکە مسوڵمان ئافەرەتی جوولەکەو ئافەرەتی نەصرانی پێ دەشی، بە یە کدەنگیی ھەموو زانایان، ئنجا ئاشکراشە میرد ژنی خۆی خۆشدەوێ: ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ الروم.

ب- ھەروەها باب و دایک، ئەگەر کەسیک مسوڵمان بێ و باب و دایکی کافر بن، لەو روو وەو کە باب و دایک، دەبێ پێزیان لێ بگری و خۆشیبوین، رقی لە کوفرەکیان بێ، بە لام خۆیان وەک دوو مروۆف کە باب و دایکینی و، چاکەیان لەسەری ھەبێ، دەبێ خۆشیبوین.

ج- ھەروەها پەيوەندیی خەزما یەتی.

د- ھەروەها سیفەتی باش لە کەسیکدا بێ، ئاسایی بگرە پەسندو پێویستە مروۆفی مسوڵمان ئەو سیفەتە باشە خۆشبوێ، وەک پیغەمبەری خوا ﷺ بە ئەشەجی عەبدی قەیس فەرموو: {إِنَّ فِيكَ خَصْلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ الْحِلْمُ وَالْأَنَاءَةُ}، (أخرجه مسلم: ١٧، والترمذي: ٢٠١١)، واتە: تۆ دوو سیفەت تێدان خوا خۆشیدەوین، کە بریتین لە ھێدی و مەندی و لەسەر خۆیی (واتە: زوو تووڕە نەبوون و پەلە نەکردن)، ھەروەها ھەر کەسیک کە

سیفەتیکى باشى تىدايه، بۆ ویتە: تيمە سەخاوەتى (حاتم الطائي) مان خوشدەوئى و، نازايەتیی پۆستەممان خوشدەوئى کە باس دەکرئى لە چیرۆکانداو، دادگەریی نەوشیروان پادشای فارسەمان خوشدەوئى، یانی: سیفەتى دادگەرییمان لەودا خوشدەوئى.

۵- ئەم مەسەلەیه بەراستی پێوەرو تەرازووی مسوڵمانیەتییه، وەک پێشتریش کورتە باسیکمان کرد لە بارەى کۆمەڵى خواو کۆمەڵى شەیتانەو، لەبەر پۆشنایی نایەتەکانى (۵۱ - ۵۶) ی سوورەتى (المائدة) و نایەتەکانى: (۱۸ - ۲۲) ی سوورەتى (المجادلة) داو، لێرە دووبارەى ناکەینەو، سەنگ و پێوەرى مسوڵمانەتیی، بریتیه لەوێ نایا ئەو کەسە یان ئەو کۆمەڵە مسوڵمانە، تەنیا دۆستایەتیی ئەهلى ئیمان دەکەن و ئەوانیان خوشدەوئى و پششى وان دەگرن، یاخود کەین و بەینیان لەگەڵ ئەهلى کوفردا هەیه!؟.

۶- خوشپەفتاریی و ریزلیگرتنى خەلک لەو مەسەلەیه جیاپە چونکە:

أ- خوا ﷻ بە رەهایى دەفەرموئى: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ (البقرة، واتە: قسەى باش لەگەڵ خەلکى دا بکەن.

ب- خوا دەفەرموئى: ﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (البقرة، واتە: چاکە بکەن، خوا چاکەکارانى خوشدەوئین، بە رەهایى فەرمووێهەتى.

ج- خوا لە کوئایى سوورەتى (الفرقان) دا دەفەرموئى: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ (۶۳)، کەواتە: خوشپەفتاریی و رەوشت جوانیی و ئاکار بەرز و پەسندی، هەمیشە دەبێ لە تینسانی مسوڵماندا هەبێ لە بواری هەڵسوکەوتداو، نابێ هیچ کەس لە مسوڵمان خوشپەفتارترو سەرورپوو خوشترو، جوامیترترو چاکەکارتر بێ، ئنجا ئەو شتیکى دیکەیهو جیاپە لە دۆستایەتیگرتن لەگەڵ ئەهلى کوفریکی دوژمن و ناحەزى ئیسلام و مسوڵماناندا.

ئەمە کورتە باسیک بوو لە بارەى ترسانکی خوشویست و دۆستایەتیی کردنى کافرانی دژ و زیانبەخش، ئەگەرنا ئەوانەى تەباو گونجاو و رێک بن و، بێ زیان و

سەلامەت بن، ئایەتەکان پیمان دەلێن: دەبێ مسوڵمان نموونەى پەشتەبەرزى و چاکەکاریى و بەخشندەیی و سىفەت بەرزى بێ، لەگەڵ هەموو کەسدا، لەگەڵ مسوڵمان و لەگەڵ نامسوڵماندا، هەروەها مسوڵمان دەبێ نموونەى قسە خوێشى و زمان شیرینی و ڕووگەشی بێ، پێغەمبەرى ئیمە ﷺ و ابوو، پێغەمبەران هەموویان لەگەڵ گەلە کافرەکانیاندا و ابوون، ئیمەش دەبێ بە دواى پێغەمبەرى خاتەم ﷺ و براىەکانى دیکەى لە پێغەمبەران (عليهم السلام) بکەوین، کە ئەگەر خەڵک خراپیش بێ، ئیمە نابێ خراپ بین و، ئەگەر خەڵک نارێکیش بێ، ئیمە نابێ نارێک بین، بەلام بێگومان ئەو لە بواری هەلسوکهوتدا، ئەگەرنا لە بواری ڕووبەڕوو بوونەووە بەرەنگاربوونەووەدا، مسوڵمان شێرى چنگ بە خوێنە، مسوڵمان وەک پلنگ پەلامار دەدات، مسوڵمان ئازایەو زەرە لە ڕووبەڕوو بوونەووەدا، بەلام لە بواری هەلسوکهوتدا، نابێ هیچ کەس لە مسوڵمانان چاکتر و پاکتر و بەرێز و حورمەتتر بێ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes

له بۆره كۆمهڵایهتییهكان ههكهمان

بۆن مەكەم بۆر موافق الزامات الاجتماعی

AliBapir

AliBapir

AliBapir

QR codes

تہ فیسیری سوورہ تی

الصَّفِی

دهستپیک

به پړزان!

نهمړو که (۹) ی پهمه زانی سالی (۱۴۴۱) ی کوچیه، به رانبه ر (۲۰۲۰/۵/۲) ی زاینی، خوا پشتیوان بی ده ست ده کین به ته فسیرکردنی سوورپه تی (الصّف)، سه ره تاش وهک عاده تی خو مان، پیناسه و نیوه پړوکی نهم سوورپه ته موباره که له جهوت (۷) برگه دا ده خهینه پروو:

پیناسه ی سوورپه تی (الصّف) و بابه ته کانی

یه که م: ناوی نهم سوورپه ته:

نهم سوورپه ته ناوی باوتری سوورپه تی (الصّف) ه، به لام (السیوطی) له کتیه ناوداره که ی خو ی (الإتقان فی علوم القرآن) دا گوتوویه تی: (سُورَةُ الْخَوَارِیْنِ) یشی پی ده گوتری، هه ندیکیش له زانایان وهک (الطبرسی) له (مجمع البیان) ه که ی خویدا هیئاویه تی، گوتوویه تی: (سُورَةُ عِيسَى) شیان پی گوتوه، به لام نهم ناوه ی له سه ر (مصحف) ه کانه و زیاتر باوه: (سُورَةُ الصّف) ه.

دووه م: شوینی دابه زینی:

زوربه ی هه ره زوری زانایان به مه دینه بیان داناوه، به لام جیی سه رسوپمانه که هه ر کام له (الزمخشری) و (فخرالدین الرازی) (په حمه تی خویان لی بی) به مه ککه بیان داناوه! چونکه مه دینه یی بوونی نهم سوورپه ته موباره که، وهک پوژی پروون دیاره، له م سوورپه ته موباره که خوا فرمان ده کات به پرواداران که

لە پێناوی خوادا بە سامان و گیانیان تێیکۆشن و خەبات بکەن، هەروەها باسی
هەلۆیستی نەڕێنیانە ی خاوەن کتییان دەکات و، زۆر پوون و ئاشکرایە کە ئەم
سوورەتە ناگونجی مەککەیی بێ.

سێیەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

بە پای تیکرای ژمێرە رانی ئایەتەکانی قورئان، ژمارە ی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە
چوار دە (۱۴) یە.

چوارەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:

لە ریزبەندیی سوورەتەکانی (مصحف) دا، ئەم سوورەتە موبارە کە شەست و
یە کەم (۶۱) ه، کە لە سوورەتی (الفاتحة) هەو دێین، لە نۆرە ی شەست و یە ک
(۶۱) دا دەگەینە سوورەتی (الصف) و، لە دابەزیندا ژمارە سەدو هەشت (۱۰۸)
یان بۆ داناو بە پێی پای (جابر بن زید) و، لە دوا ی سوورەتی (التغابن) و پیش
سوورەتی (الفتح) دابەزیو، واتە: بە پێی پای (جابر بن زید)، لە دوا ی ئەم
سوورەتە موبارە کە تەنیا شەش سوورەتی دیکە هاتوون، چونکە هەموو قورئان
سەدو چوار دە (۱۱۴) سوورەتە، ئەمیش سەدو هەشتەم (۱۰۸) ینیانە.

پێنجەم: نۆوەرۆکی:

نۆوەرۆکی ئەم سوورەتە، هەمان نۆوەرۆکی سوورەتە مەدینەییەکانە، ئەگەر بە
پێی ریزبەندیی ئایەتەکان سەرنجی نۆوەرۆکە کە ی بدەین، بەر لە هەموو شتێک
پاگەیانندی پاکیی و بێ خەوشیی دەربڕینی سەرجهەم دروستکراوانە لە ئاسمانەکان
و زەویدا بۆ خوا، بە کرداری رابردوو، واتە: هەرچی لە ئاسمانەکان و هەرچی
لە زەویدا هەیە، پاکیی و بێ خەوشیی، بێ هەلەیی و پەلەیی خوا پەرورەدگاری

راگه یاندوه، دوايي سهرزه نشتکردنی هه نډیک له مسوّلمانان که قسه ی بـی کرده و دیان هه بووه، خوا ﷺ فه رموویه تی: ئه وه گه وره ترین گونا هه، که سیّک شتیک بـلّی و کاری پـی نه کات، دوايي به پـی ره و قی ئایه ته کان بۆمان ده رده که و، که مه به ست له قسه ی بـی کرده وه له بواری جهنگ و جیهاد دایه، چونکه دوايي خوا یه کسه ر ده فه رمو: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتُلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنِينَ مَرْصُومٍ﴾ واته: خوا ئه وانه ی خوشده وین که له پیناویدا ده جهنگن به ریز، وه ک دیواریکی پیکه وه جۆش دراو، دیواریکی قورقوشمی مه حکم.

دوايي ئاماژه یه ک کراوه به هه ر کام له مووساو عیسا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و لاساری و خراپه کاری زۆربه ی خه لکه که یان، هه روه ها ئاماژه یه کی کورت به که سانیک که هه ر سهرگه رمی دژایه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ و په یامه که ی بوون و، هه ولی خه فه کردن و کوژاندنه وه ی چرای ئایینه که بیان داوه، له حالیکدا خوا ی بالا ده ست بۆ زالکردنی به سه ر تیکرای به رنامه کاند، ناردوو یه تی، له نو ئایه تی پیشه وه ی ئه م سوورپه ته موباره که دا، ئه و مه به ستانه خراونه پروو.

ئنجا له پینج ئایه تی کو تایی دا، خوا ﷺ به شیوازیکی وه ک پیشیار کردن، فه رمانی کرده به برواداران، که له پیناوی رپیازی خوا دا، فیدا کاری بکه ن به گیان و سامانیان و، مالّ و سامانیان به خشن و گیانیان به خت بکه ن و، موژده ی خوشی دنیا و قیامه تیشی پیداون له به رانه ر ئه وه دا، له کو تایشدا فه رمانی کرده به برواداران، که وه ک هه واریه کانی عیسا ﷺ پشتگیری پیغه مبه ری خاته م ﷺ بکه ن واته: وه ک چۆن هه واریه کان واته: هاوه له دانسته کانی عیسا ﷺ، پشتگیری عیسا یان کرد له گه یاندنی په یامی خوا و له بلا و کردنه وه یدا، ئه وانیش به هه مان شیوه پشتگیری پیغه مبه ری خاته م ﷺ بکه ن، که سهره نجام هاوه لانی عیسا ﷺ به سه ر دوژمنانیاندا سهرکه وتن، دوايي ئیمه پروونی ده که ی نه وه: ئایا ئه و سهرکه وتنه، مه به ست پـی سهرکه وتنی مه یدانییه؟ یا خود مه به ست پـی سهرکه وتنی به لگه یی و مه عنه وییه؟

شہ شہم: تاییہ تمہندیہ کانی ٹہم سورہتہ:

ئىمە پىنج تايبە قەندىي ئەم سوۈرەتە موبارەكە مان خستوونە روو:

۱- سهرزه نشترکردنی پرواداران (دیاره هه‌ندیکیان) له‌سهر قسه‌ی بی‌کرده‌وه، که نه‌وه گه‌وره‌ترین گونا‌هه، له‌ئایه‌تی ژماره (۲) و (۳)‌دا.

۲- راگه ياندنی ئو راستییه که خوا که سانیکی خوشدهوین، ۱ به ریز به ریک و پیکی و به دامه زراوی له پیناویدا ده جهنگن و وهک دیواری پیکه وه جوشدراو، یاخود دیواری قورقوشمی پیکه وه په یوه ست و توندو تۆلن، له ئایه تی ژماره (۴) دا.

۳- رەخنە گرتنى مووسا عليه السلام بە راشكاويى لە گەلەكەى كە ئازاريان داوه: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَفْقَهُمْ لِمَ تُوذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، ياد بکەوه کاتیک مووسا عليه السلام بە گەلەكەى خوێ گوت: ئەى گەلەكەم! بۆچی ئازارم دەدەن، لە حالیکدا دەزانن من رەوانە کراوى خوام بۆ لای تێوه؟ لە ئایەتی ژمارە (۵) دا.

۴- ناوهيندراڻي پيغهمبيري ڪوٽايي موحهممه ﷺ به: (أحمد)، كه تهنيا لهم سوورپه ته موباره كه دا ناوي پيغهمبيري خاتهم ﷺ به ئه حمه د هاتوه، له سهر زماني عيسا عليه السلام كه موژدهي به گه له كه ي داوه، پيغهمبيري ڪوٽايي دي و ناوي ئه حمه ده، له ٽايه تي ژماره (۶) دا.

۵- ناوهیترانی جهنگ و فیداکاریی له پیناوی خوادا به وشهی (تِجَارَة): ﴿هَلْ أَتَاكُمْ عَلَىٰ

يَحْرَقَ شُجُوكُمْ مِّنْ عَذَابِ إِلِيمٍ﴾ له ١٠ تا ١١ له ژماره (١٠)دا.

حهوتهم: دابه شکردنی ئايه ته كان بۆ دوو دهرس:

دەرسى يەكەم: لە نو ئايەتى سەرەتا (۱ - ۹) پيک دى، لەو نو ئايەتەدا،
 ھەوت بابەتى جوړاوجوړ خراونەرۈو:

١- به پاکگیرانی خوا، ئایه‌تی ژماره (١).

٢- سه‌رزه‌نشتکردنی برواداران له‌سه‌ر قسه‌ی بی‌کردار، ئایه‌ته‌کانی ژماره (٢ و ٣).

٣- مه‌دح کردنی خوا بۆ جه‌نگاوه‌رانی ریز مه‌حکه‌م و دامه‌زراو، ئایه‌تی ژماره (٤).

٤- په‌خنه‌گرتنی مووسا عليه‌السلام له‌گه‌له‌که‌ی که ئازاریان داوه، ئایه‌تی ژماره (٥).

٥- راگه‌یانندی عیسا عليه‌السلام به‌گه‌له‌که‌ی که به راستدانه‌ری ته‌وراته‌و، موژده‌ پێده‌ری هاتنی ئه‌حمه‌ده، پێغه‌مبه‌ریک به‌ ناوی ئه‌حمه‌د، که پێغه‌مبه‌ری کۆتاییه، ئایه‌تی ژماره (٦).

٦- سه‌رزه‌نشتی سه‌ختی تۆمه‌ت هه‌لبه‌سته‌ران له‌ دژی ئیسلام، ئایه‌تی ژماره (٧).

٧- راگه‌یانندی ئه‌و راستیی به‌ ئه‌وانه‌ی دژی په‌یامی خوان، وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ن بیه‌وی به‌ فووی زاری، یان به‌ قسه‌ی زاری خۆر بکوژینێته‌وه، یاخود پرووناکیی خوا بکوژینێته‌وه، خواش زālکه‌ری به‌رنامه‌که‌یه‌تی، ئایه‌ته‌کانی ژماره (٨ و ٩).

ده‌رسی دووه‌م: ئایه‌ته‌کانی (١٠ - ١٤) واته: پێنج ئایه‌تی کۆتایی، دوو باب‌ه‌تیان تیدا خراونه‌پروو:

١- فه‌رمانکردنی خوا به‌ تیکۆشان به‌ سه‌رو ماڵ له‌ پێی خواداو، موژده‌ی دنیاو دواپۆژ پێدانی موجاهیدان.

٢- ستایشکردنی خوا ﷻ بۆ هاوه‌له‌ دڵسۆزه‌کانی عیسا عليه‌السلام که سه‌ره‌نجام خوا سه‌ری خستوون و، خواش فه‌رمانی به‌ برواداران کردوه بیانکه‌نه سه‌رمه‌شقیان.

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

پېناسەى ئەم دەرسە

بەريزان! ئەم دەرسە لە نۆ (۹) ئايەتى پېشەوہى سوورەتى (الصّف) پېكىدى، ئايەتەکانى: (۱ - ۹)، كە تېياندا دواى بە پاگرتنى خوا لە لايەن ھەرچىيەكەوہ لە ئاسمانەكان و زەوىي دايە، باسى چەند بابەتتىكى جوړاوجوړ كراوہ:

۱- سەرزەنشتكردنى پرواداران لەسەر قسەى بى كردهوہ.

۲- مەدح كردنى جەنگاوہرانى پرى خوا، كە بە مەحكەمىي و ريزى جوښدراو تېدەكوښن.

۳- گلەيى و پەخنەى مووسا عليه السلام لە گەلەكەى، كە وپراى ئەوہى زانيويانە پېغەمبەرى خوايە، ئازاريان داوہ.

۴- بە گەلى بەنوو ئيسپرائيل راگەياندى عيسا عليه السلام، كە بو لاي وان پەوانەكراوہو، بە راستدانەرى تەوراتەو موژدەدەرى ھاتنى پېغەمبەرى كوټايى (أحمد) عليه السلام.

۵- سەرزەنشتى سەختى تۆمەت ھەلبەستەران لە دژى ئىسلام.

۶- راگەياندى ئەو راستىيە كە دژايەتتيكەرانى پەيامى خوا، وەك ئەوہىە كەسيك بىھوئى بە فووى زارى، خوړ خەفە بكات! خواش بە مسوگەرىي سەرخەرى بەرنامەو پەيامەكەيەتى.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝١ يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا لَمْ يَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝٢ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝٣ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ بَيْنَ مَرْصُوصٍ ۝٤ وَإِذْ قَالَ

مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَقَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا
 أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنَىٰ إِسْرَءِيلَ إِنِّي
 رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَقْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مَتِّمُ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾
 هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده، هه رچی له ئاسمانهکان و، هه رچی له
 زهویدایه خوای به پاک و بێ خهوش گرت و، ئهه زالی کاربه جێیه} ﴿١﴾ ئهه
 ئهوانهه بپرواتان هیناوه! بۆچی ئهوهه دهیلێن، نایکهه (قههه بێ کردهوه تان
 ههیهه)؟ ﴿٢﴾ ئهوه که قسهیه که بکهه، کاری پێ نهکهه، له لای خوا زۆر بوغزێنراوه
 (و مایهه توو پهیهه که گهورهیه تهه) ﴿٣﴾ به دنیایی خوا که سانیکی خۆشدهوین
 که به ریز (به رێک و پێکی) له پیناویدا ده جهنگن، وه که دیواری قاییم و پتهو
 (و قورقوشمیی) ﴿٤﴾ یادیش بکهوه! کاتی که مووسا به کۆمه له کهه خۆی گوت:
 ئهه که له کهم! بۆچی ئازارم ده دههه، له حالیکدا ده شزانن من پێغه مبهههه خوام
 بۆ لاتان؟ ئنجا کاتی که (له ههه) لایاندا، خوا دلی لادان و، خواش کۆمه لی لادهههه
 راسته پێ ناکات ﴿٥﴾ ههروهها یاد بکهوه! کاتی که عیسا کوری مه پهیهه گوتی:
 ئهه وه چهه ئیسرائیل! بێگومان من پێغه مبههههه خوام بۆ لاتان، له حالیکدا
 به راستدانههه ئهه تهو پاتههه که له پێشمهوه (بهه نامههه خوا) بووه (بۆ تان و)،
 موژده ده ریشم به (هاتنی) پێغه مبهههههه له دوا من دی به ناوی ئهحمدهه، که چی
 کاتی که به لکه روژنه کانی بۆ هینان، گوئیان: (ئه مهه) جادوو یکی روونه! ﴿٦﴾ ئایا

کئی لهو که سه ش سته مکارتره له حالیکدا که بو لای ئیسلام بانگ ده کری، درۆ به خواوه هه لبه ستی! خواش کوومه لی سته مکاران راسته ری ناکات (٧) (بیروایه کان) ده یانه وی به زاریان پرووناکیی خوا بکوژینه وهو، خواش تهواوکه ری پرووناکییه که یه تی هه رچه نده بیروایانیش پیاان ناخوشبی (٨) (خوا) نهو که سه یه پیغه مبه ری خوئی به رینمایی و به رنامه ی هه قه وه ناردوه، تاکو به سهر هه موو به رنامه کاند زالی بکات، هه رچه نده هاوبه شدانه رانیش پیاان ناخوشبی (٩).

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(لَمْ): له نه صلدا له دوو پیت پیکهاتوه، له (ل) و (ما)، (لام + ما الإستفهامیه)، له نه صلدا (لِما) بووه، به لام ته لیفه که ی (له بهر نه وه ی زۆر به کاره ی نراوه) قرتی نراوه، پیکه وهش په یوه ست کراون و بوته (لَمْ) بوچی؟

(کَبُرَ): (أَي: صَارَ كَبِيرًا، وَالْكِبَرُ مُسْتَعَارٌ لِلشَّدَّةِ، لِإِنَّ الْكِبَرَ فِيهِ كَثْرَةٌ، وَشِدَّةٌ فِي نَوْعِهِ)، (کَبُرَ) واته: گه وره بوو، گه وره یی خوازراوه ته وه بو توندی، چونکه شتیک که گه وره بوو، زۆریشی تیدا هه یه، توندیشی تیدا هه یه له جووری خوئی.

(مَقْتًا): (الْمَقْتُ: الْبُغْضُ الشَّدِيدُ)، (مَقْتُ): توو په یه کی تونده، لیره دا (مَقْتُ مَصْدَرٌ مَعْنَى اسْمِ الْمَفْعُولِ، كَبُرَ مَقْتًا أَي: كَبُرَ مَمْقُوتًا)، (مَقْتُ): چاوگه، به لام به مانای ناوی بهرکاره، که واته: (كَبُرَ مَقْتًا) واته: له بوغزینراویدا زۆر گه وره یه، ئنجا ده گوتری: (مَقْتُ مَقَاتَةٌ، فَهُوَ مَقِيْتُ وَمَمْقُوتٌ)، (مَقْتُ مَقَاتَةٌ) واته: نهو شته بوغزینراو بوو به بوغزینران، (فَهُوَ مَقِيْتُ) نهو بوغزیندراوه، (مَمْقُوتٌ) یش هه ر به مانای بوغزینراوه.

(صَفًا): (الصَّفُّ: جَعَلَ الشَّيْءَ عَلَى خَطِّ مُسْتَوٍ، أَوْ مَعْنَى صَافٍ)، (صَف): بریتیه له وه ی شتیک له سهر هیلکی یه کساندا دابینی، کوومه له شتیک پیکه وه ریزیان

بکە، بە کوردیی دەگووتری: ریزکردن، یاخود (صَف) لێره دا چاوگە، بەلام بە مانای ناوی بەرکار (اسم فاعِل) ه واتە: (صاف) ریزبوو.

(كَأَنَّهُمْ بُنِینٌ مَّرْصُوصٌ): وهك دیواری (مَرْصُوص) وان، (مَرْصُوص) بە مانای (مُحْكَم) دی، واتە: وهك دیواریکی پیکهوه جۆشدراون، یاخود (كَأَنَّمَا بُنِيَ بِالرَّصَاصِ) واتە: دیواریک مه حکه م بئ وهك قورقوشم که به شتیکی دا بکە، زۆر به مه حکه میی یه کدی ده گری، (رَصَصْتُهُ وَرَصَصْتُهُ وَتَرَأَوْا فِي الصَّلَاةِ)، (رَصَصْتُهُ وَرَصَصْتُهُ) واتە: به بئ گیره به گیره، ههردووکیان به مانای ریزم کرد، یان پیکهوه مه حکه م کرد، پیکهوه لکاند، (وَتَرَأَوْا فِي الصَّلَاةِ) واتە: پیکهوه په یوه ست بن له ریزی نوێژدا.

(زَاعُوا): لایاندا، (الزَّيْغُ: الْمِيلُ عَنِ الْإِسْتِقَامَةِ)، (زَيْغ) لادانه له راستیی، (رَجُلٌ زَائِغٌ وَ قَوْمٌ زَاغَةٌ وَ زَائِغُونَ)، ئە گەر بۆ تاک بئ ده لیین: (رَجُلٌ زَائِغٌ) پیاویکی لادەر، ئە گەر ئافره تیش بئ: (إِمْرَأَةٌ زَائِغَةٌ)، به لام ئە گەر کۆمه لیک بن، ده گووتری: (قَوْمٌ زَاغَةٌ) سیفه ته که یان به (زَاغَةٌ) دی، واتە: کۆمه لیک لادەر، ئەو کاته (زَاغَةٌ) ده بیته سیفه ت بۆ (قَوْم) به ئیعتیباری ئەوهی کۆمه لیکن، کۆمه لیش به ته ئویلی (جماعة) و (مجموعه) به میننه (مؤنث) دین، (زَائِغُونَ) یش کۆمه له خه لکیکن له چهند تاکیک پیکهاتوون، هه موویان لادهرن.

(أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ): درۆی به ناوی خواوه هه لبه ستوه، (الْفَرِي: قَطْعُ الْجُلْدِ لِلْخَرْزِ وَالْإِصْلَاحِ، وَاسْتُعْمِلَ فِي الْقُرْآنِ فِي الْكَذِبِ وَالشُّرْكِ وَالظُّلْمِ)، (فَرِي): به مانای برینی چه رم دی، بۆ ئەوه شتیکی پئ پینه بکری، یان شتیکی پئ چاک بکری، ئەو شتانهی کاتی خووی له چه رم و پیست دروستکراون (پیللاو و تووره کهو مه شکهو ... هتد)، ئە گەر ئەو شته که لینییک، کونیکی تیبووبئ، چه رمیان له شتیکی دیکه بریوهو به ویانهوه لکاندوه، به لام له قورئاندا وشه (إِفْتَرَاء) به کارهاتوه بۆ درۆو، هاوبهش بۆ خوا دانان و، ستهم، واتە: خوازاراوه تهوه.

(لِطْفُؤًا): بۆ ئه وهی بکوژیننه وه، خه فه بکه ن، (الإطفاء: الإخماد وأصله في النار، ثُمَّ اسْتَعِيرَ لِمَا يَجْرِي مَجْرَاهَا فِي الظُّهُورِ)، (إطفاء): به مانای خه فه کردن و کوژانه وهیه، له ئه صلدا بۆ کوژانه وهی ئاگره، دوایی خوازراوه ته وه بۆ هه ر شتیک که وه ک ویه له ده رکه وتندا.

بانگه وازی خوا بکوژیننه وه، په یامی خوا بکوژیننه وه، بانگی زولالی په یامی خوا بیده نگ بکه ن.

(لِظَهْرُهُ): (الإظهار: النَّصْرُ، وَيُطْلَقُ عَلَى التَّفْضِيلِ وَالْإِعْلَاءِ الْمَعْنَوِي) وشه ی (إظهار): به مانای سه رخستنه، به لام به کاریش ده هیتر ی بۆ به باشر دانان و به رزکردنه وهی مه عنه ویش، واته: مه رج نه ته نیا له مه داندان سه ربکه وێ، به لکو به ناوو ناوبانگ و سومعه و شوړه ت و، له پرووی به لگه و مه عنه ویه وه، به رزتر بی.

هۆی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

هۆی هاتنه خواری ئه م سێ ئایه ته موباره که، که خوا ده فه رموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ﴾ (۱) ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنِينَ مَرْصُوصٍ﴾ (۲) ﴿لَهُ بَارِعَةٌ سِيْرِيَّةٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ سَمِيرٌ﴾ (۳) ﴿قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَقَرَأَهَا عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ﴾ (۴)

۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَعَدْنَا نَقْرَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَتَذَاكَرْنَا، فَقُلْنَا: لَوْ نَعْلَمُ أَيَّ الْأَعْمَالِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ لَعَمِلْنَاهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (۱) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ﴾ (۲) ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ﴾ (۳) ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنِينَ مَرْصُوصٍ﴾ (۴) ﴿قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَقَرَأَهَا عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ﴾

حَتَّى خَتَمَهَا، قَالَ أَبُو سَلَمَةَ: فَقَرَأَهَا عَلَيْنَا ابْنُ سَلَامٍ، قَالَ يَحْيَى: فَقَرَأَهَا عَلَيْنَا أَبُو سَلَمَةَ، قَالَ الْأَوْزَاعِيُّ: وَقَرَأَهَا عَلَيْنَا يَحْيَى { (أخرجه الترمذي: ٣٣٠٩، والدارمي: ٢٣٩٠، والحاكم: ٢٣٨٦، وأبو يعلى في المسند: ٧٤٩٩ وَصَحَّحَهُ مُخَرَّجٌ أَحَادِيثُ تَفْسِيرِ الْقُرْطُبِيِّ: ٥٩٢٢) ^(١).

واته: عه بدوللای کوری سہ لام ﷺ دہ لئ: جاریک کو مہ لیک لہ ہا وہ لانی پیغمبر ﷺ دانیشتبوون، قسہ مان کرد، گوتمان: نگہر زانیامان چ کردہ وہیہ ک خوشہ ویستترہ لہ لای خواہ بہرز، دہ مانکرد، خواہ بہرزیش تہم چوار ثایہ تانہی سہرہ تای سوورہ تی (الصف) ی دابہ زاندن، عہ بدوللای کوری سہ لام دہ لئ: پیغمبرہی خوا ﷺ ثایہ تہکانی بہ سہردا خویندینہ وہ، تہ بوو سہلہ مہ دہ لئ: عہ بدوللای کوری سہ لامیش {وہ ک چوون کاتی خوہ پیغمبرہی خوا ﷺ ثایہ تہکانی بہ سہردا خویند بوونہ وہ}، تہ ویش بہ سہر تہمہ یدا خویندینہ وہ، یہ حیاش (یحیی بن ابي کثیر)، {کہ راویہ کہیہ}، دہ لئ: تہ بوو سہلہ مہش وہ ک چوون عہ بدوللای کوری سہ لام بہ سہریدا خویندبوونہ وہ، تہ ویش بہ سہریدا خویندینہ وہ، تنجا (الأوزاعي) یش دہ لئ: یہ حیا بہ سہریدا خویندینہ وہ.

٢- {عَنْ مُجَاهِدٍ فِي قَوْلِ اللَّهِ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ ^(٢) كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ^(٣) إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَهُمْ بُنِينَ مَرْصُوصٍ ^(٤) ﴿﴾ فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ فِي نَقْرِ مِنَ الْأَنْصَارِ فِيهِمْ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ، قَالُوا فِي مَجْلِسٍ: لَوْ نَعْلَمُ أَيَّ الْأَعْمَالِ أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ لَعَمِلْنَا بِهَا حَتَّى نَمُوتَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذَا فِيهِمْ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ: لَا أَرَأَاكَ حَبِيسًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى أَمُوتَ، فَقَتِلَ شَهِيدًا ^(٥).

تہمہ دہ قیکی (مرسل) ہ {واتہ: یہ کسہر لہ (تابعی) یہ وہ ہاتوہو بہرز نہ کراوہ تہوہ بو لای ہا وہ ل}، بہ لام (الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٤٠٣) گوتووہ تی: (قلنا: هَذَا مُرْسَلٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ) تہمہ دہ قیکی (مرسل) ہ سہنہ دہ کہی راستہ.

(١) (الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٣٩٩، ٤٠٠، وقلنا: هذا سند صحيح).

(٢) جامع البيان: ٣٤١٣٧.

واته: موجهید ده لای: ئەم ئایه تانه له باره ی کۆمه لیک له پشتیوانه کانه وه دابه زین، که له ئیواندا عه بدوللای کور ی ره واحة هه بوو، {عه بدوللای کور ی ره واحة، هه م شاعیر یکی زه بر دهستی پیغه مبه ری خوا ﷺ بووه، هه م یه کیک بووه له و سێ فه رمانده یه ی له جهنگی موئته دا شه هید بوون، که بریتی بوون له زهیدی کور ی حاریسه و، جهغه ری کور ی ئه بی تالیب و، عه بدوللای کور ی ره واحة، موئته ش شویتیکه له ئوردونی ئیستا}.

له کۆر ییک دا گو توویانه: ئەگه ر زانیامان چ کرده وه یه ک له لای خوا خۆشه ویستره، ئەو کرده وانه مان ئەنجام ده دان، هه تا ده مردین {هه ر له سه ریان به رده وام ده بووین}، ئیدی خوا ﷺ ئەو ئایه تانه ی ناردنه خوار، عه بدوللای کور ی ره واحة گوتی: هه تا ده ژیم، به رده وام ده بم له پیناوی خوا دا، هه ر جهنگ و جیهاد ده که م، ئیدی هه ر واشبوو هه تا شه هید بوو له جهنگی موئته دا.

٣- {عَنْ قَتَادَةَ: كَانَتْ رِجَالٌ تُخْبِرُ فِي الْقِتَالِ بِشَيْءٍ، لَمْ يَفْعَلُوهُ، وَلَمْ يَنْلُغُوهُ، فَوَعَّظَهُمُ اللَّهُ فِي ذَلِكَ مَوْعِظَةً بَلِيغَةً، فَقَالَ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ ② **كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ** ③ {إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنِينَ مَرْصُوصٍ} ④ (جامع البيان: ٣٤١٣٨) ئەم ده قه له عه بدوللای کور ی عه بباسیشه وه (خوا له خۆ و بابی رازی بێ) به بیژه یه کی نیزیک له وه هاتوه، وه ک له (الدر المنثور: ج ٨، ص ١٤٧) دا هاتوه و پالیشیدا وه ته لای (ابن مردویه)، ئەمه ش خاوه نانی (الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٤٠٣) هیناویانه.

قه تاده، {هه ره وها به بیژه یه کی نیزیک له وه، عه بدوللای کور ی عه بباسیش (خوا له هه موویان رازی بێ)}، گو توویه تی: پیاوان ییک که به شداری جهنگی کیان ده کرد، دوا یی له باره ی خۆیا نه وه هه واییان ده دا که ئەو شته یان نه کردبوو و نه گه ییوونه ئەو ئەندازه یه، (بۆ وینه: که سێک دوو نه فه ری کوشتبوون ده یگوت: شه شم کوشتوون، یان که سێک چالاکییه کی کردوه، زیاده ی ده خسته سه ر)،

خوایش ﷺ لەو بارەووە ئامۆژگارییەکی زۆر باشی کردن و، ئەو ئایەتە بە پێزانەیی لە بارەووە ناردنە خوار، کە پێویستە مەرۆف ئەگەر باسی شتیکی کرد، کە کردووێت و ئەنجامی داو، لە قەبارەیی خۆی نەیباتە دەر، چۆنە ئاواي باسبکات و زیادهی پێوە نەنێ، ئەگەرنا ئەو گوناھێکی گەورەیه، واتە: گوناھێکی گەورەیه بۆ ئەھلی ئیمان، شتیک بڵێن وانەبێ، یاخود زێدەرۆیی تیدا بکەن.

مانای گشتیی ئایەتەکان

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنده، واتە:

دەستپێکردنم بە ناوی خوا، ئەویش مەبەستی ئەوێ:

١ - ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.

٢ - ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.

٣ - ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خۆی پەروردار دەکەم.

٤ - ئەم کارە بۆ هێنانە دی پەزنامەندی خوا ئەنجام دەدەم.

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، هەرچیەک کە لە ئاسمانەکان و، هەرچیەک کە لە زەویدا هەیه، پاکیی بۆ خوا ڕاگەیاندا، بێ خەوشیی بۆ خوا ڕاگەیاندا، خۆی بەپاکگرت و بەبێ هەلەو پەلە وەسف کرد، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئەویش بالادەستی کاربەجێیه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾، ئەي ئەوانەي پرواتان هێناو! بۆچی شتیک دەڵێن کە نەتانکردووە؟ بۆچی قسەیهک دەکەن کە کردووەتان پێ نەکردووە؟ ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾، زۆر بوغزینراو

له لای خوا، شتیک بلّین، کارتانی پی نه کردبی، واته: باسی کرده‌وه یه کتان بکه‌ن که نه‌نجامتان نه‌دابی، ههر به قسه باسی بکه‌ن، ئنجا ئه‌وه چ په‌یوه‌ندی به جه‌نگ و جیهاده‌وه هه‌بی، چ په‌یوه‌ندی به بانگ‌کردنی خه‌لکه‌وه بی بو لای خوا، چ په‌یوه‌ندی به دهرس و ده‌وره‌وه هه‌بی، چ په‌یوه‌ندی به کاری سیاسیه‌وه هه‌بی.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَهُمْ بَيْنَ مَرْصُوصٍ﴾
به دنیایی خوا ئه‌وانه‌ی خوشده‌وین، که به‌ریز له ری ویدا ده‌جه‌نگن، وه‌ک دیواری پیکه‌وه جو‌شدرابن، بیگومان مه‌به‌ست ئه‌وه نیه که ههر ده‌بی پیکه‌وه ریز بن، چونکه جاری وایه ته‌گهر ریز بن، چاک بو دوژمن ده‌بنه نیشانه! به‌لکو مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه له رووی مه‌عنه‌وییه‌وه ریز بن، توکمه‌و توندو توّل بن، پیکه‌وه جو‌شدرابن، پیکه‌وه هاوکار بن، وه‌ک چوّن تیمیک پیکه‌وه هاوکارن، ئاوا به‌و شیوه‌یه پیکه‌وه هاوکار بن، نه‌ک ههر که‌سه له ئاوازی‌ک بخوینئ و، ههر که‌سه به رییه‌کدا بروات، نا! به‌لکو پیکه‌وه وه‌ک تیمیک پیکه‌وه هاوکارو ده‌ستبارگر بن، وه‌ک چوّن دیواری‌ک خشته‌کانی یه‌کدی مه‌حکه‌م ده‌که‌ن، ده‌بی جه‌نگاوه‌رانی ری خواش، ههر کامیکیان مه‌حکه‌م‌کهری هاوه‌له‌که‌ی بی و، پته‌وکهری بی و، کاره‌که‌شیان ریک و پیک بی، وه‌ک چوّن دیواری‌ک دانراوه به ریک و پیکی و که‌لین و کونی تیدانین، ده‌بی ئه‌وانیش کاره‌که‌یان ریک و پیک بی.

ئنجا خوا باسی مووسا عليه السلام ده‌کات: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِرْ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، یاد بکه‌وه! کاتیک مووسا به کوّمه‌له‌که‌ی خو‌ی گوت: ئه‌ی کوّمه‌له‌که‌م! ئه‌ی خه‌لکه‌که‌م! بوچی ئازارم ده‌ده‌ن و نارّه‌ه‌تم ده‌که‌ن؟ له‌حالیکدا ده‌شزانن من ره‌وانه‌کراوی خوام بو لای ئیوه، ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾، کاتیک ئه‌وان لایاندا، به‌کرده‌وه ره‌فتار لایاندا له‌فه‌رمانی مووسا، خوا دلّی لادان، که‌واته: وه‌ک چوّن دلّادران ده‌بیته‌ه‌وی

ئەوێ مەرۆف بە کردەوێ بە جەستەش لابدرێ، بە هەمان شێوە: کردەوێ خراپیش کاریگەری هەیە بۆ سەر دەروون و دڵ و ناخی مەرۆف، کە مەرۆف زیاتر لابدات و لاری ببێ.

هەلبەتە کە دەفەرموێ: ﴿أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾، مەبەست ئەوێ بە پێی سیستمیک کە خوا دایناوە، ئەگەر کەسێک لە سەر کاری خراپ بەردەوام بێ، دەبێتە هۆی تیکچوون و لادانی دلێشی، ئنجا لەبەر ئەوێ بە پێی سیستمی خوا ئەوێ ڕوو دەدات، خوا پالیداوێتە لای خوێ، ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾، بە دلنایایی خواش کۆمەڵی لادەران راستە ڕێ ناکات، ئەگەرنا خوا هەموو کەسی هیدایەت داوە، بە مانای ڕێنمایی کردن، بەلام کەسانیک لادەربن، خوا راستە ڕێیان ناکات و، بە ئامانجیان ناگەینێ، ﴿فَاسِقِينَ﴾ کۆی (فَاسِق) هە ئویش ناوی بکەر (اسم فاعل) هە واتە: ئەوانە لایانداوە، ئنجا کەسێک لابدات لە ڕێنمایی خوا، خوا بە ئامانجی ناگەینێ، ئەمە وەک دەرەنجامیکی ئاسایی و سرووشتییە و کەسێک لە ڕێیە لابدات، ناگاتە ئەو ئامانجە ئو ڕێیە پێی دەگەینێ و، بەس بە ڕێی راستدا دەگەینە ئامانج.

ئنجا خوا باسی ئەزموونی عیسا عليه السلام دەکات، ئەوێش هەمووی بۆ:

یەک: دلدانەوێ پیغەمبەری خوا عليه السلام لە لایە کەوێ، کە ئەگەر خەڵکێک لاری و هەتڵە بوو، ئەوێ لە پێش تۆشدا پیغەمبەرانیکێ دیکە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە دەست ئەو چۆرە کەسانەوێ گرفتار بوون.

دوو: ئامۆژگاریشە بۆ مسوڵمانان، کە لە فرمانی پیغەمبەری خوا عليه السلام دەرمانە چن و پیغەمبەری خۆتان ئەزیت و ئازار مەدەن، وەک گەلی جوولە کە مووسایان ئازاردا، هەروەها هەر گەلی جوولە کە عیسا شیان ئازاردا.

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، هەروەها یاد بکەوێ! کاتیک عیسا کۆری مەریەم گوتی: ئەوێ وەچە ئیسرائیل! ئیسرائیل نازناوی یەعقوب بە

الْعَلِیَّیْنِ، واته: ئه ی رۆله کانی یه عقووب! ﴿إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، به دلبیایی من ره وانه کراوی خوام بۆ لای تپوه، عیسا ته نیا بۆ لای به نوو ئیسرائیل ئیردراوه، بۆ لای گه لی جووله که به لام دواپی (بولص الرسول) ههروه ها ئه وانیدی که هه ولیان داوه، په یامه که ی عیسا گشتگیر بکه ن و، ئیستاش ده ویستری که ئایینی نه صرانیی، ئایینی مه سیح علیه السلام ته گهر ههر وه ک ئه صلّه که شی بی، بیگشتینن به سهر دنیادا، به لام له ئه سل دا خوا بۆ ته وه ی نه ناردوه، به لکو خوا ناردوویه تی بۆ راستکردنه وه ی گه لی به نوو ئیسرائیل، ههروه ک له ئینجیلیشدا هاتوه: (بل اذهبوا بالأحرى إلى الخراف الضالة إلى بيت إسرائيل)،^(۱) واته: به لکو باشتره بچنه لای کاوره لاده رو گومپایه کان له مآلی ئیسرائیل، که واته: ههر له ئه صلدا عیسا به ئینجیله که یه وه که یه ک ئینجیل بووه و، ئیستا نه صرانییه کان کردوو یانه به چوار، ته نیا بۆ گه لی ئیسرائیل ئیردرا بوون، له ئینجیلیشدا وا باسکراوه و له قورئانیشدا، که دیاره سه نگی مه حه ک له لای ئیمه قورئانه، چونکه کتبه کانی دیکه هه موویان ده ستکاری کران.

﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ التَّوْرَةِ﴾، به راستدانه ری ته وه م که له پیش مندا بووه له ته ورات، واته: من به راستدانه ری ته و ته وراتهم که له پیش مندا هاتوه بۆ مووسا علیه السلام، گه لی به نوو ئیسرائیل له دوا ی مووساوه، هه موویان پابه ند بوون به ته وراته وه، ته نانه ت داوود علیه السلام که زه بووریشی بۆ هاتوه، ته ویش وه ک ئینجیل هه ندیک ئامۆزگاریی پوو حی و ره وشتی و ئاکاریی بووه، به لام ته صلی به رنامه که یان بریتی بووه له ته ورات، ته وراتیش یانی: شه ریعت.

(۱) التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، العهد جدید، إنجیل متی، الإصحاح: ۱۰، ۶۵، ص: ۱۹۰۳، ۱۹۰۴، ئه مه ش ده قی قسه که ی عیسا یه: (هؤلاء الإثنا عشر رسولا أرسلهم يسوع وقد أوصاهم قائلاً، لاتسلکوا طريقاً إلى الأمم ولاتدخلوا مدينة سامرية، بل اذهبوا بالأحرى إلى الخراف الضالة إلى بيت إسرائيل).

﴿وَمُبَشِّرًا رَّسُولًا يَأْتِي مِنْ بَعْدِ أَسْمَاءَ أَحَدٌ﴾، موژده ده ریشم به پیغه مبه ریک له دواى من دى، ناوى (أحمد) ه، که دواىی ئیمه له کورته باسیکدا له کاتى خسته پرووى مه سه له گرنگه کاندای باسی ده که یز موژده دانی عیسا عَلَيْهِ السَّلَام به هاتنى پیغه مبه رى کو تایی که ناوى (محمد) و (أحمد) ه، چونه؟ هه روه ها له ئینجیله کانه وهش چهند قسه یه کی عیسا دینین.

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، کاتیک عیسا به لگه پۆشنه کانی بو هینان، بو به نى ئیسرائیل، ﴿قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾، گو تیان: ئەمه جادوو یه کی ناشکرایه.

ئنجا دیته سه ر باسی ئیسلام و، باسی پیغه مبه رى خاتهم ﷺ و، هه لویستی لاری هاوبه ش بو خوا دانه ره کان و خاوه ن کتیه کانیش له جووله که وه صرانییه کان، خوا ده فهرموى: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾، ئایا کى سته مکارتره له که سیک که درو به ناوى خوا وه هه لده به ستى؟ ﴿وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ﴾، له حالیکدا که بانگ ده کری بو ئیسلام، واته: بو ئه وه کو تا به رنامه یه ی خوا ناردوو یه تی، که بریتیه له ملکه چیی بو خوا، ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، به دنیایی خواش کو مه لى سته مکاران راسته ری ناکات و، به ئامانج ناگه یه نى، چونکه سته م له خویان و له به رنامه که ده که ن و وه ریناگرن، سه ره نجام به ئامانج ناگه ن.

﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾، ده یانه وى پروناکیى خوا به (فووى) زاریان بکوژینه وه، ﴿وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾، خواش ته واوکه رى پروناکییه که ی خویه تی، هه رچه نده بیروایه کان قه لّس بن و پییان ناخوش بى.

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ﴾، ئه وه (خوا) که سیکه ره وانه کراوه که ی خوى به رینمایى و، به به رنامه ی ریک و راسته وه ناردوه، ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾، تاكو به سه ر هه موو به رنامه کاندای سه رى بخات، (الدین) لی ره دا (أل) که ی بو تیکرا (جنس) ه، واته: به سه ر تیکرای به رنامه کانی دیکه دا بالا ده ستى بکات، ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾، هه رچه نده هاوبه ش بو خوا دانه ره کانیش پییان ناخوش بى و، پى قه لّس بن.

خو ئەم کۆتا بەرنامەییە ی خۆی ناردووە کە بالادەست بێ:

أ- هەم لە پرووی مەعنەواییە وە بالادەست بێ، هەر کەسێک بە عەقڵ و وێژدانە وە سەرئەجی قورئان و پێبازی پێغەمبەری خوا ﷺ بدات، بالادەستی و بەرزیی ئیسلام زۆر چاک لەلای بەرجەستە و نمایانە، هەر کەسێک تەماشای قورئان بکات و، بەراوردی بکات لەگەڵ ئەو کتیبانە ی دیکەدا، کە بەداخە وە هەموویان گۆرراون و تیکدراون و، ئەگەر گریمان نەشگۆر بابانایە، قورئان هەر بالادەست دەبوو بەسەریاندا، چونکە خوا ئەوانی بۆ قۇناغیکی دیارییکراو، بۆ کۆمەلگایەکی دیارییکراو ناردوون، بەلام قورئانی بۆ هەموو بەشەریت و، بۆ هەموو کۆمەلگایەکان بە درێژایی زەمان و بە پانایی زەمین ناردووە، ئنجا ئەگەر ئەو کتیبانە تیکیشنە درابانایە، لەگەڵ قورئاندا هەر نەدەچوونە ئیو تەرازوووە، هەلبەتە هەموویان هەر فەرماشتی خوا بوون، بەلام خوا فەرماشتیک بۆ کۆمەلگایەکی دیارییکراو و بۆ کاتیک دیارییکراو بفەرموێ، جیاپە لەوەی بۆ هەموو بەشەریتە ی بفەرموێ، بە درێژایی زەمان و پانایی زەمین.

ب- هەم کاتی لە کاتی پووبەر و بوونە وە بەرەنگارییش دا، هەر زāl و سەرکەتوو و بالادەست بێ، هەرچەندە هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان پێیان ناخۆش بێ، پێی قەلەس و لا لووت بن.

لە پورە کۆمەڵەبەرەکان بەکەسێک

بەس مەکەم عێز موانع الیومع الاجمعی

فەقەری مەکەمێ مەسەلە عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Get it on Google Play

Download on the App Store

عمل بابیر AliBapir

عمل بابیر AliBapir

کەمالی

فەقەری مەکەمێ مەسەلە عەلی بابیر

فەقەری مەکەمێ مەسەلە عەلی بابیر

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

بە پاکیوانی خوا ﷻ لە لایەن هەرچی لە ئاسمانەکان و زەوی دایەو،
پەخنەگرتنی خوا لە برۆاداران کە بۆچی قسەیهک دەکەن، کاری پێناکەن! لە
حالتێکدا ئەو زۆر بوغزیندراو لە لای خواو، خواش ئەوانە ی خۆشدهوین کە بە
ریز لە پێی ویدا دەجەنگن، وەک دیواری مەحکەمی قورقوشمی:

خوا دەفرموی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (١)
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا
تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَهُمْ بَيْنَ مَرْصُوصٍ
﴿٤﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە ھەوت بڕگەدا:

(١)- ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، خوا ی بە پاکگرت هەرچی لە ئاسمانەکان
و، هەرچی لە زەویدا ھەیه.

تێمە ھەم لە سوورەتی (الإسراء) داو، ھەم لە سەرەتای سوورەتی (الحديد)
یشدا، لە بارە ی بە پاکگرتنی دروستکراوێ کەنەوێ بۆ خوا ﷻ و، ستایشکردنیان بۆ
خوا، بە شیوێ یەک کە تێمە تێی ناگەین، دوو کورتە باسما لەو دوو شوێنەدا
کە ئاماژەمان پێداو، لەو بارەوێ کردوون، لێرەشدا ھەر ئەوێ نە دەلێن:
لەم سوورەتە موبارە کەدا، ھەروەھا لە سوورەتی (الحشر) یشدا خوا بە کرداری
رابردوو ھیناویەتی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾.

لە سوورەتی (الحديد) یشدا دەفرموی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (١).

لیږه دا ټه وهی که به پټو ټیستی ده زانم بیر هه موو لایه کی بخه مه وه، ټه وه یه که خوا ﷻ به پاکگیرانی خوئی له لایه ن دروستکراوه کانه وه:

۱- به کرداری رابردوو هیناوه، له سهره تای ههر سیک سووړه تی: (الحديد) و (الحشر) و (الصّف) دا، بو ټه وهی بزانی ههر له رابردوو وه وه، له وه ته ی دروستکراوه کان هه ن، ټه وه عاده تیان بووه که خویان به پاکگرتوه.

۲- هه روه ها به کرداری ټیستاو داهاتوو (مضارع) یش، هیناویه تی: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، له سهره تای ههر دووک سووړه تی: (الجمعة) و (التغابن) دا.

۳- هه روه ها به کرداری (أمر) یش هیناویه تی له سهره تای سووړه تی (الأعلى) دا: ﴿سَبِّحْ أَسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ (۱) الأعلى، هه روه ها له کوټایی سووړه تی (الواقعة) و کوټایی (الحاقة) ش دا: ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ (۹۶) الواقعة، و ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ (۵۴) الحاقة.

۴- هه روه ها له سهره تای سووړه تی (الإسراء) دا: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾ (۱) و له نیو سووړه تی (الروم) یش دا خوا ﷻ فه رمانی کردوه به پاکگرتی خوئی، که له ههر دووکیان دا به چاوگ هیناویه تی، له (الروم) دا، ده فه رموی: ﴿فَسُبْحَنَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾ (۱۷) وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ (۱۸) الروم، ټه مه ش ټه وه ده گه یه نی که هه م له رابردوودا، هه م له داهاتوودا، هه م وه ک فه رمان پیگردن، هه م وه ک چاوگ، باسی به پاکگیران و، بی خه وشیی و پاکیی و، بی هه له وه په له یی خوا له لایه ن سهرجه م دروستکراوه کانه وه، راگه یه نراوه و راده گه یه نری، هه له به ته له هه موو ټه شویتانه دا خوا وشه ی (ما) ی به کاره یناوه: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، چونکه ټه وانه ی خاوه ن عه قل و هو ش نین، له دروستکراوه کان، زور زیاترن چ له پرووی ژماره وه، چ له پرووی قه باره وه، له وانه ی خاوه ن عه قل و هو ش ن، که فریشته کان و مروقه کان و جنده کانن، ټنجا وه ک زالکردنی ټه وانه ی خاوه ن عه قل و هو ش نین، به سهر ټه وانه دا که خاوه ن عه قل و هو ش ن، خوا ﷻ وشه ی

(ما)ی بە کارهێناوه، هه‌ندیک له زانایانیش گوتوو یانه: وشە (ما)، (مَنْ)یش دەگرێته ئیو خۆی.

(۲) - ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئەو (خوا)یش، زالی کارزانه.

(الْعَزِيزُ: الْغَالِبُ الَّذِي لَا يُغَالَبُ) ئەو زالە ی کەس ناتوانی بەر بەره‌کانیی بکات، (الْحَكِيمُ: الَّذِي فِي قَوْلِهِ وَفِعْلِهِ حَكِيمٌ)، ئەو زاتە ی هه‌م قسە‌کە ی، هه‌م کردە‌وه‌کە ی بە‌جێه، له جێی خۆیدا یه، خاوه‌ن هیکمه‌ته.

ئنجای دوا ی خسته‌ن پرووی ئەو پاستیه، خوا ده‌فه‌رموی:

(۳) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئە ی ئەوانە ی بپرواتان هێناوه! لێ‌ده‌دا به‌ دلنایای پرووی دواندن له ئیمانداران و مسوڵمانانه، واته: ئە ی ئەو کە‌سانە ی خاوه‌نی ئیمان، ئیمانیش له‌گه‌ڵ درۆو قسە‌ ی پێ کرداردا نه‌گونجاوله، ئە‌دی چۆن ئیوه هه‌ندیکتان قسە‌یه‌ک ده‌کە‌ن، کردە‌وه‌ ی پێ ناکە‌ن! یان قسە‌یه‌ک ده‌کە‌ن له بارە ی کردە‌وه‌یه‌کە‌وه، که نه‌تان‌کرده‌وه، هه‌ردوو‌ک واتایه‌که ده‌گرێته‌وه.

(۴) - ﴿لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾، بۆ‌چی قسە‌ ده‌کە‌ن و کردە‌وه‌ ی پێ ناکە‌ن، یان شتیک که ده‌یڵین، بۆ‌چی کردە‌وه‌ ی پێ ناکە‌ن؟ پێ‌شتر گوتمان: وشە (لَمْ) له (ل) و (ما الإستفهامية) پێ‌کهاتوه‌ ئە‌صلی خۆی (لِمَا) بووه، واته: (لَاي شَيْء) له‌به‌ر‌چی؟ ﴿تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾، واته: شتیک ده‌یڵین که کردە‌وه‌ ی پێ ناکە‌ن، به‌ چ هۆیه‌ک و له‌به‌ر چ هۆ‌کاریک؟

ئە‌م ته‌عبیره‌ش دوو واتای هه‌ن:

أ- یان شتیکیان گوتوه‌و به‌لێ‌نیکیان داوه، کاریان پێ نه‌کردوه‌و وه‌فادار نه‌بوون به‌و به‌لێ‌ن و په‌یمانه‌وه.

ب- یاخود هه‌واڵیکیان داوه له بارە ی شتیکه‌وه، که له‌گه‌ڵ واقیعه‌دا راست نه‌بووه، چ په‌یوه‌ندی به‌ جه‌نگه‌وه‌ بووبی، چالاکیی سه‌ربازی و جیهادی، چ په‌یوه‌ندی به‌ هه‌ر شتیکێ دیکه‌وه‌ بووبی.

بیگومان لیره که دهفه رموی: ﴿لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾، له بهرچی شتیک ده لاین که نایکه، یان نه تانکردوه؟ هه رچه نده ئه وه پرسیاره، به لام مه بهست پیی نکو و لیلی کردنه، واته: مادام خوتان به پروادار داده نین، نابی قسه یه ک بکه ن کرده وهی پی ناکه، یان: نابی کرده وه یه ک که نه تانکردوه، باسی بکه ن.

(۵) - ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾، زور بوغزیندراوه له لای خوا، قسه یه ک بکه ن، که کرده وهی پی ناکه، (آی: کَبُرَ مَقْتًا قَوْلُكُمْ مَا لَا تَفْعَلُونَ)، بوغزیندراویکی گه وره یه له لای خوا، قسه کردنیکتان که کاری پی ناکه، (المَقْتُ: الْبُغْضُ الشَّدِيدُ مَعْنَى اسْمِ الْمَفْعُولِ) وشه ی (مَقْتُ): چا وگه به مانای زور بوغزیندراو، به لام لیره دا به مانای ناوی بهرکار (اسم مفعول) ه واته: زور بوغزیندراوه، (ممقوت) و (مقیت)، لیره (مَقْتُ) ده بیته (همیز) یانی: چ شتیک گه وره یه له بوغزیندراوی دا، له لای خوا، قسه یه ک کرده وهی پی نه کری!

ئیمه به وه ده زانین ئه و قسه کردنه کرده وهی پی نه کراوه، په یوه ندیی به جهنگ و جیهاده وه هه بووه، که دواپی خوا دهفه رموی:

(۶) - ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا﴾، به دنیایی خوا نه وانه ی خوشده وین به ریز له پییدا، له پیناویدا ده جهنگن، (صَف) یش بریتیه له کومه لی شت که پیکه وه ریز کرابن له سهر هیلکی یه کسان، به لام بیگومان لیره دا مه بهست ئه وه نیه مسولمانان ریز بن، به لکو مه بهست پیی ریک و پیکیی و، لیزانی و مه حکه مییه له کاره که یاندا، که واته: (صَفًا) لیره دا ده بیته حال (آی: صَافِينَ أَوْ مَصْفُوفِينَ)، (صَف) خوی چا وگه، ئنجا یان به مانای ناوی بکه ر (اسم فاعل) ه، یان به مانای ناوی بهرکار (اسم مفعول) ه، (صَافِينَ) واته: ریز بووان، (مَصْفُوفِينَ) واته: ریز کراوان.

(۷) - ﴿كَانَ هُمْ بَيْنَ مَرْصُوصٍ﴾، وه ک دیواریکی مه حکه می پیکه وه جو شدراون، ئیمه به به پیی ئه و رسته ی دواپی، ده زانین ئه و قسانه ی خوا له هه ندیک له مسولمانانی به ره خنه گرتوون، ئه و قسانه په یوه ندیان هه بووه به جهنگ و جیهاده وه، چونکه دواپی

دەفەر مووی: بېگومان خوا ئەوانەى خوشدەوین کە بەرێز لە پیناویدا دەجەنگن، وەک دیوارێکی مەحکەم و پیکەووە جوڭشدراو.

(بُنَيَان) واتە: دیوار، خانوو، (مَرْصُوص: الْمُتْلَاصِقِ بَعْضُهُ بَعْض) واتە: هەندیکى بە هەندیکى هەو پەيوەست و پیکەووە چەسپاو.

دەبى ئەو بەزاندردى: لێرەدا مەبەست ئەو نە کە مسوڵمانان پیکەووە ریز ببن! نا! بەلکو مەبەست ئەو یە وەک چوون کۆمەلە شتیک کە ریز دەبن، پیکەووە گونجاوو تەبان، مسوڵمانانیش پێویستە لە کاتى جەنگ و ڕووبەر و بوونەووە، بەرەنگار بوونەووەى دوژمناناندا، پیکەووە رێک و تەباو، هاوکارو دەستبارگرى یە کدى بن، هەر وەها کە تەشبیهیان دەکات بە دیوارى پیکەووە جوڭشدراو، واتە: وەک چوون دیوارێک خستەکانى هەر کامیکیان ئەو دیکە مەحکەم دەکات، مسوڵمانانیش پێویستە لە کاتى جەنگ و ڕووبەر و بوونەووەى دوژمناناندا، ئاوا مەحکەم و پیکەووە جوڭشدراو بن، ئەگەر نا مەبەست ئەو نە کە وەک دیوار بن و لەوێ بچەقن! چونکە جەنگ حالى جیاجیای هەن، جارى وایە پێویست دەکات هێرش بەرن، یان پێویست دەکات هەندیک بەولادا بپۆن و هەندیک بەولادا بپۆن، یان جارى وایە تاکتیکى جەنگى و پێویست دەکات بکشینەووە، بۆ ئەوێ دوژمن و ابزانی شکاون، دواى بۆسەیان بۆ دابندردى و بکەونە بۆسەکەووە، بەهەر حال ئەو هەمووی مەبەست پێى مانای پشتى وشەکانە، نەک مانای ڕوالتى وشەکان مەبەست بى و، مەبەست ئەو بى: هەموویان ریز بن، چونکە ئەگەر لەم ڕۆژگارەدا سەربازەکان هەموویان ریز بن، بۆ دوژمن دەبنە نیشانەو هەموویان تەخت دەکات! کەواتە: مەبەست ریز بوون نە! مەبەست رێک و پێک بوونە، هەر وەها مەبەست ئەو نە کە وەک دیوار هەموو پیکەووە بن، بەلکو مەبەست ئەو یە وەک چوون دیوار قایم و مەحکەمە ئەوانیش ئاوا پتەوو مەحکەم بن، بەشەکانى دیواریش بەو مەحکەم، هەر کامیکیان ئەو دیکەى گرتووە، کەواتە مسوڵمانانیش دەبى هەر کامیکیان هاوکارو دەستبارگر بى بۆ ئەو دیکە.

مەسەلەى دووهم:

باسى پەخىنە و گەلىى مووسا عليه السلام لە گەلەكەى، كە هەرچەندە دەشزانن
پىغەمبەرى خوايە، كەچى ئازارى دەدەن! خواش لە ئەنجامى لادانىيدا دلى
لادان:

خوادەفەرموى: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ لِمَ تُوذُّونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ
أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥٠﴾﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتە، لە چوار بڕگەدا:

(١)- ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ لِمَ تُوذُّونَنِي﴾، ياد بکەو! کاتىک مووسا
بە خەلکەكەى گوت: ئەى خەلکەكەم! بۆچى ئازارم دەدەن؟ پرووى دواندن بىگومان
يەكەمجار لە پىغەمبەرى خوايە، موخەممەد عليه السلام، دوايى لە هەر كەسكە بشى بدوینى
(لِغُلٍّ مَنْ يَصْلُحُ لِلْخِطَابِ)، ﴿لِمَ تُوذُّونَنِي﴾، بۆچى ئازارم دەدەن؟ لێرەدا ئەمە پرسىار
کردنە، بەلام مەبەست پى پەخىنەگرتن و نكوولبىلکەردنە، واتە: نەدەبوو ئازارم بدەن!

(٢)- ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، لە حالىک دا بە دلنایى دەشزانن
من پەوانەکراوى خوام بۆ لاتان، لێرەدا كە (قَدْ) چۆتە سەر کردارى ئیستا (فعل المضارع)
بۆ ئەوہىە نوپوونەوہى زانیارى خەلکەكە بەوہ كە پىغەمبەرى خوايە، بگەيەنئ و
ئەگەر فەرمووبای: (قَدْ عَلِمْتُمْ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ)، بىگومان زانیوتانە، وای دەگەياند كە
هەر يەكجار زانیويانەو تەواو و براوہتەوہ، بەلام كە دەفەرموى: ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ﴾،
يانى: بە دلنایى ئیوہ بەردەوام دەزانن و زانیارىيەكەتان لە نوپوونەوہ دايە، كە من
پەوانەکراوى خوام بۆ لاتان، ماشاءالله ئەم هەموو وردەکاریيە، هەر لە فەرمایشتى خوا
دەوہشیتەوہ!

لێرە بۆيە دەفەرموى: ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ﴾، چونكە مووسا عليه السلام بەردەوام
موعجيزەى بۆ هاتوون و، بەردەوام شتى سەر سوپهينەرو ياسادەر لە سەردەستى

مووسا عليه السلام روویانداوه، نهک هەر ئهو نو موعجیزه‌یهی خوا به مووسادا بو فیرعه‌ونیه‌کانی ناردن: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ﴿١٠١﴾﴾ الإسراء، به دنیایی نو نیشانه‌ی روومان به مووسادان، به‌لکو بو گه‌لی فیرعه‌ونیش موعجیزه‌ی دیکه بوون و، به‌رده‌وام مووسا عليه السلام بو به‌نوو ئیسپرائیلیش یاساڤر (خارق‌العاده‌)ی هیناون، بو وینه:

۱- په‌رینه‌وه‌یان له ده‌ریای سوورو ده‌ریا بو شق بوونیان: ﴿وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ نَظُرُونَ ﴿٥٠﴾﴾ البقرة.

۲- دوا‌ی: ﴿وَضَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ ﴿١٦٠﴾﴾ الأعراف، هه‌ور سیبه‌ری لی‌کردن له ده‌شتی سینادا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زور گه‌رما بووه.

۳- دوا‌ی: ﴿وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضْرًا ﴿٦٠﴾﴾ البقرة، له سووره‌تی (الأعراف) دا ده‌فرمو‌ی: ﴿فَأَنْجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضْرًا ﴿١٦٠﴾﴾ الأعراف، کاتی‌ک مووسا داوا‌ی ئاوی بو گه‌له‌که‌ی کرد، گوتمان به گۆچانه‌که‌ت له‌و چیا‌یه بده، دوا‌زه سه‌رچاوه‌ی لی ده‌رقولین.

۴- ئنجا: ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ ﴿١٦٠﴾﴾ الأعراف، گه‌زوو بالنده‌ی سه‌مانییمان دا‌به‌زانه سه‌ریان...

که‌واته: نیشانه‌کانی راستی مووسا عليه السلام که گه‌لی فیرعه‌ون و به‌نوو ئیسپرائیل بزانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌یه، هه‌ر به‌رده‌وام بوون، بویه فه‌رمو‌یه‌تی: ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾﴾ واته: به‌رده‌وام ئیوه زانیاریتان په‌یداده‌بی: ﴿أَفَىٰ رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ ﴿١٦٠﴾﴾ که من په‌وانه‌کراوی خوام بو لای ئیوه.

۳- ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ﴿١٦٠﴾﴾ که‌چی کاتی‌ک ئه‌وان لایاندا، خواش دلی لادان، یانی: کاتی‌ک ئه‌وان لایاندا له‌و راسته‌ی مووسا عليه السلام پی‌شانی دا‌بوون، لادانی به کرده‌وه‌یان، بوو به هو‌ی ئه‌وه‌ی دل و ده‌روونیان بگۆڤردی و لابدری، بویه‌ش خوا عليه السلام

لادانی دلیانی پالداووته لای خوئی، چونکه به پئی ئەو سیستمی خوا دایناوه، هەر کهسیک له پئی راستی خوا لابات، خواش دله کهی لاده دات.

﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾: کاتیکی ئەوان لایاندا له پئی راست، له پئی خوا، خواش دلی لادان، ئەمەش ئەو دەگەیه نی که کردەوه خراپەکان، دەبنە هۆی زیاتر له دڵدا چەسپینی خراپەو لادان و، تاوان و کوفر، واتە: هەر وهک چۆن کردەوه رواله تییه کان به رهه می نیازو مەبه ست و هانده ره دهروونییه کان، به هەمان شیوه ش: کردەوه رواله تییه کان کاریگه رییان ههیه بۆ سەر دڵ و دهروونی مروّف، بۆ وینه: کهسیک هەر خه ریکی درۆو غه یبه ت و، دوو پرووی و بوختان و، قسه هینان و بردن بۆ، بێگومان دله کهی پر ده بی له شتی خراپ و دله کهی پالی پێوه ناوه غه یبه ت بکات، چونکه کهسیک غه یبه تی کهسیک ده کات، له دڵدا هه سوودی و کینه ههیه، به لام دوایش که به رده وام بوو له سەر خراپه، ئەو خراپه یه ش جاریکی دیکه کاریگه ریی ده بی له سەر دلی، یانی: (الْعَمَلُ السَّيِّئُ يَكُونُ سَبَبًا لِّتَمَكُّنِ الرُّذَالِ فِي النَّفْسِ)، ئەمە خولاصه کهیه تی: کردەوهی خراپ ده بیته هۆی ریشه داکوتانی خه سلته خراپه کان له دهروونی مروّفدا.

(٤)- ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾: خواش کۆمه لی لاده ران راسته ری ناکات، (فاسق) یانی: ده رچوو، لاده ر، کهسیک لاده ر بی له پئی خوا، خوا راسته ری ناکات، (فاسق) له سەر کیشی (فاعل) ه و، ناوی بکه ر (اسم فاعل) ه واته: لاده ر، کهسیک بۆ خوئی لابات له پئی راست، خوا هیدایه تی نادات، لێرده ا (هدی) به مانای رێنمایی نیه، چونکه خوا رێنمایی کردوون و، ئەوان له رێیه راسته کهی خوا لایانداوه، (فاسق) واته: لاده ر، که ده بی رێیه کی راست بووی و، پێشانی درایی و لهو رێیه راسته ی لادابی، ئنجا پئی ده گوتری: (فاسق)، ده بی ورد له فه رمایشته کهی خوا تیبگه ین، کهواته: (لَا يَهْدِي) به مانای: (رێنمایی ناکات) نیه، چونکه خوا رێنمایی کردوون و له رێنماییه کهی لایانداوه، ئەدی (لَا يَهْدِي) یانی: چی؟ یانی: به ئامانج ناگه یه نی، راسته ری ناکات، ئنجا ئایا کهسیک

له ڕێی راست لابادات، چۆن به ئامانج دهگات؟ وهك سه عدى شیرازی له قسهیه كیدا دهلێ: (مَنْ نَدِيدُمْ هِيْچَكْسْ اَزْ راه راست گم شَدْدْ)، هِيْچ كهسم نه ديوه له ڕێی راست ون بێ، به ڕێی راستدا برۆی، ون نابێ، به كوێره ڕيياندا برۆی، ون ده بێ، به ڕيچكه و كوێره ڕيياندا سه رت لێده شيوێ، به لام به ڕێی راستداو به راسته ڕێ دا، به شهقامه ڕیدا، كه دياره زۆر كوتراوه ته وه و خهلكی پيدا ها ته وه و چووه، بۆيه بوته شهقامه ڕێ، ون نابێ و حه قه من ده تگه يه نێ به ئاوه دانييه ك و به ئامانجێك.

چۆنیەتیی نازاردانی گەلەکەیی موسا عليه السلام بۆی

لێره دا پرسیارێک دیتە گوێی: موسا عليه السلام که دەفهرموی: ﴿لَمْ تَوَدُّوْنِي﴾ بۆچی ئازارم دەدەن؟ ئایا نازاردانەکیان چۆن و چی بوو؟ لێره دا خوا پروونی نەکردۆتەوه، بەلام لە بەسەرھاتی موسا عليه السلام لەگەڵ گەلەکەیی، بەنوو ئیسپرائیلدا، دیارە چۆنیان ئازارداو، لە سوورەتی (البقرة) دا خوا زۆری باس کردو، بۆ وینە:

۱- که دەفهرموی: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً ۖ﴾ (البقرة، یاد بکەنەوه! کاتیک گوتمان^(۱): ئەی موسا! بۆ ناھێنین تاکو خوامان پێشان نەدەیی و بە ئاشکرا نەییینین.

۲- که دەفهرموی: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْتِ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِشَآئِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا ۖ﴾ (البقرة، یاد بکەنەوه! کاتیک گوتمان: ئەی موسا! ئێمە خو راناگرین لەسەر یەک جوړە خواردن، ئنجا بۆمان لە پەرورەدگارت وەپاری، لەوێ زەوی دەپروین پاقلەو خەیارو ترۆزی و سیرو نیسکەکیمان بۆ دەربینن...

۳- کاتیک لە ئیو بەنی ئیسپرائیلدا کوژراویک دەکوژری و، نازان بکوژەکی کێی، موسا عليه السلام پێیان دەفهرموی: مانگایەک سەربرن، دەلێن: گالتهمان پێ دەکەیی؟ ئەویش دەلێ: پەنا بە خوا دەگرم که گالتهتان پێبکەم: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِكُمْ أَن تَدْخُبُوا بَقْرَةً قَالُوا أَأَتَّخِذُونَا هُزُوءًا قَالِ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ (البقرة، ۱۷) لە جیاتی ئەوێ یەکسەر بچن مانگایەک سەربرن و فرمانەکی موسا جێبەجێ بکەن، هەلبەتە پێشتر پێگوتوون حکمەتەکی چییە، پێگوتوون: مانگایەک سەربرن و ئەندامێکی ئەو مانگا سەربراو لەو جەنازیە بدەن، بە فرمانی خوا وەک

موعجیزەيەك بۆ مووسا، زیندوو دەبیتهوهو، دەلی: فلانکەس کوشتمی! کەچی لە جیاتی ئەوهی فەرمانە کە جیبەجی بکەن، گوتیان: ئنجا مانگایە کە چۆن بێ؟ گوێ: دەبی مانگایە کە نە پیر بێ، نە زۆر کەم تەمەن بێ، مام نێوەندیی بێ، ئەگەر پێشی سەریان بپریایە، پێویستی بەو قەیدو وەسفە نەدەکرد، ئنجا ئایا پەنگی چۆن بێ؟ پەنگە کەشی بۆ دیاریکردن، کە زەردیکی تۆخی دلخۆشکەر بێ بۆ بینەرانی، دووبارە پرسیان: چۆن بێ، بۆمان روونبکەو، لیمان تیکەڵ بوو، ئنجا دووبارە مووسا گوێ: نە جووتی کردبێ و، نە ئاوی لە ناوور دەرھێنابێ و، هیچ پەلە ی دیکە ی تیدا نەبێ و، زەردیکی صاف بێ ... هتد.

۴- هەلۆیستیک دیکە ی ئازار دەریان بۆ مووسا عليه السلام ئەوهیە کە لە حەوت ئایەتە کە ی سوورەتی (المائدة)، (۲۰ -- ۲۶) دا خراوەتە روو: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَءَاتَاكُمْ مَا لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿۲۰﴾ يٰقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿۲۱﴾ قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿۲۲﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿۲۳﴾ قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِنَّا لَن نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ ﴿۲۴﴾﴾ المائدة، پوخته کە ی ئەوهیە کە مووسا عليه السلام دەفرموی: بچنە ئەو سەرزمینەوهی خوا بۆی دیاریکردوون، برو بیانوان دینەوهو، دوایی دەلین: ئە ی مووسا! خۆت و پەروەردگارت بچن بچەنگن، ئیمە دانیشتووین، ئەگەر تەواو بوون، ئنجا ئیمەش دین، مووساش عليه السلام زۆر بیزارو توورەو نەرەحەت دەبی: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۲۵﴾﴾ المائدة، گوێ: پەروەردگارم! من تەنیا خۆم و برایە کەمم بە دەستە (هاریونی بڕام)، ئنجا ئیمەو ئەو کۆمەلە لادەرە لیک جیا بکەو، ئنجا خواش دەفرموی: ﴿قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ

عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٦٦﴾ (المائدة، (خوا) فہرمووی: چل سأل لئیلان قہدہ غہیہ بچنہ
 ٲہو سہرزہ مینہوہی ٲویان دیارییکراوہ، دہٲی لہسہر زہویدا ہہر ٲہ سہرگہردانی و
 سہراسیمہیی بخولینہوہ (لہ سزای ٲہوہدا) و، خہفہتی زور لہ کوٲمہلی لا دہران مہخو.
 واتہ: تا ٲہو جیلہ سہرٲیچییکارو یاخیہ کوٲاییلان دی و جیلکی تازہ
 ٲیدہگہن، ٲنجا ٲہوان ٲہو شہرہفہیان دہٲی ٲہو سہرزہ مینہی ٲویان دیارییکراوہ،
 بہدہستیہوہ بگرن^(۱).

کہواتہ: بہنوو ئیسرائل بہ زور شیوہ مووسایان ٲہزیہتداوہو، ٲیغہمبہری
 خاتہم ﷺ جاری وایہ دلی خوئی داوہتہوہ، بہ ٲہو ہہمووہ ٲہزیہت و
 نارہحتییہی مووسا علیہ السلام دیویہتی، فہرموویہتی: {يَرْحَمُ اللَّهُ مُوسَىٰ قَدْ أُوذِيَ
 بِأَكْثَرٍ مِّنْ هَذَا فَصَبْرًا} (أخرجه أحمد: ۳۶۰۸، والبخاري: ۲۹۸۱، ومسلم: ۱۰۶۲، وابن
 حبان: ۴۸۲۹) واتہ: خوا بہزیہی بہ مووسادا ٲیٲہوہ، بہ زیاتر لہوہ (کہ من
 ٲہزیہت دہدریم)، ٲہزیہتدراو ٲارامی گرت.

ہہروہہا لہ سوورہتی (الأحزاب) دا خوا دہفہرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
 تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادُوا مُوسَىٰ فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهاً﴾ (الأحزاب، واتہ:
 ٲہی ٲہوانہی ٲرواتان ہیٲاوہ! وہک کہسانیک مہٲن کہ مووسایان ٲازارداو،
 خواش لہوہی گوتیان ٲاکی و دووری وی دہرخست و، لہ لای خواش ٲیگہدارو
 بہریز بوو.

کہ لہ تہفسیری سوورہتی (الأحزاب) دا، بہسہرہاتہکہیمان ہیٲاوہو کورٲتہکہی
 ٲہوہیہ: مووسا علیہ السلام عادہتی وابوو کہ خوئی دہشورد، خوئی ٲرووت نہدہکردہوہ،
 ٲوشاکہکانی ہہموو دانہدہنا، گوتیان: دیارہ مووسا عہیٲیک لہ جہستہیدا
 ہہیہ! ہہندیک گوتوویانہ: قورہ، ہہندیک گوتوویانہ: بہلہکہ، یان عہیٲیکی

(۱) ٲہو حہوت ٲاہہتانہی سوورہتی (المائدة) مان کہ خوٲندنہوہ، لہ تہفسیری سوورہتی
 (المائدة) دا بہ تہفصیل تہفسیر کردوون.

دیکەى ھەيە، دوایى خواى مۆتەعال دوڤخیکى وای ھینایە پێش، کە دەربکەوێ مووسا ئەو عەیبەى نیە، واتە: مووسا لە زۆر ڤووەوە ئەزىە تەدراوە، بۆیەش دەفەرموێ: ﴿يَقَوْمِ لِمَ تُوذُّونَنِي﴾، ئەى گەلە کەم! ئەى خەلکە کەم! بۆچی ئەزىە تەم دەدەن؟ ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، کە بەردەوامیش دەزانن من ڤەوانە کراوى خوام بۆ لای تێو، ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾، ئنجا کاتیک لایاندا، خواش دلى لادان، ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾، خواش کۆمەلى لادەران راستە ڤى ناکات و بە ئامانج ناگەيەنێ.

شایانى باسە: لێرەدا خوا ﷻ وشەى بەنوو ئیسرايلى بە کارنە ھیناوە، ھەر دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقَوْمِ﴾، چونکە دواى مووسا ﷺ بەنوو ئیسراييل ئەو ناوەیان وەرگرتو، ئەگەر نا گەلە کەى مووساش ھەر وەچەى یەعقوب ﷺ بوون و بەنوو ئیسراييل بوون، بەلام لە سەردەمى مووسادا وەک گەلى مووسا ناسراون و، ئنجا لە دواى مووساوە ﷺ زیاتر ئەو ناوە بۆتە ناوونیشانى واتە: بەنوو ئیسراييل.

پاڤەبازدانى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابېر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Codes

نه نوره كۆمەندە بېرەكەن نەگەسەن

بەن مەم عەز موانع الروى النجما

AliBapir/عەلى بابېر

YouTube

AliBapir

QR Codes

مەسەلە ی سّیەم:

عیسای کورۈ مەریەمیش عَلَيْهَا (خو لە مەریەمیش پازی بۆ)، دوا ی ئەوہی بە لگە ڕۆشنەکانی بۆ گەلە کە ی هێناون و، بە گەلە کە ی خو ی، بە نوو ئیسپرائیلی ڕاگەیاندا کە پیغەمبەری خوا یە بۆ لایان و، تەو ڕات بە راست دادەن ی و، موژدە ی هاتنی پیغەمبەریکی کو تایشیان پیدەدات، کە ناوی ئەحمەدە، بە جادوو یان دانا:

خو دەفەر مو ی: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾

شیکردنەوہی ئەم ئایەتە، لە پینچ بڕگەدا:

(۱)- ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، یادیش بکەوہ! کاتیک عیسای کورۈ مەریەم گوتی: ئە ی وەچە ی ئیسپرائیل! من ڕەوانە کراوی خوام بۆ لاتان.

کە دەفەر مو ی: ﴿يَبْنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، ئە ی وەچە ی ئیسپرائیل! ئە ی ڕۆلەکانی ئیسپرائیل! یانی: ڕۆلەکانی کە لە یەعقوبەوہ هاتوون، کە ئەو دوازدە تیرەو هۆزەن، لە دوازدە کورەکانی یەعقوبەوہ هاتوون، عیسا ش تەنیا بۆ لای وان نی ڕا بوو، نە ک بە گشتی بۆ مرو فایە تی، وە ک نە صرانییە کان لاف ل ی دە دەن.

(۲)- ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ﴾، بە راستدانەری ئەو تەو ڕاتەم کە لە پینچ دەستی منەوہ بوو، واتە: تەو ڕات بە راست دەزانم و پینەوہ پابە ندەم.

(۳)- ﴿وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ﴾، هەر وەها موژدە دە ڕیشم بە پیغەمبەری کە لە دوا ی من د ی ناوی ئەحمەدە، (من بعد ی) خو یندراویشە تەوہ: (مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَد)، واتە: هەم بە زەنە (سکون)، هەم بە سەر (فتحة) ش، یانی: (ی) (من بَعْدِي) فەتھە ی بچیتە سەر.

(التبشیر: الإخبارُ بِحَادِثٍ یَسْرُ)، (تبشیر) بریتیه له ههوالدان به رووداوێک مروّف دلخۆش بکات.

﴿أَسْمُهُ أَحْمَدُ﴾، ناوی ئەحمەدە، وشە (أحمد) دوو واتای هەن:

أ- (يَحْمَدُ اللَّهَ كَثِيرًا)، زۆر ستایشکەرە بۆ خوا، زۆر ستایشی خوا دەکات.

ب- (يَحْمَدُهُ النَّاسُ كَثِيرًا)، خەڵک زۆر ستایشی دەکەن.

هەردوو واتاکە ی هەن.

له باره‌ی ناوی ئەحمەدەوه که یه‌کیکه له ناوه‌کانی پێغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ، له فهرماشته‌ی ئێکیدا فه‌رموو یه‌تی: {إِنَّ لِي أَسْمَاءً أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا الْحَاشِرُ الَّذِي يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَيَّ قَدَمِي، وَأَنَا الْمَاحِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ تَعَالَى بِي الْكُفْرَ، وَأَنَا الْعَاقِبُ الَّذِي لَيْسَ بَعْدَهُ نَبِيٌّ} (أخرجه البخاري: ۳۵۳۲، ۴۸۹۶، ومسلم: ۲۳۵۴، والنسائي: ۶۱۰).

واته: من چه‌ند ناویکم هەن: من موحه‌ممەدم و، من ئەحمەدم و، من حاشیرم ئەو که‌سه‌ی خوا خە‌ڵک کوو ده‌کاته‌وه به‌ دوا‌ی منه‌وه، {(حاشر) یانی: کووکه‌ره‌وه، له‌به‌ر ئەوه‌ی خوا خە‌ڵک به‌ دوا‌ی پێغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ کوو ده‌کاته‌وه، دوا‌ی ئەوه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا موحه‌ممەد ﷺ تکا له‌ لای خوا ده‌کات و، خواش ده‌ست ده‌کات به‌ ئیپرسینه‌وه‌وه، سزاو پادا‌شتی خە‌ڵک}، هه‌روه‌ها یه‌کیک له‌ ناوه‌کانم ماحیه، {(ماحي) واته: سه‌ره‌وه‌وه، کووژینه‌ره‌وه‌وه لابه‌ر}، که خوا کوفرم پی ده‌سه‌رپه‌ته‌وه‌وه پی لاده‌بات، یه‌کیک له‌ ناوه‌کانیشم عاقیه، {عاقب} یش ئەو که‌سه‌یه له‌ دوا‌ی وی هیچ پێغه‌مبه‌ریک نیه، {(عاقب) واته: به‌دوادا‌هاتوو}.

وشه‌ی (أحمد) یش: {عَلَّمَ مَنْقُولٌ مِنَ الصِّفَةِ، أَصْلُهُ أَحْمَدُ، مِثْلُ أَجْمَلٍ}، (أحمد) واته: ستایشکەرتر یان ستایشکراوتر، وه‌ک (أَفْضَلُ) باشتر، له‌سه‌ر کیشی سیفه‌ته‌وه، به‌لام دوا‌یی نه‌قل کراوه‌وه کراوه به‌ ناوی (عَلَّمَ)، وه‌ک (أَجْمَلُ) جوانتر.

(أحمد) یش دوو واتای ههن:

أ- (مُبَالَغَةً مِنَ الْفَاعِلِ: أَي أَكْثَرَ حَمْدًا لِلَّهِ مِنْ غَيْرِهِ)، واته: زیدە پۆییه له بکهردا، له جگه له خۆی زیاتر ستایشی خوا دهکات و ستایشکه ره بۆ خوا.

ب- (مُبَالَغَةً مِنَ الْمَفْعُولِ: أَي يُحَمِّدُ مَا فِيهِ مِنْ خِصَالِ الْخَيْرِ أَكْثَرَ مِمَّا يُحَمِّدُ غَيْرَهُ)، زیدە پۆییه له بهرکاردا، واته: به هۆی ئەو سیفهته باشانهوهی تێیدان، ستایش دهکری زیاتر لهوهی جگه له خۆی ستایش دهکری.

ههه پۆیه که عیسا ﷺ دهفهرموی: ﴿وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ﴾، موژدهدهریشم به پیغه مبهریک له دواى من دى، ناوی ئەحمەدە، دهگونجی (أحمد): (اسم تفضیل) بى، واته: ئەو له من زیاتر ستایشی خوا دهکات، یاخود: ئەو له من ستایشکراوتره، به دنیاییش پیغه مبهری خاتەم ﷺ سهروهه ری پیغه مبهرانه (صلوات و سهلامی خوا له سهه ره موویان بى).

٦- ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، کاتیک به لگه پۆشنهکانی بۆ هیئان.

٧- ﴿قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾، گوئیان: ئەوه جادوو یه کی ئاشکرایه، یانی: ئەو به لگه پۆشنه جادوون، خویندراویشه تهوه: ﴿قَالُوا هَذَا سَاحِرٌ مُبِينٌ﴾ واته: ئەم عیسیایه جادووگه ریکی ئاشکراو روونه.

لێره دا پۆیسته ئەوه بزانی: که عیسا ﷺ به بهنوو ئیسرائیلی گوته: ئەو تهو پاتهی له پێش دهستی مندا بووه، به راستی داده نێم، ئەمهش ئەوه ناگهیه نی که عیسا هیچ دهستکاریی تهو پاتهی نه کردوه، چونکه له چه ند شوینیکی قورئاندا هاتوه، که عیسا هه ندیک یاسای له تهو پاتدا گوپیون، بیگومان به فه رمانی خوا ﷻ، چونکه هه ندیک له یاسایهکانی تهو پات، وهک سزادان بوون بۆ گه لی جووله که، ئنجا کاتیک عیسا ﷺ هاتوه، هه ندیک لهو یاساو حوکمانه ی وهک سزادان بوون بۆ گه لی جووله که، ئەوانه ی له سهه ره لابر دوون، وهک ده فه رموی:

﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَا حِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِتَايَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ ٥٠
 ئەو تەووراتەم کە لە پێش منەو بوو، (هاتوو شەم) تاكو هەندیک لەو شتانە ی
 لێتان قەدەغە کراو، بۆتان پەوا بکەمەو، {بە هوێ تاوان و لادانیکەو هەندیک
 شتان لێ قەدەغە کراو لە پابردوودا، من ئەو قەدەغە کراوانە لادەبەم}، لە
 پەرەردگاریشتانەو بە لگەو نیشانە یەکم بۆ هیانۆن، ئنجا پارێز لە خوا بکەن و
 فەرمانبەرییم بۆ بکەن.

لە چەند شوێنیکدا خوای بەرز ئەو راستییە ی پاگە یاندووە کە عیسا عليه السلام
 هەموار کردنەو ی کردووە لە هەندیک لە یاساکانی تەووراتدا، ئەگەرنا پابەند بوو
 بە هەموویەو، بەلام تەووراتە ئەصڵیە کە هەتا ئەو کاتە پارێزراو بوو، بەلام
 هەندیک هەلەو پەلە کە کاتی خوێ گەلی جوولە کە بوویان، خوای کاربە جێ
 سزای داو و ئەو سزایانەش لە تەووراتدا بوون، عیسا عليه السلام ئەو سزایانە ی لە سەر
 لابردوون، لەبەر ئەو ی لە حالەتیک ی هەلاویژدراو و دیارییکراو، ئەو سزایانە
 بە سەر ئەو گەلەدا فەرز کراو و، لە حالەت ی ئاساییدا پابەندیان پێو ناکرێتەو.

له وێره كۆمهڵه بێهێمنه ی لهكۆلتان

بۆن مەكەم بۆر مۆافە الیاس الیاس

Alibapir/عەل یالێپیر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Alibapir

عەل یالێپیر/Alibapir

Alibapir/عەل یالێپیر

کەتاری

راگەڕێندێ مەكەتەبێ مەمۇسە عەل یالێپیر

Alibapir

کورتە باسیک له باره‌ی موژده‌دانی عیسا (علیه‌السلام)

به هاتنی موحه‌مه‌د (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم)

له‌به‌ر تیشکی ئەو ئایه‌ته‌ موپاره‌که‌دا، که خوا (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِيْ اِسْرَءِيْلَ اِنِّیْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَیْکُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیْ مِنَ النُّوْرِیَّةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُوْلِیْ اِنِّیْ مِنْ بَعْدِی اَسْمَءُ اَحَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَیِّنَاتِ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّیْنٌ ﴿٦﴾ کورتە باسیک له‌ س‌ی‌ برگه‌دا ده‌خه‌ینه‌روو:

برگه‌ی یه‌که‌م: چەند قسه‌یه‌ک ده‌خوازینه‌وه له (فخرالدین الرازی) خاوه‌نی ته‌فسیری (مفاتیح الغیب) یان (التفسیر الکبیر)^(١)، فه‌خره‌ددینی پازیش له سه‌ده‌ی هه‌وته‌می کوچیدا ژیاوه، بۆیه‌ش ئەو قسانه‌ له‌و ده‌خوازینه‌وه، چونکه ئەو له‌ رۆژگاری خۆیدا واته: له‌ سه‌ده‌ی هه‌وته‌می کوچیدا، ده‌وری هه‌شتسه‌د (٨٠٠) ساڵ له‌مه‌و پێش، له‌ ئینجیله‌کانه‌وه، به‌ تاییه‌ت له‌ ئینجیلی (یوحنا) وه‌ چەند قسه‌یه‌ک دینێ، بێگومان ئینجیله‌کانی هه‌وتسه‌د، هه‌شتسه‌د ساڵ له‌مه‌و پێش که‌متر ده‌ستکاری کراون، وه‌ک ئەم رۆژگاره‌ی ئیستای ئیمه، ئەگه‌رنا له‌ ته‌فسیره‌کانی دیکه‌شدا، که‌م و زۆر ئەو قسانه‌ نه‌قل کراون، ئیمه‌ چەند قسه‌یه‌ک له‌ (فخرالدین الرازی) یه‌وه‌ دینین که‌ ئەویش ناوی ئینجیله‌که‌و ژماره‌ی (إصحاح) ه‌که‌ش (ه‌ی ئەو ئینجیله‌) دینێ، دواپیش له‌ ئینجیله‌کانی که‌ ئیستا له‌به‌ر ده‌ستدان هه‌ندی‌ک قسه‌یان لێوه‌ دینین و، ئنجا به‌راوردیان ده‌که‌ین:

(الرازی) له‌ ئینجیلی (یوحنا) له‌ هه‌ر س‌ی‌ک (إصحاح) ی (١٤ و ١٥ و ١٦) چوار قسه‌ی لێ خواستوونه‌وه:

۱- له ئینجیلی (یوحنا) دا هاتوه، له سهر زماڼی عیسا علیه السلام که گوتوو یه تی: (وَأَنَا أَطْلُبُ لَكُمْ إِلَى أَبِي، حَتَّى يَمْنَحَكُمْ وَيُعْطِيَكُمْ الْفَارَقْلِيطَ حَتَّى يَكُونَ مَعَكُمْ إِلَى الْأَبَدِ، وَالْفَارَقْلِيطُ هُوَ رُوحُ الْحَقِّ وَالْيَقِينِ) ^(۱).

به پیی ته م دهقه عیسا علیه السلام به خه لکه که ی خو ی ده لی: من داوا له بابم ده که م، له ئینجیله کاند ا وشه ی (أَب) به مانای خوا ی پهروه ردگار به کارهاتوه، واته: داوا له پهروه ردگارم ده که م، که (فَارَقْلِيطُ) تان بدات ی و پیتان ببه خشی، تا کو بو هه تا هه تایه بهردهوام له گه لتان بی، (فَارَقْلِيطُ) یش بریتیه له پرووحی هه قنکی چه سپاو.

۲- ههر له ئینجیلی (یوحنا) دا هاتوه: (وَأَمَّا الْفَارَقْلِيطُ رُوحُ الْقُدُسِ يَرْسُلُهُ أَبِي بِاسْمِي، وَيَعْلَمُكُمْ وَيَمْنَحُكُمْ جَمِيعَ الْأَشْيَاءِ، وَهُوَ يَذْكُرُكُمْ مَا قُلْتُ لَكُمْ) ^(۲).

واته: به لام (فَارَقْلِيطُ) پرووحی پاکی بابم به ناوی منه وه ده ینیری و، فیرتان ده کات و هه موو شتیکتان پی ده به خشی، ته وه ش که من بو تان باس ده که م، تهو بیرتان دینیته وه.

که ده لی: (يُرْسِلُهُ أَبِي) واته: پهروه ردگارم ده ینیری، (بِاسْمِي) واته: به هه مان سیفه تی من، وه ک پیغه مبه ر.

۳- ههر له ئینجیلی (یوحنا) هاتوه، گوا یه عیسا علیه السلام گوتوو یه تی: (وَلَكِنْ أَقُولُ لَكُمْ الْآنَ حَقًّا يَقِينًا، انْطَلِقِي عَنْكُمْ خَيْرَ لَكُمْ، فَإِنَّ لَمْ أَنْطَلِقِ عَنْكُمْ إِلَى أَبِي لَمْ يَأْتِكُمُ الْفَارَقْلِيطُ، وَإِنْ انْطَلَقْتُ أَرْسَلْتُهُ إِلَيْكُمْ، فَإِذَا جَاءَ هُوَ يَفِيدُ أَهْلَ الْعَالَمِ، وَيُدِينُهُمْ وَيَمْنَحُهُمْ، وَيُوقِفُهُمْ عَلَى الْخَطِيئَةِ وَالْبَرِّ وَالْدِينِ) ^(۳).

(۱) اصحاح: ۱۴.

(۲) اصحاح: ۱۵.

(۳) اصحاح: ۱۶.

واته: من ئیستا هه قیکی جیی دنیایتان پی ده لیم، پوشتنی من (که به جیتان بهیلم، ئەم دنیا به جیهیلم)، باشتیه بو ئیوه، ئەگەر من نه پۆم بو لای بام (واته: بو لای خوی بی وینه)، (فَارْقَلِیْطُ) نایهت بو لاتان، به لام ئەگەر پوشتیم بو لاتانی ده نیرم، (به هوو پوشتنی منه وه ئەو دی، ئنجا هه کاتیک ئەو هات)، ئەو هه موو دنیا به هره مه ند ده کات و، هه موو دنیا ملکه چ ده کات و پپیان ده به خشی و، ده یانوه ستیتی له سه ر گونا هو له سه ر چاکه و، له سه ر ملکه چیی.

(واته: هه موو شتیکیان، خیرو شه رو دینداری، فیری هه موو دنیا ده کات).

۴- دیسان له ئینجیلی (یوحنا) دا گوايه عیسا عليه السلام گوتویه تی: (فَإِنْ لِي كَلَامًا كَثِيرًا أُرِيدُ أَنْ أَقُولَهُ لَكُمْ، وَلَكِنْ لَا تَقْدِرُونَ عَلَى قَبُولِهِ وَالْإِحْتِفَازِ بِهِ، وَلَكِنْ إِذَا جَاءَ رُوحُ الْحَقِّ إِلَيْكُمْ يُلْهِمُكُمْ وَيُؤَيِّدُكُمْ بِجَمِيعِ الْحَقِّ، لِأَنَّهُ لَيْسَ يَتَكَلَّمُ بِدَعَا مِنْ تَلَقَّاءِ نَفْسِهِ) ^(۱).

واته: ئیستا قسه یه کی زۆرم هه یه ده مه و پوستانی بلیم، به لام ناتوانن لیمی وه ربگرن و، ناتوانن بیپاریزن، به لام هه رکات پووخی هه ق هات بو لاتان، (که (فَارْقَلِیْطُ) ه)، فیرتان ده کات و به هه موو هه ق پشتگیریتان ده کات، چونکه ئەو به داهینراو و له لایه ن خۆیه وه قسه ناکات.

ئهمه هه مان چه مک و واتای ئەو ئایه ته موباره که یه که ده فه رموی: وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾ النجم، له ئاره زووه وه قسه ناکات.

برگه ی دووهم: وشه ی (فَارْقَلِیْطُ)، یانی چی؟ که عیسا عليه السلام ده لی: له دوا ی من دی، ئەگەر من نه پۆم و دنیا به جیهیلم (فَارْقَلِیْطُ) نایهت، (فَارْقَلِیْطُ) یش که هات دین فیری هه موو دنیا ده کات و، ئەو بو هه می شه و به رده وام له گه لتان ده بی، نه ک وه ک من بو قوناغیکی دیارییکراو و په یامه که ی بو کومه لگایه کی دیارییکراو بی، با بزانی (فَارْقَلِیْطُ) یانی چی؟

هه‌موو ته‌فسیره‌کان ئه‌وه دینن، به‌لام من به تایبه‌ت له (التحریر والتنویر)^(۱)ی (محمد الطاهر بن عاشور)، هه‌روه‌ها ته‌فسیری (مونه)^(۲)، ئه‌وانه ورده‌کاری زیاتر دینن، هینام

وشه‌ی (فَارْقَلِیْطُ) که له هه‌مان ئه‌و ئینجیله‌ی، له سالی (۱۸۴۸ز) دا له له‌نده‌ن، له چاپخانه‌ی (ویلیام و طس) چاپکراوه، به پیتی قسه‌ی (التحریر والتنویر)، به‌لام ته‌فسیری (مونه) ده‌لای: ئه‌و ئینجیله‌ی له سالی (۱۸۵۷ز) واته: ده سالیکیان به‌ینه^(۳)، ئه‌ویش هه‌ر ده‌لای: له له‌نده‌ن له چاپخانه‌ی (ویلیام و طس) دا هاتوه، واته: تا‌کو ئه‌و کاته‌ش وشه‌ی (فَارْقَلِیْطُ) له ئینجیله‌کاندا هه‌بووه.

پسپۆران گوتوو یانه: وشه‌ی (فَارْقَلِیْطُ) له ئه‌صلدا (پارقلیطا)یه، به مانای (المُعْزِي) دله‌ره‌وه، یان موژده‌ده‌رو دله‌خۆشکه‌ر، به‌لام ئه‌صلی (پارقلیطا) (پیرکلتۆس)ه، که له زمانی یۆنانییدا به مانای که‌سیکی ستایشکراو، واته: (أحمد) و (محمد) دی، به‌لام دوایی (پیرکلتۆس) گو‌پدراوه بو (پاراکلتۆس)، که (پاراکلتۆس) مانایه‌که‌ی ده‌بیته دله‌خۆشکه‌رو دله‌ره‌وه، یانی: (المُبَشِّر والمُعْزِي)، ئایا بوچی ئه‌و گو‌پرانکارییه‌یان کردوهو (پیرکلتۆس)یان گو‌پریوه بو (پاراکلتۆس)؟ ده‌لایین: (پیرکلتۆس) یانی: ستایشکراو، هه‌ر ریک مانای (أحمد) و (محمد)ه، به‌لام (پاراکلتۆس) یانی: دله‌ره‌وهو دله‌خۆشکه‌ر، ئنجا بۆیه ئه‌و گو‌پرانکارییه‌ کراوه، تا‌کو پێ له‌وه بگیری که وشه‌ی (پیرکلتۆس)، -- که به‌ عه‌ره‌بیی نووسیویانه: (بارقلیطا) -- مانای وشه‌ی (أحمد) و (محمد) بگه‌یه‌نی و، سه‌ره‌نجام قسه‌که‌ی عیسا عليه السلام وای لیبیته‌وه که له دوا‌ی من ئه‌حمه‌دو موحه‌مه‌د دی، که زۆر ستایشکراوه، یاخود زۆر ستایشی خواکاره، چونکه پیشتر گوتمان: هه‌ر کام له ئه‌حمه‌دو موحه‌مه‌د، هه‌م به مانای ستایشکراو، هه‌م به مانای زۆر ستایشی خواکار، دین.

(۱) ج ۱۱، ج ۲۸، ص ۱۸۵.

(۲) ج ۲۴، ص ۷۵.

(۳) واینده‌چی چاپه‌کانیان هی یه‌که‌م و دووهم بن.

کهواته: تاكو سالی (۱۸۴۸ز) یان (۱۸۵۷ز)، لهو ئینجیلانهدا که له لهندهن له چاپخانهی (ویلیام وطس) چاپکراون، ئەو وشەیه هه‌بووه، دوایی نه (پارقلیطا) ماوهو، نه (پاراکلتۆس) ماوهو، نه (پیرکلتۆس) ماوه که ئەصلی وشەکه‌یه له یۆنانییدا، به‌لکو وشەکه‌یان گۆریوه به: (المُعْزِي) و (المُبَشِّر).

برگه‌ی سییه‌م: ده‌قی ئەوه‌ی له ئینجیله‌کانی ئیستادا هه‌یه:

ئەو ئینجیلانە‌ی له ئیستادا هەن، که من له‌به‌رده‌ستم، بۆ وینە: (التفسیر التطبیقي للکتاب المقدس: ط ۲۰۰۲ م)، (العهد الجديد، إنجيل یوحنا: إصحاح ۱۴، ۱۵، ۱۶، ص ۲۲۲۲-۲۲۲۷)، من ده‌قی هه‌ر سێک ئیصحاحه‌کان دینم، له‌گه‌ڵ ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانیش، (ژماره‌ی برگه‌کان)، که ئیمه به ئایه‌تیان ناو ده‌به‌ین.

۱- له (إصحاح: ۱۴) له (ئینجیلی یوحنا)، له ژێر ناوونیشانێ: (الوعد بالروح القدس) گفتدان به گیانی پیرۆز، که هه‌ر له خۆوه ئەو ناوونیشانیه‌یان بۆ داناوه، گوايه عیسا گوتوووه‌تی: (روح القدس) دێ له دوای من، بۆ ئەوه‌ی رێ بگرن له‌وه‌ی بڵین: موحه‌مه‌د ﷺ دێ، ئەمه‌ش گه‌وره‌ترین لادان (تحریف) گۆرانکارییه، چونکه عیسا عليه السلام باسی (روح القدس)ی هه‌ر نه‌کردوه.

ئنجبا ته‌ماشای بکه‌ین:

۲- له ئایه‌تی (۱۴) دا ده‌لێ: (إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونِي فَاَعْمَلُوا بِوَصَايَايَ)، (ئە‌ی نه‌صرا‌نییه‌کان!) ئەگه‌ر منتان خو‌شده‌وێ، کار به ئامۆژگارییه‌کانی من بکه‌ن.

۳- له ئایه‌تی (۱۵) دا ده‌لێ: (وَسَوْفَ أَطْلُبُ مِنَ الْآبِ أَنْ يُعْطِيَكُمْ مُعِينًا آخَرَ يَبْقَى مَعَكُمْ إِلَى الْأَبَدِ) له بابم (واته: له په‌روه‌ردگارم) داوا ده‌که‌م که هاوکاریکی دیکه‌تان پێ ببه‌خشی، که هه‌تا هه‌تایه‌و به‌رده‌وام له‌گه‌ڵتان مینیتیه‌وه.

پیشی (فَارْقَلِيطُ) ستایشکارو ستایشکراو، بوو، دوایی گۆریویانه بۆ (مُعْزِي) دلخۆشکه‌ر، دلده‌روه‌و، دوایی گۆریویانه بۆ (مُعِين) هاوکار!

به لام تیس‌تاش دیسان ئەمه ئه‌وه هەر ده‌گه‌یه‌نێ که عیسا عَلَيْهِ السَّلَام موژده‌ی داوه به هاتنی موحه‌ممهد ﷺ، چونکه ده‌لێ: هاوکارێکی دیکه تاكو ئەبه‌د له‌گه‌لتان ده‌مێنێته‌وه، تاكو دنیا دنیا، (واته: له‌ دوا‌ی وی هیچ پی‌غه‌مبه‌ری دیکه نایه‌ت، هەر ئه‌و له‌گه‌لتان ده‌بی خو‌ی و په‌یامه‌که‌ی، به‌رده‌وام ده‌بن، ئنجا ئەمه‌ش رێک به‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ر موحه‌ممهد دا ﷺ ده‌چه‌سپێ).

ئنجا خه‌لک بو‌ی هه‌یه به‌رسی: ئایا (روح القدس) کیه‌و، له‌ کو‌یه‌و، چو‌ن هاوکارمان بو‌وه؟ ئه‌وه‌ی هه‌یه به‌س موحه‌ممهدو ﷺ دوا په‌یامی خوایه که ئه‌و هیناویه‌تی.

۴- هەر له‌ هه‌مان (إصحاح: ۱۴) ئایه‌تی (۲۹) دا هاتوه: (هَا قَدْ أَخْبَرْتُمْ بِالْأَمْرِ قَبْلَ حُدُوثِهِ حَتَّى مَتَى حَدَّثْتَ، تُؤْمِنُونَ)^(۱) واته: ئه‌ها ئه‌وه هه‌واڵم پێدان به‌ کاره‌که به‌ر له‌وه‌ی بی، تاكو کاتیک پروویدا، ئیوه پروا بینن، واته: پێش ئه‌وه‌ی موحه‌ممهد ﷺ بی، که هاوکار ده‌بی و تاكو ئەبه‌د له‌گه‌لتان ده‌مێنێته‌وه، پێش وه‌خت ئه‌و هه‌واڵم پێدان، تاكو هەر کاتیک هات، بروای پێ بینن.

۵- له‌ (إصحاح: ۱۵) ئایه‌تی (۲۶) دا هاتوه: (وَعِنْدَمَا يَأْتِي الْمُعِينُ الَّذِي سَأَرَسَلُهُ لَكُمْ مِنْ عِنْدِ الْآبِ رُوحَ الْحَقِّ الَّذِي يَنْبَتِقُ مِنَ الْآبِ فَهُوَ يَشْهَدُ لِي)^(۲)، واته: کاتیک یارمه‌تییده‌ر، هاوکار دی که له‌ لایه‌ن با‌مه‌وه ده‌ینێرم (واته: له‌ لایه‌ن خوا‌ی په‌روه‌ردگار هه‌و)، که بریتیه له‌ پرووحی هه‌ق، که له‌ په‌روه‌ردگار هه‌و ده‌ده‌چی، ئه‌و شایه‌دیییم بو‌ ده‌دات.

واته: شایه‌دیییم بو‌ ده‌دات که من راست بووم، پی‌غه‌مبه‌ری خوا بووم.

۶- ئنجا له‌ (إصحاح: ۱۶) له‌ ئایه‌تی (۷) دا هاتوه: (وَلَكِنِّي أَقُولُ لَكُمْ الْحَقَّ، مِنْ الْأَفْضَلِ لَكُمْ أَنْ أَذْهَبَ لِأَنْ كُنْتُ لَا أَذْهَبُ لَا يَأْتِيَكُمُ الْمُعِينُ، وَلَكِنِّي إِذَا ذَهَبْتُ أُرْسِلُهُ إِلَيْكُمْ)، له‌ ئایه‌تی (۸) دا ده‌لێ: (وَعِنْدَمَا يَأْتِي يُبَكِّتُ الْعَالَمَ عَلَى الْخَطِيئَةِ وَعَلَى الْبِرِّ وَعَلَى الدِّئُونَةِ)^(۳).

(۱) ص ۲۲۴.

(۲) ص ۲۲۶.

(۳) ص ۲۲۷.

واتە: بەلام من هەقتان پێ دەلێم: باشتەر وایە بۆ ئێوە من بپرۆم، چونکە ئەگەر من نەپرۆم، ئەو یارمەتییدەرە نایەت، بەلام ئەگەر پڕۆشتم بۆ لاتانی دەنێرم، {پیشی وشە (پیرکلتۆس) یان گۆریو، کە بە مانای ستایشکراوە، گۆریویانە بە (مُعْزِي) دواوی بە (مُعِين)، ئنجا لە جیاتی بلێ خوا دەینێری، دەلێ: بۆخۆم دەنێرم، چونکە لە تەفسیری (رازی) دا کە هینامان، لەو ئینجیلانە ی کە لە رۆژگاری ئەودا هەبوون دەلێ: بایم دەینێری واتە: خوا، کاتیک ئەو دی هەموو دنیا سەرزنەشت دەکات لەسەر گوناھو چاکەیان فێر دەکات، دیندارییان فێر دەکات، هی هەموو دنیا.

واتە: پەيامەکە ی گشتگیرە.

دەلێن: کوا ئەو پەيامە گشتگیرە؟ بێجگە لەوێ خوا ﷻ بە پیڤەمبەری کۆتاییدا ﷺ ناردوو یەتی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ (١٥٨) ﴿الْأَعْرَافِ﴾، بەلام عیسا ﷺ دەلێ: (بل اذهبوا بالأحرى إِلَى الْخِرَافِ الصَّالَةِ إِلَى بَيْتِ إِسْرَائِيلَ)، ئەمە لە ئینجیلدا یە^(١)، واتە: بە لکو بچن بۆ لای مەرە سەرگەردانەکانی بەنوو ئیسرائیل، لە سوورەتی (الصف) دا دەفەرمووی: ﴿يَبْنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، ئەو وەچە ی ئیسرائیل! ئەو نەوێ ئیسرائیل! من پەوانەکراوی خوا بۆ لای ئێوە، ئەو کەسە ی بۆ هەموو جیهانیان نێردراو، تەنیا موحمەد ﷺ، هەر ئەویشە کە عیسا ﷺ بە راست دەزانێ و پیڤەمبەری خاتەم ﷺ فەرموو یەتی: نێزیکترین پیڤەمبەر لە منەو عیسا کوری مەرپەمە، چونکە لە نێوان من و ئەودا، هیچ پیڤەمبەری دیکە نەبوون^(٢).

٧- هەر لە (إصحاح ١٦) لە ئایەتی (١٢) دا دەلێ: (مَا زَالَ عِنْدِي أُمُورٌ كَثِيرَةٌ أَقُولُهَا لَكُمْ، وَلَكِنَّكُمْ الْآنَ تَعْجِزُونَ عَنِ احْتِمَالِهَا) لە ئایەتی (١٣) دا دەلێ: (وَلَكِنْ عِنْدَمَا يَأْتِيَكُمْ رُوحٌ

(١) إنجيل متى، الإصحاح: ١٠، ص ١٩٠٣، ١٩٠٤.

(٢) ئەمەش دەقی فەرموودەکە یە: (لَيْسَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ نَبِيٌّ - يَعْنِي عَيْسَى-) رواه البخاري: ٣٤٤٢، و مسلم: ٢٣٦٥، ههروهها: (إِنِّي أُولَى النَّاسِ بِابْنِ مَرْيَمَ.....)، سنن أبي داود.

الْحَقُّ يُرْشِدُكُمْ إِلَى الْحَقِّ كُلِّهِ، لَأَنَّهُ لَا يَقُولُ شَيْئًا مِنْ عِنْدِهِ بَلْ يُخْبِرُكُمْ بِمَا يَسْمَعُهُ، وَيُطْلِعُكُمْ عَلَى مَا سَوْفَ يَحْدُثُ^(۱).

واته: ئیستاش زۆر شت ماوه پیتانی بلیم، به لام ئیوه ئیستا ناتوانن هه لیبگرن... به لام کاتیک پروو حی هه ق دی، ئەو پرتماییتان ده کات بو هه ق هه مووی، (واته: به گشتی بو هه ق پرتماییتان ده کات)، که ئەو شتیک نالی له خوێهوه، به لکو هه والتان به وه پت ده دات که ده بیستی، {هه ر ریک مانای ئەو ئایه ته موباره که یه که ده فهرموئ: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ النجم، هه والیشتان پت ده دات به وهی له مهودوا پروو ده دات.

ئهمه کورته یه که بوو له چۆنیه تی موژده دانی عیسا عليه السلام به هاتنی پیغه مبه ری کو تایى موحه ممه د عليه السلام که به ئەحمه دیش ناوی هاتوه، به موحه ممه دیش عليه السلام پیشتیش فهرمووده که ی پیغه مبه رمان عليه السلام هیئا که فهرمووی: {إِنِّي لِيَ أَسْمَاءُ أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا الْحَاشِرُ الَّذِي يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى قَدَمِي، وَأَنَا الْمَاحِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ تَعَالَىٰ بِي الْكُفْرَ، وَأَنَا الْعَاقِبُ الَّذِي لَيْسَ بَعْدَهُ نَبِيٌّ} (أخرجه البخاري: ۳۵۳۲، ۴۸۹۶، ومسلم: ۲۳۵۴، والنسائي: ۶۱۰).

کهواته: یه کیک له ناوه کانی پیغه مبه ری خاتهم عليه السلام (أحمد) بووه و دوو واتای هه ن:

۱- ئەو که سه ی زۆر ستایشی خوا ده کات.

۲- ئەو که سه ی زۆر خه لک ستایشی ده که ن، هه ردوو واتایه که ش ریک له گه ل پیغه مبه ری خاتهمدا عليه السلام گونجاون، پیغه مبه ری خوا، زۆر ستایشی خواى کردوه و خه لکیش زۆر ستایشی کردوه، هه ر ناوه که شی بوخوی به مانای ستایشکارو ستایشکراوه.

(۱) (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس) ص ۲۲۷.

ئىنجا ئەوھى لە ئىنجىلە كانى ئىستادا ھەيە، لە ھەندىك شتدا پىك ھەمان شتە كە لە ئىنجىلە كانى سەردەمى (فخرالدين الرازي) دا ھەبوو، بەلام ھەندىك شتيشيان گۆريو، بە تايەتى ئەوھە كە ناوى (پارقليط) يان ھەر لابر دوو، كە وەك گوتمان: (پارقليط) يش ئەصلى خوۋى (پيركلتۆس)ە، لە زمانى يۆنانىيدا بە ماناى ستايشكراو، پىك ماناى ئەحمەدو موحمەد.

مه سه له ی چواره م:

بیپروا و هاوبه شدانه ران سته مکارترین که سن، که له حالیکدا به ره و ئیسلام و ملکه چیی بو خوا بانگ ده کرین، درو به خواوه هه لده به ستن و، ده یانه وی به زاریان پرووناکیی خوا بکوژینه وه، خواش پرووناکیی په یامه که ی هه ر ته واو ده کات، چونکه پیغه مبه ری کو تاییی خو ی ﷻ به ږینمایی و به رنامه ی راست و ته واوه و ناردوه، که بالاده ستنی بکات به سه ر تیکرای به رنامه کاند، هه رچه نده هاوبه شدانه ران قه لس بن:

خوا ده فه رموی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (۷) يُرِيدُونَ لِطُفْئَةِ نُورِ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ (۸) هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ (۹) ﴿

شیکردنه وی ئه م ئایه تانه، له نو برگه دا:

(۱) - ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾، کئ سته مکارتره له و که سه ی درو به خواوه وه هه لده به ستن؟ (وَمَنْ أَظْلَمُ) پرسیار کردنه، پرسیار ی نکو و لیلی کردنه، واته: هیچ که س سته مکارتر نیه، له و که سه ی درو به ناوی خواوه هه لده به ستن.

دیاره خاوه ن کتیه کان به وه درو یان به ناوی خواوه هه لده به ست، که ږوله یان پالدا یه لای خوا، جووله که گو تیان: عوزه یر کو ری خوا یه و، نه صرانییه کان گو تیان: عیسا کو ری خوا یه: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ﴾ (۳۰) التوبة.

هاوبه ش بو خوا دانه ره کانیش، به وه درو یان به خوا هه لده به ست که هاوبه شیان بو خوا دانان، هه روه ها کچ و کو ریشیان بو خوا دانان، وه ک له سووړه تی (الأنعام) دا ده فه رموی: ﴿وَحَرِّقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ (۱۰۰) ﴿

که له راستییدا ئەو هەم خاوەن کتیبەکان، هەم هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان و، هەموو جوۆرەکانی کافرەکان دەگریتهوه.

درۆ و هەلبەستەرانیش بە خواوە، پێنج جوۆرە ستەمیان تێدا دەرکەوتوون:

۱- زوڵم و ستەمیان لە پێغمبەر ﷺ کردووە، بەو هی توّمەتباریان کردووە بە جادووگەری و، بە شاعیری و، بە فالچیهتی و ... هتد.

۲- ستەمیان لە خۆیان کردووە که خەفتانیان نەکردووە، پێی دەر بازبوون و پێی سەرفرازیی بگرن.

۳- ستەمیان لە خۆی پەرورەدگاریش کردووە، بەو هی شتیکیان پالداووە تە لای خوا ﷻ، لە بەرنامەى خوادا نیە، که بریتیه لە: هاوبەش بۆ خوا دانان و پۆلە بۆ خوا دانان و ... هتد.

۴- ستەمیان لە خەلکیش کردووە و خەلکیشان وادار کردووە، پەيامەکانی خوا بە درۆ دابنێن.

۵- ستەمیشان لە شوینکەوتووانی خوشیان کردووە، که هەوالە راستەقینەکانیان لێ شاردوونەوه، ئەگەر خاوەن کتیبەکانن، ئەو هی لە کتیبەکانیاندا هاتووە، شاردوویانەتەوه، ئەگەر هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانن، سەران و زەلزەلانی ئەهلی کوفر، زانیویانە که پێغمبەرەان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هەق و راستن، بەلام خەلکەکهی خۆیان چەواشە کردووە، وەک خوا دەفەرموێ: ﴿وَحٰمِدُوْهَا وَاَسْتَقِيْنَتهَا اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ (۱۴) النمل، شوینکەوتووانی فیرەهون نکوولییان کرد لە موعجیزەکانی مووسا ﷺ بەلام لە دنیادا دنیایا بوون، یەقینیان هەبوو، چونکە چاویان لە ستەم و خۆسەپاندن و خۆفەرز کردن بوو، خۆ ناچن بڵێن: ئیمە لەبەر بەرژەوه‌ندییەکا‌مان ب‌پ‌روا ناکەین بە موعجیزەکانی مووسا، یان عیسا، یان مو‌حه‌ممەد یان پێغم‌بەرانی دیکە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بەلکو دەلێن: ئەوانە راست ناکەن، بۆ ئەو هی خەلکەکه چەواشە بێ و کلاویان لەسەر بنێن، کهواتە که خوا دەفەرموێ: کێ ستەمکارترە لەو کەسەى درۆ بۆ خوا هەل‌دەبەستێ! لەبەر ئەو هی که بە لای کەمەوه، پێنج جوۆرە زوڵم لەواندا بەرجەستە بوون.

(۲) - ﴿وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ﴾، له حالیکدا بۆ ئیسلام بانگ دەکری، یان بۆ ملکه چیی بۆ خوا خوا بانگ دەکری.

(۳) - ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، به دَلنیایی خواش کۆمه لی سته مکاران سهر راست ناکات، کۆمه لی سته مکاران به ئامانج ناگهیەنئ، لیڕەدا (لَا يَهْدِي) به مانای (پێنمایی ناکات) نیه، چونکه خوا پێنمایی هه موو که سی کردوه (هُدًى لِّلْعَالَمِينَ، ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ)، به لام لیڕەدا هیدایەت به مانا تایبەتییه که یه تی واتە: خوا راسته پێ ناکات و به ئامانج ناگهیەنئ، کۆمه لی سته مکاران، ئەوانه ی پێی خوا ناگرن، خوا به ئامانجیان ناگهیەنئ.

(۴) - ﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾، ده یانه وێ پووناکیی خوا به (فووی) زاره کانیان بکوژێننه وه.

(۵) - ﴿وَاللَّهُ مِتِّمٌ نُّورٍ﴾، خواش ته واوکه ری پووناکییه که ی خۆیه تی، وشه ی (مِتِّم) خویندر اویشه ته وه: (مِتِّمٌ نُّورٌ)، به (تنوین) واتە: خوا ته واوکه ری پووناکییه که ی خۆیه تی. گومانی تیدا نیه که مه به ست له (نور الله) په یامی خوایه، ئەو هیدایەت و به رنامه یه ی خوا ناردوو یه تی، که ده شفهرموێ: بپروایه کان ده یانه وێ به زاریان ئەو پووناکییه بکوژێننه وه، دوو واتای هه ن:

۱- ده یانه وێ ههر به قسه ی زاریان و به پروپاگه نده و به درۆو ده له سه، ئەو پووناکییه ی خوا خه فه بکه ن.

۲- لیڕەدا خوا ﷻ په یامه که ی خۆی چواندوه به خۆره وه، هه وێ کافره کانیش به خه فه کردن و کوژاندنه وه ی په یامی خوا، چوینراوه به که سیکه وه که فوو له خۆر ده کات، بۆ ئەوه ی پووناکییه که ی بکوژێنیتته وه، ئنجا فوو کردن له خۆر، بۆ ئەوه ی بیکوژێنیه وه، چه نده سه روبه ر ده گری! هه وێ بپروایانیش بۆ خه فه کردن و، له ئیو بردن و کوژاندنه وه ی چرای تیشکه ده ری په یامی خوا، ههر هینده سه رده گری.

(۶) ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾، ھەرچەندە بېپروایەکان پېشیان ناخۆش بێ، یانی: ئەگەر ھەموو جوړەکانی بېپروایان پېشیان ناخۆش بێ، ئایین و بەرنامە ی خوا ھەر تەواو دەکړی و سەرۆبەر دەگړی.

(۷) ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ﴾، ئەو (خوا) کەسیکە، پەوانە کراوە کە ی خۆی بە رێنمایی و بە بەرنامە ی راستەو ھە ناردووە.

(۸) ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾، تاکو بەسەر تێکپرای بەرنامەکان دا سەری بخات، (الدین)، (أل) ی ناساندنی لەسەرەو بو تێکرا (جَنَس) ە، واتە: بەسەر تێکپرای بەرنامەکاندا سەری بخات و بالادەستی بکات.

(۹) ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾، ھەرچەندە ھاوبەش بو خوا دانەرەکان پێیان ناخۆش بێ.

تێمە لە تەفسیری سوورەتی (الفتح) دا، باسیکمان لە بارە ی (الْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ) ەو کردووە، لێرە دووبارە ی ناکەینەو، کە خوا ﷻ ئایین و بەرنامە ی خۆی بە دوو وشە پێناسە دەکات، یە کەم: (الْهُدَى)، دوو ەم (دِينِ الْحَقِّ)، لەو ی باسما ن کردو، لێرەش ھەر بە کورتیی دەیلێن:

(الْهُدَى) واتە: رێنمایی، رێپیشاندا ن و بەرچا وروونی، ئەمە زیاتر بو تاک تاکی مەرووفە کانه، کە ھەم بووناسیی دەگریتەو، ھەم ئیمان و عەقیدە، ھەم پەرستشەکان، ھەم پەوشت و ئاکارەکان، ھەم ئەدەب و پەوشتە کۆمەلایەتیە پەسند و بەرزەکان.

(دِينِ الْحَقِّ) واتە: ئەو بەرنامە راست و تیرو تەواو ی کە ژیا نی کۆمەلگا رێک دەخات، لە پەووەکانی ئابووری و سیاسی و کۆمەلایەتی و جەنگ و ناشتی و... ھتدەو.

(هُدَى) تاکەکان ھەلیدەگرن کە بریتیە لەو ی تاک تاکی ئەو مەرووفانە لە خۆیان حا لیی بن، بە ھۆی بووناسییەو بەرچاویان پوون بێ، بەسەرھاتی ئەم

گهردوونه چیه؟ له کوږوه هاتوه؟ له چی دروست بووهو بو کوږ ده چی؟
 مروږ شوینی له ئیعرابی گهردووندا چیه؟ مروږ بو چ ئه رکیک و به چ
 حکمه تیک خو لقی نراوه؟ له کوږوه هاتوهو بو کوږ ده چی و ده بی چی بکات
 و چو ن بکات؟ ژیا نی دنیا چیه؟ روژی دوا یی چیه؟ و... هتد؟ ئنجا ئیمان به
 هه ر شه ش پایه که ی و، به هه ر چوار پیکهاته که یه وه، دوا یی په رسته شه کان به
 هه موو جوړره کانیا نه وه، ئنجا په وشت و ئاکاره کان، ئنجا باری که سیه تی، نه وه
 هه مووی وه ک تاک.

وه ک کو مە لگاش به گشتی، (دین الحق) ئایین و بهرنامه ی هه قی خوا، که
 ژیا ن به گشتی ریک ده خات، له هه موو پرووه کانی ئابووری و کو مە لایه تی و
 سیاسی، و ئیداره و جهنگ و ناشتی و... هتد، به رپوه ده به ن.

خوا ﷻ ده فهرمو ی: خوا نه و زاته یه په وانه کراوه که ی خو ی به رینماییه وهو، به
 بهرنامه ی هه ق و راسته وه ناردوه، که له ویش^(۱) گوتمان: (دین الحق) ده گونجی
 (حق) مه به ست پی خوی په روه ردگار بی، واته: دینی خوی هه ق، یا خود (دین
 الحق) یا نی (الدین الحق) دینیک که هه ق و چه سپاوه، راسته، بو نه وه ی به سه ر
 هه موو بهرنامه کاند زالی بکات، که بیگومان مه به ست نه وه نیه، به زه برو زهنگ
 و هیژ، ئایینی خو ی به سه پی نی، به لکو مه به ست نه وه یه: له پرووی مه عنه و ییه وه
 تیشکی خو ره که ی دنیا، پروونا ک بکاته وهو، هه موو بهرنامه کانی دیکه بخاته
 ژیر تیشک و پروونا کی خو یه وه، وه ک چو ن ژوو ریک نه گه ر سه د (فتیله) و
 (چرا په شکه) ی تیدا پیکرابن، نه گه ر بلا جکتو ری کی به شو ق هه لبرکی، بیگومان
 فتیله کان و چرا په شکه کان، هیچیا ن شو قیا ن نامی نی واته: نه و بهرنامه نه، چ له
 نه صلدا خوا نار دبنی و ده ستکاری کرابن، وه ک بهرنامه ی جووله که و نه صرانیی
 و... هتد، چ له نه صلدا مروږ کرد بووبن، نه و ئایین و بهرنامه یه ی خوا هاتوه
 نه وانه بخاته ژیر رکیفی مه عنه و یی خو یه وه.

(۱) له ته فسیری سوورتهی (الفتح) دا.

مانایەکی دیکەشی ئەوەیە کە لە کاتی ڕووبەرۆو بوونەووە بەرەنگاربوونەووەدا بەسەریاندا زāl ببێ و، شکستیان پێ ببێ و، ئەو بالادەست بێ، ئەو دوووەش هەردووکیان هاتوونە دی، ئیسلام هەم لە ڕووە مەعنەوییەکیەووە وەک حەقیقەتێک کە خوا ناردوویەتی، هەر کەسێک تەماشای بکات و بە عەقل و دڵ تییفکەری بە ئیصافەووە، دەزانێ ئیسلام کە لە قورئان و سوننەتدا بەرجەستەییەو، دوا پەيامی خوايە بۆ مەروفايەتی و، پاراستوویەتی لە دەستکاری و گۆران، زۆر جیاوازی لە پەيام و بەرنامەکانی دیکە، چ خوا ﷻ ناردبێ و دەستکاری کرابێ و گۆردرابێ، چ گریمان نەشگۆردرابانایە، چونکە خوا بۆ کات و قوئاغیکی دیاریکراو بۆ کۆمەلگایەکی دیاریکراوی ناردوون، چ ئەو بەرنامانەیی لە ئەسڵدا زادهی بیرو هۆشی مەروفن.

راگەیانندی مەکتەبی ماموستا عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Get it on Google Play | Download on the App Store

Alibapir/علي بابير

Alibapir

کەتەبی

راگەیانندی مەکتەبی ماموستا عەلی بابێر

راگەیانندی مەکتەبی ماموستا عەلی بابێر

چه‌ند ورده سه‌رنجیک

۱- (هُدًى) مه‌به‌ست پیی بوونناسیی (معرفة الوجود) و، ئیمان و په‌رسته‌کان و په‌وشت و ئاکاره، که تاک هه‌لیده‌گری، (دین الحق) یش واته: (دین الله الحق) یان (الدین الذی هو حق) دینی خوای هه‌ق، یاخود دینییک که له خودی خویدا هه‌قه، مه‌به‌ست پیی به‌نامه‌کانی ژیانن، به‌نامه‌ جوړاو جوړه‌کانی ژیان و گوزه‌ران، که کۆمه‌لگا ړیک ده‌خن له هه‌موو پرووه‌کانه‌وه: ئابووری، کۆمه‌لایه‌تی، ئیداری، سیاسی....هتد.

۲- که ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ﴾، خوینراویشه‌ته‌وه: (مُتِمُّ نُورِهِ) خواش ته‌واو‌که‌ری پرووناکیه‌که‌ی خو‌یه‌تی، پرسیاریک ده‌کری: ئایا ئایینی خوای به‌رزو مه‌زن، پرووناکیی خوا نات‌ه‌واو بووه، تاکو خوا دوا‌یی ته‌واوی بکات؟ وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که خوا شوین‌ه‌واره‌که‌ی ته‌واو ده‌کات، په‌ریزو به‌ره‌مه‌که‌ی ته‌واو ده‌کات، ئیسلام له سه‌ره‌تاوه که په‌یدا‌بووه، ته‌نیا له نیمچه‌ دورگه‌ی عه‌په‌بیی دا بووه، به‌لکو پیشی به‌س له مه‌ککه‌دا بوو، له نیو شیوه‌کانی مه‌ککه‌دا، دوا‌یی نیمچه‌ دورگه‌ی عه‌په‌بیی پۆشن کردۆته‌وه، ئنجا هه‌موو دنیای پۆشن کردۆته‌وه، که‌واته: خوا شوین‌ه‌واره‌که‌ی و بلاو کردنه‌وه‌که‌ی ته‌واو ده‌کات.

۳- که ده‌فه‌رموی: ﴿مُتِمُّ نُورِهِ﴾، ئایا ئه‌و (نور) ه‌لیره‌دا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له سووره‌تی (النور) دا ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ۳۵، النور، ئه‌و دوو پرووناکیه هه‌ر یه‌کن؟ به‌دلناییی نه‌خیر، لی‌ره‌دا مه‌به‌ست له (نور) دین و وه‌حیی خوای تاک و پا‌که، به‌لام له‌وی که ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ۳۵، النور، (نور) مانایه‌کی دیکه‌ی هه‌یه، که ئیمه له ته‌فسیری سووره‌تی (النور) دا به ته‌فصیل باس‌مان‌کرده‌و، چه‌ند رایه‌کی جوړاو جوړو جیاوازی زانایانی تیدا هه‌ن.

۴- بۆچی له ئایه‌تی پیشی دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾، به‌لام له هی دوا‌یی دا ده‌فه‌رموی: ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾؟

ده‌شگونجی بَلِین: هەر کام له‌خاوه‌ن کتێبه‌کان و هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان، هه‌م رقیان له‌رووناکی خوای په‌روه‌ردگار، هه‌م له‌پێنمایه‌که‌ی و له‌به‌رنامه‌هه‌قه‌که‌یه‌تی، ئنجا خوا ﷻ هه‌رچه‌نده‌بێ‌روایان پێیان ناخۆشبی، خوا رووناکیه‌که‌ی هه‌ر ته‌واو ده‌کات و، هه‌رچه‌نده‌بێ‌روایه‌کان به‌هه‌موو جووره‌کانیان هه‌، به‌خاوه‌ن کتێب و هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان هه‌و ئه‌وانی دیکه‌هه‌، پێی قه‌ڵس بن، خوا ئایین و به‌رنامه‌که‌ی خۆی هه‌ر بالاده‌ست ده‌کات، چونکه‌هه‌ر کام له‌رووناکی و پێنمایه‌ی و دینی هه‌ق، هه‌موویان ده‌بنه‌وه‌به‌یه‌ک شت، به‌لام به‌ئیه‌تباری جیا جیا، دابه‌ش ده‌بن، هه‌روه‌ک بێ‌روایه‌کان و هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کانیش له‌نیوه‌رۆکدا یه‌کده‌گرنه‌وه‌، به‌لام به‌وه‌سف و ئیه‌تباری جیا جیا، لێک حیا ده‌نه‌وه‌.

پوختەى مەبەست لەم نۆ ئایەتەى تاكو ئیستا پابردوون، لەم دەرسى یەكەمەماندا، ئەوێهە كە خوا ﷻ فەرمانى كردووە بە پڕواداران: قسەو كردهوویان یەك بئ و فیداكارىی بكەن لە پڕى خواداو، پەند لە گەلى مووسا ﷺ و، گەلى عیسا ﷺ واتە: لە بەنوو ئیسرائیل وەر بگرن، كە ئازارى ئەو دوو پیغمبەرانیان داو، تۆمەتباریان كردن، مسوڵمانان و پڕوادارانیش: شوینكەوتوانى موحمەد ﷺ دلیا بن، كە سەرکەوتن بۆ خویان و بۆ پەيامەكەیانە، بیپروا و هاوبەش دانەرەكانیش هیچیان پئ ناکرئ، لە بواری پەكخستن و پڕگرتن لە بڵاوبوونەووەو سەقامگیر بوونی پەيامى خوادا ﷻ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له بۆره كۆمەڵایەتییهكی ئهگهڵمان

خۆش دهكهم بۆ موافق البیاض كۆمەڵه

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

مهێلی پاڤیر AliBapir

مهێلی

پاڤیر

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

پاڤیر، دێڤی، مەكەڵەڤی، مەمۆستا، عەلی، پاڤیر

❖ درسی دووم ❖

له موږه کومه نه شي پورته کولایئ

نن معکم څو مواقع الی بایر ته

پاکه پانډی مکتبه یی ماموستا علی بابیر

AliBapir/الی بابیر

archive.org/details/@alibapir

کتابخانه

پاکه پانډی مکتبه یی ماموستا علی بابیر

پاکه پانډی مکتبه یی ماموستا علی بابیر

پاکه پانډی مکتبه یی ماموستا علی بابیر

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for app downloads

QR codes for social media and contact

پیناسه‌ی نهم دهرسه

به‌رِـزان!

نهم دهرسه له پینج نایهت پیک دی: (۱۰ - ۱۴)، ته‌وه‌ری بنه‌ره‌تیان باسی تیکۆشان و فیداکارییه له پیناوی خوادا، خوا ﷺ سهره‌تا برواداران ده‌دوینتی و، جه‌نگ و تیکۆشان به سامان و گیانیان، دوا‌ی بر‌وا هی‌نان به خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ به بازگانییه‌کی گه‌وره‌و گرنگ پیناسه ده‌کات، که به‌ره‌مه‌که‌ی لی‌یوردن و به‌هه‌شته‌پازاوه‌و نه‌بر‌اوه‌کان و، سهرکه‌وتنی دنیا‌یه.

دوا‌یی خوا‌ی به‌رزی مه‌زن، جا‌ری‌کی دی‌که بر‌واداران ده‌دوینتی و، فه‌رمانیان پی ده‌کات که وه‌ک هه‌وارییه‌کانی عیسا بن، له پشتگیری کردنی پیغه‌مبه‌ری خوا موحه‌مه‌ددا ﷺ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تَجْرِفٍ تُنَجِّكُم مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تَوَمَّنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَالْآخِرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَتَأَمَّنَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ئەه ی ئەوانەه ی بروتان هیناوه! ئایا بازرگانییه کتان پیشان بدهم، که له ئازاریکی به ئیش و ژان (ده تانیازی و) قوتارتان ده کات؟ (۱۰) (ئەوهیه که) بروا به خواو پیغه مبه ره که ی بین و، له پئی خوادا به سامان و گیانتان تیبکوۆشن، ئەگەر بزانی ئا ئەوه تان بو ئیوه چاکتره (له هەر شتیکی دیکه) (۱۱) (خوا بهو هۆیه وه) له گوناهاه کانتان ده تانبووری و ده تانخاته نیو باخانیکه وه، پرووبار به ژیر (دره خته کان) یان دا ده پۆن (ههروه ها خوا ده تانخاته نیو کوۆشک و ته لارو) خانووبه ره نایابه کانه وه، له ئیو باخه هه میشه ییه کاند، هه ر ئەوه شه بردنه وه و به مراد گه یشتنی مه زن (۱۲) ههروه ها شتیکی دیکه ش (تان ده داتی) که ئیوه هه زی پی ده که ن: یارمه تییه ک له خواوه و سه رکه وتنیکی نیزیک و، موژده ش بده برواداران (که ئەوانه یان به پاداشت ده داتی) (۱۳) ئەه ی ئەوانه ی بروتان هیناوه! پشتیوانانی (پیغه مبه ری) خوا بن، وه ک عیسا ی کوپی مه ریهم به هه وارییه کانی گوت: کین پشتیوانانم به ره و لای خوا؟ هه وارییه کان گوتیان: ئیمه پشتیوانانی خواین، ئنجا کوۆمه لیک له وه چه ی ئیسرا ئیل (یه عقووب) بروایان (به عیساو په یامه که ی) هیناوه، کوۆمه لیکیش بیروا بوون، ئیمه ش پشتگیری ئەوانه مان کرد که بروایان هینابوو به سه ر دوژمنه که یانداوه، سه ره نجام زالبوون (۱۴) .}

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(أَذْلُكُمُ) : (الدَّلَالَةُ: مَا يُتَوَصَّلُ بِهِ لِمَعْرِفَةِ الشَّيْءِ)، (دِلَالَة): ئەوه‌یه که به‌هۆیه‌وه ده‌گه‌یه ناسینی شتیک، واته: ئایا پێشانتان بده‌م؟

(يَجْرِمُ): (التَّجَارَةُ: التَّصَرُّفُ فِي رَأْسِ الْمَالِ جَالِبًا لِلرُّبْحِ، تَجَرَّ يَتَجَرُّ وَتَاجَرُ وَتَجَرُّ، مِثْلُ: صَاحِبٍ وَصَحْبٍ)، (تِجَارَة): به کوردیی ده‌لیین: بازگانی، بریتیه له ده‌ستوه‌ردانه ده‌ستمایه به مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌ینانی قازانج، ده‌گوتری: (تَجَرَّ يَتَجَرُّ) واته: بازگانیی کرد، بازگانیی ده‌کات، (تَاجَرُ) بازگان، (تَجَرَّ) کۆی بازگانه، واته: بازگانه‌کان، وه‌ک (صَاحِبٍ وَصَحْبٍ)، (صَاحِبٍ) هاوه‌ل یان خاوه‌ن، (صَحْبٍ) هاوه‌له‌کان، یان خاوه‌نه‌کان.

(نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ): (النَّصْرُ وَالنُّصْرَةُ: الْعَوْنُ)، (نَصْر) و (نُصْرَة) به مانای یارمه‌تیدانه، یاریده‌یه‌ک له خواوه.

(وَفَتَحَ قَرِيبٌ): (الْفَتْحُ: إِزَالَةُ الْإِسْكَالِ وَالْإِغْلَاقِ، وَذَلِكَ ضَرْبَانِ: أَوَّلًا: يُدْرِكُ بِالْبَصَرِ كَفَتْحِ الْبَابِ، ثَانِيًا: يُدْرِكُ بِالْبَصِيرَةِ كَفَتْحِ الْهَيْمِ)، (فَتْح): بریتیه له لابردنی گرفت و داخراوی، ئەویش دوو جو‌ره: یه‌که‌م: به چاو ده‌ییزێ وه‌ک کردنه‌وه‌ی ده‌رگا، دووه‌م: به‌ه‌قل ده‌زانری که بریتیه له لابردنی خه‌م و نا‌ره‌ه‌تی.

(الْحَوَارِيُّونَ): (أَنْصَارُ عِيسَى، قِيلَ كَانُوا قَصَّارِينَ، وَقِيلَ كَانُوا يُطَهَّرُونَ أَنْفُسَ النَّاسِ)، (الْحَوَارِيُّونَ) کۆی هه‌وارییه، به شوینکه‌وتوووان و پشتیوانانی عیسا عليه السلام گوتراوه، گوتراوه: ئەوانه کاری به‌رگ و پۆشاک سپیکه‌ره‌وه‌ییان بووه، {وه‌ک چۆن ئیستا ئوتوو‌خانه هه‌یه}، هه‌ندیکیش گوتوو‌یانه: له‌به‌ر ئەوه‌ی دَل و ده‌روونی خه‌لکیان سپی و پاک کردۆته‌وه.

دواتریش زیاتر چه‌مکی هه‌واری پوونده‌که‌ینه‌وه.

هوئی هاتنه خوارهوئی نایه ته کان

بۆ هوئی هاتنه خوارى ئەم نایه ته موباره كەى دەفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِثِ مَنْ أَنصَارِى إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِثُونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ فَأَمْنَتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَتَ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾ (١٤)

ئەم گێردراو هیه دینین:

{عَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: لَمَّا أَرَادَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يَرْفَعَ عِيسَى عليه السلام إِلَى السَّمَاءِ خَرَجَ عَلَى أَصْحَابِهِ وَهُمْ فِي بَيْتٍ اثْنَى عَشَرَ رَجُلًا، وَرَأْسُهُ يَقْطُرُ مَاءً، فَقَالَ: أَيُّكُمْ يُلْقِي شَبْهِي عَلَيْهِ فَيَقْتُلَ مَكَانِي، فَيَكُونُ مَعِيَ فِي دَرَجَتِي؟ فَقَامَ شَابٌّ مِنْ أَحَدِهِمْ سِنًا فَقَالَ: أَنَا، فَقَالَ: اجْلِسْ! ثُمَّ أَعَادَ عَلَيْهِمْ فَقَامَ الشَّابُّ فَقَالَ: أَنَا! فَقَالَ: اجْلِسْ، فَأَعَادَ عَلَيْهِمْ ثَالِثَةً، فَقَالَ الشَّابُّ: أَنَا، فَقَالَ عِيسَى عليه السلام: نَعَمْ أَنْتَ، فَأُلْقِيَ عَلَيْهِ شَبُّهُ عِيسَى، ثُمَّ رَفَعَ عِيسَى مِنْ رَوْزَنَةٍ كَانَتْ فِي الْبَيْتِ إِلَى السَّمَاءِ، وَجَاءَ الطَّلَبُ مِنَ الْيَهُودِ، فَأَخَذُوا الشَّابَّ لِشَبْهِهِ بِعِيسَى، فَقَتَلُوهُ ثُمَّ صَلَبُوهُ، فَتَفَرَّقُوا ثَلَاثَ فِرَقٍ فَقَالَتْ فِرْقَةٌ: كَانَ فِينَا ابْنُ اللَّهِ مَاشَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ رَفَعَهُ اللَّهُ وَهَؤُلَاءِ النُّسُورِيَّةُ، وَقَالَتْ فِرْقَةٌ: كَانَ فِينَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ مَاشَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ رَفَعَهُ اللَّهُ، فَهَؤُلَاءِ الْمُسْلِمُونَ، فَتَظَاهَرَتِ الْكَافِرَتَانِ عَلَى الْمُسْلِمَةِ، فَقَتَلُوهَا، فَلَمْ يَزَلِ الْإِسْلَامُ طَامِسًا حَتَّى بَعَثَ اللَّهُ مُحَمَّدًا صلى الله عليه وسلم، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿فَأَمْنَتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَتَ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾، يَعْنِي: الطَّائِفَةُ الَّتِي كَفَرَتْ فِي زَمَنِ عِيسَى، وَالطَّائِفَةُ الَّتِي آمَنَتْ فِي زَمَنِ عِيسَى، ﴿فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾، بِإِظْهَارِ مُحَمَّدٍ صلى الله عليه وسلم دِينَهُمْ عَلَى دِينِ الْكُفَّارِ، فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ} (١).

(١) (الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ٣، ص ٤٠٤، ٤٠٥، أخرجه النسائي في تفسيره: ٦١٦، والطبري في جامع البيان: ج ٢٨، ص ٦٠، وسعيد بن منصور في سننه، ومن طريقه الضياء

واته: عہدوللای کوری عہبباس ﷺ دهلی: کاتی خوا (عَزَّ وَجَلَّ) ویستی عیسا علیہ السلام بهرز بکاتهوه بو ئاسمان، عیسا علیہ السلام چووہ لای هاوہلهکانی که له ژووریکدا دانیشتبوون، دوازه پیاو بوون، {دیاره تازه خوئی شوږدوه} سهری (قزی) دلّوپه ئاوی پیدا دههاته خواری، پییگوتن: کامهتان ئامادهیه وینهی منی بخریته سهر، له جیی من بکوژری، بهلام له بهههشتدا له پلهی مندا بی! گهنجیک که له ههموویان تهمنی کهمتر بوو، ههلسا گوتی: من! پیی فهرموو: دانیشه، دواپی لیی دووباره کردنهوه، دووباره گهنجهکه ههلسایهوهو گوتی: من! دووباره فهرمووی: دانیشه، بو جاری سییهم لیی دووباره کردنهوه، ههر ئهوه گهنجه ههلسا گوتی: من! عیسا علیہ السلام گوتی: بهلی تو، ئنجا وینهی عیسا خرایه سهر ئهوه گهنجه، دواپی عیسا علیہ السلام به کلاورژنهیهکدا که له مالهکهدا ههبوو، بهرهو سهری بهرز کرایهوه.

ئنجا له لایهن جوولهکهکانهوه (ههروهها رومهکانیش) داواکاریی هات به دواپی عیسا علیہ السلام، ئهوه گهنجهیان گرت، لهبهر ئهوهی وهک عیسا دهچوو، کوشتیان و ههلیانواسی.

شوینکهوتووانی عیسا بونه سی کومهل:

۱- کومهلیکیان گوتیان: خوا (عَزَّ وَجَلَّ) له نیوماندا بوو، ئهوهندهی ویستی دواپی بهرز بووه بو ئاسمان (واته: عیسا بیه خوا دادهنا)، ئهمانه پییان گوترا: (اليعقوبية) {دیاره شوین کهسیک کهوتوون به ناوی یهعقوب و به ناوی ئهوهوه ناوړاون}.

المقدسي في الأحاديث المختارة: ٤٠٢، وابن أبي حاتم في تفسيره: ٦٢٣٣، قلنا: وَهَذَا سَنَدٌ حَسَنٌ، رجاله رجال البخاري في صحيحه، وفي المنهاج كلامٌ يسيرٌ لا يُنزلُه عن رتبة الحسن، وقال الخافض ابن كثير في البداية والنهاية: ج ٢، ص ٥١٠: وَهَذَا إِسْنَادٌ صَحِيحٌ إِلَى بَنِي عَبَّاسٍ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، قلنا: وَقَدْ وَهَمَ رَحِمَهُ اللَّهُ فَإِنَّ مُسْلِمًا لَمْ يَرَوْ مِنْ هَالِبِ بْنِ عَمْرِ شَيْئًا، وَذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْثُورِ: ج ٢، ص ٧٢٧: وَزَادَ نَسْبَتَهُ إِلَى زَيْدِ بْنِ حَمِيدٍ وَابْنِ مُرْدَوَيْهِ.

۲- کۆمەلئیکی دیکەیان (هی دووهمیان) گوتیان: کۆری خوا له ئیوماندا بوو ئەوەندهی خوا ویستی، دواپی خوا بهرزی کردەوه، ئەوانەش نستووڕیه‌کانن (واته: عیسایان به کۆری خوا داده‌نا، پاکیی بۆ خوا).

۳- کۆمەلئیکی دیکە (کۆمەلئ سییهم) گوتیان: به‌ندهی خواو ره‌وانه‌کراوی خوا له ئیوماندا بوو، دواپی خوا بهرزی کردەوه، ئەوانەش مسوڵمانانن (واته: ئەوانەن که له‌سه‌ر ڕییه‌ راسته‌که‌ی عیسا عَلَيْهِ السَّلَام ماون)، دوو کۆمه‌له‌ کافره‌که‌ دژی کۆمه‌له‌ مسوڵمانه‌که‌ بوون، لییان کوشتن، (له‌ به‌نیان بردن و زۆر زه‌بوونیان کردن)، ئیدی ئیسلامه‌تییه‌ک که عیسا هینابووی، هه‌ر خه‌فه‌و کوژاوه‌ بوو، هه‌تا خوا موحه‌مه‌دی ﷺ نارد، ئنجا خوا (عَزَّ وَجَلَّ) ئەو ئایه‌ته‌ی ناردە خوار: ﴿فَأَمْنَت طَّائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ وَكَفَرْتَ طَّائِفَةٌ ۖ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَٰلِمِينَ﴾، واته: ئەو کۆمه‌له‌ی له‌ پوژگاری عیسادا بپیروابوون و، ئەو کۆمه‌له‌ی له‌ پوژگاری عیسادا پروادار بوون، به‌لام دواپی که ده‌فه‌رموی: ﴿فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَٰلِمِينَ﴾، پشتگیری ئەوانه‌مان کرد که پروایان هینا به‌سه‌ر دوژمنه‌کانیادا، یانی: به‌سه‌رخستنی موحه‌مه‌د ﷺ بۆ دینه‌که‌یان (واته: دینی راستی نه‌صرانییه‌کانی سه‌رخست به‌سه‌ر دینی لادهری بپیروایه‌کاندا)، ﴿فَأَصْبَحُوا ظَٰلِمِينَ﴾، ئەوان بالاده‌ست بوون.

ده‌لیم: ئەم ده‌قه‌ تیشکیکی باش ده‌خاته‌ سه‌ر به‌سه‌ره‌اتی عیساو عَلَيْهِ السَّلَام شوینکه‌وتوو‌ه‌کانی به‌تایبه‌ت هه‌وارییه‌کان، ته‌نیا ئیشکالیک تێدای بۆ ئەوه‌یه‌ که (یهودا الأسخريوطي) که له‌ چوار ئینجیله‌کان دا به‌ناپاک (خائن) دانراوه‌، لێره‌دا به‌بۆ ناوه‌ینان به‌فیداکارو دلسۆز دانراوه‌و، دواتریش له‌و باره‌وه‌ قسه‌ ده‌که‌ین.

مانای گشتیی نایه ته کان

خوایا سهره تا پروو ده کاته بروداران به گشتیی و، ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذِلَّكُمْ عَلَىٰ بِحْرٍ جُنُحٍ مِّنْ عَذَابِ إِلَهِمْ﴾، ئه ی ئهوانه ی پرواتان هیناوه! (به هه موو ئه و شتانه ی پیویسته بروایان پی بهیندری)، ئایا بازرگانییه کتان پیشان بدهم که ده ربازتان ده کات له ئازاریکی به ئیش؟ ئه و بازرگانییه چییه؟ ﴿تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، ئه وهیه بروا بینن به خواو به پیغه مبه ره که ی (ئیمان بناغیه)، ﴿وَيُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾، (ئجنا نۆره ی دیوار دانانه)، ههروه ها تییکوژشن له رپی خوادا به سامانه کانتان و به گیانه کانتان، واته: ئاماده بن سامان و گیانتان به خت بکه ن له پیناوی خوادا، ﴿ذَلِكُمْ حِزْبٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، ئا ئه وه تان بو ئیوه چاکتره، (چاکتره له هه موو شتیکی) ئه گهر بزنان، ئه گهر زانیاریتان هه بی، ئه وه چاکتره بو ئیوه، ئه و بازرگانییه که مایه ی سهر فرازی و ده ربازبووتانه.

ئجنا ئایا له ئه نجامی ئه و بازرگانییه دا، له ئه نجامی ئه و تیکوژشان به سامان و گیانه دا، خوا چیتان بو ده کات؟ ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾، له گونا هه کانتان ده تانبووری، پاکتان ده کاته وه، ﴿وَيَدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾، ده شتانه ته ئیو چهند باخانیکه وه که پرووبار به ژیریاندا، (به ژیر کوژکه کانیاندا ده رۆن، یان به ژیر دره خته کانیاندا ده رۆن) و چهند جیگا و ریگا و خانوو به ره و کوژک و ته لاریکی هه ره پاک و چاک و نایاب، له ئیو باخه هه میشه ییه کاند، ﴿ذَلِكَ الْقَوْصُ الْعَظِيمُ﴾، ئا ئه وه به مراد گه یشت و بردنه وه ی مه زنه، به س ئه وه نده؟ نه خیر! ﴿وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا﴾، واته: (خَصْلَةٌ أُخْرَى) سیفه تییکی دی، یاخود: (نِعْمَةٌ أُخْرَى) چاکه یه کی دی یان: (مَثُوبَةٌ أُخْرَى) پاداشتیکی دیکه، چونکه (أُخْرَى) سیفه تی وه سفکراویکی قرتیزاوه که به عه قل و سه لیه ده زانری،

واتە: خوا چاکەیه کی دیکەو پاداشتیکی دیکەشتان دەداتەو له ئەنجامی تیکۆشان بە سامان و گیان له پیناوی خوادا، که ئیو هەزی پێدەکەن، ﴿وَأُخْرَىٰ يُحِبُّونَهَا﴾، ئیو بە لاتانەو زۆر گرنگە، بریتیه له چی؟ ﴿نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ﴾، یارمەتی له خواوەو سەرکەوتنیکی نزیکی، ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، موژدەش بدە بە پروداران، بە هەموو ئەو پاداشتانە یاسکران، ئەگەر پروداری بەراستی بن، هەموو ئەوانەیان پێدەدات.

له کۆتایی دا خوا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ﴾، ئە ی ئەوانە ی پرواتان هێناو! پشتیوانانی خوا بن، واتە: پشتیوانانی پیغەمبەری خوا ﷺ بن، ﴿كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِءِ مَن أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾، هەر وه ک چۆن عیسی کوری مەریەم بە هەوارییه کانی فەرموو: کێ دەبێتە پشتیوانی من بۆ لای خوا؟ کوان پشتیوانانی من؟ کین ئەوانە ی دەبنه پشتیوانانم بەرهو لای پاداشت و پەزنامەندیی خوا؟ ﴿قَالَ الْحَوَارِءُ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ﴾، هەوارییه کان گوتیان: ئێمه پشتیوانانی خواين، ﴿فَنَامَتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَتَ طَائِفَةٌ﴾، ئنجا کۆمه لێک له وه چه ی ئیسرائیل پروایان هێناو، کۆمه لێکیش بێ پروا بوون، ﴿فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ﴾، ئێمه ش ئەوانە ی پروایان هێناو، بە سەر دوژمنه کانیاندا پشتگیریمان کردن و بە هێزمان کردن، ﴿فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾، سەرەنجام ئەوان سەرکەوتوو و بالادەست بوون.

بە پێی تەفسیره که ی عەبدوللای کوری عەبباس (خوا له خۆی و بابی پازی بێ) واتە: بالادەست بوون له پۆژگاری پیغەمبەری خاتەمدا ﷺ، ئەو دینه هەقه ی عیسا ﷺ هێناووی، موخەممەد ﷺ له پۆژگاری خۆیدا سەریخست و بالادەستی کرد، هەلبەتە ئەم ئایەتە موبارە که مانای دیکەشی هەیه، که ئێمه له مەسەله گرنگه کاندایاتر تیشکی دەخەینه سەر.

بەلام هەر بە کورتیی دەلێین: أ- دەگونجێ مەبەست ئەو بێ: ئەوانە ی له سەر هەق بوون و شوێنکهوتوو ی عیسا ﷺ بوون، له پروی مەعنهو یه وه زāl

و بالادەست بوون، هەموو کەس دەیزانی ئەوانە لەسەر هەقن کە دەیانگوت:
دەبن ئەنیا خوا بپەرستێ، ئەوانی دیکە گومراو سەرگەردان بوون.

ب- یاخود مەبەست ئەوەیە: دواى ئەوەی پۆمەکان تەبەننێ نەصرانییەتیان
کرد، هەر چەندە شیواندیان و، لە ئەنیا خوا پەرستیی (توحید) خاڵیان کردەو،
سێیانە (ئالوژ)یان تێخست، بەلام گەنگ ئەوەیە پۆمەکان کە نەصرانییەتیان
تەبەننێ کرد، تۆلەیان بۆ لە جوولە کەکان کردنەو، تۆلەیان بۆ لە هاوبەش
بۆ خوا دانەرەکان و، لە هەموو لەوانە کردنەو کە دژی نەصرانییەکان بوون و
زۆریان ئەزەتدابوون.

هەندیک لە پروونکەرەوانی قورئان ئەم مانایەى دووهمیشیان هیناوه، بۆ
مەوونە: (إبن عاشور) بۆیە منیش ئاماژەم پێدا، بەلام وەک دواتر لە مەسەلە
گەنگەکان دا دەیهێنین، من پێم راست نیەو پەخنەم لێ هەیه.

لە پۆرتال کۆمەڵەبەسێکەن ئەکەتەیان

بەن مەگم عەز موافق الروض الداعی

Alibapir/عەل بابیر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir/عەل بابیر

Alibapir/عەل بابیر

Alibapir/عەل بابیر

Alibapir/عەل بابیر

Alibapir/عەل بابیر

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

پێنمایی کردنی خوا بۆ پرۆاداران، کە تیکۆشان و فیداکاریی بە سامان و گیان لە پێی خوادا، بازەرگانییەکی دەربازگەرە لە ئازاری بە ئیش و ژان و، مایە ی بوردرانی گوناھان و، بە بەهەشت شادبوون و سەرکەوتنی دنیاییشە:

خوا دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَجْرَجٍ يُخْرِجُكُم مِّنْ عَذَابِ آلِيمٍ ۖ ﴿١٠﴾ تَوَمَّنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۖ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۖ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۖ ﴿١٣﴾﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە چوارده برگەدا:

(١)- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئە ی ئەوانە ی پرۆاتان هێناو! واتە: پرۆاتان هێناو بە هەموو ئەو شتانە ی پێویستە پرۆایان پێی بهێنێ.

(٢)- ﴿هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَجْرَجٍ يُخْرِجُكُم مِّنْ عَذَابِ آلِيمٍ﴾، ئایا بازەرگانییەکتان پێشان بدەم، دەربازتان دەکات لە ئازارو سزایەکی بە ئیش؟ ئەم پرسیار کردنە پرسیارکردنی پێشیارکردن و، پێشاندانە (هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ)، ئایا بازەرگانییەکتان پێشان بدەم، (تُنَجِّيْكُمْ) خوێندراویشەتەوه: (تُنَجِّيْكُمْ مِّنْ عَذَابِ آلِيمٍ) دەربازتان دەکات لە ئازارو سزایەکی بە ئیش، وەک یەکیک بە یەکیک دەلی: ئایا ئامادە نی ئەو شتە بکە ی، یان ئەو شتە بخۆی یان ئەو شتە بلی؟

ئەجایبە کەسەر خوا ﷻ بۆ خۆی بازەرگانییەکەمان پێدەلی:

(٣)- ﴿تَوَمَّنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، کە پرۆا بێن بە خواو پێغەمبەرەکە ی، پێغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ.

(۴) ﴿وَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ﴾، ھەروەھا تەبیکۆشن لە ڕێی خوادا بە سامانە کانتان و بە گیانە کانتان، واتە: ئامادە بن مāl و سەر لە پیناوی خوادا بەخت بکەن.

(۵) ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾، ئا ئەوەتان بۆ ئێوە باشترە، (ذَلِكُمْ أَي: الْمَذْكُورُ) ئەوەی باسکرا بۆ ئێوە باشترە، (خَيْرٌ) لێرەدا دەگونجی بە مانای (خَيْرٌ) بێ، ناوی ھەڵبژاردن (إِسْم تَفْضِيل)، واتە: ئەوە بۆ ئێوە چاکترە لە ھەر شتێک کە بە بیرتاندا دی، دەشگونجی (خَيْرٌ) لێرەدا بە مانای چاک بێ، واتە: ئەوە بۆ ئێوە چاکە.

(۶) ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، ئەگەر ئێوە بزائن و زانیاریتان ھەبێ، کەواتە: ئەو بازرگانێی پێمگوتن، مومارەسە بکەن، بریتییە لە برۆا ھێنان بە خواو پیغەمبەرەکە ی ﷺ و تیکۆشان بە سەرو مāl لە پیناوی ڕیازی خوادا.

ئنجā لە ئەنجامی ئەوەدا:

(۷) ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾، (خوا) بۆتان لە گوناھە کانتان دەبووری، (يَغْفِرُ): (مَجْزُوم) ە، کەواتە: مەبەست لە (تُؤْمِنُونَ) و (تُجَاهِدُونَ) فەرمان کردنە، ھەرچەندە بە شیوەی ھەوآلدان ھاتوون، بە لām فەرمان کردن، یانی: دەبێ ئیمان بێن و تەبیکۆشن بە سەرو مāl لە پیناوی خوادا، ئنجā خوا بۆتان لە گوناھە کانتان دەبووری ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ (يَغْفِرُ) (مَجْزُوم) ە، وەک مەرچیکە کە پیشر گوتراوە، یانی: ئەگەر ئەوە بکەن خوا بۆتان لە گوناھە کانتان دەبووری.

(۸) ﴿وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، دەشتانخاتە ئێو چەند باخانیکەو، ڕووبار گەل بە ژێر درەختەکانیدا دەڕۆن.

(۹) ﴿وَمَسْكَنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾، ھەروەھا دەتانخاتە ئێو چەند خانوو بەرھو کۆشک و تەلاریکی پاک و چاک و نایابەو، لە ئێو باخە ھەمیشەییەکاندا.

(۱۰) ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، ئا ئەوە بە مراد گەیشتن و بە ئامانج گەیشتنی مەزنە.

ئایا بەس ئەوەندە بەرھەمی ئەو بازرگانییە، کە خوا پیشانی برۆادارانى دا؟
نە خیر!

(۱۱) - ﴿وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا﴾، خەسلەتتیکى دیکەش حەزى پێدەكەن و خوشتاندەوى، واتە: (فَضِيلَةُ أُخْرَىٰ)، (نِعْمَةُ أُخْرَىٰ)، (خَصْلَةُ أُخْرَىٰ)، (مَثُوبَةُ أُخْرَىٰ)، بۆیە بە مبینە (مؤنث) ھاتو، تاكو بزانی ئەو (أُخْرَىٰ) یە وەسفی وەسفکراویکی قرتیندراو، کە بە مبینە (مؤنث) دى، وەك (نِعْمَةُ)، (خَصْلَةُ)، (فَضِيلَةُ)، (مَثُوبَةُ)، چاکە یەکی دیکە، خەسلەتتیکى دیکە، پلە یەکی دیکە، پاداشتتیکى دیکە، کە ئیو حەزى پێدەكەن.

(۱۲) - ﴿نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ﴾، یارمەتیی لە خواو، لێرەدا (نَصْر) بە نەزانراو (نکرة) ھاتو، واتە: یارمەتییان و پشتیوانییەکی مەزن لە خواو.

(۱۳) - ﴿وَفَتْحٌ قَرِيبٌ﴾، سەرکەوتنیکى نیزیکیش، (فَتْح) بە مانای کردنەوێ شتیکى داخراو، یان لابردنى ئیشکالیکە، کە دەگونجى مەبەست پێى صولحى حودەیبییە بى، یان مەبەست پێى ئازادکردنى شارى مەککە بى، یان کۆی کرانەوێ دەروازەکان بى، لە بەرانبەر ئەھلى ئیسلامدا، ھەم صولحى حودەیبییە، ھەم فەتحى مەککە، ھەم دواى ئازادکردنى ولاتانى دیکەو، گەیاندى پەيامى خواو، روشنائى ئایینی خوا، بە ھەموو ئەو شوێنانەى ئەھلى ئیسلام دەستیان پێیان گەیشتو.

(۱۴) - ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، موژدەش بدە بە برۆاداران، دلایان خوشبکە، واتە: دلایان خوشبکە بە ھەموو ئەو شتانەى باسکران، چونکە (أَل) سەر (الْمُؤْمِنِينَ) دەگونجى بۆ (عەھد) بى واتە: موژدە بدە بە برۆادارەکان، کە ئەو جوړە بازرگانییە مومارەسە دەکەن، یاخود ئەلیف و لامەکە بۆ ناساندنە، بەلام مەبەست پێى تیکرا (جَنس) ە، واتە: موژدە بدە بە ھەموو برۆادارانى کە ئەو سیفاتانەیان تێدا بن، خوا ئەو بەلێنانەیان بۆ جێیە جى دەکات.

مه سه له ی دووهم:

فرمانکردنی خوا به بروداران که پشتیوانانی خوا بن، وهک چۆن
 حه وارییه کان دوا کردنی عیسا علیه السلام گوتیان: ئیمه پشتیوانانی خوا بن،
 ئیدی سهره نجام وه چهی ئیسپرائیل بوونه دوو کۆمه لی برودارو بیپرواو، خواش
 برودارانی سهرخست:

خوا ده فرموو: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِثِ
 مِّنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِثُونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَاْمَنْتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرْتَ طَائِفَةٌ
 فَأَيَّدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَٰلِمِينَ ﴿١٤﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له شهش برگه دا:

(١)- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ﴾، ئەهی ئەوانه ی پرواتان هیناوه! ببنه پشتیوانانی
 خوا، خوینراویشه ته وه: (کونوا أنصاراً لله) ببنه پشتیوانان بو خوا، (أنصار) کۆی (نصیر)
 هو به مانای (ناصر) ه، به لام (نصیر) زیده پۆی تیدایه، واته: زۆر سهرخهر، زۆر پشتیوان.

(٢)- ﴿كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِثِ مِّنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾، (ببنه پشتیوانانی خوا، یانی:
 پشتیوانان و پشتگیران و هاوکارانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله)، وهک چۆن عیسا کوری مه ریه م
 به حه وارییه کانی فرموو: کین پشتیوانانم به رهو لای خوا؟ واته: کین نامادهن پشتگیریم
 بکهن و ببنه پشتیوانم به رهو لای خوا، بو رازی کردنی خواو گه یاندنی په یامی خوا.

(٣)- ﴿قَالَ الْحَوَارِثُونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾، حه وارییه کان گوتیان: ئیمه یین پشتیوانانی خوا، واته:
 ئیمه یین هاوکاران و پشتگیرانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله، که نوینه رو په وانه کراوی خوایه.

(٤)- ﴿فَاْمَنْتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرْتَ طَائِفَةٌ﴾، سهره نجام کۆمه لیک له به نوو
 ئیسپرائیل، {کۆمه لیک له وه چهی ئیسپرائیل، یه عقووب، له گه لی جووله که}، پروایان هینا،
 کۆمه لیکیش بیپروابوون.

یانی: کۆمه‌لێک برۆیان هێنا به عیسا عَلَيْهِ السَّلَام و به پێغه‌مبهری خۆیان دانا، که ههر پێغه‌مهری خواش بوو، کۆمه‌لێکیش پێی بپروا بوون.

٥- ﴿فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ﴾، ئنجا ئەوانه‌مان به‌هێز کرد که برۆیان هێنا‌بوو به‌سه‌ر دوژمنه‌کانیاندا، (أَيَّدْنَا، أَي: قَوَّيْنَا) به‌هێزمان کردن، سه‌رمانخستن، پشتمان گرتن له به‌رانبهر دوژمنه‌که‌یان دا، دوژمنه‌که‌یان کێ بوون؟ ههم جووله‌که‌کان بوون، ئەوانه‌ی برۆیان نه‌هێنا‌بوو، ههم پۆمه‌کان بوون.

٦- ﴿فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾، ئنجا سه‌ره‌نجام ئەوانه‌ی ئێمه‌ پشتگیریمان کرد‌بوون {که برۆا‌داران بوون}، بالاده‌ست و سه‌رکه‌وتوو بوون.

راکه‌باندنی مه‌کتبه‌ی ماموستا عه‌لی بابێر

Alibapir

Google Play

App Store

Alibapir

YouTube

راکه‌باندنی مه‌کتبه‌ی ماموستا عه‌لی بابێر

نسی کورته هه‌لوه‌سته

۱- مانای وشه‌ی (الحواری):

(الحواریون) و (الحواریین) کۆی (حواری)یه، (ابن عاشور) گوتووێه‌تی: (الحواری: کَلِمَةً حَبَشِيَّةً)، (حواری) وشه‌یه‌کی حه‌به‌شه‌یه‌و له‌ ته‌صلدا (حه‌واریا) بووه، یانی: (الصّٰحِبُّ الصّٰفّٰی) هاوه‌لێکی زۆر ساغ و بێ خه‌لته، قورئان به‌کاری هێناوه بۆ هاوه‌لانی عیسا عليه السلام، هه‌رچه‌نده له‌ چوار ئینجیله‌کاندا وشه‌ی (الحواریون) و (الحواریین) به‌کارنه‌هاتوه.

(المعجم الوسيط) له‌ ڕوونکردنه‌وه‌ی چه‌مکی (الحواری) دا ده‌لێ: (الْحَوَارِيُّ مُبَيِّضُ الثِّيَابِ، وَالْحَوَارِيُّ: الَّذِي أَخْلَصَ وَاخْتَبَرَ وَنُقِيَ مِنْ كُلِّ عَيْبٍ، وَالْحَوَارِيُّ: الصّٰحِبُّ وَالنّٰصِرُ، وَالْحَوَارِيُّونَ: أَنْصَارُ عِيسَى عليه السلام)^(۱).

واته:

۱- هه‌واری به‌ مانای سپیکه‌ره‌وه‌ی پۆشاکه، (پیشتریش گوتمان: (القَصَّارین) واته: ته‌وانه‌ی خه‌لک به‌رگ و پۆشاک و یداون و سپیان کردۆته‌وه، وه‌ک چۆن ئیستا ئوتووکردن و شۆردنی پۆشاک و پاککردنه‌وه‌ هه‌یه، ئه‌و شوێنکه‌وتوووانه‌ی عیسا، ئه‌و دوازه‌ هاوه‌له‌ی، دیاره‌ پیشه‌که‌یان ئه‌وه‌ بووه).

۲- هه‌روه‌ها (حواری) که‌سیکه‌ خۆی ساغ و یه‌کلا کردۆته‌وه‌و هه‌لبژێرداوه‌و، له‌ هه‌ر عه‌یب و که‌موکۆرییه‌ک پاککراوه‌ته‌وه‌.

۳- هه‌روه‌ها (حواری) واته: هاوه‌ل و یارمه‌تییده‌رو هاوکار.

۴- هه‌روه‌ها هه‌وارییه‌کان شوێنکه‌وتوووان و پشتیوانانی عیسا عليه السلام.

ئەم وشە یە شەش جار ان لە قورئاندا هاتو، دوو جار ان لێرەدا هاتو، لە سوورەتی (آل عمران) و لە سوورەتی (المائدة) شدا هاتو، شەش جار ان دووبارە بوته، پێخەمبەریش ﷺ لە فەرماشتیکیدا فەرموویەتی: {لِکُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيٌّ، وَحَوَارِيُّ الزَّبْرِ بَنُ الْعَوَامِ} (أخرجه البخاري: ۶۸۳۳، ومسلم: ۲۴۱۵، وابن ماجه: ۱۲۲)، واتە: هەموو پێخەمبەرێک هاوێکی دانستە ی هەبوو، هاوێی دانستە ی منیش زوێری کوری عەووامە.

هەلبەتە مانای وانێ ئەوانی دیکەش دانستە نەبوون، بەلام دیارە لە هەندێک تاییەتەندیدا پێخەمبەری خوا ﷺ باسی زووبەری کردو، پوختە ی مانای حەوارییەکانیش: ئەوانە ی هاوێی دانستەو ساغ و بێ خلتە بوون بو عیسا ﷺ، بە پێی قورئان ئاویە.

۲- چوار ئینجیلە کە هەر چواریان باسی دوازدە هاوێ لەکانی عیسا دەکەن، بە حساب مەدحیان دەکەن، بەلام مەدحی چوار ئینجیلەکان بو (حەوارییەکان) (۱)، لە زەمەو نیزیکتەر (۲) لێرە خوا ﷻ زۆر بە پێگە یەکی بەرزو بە دڵسۆزی و ساغی و تەوایی باسی حەوارییەکان دەکات: ﴿ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ مَعْنَى أَنْصَارُ اللَّهِ ﴾. بەلام لە چوار ئینجیلەکاندا، حەوارییەکان کۆمەلێک خالی بێهێزیان پالدرانە لا، بە تاییەت یەکیکیان کە (يَهُودَا الْأَسْخَرِيُوطِي) یە، لە ئینجیلەکاندا هاتو کە ئەو خیانەتی بە عیسا ﷺ کردو، لە بەرانبەر چەند درەمێکدا کە وەرگیرتن لە پۆمەکان و لە جوولە کەکان، ئەو ماله ی عیسا ی تیدا بوو و حەوارییەکان لەوێ دا کۆبوونەو هیان هەبوو، پێشانی دان، جوولە کەو پۆمەکان هاتنە سەر ماله کەو، عیسیان دەستگیر کرد بە پێی قسە ی چوار ئینجیلەکان، ئەگەرنا لە ئەصلدا ئەو ی دەستگیریان کرد، هەر ئەو بوو کە وێنە ی عیسا ی برابوو سەر، ئنجا بە پێی رپوایەتە کە ی عەبدوللای

(۱) کە بە وشە ی حەوارییەکان نەهاتو.

(۲) بو وێنە: (عندئذ تركه التلاميذ كلهم وهربوا)، لەو کاتەدا سەر جەم قوتابیەکان وازیان لێهێناو هەلاتن! بروانە: التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد الجديد، إنجيل متى، الإصحاح: ج: ۲۶ / ۵۶، ص: ۱۹۶۱.

کوپری عہ عباس ئو کہ سہی وینہی عیسیٰ براوہ تہ سہر، ئنجا (یہوذا الأسخريوطي) بووہ،
 یان ہەر کہ سیکی دیکہ بووہ، هاوہ لیکی زور دانستہ و دلسوزی عیسا عليه السلام بووہ و نامادہ
 بووہ لہ حیاتی عیسا بکوژری، چونکہ عیسا عليه السلام گوتوویہ تی: کی نامادہ یہ وینہی منی
 بچی تہ سہر، جوولہ کہو رومہ کان لہ حیاتی من بیگرن و بیکوژن، ئیعدامی بکہن؟ گہنجیک
 کہ بہ پی ئوہی لہ ئینجیلہ کاندنا ناوی هاتوہ، دہ بی (یہوذا الأسخريوطي) بی، ئو نامادہ
 بوو، واتہ: بہ پی ریوایہ تہ کہی عہ بدولای کوپری عہ عباس، کہ سیکی کہ ئیعدام کرا لہ حیاتی
 عیساو عليه السلام وینہی عیسیٰ چووہ سہری، ئویش ہەر پیاوکی زور دلسوزو دانستہ بووہ،
 بہ لکو لہ ہموویان فیداکارتر بووہ، بہ لام لہ چوار ئینجیلہ کاندنا دہ لی: (یہوذا الأسخريوطي)
 لہ بہ رانبہر چہ ند درہ میکی زیودا، کہ رومہ کان و جوولہ کہ کان پیئاندا، جاسووسی کرد
 لہ سہر عیساو لہ سہر هاوہ لہ دانستہ کانی، (حہواریہ کان) و هاتن بہ سہر مالہ کہ و ہربوون
 و ویستیان عیسا عليه السلام بگرن، بہ لام عیسا بہ کلور پورژنہ دا بہر زکرایہ و، دیسان ئینجیلی
 (بہر نابا) ش ہروا دہ لی، بہ لام کہ ہەر نہ هاتنہ دہر، (یہوذا) چووہ ژوور، ئنجا کہ چووہ
 ژووری، وینہی عیسا عليه السلام چووہ سہر ئو و، حہواریہ کانیش لیان تیکہ ل بوو، وایان زانی
 عیسا یہ عليه السلام، ہہندیکیان گوتیان: نہ خیر عیسا بہ کلور پورژنہ دا بہر زبووہ، بہ لام تہ ماشاشیان
 دہ کرد ئو کہ سہش زور و ہک عیسا دہ چوو، گوتیان: ئایا تو عیسا؟ گوتی: نہ خیر ئو
 نیم، گرن گ ئوہیہ رومہ کان و جوولہ کہ کان گرتیان و ئیعدامیان کرد، ئنجا لہ کاتی ئیعدام
 کردنہ کہ شد، و ہک لہ ئینجیلہ کاندنا هاتوہ، قسہی زور بیہیزی کردوون، بو وینہ گوتوویہ تی:
 (پہرستراوم! پہرستراوم! بوچی وازت لیہینام!)^(۱) یان (با ئہ مجارہش ئیعدام نہ کریم)^(۲)، و ہک
 جوریک لہ گلہ یی و بناشت لہ خوا!! کہ بیگومان ہہر گیز ئوہ ہہ لوئستی عیسا عليه السلام
 نہ بووہ و، ہہ لوئستی ہیچ پرواداریکی ئیمان کاملیش نیہ.

(۱) ئہمہ دہ قی قسہ کانیہ تی لہ تہرجہ مہ عہرہ بیہ کہی (الکتاب المقدس) ہوہ: (ایلی ایلی
 لما شبقنتی، أي إلهي إلهي! لماذا تركتني؟) یانی: پہرستراوم پہرستراوم! بوچی وازت لیہینام؟
 التفسیر التطبیقي للکتاب المقدس، ص: ۱۹۶۸ العهد الجديد، إنجيل متى، الإصحاح: ۲۷

(۲) پروانہ: ہہ مان سہر چاوہ (إنجيل مرقس)، الإصحاح: ۱۴، ص ۲۰۳۸، (یا آبی! کل شیئ
 مستطاع لَدِیک، فأبعد عني هذه الكأس)، واتہ: بابی خوُم! ہہ موو شتیک بو تو گونجاوہ
 ئہم کووبہ (مردنہ) م لی دوور بخہوہ.

شایانی باسە: ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (النساء) و، لە تەفسیری سوورەتی (المائدة) دا، ئەو ئایەتەنە یاسی عیسا ﷺ دەکەن، بە درێژی قسەمان لە بارەووە کردوون و، قسەکانی ئینجیلی (بەرنا) شەمان هێناوە، بۆیە لێرە دووبارە ناکەینەووە.

٣- لەم ئایەتە موبارەکە وەرەگیرۆ، کە خوا ﷻ حەوارییهکانی، یان شوێنکەوتووانی عیسا ﷺ کە پرۆیان پێ هێناوە، سەری خستوون بەسەر بیروایەکاندا، بەلام بە پێ ئەووە کە سەرچاوە میژووێیهکان پێمان دەلێن، شوێنکەوتووانی راستەقینە ی عیسا ﷺ هەر دەرکراو و لێدراو و کوژراو و ناپەرەتکراو بوون، کەواتە ناچارین بڵێین: مەبەست لەو سەرکەوتنە ئەووە بوو، کە خۆراگر بوون لەسەر ئایین و بەرنامە خوا، لەسەر پێبازی عیسا ﷺ ماون و، دەستبەرداری نەبوون، هەرچەندە ناپەرەتکە و ئازارو ئەشکەنجەو دەر بە دەری زۆریان بەسەر هاتووە، دەبێ مەبەست لە سەرکەوتنە ئەووە بێ، واتە: خۆراگر بوون، دەستبەرداری دینەکیان نەبوون، خوا سەری خست دلی بەهێز کردن.

هەندیکیش بۆ وێنە: (ابن عاشور) وایان لێکداوەتەووە: دوایی پۆمەکان کە نەصرانییهتیان تەبەننی کرد، تۆلەیان لە جوولەکەکان کردەووە و جوولەکەکانیان سەر کوت کردن و نەصرانییهکانیان کردنە حوکمران، (ابن عاشور) وای تێدەگات!

بەلام پێم وایە ئەووە هیچ سەرخستن نەبوو، بۆ ئەوانە ی پرۆیان بە عیسا ﷺ هێنابوو، چونکە ئەوانە ی پرۆیان بە عیسا ﷺ هێنابوو، وەک بەندە ی خواو پیغەمبەری خوا پرۆیان پێ هێنابوو، بەلام ئەووە ی (قسطنطین) کردی لە کۆبوونەووە ی (نیقییە) دا لە سالی سێ سەدو سی (٣٣٠) زایینی دا، ئەووە ئەو تەبەننی کرد، بریتی بوو لە نەصرانییهتیک کە لە نیو پۆکی خۆی خالی کرابوو، کە خوا بە یە کگرتنە، چونکە ئەو نەصرانییهتە کە ئێستاش باوە، دەلێ: خوا سییەمی سییەکانە: ﴿قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ ۖ﴾ (المائدة، هەم خوا، هەم عیسا، هەم (روح القدس) یاخود مەریەم، کە لە راستیدا ئەو دینی خوا نیە، دژو پیچەوانە ی پەیام و بەرنامە ی خواوە.

كەواتە: ئەو ھەي پۆمەكان تەبەننەيان كەردو ھە، دوایی فەرزەيان كەردو ھە سەر خەلكداو، جوولەكەكانەشەيان لەسەر سزا داو ھە، ئەو ئیمان و بەرنامە خوايە نەبوو ھە، كە خوا بۆ عەسای ناردو ھە، بۆيە (ئەبن عەشور) پەحمەتی خواي لێي، لێرەدا نەپێكاو ھە، بەلكو پای راست ھەر ئەو ھە، كە مەبەست لە سەرخستنی خوا بۆ پەروادارانێك كە ئیمانەيان بە عەسای (عەسای) ھەتەبوو:

۱- یان دەبێ بەو مانایە بێ كە ئینو عەبباس (خوا لە خوێ و بابی پەزی بێ) گوێ: كە بریتە لە سەركەوتنی مسوڵمانانی شوێنكەوتووی پێغەمبەری خاتەم (ﷺ) كە پەزەكە ھەمان پەزە عەسای (عەسای)، كە بریتە لە ئیمان بە خواو خوا بە یەكگرتن.

۲- یان دەبێ بەو واتایە بێ، كە خوا یارمەتی شوێنكەوتووانی راستەقینە عەسای دا، خۆراگە بێ و دەستبەرداری ئیمان و خوا بە یەكگرتن (توھید اللە) نەبێ.

لێرەشدا كۆتایی بە تەفسیری (الصّٰفّٰتِ) دێنێ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

پاڤەپەڕدەنێ ھەنگەبەي مامۇستا عەلي بابەير

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play / App Store

Alibapir/بابەير

Alibapir

کەسەلي

پاڤەپەڕدەنێ ھەنگەبەي مامۇستا عەلي بابەير

پاڤەپەڕدەنێ ھەنگەبەي مامۇستا عەلي بابەير

تہ فیسیری سوورہ تی

الْمُفَصَّلَاتِ
الْجَمْعَةِ

دەستپیک

بەرپـۆزان!

ئەمپـۆ کە (۱۱) ی مانگی پرەمەزانی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچی، بەرانبەر: (۴/ ۲۰۲۰/۵) ی زاینیه، لە شاری هەولێر، بە پشتیوانی خوای بەخشەر و میهرەبان، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الجمعة)، سەرەتا وەک عادیاتی خۆمان پێناسە و نێوەڕوکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە هەوت (۷) پرگەدا، دەخەینەڕوو:

پێناسەی سوورەتی (الجمعة) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تەنیا ناوی سوورەتی (الجمعة) یە، تەنیا بەو ناوە ناسراوە، لەو بارەووە بەلگە زۆرن، ئێمە بەو دوو دەقی سوننەت، واز دێنین:

دەقی یەكەم: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ حِينَ أُنْزِلَتْ سُورَةُ الْجُمُعَةِ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۶۱۵).

واتە: ئەبوو ھورەیرە (خوای پازێ بێ) دەلێ: ئێمە لە خزمەت پێغەمبەر ﷺ دانیشتبووین کە سوورەتی (الجمعة) ی بۆ دا بەزی.

شایانی باسە: ئەبوو ھورەیرە (خوای پازێ بێ) لە مەدینە مسوڵمان بوو و زۆریک لە زانایان دەلێن: لە دواى جەنگی خەیبەریش مسوڵمان بوو، واتە: لە سالی هەوتی کۆچی دا.

دەقی دووهم: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْجُمُعَةِ بِسُورَةِ الْجُمُعَةِ فَيَحْرُضُ بِهَا الْمُؤْمِنِينَ، وَفِي الثَّانِيَةِ بِسُورَةِ الْمُنَافِقِينَ فَيَقْرَعُ بِهَا الْمُنَافِقِينَ} (أخرجہ الطَّبْرَانِي فِي الْأَوْسَطِ كَمَا فِي الْمَجْمَعِ لِلْهَيْثَمِيِّ: ج ۲، ص ۱۹۱، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ، وَأَصْلُهُ فِي الصَّحِيحِ بِاخْتِصَارٍ، وَحَسَنَهُ السِّيُوطِيُّ فِي (الدَّر الْمُنْتَوَرِ): ج ۶، ص ۳۳۴).

واتە: ئەبوو ھورەیرە (خوا لێی رازی بێ) دەلی: پێغەمبەرێ خوا ﷺ عادی وای بوو لە نوێژی جومعه له پکاتی یه کهم دا سوورپه تی (الجمعة) ی ده خویند، پر وادارانێ پێ هانده داو، له پکاتی دووهم دا سوورپه تی (المنافقين) ی ده خویندو، سه رزه نشتی ده غه ل و مونا فیه کانی پێ ده کرد.

دووهم: شوینی دابه زینی:

زانایان له سه ر مه دینه یی بوونی ئەم سوورپه ته موباره که یه کده نگن، واش پێده چێ له سالی هه وته می کو چیی دا، دوا ی فه تحی خه یبه ر دابه زیی، به به لگه ی ئەوه که ئەبوو ھورەیرە (خوا لێی رازی بێ) پاش جهنگی خه یبه ر مسو لمان بووه.

ئنجما مادام ئەو بلی: تێمه له خزمه ت پێغەمبەر دا ﷺ بووین که سوورپه تی (الجمعة) ی بۆ دابه زی، کهواته: دوا ی مسو لمان بوونی ئەبوو ھورەیرە دابه زیوه، واته: له سالی هه وته می کو چیی دا، ئنجما ئایا له سه ره تایه که یه وه، یان له ئیوه راسته که ی، یان له کو تاییه که ی دا؟ هه ر سێک ئەگه ره کان هه ن.

سێیه م: ژماره ی ئایه ته کانی:

به یه کده نگیی ژمی ره رانی ئایه ته کانی قور ئان ژماره ی ئایه ته کانی ئەم سوورپه ته، یازده (۱۱) ئایه تن و، به پێی قسه که ی ئەبوو ھورەیرەش (خوا لێی رازی بێ) هه مووی به یه کجار دابه زیوه.

چوارەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:

ریزبەندیی ئەم سوورەتە موبارەکە لە دابەزیندا، بە پێی سەرژمێری (جابر بن زید) ژمارەکەی سەد و شەش (۱۰۶)، پێش سوورەتی (التغابن) و دوای سوورەتی (التحریم) دابەزیووە، لە موصحفیشدا ژمارەکەی شەست و دوو (۶۲)یە.

پێنجەم: نیوەڕۆکی ئەم سوورەتە:

لەم سوورەتە موبارەکەدا، دوای ڕاگەیاندنی بە پاکگرتنی هەرچی لە ئاسمانەکان و، هەرچی لە زەویدایە بۆ خوا، وەسفکردنی خوا بە چوار لە سیفەتەکانی: (الملک، القدوس، العزیز، الحکیم)، واتە: حوکمران و پاک و بالادەست و کارزان، باسی ڕەوانەکرانی موحەممەد ﷺ لە نێو (أُمَیْن)دا کراوە، ئەرکەکەیشی لە چوار شتدا خراوەتە ڕوو، کە بریتین لە:

۱- خۆبێندەوهی ئایەتەکانی خوا بەسەریاندا.

۲- تەزکیە کردنیان واتە: پاک و چاک کردنیان.

۳- فێرکردنی کتێب، پێیان.

۴- فێرکردنی حیکمەت، پێیان.

ئنجما ئاماژە کراوە بە گەلانی دیکەش، کە بە گەلی عەرەبەووە لە مسوڵمان بووندا پەیوەست دەبن و، ئەوەش بە بەخششی خوا دانراوە، دوایی بە ڕەخنە گرتنەووە باسی جوولەکەکان کراوە، لە کۆتاییشدا باسی نوێژی جومعه کراوە، سەرزنشتی کەسانیک کراوە، کە لە گەرمە و تاردانی پێغمەبەری خوادا ﷺ لە نوێژی جومعهدا، بە پێوە بەجێیان هێشتووە لەسەر مینبەر، بەرەو بازارگانی و خافلان (لهو)، (تەپل و دەف و ئاواز) کە لەگەڵ بازارگانییەکەدا بوو، چوون.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە:

سێ تاییەتمەندیی زەق دوکەونە بەرچاو:

- ١- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی فەرز بوونی چوون بۆ نوێژی جومعه کراوە، بەلکو تەنیا لەم سوورەتەشدا ناوی (الجمعة) هاتووە، لە ئایەتی ژمارە نۆ (٩)دا.
- ٢- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی بەجێهێشتنی پیغەمبەری خوا ﷺ لە کاتی وتاردانیدا بە پێوەو لەسەر مینبەر، کراوە.
- ٣- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی پەیوەست بوونی گەلانی دیکەى جگە لە عەرەب بە گەلى عەرەبەو لە ئیمان هێناناندا کراوە، لە ئایەتی ژمارە چوارده (١٤)دا.

هەوتەم: دابەشکردنی ئەم سوورەتە:

یازدە ئایەتەکەى ئەم سوورەتە لە دوو دەرس دا پرووندەکەینهو:

- دەرسی یەكەم:** لە هەشت (٨) ئایەتی یەكەم پێک دێ، ئایەتەکانی: (١ - ٨)،
لەو هەشت ئایەتەدا، خوا ﷻ چوار بابەتی سەرەکیی خستووێروو:
- ١- ڕاگەیانندی بە پاکگرتنی خوا لە لایەن هەرچی لە ئاسمانەکان و هەرچی لە زەویدا، و،
وەسفکردنی خوا بە چوار سێفەتی بەرزو بێ وێنەى: (الملك، القدوس، العزيز، الحكيم).
 - ٢- باسی ناردنی پیغەمبەرى کۆتایی موحەممەد ﷺ لە نێو (أُمَيَّيْن)داو، خستنه پرووی
چوار ئەرکە گزنگ و بنه‌رەتییه‌کەى: ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ۚ﴾
 - ٣- ئەزموونی شکست خواردووی گەلى جووله‌کە، لە هەلگرتنی تەوڕاتداو ڕاست و ساغ
نەبوونیان لە دینداریدا.

۴- باسی مسۆگەر بوونی مردن و قوتار نەبوونی هیچ کەس، لە چنگی مردن.

دەرسی دووەم: لە سێ ئایەتی کۆتایی پێک دێ، ئایەتەکانی: (۹، ۱۰، ۱۱)، هەر سێ ئایەتە کەش باسی پۆژی هەینی و نوێژی جومعه دەکەن، کە لەسەر مسوڵمانان فەرزه ئەنجامی بدەن و، تیشیاندا پەخە گیراوه لە ژمارەیه ک لە مسوڵمانان، کە لە کاتی وتاردانی پێغەمبەری خوا ﷺ لە پۆژی جومعهدا، کە لەو کاتەدا کاروانیکی بازراگانی بە تەپڵ و دەفەووە لە شامەووە گەراووەتەو، خەڵکە کە بەرەو پووی کاروانە کەدا چوون و، پێغەمبەری خویان ﷺ لە گەرمە و وتاردان و بە پێو لەسەر مینبەر بە جێهێشتو، بێگومان ژمارەیه ک لە خزمەت پێغەمبەردا ﷺ ماون، بەلام خەڵکی زۆر پۆشتوون و، لەو بارەووەش دوایی ئەو ریاوایەتە لەو بارەووە هەیه، دەیهێنین و، تییینی خوشمانی لەسەر دەخەینە پوو.

بۆ ئۆرە کۆمەڵەسیبەکن ئەکەسەن

بەش مەم عێ موانع الرواس النعمان

بۆ ئۆرە کۆمەڵەسیبەکن ئەکەسەن

بەش مەم عێ موانع الرواس النعمان

AliBapir/عەل

عەل

AliBapir/عەل

عەل

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

AliBapir/عەل

عەل

AliBapir/عەل

عەل

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

AliBapir/عەل

عەل

AliBapir/عەل

عەل

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

پښتانهی ئهم دهرسه

ئهم دهرسه مان له ههشت (۸) ثابته تی په که می سووړه تی (الجمعة) پیک دتی، که دواي پراگه ياندنی به پاکگیرانی خوا له لایه ن هه رچییه که وه که له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه، باسی نیردرانی پیغه مبه ریک ﷺ له نیو (أُمِّیْن) دا کراوه، که به دئنیایی مه به ست موحه ممه ده ﷺ و ئهرکه کانیشی خراونه پروو.

دواتر باسی گه لی جووله که کراوه و، که سه لاده رو خراپه کانیاں چوینزون به که ریکی باری کتیب لینز اووه و، بیگومان که ریکی باریکی کتیبی لینزایی، لینان به هره مهند نابی، ئه و جووله کانه ش که پابه ند نه بوون به ته ورا ته وه، ته شبیه کراون به که ریکی ئاواوه، دوایش فرمان به پیغه مبه ری خوا ﷺ کراوه، که به جووله که کانی لاف لیده ری: دؤستانی خوا بوون، (که جووله که کان لافی ئه وه یان لیده دا: ئیمه دؤست و نیزیکی خواين و خوشه ویستی خواين)، بفهرموئ: ئه گهر راست ده که ن دؤستانی خوان مردن به ئاوات بخوازن و، هه والیشی پیده دات که به ئاواتی ناخوازن، دواپی فرمان به پیغه مبه ره که ی ده کات که پیان بفهرموئ: ئه و مردنه ی لپی راده که ن، هه ر تووشتان دتی و ده گیردرینه وه بو لای خواي زانای په نهان و ئاشکراو، هه وائتان پیده دات به وه ی ده تانکرد، ئنجا ئه گهر هه وائیان پی بدات، مانای وایه سزاشیان ده دات، له سه ر ئه و کرده وه خراپانه ی ئه نجامیان داون.

که بوزه کوته سه به یه کان مکه رانی
سن مکه م غیر مواضع التواضع التواضع

AliBapir/عالي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

که بوزه کوته سه به یه کان مکه رانی
سن مکه م غیر مواضع التواضع التواضع

AliBapir/عالي بابير

AliBapir/عالي بابير

که بوزه کوته سه به یه کان مکه رانی
سن مکه م غیر مواضع التواضع التواضع

AliBapir/عالي بابير

QR codes for social media and website

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ ① هُوَ
 الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
 وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ② وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ③ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ④
 مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْبَةَ ثُمَّ لَمْ يُحْمِلُوا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَثْقَالًا بِئْسَ
 مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑤ قُلْ يَتَأَيَّهَا
 الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنْتُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمْنُوا الْوْتَ إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑥ وَلَا يَمْنُنَ لَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ⑦
 قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَالَمِ
 وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑧

مانای وشه به وشهی ثایه ته کان

ا به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده، هرچی له ناسمانه کان و هرچی
 له زه ویدایه، خوا به پاک و بی خهوش ده گری، حوکمران (و هه موو شت
 به ده ست) ی پاک و بی گهردی زالی کار به جییه ① نهو (خوا) که سی که له نیو
 نه شاره زایان (ی خویندن و نووسین و کتیبه ناسمانیه کان) دا پیغه مبه ریکی له
 خو یان بو ناردوون، ثایه ته کان ییان به سهردا ده خوینتیه وهو، پاک و چاکیان ده کات
 و، کتیب و حکمه تیان فی ر ده کات، که به دلنیایی له وه پی ش له گومراییه کی
 ناشکرادا بوون ② ههروه ها که سانی دیکه ش له وان، که جاری پیانه وه
 په یوه ست نه بوون و، نهو (خوا) زالی کارزانه ③ نهو به خششی خوییه

دەیدات بە ھەر کەسێک کە بیهوێ و خواش خواوەن بەخششی مەزنە (۴) وێنە ی ئەوانە ی تەوڕاتیان خرایە کوڵ (پێیان سپێرا) دوای هەلیان نەگرت (کاریان پێ نەکرد) وەک وێنە کەرە (بارێک) کتێبان هەلدەگری (لێیان بەهرەمەند نابێ) خراپترین وێنە (حالی) ئەو کۆمەلەیە کە ئایەتەکانی خوا بە درۆ دادەنێ و، خواش کۆمەلەی سەتەمکاران راستە پێ ناکات (۵) ئەو موخەممەد! بلی: ئەو ئەو کەسانە ی بوونە جوولەکە! ئەگەر پێتان وایە ئێوە دوستانی خوان (وەک لاف لێدەدەن) ئەگەر راستن، مردن بە ئاوات بخوازن (۶) ھەرگیزیش بە ھۆی ئەووە کە دەستیان پێشیخستووە (لە کوفرو خراپە) خۆزگە ی پێ ناخوازن و، خواش بە سەتەمکاران زانیە (۷) بلی: بێگومان ئەو مردنە ی لێی رادەکەن، بە دنیایی پێتان دەگات، دوای بۆ لای (خوای) زانای پەنھان و ئاشکرا دەگیردرێنەو، ئنجا ھەوایی ئەوەتان پێدەدات کە دەتانکرد (و سزاشتان دەدات) (۸).

شیکردنەوێ ھەندیک لە وشەکان

(الْمَلِكُ): (الطبري) ئاوی مانا دەکات: (الْمَلِكُ: الَّذِي لَهُ مُلْكُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَسُلْطَانُهُمَا)، (مَلِك) ئەو زاتەیە کە ھۆکمرانی و خواوەنداریەتی دنیاو دواڕۆژی بەدەستەو دەستپۆشتووێتی تیئاندا تەنیا بە دەستی ئەو.

(ملك) دەگونجێ بە: ۱- ھۆکمران، ۲- فەرمانرەوا، ۳- ھەموو شت بە دەست، ۴- خواوەن، مانا بکری.

(الْقُدُّوسُ): (الطاهر، المنزه من كل ما يضيف إليه المشركون ويصفونه به) (قدوس): پاک و بێ خەوش، دوور لە کەم و کوری، بێ خەوش لە ھەموو ئەوێ ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان پالێدەدەنە لای و ئەو ی پێناسە دەکەن.

یاخود (الْقُدُوسُ: الْمُنَزَّهَ عَنِ النَّقْصِ) به دوور گیراو له کهم و کورپی، له هه‌له‌و په‌له.

(الْأُمِّيَّيْنَ): کۆی (أُمِّيَّ) یه (الْأُمِّيَّ: الَّذِي لَا يَقْرَأُ وَلَا يَكْتُبُ)، (أُمِّيَّ) به کوردیی ده‌بیته نه‌خوینده‌وار، ئەو که‌سه‌ی ناخوینتیته‌وه‌و ناووسێ، (الْأُمِّيَّيْنَ: صَفَةُ مَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ: النَّاسِ الْأُمِّيَّيْنَ)، (أُمِّيَّيْنَ): سیفه‌تی وه‌سفکراوێکی قرتی‌نراوه، واته: خه‌لکیکی نه‌خوینده‌وار.

به‌لام وه‌ک دوا‌یی با‌سی ده‌که‌م (أُمِّيَّيْنَ) وێ‌رای نه‌خوینده‌واران، نه‌شاره‌زایانیش له‌کتیبه‌ ئاسمانییه‌کان ده‌گریته‌وه، که‌سی‌کیش خوینده‌وار نه‌بی، ناتوانی له‌کتیبه‌ پێشووه‌کان شاره‌زا بی.

(وَبُرُكِّيهِمْ): (الزَّكَاةُ: الطَّهَارَةُ وَالنُّمُو وَالصَّلَاحُ)، (زَكَاءَ): به‌مانای پاکیی و گه‌شه‌کردن و چاک‌بوون، دی، که‌واته: (يُزَكِّيهِمْ) واته: پاکیان ده‌کات و گه‌شه‌یان پێده‌دات و چاکیان ده‌کات.

(حَمِلُوا التَّوْرَةَ): مانا پ‌واله‌تییه‌که‌ی واته: ته‌وراتیان لێ بار کرابوو، به‌لام لێ‌رده‌ا مه‌به‌ست ئەوه‌یه ته‌وراتیان له‌کۆل‌نرابوو، ته‌وراتیان پێ سپێرد‌را بوو، به‌ته‌ورات ئه‌رک‌دار کرابوون (كُلُّفُوا بِالتَّوْرَةِ).

(أَسْفَارًا): (أَسْفَارَ جَمْعُ سَفَرٍ: الْكِتَابُ الْكَبِيرُ، لِأَنَّهُ يُسْفَرُ عَنِ الْمَعْنَى إِذَا قُرِئَ)، (سَفَرٍ): به‌نووسراوێکی گه‌وره‌ ده‌گوترێ، بۆ‌یه‌ش ئەو ناوه‌ی لێ‌نراوه، چونکه‌هه‌ر کاتیک خویند‌رایه‌وه ئەو مانایه‌ی تێیدا‌یه‌ پروونی ده‌کاته‌وه.

زانایان گو‌توویانه: (وَسُمِّيَ السَّفَرُ سَفَرًا، لِأَنَّهُ يُسْفَرُ عَنْ أَخْلَاقِ الرِّجَالِ) واته: سه‌فه‌ریش بۆ‌یه‌ ناوی لێ‌نراوه سه‌فه‌ر له‌زمانی عه‌ره‌بیدا، چونکه‌ په‌ه‌شتی پیاوان ده‌رده‌خات، کورده‌واریی خو‌شمان گو‌توویانه: (سه‌فه‌رو مامه‌له‌ سه‌نگی مه‌حه‌که).

(فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ): خۆزگە بە مردن بخوازن، (مَنْنَى الشَّيْءَ: قَدَّرَهُ وَأَحَبَّ أَنْ يَصِيرَ إِلَيْهِ، مَنْنَى الْحَدِيثَ: اخْتَرَعَهُ وَافْتَعَلَهُ، وَالْأُمْنِيَّةُ: الْبُغْيَةُ وَالْجَمْعُ أَمَانِي)، (مَنْنَى الشَّيْءَ) واتە: ئەو شتەى ئەندازەگیری کردو، حەزی کرد بۆى بى و بۆ لای وى بى، بەلام (مَنْنَى الْحَدِيثَ) واتە: قسەكەى داهیناو هەلیبەست، (الْأُمْنِيَّةُ) كە بە (أَمَانِي) كۆدەكریتەو، بریتىە لە خۆزگەو ئاوات.

(إِنْ زَعَمْتُمْ): (زَعَمَ يَزْعُمُ زَعْمًا: ظَنَّ، وَأَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ الزَّعْمُ فِي مَا كَانَ بَاطِلًا أَوْ فِيهِ ارْتِيَابٌ، زَعَمَ: اعْتَقَدَ، زَعَمَ: كَذَبَ، زَعَمَ: وَعَدَ)، (زَعَمَ يَزْعُمُ زَعْمًا)، واتە: گومانى برد، گومان دەبات، گومان بردن، بەلام بە زۆرى وشەى (زَعَمَ): بەكار دەهێنرێ بۆ شتێك كە ناراست بى، یاخود دوو دلیى تێدابى، هەروەها وشەى (زَعَمَ) بە مانای (اعْتَقَدَ) ش دى، واتە: برۆای وابوو، هەروەها (زَعَمَ) بە واتای (كَذَبَ) ش دى، واتە: درۆى كرد، (زَعَمَ) بە واتای (وَعَدَ) ش دى واتە: بە ئێنیدا، بەلام بە زۆرى بە ئێندانى ناراست، هەلبەتە بە پێى رەوت دەزانرێ ئایا (زَعَمَ) لەو شوێنەدا بە مانای گومانە، یان بە مانای درۆیە، یان بە مانای برۆا بوون بە شتێكە، دەبى تەماشای سیاقەكە بكرى.

مانای گشتیی ئایەتەكان

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموى: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بە ناوى خواى بە بەزەبى بەخشنده، واتە: دەستپێکردنم بە ناوى خواى، مەبەستیش پێى ئەوەیە:

- ۱ - ئەم كارە تەنیا بۆ خوا دەكەم.
- ۲ - ئەم كارە بە پێى شەرى خوا دەكەم.
- ۳ - ئەم كارە بە تواناو یارمەتیی خواى پەروردار دەكەم.

۴ - ئەم کارە بۆ ھێنانەدی پەرزامەندیی خوا ئەنجام دەدەم.

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هەرچیەک که لە ئاسمانەکاندا یەو، هەرچیەک که لە زەویدا یە، بە پاکگرتن و بێ خەوشیی بۆ خوا پادەگە یەنئ واتە: خوا بە پاک دەگرئ هەرچی لە ئاسمانەکان و هەرچی که لە زەویدا ھە یە، بە گیاندارو بێ گیانەو، بە ژياندارو بێ ژيانەو، ئەو ھێ ئیمە دە یزانین و ئەو ھێ نایزانین، ھەمووی پاکیی و بێ گەردیی و بێخەوشیی خواو، دووریی خوا لە هەرچی کەم و کوریی و لەکەو پەلەو ھەلە یە، پادەگە یەنئ.

﴿الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ ئنجا خوا ﷻ خۆی بەم چوار سیفەتە وەسف دەکات دە فەرموئ: خوا حوکمرانی پەھا، یان ھەموو شت بە دەست بووی پەھایە لە بووندا، ﴿الْقُدُّوسِ﴾ پاک و بێخەوشە ﴿الْعَزِيزِ﴾ بالادەست و زالە ﴿الْحَكِيمِ﴾ کارزان و کاربەجییە.

دوای ئەو ھەش خوا ﷻ راستییەکی مەزن پادەگە یەنئ که بریتییە لە پەوانەکردنی پیغەمبەری کوژایی موخەممەد ﷺ لە نێو گەلیکی نەشارەزا، ھەم لە خویندن و نووسین، ھەم لە کتیبە پیشووەکان دا: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ (خوا) ئەو کەسە یە که لە نێو نەشارەزایەکاندا پەوانەکراویکی لە خۆیان نارد، بۆ یە و شە ی (أُمِّيِّينَ) پیم وایە بە (نەشارەزایان) لیک بدریتەو نەک (نەخویندەواران) چونکە نەشارەزایان واتە: ئەوانە ی خویندن و نووسین نازانن و، ئەوانە ش که شارەزای کتیبە پیشووەکان نین، چونکە گەلی عەرەب شارەزای کتیبە پیشووەکانی که بە خاوەن کتیبان درابوون، نەبوون، چ ھێ جوولەکەکان، چ ھێ نەصرائییەکان، چ ھێ ئەوانە ی دیکە ش که خۆیان بە خاوەن کتیب زانیو: صابیئە، مەجووسی، ھەرچی ھەن.

کەواتە: (أُمِّيِّينَ) لە راستیدا ھەردوو واتای: نەبوونی خویندەواریی (خویندن و نووسین) دەگریتەو، نەبوونی شارەزایی لە کتیبە پیشووەکانیش دەگریتەو.

ئىنجا خوا چوار ئەرکە سەرەکیيەكەي پیغەمبەری کوئایی ﷺ دەخاتە ڤوو:

۱- ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ﴾ ئەو پیغەمبەرە ﷺ بۆ ئەو خەلکە نەشارەزایە، ئایەتەکانی خویان بەسەردا دەخوینیتەو، ئایەتەکانی ئەویان بەسەردا دەخوینیتەو، کە بەدنیایی مادام باسی بەسەردا خویندرانەو، کرا، مەبەست لە ئایەتەکانی خوا، ڤستەکانی فەرمایشتی خوان، ئەگەرنا وشەي (آیات) لە قورئاندا مانای دیکەشی هەن، بەلام خویندنەو، تەنیا بۆ ڤستەکانی فەرمایشتی خوا بەکار دەهێنرێ.

۲- ﴿وَيُرَكِّبُهُمْ﴾ هەر وەها پاک و چاکیان دەکات، (يُرَكِّبُهُمْ) لە (زکاء) هەو هاتووە لە ئەصلدا (زکاء) بە مانای پاکیی دێ و بە مانای گەشەکردن دێ و بە مانای چاکبوونیش دێ.

۳- ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ کتیب و حیکمەتیشیان ڤێر دەکات، هەندیک لە زانایان گوتووینە بە تاییبەت شافعیي (ڤەحمەتی خوی لێ بێ) لە کتیبە ناودارەكەي خۆي (الرسالة) دا کە یەكەمین کتیبی سەر بەخۆیە لە زانستیی (أصول الفقه) دا، هەر چەند ناوی لێ نەناوە (أصول الفقه)، لەویدا کیتاب بە قورئان دادەنێ و حیکمەتیش بە سوننەت!

بێگومان شافعیي زانایەکی گەورە بوو، بەلام هیچ دوو دلیلی لەو هەدا نیە، کە لەو هەدا نەپێکاوە، چونکە خوا پێش باسی قورئانی کرد: ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ﴾ ئایەتەکانی خویان بەسەردا دەخوینیتەو، بێگومان ئایەتەکان قورئان، ئىنجا کە دەفەرموێ: ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ بەدنیایی کتیبیش و حیکمەتیش هەر لە نێو ئایەتەکانی قورئاندا، واتە: ئەو ئایەتەکانی لە سەرەتاوە بەسەریدا خویندنەو، سێ شتیان بە هۆی ئەو ئایەتەکانەو، تیدا ئەنجام دەدات:

یەكەم: تەزکیەیان دەکات.

دووهم: کتیبیان ڤێر دەکات.

سێیه م: حیکمه تیان فێر ده کات.

کهواته: هه م ته زکیه بوون، به ره ه می خوێندنه وه ی ئایه ته کانه، هه م فێر بوونی کتیب، هه م فێر بوونی حیکمه ت، کهواته: کتیب و حیکمه ت نابێ قوڕ ئان و سوننه ت بن، (کتاب) ئه گهر ته ماشای قوڕ ئان بکه ین، به چه ند واتایه ک هاتوه، یه کیک له واتایه کان بریتیه له نووسین، یه کیک له ناوه کانی قوڕ ئانیش بریتیه له (کتاب) له بهر ئه وه ی نووسراوه، ههروه ها یه کیک له ناوه کانی قوڕ ئانه، له بهر ئه وه ی خوێندراوه یه، به لām (کتاب) وێرای نووسین به مانای بهرنامه ش هاتوه، خوای بهرزی مه زن که باسی پێغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) ده کات له سووره تی (الحديد) دا: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾، واته: پێغه مبه رانی خو ما مان (عليهم الصلاة والسلام) به به لگه روون و ئاشکرایه کانه وه ناردوون و، کتیب و ته رازوو شمان له گه ل دابه زاندوون، (کتاب) واته: بهرنامه، مه رج نیه له نیو توێی دوو بهر گدا بووبێ، خوا بهرنامه ی به پێغه مبه راندا دابه زاندوه، (والمیزان) ته رازوو ه که ش هه ر له نیو بهرنامه که دایه، واته: دادگه ریه ک که به هو ی بهر پوه بردن و جیه جێکردنی کتیه وه دێته دی، چونکه (میزان) یه کیک له واتایه کانی واته: دادگه ری، هاوسه نگی، پێک و پێکی، لێره ش که ده فه رمو ی: کتیب و حیکمه تیان فێر ده کات، (کتاب) واته: شه ریعه ت و بهرنامه، (حکمة) یش واته: کارامه یی و شاره زایی و لێزایی له جیه جێکردنی یاسا کانی شه ریعه تدا، چونکه حیکمه ت زۆر پێناسه ی هه ن، به لām باوترین پێناسه ی ئه وه یه: (الإصابة في العلم والعمل) پێکان له زانیاری و له کرده وه دا واته: هه م زانیاریه که ت راست بێ، هه م کرده وه که راست بێ و به پێی زانیاریه که بێ، ههروه ها حیکمه ت به مانای (وَضَعُ الْأَشْيَاءَ فِي مَوَاضِعِهَا الْمُنَاسِبَةِ لَهَا)، دانانی شته کان له شوێنه گونجاوه کانی خو یاندا، کهواته: ده توانین بلێین: حیکمه ت، واته: کارامه یی و لێزایی له بواری کرده ییدا، له راستییدا ئه وه پێناسه یه که له مانا و چه مکی حیکمه ت زۆر نزیکه.

هەلبەتە ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (الإسراء) دا بە تەفصیل پێناسە ی
 حیکمەتمان کردووە، چونکە خوا ﷻ لە سوورەتی (الإسراء) دا لە دوو تویی
 هەژدە ئایەت دا باسی بیست و چوار سیفەت دەکات لە ئایەتەکانی: (۲۲ - ۳۹)،
 خوا ﷻ باسی بیست و چوار سیفەت دەکات، دوازدەیان باش و بەرزو پەسند،
 دوازدەشیان خراب و ناپەسند.

لە کۆتاییاندا دەقەرموێ: ﴿ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾ (۳۹) الإسراء،
 ئەو هە ئه حیکمەتیه که په روهدگارت بوێ سروش کردووی.

کهواته: حیکمەتیش هەر لە ئیو قورئاندا یه و لە دەرەوهی قورئان نیه،
 خوا ﷻ دواي خستنهرووی بیست و چوار (۲۴) خەسلەت دوازدەیان باش و
 دوازدەشیان خراب، ئەو هەمووی ناو دەنێ حیکمەت، کهواته: حیکمەت
 یانی: پازانهوه به خەسلەت بهرزو جوانهکان و، بژارکران و پاککرانهوه له
 خەسلەتە نزم و پەستەکان.

لە راستیدا لە ئەنجامی هەکیم بووندا، مەرۆف وای لێ دێ پازاوه بێ به
 سیفەت بهرزەکان و، پاک بێ له سیفەتە نزم و خراپەکان، بۆیه دەشگونجێ
 بلیین: مەبەست له (کتاب) واته: بهرنامه، هەلال و هەرام و یاسایهکان،
 حیکمەتیش واته: رهوش و ئاکاره بهرزو جوانهکان که بهیترینه دی و، خوو و
 خده نزم و پەستەکانیش دووریان لێ بکری و مەرۆف خویان لێ بژار بکات.

﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (إِنْ) لێره دا بو جهختکردن (تاکید)ه
 واته: به بهلگه ی ئەو (ل)ه ی دوایی دێ: (لَفِي) ئەو (ل)ه ئەم (إِنْ)ه، له (إِنْ)
 النافية) جیا دهکاتهوه، ئەگەر نا ئەگەر (ل)ه که ی له سەر نه بووایه و بو لابردين
 (نفي) بووایه، مانایه که ی ئاوا دهبوو: (وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ)، پێشتر
 نه بوون له گومپایی ئاشکرادا، مەبەست ئەو هیه ئەم (إِنْ)ه، (مُحَقَّقَة)یه له
 (مُثَقَّلَة) بو جهختکردنهوه یه واته: به دنیایی پێشتر له گومپایه کی ئاشکرادا
 بوون، ئنجا هەندیک له تەفسیرهکان ئاویان لیکداوه تهوه: هەرچهنده پێشتر له

گومرایى ئاشكرادا بوون، بەلام بەدئىيى مەبەست لە (إن) لێرەدا هەرچەندە نیه، بەلكو یانى: بێگومان پێشتر لە گومرایى ئاشكرادا بوون، هەلبەتە ئەم تەعبیرە لێرەدا هاتووە، لە سوورەتی (آل عمران) دا هاتووە، لە چەند شوێنێکدا خوا ﷻ دووبارەى کردۆتەووە کە بە دئىيى ئەوانەى پێخەمبەرى کۆتایان ﷺ بۆ پەوانەکرا پێشتر لە گومراییهى ئاشكرادا بوون.

ئنجایا پێخەمبەرى کۆتایى موحەممەد ﷺ تەنیا بۆ ئەو گەلەى نەشارەزا بوون، هەم لە خوێندن و نووسین، هەم لە کتیبە پێشووەکان دا، تەنیا بۆ ئەوانى ناردووە کە مەبەست پێى گەلى عەرەبە؟ نەخیر! ﴿وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾ کەسانى دیکەش لەوان واتە: کەسانى دیکە لەوان لە گەلى عەرەب لە جیلەکانى دیکە کە دین، ئەو و واتایەكى، یاخود: ﴿وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ﴾ کەسانى دیکە لەوان واتە: لە نەشارەزایەکان، چ لە خوێندن و، نووسین چ لە کتیبە پێشووەکان، ﴿لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾ جارى پێیانەووە پەيوەست نەبوون، کە مەبەست پێى گەلانى دیکەیه، کە دواى لەو بارەووە فرمايشتىكى پێخەمبەر ﷺ دێنن کە ئاماژە دەکات بۆ گەلى فارس، کە گەلى فارسىش ئەو کاتە خوێندن و نووسینیان بوو بە زۆرى، بەلام نەشارەزا بوون لە کتیبە پێشووەکان، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ئەو (خوا) یش زالى کار بە جییه.

﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ ئا ئەووەش بەخشى خوايه دەيدات بە هەر کەسێک بیهوێ، واتە: ئەو وەحیی و پەيامە کە خوا دايبەزاندووە بۆ سەر پێخەمبەرى خاتەم ﷺ بەخشى خوايه دەيدات بە هەر کەسێک بیهوێ، ئەمە بۆ بەرپەرچدانەووەى جوولەکەکانە کە پێیان وابوو پێخەمبەرایەتیی تەنیا لە ئیو ئەواندا قەتیسەو، تەنیا بۆ ئەوان قۆرخکراو، خوا دەفرموى: نەخیر! ئەو بەخشى خوايه دەيدات بە هەر کەسێک بیهوێ، مەبەست ئەوێ، نەک مەبەست ئەو بێ ئەو رێى راست گرتن، بەخشى خوايه دەيدات بە هەر کەسێک بیهوێ، هەلبەتە ئەو واتایەش هەلدەگرێ، بەلام بە پێى رەوت (سياق)

ده زاین که لیره دا مه به ست ناردنی پیغهمبه ری خاتمه ه ﷺ و پیدانی نهو بهرنامه ی کو تاییه پی، ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ خواش خاوه نی به خششی مه زنه، واته: به خششه که ی هه ر نهو نه که کاتی خو ی داویه تیه مووسا ﷺ و پیغهمبه رانی دیکه ی به نوو ئیسرا ئیل، که کو تاییه که یان عیسا ﷺ بووه، به لکو به خششی خوا مه زنه و به شی گه لی عه ره بیشی لی ماوه ته وه، که پیغهمبه ری کو تاییان تیدا هه لبر ئیری بو هه موو مرو قایه تی.

ننجا خوا ﷺ دپته سه ر باسی جووله که کان: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الثَّورَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا﴾ وینه ی نه وانه ی ته ورا تیان له کو لئرا بوو، واته: پی سپردرا بوو، دوا یی هه لیان نه گرت، کاریان پی نه کردو پییه وه پابه ند نه بوون، ﴿كَمَثَلِ الْحِمَارِ﴾ وه ک وینه ی گو ئدر ئیژه، ﴿يَحْمِلُ أَثْقَارًا﴾ (أَسْفَار) کو ی (سفر) ه، واته: نوو سراو، (أَسْفَار) واته: کو مه له نوو سراو یک، کو مه له کتیییک هه لده گری (لینراون)، دیاره که ر نه گه ر باره کتیییکی به کو له وه بی، لیان به هره مه ند ناب.

﴿يَنْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ واته: (يَنْسَ الْمَثَلُ مَثَلُ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ)، خراپترین وینه وینه ی نهو کو مه له یه که نایه ته کانی خویان به درو داناون، ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ خواش کو مه لی سته مکاران به ئامانج ناگهی نه ی، راسته رییان ناکات، چونکه سته میان کردوه، (ظالم) که به (ظالمین) یان (ظالمون) کو ده کرپته وه ناوی بکه ر (اسم فاعل) ه، سته میان کردوه و له نه نجامی سته م کردنه که یاندا - که یه که مین سته میان نه وه یه که پابه ند نین به بهرنامه ی خواوه - خوا به ئامانجیان ناگهی نه ی و راسته رییان ناکات، نه ک (لایه دی) به مانای نه وه بی: (رینمایان ناکات) خوا زالم و مه زلووم، چاک و خراپ، هه موویانی رینمایی کردوون.

﴿قُلْ يَتَّخِذُهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ رَعَمْتُمْ أَنْكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ جووله که کان زور لافی نه ویه یان لی ده دا (نه صرانییه کانیش

ههروا) كه دۆست و نيزيكاني خوان، وهك خوا له سووره تي (المائدة) دا لتي گپراونه وه: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّوا ۖ﴾ (۱۸) المائدة جووله كه وه نه صرانييه كان گوتيان: ئيمه كوراني خواو خوشه ويستاني خواين واته: ئيمه وهك چۆن باييك كوري خوؤ خوشدهوؤ، خوا ئاوا ئيمه ي خوشدهوؤ، ههلبه ته لهوؤ خوا ﷺ بهرپه رچيان ده داته وه، ئنجا ليره دهفه رموؤ: ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا﴾ بلي: ئه ي ئه وانه ي بوونه جووله كه! ﴿إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِن دُونِ النَّاسِ﴾ ته گهر پيتان وايه (به ههله و درؤ) كه ئيوه دؤستاني خوان جگه له خه لك و بهس ئيوه دؤستي خوان و، دؤستايه تي خوا له سهر ئيوه تاپوؤ قور خكراوه، ﴿فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ده جا مردن به ئاوات بخوازن، ته گهر له راستان، چونكه كه سيك دؤستي خوا بي و بزاني خوا دؤستيه تي و يه كسهر ده بياته بهه شتي، له مردن ناترسي.

﴿وَلَا يَمْنَوْنَهُ أَبَدًا ۖ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ هه رگيزيش به هوؤ ئه وه وه كه دهسته كانيان پيشيانخسته - له كوفرو تاوان و خراپه - هه رگيز مردن به ئاوات ناخوازن، ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ خواش به سته مكاران زانايه.

له كوئايي دا دهفه رموؤ: ﴿قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ﴾ پيتان بلي: به دنيايي ئه و مردنه ي لتي راده كهن، له بهري هه لدين، ﴿فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾ مسوگهر پيتان ده گات (پيگه يشتووتانه) واته: به دواتانه وه يه و ده تانگري، ﴿ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، دوايي ده گپردرينه وه بو لاي زاناي په نهان و ناشكرا، كه خوايه ﷺ، ﴿فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ئنجا هه وائلتان پيده دات به وه ي كردووتانه، هه م ئه و لاف ليدان و درؤو ده له سه يه كه بهس ئيوه دؤستي خوان، هه م بپروا نه كردنتان پيغه مبهري خاتهم ﷺ به بيانووي ئه وه كه له گه لي جووله كه نيه و، هه م باز رگانبي كردنتان به دينه وه و، خواردني دنيا له په ناي ديندا، هه موو ئه و كرده وه خراپانه تان هه وائلتان پيده دات، كه هه وائيشي پيدان واته: سزاتان ده دات.

مەسەلە گۈنگەکان

مەسەلە یەكەم:

بە پاکیگانی خوا لەلایەن هەرچی لە ئاسمانەکان و هەرچی لە زەویدا،
نێردرانی پیغەمبەرێک ﷺ لە نێو خەلکیکی نەخویندەوارو نەشارەزادا، هەروەها
کۆمەلانیکی دیکەش کە دواوی پێیانەووە پەيوەست دەبن، کە ئایەتەکانی
خوایان بەسەردا دەخوینن و هەو، تەزکیەیان دەکات و کتیب و حکمەتیشیان
فێر دەکات، ئەو پلە ی پیغەمبەراییەتیەش بەخششی خوایە بە هەر کەسیکی
بیەوێ دەبەخشێ:

خوا دەفەرموێ: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ۝ (١) هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ (٢) وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا
يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ (٣) ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ۝ (٤)﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە دوازدە بەرگەدا:

(١)- ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، هەر چیهک لە ئاسمانەکان
و هەر چیهک لە زەوی دایە، خوا بە پاک دەگری، پێشتریش ئەم پستەیهو وێنە ی
ئەو پستەیهمان مانا کردووە، لە سەرەتای سوورەتی (الحديد)، بەلام لەوێ بە کرداری
رابردوو، هەروەها لە سەرەتای سوورەتی (الحشر) و لە سەرەتای سوورەتی (الصف)
داو، لە سەرەتای ئەم سوورەتەش دا وێرای سوورەتی (التغابن)، بەم تەعبیرە هاتووە:
﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، هەرچی لە ئاسمانەکان و هەرچی لە

زەویدا ھەییە، بە پاکگرتن بۆ خوا رادەگەییەنێ، خوا بە پاک و بێ خەوش دەگرێ، واتە: لە رابردوودا ھەرچی بوو ھەییە خوا بێ پاکگرتوو، بۆ ئیستا داھاتووش بە ھەمان شێوە.

(۲) - ﴿الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ ھوكمپرانى پاکی زالى کارزان، ئەم چوار وشەییە ھەم بە (رَفَع)، خویندراو ھەو ھەک ئیستا خویندمنەو: (الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) ھەروەھا خویندراو یشنەو: (الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ)، ئەو کاتە مانای وایە دەگێردینەو بۆ سەر (لله)، ئەگەر بە (الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) یش، بن، ئەو کاتە رستەکە دەست پێکردنەو تازە (إِسْتِنَاف) یە، واتە: خوا ھوكمپرانى پەھاو ھەموو شت بە دەست بوو پەھایە، ﴿الْقُدُّوسِ﴾ پاک و بێ ھەلە دوور لە کەم و کورپی، ﴿الْعَزِيزِ﴾ زال و بالادەست ﴿الْحَكِيمِ﴾ کاربەجێ، وشە (قُدُّوس) یش بە (قُدُّوس) یش، ھەر خویندراو ھەو: (قُدُّوس و قُدُّوس)، ھەردووکیان بە مانای زۆر پاک و بێ خەوش و دوور لە کەم و کورپی، ئنجا دواى ئەو ھەو بە پاکگیرانی خۆی لە لەلایەن ھەرچی لە ئاسمانەکان و ھەرچی لە زەویدا ھەییە، راکەیاندا، خۆی پێناسە کرد بەو چوار سێفەتە سەرەکییە کە ھوكمپرانى پەھایە، پاک و بێگەردە، بالادەستە، کارزانە، دەفەرموێ:

(۳) - ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ ئەو (خوایە) ئەو کەسەییە لە نێو نەشارەزایەکاندا لە خۆیان پەوانە کراویکی بۆ ناردوون، ﴿الْأُمِّيِّينَ﴾ سێفەتی وەسفکراویکی قرتیزاو، یانی: (الْأُنَاسِ الْأُمِّيِّينَ)، یان (الْقَوْمِ الْأُمِّيِّينَ)، کەسانیکى نەشارەزا، یاخود کۆمەلە نەشارەزایە کە، ئنجا وەک پێشتریش گوتم: (أُمِّي)، ئەو مانایە ھەییە: (الَّذِي لَا يَقْرَأُ وَلَا يَكْتُبُ)، ئەو کەسە نە دەخوینتەو نە دەشنووسێ، بەلام وێرای ئەو: (الْأُمِّي: الَّذِي لَيْسَ لَهُ كِتَابٌ سَمَآوِيٌّ) و (لَيْسَ لَهُ بِهِ عِلْمٌ بِالْكِتَابِ السَّمَاوِيَّةِ)، (الْأُمِّي)، واتە: کەسیک کە کتیبی ئاسمانی لەبەر دەستی نیە، یاخود: زانیاری نیە بە کتیبە ئاسمانییەکان، بە ھەردوو پێناسەکەش: گەلی عەرەب ھەم زۆربەیان نەخویندەوار بوون، خویندن و نووسینیان نەبوو و، نەشارەزاش بوون لە کتیبە پێشووەکان، بە کتیبە

ئاسمانییەکانیش نەشارەزا بوون و کتیی ئاسمانییان لەبەر دەستدا نەبوو و، ئەوانەش
کە لەبەر دەستی جوولەکەو نەصرانییەکاندا هەبوون، بە زۆری لێیان بێتاگو نەشارەزا
بوون.

بۆیەش جەخت لەسەر ئەو دەکەمەوێ کە ﴿الْأُمِّيَّيْنَ﴾، تەنیا بریتی نیە
لە کەسائیک کە خوێندن و نووسینیان نیە، بە لکو وێرای ئەو واتایە، ئەوێش
دەگەیەنێ: کەسائیک کە شارەزا نین لە کتییە ئاسمانییەکان، چونکە خوا
کار بە جی بە لێ سەرەتا موحەممەدی ﷺ لە نێو گەلی عەرەبدا نارد، کە بە
هەردوو واتایە کە (أُمِّيَّيْنَ) بوون، واتە: هەم خوێندن و نووسینیان نەبوو بە
زۆری و، هەم شارەزاش نەبوون لە کتییە ئاسمانییەکان، بە لām وێرای وان،
پیغمبەری کۆتایی بۆ گەلانی دیکەشی ناردو، کە خوێندن و نووسینیان
بوو، وەک یۆنان و رۆم و فارس و چین و ئەوانی دیکەش، ئنجا ئەگەر (أُمِّيَّيْنَ)،
بە نەشارەزایانیش لە کتییە ئاسمانییەکان لیک بدەینەو، وێرای نەخوێندەواران،
ئەو کاتە (أُمِّيَّيْنَ)، ئەوانیش دەگێژتەو، چونکە دوایی دەفەرموێ: ﴿وَالْآخِرِينَ
مِنْهُمْ﴾، واتە: کەسائیکی دیکەش لەو نەشارەزایانە، ﴿لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾ وەک
جاری پێیانەو پەيوەست نەبوون و، بە لگەشمان ئەوێ کە پیغمبەر ﷺ وەک
دوایی باس دەکەین، ئاماژە دەکات بە سەلمانی فارسی، کە دەفەرموێ: لە
گەلی ئەمەن، ئەوانیش دیارە وانه بوون وەک گەلی عەرەب، کە بە زۆری
نەخوێندەوار بن و خوێندن و نووسینیان نەبێ، بە لām بە دلنایی گەلی فارسیش
و گەلەکانی دیکەش، لە کتییە ئاسمانییەکان نەشارەزا بوون.

ئنجا هەر لە قورئانیشدا: (أُمِّيَّيْنَ)، بە مانای کەسائیک کە شارەزایی کتیی
ئاسمانی نین، بە کارهاتو، بۆ وێنە:

لە سوورەتی (آل عمران) دا، جوولەکەکان خوا ﷻ لێیان دەگێژتەو،
دەفەرموێ: ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ يُودِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ

إِنْ تَأْمَنَهُ بَدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمْنِ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ واتە: له خاوەن کتییان هەیه، ئەگەر بیکەیه ئەمیندار بەسەر قینتاریک (واتە: پەری پێستیک زێرو زیو) هەو تەسلیمت دەکاتە هەو دەپاریزی و، هەشیانە ئەگەر بیکەیه ئەمیندار بەسەر دیناریکەو (پارچە زێریک کە ئەو کاتە دیناریان پێ گوتە، هە پۆمەکان) پێت ناسپێژێتەو، مەگەر هەمیشە بەسەر هەو چاودێری، ئەویش بەهۆی ئەو هەو کە دەیانگوت: ئیمە هیچ گوناھمان ناگاتی بەنسەت نەشارەزایان (أُمِّيْن) هەو، لە حالیک کە دەشزانن درۆ بە ناوی خواو دەکەن. (أُمِّيْن)، دەگونجی مەبەست پێی نەبوونی خویندن و نووسین بێ و، دەشگونجی مەبەست ئەو بێ کە ئیمە شارەزای کتیی خاوین، بەلام ئەوان نەشارەزان لە کتیی خوا، ئیمە خاوەن کتیی و ئەوان کتییان نیە، هەربۆیەش دوایی خوا ﷺ هەر لەم سوورەتە موبارەکەدا - وەک دەیکەین - جوولەکەکان ئەوانەیان کە راست نەبوون لەگەڵ دینەکە خۆیاندا، تەشبیھیان دەکات بە کەرێکەو کە باریکی کتییان لێزراو! یانی: ئیو کتییان هەیه، بەلام لە کتیبەکەتان بەهرەمەند نەبوون و، کارتان پێ نەکردو، وەک چۆن کەرێک لەو بارە کتیبە لەسەر پشتیەتی بەهرەمەند نابێ، کەواتە: خۆتان بە کتیبەکەو هەلمەکیشن کە پێهەو پابەند نەبوون.

ئنجایا ئەو پێغەمبەر ﷺ کە یەکەمجار لە ئیو گەلی عەرەب داو، دوایی بۆ هەموو مەروفاقیەتی نێردراو، چ ئەرکیکی پێسپێردراو؟

٤- ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ عَائِيْنَهُ﴾، ئایەتەکانی (خوا) یان بە سەردا دەخوینێتەو، ئەم ئایەتە موبارەکە بەم ئیو پێوێکەو لە چوار شوینی دیکە قورئاندا هاتو:

٢٠١- لە سوورەتی (البقرة)، لە دوو شویناندا.

٣- لە سوورەتی (آل عمران) دا.

۴- لیرەشدا، ئیمە پیشتریش لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتەکانی (البقرة و آل عمران) دا، قسەمان لە بارەى ئەم ئایەتە موبارەکەوه کردوه، کهواته: خوا ﷻ لە چوار شویى قورئاندا: (البقرة)، دوو شویى و (آل عمران)، شویىک و، سوورەتى (الجمعة) ش شویىک، ئەرکهکانى پیغمبەرى خوا ﷻ لەم چوار شتەدا کورت و پوخت دەکاتەوه:

ئەركى يەكەم: ئایەتەکانى ئەو (خوا) یان بەسەردا دەخوینێتەوه، که بەدنیایى مەبەست پێى قورئانە.

ئەركى دووهم:

۵- ﴿وَيُزَكِّيهِمْ﴾ هەر وهە تەزکیەیان دەکات، (تَزْكِيَة) پیشتر گوتمان لە (زَكَاة) هوه هاتوه، هەم مانای پاکى، هەم گەشەکردن، هەم چاکبوونیش، دەگەیهنێ: (الطَّهَارَةُ وَالنُّمُو وَالصَّلَاح)، کهواته: ﴿وَيُزَكِّيهِمْ﴾ یانی: پاکیان دەکات و، گەشەیان پێدەداو، چاکیان دەکات.

ئەركى سێهەم:

۶- ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ﴾ هەر وهە کتیبیان فێر دەکات، پیشتر گوتمان: شافعیى رەحمەتى خۆى لى بى و زۆریک لە زانایان بە لاسایى کردنەوهى ئەو، گوتووین: (الْكِتَاب)، یانی: (الْقُرْآن)، و (الْحِكْمَة)، یانی: (السُّنَّة)! بەلام بەراستى نەیانپێکاوه، چونکه (کِتَاب) پیشتر باسى کرا، وهک لە مانا گشتییه کهیدا، گوتمان: ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ﴾ ئایەتەکانى خوا کتیبە کهیهتى و قورئانە کهیهتى.

﴿وَيُزَكِّيهِمْ﴾ پاک و چاکیان دەکات، واتە: بەو ئایەتانه پاک و چاکیان دەکات، ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ﴾ (کِتَاب) یان فێر دەکات، ئەو (کِتَاب) ه نابی مەبەست پێى قورئان بى، ئەوه کتیبى بەسەردا خویندنهوه، خویندنهوه کهشى بریتیه له فێرکردنیشیان و، پێ پاک و چاککردنیشیان بەو کتیبە، مانای وایه لەسەر ئاستى تاکى، پاکیان دەکات و چاکیان دەکات.

به لَام ﴿وَيَعْلَمُهُمُ الْكِتَابُ﴾، له سهر ئاستی کۆمه ل و کۆمه لگایه ک بهرنامه یان
 فیر ده کات، (کِتَاب)، به مانای بهرنامه دی، له قورئاندا (کِتَاب)، به چه ند
 واتایه ک هاتوه، به لَام مانای سه ره کیی بریتیه له بهرنامه، خوای پهروه ردگار
 که ده فهرموئ: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
 وَلَا الْإِيمَانُ ۝٥﴾ الشوری، واته: ئاوا له لایه ن خۆمانه وه پروو حیكمان بو تو
 نارد، پروو چه که بریتیه له قورئان (ئهی موحه ممه د ﷺ)! نه تده زانی، نه کتیب
 چیه و نه بهرنامه چیه، واته: بهو شیوه یه خوای پهروه ردگار دهیه وئ، نه ک
 خواناسیی، چونکه پیغه مبهری خاتهم ﷺ له سهر پاکترین زگماک و فیتیه تی
 خواناسیی بووه، خوای ناسیوه، به لَام ئیمانی نه زانیوه، به به لگهی ئه وه که
 هه تا خوا ﷺ قورئانی بو سروش نه کردوه و نه یکردۆته پیغه مبهر، رێ پاستگرتوو
 نه بووه، ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ۝٧﴾ الضحی، (خوا) توئی بینیی به ون بوو،
 یاخود به که سیک که به ریی نه ده زانی، ریی پیشاندای.

(۷) - ﴿وَالْحِكْمَةَ﴾ ههروه ها حیکمه تیشیان فیر ده کات، حیکمه تیش بریتیه له پیکان
 له قسه و له کرده وه دا، واته: ئه و بهرنامه و شه ریه ته که هه ر ئایه ته کان گرتوو یانه ته
 خۆیان، له پرووی کۆمه لایه تی و ریکخستنی ژبانی کۆمه لگاوه، ده بی به شیوه یه کی
 لیزانانه و کارامانه، جیه جی بکری و ئه وه پپی ده گوتری: حیکمه ت، واته: پیغه مبهری
 خوا ﷺ و پرای ئه وه ی شه ریه ته و هه لال و هه رام و یاسا کانی فیر کردوون، چۆنیه تی
 لیزانانه و کارامانه ی جیه جی کردنی ئه و یاسایانه شی فیر کردوون، ئنجا حیکمه ت چ
 به وه پیناسه بکری: (الإِصَابَةُ فِي الْعِلْمِ وَالْعَمَلِ)، پیکان له زانیاری و له کرده وه دا، چ به
 چۆنیه تی جیه جی کردنی شه ریه ته، پیناسه بکری، چ به ئه ده ب و په وشته به رزو
 جوانه کان و خۆ بی رازنده وه یان و خۆ پاک کردنه وه و خۆ بزار کردن له خوو خه صله ته
 خراب و نزمه کان، وه ک له ته فسیری سووره تی (الإِسرائِء) دا، به ته فصیل باس مان کردوه،
 که خوا ﷺ له هه ژده ئایه ته کانی: (۲۲ - ۳۹) دا، باسی بیست و چوار خه صله ت ده کات،
 دوازه دیان به رزو پاک و چاکن و په سه ندن و، دوازه دیان خراب و نزم و ناپه سه ند،

دوایی دەفه رموی: ﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾ ۲۹ ئا ئەو بیست و چوار خەصلەتە، ئەو حیکمەتە یە کە بۆمان سروش کردووی.

کەواتە: حیکمەتیش ھەر دەکەویتەوہ نیو کتیب، بۆیە ئەگەر بشلین: حیکمەت واتە: پرازیترانەوہ بە سیفەتە بەرزو پەسەندەکان و، بزار کران لە خوو خراپ و نزم و ناپەسەندەکان لەسەر ئاستی کۆمەلگا، مانای وایە شتیکی راست و دروستمان گوتوہ.

بۆیە ئەو چوار ئەرکە ی پیغەمبەری خاتەم ﷺ دەبی ئاوا تەماشای بکری، کە لە چوار شوینی قورئاندا، ھاتوون و، جیی سەرنجیشە لە ھەر چوار شوینە کەدا: ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ أَنِيْهِ﴾، ئایەتەکانی خویان بەسەردا دەخوینیتەوہ، لە پیشەوہیە، چونکە بناغە ی دینداری و مسوڵمانەتی راست و دروست، دوای بەسەردا خویندراوەوہو حالی بوون لە ئایەتەکانی خوا، دیتەدی، شایانی باسە لەو چوار شوینانەش لە سئ شوینان سەرەتا باسی تەزکیە کراوەو پیشخراوە، چونکە دوای ئاشنا بوون بە ئایەتەکانی خوا، ئنجا دەگونجی مروق وەک تاک خۆی پاک و چاک بکات و پاکیی و چاکیی بەوہ دەبی پیشی بووناسییەکی راست و دروست، ئنجا ئیمان و عەقیدە یەکی ساغ و پاک، ئنجا خوا پەرسەتیەکی باش، ئنجا تەقوا، ئنجا پەروشت و سیفەتە جوانەکان، لە خۆدا بەیترینە دی و، سیفەتە خراپەکان لە خۆدا لابری، دوای خویندناوەوہی ئایەتان، ئنجا باسی تەزکیە کراوە لە سئ شویندا، بەلام لە یەک شویندا فیرکردنی کتیب و حیکمەت پیش تەزکیە خراوە، بەلام گرنگ ئەوہیە ھەمیشە بەسەردا خویندراوەوہی ئایەتەکان لە پیشەوہیە، یانی: قوناغی یەکەمی دینداری، بریتیه لە تێگەشتن لە ئایەتەکانی خوا، قوناغی دووہم بریتیه لە کارلێککردنی تاکەکان لەگەڵ ئەو ئایەتانەدا، تاکو پاک و چاک بن، پاک بن لە سیفەتە نزم و خراپەکان و بزار بکری، پرازیترانەوہ بە سیفەتە بەرزو پەسەندەکان لەسەر ئاستی تاکەکان، بەلام ئایا دینداری بەس ئەوہیە کە ئیمە چەند تاکیکی پاک

و چاکمان هه بن، به هوئی کار لیک کردن له گه لّ ئایه ته کان داو، پاک و چاک بوون له هه موو پرووه کانه وه: بوونناسی، ئیمان و عه قیده، په رستش، ره وشت و ئاکار؟ نه خیر به لکو دواپی دینداری ده بی له کوومه لگایه کدا به رجه سته بی، ئنجا که ناوی کوومه لگاو میلله تت هینا، پیوستی به بهرنامه هیه، بویه دواپی یه کسه ر ده فهرموئ: ﴿وَعَلَّمَهُمُ الْکِتَابَ﴾، پیغمبه ری خوا بهرنامه یان فیر ده کات، هه لبه ته بهرنامه (کتاب) هه که ش هه ر له نیو ئایه ته کاندایه واته: نهو ده ستوو رو یاسایانه ی ژبانی سیاسی و ئابووری و کوومه لایه تی، کوومه لگایان پی ریک ده خری، هه ر له نیو ئایه ته کان دان.

﴿وَالْحِکْمَةُ﴾ ههروه ها حیکمه تیشیان فیر ده کات، که بریتیه له جیه جیکردنی نهو شه ریه ته به شیویه که که شه ریه ت خوئی فهرمانی پیکردوه، به شیویه کی لیزانانه و کارامانه و وه ستایانه، یا خود هه م کتیب و بهرنامه یان فیر ده کات، هه م ته دهب و ره وشته به رزو په سهندو جوانه کانیان فیر ده کات، که مامه له ی پی له نیو خوینداو له نیو خه لکدا بکه ن.

به م شیویه وه که ده بینین: ریزبه ندیه کی زور لوژیکی (ترتیب منطقی)، له ئایه ته کاندایاره: پیشی ئایه ته کان ده خویندرینه وه، که به دلنایای مه به ست نه وه نیه ئایه ته کان ته نیا بخویندرینه وه و هیچی دی! به لکو واته: فیریان ده کات و تیانان ده گیه نی، چونکه نه وان هه ر که ئایه ته کانیان به سه ردا خویندراونه وه، حالیی بوون و تیان گه یشتون، مه گه ر له وشه یه که، له ته عبیریک تینه گه ی بن، پیغمبه ری خوا ﴿وَبُورِی﴾ بوو روون کردنه وه، نه گه رنا قورئان بو خوئی پروونه بو که سیک شاره زای زمانی عه ره بی بی.

که واته: قوناغی یه که م: به سه ردا خویندراونه ی ئایه ته کانه، واته: شاره زا بوون له قورئان، یانی: شاره زا بوون له پرووی بوونناسیه وه، له پرووی ئیمان و عه قیده وه، له پرووی په رستشه کانه وه، له پرووی هه موو نه وشته وه که به

تاک جیبە جی دە کریڻ. ئنجا قۇناغی دووهم: بریتیە لە تەزکیە بوون، تەزکیەیان دە کات، یانی: پاک و چاکیان دە کات و کارلیکیان پی دە کات لە گەل ئایە تەکانداو، کە لە ئەنجامی کارلیککردن لە گەل ئایە تەکاندا پاک دە بن لە سیفە تە نزم و خراپە کان و، دە رازیژنەو بە سیفە تە بەرزو چاکە کان، ئەمە وەک تاکە کان.

دواییش لە سەر ئاستی کۆمەلگا، دوو قۇناغ دە مین، سییەم: شەریعت و بەرنامە یەک هەبی ئەو کۆمەلگایە پییەو پابە ندبی، حەلال و حەرام و سنوورە کان و یاساکان و، ریکخستنی ژیان و گوزەرانیان. چوارەم: قۇناغیکی دیکە بریتیە لە رازیژنەو ی ئەو کۆمەلگایە، بە سیفە تە و ئەدەبە بەرزە کان و، بزار کرانیان لە سیفە تە نزم و خراپە کان، کە خوا ﷻ ئەو ی لە سوورپی (الإسراء) دا، ناوناوە حیکمەت، وەک پیشتەر باسما ن کرد.

۸- ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ بە دنیاییشن لەو پێش لە گومراییەکی روون دابوون. پیشتەر گومان: (إِنْ: مُحَقَّقَةٌ مِنَ الْمُثْقَلَةِ)، بە بەلگە ی هەبوونی (ل)، لە خەبەرە کەیدا: بە دنیایی ئەوان لەو پێش لە گومراییەکی ئاشکرا دا بوون، ئەمە چ بە نسبەت گەلی عەرەبەو، چ بە نسبەت گەلانی دیکەشەو کە دوایی هاتوونە نیو ئیسلامەو، پیشتەر لە گومراییدا بوون، هەرچەندە لە رووی کلتووری و فەرەهنگیەو، یان لە رووی فیکرو فەلسەفەو، بۆ وینە: یۆنانیە کان، رۆم و فارس، میزۆپۆتامیا، خەلکی لە شوینەکانی دیکە خۆیان بە رۆشنیر زانیی، بەلام لە راستییدا لە گومراییەکی ئاشکرا دا بوون، لەو روووەو کە لە رووی بووناسییەو لە رووی ئیمان و عەقیدەو، لە رووی پەرستشەکانەو، لە رووی ئابووریەو، لە رووی کۆمەلایەتیەو، لە رووی سیاسی و ئیدارەدانی ولاتەو، لە گومرایی و لە تاریکیاندا بوون.

ئنجا کە دە فەرموێ:

۹- ﴿وَالْآخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾ کە سانیکێ دیکەش لەوان کە جاری پێیان نەگەشتوون، کە دە فەرموێ: ﴿مِنْهُمْ﴾ ئەمە سی واتایان هەل دەگری:

۱- ھەر لە عەرەبان، لە عەرەبە نەشارەزایەکان، لە خویندن و نووسین و، لە کتیبە ئاسمانییەکانیشدا.

۲- لە نەشارەزایەکان، ئنجا چ لە خویندن و نووسین دا، چ لە کتیبە پیشوووەکاندا، لە عەرەبان و لە جگەلە عەرەبان.

۳- لە مسوڵمانان، ئنجا عەرەب بن، یان لە جگەلە عەرەب بن، چونکە دوای ئەوێ ئهوانیش دینە نیو ئیسلامەو دەبنە بەشیک لەو کۆمەڵەی بەهۆی ئیمانەو بوونە مسوڵمان، بەهۆی قورئان و ھاتنە نیو ئیمان و ئیسلامەو، ھەر کەسیکی دیکەش لە گەلانی دیکە، دەبنە بەشیک لەوان و بەشیک لە ئۆممەتی پیغمبەری کۆتایی ﷺ.

(۱۰)- ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئەو بەلادەستی کاربەجییە، واتە: خوا ﷻ بەلادەستەو کارزانیشتە.

(۱۱)- ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾، ئەوێش بەخششی خواپە دەیدات، بە ھەر کەسیک بپەوی، (ذَلِكَ) دەگونجێ بچیتەوێ بۆ ئەو ھیدایەت و نوورو بەرەکەتە پیغمبەری خاتەم ﷺ دەبیتە ھۆی پەیداکردنی و گەیانندی لە نیو گەلی عەرەب و جگەلە عەرەبدا، بەلام بەپێی سیاقەکە زیاتر وا پێدەچێ (ذَلِكَ) مەبەست پێی پلە پیغمبەرایەتی بێ، ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾، واتە: ئەو ناردنی خوا ﷻ بۆ پیغمبەریک لە نیو نەشارەزایەکاندا، ئەو بەخششی خواپە دەیدات بە ھەر کەسی بپەوی.

(۱۲)- ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾، خواش خاوەن بەخششی مەزنە، ئەمە ئاماژەپە بە جوولەکەکان و، بە نەفامدانانان، کاتیک پێیان وابوو پیغمبەرایەتی لە نیو ئەواندا قورخە، ھەر بۆیەش برۆیان بە پیغمبەری کۆتایی نەھینا، لەگەڵ ئەوێشدا کە تەورات فەرمانی پیکردوون، وەک کاتی خۆی لە تەفسیری ئایەتی ژمارە (۱۵۷)ی، سوورەتی (الأعراف)دا، لەو بارەو کورتە باسیکمان کرد، کە ئیستاش لە پەیمانی کۆندا بە تەورات و

کتیبەکانی دیکەشەو، هەروەک لە پەیمانی نوێ (چوار ئینجیلەکان و ئەوانی دیکە)ش دا ئیستاش ئاماژە هەن بەو کە پێغەمبەرانی پێشوو (عليهم الصلاة والسلام)، فەرمانیان کردووە بە گەلەکانیان: هەر کاتێک پێغەمبەری کۆتایی موحەممەد هات، هەموو شتیکتان بۆ پوون دەکاتەو، ئەو لەگەڵتان دەبێ تا کۆتایی زەمان و پۆژگار، هەرچەندە تەوڕاتیش وای پێگوتن، بەلام جوولەکەکان بپروایان پێ نەهێنا، لەبەر ئەوەی موحەممەد پێغەمبەری کۆتایی، چاوەڕێ بوون لە گەلی جوولەکە بێ لە بەنوو ئیسپرائیل بێ.

ئەنجا کە دەفەرموێ: ﴿وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾، ڕایەک هەیه دەلی: ﴿وَأَخْرَيْنَ﴾، ناگیردرێتەو سەر ﴿الْأُمِّيَنَ﴾، چونکە ﴿وَأَخْرَيْنَ﴾ (ئەوانی دیکە) ئەو دەخوایێ کە ئەوانە ی دای دین جیا، لە (أَمِيَن) بۆیە ئەوانی دیکە، جگەلە: ﴿الْأُمِّيَنَ﴾ دەگرێتەو یانی: ئەوانە ی خوێندن و نووسینیان هەیه، یاخود ئەوانە ی شارەزان لە کتیبە ئاسمانییەکان، ئەنجا لێرەدا ئەو دوو ئەگەری هەن:

أ- ﴿وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ﴾، دەگیردرێتەو بۆ ﴿عَلَيْهِمْ﴾، کە دەفەرموێ: ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ﴾، پێغەمبەری خوا ﷺ ئایەتەکانی خوا بەسەر ﴿الْأُمِّيَنَ﴾ یشدا، دەخوێنێتەو، ﴿وَأَخْرَيْنَ﴾، بەسەر ئەوانی دیکەشدا دەخوێنێتەو، کە مەرج نیە لە ﴿الْأُمِّيَنَ﴾ بن، واتە: بۆ لای ئەوانیش هەر پەوانەکراو، وێڕای ئەوەی بۆ لای عەرەبە نەشارەزاو نەخوێندەوارەکان، پەوانەکراو بۆ لای ئەوانی دیکەش پەوانەکراو.

ب- ئەگەریشی هەیه کە ﴿وَأَخْرَيْنَ﴾، بەرکاری لەگەڵ (مَفْعُول مَعَهُ)، بێ (و)کە، بۆ لەگەڵدا بوون بێ و ئەو کاتە ئاوی لێدێتەو: (يَتْلُوا عَلَى الْأُمِّيَنَ آيَاتِنَا مَعَ أَخْرَيْنَ)، ئەنجا ئەو کاتە دەگونجی بگوتری: (يَتْلُوا عَلَى أَخْرَيْنَ)، (وَيَرْكَبُ أَخْرَيْنَ)، (وَيَعْلَمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ أَخْرَيْنَ)، هەر سێ کارەکان دەگونجی ئەو بەگەرێتەو سەریان با لەوبارەو ئەم سێ دەقە بێنین:

۱- پێغەمبەر ﷺ لە فەرماشتیکدا فەرموویەتی: {إِنَّا أُمَّةٌ أُمِّيَّةٌ لَا نَكْتُبُ وَلَا نَحْسِبُ} (أخرجه البخاري ۱۹۱۳، ومسلم: ۷۶۱، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا).

واته: تيمه کومه لگایه کین نه خوینده وارين، نانوسين و حساب ناکهين،
(واته: به قه لاهم به لکو به په نجان حساب ده کهين، مه به ستی پي حالته
گشتي نه وسای گه لی عه پهب بووه).

تنجا نایا کین نه وانه دواي پيان ده گهن؟ له وبار هوه ش هم ده قه هه یه:

۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: «كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ حِينَ نَزَلَتْ سُورَةُ الْجُمُعَةِ فَتَلَاهَا، فَلَمَّا بَلَغَ: ﴿وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾، قَالَ لَهُ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِنَا؟ فَوَضَعَ يَدَهُ عَلَى سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ وَقَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ بِالثُّرَيَّا لَنَالَه رِجَالٌ مِنْ هَؤُلَاءِ} (أخرجه البخاري: ٤٨٩٧، ومسلم: ٢٥٤٦، والترمذي: ٣٣١٠، والنسائي: ٦١٢).

واته: نه بوو هو پهب پره (خوا ليی رازی بي) ده لی: له خزمهت پیغه مبه ردا
ﷺ دانیشتبوون، کاتیک سووړه تی (الْجُمُعَةُ) ی بو دابه زی و خویندیه وه، کاتیک
گه یشته نه و نایه ته: ﴿وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾، که سانیکیش له وان که
جاری پیان نه گه یشتوون، پیاو یک گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ! نه وانه کین که
جاری پیمان نه گه یشتوون؟ پیغه مبه ریش ﷺ ده ستی له سهر شانی سه لمانی فارسی،
داناو فهرمووی: سویند به وهی گیانی منی به ده سته نه گهر ئیمان به نه ستیره
کو و تهرارو وه بی، پیاو نیک له مانه ده ستی ده گه یهنی، (واته: مه به ست پی
گه لی فارسه، هه لبه ته گه لی فارس نه و کاته ته عیریان کردو له گه لی جگه له
عه پهب و فارس و تورک و کورد و به ربه رو هه موو گه لانی دیکه یان گرتوته وه).

هه ر له وبار هوه هم فهرموو ده ش هه یه:

۳- {لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ عِنْدَ الثُّرَيَّا لَذَهَبَ بِهِ رِجَالٌ مِنْ فَارِسَ، أَوْ قَالَ مِنْ أَبْنَاءِ فَارِسَ} (أخرجه مسلم: ٢٥٤٦)، نه گهر ئیمان له لای سووړه ییا بووایه، (سووړه ییا نه ستیره کوو تهرارو واته: به
نه ستیرانیسه وه بووایه، هینده به رز بووایه)، پیاو نیک له گه لی فارس یا خود فهرمووی:
له پوله کانی گه لی فارس ده ستیان ده گه یاندی، هه لبه ته وه ک گوتمان: مه به ست له گه لی
فارس نه و کاته، گه لانی جگه له عه پهب بووه، واته: فارس و جگه له فارس).

مه سه له ی دووهم:

باسی جووله که کان که ته و پراتیان پیدراو پئ سپێردرا، به لām پشتگوێیان خست و، وێنه بو هێنانه وه یان به که ریک باریک کتیبی لێرا بن، ئنجا فه رمانکردن به پیغه مبه ری خوا ﷻ که به جووله که کان بلّی: ئه گه ر راست ده که ن له تیو هه موو خه لکدا، ئیوه دۆستانی خوان، مردن به خۆزگه بخوازن و، هه وāلدانیش که هه رگیز خۆزگه ی پێناخوان به هو ی کرده وه خراپه کانیانه وه و، پێراگه یاندنیان که ئه و مردنه ی لێی راده که ن، هه ر ده یانگاتی و ده یانگری و لێی ده رباز نابن و، ده گیردرینه وه بو لای خوای زانای په نهان و ئاشکرا:

خوا ده فه رمو ی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الثَّورَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٥﴾ قُلْ يَأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنْكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمْنُوا الْوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٦﴾ وَلَا يَسْمُنُونَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ٧﴾ قُلْ إِنْ أَلَمْتُ الَّذِي تَفْرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْفِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَالَمِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٨﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له سیژده برگه دا:

١- ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الثَّورَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا﴾ وێنه ی ئه وانه ی ته و پراتیان له کو لئرابوو، به لām هه لیانه گرت، وه ک که ریکه کتیبی هه لگرتوون.

پێشتر باسمانکرد که یه کیک له و شتانه ی جووله که کان به تایبه ت و، خاوه ن کتیبه کان به گشتی شانازیان پێوه ده کرد، ئه ویه که خاوه ن کتیب، به تایبه ت شانازیان به سه ر گه لی عه ره بدا ده کرد که ئیوه (أُمّی) ن: ﴿قَالُوا

لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّتِنَ سَبِيلٌ ﴿٧٥﴾ آل عمران، ئەمە ھەم جوولەكەكان و ھەم نەصرانییەكانیش، وایان دەگوت، واتە: ئێمە بەھووی سەتەمکردن لە (أُمِّي) یەكەنەو، رۆی گلهییمان نایەتە سەر، وەك لە سوورەتی (آل عمران)دا، خوا فەرموویەتی.

ئەنجا خوا ﷻ لە ئایەتی پێشیدا باسی ئەوێ کرد فەرمووی: ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ ﴿٤﴾، ئا ئەو بەخششی خوا یە دەیدات بە ھەر كەسێك بێھووی، خوا خاوەن بەخششی مەزنە، واتە: ئەو پلە ی پێغەمبەراییە بەخششی خوا یەو میراتی ھیچ نەتەوێك نیە و، لەسەر ھیچ كۆمەلگایەك قەتیس نەكراوە، لەسەر ھیچ نەتەوێك تاپۆ نەكراوە، بەلكو بەخششی خوا یە، دەیدات بە ھەر كەسێك بێھووی، چونكە جوولەكەكان پێیان نەگوترابوو پێغەمبەری كۆتایی لەوان بێ، لە تەوڕات و لە پەیمانی كۆن دا، بە نەسبەت نەصرانییەكانیشەو لە پەیمانی نوێ دا، لە ئینجیل دا ھەواییان پێدراوە پێغەمبەری كۆتایی دی، بەلام نەگوتراوە لە بەنوو ئیسرائیلە، بەلام بە ھەر حال ئەوان وەك دەمارگیریەك بۆ دینە تێكدراوەكە ی خۆیان گوتیان: مادام پێغەمبەری كۆتایی لە نیو گەلی عەرەبدا ھاتو، كە ئەوان گەلی عەرەبیان بەدواكەوتوو و نەشارەزاو نەخویندەوار دادەناو خۆیان بە خاوەن كتیب و شارەزا دەزانی، خۆیان لە ئاستێكی بەرزتر لەوان تەماشادەكرد، بۆیە كاتێك پێغەمبەری كۆتایی لە نیو گەلی عەرەبدا ھات، ھەرچەندە زانیان ئەو ئەو پێغەمبەرە كۆتاییەكە ھەوایی پێدراوە، نیشانەكانی ھەموو لەویدا ھەن، بەلام دەمارگیری و بەرژووەندیی ناشرەعیی ئێیان نەگەراو، دەست و پێی بەستەن لەبەردەم بڕوا پێھێنانیدا، خواش ﷻ لێردا كە دەفەرمووی: وێنە ی ئەوانە ی تەوڕاتیان پێدراوو دوایی ھەڵیانەگرت^(۱).

(۱) (حُمِّلُوا)، یانی: (كُلِّفُوا)، واتە: تەوڕاتیان پێدراوو و پێی ئەركدار كرابوون، جێیەجێ بكەن و پێیەو پابەند كرابوون، بەلام ھەڵیانەگرت و پێیەو پابەند نەبوون.

﴿كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا﴾، وهك كهريک وایه باریکی کتیب لێزرا بن، ئەمە دوو ئامانج دەپیکێ:

یەکه م: ئەو جوولەکه کان! خۆتان بە ئەووە هەلمە کیشن که خاوەن کتیب، خاوەنی تەوراتن، چونکه پێیەو پابەند نەبوون.

دوو م: هۆشدار ییدانی شه به مسوڵمانان که ئیوهش ئەو مسوڵمانینه! خوا پێغه مبهری کۆتایی لە نیوتاندا ناردوه، به تايهت گهلی عهڕه ب و، دوايی ئەو گه لانهی دیکه که له ئیمان هێنان دا به وان په یوه ست ده بن و به هه موویان ئۆمه تهی ئیسلام پیکدین، وریا بن ئەو ئۆمه تهی ئیسلام! وهك ئۆمه ته پێشووه کان مه کهن، ئیوه سه روهری پێغه مبه ران (عليه وعليهم الصلاة والسلام)، و دوايین فه رمایشتی خوا، ته ووترین فه رمایشتی خوا له و رووه وه که په یوه ندیی به مرو قانه وه هه یه، چونکه خوا فه رمایشته کانی دیکه ی بۆ قوناغیکی دیارییکراو، بۆ گه لیکی دیارییکراو، بۆ کاتیکی دیارییکراو فه رموو بوون، ئەگەر تەورات بوو، ئەگەر صوحوفی ئیبراهیم بوو، ئەگەر زه بووری داوود بوو، ئەگەر ئینجیلی عیسا بوو، ئەگەر کتیبه کانی دیکه بوون، به لام قورئانی وهك دوا فه رمایشتی خۆی بۆ هه موو مرو قایه تی فه رموو له هه موو کۆمه لگایه کاندا، به درێژایی رۆژگارو، به پانایی زه مین، بۆیه ئەو فه رمایشته ی که کۆتایین فه رمایشته، گشتگیرتره و چاره سه ری هه موو کیشه کانی مرو قایه تی تیدا دانراوه، وه لامی هه موو په رسیاره کانی مرو قایه تی تیدا ره چاو کراوه، ئیوهش وهك جوولەکه کان مه کهن په ند له وان وه ربگرن، نه چن پیتان وابێ که هه ر پیدرانی کتیب بۆ خۆی ته واه، به لکو ده بی ئەو کتیبه کاری پێ بکری و لێ به هره مه ند بن، ئنجا مانای وایه هه قی هه لگرتنی ئەو کتیبه تان داوه.

(۲) - ﴿بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾، خراپترین وینه، وینهی کۆمه لیکه که ئایه ته کانی خویان به درۆ داناون، ﴿بِئْسَ﴾، کرداری سه رزه نشته (فِعْلُ الذَّمِّ)، وهك (سَاءَ)، یانی: (سَاءَ حَالُ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ)، خراپترین حال حالی ئەو کۆمه له یه، که ئایه ته کانی خویان به درۆ دانان.

۳- ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ خواش کۆمەللی سته مکاران به ئامانج ناگەیه نئ، لێره دا هیدایەت به مانای ڕۆ پێشاندان نیه، چونکه خوا ڕۆ پێشانی هەموویان داوه، بە لکو لێره دا هیدایەت به مانای راسته ڕێکردن و به ئامانج گەیانده، خوا کۆمەللی سته مکاران به ئامانج ناگەیه نئ، چونکه ئەوان ئاماده نه بوون ئەو ڕێه راسته ی خوا پێشانی داوان بیگر نه بهر، لێره دا پرسیارێک ده کری: بۆچی خوا ﷻ له نێو هەموو ئاژەلندا وێنه ی به کەر هێناوه ته وه؟

(فخر الدین الرازی) که هەندێک جار تێبینیی و سەرنجی وردی هەن، له تهفسیره که ی خۆی (التفسیر الکبیر) دا^(۱)، که به (مفاتیح الغیب) یش، ناسراوه ده لئ: له بهر پێنج هۆکاران خوای کار به جئ لێره دا ههونه ی به کەر هێناوه ته وه، له نێو هەموو ئاژەلەکاندا، نه ئەسپ و نه بارگین و نه هێسترو نه فیل و نه گاو... هتد: **یه که م:** له بهر ئەوه ی کەر له بارهه لگرتندا باوتره، واته: کەر هەم ئاژەلێکی جیهانییه له هەموو شوێنه کانی دنیا دا هه یه، باوتریشه بۆ بارهه لگرتن.

دووهم: له بهر ئەوه ی ئەو کهوده نییه ی له کهردا هه یه، له ئاژەللی دیکه دا نیه، کەر بۆ خۆی وێنه ی پئ ده هێنرێته وه به نه فامیی و، ئەگەر بویستری که سێک زۆر به نه فام و کهوده ن دا بئری، ده گوتری: فلانکه س ده لئێ کەر، یان کەر، یان که رایه تیی هه یه.

سێیه م: له بهر ئەوه ی گویدریژ (کەر)، له هەموو ئاژەلەکانی دیکه ده سته مۆتره مندالێک ده توانی باری لێنئ و زۆر ملکه چه.

چوارهم: له بهر ئەوه ی بارلێتانی کەر ئاسانتره له بارلێتانی ئەسپ و تێسترو مایین و گاو فیل و ئەوانه، کەر ئاسانتر بار ده کری گه وره بچوو ک ده توانی باری بکه ن.

پێنجهم: ره چاو کردنی پێکه وه گونجاوی بیژه کان ئەویش یه کیکه له ڕووه کانی ره وان بێژی، لێره شدا وشه ی: ﴿أَسْفَارًا﴾ له گه ل (حمار) دا، دێته وه و ئاوازه که یان پێکه وه گونجاوه.

که دهفه رموی: ﴿يَسْ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ (الزمخشری) دهلی: ماناکه ی ئاوايه: وینه ی خراپترین کۆمه ل، وینه ی ئه و کۆمه له یه که ئایه ته کانی خویان به درۆ داناوه.

هه ندیکش دهلین: خراپترین وینه ئه و وینه یه، که ئیمه بو ئه و کۆمه له ی ئایه ته کانی خویان به درۆ داناوه، هیناومانه ته وه.

وشه ی: ﴿ثُمَّ﴾ که دهفه رموی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْبَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا﴾ (للترأخي الرئي)، بو به دوا داهاتنی پله پله یه، چونکه ئه وه که پابه ند نه بوون به ته وراته وه، زیاتر جیی سه رسوپرمانه له هه لگرتنی ته ورات و له پیسپێردرانی ته ورات، پیسپێردرانی ته ورات گرنگه، به لام ئه وه که هه لیاننه گرتوه و پییه وه پابه ند نه بوون گرنگتره و زیاتر جیی سه رسوپرمانه، ته لزه مه خشه ری له هه ندیک له زانیانه وه له باره ی ئه م ئایه ته موباره که وه دهلی: خوا ﷻ له سی ئایه تی ئه م سووپره ته موباره که دا، جووله که کانی به درۆ خستوونه وه:

یه که م: شانازیانکرد به وه وه که ئه وان دۆستانی خوان له ئیو هه موو خه لکداو خۆشه وێستانی خوان، خواش ﷻ فه رمووی: ﴿فَتَمَنَّا الْمَوْتَ إِنْ كُنْمْ صَادِقِينَ﴾ (۶) مردن به ئاوات بخوازن، ئه گه ر راست ده که ن دۆست و خۆشه وێستی خوان، له ئیو هه موو مروفایه تی دا نابی له مردنی بترسین، به لکو ده بی به دوایدا عه ودال بن و بگه رین.

دووهم: شانازیان ده کردو ده یانگوت: ئیمه خاوه ن کتیین، به لام خه لکی دیکه کتییی نیه، خواش ﷻ ته شبیه ی کردن به که ریکه وه که باریکی کتییی هه لگرتن، واته: به لی: ئیو هه و نه کتیین، به لام کار به کتییه کانتان ناکه ن، له بواری برۆا هینان به پیغه مبه ری کو تاییدا ﷻ هه لبه ته هه ر له پیش ئه وه شدا لادان و هه له و په له تان زۆر بوو، به لام ئه و هه له یان له هه موو هه له کانی دیکه یان گه و ره تر بوو که ته صلن به قسه ی موو ساشیان

عَلَيْهِمَا (عَلَيْهِمَا) نه کرد، ههروهک نه صپرانیه کانیس به قسه ی عیسیان نه کرد، موساو عیسا (عَلَيْهِمَا) الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ههوالیاندابوو که له دوای ئەوان پیڅه مبهری کووتایی دی و، ده بی پروای پیینن و شوینی بکهون.

سیهه: شانازیان بهوهوه ده کرد که ئەوان پوژی شه ممه یان ههیه ههروهک نه صپرانیه کانیس پوژی یه کسه میان ههیه، خواش ﷺ پوژی جومعه شی بو مسولمانان دانا، له بهرامهر شه ممه ی جووله کان و یه کسه ممه ی نه صپرانیا نانا.

ئنجا خوا ﷺ به پیڅه مبهری خاته م ﷺ ده فهرموئ:

(۴) - ﴿قُلْ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ هٰدُوْا ۖ﴾ بلی: ئەی ئەوانه ی بوونه جووله که، ﴿الَّذِيْنَ هٰدُوْا﴾ یانی: (الَّذِيْنَ صَارُوْا يَهُودًا)، یاخود: ﴿الَّذِيْنَ هٰدُوْا﴾ (الَّذِيْنَ تَابُوْا)، ئەوانه ی کاتی خو ی (باب و باپیرانتان) گه پاونه وه بو لای خوا، له سووره تی (الأعراف) دا، ده فهرموئ: ﴿إِنَّا هٰدُوْا إِلَيْكَ ۖ﴾ ١٥٦، تیمه گه پراينه وه بو لات، به لام (هَادُوْا)، دیسان یانی: ئەوانه ی بوونه جووله که بلی: ئەی ئەوانه ی بوونه جووله که! یان ئەی ئەوانه ی کاتی خو ی (باب و باپیرانتان) گه پاونه وه بو لای خوا!

(۵) - ﴿إِنْ زَعَمْتُمْ اَنْكُمْ اَوْلِيَآءُ لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ﴾، ئەگەر پیتان وایه ئیوه دوستانی خوان له ئیو هه موو خه لکدا، جیا له خه لک، ئیوه دوستانی خوان، واته: له ئیو هه موو مرو قایه تییدا ته نها ئیوه دوست و خوشه ویست و نیزیکی خوان، چونکه جووله که کان ئەو لافه یان لیده دا، ههروه ها نه صپرانیه کانیس وه ک خوا ﷺ له سووره تی (المائدة) دا، لپی گیراونه وه: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرٰی نَحْنُ اَبْنٰوُا اللّٰهَ وَاحْبَبُوْهُ، قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوْبِكُمْ بَلْ اَنْتُمْ بِشِرْمَمِّنْ خَلْقٍ﴾ ١٨، جووله که کان و نه صپرانیه کان گو تیان: تیمه دوستانی خواو خوشه ویستانی خواین (خوا ده فهرموئ): بلی: ئەدی بوچی به هو ی گونا هه کانتانه وه سزاتان ده دا، که به دانپیدا هی تانی خو یان به تاییه ت له په یمانی کو ندا زور هاتوه که خوا سزای جووله که کانی داوه له سه ر گونا هه کانیان، ئنجا ئەگەر دوست و خوشه ویستی خوان، بوچی خوا سزاتان ده دا؟ لی ره ش ده فهرموئ: ئەی

موحه ممد ﷺ! پیاڭ بلّ: ئەگەر ئیوه پیتان وایه، گومانتان وایه، وا خەیاڵ دەکەن، که دوستانی خواو نیزیکانی خوان له نیو هه موو مروّقایه تیییدا.

(۶) - ﴿فَتَمَنُوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، ئەگەر ئیوه له راستان، مردن به ئاوات بخوازن، (الطبري)، مانای ئەم ڕسته یه ئاوا هیناوه: ﴿فَتَمَنُوا الْمَوْتَ﴾، ده لّی: (فَتَمَنُوا الْمَوْتَ) لَتَسْتَرِيحُوا مِنْ كَرْبِ الدُّنْيَا وَهُمْ مِثْلُهَا وَغَمُومِهَا، وَتَصِيرُوا إِلَى رَوْحِ الْجَنَّةِ وَنَعِيمِهَا بِالْمَوْتِ، واته: مردن به ئاوات بخوازن، تاكو ئاسوودەبن و دەر بازبن، له خەم و خەفەت و گرفتاریه كانی ژیاڭی دنیاو، بچن بۆ نیو نازو نیعمه تی باخه كانی به هه شت به هوّی مردنه وه.

خواش ﷺ پێشوه خته هه و آل به پێغه مبه ر ده داو ده فهرموّی:

(۷) - ﴿وَلَا يَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ﴾، هه رگیزیش مردن به ئاوات ناخوازن، به هوّی ئەوه وه که دهسته كانیان پێشیان خستوه، ئەوه ی دهسته كانیان پێشیان خستوه له گوڕینی کتییی خواو کوفرو شیرک و ستهم و تاوان و خراپه کاری، به تاییهت ئەو بێ پروایی و ستهم و خراپه یه ی به رجه سته بووه له پروا نه هینانیان دا به پێغه مبه ری کو تایی، دوا پێغه مبه ری خواو هه لگری دوا په یامی خوا، خوا ﷺ ته عبیریکی هیناوه زۆر گشتگیر بّ، بۆ هه موو ئەوانه.

(۸) - ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾، خواش به سته مکاران زانایه، ئەو سته مکارانه ی هه موو ئەو جوړه سته مانه یان له خو یاندا کو کردوونه وه، کاتی خو ی ئەزیه تدانی مووسا ﷺ، به نسهت باب و باپیرانیان، ئنجا گوڕینی کتییی خوا بۆ ئەوه ی له گه لّ به رژه وه ندیه ناشه رعیه یه كانی خو یاندا بیگو نچین، دوا یی ئەو هه موو ستهم و خراپه و لادان و تاوانه ی له نیو خو یانداو له نیو خه لکدا کردوویانه، که کو تاییه که شیان بریتی بوو له دژایه تییاڭ بۆ پێغه مبه ری کو تایی ﷺ و، بوونه په رچ له ریی په یامه کهیداو فیل و پیلان گیران له دژی.

له کو تایی دا خوا ده فهرموّی:

(۹) ﴿قُلْ إِنْ أَلَمْتُ أَلَّذِي تَفْرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾، پێیان بڵێ: ئەو مردنە ی لێی ڕادەکەن، هەر پێتان دەگات.

(۱۰) ﴿فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾، بەدنیایی پێگەشتوو و پێو پەيوەستتانه، (ف)، لێرەدا بۆ سزا (جزاء) یه چونکه (الَّذِي)، مانای مەرج دەگەینێ و جەزا دەخوای، ﴿قُلْ إِنْ أَلَمْتُ أَلَّذِي تَفْرُونَ مِنْهُ﴾، بڵێ: ئەو مردنە ی لێی ڕادەکەن، ﴿فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾، یانی: (إِنْ فَرَرْتُمْ، فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ)، ئەگەر لێی ڕابکەن ئەو بەدنیایی دەتانگری و پێگەشتووی تێو یه.

(۱۱) ﴿ثُمَّ تَرْدُونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، دوا ی دەگیردرێنەو بۆ لای زانی پەنهان و ناشکرا، ئنجا که دەگەرێنەو بۆ لای خوا یه ک ﴿ثُمَّ﴾ که پەنهانی و هک ناشکرا دەزانی، ئەو کاته:

(۱۲) ﴿فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ئنجا ههواتان پێدهدا بهو ی کاتی خۆی ئەنجامتانداوه کردووتانه، که ههواتیشی پێدان، مانای وایه سزایان دەدا لهسەر خراپهکانیان، ههروهک چۆن ئەگەر چاکه یان ههبن، پاداشتیان ده داتهوه، بێگومان لهسەر خراپهکانیشیان سزایان دەدا، لێرەدا ئەم ئایه ته موباره که، شیوه ی ئایه تی ژماره (۹۶) ی، سوورەتی (البقرة) ده گات که ده فەرموی: ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرًا عَلَىٰ حَيَاتِهِمْ وَمَنْ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوْمَئِذٍ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرْضَخٍ مِنْهُ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ ۱۶، واته: جووله که کان ده بینێ له هه موو کهس سوورترن لهسەر ژیان، هەر جوړه ژیا نیک بێ، ته نانه ت لهوانه ش که هاوبه شیان بۆ خوا داناوه، یه کیکیان به ئاوات ده خوای که هه زار سأل بژی، ئەگەر هه زار سالی ش بژی، ئەو لادهری نابێ له سزای خوا ﴿ثُمَّ﴾ و، خوا بینهری ئەو یه که ده یکه ن.

شایانی باسه: له سوورەتی (البقرة) دا، ده فەرموی: ﴿وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ﴾، به لام لێره ده فەرموی: ﴿وَلَا يَتَمَنَّوْهُ﴾، ئەگەر سه رنج بده ی ن، بۆمان ده رده که و ی

بۆچی و هوکاري چیه که لهوێ به (لن)، هیناویهتی و لیره به (لای) لابردن
 (نفي) لهوێ دهفرموێ: ﴿قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً
 مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۹۴) (ئهی موحهممهه
 ﷺ!) پێیان بفرموو: ئەگەر مهزنگای کۆتایی له لای خوا، تایبهته به ئێوهوه،
 جیا له ههموو خهڵک، (مهزنگای کۆتایی، واته: بهههشت) ئەگەر له راستان
 مردن به ئاوات بخوازن، ﴿وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ﴾ ههركیزیش
 به ئاواتی ناخوازن بههوی ئهوهوه که دهستهکانیان پێشيان خستوه، ﴿وَاللَّهُ
 عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ (۹۵) خواش زانییه به ستهمکاران، لهوێ به وشه (لن)،
 هیناویهتی واته: ههركیز ئهو مردنه به ئاوات ناخوازن، بهلام لیره دهفرموێ:
 ﴿وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ (۷) جیاوازی
 (لن)یش لهگهڵ (لا)، ئهوهیه که ههردووکیان بۆ لابردن، بهلام (لن)،
 جهختکردنهوهی زیاتری تیدایه، واته: ههركیز مردن به ئاوات ناخوازن، زانیان
 دهلێن: ئهو جیاوازییهش (لن)، له سوورپهتی (البقرة) داو (لا)، له سوورپهتی
 (الجمعة) دا، حیکمهتهکهی ئهوهیه له سوورپهتی (البقرة) دا، خوا ﷻ له سیاقیکدا
 ئهوهی هیناوه که باسی کۆمهڵیک له خراپهکاریی گهلی جووله که دهکات،
 پهوته که لهوێ بهمجۆریه: ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا
 مَّا يُؤْمِنُونَ﴾ (۸۸) وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ
 قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ
 فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (۸۹) بِسْمَا أَشْرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا
 بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا
 بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ (۹۰) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا
 بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ، وَهُوَ الْحَقُّ
 مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

[illegible]

❖ درسی دووم ❖

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سێ ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الجمعة) پێک دێ، ئایەتەکانی (۹ - ۱۱)، لەو سێ ئایەتە موبارەکەدا، خوا ﷻ بانگی برۆاداران دەکات، کە هەر کاتێک بانگکران بۆ نوێژی جومعه، لە پڕۆژی جومعهدا بە گورج و گۆلی و خیرایی و گرنگی پێدانهوه بەرهو یادی خوا بچن، ئەوه بۆ ئیوه باشتره ئەگەر بزائن.

دواییش دەفهرموی: هەر کات نوێژهکە تهواو بوو، بە زهویدا بـلاو بن و برۆن و لە بهخششی خوا داوا بکەن، واتە: وهک جوولهکەکان مهکەن، پڕۆژی شهممە که پڕۆژی پشوودانیانە، هیچ کاریکی تیدا ناکەن، بەلکو ئیوه تاکو بانگ دەدات، بۆتان ههیه خهريکی کرین و فروشتن و کارو کاسبیی بن و دواي نوێژهکەش دیسان دووبارە تێههلبچنهوهو دەست بهکار بنهوه.

ئنجـا باسی رووداویک دەکات که پێغمهـبهـری خوا ﷻ پڕۆژیک لە حالیک دا لهسەر مینهـر وتاری داوه، کاروانیکی بازرگانیی هاتۆتهوه، خهـلکـیش ماوهیهک بووه چاوهـپـرسی هاتنهـوهی ئەو کاروانهـ بوون، لهـبهـر ئەوهی زادو زهـخیرهـو پێداویستییهـکانی پـیـ بوون و لهـشامهـوه گهـراوهـتهـوه، ئیدی بهـپـیـی ئە پـیـوايهـتانهـ که دوايی دهـیانـهـتـیـن، گوايه تهـنـیا دوازهـ کهس لهـ خـزمهـت پـیـغمهـبهـردا ﷻ ماونهـوهـو، ئەوانی دیکه بهـرهـو پـرووی کاروانهـکهـ چوون، که تهـپـل و دهـف و گۆرانیشی لهـگهـلـدا بووه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ فَإِذَا قُضِيََتِ الصَّلَاةُ

فَأَنْشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَأَبْغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ هَمًّا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِو وَمِنَ التِّجْرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿١١﴾

مانای وشه به وشه نایه تەکان

ئەهێ ئەوانە ی بڕواتان هێناوه! هەر کات لە پۆژی هەینییدا، بانگرا بۆ نوێژ، بە خێرای بەرهو یادی خوا بچن و، واز لە کڕین و فرۆشتن بێن، ئا ئەوەتان بۆ ئیوه باشتەر ئەگەر بزانن ﴿٩﴾ ئنجا هەر کات نوێژ تەواو بوو، کۆتایی پێهێنرا، بە زهویدا بڵاوبینهوهو لە بەخششی خوا بخوازن (کارو کاسیی بکەن)، زۆریش یادی خوا بکەن، بەلکو سەرفرازو بە مراد گەشتوووبن ﴿١٠﴾ کاتیکیش (مسولمانان) بازرگانی و لەهوویان بینی، یەکسەر بەرهو لای پڕژان و تۆیان بەپێوه لەسەر مینبەر بەجێهێشت (لە گەرمە ی وتارداندا، کە کاریکی بێجی بوو) بلی: ئەوهی لەلای خوایه باشتەر لە لەهوو (لە خافلان) و بازرگانییش و، خواش باشتەینی بژیو دەرانه ﴿١١﴾.

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR Code

Alibapir/علي بابير

علي بابير/Alibapir

QR Code

شیکردنه وهی هەندیک له وشەکان

(نُودِی): یانی: (أُذِنَ)، واتە: بانگکرا، بەلام لیڤه‌دا مەبەست پێی لەبانگدرانه، بانگدرا.

(الْجُمُعَة): کە بە (جَمَعَ وَجُمُعَات)، کۆدەکرێتەوه، ناوی ئەو رۆژەیە لە هەفته‌دا یەو لە پێش شەممەوه دی و، لە دواى پێنج شەممە دی، واتە: رۆژی کۆبوونەوه.

(فَأَسْعَوْا): (السَّعْيِ: الإِسْتِدَادُ فِي الْمَشْيِ، وَأُطْلِقَ هُنَا عَلَى الْمَشْيِ بِحَرَصٍ، سَعْيٍ): بە مانای خێرا ڕۆیشتن، بەلام لیڤه‌دا بەکارهێنراوه بۆ ڕۆیشتنیکى بە گرنگی پێدانه‌وه، ڕۆیشتنیک ئەو کەسە دیڤه‌وا سووربێ لەسەر ئەوهی بۆ ئەو ئامانجەى بۆی دەچێ، پێی بگات، ﴿وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾: (فَضْلٍ): بە مانای بەخشش، بەلام لیڤه‌دا مەبەست لەو بەخششە بژیویکە کە پەیدا دەکری، خوا بژیوو مال و سامانیک کە بەهۆی کرپن و فروشتن و کارو کاسبییەوه پەیدا دەکری ناوی لێناوه: (فَضْلٍ)، یانی: ئەوه بەخششی خوايه.

(تِجَارَةً): وشەى (تِجَارَة)، پێشتریش باسمانکرد، (تِجَارَة)، بە کوردیی دەلێن: بازرگانى، کە بریتیه‌ لە دەستکاریکردنی دەستمايه‌ بۆ بەدەستهێنانى قازانج، (التَّصْرُفُ فِي رَأْسِ الْمَالِ لِئَيْلِ الرُّبْحِ).

(لَهُوَ): بە مانای خافلان دی، (أَلْهَاهُ أَي: شَغَلَهُ)، واتە: خافلاندى، هەر شتیک خەلک پێی بخافلی، پێی دەگوترێ: (لَهُوَ)، بەلام لیڤه‌دا (لَهُوَ)، یانی: تەپڵ و دەف، چونکە خەلکی مەدینه‌ عاده‌تیا و ابووه‌ کە کاروان گه‌راوه‌ته‌وه‌، یان بۆنەکیان بووبی، وه‌ک ژنهی‌نان و بووک گواستنه‌وه‌، هه‌روه‌ها له‌ جه‌نگدا تەپڵ و دەفیان لێداوه‌، لیڤه‌ش مەبەست پێی تەپڵ و دەف لێدانه‌، بۆ گه‌رانه‌وه‌ی کاروانه‌ بازرگانیه‌کەیان.

هۆی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

ئەو ئایه ته موبارە کە دەفه رموی: ﴿وَإِذَا رَأَوْا تَحِرَةً أَوْ هَؤُلَاءِ أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾، لەو باره وه چەند رێوایه تیک هاتوون، بەلام ئیمه ئەوه مان زیاتر هه لێژاردوه:

اعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: بَيْنَمَا نَصْلِي مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، إِذْ أَقْبَلْتُ عَيْرٌ تَحْمِلُ طَعَامًا، فَالْتَفَتُوا إِلَيْهَا حَتَّى مَا بَقِيَ مَعَ النَّبِيِّ إِلَّا اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَإِذَا رَأَوْا تَحِرَةً أَوْ هَؤُلَاءِ أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾، رواه البخاري: ٤٨٩٩، ومسلم: ٨٦٣، والطبري: (٢٨، ٦٨)، والطحاوي في (مشكل الآثار): ١٤٩٠^(١).

واته: جابیری کوری عه بدوللا (خوا له خوێ و بابی رازی بێ)، ده لێ: له کاتی که ئیمه له گه ل پێغه مبه ری خوادا ﷺ نوێژمان ده کرد. کاروانیک خواردنی پێوو گه رایه وه (واته: ئەو کاروانه ی خه لکی مه دینه چاوه پروانیان ده کرد، له شام بگه رێته وه)، ئیدی یه کسه ر خه لکه که به په له به ره و پرووی چوون، هه تا ته نیا دوا زده پیاو له خزمه ت پێغه مبه ردا ﷺ مانه وه، خواش ئەوه ی دابه زاند: ﴿وَإِذَا رَأَوْا تَحِرَةً أَوْ هَؤُلَاءِ أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾.

له و باره وه وێرای ئەم گێڕاوه یه، چەند گێڕاوه یه کی دیکه ش هاتووه، بەلام سه نه ده که یان بیهێزه و، جێی پشت پێهستن نین.

مانای گشتیی ئایەتەکان

بەرێزان!

ئەم سى ئایەتە موبارەكە (۹ - ۱۱)، خوا ﷻ تێیاندا باسی یەك بابەت دەكات، ئەویش بریتىە لە نوێژى جومعه، سەرەتا دەفەرموى: ئەى ئەوانەى پرواتان هیناوه! هەر كاتىك لە پۆژى جومعهدا بانگكرا بۆ نوێژ بەخیرایى بچن، (بەخیرایى بچن) هەندىك لە زانایان گوتووین: لێرەدا مەبەست ئەوەیە: سووربن لەسەر ئەوەى لە كاتى خۆیدا بگەنە ئەو شوێنەى بۆى دەچن، چونكە لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ هاتووە - وەك دواى دەیهێنین - كە پىغەمبەرى خوا پىگى كرده لەوەى بە شیوەى پەلە كردن و خیرایى (سعی)، بەرەو نوێژ هەنگاو بنێ و، مەرووف بە زۆر پەلە كردن و خیرا كردن بەرەو نوێژ بچى.

بەلام پىم وایە: وشەى (سعی)، هەم بە مانای زۆر پەلە كردن و، هەم بە مانای باش پۆشتنیش بى و، ئایەتەكەش مەبەست پى ئەوەیە: باش بپۆن، واتە: بە مرده لۆخەى مەپۆن، وا بپۆن گورج و گۆلانە بۆى بچن.

هەندىك لە زانایانىش وەك دواتر لە مەسەلە گەنگەكانیشدا باس دەكەین، گوتووین: لێرەدا وشەى (سعی)، مەبەست پى نیازو مەبەستى نىو دله، واتە: بە دل و دەروون و بە هاندەریكى دەروونى و، وەدەستەهێنانى پاداشتى خوا، بچن.

﴿فَاسْعُوا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ بەرەو یادى خوا، واتە: چ نوێژەكە، چ گوێگرتن لە وتارەكە، چ زىكرو تەسىیحات و پارانەووەكان، هەموویان دەگرێتەو، ﴿وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾ وازىش لە كرىن و فروشتن بینن، دەستى لێهەلبگرن، ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئا ئەوەتان بۆ ئیو بەشترە ئەگەر بزەنن، ئەگەر

زانباریتان هه‌بی، بێگومان ده‌سته‌لگرتن له‌ کرین و فروشتن و، رو‌یشتن به‌ خێرای و جیدی به‌ ره‌و یادی خوا (ذکر الله) ئنجا یادی خوا به‌ که‌ش: نو‌یژه‌ که‌یه، دوو وتاره‌ کانن، یاخود به‌س بانگه‌ که‌یه، یان هه‌موویانن وێکرا به‌ ره‌و هه‌مووی بچن، خوا ﷻ وشه‌یه‌کی به‌ کاره‌یناوه، هه‌مووی بگرێته‌وه، ته‌گه‌ر زانباریتان هه‌بی، ده‌زانن ته‌وه‌ باشتره‌ بۆ ئێوه.

﴿ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ﴾
 ئنجا هه‌رکات نو‌یژه‌ که‌ کرا به‌ زه‌ویدا ب‌لاو‌بنه‌وه‌و له‌ به‌خشش خوا بخوازن، ئایا له‌ به‌ر ته‌وه‌ی پ‌وژی جومعه‌یه‌و نو‌یژی جومعه‌ی تیدا ده‌کرێ، جومعه‌ که‌ش بریتیه‌ له‌ دوو پ‌کات نو‌یژو پاشانیش، دوو وتار ده‌درێن له‌ سه‌ر پای زۆربه‌ی زانایان و هه‌ندیکیان ده‌لێن: یه‌ک وتاریش هه‌ر ته‌واوه، وه‌ک دوا‌یی کورته‌ باسیک ده‌که‌ین له‌ باره‌ی جومعه‌وه، ئایا له‌ به‌ر ته‌وه‌ی پ‌وژی جومعه‌یه، ده‌بی دوا‌ی نو‌یژیش هه‌ر هه‌یننه‌وه‌ له‌ مزگه‌وت؟ نه‌خێر، هه‌ر کات نو‌یژ ته‌واو بوو، نو‌یژ ته‌واو کرا، به‌ زه‌ویدا ب‌لاو‌بنه‌وه‌و، له‌ به‌خششی خوا داوا بکه‌ن، واته‌: دوو‌باره‌ بگه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ په‌یدا‌کردنی ب‌ژیوی سه‌لام و کارو کاسبی کردن، ﴿ وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾
 زۆریش یادی خوا بکه‌ن، به‌ ل‌کو سه‌رفراز بن، واته‌: یه‌ک‌سه‌ر دوا‌ی نو‌یژو تاعه‌ته‌که‌تان، بچنه‌وه‌ بۆ کارو کاسبی، به‌لام بی ئاگا مه‌بن له‌ یادی خواو له‌ گه‌رمه‌ی کارو کاسبیشدا، زۆر یادی خوا بکه‌ن بۆ ته‌وه‌ی سه‌رفراز بن.

له‌ کو‌تایی دا خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا ﴾
 کاتیکیش بازرگان‌یی و له‌هوویان بینی، واته‌: ته‌و ته‌پ‌ل و ده‌فه‌ی لێ‌دراوه‌و له‌ گه‌ل کاروانی بازرگانیه‌ که‌ دا بووه، ﴿ انفَضُّوا إِلَيْهَا ﴾، زۆر به‌ خێرای به‌ ره‌و لای ته‌و کاروان و ته‌پ‌ل و ده‌ف و له‌هووه‌ پ‌رژان، ﴿ وَتَرَكُوكَ قَائِمًا ﴾، تۆشیان به‌ پ‌یوه‌ به‌ جێه‌یشت، وا دیاره‌ پ‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ پ‌یوه‌ وتاری داوه، ته‌مه‌ش به‌ ل‌گه‌یه‌ له‌ سه‌ر ته‌وه‌ که‌ وتاردان به‌ تاییه‌ت هی جومعه، ده‌بی به‌ پ‌یوه‌ بی،

﴿قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِو وَمِنَ النَّجْرَةِ﴾، بلى: ئەوەی لە لای خواوە باشترە
 لە لەهوو (ئەو شتەى خەلک پێیهووە دەخافلى، یان لێره دا مەبەست پێی تەپل
 و دەفن کە لى دەدرى) هەروەها یادى خوا لە بازەرگانیه کەش باشترە، ﴿وَاللَّهُ
 خَيْرُ الرَّزِقِينَ﴾، خواش باشترینى بژیو دەرانە.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

فه رمانکردنی خوا به برواداران، که کاتیک له پوژی جومعه دا بانگ ده درێ بۆ نوێژ، به خیرایی یاخود به جیدی بچن به رهو یادی خواو، واز له کرین و فروشتن بینن و، پیراگه یاندنیان که ئه وه بۆ ئه وان چاکتره، ئه گهر بزائن، به لام ههر کات نوێژ ته واو بوو، به زه ویدا بلاوبینه وهو، جاریکی دیکه بگه رینه وه بۆ کارو کاسبیی و داواکردنی به خششی خوا، به لام زوړیش یادی خوا بکه ن بۆ ئه وه ی سه رفرازبن:

خوا ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له پینچ برگه دا:

(١)- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾، ئه ی ئه وانه ی پرواتان هیناوه! هه رکات له پوژی جومعه دا بانگ کرا بۆ نوێژ، زوړ له زانایان ده لێن: لێره دا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ته نیا مه به ست پپی پیاوان، هه رچه نده ئه و ته عبیره بۆ پیاوان و ئافره تانیش به کارهاتوه، به لام لێره دا وه ک له سوننه تی پیغه مه ریشدا هاتوه و دوا یی باسی ده که ی، له بهر ئه وه ی نوێژی جومعه ته نیا له سه ر پیاوان فه رزه و له سه ر ئافره تان فه رز نیه، به لام ئه مه مانای وانیه ئه گهر ئافره تانیش بیکه ن، خیریان ناگات، به لام پییه وه پا به ند نه کراون، که ده فه رموی: ﴿إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ

الْجُمُعَةِ هەر کاتی بانگکران بۆ نوێژ، بانگکرا بۆ نوێژ واتە: بانگدرا، **﴿ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ ﴾** ئەم (مِنْ) ه، بۆ بەشیک (تبعيض) ه، واتە: لە بەشیک لە رۆژی هەینیدا، نەک هەموو رۆژە کە، ئەویش کەنگییه؟ ئەو کاتە کە رۆژ لە نیوه راستی ئاسمان لادەدا بەرەو لای ئاوابوون، دەبی خۆر لابەت، ئنجا نوێژی نیوه رۆ دەبی، دیارە نوێژی جومعهش هەر لە کاتی نوێژی نیوه رۆدا دەکری، **﴿ الْجُمُعَةِ ﴾** ش ئەو رۆژە کە لە پیش رۆژی شەممەوه دی و، لە دواى رۆژی پێنجشەممەوه دی.

(۲) - **﴿ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ﴾**، بەخیرایی بەرەو یادى خوا بچن و واز لە کرین و فروشتن بێن، وشەى (سَعْي)، بریتیه لە خیرا پرۆیشتن، بەلام لێرەدا بە مانای پرۆیشتنیکى بە گرنگی پێدانهوه بە کارهاتوه، چونکە پیغەمبەرى خوا **﴿ فَاذْكُرُوا اللَّهَ إِذَا أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَلَا تَأْثُوهَا وَانْتُمْ تَسْعَوْنَ، وَلَكِنْ اتُّوْهَا وَعَلَيْكُمْ السَّكِينَةُ ﴾** (أخرجه البخاري: ۹۰۸، ومسلم: ۶۰۲)، کاتیک چوون بۆ نوێژ، بەرەو نوێژ مەچن لە حالیکدا کە تێیدا زۆر بەخیرایی دەڕۆن، بەلکو بە ئارامی ڕۆن و با ئارامی و ویقارتان پێوه دیاربێ.

(فخر الدين الرازي) لە تەفسیرەکەى دا^(۱) هیناویەتى کە حەسەنى بەصرایی گوتووێهەتى: (وَاللَّهِ مَا هُوَ سَعْيٌ عَلَى الْأَقْدَامِ، وَلَكِنَّهُ سَعْيٌ بِالْقُلُوبِ، وَسَعْيٌ بِالنِّيَّةِ، وَسَعْيٌ بِالرَّغْبَةِ، وَنَحْوَ هَذَا، إِذِ السَّعْيُ فِي كِتَابِ اللَّهِ الْعَمَلُ)، واتە: سوێند بە خوا مەبەست پێى پرۆیشتن نیه بە پێیان بەخیرایی، بەلکو مەبەست پێى پرۆیشتنە بە دڵ و، پرۆیشتنە بە ئارەزوو مەندانەو وینەى ئەوه، چونکە (سَعْي) لە کتیبى خوادا بە مانای کردەوه دی.

مەبەستى حەسەنى بەصرایی ئەوه بووه پرۆیشتنەکە زۆر بەپەله پەل و وهک راکردن نەبی و بەنیازو مەبەست و ئارەزوو مەندانە بى پیغەمبەرىش **﴿ زَانِيُوْهُتِى خَلَكٌ وَشَعَى ﴾** (سَعْي)، وا تێدەگەن واتە: زۆر پەله کردن، بۆیه فەرمووێهەتى: زۆر بە پەله بەرەو نوێژ مەچن، بەلکو با بە شیوەیهک بى بە ویقارەوه ڕۆن.

که ده‌فهرموئ: ﴿فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾، به‌رهو یادی خوا بچن و واز له‌کڕین و فروشتن بێنن، یادی خوا (ذکر الله) ههم نوێژه‌که ده‌گرێته‌وه، ههم دوو وتاره‌که ده‌گرێته‌وه، ههم ئەو پارانه‌وهو ویردو زیکرانه ده‌گرێته‌وه، که له‌پۆزی جومعه‌دا نوێژخوێنان ده‌یانکه‌ن.

(۳)- ﴿ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، ئا ئەوه بو ئیوه باشتەر ئه‌گەر بزائن.

(۴)- ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾، ئنجا ئه‌گەر نوێژه‌که ته‌واوکرا، به‌زه‌ویدا ب‌لاوبینه‌وه، واته: له‌ولاتی خو‌تان ئەو شوێنه‌ی تیی‌دا ده‌ژین، مه‌چن له‌مزگه‌وت‌دا خو‌تان قه‌تیس بکه‌ن، به‌لکو بچنه‌ده‌ر له‌مزگه‌وت و به‌زه‌ویدا ب‌لاو بینه‌وه، ﴿وَابْغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾، له‌به‌خششی خواش داوا بکه‌ن، واته: کارو کاسبی بکه‌ن، ئنجا لێره‌دا: (الْأَمْرُ بَعْدَ النَّهْيِ يَدُلُّ عَلَى الْإِبَاحَةِ)، فه‌رمان دوا‌ی پێگه‌ری پێیدان ده‌گه‌یه‌نئ لێره‌دا که خوا فه‌رمان ده‌کات: ﴿فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾، مانای فه‌رهبوون ناگه‌یه‌نئ، چونکه هه‌میشه که فه‌رمان له‌دوا‌ی پێ لێگیران دئ، به‌مانای پێیدرانه.

(۵)- ﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾، زۆریش یادی خوا بکه‌ن، به‌لکو سه‌ره‌رازبن، واته: له‌گه‌رمه‌ی کارو کاسبییدا له‌خوا بێتاگا مه‌بن و، مه‌خافلین، هه‌میشه‌خواتان له‌یاد بئ، جئ پامانه که لێره‌دا خوا ﷻ بژیوو ما‌ل و سامانی‌ک که به‌هۆی کارو کاسبییه‌وه په‌یدا ده‌کری، ناوی ناوه: ﴿فَضْلُ اللَّهِ﴾، به‌خششی خوا، که‌واته: ئەو ما‌ل و سامانه‌ی په‌یدا ده‌کری، به‌هۆی ئاره‌قه‌ی نێوچاوان و له‌پێی کارو کاسبییه‌وه، ئنجا بازرگانیه، جوتیاری و کشتوکا‌ل‌کردنه، کارمه‌ندبوونه، کڕیکارییه، ئەوه به‌خششی‌که خوا ده‌یدا به‌مرو‌قه‌کان.

مەسەلەى دووهم:

خو دەفەرموی: ﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ هَمَّ أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِو وَمِنَ التِّجْرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّزِقِينَ ﴿١١﴾﴾

شیگردنەوہی ئەم ئایەتە، لە سۆی بڕگەدا:

(۱)- ﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ هَمَّ أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾ کاتیکی بازرگانیی و لەهویان بینی، بەرەولای پڕژان و تۆیان بە پێوە جێهێشت.

﴿هَمَّ﴾ واتە: خافلان کە لێرەدا مەبەست پێی دەنگی تەپڵ و دەفە کە بە کاروانە بازرگانییە کە بوو.

بەرەو لاپڕژان: ﴿أَنْفَضُوا إِلَيْهَا﴾ (فَضُّهُ: فَارَقَهُ، انْقَضَ الْإِنْفِصَاصُ مُطَاوَعُ فَضُّهُ)، (فَضُّهُ، واتە: (فَرَقَهُ)، بلاوی کردو پڕژاندی، (إِنْفِصَاصُ)، بلاو بوون و پڕژان، واتە: زۆر بە خێرای بەرەو لای چوون، وەک چۆن تەسبیحیک کە دەزوو کە دەپچرێ، دەنکەکانی دەپڕژین، ئاوا پڕژان بەرەو لای کاروانە کە، ﴿وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾، تۆشیان بە جێهێشت بە پێوە، لە کاتی کدا پێغەمبەری خوا ﷺ وتاری داو.

(۲)- ﴿قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِو وَمِنَ التِّجْرَةِ﴾ بۆ: ئەوہی لە لای خوا، باشترە لە لەهوی (دەنگی تەپڵ و دەف) و لە بازرگانیش.

(۳)- ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّزِقِينَ﴾ خواش باشتینی بژێودەرانی، هەلبەتە لە ریوایەتەکاندا هاتو کە هاوێلان هەموویان پۆشتوون، جگە لە دوازدە کەس، بەلام پاستییە کە ی من ئەوہم زۆر ناچێتە عەقلەو، کە زۆر بەی هاوێلان خوا لێیان پازی بێ، پۆشتن، پیم وایە پۆشتووەکان زیاتر خەلکیکی گەنج یان ئەهلی تەماع بوون بەلام ئەو کە پێغەمبەری خوا ﷺ چەند سەد کەسیک، دانیشتی و پێغەمبەری خوا ﷺ وتار بدات و، تەنیا دوازدە کەس پێننەو، بەپاستیی ئەو زۆر بەزەحمەت دەچێتە عەقلەو، ئەو

ئەو رىوايەتەنى لە وبارەو ھاتوون، زىدە پۆيان تىدا ھەيەو، پيشم وايە ئەو ھەو جۆرکە لە زەم بۆ ھاو لەنى بەرپۆزى پىغەمبەر ﷺ، بەلئى: بايى ئەو ھەندە کە خوا سەرزە نشيان بکات و گلەيان لى بکات پۆشتوون و پېژاون، بەلام پيم وانيە بە تەنيا دوازە کەس لە خزمەت پىغەمبەردا ما بنەو، لە کاتکدا ئەو لە سەر مینبەر بى و وتار بدات ھەموويان بپۆن!! بگرە ئىستاش مامۆستايە کى وتار بپۆن، وتار بدات و خەلکە کە مزگەوتە کە چۆل بکەن، ھەر نوقسانىيە کى گەورەيە بۆ ئەوان، چ جاي ئەو ھى بۆ ھاو لەنى بەرپۆزى پىغەمبەرى خوا ﷺ.

پاڤاندى مەكتەپى مامۆستا ئەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

7 نوڤە 2023 سەيەكن مەكتەپىن

سەن مەكتەپىز مەكتەپى مامۆستا ئەلى بابىر

Alibapir

مەكتەپى مامۆستا ئەلى بابىر

پاڤاندى مەكتەپى مامۆستا ئەلى بابىر

WhatsApp

Telegram

YouTube

پاڤاندى مەكتەپى مامۆستا ئەلى بابىر

کورتە باسیک لە بارەی نوێژی جومعهوه

به‌ڕێزان!

ئەم کورتە باسە لە چوار پرگەدا دەخەینە ڕوو، بەلام سەرەتا سێ ڕوونکردنەوه وەک زەمینە خوشکەر، باس دەکەین:

ڕوونکردنەوهی یەکەم: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾** ئەو ئەوانەی ڕواتان هیناوه! هەر کاتیک لە ڕۆژی جومعهدا بانگکرا بۆ نوێژ، مەبەست لە (بانگکرا) (نودی)، واتە: بانگدرا، ئنجا تێمە لە تەفسیرە سووڕەتی (المائدة) لە کاتی تەفسیرکردنی ئایەتی ژمارە (۵۸)دا، **﴿وإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوءًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾** (۵۸) باسیکمان لە بارەی بانگەوه کردو، بۆیە لێرەدا باسی بانگ ناکەین، لەوێ باسیکی تاراددەیهک تیرو تەسەلمان لە بارەی بانگ و قامەت و وشەکانیان و، چۆنیەتی بانگ دان و ... هتدەوه کردو، تەنیا ئەوەندە دەڵێن: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی:

{الإِمَامُ ضَامِنٌ، وَالْمُؤَدُّنُ مُؤَمَّنٌ، اللَّهُمَّ أَرْشِدِ الْأُمَّةَ، وَاعْفِرِ الْمُؤَدِّينَ} (آخرجه أحمد: ۷۱۶۹، وأبو داود: ۵۱۷، والترمذي: ۲۰۷، وابن حبان: ۱۶۷۲)، واتە: ئیمام (ئەو کەسە پێش نوێژی دەکات) ئۆبالدارەو بانگیژیش ئەمیندارە، ئەو خواپە! ڕێنمایی پێشەواپەکان بکە (کە ڕێی راست بگرن، ئەوانەی پێشنوێژی دەکەن) لە بانگیژانیش ببوورە.

ڕوونکردنەوهی دووهم: مەسەلەیهکی دیکە هەیە لە بارەی بانگەوه، پێویستە بیزانین: {عَنِ الزُّهْرِيِّ عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ: مَا كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا مُؤَدُّنٌ وَاحِدٌ، إِذَا خَرَجَ أَذَّنٌ وَإِذَا نَزَلَ أَقَامَ، وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ كَذَلِكَ، فَلَمَّا كَانَ

عُثْمَانُ وَكَثُرَ النَّاسُ زَادَ النَّدَاءَ الثَّلَاثَ عَلَى دَارٍ فِي السُّوقِ يُقَالُ لَهَا «الرُّوْرَاءُ»، فَإِذَا خَرَجَ أَذُنٌ وَإِذَا نَزَلَ أَقَامَ} (أخرجه البخاري: ۹۱۲، أبو داود: ۱۰۸۷، ۱۰۸۸، والترمذي: ۵۱۶، ابن ماجه: ۱۱۳۵).

واته: زوهری له سائی کوری یه زید (خوا لئی رازی بئی) ده گپرتیه وه ده لئی: پیغه مبهری خوا ﷺ ته نیا یه ک بانگ بیژی هه بووه، کاتیک (که پیغه مبهری خوا ﷺ) ده رده چوو بو نویتز، بانگی ده داو، کاتیک (پیغه مبهری خوا ﷺ) ده هاته خوار، (بو ئه وهی نویتزه که بکری قامه تی ده خویند)، هه روه ها ئه بوو به کرو عومه ریش (خوا لیان رازی) بئی هه به هه مان شیوه، به لام کاتیک حوکمرانی گه یشته دهستی عوسمان (خوا لئی رازی بئی) خه لک زور بوو، بانگیکی سییه می زیاد کرد (واته: جگه له بانگ و قامهت، بانگیکی دیکه ی زیاد کرد) له سه ر خانوو یه ک له بازار، ئه و خانوو هه له بازار پیی ده گوترا: (الرُّوْرَاءُ)، که شوینیکی به رز بووه کاتیک ده هاته دهر، ئه و بانگه ی ده دا، (پیشی بانگیکی دیکه یان ده دا، کاتیک ده هاته دهر، بانگیکی دیکه یان ده دا، که ئه وه بانگه ئه صلیه که بوو) کاتیک داده به زی بو نویتز، ئنجا قامهت ده خویندرا، (بویه ش عوسمان (خوا لئی رازی بئی) ئه و بانگه ی زیاد کردوه، له بهر به رزه وه ندیه ک که شار زور قه له بالغ بووه، گو توویه تی: نه وه ک ته نیا به هو ی ئه و بانگه وه به کاتی نویتز نه زانن و شوینه کانش فراوان بوون، ته نیا له و کاتی بانگه ش دا خه لکه که عاده تیان وابوو هاتوون و نه وه ک فریا نه که ون، پیشی بانگیک دراوه بو ئه وه ی خه لک بئی، ئنجا که خه لکه که کو بو ته وه، بانگه ئه صلیه که دراوه.

به لام له سه رده می عه لی دا (خوا لئی رازی بئی)، هه ر یه ک بانگ ماوه، وه ک سه رده می پیغه مبهرو ئه بوو به کرو عومه ر، به دلنیا یی ئه وه ی ئه وان راستره، ئه وه ی عوسمانیش (خوا لئی رازی بئی) مادام هاوه لان له و ی بوون و زانیویشیانه، به رزه وه ندیه ک دینیته دی، بویه لیان به ره خنه نه گرتوه، هه رچه نده هه ندیک که س که دوا ی لئی راپه ریون، ئه وه شیان لی به ره خنه

روونكر دنه وهى سييه م: (أخرج عبدالرزاق في المصنف^(١))، (وعبد بن حميد وابن المنذر عن ابن سيرين قال: جمع أهل المدينة قبل أن يقدم النبي ﷺ المدينة، إقبل أن تنزل يوم الجمعة وهم الذين سموها الجمعة. وقالوا لليهود يوم يجتمعون فيه كل سبعة أيام، وللنصارى يوم، فلهم فلنجعل يوماً نجتمع فيه، فنذكر الله ونصلي فيه، فقالوا: يوم السبت لليهود، ويوم الأحد للنصارى، فاجعلوه يوم العروبة، فاجتمعوا إلى أسعد بن زرارة فصلّى بهم ركعتين وذكرهم فسموه يوم الجمعة، حين اجتمعوا إليه، فذبح لهم شاة فتغذّوا وتعرّشوا منها، وذلك لعامتهم، فأنزل الله تعالى ذلك بعد: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (٩).

واته: عه‌بدو‌ر په‌زاق له (المصنف) و (عبد بن حميد وابن المنذر) یش، له ټينو سیرين هټياو يانه که گوټوويه‌تی: خه‌لکی مه‌دینه جومعه‌يان کرد به‌رله‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بټه نیویان و به‌رله‌وه‌ی سوو‌ر په‌تی (الجمعة) ش، دابه‌زی، پشتیوانه‌کان گوټیان: جووله‌که‌کان پوژټکیان هه‌یه، تیتدا کوډه‌بنه‌وه له حه‌وت پوژاندا، که پوژي شه‌مه‌یه، نه‌صرانییه‌کانیش به‌ه‌مان شیوه پوژټکیان هه‌یه که پوژي یه‌کشه‌ممه‌یه، وه‌رن با ټیمه‌ش پوژټیک بو خومان دابنټین، تیتدا کوټبینه‌وه‌و یادی خوی به‌رزی تیتدا بکه‌ین، سوپاس‌گوزاری تیتدا بکه‌ین، گوټیان: پوژي شه‌ممه بو جووله‌کان و پوژي یه‌کشه‌ممه بو نه‌صرانیانه، با هی ټیمه پوژي عه‌رووبه بټ (پوژي جومعه‌يان ناو نابوو پوژي عه‌رووبه) ټیدی تیتدا کوټوبنه‌وه، چوون بو لای ته‌سه‌دی کوری زوراره، ته‌ویش ته‌و روژه دوو رکات

نويژي بو کردن و ناموژگاريی کردن و نهو رۆژهيان ناونا رۆژي جومعه، واته: رۆژي کۆبوونهوه، چونکه بو لای تهسعهدي کوري زوراره چوون و کۆبوونهوه، تهویش مهريکی بو سهر برين و ناني نيوهرو و هي تيوارهشيان ليخوارد (دياره ژمارهيان کهم بووه) نهوهش بو ههمويان، ئيدي خوي بهرز لهو بارهوه دوایي نهو سوورهته موبارهکهی دابهزانند.

رېوايه تيکی دیکه ههر لهو بارهوه: (رَوِيَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ كَعْبٍ، أَنَّهُ كَانَ إِذَا سَمِعَ النَّدَاءَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، تَرَحَّمَ لِأَسْعَدَ بْنِ زُرَّارَةَ، فَقُلْتُ لَهُ: إِذَا سَمِعْتَ النَّدَاءَ تَرَحَّمْتَ لِأَسْعَدَ بْنِ زُرَّارَةَ؟ قَالَ: لِأَنَّهُ أَوَّلُ مَنْ جَمَعَ بِنَا فِي هَزْمِ النَّبِيِّ مِنْ حَرَّةِ بَنِي بَيَاضَةَ فِي بَقِيعٍ، يُقَالُ لَهُ: بَقِيعُ الْخَضِمَاتِ، قُلْتُ لَهُ: كَمْ كُنْتُمْ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: أَرْبَعُونَ رَجُلًا)، (أخرجه أبو داود: ۱۰۶۹، وابن ماجه: ۱۰۸۲، وابن خزيمة: ۱۷۲۴، إسناده حسن).

واته: عهبدو ربه حماني کوري کهعب دهلي: ههر کاتيک باي گويی له بانگی رۆژي جومعه دهبوو، دوای دهکرد بو تهسعهدي کوري زوراره دهیگوت: خوا ليی رازيی و خوا ليی خوش بی، رۆژیک گوتم: (تهی بابه!) داوی ليیوردن کردنت بو تهسعهدي کوري زوراره، ههر کاتي بانگی دهبيستی هوکاره کهی چیه؟ گوتی: نهو يه کهم کهس بوو له (هزم النبي)، له (حَرَّةِ بَنِي بَيَاضَةَ)، ((حَرَّةٍ)، شوييکه بهردی رهشی لين، بهنی بهيازesh تيرهيهک بووه) دهشتیک که (بقيع الخضيمات) ي پیدهگوتري، لهوي جومعهی پیکردين، گوتم: نهو رۆژه تيوه چهند کهس بوون؟ گوتی: چل پياو بووين.

ئنجا با بيينه سهر باسی نويژي (الجمعة)، که ئيمه له چوار برگه دا باسی نويژي جومعه دهکين، بهلام زور به گوشايی و پوختی^(۱):

(۱) له کتیی (خواپهرستی ئيسلامي له بهر رۆشايی قورئان و سونهت دا)، بهرگی دووهم: نويژ بهرپاکردن يه که مين دروشمی خواپهرستی، له لاپه ره (۲۹۲)، تاكو لاپه ره (۳۰۹).

برگەى يەكەم: گەورەيى رۆژى جومعه و، ئەدەبەكانى جومعه كردن:

له باره‌ى پايه به‌رزى رۆژى جومعه‌وه، فهرمايشتى پيغه‌مبەرى خوا ﷺ زۆرن:

(۱) - {خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ فِيهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ} (أَخْرَجَهُ مَالِكُ: ۲۴۱، وَأَحْمَدُ: ۱۰۳۰۸، وَأَبُو دَاوُدَ: ۱۰۴۶، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۴۹۱، وَالنَّسَائِيُّ: ۶۳۱، وَابْنُ حَبَانَ: ۲۷۷۲، وَالحَاكِمُ: ۱۰۳۰)، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَاتَّه: چاكترين رۆژ كه خۆر تتييدا هه‌لاتوه، رۆژى جومعه‌يه، لهو رۆژه‌دا ئاده‌م ﷺ دروستكراوه‌و، هه‌ر لهو رۆژه‌شدا خراوه‌ته به‌هه‌شته‌وه‌و، هه‌ر لهو رۆژه‌شدا له به‌هه‌شت وه‌ده‌رنراوه‌و، قيامه‌تيش هه‌ر لهو رۆژه‌دا دى.

(۲) - له رۆژى جومعه‌دا سوننه‌ته كه (صلاة وسلام)، بۆ پيغه‌مبەرى خوا ﷺ بنيردرى، وه‌ك له‌م فهرمايشته‌دا هاتوه: {مَنْ أَفْضَلَ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ وَفِيهِ قُبُضَ، وَفِيهِ النُّفُخَةُ، وَفِيهِ الصُّعْقَةُ، فَأَكْثَرُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ فِيهِ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۶۲۰۷، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: ۸۶۹۷، وَأَبُو دَاوُدَ: ۱۰۴۷، وَالنَّسَائِيُّ: ۱۳۷۴، وَابْنُ مَاجَةَ: ۱۶۳۶، وَالدَّارِمِيُّ: ۱۵۷۲، وَابْنُ خُزَيْمَةَ: ۱۷۳۳، وَابْنُ حَبَانَ: ۹۱۰، وَالحَاكِمُ: ۱۰۲۹)، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الْبَخَارِيِّ وَاتَّه: چاكترين رۆژانتان رۆژى جومعه‌يه، ئاده‌مى تتييدا دروست كراوه‌و، تتييدا گيانى كيشراوه‌و، له هۆش خۆ چوونى دواى فووى يه‌كه‌ميش هه‌ر له‌ودا ده‌بى، ئنجا لهو رۆژه‌دا زۆرم سه‌لات بۆ بنيرن، سه‌لاتى ئيوه ده‌گاته‌من.

۳- يه‌كيكى ديكه له ئەدەبەكانى رۆژى جومعه، بريتيه له خۆشۆردن و به‌رگ و پۆشاكى چاك و پاك پۆشين و، خۆ پاككردنه‌وه‌و خۆ بۆن خۆشكردن و سىواككردن، ئەوانه هه‌موويان له ئەدەبەكانى رۆژى جومعه‌ن، وه‌ك له‌م فهرمايشته‌وه دياره، پيغه‌مبەرى خوا ﷺ ده‌فه‌رموى: {عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ الْغُسْلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَيَلْبَسُ مِنْ صَالِحِ ثِيَابِهِ، وَإِنْ كَانَ لَهُ طِيبٌ مَسَّ مِنْهُ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۱۶۴۳، تَعْلِيْقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: حَسَنٌ) وَاتَّه: خۆشۆردنى رۆژى جومعه له‌سه‌ر هه‌ر مسوولمانىكى با‌لغ پيوسته، ده‌بى له پۆشاكى چاكى خۆى پۆشى و، ئەگه‌ر بۆنى خۆشيشى هه‌بى ده‌ستى بگه‌يه‌ني‌تتى و خۆى بۆن خۆش بكات.

۴- یەکیکی دیکە لە ئەدەبەکانی جومعه ئەوەیە کە بێجگە لە ئیمام و وتاریبێژ، بۆ نوێژکەران، واپەسندەو سوننەتە پۆژی جومعه زوو بچنە مزگەوت، چونکە پێغەمبەری خوا ﷺ لە فەرماشتیکدا، فەرموویەتی: {مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ، فَكَأَمَّا قَرَبَ بَدَنَهُ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ، فَكَأَمَّا قَرَبَ بَقَرَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّالِثَةِ، فَكَأَمَّا قَرَبَ كَبْشًا أَقْرَنَ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ، فَكَأَمَّا قَرَبَ دَجَاجَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ، فَكَأَمَّا قَرَبَ بَيْضَةً، فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ} (أخرجه مالك: ۲۲۷، والبخاري: ۸۴۱، ومسلم: ۸۵۰، وأبو داود: ۳۵۱، والترمذي: ۴۹۹)، واتە: هەر کەسێک پۆژی جومعه وەک خوێژدانی لەش پیسی لە خوێژکردن، خوێ بەشوات ئنجا بچیتە مزگەوت، وەک ئەوە وایە حوشتیکی کردبیتە قوربانی و، هەر کەسێک لە سەعاتی دووهمدا بچیتە مزگەوت، وەک ئەوە وایە مانگیەکی کردبیتە قوربانی و، هەر کەسێک لە سەعاتی سێیەمدا بچێ، وەک ئەوە وایە بەرانیکی قوچداری کردبیتە خێرو، ئەوەی لە سەعاتی چوارەمدا بچێ، وەک ئەوە وایە مریشکیکی کردبیتە خێر (و سەری بری) و، ئەوەی لە سەعاتی پێنجەمدا بچێ، وەک ئەوە وایە هێلکەیهکی کردبیتە خێر، هەرکاتیش ئیمام بەرەو مزگەوت چوو لەو کاتەدا فریشتەکان ئامادە دەبن و گوێ لە زیکر دەگرن، واتە: ئەو کاتە خێرەکە یەکەمترەو تاكو زووتر بچێ خێرەکە یەشتەر.

۵- یەکیکی دیکە لە ئەدەبەکانی پۆژی جومعه، ئەوەیە کە زانایان دەلێن: ئەگەر حەرەمیش نەبێ بەلای کەمەووە شتیکی ناپەسەندە، مەوێ بەسەر شان و ملی خەڵکدا هەنگاو بنێ، چونکە لە فەرماشتیکدا هاتو، کە پێغەمبەری خوا ﷺ پۆژیک کابرایە کە ناوی عەبدوللای کوری بێسەر بوو بەسەر شانی خەڵکدا هەنگاوی دەنا، پێغەمبەری خواش ﷺ پێی فەرموو: {اجْلِسْ فَقَدْ آذَيْتَ وَآثَيْتَ} (أخرجه أحمد: ۱۷۷۱۰) وأبو داود: ۱۱۱۸، والنسائي: ۱۳۹۹، وابن خزيمة: ۱۸۱۱، وابن حبان: ۲۷۹۰، والحاكم: ۱۰۶۱، وقال: صحيح على شرط مسلم، ووافقه الذهبي).

واتە: دانێشە، چونکە بێگومان خەڵک ئازاردان و دواشکەوتی، واتە: تۆ لەبەر ئەوەی دوا کەوتوو، ئێستا بەسەر شانی خەڵکدا هەنگاو دەنێی و، دەتەوێ دواکەتنەکە یەخۆت قەرەبوو بکەیهو، بە ئازاردانی خەڵک، وامەکە.

بەلام ئیمام و وتاریبژ لەو حوکمە هەلۆردراوە، چونکە پێشەوا بوخاریی و موسلیم هیناویانە، کە جاریک پێغەمبەری خوا ﷺ بو کاری پێویست بەسەر ملی خەڵکدا هەنگاوی هەلیناوە و چوووە بو ژووری یەکیک لە هاوسەرەکانی، واتە: ئیمام لەو حوکمە هەلۆردراوە، دەبێ کاتیکیش بچێ کە خەڵکە کە دانیشتووە و بچێ سلاو بکات و، ئنجا بانگ بدرێ.

برگهی دووهم: حوکمی نویژی جومعه، کات و شوینی و، عوزرهکانی نهکردنی و، ژمارهی بهرپاکهرانی:

۱- حوکمی نویژی جومعه:

خوا ﷺ لە سوورەتی (الجمعة) دا، ئایەتی ژماره (۹)، دەفەرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ٩. ئەو ئەوانە ی پرواتان هیناوە! هەر کاتیک لە پۆژی جومعه دا بانگکرا بو نویژ، دەست و برد، بەرهو زیکری خوا بچن و دەست لە کرپن و فروشتن هەلبگرن، ئەگەر بزانی ئا ئەوەتان بۆتان باشترە.

هەر وهه ها پێغەمبەریش ﷺ فەرموویەتی: ﴿لَيَنْتَهِيَنَّ أَقْوَامٌ عَنْ وَدْعِهِمُ الْجُمُعَاتِ، أَوْ لَيَخْتَمَنَّ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ، ثُمَّ لَيَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ (أخرجه مسلم: ۸۶۵)، واتە: بە تەئکید کۆمەڵە کەسانیک کە نویژی جومعه ناکەن، بەبێ هوکار، ئەگەر واز لە نهکردنی نویژی جومعه نههینن، خوا دلیان مۆر دهکات و دوایی دهچنه ریزی بێ ئاگایانهوه.

ئنجا لەو ئایەتە موبارەکەو، لەو فەرماشیتهی پێغەمبەری خوا ﷺ بە ئاشکرا و روونی دەفامرێتەوه، کە نویژکردنی نویژی جومعه فەرزه لەسەر مسوڵمانان و، نهکردنیشی گوناھو تاوانە.

۲- نوێژی جومعه له سه‌ر کۆ پێویسته؟

زانایان تیکرا له سه‌ر ئه‌وه پێککه‌وتوون، که نوێژی جومعه فه‌رزه له سه‌ر هه‌ر مسوڵمانێکی ئێرینه‌ی ئازادی عاقل و بالغ و نیشته‌جێ و تواندار به‌سه‌ر رۆشتندا بۆ مزگه‌وت، که هیچ کام له‌و عوزرانه‌ی نه‌بن، که نه‌چوونه جومعه موباح ده‌که‌ن، بۆیه چواندنی نوێژی جومعه به‌بێ هۆ، یه‌کیکه له‌ تاوانه گه‌وره‌کان، که‌واته: نوێژی جومعه که دوو پرکاته له سه‌ر هه‌ر مسوڵمانێک فه‌رزه که وه‌ک گوتمان: ئه‌و سیفه‌تانه‌ی باسمانکردن، تێیدا بن.

۳- ئه‌وانه‌ی نوێژی جومعه‌یان له سه‌ر فه‌رزه نه‌یه:

یه‌که‌م: ئافره‌ت.

دووهم: مندال.

سێیه‌م: نه‌خۆش.

چوارهم: ئه‌و که‌سه‌ی نه‌خۆش په‌کی له سه‌ری که‌وتوه له‌لای بێ و خزمه‌تی بکات.

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: {الْجُمُعَةُ حَقٌّ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ فِي جَمَاعَةٍ إِلَّا أَرْبَعَةً: عَبْدٌ مَمْلُوكٌ، أَوْ امْرَأَةٌ، أَوْ صَبِيٌّ، أَوْ مَرِيضٌ} (أخرجه أبو داود: ۱۰۶۷، وصححه الألباني، والحاكم: ۱۰۶۲، وَقَالَ: صحيح على شرط الشيخين)، واته: نوێژی جومعه مافیکی پێویسته له سه‌ر هه‌ر مسوڵمانێک که به‌ کۆمه‌ڵ بیکه‌ن، چگه له‌ چوار جووره‌ که‌س، کۆیله‌یه‌ک که خاوه‌نداربێ، ئافره‌ت، مندال، نه‌خۆش، (هه‌روه‌ها ئه‌و که‌سه‌ش که نه‌خۆشه‌که پێویستی پێی بێ خزمه‌تی بکات، زانایان ئه‌ویشیان به‌وه‌وه په‌یوه‌ست کردوه).

۴- کاتی کردنی جومعه:

زۆربه‌ی زانایان رایان وایه که کاتی کردنی نوێژی جومعه، هه‌مان کاتی نوێژی نیوه‌رۆیه به‌بێ جیاوازی، چونکه ئه‌نسه‌س خوا لێی رازی بێ گێراویه‌ته‌وه:

{كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُصَلِّي الْجُمُعَةَ إِذَا مَالَتِ الشَّمْسُ}، (أخرجه أبو داود ۱۰۸۶، وأبي يعلى: ۴۳۲۹، وصححه الألباني)، واته: پیغمبر ﷺ کاتیک نویژی جومعه ی ده کرد، که رۆژ له نیوه راستی ئاسمان لای ددها.

به لام ئیسحاق و حهنبه لیه کان ده لێن: کاتی جومعه کردن بریتیه له سه ره تایی کاتی نویژی جه ژن، ههتا کاتی نویژی نیوه رۆ، واته: پێیان وایه له دوا ی خۆر هه لاتن و به رز بوونه وه ی به ئەندازه ی رمیک، له چاوی مرۆفدا، کاتی نویژی جومعه یه.

به لام رای زۆربه ی زانیان راستره که کاتی نویژی جومعه ش، هه ر کاتی نویژی نیوه رۆیه.

۵- شۆینی تیدا کردنی جومعه:

جومعه له هه موو ئاوه دانییه کاندایه دانیشتوو هکانی نیشته جین، چ گوند چ شار، دروسته بکری، چ له مزگه وتدا که بیکومان باشتره، چ له دهشت و ساریه کی سه ر به و ئاوه دانییه دا، چونکه:

عومه ری کوپی خه تتاب (خوا لێی رازی بی) له نامه یه کیدا که بو خه لکی به حه رینه ی نووسیوه، نووسیویه تی: {جَمَعُوا حَيْثُ مَا كُنْتُمْ} (أخرجه ابن أبي شيبه: ۵۰۶۸، إسناده جيد)، واته: له هه ر جیه ک هه ن، جومعه بکه ن.

هه روه ها له عه بد لای کوپی عه بباسه وه خوا له خۆی و بابی رازی بی ده گیر نه وه، گو تویه تی: {إِنَّ أَوَّلَ جُمُعَةٍ جُمِعَتْ فِي الْإِسْلَامِ بَعْدَ جُمُعَةِ جُمِعَتْ فِي مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِالْمَدِينَةِ، لَجُمُعَةٍ جُمِعَتْ بِجَوَّاءَ قَرْيَةٍ مِنْ قُرَى الْبَحْرَيْنِ «قَالَ عُثْمَانُ»: قَرْيَةٌ مِنْ قُرَى عَبْدِ الْقَيْسِ} (أخرجه أبو داود: ۱۰۷۰، وَصَحَّه الألباني)، واته: یه که مین جومعه یه ک که له ئیسلامدا کرابی، له دوا ی جومعه یه ک که له مزگه وتی پیغمبره ری خوا ﷺ له مه دینه دا کرا، ئەو جومعه یه بوو که له (جوتاء)، کرا که ئاوه دانییه که له ئاوه دانییه کانی به حه رینه ی.

۶- ژماره‌ی به‌ریاکه‌رانی:

زانایان له‌سەر ئه‌وه پێککه‌وتوون که به‌کۆمه‌لکران، مهرجی نوێژی جومعه‌یه، به‌لام له‌سەر ئه‌وه که ده‌بێ ژماره‌ی ئه‌وانه‌ی جومعه ده‌که‌ن، چهند بێ؟ زانایان راجیایی زۆریان هه‌یه، ته‌نانه‌ت (ابن حجر)، له (فتح الباری)یه‌که‌ی، (فتح الباری شرح الصحيح البخاری)دا، پازده مه‌زه‌هب و بیروپرای زانایانی له‌و باره‌وه هێناون، به‌لام ئه‌وه‌ی پێده‌چێ له‌ هه‌موویان راستر بێ، ئه‌وه‌یه که جومعه‌ش وه‌ک باقی نوێژه‌کان دیکه که به‌کۆمه‌ل ده‌کرێن، به‌ دوو که‌س به‌ره‌و سه‌ر ده‌کرێ، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌رباره‌ی نوێژی جومعه فهرموویه‌تی: {الْجُمُعَةُ حَقٌّ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ فِي جَمَاعَةٍ}، وه‌ک پیشتر هێناومان، واته: نوێژکردنی جومعه واجبه له‌سەر ههر مسوڵمانێک به‌کۆمه‌ل بیکه‌ن، ئنجا به‌کۆمه‌لیش، دوو که‌س به‌کۆمه‌ل له‌قه‌له‌م ده‌درێن، تاكو سێ و زیاترو، له‌راستییدا هه‌یچ فهرمووده‌یه‌ک که سه‌نه‌ده‌که‌ی نه‌ک ههر راست (صحيح) به‌لکو باش (حسن)یش بێ له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه نه‌هاتوه، دیاریی بکات که ژماره‌یان ده‌بێ: (۳۰) بێ (۴۰) بێ (۷۰) بێ.

(سید سابق)، خاوه‌نی کتیی (فقه السنة)^(۱) له (السیوطی)یه‌وه، هێناویه‌تی گوتوویه‌تی: (لَمْ يَثْبُتْ فِي الشَّيْءِ مِنَ الْأَحَادِيثِ تَعْيِينَ عَدَدٍ مَّخْصُوصٍ)، له هه‌یچ له‌ فهرمایشته‌کاندا دیارییکردنی ژماره‌یه‌کی تایبه‌ت نه‌چه‌سپاوه‌و، ئه‌م پرایه‌ش زۆربه‌ی زانایان و پیشه‌وايان له‌سەر یه‌کده‌نگن، بۆ وێنه: (الطبري، داود الظاهري، النخعي، ابن حزم، ابن تیمیة، ابن القيم، السيوطي، الشوكاني، القنوجي)، هه‌موویان له‌ کتێبه‌کانی خۆیاندا، که من له‌و سه‌رچاوه‌یه‌ی ئه‌مه‌ی لێوه دێنم، ئاماژه‌م پێکردوون، باسیان کردوه.

برگهی سییهم: وتارهکانی رۆژی جمعه:

لهو بارهشهو چوار خالان دهخینهروو:

۱- حوکمی وتاری جمعه:

زۆربهو جهماوهری زانایان وتاری جمعه به فهرز دهزانن و، بهلگهشیان نهوهیه که پیغمبهری خوا ﷺ وهک له چهندان فهرموودهی راست (صحیح) دا هاتوه، بهردهوام ههموو رۆژانی جمعه، نهگهر جمعهی کردبی، وتاری داوه، ههروهها ئایهتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾ به بهلگه دینهوهو دهلێن مهبهست له: ﴿ذِكْرَ اللَّهِ﴾، وتاری جمعهیه، چونکه وتارهکه یادی خوای ههر تیدایه، ههندیکیش له زانایان وهک (ابن حزم و داودو الظاهري والشوكاني)، وتاری جمعه به سوننهت دهزانن، بهلام رایهکیان بههیژ نیه.

۲- وتاری جمعهو چۆنیهتی و نیهروکی:

أ- پێویسته سههرتا ئیمام که سههرکهوته سههر مینههر، روو بکاته خهلهکهو سهلامیان لی بکات و، لهو بارهشهو دهق زۆرن، بۆ وینه: {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا صَعِدَ الْمِنْبَرَ سَلَّمَ} (أخرجه ابن ماجه: ۱۱۰۹، وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِي) واته: جابیری کوری عهبدللا (خوا له خوێ و بابی رازی بی) دهلی: پیغمبههر ﷺ که سهردهکهوته سههر مینههر، سلاوی له خهلهکه کرد.

ب- وتارهکانی جمعهش دووانن و به پێوه دهدرین و، ئیمام له نێوانیاندا سووکه دانیشتنیک دهکات، لهو بارهشهو چهند دهقیک ههن، یهکیکیان نهمهیه:

جابیری کوری عهبدللا (خوا له خوێ و بابی رازی بی) دهلی: {كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَخْطُبُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ قَائِمًا، ثُمَّ يَجْلِسُ، ثُمَّ يَقُومُ، قَالَ: كَمَا يَفْعَلُونَ الْيَوْمَ} (أخرجه الترمذي: ۵۰۶، وغيره، وصححه الْأَلْبَانِي)، واته: پیغمبههر ﷺ رۆژی جمعه به پێوه

وتاری ددهاو، پاشان داده نیش و دواپی هه لده ستایه وه، وهک چوَن ته مپو ده یکه ن.

ج- حیکمه تی دانرانی وتاره کانی جومعه ش ئاموژگاری کردنی مسولمانان و بیر خستنه وه یان و بهرچاو پروونکردنه وه یانه به قورپان و، قورپان به سهردا خویندنه وه یان و زیکری خوی پهره ردگار، به لام سوننه و په سنده که سوپاس و ستایشی خواو، صلات و سه لام له سهر پیغه مبهرو، مه دحکردنی پیغه مبهرو هاوه لانی و بنه ماله ی و شوینکه وتووانی راسته قینه شی نیواخن بکات، لهو باره شه وه ده قی سوننه زوَرَن، یه کیک له وانه:

اعَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَخْطُبُ قَائِمًا، وَيَجْلِسُ، ثُمَّ يَقُومُ يَقْرَأُ آيَاتٍ، وَيَذْكُرُ اللَّهَ تَعَالَى، وَكَانَتْ خُطْبَتُهُ قَصْدًا وَصَلَاتُهُ قَصْدًا {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۰۸۴۹، وَقَالَ شَعِيبُ الْأَرْنَؤُوطُ: صَحِيحٌ لَغَيْرِهِ}، وَاتَه: جَابِرِي كُورِي سه موره (خوا لپی رازی بی) ده لی: پیغه مبهری خوا ﷺ به پیوه وتاری ددهاو، له نیوان دوو وتاره کاند داده نیش و، چهند ثایه تیکی ده خویندن و، ئاموژگاری خه لکی ده کردو بیر ده خستنه وه، لهوباره وه که ده بی ستایش کردنی خوا له وتاردا هه بی، ئهم فره میشته هه یه: {كُلُّ كَلَامٍ لَا يُبْدَأُ فِيهِ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ، فَهُوَ أَجْذَمٌ} {أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَه: ۱۸۹۴، وَالنَّسَائِي فِي الْكَبَرِي: ۱۰۳۲۸، وَأَبُو دَاوُد: ۴۸۴۰، ضَعَفَهُ الْأَلْبَانِي، وَقَالَ أَبُو دَاوُد: مُرْسَلٌ} وَاتَه: هه ر قسه یه ک به ستایشی خوا دهستی پی نه کری، ئهو قسه یه گول و گه ره، یانی: ناته واوه.

د- هه روه ها لهوباره وه که ده بی شایه تمان له وتارداندا هه بی، ئهم فره میشته هه یه: {كُلُّ خُطْبَةٍ لَيْسَ فِيهَا شَهَادَةٌ، كَالْيَدِ الْجَذْمَاءِ} {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ ۸۴۹۹، وَقَالَ شَعِيبُ الْأَرْنَؤُوطُ: إِسْنَادُهُ قَوِي وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ رِجَالُ الصَّحِيحِ غَيْرُ كَلِيبٍ وَالِدِ عَاصِمٍ} وَاتَه: ئهو وتاره ی شایه تمانی تیدا نیه، وهک دهستی گولبوو وایه.

مه به ست له شایه تمان گوتنی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) یه.

ه- لهو بارهوه که ده بێ کهم و زۆر قورئان له وتاری جومعهدا بخوێنێ، ئەم دهقه دینین:

{عَنْ أُمِّ هِشَامِ بِنْتِ حَارِثَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَتْ: مَا أَخَذْتُ ﴿قَ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ إِلَّا عَنْ لِسَانِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، يَفْرُوهَا كُلُّ يَوْمِ جُمُعَةٍ عَلَى الْمِنْبَرِ إِذَا خَطَبَ النَّاسُ} (أخرجه مسلم: ۸۷۳)، ئوممو هیشام کچی حاریسه (خوا لیان رازی بێ) ده لێ: سوو پەتی: ﴿قَ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ ق، م، هەر له زمانی پیغه مبهەر ﷺ وەرگرت، که هه موو روژانی جومعه له سهر مینهر دهیخویند، کاتی وتاری بو خه لک ده دا.

(ئه وهش جوړیک له زیده روئییه، ئه گه رنا هه موو جومعان بهس سوو پەتی قافی، نه خویندوه).

ئەم دهقهش هیه: {عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ تَبَارَكَ، وَهُوَ قَائِمٌ، فَذَكَّرْنَا بِأَيَّامِ اللَّهِ)، (أخرجه ابن ماجه: ۱۱۱۱، وصححه الألباني) واته: ئوبه ی کوپی که عب (خوا لیتی رازی بێ) ده لێ: پیغه مبهری خوا ﷺ روژی جومعه سوو پەتی (تبارک) ی خویند، له کاتی کدا که راوه ستابوو و، روژه کانی خوی ده خستینه وه یاد.

۳- شیوازی وتاردان وهک له سوننه تی پیغه مبهردا ﷺ هاتوه:

ده بێ وتاره که کورت و پوخت و پرمانا بێ و، دواندهر (خطیب)، به گرنگی پێدان و به دهنگی بهرزو جیددییه وه قسه کانی بکات، نهک به ساردو سپری و مرده لوخه یی و به منجه منج، ههروه ها قسه کانی نه کاته ریس و گوریس و سهرو بنیان دیار نه بێ و، هه ر تیره ی له که ندالیک بێ، لهو باره وه پیغه مبهەر ﷺ فهرموویه تی:

{إِنَّ طُولَ صَلَاةِ الرَّجُلِ وَقِصَرَ خُطْبَتِهِ مِثْنَةٌ مِنْ فَهْمِهِ، فَأَطِيلُوا الصَّلَاةَ وَأَقْصِرُوا الْخُطْبَةَ} (أخرجه أحمد: ۱۸۳۴۳، ومسلم: ۸۶۹، وابن حبان: ۲۷۹۱) واته: بێگومان

دریژی نویژی پیاو و کورتیی وتاره‌کهی، نیشانه‌ی شاره‌زایی و تیگه‌یشتن، ده‌جا نویژتان دریژ بکه‌نه‌وهو، با وتاریشتان کورت بی.

هه‌لبه‌ته لی‌ره‌دا مه‌به‌ست له دریژ‌کردنه‌وهی نویژ، نه‌ندازه‌یه‌کی مه‌عقووله، که له کتیه شه‌رعییه‌کاندا دیارییکراوه، نه‌ک به شیوه‌یه‌ک بیتیه مایه‌ی بیزار‌کردنی خه‌لک، که به‌داخه‌وه زۆربه‌ی پیش‌نویژان و وتاریژانی ئەم رۆژ‌گاره، پیچه‌وانه‌ی ئەم فهرمووده‌و ئامۆژ‌گارییه‌ی پیغه‌مبه‌رن و، وتاره‌کیان زۆر دوورو دریژ ده‌که‌نه‌وهو، نویژه‌که‌شیان هه‌ر هه‌لده‌پرووزینن و به‌په‌له‌په‌ل ده‌یکهن.

له‌و باره‌وه‌ش که وتاریژ ده‌بی قسه‌کانی به‌جیدی بکات و به‌ده‌نگی به‌رز، هه‌لبه‌ته نه‌ک زۆر به‌رزتر له‌ئه‌وه‌ی حاله‌ته‌که‌بیخوازی ئەم ده‌قه دینین: {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا خَطَبَ أَحْمَرْتُ عَيْنَاهُ، وَعَلَا صَوْتُهُ، وَاشْتَدَّ غَضَبُهُ، حَتَّى كَأَنَّهُ مُنْذِرُ جَيْشٍ يَقُولُ: «صَبَّحَكُمْ وَمَسَاكُمْ»} (أخرجه مسلم: ۲۰۴۲، وابن حبان: ۱۰)، واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که وتاری ده‌دا، چاوه‌کانی سوور هه‌لده‌گه‌ران و، ده‌نگی به‌رزده‌بووه‌وو زۆر تووره‌ده‌بوو، به‌پادده‌یه‌ک که ده‌تگوت: وریاکه‌ره‌وه‌ی سوپایه‌که، پیاان ده‌لی: ئەها هیرشی به‌ره به‌یان شه‌به‌یخوونتان کرایه‌سهر.

۴- قسه‌نه‌کردن له‌کاتی و تاردا:

له‌کاتی وتارداندا قسه‌کردنی نویژ‌خوینان چه‌رامه‌و، بیده‌نگیی و گوێگرتنیان فه‌رزه، به‌پیی‌رای زۆربه‌ر هه‌ره‌زۆری زانایان، ته‌نانه‌ت فه‌رمان به‌چاکه‌و ریگری له‌خراپه‌ش له‌کاتی وتارداندا دروست نیه، وه‌ک له‌فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوه، بو‌وینه:

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: {إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَنْصِتْ، وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَقَدْ لَغَوْتَ} (أخرجه مالك: ۲۳۲، والبخاري: ۸۹۲، ومسلم: ۸۵۱، وأبو داود: ۱۱۱۲، والنسائي: ۱۵۷۷، وابن ماجه: ۱۱۱۰)، واته: ئەگه‌ر رۆژی جومعه له

کاتیکدا ئیمام وتار دەدا، بە هاووەلە که تت گوت: بێدەنگ بە! ئەووە قسە یەکی پوو چتکردووە.

هەلبەتە شافیعی و ئەحمەد رەحمەتی خویان لێی، جیاوازیان خستۆتە نێوان حالیکەووە که دەنگی وتارەکی تیدا دەبیستری و، حالیک که دەنگی وتاریژی تیدا نابیستری، گوتوویانە: لە حالی یەکه مەدا حەرامە قسە بکری، بەلام لە هی دوووە مەدا حەرام نیە، هەرچەندە بێدەنگی و قسەنەکردن هەر سوننەت و پەسەندە، هەر وەها ژمارەیک لە زانیان و پیشەوایان وەک شافیعی و ئەحمەدو ئیسحاق مۆلەتیان داو، که وەلامی سەلام بدریتەووە، تەشمیتی بابای پۆمیوو بکری، واتە: دواي ئەو هی گوتی: (الحمد لله)، پێی بگوتری: (یرحمک الله).

ئەجا شایانی باسە: که لە جگەلە کاتی وتارداندا قسەکردنی پێویست دروستە، بەلام هەرچۆن بێ بێدەنگی و ئارامیی هەر پەسەندترە.

برگە ی چوارەم: چەند مەسەلە یەکی دیکە ی پەيوەست بە جومعه وە:

۱- هەر کات که سیک فریای رکا تیک لە نوژی جومعه بکەوی، ئەو پێویستە دواي سەلام دانەو هی ئیمام، رکا تیکی دیکە بکات و، نوژی جومعه که ی تەواو دەبی و بۆی بەر دەکەوی، بەلام ئەگەر فریای که مەر لە رکا تیک کهوت، ئەو فریای نوژی جومعه نەکهوتووە و پێویستە ئەو کات نوژی نیوەرۆ بکات، ئەجا سنووری نێوان فریا کهوتنی رکا ت و فریا نەکهوتنی، فریا کهوتنی رکووع، یان فریا نەکهوتنی، واتە: هەر که سیک فریای رکووع کهوت، فریای رکا تە کهوتووە، ئەم رایەش زانیان هیناویانە و رای زۆربە ی زانیانە^(۱)، نەو هی گوتوویەتی: ئەمە رای مالیک و ئەوزاعی و سەوری و ئەبوو یوسف و ئەحمەدو ئیسحاق و ئەبوو ئەورە، و پرای شافیعی.

(۱) المجموع: ج ۴، ص ۱۸۶ - ۱۸۸، وفقه السنة: ج ۱، ص ۳۴۲.

به لَام نه بوو هه نیفه رای وایه مادام فریای ته حییات بکهوئ، نوږه که ی بهر که وتوه واته: نوږی جومعه، هه لبه ته نه وانی دیکه ش هه ر گوتوو یانه: نوږه که ی وه ک نوږ بهرده کهوئ، وه ک نوږه کانی دیکه، به لَام به نسبت جومعه وه گوتوو یانه: ته گه ر فریای ږکاتیک نه کهوئ، نوږه جومعه که ی بهر نه که وتوه.

له وبار هوه هم فهرمووده یه دینین: پیغمبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: {مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنْ صَلَاةِ الْجُمُعَةِ، فَلْيُضِفْ إِلَيْهَا أُخْرَى، وَقَدْ مَثَّ صَلَاتُهُ} (آخرجه النسائي: ۲۷۵، وابن ماجه: ۱۱۲۳، والدارقطني: (۱۲/۱۲/۲))، واته: هه ر که سیک له ږوږی جومعه دا فریای ږکاتیک کهوت، با ږکاتیک دیکه شی بخاته گه ل و نوږه که ی ته و او بووه.

هه روه ها به گشتی بو نوږ فهرموویه تی: {مَنْ أَدْرَكَ مِنَ الصَّلَاةِ رَكْعَةً، فَقَدْ أَدْرَكَهَا كُلَّهَا} رواه الجماعة.

۲- له کاتی قه له بالغی زوردا، دروسته نوږه که ران له سر پشتی یه کدی سه جده بهن، ته مهش رای زوربه ی هه ره زوری زانایانه.

هه ندیکشیان گوتوو یانه: ده بی بابای نوږه که ر چاوه ږی بکات، تا کو قه له بالغیه که نامینی، ئنجا ږنووشی خو ی به ری و، ته گه ر له سر پشتی یه کیک دیکه سه جده ببات، بو ی بهرنا کهوئ.

به لَام بیگومان رای زورینه به هیتره و چه ند ده قیکش به لگه ینی، بو وینه:

پیغمبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: {إِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرِ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ} متفق علیه.

هه ر کاتیک فهرمانیکم پیکردن به شتیک، به پی تواناتان بیکه ن.

۳- نوږی سونه تی پیش و دوا ی جومعه:

سەبارەت بە دوای جومعه سوننەتە دوو رکات، یان چوار رکات بکرین، بەلام
پیش نوێژی جومعه سوننەتتیکى دیارییکراو نیە، جگە لە سوننەتی سلاوکردن
لە مزگەوت، بەلام نوێژی سوننەتی پەها هەر هەیه.

۴- سوننەتە لە نوێژی جومعه دا لە رکاتی یەكەمدا لەدوای فاتیحە سوورەتی (الجمعة)، و
لە رکاتی دووهمیشدا دوای فاتیحە (المنافقون)، بخویندرین، یاخود لەجیاتى ئەو دووانە:
لە رکاتی یەكەم دا دوای فاتیحە سوورەتی: (الأعلى) و لە رکاتی دووهمیشدا (الغاشية)، کە
ئەمە لە فەرموودەى صەحیحى پیغەمبەردا هاتووە و هەرکام لە: (مسلم وأبو داود والنسائي
والترمذي وأحمد) هیناویانە.

۵- سوننەتە ئیمام لەسەر مینبەر و هەر شتێک و شوێنێکى دیکەى بلند و تار بەدات، مەرجیش
نیە هەر مینبەر بێ، چونکە ئاوا دەنگى زاتر دەبێ و چاکتر دەگاتە گوێگران، و تاردانى
پیغەمبەرى خواش ﷺ لە چەندان فەرموودەى راستدا هاتووە، کە بەو جوړە بوو واته:
لەسەر شوێنێکى بلند، سەکۆیەک، یان بنکە درەختێک هەبوو و تارى لە سەر داو.

۶- هەر کاتیک نوێژی جومعه، نوێژی یەكێک لە دوو جەژنەکانى کەوتنە پوژیکەو،
ژمارەیهکی زۆر لە زانایان پێیان وایە کە نوێژی جەژن دەکەوێتە برى جومعهش و،
هەندیکیش دەلێن: نەخێر دەبێ هەم نوێژی جومعه و هەم نوێژی جەژنەکش هەر
بکری.

هەلبەتە لەو بارهوه کە نوێژی جەژن دەکەوێتە برى نوێژی جومعه، ئەم
فەرماشته هەیه: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: قَدْ
اجْتَمَعَ فِي يَوْمِكُمْ هَذَا عِيدَانِ، فَمَنْ شَاءَ أَجْزَأَهُ مِنَ الْجُمُعَةِ، وَإِنَّا مُجْمَعُونَ} (آخرجه
أبو داود: ۱۰۷۳، وابن ماجه: ۱۳۱۱، والحاكم: ۱۰۶۴، وقال: صحيح على شرط مسلم)
واته: لەم پوژانەتاندا دوو جەژن کۆبوونەتەو، ئنجا هەر کەسێ حەز دەکات
نوێژی جومعه نەکات، ئەو نوێژی جەژنى وەبرى جومعهش دەکەوێ، بەلام
ئیمە خویمان جومعهش دەکەین.

چونکه مهرج نیه هه موو خه لک هاتبی بو نوژی جه ژن، تنجا بو ئه وهی
ئهوانی دیکهش جومعه که یان نه چی.

۷- دروسته ئیمام که له کاتی وتارداندا شتیک دیته پیشی و پیویست دهکات، وتاره که ی
بپری و قسه ی دیکه بکات، یان وه لامي بابای پرسیارکه ر بداته وه، ته نانه ت دروسته له سه ر
دوانگه ش بیته خوار، وه ک (أبو بريدة)، خوا لی پازی بی ده گیریته وه که پیغه مبه ر ﷺ
له کاتی وتارداندا له مینه ر هاتوته خوار و، حه سه ن یان حوسی نی کچه زای به باوه ش
هه لگرتوه وه له لای خو ی دایان و.

(أبو رفاعه العدوي) یش، (خوا لی پازی بی) ده گیریته وه که له ده می
وتارداندا چۆته خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ پرسیار لی کردوه، ئه ویش دابه زیوه و
له سه ر کورسییه ک دانیشتوه وه لامي داوه ته وه، پاشان وتاره که ی ته واو کردوه،
هه لبه ته له هه ندی حاله تی تاییه تی هه لاو یردراودا، ئه وه ش دروسته.

ئیسلام دینیکی زۆر واقع بینه، جاری وا هه یه که سی ک دی پرسیار دهکات،
که سی هاواریک دهکات، گرفتیک ده بی له مزگه وته که داو، ناکری وتاریژ هه ر
له سه ر وتاری خو ی به رده وام بی! جاری وایه پیویست دهکات و، جاری و بو ی
هه یه و، جاری وایه و باشه، قسه کانی رابگری و ئه و گرفته چاره سه ر بکات،
یان وه لامي ئه و پرسیاره بداته وه، یان ئه و که سه ر ینمایی بکات، تنجا بچیته وه
سه ر وتاره که ی.

کو تایی ئه م کورته باسه به م دهقه دینین، که (القرطبي)، وه ک یه که مین
وتاری پیغه مبه ری خوا ﷺ له مه دینه دا له ته فسیره که ی خو یدا^(۱) هیناویه تی:

(وَأَمَّا أَوَّلُ جُمُعَةٍ جَمَعَهَا النَّبِيُّ ﷺ بِأَصْحَابِهِ، فَقَالَ أَهْلُ السَّيْرِ وَالْتَّوَارِيخِ: قَدِمَ
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُهَاجِرًا حَتَّى نَزَلَ بِقُبَاءٍ، عَلَى بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ لِأَنَّتِي

عَشْرَةَ لَيْلَةٍ خَلَّتْ مِنْ شَهْرِ رَبِيعِ الْأَوَّلِ حِينَ اشْتَدَّ الضُّحَى، وَمِنْ تِلْكَ السَّنَةِ يُعَدُّ التَّارِيخُ. فَأَقَامَ بِقُبَاءٍ إِلَى يَوْمِ الْخَمِيسِ وَأَسَسَ مَسْجِدَهُمْ. ثُمَّ خَرَجَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِلَى الْمَدِينَةِ، فَأَذْرَكَهُ الْجُمُعَةُ فِي بَنِي سَالِمِ بْنِ عَوْفٍ فِي بَطْنٍ وَادٍ لَهُمْ قَدْ اتَّخَذَ الْقَوْمُ فِي ذَلِكَ الْمَوْضِعِ مَسْجِدًا، فَجَمَعَ بِهِمْ وَخَطَبَ، وَهِيَ أَوَّلُ خُطْبَةٍ خَطَبَهَا بِالْمَدِينَةِ).

واته: یه که مین جومعه که پیغه مبهری خوا ﷺ به هاوه لانی کرد، ئەوه بوو که پیغه مبهری خوا ﷺ له کاتی کوچکردنی له مه کهوه بو مه دینه، هات له قوبائی دابهزی له لای بهنی عه مری بهنی عه وف، (هۆزیک بوون)، له پۆزی دوو شه ممه دا دوا زده (۱۲) ی شه و تپه ری بوون له مانگی ره بیعی یه که م، له کاتی کدا که چیشه نگاو قایم بوو بوو، (له و کاته وهش سه ره تای میژووی کوچی دیاری کراره)، له وئی له قوبائی مایه وه تا کو پینج شه ممه و له وئی مزگه وته که ی بو دروست کردن، ئنجا پۆزی جومعه ده رچوو به ره و مه دینه و، له لای هۆزی به نو سالی می کو ری عه وف له شوینیک له نیو قه دی شیوکی ئه وان، کاتی جومعه هات، که خه لکه که له وئی مزگه و تکیان دروست کردبوو، پیغه مبهری خواش ﷺ کو ی کردنه وه و جومعه ی بو کردن و وتاری بو دان، ئەمه یه که مین وتاری پیغه مبهری خوا ﷺ بوو که له مه دینه دا دی.

ده قی وتاره کهش (القرطبي) هی ناویه تی، که ئیمه هه ر بو به ره که تیش بی ده قی ئەو وتاره که یه که مین وتاری پیغه مبهری خوا ﷺ بووه، دینین، که من سه ره تا ده قه که ی به عه ره بیی ده خوینمه وه، دوا یی به کوردیش مانای ده که ی:

(الْحَمْدُ لِلَّهِ، أَحْمَدُهُ وَأَسْتَعِينُهُ وَأَسْتَغْفِرُهُ وَأَسْتَهْدِيهِ، وَأُؤْمِنُ بِهِ وَلَا أَكْفُرُهُ، وَأَعَادِي مَنْ يَكْفُرُ بِهِ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَرْسَلَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ، وَالنُّورِ وَالْمَوْعِظَةِ وَالْحِكْمَةِ عَلَى فِتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ، وَقِلَّةٍ مِنَ الْعِلْمِ، وَضَلَالَةٍ مِنَ النَّاسِ، وَأَنْقِطَاعٍ مِنَ الزَّمَانِ، وَدُنُوٍّ مِنَ السَّاعَةِ،

وَقُرْبٍ مِنَ الْأَجَلِ، مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ رَشَدَ، وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ غَوَى، وَقَرِطَ وَضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا، أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، فَإِنَّهُ خَيْرٌ مَّا أُوصَى بِهِ الْمُسْلِمُ الْمُسْلِمُ أَنْ يَحْضَهُ عَلَى الْآخِرَةِ، وَأَنْ يَأْمُرَهُ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَاحْذَرُوا مَا حَذَرَكُمُ اللَّهُ مِنْ نَفْسِهِ، فَإِنَّ تَقْوَى اللَّهِ لِمَنْ عَمِلَ بِهِ عَلَى وَجَلٍ وَمَخَافَةٍ مِنْ رَبِّهِ، عَوْنٌ صِدْقٍ عَلَى مَا تَبْغُونَ مِنْ أَمْرِ الْآخِرَةِ. وَمَنْ يُصْلِحِ الَّذِي بَيْنَهُ وَبَيْنَ رَبِّهِ مِنْ أَمْرِهِ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ، لَا يَنْوِي بِهِ إِلَّا وَجْهَ اللَّهِ، يَكُنْ لَهُ ذِكْرًا فِي عَاجِلِ أَمْرِهِ، وَذُخْرًا فِيمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، حِينَ يَفْتَقِرُ الْمَرْءُ إِلَى مَا قَدَّمَ. وَمَا كَانَ مِمَّا سِوَى ذَلِكَ يَوْذُ لَوْ أَنَّ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا، ﴿وَيَحْذَرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ، وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ (۳۰) آل عمران، وَهُوَ الَّذِي صَدَقَ قَوْلُهُ، وَأَنْجَزَ وَعْدَهُ، لَا خُلْفَ لَذَلِكَ، فَإِنَّهُ يَقُولُ تَعَالَى: ﴿مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلِيمٍ لِلْعَبِيدِ﴾ (۲۹) ق، فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي عَاجِلِ أَمْرِكُمْ وَآجِلِهِ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ، فَإِنَّهُ: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ، وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا﴾ (۵) الطلاق، وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا، وَإِنْ تَقْوَى اللَّهِ تَوْفَى مَقْتِهِ وَتَوْفَى عُقُوبَتِهِ وَتَوْفَى سَخَطِهِ. وَإِنْ تَقْوَى اللَّهِ تَبَيُّضُ الْوُجُوهِ، وَتَرْضَى الرَّبِّ، وَتَرْفَعُ الدَّرَجَةُ. فَخُذُوا بِحَظِّكُمْ وَلَا تَفَرُّطُوا فِي جَنْبِ اللَّهِ، فَقَدْ عَلَّمَكُمْ كِتَابَهُ، وَنَهَجَ لَكُمْ سَبِيلَهُ، لِيَعْلَمَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَيَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ. فَأَحْسِنُوا كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ، وَعَادُوا أَعْدَاءَهُ، وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ، هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَسَمَّاكُمْ الْمُسْلِمِينَ، لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيْنَةٍ، وَيَحْيَا مَنْ حَيَّ عَنْ بَيْنَةٍ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، فَآكُثِرُوا ذِكْرَ اللَّهِ تَعَالَى، وَاعْمَلُوا لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، فَإِنَّهُ مَنْ يُصْلِحْ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ، يَكْفِهِ اللَّهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّاسِ، ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يَقْضِي عَلَى النَّاسِ وَلَا يَقْضُونَ عَلَيْهِ، وَهَلِكُ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ. اللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ).

ئەم وتارە یەكەمین وتاری پێغەمبەری خاتەم ﷺ بوووە كە نیوەڕۆکیكى یەكجار بەهێزو پێزی هەیه، بە كوردیی هەر بەخێرایى واتای دەكەم:

ستايش بو خوا، ستايشى دەكەم و داوا یارمەتیی لێدەكەم، داواى لیبوردنى لێدەكەم و، داواى پێنمایى لێدەكەم و، بروام پێتەتى و سێلە نیم بەرانبەرى

و، ھەر کەس یېرۋابى من دژایەتیی دەکەم، شایەدیی دەدەم کە جگە
لە خوا هیچ پەرستراویک نیە، تاکەو ھاوبەشی نین و، شایەدیی دەدەم کە
موحەممەد بەندەو پەوانەکراوی خوا، بە پێنمایى و بەرنامەى ھەقەو،
بە پروناکیى و بە ئامۆژگاریى و بە حیکمەتەو ناردوویەتى، لە کاتیکى دابراى
پێغەمبەران داو، لە کاتى کەم بوونى زانیاریى و، لە کاتى گومراى خەلک داو،
لە کاتى دابراى کات داو، لە کاتى نزیك بوونەو ھى پۆژى دوایى و، نزیك
کەوتنەو ھى ئەجەل دا، ھەر کەسێک فەرمانبەریى خواو پێغەمبەرەکەى بکات،
ئەو بەمراد گەشتو، ھەر کەسێک سەرپێچى لە خواو پێغەمبەرەکەى
بکات، بێمراد بوو، کەمتەرخەمى کردو و بە گومراى زۆر دوور گومرا
بوو، ئامۆژگاریتەن دەکەم بە پارێزگاریى لە خوا، چونکە باشترین شتێک کە
موسولمان موسولمانى پێ ئامۆژگاریى بکات، ئەو ھەى کە ھانى بدات بۆ پۆژى
دوایى (و دەست ھێنانى پاداشتى پۆژى دوایى) و، فەرمانى پێ بکات بە
پارێزگاریى لە خواو، وریابن لەو ھى خوا **الْعَلِيَّةُ** بە نسبەت خۆیەو ئیو ھى
لێ ترساندو، چونکە پارێزگاریى لە خوا بۆ ھەر کەسێکە کە کار بکات بە
ترسەو بە دلچاچلە کینەو بەرانبەر بە پەرورەدگارى و، ئەو ھەى بۆ دەبێتە
ھۆى یارمەتیدانى ئەو ھى مەبەستى لە ئامانجى پۆژى دوایى، ھەر کەسێک
ئەو ھى لە نێوان خۆى و پەرورەدگارى دا ھەى، لە کاروبارى، چاکى بکات بە
ئاشکراو بە پەنھان، تەنیا مەبەستى پێ پرووى خواو پەزنامەندى خوا بێ، ئەو
بۆ دنیاى دەبێتە مەدح و ستایش و، بۆ دوای مردنیشى دەبێتە پاشەکەوت،
کاتیک کە مەرۆف پێوستى بەو دەبێ کە پیشى خستو، جگە لەو
(کردەو ھى خراپ) مەرۆف ھەز دەکات ماو ھەى زۆر لە نێوانیان دا ھەبووایە،
و ھک خوا دەفرموى: ﴿وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ، وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ (۲۰) آل
عمران، خوا فەرمايشتەکەى خۆى راست بردە سەر، بەلێنەکەى خۆى جێبەجێ
کردو، بەلێنى خوا دواکەوتنى تێدانى، و ھک فەرماوویەتى: ﴿مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدَى

وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾ ق، پارێز له خوا بکهه له دنیاتان داو له کاروباری دوایتاندا به پهنهانی و به ئاشکرا، ههه کهسیک پارێز له خوا بکات، خوا گوناهاکانی لئ دهسپێتهوهو پاداشتیکی مهزنی پئ دهداو، ههه کهسیک پارێز له خوا بکات، به مراد گهیشتیکی مهزن بهمراد گهیشتهوه، بئگومان پارێزکردن له خوا، دهبیته هوئی پاراستنی مروؤف له توورپهیی خواو له سزای خواو له بیزاریی خواو، پارێزکردن له خوا پرووان نوورایی و سپی دهکات و، پهروهردگار رازی دهکات، پله بهرز دهکاتهوه، پشک و بهشی خۆتان وههه بگرن و، له بهرامبهه خوادا کهمهترخهه مهبن، چونکه له کتیهکهی خۆیدا فیری کردوون و پئ و شوینی باشی پێشانداون، تاکو ئههه کهسهه بزانئ که راست دهکهه و، درۆزنانیش بناسئ، وهه چۆن خوا چاکهی لهگهه کردوون، چاکه بکهه و دژایهتی دوژمنهکانی بکهه، له پیناوی خوادا وهه پپیوست تیبکۆشن، خوا ئیوهی ههه بژاردوه، ناوی لئناون مسوولمان، تاکو ئهوهی دهفهوتئ لهبهه رۆشنایدا بفهوتئ و، ئهوهی دهژی لهبهه رۆشنایدا بژی و، لادان نیه له خراپهه هیز نیه بو چاکه، مهگهه به خوا زۆر یادی خوای بهرز بکهه و، کار بو دواي مههه بکهه، ههه کهسیک ئیوان خوی و خوا چاک بکات، خوا ئیوان خوی و خهه لکی بو چاک دهکات، ئههیش بههوی ئهوهه که خوا ﷻ بپیاردهه بهسهه خهه لکدا، بههه لک بپیار بهسهه خوادا نادهه، خوا خهه لکی بهدهستهه خهه لک کاری خویان بهدهستهه نیه، خوا گههه رهه لادان نیه له گوناوهه، هیز نیه بو چاکه مهگهه به خوای بهههزی مهزن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نیوهرۆک

- پیشە کی ئەم تەفسیرە بە گشتیی..... ۵.....
 بەرچاو پروونییه کی گرنگ لە بارە ی ئەم تەفسیرە وه ۱۰.....
 پیشە کی ئەم بەرگه ۱۲.....

تەفسیری سوورەتی (الحدید)

- دەستپێک ۱۷.....
 پێناسە ی سوورەتی (الحدید) و بابەتەکانی ۱۷.....
 یە کەم: ناوی ئەم سوورەتە: ۱۷.....
 دووهم: کات و شوینی دابەزینی: ۱۹.....
 سییه: ژمارە ی ئایەتەکانی: ۲۱.....
 چوارەم: ریزبەندی له دابەزین و له موصحف دا: ۲۱.....
 پینجەم: نیوهرۆکی ئەم سوورەتە: ۲۳.....
 شەشەم: تاییه تمەندییه کانی ئەم سوورەتە: ۲۵.....
 حەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە: ۲۷.....
 دەرسی یە کەم ۳۳.....
 پێناسە ی ئەم دەرسە ۳۵.....
 مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان ۳۶.....
 شیکردنەوه ی هەندیک له وشەکان ۳۸.....
 مانای گشتیی ئایەتەکان ۴۱.....
 مەسەله گرنگەکان ۵۲.....
 کورتە باسیک له بارە ی بە پاکگرتنی دروستکراوه کانه وه بو خوا عزوجل ۶۹.....
 کورتە باسیک له بارە ی ئەو چوار سیفەتانه ی خواوه: (الْأَوَّلُ، وَالْآخِرُ، وَالظَّاهِرُ، وَالْبَاطِنُ) ۷۸.....
 کورتە باسیک: مەرجه کانی مأل و سامان بەخشینی باش ۹۹.....

- ۱۰۵.....**دهرسی دووه م**
 ۱۰۷..... پیناسه ی ئەم دەرسه
 ۱۰۸..... مانای ده قا و دهقی ئایه ته کان
 ۱۱۰..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
 ۱۱۳..... مانای گشتیی ئایه ته کان
 ۱۲۳..... مه سه له گرنگه کان
 ۱۵۱.....**دهرسی سییه م**
 ۱۵۳..... پیناسه ی ئەم دەرسه
 ۱۵۴..... مانای ده قا و دهقی ئایه ته کان
 ۱۵۵..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
 ۱۵۹..... مانای گشتیی ئایه ته کان
 ۱۶۹..... مه سه له گرنگه کان
 ۱۷۱..... کورته تبه ره پامانیک له پینچ قوناغه کانی ژیا نی مرو ف
 ۱۹۱.....**دهرسی چواره م**
 ۱۹۳..... پیناسه ی ئەم دەرسه
 ۱۹۴..... مانای ده قا و دهقی ئایه ته کان
 ۱۹۵..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
 ۱۹۸..... مانای گشتیی ئایه ته کان
 ۲۰۵..... مه سه له گرنگه کان
 ۲۰۸..... کورته باسیک له باره ی ئایه تی (۲۵) ی سوور په تی (الحدید) هوه
 ۲۱۶..... کورته باسیک له باره ی ئاسنه وه
 ۲۱۶..... ۱- پیناسه ی ئاسن (الحدید):
 ۲۱۷..... ۲- میژووی دۆزرانه وه و دروستکردنی ئاسن:
 ۲۱۹..... ۳- ئەندازه ی ئاسن له زه وی دا:
 ۲۱۹..... ۴- گرنگیی و بایه خیی ئاسن له ژیا نی مرو فدا:
 ۲۲۴..... ۵- چۆنیه تی دابه زینی ئاسن بۆ سه ر زه وی:
 ۲۴۲..... کورته باسیک له باره ی په هبانییه ته وه

تهفسیری سوورهتی (المجادلة)

- ۲۵۳.....دهستپیک
- ۲۵۳.....پیناسهی سوورهتی (المجادلة) و بابتهکانی
- ۲۵۳.....یه کهم: ناوی ئەم سوورهته:
- ۲۵۴.....دووهم: شوینی دابه زینی:
- ۲۵۴.....سییه م: ژمارهی ئایه تهکانی:
- ۲۵۵.....چوارهم: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زینی دا:
- ۲۵۵.....پینجه م: نیوهرپوکی:
- ۲۵۷.....شه شه م: تایبه تمه ندیه کانی ئەم سوورهته:
- ۲۵۷.....حه وته م: دابه شکردنی ئایه تهکان بو چه ند ده رسیک:
- ۲۶۱.....**ده رسی یه که م**
- ۲۶۳.....پیناسهی ئەم ده رسه
- ۲۶۴.....مانای ده قواده قی ئایه تهکان
- ۲۶۶.....شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان
- ۲۶۸.....هووی هاتنه خواره وهی ئایه تهکان
- ۲۷۲.....مانای گشتیی ئایه تهکان
- ۲۸۱.....مه سه له گرنگه کان
- ۲۹۵.....هه قده له و حوکمانهی له شه ش ئایه قی پیشوو وهرده گیرین
- ۳۰۱.....**ده رسی دووهم**
- ۳۰۳.....پیناسهی ئەم ده رسه
- ۳۰۴.....مانای ده قواده قی ئایه تهکان
- ۳۰۵.....شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان
- ۳۰۶.....هووی هاتنه خواره وهی ئایه تهکان
- ۳۰۹.....مانای گشتیی ئایه تهکان
- ۳۱۲.....مه سه له گرنگه کان

- دەرسى سېيەم..... ۳۲۷.....
- پېناسەى ئەم دەرسە ۳۲۹.....
- ماناى دەقاودەقى ئايەتەكان..... ۳۳۰.....
- شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان..... ۳۳۱.....
- ھۆى ھاتنە خوارەوہى ئايەتەكان..... ۳۳۲.....
- ماناى گشتىي ئايەتەكان ۳۳۵.....
- مەسەلە گرنگەكان ۳۳۹.....
- كورتە باسېك: چۆنيەتیی مامەلەکردن لە كۆرى پېغەمبەرى خوا ﷺ بە تايبەت و، كۆرو
مەجليسەكانى ديكەدا بە گشتىي و، چۆنيەتیی دواندىنى پېغەمبەرى خوا ﷺ ۳۴۷.....
- دەرسى چوارەم..... ۳۶۵.....
- پېناسەى ئەم دەرسە ۳۶۷.....
- ماناى دەقاودەقى ئايەتەكان..... ۳۶۸.....
- شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان..... ۳۶۹.....
- ھۆى ھاتنە خوارەوہى ئايەتەكان..... ۳۷۲.....
- ماناى گشتىي ئايەتەكان ۳۷۳.....
- مەسەلە گرنگەكان ۳۸۲.....
- كورتە باسېك: پېناسەى كۆمەلى خواو كۆمەلى شەيتان و، بنەرەتییترين
تايبەتمەنديەكانيان..... ۳۹۶.....
- بەرگەى يەكەم: خەسلەتە سەرەكییەكانى كۆمەلى شەيتان: ۳۹۶.....
- بەرگەى دووہم: خەسلەتە سەرەكییەكانى كۆمەلى خوا: ۴۰۰.....

تەفسیری سوورەتى (الحشر)

- دەستپېك..... ۴۰۹.....
- پېناسەى سوورەتى (الحشر) و بابەتەكانى..... ۴۰۹.....
- يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە: ۴۰۹.....
- دووہم: شوینى دابەزینی: ۴۱۰.....
- سېيەم: ریزبەنديی لە موصحف و ھاتنەخوارد: ۴۱۰.....

- چوارەم: ژمارەى ئايەتەکانى ئەم سوورەتە:..... ۴۱۱
- پېنجەم: نېۋەرۆكى:..... ۴۱۱
- شەشەم: تايەتمەندىيەکانى:..... ۴۱۲
- حەوتەم: دابەشکردنى ئەم سوورەتە بۆ چەند دەرسىك:..... ۴۱۳
- بەسەرھاتى ھۆكارو چۆنىەتى دەربەدەر بوونى ھەردوو ھۆزى (بنو قَيْنَقَاع وَبَنُو النَّضِيرِ) جوولەكە..... ۴۱۵
- تەوهرى دووہم: دەرکرانى ھۆزى (بنو قَيْنَقَاع) و ھۆکارەكەى:..... ۴۱۹
- تەوهرى سېيەم: پېناسەو رەچەلەكى ھۆزى (بَنُو النَّضِيرِ):..... ۴۲۵
- تەوهرى پېنجەم: چۆنىەتتى دەرکرانى ھۆزى جوولەكەى (بَنُو النَّضِيرِ) لە مەدینە:..... ۴۳۶
- دەرسى يەكەم**..... ۴۴۵
- پېناسەى ئەم دەرسە..... ۴۴۷
- مانای وشە بە وشەى ئايەتەکان..... ۴۴۸
- شىکردنەوہى ھەندىك لە وشەکان..... ۴۵۰
- ھۆى ھاتنە خوارەوہى ئايەتەکان..... ۴۵۴
- مانای گشتىي ئايەتەکان..... ۴۵۹
- مەسەلە گرنگەکان..... ۴۶۵
- پېناسەى سى وشەى: (الْفَيء، الْغَنِيْمَةُ، الْأَنْقَال):..... ۴۸۳
- کورته باسېك: مەدح و ستايشى خوا بۆ ھەر کام لە کۆچکەرەران و پشتىوانان و برۋادارانى دواى وان، بە باشتري خەسلەتيان:..... ۵۰۰
- يەكەم: باسى کۆچکەرەران و خەسلەتە سەرەکیيەکانيان:..... ۵۰۰
- دووہم: باسى پشتىوانان و خەسلەتە گرنگ و سەرەکیيەکانيان:..... ۵۰۰
- سېيەم: باسى مسولمانانىك كە لە دواى کۆچکەرەران و پشتىوانان دىن:..... ۵۰۱
- دەرسى دووہم**..... ۵۰۷
- پېناسەى ئەم دەرسە..... ۵۰۹
- مانای دەقاو دەقى ئايەتەکان..... ۵۱۰
- شىکردنەوہى ھەندىك لە وشەکان..... ۵۱۱
- ھۆى ھاتنە خوارەوہى ئايەتەکان..... ۵۱۴

۵۱۸.....	مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
۵۲۴.....	مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان
۵۳۸.....	کورتیه‌ باسیک: راست‌کردنه‌وه‌ی بیر‌کردنه‌وه‌یه‌کی هه‌له‌ی به‌شیک له‌ مسوڵمانان:
۵۴۱.....	ده‌رسی سییه‌م
۵۴۳.....	پیناسه‌ی ئهم ده‌رسه
۵۴۴.....	مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان
۵۴۵.....	شی‌کردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌ وشه‌کان
۵۴۹.....	مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
۵۵۸.....	مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان

ته‌فسیری سووره‌تی (الممتحنة)

۵۷۹.....	ده‌ستپیک
۵۷۹.....	پیناسه‌ی سووره‌تی (الممتحنة) و باب‌ته‌کانی
۵۷۹.....	یه‌که‌م: ناوی ئهم سووره‌ته:
۵۸۱.....	دووهم: شوینی دابه‌زینی:
۵۸۱.....	سییه‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:
۵۸۲.....	چوارهم: ریزبه‌ندی له‌ موصحف و له‌ دابه‌زین دا:
۵۸۲.....	پینجه‌م: نیوهرۆکی:
۵۸۴.....	شه‌شه‌م: تاییه‌مه‌ندییه‌کانی:
۵۸۶.....	حه‌وته‌م: دابه‌شکردنی ئایه‌ته‌کان بو‌ دوو ده‌رس:
۵۹۱.....	ده‌رسی یه‌که‌م
۵۹۳.....	پیناسه‌ی ئهم ده‌رسه
۵۹۴.....	مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان
۵۹۶.....	شی‌کردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌ وشه‌کان
۵۹۹.....	هو‌ی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان
۶۰۷.....	مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
۶۱۱.....	مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان

- هه‌لۆه‌سته‌یه‌ک له‌باره‌ی سیخوڕیی‌ه‌وه‌ بۆ دوژمنانی ئیسلام..... ٦٢١
- کۆرت‌ه‌ باسی‌ک هه‌لۆه‌سته‌یه‌ک له‌به‌رده‌م ئه‌م دوو ئایه‌ته‌داو چۆنیه‌تی‌یم‌مه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ
نام‌سۆلماندا..... ٦٣٣
- ده‌رسی دووهم**..... ٦٣٩
- پێناسه‌ی ئه‌م ده‌رسه ٦٤١
- مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان ٦٤٢
- شیک‌ردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان..... ٦٤٣
- هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان..... ٦٤٥
- مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان ٦٤٩
- مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان ٦٥٦
- کۆرت‌ه‌ باسی‌ک: چوار ده‌قی سوننه‌ت له‌ باره‌ی په‌یمان لیوه‌رگرتنی پێغه‌مبه‌ر له
ئافره‌تانی پروادار..... ٦٦٨
- کۆرت‌ه‌ باسی‌ک له‌ باره‌ی ترسناکیی خوش‌ویستن و دۆستایه‌تی‌یک‌کردنی کافرانی دژو
زیانبه‌خشه‌وه ٦٧٣

ته‌فسیری سوڤه‌تی (الصف)

- ده‌ستپێک..... ٦٨١
- پێناسه‌ی سوڤه‌تی (الصف) و باب‌ه‌ته‌کانی..... ٦٨١
- یه‌که‌م: ناوی ئه‌م سوڤه‌ته‌: ٦٨١
- دووهم: شوێنی دابه‌زینی:..... ٦٨١
- سێهه‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:..... ٦٨٢
- چواره‌م: ریزبه‌ندی له‌ مو‌صح‌ه‌ف و له‌ دابه‌زین دا:..... ٦٨٢
- پێنجه‌م: نیوه‌رۆکی:..... ٦٨٢
- شه‌شه‌م: تاییه‌مه‌ندییه‌کانی ئه‌م سوڤه‌ته‌:..... ٦٨٤
- حه‌وته‌م: دابه‌ش‌کردنی ئایه‌ته‌کان بۆ دوو ده‌رس:..... ٦٨٤
- ده‌رسی یه‌که‌م**..... ٦٨٧
- پێناسه‌ی ئه‌م ده‌رسه ٦٨٩

- مانای دهقاو دهقی ئایهتهکان ٦٩٠
- شیکردنهوهی ههندیک له وشهکان ٦٩١
- هووی هاتنه خوارهوهی ئایهتهکان ٦٩٣
- مانای گشتیی ئایهتهکان ٦٩٦
- مهسه له گرنگهکان ٧٠٢
- چۆنیهتیی ئازاردانی گهلهکهی موسا عليه السلام بۆی ٧١٢
- کورته باسێک له بارهی موژدهدانی عیسا عليه السلام به هاتنی موحهمهد عليه السلام ٧٢٠
- چهند ورده سهرنجێک ٧٣٥
- دهرسی دووهم** ٧٣٩
- پێناسهی ئەم دهسه ٧٤١
- مانای دهقاو دهقی ئایهتهکان ٧٤٢
- شیکردنهوهی ههندیک له وشهکان ٧٤٣
- هووی هاتنه خوارهوهی ئایهتهکان ٧٤٤
- مانای گشتیی ئایهتهکان ٧٤٧
- مهسه له گرنگهکان ٧٥٠
- سێ کورته ههلوسته ٧٥٥

تهفسیری سوورهتی (الجمعة)

- دهستپێک ٧٦٣
- پێناسهی سوورهتی (الجمعة) و بابتهکانی ٧٦٣
- یه کهم: ناوی ئەم سوورهته: ٧٦٣
- دووهم: شوێنی دابهزینی: ٧٦٤
- سێیهم: ژمارهی ئایهتهکانی: ٧٦٤
- چوارهم: ریزبهندی له موصحفه و له دابهزین دا: ٧٦٥
- پێنجهم: نیوهپرۆکی ئەم سوورهته: ٧٦٥
- شه شهه: تاییه تهههندییهکانی ئەم سوورهته: ٧٦٦
- حهوتهه: دابهشکردنی ئەم سوورهته: ٧٦٦

- ۷۶۹.....**دهرسي يه كهه**.....
- ۷۷۱..... ڀڻاسهي ٿهه دهرسه
- ۷۷۲..... ماناي وشه به وشهي ٿايه ته کان
- ۷۷۳..... شيڪردنه وهي هه نديڪ له وشه کان
- ۷۷۵..... ماناي گشتي ٿايه ته کان
- ۷۸۳..... مه سه له گرنگه کان
- ۸۰۵.....**دهرسي دووهه**.....
- ۸۰۷..... ڀڻاسهي ٿهه دهرسه
- ۸۰۸..... ماناي وشه به وشهي ٿايه ته کان
- ۸۰۹..... شيڪردنه وهي هه نديڪ له وشه کان
- ۸۱۰..... هوڙي هاتنه خواره وهي ٿايه ته کان
- ۸۱۱..... ماناي گشتي ٿايه ته کان
- ۸۱۴..... مه سه له گرنگه کان
- ۸۱۹..... ڪورته باسيڪ له بارهي نويڙي جومعه وهه
- ۸۲۳..... پرگهي يه كهه: گه ورهي پوڙي جومعه و، ٿهه ده به کاني جومعه ڪردن:
- پرگهي دووهه: ڪوڪمي نويڙي جومعه و، ڪات و شويني و، عوزره کاني نه ڪردني و،
- ۸۲۵..... ٿمارهي بهرپاڪه راني:
- ۸۲۹..... پرگهي سڀيهه: وتاره کاني پوڙي جومعه:
- ۸۳۳..... پرگهي چوارهه: چهند مه سه له يه ڪي ديه ڪي په يوهه ست به جومعه وهه:

ڀڳه پانڊني مه ڪلهي ماموستا عهدي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - ڪوردي

له ٿوره ڪيملاپيريهه کان له ڪلهه ٿانين

Stay in touch on social media

نهن هڪم مير مواقع التواصل ڪيملاهي

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

ڪه نالي

ڀڳه پانڊني مه ڪلهي ماموستا عهدي بابير

